Jednací číslo: 77 T 1/2016 - 25772

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. října 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Igora Krajdla a přísedících Marty Adamcové a Márie Pacherové

takto:

Obžalovaní

1) Ing. Martin D.,

nar. xxx, bytem xxx, OSVČ,

2) Ing. Břetislav P.,

nar. xxx, bytem xxx, jediný člen představenstva Business Advisor, a.s.,

3) Ing. Jaroslav K.,

nar. xxx, bytem xxx, bývalý předseda představenstva PRAGOIMEX a.s.,

4) Ing. Jiří H.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová

nar. xxx, bytem xxx, obchodně-technický ředitel PRAGOIMEX a.s.,

5) Ing. Roman G.,

nar. xxx, bytem xxx, bývalý člen dozorčí rady společnosti MAPO Group a.s.,

6) Ing. Tomáš D.,

nar. xxx, bytem xxx, bývalý předseda představenstva MARTEK MEDICAL a.s.,

7) Business Advisor, a.s.,

IČ 278 25 094, se sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava,

8) PRAGOIMEX a.s.,

IČ 158 88 100, se sídlem Pod náspem 795/12, 190 05 Praha 9,

9) Perfect Distribution a.s., (dříve Martek Medical a.s., *kdy v popise skutku a odůvodnění bude používán její dřívější název***),**

IČ 476 75 934, se sídlem U Spalovny 4582/17, 796 01 Prostějov,

jsou vinni, že

Ing. Martin D. v Ostravě a jinde v období nejméně od října r. 2008 do 31. ledna 2014

přestože nebyl členem žádného z orgánů Statutárního města Ostravy a jeho městských obvodů, nebyl zaměstnancem Statutárního města Ostravy, jeho městských obvodů, případně jím zřízených příspěvkových organizací, a zároveň nebyl statutárním orgánem, členem statutárního orgánu ani zaměstnancem obchodních společností ovládaných Statutárním městem Ostrava (dále jen SMO) a s těmito subjekty neměl uzavřenou jakoukoliv smlouvu o poskytování poradenské či jiné obdobné činnosti,

prostřednictvím své úzké spolupráce s významnými ostravskými regionálními politiky z České strany sociálně demokratické a to zejména s Ing. Simonou P., v období od r. 1998 do r. 2010 zastupitelkou Městského obvodu Ostrava-Poruba, od r. 2002 do r. 2010 členkou rady a místostarostkou tohoto obvodu, od r. 2010 zastupitelkou Statutárního města Ostrava a současně členka rady a náměstkyně primátora na úseku zdravotnictví, kultury a zadávání veřejných zakázek na těchto úsecích, dále Miroslavem N., od r. 1994 zastupitelem Městského obvodu Ostrava-Poruba, od r. 1998 místostarosta a od r. 2002 do r. 2008 starosta uvedeného obvodu, současně od r. 2004 člen Zastupitelstva Moravskoslezského kraje, od r. 2008 l. náměstek hejtmana a od 9.11.2012 hejtman Moravskoslezského kraje, Ing. Lumírem P., od r. 2002 zastupitel Městského obvodu Ostrava-Poruba, od r. 2008 starosta tohoto obvodu, současně od r. 2006 zastupitel a od 27.6.2012 člen rady Statutárního města Ostravy, RSDr. Vojtěchem M., člen zastupitelstva Městského obvodu Ostrava Radvanice a Bartovice, v letech 1998-2007 místostarosta a starosta tohoto obvodu, současně od r. 2002 dosud zastupitel Statutárního města Ostravy, v letech 2006 až 2010 náměstek primátora pro oblast dopravy, komunálního a bytového hospodářství, a od 23.7.2012 také poslanec Evropského parlamentu, a dále v období od 27.9.2003 do 13.8.2010 předseda Dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava a.s.,

přičemž uvedené osoby s Ing. Martinem D. projednávaly v uvedeném období záležitosti týkající se chodu Statutárního Města Ostravy, strategie fungování Statutárního města Ostravy, veřejné zakázky připravované Statutárním městem Ostrava, problémy související s těmito zakázkami, dále

problematiku řízení a chodu obchodních společností zřizovaných Statutárním městem Ostrava a jeho příspěvkových organizací,

a na základě toho Ing. Martin D. získal vliv na chod a řízení přinejmenším Městské nemocnice Ostrava, příspěvkové organizace, se sídlem Nemocniční 20, IČ 00635162, Ostrava (dále jen MNO, případně Městská nemocnice Ostrava), jejímž zřizovatelem je Statutární město Ostrava, a Dopravního podniku Ostrava a.s. se sídlem Poděbradova 494/2, Ostrava-Moravská Ostrava, IČ 619 74 757 (dále jen DPO, případně Dopravní podnik Ostrava), společnosti ovládané Statutárním městem Ostravy,

prostřednictvím svých vztahů s výše jmenovanými představiteli Statutárního města Ostrava a Moravskoslezského kraje získával informace o chodu těchto společností a o připravovaných veřejných zakázkách od níže uvedených členů statutárních orgánů, dozorčí rady a zaměstnanců uvedených společností a to zejména Ing. Františka K., předsedy představenstva DPO v období od 9.12.2008 - 11.4.2011, místopředsedy představenstva DPO v období od 11.8.2005-9.11.2008 a dále generálního ředitele DPO v inkriminovaném období, RSDr. Vojtěcha M., předsedy dozorčí rady DPO v uvedeném období, Ing. Radoslava H., člena představenstva DPO a později místopředsedy představenstva DPO v období od 11.8.2005-11.6.2009, dále pak od 26.4.2012 předseda představenstva společnosti EKOVA Electric, a.s., která byla dceřinou společností DPO, Ing. Romana K., PhD., předsedy představenstva a ředitele DPO od 30.8.2011-30.8.2016 Ing. Tomáše F., zaměstnance DPO, Evy P., členky dozorčí rady DPO od 15.12.2010, MUDr. Tomáše N., ředitele MNO, příspěvkové organizace, Ing. Petra Š., náměstka ředitele pro ekonomiku a provoz této nemocnice v období od května r. 2012 do září r. 2013, a konzultoval s nimi zadávací podmínky k těmto zakázkám a Ing. Radima D., vedoucího oddělení veřejných zakázek MNO,

přičemž tyto osoby v uvedených obdobích, vědomi si postavení Ing. Martina D. vyplývající z jeho úzké spolupráce s výše jmenovanými představiteli SMO a Moravskoslezského kraje (dále jen MSK), Ing. Martinu D. poskytovaly interní informace o chodu uvedených společností spočívající v jejich připravovaných investičních projektech a na nich navazujících veřejných zakázkách, přípravách a žádostech o dotace, a to ve formě osobních konzultací, a to ještě před vyhlášením veřejných zakázek, v případě DPO, dále ve formě neveřejných zápisů z dozorčích rad, interní emailové komunikace Ing. Františka K., připravované žádosti o dotaci na modernizaci vozového parku z 28.2.2009, ze kterých následně vyplývaly potencionálně vyhlašované veřejné zakázky, a dále ve formě níže uvedených konceptů připravované zadávací dokumentace, a v případě Městské nemocnice Ostrava dále získával materiály týkající se primářských porad, připravovaných stavebních zakázek a zakázek týkajících se nákupu zdravotnického materiálu,

kdy Ing. Martin D. v uvedeném období ve vztahu k obchodním společnostem, které měly zájem o získání veřejných zakázek od MNO a DPO se stal osobou, o které níže uvedení uchazeči o veřejné zakázky věděli, že je schopen jim zajistit prostřednictvím svého vlivu na chod v uvedených obchodních společnostech vytvoření zadávacích podmínek, kterým budou uvedené subjekty schopny vyhovět a tak se budou moci vyhlašovaných veřejných zakázek zúčastnit, taktéž jim umožní s dostatečným předstihem se připravit na dosud nevyhlášené veřejné zakázky a tím být zvýhodněni vůči jiným uchazečům o veřejné zakázky, a dále od něj získávali neveřejné informace týkající se chodu a provozu výše uvedených subjektů, které taktéž mohli využít při podávání nabídek,

za tímto účelem obchodní společnosti uvedené níže hradily Ing. Martinu D. finanční prostředky, na které neměl jakýkoliv právní nárok, neboť veřejné zakázky musí být v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách zadávány za dodržení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace,

přičemž za účelem zastření těchto plnění, které měly povahu úplatku, uzavíraly níže popsané obchodní společnosti úmyslně simulované smlouvy s obchodní společností Business Advisor, a.s., IČ 278 25 094, se sídlem Hradní 27/37, Ostrava-Slezská Ostrava, PSČ 710 00 (do 25.11.2008

s názvem HAPPY SUMMER a.s.), kdy jménem uvedené společnosti jednal jako jediný člen představenstva v období od 19.11.2008 Ing. Břetislav P., který však svoji funkci vykonával zcela v podřízeném postavení Ing. Martina D. a jako jediný člen představenstva uzavíral na základě pokynů a instrukcí Ing. Martina D., jenž uvedenou obchodní společnost od jejího vzniku do současnosti ovládal, smlouvy citované níže,

případně Ing. Břetislav P. byl srozuměn v níže uvedených případech, kdy smlouvy sice byly podepsány jeho jménem, ale tyto podepsala jiná osoba než Ing. Břetislav P., s jejich uzavřením,

a takto byly uzavřeny níže uvedené obchodní smlouvy s vítězi veřejných zakázek s vědomím, že společnost Business Advisor, a.s. nebude poskytovat sjednaná plnění a uzavíráním těchto smluv je toliko zastírán skutečný důvod plnění spočívající v poskytování finančních prostředků za ovlivnění a následné získání veřejných zakázek, přičemž Ing. Martin D., Ing. Břetislav P. a zástupci níže uvedených obchodních společností si byli vědomi, že prostřednictvím uvedených obchodních smluv úmyslně vytváří nepravdivé zdání o legálnosti obchodní spolupráce mezi účastníky simulovaných smluv a o tom,

že níže uvedené obchodní společnosti hradí finanční prostředky za poradenskou či kontrolní činnost, avšak ve skutečnosti tyto finanční prostředky hradily, neboť prostřednictvím Ing. Martina D. jim byla zajištěna neoprávněná výhoda při zadávání veřejných zakázek spočívající v zadávání veřejných zakázek způsobem, který vyhovoval níže uvedeným firmám, a dále v poskytování informací interního charakteru využitelných k podání nejvýhodnějších nabídek, sdělování zadávacích podmínek a dokumentace před jejich zveřejněním, tedy s časovým předstihem oproti jiným potenciálním uchazečům o veřejné zakázky, a dále ve vytváření hodnotících kritérií vyhovujících níže jmenovaným společnostem a tím jim umožňoval úspěšnou účast na veřejných zakázkách, čímž fakticky eliminovaly obchodní soutěž a smysl zadávacího řízení k veřejným zakázkám, přičemž Ing. Martin D., Ing. Břetislav P. a níže uvedení zástupci obchodních společností a taktéž po 1.1.2012 i tyto společnosti si byli vědomi, že od Business Advisor, a.s. žádné poradenské služby neobdrželi a uvedená deklarovaná plnění jsou úplatky za získání níže uvedených veřejných zakázek,

dále Ing. Břetislav P. si byl vědom toho, že jeho hlavním úkolem v pozici jediného člena představenstva společnosti Business Advisor a.s., je zastřít s ohledem na výše popsané postavení Ing. Martina D. a povahu přijímaných plnění, skutečnost, že obviněný Ing. Martin D. společnost ovládá a jejím prostřednictvím přijímá úplatky od zmíněných subjektů,

kdy tak činili v těchto konkrétních případech:

I) Ing. Martin D., Ing. Břetislav P. (toliko I a-c), Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H., a dále Business Advisor, a.s. (toliko u skutku popsaného pod písmenem c) a PRAGOIMEX a.s. (toliko u skutků popsaných pod písmeny c, d)

Ing. Martin D. se nejpozději ke dni 30.10.2008 dohodl v Ostravě a Praze s předsedou představenstva společnosti PRAGOIMEX a.s., Ing. Jaroslavem K., a obchodně technickým ředitelem a členem dozorčí rady této společnosti Ing. Jiřím H., nar. xxx, že využijí dříve navázané spolupráce Dopravního podniku Ostrava a.s. a společnosti PRAGOIMEX a.s. a při modernizaci tramvajového vozového parku spolufinancovaného z prostředků Evropské unie prostřednictvím regionálního operačního programu Moravskoslezsko, které zajišťovalo možnost rekonstrukce více tramvajových vozů než samostatný rozpočet Dopravního podniku Ostrava a.s., a že Ing. Martin D. je schopen zajistit s ohledem na svůj vliv vůči osobám řídícím činnost Statutárního města Ostravy a Dopravního podniku Ostrava a.s., že Dopravní podnik Ostrava a.s., bude obměnu tramvajového parku zajišťovat dosud realizovaným způsobem prostřednictvím

pořizování především rekonstruovaných tramvají T3, kdy tyto v uvedené době s ohledem na vlastnictví užitného vzoru byla reálně schopna dodat pouze společnost PRAGOIMEX a.s., a nevypíše veřejnou zakázku tak, aby byla reálně otevřena všem soutěžitelům, přičemž tato dohoda měla společnosti PRAGOIMEX a.s. přinést o nejméně 40 % vyšší obrat, než by tomu bylo v případě pouhého pokračování ve spolupráci s Dopravním podnikem Ostrava a.s.

přičemž se Ing. Martin D., Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. dohodli, že za získání těchto veřejných zakázek budou Ing. Martinu D. hradit úplatky v podobě plateb finančních prostředků prostřednictvím společnosti Business Advisor a.s., přičemž si uvedené osoby byly vědomy, že Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. příslibem úplatků pro Ing. Martina D. získají výše popsané zvýhodnění pro společnost PRAGOIMEX a.s., a dále, že v případě pořizování jiných nízkopodlažních tramvají tyto budou v rámci technické specifikace odpovídat v maximální možné míře vozidlům vyvinutým společností PRAGOIMEX a.s., a tím této společnosti umožní splnit veškeré podmínky níže uvedených veřejných zakázek, kdy za tímto účelem Ing. Martin D. zajistil, aby modernizace tramvajového vozového parku byla prováděna především nákupem rekonstruovaných tramvají T3, které s ohledem na vlastnictví užitného vzoru byla schopna reálně dodat pouze společnost PRAGOIMEX, a.s.,

dále získával od Ing. Františka K., Ing. Radoslava H., případně dalších dosud nezjištěných osob z vedení Dopravního podniku Ostrava a.s. neveřejné informace týkající se chodu Dopravního podniku Ostrava a.s., spočívající v podnikatelském plánu Dopravního podniku na roky 2009-2010, dále podklady pro rozhodování dozorčích rad předběžně schvalujících níže uvedené veřejné zakázky, dále žádost o dotaci u Regionálního operačního programu Moravskoslezsko na modernizaci vozového parku ze dne 28.2.2009 a i s předstihem koncepty k zadávací dokumentaci na pořízení 15 ks rekonstruovaných tramvají T3 a nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje, které pak předával společnosti PRAGOIMEX a.s. prostřednictvím Ing. Jiřího H., a to v období před zveřejněním zadání níže specifikovaných veřejných zakázek, a v případě veřejné zakázky popsané pod bodem d) tyto informace získával od Libora F., Ing. Bohuslava K., Ing. Romana K. a Evy P.,

kdy následně Ing. Martin D. na základě svých vztahů s výše jmenovanými představiteli Dopravního podniku Ostrava a.s., a svého vlivu na chod tohoto podniku zajistil zadání veřejných zakázek popsaných pod body a-d) způsobem vyhovujícím společnosti PRAGOIMEX a.s., které fakticky vylučovaly možnou účast jiného soutěžitele,

kdy za účelem zastření skutečné povahy uvedené nelegální činnosti a za ni poskytovaných peněžních plnění – úplatků se dále dohodli, že tyto úplatky budou zastírat údajnou poradenskou činností poskytovanou společností HAPPY SUMMER a.s. (od 25.11.2008 Business Advisor, a.s.) a v případě skutku pod bodem d) prostřednictvím platby za reklamu společnosti PROPAG-STORM, a.s., ze které bude generován způsobem popsaným níže úplatek pro Ing. Martina D.,

přičemž uvedené osoby si byly vědomy, že tato společnost jim žádnou poradenskou činnost poskytovat nebude, a za tímto účelem na základě uzavřené dohody mezi uvedenými osobami dal Ing. Martin D. pokyn Jiřímu M. (jediný člen představenstva společnosti Happy Summer a.s. do 18.11.2008), aby uzavřel za společnost HAPPY SUMMER a.s. se společností PRAGOIMEX a.s., kterou za tuto společnost podepsal Ing. Jaroslav K., přičemž tito uzavřeli dne 7.11.2008 rámcovou smlouvu, jejímž předmětem měla být údajná spolupráce smluvních stran při realizaci dodávek produktů společnosti PRAGOIMEX a.s. na území města Ostravy a rozdělení podílu na výnosech ze zakázek, získaných na základě této spolupráce v oblasti nabídkové projekce a realizace dodávek dohodnutých obchodních případů, když konkretizace předmětných aktivit bude specifikována k obchodním případům v jednotlivých dodatcích k této smlouvě, kdy tato smlouva byla konkretizována dodatky specifikovanými níže pod body a,b,c),

kdy výše dohodnutých úplatků mezi Ing. Martinem D., Ing. Jiřím H. a Ing. Jaroslavem K. byla stanovena v níže uvedených dodatcích, kdy tyto na základě pokynů a instrukcí Ing. Martina D.

uzavíral vyjma dodatku ze dne 15.12.2008 a dodatku číslo 4 ze dne 30.7.2009, dodatku číslo 5 ze dne 27.5.2010, Ing. Břetislav P., člen představenstva Business Advisor, a.s., kdy i v případě jím nepodepsaných dodatků si Ing. Břetislav P. byl vědom s ohledem na své postavení jediného člena představenstva společnosti Business Advisor, a.s., že jeho podpisy byly padělány Ing. Martinem D., případně jinou osobou, které to Ing. Martin D. uložil a s tímto byl srozuměn, kdy výše zmíněné smlouvy byly Ing. Břetislavem P., případně Ing. Martinem D. nebo jím určenou osobou jménem Ing. Břetislava P. podepsány, a takto jednaly v úmyslu zastřít skutečnou povahu plnění spočívajících v úplatcích PRAGOIMEX a.s. pro Ing. Martina D. za získání předmětných veřejných zakázek, a s tímto úmyslem uzavíral uvedené dodatky za PRAGOIMEX a.s. i Ing. Jaroslav K., přičemž následně tyto dodatky navazující na shora popsanou smlouvu sloužily k zastření skutečné povahy poskytnutých úplatků za získání následujících veřejných zakázek, specifikovaných níže pod písmeny a-c) a to :

a) Veřejné zakázky na rekonstrukci vozů T3 na nízkopodlažní tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v informačním systému veřejných zakázek – uveřejňovací systém (dále jen IS VZ US) dne 7.5.2009 v otevřeném zadávacím řízení, s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 279 400 000,-Kč bez DPH, jejímž předmětem byla rekonstrukce 15 ks tramvají T3 na nízkopodlažní tramvaje, přičemž kritériem hodnocení byla hospodářsky nejvýhodnější nabídka a dílčími kritérii cena s váhou 85 %, záruka za jakost s váhou 9 %, délka záruky na prorezivění a tuhost vozové skříně s váhou 2 %, lhůta na dodání náhradních dílů s váhou 2 %, lhůta na odstranění záručních oprav s váhou 2 %, kdy nabídku podala pouze společnost PRAGOIMEX a.s., která byla majitelem užitného vzoru na modernizaci tramvají T3 a tedy jediným reálným dodavatelem požadovaného plnění, za nabídkovou cenu 278 377 000,-Kč bez DPH, s níž byla zadavatelem dne 15.7.2009 uzavřena smlouva o dílo, přičemž k této zakázce byl mezi společnostmi Business Advisor, a.s. a PRAGOIMEX a.s. dne 30.7.2009 uzavřen dodatek č. 4, který za společnost Business Advisor, a.s., měl podepsat Ing. Břetislav P., avšak jeho podpis byl padělán a to buď Ing. Martinem D., nebo osobou jím určenou a za společnost PRAGOIMEX a.s. jej podepsal Ing. Jaroslav K., kdy předmětem plnění podle tohoto dodatku bylo určení výše výnosu společnosti Business Advisor, a.s. z dodávky 1 ks tramvaje v ceně 18 540 000,-Kč bez DPH, ve výši 4 % z této ceny, což představovalo částku 741 600,-Kč bez DPH, přičemž společnost Business Advisor, a.s. vystavila postupně společnosti PRAGOIMEX a.s. 15 ks faktur za dodávky jednotlivých tramvají a to dne 6.4.2010 č. 2010/02 na částku 889.920,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 20.4.2010, dne 30.4.2010 č.2010/05 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 14.5.2010, dne 25.5.2010 č. 2010/09 na částku 889.920,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 8.6.2010, dne 18.6.2010 č. 2010/10 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 2.7.2010, dne 16.7.2010 č. 2010/12 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 30.7.2010, dne 27.8.2010 č. 2010/13 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 10.9.2012, dne 24.9.2010 č. 2010/14 na částku 889.920,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 8.10.2010, dne 22.10.2010 č. 2010/16 na částku 889.920,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 5.11.2010, dne 2.12.2010 č. 2010/21 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 16.12.2010, dne 21.3.2011 č. 2011/03 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 4.4.2011, dne 27.4.2011 č. 2011/04 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 11.5.2011, dne 20.5.2011 č. 2011/05 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 3.6.2011, dne 28.6.2011 č. 2011/06 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 14.7.2011, dne 2.8.2011 č. 2011/08 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 16.8.2011 a dne 29.9.2011 č. 2011/10 na částku 889.920,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 13.10.2011, tedy celkem společnost PRAGOIMEX a.s. uhradila společnosti Business Advisor, a.s. částku **13.348.800,- Kč**, přičemž se jednalo o úplatky za zadání veřejné zakázky způsobem vyhovujícím společnosti PRAGOIMEX a.s. a její následné získání, kdy uvedená plnění byla na základě dohody uvedených osob úmyslně zastírána jako plnění z řádně uzavřené smlouvy, s čímž byli všichni jmenovaní včetně Ing. Břetislava P. srozuměni,

b) Veřejná zakázka na dodávku nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v IS VZ US dne 2.2.2010 v otevřeném zadávacím řízení, s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 42 600 000,- Kč bez DPH, přičemž kritériem hodnocení byla hospodářsky nejvýhodnější nabídka a dílčími kritérii cena s váhou 82 %, záruka za jakost 2 %, maximální hmotnost na nápravu 8 %, provozní náklady 2 %, maximální průměr nových kol 4 %, spotřeba energie 2 %, kdy v rámci technických zadávacích podmínek i s ohledem na skutečnost, že Ing. Martin D. disponoval koncepty zadávací dokumentace před jejím zveřejněním, prostřednictvím blíže neustanovené osoby z vedení Dopravního podniku Ostrava a.s. zajistil, aby nízkopodlažní obousměrné vozidlo odpovídalo v kritériích nízkopodlažnosti, zrychlení za 1s, průměru kol tramvajovému vozidlu VarioLF3/2 vyráběnému společnosti PRAGOIMEX a.s., čímž byla fakticky eliminována soutěž o předmětnou veřejnou zakázku, kdy i s ohledem na tuto skutečnost nabídku podala pouze společnost PRAGOIMEX a.s. za cenu 42 950 000,-Kč bez DPH, s níž byla zadavatelem dne 26.4.2010 uzavřena smlouva o dílo, přičemž k této zakázce byl mezi společnostmi Business Advisor, a.s. a PRAGOIMEX a.s. dne 27.5.2010 uzavřen dodatek č. 5, který za společnost Business Advisor, a.s. měl podepsat Ing. Břetislav P., avšak jeho podpis byl padělán a to buď Ing. Martinem D., nebo osobou jím určenou a za společnost PRAGOIMEX a.s. jej podepsal Ing. Jaroslav K., jehož předmětem bylo určení výše výnosu společnosti Business Advisor, a.s. z dodávky této tramvaje v ceně 42 910 000,-Kč bez DPH ve výši 4 % z této ceny, což představovalo částku 1 676 400,-Kč bez DPH, přičemž společnost Business Advisor, a.s. vystavila společnosti PRAGOIMEX a.s. za dodávku této tramvaje dne 9.8.2011 fakturu č. 2011/10 na částku **2 011 680,-Kč** vč. DPH, která byla uhrazena dne 23.8.2011, přičemž se jednalo o úplatek za zadání veřejné zakázky způsobem vyhovujícím společnosti PRAGOIMEX a.s. a za její následné získání, kdy uvedené plnění bylo na základě dohody uvedených osob úmyslně zastíráno jako plnění z řádně uzavřené smlouvy, s čímž byli všichni jmenovaní včetně Ing. Břetislava P. srozuměni,

c) Veřejná zakázka na rekonstrukci 8 ks vozů T3 na nízkopodlažní tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v IS VZ US dne 29.10.2010 v otevřeném zadávacím řízení, s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 161 000 000,- Kč bez DPH, přičemž kritériem hodnocení byla hospodářsky nejvýhodnější nabídka a dílčími kritérii cena s váhou 85 %, délka záruky na rekonstrukci s váhou 9 %, lhůta na dodání náhradních dílů s váhou 3 %, lhůta pro odstranění záručních oprav s váhou 3 %, kdy nabídku podala pouze společnost PRAGOIMEX a.s., která byla majitelem užitného vzoru na modernizaci tramvají T3 a tedy jediným reálným dodavatelem požadovaného plnění, a to za cenu 154 880 000,- Kč bez DPH (cena za 1 vozidlo 19 340 000,-Kč bez DPH), s níž byla zadavatelem dne 8.2.2011 uzavřena smlouva o dílo,

přičemž k této zakázce byl v blíže neurčeném období od 8.4.2011-6.3.2012 uzavřen mezi společnostmi Business Advisor, a.s. a PRAGOIMEX a.s. dne 1.3.2011 antedatovaný dodatek č. 6 s datem 1.3.2011, který za společnost Business Advisor, a.s., měl podepsat Ing. Břetislav P., avšak jeho podpis byl padělán a to buď Ing. Martinem D., nebo osobou jím určenou a za společnost PRAGOIMEX a.s. jej podepsal Ing. Jaroslav K., jehož předmětem bylo určení výše výnosu společnosti Business Advisor, a.s. z dodávky 1 ks tramvaje v ceně 19 340 000,-Kč bez DPH ve výši 4 % z této ceny, což představovalo částku 773 600,-Kč bez DPH, přičemž společnost Business Advisor, a.s. vystavila postupně společnosti PRAGOIMEX a.s. celkem 8 ks faktur za dodávky jednotlivých tramvají a to dne 6.3.2012 č. 2012/03 na částku 928.320,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 20.3.2012, dne 14.3.2012 č. 2012/4 na částku 928.320,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 28.3.2012, dne 2.7.2012 č. 2012/11 na částku 928.320,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 16.7.2012, dne 16.7.2012 č. 2012/12 na částku 928.320,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 30.7.2012, dne 6.8.2012 č. 2012/13 na částku 928.320,- Kč vč. DPH, která byla

uhrazena dne 20.8.2012, dne 4.1.2013 č. 2013/01 na částku 936.056,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 16.1.2013, dne 17.1.2013 č. 2013/02 na částku 936.056,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 31.1.2013 a dne 21.2.2013 č. 2013/05 na částku 936.056,- Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 14.3.2013,

kdy tyto úplatky ve formě finančních plnění po 1.1.2012 poskytovala obchodní společnost PRAGOIMEX a.s. prostřednictvím výše popsaného jednání Ing. Jaroslava K. a Ing. Jiřího H., kdy tato finanční plnění popsaná pod písmenem c) společnost PRAGOIMEX a.s. poskytovala, přestože si byla vědoma toho, že uvedená plnění nejsou za deklarovaný účel uvedený v rámcové smlouvě mezi společností PRAGOIMEX a.s. a Business Advisor, a.s. ale jsou to úplatky hrazené za získání veřejné zakázky popsané pod bodem c), kdy uvedená plnění byla na základě dohody uvedených osob úmyslně zastírána jako plnění z řádně uzavřené smlouvy, s čímž byli všichni jmenovaní včetně Ing. Břetislava P. srozuměni,

přičemž společnost Business Advisor a.s., v rámci své činnosti po 1.1.2012 na základě výše popsané rámcové smlouvy a dodatků prostřednictvím činnosti Ing. Břetislava P. a ovládající osoby Ing. Martina D. úmyslně zastírala, že přijatá plnění popsaná pod písmenem c) souvisí s poradenskou činností, kterou však neposkytovala a takto jednala v úmyslu zatřít skutečnost, že uvedené prostředky mají původ v úplatcích poskytovaných Ing. Martinu D. od společnosti PRAGOIMEX a.s.,

tedy celkem společnost PRAGOIMEX a.s. uhradila společnosti BUSINESS Advisor, a.s. v době po 1.1.2012 částku **7.449.768,- Kč**, přičemž se jednalo o úplatky za zadání veřejné zakázky způsobem vyhovujícím společnosti PRAGOIMEX a.s. a její následné získání, kdy uvedená plnění byla na základě dohody uvedených osob úmyslně zastírána jako plnění z řádně uzavřené smlouvy,

celkem tak společnost PRAGOIMEX a.s. na základě shora popsaných dohod pod body I.1 a-c) mezi Ing. Martinem D., Ing. Jiřím H. a Ing. Jaroslavem K. za získání těchto veřejných zakázek zaplatila společnosti Business Advisor, a.s. částku **22 810 248,-Kč**, kterou s ohledem na ovládací roli Ing. Martina D. ke společnosti Business Advisor, a.s. a skutečnosti, že tato společnost nevyvíjela žádnou relevantní činnost a tudíž nemohla poskytnout deklarované plnění stanovené v rámcové smlouvě a jejich dodatcích, je nutno považovat za úplatky za získané veřejné zakázky, přičemž prostřednictvím výše popsané rámcové smlouvy a jejich dodatků vytvářeli Ing. Martin D., Ing. Břetislav P., Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. úmyslně nepravdivé zdání, že uvedené platby jsou plněním za řádně poskytnuté služby.

d) Ing. Martin D. v přesně nezjištěné době před datem 6.3.2013 v Ostravě, Praze ale i jinde v České republice, dohodl s předsedou představenstva a generálním ředitelem společnosti PRAGOIMEX a.s. Ing. Jaroslavem K. a obchodně technickým ředitelem a členem dozorčí rady této společnosti Ing. Jiřím H., že této obchodní společnosti Ing. Martin D., s ohledem na své postavení vůči osobám řídícím činnost Statutárního města Ostravy a DPO, zajistí zadání veřejné zakázky **„Modernizace tramvají typu K2 na Vario LF2 a typu T3 na Vario LF“** zadavatele DPO způsobem, který bude vyhovovat společnosti PRAGOIMEX a.s. a zajistí získání této zakázky, kdy se jednalo o zakázku, jejímž předmětem byla modernizace 11 ks tramvají T3 na nízkopodlažní tramvaje Vario LF a 3 ks tramvají K2 na Vario LF2, s předpokládanou hodnotou zakázky 300 000 000,-Kč, která byla zadána formou jednacího řízení bez uveřejnění, kdy řízení o ní bylo zahájeno dne 6.3.2013,

přičemž Ing. Martin D., Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. se současně dohodli, že za získání této veřejné zakázky budou Ing. Martinu D. hradit úplatky v podobě plateb finančních prostředků odpovídající 4 % z ceny zakázky, přičemž si uvedené osoby byly vědomy, že Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H., a jejich prostřednictvím společnost PRAGOIMEX a.s. příslibem úplatků pro Ing. Martina D. získají výhodu pro společnost PRAGOIMEX a.s., spočívající v tom, že tato veřejná zakázka bude

zadávána způsobem vyhovujícím společnosti PRAGOIMEX a.s. tak, aby tato společnost splnila veškeré podmínky této zakázky a byla schopna zakázku získat,

dále se nejpozději k datu 31.10.2013, poté co orgány činné v trestním řízení dne 16.9.2013 zajistili u Ing. Martina D. důkazy prokazující, že hlavním předmětem činnosti Business Advisor, a.s. je zastírání úplatků pro Ing. Martina D. prostřednictvím fiktivního poskytování poradenských služeb, tak se dohodli, že tyto úplatky budou zastírat jako platby za reklamní služby,

které si společnost PRAGOIMEX a.s. objedná u společnosti PROPAG-STORM a.s., IČ 278 19 922 se sídlem Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava, Moravská Ostrava, kdy Ing. Martin D. se dohodl s Vlastislavem P., nar. xxx, který spolu s Mgr. Bronislavem M., nar. xxx, založili a řídili organizovanou zločineckou skupinu, sestávající z osob

Petr H., nar. xxx,

Kristián H., nar. xxx,

Ivo H., nar. xxx,

Ing. Martina H., nar. xxx,

JUDr. Jaroslav J., nar. xxx,

Hana K., nar. xxx,

Jana K., nar. xxx,

Rostislav K., nar. xxx,

Jozef L., nar. xxx,

Mgr. Bronislav M., nar. xxx,

Róbert M., nar. xxx,

Lenka O., DiS., nar. xxx,

Josef P., nar. xxx,

Mgr. Jana P., nar. xxx,

Michal P., nar. xxx,

Vlastislav P., nar. xxx,

Marie P., nar. xxx,

Karel Š., nar. xxx,

Ing. Milan V., xxx,

Jaroslava V., nar. xxx,

Adolf Z., nar. xxx,

ovládaných prostřednictvím Vlastislava P. mimo jiné osobami Ing. Milan V., JUDr. Jaroslav J., Róbert M. či Adolf Z.,

vůči kterým již státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod spisovou značkou 4 VZV 6/2016 podal dne 1.12.2017 obžalobu u Krajského soudu v Ostravě pro

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.

zákoníku a zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v případě osob Kristián H., nar. xxx, Ivo H., nar. xxx, Ing. Martina H., nar. xxx, JUDr. Jaroslav J., nar. xxx, Hana K., nar. xxx, Jana K., nar. xxx, Rostislav K., nar. xxx, Jozef L., nar. xxx, Mgr. Bronislav M., nar. xxx, Róbert M., nar. xxx, Lenka O., DiS., nar. xxx, Josef P., nar. xxx, Mgr. Jana P., nar. xxx, Michal P., nar. xxx, Vlastislav P., nar. xxx, Marie P., nar. xxx, Karel Š., nar. xxx, Ing. Milan V., xxx, Jaroslava V., nar. xxx, Adolf Z., nar. xxx, a v případě osoby Petr H. pro jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, a dále pro zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, která je nyní projednávána u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 35 T 10/2017,

kdy tuto organizovanou zločineckou skupinu Vlastislav P. a Mgr. Bronislav M. založili za účelem soustavného krácení daně z přidané hodnoty a daně z příjmu právnických osob, k němuž docházelo tak, že obchodní společnost PROPAG-STORM a.s., za kterou vystupovaly a jednaly s celou činností a principem obeznámené Lenka O., DiS. a Hana K., nakupovala reklamu pro koncové odběratele v řetězci tzv. středových společností, účelově k tomu organizovanou zločineckou skupinou zřízených, **který** byl v období od r. 2009 do dubna 2014 tvořen společnostmi, **ALT VIN a.s.,** IČ 27372871, se sídlem Navrátilova 1421/11, 110 00 Praha 1, **BL Marketing, s.r.o.**, IČ 28166086, se sídlem Koněvova 141/2660, 130 00 Praha 3 – Žižkov, **SIGVAL s.r.o.,** IČ 27143171, se sídlem Nám. 7. května 67, 257 91 Sedlec-Prčice, (od 5.2.2011 KUSARO STAVBY s.r.o., se sídlem Ornetovo nám. 1572/24, 170 00 Praha 7), **Smart Advice s.r.o**., IČ 28405951, se sídlem Křenova 438/7, 162 00 Praha 6, Veleslavín, **SPORT CAST, s.r.o.**, IČ 27641945, se sídlem Národní 961/25, 110 00 Praha 1, Staré Město, **TAURUS, s.r.o.**, IČ 48535681, se sídlem Na Poříčí 1071/17, 110 00 Praha 1, **NEDYRE s.r.o**, IČ 28941543, se sídlem Biskupský dvůr 2095/8, 110 00 Praha 1, **DMAX s.r.o.,** IČ 262 07 885, se sídlem K Žižkovu 809/7, Vysočany, 190 00 Praha 9, **AZ Advert s.r.o**., IČ 247 32 630, se sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1-Nové Město, **Levimexo s.r.o.,** IČ 24147532, se sídlem Kamenická 656/56, 170 00 Praha 7 Holešovice, **GEETERA s.r.o.,** IČ 241 72 111, se sídlem Slavojova 579/9, 128 00 Praha – Nusle, **North Screen Productin, s.r.o.,** IČ 27300544, se sídlem Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2, **ROUTE 44, s.r.o.,** IČ 282 56 069, které byly do tohoto řetězce zařazené mezi obchodní společnost PROPAG-STORM a.s. a původní vlastníky reklamních práv, v daném případě společnosti E-MOTION, s.r.o. a RC Sport s.r.o., za účelem postupného, uměle až 10ti násobného cenového navyšování reklamy, následného neuhrazení DPH a daně z příjmu právnických osob českému státu ve výši, která by odpovídala navýšení ceny reklamy, **neboť daňová přiznání tyto společnosti buďto vůbec nepodaly příslušnému správci daně, nebo podaly v záměrně zkreslené podobě zařazením fiktivních faktur na straně vstupu,** přičemž zisk, získaný tímto jednáním, byl vybírán z účtů těchto středových společností a předáván Vlastislavu P., a to na základě jeho pokynů, který pak takto získanou finanční hotovost ve výši 80 procent z fakturované ceny bez DPH předával zpět koncovým odběratelům reklamy,

kdy předmětem dohody Ing. Martina D. s Vlastislavem P. bylo, že společnost PRAGOIMEX a.s. bude objednávat u společnosti PROPAG-STORM a.s. reklamní služby a platit za tyto služby několikanásobně vyšší částky, než kolik činila jejich skutečná cena, a následně 80 % ze základu daně faktur, vystavených společností PROPAG-STORM a.s., bude Vlastislav P. vracet Ing. Martinu D. zpět,

přičemž Ing. Martin D. věděl, že realizace uvedené dohody vyžaduje vedle společností PRAGOIMEX a.s., PROPAG-STORM a.s. a společností RC Sport s.r.o. a E-motion, s.r.o., o kterých věděl, že jsou držiteli reklamních práv a lze je proto u nich přímo nakoupit za cenu odpovídající jejich skutečné hodnotě, zapojení i dalších společností, účelově vložených mezi společnost PROPAG-STORM a.s. a společnosti RC Sport s.r.o. a E-motion, s.r.o., přes něž bude probíhat návazný prodej těchto reklamních služeb a finanční tok s ním spojený, a že tyto společnosti neodvedou daň z přidané hodnoty, která by odpovídala účelovému navýšení ceny

reklamy, což umožní generovat nelegální zisk z těchto účelových transakcí ve výši 80 % ze základu vystavovaných faktur, rovněž věděl, že se na uvedené činnosti vedle Vlastislava P., Lenky O. a Hany K. musí podílet i další osoby, mezi nimiž existuje hierarchické uspořádání, rozdělení funkcí a dělba činností, a taktéž si byl vědom, že v okamžiku započetí realizace této dohody se sám stává členem skupiny těchto osob, zaměřené na soustavné krácení daně,

přičemž Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. a jejich prostřednictvím i společnost PRAGOIMEX a.s. věděli, že platby společnosti PRAGOIMEX a.s. budou několikanásobně vyšší, než kolik by činila skutečná cena reklamních služeb od společnosti PROPAG-STORM a.s., a že daň z přidané hodnoty, která by odpovídala tomuto navýšení, nebude správci daně nikým odvedena, a jediným důvodem tohoto navýšení je umožnit, aby Ing. Martin D. získal zpět cca 80% ze základu daně z plateb společnosti PRAGOIMEX a.s. ve prospěch společnosti PROPAG-STORM a.s.,

kdy Ing. Martin D. prostřednictvím svého vlivu v DPO zajistil, aby DPO prováděla obnovu svého vozového parku prostřednictvím rekonstrukcí stávajících tramvají T3 na nízkopodlažní tramvaje, přičemž s ohledem na vlastnictví užitného vzoru na rekonstrukci tramvají T3, byla reálně schopna rekonstrukce provádět jen společnost PRAGOIMEX a.s., a návazně na to zajistil, aby předmětná veřejná zakázka v daném konkrétním případě byla vyhlášena v jednacím řízení bez uveřejnění se zadávacími podmínkami a technickou specifikací maximálně vyhovující společnosti PRAGOIMEX a.s.,

kdy se tak společnost PRAGOIMEX a.s. stala jediným v úvahu přicházejícím uchazečem, a poskytl Ing. Jaroslavu K. a Ing. Jiřímu H. v předstihu informace o přípravě této zakázky a o zadávacích podmínkách a také celou zadávací dokumentaci, aby se společnost PRAGOIMEX a.s. mohla na zakázku předem připravit, čímž došlo fakticky k eliminaci všech potenciálních uchazečů o předmětnou zakázku a společnost PRAGOIMEX a.s. tak získala neoprávněnou výhodu, což bylo i důvodem, aby Ing. Martinu D. přislíbila úhradu úplatků ve výši 4% z ceny každé dodané tramvaje,

kdy následně dne 6.3.2013 byla společnost PRAGOIMEX a.s. vyzvána zadavatelem předmětné zakázky DPO k jednání, přičemž přílohou výzvy byla zadávací dokumentace, vč. specifikace předmětu plnění, která svými požadavky plně vyhovovala společnosti PRAGOIMEX a.s., neboť vycházela z technických podmínek pro rekonstrukce tramvají T3 na VarioLFR.S a tramvaje K2 na VarioLF2R.S, k nimž společnost PRAGOIMEX a.s. vlastní užitné vzory a je jejich jediným dodavatelem, a po jednání hodnotící komise dne 20.3.2013, která doporučila zadat zakázku společnosti PRAGOIMEX a.s., byla mezi DPO a PRAGOIMEX a.s. dne 22.4.2013 uzavřena smlouva o dílo na dodávku celkem 14 ks zrekonstruovaných tramvají v celkové ceně 286 728 000,- Kč bez DPH,

kdy s ohledem na předchozí dohodu s Ing. Martinem D. tomuto přislíbil Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. a jejich prostřednictvím i společnost PRAGOIMEX, a.s. úhradu úplatků v celkové výši 11.469.120,- Kč,

načež souběžně s vystavením faktury společností PRAGOIMEX a.s. na DPO dne 31.10.2013 za dodávku 1. z rekonstruovaných tramvajových vozů v ceně ve výši 18 520 000,-Kč bez DPH, 22 409 200,-Kč vč. DPH, Ing. Jaroslav K. téhož dne 31.10.2013 v zastoupení společnosti PRAGOIMEX a.s., jakožto objednatele, uzavřel se společností PROPAG-STORM a.s., jakožto poskytovatelem, zastoupené Lenkou O., DiS, „Rámcovou smlouvu o spolupráci“, jejímž předmětem bylo poskytovat pro objednatele marketingovou a mediální činnost, spočívající především v zajištění reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích vysílaných na ČT Sport, Nova Sport, a dalších kanálech, zajištění výroby a umístění reklamy na uvedených akcích, a zajištění nákupu TV a rozhlasových práv pro odvysílaní rozhlasových spotů a tzv. vkličovaných log na daných akcích, přičemž tyto akce budou konkretizovány v jednotlivých přílohách smlouvy, za dohodnutou cenu 5 170 000,-Kč bez DPH, 6 255 700,-Kč vč. DPH, kdy smluvní odměna bude uhrazena na základě 5 faktur vystavených poskytovatelem ke dni 5.12.2013 na částku 1 170 000,-Kč bez DPH, 1 415 700,-Kč

vč. DPH, 5.1.2014, 5.2.2014, 5.3.2014 a 5.4.2014 vždy na částku 1 000 000,-Kč, bez DPH, 1 210 000,-Kč vč. DPH,

kdy ze strany společnosti PRAGOIMEX a.s. byly společnosti PROPAG-STORM a.s. uhrazeny jen dvě platby a to dne 20.12.2013 ve výši 1 415 000,-Kč na základě faktury výstavce PROPAG-STORM a.s. č. 2013120516 ze dne 5.12.2013 a dne 17.1.2013 ve výši 1 210 000,-Kč na základě faktury č. 2014010501 ze dne 5.1.2014,

ale vzhledem k tomu, že prostředky na účtu společnosti PROPAG-STORM a.s. č. 2119232/5800 byly policejním orgánem v rámci trestního řízení vedeném pod sp. zn. Č.j.OKFK-2050/TČ-2012-252501 dne 4.12.2013 zajištěny, nedošlo již k vyplacení příslušné částky odpovídající přibližně 80% ze základu daně dvou uvedených plateb Ing. Martinu D., a rovněž v důsledku probíhajícího trestního řízení pod shora uvedených číslem jednacím byla smlouva mezi PRAGOIMEX a.s. a PROPAG-STORM a.s. z podnětu Ing. Jiřího H. ukončena, a dohoda Ing. Martina D., Ing. Jaroslava K. a Ing. Jiřího H. na vyplacení celé částky úplatků ve výši 11.469.120,-Kč,-Kč za zajištění této veřejné zakázky prostřednictvím reklamních služeb od společnosti PROPAG-STORM a.s. tak nebyla v plné výši naplněna,

II) Ing. Martin D., Ing. Břetislav P. spolu s Ing. Romanem G., Ing. Tomášem D., Perfect Distribution a.s. (v době předmětných skutků Martek Medical a.s.) a Business Advisor, a.s.

Ing. Martin D. se v blíže neurčený den prvního čtvrtletí roku 2012 dohodl s Ing. Romanem G., tehdejším předsedou představenstva společnosti Martek Medical a.s., IČ 47675934, se sídlem U Spalovny 4582/17, PSČ 796 01 Prostějov a tehdejším členem představenstva této společnosti Ing. Tomášem D., nar. xxx, bytem xxx a taktéž i se společností Martek Medical a.s., jednající prostřednictvím uvedených osob,

že této obchodní společnosti je schopen s ohledem na svůj vliv na osoby řídící činnost Statutárního města Ostravy a Městské nemocnice Ostrava, příspěvkové organizace, zajistit zadání veřejné zakázky na dodávku speciálního zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii způsobem zvýhodňujícím společnost Martek Medical a.s. na úkor potenciálních uchazečů, tedy tak, aby předmětná zakázka byla zadána způsobem, který umožní společnosti Martek Medical a.s., splnit veškeré podmínky předmětné zakázky a zajistit vítězství ve veřejné zakázce vyhlášené Městskou nemocnicí Ostrava, příspěvkovou organizací, na dodávku Materiálu pro arytmologii, materiál pro intervenční kardiologii, a materiál pro intervenční radiologii, kdy za tímto účelem prostřednictvím svých vztahů k představitelům MNO, případně některému z pracovníků SELLER Moravia, s.r.o, provádějící administraci veřejné zakázky, zajistil, že dodávky uvedeného zdravotnického materiálu budou soutěženy v rámci jedné veřejné zakázky, což vyhovovalo tzv. kompletátorským společnostem, kterou je společnost Martek Medical a.s., kdy rozsah poptávaného zboží fakticky vyloučil účast jednotlivých výrobců zdravotnického materiálu a dále zajistil, aby předpokládané poptávané množství neodpovídalo minulé spotřebě, ale fakticky odpovídalo výrobkům, ve kterých měla společnost Martek Medical a.s., možnost dosáhnout nejnižší cenové nabídky, kdy za tímto účelem bylo naopak poníženo předpokládané poptávané množství u dodávek kardiostimulátorů a to tak, že předpokládané roční množství odebíraných kardiostimulátorů bylo stanoveno pouze na 100, přestože v roce 2011 MNO nakoupila 185 kardiostimulátorů, u nichž společnost Martek Medical a.s. věděla, že v nich není na trhu schopna nabídnout nejnižší cenovou nabídku, předmětná veřejná zakázka byla poté vyhlášené v IS VZ US dne 26.3.2012 v otevřeném zadávacím řízení, kdy jejím předmětem byla dodávka specializovaného zdravotnického materiálu s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 182.000.000,-Kč bez DPH, přičemž kritériem hodnocení byla hospodářsky nejvýhodnější nabídka a dílčími kritérii cena s

váhou 60%, kvalita pro intervenční kardiologii s váhou 20%, kvalita pro intervenční radiologii 20%, kdy nabídku podaly společnosti Martek Medical a.s., Mediservis s.r.o. a EP Services s.r.o., když 4.6.2012 jako nejvýhodnější nabídka byla shledána nabídka společnosti Martek Medical a.s. s cenou 87.616.324,21 Kč, a dne 29.6.2012 byla mezi zadavatelem a společností Martek Medical a.s. uzavřena smlouva na dodávku speciálního zdravotnického materiálu,

kdy dále se Ing. Martin D., Roman G. a Ing. Tomáš D. dohodli, že za získání této veřejné zakázky uhradí Ing. Martinu D. prostřednictvím společnosti Business Advisor, a.s. dohodnutou finanční částku specifikovanou níže, a že účel platby této dohodnuté částky budou zastírat údajnou kontrolní činností poskytovanou společností Business Advisor, a.s., přičemž si byli vědomi, že tato společnost fakticky žádnou takovou činnost poskytovat nebude, a za tímto účelem uzavřeli mezi společnostmi Martek Medical a.s., jako objednatelem a Business Advisor, a.s., jako vykonavatelem, smlouvu o kontrolní činnosti datovanou dne 2.1.2012 avšak uzavřenou až v období od 17. dubna 2012 do 14. května 2012, přičemž tuto smlouvu za společnost Martek Medical a.s. podepsali Ing. Roman G. a Ing. Tomáš D., a za společnost Business Advisor, a.s. jménem Ing. Břetislava P., jehož podpis byl padělán a to Ing. Martinem D. nebo jinou jím určenou osobou, přičemž však Ing. Břetislav P. s ohledem na skutečnost, že si byl vědom toho, že jeho podpis na předmětné smlouvě je padělán, tak jednal ve shodě s Ing. Martinem D. v rámci činnosti obou společností a s totožným úmyslem, jako měly osoby za ně jednající, kdy všechny uvedené osoby tuto smlouvu uzavíraly v úmyslu, že bude sloužit jako podklad pro nepravdivé předstírání, že tato plnění jsou platbami za řádně poskytnuté služby dle uvedené smlouvy, přičemž deklarovaným předmětem uzavřené smlouvy byl závazek Business Advisor, a.s. provést v období od 2.1.2012 do 30.4.2012 nestranné přezkoumání textové části nabídek (ve smlouvě nejsou blíže specifikovány) včetně harmonogramu, rozčlenění nabídek na jednotlivé části, včetně návrhů smluv do veřejných soutěží dle podkladů předložených objednatelem kontroly a vydat o tomto písemné osvědčení z hlediska souladu nabídek se zákonem o zadávání veřejných zakázek a zadáním, za což je společnost Martek Medical a.s. povinna vyplatit částku 1 000 000,-Kč bez DPH,

v blíže neurčený den po 14.5.2012 uzavřely oba subjekty v rámci své činnosti a v zastoupení stejných osob, kdy opětovně byl Ing. Martinem D. případně osobou jím určenou padělán podpis Ing. Břetislava P., který však byl s touto skutečností srozuměn, další smlouvu o kontrolní činnosti s týmž předmětem, ale pro období od 1.5.2012 do 27.9.2012 za cenu 600 000,-Kč bez DPH,

v blíže neurčený den po 27.9.2012 další smlouvu o kontrolní činnosti v zastoupení stejných osob s nezměněným předmětem, kdy opětovně byl Ing. Martinem D. případně osobou jím určenou padělán podpis Ing. Břetislava P., který však byl s touto skutečností srozuměn, avšak pro období od 1.10.2012 do 31.12.2012 za cenu 2 500 000,-Kč bez DPH,

dne 14.3.2013 poslední smlouvu o kontrolní činnosti datovanou ke dni 1.1.2013, kterou však Ing. Břetislav P. skutečně za společnost Business Advisor, a.s. uzavřel, a dále stejných osob a týmž předmětem na období od 1.1.2013 do 30.4.2013 za částku 1 750 000,-Kč bez DPH, za což společnost Business Advisor, a.s. vystavila společnosti Martek Medical a.s. dne 14.5.2012 fakturu č. 2012/06 znějící na částku 1 200 000,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 29.5.2012, dne 27.9.2012 fakturu č. 2012/15 na částku 720 000,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 11.10.2012, dne 23.11.2012 zálohovou fakturu č. 2012/zal./1 na částku 3 000 000,-Kč, která byla uhrazena dne 31.12.2012, s níž korespondovala řádná faktura – daňový doklad č. 2012/17 ze dne 31.12.2012 a dne 14.3.2013 zálohovou fakturu č. 2013/01 ZF znějící na částku 2 117 500,-Kč, která byla uhrazena dne 26.3.2013, k níž byla dne 30.4.2013 vystavena řádná faktura – daňový doklad č. 201307 na částku 2 117 500,-Kč,

celkem takto společnost Martek Medical a.s. jednající Ing. Tomášem D. a Romanem G. za získání této veřejné zakázky zaplatila společnosti Business Advisor, a.s. částku **7 037 500,-Kč**, kterou s ohledem na ovládací roli Ing. Martina D. ke společnosti Business Advisor, a.s. a skutečnosti, že tato společnost nevyvíjela žádnou relevantní činnost a tudíž nemohla poskytnout deklarované

plnění stanovené ve smlouvách o kontrolní činnosti, je nutno považovat za úplatky za získanou veřejnou zakázku, přičemž prostřednictvím výše popsané rámcové smlouvy a jejich dodatků vytvářeli Business Advisor, a.s., Ing. Martin D., Ing. Břetislav P., Martek Medical a.s., Ing. Roman G. a Ing. Tomáš D. úmyslně nepravdivé zdání, že uvedené platby jsou plněním za řádně poskytnuté služby, avšak ve skutečnosti se jednalo o úplatky za ovlivnění a získání předmětné veřejné zakázky ve prospěch společnosti Martek Medical a.s.,

III) **obv. Ing. Martin D. (u skutků III.20,21,25,26) Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K. (oba u skutků III. 1-26) a společnost PRAGOIMEX a.s. (u skutků III. 15-21, 23-26),**

v období od 6.4.2010 do 27.6.2014 v Praze, Ing. Jiří H., jako obchodně-technický ředitel a člen dozorčí rady společnosti PRAGOIMEX a.s., **a Ing. Jaroslav K., jako předseda představenstva** a generální ředitel PRAGOIMEX a.s., a společnost PRAGOIMEX a.s. v období po 1.1.2012 jednající prostřednictvím Ing. Jiřího H. a Ing. Jaroslava K., společně a po vzájemné domluvě,

přestože věděli, že platby společností PRAGOIMEX a.s. ve prospěch společnosti Business Advisor, a.s., IČ 278 25 094, se sídlem Hradní 27/37, Ostrava, uskutečněné na základě Rámcové smlouvy ze dne 7.11.2008 a jejich dodatků č. 4 ze dne 30.7.2009, č. 5 ze dne 27.5.2010 a antidatovaného dodatku č. 6 datovaného ke dni 1.3.2011**,** nejsou platbami za deklarované služby, kterými měla být údajná spolupráce smluvních stran při realizaci dodávek produktů společnosti PRAGOIMEX a.s. na území města Ostravy, ale že se jedná o úplatky pro Ing. Martina D., který byl jediným akcionářem a osobou ovládající společnost Business Advisor, a.s., za ovlivňování veřejných zakázek zadavatele Dopravní podnik Ostrava a.s. popsaných výše pod body Ia-c)

a tak obv. Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K. a společnost PRAGOIMEX a.s. jednající jejich prostřednictvím v období po 1.1.2012, ve společném úmyslu ke škodě českého státu získat pro společnost PRAGOIMEX a.s. neoprávněný majetkový prospěch zavedli do přiznání k dani z přidaného hodnoty společnosti PRAGOIMEX a.s. faktury výstavce společnosti Business Advisor, a.s., o nichž věděli, že platby za tyto faktury jsou úplatky pro Ing. Martina D. a nikoliv platby za deklarované poradenství, a to za zdaňovací období

1) duben 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.5.2010, fakturu č. 2010/02 ze dne 6.4.2010 ve výši 741600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, a fakturu č. 2010/05 ze dne 30.4.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 296 640,-Kč**,** přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 2 426 849,- Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 296 640,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **296 640,- Kč,**

2) květen 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 24.6.2010, fakturu č. 2010/09 ze dne 25.5.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,- Kč**,

3) červen 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 26.7.2010, fakturu č. 2010/10 ze dne 18.6.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 1 721 831,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 148 320,-Kč

neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,- Kč,**

4) červenec 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 23.8.2010, fakturu č. 2010/12 ze dne 16.7.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč, a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

5) srpen 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 24.9.2010, fakturu č. 2010/13 ze dne 27.8.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

6) září 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.10.2010, fakturu č. 2010/16 ze dne 22.10.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 4 285 969,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 148 320,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

7) říjen 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.11.2010, fakturu č. 2010/14 ze dne 24.9.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

8) prosinec 2010, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.1.2011, fakturu č. 2010/21 ze dne 2.12.2010 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

9) březen 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 26.4.2011, fakturu č. 2011/03 ze dne 21.3.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

10) duben 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.5.2011, fakturu č. 2011/04 ze dne 27.4.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

11) květen 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 27.6.2011, fakturu č. 2011/05 ze dne 20.5.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

12) červen 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.7.2011, fakturu č. 2011/06 ze dne 28.6.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

13) srpen 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 21.9.2011, fakturu č. 2011/08 ze dne 2.8.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, a fakturu č. 2011/10 ze dne 9.8.2011 ve výši 1 676 400,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 335 280,- Kč, celkem 2 011 680,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 483 600,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **483 600,-Kč**,

14) září 2011, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.10.2011, fakturu č. 2011/11 ze dne 29.9.2011 ve výši 741 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 148 320,- Kč, celkem 889 920,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 148 320,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **148 320,-Kč**,

15) březen 2012, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.4.2012, fakturu č. 2012/03 ze dne 6.3.2012 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 154 720,- Kč, celkem 928 320,-Kč, a fakturu č. 2012/04 ze dne 14.3.2012 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 154 720,- Kč, celkem 928 320,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 309 440,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 8 817 929,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 309 440,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **309 440,- Kč,**

16) červenec 2012, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 24.8.2012, fakturu č. 2012/11 ze dne 2.7.2012 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 154 720,- Kč, celkem 928 320,-Kč, a fakturu č. 2012/12 ze dne 16.7.2012 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 154 720,- Kč, celkem 928 320,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 309 440,- Kč**,** přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 9 053 509,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 309 440,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **309 440,- Kč,**

17) srpen 2012, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.9.2012, fakturu č. 2012/13 ze dne 6.8.2012 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 20% ve výši 154 720,- Kč, celkem 928 320,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 154 720,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 9 100 607,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 154 720,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **154 720,- Kč**

18) leden 2013, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.2.2013, fakturu č. 2013/01 ze dne 4.1.2013 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 21% ve výši 162 456,- Kč, celkem 936 056,-Kč, a fakturu č. 2013/02 ze dne 17.1.2013 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 21% ve výši 162 456,- Kč, celkem 936 056,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 324 912,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **324 912,-Kč**,

19) únor 2013, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.3.2013, fakturu č. 2013/05 ze dne 21.2.2013 ve výši 773 600,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 21% ve výši 162 456,- Kč, celkem 936 056,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 162 456,- Kč**,** přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 2 623 811,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 162 456,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **162 456,- Kč,**

kdy dále v přesně nezjištěnou dobu nejpozději k datu 31.10.2013 v Praze, Ostravě, ale i jinde v České republice, Ing. Martin D. dohodl s Ing. Jiřím H., obchodně-technickým ředitelem a členem dozorčí rady společnosti PRAGOIMEX a.s., **a Ing. Jaroslavem K., předsedou představenstva** a generálním ředitelem PRAGOIMEX a.s., a společností PRAGOIMEX a.s., jednající prostřednictvím Ing. Jiřího H. a Ing. Jaroslava K.,

aby úplatky určené pro Ing. Martina D. za získání výhody při veřejné zakázce zadavatele DPO s názvem **„Modernizace tramvají typu K2 na Vario LF2 a typu T3 na Vario LF“ popsané výše pod bodem Id)**

zastírali jako platby za reklamní služby, které si společnost PRAGOIMEX a.s. objedná u společnosti PROPAG-STORM a.s., IČ 278 19 922 se sídlem Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava, Moravská Ostrava, kdy Ing. Martin D. byl s osobami ovládající tuto společnost Vlastislavem P., nar. xxx, a jeho prostřednictvím Hanou K., nar. xxx, předsedkyní dozorčí rady, a Lenkou O., DiS, jedinou členkou představenstva, předem dohodnut, že tyto osoby zajistí, aby Ing. Martin D. obdržel zpět 80% ze základu daně z plateb hrazených společností PRAGOIMEX a.s. za reklamní služby ve prospěch společnosti PROPAG-STORM a.s.,

přičemž Ing. Jaroslav K. a Ing. Jiří H. a jejich prostřednictvím i společnost PRAGOIMEX a.s. věděli, že platby společnosti PRAGOIMEX a.s. budou několikanásobně vyšší, než kolik by činila skutečná cena reklamních služeb od společnosti PROPAG-STORM a.s., a že daň z přidané hodnoty, která by odpovídala tomuto navýšení, nebude správci daně nikým odvedena, a že jediným důvodem tohoto navýšení je umožnit, aby Ing. Martin D. získal zpět cca 80% ze základu daně z plateb společnosti PRAGOIMEX a.s. ve prospěch společnosti PROPAG-STORM a.s.,

a současně Ing. Jaroslav K., Ing. Jiří H. a jejich prostřednictvím i společnost PRAGOIMEX a.s., a rovněž tak Ing. Martin D. si byli vědomi, že realizace těchto transakcí nutně povede k neoprávněnému snížení základu daně u společnosti PRAGOIMEX a.s. pro stanovení DPH a DPPO, a tím i zkrácení těchto daní, neboť všichni jmenovaní věděli, že za část plateb společnosti PRAGOIMEX a.s. ve prospěch společnosti PROPAG-STORM a.s. ve výši minimálně 80% ze základu daně společnost PRAGOIMEX a.s. neobdrží adekvátní plnění a vynaložení těchto finančních prostředků tak nemá z hlediska společnosti PRAGOIMEX a.s. jakékoliv ekonomické opodstatnění, a jejich jediným smyslem je zaplatit úplatky pro Ing. Martina D., které nemohou být ze samotné své podstaty považovány za náklady účelně vynaložené na získání a udržení příjmů společnosti PRAGOIMEX a.s., a nemohou tak být ani zahrnuty do účetních výkazů a daňových přiznání společnosti PRAGOIMEX a.s.,

a přes vědomí těchto skutečností Ing. Jaroslav K., Ing. Jiří H. a jejich prostřednictvím i společnost PRAGOIMEX a.s. popsanou dohodu s Ing. Martinem D. uzavřeli,

následně Ing. Jaroslav K. dne 31.10.2013 v zastoupení společnosti PRAGOIMEX a.s., jakožto objednatele, uzavřel se společností PROPAG-STORM a.s., jakožto poskytovatelem, zastoupené Lenkou O., DiS, „Rámcovou smlouvu o spolupráci“, jejímž předmětem bylo poskytovat pro objednatele marketingovou a mediální činnost, spočívající především v zajištění reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při kulturních akcích vysílaných na ČT Sport, Nova Sport, a dalších kanálech, zajištění výroby a umístění reklamy na uvedených akcích, a zajištění nákupu TV a rozhlasových práv pro odvysílaní rozhlasových spotů a tzv. vkličovaných log na daných akcích, přičemž tyto akce budou konkretizovány v jednotlivých přílohách smlouvy, za dohodnutou cenu 5 170 000,-Kč bez DPH, 6 255 700,-Kč vč. DPH, kdy smluvní odměna bude uhrazena dle 5 faktur vystavených poskytovatelem ke dni 5.12.2013 na částku 1 170 000,-Kč bez DPH, 1 415 700,-Kč vč. DPH, 5.1.2014, 5.2.2014, 5.3.2014 a 5.4.2014 vždy na částku 1 000 000,-Kč bez DPH, 1 210 000,-Kč vč. DPH,

kdy ze strany společnosti PRAGOIMEX a.s. byly společnosti PROPAG-STORM a.s. uhrazeny jen dvě platby a to dne 20.12.2013 ve výši 1 415 000,-Kč na základě faktury výstavce PROPAG-STORM a.s. č. 2013120516 ze dne 5.12.2013, a dne 17.1.2013 ve výši 1 210 000,-Kč na základě faktury č. 2014010501 ze dne 5.1.2014,

a s vědomím těchto skutečností následně obv. Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K. a společnost PRAGOIMEX a.s. jednající jejich prostřednictvím na základě pobídky Ing. Martina D., aby mu placené úplatky zastírali jako platbu za reklamu, kdy tuto pobídku Ing. Martin D. učinil s vědomím, že společnost PRAGOIMEX, a.s., si následně bude neoprávněně uplatňovat náklady za plnění hrazené PROPAG-STORM, a.s. do přiznání k DPH a dani z příjmu právnických osob, ve společném úmyslu ke škodě českého státu získat pro společnost PRAGOIMEX a.s. neoprávněný majetkový prospěch, zavedli do přiznání k dani z přidaného hodnoty společnosti PRAGOIMEX a.s. faktury výstavce společnosti PROPAG-STORM a.s., o nichž věděli, že platby za tyto faktury jsou úplatky pro Ing. Martina D., a to za zdaňovací období

20) prosinec 2013, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 24.1.2014, fakturu č. 2013120516 ze dne 5.12.2013 ve výši 1 170 000,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 21 % ve výši 245 700,- Kč, celkem 1 415 700,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 245 700,- Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **245 700,-Kč,**

21) leden 2014, doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 25.2.2014, fakturu č. 2014010501 ze dne 5.1.2014 ve výši 1 000 000,-Kč bez DPH, s DPH se sazbou 21% ve výši 210 000,- Kč, celkem 1 210 000,-Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 210 000,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 376 709,-Kč, který byl společnosti PRAGOIMEX a.s. i vyplacen, tak částku 210 000,-Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši **210 000,- Kč,**

a dále

obv. Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K. a společnost PRAGOIMEX a.s. jednající jejich prostřednictvím v období po 1.1.2012, ve společném úmyslu ke škodě českého státu získat pro společnost PRAGOIMEX a.s. neoprávněný majetkový prospěch, zahrnuli do přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti PRAGOIMEX a.s. faktury výstavce společnosti Business Advisor, a.s. a PROPAG-STORM, a.s., o nichž věděli, že platby za tyto faktury jsou úplatky pro Ing. Martina D., a to za zdaňovací období

22)r. 2010 doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 17.5.2011 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 6.4.2010 do 2.12.2010 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktur č. 2010/02 ve výši 741 600,-Kč ze dne 6.4.2010, č. 2010/05 ve výši 741 600,-Kč ze dne 30.4.2010, č. 2010/09 ve výši 741 600,-Kč ze dne 25.5.2010, č. 2010/10 ve výši 741 600,-Kč ze dne 18.6.2010, č. 2010/12 ve výši 741 600,-Kč ze dne 16.7.2010, č. 2010/13 ve výši 741 600,-Kč ze dne 27.8.2010, č. 2010/14 ve výši 741 600,-Kč ze dne 24.9.2010, č. 2010/16 ve výši 741 600,-Kč ze dne 22.10.2010, č. 2010/21 ve výši 741 600,-Kč ze dne 2.12.2010, celkem ve výši **6 674 400,-Kč**, vše bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 1 268 136,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **1 268 136,-Kč,**

23)r. 2011 doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 13.6.2012 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 21.3.2011 do 29.9.2011 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktur č. 2011/03 ve výši 741 600,-Kč ze dne 21.3.2011, č. 2011/04 ve výši 741 600,-Kč ze dne 27.4.2011, č. 2011/05 ve výši 741 600,-Kč ze dne 20.5.2011, č. 2011/06 ve výši 741 600,-Kč ze dne 28.6.2011, č. 2011/08

ve výši 741 600,-Kč ze dne 2.8.2011, č. 2011/10 ve výši 1 676 400,-Kč ze dne 9.8.2011, č. 2011/11 ve výši 741 600,-Kč ze dne 29.9.2011, celkem ve výši **6 126 000,-Kč**, vše bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 1 163 940,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **1 163 940,-Kč,**

24)r. 2012 doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 19.6.2013 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 6.3.2012 do 6.8.2012 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktur č. 2012/03 ve výši 773 600,-Kč ze dne 6.3.2012, č. 2012/04 ve výši 773 600,-Kč ze dne 14.3.2012, č. 2012/11 ve výši 773 600,-Kč ze dne 2.7.2012, č. 2012/12 ve výši 773 600,-Kč ze dne 16.7.2012, č. 2012/13 ve výši 773 600,-Kč ze dne 6.8.2012, celkem ve výši **3 868 000,-Kč**, vše bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 734 920,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **734 920,-Kč,**

25)r. 2013 doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 27.6.2014 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 4.1.2013 do 21.2.2013 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktur č. 2013/01 ve výši 773 600,-Kč ze dne 4.1.2013, č. 2013/02 ve výši 773 600,-Kč ze dne 17.1.2013, č. 2013/05 ve výši 773 600,-Kč ze dne 21.2.2013, celkem ve výši 2 320 800,-Kč, vše bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 440 952,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **440 952,-Kč,** a dále plnění přijaté od společnosti PROPAG-STORM a.s. dle faktury č. 2013120516 ze dne 5.12.2013 ve výši 1 170 000,-Kč bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 222 300,- Kč, a způsobili českému státu škodu ve výši **222 300,- Kč,** tedy celkem zkrátili daň z příjmu právnických osob ve výši **663.252,- Kč**

26)r. 2014 doručené na Finanční úřad Praha 9 dne 29.6.2015 neoprávněně do nákladů plnění přijaté od společnosti PROPAG-STORM a.s. dle faktury 2014010501 ze dne 5.1.2014 ve výši 1 000 000,- Kč bez DPH, čímž snížili základ daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o částku 190 000,- Kč, a způsobili českému státu škodu ve výši **190 000,- Kč,**

obv. Ing. Jiří H. a Ing. Jaroslav K. u skutků pod body III. 1,3,6,15-17, 19, 21) neoprávněně vylákali nadměrné odpočty ve výši 1 739 336,-Kč a pod body III. 2, 4-5, 7-14, 18, 20) neoprávněně snížili daňovou povinnost k DPH o částku 2 537 412,-Kč, celkem tak zkrátili daň z přidané hodnoty společnosti PRAGOIMEX a.s. o částku 4 276 748,-Kč a skutky pod body III. 22-26) daň z příjmu právnických osob o částku 4 020 248,-Kč, celkem ke škodě českého státu zkrátili daň o **8 296 996,- Kč,**

a společnost PRAGOIMEX a.s. jednající prostřednictvím Ing. Jiřího H. a Ing. Jaroslava K. pod body III. 15-17, 19, 21) vylákala nadměrné odpočty DPH ve výši 1.146.056,-Kč, a skutky pod body III. 18, 20) neoprávněně snížila daňovou povinnost k DPH ve výši 570 612,-Kč, celkem skutky pod body III. 15-21) zkrátila daň z přidané hodnoty o částku 1 716 668,-Kč, a skutky pod body III. 23-26) daň z příjmu právnických osob o částku 2 752 112,-Kč, celkem ke škodě českého státu zkrátila daň o 4 468 780,-Kč a Ing. Martin D. navedl výše uvedené osoby ke zkrácení DPH a daně z příjmu právnických osob u skutků III.20, 21, 25, 26 v celkové výši 868.000,- Kč,

IV. **obž. Ing. Roman G., Ing. Tomáš D. a společnost Perfect Distribution a.s. (dříve MARTEK MEDICAL a.s.),**

v období od 14.5.2012 do 26.6.2014, v Prostějově, Praze, ale i jinde v České republice, Ing. Roman G., jako tehdejší předseda představenstva, generální ředitel a následně předseda dozorčí rady společnosti MARTEK MEDICAL a.s., a Ing. Tomáš D., jako tehdejší člen představenstva a později předseda představenstva společnosti MARTEK MEDICAL a.s., a společnost MARTEK

MEDICAL a.s. jednající prostřednictvím Ing. Romana G. a Ing. Tomáše D., společně a po vzájemné domluvě,

přestože věděli, že platby společností MARTEK MEDICAL a. s. ve prospěch společnosti Business Advisor, a.s., uskutečněné na základě smluv o kontrolní činnosti datovaných ke dni 2.1.2012, 30.4.2012, 27.9.2012 a 1.1.2013, uzavřených mezi společnostmi MARTEK MEDICAL a.s. jako objednatelem kontroly a Business Advisor, a.s. jako vykonavatelem kontroly, a které v zastoupení společnosti MARTEK MEDICAL a.s. uzavřeli Ing. Roman G. jako předseda představenstva a Ing. Tomáš D. jako člen představenstva, nejsou platbami za deklarované služby, kterými mělo být údajné nestranné přezkoumání textové části nabídek, harmonogramu, rozčlenění nabídek na jednotlivé části, včetně návrhů smluv do veřejných soutěží a vydání písemného osvědčení z hlediska souladu nabídek se zákonem o zadávání veřejných zakázek (ve smlouvách veřejné zakázky nejsou blíže specifikovány) v období od 2.1.2012 do 30.4.2013 za celkovou částku 5 850 000,-Kč bez DPH, ale že se jedná o úplatky pro Ing. Martina D., který byl jediným akcionářem a osobou ovládající společnost Business Advisor, a.s., za ovlivnění veřejné zakázky zadavatele Městské nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, dále jen MNO popsané shora pod bodem II.

kdy vynaložení těchto finančních prostředků tak nemá z hlediska společnosti MARTEK MEDICAL a.s. jakékoliv ekonomické opodstatnění, a jejich jediným smyslem je vyplatit úplatky pro Ing. Martina D., které nemohou být ze samotné své podstaty, neboť se jedná o nezákonné plnění, považovány za náklady účelně vynaložené na získání a udržení příjmů společnosti MARTEK MEDICAL a.s., a nemohou tak ani být zahrnuty do účetních výkazů a daňových přiznání společnosti MARTEK MEDICAL a.s.,

tak obv. Ing. Roman G., Ing. Tomáš D. a společnost MARTEK MEDICAL a.s., jednající jejich prostřednictvím, ve společném úmyslu ke škodě českého státu získat pro společnost MARTEK MEDICAL a.s., potažmo společnost AGEL a.s., IČ 005 34 111, se sídlem Jungmannova 28/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město, zastupujícího člena skupiny Agel pro účely zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, jíž je MARTEK MEDICAL a.s. od 1.1.2009 členem, neoprávněný majetkový prospěch,

zavedli do přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti AGEL a.s. faktury výstavce společnosti Business Advisor, a.s., o nichž věděli, že platby za tyto faktury jsou úplatky pro Ing. Martina D., a to za zdaňovací období

1) květen 2012, doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 26.6.2012, fakturu č. 2012/06 ve výši 1 000 000,-Kč bez DPH ze dne 14.5.2012, s DPH se sazbou 20% ve výši 200 000,- Kč, celkem ve výši 1 200 000,-Kč, kdy z této faktury bylo do daňového přiznání jako přijaté plnění uplatněno na základě krátícího koeficientu toliko 40.000,- Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 40 000,-Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **40 000,-Kč**,

2) září 2012, doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 28.10.2012, fakturu č. 2012/15 ve výši 600 000,-Kč bez DPH ze dne 27.9.2012, s DPH se sazbou 20% ve výši 120 000,- Kč, celkem ve výši 720 000,-Kč, kdy z této faktury bylo do daňového přiznání jako přijaté plnění uplatněno na základě krátícího koeficientu toliko 24.000,- Kč, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 24 000,-Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **24 000,-Kč**,

3) prosinec 2012, doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 29.1.2013, fakturu č. 2012/17 ve výši 2 500 000,-Kč bez DPH ze dne 31.12.2012, s DPH se sazbou 20% ve výši 500 000,-Kč, celkem ve výši 3 000 000,-Kč, kdy z této faktury bylo do daňového přiznání jako přijaté plnění uplatněno na základě krátícího koeficientu toliko 100.000,- Kč, čímž neoprávněně

snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 100 000,-Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **100 000,-Kč**,

4) duben 2013, doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 28.5.2013, fakturu č. 201307 ve výši 1 750 000,-Kč bez DPH ze dne 30.4.2013, s DPH se sazbou 21% ve výši 367 500,- Kč, celkem ve výši 2 117 500,-Kč, kdy z této faktury bylo do daňového přiznání jako přijaté plnění uplatněno na základě krátícího koeficientu toliko 113.925,- Kč čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 113.925,-Kč a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši **113.925,-Kč**,

a dále

obv. Ing. Roman G., Ing. Tomáš D. a společnost MARTEK MEDICAL a.s., jednající jejich prostřednictvím, ve společném úmyslu ke škodě českého státu získat pro společnost MARTEK MEDICAL a.s. neoprávněný majetkový prospěch, zahrnuli do přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti MARTEK MEDICAL a.s. faktury výstavce společnosti Business Advisor, a.s., o nichž věděli, že platby za tyto faktury jsou úplatky pro Ing. Martina D., a to za zdaňovací období

5) r. 2012 doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 28.6.2013 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 14.5.2012 do 31.12.2012 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktur č. 2012/6 ve výši 1 000 000,-Kč ze dne 14.5.2012, č. 2012/15 ve výši 600 000,-Kč ze dne 27.9.2012, č. 2012/17 ve výši 2 500 000,-Kč ze dne 31.12.2012, celkem ve výši 4 100 000,-Kč, vše bez DPH, kdy dále jako náklad z těchto faktur uplatnili část DPH z těchto faktur, kterou nemohli uplatnit s ohledem na korekce do daňových přiznání k DPH v celkové výši 656.000,- Kč, celkem tedy **4.756.000,- Kč,** čímž snížili základ pro stanovení daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 903.640,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **903 640,-Kč,**

6)r. 2013 doručené na Specializovaný finanční úřad Praha dne 26.6.2014 neoprávněně do nákladů plnění přijaté dne 30.4.2013 od společnosti Business Advisor, a.s. dle faktury č. 201307 ve výši 1 750 000,-Kč bez DPH ze dne 30.4.2013, kdy dále jako náklad z těchto faktur uplatnili část DPH z těchto faktur, kterou nemohli uplatnit s ohledem na korekce do daňových přiznání k DPH v celkové výši 253.575,- Kč, celkem tedy **2.003.575,- Kč,** čímž snížili základ pro stanovení daně o tuto částku a zkrátili daň z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 380 679,-Kč, a způsobili tak českému státu škodu ve výši **380 679,-Kč,**

obv. Ing. Roman G., Ing. Tomáš D. a MARTEK MEDICAL a.s., jednající prostřednictvím Romana G. a Ing. Tomáše D., jednáním popsaným pod body III. 1-6) tak v letech 2012-2013 ke škodě českého státu zkrátili daň z příjmu právnických osob společnosti Martek Medical, a.s. a DPH společnosti AGEL a.s. o částku **1 562 244,-Kč,**

tedy

Ing. Martin D.

Ad I-II)

Společně s dalšími osobami

- jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získal pro sebe značný prospěch a přijal majetkový prospěch

- jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe přijal úplatek a jednal tak v úmyslu opatřit sobě prospěch velkého rozsahu

- jednak zastíral původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území české republiky, takový čin spáchal ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a získal takovým činem pro sebe prospěch velkého rozsahu a uvedeného činu se dopustil vědomě se členem organizované zločinecké skupiny

- jednak se účastnil na činnosti organizované zločinecké skupiny

Ad) III 20, 21, 25, 26.

- úmyslně v jiném vzbudil rozhodnutí ve větším rozsahu zkrátit daň a spáchal takový čin ve značném rozsahu,

Ing. Břetislav P.

Ad Ia-c-II)

společně s dalšími osobami

zastíral původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a získal takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu

Business Advisor, a.s.

Ad Ic, II,)

společně s dalšími osobami

zastírala původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a získal takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu

Ad I) Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K.

společně s dalšími sobami

- jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě prospěch zjednali některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získali pro jiného značný prospěch,
- jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytli úplatek a jednali tak v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,
- jednak zastírali původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a získali takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu

Ad III)

společně s dalšími osobami

větším rozsahu zkrátili daň a tento čin spáchali ve značném rozsahu

Ad Ic, d) PRAGOIMEX, a.s.

společně s dalšími osobami

- jednak zastírala původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a takový čin spáchala ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu

- jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytla úplatek a jednala tak v úmyslu opatřit jinému značný prospěch

- jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě prospěch zjednala některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získala pro jiného značný prospěch

Ad III. 15-21, 23-26)

společně s dalšími osobami

ve větším rozsahu zkrátila daň a tento čin spáchali ve značném rozsahu

Ing. Roman G., Ing. Tomáš D., Perfect Distribution, a.s.

Ad) II.

společně s dalšími osobami

- jednak zastíral původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a takový čin spáchala ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu

- jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytla úplatek a jednala tak v úmyslu opatřit jinému značný prospěch

- jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě prospěch zjednala některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získala pro jiného značný prospěch

Ad) IV.

společně s dalšími osobami
ve větším rozsahu zkrátili daň a tento čin spáchali ve značném rozsahu

čímž spáchali

Ing. Martin D.

Ad I-II)

- jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c, odst. 3) tr. zákoníku,
- jednak zvlášť závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku,
-jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, 3 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu a v části skutku Id) ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,
-v případě skutku Id) jednak zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, vše dle tr. zákoníku účinného v době spáchání předmětných skutků,

Ad) III 20, 21, 25, 26.

-účastenství ve formě návodu na spáchání přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 24 odst. 1 písm. b) k § 240 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

Ing. Břetislav P.

AD Ia-c-II)

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku účinného v době spáchání vytýkaných skutků,

Business Advisor, a.s.
Ad Ic, II,)
zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku účinného v době spáchání vytýkaných skutků,

Ad I) Ing. Jiří H., Ing. Jaroslav K.,

-jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku
- jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku spáchaný dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu,
- jednak zločinu podplacení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku účinného v době spáchání předmětných skutků

Ad III)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku.

Ad Ic, d) PRAGOIMEX, a.s.

-jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 2, 4d) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

-jednak zločin podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

-jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

Ad III. 15-21, 23-26)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

Ing. Roman G., Ing. Tomáš D., Perfect Distribution, a.s.

Ad) II.

-jednak jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 2, 4 písm. d) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

-jednak přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

-jednak jako zločin podplácení dle § 332 odst.1, 2 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

Ad) IV.

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

Ing. Martin D.

podle § 331 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle§ 66 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí majetku**.

Ing. Břetislav P.

Podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 1 000 Kč, tedy v celkové výměře 500 000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu 10 (deseti) let.

Ing. Jaroslav K.

Podle § 216 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 6 000 Kč, tedy v celkové výměře **3 000 000 Kč.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu **10 (deseti) let.**

Ing. Jiří H.

Podle § 216 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 2 000 Kč, tedy v celkové výměře **1 000 000 Kč.**

Ing. Roman G.

Podle § 216 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 4 000 Kč, tedy v celkové výměře **2 000 000 Kč.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu **10 (deseti) let.**

Ing. Tomáš D.

Podle § 216 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 3 000 Kč, tedy v celkové výměře **1 500 000 Kč.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu **10 (deseti) let.**

Společnosti Business Advisor, a.s.

se podle § 216 odst. 1 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, ukládá trest zrušení právnické osoby.

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, se dále ukládá trest **propadnutí majetku.**

Společnosti PRAGOIMEX a.s.

se podle § 240 odst. 2, § 43 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, ukládá úhrnný peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 60 000 Kč, tedy v celkové výměře 30 000 000 Kč.

Společnosti Perfect Distribution a.s.

se podle § 240 odst. 2, § 43 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, ukládá úhrnný peněžitý trest ve výměře 500 celých denních sazeb ve výši denní sazby 20 000 Kč, tedy v celkové výměře 10 000 000 Kč.

Oproti tomu se obžalovaní:

1) Ing. Martin D.,

nar. xxx, bytem xxx, OSVČ,

2) Ing. Břetislav P.,

nar. xxx, bytem xxx, jediný člen představenstva Business Advisor, a.s.,

7) Ing. Břetislav Č.,

nar. xxx, bytem xxx, předseda představenstva VOSTAV MORAVA, a.s.,

8) Ing. Petr G.,

nar. xxx, bytem xxx, člena představenstva VOSTAV MORAVA, a.s.,

9) Business Advisor, a.s.,

IČ 278 25 094, se sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava,

12) VOSTAV MORAVA a.s.,

IČ 258 36 129, se sídlem Kuršova 468, 721 00 Ostrava-Svinov,

zprošťují dle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp.zn. 4 VZV 2/2014 v bodě III,

že měli

III) Ing. Martin D., Ing. Břetislav P., spolu s Ing. Břetislavem Č., Ing. Petrem G. a společně se společností VOSTAV MORAVA a.s. (skutek 3b) a Business Advisor, a.s. (skutek 3b)

Ing. Martin D. se nejpozději ke dni 1.9.2011 dohodl s Ing. Břetislavem Č., předsedou představenstva společnosti VOSTAV MORAVA a.s., a Ing. Petrem G., členem představenstva této společnosti, že této obchodní společnosti je schopen s ohledem na svůj vliv na osoby řídící činnost Statutárního města Ostravy a Městské nemocnice Ostrava, příspěvkové organizace, zajistit vítězství ve veřejných zakázkách na stavební práce vyhlášených Městskou nemocnicí Ostrava, příspěvkovou organizací, kdy zároveň Ing. Martin D. přislíbil uvedeným osobám, že při zadání veřejných zakázek specifikovaných níže budou zadavatelem stanoveny takové podmínky, kterým bude schopna společnost VOSTAV MORAVA a.s. vyhovět a soutěže se zúčastnit, kdy za tímto účelem s předstihem získal a poskytl této společnosti prostřednictvím Ing. Břetislava Č. koncepty připravované zadávací dokumentace, přinejmenším k veřejné zakázce na rekonstrukci I. a II. NP budovy traumatologie popsané pod bodem a), což společnosti VOSTAV MORAVA a.s., umožnilo s předstihem proti jiným soutěžitelům se na předmětnou veřejnou zakázku připravit, a následně zajistil v případě zakázky popsané pod bodem b) prostřednictvím blíže neurčené osoby z okruhu představitelů Městské nemocnice Ostrava, příspěvkové organizace a SELLER Moravia s.r.o., provádějící administraci předmětné veřejné zakázky, výhodu popsanou pod bodem b), přičemž se jednalo o následující veřejné zakázky :

a) Rekonstrukce I. a II. NP budovy traumatologie – část A, hemodialyzační stanice a centrální sterilizace, která byla vyhlášena v IS VZ US dne 2.1.2012 v užším zadávacím řízení, s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 53 000 000,-Kč bez DPH, kdy s žádostí o účast v zadávacím řízení se přihlásily společnosti VOKD, a.s., DAV, a.s., Beskydská stavební, a.s., Stamont Pozemní stavitelství s.r.o., Hochtief CZ, a.s., Firesta Fišer Rekonstrukce stavby, a.s., Stavos Stavba, a.s., VOSTAV MORAVA a.s. a Skanska, a.s, následně byly s výzvou o podání nabídky osloveny a tyto i podaly nabídku společnosti Stavos Stavba, a.s. s nabídkovou cenou 47 969 585,-Kč bez DPH, Hochtief CZ, a.s. s cenou 51 609 756,-Kč, Firesta Fišer rekonstrukce stavby, a.s. s cenou 52 068 324,-Kč, VOSTAV MORAVA a.s. s cenou 45 057 811,-Kč bez DPH, a DAV, a.s. s cenou 45 991 013,-Kč bez DPH, přičemž kritériem hodnocení byla nejnižší nabídková cena, a dne 30.3.2012 byla mezi zadavatelem a společností VOSTAV MORAVA a.s. uzavřena smlouva o dílo,

b) Rekonstrukce plicního oddělení Městské nemocnice Ostrava, která byla vyhlášena v IS VZ US dne 10.4.2012 v otevřeném zadávacím řízení, s odhadovanou hodnotou zakázky ve výši 30 000 000,-Kč bez DPH, přičemž kritériem hodnocení byla hospodářsky nejvýhodnější nabídka a dílčími kritérii cena s váhou 60%, lhůta nástupu na odstranění reklamovaných vad s váhou 10%, smluvní pokuta za prodlení s dodací lhůtou s váhou 10%, smluvní pokuta za prodlení s nástupem na odstranění reklamovaných vad s váhou 10%, kdy uvedená necenová hodnotící kritéria a to zejména necenové kritérium týkající se doby nástupu na odstranění reklamovaných vad a dále výše smluvní pokuty za nenastoupení na odstranění reklamovaných vad, byly do zadávací dokumentace dány blíže neurčeným zástupcem zadavatele na základě pokynů Ing. Martina D. v úmyslu zvýhodnit tak společnost VOSTAV MORAVA a.s., kdy společnost VOSTAV MORAVA a.s., ve své nabídce s ohledem na spolupráci s Ing. Martinem D. a jeho postavení vůči MNO si byla vědoma, že v nabídce bude moci dát maximální zadávací dokumentací stanovenou smluvní pokutu ve výši 32.198,- Kč za prodlení s nástupem na odstranění reklamovaných vad a dále stanovit, že na odstranění reklamovaných vad nastoupí do 1 hodiny, což byl zjevně nereálný ukazatel, nabídku do předmětné veřejné zakázky podaly společnosti VOSTAV MORAVA a.s. s cenou 16 099 102,- Kč bez DPH, Sdružení MŽT Stavitelství a Matoušek CZ, a.s. s cenou 15 988 391,-Kč bez DPH, Bytostav Poruba, a.s. s cenou 15 388 712, Kč bez DPH, DAV, a.s. s cenou 17 089 963,-Kč bez DPH, JTA-Holding, s.r.o. s cenou 19 492 692,-Kč bez DPH, kdy tuto veřejnou zakázku na základě

uvedených necenových kritérií vyhrála společnost VOSTAV MORAVA a.s. a tímto způsobem byla i zvýhodněna vůči jiným uchazečům, a poté jako nejvýhodnější nabídka byla shledána nabídka společnosti **VOSTAV MORAVA a.s. s cenou 16 099 102,-Kč bez DPH**, a dne 1.8.2012 byla s touto společností uzavřena smlouva o dílo,

přičemž současně dohodli, že za získání těchto veřejných zakázek uhradí Ing. Martinu D. dohodnutou finanční částku a platbu této dohodnuté částky budou zastírat údajnou kontrolní činností poskytovanou společností Business Advisor, a.s., ačkoli si byli vědomi, že tato společnost fakticky žádnou kontrolní činnost poskytovat nebude,

za tímto účelem uzavřeli dne 1.9.2011 mezi společnostmi VOSTAV MORAVA a.s., jako objednatelem a Business Advisor, a.s., jako vykonavatelem Smlouvu o kontrolní činnosti, přičemž uvedenou smlouvu měl uzavřít za společnost Business Advisor, a.s. Ing. Břetislav P., avšak jeho podpis na smlouvě byl Ing. Martinem D., případně jím určenou osobou, padělán a za VOSTAV MORAVA, a.s. Ing. Břetislav Č. a Ing. Petr G., a takovou smlouvu uzavřeli, přestože si byli vědomi, že společnost Business Advisor, a.s. žádnou kontrolní činnost vykonávat nebude, a smlouvu uzavřeli s úmyslem zastřít skutečnost, že prostřednictvím deklarované spolupráce budou Ing. Martinu D. hrazeny úplatky v podobě plateb finančních prostředků za získání předmětné veřejné zakázky a smlouva bude sloužit jako podklad pro nepravdivé předstírání,

že tato plnění jsou platbami za řádně poskytnuté služby dle uvedené smlouvy, kdy v této smlouvě úmyslně Ing. Martin D., Ing. Břetislav P., Ing. Břetislav Č. a Ing. Petr G. nepravdivě zastírali, že jejím předmětem je závazek Business Advisor, a.s. provést v období od 1.9.2011 do 30.11.2011 nestranně přezkoumání textové části nabídek (ve smlouvě nejsou blíže specifikovány) včetně harmonogramu, rozčlenění nabídek na jednotlivé části, včetně návrhů smluv do veřejné soutěže dle podkladů předložených objednatelem kontroly a vydat o tomto písemné osvědčení z hlediska souladu nabídek se zákonem o zadávání veřejných zakázek a zadáním, za což je společnost VOSTAV MORAVA a.s. povinna vyplatit částku 400 000,-Kč bez DPH,

následně v deklarovaném zastoupení stejných osob, avšak opětovně i u těchto dodatků byl padělán Ing. Martinem D., případně jím určenou osobou podpis Ing. Břetislava P., uzavřeli v dosud neustanovený den v období od 2.9.2011 do 1.1.2012 dodatek č. 1 ke smlouvě o kontrolní činnosti s týmž předmětem ale pro období od 1.1.2012 do 31.12.2012 za cenu stanovenou dohodou smluvních stran na základě skutečně provedeného a odsouhlaseného plnění dle předmětu smlouvy v daném období, za což společnost Business Advisor, a.s. vystavila společnosti VOSTAV MORAVA a.s. dne 21.11.2011 fakturu č. 2011/14 znějící na částku 480 000,-Kč vč. DPH, která byla uhrazena dne 8.12.2011 a dne 10.4.2012 fakturu č. 2012/05 na částku 480 000,-Kč vč. DPH, která byla taktéž společností VOSTAV MORAVA a.s., uhrazena a to dne 27.12.2012,

kdy v případě uvedených padělaných podpisů si Ing. Břetislav P. byl s ohledem na své působení jako jediný člen představenstva Business Advisor, a.s., vědom toho, že jeho podpisy na předmětných smlouvách jsou Ing. Martinem D., případně jím určenou osobou, padělány a s tímto byl srozuměn,

kdy tyto úplatky ve formě finančních plnění po 1.1.2012 poskytovala v rámci své činnosti obchodní společnost VOSTAV MORAVA a.s. prostřednictvím výše popsaného jednání Ing. Břetislava Č. a Ing. Petra G., kdy finanční plnění ve výši 480.000,- Kč VOSTAV MORAVA a.s., poskytovala, přestože si byla vědoma toho, že uvedená plnění nejsou za deklarovaný účel uvedený ve smlouvě o kontrolní činnosti mezi společností VOSTAV MORAVA a.s. a BUSINESS ADVISOR, a.s., ale jsou to úplatky hrazené za získání veřejné zakázky popsané pod bodem b),

přičemž společnost Business Advisor, a.s. v rámci své činnosti po 1.1.2012 na základě výše popsané rámcové smlouvy a dodatků úmyslně prostřednictvím činnosti Ing. Břetislava P. a ovládající osoby Ing. Martina D. zastírala, že přijatá plnění ve výši 480.000,- Kč souvisí s poradenskou činností,

kterou však neposkytovala a takto jednala v úmyslu zatřít skutečnost, že uvedené prostředky mají původ v úplatcích poskytovaných Ing. Martinu D. od společnosti VOSTAV MORAVA a.s.,

celkem tak společnost VOSTAV MORAVA a.s. za získání těchto veřejných zakázek zaplatila společnosti Business Advisor, a.s. částku **960 000,-Kč,** kterou s ohledem na ovládací roli Ing. Martina D. ke společnosti Business Advisor, a.s. a skutečnosti, že tato společnost nevyvíjela žádnou relevantní činnost, a tudíž nemohla poskytnout deklarované plnění stanovené ve smlouvách o kontrolní činnosti, je nutno považovat za úplatky za získané veřejné zakázky,

přičemž prostřednictvím výše popsané smlouvy a jejího dodatku vytvářeli Ing. Martin D., Ing. Břetislav P., Ing. Břetislav Č. a Ing. Petr G. a v případě VOSTAV MORAVA a.s. a Business Advisor u faktur a plnění po 1.1.2012 úmyslně nepravdivé zdání, že uvedené platby jsou plněním za řádně poskytnuté služby,

tedy měli

obžalovaný Ing. Martin D.

společně s dalšími osobami

- jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získal pro sebe značný prospěch a přijal majetkový prospěch

- jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe přijal úplatek a jednal tak v úmyslu opatřit sobě prospěch velkého rozsahu

- jednak zastíral původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území české republiky, takový čin spáchal ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a získal takovým činem pro sebe prospěch velkého

obžalovaný Ing. Břetislav P.

společně s dalšími osobami

zastíral původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a získal takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu

obžalovaná společnost Business Advisor, a.s.

společně s dalšími osobami

zastírala původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a získala takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu

obžalovaní Ing. Petr G., Ing. Břetislav Č.

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě prospěch zjednali některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, takovým činem získali pro jiného značný prospěch

jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytli úplatek a jednali tak v úmyslu opatřit jinému značný prospěch

jednak zastírali původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území české republiky, a získali takovým činem pro jiného prospěch značného rozsahu

obžalovaná společnost VOSTAV MORAVA a.s.

jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytla úplatek,

jednak zastírala původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a získala takovým činem pro jiného větší prospěch

čímž měli spáchat

obžalovaný Ing. Martin D.

- jednak dílčí útok zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c, odst. 3) tr. zákoníku

-jednak dílčí útok zvlášť závažný zločinu přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku,

-jednak dílčí útok zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst.3 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu

Obžalovaný Ing. Břetislav P.

dílčí útok zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku účinného v době spáchání vytýkaných skutků,

obžalovaní Ing. Petr G., Ing. Břetislav Č.

-jednak přečin podplácení dle § 332 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

- jednak přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

- jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku.

obžalovaná společnost **Business Advisor, a.s.**

dílčí útok zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

obžalovaná společnost VOSTAV MORAVA a.s.

-jednak přečin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

-jednak přečin podplacení dle § 332 odst. 1) tr. zákoníku,

vše ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Dále se podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalovaní

Ing. Martin D.

a

Ing. Břetislav P.

zprošťují obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 4 VZV 2/2017, že měli

nejméně v období od 19.5.2009 do 23.6.2014, v Ostravě, ale i jinde v České republice, Ing. Martin D. jako osoba ovládající a řídící společnost Business Advisor, a.s., se sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava, IČ: 27825094, a Ing. Břetislav P., jako jediný člen představenstva této společnosti, jednající podle pokynů Ing. Martina D., ve společném úmyslu soustavně krátit daňovou povinnost k DPH a neoprávněně vylákat nadměrné odpočty na dani z přidané hodnoty (dále jen DPH) a dále krátit daň z příjmu právnických osob shora citované společnosti a získat tak pro tuto společnost a pro sebe neoprávněný majetkový prospěch,

po předchozí dohodě Ing. Martina D. s již v jiné trestní věci vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 35 T 10/2017 obžalovaným Vlastislavem P., nar. xxx, který spolu s dalším obžalovaným Mgr. Bronislavem M., nar. xxx, založili a řídili organizovanou zločineckou skupinu podrobně popsanou ve skutku Id) této obžaloby

kdy předmětem dohody Ing. Martina D. s Vlastislavem P. bylo to, že Vlastislav P. zajistí, aby Ing. Martin D. mohl většinu příjmů společnosti Business Advisor, a.s., kterou řídil a ovládal, vyvést z této společnosti tak, že společnost Business Advisor, a.s. bude objednávat u společnosti PROPAG-STORM a.s. reklamní služby a platit za tyto služby několikanásobně vyšší částky, než kolik činila jejich skutečná cena, a následně 80% ze základu daně faktur, vystavených na společnost PROPAG-STORM a.s., mu bude Vlastislav P. vracet zpět v hotovosti a dále v blíže neustanovené době roku 2012 na jeho účet v zahraničí a od srpna 2013 na jeho účet v Lichtenštejnsku, avšak opět tedy ve výši 80% ze základu daně vystavených faktur, a takto se dohodli v úmyslu neoprávněně snížit povinnost k dani z přidané hodnoty a dani z příjmu právnických osob společnosti Business Advisor, a.s.,

přičemž Ing. Martin D. věděl, že realizace uvedené dohody vyžaduje vedle společností Business Advisor, a.s., PROPAG-STORM a.s. a společností RC Sport s.r.o. a E-motion, s.r.o., o kterých věděl, že jsou držiteli reklamních práv a lze je proto u nich přímo nakoupit za cenu odpovídající

jejich skutečné hodnotě, zapojení i dalších společností, účelově vložených mezi společnost PROPAG-STORM a.s. a společnosti RC Sport s.r.o. a E-motion, s.r.o., přes něž bude probíhat návazný prodej těchto reklamních služeb a finanční tok s ním spojený, a že tyto společnosti neodvedou daň z přidané hodnoty, která by odpovídala účelovému navýšení ceny reklamy, což umožní generovat nelegální zisk z těchto účelových transakcí ve výši 80% ze základu vystavovaných faktur,

rovněž věděl, že se na uvedené činnosti vedle Vlastislava P., Lenky O. a Hany K., kdy Vlastislav P. řídil činnost Lenky O. a Hany K., musí podílet i další osoby, mezi nimiž musí existovat hierarchické uspořádání, rozdělení funkcí a dělba činností, a taktéž si musel uvědomovat, že v okamžiku započetí realizace této dohody se sám stává členem skupiny těchto osob, zaměřené na soustavné krácení daně,

a na základě této dohody Ing. Břetislav P., jako jediný člen představenstva společnosti Business Advisor, a.s. podle pokynů Ing. Martina D. s vědomím, že reklamní plnění dle níže uvedených smluv, jsou několikanásobně účelově navýšena oproti skutečnosti, a nemohou vést k účelné propagaci firmy, a jejich jediným účelem je dosáhnout toho, aby Ing. Martin D. mohl volně disponovat s částí finančních prostředků společnosti Business Advisor, a.s., a v úmyslu dosáhnout neoprávněného snížení daňové povinnosti společnosti Business Advisor, a.s. k dani z příjmu právnických osob a daně z přidané hodnoty, a taktéž s vědomím, že daň z přidané hodnoty, odpovídající účelovému navýšení ceny reklamních plnění, nebude správci daně odvedena jak společností Business Advisor, a.s., PROPAG-STORM a.s., tak jakýmkoli jiným subjektem, v zastoupení společnosti Business Advisor, a.s. uzavřel se společností PROPAG-STORM a.s., za níž jednala Lenka O., případně byl srozuměn s tím, že na některých níže uvedených smlouvách je padělán jeho podpis a to buď Ing. Martinem D. nebo jím určenou osobou,

1) dne 19.5.2009 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 1.6.2009 do 31.12.2009 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu, apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 3 500 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě 7 faktur vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje 5.6.2009 a konče 5.1.2010, znějících každá na částku 500 000,-Kč bez DPH, přičemž dle dodatku č. 1 ze dne 30.11.2009 ke smlouvě byl změněn výčet sportovních akcí a rovněž odměna, která činí 4 000 000,-Kč bez DPH, přičemž na všech těchto smluvních dokumentech je padělán podpis Ing. Břetislava P.,

2) dne 14.2.2010 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 1.3.2010 do 30.6.2010 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu, apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výroby spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 3 200 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě 4 faktur vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje 5.3.2010 a konče 5.6.2010, znějících každá na

částku 800 000,-Kč bez DPH, přičemž na tomto smluvním dokumentu je padělán podpis Ing. Břetislava P.,

3) dne 16.6.2010 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 1.7.2010 do 31.12.2010 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu, apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 5 000 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě 5 faktur, vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje 5.8.2010 a konče 5.12.2010, znějících každá na částku 1.000.000,- Kč bez DPH, přičemž na tomto smluvním dokumentu je padělán podpis Ing. Břetislava P.,

4) dne 23.3.2011 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 23.3.2011 do 30.6.2011 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu, apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 3 600 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě 3 faktur vystavených k 5.4., 5.5. a 5.6.2011 znějících každá na částku 1 200 000,-Kč bez DPH,

5) dne 27.6.2011 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 27.6.2011 do 31.12.2011 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 7 200 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě faktur vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje dnem 5.7.2011 a konče dnem 5.12.2011 znějících každá na částku 1 200 000,-Kč bez DPH, dle dodatku č. 1 ze dne 31.10.2011 a dodatku č. 2 ze dne 20.12.2011 byl dílem změněn výčet sportovních akcí, u nichž má být reklama umístěna,

6) dne 19.12.2011 Rámcovou smlouvu o spolupráci, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 19.12.2011 do 31.12.2012 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu apod., specifikovaných v přílohách č. 1 ze dne 31.12.2011 a č. 2 ze dne 30.6.2012, zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 10 800 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě faktur vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje dnem 5.4.2012 a konče dnem 5.12.2012 znějících každá na částku 1 200 000,-Kč bez DPH,

7) dne 1.11.2012 Smlouvu o zajištění reklamních služeb, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 1.11.2012 do 31.12.2012 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, spočívající v pronájmu reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při sportovních a kulturních akcích, tenisových turnajích, fotbalových utkáních 1. Gambrinus ligy v kopané, při reprezentačních a ligových utkáních v kopané, hokeji, házené, basketbalu, futsalu, beachvolejbalu a dalších sportech vysílaných v ČT2, ČT4 Sport, TV Nova, TV Nova Sport, Eurosportu apod., zajistit výrobu reklamy pro výše uvedené akce, reklamních spotů a jejich vysílání v rádiích, výrobu spotů, znělek, vklíčovaných log, za což společnosti PROPAG-STORM a.s. náleží odměna ve výši 1 000 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě faktury vystavené 30.11.2012,

8) dne 31.12.2012 Rámcovou smlouvu o spolupráci, podle které se společnost PROPAG-STORM a.s. zavazuje v období od 31.12.2012 do 31.12.2013 pro objednatele provádět marketingovou a mediální činnost, zahrnující zajištění reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběru televizních kamer při kulturních a sportovních akcích specifikovaných v přílohách č. 1, 2 a 3 (dle dodatku č. 1 k této smlouvě) předložených objednateli vždy k 31.12.2012, 30.6.2012 a 31.8.2013, zajištění výroby reklamy a zajištění nákupu TV nebo rozhlasových práv na dané sportovní a kulturní akce, za což náleží společnosti PROPAG-STORM a.s. odměna ve výši 10 000 000,-Kč bez DPH, která bude vyplacena na základě 10 faktur vystavených vždy k 5. dni měsíce počínaje 5.3.2013 a konče dne 5.12.2013, znějících každá na částku 1 000 000,-Kč bez DPH, dle dodatku č. 1 ze dne 26.8.2013 ke smlouvě se odměna zvyšuje na částku 11 000 000,-Kč bez DPH, dle dodatku č. 2 ze dne 24.10.2013 se odměna stanovuje na částku 9 000 000,-Kč bez DPH, kdy Břetislav P. podepsal toliko přílohu číslo 1-3 k této smlouvě a dále dodatek ze dne 24.10.2013,

na základě kterých Ing. Břetislav P. dle pokynu Ing. Martina D. do přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen DPH) daňového subjektu Business Advisor, a.s. a k dani z příjmu právnických osob specifikovaných níže pod body 1-38) v úmyslu umožnit této společnosti minimalizovat daňovou povinnost ke škodě českého státu, zavedl faktury výstavce společnosti PROPAG-STORM a.s. za příslušná zdaňovací období, přičemž však s ohledem na skutečnost, že část příjmů společnosti Business Advisor, a.s. v r. 2010 ve výši 6.674.400,- bez DPH, v r. 2011 ve výši 6.526.000,- Kč bez DPH, v r. 2012 ve výši 8.368.000,-Kč bez DPH, a v r. 2013 ve výši 4.070.800,- Kč bez DPH, Ing. Martin D., jako osoba ovládající tuto společnost, získal jako úplatky za sjednání neoprávněné výhody pro společnosti

Pragoimex a.s., IČ 158 88 100, se sídlem Pod náspem 795/12, 190 05 Praha 9, při zadání veřejných zakázek

- Rekonstrukce vozů T3 na nízkopodlažní tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v informačním systému veřejných zakázek – uveřejňovací systém (dále jen IS VZ US) dne 7.5.2009,

- Dodávka nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v IS VZ US dne 2.2.2010

- Rekonstrukce 8 ks vozů T3 na nízkopodlažní tramvaje, jejímž zadavatelem byla společnost Dopravní podnik Ostrava a.s., která byla vyhlášena v IS VZ US dne 29.10.2010

Martek Medical a.s., IČ 476 75 934, se sídlem U Spalovny 4582/17, 796 01 Prostějov, při zadání veřejné zakázky

- Dodávka materiálu pro arytmologii, materiál pro intervenční kardiologii, a materiál pro intervenční radiologii,

jejímž zadavatelem byla Městská nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, která byla vyhlášena v IS VZ US dne 26.3.2012

VOSTAV MORAVA a.s., IČ 258 36 129, se sídlem Kuršova 468, 721 00 Ostrava-Svinov, při zadání veřejných zakázek

- Rekonstrukce I. a II. NP budovy traumatologie – část A, hemodialyzační stanice a centrální sterilizace,

jejímž zadavatelem byla Městská nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, která byla vyhlášena v IS VZ US dne 2.1.2012

- Rekonstrukce plicního oddělení Městské nemocnice Ostrava, jejímž zadavatelem byla Městská nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, která byla vyhlášena v IS VZ US dne 10.4.2012,

přičemž tyto úplatky jsou popsány ve shora uvedených skutcích popsaných pod body Ia-c), II, III,

tak tyto příjmy nezakládaly daňovou povinnost společnosti Business Advisor, a.s., kdy byly přiznány toliko z důvodu jejich legalizace a umožnění výše uvedeným subjektům začlenit tyto úplatky hrazené prostřednictvím Business Advisor, a.s. Ing. Martinu D. do účetnictví,

a takto Ing. Martin D. a Ing. Břetislav P. podali za Business Advisor, a.s. následující přiznání k DPH a dani z příjmu právnických osob s úmyslně sníženou daňovou povinností ke škodě českého státu a to na základě uplatnění níže uvedených faktur PROPAG-STORM, a.s. do těchto daňových přiznání jako nákladů a přijatých tuzemských plnění, se simulovaně navýšenou nadhodnocenou cenou plnění neodpovídajících skutečnosti:

1) daňové přiznání k DPH za II. čtvrtletí r. 2009, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 27.7.2009, fakturu č. 2009060502 ze dne 5.6.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 500.000,- Kč fakturované částky, tedy 100.000,- Kč, s DPH ve výši 19.000,- Kč, a 80 % částky ve výši 400.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 76.000,- Kč, a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši 76.000.- Kč,

2) daňové přiznání k DPH za III. čtvrtletí r. 2009, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 23.10.2009, faktury č. 2009070502 ze dne 5.7.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, č. 2009080502 ze dne 5.8.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, č. 2009090502 ze dne 5.9.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.500.000,- Kč fakturované částky, tedy 300.000,- Kč, s DPH ve výši 57.000,- Kč, a 80 % částky ve výši 1.200.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 228.000,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 339.935,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, tak částku 228.000,- Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili českému státu škodu ve výši 228.000.- Kč,

3) daňové přiznání k DPH za IV. čtvrtletí r. 2009, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 25.1.2010, faktury č. 2009100502 ze dne 5.10.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, č. 2009110502 ze dne 5.11.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, č. 2009120502 ze dne 5.12.2009 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 95.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.500.000,- Kč fakturované částky, tedy 300.000,- Kč, s DPH ve výši 57.000,- Kč, a 80 % částky ve výši 1.200.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 228.000,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 348.794,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, tak částku 228.000,- Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši 228.000.- Kč,

4) daňové přiznání k DPH za I. čtvrtletí r. 2010, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 23.4.2010, faktura č. 2010010502 ze dne 5.1.2010 ve výši 500.000,- Kč, s DPH ve výši 100.000,- Kč, a č. 2010030502 ze dne 5.3.2010 ve výši 800.000,- Kč, s DPH ve výši 160.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.300.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 260.000,- Kč, s DPH ve výši 52.000,- Kč, a 80 % částky ve výši 1.040.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 208.000,- Kč, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 282.832,- Kč, který byl společnosti vyplacen, tak částku 208.000,- Kč neoprávněně vylákali a o tuto částku i daň zkrátili a způsobili tak českému státu škodu ve výši 208.000,- Kč,

5) daňové přiznání k DPH za II. čtvrtletí r. 2010, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 19.7.2010, faktura č. 2010040502 ze dne 5.4.2010 ve výši 800.000,- Kč, s DPH ve výši 160.000,- Kč, č. 2010050502 ze dne 5.5.2010 ve výši 800.000,- Kč, s DPH ve výši 160.000,- Kč, č. 2010060502 ze dne 5.6.2010 ve výši 800.000,- Kč, s DPH ve výši 160.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 2.400.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 480.000,- Kč, s DPH ve výši 96.000,- Kč, a 80% částky ve výši 1.920.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 384.000,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše uvedené poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 2.966.400,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 563.616,- Kč, tak škoda českému státu nevznikla a jednání obou obviněných tak nebylo dokonáno a zůstalo tak ve stádiu pokusu,

6) daňové přiznání k DPH za III. čtvrtletí r. 2010, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 21.10.2010,faktura č. 2010080502 ze dne 5.8.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, a č. 2010090502 ze dne 5.9.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 2.000.000,- Kč fakturovaných částek tedy, 400.000,- Kč, s DPH ve výši 80.000,- Kč, a 80% částky ve výši 1.600.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 320.000,- Kč, jelikož v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 140.878,- Kč, který byl společnosti vyplacen, tak tuto částku na nadměrném odpočtu neoprávněně vylákali, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 2.224.800,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 444.960,- Kč, tak v částce 179.122,- Kč přes úmysl obou obviněných nebylo zkrácení DPH dokonáno a zůstalo ve stádiu pokusu, přičemž takto způsobili českému státu škodu ve výši 140.878,- Kč,

7) daňové přiznání k DPH za IV. čtvrtletí r. 2010, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 25.1.2011, faktura č. 2010100502 ze dne 5.10.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, č. 2010110502 ze dne 5.11.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, a č. 2010120503 ze dne 5.12.2010 ve výši 1.000.000,-Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 3.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 600.000,- Kč, s DPH ve výši 120.000,- Kč, a 80% částky ve výši 2.400.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 480.000,- Kč, jelikož v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 333.577,- Kč, tak z výše uvedeného neoprávněného snížení daně celou částku na nadměrném odpočtu neoprávněně vylákali, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 1.483.200,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 296.640,- Kč, tak v částce 146.423,- Kč přes úmysl obou obviněných nebylo zkrácení DPH dokonáno, tedy takto způsobili škodu českému státu ve výši 333.577,- Kč,

8) daňové přiznání k DPH za duben 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 25.5.2011, a doplňujícím daňovém přiznání dne 22.7.2011, faktura č. 2011040525 ze dne 5.4.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání včetně dodatečného daňového přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 99.420,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s., vyplacen, tak z výše uvedeného snížení daně celou částku na nadměrném odpočtu neoprávněně vylákali, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 741.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 148.320,- Kč, tak v částce 92.580,- Kč přes úmysl obou obviněných nebylo zkrácení DPH dokonáno, tedy takto způsobili škodu českému státu škodu ve výši 99.420,- Kč,

9) daňové přiznání k DPH za květen 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 23.6.2011, faktura č. 2011050524 ze dne 5.5.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, a na základě toho v uvedeném daňovém přiznání uplatnili neoprávněný nárok na nadměrný odpočet ve výši 100.580,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s., vyplacen, tak z výše uvedeného neoprávněného snížení daně celou částku na nadměrném odpočtu neoprávněně vylákali, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 741.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 148.320,- Kč, tak v částce 91.420,- Kč přes úmysl obou obviněných nebylo zkrácení DPH dokonáno, přičemž českému státu tak způsobili škodu ve výši 100.580,- Kč,

10) daňové přiznání k DPH za červen 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 22.7.2011, faktura č. 2011040523 ze dne 5.6.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč a na základě toho v tomto daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 128.418,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše specifikované poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 741.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 148.320,- Kč, tak v částce 63.582,- Kč přes úmysl obou obviněných nebylo zkrácení DPH dokonáno, přičemž českému státu tak způsobili škodu ve výši 128.418,- Kč,

11) daňové přiznání k DPH za srpen 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 22.9.2011, faktura č. 2011070511 ze dne 5.7.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč a faktura č. 2011080513 ze dne 5.8.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 2.400.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 480.000,- Kč, s DPH ve výši 96.000,- Kč, a 80% částky ve výši 1.920.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 384.000,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše uvedené poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 2.418.000,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 483.600,- Kč, tak jejich jednání nebylo dokonáno a zůstalo ve stádiu pokusu,

12) daňové přiznání k DPH za září 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 26.10.2011, faktura č. 2011090513 ze dne 5.9.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 92.182,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a jimi i neoprávněně vylákán, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 741.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 148.320,- Kč, tak v částce 99.818,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno a tedy způsobili českému státu škodu ve výši 92.182,- Kč,

13) daňové přiznání k DPH za říjen 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 10.11.2011 a dodatečném 23.11.2011, faktura č. 2011100512 ze dne 5.10.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč a způsobili českému státu škodu v této výši,

14) daňové přiznání k DPH za listopad 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 5.1.2012, faktura č. 2011110513 ze dne 5.11.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 173.284,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a jimi i neoprávněně vylákán, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti VOSTAV MORAVA, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 400.000,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 80.000,- Kč, tak v částce 18.716,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno, a tedy způsobili českému státu škodu ve výši 173.284,- Kč,

15) daňové přiznání k DPH za prosinec 2011, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 30.1.2012, faktura č. 2011120514 ze dne 5.12.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 251.075,- Kč, tak neoprávněně ke škodě českého státu vylákali nadměrné odpočty ve výši 192.000,- Kč,

16) daňové přiznání k DPH za duben 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 25.5.2012, faktura č. 2012040512 ze dne 5.4.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 245.918,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, tak neoprávněně vylákali nárok na nadměrný odpočet ve výši 192.000,- Kč a způsobili českému státu škodu ve výši 192.000,- Kč,

17) daňové přiznání k DPH za květen 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 26.6.2012, faktura č. 2012050513 ze dne 5.5.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy

skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 18.255,- Kč, který byl společnosti Business Advisor vyplacen, a tedy jimi i vylákán, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti Martek Medical, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 1.000.000,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 200.000,- Kč, tak zkrácení DPH ve výši 173.745,- Kč nebylo dokonáno a českému státu tak způsobili škodu ve výši 18.255,- Kč,

18) daňové přiznání k DPH za červen 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 23.7.2012, faktura č. 2012060512 ze dne 5.6.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 247.729,- Kč, který byl společnosti vyplacen, tak vylákali neoprávněně ke škodě českého státu nadměrný odpočet ve výši 192.000,- Kč,

19) daňové přiznání k DPH za červenec 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 27.8.2012, faktura č. 2012070511 ze dne 5.7.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 1.547.200,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 309.440,- Kč, tak zkrácení DPH neoprávněným uplatněním nároku na odpočet DPH nebylo dokonáno a zůstalo ve stádiu pokusu,

20) daňové přiznání k DPH za srpen 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 27.9.2012, faktura č. 2012080512 ze dne 5.8.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 95.917,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 773.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 154.720,- Kč, tak v částce 96.083,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno, přičemž českému státu způsobili škodu ve výši 95.917,- Kč,

21) daňové přiznání k DPH za září 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 23.10.2012, faktura č. 2012090512 ze dne 5.9.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 34.551,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, přičemž s ohledem na skutečnost, že v tomto daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti Martek Medical, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 600.000,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 120.000,- Kč, tak dále snížili svou povinnost k úhradě DPH ve výši 37.449,- Kč, tedy způsobili škodu českému státu škodu ve výši 72.000,- Kč, kdy v částce 120.000,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno,

22) daňové přiznání k DPH za říjen 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 27.11.2012, faktura č. 2012100512 ze dne 5.10.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 263.907,- Kč, z toho ve výši 192.000,- Kč neoprávněně, který byl společnosti Business Advisor, a.s., vyplacen a takto způsobili českému státu škodu ve výši 192.000,- Kč,

23) daňové přiznání k DPH za listopad 2012, doručeném na Finanční úřad Ostrava I dne 20.12.2012, faktura č. 2012110512 ze dne 5.11.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, č. 2012113001 ze dne 30.11.2012 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH ve výši 200.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 2.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 440.000,- Kč, s DPH ve výši 88.000,- Kč, a 80% částky ve výši 1.760.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 352.000,- Kč a v této částce způsobili českému státu škodu,

24) daňové přiznání k DPH za prosinec 2012, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 28.1.2013, faktura č. 2012120511 ze dne 5.12.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, s DPH ve výši 240.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.200.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 240.000,- Kč, s DPH ve výši 48.000,- Kč, a 80% částky ve výši 960.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 192.000,- Kč, přičemž v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 267.504,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a to v částce 192.000,- Kč neoprávněně, čímž způsobili českému státu škodu ve výši 192.000,- Kč,

25) daňové přiznání k DPH za březen 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 26.4.2013, faktura č. 2013030515 ze dne 5.3.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše popsané poskytnuté plnění společnosti PRAGOIMEX, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 773.600,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 162.456,- Kč, tak v částce 162.456,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno, a českému státu tak způsobili škodu ve výši 5.544,- Kč,

26) daňové přiznání k DPH za duben 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 28.5.2013, faktura č. 2013040513 ze dne 5.4.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 161.510,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, přičemž s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání byly uvedeny výše uvedené poskytnuté plnění společnosti Martek Medical, a.s., nezakládající daňovou povinnost ve výši 1.750.000,- Kč, kdy z těchto výše přiznané DPH činila 367.500,- Kč, tak v částce 6.490,- Kč nebylo jednání obou obviněných dokonáno, a českému státu tak způsobili škodu ve výši 161.510,- Kč,

27) daňové přiznání k DPH za květen 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 25.6.2013, faktura č. 2013050514 ze dne 5.5.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních

služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 211.656,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, tak z výše uvedeného neoprávněného snížení daně celou částku na nadměrném odpočtu neoprávněně vylákali a způsobili tak českému státu škodu ve výši 168.000,- Kč,

28) daňové přiznání k DPH za červen 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 26.7.2013, faktura č. 2013060515 ze dne 5.6.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, přičemž v tomto daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 250.428,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a to v částce 168.000,- Kč neoprávněně, čímž způsobili českému státu škodu ve výši 168.000,- Kč,

29) daňové přiznání k DPH za červenec 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 12.8.2013, faktura č. 2013070514 ze dne 5.7.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, přičemž v tomto daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 250.519,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a to v částce 168.000,- Kč neoprávněně, čímž způsobili českému státu škodu ve výši 168.000,- Kč,

30) daňové přiznání k DPH za srpen 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 25.9.2013, faktura č. 2013080514 ze dne 5.8.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 42.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, na základě toho v uvedeném daňovém přiznání neoprávněně uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 13.511,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen, tak z výše uvedeného neoprávněného snížení daně tuto částku na nadměrném odpočtu neoprávněně ke škodě českému státu vylákali a ve zbývající části si neoprávněně snížili daňovou povinnost k DPH a celkem tak způsobili českému státu škodu ve výši 168.000,- Kč,

31) daňové přiznání k DPH za září 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne 25.10.2013, faktura č. 2013090514 ze dne 5.9.2013 ve výši 1 000 000,-Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, a č. 2013091012 ze dne 10.9.2013 ve výši 1 000 000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily toliko 20 % ze základu daně 2.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 400.000,- Kč, s DPH ve výši 84.000,- Kč, a 80% částky ve výši 1.600.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 336.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 423.413,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a to v částce 336.000,- Kč neoprávněně, tak způsobili českému státu škodu ve výši 336.000,- Kč,

32) daňové přiznání k DPH za listopad 2013, doručeném na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava I dne, faktura č. 2013100514 ze dne 5.10.2013 ve výši 1 000 000,- Kč, s DPH 21% ve výši 210.000,- Kč, kdy skutečné náklady na pořízení reklamních služeb tvořily

toliko 20 % ze základu daně 1.000.000,- Kč fakturovaných částek, tedy 200.000,- Kč, s DPH ve výši 41.000,- Kč, a 80% částky ve výši 800.000,- Kč tvořil neoprávněný náklad, čímž neoprávněně snížili povinnost k dani z přidané hodnoty o 168.000,- Kč, kdy s ohledem na skutečnost, že v uvedeném daňovém přiznání uplatnili nárok na nadměrný odpočet ve výši 423.413,- Kč, který byl společnosti Business Advisor, a.s. vyplacen a to v částce 168.000,- Kč neoprávněně, tak zapůsobili českému státu škodu ve výši 168.000,- Kč,

obv. Ing. Martin D. a Ing. Břetislav P. tak neoprávněně vylákali v letech 2009-2013 skutky popsanými pod body 1-32) nadměrné odpočty DPH odpočty ke škodě českého státu ve výši 4.178.572,- Kč, dále neoprávněně snížili daňovou povinnost k DPH ke škodě českého státu ve výši 662.993,- Kč, tedy celkem zkrátili ke škodě českého státu DPH ve výši 4.841.565,- Kč a dále jejich jednání směřující ke zkrácení DPH ve výši 2.210.435,- Kč ke škodě českého státu zůstalo nedokonáno ve stádiu pokusu,

a dále

na základě shora uvedených smluv Ing. Břetislav P. dle pokynu Ing. Martina D. do níže uvedených přiznání k dani z příjmu právnických osob (dále jen DPPO) daňového subjektu Business Advisor, a.s. v úmyslu umožnit této společnosti minimalizovat daňovou povinnost ke škodě českého státu, zavedl faktury výstavce společnosti PROPAG-STORM a.s. za zdaňovací období

33) r. 2009 podaném u Finančního úřadu Ostrava I dne 21.6.2010 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 5.6.2009 do 5.12.2009 od společnosti PROPAG – STORM a.s. dle faktur č. 2009060502 ze dne 5.6.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009070502 ze dne 5.7.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009080502 ze dne 5.8.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009090502 ze dne 5.9.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009100502 ze dne 5.10.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009110502 ze dne 5.11.2009 ve výši 500.000,- Kč, č. 2009120502 ze dne 5.12.2010 ve výši 500.000,- Kč, vše bez DPH, přičemž skutečné náklady tvořily pouze 20% uvedené částky, tedy 700.000,- Kč, a neoprávněným 80% uplatněným nákladem v hodnotě základu daně 2.800.000,- Kč snížili povinnost k dani z příjmů právnických osob se sazbou 20% o 560.000,- Kč,

34) r. 2010 podaném u Finančního úřadu Ostrava I dne 31.3.2011 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 5.1.2010 do 5.12.2010 od společnosti PROPAG – STORM a.s. dle faktur č. 2010010502 ze dne 5.1.2010 ve výši 500.000,- Kč, č. 2010030502 ze dne 5.3.2010 ve výši 800.000,- Kč, č. 2010040502 ze dne 5.4.2010 ve výši 800.000,- Kč, č. 2010050502 ze dne 5.5.2010 ve výši 800.000,- Kč, č. 2010060502 ze dne 5.6.2010 ve výši 800.000,- Kč, č. 2010080502 ze dne 5.8.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2010090502 ze dne 5.9.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2010100502 ze dne 5.10.2010 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2010110502 ze dne 5.11.2010 ve výši 1.000.000,- Kč a č. 2010120503 ze dne 5.12.2010 ve výši 1.000.000,-Kč, v celkové výši 8.700.000,- Kč, vše bez DPH, přičemž skutečné náklady tvořily pouze 20% uvedené částky, tedy 1.740.000,- Kč, a neoprávněným 80% uplatněným nákladem v hodnotě základu daně 6.960.000,- Kč snížili povinnost k dani z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 1.322.400,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že část příjmů společnosti Business Advisor, a.s. ve výši 6.674.400,-pocházela od výše popsaných plnění od společnosti PRAGOIMEX, a.s., které nepodléhají dani z příjmu právnických osob, kdy výše daně z takto přiznaných příjmů činila 1.268.136,- Kč, tak zkrátili daň z příjmu právnických osob o částku 54.264,- Kč, kdy v částce 1.268.136,- Kč nebylo jejich jednání dokonáno,

35) r. 2011 podaném u Finančního úřadu Ostrava I dne 29.6.2012 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 5.4.2011 do 5.12.2011 od společnosti PROPAG – STORM a.s. dle faktur č. 2011040525 ze dne 5.4.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011050524 ze dne 5.5.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011040523 ze dne 5.6.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011070511 ze dne 5.7.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011080513 ze dne 5.8.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011090513 ze dne 5.9.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011100512 ze dne 5.10.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011110513 ze dne 5.11.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2011120514 ze dne 5.12.2011 ve výši 1.200.000,- Kč, v celkové výši 10.800.000,- Kč, vše bez DPH, přičemž skutečné

náklady tvořily pouze 20% uvedené částky, tedy 2.160.000,- Kč, a neoprávněným 80% uplatněným nákladem v hodnotě základu daně 8.640.000,- Kč snížili povinnost k dani z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 1.641.600,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že část příjmů společnosti Business Advisor, a.s. ve výši 6.526.000,-Kč pocházela od výše popsaných plnění od společnosti PRAGOIMEX, a.s. a VOSTAV MORAVA, a.s. nepodléhajících dani z příjmu právnických osob, kdy výše daně z takto přiznaných příjmů činila 1.239.940,- Kč, tak zkrátili daň z příjmu právnických osob o částku 401.660,- Kč, kdy v částce 1.239.940,- Kč nebylo jejich jednání dokonáno,

36) r. 2012 podaném u Finančního úřadu Ostrava I dne 25.6.2013 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 5.4.2012 do 5.12.2012 od společnosti PROPAG – STORM a.s. dle faktur č. 2012040512 ze dne 5.4.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012050513 ze dne 5.5.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012060512 ze dne 5.6.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012070511 ze dne 5.7.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012080512 ze dne 5.8.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012090512 ze dne 5.9.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012100512 ze dne 5.10.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012110512 ze dne 5.11.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, č. 2012113001 ze dne 30.11.2012 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2012120511 ze dne 5.12.2012 ve výši 1.200.000,- Kč, v celkové výši 11.800.000,- Kč, vše bez DPH, přičemž skutečné náklady tvořily pouze 20% uvedené částky, tedy 2.360.000,- Kč, a neoprávněným 80% uplatněným nákladem v hodnotě základu daně 9.440.000,- Kč snížili povinnost k dani z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 1.793.600,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že část příjmů společnosti Business Advisor, a.s. ve výši 8.368.000,- Kč pocházela od výše popsaných plnění od společnosti PRAGOIMEX, a.s., Martek Medical, a.s. a VOSTAV MORAVA, a.s. nepodléhajících dani z příjmu právnických osob, kdy výše daně z takto přiznaných příjmů činila 1.589.920,- Kč, tak zkrátili daň z příjmu právnických osob o částku 203.680,- Kč, kdy v částce 1.589.920,- Kč nebylo jejich jednání dokonáno,

37) r. 2013 podaném u Finančního úřadu Ostrava I dne 23.6.2014 neoprávněně do nákladů plnění přijatá v období od 5.3.2013 do 5.10.2013 od společnosti PROPAG – STORM a.s., dle faktur č. 2013030515 ze dne 5.3.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013040513 ze dne 5.4.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013050514 ze dne 5.5.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013060515 ze dne 5.6.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013070514 ze dne 5.7.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013080514 ze dne 5.8.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, č. 2013090514 ze dne 5.9.2013 ve výši 1 000 000,-Kč, č. 2013091012 ze dne 10.9.2013 ve výši 1 000 000,-Kč, č. 2013100514 ze dne 5.10.2013 ve výši 1.000.000,- Kč, v celkové výši 9.000.000,- Kč, vše bez DPH, přičemž skutečné náklady tvořily pouze 20% uvedené částky, tedy 1.800.000,- Kč, a neoprávněným 80% uplatněným nákladem v hodnotě základu daně 7.200.000,- Kč snížili povinnost k dani z příjmů právnických osob se sazbou 19% o 1.368.600,- Kč, kdy však s ohledem na skutečnost, že část příjmů společnosti Business Advisor, a.s. ve výši 4.070.800 ,- Kč pocházela od výše popsaných plnění od společnosti PRAGOIMEX, a.s., Martek Medical, a.s. nepodléhajících dani z příjmu právnických osob, kdy výše daně z takto přiznaných příjmů činila 773.452,- Kč a dále, že společnost Business Advisor, a.s. v uvedeném daňovém přiznání vykázala ztrátu ve výši 1.856.462,- Kč a neměla tak daňovou povinnost, tak jejich jednání, které směřovalo ke způsobení škody českému státu ve výši 1.368.600,- Kč nebylo dokonáno,

tedy celkem tak v letech 2009-2013 zkrátili ke škodě českého státu daň z příjmu právnických osob ve výši 1.219.604,- Kč, kdy jejich jednání dále bezprostředně směřovalo k tomu, aby zkrátili tuto daň ve výši 5.466.596,- Kč ke škodě českému státu, kdy k dokonáni činu nedošlo,

celkem tak skutky popsanými pod body 1-37) zkrátili DPH a daň z příjmu právnických osob ve výši 6.061.169,- Kč a dále se tyto daně pokusili zkrátit ve výši 7.677.031,- Kč,

tedy měli,

obžalovaný Ing. Martin D.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová

jednak společně s dalšími osobami zkrátit daň ve větším rozsahu a vylákat výhodu na dani a čin spáchat nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu a uvedeného činu se dopustit vědomě se členem organizované skupiny

jednak se účastnit činnosti organizované zločinecké skupiny

obžalovaný Ing. Břetislav P.

společně s dalšími osobami zkrátit daň ve větším rozsahu a čin spáchat ve velkém rozsahu

čímž měli spáchat

obžalovaný Ing. Martin D.

- jednak pokus zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020 spáchaný dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,

- jednak dílčí útok zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020,

obžalovaný Ing. Břetislav P.

pokus zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, spáchaný dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku,

neboť skutek označený v žalobním návrhu není trestným činem.

Odůvodnění:

Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, podal na obžalované postupně tři obžaloby 4 VZV 2/2014, 4 VZV 2/2017 a 4 VZV 2/2018, kterými obžaloval Martina D. a další obžalované z ovlivňování veřejných zakázek Dopravního podniku Ostrava a Městské nemocnice Ostrava, za což měl obžalovaný Martin D. prostřednictví vykázané, ale neprovedené, obchodní činnosti společnosti Business Advisor přijmout úplatek od obžalovaných společností PRAGOIMEX, Martek Medical a VOSTAV MORAVA. Dále pak stíhal obžalované Martina D., Břetislava P. a společnost Business Advisor za krácení daní, které měla Business Advisor platit z příjmů, kterých se jí dostávalo od ostatních klientů této společnosti s tím, že vůči jiným klientům společnosti Business Advisor považoval plnění za řádně poskytnuté. Dále pak byla žalována související trestná činnosti s popsanými skutky. Soud hodnotil veškeré důkazy

provedené v průběhu hlavního líčení podle svého vnitřního přesvědčení, po pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, a dospěl především k závěru, že citované obžaloby stojí na chybném závěru, že část činnosti společnosti Business Advisor nebyla reálně vykonávána a část činnosti naopak byla řádně provedena. Obžaloba mj. argumentovala tím, že ve společnosti Business Advisor nebyly žádní zaměstnanci a ani jiné osoby, které by vykázanou obchodní činnost fyzicky provedli, nicméně u daňového deliktu Business Advisor musel plnění dle filozofie obžaloby „někdo" poskytnout. Soud pak na rozdíl od podaných obžalob dospěl k závěru, že ve společnosti Business Advisor deklarované činnosti nikdo neprováděl a dospěl k závěru, že veškerá „obchodní činnost" společnosti byla pouze činností zastírací, která měla skrýt pravý důvod poskytnutých plnění, z čehož následně vyplynul zprošťující výrok u daňového deliktu Business Advisor, neboť z trestné činnosti se daně neplatí. Rovněž tak soud dospěl k závěru, že v případě VOSTAVU MORAVA, byť šlo rovněž o plnění protiprávní, že dané plnění nelze na podkladě provedeného dokazování spojit s inkriminovanými zakázkami v Městké nemocnici Ostrava, neboť VOSTAV realizoval v předchozí době velkou řadu veřejných zakázek, přičemž z obvyklého modu operandi Business Advisor vyplynulo, že platby byly inkasovány poté, kdy vyhlašovatelé veřejných zakázek uhradili cenu zhotovitelům, avšak v tomto případě fakturace a platba předcházely vyhlášení veřejných zakázek.

U ostatních skutků pak byla vina obžalovaných provedenými důkazy jednoznačně prokázána, byť se jednalo toliko o řetězec nepřímých důkazů, který však tvoří ucelený řetězec, který není žádnou pochybností narušen.

VÝPOVĚDI OBŽALOVANÝCH

1. **Obž. Martin D.** protiprávní jednání popřel. Svou obhajobu pojal především procesním způsobem, kdy nastínil své úvahy o procesních pochybeních a nepoužitelnosti důkazů v trestním řízení, přičemž věcně se vyjádřil v rámci svých výpovědí pouze minimálně. Ve své první výpovědi ze dne 5. 12. 2016 tak, jak je zachycena na č. l. 20030 a 20069-20080/sv. 66 (č.l. 2 pomocný svazek protokolů z hlavního líčení) k věci samotné uvedl pouze tolik, že odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, když uvedl, že již 4. 9. 2014 na str. 3 a také na dalších důrazně upozornil na omyl orgánů činných v přípravném řízení trestním. Zdůraznil, že v letech 2012 – 2013 se důsledně zajímal o studii ekologizace vozového parku Dopravního podniku Ostrava (dále jen „DPO") a s ní související činností. Odůvodnil to rovněž zejména na str. 4 a 5 protokolu, proč se tak dělo. Důvody byly dva, a to že se chtěl spojit poradenskou činnost Business Advisor a. s. s bezproblémovým čerpáním dotací k prosazení této společnosti na půdě ústředních orgánů, zejména Ministerstva životního prostředí, Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva dopravy a druhým aspektem pak byla skutečnost, že osobně jednal se zástupci americké spol. SARAN mající v úmyslu zúčastnit se na projektované ekologizaci dopravy v Ostravě v rámci systému indukčního průběžného dobíjení elektrobusů. V podrobnostech zcela odkazuje na každé své slovo zaprotokolované v rámci jeho předešlých výpovědí. Dne 14. 11. 2016 v rámci večerních zpráv na televizním programu ČT1 uvedl ministr dopravy Dan Ť., že Ministerstvo dopravy vysoutěžilo „manažera mýtného", který pod výraznou sankcí zaručí přípravu a realizaci řádné veřejné soutěže na mýtný systém. Zde se projevuje to, o čem hovořil ve své výpovědi před více než 2 lety. Ústřední orgány si najímají odborné firmy na zpracování problematiky veřejných soutěží, a to přesto, že mají stovky vlastních kvalifikovaných zaměstnanců s právním a ekonomickým vzděláním. Záměr jeho, a to za případného využití spol. Business Advisor a. s. byl stát se pro tyto ústřední orgány garantem realizace veřejných soutěží. Dost možná, že nebýt tohoto trestního řízení, tak byl spol. Business Advisor a. s. vyhrála veřejnou soutěž na manažera mýtného na Ministerstvu dopravy nebo by se takové soutěže přinejmenším zúčastnila, pokud by ji ministr řádně vyhlásil. Studie ekologizace vozového parku DPO připravovaná v letech 2012 – 2013 však nemá naprosto žádnou souvislost s veřejnými zakázkami dopravního podniku realizovanými v letech 2008 – 2010. V rámci studie ekologizace vozového parku DPO v letech 2012 – 2013 jednal s mnoha subjekty a dokonce se účastnil i některých dílčích

obchodních jednání se zástupci spol. SARAN z USA s cílem dosažení takové kvality studie ekologizace vozového parku DPO, aby se mohla stát podkladem pro následné čerpání dotací poskytovaných Českou republikou a případně dotací z fondů Evropské unie (dále jen „EU“). To je zásadní rozdíl oproti situaci let 2008 – 2010, kdy se zástupci DPO a. s. ani se zástupci Magistrátu města Ostravy či jinými zainteresovanými osobami nikdy nejednal o ekologizaci a ani o přípravě obsahu výběrových řízení či o potencionálních účastnících těchto výběrových řízení. Není jen chybou, ale i především záměrem obžaloby, že nerespektuje časovým rozdíl mezi obdobím kolem vyhlášení předmětných veřejných zakázek, tedy mezi obdobím let 2008 – 2010 a mezi obdobím přípravy studie ekologizace vozového parku DPO v letech 2012 – 2013. Opětovně zdůrazňuje, že v období let 2008 – 2010 s žádnou osobou, kolektivním orgánem či jiným subjektem schopným ovlivnit veřejnou zakázku citovanou v obžalobě nejednal. Nebyl schopen ani jiným způsobem ovlivnit uvedené 3 zakázky či zvrátit jejich výsledek. Jak plyne ze všech výpovědí předvolaných svědků z řad zaměstnanců DPO, žádného z nich u uvedeném období neznal, vyjma Ing. K. Neznal ani žádnou jinou osobou s jakýmkoliv vlivem na chod dopravního podniku a ani žádnou jinou osobu, která měla přímou spojitost s uvedenými veřejnými zakázkami (pozn. soudu tramvaje). Podrobněji se k této problematice vyjádřil na mnoha stránkách svých předchozích výpovědí a může na každé slovo protokolu o jeho výpovědi odkázat. Pokud státní zástupce opatřil nějaký důkaz, že v souvislosti s uvedenými třemi zakázkami v DPO s nějakou osobou schopnou ovlivnit některou z těchto zakázek jednal, tak má tyto důkazy státní zástupce předložit, což ostatně po státním zástupci požaduje od prvního dne trestního stíhání. Pokud tak státní zástupce neučinil, je zřejmé, že to, co je uvedeno v bodě 1 obžaloby se nestalo. Na posouzení korektnosti zakázek vedených v obžalobě a týkajících se DPO byly vypracovány posudky doc. Ing. Radka Knoflíčka, posudek ČVUT v Praze, fakulty dopravní, a znalecký posudek Univerzity Pardubice, Dopravní fakulty Jana Pernera. Všechny uvedené posudky dospívají k odbornému závěru, že žádná z uvedených veřejných soutěží neznevýhodňovala žádného uchazeče, jejich zadávací podmínky není možno považovat za diskriminační a vysoutěžená cena je cenou srovnatelnou s obdobnými případy. Český právní řád zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, svěřuje dohled nad regulérností zadání veřejných zakázek Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tento úřad zahajuje a provádí řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 citovaného zákona z moci úřední. Na rozdíl od názoru policejních orgánů či státního zástupce všechny znalecké posudky vyznívají ve prospěch obžalovaných a hodnotí veřejné zakázky DPO jako regulérní, nediskriminační, se srovnatelnou vysoutěženou cenou. Státní zástupce přitom nemá žádný argument či důkaz, který by správnost těchto závěrů vyvrátil. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přitom nepovažoval u daných řízení za nutné z úřední povinnosti provést dohlídku nad průběhem předmětných veřejných zakázek a orgánům činným v trestním řízení pak ani nic nebránilo v tom, aby si vyžádaly stanovisko orgánu k posouzení korektnosti daných veřejných zakázek. Domnívá se, že pokud tak policejní orgány ani státní zástupce neučinili, může se pouze domnívat, že se obávali potvrzení závěrů znaleckých posudků o bezchybnosti uvedených veřejných soutěží. Dále pak citoval výpovědi svědků Ing. Pavla G., Ing. Pavla V., Jiřího S., Ing. Petra T. a Ing. Františka K., z nichž vyplynulo, že tímto způsobem dopravní podnik pořizoval vozidla někdy od r. 2004, přičemž základní parametry zůstávají nezměněny, protože vycházejí z technických norem, případně koncepce, pořizovaných vozidel. Postupně se rozvíjela v rámci technického rozvoje. Z těchto výpovědí vedoucích pracovníků DPO pak vyplývá nezvratná skutečnost, že parametry a technická specifikace tramvají T3 pro rekonstrukci vznikly někdy v r. 2004 a od té doby se neměnily, vyjma dopadu technického rozvoje. Tento stav vylučuje cílený zásah do konstrukčních parametrů a technické specifikace, jak se mylně domnívá státní zástupce. Navíc se ukázalo lichým i tvrzení, že pouze spol. PRAGOIMEX a. s. mohla realizovat zakázky z předmětných vyhlášených veřejných soutěží. Jak vyplývá ze zprávy spol. Škoda a. s., tato rovněž uskutečňuje modernizace tramvají, ale soutěž pro ni nebyla ekonomicky zajímavá, a proto se jí nezúčastnila. Spol. PARS a. s. rovněž potvrdila schopnost modernizace tramvají, ale soutěže se nezúčastnila, protože v dané době realizovala ekonomický zajímavější zakázky. Nakonec i spol. INEKON se nezúčastnila soutěže ze subjektivního důvodu, a to

nezajímavosti ceny. Spol. Stadler Bussnang ag zase nevyhovoval termín pro dodání rekonstruovaných tramvají.

Pokud se týká bodu 2 obžaloby, tedy údajného jednání ve prospěch spol. Martek Medical a. s., obžaloba zde na str. 10 definuje výhody, které daná veřejná soutěž obsahovala a kterých bylo docíleno jeho údajným protiprávním jednáním. Prvním zvýhodněním soutěžitele Martek Medical a. s. o zakázky vyhlášení v IS VZ US dne 26. 3. 2012 bylo, že uvedený zdravotnický materiál byl vysoutěžen v rámci jedné veřejné zakázky. V minulosti v médiích proběhla celá řada zpráv o trestním stíhání odpovědných osob za to, že zakázku, která podle zákona č. 137/2006 Sb. měla být soutěžena jako celek, rozdělili na několik menších zpravidla tzv. podlimitních zakázek, což mělo za důsledek znevýhodnění a způsobení škody zadavateli veřejné zakázky. V jeho případě pak státní zástupce podal obžalobu s odůvodněním, že je proti zájmům zadavatele veřejné zakázky či snad některých ze soutěžitelů to, že se soutěží dodávky zdravotnického materiálu v rámci jedné veřejné zakázky. Navíc měl tento stav zapříčinit on. Vyjádřil se pouze několika větami k výtce, že dodávky zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii byla soutěžena v jedné veřejné zakázce. Zde může uvést pouze argumentaci založenou na teoretických principech, neboť s citovanou zakázkou neměl nejmenší vztah a tudíž se nemůže subjektivně vyjádřit k obsahu či podmínkám veřejné zakázky. Je mu známo, že zadávání veřejných zakázek se řídí principy efektivity, ekonomiky, transparentnosti a nediskriminantnosti, což se udává v odborné literatuře k zadávání veřejných zakázek. V rámci hodnocení principu efektivity se nabízí porovnání efektivity mnoha výběrových řízení na dílčí plnění s jedním výběrovým řízením na dodání komplexního sortimentu. Dovoluje si tvrdit, že administrace veřejných zakázek na dodávku zdravotnického vybavení či materiálu vyžaduje zainteresovanost a časovou vytíženost v souvislosti s veřejnou zakázkou celé řady odborných pracovníků z řad lékařů a vedoucích lékařských teamů, např. primářů, přednostů oddělení apod. Jejich účast ve správním řízení a nikoli aktivní práce na zdravotnickém pracovišti musí vést k jejich nahrazení na pracovišti dalšími odbornými lékaři, což bezpochyby musí vést při zvýšení četnosti výběrových řízení ke snížení efektivity samotného výběrového řízení. Efektivita výběrového řízení se tak snižuje nepřímou úměrou s růstem počtu výběrových řízení. Princip ekonomiky výběrového řízení je naplněn tehdy, pokud dojde k výběru nejvhodnější nabídky s nejnižší cenou. Trestní spis neobsahuje žádnou odbornou kalkulaci a odborné porovnání cen při porovnání dílčích a opakujících se veřejných zakázek oproti zakázce na komplexní dodání. O ekonomické výhodnosti v přímé úměře s kvalitou vysoutěženého zdravotnického materiálu při dané soutěži na komplexní dodávku však nejlépe vypovídá ve své svědecké výpovědi svědek MUDr. Miroslav H. MBA, primář Fakultní nemocnice Ostrava-Poruba (dále jen „FNO“). Jmenovaný ve své výpovědi dne 6. 8. 2014 mj. uvedl, že ceny jsou hodně dobré, ale dosažitelné. Záleží samozřejmě na objemu zakázky. Obžalovaný zdůraznil, že svědek MUDr. H. jako primář FNO neměl nic společného s Městskou nemocnicí Ostrava a neměl ani žádný zájem na uvedené zakázce. Pokud kladně hodnotí vysoutěženou cenu, pak on sám je přesvědčen, že soutěž na komplexní dodávku materiálu pro arytmologii a intervenční kardiologii a radiologii Městské nemocnice Ostrava byla ekonomicky pro vyhlašovatele veřejné zakázky výhodná a splňovala tedy princip ekonomiky. Proti zásadě transparentnosti pak nejsou obžalobou námitky vznášeny. Poslední ze zásad je nediskriminační zacházení. Pokud by snad porušení této zásady mělo být obžalobou spatřováno v soutěžení zdravotnického materiálu v rámci jedné veřejné zakázky, patrně tato námitka nemůže z hlediska teorie veřejných zakázek obstát. Soutěžen byl účelově uzavřený komplex materiálu pro úzce specifickou zdravotnickou odbornost oddělení arytmologie, intervenční kardiologie a radiologie. Nejednalo se tedy v žádném případě o široce definovaný předmět plnění např. v podobě dodávky materiálu ošetřovatelské péče, jak se v minulosti také u některých veřejných zakázek ve zdravotnictví objevovalo. V případě takto úzce účelově vymezeného komplexu zdravotnického materiálu by rozdělení zakázky bylo značně komplikované a postrádalo by jakýkoliv smysl. Legitimnost a korektnost předmětné veřejné zakázky je potvrzena ve dvou znaleckých posudcích č. 2459/15 a 2530/16 soudního znalce Ing. Jaroslava Hromjaka.

Závěry citovaných posudků hovoří zcela nekompromisně o nediskriminujících podmínkách veřejné soutěže a stejně tak o reálnosti vysoutěžené ceny, která odpovídala aktuálnímu trhu.

2. V té části obžaloby, ve které je zmínka o tom, že měl být tím, kdo prostřednictvím svých vztahů k představitelům Městské nemocnice Ostrava (dále jen „MNO“), případně k některému z pracovníků SELLER Moravia s. r. o., zajistil, že bude soutěžena jedna veřejná zakázka, pak může zcela jasně prohlásit, že vliv na danou veřejnou zakázku neměl, ani mít nemohl, když pouze známost s některými osobami sama o sobě nemůže znamenat ovlivnění jakékoliv veřejné zakázky. Zde opět odkazuje na tisíce policií zpracovaných odposlechů telefonních hovorů a na desítky učiněných svědeckých výpovědí. Ani na jednom místě není zmínka o jeho byť jen zájmu o danou veřejnou zakázku, a to je nejpádnější důkaz o tom, že kolem dané veřejné zakázky nevyvíjel žádnou činnost. *(Pozn soudu: zájem o však zakázku vyplývá z telefonické komunikace obžalovaného Martina D. s Romanem T. ze dne 29.6.2012 (čl. 4643 a 4648/sv.16), kdy probíhala jednání o uzavření smlouvy mezi nemocnicí a Martek Medical.)*

3. Podle obžaloby údajné ovlivnění veřejných zakázek mělo spočívat v tom, že poptávané množství nekorespondovalo se spotřebou v r. 2011. Tato představa státního zástupce je zcela mylná, protože historický vývoj není žádnou zárukou budoucího vývoje a poptávané množství mohlo být pouze odhadováno. Ostatně neexistuje žádný přímý či nepřímý důkaz, že by tuto spotřebu znal a sdělil ji spoluobžalovaným. Tuto nelogickou fabulaci dále státní zástupce rozvíjí na str. 95 obžaloby tak, že z údajů o celkových nákladech v letech 2001 a 2013 odvozuje, že vítězná nabídka Martek Medical a. s. je zcela zavádějící. Zde státní zástupce skutečně potvrzuje, že není ekonomem, protože mu uniká, že údajem o celkových nákladech v Kč nemůže odvozovat relativní závěry o jednotkové ceně, když celkové náklady ovlivňuje zejména vývoj spotřeby v kusech, obecně v měrných jednotkách v závislosti na počtu ošetřených pacientů a jejich způsobu léčby. Na str. 95, 96 státní zástupce fabuluje, že přístroje pro arytmologii byly vysoutěženy za neobvykle vysoké ceny. Státní zástupce zřejmě opomenul, že přístroje pro arytmologii tvořily hodnotovém vyjádření v Kč pouze 5 % z celkového objemu v korunách vysoutěžené zakázky, a že pokud i jednotlivé ceny těchto přístrojů byly o cca 16 % vyšší než druhá nabídka v pořadí, pak ostatní položky, které tvořily 95 % vysoutěžené ceny, musely mít logicky jednotkovou cenu nižší než druhá nabídka v pořadí, protože druhá nabídka v pořadí byla celkem o 3 % vyšší než vítězná nabídka Martek Medical a. s. Navíc data v tabulce na str. 96 obžaloby zcela pomíjejí skutečnost, že Martek Medical a. s. dobrovolně snižoval původní vítězné ceny vybraného souboru kardiostimulační techniky, kardiostimulátoru v rozpětí o 7,47 % až 40,15 % (k datu 31. 10. 2013) a vybraných zdravotnických prostředků pro intervenční kardiologii v rozpětí od 4,28 až 5 % (datu 1. 4. 2014), tudíž původní nabídka vítězné ceny Martek Medical a. s. v tabulce na str. 96 obžaloby je neaktuální a nevypovídá o skutečné realizované ceně. Shrnuje tedy, že ve vztahu k veřejné zakázce vyhlášené MNO na dodávku materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii popsanou v obžalobě on sám s žádnou právnickou ani fyzickou osobou nejednal v souvislosti s parametry vyhlašované veřejné zakázky a stejně tak s nikým nejednal o průběhu veřejné zakázky a o jejích výsledcích. Musí se dále vyjádřit k jedné z představ státního zástupce prolínající se obžalobou jako červená nit, a to že realizovaná činnost spol. Business Advisor a. s. spočívající v kontrolní a poradenské činnosti ve vztahu k veřejným zakázkám údajně měla být činností, která zastírá jiný důvod plateb. Tvrdí tedy, že k uvedené činnosti kontrolní a poradenskou činnost ve vztahu k veřejným zakázkám pro své podnikání ani nepotřebovali. Na jiném místě již zmínil skutečnost, že Ministerstvo dopravy pro přípravu tendru na výběr mýtného najalo externí poradenskou společnost. Dovolil si při svých znalostech tvrdit, že obsahově je veřejná zakázka na výběr mýtného značně jednoduchou. Existuje zde mýtný systém fungující řadu let a bude vybírán jeho pro stát ekonomicky nejvýhodnější provozovatel. Přes tuto obsahovou jednoduchost veřejné zakázky měla odměna poradce dle sdělovacích prostředků dosahovat částky 52 milionů Kč. Ministerstvo dopravy v tomto případě bezpochyby nenajalo poradenskou společnost za odměnu 52 milionů Kč z žádného jiného důvodu než z toho, aby tato poradenská činnost garantovala procesní perfektnost

veřejné zakázky a tím minimalizovala nebezpečí napadení průběhu veřejné zakázky či dokonce zrušení příslušným správním orgánem. Při existenci širokého odborného aparátu na Ministerstvu dopravy čítající desítky či stovky lidí s právním a ekonomickým vzděláním stojí za to ministru dopravy investovat z veřejných prostředků 52 milionů Kč, aby měl garantovanou procesní správnost veřejné zakázky vyhlašované ministerstvem. Naprosto stejný postup ve vztahu k procesní složitosti účastnit se ve veřejných zakázkách mají i účastníci veřejných zakázek. Zejména ti, kteří nemají ve svém kolektivu zaměstnance specialisty věnující se veřejným zakázkám. Tak, jak je pro ministra dopravy důležité správně formálně a procesně zadministrovat zadání veřejné zakázky, bylo pro řadu subjektů, mezi nimiž jsou i Martek Medical a. s. a Vostav Morava a. s. účastnit se veřejných zakázek a přitom eliminovat riziko vyřazení pro nesplnění formálních a procesních náležitostí dané veřejné zakázky. Rozdíl je pouze v tom, že tyto subjekty vynakládají vlastní, a ne státní prostředky a zároveň hlídají efektivitu poskytované služby. Pro úplnost připomíná, že on sám má vysokoškolské vzdělání v oblasti strojírenství a odbornost soudního znalce v oboru ekonomie, odvětví dodavatelsko-odběratelské vztahy. Spol. Business Advisor a. s. podniká od r. 2008 mj. v oboru poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků. V úzké spolupráci spolupracující spol. D. & partneři nyní nesoucí jméno Value consulting a. s. podniká mj. v oblastech poradenské služby v oblasti obchodu a řízení, podnikatelské poradenství, daňové poradenství, ekonomické poradenství, oceňování majetku, oceňování majetku pro podnik aj. Pokud on, případně spol. Business Advisor a. s. nabízel poradenské a kontrolní služby v oblasti účasti na veřejných zakázkách, pak si dovolí tvrdit, že nabídka těchto služeb byla garantována maximálně možnou odbornou úrovní, jakou si lze představit. Byla to služba pro široký okruh zákazníků a nikoliv pouze pro tři v obžalobě uvedené subjekty. To lze nejlépe zadokumentovat obchodními listinami, které byly zajištěny u něj, případně u spol. Business Advisor a. s. a které tvoří důkazní materiál v dané kauze. Nejednalo se o nahodilou službu v závislosti na vyhlašovateli veřejné zakázky. Jen ve vztahu ke spol. Martek Medical a. s. byla v letech 2012 – 2013 poskytnuta kontrolní činnost ve vztahu k 22 veřejným soutěžím mimo MNO a další dvě veřejné zakázky vyhlášené MNO. Další desítky či stovky poradenských činností směřovaly ve prospěch společností v oboru stavebnictví, obchodu aj. Pokud orgány činnými v trestním řízení tato další poradenská a kontrolní činnost nebyla shledána jako závadná, znamená to, že on či spol. Business Advisor a. s. danou práci odvést uměli, práci odvedli a za toto zinkasovali smluvní odměnu. A stejně tak práce byla odvedena ve všech obžalobou uvedených případech. Tento fakt nelze zpochybnit tím, že měl on sám s Miroslavem N. řadu a řadu telefonických hovorů o sportu, politice či ženách.

4. Pokud jde o bod 3 obžaloby, tedy spol. Vostav Morava, uvedl, že v případě předchozích skutků se zmiňoval o nulovém vzdělání státního zástupce v oblasti ekonomiky, v oblasti strojírenství, v oblasti cen a odhadů movitostí, výrobních strojů, zařízeních a systémů, v oboru dopravy a spojů či ve specializaci drážní vozidla, traťových strojů a mechanismů. Stejně tak se snažil upozornit na skutečnost, že státní zástupce nemá s uvedenými odbornostmi ani životní zkušenosti spočívající např. v podílu na výrobě strojů a mechanismů či řízení pracovních teamů pro danou činnost. Přes výše uvedené státní zástupce pouze na základě vlastních úvah zpochybňuje v obžalobě závěry všech znaleckých posudků, které hovoří jednoznačně o čistotě veřejných zakázek, o jejich obvyklé ceně a korektních podmínkách jednotlivých výběrových řízení. Nelze v této souvislosti vyčítat státnímu zástupci neznalost odborných otázek mimo svého práva, je nutno mu však vyčítat, že přesto, že § 105 tr. ř. svěřuje objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení osobám znalců, popírá státní zástupce odborné znalecké závěry pouze na základě svých laických domněnek a svých představ bez opory v jiném odborném stanovisku. U skutku týkajícího se spol. Vostav Morava a.s. vše výše uvedené platí, navíc pro odbornou znalost v oboru obytné, občanské a průmyslové stavby a konstrukce pozemních staveb. Při zjištění korektnosti cen provedeného díla, jak byly zjištěny policií přibraným soudním znalcem Ing. Valerkou, a znalecké odůvodněnosti rozsahu prací provedených spol. Vostav Morava a. s. je zcela popřena jakákoliv úvaha o předem připravené výhodnosti v rámci předmětných veřejných zakázek pro jmenovanou společnost. U

tohoto skutku obžaloby však pan státní zástupce šel ještě dále. Nejen, že svými laickými domněnkami zpochybňuje závěry znaleckých posudků k posouzení odborných otázek, ale dokonce rozporuje i závěry kontroly příslušného správce daně u spol. Vostav Morava a. s. provedené Finančním úřadem pro MS kraj, která vyústila ve zprávu Finančního úřadu pro MS kraj ze dne 26. 8. 2015, č. j. 532778/15/3203-60561-802310.

5. Přestože se již v tomto případě jedná o posouzení právních otázek, státní zástupce ve své interpretaci zanesené v obžalobě, zcela ignoruje základní zásady vtělené do právních norem ovládajících daňové řízení. Z § 92 daňového řádu vyplývá, že pokud správce daně nezjistí v rámci vyhledávací činnosti nebo při provádění důkazů předložených subjektem důvody, pro které by měl prokazovat např. skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, proběhne celé dokazování jen na základě důkazů předložených nebo označených daňovým subjektem. Ve smyslu § 8 daňového řádu přitom správce daně vždy zkoumá z úřední povinnosti, zda není obsah právního úkonu zastírán jeho formou. Při provedení finanční kontroly u spol. Vostav Morava a. s. při dodržení všech výše citovaných zákonných ustanovení jmenovaná společnost před příslušným orgánem státní správy ustála svou důkazní povinnost ke svým tvrzením a správce daně v rámci kontroly nepojal žádné pochybnosti o těchto důkazech stvrzujících uskutečněná plnění mezi společnostmi Business Advisor a. s. a Vostav Morava a. s. V poměrech daňové kontroly spol. Vostav Morava a. s. to tedy konkrétně znamená, že Vostav zcela jednoznačně ustál svou důkazní povinnost ke svým tvrzením a správce daně v rámci kontroly nezískal žádné pochybnosti o těchto důkazech stvrzujících fakticitu plnění mezi Business Advisor a. s. a Vostav Morava a. s. Z výše uvedeného vyplývá, že státní zástupce chybně a zřejmě z neznalosti daňového řízení bagatelizuje pravomocné výsledky daňové kontroly, když nezávislý správní orgán nezískal žádné pochyby o fakticitě plnění ze strany spol. Business Advisor a. s.

Závěrem pak obžalovaný uvedl, že v minulosti znal a nyní zná celou řadu veřejně známých osob z řad politiků, manažerů, umělců i sportovců. Ani v jednom případě však tuto svou známost nevyužil ve prospěch manipulace s průběhem a výsledkem jakékoli veřejné zakázky. Proto obvinění v celém rozsahu odmítá.

6. U hlavního líčení dne 8. 1. 2018 (č. l. 21077v/sv. 69, č.l. 141 verte pomocného svazku) uvedl, že ani jeden ze svědků slyšených před soudem k otázce nákupu tramvají v DPO neřekl, že by ho v těchto letech, tedy v letech 2008 – 2010 znal. Státní zástupce zaměňuje období let 2008 – 2010, které je o v obžalobě, s léty 2012 – 2013, kdy aktivně vystupoval ve vztahu k Dopravnímu podniku Ostrava v souvislosti s programem ekologizace vozového parku. Po realizaci hlavního líčení v říjnu 2017 v něm toto podezření ještě vzrostlo, rozšířilo se rovněž o snahu státního zástupce u hlavního líčení zmást nepravdivými tvrzeními samotné svědky. Pokud státní zástupce zmiňuje, že ve vztahu k zakázce nákup autobusů pro Veolia transport Morava a. s. v rámci projektu ROP Moravskoslezsko v r. 2001 nedošlo k posunutí termínu veřejné zakázky, naopak pravdu má svědek Aleš L., přičemž současně z věstníku veřejných zakázek Ministerstva pro místní rozvoj k citované zakázce jednoznačně vyplývá, že původní termín uveřejnění zakázky byl posunut z 20. 4. 2011 až na datum 25. 5. 2011 s prodlouženou lhůtou pro doručení nabídek do 29. 6. 2011. Pokud tedy došlo ze strany spol. SOR Libchavy k podpisu smlouvy se spol. Business Advisor a. s. až na začátku června 2011, odpovídá tento termín potřebám spol. SOR Libchavy a je v souladu s řádným datem uveřejnění dané veřejné zakázky. Stejného svědka státní zástupce se pokusil zmást a nakonec zmátl deklarovanou fotokopií dokumentu nazvaného „osvědčení“ o kontrolní činnosti s datem 11. 8. 2011. S datem stejným, jako nese i razítko spol. SOR Libchava na přijaté faktuře od spol. Business Advisor a. s. Vysvětlení je zde více než jasné a naprosto jednoduché. Osvědčení vydala dne 24. 6. 2011 spol. Business Advisor a. s. v souladu se smlouvou o kontrolní činnosti, jak plyne ze spisu, nikoli SOR Libchavy, jak státní zástupce nepravdivě předestírá svědkovi. Razítko s datem obdržení dokumentu osvědčení není razítkem prokazujícím vznik tohoto dokumentu, ale dokladem o datu obdržení jeho kopie společně s obdrženou fakturou vystavenou spol. Business Advisor a. s. Je totiž naprosto běžnou obchodní praxí, že přílohou faktury bývá zasílán doklad

opravňující fakturující společnost fakturovat. Proto na kopii dokladu osvědčení o kontrolní činnosti je totožné datum přijetí jako datum na faktuře, neboť tvořilo s fakturou jako její příloha jednu zásilku od spol. Business Advisor a. s. Toto považuje za další matení svědků a především soudu.

7. Dále pak zdůraznil, že svědek Petr T. datumově přesně zařadil to, o čem vypovídali ostatní ze slyšených svědků, když uvedl, že to bylo v r. 2004, kdy bylo rozhodnuto, že v oblasti vozů T3, které jsou jedny z nejstarších v dopravním podniku, se půjde formou rekonstrukcí. U podmínek zadávacích řízení v letech 2009 a 2010 na rekonstrukci těchto tramvají se vycházelo z předchozích soutěží a s přihlédnutím k všeobecnému technickému vývoji, v létech zůstávaly zásadní parametry pořád stejné. Je přesvědčen, a nyní je to již i prokázáno, že žádná ze tří veřejných zakázek uvedených ve výrokové části obžaloby pod bodem 1a-c (pozn. soudu dodávky tramvají) nebyla zmanipulována. S ohledem na stanovení parametrů rekonstrukcí tramvají T3 v DPO v r. 2004 a jejich dodržování po celý průběh rekonstrukcí až do r. 2010, i resp. do současnosti, by totiž muselo dojít ke zmanipulování těchto parametrů rekonstrukcí již v prvopočátku, tedy v r. 2004. Údiv státního zástupce nad tím, že DPO požadoval u tramvají kola se stejným průměrem po celém jejím obvodu, a to ve velikosti 700 mm, byl vysvětlen tehdejším standardem u tramvajových vozidel. Požadovaná rychlost rekonstruovaných tramvají pak vycházela z konstrukčních řešení kolejových tratí v celé ČR a požadovaný sklon 62,5 ‰ pak vychází z českých státních norem. K otázce rozdílnosti cen tramvají T3 rekonstruovaných vlastními silami v DPO oproti vysoutěžené ceně v rámci veřejných zakázek spol. PRAGOIMEX a. s. uvedl, že cena 15 a 19 milionů za tramvaj je neporovnatelná. Hodnota tramvaje vyrobená vlastními silami DPO ve výši přes 15 milionů Kč představuje pouze neúplnou nákladovou, která zejména nezahrnuje správní, zásobovací, odbytovou režii alokovanou na konkrétní produkt a zisk. Správní režii tvoří např. odpisy správních budov, mzdové náklady, veškeré administrativy, administrativní náklady, finanční náklady, zásobovací režie je tvořena např. společnými režijními náklady spojenými se zásobováním podniku a skladováním materiálu. Zisk je stanoven v procentech nákladů, když z veřejně přístupných účetních závěrek EKOVA elektrik (opravárenské dílny DPO) plyne, tento činí 9 až 15 % z výše nákladů. Nelze zvažovat výši zisku s kalkulací PRAGOIMEX a. s., protože to je kalkulace PRAGOIMEX a. s. a ne DPO a jedná se jiný segment trhu. Nelze srovnávat neúplnou nákladovou cenu DPO s vysoutěženou cenou, která zahrnuje správní, zásobovací, odbytovou režii a zisk, protože neúplná nákladová cena tyto položky nezahrnuje. Navíc DPO fakturoval PRAGOIMEX a. s. dodávky spojené s pracemi v rámci předmětu zakázky a pak je nutné hodnotu v Kč této fakturace odečíst od vysoutěžené ceny, protože se část kupní ceny, kterou DPO zaplatil za předmět zakázky, vrátila formou fakturace těchto prací, tudíž výsledná cena pro DPO předmětu zakázky byla vysoutěžená cena mínus fakturace DPO spojená s předmětem zakázky, a to ještě se neuvažuje o výši dotace, kterou je opět nutno celé odečíst od vysoutěžené ceny. Faktická konečná výsledná cena předmětu zakázky pro DPO tedy u obžalovaných zakázek činí vysoutěžená cena mínus fakturace DPO, která souvisí s předmětem zakázky, mínus dotace. Porovnání hodnot 15 a 19 milionů bez zohlednění těchto faktů je hrubě zavádějící, manipulativní, v rozporu s elementární ekonomickou logikou a jedná se o pověstné míchání jablek s hruškami, jak plyne ze spisu sv. č. 57 č. j. 17294-17302, dále pak ze spisu a výpovědí svědků K., T., V. a H. pak skutečně vysoutěžená cena na 1 ks tramvaje u veřejné zakázky na rekonstrukci 15 ks tramvají T3 na nízkopodlažní je 18,54 milionů Kč, což je vysoutěžená cena mínus fakturace spojená s předmětem zakázky, což je 4,1 milionu Kč, tedy 14,44 milionů Kč. Faktická cena 1 ks tramvaje 14,44 milionů Kč mínus dotace 7,4 milionů Kč je 7,04 milionů Kč. Pokud se státní zástupce snažil nepravdivě předestřít, že vysoutěžená cena spol. PRAGOIMEX a. s. není cenově levnější, pak uvádí, že vysoutěžené ceny jsou cenově levnější, než když si DPO prováděl rekonstrukce vlastními silami, kdy cena byla podle p. K. něco přes 15 milionů Kč. Faktická cena vysoutěžených tramvají v této věci je pak cca 40 % z předpokládané ceny.

8. Dne 22. 1. 2018 se pak obžalovaný (č. l. 21114/sv. 69, č.l. 177 verte pomocného svazku) vyjádřil k druhé obžalobě sp. zn. 4 VZV 2/2017. Uvedl, že důvodům, pro které byla podána obžaloba, nerozumí, nerozumí jim ani jeho právní zástupce, daňový poradce ani auditor a dokonce ani znalecké ústavy specializující se na daně. Obžaloba zkrácení daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a daně z příjmu právnických osob (dále jen „DPPO“) odporuje základním principům dotčených daní a normám hmotného daňového práva, jejímž výsledkem je nezákonné obohacení se státu na duplicitně požadované DPH a DPPO. Obžaloba je tudíž nezákonná. Je nezákonná z důvodu rozporu s právními normami hmotného práva a je rovněž nezákonná pro její nesoulad s trestním řádem a doslova pohrdáním touto normou procesního práva a nerespektováním judikatorních závěrů Nejvyššího soudu ČR, Nejvyššího správního soudu ČR, Ústavního soudu ČR či rozhodnutí Evropského soudního dvora. Obžaloba v části týkající se krácení DPH je zcela v rozporu s principy této daně, které jsou promítnuty do zákona o DPH, judikáty Evropského soudního dvora a judikáty Nejvyššího správního soudu, neboť je zcela chybně postavená na jakémsi předražování reklamních práv, které však bez dalšího nemůže v systému DPH samo o sobě odůvodňovat podvod na DPH, jenž musí být jedině odůvodněn vznikem ztráty na této dani s konkrétní částí reklamních práv, která byla posléze vtělena do reklamy dodávané pouze a jedině Business Advisor a. s. (BA). Státní zástupce zřejmě nezná ust. § 36 odst. 1 zákona o DPH, které říká, že základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo co má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby bez daně za toto zdanitelné plnění, z čehož jasně plyne, že DPH se stanovuje ze sjednané úplaty a ne z ceny obvyklé, když zákon o DPH nezná testování sjednané úplaty na její obvyklou výši s výjimkou zákonem o DPH zpravených specifických situací, které se však netýkají projednávané věci. Státní zástupce se navíc ani nevyzná v základních pojmech standardně používaných v oblasti daní, a to když hovoří o tzv. skutečné ceně, když má zřejmě na mysli termín obvyklá cena (dle zákona o oceňování majetku, či tržní hodnota dle mezinárodních standardů hodnoty nebo referenční cena plynoucí z judikátu Nejvyššího správního soudu vztahující se k DPPO). „Skutečnou cenou“ se v oblasti daní a oceňování standardně rozumí cena, která byla historicky sjednána a ne cena stanovená postupy podle zákona o oceňování majetku či tržními přístupy jako referenční cena, se kterou je teprve poměřována historicky sjednaná skutečná cena. Státní zástupce zjevně nerozumí principu DPH jako daňového zatížení přidané hodnoty generované ve všech článcích mezi prvním subjektem a konečným zákazníkem, za které poslední článek, zde Business Advisor a. s., pořizoval zdanitelná plnění. Celkový nárok českého státu na DPH se totiž konstituuje jako součet DPH, které byly povinny odvést všechny články, tedy ne jednorázově, ale postupně ve všech stupních. Případnou škodu na DPH je tak nutno správně stanovit jako rozdíl mezi součtem DPH, která měla být řádně odvedena všemi články, a DPH, jež byla ve skutečnosti odvedena. Je nutno zdůraznit dvě základní věci, které zcela v obžalobě absentují z důvodů, které nezná. Za prvé ke stanovení údajné škody na DPH je nutno ztotožnit tok zdanitelných plnění pouze a jedině vztahujících se k Business Advisor a. s., a to od počátku údajného řetězce. Pokud se státní zástupce snaží účelově v obžalobě tomuto vyhnout s odůvodněním, že se se nepodařilo rozklíčovat peněžní toky vztahující se pouze a jedině k Business Advisor a. s., pak toto kvaziodůvodnění nemůže obstát, protože státní zástupce chybně zaměňuje pojmy peněžní toky a toky zdanitelných plnění, když DPH se dle zákona o DPH nevyměřuje z finančních toků, ale je vázáno na uskutečnění zdanitelného plnění. Jednoduše řečeno, pro stanovení řádně odvodové povinnosti DPH se neřídí platbami, ale skutečně uskutečněnými zdanitelnými plněními. Za druhé údajná škoda na DPH musí být očištěna o každou korunu na DPH, která byla řádně v údajném řetězci odvedena, jinak je výše údajné škody minimálně duplicitní. Tato státní zástupce v obžalobě nepostupoval, když zcela pomíjel, že minimálně reklamní agentura PROPAG-STORM řádně uskutečnila zdanitelná plnění pro Business Advisor a. s., zahrnula do svých daňových přiznání na DPH a plnila si tyto své odvodové povinnosti, z obžaloby plyne opak. Je třeba ještě dodat, že uskutečněná zdanitelná plnění pro Business Advisor a. s. byla tímto subjektem PROPAG-STORM řádně hrazena a všechny byly uhrazeny. Pokud je

mu známo z obžaloby a z tisku, byla obviněna a obžalována údajná zločinecká skupina, na jejímž konci se údajně nalézá subjekt PROPAG-STORM a byla zde vyčíslena škoda českého státu z údajného krácení daní na stejných principech jako v obžalobě, pak je nutno ve vztahu k Business Advisor a. s. a primárně k DPH uvést a zdůraznit, že prostředky boje proti daňovým podvodům nemohou sloužit k obohacení fisku, resp. k multiplikaci výběru DPH tím, že by stejná daň byla opakovaně vybírána od jednotlivých článků řetězce, když tato citace pochází z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017 sp. zn. 4 Ass 140/2017-54. Státní zástupce v rozporu s názorem soudní autority v obžalobě však takovou nezákonnou multiplikaci výběru DPH přímo aplikuje, když státní zástupce dobře ví, že jednou již byla údajná tatáž škoda vyčíslena v rámci údajného řetězce do článku PROPAG-STORM a podruhé ve vztahu k následnému článku tvořenému Business Advisor a. s.

9. Ve vztahu k DPH je dále uvedeno v obžalobě na str. 3 a pokračováno na str. 4 zcela nesprávné ekonomické tvrzení, že neodvedení daně DPH umožní generovat nelegální zisk ve výši 80 % ze základu vystavených faktur. Toto kvazitvrzení státního zástupce je absolutně nesmyslné, protože už jen z jednoduchého případu, který dále uvede, plyne, že nelegální zisk může tvořit pouze částka v Kč násobku základu daně v Kč a příslušné procentní sazby. Mějme základ daně 1 milion Kč se sazbou daně 21 %, pak uvedená škoda činí právě a jedině 210 000 Kč a ne 80 % ze základu daně, tj. chybných 800 000 Kč. Obžaloba v části krácení DPPO je taktéž zcela v rozporu s hmotnou daňovou úpravou představovanou zejména zákonem o daních z příjmů a související judikaturou, neboť v ní zcela absentuje stanovení obvyklé ceny reklamy v daném místě a čase a čase konzumované pouze a jedině ve spol. Business Advisor a. s. jako zákonný podklad pro vyčíslení zkrácení DPPO, když reklama byla fakticky poskytována. Navíc pro obvyklou cenu užívanou jako referenční cena v oblasti DPPO platí, že tato musí být stanovována rozpětím jako interval nejčastěji realizovaných cen a ne na jeho horní úrovni, když odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu 8 Ass 80/2007 ze dne 31. 3. 2009. Obžaloba absurdně staví pouze na náhradním způsobu, na jakémsi průměrném (průměru z průměru) „předražení" celý bloků reklamních práv, která byla užita ve prospěch blíže neurčeného většího počtu klientů PROPAG-STORM, a to bez prokázaného konkrétního vztahu pouze a jedině k té části reklamních práv, která byla užita pouze a jedině ve prospěch reklamy konzumované Business Advisor a. s. Navíc taktéž v případě tohoto náhradního způsobu platí, že v obžalobě zcela absentuje stanovení a srovnání obvyklé ceny a účtované ceny konkrétní části reklamního práva užitého pro konkrétní reklamu konzumovanou Business Advisor a. s., která by odůvodňovala jakési předražení pouze a jedině ve vztahu k Business Advisor a. s. Je pro něj nepochopitelné a tristní, že státní zástupce podává obžalobu, aniž by měl elementární znalosti v oblasti DPH a DPPO. Již z předešlé obžaloby jsou zřejmé pouze představy státního zástupce a zde již hovoří a nebojí se to pojmenovat doslova o chimérách a absurditách, které nemají žádného věcného opodstatnění. Otázkou zůstává jaké skutečné pohnutky státního zástupce, jako autority stojící za obžalobou, k tomu vedou. Rád by citoval § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. „Státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný, účinný, svou působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod."

10. Dne 3. 5. 2017 byl Policií ČR obviněn z krácení daní, kdy příslušné usnesení mělo 53 stran malým písmem. Dne 24. 7. 2017 obdržel upozornění na změnu právní kvalifikace, které mělo 15 stran. Dne 15. 9. 2017 obdržel další upozornění na změnu právní kvalifikace vypracované státním zástupcem, které mělo ani ne jednu stranu a kde byla zmíněna zásadní výše škody jak v části škody nedokonané, tak škody dokonané, a to bez jakýchkoliv propočtů. Dne 11. 10. 2017 byla podána obžaloba, která měla 47 stran velkým písmem, kde měl možnost poprvé se seznámit s výpočtem údajně zkrácených daní, pokud se údaje a quasi výpočty na str. 1-18 tak dají vůbec nazvat. Dále obžalovaný uvedl k jednotlivým částem obžaloby, že na str. 1 obžaloby státní zástupce tvrdí, že měl „neoprávněně vylákat nadměrné odpočty na dani z přidané hodnoty a dani z příjmu právnických

osob“. Termín „nadměrný odpočet“ na DPPO však neexistuje, zákon o daních z příjmu takový pojem nedefinuje, tento pojem asi existuje pouze v hlavě státního zástupce. Na str. 3 obžaloby státní zástupce uvádí, že mělo údajně dojít k průměrnému devítinásobnému navýšení reklamy, zdůrazňuje přitom slovo průměrné. Následně na str. 4-18 obžaloby je v propočtech státního zástupce operováno s 80 % navýšením s tím, že jde o přesný údaj. Na str. 19 obžaloby je pak uváděno, že cena byla cca devítinásobně navýšena. Na str. 21 se pak dočítá, že cena byla navýšena o desetinásobek. Pokládá si tedy logickou otázku, o kolik byla vlastně cena údajně navýšena. Odpověď na tuto zásadní otázku však v obžalobě a celém trestním spise nenachází, stejně tak, jako konkrétní propočty, kterými má být údajné navýšení propočteno a které v obžalobě a v trestním spise zcela absentují. Státní zástupce při konstrukci údajného navýšení ceny vychází z částek prvního prodeje reklamních práv, které poměřuje s částkami účtovanými spol. PROPAG-STORM jeho klientům. Tento postup státního zástupce je však zásadně mylný, a to z následujících důvodů. Za prvé jedná se o částky za celé bloky reklamních práv pro více klientů spol. PROPAG-STORM a ne pouze a jedině pro Business Advisor a. s., případně jiného konkrétního klienta PROPAG-STORM. Státní zástupce tedy nebere v potaz rozdílné jednotkové ceny. Za druhé státní zástupce vůbec nerozlišuje, že se jedná o věcně rozdílná plnění, která nelze hodnotově poměřovat. Za třetí v obžalobě a v trestním spise není nikde prokázáno, že částky prvního prodeje reklamních práv jsou v obvyklé výši. Za čtvrté cenu obvyklou nelze stanovovat z údajů pocházejících z údajného řetězce, protože se musí jednat o cenu nedeformovanou hypotetickým účelovým jednáním článku v údajném řetězci, kde odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2013 sp. zn. 7 Ass 47/2013-30. Na str. 6, 7 a 11 obžaloby státní zástupce konstatuje, že údajné úplatky nezakládají daňové povinnosti Business Advisor a. s. Je pro něj pak zcela nepochopitelné, že státní zástupce konstruuje trestný čin krácení daně ve stadiu pokusu právě na základě údajných úplatků, ze kterých však žádné daňové odvodové povinnosti neplynou. Jediným logickým vysvětlením pro něj je, že státní zástupce potřeboval účelově navýšit jím konstruovanou výši údajné škody. Na str. 8-18 pod body 1-37 obžaloby jsou provedeny nesrozumitelné, nepřesné a nepřezkoumatelné výpočty výše škody. K těmto kvazivýpočtům uvádí, že za prvé výše údajné škody nesmí dle tvrzení státního zástupce obsahovat vliv údajných úplatků. Kvazivýpočty státního zástupce toto pravidlo nectí, když minimálně v případech, kdy výše vylučovaného základu DPH z údajných úplatků z výstupu převyšuje vylučovaný základ DPH z údajného navýšení ceny na vstupu Business Advisor a. s. a dále v případech, kdy v daňovém zdaňovacím období byl vykázán nadměrný odpočet, je část údajných úplatků chybně zdaňována a není tedy vyloučeno v rozporu s předpokladem samotného státního zástupce. K termínu nadměrný odpočet uvádí, že se jedná o zápornou daňovou povinnost a není zde žádný logický a daňově hmotně právní důvod k odlišnému způsobu výpočtu údajné výše škody ve srovnání se stavem, kdy je vykázána daňová povinnost. Za druhé, kontrolními propočty zjistili, že celková výše údajné škody na DPH má činit formálně součtově správných 7 052 000 Kč, ne 7 128 000 Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Za třetí, kontrolními propočty a srovnáním zjistili chybu v usnesení o zahájení trestního stíhání, kdy pro r. 2010 je avizována sazba DPPO 20 %, ale ve výpočtu je užita sazba 19 %. Za čtvrté, kontrolními propočty pak zjistili chybu ve výpočtu údajné výše škody na DPPO pro r. 2010. Za páté, opětovně kontrolními propočty zjistili chyby ve výpočtu údajné výše škody DPPO za r. 2013. Za šesté, kontrolními propočty opětovně zjistili, že celková výše údajné škody na DPPO má činit formálně součtově správných 6 755 200 Kč a ne 6 753 800 Kč, jak je chybně uvedeno v obžalobě. Za sedmé, při výpočtu údajné škody na DPH za druhý kvartál r. 2010 je chybně uvedeno DPH z údajných úplatků, kdy platná sazba DPH činila 20 % a ne uvažovaných 19 %. Za osmé, formálně správné vyčíslení údajných škod při vyloučení zdanění údajných úplatků je u DPH částka celkem 1 883 452 Kč a u DPPO částka celkem 1 814 152 Kč, celkem tedy 3 697 604 Kč. Státní zástupce převedl odpovědnost za správné ekonomické závěry, včetně správných výpočtů, ze své osoby na osoby obviněných. Učinil tak přesto, že mu zákon při jeho právním vzdělání poskytl možnost přibrat do trestního řízení konzultanta se znalostí v oboru dodavatelko odběratelské vztahy, marketink a daně, či nechat pro posouzení těchto otázek vypracovat znalecký posudek. Závěrem této části pak obžalovaný

konstatuje, že podáním obžaloby státní zástupce porušil směrnici Evropského parlamentu a Rady EU 2016/344 ze dne 9. 3. 2016, bod 1 ad 22, kde se hovoří, že k porušení presumpce neviny dojde tehdy, pokud bylo důkazní břemeno přesunuto z obžaloby na obhajobu, a to se podáním obžaloby 54 T 7/2017 stalo.

11. **Na str. 1 a 36 jinde v obžalobě státní zástupce uvádí kvaziskutečnost, že byl osobou ovládající Business Advisor a. s., k tomu však předkládá pouze své domněnky a představy bez jediného důkazu. Opětovně, už minimálně potřetí zdůrazňuje, že v určitém čase byl akcionářem spol. Business Advisor a. s. a k tomu se od počátku trestního stíhání hlásí. Nebyl však akcionářem po celou dobu a existovala v době existence spol. Business Advisor a. s. taková období, ve kterých s touto společností neměl žádný vztah ani majetkový ani personální a ani zprostředkovaný.**

12. Na str. 22-25 obžaloby jsou uváděny skutečnosti, které se vážou k jiné trestní věci, která s obžalobou nesouvisí ani věcně, ani časově, týká se r. 2014 a dále. Obdobně str. 23-25, 34-37 obžaloby, kdy se záležitosti týkají trestní věci spol. Competitive Edge Advisors s.r.o. a r. 2016, jako např. str. 35 obžaloby. Ani jeho obhájci není známo, proč je trestní spis zatěžován velkou řadou listin vztahujících se k výše uvedenému. Lze se jen domnívat, že tím důvodem je snaha státního zástupce vnést do spisového materiálu zmatek a takto zmást a ztížit studium obsahu trestního spisu. Pokud jde o na str. 33-34, tak ta se týká představ státního zástupce souvisejících s jeho majetkovými poměry, k čemuž se již několikrát vyjádřil ve svých výpovědích. Opětovně by mohl provést detailní analýzu svých majetkových poměrů v předmětném období, kterou však již učinil v rámci své výpovědi obviněného v přípravném řízení, a tudíž na tato fakta pouze odkazuje. Na str. 37 obžaloby státní zástupce na podporu svých chimér využívá zprávu o daňové kontrole na DPH provedené u Business Advisor a. s. místně příslušným správcem daně. K tomu uvádí následující. Za prvé, ukončení dotčené daňové kontroly bylo u Business Advisor a. s. napadnuto nezákonné a celá věc je řešena před Nejvyšším správním soudem. Za druhé, proti dodatečným platebním výměrům na DPH, které byly odůvodněny dotčenou správou o daňové kontrole, bylo podáno odvolání, které není dodnes vyřešeno. Pro státního zástupce dodává, že odvolání proti samotné předmětné zprávě o daňové kontrole není možné podat, protože se nejedná o rozhodnutí, vůči kterému je odvolání přípustné, a je nutno se odvolat až právě proti dodatečným platebním výměrům. Za třetí, pokud by si státní zástupce dotčenou zprávu o daňové kontrole aspoň přečetl, zjistil by, že správce daně nezákonně vydává za své dotazování skutečnosti pouze převzaté z předchozí obžaloby a že se správce daně dopustil nepřípustného důkazu kruhem, když toto své nezákonné dokazování kruhem dokonce i sám správce daně připustil ve stanovisku, které tvoří nedílnou součást dotčené zprávy o daňové kontrole. Za čtvrté, státní zástupce za důkazní prostředek svědčící pro jeho kvazizávěry v obžalobě vydává předmětnou zprávu o daňové kontrole, která však nezákonně přebírá a doslova opisuje závěry předchozí obžaloby z úplatků, a tudíž státní zástupce si tímto důkazním prostředkem potvrzuje pouze svá vlastní tvrzení, pohybuje se tak v kruhu, což je logická vada dokazování. Na str. 37 a dále obžaloby státní zástupce rozebírá jeho povědomost o řetězci, přičemž si zásadně protiřečí, neboť sám uvádí zamítnutí žádosti o prošetření postupu policejního orgánu ze dne 20. 9. 2017, že jednotlivé osoby v řetězci ho vůbec neznají. Obviněné K. a O. ve svých výpovědích jasně uvedly, že ani on ani jiní klienti o krácení DPH nevěděli a taktéž nevěděli o nějakých řetězcích. Pokud se týká procesních překážek pro projednání této věci před nalézacím soudem, pak to již uvedl v návrhu na předběžné projednání obžaloby, neboť přípravné řízení trpí procesní vadou, kdy o stížnosti o usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 3. 5. 2017 č. j. NCOZ-4188-1/TČ-2017-417704 rozhodoval státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, tedy státní zástupce nižšího stupně, než ten, který o stížnosti byl oprávněn ze zákona rozhodnout. Přitom odkazuje na právní rozbor, který uvedl v návrhu na projednání obžaloby. Na str. 38 obžaloby státní zástupce uvádí pouze neúplné tvrzení, že měl odmítnout vypovídat. Pravdou je, že v rámci své výpovědi obviněného dne 17. 5. 2017 uvedl, že toho dne vypovídat nebude, ale bude vypovídat, až bude rozhodnuto o jeho stížnosti

proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Projevil jasnou vůli vypovídat, a to kdykoliv v čase po rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Ani v období, kdy proběhly dvě změny právní kvalifikace, po procesním úkonu prostudování spisu mu nebylo umožněno vypovídat. Stav, kdy po celé stadium přípravného řízení absentuje v trestním spise výpověď obviněného a nebylo mu umožněno realizovat projevenou vůli vypovídat, považuje státní zástupce i policejní rada za stav, který je v souladu s právy obviněného. On to považuje za hrubé porušení práv obviněného na obhajobu, které činí celý proces a výsledek přípravného řízení trestního nezákonným. Taktéž mu nebylo umožněno předvolat a vyslechnout spoluobviněné, tyto úkony byly státním zástupcem zamítnuty. Celý spisový materiál shromážděný z vůle policejního rady a státního zástupce čítá několik tisíc stran. Naproti tomu byl odmítnut jakýkoli návrh na doplnění dokazování podaný obviněným či jeho obhájci. Nejednalo se v žádném případě s ohledem na rozsah spisového materiálu o tzv. obstrukční návrhy. Vždyť právo obviněného na to, aby byl v přípravném řízení trestním v jeho trestním věci vyslechnut spoluobviněný, aby tomuto mohl klást otázky a vyjadřovat se k jeho výpovědi, je dalším zásadním právem obviněného na obhajobu. Pokud byl takovýto návrh na doplnění dokazování státním zástupcem odmítnut, činí tento procesní úkon státním zástupcem celé přípravné řízení nezákonným. Trestní spis obsahuje v naprosté většině případů pouze fotokopie listin, kdy navíc u některých z nich lze mít důvodně za to, že byly získány nezákonným způsobem, neboť způsob získání těchto kopií pro potřeby založení do spisu je zcela neznámý. Nelze vyloučit, že se jedná o účelově vytvořené materiály pomocí digitální kancelářské techniky. Takový stav listinných důkazů, jaký se nachází v předmětném trestním spise, je zcela v rozporu s jeho ústavním právem na obhajobu, neboť ke kopiím opatřeným neznámým způsobem nelze vznášet námitky stran věrohodnosti či autentičnosti listin. Odkazuje přitom na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 4 Tz 93/2007, ze kterého cituje. Z listiny jako důkazního materiálu je třeba dovodit, kdo a kdy listinu vytvořil, předložil, podepsal, případně uplatnil a za jakým účelem. Pokud však v příslušné věci stěžejní listiny jsou pouze ve fotokopiích, někdy i nečitelných, které nejsou ověřené, nelze takové listiny považovat vzhledem k zásadě bezprostřednosti za důkaz v trestním řízení. Otázkou nutnosti obstarat originály listinných důkazů se Nejvyšší soud ČR při rozhodovací činnosti již zabýval a ve svých rozhodnutích dospěl k závěru, že je nutno považovat za nedostatek, když písemnosti obsažené v trestním spise, které by mohly mít povahu listinných důkazů, byly pořízeny jen ve fotokopiích, aniž byla ověřena jejich shoda s originály písemností. Je tedy porušením práva obviněného na spravedlivý proces, pokud spisový materiál opatřený v přípravném řízení trestním obsahuje nepřeberné množství listin bez ověření jejich shody s originálem a neobsahuje originály listin.

13. Dle str. 1 obžaloby je obžalován pro účast na organizované zločinecké skupině a pro jednání ve prospěch této zločinecké skupiny, a to toliko s osobou Ing. P., ale dvě osoby organizovanou zločineckou skupinu tvořit nemohou. Byť si lze zcela jistě představit situaci, kdy např. v důsledku nemožnosti trestně stíhat či postavit před soud další členy organizované skupiny nebo v případě členů organizované skupiny již odsouzených jsou samostatně stíhány dvě osoby jako členové organizované skupiny, v daném případě takovýto stav nenastal. Stejně policejní rada za dozoru totožného státního zástupce vyšetřuje trestnou činnost skupiny cca 15 osob jako členů organizované zločinecké skupiny a samozřejmě vede souběžně trestní řízení proti 2 osobám, které tímto cíleně izoloval. I takový postup je nezákonný, který odporuje § 20 odst. 1 tr. ř. a zásadním způsobem zkracuje práva obviněného na obhajobu. Ke skutkovým tvrzením v obžalobě 4 VZV 2/2017 pak uvedl, že kromě tří případů, kdy mu p. K. nebo p. O. v zastoupení Vlastislava P. vracely zapůjčené peníze v řádech set tisíc Kč, nikdy od těchto žen žádné další peníze neobdržel. Nikdy neměl v Maďarsku zřízený účet, a tudíž mu nemohl nikdo ani Ing. P. pomáhat se zřízením takového účtu, což svědek ostatně potvrdil ve své výpovědi svědka dne 27. 6. 2017, a taktéž na tento neexistující účet nemohly docházet žádné platby. Nikdy od nikoho neobdržel, a to ani zprostředkovaně, peníze jako tzv. vratky z ceny reklamy zaplacené spol. PROPAG-STORM ze strany spol. Business Advisor a. s. Pokud zajišťoval reklamu pro spol. Business Advisor a. s. u spol. PROPAG-STORM, pak ve vztahu k těmto případům mu nikdo nenabídl zajištění této reklamy

levněji, a to ani p. Vlastislav P. a ani nikdo jiný. Spol. Business Advisor a. s., pokud je mu známo, nikdy nenakupovala reklamní práva od jejich původních držitelů, neboť by musela řešit přeprodej zbytků reklamních práv, kdy už využívala pro svou reklamu jenom jejich nepatrnou část, a to by zatěžovalo provoz společnosti, když společnost se přeprodejem reklamních práv či případně reklamy nikdy nezabývala. Při nákupu reklamních práv od původních držitelů by navíc společnost musela nutně řešit využití těchto reklamních práv pro funkci reklamy, tedy nákup reklamních ploch, jejich potisk, zajištění dovozu a umístění zhotovených reklam na určené místo, případně zajištění sportovních dresů a dalšího vybavení sportovců, a zajištění umístění reklamy např. v podobě vyšití loga na tomto vybavení sportovců, k čemuž neměla spol. Business Advisor a. s. ani své zaměstnance ani své technické vybavení ani obchodní partnery a ani kontakty. Proto nákup reklam od subjektu, který by pro spol. Business Advisor a. s. neznámým způsobem nabyl reklamní práva a nabízel jim k prodeji reklamu, byla správnou cestou spol. Business Advisor a. s. jedinou možnou, kterou využívají v ČR a ve světě statisíce či miliony firem. Dále obžalovaný využil svého práva a odepřel vypovídat.

14. Dále pak obž. Martin D. vypovídal dne 15. 5. 2018 (č. l. 21508/sv. 70, č. l. 253 pomocného svazku), kdy uvedl, že se chce věnovat otázce schopnosti spol. Business Advisor a. s. reálně poskytovat poradenské služby, a to ať již právnickým osobám, které byly obžalovány společně s ní, či jiným klientům Business Advisor a. s., kteří obžalováni nebyli a pokud ví, nebylo vůči nim zahájeno ani trestní řízení. V prvé řadě by rád soudu předložil poradenskou smlouvu ze dne 1. 4. 2009, která byla uzavřena mezi Business Advisor a. s. a D. & partneři a. s. IČO 25364391 dnes Value consulting a. s. Na základě této smlouvy bod č. 1 bylo Business Advisor a. s. poskytováno poradenství a konzultace v základních oblastech administrativní servis a podnikatelské poradenství. Předmět smlouvy byl zcela v souladu s předmětem činnosti D. & partneři a. s. zapsaným v obchodním rejstříku a navazovala obecně uznávanou statistickou klasifikaci ekonomických činností CS NACE. V bodě II bod 3.1 této smlouvy bylo sjednáno, že fakturace dodavatele D. & partneři a. s. bude podložena výkazem činnosti D. & partneři a. s. Současně předložil soudu seznamy vydaných faktur pro klienta Business Advisor a. s. za období 2009-2013. Součástí trestního spisu je dodnes účetnictví Business Advisor a. s. a zároveň elektronická podoba účetnictví D. & partneři a. s., takže lze předkládaný důkaz snadno ověřit. V souladu s dotčenou smlouvou bylo ke každé faktuře připojeno vyúčtování poradenských hodin s jejich rozpisem. Opět je to možno jednoduše ověřit v trestním spise. *(Pozn soudu účtované služby D. & partneři a. s. však časově a věcně nekorespondují se službami poskytovanými Business Advisor jejím klientům a naopak obsahují tzv. úkony pro úkony, tak aby bylo něco možno účtovat, což bude níže podrobně rozebráno ve vztahu ke všem „klientům" společnosti Business Advisor.)* Poradenský vztah s Business Advisor a. s. za dodavatele D. & partneři a. s. zaštiťoval on osobně jako zaměstnanec akciové společnosti D. & partneři. K ruce měl svou asistentku p. Zuzanu T., později provdanou K., která se zejména podílela na administrativních službách pro klienta Business Advisor a. s. Proto o skutečnostech, o kterých nyní vypovídá, ví. Poradenská smlouva s D. & partneři a. s. je jedním z klíčových faktorů k pochopení business modelu Business Advisor a. s. Business Advisor a. s. se jako flexibilní podnikatelský subjekt zcela ekonomicky, racionálně a legitimně rozhodl, že je pro něj ekonomicky výhodné činnosti, které ke svému provozu potřeboval outsorcovat, a to z několika logických důvodů. Za prvé, je výhodnější angažovat dodavatele, který je placený za skutečně odvedené hodiny práce, než zaměstnávat zaměstnance v pracovním poměru, kdy je třeba ho platit, i když práce není. Za druhé, je lepší mít jednoho poradce, který poskytuje komplexní službu, než kontrahovat a komunikovat s vícero poradci, když se zvyšují negociační a transakční náklady. V souladu s touto ekonomickou rozvahou zabezpečoval Business Advisor a. s. své personální a materiální zázemí následujícím způsobem. Fyzické prostory pro jednání s klienty měl Business Advisor a. s. zabezpečeny v prostorách D. & partneři a. s. na Mírovém nám. 18 dle přílohy č. 1 výše zmíněné poradenské smlouvy. Účetnictví a daně zpracovávala renomovaná externí účetní a daňová firma, administrativní servis byl opětovně zabezpečen výše zmíněnou poradenskou smlouvou. Podpora poskytování služeb klientům Business Advisor a. s. byla zabezpečena podnikatelským poradenstvím ze strany D. & partneři a.

s. taktéž na základě výše zmíněné poradenské smlouvy. Služby reálně poskytované klientům Business Advisor a. s. tedy byly dostatečně materiálně i personálně ze strany Business Advisor a. s. zabezpečeny. K tomu uvádí následující. Výstupy Business Advisor a. s. ve prospěch jeho klientů, a to zdůrazňuje, ať již obžalovaných v této kauze či jiným, vůči kterým její žádné trestní řízení vedeno, byly konkrétně poskytovány statutárem Business Advisor a. s. Ing. P. a jím osobně (*pozn. Ing. Martinem D.*). Ing. P. ve své výpovědi před policií a čtené výpovědi u soudu jasně uvedl, že má vysokoškolské vzdělání a popsal svou profesní kariéru a pracovní zkušenosti, ze kterých jasně plyne, že měl odborné manažerské, řídící a analytické schopnosti. Pokud se týká jeho osoby, opět uvádí, že on sám má vysokoškolské vzdělání, dlouhá léta pracoval ve Znaleckém ústavu D. & partneři, kde se podílel na vypracování znaleckých posudků z oblastí ekonomie, poskytování podnikatelského poradenství, a to i jiným klientům než Business Advisor a. s., a navíc je soudním znalcem v oboru dodavatelsko-odběratelských vztahů. Pokud státní zástupce v obžalobě nesprávně zpochybňuje a doslova dehonestuje schopnosti Ing. P., pak k tomu uvádí, že poskytování podnikatelského poradenství v oblasti nabídek ve veřejných zakázkách či výběrových řízení nepředstavuje koncesovanou živnost s předepsanými odbornými podmínkami způsobilosti. Taktéž při provozování této činnosti není nutné být členem ze zákona ustanovené komory, která by kladla na své členy specifické požadavky. V ČR neexistuje instituce, která by poskytovala např. nějakým zákonem vyžadovanou personální certifikaci pro poskytování předmětného poradenství. Státní zástupce v obžalobě dále dedukuje, že Ing. P. by musel být odborníkem nejen na samotný zadávací proces, ale i v jednotlivých oblastech zakázek. Tato dedukce státního zástupce je naprosto chybná a zásadně neodpovídá realitě fungování poradenských služeb. Jako příklad uvádí ze své praktické zkušenosti: ve znaleckém ústavu soudní znalec pro oceňování podniku je schopen ocenit v podstatě jakýkoliv podnik, aniž by nutně musel být odborníkem v dané oblasti podnikání oceňovaného podniku. Důležitá je procedurální schopnost znalce ocenit podnik a zorientovat se v klíčových odborných záležitostech oboru a podnikání předmětu ocenění. V oblasti např. krizového řízení jsou běžně podniky najímáni externí krizoví manažeři, kteří nejsou odborníky v dané oblasti podnikání řízeného podniku, ale disponují procedurálními restrukturalizačními znalostmi, které jsou obecně aplikovatelné a přenositelné. Pro poskytování služeb klientům Business Advisor a. s. v oblasti nabídek v rámci veřejných zakázek a výběrových řízení není nutnou podmínkou být odborníkem na různé činnosti, ale je nutné primárně disponovat procedurálním a přenositelným know-how právě v oblasti výběrových řízení a veřejných zakázek, když erudice poradce umožňuje vyrovnat se s potřebným množstvím speciálních informací v daných oborech činnosti. Činnost Business Advisor a. s. ve prospěch jeho klientů je v mnohém analogická činností administrátorů veřejných zakázek, když z výslechu svědků SELLER Moravia s.r.o. p. Š. a p. T. jasně plyne, že tyto osoby nemají vysokoškolské vzdělání a jsou schopni v počtu dvou osob zabezpečit a odborně pokrýt svou činnost v oblasti celkové administrace veřejných zakázek, když také tyto osoby nejsou odborníky na nejrůznější obory, ve kterých administrují pro své zákazníky veřejné zakázky. Je nutno také zdůraznit, že poradcem Business Advisor a. s. byla právnická osoba D. & partneři, která mimo něj zaměstnávala další erudované osoby, na které měl možnost se při výkonu poradenství pro Business Advisor a. s. obrátit. V prvé řadě je to jeho bratr Ing. Radim D. PhD., soudní znalec pro oceňování podniků, pohledávek, nehmotných statků a cenných papírů, insolvenční správce a také daňový poradce. Dále Ing. Petr V., podnikový a finanční analytik pracující ve znaleckém ústavu D. & partneři a. s. Dodavatel D. & partneři a. s. měl také své stabilní poradce, zejména právní, v podobě advokátní kanceláře Martínková, Vídeňský, P., když tito měli paušální smlouvu na právní poradenství s D. & partneři a. s. Dále to byl subjekt OCC Ostrava s. r. o., který D. & partneři dlouhodobě dodávala softwarové a hardwarové služby a se kterým měl D. & partneři umluveno, že bude od tohoto subjektu výhradně odebírat zboží a služby a v případě potřeby bude také D. & partneři a. s. konzultovat IT problematiku, za což nebude OCC Ostrava s. r. o. speciálně odměňováno, ale bude mít zajištěn odbyt u D. & partneři a. s. Jako důkaz předkládá seznamy faktur od advokátní kanceláře a OC Ostrava s. r. o. za období 2009-2013. Obchodní vztahy přitom fungovaly před tímto obdobím i po tomto období (pozn. tedy před r. 2009 a po r.

2013). Konstatuje tedy, že v rámci problematiky výstupu Business Advisor a. s. pro klienty využíval z celého zázemí poradce D. & partneři a. s., včetně jeho dalších zaměstnanců a poradců D. & partneři a. s. Navíc ad hoc konzultoval oblast veřejných zakázek s odborníky, např. s p. T. ze SELLER Moravia s. r. o., což svědek ve své výpovědi před soudem potvrdil. V průběhu hlavního líčení v dubnu 2018 (str. 31 a 33). Konstatuje tedy, že v rámci problematiky výstupu Business Advisor pro jeho klienty využíval celého zázemí poradce D. & partneři a. s., včetně jeho dalších zaměstnanců a poradců, případně ad hoc konzultací. Na tomto místě si dovolí shrnout, jak měl Business Advisor a. s. reálně zabezpečenou produkci svých služeb vůči obžalovaným i dalším klientům, kteří nejsou jakkoli trestně stíháni. Fyzické zázemí měl Business Advisor na Mírové 18, účetnictví a daně zabezpečovala externí firma. Výstup pro klienty zabezpečoval Ing. P. za pomoci poradce D. & partneři a. s., když hlavní osobou poradce byla jeho osoba, která zaštiťovala celkové poradenství. Pro účely a potřeby Business Advisor a. s. využíval celého zázemí celého dodavatele D. & partneři a. s., včetně ostatních zaměstnanců, právního a ad hoc IT poradce. Nesmí opomenout, že administrativní servis zabezpečovala zaměstnankyně D. & partneři a. s., jeho asistentka p. K. Tyto skutečnosti, které uvedl, potvrdil ve své výpovědi Ing. P., dále p. Zuzana K., která sice odmítla vypovídat, ale potvrdila, že v rámci svého zaměstnání u D. & partneři a. s. vykonávala činnosti pro Business Advisor a. s., když cituje „pro společnost Business Advisor vykonávala řadu činností, byť nebyla jejím zaměstnancem, velká část těchto činností se týkala úkonů spojených s veřejnými zakázkami“ viz její čtená výpověď u soudu na č. l. 3057-3060. Dle Ing. Petr V., který vypověděl, že o poradenském vztahu D. & partneři a. s. a Business Advisor a. s. věděl, viděl docházet Ing. P. do kanceláře D. & partneři a. s. na Mírové 18 a byť se primárně nepodílel na činnostech pro Business Advisor a. s., tak nebyl a není schopen rozlišovat, pro jakého klienta dodavatele D. & partneři a. s. byly některé jeho činnosti přímo mu zadané jeho nadřízenými využity. Dále p. Romana E., poštovní doručovatelka, která potvrdila, že v prostorách D. & partneři a. s. na Mírové 18 byly přebírány poštovní zásilky Business Advisor a. s. a v neposlední řadě to plyne i z jeho výpovědi ve spise. To, že osobně Ing. P. nebo on poskytovali reálné služby klientům Business Advisor a. s., potvrdily ve svých výpovědích i další osoby, byl to Ing. H. ve své výpovědi svědka ze dne 9. 12. 2013, který potvrdil komunikaci s Ing. P. Za Martek Medical a. s. Ing. G. ve své výpovědi před soudem potvrdil komunikaci s Ing. P. a s ním. Vostav Morava Ing. Č. potvrdil ve své výpovědi před soudem, že komunikoval s ním. Spol. SOR Libchavy Ing. L. potvrdil ve své výpovědi před soudem komunikaci s ním. Za EUROVII Ing. S. potvrdil rovněž ve své výpovědi komunikaci s ním. Za Vítkovice IT Ing. M. potvrdil ve své výpovědi komunikaci s Ing. P. Ve VAE CONTROLS s. r. o. Ing. K. potvrdil ve své výpovědi komunikaci s ním, když odkázal na Ing. M., který měl ve společnosti VAE CONTROLS věci na starosti. SOLARIS Polsko Ing. R. potvrdil ve své výpovědi před soudem nejen komunikaci s ním, ale osobní provádění kontrolní činnosti, a to v protokole z dubna 2017 str. 76, když vypověděl, že zákon se v té době neustále měnil a on neměl právní vzdělání a nikdo ve firmě ho také neměl, takže využívali toho, že konzultovali jednotlivé části nabídek tak, aby nabídka byla kompletní, aby se neodchýlili od zadávací dokumentace. Podstatná činnost Ing. D. při přípravě nabídek spočívala v konzultaci nad udělanou částí nabídky plus nad finální nabídkou. Pokud jde o klienty Business Advisor, PRAGOIMEX, Martek Medical a Vostav Morava, obžalovaný předložil listinu označenou jako „Činnost Business Advisor pro klienty PRAGOIMEX, Martek Medical a Vostav“. K tomuto dokumentu pak uvedl, že na jeho tvorbě se podílel Business Advisor a. s., on, poradce D. & partneři a. s. a daňový poradce Ing. Radim D. a tento byl zpracován pro účely daňové kontroly u Business Advisor a. s., v rámci které byl také správci daně předložen. V tomto materiálu je přehledně shrnuto zejména za prvé, vznik a podstata poradenského know-how Business Advisor a. s., za druhé, vysvětlení k cenám služeb klientům Business Advisor a. s., za třetí, povaha poskytovaných služeb Business Advisor a. s., za čtvrté, vyvrácení a argumentace k chybným dedukcím státního zástupce v obžalobě na str. 62-63, kde státní zástupce zcela chybně dovozuje, že služby Business Advisor a. s. neměly pro klienty žádný význam. Při zpracování předloženého materiálu provedli komparaci s trestním spisem a zjistili, že v případě poradenství pro PRAGOIMEX a. s. není trestní spisu úplný, když v trestním

spise nejsou obsaženy následující listinné důkazy. Obchodní jednání ze dne 6. 10. 2008 s rozborem vozového parku DPO a. s. se zaměřením na velkokapacitní vozidla, uvedeno 6 listů, chybí 9 listů, studie postavení PRAGOIMEX a. s. na trhu lehkých kolejových vozidel se zaměřením na velkokapacitní vozidla, tzn. celkem 15 listů, obchodní jednání ze dne 31. 3. 2010 - 16 listů, obchodní jednání 21. 4. 2010 – 41 listů, obchodní jednání ze dne 15. 9. 2010 – 5 listů, obchodní jednání dne 15. 11. 2010 -1 list, obchodní jednání dne 24. 11. 2010 – 1 list, tzn. že v trestním spise, kde je uveden počet listů pouze 83 a chybí tam 74 listů, tzn. že celkem je počet listů 157. Z toho plyne, že trestní spis neobsahuje cca 50 % listinných důkazních prostředků. Tato situace vznikla tak, že Business Advisor a. s. měla archivy taktéž na základě smlouvy s odbornou archivní spisovnou a tyto materiály byly uloženy mimo prostory na Mírové 18, o čemž doložil potvrzení spol. SKARTUJ ze dne 16. 6. 2016. Ke spol. PRAGOIMEX dále uvedl, že byly provedeny prohlídky pouze v Praze, ale ne v Ostravě. V rámci daňové kontroly u Business Advisor a. s. taktéž Business Advisor a. s., on, poradce D. & partneři a. s. a daňový poradce Ing. Radim D. zpracovali předmětný materiál k vystaveným fakturám Business Advisor a. s. pro klienty za zúčtované služby za období červen 2011 – 2013, který přehledně spároval jednotlivé faktury s konkrétními smlouvami a jejich dodatky, a podal základní vysvětlení k předmětné fakturaci. Zpracovaný přehled rovněž předložil soudu. Dále zdůraznil, že u klientů Business Advisor a. s., a to Vostav Morava, PRAGOIMEX a VAE CONTROLS byly v minulosti iniciovány kontrolní postupy správce daně, např. formou daňové kontroly, výzvy k odstranění pochybností atd. Jejich výsledkem nikdy nebylo zpochybnění uplatňovaných odpočtů DPH či daňové účinnosti nákladů. Konkrétně u Vostav Morava odkazuje na své předchozí výpovědi a trestní spis, kde je založena zpráva o daňové kontrole. K subjektům PRAGOIMEX a VAE předkládá soudu příslušné listiny.

15. V rámci své výpovědi dne 17. 9. 2018 (č. l. 21818v a násl./sv. 71 – č. l. 270v pomocného svazku) se obž. Martin D. vyjádřil k výpovědím svědků R., V. a znaleckým posudkům. Uvedl, že považuje za ničím nepodložené tvrzení státního zástupce z hlavního líčení, že Business Advisor a. s. ve vztahu ke společnostem Vítkovice IT Solutions. s., Martek Medical a. s. účtoval několikamilionové částky. K tomu obžalovaný předložil sjetinu vydaných faktur za r. 2013 a uvedl, že této společnosti byly vystaveny faktury v celkové výši 795 000 Kč bez DPH nikoli několikamilionové. Státní zástupce místo důkazů argumentuje tím, že data na smlouvách Business Advisor a. s. jsou v zásadě nevěrohodné, ale jde spíše o číselný údaj, který neodpovídá v zásadě realitě a obžaloba je podle státního zástupce schopna pospojovat poradenské služby s veřejnou zakázkou. Státní zástupce má na mysli asi situaci, kdy v průběhu hlavního líčení mátl svědka a soudní senát, a to konkrétně v případě svědka L. Dále se obžalovaný vyjádřil k výpovědím svědků Ch., T., P., S., kteří se vyjadřovali v tom směru, že neexistovala žádná snaha obž. Ing. Martina D. dosadit do nějakých městských firem, statutárních či dozorčích orgánů a jeho snahách ovlivňovat jejich chod a zdůraznil také výpověď svědka Ch. v tom směru, že drby kolující po Ostravě o vztazích Miroslava N. a Martina D. byly přemrštěné a nezakládaly se na pravdě. Dále uvedl, že svědek Ž. se mýlil, pokud ve vztahu ke spol. Business Advisor a. s. uváděl částku 200 000 Kč, jednalo se o částku nižší, a to 100 000 Kč. 26. 11. 2012 Business Advisor převzal pohledávky p. Ž., u spol. Business Advisor a. s. se jednalo o naprosto normální obchodní případ *(pozn. převzetí faktur svědka Ž., kterými nároková svou práci za mediální prezentaci Městské nemocnice společností Business Advisor*). Je skutečností, že v letech 2012 – 2013 se razantním způsobem změnil mediální obraz Městské nemocnice Ostrava, a to i díky modernizaci pokojů pro pacienty, zlepšení stravování, zkvalitnění služeb MNO k cílenému marketingu a PR aktivitám, což mělo také vliv na pozitivní ohlas pacientů a zaměstnanců. Nezanedbatelné úspěchy, kterých MNO pod vedením ředitele N. dosáhla, byly v tom, že v r. 2012 MNO obdržela 3. místo v oblasti spokojenosti zaměstnanců v kategorii Nejlepší nemocnice v kraji. Od organizace Healthcare Institute obdržela ocenění v témže roce za 3. místo v kategorii Nejlepší krajské a městské nemocnice v ČR. V dubnu 2013 pak obdržela prestižní ocenění v anketě Sestra Moravskoslezského kraje a navázala tak na tento úspěch z dubna 2012. V letech 2012 – 2014 uváděl spolek Econlab, zřízený při Institutu ekonomických studií Univerzity Karlovy, hodnocení veřejných zakázek pod názvem zlindex.cz v nemocnicích v celé ČR, kde se

MNO umístila ze všech moravskoslezských nemocnic jako druhá za Fakultní nemocnicí Ostrava, a to v úplném žebříčku nemocnic. V předešlých ani následujících letech po odchodu ředitele N. a jeho teamu MNO již nikdy na podobné úspěchy nedosáhla. Dále zdůraznil výpověď svědka L., z jehož výpovědi vyplývá, že spol. Martek Medical nemohla být ve veřejné zakázce zvýhodněna tak, jak to popisuje státní zástupce a uvedl, že vztah mezi spol. Business Advisor a Martek Medical byl v souladu s obchodními praktikami, v souladu se zákony i s dosaženými ekonomickými přínosy. Mezi Business Advisor a. s. a Martek Medical a. s. byly uzavřeny smlouvy o kontrolní činnosti, kdy byly uzavřeny řádně a standardně po proběhnutí příslušných schvalovacích procesů v rámci Martek Medical, což potvrdila svědkyně K. s tím, že na první straně smlouvu byly parafy, a to objednatelky kontroly Ing. V., Ing. G., předsedy představenstva, a další osoby neurčené, zřejmě odpovědnou za právní rámec a formality. Ve velkých společnostech je standardní a setkávali se s tím, že prvotní textace smlouvy projde zdlouhavým schvalovacím procesem a následně se textace smlouvy opakuje vyjma cen, o čemž svědčí např. chyba, kdy v první smlouvě ze dne 2. 1. 2012 byla chyba, kdy bylo místo slova „k provedení" bylo uvedeno slovo „za prodlení" a tato chyba byla v následných textacích při uzavírání smluv ze dne 30. 4. 2012, 27. 9. 2012 a 1. 1. 2013 zkopírována. *(Pozn. soudu tato chyba se vyskytuje ve značné části smluv kontrolních smluv uzavíraných společností Business Advisor s jejími klienty)* Osoba odpovědná za provádění kontroly za objednatele Ing. V. na osvědčení o provedení kontroly, tedy po faktickém provedení prací ze strany Business Advisor a. s., osvědčení parafovala. I když Ing. V. odmítla před soudem vypovídat, ve své výpovědi dne 16. 3. 2015 (č. l. 4068-4069) uvedla, že si není vědoma skutečnosti, že by Martek Medical a. s. nějakým stylem pochybil a jednal proti předpisům. Není si vědoma žádného pochybení ze strany své pracovní činnosti ve spol. Martek Medical. Znovu zdůraznil, že svědkyně M. předávala nabídky, jak v papírové podobě, tak na CD, přičemž Ing. V. jí měla sdělovat výhrady ústně, jednalo se o desítky případů, ale nepamatuje si je přesně. O kontrolách věděli také svědci J. a obžalovaní G. s D. Zdůraznil fakt, že schůzky s Ing. G. na Stodolní ul. v letech 2012 – 2013 a zdůraznil v prostorách Martek Medical na Stodolní ul. byl společně s Ing. P. opakovaně dvakrát do měsíce po jedné až dvou hodinách vždy v pátky, kdy tento den do těchto prostor docházela i Ing. V., což potvrdil i svědek M. (*Pozn soudu: o zcela jiné praxi prakticky nulové účasti Břetislava P. svědčí telefonní komunikace obžalovaných Martina D. a Břetislava P., která bude níže rozebrána – 14.9.2012 (č.l. 4890/17), 7.3.2013 (č.l. 5275/18), a zejména 14.3.2013 (č.l. 5279 – 5280/18)).* Ani kontrolní orgány Martek Medical nezaznamenaly nic divného. Účetnictví Martek Medical a. s. bylo auditováno mezinárodní auditorskou společností DELOITTE, která také neshledala nic nestandardního. Dále uvedl, že z úředního záznamu o vyhodnocení zdravotnických zařízení ve vztahu k Martek Medical a. s. č. l. 16252-16255 je pravdou, že v něm nejsou obsaženy veřejné zakázky, které kontroloval Business Advisor a. s., ale s ohledem na fakt a skutečnost, že v letech 2012, resp. od 1. 4. 2012 nabyla účinnosti novela zákona č. 137/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů a doplnění tohoto zákona učiněné zákonem č. 55/2012 Sb., kdy začala platit tzv. transparentní novela zákona o veřejných zakázkách, která nabyla účinnosti k 1. 7. 2012, nabývá tento záznam na značném významu, neboť prokazuje, že díky kontrolní činnosti Business Advisor a. s. začaly být v Martek Medical a. s. aplikovány kontrolní mechanismy jak Ing. V., nadřízenou p. M., tak i u administrátora veřejných zakázek p. M., která s ohledem na kontrolní činnost byla nucena zavádět své vlastní kontrolní mechanismy, navíc, jak již zmínil, v tomto období došlo k zásadní novelizaci zákona o veřejných zakázkách a na účastníky veřejných zakázek tedy byly kladeny daleko vyšší nároky, protože s novelizací nebyly prakticky žádné zkušenosti a nebyly standardizovány postupy a judikáty Úřadu pro hospodářskou soutěž, tak i přes tyto skutečnosti, jak plyne z tohoto úředního záznamu, došlo v letech 2012 – 2013 k výraznému poklesu míry vyřazení Martek Medical a. s. z veřejných zakázek z důvodu pro nesplnění zadávacích podmínek, a to o 39 % oproti r. 2010 a 2011. Navíc poradenství poskytované Business Advisor a. s. Martek Medical a. s. mělo efekt v podobě uzavřených smluv, ve kterých Martek Medical a. s. zvítězil a získal tím prokazatelný ekonomický přínos, což prokazují jak výkazy zisku a ztrát Martek Medical, tak auditorská společnost DELOITTE, tak znalecký posudek Ing. Hromjaka č. 2460/15. Rovněž se domnívá, že i z rozhodnutí odvolacího finančního

ředitelství č. 27915/18/5300-21442-809464 ze dne 19. 6. 2018 vyplývá, že spol. Business Advisor a. s. prokázala, že skutečně veškeré poradenské služby klientům řádně poskytla. Dále ve své výpovědi hodnotí výpovědi svědků, kteří vypovídali k otázce stavebních zakázek v MNO, kteří rovněž vypovídali v jeho prospěch. Dále zdůraznil, že policejní informátor s krycím jménem Kameraman a další zmiňovaná osoba pracující ve prospěch policie ve svých poznatcích a informacích detailně popisuje zločineckou skupinu T. – S. - L., jak manipuluje v letech 2011 a 2012 s veřejnými zakázkami vypisovanými městem Ostrava, kde je dopředu znám vítěz těchto zakázek, který je v těchto úředních záznamech uveden a tento vítěz se později potvrdil. V těchto záznamech však není ani slovo, ani písmenko o tom, že by se obdobného jednání dopouštěl Ing. Martin D., avšak státní zástupce jej popisuje tak, jako by ovládal a řídil celou zeměkouli či aspoň dění v Ostravě. Poukázal na skutečnost, že na osoby spolupracující s policií bylo státním zástupcem odkazováno jako na věrohodné a tyto záznamy měly být předloženy soudu při povolení odposlechu. Úřední záznamy však byly před obhajobou zatajeny a ze spisu odstraněny. Poukázal na skutečnost, že policie v r. 2012 měla osobu jednající ve prospěch Policie ČR, která poskytovala faktické a relevantní informace k DPO, přičemž tato osoba při schůzce dne 20. 9. 2012 na dotaz policejního orgánu, zda zná Ing. Martina D. nebo spol. D. & partneři, a zda tyto osoby měly uzavřeny nebo mají uzavřeny s DPO nějaké smlouvy uvedla, že spol. D. & partneři jí nic neříká a osobu Ing. Martina D. nezná, což doložil úředním záznamem ze dne 21. 9. 2012. Podle něj tedy osoba spolupracující ve prospěch policie nevěděla o tom, že by on či spol. D. & partneři někdy v minulosti byli v jakémkoliv smluvním vztahu k dopravnímu podniku, přičemž obžalovaný poukázal na to, že je to záznam z doby, kdy měl podle státního zástupce ovlivňovat a řídit vše, včetně mravenců v dopravním podniku. Znovu zdůraznil to, že nikoliv jeden, ale hned tři osoby jednající ve prospěch policie o něm nebo o nějakém ovlivňování veřejných zakázek z jeho strany nic nevěděli.

16. Dne 19. 9. 2018 pak obž. Ing. Martin D. uvedl (č. l. 21843/sv. 71 – č. l. 295 pomocného svazku), že k dokladům vystavovaným spol. Business Advisor a. s. a PRAGOIMEX docházelo v souladu s rámcovou smlouvou o spolupráci Code 401 CZ 8052 ze dne 7. 11. 2008, ze které plyne, že odměna byla stanovena ve formě tzv. success fe jako podíl ve výši 4 % z ceny každého jednotlivého předmětného dodaného plnění, tedy tramvaje, kdy Business Advisor a. s. byl oprávněn fakturovat až po úhradě ze strany zákazníka. O této skutečnosti ve lhůtě 10 dnů byl povinen PRAGOIMEX a. s. informovat Business Advisor a. s., přičemž rámcová smlouva upravila, že nárok Business Advisor a. s. vzniká dodáním činnosti Business Advisor a. s. a zároveň ho navázala na jednotlivé dodávky předmětných tramvají, když toto bylo specifikováno v jednotlivých dodatcích. Činnost Business Advisor a. s. byla reálně odvedena, ale fakturační nároky vznikaly až postupně v návaznosti na jednotlivé dodávky tramvají v následujícím časovém horizontu. V hovoru dne 16. 7. 2012 nepřikládá formulaci fakturovat vozidlo význam, neboť měl v povědomí uchováno slovo tramvaj. S ohledem na zjištěné dovozuje, že Business Advisor a. s. byl v souladu s rámcovou smlouvou vyrozuměn PRAGOIMEX a. s. o oprávněnosti fakturovat, což s ohledem na poradenskou smlouvu mezi Business Advisor a. s. a D. & partneři bylo ve spolupráci s účetní firmou zprocesováno *(Pozn soudu: nicméně o možnosti fakturovat není uvědomován Ing. P., jako jediná osoba oprávněná za Business Advosir jednat, ale je vyrozumíván „pouhý" poradce Business Advisor Martin D.)* Dále k hovoru ze dne 29. 6. 2012 ve 20:47 s Ing. P. uvedl, že s p. N. (pozn. Miroslavem N.) se zná, resp. jejich rodiny, mnoho let, přibližně od let 90. Osobně mu bylo blízké levicové smýšlení Miroslava N., což také vyplynulo ze skutečnosti, že jeho praděd, babička a tatínek byli velmi levicového smýšlení, takže měl k myšlenkám a představám Mirka N. nejen o dění na Ostravsku, ale taktéž i k jeho představám a záměrům ke zkvalitnění života občanů v Porubě a na Ostravsku opravdu blízko. Pokud si dobře vzpomíná, týkalo se to typově asi třech oblastí, kde první oblast vycházela ze vzpomínky na jejich mládí, kdy chodili do letního kina, tehdy se jmenovalo Amfi. Areál se za totality jmenoval, pokud si dobře vzpomíná, Kulturní dům města, říkalo se mu kulturák, po revoluci přešel do vlastnictví odborářů a chátral. Miroslav N. měl vizi jej získat zpět do vlastnictví města či obvodu a následně jej zrekonstruovat tak, aby sloužil ke svému účelu jako v minulosti, tedy ke

kulturním akcím občanů (divadelním představením, tanečním kursům apod.), včetně obnovení provozu letního kina a vrátit mu tedy i původní název Amfi. Ještě si z toho dělali srandu, že budou chodit do Amfiku, ale nesmí jim pršet, jinak mají problém. Druhou oblastí byla MNO, která neměla dořešeno vlastnictví pozemků a nemovitostí, což bránilo celkové modernizaci a zkvalitnění zdravotnických služeb na úroveň, kterou v minulosti ostravská nemocnice v rámci regionu zaujímala. Třetí oblastí bylo zkvalitnění dopravy nejen pro občany Poruby, ale v Ostravě, včetně snížení exhalací, majících vliv na zdraví občanů. Otec Miroslava N. dělal celý život na šachtě, přešel do invalidního důchodu, jak se říkalo se zničeným „pajšlem" a v období smogu a exhalací vlastně nemohl dýchat. On i Miroslav N. bydlí, či bydleli v Porubě a tak jim problémy Poruby byly bližší. Postupem let pochopil, že v politice rok není žádná doba, co v privátním sektoru jde vyřídit za hodinu, v rámci municipalit a práce úředníků se baví o dnech či týdnech. Postupem let došlo k převodu kulturáku na Město Ostravu, které jej přejmenovalo na kulturní dům Poklad a v r. 2012 město chtělo začít s rekonstrukcí kulturního domu, ale veřejná zakázka, resp. veřejné zakázky nezvládlo, a to ani dodnes. Je pravdou, že v první veřejné zakázce jej státní zástupce chtěl obvinit, ale jakkoli konstruoval případné obvinění, tak se mu to nepodařilo. I proto jsou v odposleších zmiňovány problémy s kulturním domem Poklad, a to zejména problémy plynoucí z žaloby na náhradu škody z titulu údajné nezákonné výpovědi z nebytových prostor provozovatele Fitness centra, která úzce souvisela s přípravnou rekonstrukcí, a úředníci, jak je zvykem, na vše měli čas. Také proto v odposleších zaznívá a zaznějí slova o náměstcích B. a S., kteří neměli zájem P. jakkoli s investicemi do Poruby vyhovět. Pokud se týká nemocnice, myslí si, že v r. 2009 za primátora K. a náměstkování Ing. P. se vyřešily definitivně majetkové poměry a veškerý nemovitý majetek a pozemky přešly ze státu do majetku města Ostravy a samozřejmě za toto období do nemocnice nešly žádné investice. Za ředitele S., člena porubské ČSSD, cca v r. 2010 byl zpracován v MNO projekt centralizace chirurgických sálů, říkalo se mu kostka, a pokud si dobře pamatuje, rozpočet byl na 1,2 miliardy Kč. K tomuto projektu se MNO vrátila za ředitele N., kdy byl přepracován a dopracován, včetně urgentního příjmu a heliportu, za cenu okolo 750 milionů Kč, včetně vybavení. Jak zaznělo ve výpovědi svědka B., tehdejšího náměstka pro dopravu v letech 2010 – 2012, před soudem, byl to podle jeho názoru nesmyslný, megalomansky nerealizovatelný projekt, který s dalším „Jižanem" (*Pozn soudu: členem ČSSD za Ostravu – Jih*) náměstkem pro investice Ing. S. zablokovali. O projektu a jeho nutnosti se zmiňoval MUDr. M. ve své výpovědi u soudu. Pokud by mu státní zástupce chtěl i tyto skutečnosti přičíst k tíži, případně ho i z tohoto obvinit, nepřekvapilo by jej to. Jak ví z tisku, současné vedení města vytvořilo pro zdevastovanou MNO speciální fond, tzv. fond rozvoje nemocnice, kde ukládá finanční prostředky pro její rekonstrukci, kdy dle tisku má výše investice dosáhnout 2 miliardy Kč, a to včetně kostky, resp. centra chirurgických sálů. Z uvedeného jde vidět, jak asi neracionálně uvažovali, resp. neuvažovali, náměstci S. a B. a co vlastně bylo jejich cílem. Měli úplně jiné zájmy, jak plyne z výpovědí svědků u soudu a odposlechů ve spise, chtěli ovládnout ostravskou ČSSD, a jak plyne taktéž ze spisu, zajímala se o ně a jejich aktivity v souvislosti s veřejnými zakázkami taktéž policie pod vedením žalujícího státního zástupce. Zájmy náměstků B. a S. se soustředily v jejich válce s Porubou na negování jakékoli investiční politiky směrem do Poruby a resortů vedených zástupci porubské ČSSD a soustředili se na ovládnutí veřejných zakázek ve městě Ostrava a v městských společnostech prostřednictví svého podržtašky T. a politice rychlých obchodů pro ně výhodných, proto za jejich vedení došlo k vyčlenění podnikatelských aktivit DPO, které vylepšovaly jeho hospodaření, do dceřiné společnosti EKOVA ELECTRIC k 1. 1. 2011, nikoli do nové městské společnosti, která by měla větší parametry dohledu jako městská firma, ale do dceřiné společnosti DPO. I když v rámci podnikatelských aktivit již v r. 2009 DPO spolu se spol. SOR Libchavy vyrobili první elektrobus v ČR pod označením EBN, na kterém se dopravní podnik podílel výrobně a montážně, včetně smluvního ošetření případných bonusů z následných prodejů, a testovali je jako první v republice v provozu MHD, začala EKOVA za náměstkování B. vyvíjet za desítky milionů Kč vlastní elektrobus, což dnes v tisku obhajuje, ale o fatálních problémech se dozvídá z tisku, kdy se desítky milionů Kč na tento vývoj vyhodily z okna. Následně, jak plyne a vyplyne z odposlechů,

vyhlásilo město Ostrava soutěž na vstup strategického partnera pro EKOVU, prostě ji chtěli rychle prodat. Upozorňuje přitom, že akcionářem EKOVY byl DPO, ale soutěž vypsalo město. Podobně postupovali u spol. OVANET (zabezpečuje a provozuje IT sítě magistrátu a všech obvodů, včetně všech IT služeb s tím spojených), kde použili stejný model. Vznikla spol. OVA!!! CLOUD.NET a. s., a to k 1. 4. 2012, kterou měli zájem taktéž prodat, což zmínil již ve svém vyjádření k důkazů provedeným u hlavního líčení v dubnu 2017. Aktivity B. a S. byly řízeny p. L., přičemž L. ovládal náměstky B. a S. jako loutky. Oni dělali to, co po nich požadoval, včetně ovlivňování hlasování, což prokazují odposlechy, které budou na jeho návrh přehrány. Policie o činnosti této skupiny ovlivňující veřejné zakázky měla podrobné informace, které získala o zmanipulování veřejných zakázek ve prospěch konkrétních firem ještě před jejich vyhlášením, jak to vyplývá z úředního záznamu ze dne 27. 2. 2012 a 29. 2. 2012, kdy policejní informátor pod krycím jménem Kameraman dne 23. 8. 2011 předal poznatky a informace policistům S. a P., policie disponovala v dostatečném předstihu informacemi a poznatky o manipulaci s konkrétní veřejnou zakázkou ještě před jejím vyhlášením pány T., S. a L. Poukázal v této souvislosti rovněž na obsah odposlechu ze dne 4. 5. 2012 select 00 S. B., kde B. uvedl „...Martin musí jít do prdele a Mirka musíme taky odstavit ...“ a dále B. uvádí „... ser na něho, když se to tak podaří vole, tak máme Jiří vystaráno na všechny roky vole do konce života ...“ a dále uvádí „... slíbil mi, že se hlavně vole bude věnovat těm kolejím, protože jinak jsme v piči, to je zbytečné ...“. Přes všechny tyto informace bylo v květnu 2012 zahájeno trestní stíhání jeho osoby a nyní je obžalován. Proč nebyla obviněna zločinecká skupina B. – S. – L., to ví jen státní zástupce a snad se to časem dozví. Podle jeho konzultací s osobami z bezpečnostní komunity je zcela nepravděpodobné, že by se několik informátorů policie mýlilo v tak přesných informacích a poznatcích, zejména pokud se tyto informace a poznatky informátorů o předem určených vítězích potvrdily. Tato jeho tvrzení nejsou jeho výmysly, ale jsou to doložené skutečnosti nashromážděné v trestním spise. Domnívá se, že tyto věci a skutečnosti spolu následně souvisí. Ještě před vyhrocením situace mezi porubskými sociálními demokraty, ke kterým byl přiřazen, a pány náměstky, poskoky L., registrovali zásahy a bojkot pánů B. a S. dlouholetým rozvojovým programům porubských členů ČSSD, které se mu u Miroslava N. v počátcích líbily, a jak řekl z pohledu levicového smýšlení mu nebyly cizí, ale pochopili, a kolovalo to i po Ostravě, že pánové B. a S. měli úplně jiné cíle a záměry, jak také plyne z hovoru ze dne 6. 6. 2013, kdy mu volal a informoval ho Ing. P. a sděloval mu, co mu psal SMSkou Adam R., co koluje v poslanecké sněmovně, a to, že 6. 6. 2012 má sbalit protikorupční policie B. a p. S. z toho má strach. I s ohledem na tyto skutečnosti a neveřejné informace, kterými disponoval primátor K., a o této skutečnosti se zmínil svědek Miroslav N. na str. 6 protokolu o hlavním líčení z února 2017, dne 27. 6. 2012 odstoupili náměstci S. a B. a další dva radní z Ostravy-Jih a realizovaly se změny v několika dozorčích radách městských společností, byla to klasická politická škatulata, kdy B. se S. si podmínili jmenování do některých dozorčích rad ještě před odstoupením z funkcí a některé se realizovaly až po odstoupení a dosazení na pozice náměstků své loutky Ing. H., v té době předsedy představenstva dozorčí rady DPO a Bc. S., do té doby člena dozorčí rady DPO. Oba byli Jižani, které řídili S. s B. a sami se usadili v dozorčích radách lukrativních společností, kde chtěli realizovat své podnikatelské plány. V tomto období zcela ovládali radu Města Ostravy, jak plyne a vyplyne navrhovaných přehrávaných odposlechů, např. select 00-OV ze dne 28. 3. 2019 v 19:07 hod., když B. S. říká „...dělají všichni to, co chceme my...“, dále „...za druhé vole, on je posraný z toho, že my dokážeme řídit celou radu jo, je dobré, že se nezdrželi...“. Pokud v hovoru s Ing. P. zmínil, že „nedělal 8 let a nestaral se o něco, a to nějaký kulak mu to rozkulačil tady v celé Ostravě“ nemá žádný naprosto žádný význam ve vztahu k DPO ani k jeho dozorčí radě. Že B. nemůže být předsedou dozorčí rady DPO, za tím si stojí dodnes, ale stal se jím v listopadu 2012 a realizoval to, co uvedl výše. Naštěstí nestihl za působení předsedy dozorčí rady DPO prodej Ekovy zrealizovat a dotáhnout ho do konce. V hovoru s Ing. P. také zmiňuje, že „vyhráli a dají Aleši B. dozorčí radu, předsedu dozorčí rady, dohodí jim tam Jirku S. a T. a spol.“. Dne 22. 5. 2012 se stal p. B. předsedou dozorčí rady spol. OVA!!! CLOUD.NET a. s. a Ing. S. členem dozorčí rady této společnosti, T. již byl členem dozorčí rady této společnosti. Společnost vznikla za jejich náměstkování. Jak již uvedl,

záměrem S. a B. byl prodej této společnosti privátnímu, předem určenému subjektu, a i o těchto skutečnostech měla policie informace a státnímu zástupci jsou dobře známy. V hovoru s Ing. P. dále zmínil Vojtěcha M., neboť bylo politickým zájmem, aby právě Vojtěch M. byl předsedou dozorčí rady OVA!!! CLOUD.NET a. s. a aby nedošlo k zamýšlenému prodeji, když B. požadoval ještě předsedu dozorčí rady DPO. V klubu zastupitelů ČSSD, který ovládali B. se S. s Jižany, však tento záměr M. nevyšel, a proto v odposlechu říkal, Vojto běž do toho. P. M. měl být zárukou neprivatizace. Následnou privatizaci pak zatrhl osobně až primátor K. Jak plyne z tisku, nové vedení města rozhodlo zpět o sloučení subjektu OVA!!! CLOUD.NET a. s. a dne 21. 7. 2016 vznikl opět jediný subjekt pod původním názvem OVANET, přičemž tato skutečnost podle něj zcela jasně dokazuje účelovost kroků B. a S. v této záležitosti.

17. Dále uvedl ke svému údajnému osmiletému vlivu na dopravní podnik, který měl trvat cca od r. 2004, že v letech 2004 a 2006 ani netuší, kdo byl ve vedení města ani v dopravním podniku nikoho neznal. Ve volebním období 2006 – 2010 primátor K. vypověděl, že jej registroval až v období let 2010 – 2014 a o ovlivňování se dozvěděl z médií v r. 2014. Náměstek T. vypověděl u soudu, že se znají z přelomu 80. a 90. z dolu Vítězný únor, byl druhou nejvlivnější osobou na magistrátu. Nepotkávali se, nepožadoval po něm nic ve vazbě na dopravní podnik či ovlivnění, že by někoho prosazoval do statutárních orgánů městských společností. Nevěděl nic o tom, že by se o dopravní podnik zajímal, dozvěděl se to až z tisku v r. 2014. Je naprosto nepochopitelné, že pokud by měl mít vliv na dopravní podnik v tomto období, že by dlouholeté přátelské známosti nevyužil alespoň k jakékoli přímluvě, byť i drobné, ve prospěch dopravního podniku. Naopak s Ing. T. se setkávali minimálně, byť byl členem porubské ČSSD. Náměstek pro dopravu RSDr. M. vypověděl, že se znali od r. 2005, ale že on se zajímal (rozuměj Ing. Martin D.) o dotace a komunikovali běžně veřejně dostupné věci. Neovlivňoval jej ani ve funkci ani ve vazbě k dopravnímu podniku, ani v tom směru, kdo by měl být členem dozorčí rady nebo neměl být členem dozorčí rady, protože to podléhá takovému kolečku lidí, kteří se k tomu vyjadřují, a nějaký názor p. D. v tom nemohl hrát roli. *(Pozn. soudu: naopak o zájmu o dopravní podnik svědčí nejen zmínka o osmi letech péče z rozhovoru s Ing. P. ze dne 29.6.2012 20:47:25 (č.l. 4651/16), ale také např. snaha získat funkci tajemníka dozorčí rady - viz Příloha č. 32, část 1, sv. 2 – č.l. 53 – 54 koncept dohody o pracovní činnosti mezi DPO a obžalovaným pro funkci tajemníka dozorčí rady s uvedeným datem 1.5.2007, tj. v době předsednictví Vojtěcha M. v dozorčí radě, který byl předsedou dozorčí rady již od roku 22.5.2003).* Rovněž JUDr. S., starosta Ostrava-Jih po dvě volební období, uvedl, že se nenavštěvovali na úřadě. Potkávali se nejvýše společensky 2x ročně. I Miroslav N. vypověděl, že spolu tyto záležitosti neřešili, že on nechtěl nic ovlivnit, ani tam nikoho dosadit. Rovněž P., P. a H. o ovlivňování nic neuvedli. Předsedu představenstva dopravního podniku Ing. V., který byl předsedou do ledna 2008, vůbec nezná, místopředsedou byl Ing. K. Ten ve své výpovědi uvedl, že se znají od 2. poloviny r. 2008 a potkali se pouze několikrát. Ing. H., který byl do května 2008 členem představenstva, uvedl, že se poznali až někdy v letech 2011, 2012. V r. 2008 přitom proběhlo výběrové řízení na ředitele dopravního podniku po odchodu ředitele V., rozhodovala tehdy rada města Ostravy, která měla 11 členů a vybrala Ing. K. Pokud jde o členy dozorčí rady, pak k tomu, že zná Vojtěcha M., se vyjádřil již dříve, u Ing. Š. pouze ví, o koho se jedná, p. Š. a p. F. nezná. S p. H. se vídávali na hokeji, s p. L. se potkali 2x v Třebovicích. Ing. Z. nezná, u Ing. H. ví, o koho jde a p. K. nezná. Pokud jde o další volební období v letech 2010 – 2014, primátor K. vypověděl, že neměl zájem se s ním potkat. Rovněž náměstci B. a S. vypovídali v tom směru, že z titulu funkce je o nic ve vazbě na dopravní podnik nežádal a nevěděli nic o jakémkoli ovlivňování, o které by se měl pokoušet. B. sice uváděl, nějaké osoby, které on měl údajně znát, ale u soudu lhal a tito svědci to vyvrátili. Náměstkyně P. se rozhodovala sama za sebe, chtěla pouze konzultace. Další členy rady města Ing. P., R., Bc. S., všichni jsou to členové ČSSD Ostrava-Jih, nezná. Rada měla v tomto období 11 členů. Osoby v představenstvu DPO v této době také neznal. Byli to Ing. K., Ing. F., ekonomická náměstkyně. Ta jej ani nikdy neviděla. Ing. M. z představenstva také nezná. Ing. K., předsedu představenstva, a také ředitele DPO prosadili do vedení pánové B. a S., o čemž se zmínili také v odposleších. K. přitom vypověděl, že on mu byl představen někdy v r. 2011, současně však uvedl, že jej nijak

neovlivňoval. Pokud byl od září 2012 členem představenstva v DPO Ing. Š., toho vůbec nezná. Předsedu dozorčí rady DPO H. nezná, pokud jde o další osoby, p. L. zná z restaurace ze dvou setkání, zná p. P., další T., S., P., Š., F. a C. nezná. Rovněž další svědci K., K., S., T., V., H., P., R., T., G. byli v DPO dlouhodobě zaměstnáni. Všichni potvrdili, že jej neznají, v dopravním podniku jej nikdy neviděli. Nezná ani Ing. H., vedoucího odboru dopravy, který se také podílel na technických specifikacích. Všichni tito svědci také potvrdili, že na veřejných zakázkách tohoto typu se podíleli od r. 2004, kdy se začaly dělat rekonstrukce, tyto zakázky byly naprosto stejné, měnily se pouze s ohledem na technický vývoj, jako je např. klimatizace v kabině řidiče. Znovu zdůraznil, že policejní informátor, který policii sděloval informace o dopravním podniku, jej vůbec nezná. Vzhledem k tomu, že policie se jej ptala na smlouvu jako je poskytování právního poradenství vyplývá, že se nejednalo o žádného prostého dělníka, ale nějakého vysoce postaveného manažera, který měl přístup ke smlouvám takto velké organizace, jako je dopravní podnik.

18. Dále uvedl, že od r. 2008 měl podepsánu přihlášku do ČSSD, kterou od něj tehdy převzal tehdejší předseda místní organizace ČSSD Poruba Miroslav N. Vzhledem k tomu, že v ČSSD se nic neutají, tak proto předvolaní svědci S., S. a R. vypovídali, že byli přesvědčení o tom, že je členem porubské ČSSD. I proto mu byl nabídnuto, aby se stal asistentem senátora G. Vzhledem ke svým zkušenostem, odbornostem a specializaci poskytl poradenství a konzultace jako neformální poradce, a to nejen straníkům. Je naprosto běžné, že za politické strany a hnutí kandidují tzv. nezávislí odborníci, případně tito odborníci působí jako neformální poradci. Nejznámější osobou je poradce prezidenta Ing. N. Dále se Ing. Martin D. vyjádřil ke studii ekologizace, která byla připravována pro programové období 2014 – 2020, ale v r. 2012 se objevila možnost ještě využít nedočerpaných evropských dotací z období let 2007 – 2013 z prioritní osy 2 operačního programu životního prostředí určeného pouze pro autobusy MHD pro společnosti ve vlastnictví měst, a to v oblastech postižených vysokou mírou znečištění ovzduší. Jednalo se pouze o část MHD, a když si představil peripetie, které s tím budou spojené, byl zklamán, a také měl obavu po osobních zkušenostech při zpracování ekologizace MHD, zda v tak krátkém termínu bude dopravní podnik schopen vše zvládnout, ale mýlil se, dopravnímu podniku byla dotace Ministerstva životního prostředí přidělena. Zbylá část projektu se realizovala v rámci programového období let 2014 – 2020, resp. realizuje se v současnosti. Cílem a výsledkem projektu ekologizace byla ekologičtější MHD, kdy ekologický přínos pro Ostravu je nezanedbatelný, došlo k úspoře prachových částic PM ve výši 0,387 tun, což jsou částice, které vdechujeme a usazují se v plicích, a úspoře CO2 ve výši 245,375 tun této škodliviny. V posledním období se pak v tisku dočítá o problémech s tramvajemi firmy Stadler i tyto tramvaje jsou dotovány evropskými fondy. Je udiven politikou města a jeho představitelů, zejména politickou JUDr. S., kdy dopravní podnik vyhlásil jeden z největších tendrů na dodávku tramvají v historii ČR za cca 1,2 miliardy Kč, kdy požadoval 40 ks tramvají a referenci na tuto tramvaj nepožadoval, co je unikát v celé EU. Pak se nikdo také nemůže divit problémům, které schvalovací procesy provázejí, a to je ještě švýcarská firma, když Švýcarsko není členem EU, Stadler zvítězila s tramvají pro ruský trh, která se měla vyrábět v Bělorusku. Není pravdou, že se jedná o vyprojektovanou novou tramvaj pro Ostravu, jedná se pouze o upravený běloruský model. Jak vyplývá z webových stránek DPO nebo ze zveřejnění subdodavatele, hrubou stavu a trakční kontejner dodá Stadler Minsk. Celková montáž se bude provádět v Polsku. EKOVA jako dceřiná společnost DPO tím přišla o tržby v řádech stovek milionů Kč, dotační titul z EU ve výši cca 80 %, které získal DPO, pochází taktéž z vlastnictví národních zdrojů. Skončí tedy mimo EU a dokonce tím představitelé města podporují místo vlastní společnosti běloruské výrobky, což je u jiných tradičních výrobců kolejových vozidel v EU přece naprosto standardní přístup a postup, stejně tak jako ostatní členské země s tradičními výrobci kolejových vozidel umožňují zcela běžně zvítězit ve veřejných zakázkách dotovaných evropskými fondy jiné zahraniční výrobce jako např. české. O tom by asi čeští výrobci řekli své, jak je uplatňuje na trhu kolejových vozidel např. ve Francii nebo v sousedním Polsku. V neposlední řadě tím, že neuspěl český dodavatel kolejových vozidel, přijde stát na daních z příjmu právnických osob, fyzických osob, sociálním a zdravotním pojištění o částku zhruba ve výši 80 milionů Kč. Dále pak uvedl, že podle informací v aktuálně.cz

ze dne 7. 9. 2018 DPO vypsal opětovně nový tendr, veřejnou zakázku na dodávku vysokokapacitních tramvají v počtu 40 ks, jehož vítězem se stal jediný uchazeč, který údajně jediný splnil zadávací podmínky, kdy vítězná cena za tramvaje byla ve výši 48,75 milionů Kč. Celková cena kontraktu tedy činí 1,9 miliardy Kč. Vítěz dodá tramvaj o délce 26,5 m. Z tisku je známo, že DPO podepsal smlouvu na dodávku středněkapacitních tramvají se spol. Stadler, kde vítězná cena byla 27,2 milionů Kč za délku tramvaje 24,9 m. Délka tramvaje nového vítěze je 26,5 m. Do nových vysokokapacitních tramvají z nového tendru se vejde o cca 18 až 20 cestujících více proti Stadleru, ale délkou nový vítěz splňuje taktéž podmínku pro středněkapacitní vozidlo. Podle jeho názoru je nesmysl, že by DPO potřeboval 80 ks středněkapacitních tramvají, přičemž rozdíl v ceně těchto dvou tramvají je 21,55 milionů Kč, rozdíl v délce pouze 1,6 m. Ostatní parametry jsou naprosto stejné. Je nepochopitelné si představit, když tak byly vychvalovány tramvaje typu Stadler, které jsou uváděny jako jedny z nejmodernějších, že by se jednalo o vozidla nižší tramvaje oproti novým tramvajím v kontraktu za 1,9 miliardy Kč. Rozdíl v délce je tady pouze 1,6 m, rozdíl v ceně však 21,55 milionů Kč. Na celém kontraktu činí rozdíl 862 milionů Kč v porovnání se Stadlerem. Po přepočtu na m² v porovnání se Stadlerem je nový vítěz cca o 70 % na m² dražší. Město Ostrava a občané tím přijdou o 862 milionů Kč, které budou muset zaplatit ze svých daní a kapes.

19. Dne 17. 4. 2019 uvedl (č. l. 22468/sv. 73 – č. l. 340 zvláštního svazku), kdy podle obžaloby a tvrzení státního zástupce u něj být nalezeny koncepty zadávacích dokumentací, což bylo konstatováno na základě doplňku znaleckého posudku 59/2014 č. 113/2014, kdy se mělo jednat podle posudku o data ze stopy č. 13, která však nebyla zapečetěna. Pokud cituje z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor ze dne 16. 9. 2013 na adrese Mírová 98, strana cituje „pořadové č. 10513 obálka s obsahem označení kopie dat 12. 11. 2010 s razítkem D. & partneři místo nálezu zásuvky u psacího stolu u okna, sekretariát (u vestavěných skříní)", tedy nikoli koncepty zadávacích dokumentací nalezených u Ing. D., ale někde u psacího stolu, někde na sekretariátu u vestavěných skříní a ještě dokumenty získané ze stopy č. 13 harddisku, stopa označená policejním znalcem jako nezapečetěná. Je s podivem, že skutečnost, která by měla svědčit v jeho neprospěch, se nachází jen a pouze na nezapečetěném disku. Stejně tak poukázal na vyjádření státního zástupce vůči jeho bratrovi ohledně darování pohledávky mezi ním a bratrem. Státní zástupce je bez jakéhokoli důkazu obvinil z antidatace a simulace listin. Pokud se státní zástupce vyjádřil v tom směru, že pokud si DPO vyrábí tramvaje sám, tak se tam těžko bude kalkulovat zisk. Je podle něj zapotřebí vysvětlit problematiku toho, že DPO vykázal vlastní náklady na výrobu tramvají ve výši cca 13 milionů Kč a tramvaje nakupoval od PRAGOIMEX za cenu 18 milionů Kč. *(Pozn. soudu: první tři tramvaje ev.č. 1335, 1336 a 1337 z první zakázky sub Ia) byly v dopravním podniku již vyrobeny a byly prodány Pragoimexu zpět za částku 15 250 000 Kč, resp. 15 550 000 Kč a obratem byly Pragoimexem dodány zpět v rámci tendru za vysoutěženou cenu 18 540 000 Kč, aniž opustily depo dopravního podniku.)* Do spisu již v rámci své dřívější výpovědi založil ekonomickou kalkulaci prokazující, že částky, nikoli ceny, jsou porovnatelné a není zde žádný neodůvodněný rozdíl, který v tom stále vidí pouze státní zástupce, o čemž svědčí jeho formulace dotazů na znalce i jeho výrok při hlavním líčení v září 2018. Pokusí se tuto situaci vysvětlit za pomoci analogického jednoduchého příkladu vycházejícího z ekonomické logiky. V daném případě tedy máme první průhledný balíček s modrými kuličkami, do druhého stejně průhledného pytlíčku vložíme stejný počet modrých kuliček a navíc přidáme kuličky žluté a pak oba pytlíčky ukážeme třetí osobě a položíme jí otázku, zda jsou oba pytlíčky stejné. Odpověď třetí osoby je nasnadě, pytlíčky nejsou stejné, protože druhý pytlíček obsahuje navíc žluté kuličky. Oba balíčky budou stejné teprve tehdy, pokud se do prvního balíčku žluté kuličky přidají, nebo se z druhého pytlíčku odeberou. Je samozřejmé, že si nebude DPO sám pro sebe účtovat zisk, ale pokud porovná obě částky, o které se liší, pak musí do prvního pytlíčku přidat část žlutých kuliček odpovídajících správnému zisku, nebo se musí z druhého pytlíčku část žlutých kuliček odpovídající správnému zisku odebrat. Stejná je ekonomická podstata problému s částkami 13 milionů Kč a 18 milionů Kč, kterou státní zástupce nevidí. Nelze tedy porovnávat vlastní náklady DPO ve výši 13 milionů Kč s konečnou účtovanou cenou ve výši 18 milionů Kč, protože ta navíc obsahuje správní náklady, náklady na záruky, na spouštění nákladů na vývoj tramvaje, náklady na

financování. Obsahuje taktéž správnou výšku zisku subdodavatele a konečnou výši zisku konečného producenta. V analogii příkladu s pytlíčky a kuličkami jde o to, že první pytlíček představuje vlastní náklady reprezentované modrými kuličkami a druhý pytlíček představuje konečnou částku složenou z vlastních cen, z vlastních nákladů, opět modré kuličky, a z ostatní výše vyjmenovaných nákladů a zisků, které jsou představovány žlutými kuličkami. Státní zástupce tak podceňuje výši správní režie, nebere v potaz náklady na záruky rozpouštění nákladů na vývoj tramvaje, náklady na financování atd. Co se týká zisku, opět z druhého pytlíčku odebírá chybně málo žlutých kuliček, protože chybně uvažuje jenom zisk subdodavatele, a to jak již ukázal, z dat, která vyvolávají určitá podezření o jejich relevantnosti, a neuvažuje zisk konečného producenta. Pokud by však státní zástupce odebral z druhého pytlíčku správný počet žlutých kuliček, odpovídající všem konečným kalkulovaným nákladům a správnému skutečnému zisku, pak by musel odebrat všechny žluté kuličky a zjistil by, že oba pytlíčky jsou stejné, tedy že k žádnému údajnému neodůvodněnému předražení by nemohlo dojít. Opět z analogie a trochu poupraveného příkladu s pytlíčky a kuličkami státní zástupce vidí dva pytlíčky, tentokrát však ne již z průhledné látky, ale z neprůhledné látky. Jednoduchým potěžkáním nebo vizuální rozdílností v objemu pytlíčků státní zástupce vidí rozdílnost, ale jen letmo nahlédne dovnitř, nějakou žlutou kuličku z druhého pytlíčku si odebere a tímto zjednodušeným porovnáním dochází k nesprávnému závěru, že přece oba pytlíčky mají být stejné a pokud nejsou, pak jejich rozdíl svědčí o nějakém neodůvodněném předražení. Znovu zdůrazňuje, že vlastní náklady ve výši 13 milionů Kč a konečná cena ve výši 18 milionů Kč jsou rozdílné veličiny, které se mohou porovnávat pouze tak, že buď k vlastním nákladům dokalkuluje nezohledněné ceny a správný zisk, nebo konečná cena se očistí o náklady, které nejsou zahrnuty ve vlastních nákladech, a o správnou výši zisku. Teprve po těchto úvahách se může vyslovit nějaký odborný ekonomický závěr o tom, zda tyto částky jsou v nějakém rozporu. Podle jeho názoru zde žádný rozpor, a tedy ani předražení, není. *(Pozn. soudu: zde je nutno mít za to, že správní režie a přiměřený zisk byly dokalkulovány do ceny 15 250 000, resp 15 550 000 Kč, za kterou dopravní podnik prodal první ti tramvaje zpět Pragoimexu, přičemž v rámci této ceny byl zjevně obsažen i přiměřený zisk pro Pragoimex, neboť dopravní podnik vyrobil tyto tramvaje z dříve dodaných dílů, které Pragoimexu řádně zaplatil.)*

20. Dále zdůraznil ve vztahu k posudku Ing. Hromjaka, který státní zástupce zpochybňoval svými otázkami, že podle znaleckých standardů může znalec hodnotit pouze takové skutečnosti, které byly či mohly být při náležité péči známy k datu v minulosti, a nesmí zohlednit žádné následné události, které logicky nemohly být v minulosti nikomu známy. Přiměřenost cen služeb Business Advisor účtovaných spol. Martek Medical tak musí být posuzována vždy právě a jedině k historickému datu jejich poskytnutí, kdy mohl být logicky znám pouze výherní statut zakázky, tedy vypsaná předpokládaná cena, a kdy mohly být známy následné události, zda Martek Medical vyhraje soutěž a za jakou cenu. Strany smluvního vztahu, tedy Business Advisor a Martek Medical, k okamžiku reálného poskytování služeb Business Advisor u každé jednotlivé soutěže zakázky mohly reálně znát a skutečně znaly pouze výherní statut, neboli předpokládanou vypsanou cenu, a nemohli znát, zda Martek Medical vyhraje za skutečnou vysoutěženou cenu. Služby Business Advisor pro Martek Medical nebyly sjednány v % za předpokládané ceny, částka za služby poskytovaná Business Advisor spol. Martek Medical byla sjednána ad hoc fixní výší. Velice se státní zástupce v tomto případě dotazoval na neobžalované zakázky z jiných regionů ČR a odlišných subjektů od MNO, kdy nikdo ani policie ani státní zastupitelství nezpochybňují legitimitu a legálnost obchodních vztahů a kde ani policie ani státní zástupce nemůže dovodit, že by snad on jako Martin D. mohl něco ovlivnit. Samozřejmě, že sjednaná fixní výše plateb za služby Business Advisor se také mohla odvíjet od předpokládané ceny, ale především brala v potaz v souladu s ekonomickými principy fixní náklady poradce, které již z definice nesouvisí s výší obratů a tedy s velikostí zakázky v korunách, variabilní náklady poradce, složitost posuzované problematiky a v návaznosti na tom, jak bylo vypsáno výběrové řízení, také spěch klienta Martek Medical na průběžné a konečné výstupy, případně bonusy pro stálého a řádně platícího klienta, které se odrážely v ceně jednotlivé služby. Poměr ceny za služby Business Advisor k předpokládaným

cenám soutěžním je dle znalce Hromjaka v průměru 1,95 %, což je správný průměr vycházející pouze z dat a informací, které mohly být jednotlivými plněními v historickém čase jejich poskytnutí známy. Pokud by se státní zástupce podíval do sbírky listin a obchodního rejstříku na to, kolik celkem platil Martek Medical všem svým poradcům ve srovnatelném období 2012 – 2013, pak by zjistil, že Martek Medical tyto informace zveřejňoval ve svých účetních závěrkách, přičemž poměr těchto nákladů k tržbám Martek Medical činil průměrně zaokrouhleně 5 %. Nejedná se sice o úplně souměřitelné procentní údaje, ale pro určité srovnání to může sloužit jako vodítko obvyklosti, když tento poměr není u Martek Medical neobvykle globálně vysoký a je vyšší než procentní poměr stanovený znalcem Hromjakem. Výše uvedené legitimní ekonomické úvahy pak státní zástupce absolutně neprovádí a nebere v potaz. Navíc znalci Hromjakovi nebylo ke znaleckému posudku 2460/15 zadáno, aby zkoumal, jak byla konstruována cena za jednotlivé služby Business Advisor. Protože tato problematika nebyla předmětem znaleckého úkonu, nemohl znalec dotaz státního zástupce zodpovědět. Ve znalectví platí totiž zásada, že znalec zásadně řeší v posudku pouze a jedině to, co je mu zadáno a nemůže překračovat znalecké zadání.

21. Pokud jde o modernizaci tramvají T3, tak u soudu vypověděli všichni svědci, že s modernizací tramvají se v DPO začalo již v letech 2004 – 2005 a technické dokumentace a specifikace jsou do dnešní doby shodné, až na drobné odchylky v souvislosti s technickým vývojem a požadavky dopravního podniku plynoucí z jeho zkušeností z provozu. V ČR je 7 dopravních podniků s tramvajovou trakcí a až na jeden, Dopravní podnik Most a Litvínov, který má pouze tramvaje typu Astra, všechny tyto dopravní podniky mají či měly ve svých vozových parcích tramvaje typu T3. Tyto všechny ostatní dopravní podniky tramvaje T3 modernizovaly, jak plyne z materiálu Sdružení dopravních podniků ČR. Modernizace T3 probíhaly již před r. 2007, a to minimálně od r. 2005, což lze dohledat i ve wikipedii pod heslem VarioLF. Taktéž to dokazují zveřejněné záznamy odborové skupiny tramvaje na webových stránkách Sdružení dopravních podniků www.sd-cr.cz. Dokládají to také výpovědi svědků z DPO. Záznamy sdružení jsou dostupné na stránkách komukoli. Členem sdružení je dopravní podnik, ale také PRAGOIMEX. Pokud by policie a státní zástupce vyšetřovali a nespokojili by se s vykonstruováním nepodložených obvinění, zjistili by, že v těchto zveřejněných materiálech na webových stránkách sdružení jsou tyto informace uvedeny a dokonce i takové, kdy sdružení na zasedání ve dnech 14. – 15. 5. 2008 informuje své členy o tom, že obnova drážních vozidel bude podporována přes regionální operační programy v jednotlivých krajích, což je na str. 2 zápisu. Představitelé dopravních podniků zde informují taktéž o již proběhlých modernizacích T3 a také o plánovaných modernizacích T3, jako např. Dopravní podnik Plzeň, Dopravní podnik Praha, Dopravní podnik Ostrava a Dopravní podnik Bratislava. *(Pozn. soudu: což mimo jiné svědčí o tom, že Pragoimex žádné poradenství od Business Advisor nepotřeboval, neboť informace byly Pragoimexu dostupné.)* Také by se policie a státní zástupce dozvěděli, že v Dopravním podniku Praha v r. 2009 byla ukončena modernizace tramvají T3, kdy bylo zmodernizováno cca 35 ks tramvají T3, a to spol. Pars Šumperk. Tato společnost také Dopravnímu podniku Praha modernizovala do konce r. 2009 30 ks tramvají KP8D5, kdy se jednalo o celkovou modernizaci 65 ks tramvají. Současně Pars Šumperk modernizoval do r. 2010 celkem 36 ks tramvají K2 pro Dopravní podnik Bratislava. Tramvaje K2, resp. KP8D modernizovat taktéž PRAGOIMEX, ale v jednotkách kusů a pro různé dopravní podniky. Proto Pars Šumperk odpověděl policii na jejich dotaz č. l. 13297-13298, že má zájem, resp. se zajímal o lukrativnější veřejné zakázky, které v daném období taktéž modernizoval, a ne že tady pouze nějakých 15 ks tramvají T3. Ještě pro dokreslení, tramvaje K2 jsou zjednodušeně dvě tramvaje T3 spojené v jednu uprostřed kloubem a zcela jistě je lukrativnější modernizovat jednu K2 nebo dokonce K3, než modernizovat 1 ks T3. Pars Šumperk na tramvaje K2 a K3 disponoval nejen užitným vzorem, ale taktéž měl vozidla homologovaná. Státní zástupce zde v trestním řízení kriminalizuje bez elementárních znalostí a zjištění českou firmu, která našla na trhu, a nejen v ČR, ale taktéž v zemích bývalého Sovětského svazu, trhlinu. Tato společnost do projektu investovala nemalé prostředky a na rozdíl od konkurence zaregistrovala dne 17. 3. 2004 užitný vzor č. 14329 trakční kolejové vozidlo. S ohledem na obžalované veřejné zakázky se nejedná o žádné modernizace realizované jen

a jen v DPO v jednom konkrétním období a jenom pouze u jednoho dopravního podniku z celé ČR, které by si vymyslel nějaký Marin D., ale jednalo se a jedná se o trend, který nastal v době, kdy dopravní podniky neměly a nemají investice na modernizaci vozového parku, které by realizovaly nákupem nových tramvají. Tyto skutečnosti potvrdili ve své výpovědi jak Doc. Knoflíček, tak znalec Ing. Trešl. Daný stav potvrzuje rovněž p. S., který informoval na zasedání Sdružení dopravců ve dnech 6. – 8. 10. 2009 o situaci, že podnik se musí vypořádat se snížením dotace v r. 2009 o 82 milionů Kč a v r. 2010 se předpokládá nižší dotace o 150 milionů Kč. Tyto skutečnosti povedou k radikálnímu omezení investic a redukcím nákladů na údržbu. Hlavně podotkl, že přes současné masivní mediální kampaň týkající se DPO, současné tržby na jízdném v MHD nedosahují výše r. 2010 a dotace Magistrátu města Ostravy je vyšší o stovky milionů Kč. Ale i tak je skutečností, že dopravní podniky dávají přednost modernizacím před nákupem drahých nových tramvají, jako např. Dopravní podnik Brno. Výjimku v současnosti však tvoří DPO, který v současnosti dává přednost nákupu nových předražených tramvají díky štědrým evropským dotacím a „zřejmě bohatým" Ostravanům, kteří si to mohou dovolit. Pokud by se státní zástupce podíval na webové stránky Sdružení dopravních podniků, zjistil by, že dopravní podniky zveřejňují taktéž své plány obnovy tramvajových vozidel, včetně modernizací T3, minimálně s ročním předstihem, a to včetně konkrétních informací o vypisování veřejných zakázek, včetně informací o přesných typech vozů a počtech kusů. V záznamu z 8. – 10. 6. 2009 na str. 4 p. S. jako zástupce DPO informuje, že dopravní podnik usiluje o dotace z Regionálního operačního programu (dále jen „ROP") na rekonstrukce tramvají na 190 milionů Kč, na rekonstrukci T3 v období 2010- 2013. Obžalovaná veřejná zakázka byla vyhlášena dne 29. 10. ve Věstníku veřejných zakázek v předpokládané výši 193,2 milionů Kč. Znovu poukázal na skutečnost, že žalovaná veřejná zakázka byla připravována s minimálně ročním předstihem, což potvrdil i svědek G. První obžalovaná veřejná zakázka byla vyhlášena v 5. měsíci r. 2009, ale podle svědka se veřejná zakázka připravovala od května 2008. Příprava obou veřejných zakázek tak probíhala v období, kdy ho v dopravním podniků nikdo z x desítek svědků, kteří před soudem vystoupili, neznal. Pokud státní zástupce předložil vyjádření Drážního úřadu, v němž je konstatováno, že PRAGOIMEX byl jediný, kdo měl homologované vozidlo a disponoval užitným vzorem na modernizaci T3, přičemž podotýká, že užitný vzor ještě není patent, a od r. 2005, jak plyne z porad Sdružení dopravních podniků, věděl minimálně rok dopředu, kde se budou modernizovat a vypisovat veřejné zakázky na modernizaci T3, tedy se ptá, proč by PRAGOIMEX měl platit komukoli jakékoli úplatky. Dopředu věděl, kdy bude vypsána veřejná zakázka na modernizaci T3, kolik kusů, a byli jediní, kdo měl homologovanou modernizovanou T3. Ing. H. ve své výpovědi uvedl, že v dopravním podniku pracoval od r. 1985 a dokonce ve funkci technického náměstka do r. 2004, což potvrdili i zaměstnanci dopravního podniku. Proč by tedy PRAGOIMEX potřeboval nějakého Ing. D. či jinou osobu k získání veřejné zakázky v dopravním podniku a ještě mu měl platit úplatky. Za co, k čemu a proč. Pokud státní zástupce myslí obžalobu vážně, pak by jej měl logicky obžalovat ze všech veřejných zakázek u všech dopravních podniků v celé ČR týkajících se modernizací tramvají T3 od r. 2005, neboť jezdil po celé ČR, znal se s celou řadou politických reprezentací jednotlivých dotčených měst a zajistil tedy u všech dopravních podniků takové podmínky, které vyhovovaly pouze a jedině spol. PRAGOIMEX, což je myšleno samozřejmě ironicky a dovedeno ad absurdum.

22. Dále uvedl, že svědek T. ve své výpovědi ze dne 25. 9. 2018 uvedl, že rekonstrukce středněkapacitního vozidla stojí cca 21 milionů, což odpovídá rozdílu délek mezi pořízenou tramvají Stadler a Škoda a rozdílu i jejich délky 1,6 m. Dá se pochopit rozdíl v ceně nové středněkapacitní tramvaje 27 milionů a cenou modernizace 21 milionů. Ale modernizace za 21 milionů a nová tramvaj za 47 milionů, to je nepochopitelné, je to výsměch všem. Navíc aktuální dodávky tramvají mají zpoždění a celou řadu problémů a kolizních míst a bez úprav tramvajových tratí v podstatě nebyly schopny provozu v Ostravě. Posudky a odborná vyjádření znaleckých ústavů jednoznačně hovoří o tom, že podmínky obžalovaných zakázek byly obvyklé, taktéž cena byla obvyklá, včetně možné účasti dalších subjektů, a to Inekon, Pars Nova a Škoda Transportation. Skutečnost, že soutěže se mohl účastnit pouze PRAGOIMEX, který měl homologované vozidlo,

přitom byla těmito posudky vyvrácena. Dále upozornil na skutečnost, že Bc. H., který zpracoval jedno z odborných vyjádření, zasedal v komisi dopravního podniku pro veřejné zakázky a svým vlivem v komisi docílil změny technických podmínek u veřejné zakázky vyhlašované dopravním podnikem a prosadil použití dynamicky otočných podvozků a nastavení parametrů tzv. pevnosti karoserie crash test, kterých ovlivnil technické podmínky tak, aby zřejmě vyhovovaly předem určenému zájemci spol. SOLARIS. Tehdy pak do veřejné soutěže byly podány 3 nabídky, pouze jedna z nich byla platná, a to od spol. SOLARIS. SOLARIS jediný splnil podmínky veřejné zakázky, a to i přesto, že neměl homologováno vozidlo v ČR a nemá ho homologováno dodnes. Tyto a ostatní skutečnosti lze dohledat v zápisech z pracovní komise zřízené v r. 2014 v DPO k řešení problematiky technické specifikace nově pořizovaných tramvají. Je přesvědčen, že tato jeho výpověď ozřejmuje, odkazuje na fakta a důkazy a staví kladený skutek do srovnání s průběhem dalších veřejných zakázek, přičemž při srovnání s nimi je tato zakázka absolutně fair a transparentně vedená.

23. Dne 10. 9. 2019 pak obž. Ing. Martin D. vypověděl (č. l. 22874/sv. 75 – č. l. 355 zvláštního svazku), že třetí obžaloba sp. zn. 4 VZV 2/2018-180 v oblasti skutkové a právního hodnocení státního zástupce nepřináší v podstatě nic nového, co by nebylo známo z předchozích dvou obžalob. Státní zástupce pouze aplikuje jím konstruovaný a údajný modus operandi z právní obžaloby na další zakázku modernizace tramvají typu K2 na Vario LF2 a typu T3 na Vario LF. V oblasti daňové pouze zrcadlově dovádí na základě obžaloby první a částečně druhé jím konstruované skutky ke spoluobžalovaným, když k tomu přidává to, že jim měl k údajným daňovým deliktům napomáhat. Samozřejmě nic takového se nestalo. Má za to, že dosud probíhající hlavní líčení potvrzuje to, že skutky se nestaly. V příběhu, který rozehrává státní zástupce v třetí obžalobě, jsou dva základní rozpory, které rozbíjejí celou myšlenkovou konstrukci. První rozpor spočívá v tom, že podle státního zástupce měl údajně zajistit, že DPO nepořizoval nové tramvaje, ale rekonstruoval tramvaje starší. K tomu nelze než uvést, že z výslechu svědků i politicky angažovaných osob i zaměstnanců dopravního podniku, včetně odposlechů, vyplývá, že nikoho neovládal, nikoho neovlivňoval a neví, jak by to tedy zajistil. Navíc rozhodnutí o rekonstrukcích tramvají v dopravním podniku padlo někdy již v r. 2004, kdy dopravní podnik následoval trend, který existoval v celé republice. Na tento trend poukázal již ve svých dřívějších výpovědích a je to zřejmé i z veřejně přístupných údajů Sdružení dopravních podniků ČR. Nezávisle na jeho výpovědi tento trend potvrdili i odborníci z řad znalců Doc. Knoflíček a ČVUT Praha. Tento trend neustále pokračoval minimálně do r. 2018, kdy např. v Dopravním podniku města Brna se realizoval úspěšný program rekonstrukce a modernizace tramvají původních typů T3 a K2 na modernizované Vario LF a Vario LF2, když takto byla v letech 2006 – 2018 provedena modernizace celkem 64 ks tramvajových vozidel. Dále poukázal na skutečnost, že sám dopravní podnik i v situaci, kdy dozorní radu ovládal vůči němu nepřátelsky naladěný Bc. B., provedl dvě rekonstrukce tramvají formou JŘBU. Potom, co při svém výslechu předvedl Bc. B. a poté, co bylo slyšet v přehrávaných odposleších, si nikdo nemůže myslet, že by ovládal i tohoto člověka, když tento se vyjadřoval o tom, že je nutno jej zlikvidovat. Rekonstrukce tramvají, jak potvrdili znalci Doc. Knoflíček a ČVUT Praha i erudované osoby z řady dopravního podniku, že rekonstrukcí tramvají byla uspořena nejméně 1/3 z ceny nové tramvaje, přičemž kvalitativně dostával dopravní podnik de facto tramvaj novou, parametry srovnatelnou s novým vozem. Bylo by přímo úsměvnou představou, pokud by státní zástupce dovodil, že on mohl ovlivnit všechny dopravní podniky v ČR, které se v minulosti i v současnosti vydaly směrem rekonstrukcí tramvají, a znovu pak poukázal na daleko vyšší cenu nových tramvají, kdy při porovnání rekonstrukcí s cenami tramvají od Škoda Transportation by dopravní podnik zaplatil o 969 milionů Kč více. Znovu zdůraznil, že i znalci, kteří byli přibráni orgány policie, jasně potvrdili, že cena za obžalované rekonstrukce nebyla neobvyklá a že technické parametry vypsaných zakázek byly nediskriminační v ohledu nediskriminace výběrových parametrů. Dokonce i pseudokonzultant policie Bc. H. dospěl ke stejnému závěru. Podle jeho názoru státní zástupce ze skutečnosti, že obž. PRAGOIMEX splnil zadávací podmínky, odvozuje to, že podmínky byly nepřípustně ovlivněny jeho osobou. Sám státní zástupce, i když je to

v rozporu s tvrzením odborníků, tvrdošíjně poukazuje na to, že PRAGOIMEX byl jediný možný dodavatel. Proč by bylo potřeba upravovat podmínky obžalované zakázky, když to stejně mohl dodat jen PRAGOIMEX, jak tvrdí státní zástupce. Navíc PRAGOIMEX spolupracoval s DPO dlouhodobě, takže DPO i PRAGOIMEX důvěrně znalci předmětná vozidla, znalci převládající trendy, např. v oblasti komfortů vozidel, a tudíž nic takového nebylo zapotřebí. Všichni svědci z řad DPO, kteří měli něco společného s odbornými podmínkami obžalovaných zakázek, jasně vypověděli, že jej neznali a že je nijak neovlivňoval. Znovu zdůraznil, že z žádného záznamu s osobami jednajícími ve prospěch policie nevyplývá jeho jméno, naopak to jsou jména osob Jiří S. či Michal T., které těmito záznamy opakovaně rezonují.

24. 1Dále obžalovaný uvedl, že technické podmínky (veřejných zakázek) vyvěraly z historického nastavení dávno před obžalovanými zakázkami, z technických norem a běžného technologického vývoje. Záznam ze 43. zasedání Sdružení dopravních podniků konaného ve dnech 25. – 26. 4. 2012 pak uvádí, že p. Petr T. informoval přítomné o připravovaném výběrovém řízení na rekonstrukci dalších 10 tramvají T3 a 2 ks tramvají K2. Tedy PRAGOIMEX už od dubna 2012 věděl, že bude vyhlášena veřejná zakázka, že bude jediným, kdo může vyhrát a k čemu by tedy PRAGOIMEX potřeboval Martina D. Dále pokud se p. státní zástupce ptal jednoho z řad zaměstnanců DPO, zda je pro ně z hlediska údržby lepší mít tramvaje od jednoho dodavatele či vícero dodavatelů, a logicky tato otázka míří na provozní náklady spojené s údržbou, kdy je samozřejmě výhodnější pro DPO mít relativně homogenní flotilu tramvají, protože náklady na údržbu jsou menší z hlediska historické znalosti vozů i historické zkušenosti s jejich údržbou, kdy zároveň padají náklady spojené se zaškolováním řidičů na nový typ tramvaje. Další, doslova perličkou v této oblasti je, že p. státní zástupce spatřuje jako podezřelé to, že obžalovaná veřejná zakázka se uskutečnila formou jednacího řízení bez uveřejnění (dále jen „JŘBU“). Pokud sám státní zástupce trvá na tom, že jediným možným dodavatelem byl PRAGOIMEX, JŘBU tedy bylo zcela legitimní a legální formou obstarání dodavatele. Je tedy otázkou, jak to vlastně měl dopravní podnik správně udělat, zda měl dopravní podnik použít otevřené výběrové řízení, na to však dává odpověď obvinění Ing. K. a Ing. H. ve formě usnesení Policie ČR, NCOZ, č. j. NCOZ-4154-133/TČ-2018-417704-AH, ze kterého plyne, že policie spatřuje něco nekalého i v otevřeném výběrovém řízení, protože dopravní podnik věděl, že jediným možným dodavatelem je PRAGOIMEX. Takto se státní zástupce dostává doslova do schizofrenní situace. Ve světle policie pod vedením a dozorem státního zástupce je špatně jak JŘBU, tak i otevřené výběrové řízení. Jak to tedy měl dopravní podnik udělat správně. Podle p. státního zástupce by zřejmě, protože PRAGOIMEX je jediným dodavatelem, tak v rozporu s ekonomickým a technickým trendem by dopravní podniky nesměly rekonstruovat, ale mohly by pořizovat pouze 1/3 dražší nové tramvaje. Na druhé straně by tak mohly porušovat povinnosti při správně cizího majetku, protože mohly vozy rekonstruovat a ušetřit 1/3 z ceny nových vozů. Vzniká tak bludný kruh, z něhož vyplývá pro dopravní podniky zřejmý závěr, že nesmí dělat nic a vozy se jim budou rozpadat. Druhý rozpor pak obžalovaný vidí v tom, že podle obžaloby měl PRAGOIMEX prakticky jisté vítězství, neboť byl jediným vyzvaným zájemcem, a za této situace neměl jakýkoli ekonomický důvod hradit Ing. D. provizi za získání zakázky. Pokud ji však PRAGOIMEX uhradil a navíc zastřeně, tak je zřejmé důvodné podezření, že se jednalo o úplatek za zajištění vyhlášení této veřejné zakázky způsobem, který nemohl mít stejně jako u veřejných zakázek z let 2009 a 2011 na dodávky rekonstruovaných tramvají T3 jiného vítěze, než spol. PRAGOIMEX a. s. P. státní zástupce vehementně hřímá, že PRAGOIMEX byl jediným možným dodavatelem v ČR obžalovaných rekonstrukcí, a to i pro jiné dopravní podniky. Také je zřejmé, že dopravní podnik dlouhodobě se spol. PRAGOIMEX spolupracoval, tudíž obě strany důvěrně znaly předmětná vozidla, jejich rekonstrukce a tresty kolejových vozidel. Je také známo, že trend rekonstrukcí vládl celou ČR a že Ostrava rozhodně nebyla jediná, která by šla cestou těchto rekonstrukcí. Také je známo od znalců, že obžalované zakázky z první obžaloby nebyly nadhodnoceny, že jejich podmínky nebyly diskriminační, a také od znalců víme, že trend rekonstrukcí byl hospodárný, ušetřila se až 1/3 ceny. Také je známo, že obžalovaná zakázka z třetí obžaloby byla uskutečněna legitimně a legálně formou JŘBU a je tedy tudíž jasný závěr, že nebylo

zapotřebí nějakého údajného nekalého ovlivnění z jakékoli strany proto, aby PRAGOIMEX zakázku získal. V tomto kontextu vnímá jako zcela pravdivou část tvrzení samého p. státního zástupce, že za této situace neměl PRAGOIMEX jakýkoli ekonomický důvod hradit Ing. D. provizi za získání této zakázky. Co však zcela nechápe, je navazující část úvahy p. státního zástupce, že i za této situace měl PRAGOIMEX údajně zaplatit úplatek jeho osobě, přičemž v této fázi jeho výpovědi je prozatím irelevantní, jakou formou měl údajný úplatek podle p. státního zástupce proběhnout. Proč by to někdo dělal, to úplně popírá veškerou logiku. Skutečně si p. státní zástupce myslí, že podnikatelské subjekty jen tak vyhazují peníze z oken a platí za něco, co nepotřebují, a navíc se rády jen tak ze zábavy dopouštějí trestné činnosti, že někoho jen tak uplatí, i když vědí, že to pro ně nebude mít žádný efekt? To nedává smysl. Neumí najít žádný racionální důvod pro takové chování jakéhokoliv subjektu. Tyto zásadní rozpory v třetí obžalobě a důkazy dosud provedené před tímto soudem tedy jasně prokazují, že skutky popisované ve třetí obžalobě se rozhodně neudály tak, jak je popisuje ve svém příběhu p. státní zástupce.

25. Ke skutkovým okolnostem ohledně reklamní smlouvy mezi PRAGOIMEX a PROPAG-STORM nemůže ničeho vypovědět, protože o tom nic neví. Nic nedojednával, nic nezprostředkovával, nikomu k žádné trestné činnosti nenapomáhal. Nebyl k tomu žádný důvod tak, jak to vyplývá z jeho předchozí výpovědi. Pokud dámy O. a K. něco tvrdí jako spolupracující obžalované v jiné kauze, je to jejich věc, pouze bych chtěl na tomto místě podotknout, že je úplně úžasné, jakou paměť má p. O. a jak si krásně vzpomíná v průběhu času na to, co se přesně hodí policii a státnímu zástupci do jejich verze skutečností. K tomu odkazuje na doplnění výpovědi spoluobž. Ing. H. z přípravného řízení ze dne 16. 11. 2018. Protože státnímu zástupci chyběly jakékoli skutkové okolnosti ohledně údajného úplatku, z časového hlediska si vybral předmětnou fakturaci od PROPAG-STORM. Doslova se vsadí, že v množství smluv a přijatých fakturací u PRAGOIMEX by v daném čase bylo možno nalézt x fakturací, které by p. státní zástupce mohl tzv. „napasovat" pro účely své představy o úplatku. Věcné hledisko p. státní zástupce obchází pouhou hrou s čísly a uniká mu, proč nebyl údajný úplatek formou reklamy sjednán na celou výši údajné provize z celé částky dodávky ve výši cca 11 milionů Kč. Nějaké prohlídky v září 2013 na to přece vůbec nemohly mít žádný vliv. Smlouva o dílo mezi PRAGOIMEX a DPO byla uzavřena totiž již dne 24. 3. 2013, jak píše státní zástupce v obžalobě na str. 5, že by poskytl PRAGOIMEXu nějakou slevu? P. státní zástupce však s kouzly s čísly ještě nekončí. Ve všech předchozích obžalovaných zakázkách a dokonce i v této obžalobě státní zástupce tvrdí, že úplatek činil 4 %. Zde mu to jaksi nevychází, neboť 5 170 000/101 720 000 Kč činí 5,08 %. Ouha, jak na to, no nic se neděje, p. státní zástupce pokračuje dál. Tvrdí, že 80 % z 5 170 000 je 4 136 000, což je částka odpovídající podle p. státního zástupce téměř přesné částce 4 068 000 Kč, jako 4 % ze 101 720 000 Kč. A je to. Takže nejenom, že není údajný úplatek formou reklamy sjednán z celkové ceny dodávky, ale taktéž se v tomto případě mění výše údajné provize na 5,08 %, když v předchozích případech činí údajná provize 4 %. Tato spekulace státního zástupce hraničí s uvěřitelností. Dále p. státní zástupce fabuluje, že údajně na účtech PROPAG-STORM zůstala nějaká částka pro něj, která by měla plynout z údajného úplatku formou reklamy. No to už je úplná krása. Dámy O. a K., spolupracující obžalované v jiné trestní kaze, se ve svých výpovědích dušují, že údajné vratky se realizovaly vždy a pouze a jedině ve středových společnostech, a že PROPAG-STORM vratky nevyplácel. Takto to i p. státní zástupce tvrdí ve druhé obžalobě. Najednou je tomu jinak a údajná vratka měla být na účtu PROPAG-STORM. Na str. 24 třetí obžaloby pak státní zástupce uvádí, že částka 2 117 500 Kč ve dvou tranších, což je celková částka zaplacená PRAGOIMEX za reklamní smlouvu, odešla dne 11. 2. 2014 na bankovní účet D-MAX s. r. o., tzn., dle p. státního zástupce byla odeslána pro údajné pročištění do středové části údajného řetězce. Má tomu tedy rozumět tak, že středové společnosti nějak poslaly na účet PROPAG-STORMu údajně pročištěnou vratku údajně určenou jemu? Když ve druhé obžalobě státní zástupce hovoří o tom, že údajné vratky se měly vybírat v hotovosti ve středových společnostech a nebyly nikdy na účet PROPAG-STORM. O tom p. státní zástupce mlčí a nic takového ani nemůže být, protože ani tak údajný řetězec podle p. státního zástupce v druhé obžalobě nefungoval, ale nyní tomu má být jinak. Státní zástupce by

si měl nastudovat, co je to generická povaha peněz. Nemá přehled o všech bankovních transakcích na účtu PROPAG-STORM, ale je zřejmé, že zde byly minimálně stamilionové obraty v příjmech a výdajích a jejich zůstatek nelze náhodně podle představ státního zástupce přiřazovat konkrétní transakci, kterou si p. státní zástupce vybere, přičemž opět ani částka nesedí. Tato perlička má ještě pokračování. Na str. 6 resp. str. 22 třetí obžaloby státní zástupce v rozporu s tvrzením na str. 4 týkajícího se plateb PRAGOIMEX PROPAG-STORMu a následného odeslání těchto plateb dne 11. 2. 2014 z účtu PROPAG-STORM ve prospěch bankovního účtu DEMAX uvádí, že ze strany spol. PRAGOIMEX a. s. byly spol. PROPAG-STORM a. s. uhrazeny jen dvě platby, a to dne 20. 12. 2003 ve výši 1 415 000 Kč na základě faktury výstavce PROPAG-STORM a. s. ze dne 5. 12. 2013 a dne 17. 1. 2013 ve výši 1 201 000 Kč na základě faktury ze dne 5. 1. 2014, ale vzhledem k tomu, že prostředky na účtu spol. PROPAG-STORM a. s. č. 2119232/5800 byly policejním orgánem v rámci trestního řízení dne 4. 12. 2013 zajištěny, nedošlo k jejich vyplacení příslušné částky, odpovídající přibližně 80 % základu daně dvou uvedených plateb Ing. Martinu D. Na str. 22 pak státní zástupce uvádí, že na účtu PROPAG-STORM ke dni 1. 12. 2016 zůstala částka 1 971 541 Kč, ze které mohl být jeho údajný nárok na vratku uhrazen. Podle jeho názoru tím státní zástupce sám sebe usvědčil z nepravdivého tvrzení. Pokud v této souvislosti státní zástupce něco konstruuje na základě prostorových odposlechů, tak se k tomu vyjádří ještě při provádění dotčených důkazních prostředků.

26. Rád by se vyjádřil rovněž ke skutkovým okolnostem ohledně fakturací Business Advisor na Martek Medical. Zde v prvé řadě odkazuje na výpověď spoluobžalovaných pánů G. a D., na výslechy svědků týkající se Martek Medical a provedené důkazní prostředky, které jednoznačně prokazují, že poradenství bylo odvedeno. P. státní zástupce je opět jiného názoru a vymyslel metodiku hodnocení a naceňování poradenských služeb, kdy cenu služby přepočítává na 1 list hodnoceného materiálu, čímž se také snaží prokazovat, že mezi sjednanou cenou a předmětem plnění není žádný vztah. Nejdříve by chtěl obecně uvést trochu ekonomie, zvolil příklad s kabelkami, neboť to je VSZ v Olomouci určitě blízké. V běžném obchodě lze koupit dámskou kabelku za cenu např. 1 000 Kč za 1 ks kabelky. Na ul. Pařížská v Praze lze koupit kabelku za 100 000 Kč. Sama jednotková cena kabelky přitom o ničem nevypovídá. Neexistuje vztah mezi cenou a předmětem plnění, když v jednom případě kabelka stojí 100 000 Kč a ve druhém 1 000 Kč. Za celou svou podnikatelskou praxi v poradenství, a to i jako soudní znalec v dodavatelsko-odběratelských vztazích, se nikdy nesetkal s tím, že by poradenské služby byly stanoveny jednotkovou cenou v závislosti na počtu listů podkladových materiálů. Předpokládá, že v soudní síni přítomní právní profesionálové také odměnu za své služby nikdy nesjednávali jednotkovou cenou za 1 stranu pokladového materiálu. On sám to nikde neviděl ani nezažil, a to ani u znalců, daňových poradců, podnikových poradců a advokátů a tuto souvztažnost nestanoví ani např. ani advokátní tarif. Advokátní tarif pak použil pro srovnávací kalkulaci cen služeb fakturovaných Martek Medical. Vyšel z předpokládané hodnoty zakázek, spočetl hodnotu jednoho úkonu z tarifního úkonu, zvážil náročnost poradenství formou rozpětí hodnoty úkonu indexem 1 až 2 a napočetl 4 úkony jako typický rozsah poradenských služeb. Pokud vycházel z celkové předpokládané hodnoty zakázek a jejich počtu, pak mu vyšla odměna dle advokátního tarifu v zaokrouhleném rozpětí 5 až 10 milionů Kč bez DPH, přičemž celková fakturace Business Advisor na Martek činila 5 850 000 Kč bez DPH. Tento propočet je však ovlivněn tím, že zakázka MNO tvořila valnou část z celkové předpokládané hodnoty zakázek, proto postupoval per partes po jednotlivých skupinách zakázek v období od 1. 2. do 30. 4. 2012, od 1. 5. do 27. 9. 2012, od 1. 10. do 31. 12. 2012 a od 1. 1. do 30. 4. 2013, aby dostal přesnější výsledky, přičemž zvlášť propočetl zakázku MNO, protože měla jednoznačně nejvyšší hodnotu ovlivňující průměrnou hodnotu. Použil stejnou metodiku jako v předchozím propočtu, jenom u zakázky MNO uvažoval náročnost zakázky rozpětím hodnoty úkonu indexem 2 – 3 a počtem úkonů, což považuje za přijatelné a odpovídající. Výsledkem podrobnějších propočtů je odměna dle advokátního tarifu v rozpětí zaokrouhlení 4 – 7 milionu Kč bez DPH, když opakuje, že reálná fakturace činila 5 850 000 Kč bez DPH. Nezávislá kalkulace dle veřejně přístupného zdroje jasně ukázala nesmyslnost propočtu p.

státního zástupce a ukázala, že odměna Business Advisor placená Martek Medical odpovídá obvyklé hladině. Dále je nutno zdůraznit, že v průběhu dokazování státní zástupce zapomněl, že zkoumá archivaci finální dokumentace a ne to, co bylo ve skutečnosti předloženo poradci, přičemž odkazuje na výpověď p. G. z hlavního líčení dne 18. 3. 2019 a jeho výpověď ze dne 9. 9. 2019. Nemůže se vyjádřit k tomu, jak p. M. a v jakém čase kopírovala z dokumentu do dokumentu, co tiskla, co zakládala, co archivovala, co skenovala, protože u toho nebyl. Z vlastní praxe však ví, že archivace dokumentů k zakázkám probíhá ex post a jsou zakládány finální materiály a nikoli materiály průběžné. Pokud jde o jednotlivé zakázky, např. zakázka Městská správa sociálních služeb v Mostě, příspěvková organizace. Státní zástupce tvrdí, že osvědčení Business Advisor bylo datováno dne 31. 1. 2012, ale 9 dokumentů je vyhotoveno až po datu vydání osvědčení. Jde o finální podobu archivované dokumentace, což nevylučuje, že poradce měl do doby vydání textové návrhy těchto 9 dokumentů k dispozici. Pokud jde o další zakázku Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, státní zástupce tvrdí, že osvědčení Business Advisor bylo datováno dne 10. 2. 2012 a že některé písemnosti vznikly dne 10. 2. 2012, tedy ve shodný den jako prohlášení. Opětovně jde o finální podobu archivované dokumentace. Nevylučuje to, že poradce měl do doby vydání osvědčení textové návrhy těchto dokumentů. A takto by bylo možno pokračovat ke každé zakázce státním zástupcem analyzované. Poradce ve skutečné realitě funguje tak, že pracuje v daném čase s tím, co mu klient předá. To poradce analyzuje v souladu s uzavřenou smlouvou a komunikuje se zadavatelem. Často je zde velký časový pres, protože klienti rádi předávají věci na poslední chvíli. Konkrétně poradenská služba pro Martek nikdy neprobíhala tak, že by klient předal hotovou dokumentaci po stránce věcné a formální, včetně dat a podpisů a příloh, tzn. v červených mašličkách, poradce se k ní vyjádřil a shodná dokumentace se obratem odeslala do výběrového řízení. Tak to opravdu nefunguje. To by mohlo být snad podezřelé. Předávaná dokumentace byla pracovní verzí, a to po stránce věcné i formální i co se týká předpisů a příloh. Průběžně se upravovala, a to jak z iniciativy samotného klienta, tzn. v čase posuzování vyhrazeném poradci, tento pracoval i s několika verzemi jednotlivých dokumentů, které musel často porovnávat, aby se v nich vyznal, tak i z iniciativy poradce. Vždy musel nastat časový okamžik, ke kterému bylo poradenství ukončeno na základě termínu požadovaného klientem a bylo vydáno osvědčení ve vztahu k dokumentaci k tomuto časovému okamžiku. (*Pozn. soudu: z výpovědi svědkyně M., která nabídky do veřejných zakazek připravovala, i osvědčení o kontrole (č.l. 7533 – 7540, 7548-7551, 7558 – 7563, 7568-7575/vše sv.25) však vyplývá, že dokumentace byla kontrolována v elektronické podobě tzv. vypálená na CD, kde jsou z podstaty paměťového média jakékoliv průběžné či pozdější úpravy dokumentů vyloučeny.)* Pokud p. státní zástupce spatřuje něco nekalého v tom, že některé dokumenty byly podepsány po datu osvědčení či v tento den, ano, proč ne, jejich věcná předloha byla poradce zkontrolována či komunikována s klientem a bylo jen na klientovi, kdy dokument případně naformátuje, kopíruje do jiného, např. word dokumentu, třeba s hlavičkovým papírem, vytiskne, jaké datum tam uvede a kdy to podepíše. Poradce byl najat a placen za to, aby pomohl klientovi zkontrolovat pouze to, co mu bylo předloženo. Je to analogické tomu, jako když právník ve spolupráci s klientem vytvoří a zkontroluje rozsáhlejší dokumentaci k obchodnímu případu. Práci vyfakturuje a klient pak smluvní dokumentaci naformátuje, zkopíruje podle svých potřeb, vytiskne, opatří datem a podepíše. Samozřejmě že datum bude pozdější než fakturace právníka. To je naprosto běžná praxe. Dále poukázal na skutečnost, že z rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství ze dne 19. 6. 2018 zcela jednoznačně a bez diskuzí plyne, že OFŘ v daňové kontrole u Business Advisor, která trvala bezmála 4 roky, jednoznačně konstatoval, že služby poskytované Business Advisor všem klientům, tzn. i spoluobžalovaným Martek Medical a PRAGOIMEX, měly reálný základ, tj. byly reálně poskytnuty. Tečka, konec. P. státní zástupce hovoří o něčem jiném, a to o tom, že byl uznán nárok na odpočet z přijatých plnění od dodavatele D. & partneři, proč hovoří, o tom neví, ale jistě, že nezávislý odborný orgán státní správy hovoří o reálném poskytování služeb, to se mu nehodí do jeho představ, proto reálná fakta zastírá a věnuje se vedlejšímu efektu v podobě uznání nároku na odpočet jednoho dodavatele. Není přitom pravdou, že by odvolací finanční ředitelství vycházelo z jeho vyjádření, protože on v daňové kontrole odmítl vypovídat s ohledem na probíhající trestní

stíhání. Státní zástupce uvádí nepravdu, že by odvolací finanční ředitelství vycházelo z omezeného rozsahu dokazování. Prvoinstanční správce daně i odvolací finanční ředitelství měli přístup do trestního spisu, tento realizovali. Měli k dispozici příslušná obvinění a první a druhou obžalobu, provedli výslechy svědků O., K., G., M., L., H., K., K. atd. Těchto podkladů správci daní jednoznačně využívali, hodnotili je a vzali v úvahu. Je tady očividné, že nezávislý odborný správní orgán dospěl po důkladné daňové kontrole k odlišným skutkovým a právním závěrům než státní zástupce, proto se je snaží státní zástupce zastírat a bagatelizovat. Státní zástupce přitom zcela ignoruje, správci daně mají rozsáhlé zkušenosti právě s přezkoumáváním reálnosti poradenských služeb, když stát nemůže přikazovat jak a jakou formou má služba probíhat, ale pokud si je chce daňový subjekt uplatit do daňových výdajů, resp. nákladů, pak musí být schopen státu prokázat jejich reálnost a účelnost. Jedná se tady o vyšší stupeň prověřování a náročnosti pro daňové subjekty, které vždy musí myslet na to, aby prokázaly v nezávislém šetření reálnost a účelnost nehmotných služeb a neplatí to jen pro odběratele, nýbrž i pro dodavatele, v tomto případě Business Advisor, kteří musí prokázat reálnost svého výstupu pro klienty, aby jim mohl být uznán nárok na odpočet DPH na jejich vstupu, tj. od jejich dodavatelů. To beze zbytku Business Advisor splnil, když bylo odvolacím finančním ředitelstvím beze sporu konstatováno, že služby, které poskytoval svým klientům, byly reálné, viz rozhodnutí ze dne 19. 6. 2018 str. 6 bod 17.

27. V dalším hlavním líčení dne 27. 1. 2020 (č. l. 23043/sv. 76 – č. l. 360 zvláštního svazku) obžalovaný vypověděl, že se vyjádří k problematice krácení DPH a DPPO, za které je obžalován společně s Ing. Břetislavem P. Dále předložil usnesení Nejvyššího státního zastupitelství sp. zn. 2 NZT 7/2014-2014, kterým bylo zrušeno původní usnesení zkrácení daní, z něhož podle něj vyplývá, že by bylo možno uvažovat o krácení daní u Business Advisor, a to konkrétně DPH, pak absolutně nepostačují neprokázaná tvrzení státního zástupce o jakémsi údajném nadhodnocení ceny reklamy, ale musí být státním zástupcem konkrétně tvrzeno, u kterého článku či u kterých článků v údajném řetězci došlo k porušení daňových povinností, konkrétně jakých, kdy a jak, které se vztahují pouze a jedině k reklamě dodávané PROPAG-STORM spol. Business Advisor. Navíc z tohoto zcela jasně plyne názor Nejvyššího státního zastupitelství, že ani samotné údajné převádění finančních prostředků, včetně jejich výběrů, které navíc ani opětovně není konkretizováno, jedině a pouze ve vztahu k reklamě konzumované Business Advisor absolutně nepostačuje k prokázání jakéhosi krácení daní. Státní zástupce se tedy nijak neřídil právním názorem jemu nadřízené autority a obžaloba z daní takováto konkrétní tvrzení ve vztahu k DPH vůbec neobsahuje. Dále poukázal na znalecké posudky 852/55/15 znaleckého ústavu Ostravská znalecká a č. 1013/03/18. Ze znaleckého posudku 1013/03/18 plyne další závažná skutečnost, kterou státní zástupce v obžalobě přehlíží, a to, že případná ekonomická újma na DPH je jenom jediná společná pro celý řetězec. Pokud je mu známo, tak separátně v jeho trestním řízení a v dalším trestním řízení, které probíhá s větší skupinou obžalovaných v údajném krácení daní v řetězci končícím spol. PROPAG-STORM se samostatně vyčíslenou škodou, a to na základě týchž tvrzení o nadhodnocení reklamy a údajných výběrech jako v jeho trestní kauze. Skutkově se však musí jednat pouze o jednu škodu, přičemž lze vždy jenom uvažovat o příspěvku k této celkové škodě náležejícímu té či oné větvi řetězce, když tato větev řetězce je dána od prvotního poskytovatele až po konečného spotřebitele, protože státní zástupce v obou případech popisuje údajně neoprávněné nárokované odpočty na DPH na základě týchž okolností. Škoda je tak státním zástupcem duplicitně vyčíslena. Státní zástupce tím zřejmě a nepochybně porušuje základní princip DPH, kterým je neutralita DPH a z něj vyplývající princip zákazu dvojího výběru téže daně, jak jej jednoznačně vnímá judikatura soudního dvora EU i Nejvyššího správního soudu. Zákaz dvojího výběru téže daně spočívá v tom, že pokud je dodavateli odepřen nárok na odpočet z důvodu chybějícího DPH v předchozích článcích subdodavatelského řetězce, a pokud tento dodavatel řádně přiznal veškerá uskutečněná zdanitelná plnění na výstupu, pak nelze odběrateli tohoto dodavatele odepřít nárok na odpočet z dodavatelových plnění, protože by se jednalo o porušení daňové neutrality DPH formou dvojího výběru téhož DPH. V jeho trestní kauze se konkrétně jedná o to, že u dodavatele Business Advisor spol. PROPAG-STORM byla vyčíslena údajná škoda na údajném krácení DPH,

ale dodavatel PROPAG-STORM řádně uskutečněná zdanitelná plnění přiznal na výstupu, proto klientům PROPAG-STORM musí být zachován nárok na odpočet DPH, protože jinak se jedná o duplicikaci údajné škody, čímž by došlo k neodůvodnitelnému a nesprávnému obohacení státu. Došlo by k porušení daňové neutrality DPH a k zakázanému dvojímu zdanění výběru téhož DPH, což státnímu zástupci zřejmě uniká.

28. Obžalovaný v rámci své výpovědi předložil znalecký posudek znalce Ing. Vítězslava Hálka, MBA, PhD., č. 349-21-2017, z něhož vyplývá, že pojmy reklamní práva a reklama jsou naprosto odlišné nikoli ekvivalentní. Obžaloba státního zástupce tuto odlišnost nerespektuje, zcela volně dva rozdílné nehmotné produkty zaměňuje. Míchá jablka s hruškami. Státnímu zástupci uniká, že do úrovně reklamní agentury PROPAG-STORM byl obchodován nehmotný produkt reklamní práva a v úrovni za PROPAG-STORM směrem ke konečným spotřebitelům byl dodáván nehmotný produkt reklama. Tyto dva rozdílné nehmotné produkty vykazují celou řadu odlišností. V podrobnostech odkazuje na posudek, zejména jeho stránky 26-28, kdy jedním z hlavních rozdílů je i odlišná tvorba ceny reklamních práv a reklamy. Státní zástupce omylem či z neznalosti či z jiných důvodů, o kterých opětovně může jen spekulovat, hovoří v obžalobě pouze o údajném nadhodnocení reklamních práv, protože od PROPAG-STORM pořizoval reklamní práva a ne reklamu. Nikde v obžalobě však státní zástupce netvrdí a nerozebírá, že cena reklamy dodávané PROPAG-STORM konečným spotřebitelům je údajně nadhodnocena, a už vůbec nikde v daňové obžalobě státní zástupce nepodává jediný rozbor či důkaz o tom, že cena pouze a jedině reklamy dodávané reklamní agenturou PROPAG-STORM konečnému klientovi Business Advisor je nadhodnocena, a to prokazatelným porovnáním z nezávisle a standardním způsobem stanovenou obvyklou cenou této reklamy. Dále obžalovaný vypověděl, že pokud jde o krácení DPH, musí být ve vztahu ke spol. Business Advisor prokazováno pouze a jedině důkazy o konkrétním neplnění daňových povinností k DPH příslušné části větve údajného řetězce. Tzn. důkazy zejména o tom, který článek či články větve neplnil či neplnily své daňové povinnosti k DPH, jaké konkrétní daňové povinnosti porušily, jakým konkrétním způsobem to provedli a v jakém konkrétním časovém období. Tyto důkazy se přitom musí vztahovat pouze a jedině k reklamě konkrétně konzumované Business Advisor, tzn., musí být konkrétně zkoumána zdanitelná plnění pro konkrétní reklamy konzumované Business Advisor od původních vlastníků reklamních práv až po Business Advisor. Údajná škoda státu na DPH pak musí být konkrétně stanovena jako rozdíl mezi DPH, které mělo být řádně odvedeno v dané části údajného řetězce od prvotního poskytovatele reklamních práv až po Business Advisor pouze a jedině z reklam dodávaných reklamní agenturou PROPAG-STORM konečnému klientovi PROPAG-STORM a DPH, která zde byla reálně odvedena. Navíc musí být respektován princip zákazu dvojího výběru téhož DPH. Takovéto důkazy a vyčíslení údajně zkrácené DPH však státní zástupce v obžalobě ani v trestním spise nepodává a porušuje tak základní principy DPH, kterými jsou daňová neutralita DPH a zákaz dvojího výběru téhož DPH. Státní zástupce místo toho hovoří o údajném předražení pouze reklamních práv obchodovaných do úrovně PROPAG-STORM, které však už z principu daňové neutrality DPH nemůže samo o sobě prokazovat nic ve vztahu ke krácení DPH, když důkazy o porušení daňové mentality státní zástupce nepředkládá a zákon o DPH zde jasně hovoří o tom, že DPH se stanovuje z úplaty a nezná, s výjimkou specifických situací, které se nevztahují na tento případ, testování obvyklou cenou. Zde odkazuje na § 36 odst. 1 zákona o DPH, kde základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění. Zákon o DPH tedy nezná jakýsi nárok na odpočet DPH z obvyklé ceny zdanitelného plnění. Dále platí, že údajné předražení reklamních práv do úrovně PROPAG-STORMu je státním zastupitelstvím rozebíráno globálně, bez konkrétní analýzy té části reklamních práv, která byla užita pouze a jedině ve prospěch reklamy dodávané jedině Business Advisor, když navíc platí, že reklamní práva a reklama jsou dva odlišné produkty a státní zástupce nepředkládá ani jeden důkaz o tom, že by právě konkrétní reklamy konzumované Business Advisor byly nadhodnoceny. K těmto principům pak zpracoval prezentaci, kterou založil do trestního spisu. Dále se zaměřil na krácení DPH, když uvedl, že za zdroj možného krácení DPPO musí být zcela prokazatelně považován rozdíl mezi horní hranicí intervalu cenového

rozpětí ceny obvyklé, případně tzv. referenční ceny, každé jednotlivé konkrétní reklamy konzumované pouze a jedině Business Advisor, když cenové rozpětí obvyklých cen musí být stanoveno standardním a přezkoumatelným způsobem a cenou, která byla skutečně historicky sjednána mezi PROPAG-STORM a Business Advisor. Své tvrzení prokazuje znaleckým posudkem č. 1013/3/18, a to zejména jeho zněním na str. 24-37. Státní zástupce však tak nepostupoval a v trestním spise nebylo nalezeno objektivní porovnání mezi horní hranicí cenového rozpětí obvyklé ceny reklam konzumovaných Business Advisor a cenami historicky sjednanými. Z doplnění znaleckého posudku č. 1013/08/018 pak také vyplývá stav, že státní zástupce v celém trestním spise nikde neprokazuje rozdíly mezi historicky sjednanými cenami jednotlivých reklam, které byly konzumovány Business Advisor a cenami obvyklými, a to s přihlédnutím k horní hranici obvyklého cenového rozpětí. Státním zástupcem provedená konstrukce jakéhosi krácení DPPO je z ekonomického pohledu nesprávná, žádná škoda z titulu DPPO český fiskus neutrpěl. Nesmyslná konstrukce jakéhosi krácení DPPO uvedená státním zástupcem v obžalobě znamená pro český stát menší odvod na DPPO o zaokrouhleně 2,4 miliony Kč než činily skutečné a reálné daňové odvody na DPPO. Citovaným posudkem je prokázána rovněž nesmyslnost quasi propočtu státního zástupce při výpočtu údajné škody na DPH. Dále se obžalovaný vyjádřil k tomu, jak státní zástupce chápe pojem faktura, když pojem faktura není v žádném právním předpisu ČR definován. Jedná se o obchodní zvyklost, kdy faktura představuje výzvu k platbě. Pokud by chtěl státní zástupce jen za pomoci toliko faktury prokazovat věřitelské nároky, např. formou žaloby na úhradu nezaplacené pohledávky vůči dlužníkovi, pak by neustál své důkazní břemeno. Obdobně platí např. pro přihlašování nároku formou přihlášky pohledávky v insolvenčním řízení, která je někdy v odborné literatuře nazývána tzv. malou žalobou. Pokud tedy státní zástupce tvrdí, že zákon o účetnictví a navazující předpisy říkají, že faktury mají odpovídat skutečnému stavu, pak tento výrok státního zástupce je živý, protože zákon o účetnictví nezná pojem faktura, tento zákon používá termín účetní doklad, který má své náležitosti a faktura sama o sobě jako listina vystavená dodavatelem je nesplňuje. Teprve pomocí úplného účetního dokladu je účetní případ zanesen formou účetního záznamu do účetnictví. Zákon o DPH nezná pojem faktura, ale definuje termín daňový doklad, prostřednictvím kterého se eviduje daň na vstupu a výstupu daňového subjektu. Zákon o daních z příjmu a zákon o DPH nejsou navazující předpisy na zákon o účetnictví, ale tvoří samostatné prameny hmotného daňového práva a v daňovém řízení podle daňového řádu, jakožto procesní normy daňového práva, prokazuje daňový subjekt svá tvrzení z pohledu DPPO a DPH ne toliko formálně bezvadným účetním a daňovým dokladem, ale musí prokázat svá tvrzení i dalšími důkazními prostředky. Pokud státní zástupce používá v jeho trestní kauze pojem vylákání nadměrného odpočtu, pak tak činí v rozporu s reálnou skutkovou podstatou a zcela nepřiléhavě. O vylákání nadměrného odpočtu na DPH se zpravidla jedná v případech, kdy plátce DPH nárokuje odpočet DPH z fiktivních plnění, nebo kdy plátce DPH zatají svá uskutečněná zdanitelná plnění před státem a pouze nároku odpočet DPH případně kombinaci předchozího. Typicky se jedná o plátce DPH, který pouze nárokuje odpočet DPH a neplní své další daňové povinnosti, nehradí své soukromé i veřejnoprávní zakázky, nekomunikuje se správcem daně, je pouze účelově zřízen, nevykazuje reálné činnosti, jeho statutáři jsou osoby tzv. bílých koňů. V případě Business Advisor se nejedná o žádný z těchto případů. Nejsou zde fiktivní plnění na vstupu, Business Advisor řádně zahrnoval uskutečněná zdanitelná plnění do příslušných daňových tvrzení k DPH, tyto v řádných termínech správci daně podával, své daňové povinnosti v řádných termínech plnil, se správcem daně komunikoval, nebyl účelově zřízen, vykazoval řádnou činnost, měl řádného statutára. Business Advisor vždy své závazky z přijatých zdanitelných plnění vůči svým dodavatelům, tedy i PROPAG-STORM, hradil. Pokud je mu známo z trestního spisu, pak i PROPAG-STORM řádně svá uskutečněná zdanitelná plnění vůči Business Advisor, přičemž se nejednalo o fiktivní plnění, zahrnoval do příslušných daňových tvrzení k DPH, tyto v řádných termínech správci daně podával a své daňové povinnosti v řádných termínech plnil, se správcem daně komunikoval. Z hlediska DPH tedy není žádný rozumný důvod k odlišnému hodnocení situace, kdy je v daňovém tvrzení k DPH vykázána kladná daňová povinnost a kdy nadměrný odpočet, jako v případě Business

Advisor, pokud se nejedná o výše uvedené případy fiktivního zdanitelného plnění na vstupu či zatajování uskutečněných zdanitelných plnění před státem, případně kombinace obojího, o které se v jeho kauze nejedná, když nadměrný odpočet je vlastně pouze záporná daňová povinnost, což státnímu zástupci zcela uniká. K tomu předložil rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 31/2018-97 ze dne 19. 12. 2019 o správní žalobě, kterou Business Advisor podával proti dvěma rozhodnutím odvolacího finančního ředitelství ze dne 19. 6. 2018 a o odvolání, které podával proti dodatečným platebním výměrům, jimiž byla doměřena DPH za jednotlivá uvedená zdaňovací období v letech 2011 – 2013, a to tak, že soud podané správní žalobě vyhověl a obě napadená rozhodnutí zrušil, a to z toho důvodu, že správce daně neprokázal ztracenou DPH a neprokázal ani podvodný řetězec.

29. Je přesvědčen o tom, že podal jasné důkazy o tom, že k žádnému krácení DPH a DPPO u spol. Business Advisor a. s. nedocházelo. Konstrukce státního zástupce v obžalobě z daní je naprosto nelogická, nepřiléhavá a v rozporu s principy a normami hmotného daňového práva v podobě zákona o DPH a zákona o daních z příjmů a s příslušnou judikaturou, které citoval, což zakládá do té míry její neurčitost, která už dosahuje intenzity porušení jeho práva na obhajobu. Protože vlastně neví, vůči čemu se má bránit. Má to být stát, který má bez rozumných pochyb prokazovat vinu obžalovaného a ne obžalovaný, kdo má prokazovat svou nevinu, kdy do této situace byl vmanévrován tím, jak chybně nepřiléhavě a neurčitě je obžaloba z daní postavena. Dále pak poukázal na rozpory v obžalobě, kdy na str. 3 obžaloby je uvedeno, že umělé průměrně devítinásobné cenové navýšení reklamy, oproti tomu stojí formulace, že zisk získaný tímto jednáním byl vybírán z účtu středových společností a předáván Vlastimilu P. v hotovosti, který si jej pak částečně ponechal a částečně ve výši 80 % fakturované ceny bez DPH předával zpět některým koncovým odběratelům reklamy. Následně je na str. 3 uvedeno, že dohodl s Vlastimilem P., že takto jmenovaný vracet 80 % ceny bez DPH za reklamu spol. Business Advisor. Na ničem takovém, co je uvedeno v obžalobě, se však s Vlastimilem P. nedomluvil, a pokud sám státní zástupce potvrzuje, že se 80 % z ceny reklamy vracelo některým koncovým odběratelům, tak mělo být přípravné řízení zaměřeno na prokázání toho, že právě Business Advisor bylo 80 % z uhrazené ceny za reklamu vráceno. Samozřejmě vráceno nebylo. Nebylo proto, že k žádné dohodě mezi ním a Vlastimilem P. nedošlo a pokud se v obžalobě uvádí údaj o průměrně devítinásobném cenovém navýšení, znamená to, že od této chvíle mají soudy odsuzovat podle statistik průměrnosti? Na str. 3 obžaloby je státním zástupcem tvrzeno, že věděl o tom, že spol. RC Sport s. r. o. a E-MOTION s.r.o. jsou držiteli reklamních práv a lze u nich reklamu nakoupit za cenu odpovídající jejich skutečné hodnotě. To však není pravdou. Do počátku vyšetřování nevěděl, že tyto dvě společnosti existují, ani nevěděl, co tvoří jejich předmět podnikání a dokonce jaká reklamní práva tvoří jejich portfolium. Pokud obžaloba tvrdí, že věděl, že tyto společnosti jsou držiteli reklamních práv a lze je proto u nich přímo nakoupit za cenu odpovídající jejich skutečné hodnotě, pak uvádí, že Business Advisor ani nikdy ani v jediném případě od nikoho nekoupila reklamní práva. Business Advisor kupovala reklamu, což je zcela něco odlišného než reklamní právo. Státní zástupce nezajistil žádný důkaz o tom, zda spol. RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. prodávaly reklamu. Celé přípravné řízení neposkytlo důkaz o tom, že pokud vůbec tyto společnosti jako nositelé reklamních práv prodávali reklamu, byly ochotny reklamu prodat také Business Advisor. A už vůbec neexistuje důkaz o tom, za jakou cenu by tyto společnosti reklamu spol. Business Advisor prodaly.

30. Obžalovaný dále ke svému majetku uvedl, že tento ze 100 % pochází z naprosto legitimních a legálních příjmů a není zatížen ani jednou korunou z prostředků získaných nekalým způsobem. Nejdříve však chce soud informovat o úvahách a početních kalkulacích státního zástupce a policie vyjádřených v následně citovaných procesních dokumentech. Policie ČR, NCOZ, v usnesení o zahájení trestního stíhání jeho osoby ze dne 12. 6. 2019 konstatuje na str. 4, že svou údajnou trestnou činností, která je projednávána u Krajského soudu v Ostravě v trestní věci sp. zn. 77 T 1/2016 získal úplatky v sumě celkem 30 807 748 Kč. Toto tvrzení koresponduje s údaji o přijatých platbách zanesených v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pob. v Ostravě, sp.

zn. 4 VZV 2/2014 ze dne 26. 4.2018, která je podkladem pro označené trestní řízení. Jedná se o platby na účet Business Advisor, a to vždy, včetně sumy představující základ pro výši DPH. Jmenovaná společnost se řádně vypořádala s daňovou povinností ve vztahu k DPH. Při dodržení zásady, že z prostředků získaných majetkovou trestnou činností není možné po pachateli požadovat odvedení daně, např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR R 30/2006, může činit hodnota úplatku v daném případě 30 807 748 Kč poníženou o zákonnou výši DPH, tedy o 21 %, která činí 25 639 200 Kč bez DPH. Oproti shora citované výši údajných úplatků je orgány činnými v přípravném trestním řízení u jeho osoby zajištěn majetek, jak uvádí obžaloba ve věci 77 T 1/2016 na str. 82, a jak to vyplývá ze situace v kauze tzv. čtvrtého usnesení o zahájení trestního stíhání pod sp. zn. NCOZ-10132/TČ-2017-417704 ve výši za prvé zajištěné prostředky z bezpečnostní schránky v Komerční bance 37 000 EUR, což představuje 1 018 610 Kč, hotovost ve výši 8 770 000 Kč, 4 ks briliantů v hodnotě 3 600 000 Kč, zajištěná částka na běžném účtu 600 000 Kč, zajištěná hodnota apartmánu ve Španělském království 7 638 642 Kč a za třetí částka zajištěná na bankovním účtu v zahraničí 7 280 000 Kč. Dále zajištěná náhradní hodnota – pohledávka mezi ním a bratrem ve výši 9 000 000 Kč. Celkové zajištění údajné hodnoty škody vzniklé trestnou činností přijetím úplatku ve výši 25 639 200 Kč činí takto zajištění 37 907 072 Kč. Jedná se tedy o tzv. přezajištění v hodnotě 12 267 872 Kč. Ke svému majetku dále uvedl, že jako jedna z červených nití se celým jeho trestním řízením vine zásadní mylná představa policie a státního zástupce, že jeho příjmy v období let 2003- 2012 činily v přepočtu zaokrouhleně 12 000 Kč měsíčně, jak je to uvedeno např. v usnesení o zahájení jeho trestního stíhání OKFK-2050-1153/TČ-2012-252501 na str. 32, což prý ostře kontrastuje s jeho majetkem, který ztotožnila policie, to má být také důkazem proti jeho osobě, protože tak údajně nabyl tento majetek z nelegálních příjmů formou údajných úplatků za obžalované veřejné zakázky. Tato představa policie a státního zástupce je nejen mylná, ale i nepravdivá, a policie zřejmě záměrně nevyšetřila okolnosti zdrojů jeho majetku úplně a řádně. Byť se to může zdát jako formální výtka, policie a státní zástupce mylně spočetli jeho průměrný příjem za období 2003 – 2012, a to z důvodu časové hodnoty peněz. Platí totiž, že 100 Kč v r. 2003 nemá stejnou hodnotu jako 100 Kč v r. 2004 a už vůbec ne v r. 2012. I neekonomovi musí být jasné, že za 100 Kč v r. 2003 jistě mohl pořídit více zboží a služeb než stejných nominálně 100 Kč v r. 2012, a to už jen díky inflaci. Proto nelze průměrný příjem počítat z nominální hodnoty částek jeho příjmu, ale z částek upravených na stejnou cenovou hladinu v r. 2012. Samozřejmě při takovémto propočtu, protože inflace v ČR byla v daném období kladná, by průměrné příjmy musely zákonitě vyjít výš. Nicméně to uvádí pouze na dokreslení toho, že policie a státní zástupce neumí pracovat se základními ekonomickými principy. Navíc zanedbání časové hodnoty peněz vede k zásadnímu pochybení při vyčíslování jeho příjmu, a to samozřejmě záměrně směrem dolů, aby policie a státní zástupce prokázali své mylné a nesprávné domněnky. Ke zdrojům svého majetku uvádí, že prakticky hned po r. 1989 začal uvažovat o tom, v čem by mohl podnikat, když postupně se začaly vyprofilovávat dva hlavní směry jeho činnosti. Prvním směrem bylo podnikání v oblasti leasingu a druhým finanční investice prostřednictvím tzv. kuponových knížek, akcií a uzavřených podílových fondů. Jeho podnikatelské aktivity v leasingu prakticky ukončil v letech 1995 -1996 a týkaly se konkrétně dvou leasingových společností. INVESTMENT LEASING MEDITATION s.r.o. a Drogerie Invest a. s. Když Drogerie Invest a.s. ovládla další dvě společnosti AGT Svitavy a Drogerie Ostrava, když čisté obchodní jmění obou společností činilo v r. 1996 cca 200 milionů Kč. Finanční investice masivněji probíhaly v letech 1994 – 2004. Mimo to se také věnoval tzv. strategickému investování, které spočívalo v držení obchodních podílů či akcií k rozvoji podniků a následnému prodeji této investice. Tyto aktivity masivněji probíhaly. Jednalo se např. o spol. MACH s. r. o., která provozovala ziskovou lékárnu, přičemž její podíl byl prodán nadnárodní společnosti provozující lékárny celosvětově. Jednalo se o spol. Lékárny Loyds. Dále o spol. ELIKOL s. r. o., která se zabývala zpracováním použitých olejů na palivo. Dále se jednalo o spol. KORIA a. s., která vlastnila lukrativní nemovitosti ve Vítkovicích a sportovně relaxační areál dnes pod názvem RIDERA, či RAMEX s. r. o., který vlastnil nahrávací studio. Dalšími výnosy pro něj byly investice do termínovaných vkladů, které kontinuálně probíhaly v letech 1992 – 2013 např.

u Raiffeisenbank, Moravia banky, Komerční banky a Citibank. Z ostatních svých aktivit může zmínit zejména hotovostní operace formou půjček či směnek, kdy inkasoval příslušné výnosy. K úplnému přehledu svých aktivit, které soudu předává v příloze, zrekapituloval, že svými aktivitami vydělal do r. 2013 včetně, částku 54 476 096 Kč, když pro úplnost dodává, že do r. 2008 včetně vydělal částku 53 048 596 Kč. Zdůrazňuje tedy, že ještě před jakýmkoli obviněním v trestních věcech vydělal do 31. 12. 2008 částku 53 048 596 Kč. K předložené tabulce příjmů pak uvedl, že již není schopen doložit všechny konkrétní smlouvy a listiny, a to z prostého důvodu, kterým je čas, protože nebyl důvod, aby po vypořádání investic a uplynutí případné lhůty pro soudní spory dokumentaci archivoval. I v těchto případech však předkládá příslušné komentáře a listinné důkazy. Ne ve všech případech mohou doložené listiny tvořit celkovou částku jeho výdělku, jako např. u spol. INVESTMENT LEASING MEDIATION s. r. o. atd. Jednoduše řečeno, co našel, to předkládá. Policie a státní zástupce zpochybňují legalitu jeho vkladů hotovosti na běžné účty v celkové výši 24 486 750 Kč, o kterých nesprávně spekulují, že pocházejí z údajné trestné činnosti. K tomu předkládá jako přílohu přehledovou tabulku C, ve které vysvětluje, z čeho tyto vklady pocházely. 1 495 940 Kč jsou hotovostní výběry z jeho bankovních účtů, které byly opětovně vkládány na bankovní účty. Jedná se o hotovostní výběry v měsících září z jeho účtu v Citibank, a to ve dnech 14. 9. 2010 až 30. 9. 2010. Co se týká zpětných vkladů v hotovosti, pak se jedná o banku Citibank hotovostní vklady v měsících zřejmě říjen až prosinec 2010, když s ohledem na generickou polohu peněz a uplynulou dobu již není schopen přesnějšího rozklíčování. Uvádí, že pokud si dobře vzpomíná, jednalo se o výběr a posléze neuskutečněnou půjčku formou směnky, takže peníze pak podle potřeby vkládal do Citibank. 5 490 000 Kč jsou půjčky poskytnuté převodem z jeho bankovních účtů, když tyto půjčky mu byly vráceny hotově a tyto prostředky byly vkládány převážně jím na jeho bankovní účty. Za prvé se jedná o půjčku v celkové výši 3,4 miliony Kč v červnu 2011 z účtu Citibank, a to dne 3. 6. 2011, kdy odešlo dvakrát 1,7 milionu Kč. Tato půjčka byla vrácena postupně hotově a částky byly vkládány na jeho bankovní účty. Na účtu v Raiffeisenbank se jedná o peněžní vklady v r. 2011 ve výši 1 493 000 Kč. Na účtu v Komerční bance se jedná o komerční vklady v r. 2011 ve výši 914 000 Kč, na účtu v Citibank se jedná o peněžní vklady v měsíci srpnu 2011 ve výši 666 000 Kč a v měsíci září 2011 ve výši 230 000 Kč. Na účtu v Raiffeisenbank se jedná o peněžní vklad v r. 2012 ve výši 97 000 Kč, celkem tak bylo vloženo 3,4 miliony Kč. Za druhé se jedná o půjčku z měsíce srpna 2012 v celkové výši 2 miliony Kč z účtu v Komerční bance ze dne 24. 8. 2012. Tato půjčka byla vrácena postupně hotově a částky byly vkládány na jeho bankovní účty. Jedná se o peněžní vklady v Komerční bance v září 2012 ve výši 500 000 Kč, v listopadu 2012 ve výši 250 000 Kč, prosinci 2012 ve výši 455 000 Kč a v květnu 2013 ve výši 495 000 Kč. Celkem se mu takto podařilo dohledat částku vratek vkládaných na jeho účty 1,7 milionu Kč. Za třetí se jedná o půjčku z měsíce května 2013 v celkové výši 1 milion Kč z účtu Raiffeisenbank ze dne 17. 5. 2013. Tato půjčka byla postupně vracena hotově a částky byly vkládány na jeho bankovní účty. Jedná se o peněžní vklady v Raiffeisenbank v červnu 2013 ve výši 150 000 Kč, v srpnu 2013 ve výši 100 000 Kč a v Komerční bance v srpnu ve výši 140 000 Kč. Celkem se mu takto podařilo dohledat částky hotových vratek půjčky následně vkládaných na jeho účty ve výši 390 000 Kč. Celkem jistina komentovaných půjček činila 6,4 milionu Kč, přitom se mu podařilo dohledat celkovou částku z titulu hotovostních vratek těchto půjček a vkladů těchto hotovostí na jeho účty ve výši 5 490 000 Kč jako součet 3,4 milionů Kč plus 1,7 milionu Kč plus 390 000 Kč. K prozatím komentovaným částkám 1 495 940 Kč plus 5 490 000 Kč, což činí dohromady 6 985 940 Kč, zdůrazňuje, že se jedná pouze o výdej a následný příjem na jeho bankovní účty z již v historii vydělaných peněz, kdy nezpochybnitelný peněžní zůstatek na jeho bankovních účtech k 31. 12. 2008 činil 24 200 000 Kč. 6 985 940 Kč tedy není žádný nový příjem či majetek, jak mylně soudí policie a státní zástupce, a jako takový nemůže vůbec pocházet z údajné trestné činnosti. 17 600 134 Kč je celková částka pocházející z jeho vydělaných peněz do konce r. 2008 v celkové výši 53 048 596 Kč, viz v tabulce příloha A. Po odpočtu částky 35 448 462 Kč, tj. (53 048 596 Kč mínus 35 448 462 Kč), se rovná právě 17 600 134 Kč. Částka 35 448 462 Kč je tvořena součtem dílčích částech představujících konkrétní formu majetku, neboli konkrétní

podobu jeho dílčího majetku ve formě konkrétní položky, či zásadních výdajů jako např. studium dcery, jak mu vyčíslila policie. Celou částku s konkrétními čísly a popisy předkládá soudu jako přílohu D. Součet výše komentovaných částek 1 495 940 Kč plus 5 490 000 Kč plus 17 600 134 Kč činí celkem 24 586 074 Kč, čímž jednoznačně vysvětlil policii a státnímu zástupci chybně zpochybňované vklady hotovosti na jeho bankovní účty a prokázal, že pocházejí z jeho legálních příjmů, které vydělal do konce r. 2008 v celkové výši 53 048 596 Kč. Dále provedl dva kontrolní propočty, zda jím uváděné skutečnosti souhlasí, které bude prezentovat. V prvé řadě je nutno zkontrolovat, zda s ohledem na to, že některé jeho příjmy do konce r. 2008 ležely na jeho bankovních účtech a nebyly v hotovosti, zda toto opravdu souhlasí s ohledem na jím uváděné příjmy do konce r. 2013 ve výši 54 476 096 Kč (*pozn. soudu: Zde soud poukazuje na skutečnost, že zatímco do 31. 12. 2008 měl obžalovaný vydělat celkem 53 048 596 Kč, tak do konce r. 2013 měl vydělat 54 476 096 Kč, tedy za r. 2009 – 2013 oproti předchozím 53 milionům Kč vydělal pouze jen něco málo přes 1 milion Kč.)* a nezpochybnitelné zůstatky na jeho bankovních účtech ke konci r. 2008. A to i s ohledem na to, že tvrdí, že investiční kameny a hotovost ve schránce nabyl již do 31. 12. 2008. K tomu konkrétně uvádí, že zůstatek na jeho bankovních účtech k 31. 12. 2008 činil 24 200 000 Kč, investiční kameny činily 3 600 000 Kč a hotovost nalezená policií ve schránce činila 9 700 000 Kč, což dohromady činí částku 37 500 000 Kč. Pokud k této částce 37 500 000 Kč přičte částku 17 600 134 Kč, což je částka postupně vkládaná na jeho bankovní účty, jak dříve vysvětlil komentářem k příloze C a k příloze D, pak součet činí 55 100 134 Kč, což souhlasí na celkovou částku jeho příjmů do r. 2013 ve výši 54 476 096 Kčs rozdílem ve výši 624 038 Kč, což je částka zůstatku na jeho bankovních účtech k 31. 12. 2013 s drobnou diferencí zřejmě díky zaokrouhlování, která se při tomto způsobu výpočtu započítává de facto dvakrát (*pozn. soudu: Část hotovosti nalezená policií v bankovní schránce byla však opatřena bankovními páskami a foliováním, které pocházely z r. 2009, a je zřejmé, že nejméně tuto hotovost obžalovaný tedy ke dni 31. 12. 2008 v této konkrétní podobně nedržel. Další manžety na finanční hotovosti jsou pak z r. 2012. Stejně tak soud nemůže přehlédnout dataci certifikátů k diamantům, kdy nejméně certifikát HRD Antverpy jsou datovány do r. 2012 – č. l. 6659-6661/sv. 22. U certifikátu GIA - č. l. 6658/sv. 22, pak datum na fotografii není čitelné, nicméně soudu se jeví, že i v tomto případě jde o certifikát vystavený v r. 2012. Zde je namístě rovněž konstatovat, že vzhledem k tomu, že jak certifikáty HRD, tak GIA, neobsahují cenu, ale pouze posuzují kvalitu a osvědčují totožnost kamene. Není jakýkoli důvod k tomu, pokud by je obžalovaný získal před 31. 12. 2008, aby je nechával znovu přecertifikovávat v r. 2012. Z elektronické verze fotodokumentace založené na CD disku na č. l. 6772/sv. 22 jsou pak data jednotlivých certifikátů velmi dobře čitelná, kdy u diamantu označeného č. 1 jde o certifikát GIA ze dne 25. 12. 2012, u diamantu č. 2 o certifikát HRD ze dne 19. 12. 2012, u diamantu č. 3 certifikát HRD ze dne 23. 7. 2012 a u diamantu č. 4 jde o certifikát HRD ze dne 2. 3. 2012.)*

31. Policie a státní zástupce nesprávně zpochybňují původ jeho majetku v podobě vkladů v hotovosti na bankovní účty ve výši 17 600 134 Kč. Policie a státní zástupce sice uvádějí částku 24 486 750 Kč, ale již výše v komentáři k tabulce v příloze C jasně vysvětlil, že zbylá částka 6 985 940 Kč byla obecně pouhým výdajem a následnou vratkou na bankovní účty. Dále policie a státní zástupce zpochybňují částky 3 600 000 Kč v podobě investičních kamenů a konečně částku 9 700 000 v podobě hotovosti v jeho bankovní schránce. Celkem tedy policie a státní zástupce nesprávně zpochybňují původ jeho majetku ve výši 30 900 134 Kč jako součet 17 600 134 Kč plus 3 600 000 Kč plus 9 700 000 Kč. Jeho celkem vydělané peníze do r. 2013 činily částku 54 476 096 Kč, od které když odečte částku 30 900 143 Kč, pak se dostává právě na částku 23 575 962 Kč, což souhlasí na částku zůstatku na jeho běžných účtech k 31. 12. 2008 ve výši 24 200 000 Kč s rozdílem ve stejné výši jako při předchozím kontrolním propočtu 624 038 Kč, což je částka zůstatku jeho bankovních účtů, která je při tomto způsobu výpočtu opětovně započítána de facto dvakrát, a to v opačném směru. Konstatuje, že výše uvedené tři propočty, z čehož jeden byl podrobný a druhé dva kontrolní, jednoznačně prokazují původ jeho majetku, včetně policií a státním zástupcem mylně zpochybňovaného původu hotovostních vkladů na jeho bankovních účtech, investičních kamenů a hotovosti ve schránce, které jako ostatní jeho majetek a příjmy nemohou v žádném případě pocházet z údajné trestné činnosti. Dosud jeho komentované příjmy dokazují legální

původ jeho majetku, avšak je nutno také prokázat, z čeho žila jeho domácnost, tedy on, manželka a jejich dcera. K tomu předkládá, jako přílohu tabulku E. Tabulka prokazuje, z čeho rodina žila, hradila své běžné provozní výdaje na domácnost, živobytí, ošacení, dovolené, vytvářela provozní rezervy, úspory atd. Upozorňuje, že část jeho velkých výdajů již byla uvedena v příloze D, tj. zejména policií napočtené náklady na studium a živobytí dcery v Praze ve výši 1,7 milionu Kč, dar bratrovi na rekonstrukci jeho bytu ve výši 1,3 milionu Kč, dar bratrovi ve výši 9 000 000 Kč v září 2013. Celkem tedy příjmy jeho domácnosti, přesněji řečeno domácnosti vedené s manželkou, určené k jejich osobní spotřebě, činily v období let 1992 – 2013 částku 16 430 393 Kč. Tato částka je tvořena z částky 8 600 134 Kč jako nespotřebované jeho vydělané peníze do konce r. 2008, viz již předložená tabulka příloha D, poslední řádek. Tím je také prokázáno, že nedochází k duplicitnímu započítání zdrojů přímo na majetek a na spotřebu. Částka 1 427 500 Kč jako alikvotní část jeho příjmů z období let 2009 – 2013 viz již předložená příloha A, poslední 4 řádky. Tím je prokázáno, že nedochází k duplicitnímu započítání příjmů na majetek a spotřebu. Částka 4 050 759 Kč jako jeho příjmy z daňových přiznání k DPFO 1992 – 2013. Tím je lépe prokázáno, že nedochází k duplicitnímu započítání příjmů na majetek a spotřebu, protože se jedná o příjmy ze závislé činnosti a příjmy nezahrnuté v tabulce v příloze A. Částka hrubých příjmů jeho manželky ze zaměstnání ve výši 2 352 000 Kč. Od celkové částky jejich příjmů na spotřebu ve výši 16 400 393 Kč je ještě zapotřebí odečíst částku celkem 3 347 459 Kč, kterou vynaložili na jejich bydlení. Celkem tedy měla domácnost v období let 1992 – 2013 k dispozici 13 082 934 Kč, což činí na 21 let v průměru ročně 622 997 Kč a v průměru měsíčně 51 916 Kč. *(Pozn soudu: ve skutečnosti jde o nikoliv 21 let, ale 22 let a skutečný průměr je tedy nižší 49 557 Kč měsíčně.)* Částka 51 916 Kč v průměru byla plně dostačující pro jejich životní standard, když zdůrazňuje, že se jedná o průměrnou částku za období let 1992 – 2013, kdy např. v r. 1992 činila průměrná hrubá měsíční mzda v ČR podle Českého statistického úřadu na jednu osobu 4 644 Kč, tedy na dvě osoby 9 228 Kč, z čehož plyne, že domácnost měla cca 6x větší příjem než průměrná příjmově dvojčlenná domácnost v r. 1992. Výše uvedené srovnání vede k úvodu jeho výpovědi, kdy kritizuje policii a státního zástupce ohledně nezohlednění časové hodnoty peněz. Ve svých propočtech ji také nezohledňuje, aby to bylo zcela zřetelné a porovnatelné s měnovými výpočty policie a státního zástupce ohledně jakýchsi 12 000 Kč měsíčně. V příloze E1 přikládá tabulku, ve které postupoval ekonomicky korektně a veškeré výdaje a z tabulky v příloze E za období let 1992 – 2013 převedl na stejnou cenovou hladinu, tzn., zohlednil časovou hodnotu peněz. Zvolil cenou hladinu r. 2019, aby byla jasná představa o výši příjmů jeho domácnosti na spotřebu v aktuálních cenách v r. 2019. V cenách r. 2019 měli k dispozici příjem na jejich spotřebu ve výši 97 000 889 Kč měsíčně, což je opět dostačující pro jejich životní standard. Aby měli jasnou představu, jak příjem v cenách r. 2019 v průměrné měsíční výši 97 889 Kč za období let 1992 – 2013 obstojí ve světle průměrných příjmů výdělečně dvojčlenné domácnosti podle statistik Českého statistického úřadu ve stejném období, převedl průměrné měsíční příjmy domácnosti 1992 až 2013 na stejnou hladinu r. 2019 a propočetl poměr k průměru příjmů jejich domácnosti na spotřebu ve stejné cenové hladině. Příjmy jejich domácnosti byly vždy vyšší v období let 1992 – 2013 než průměrné měsíční příjmy domácnosti, a to minimálně 1,7 krát, nejvýše 3,6 krát, a to díky tomu, že průměrné příjmy domácnosti kontinuálně rostly. Opět tyto propočty dokazují, že jejich příjmy na spotřebu plně dostačovaly na jejich životní standard. K části svých příjmů z daňových přiznání za období let 1992 – 2000 uvádí, že tato přiznání ležela ve dvou šanonech v kanceláři jeho bratra na Mírové 18, kdy byly prohlídky v září 2013, v kanceláři jeho bratra na Českobratrské v době prohlídky v listopadu 2018 a tamtéž z doby prohlídky v červnu 2019. Policie tak mohla mít tyto dokumenty k dispozici, avšak zřejmě se o ně nikterak nezajímala a zkreslila tak záměrně jeho příjmy směrem dolů. Daňová přiznání za období let 1992 – 2000 předkládá soudu jako přílohu F. Z těchto daňových přiznání jednoznačně plyne, viz také tabulka v příloze E, že jenom jeho příjmy bez příjmů manželky, hrubé příjmy v letech 1992 – 2000 byly nadstandardní, kdy ve srovnání s průměrným hrubým příjmem podle Českého statistického úřadu byly násobné, a to nejníže 1,18 krát v r. 1992 a nejvýše 4,34 krát v r. 1993, když po celou dobu byly v průměru jednoznačně vyšší cca 2,5 krát než průměrný výdělek, a to hovoří

pouze o svých příjmech. Závěrem své výpovědi ohledně svého majetku a svých příjmů si dovoluje konstatovat, že veškeré jeho příjmy a jeho majetek pochází z legálních zdrojů, jak soudu doložil. Zároveň tím navazuje na svou výpověď ze dne 4. 9. 2014 ve věci č. j. OKFK-2050-2013/TČ-2012-252501 a ze dne 24. 9. 2018 č. j. NCOZ-112-254/TČ-2018-417704, které svou dnešní výpovědí aktualizoval a předložil v mezidobí nalezené a získané dokumenty. Konstatuje tedy, že již v přípravném řízení a v jiném trestním řízení vypověděl, že jeho majetek pochází z legálních zdrojů a uvedl konkrétní okolnosti, které policie ani státní zástupce vůbec nevzali v potaz, protože svědčí v jeho prospěch.

32. Rád by se ještě vrátil k otázce, proč jsou úplatky bez DPH. Dle první obžaloby činí údajné úplatky celkem v základu DPH částku 25 639 200 Kč, včetně DPH pak částku 30 807 748 Kč. Státní zástupce vyčísluje výnos z trestné činnosti včetně DPH, a to pro účely zajištění. Tento postup státního zástupce je chybný a v rozporu s principy DPH i trestního řízení. Platí totiž, že výnosy z trestné činnosti nepodléhají zdanění, a to platí i pro DPH. Podle podstaty DPH jako daně vybírané z přidané hodnoty platí, že plátce DPH ze svých výnosů, přesněji formulováno uskutečněných zdanitelných plnění, odvádí DPH a ze svých nákladů, přesněji přijatých zdanitelných plnění, nároku odpočet DPH. Výsledkem je pro plátce daňová povinnost k DPH jako rozdíl DPH na výstupu z uskutečněných zdanitelných plnění a na vstupu z přijatých zdanitelných plnění. Dále platí, že odběratelé DPH hradí včetně DPH a plátce DPH platí svým dodavatelům, pokud jsou plátci DPH také včetně DPH. Z těchto principů DPH jasně plyne, že DPH zaplacené plátcem DPH v konkrétním příkladu, např. částka 121 Kč jako základ DPH ve výši 100 Kč a DPH ve výši 21 Kč nikdy nezůstává plátci k jeho osobnímu prospěchu, ale v závislosti na výši daně na vstupu je odváděno státu formou daňové povinnosti. Částka 21 Kč tak v případě, že plátce DPH nemá žádnou daň na vstupu, je odvedena do státního rozpočtu jako daňová povinnost plátce DPH. Částka 21 Kč v případě, že plátce DPH má na vstupu např. DPH ve výši 10 Kč, nárokovaný odpočet DPH odvede státu formou daňové povinnosti pouze ve výši 11 Kč jako rozdíl mezi 21 Kč a 10 Kč, když 10 Kč uhradil plátce DPH svému dodavateli. Situaci ohledně tvorby daňové povinnosti DPH jako rozdílu daně na vstupu a výstupu si lze představit tak, jako kdyby plátce DPH přijatou částku platby např. 121 Kč rozdělil na dva bankovní účty. Jeden pro základ daně a druhý pro samostatné DPH. Pak na bankovním účtu pro DPH bude mít přijatou část platby ve výši 21 Kč. Z tohoto bankovního účtu by pak platil část svých dodavatelských faktur, konkrétně DPH na vstupu ve výši 10 Kč. Zůstatek na bankovním účtu pro DPH by sloužil pro úhradu daňové povinnosti ve výši 11 Kč a byl by po úhradě daňové povinnosti nulový. Ještě jinak, lze si představit situaci, a zákon o DPH ji zná ve specifických případech, kdy odběratel DPH neplatí část platby ve výši DPH 21 Kč přímo plátci DPH a nejprve plátci DPH zaplatí pouze základ daně 100 Kč a DPH 21 Kč pak zaplatí přímo na účet správce daně. Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že výnos z údajné trestné činnosti musí být zvažován pouze a jedině v úrovni základu DPH, a to i pro účely zajištění, tj. ve výši 25 639 200 Kč. Dále obžalovaný uvedl, že podle něj došlo k chybnému vyčíslení zkrácených daní ve druhé obžalobě. Při výpočtu údajně zkrácených daní je nutno vycházet z toho, že výnosy z trestné činnosti nepodléhají daním, tj. jak DPH, tak i DPPO. Pak pro DPH musí platit, že z daně na výstupu musí vyloučit DPH ze základu DPH z údajných úplatků. Státní zástupce ve druhé obžalobě tvrdí, že z daně na vstupu, alias z nároku na odpočet DPH, musí být vyloučeno DPH z 80 % základu DPH z fakturace reklamy od PROPAG-STORM. Pokud provede tyto jednoduché operace, tj. z daně na výstupu vyloučí částku 5 168 548 Kč jako DPH ze základu DPH z údajných úplatků ve výši 25 639 200 Kč a z daně na vstupu, alias z nároku na odpočet DPH vyloučí částku 7 052 000 Kč jako DPH z 80 % základu DPH z fakturace reklamy od PROPAG-STORM ve výši 35 040 000 Kč, pak rozdíl částek 7 052 000 Kč mínus 5 168 548 Kč činí 1 883 452 Kč, což tvoří celkovou výši údajně zkráceného DPH. Tento postup odpovídá quasi logice první i druhé obžaloby, kdy státní zástupce tvrdí, že prostřednictvím reklamy od PROPAG-STORM docházelo u Business Advisor k vytváření finančních prostředků z údajných úplatků, tedy výnosy Business Advisor a DPH na výstupu Business Advisor, včetně obžalovaných zakázek, byly na straně nákladů Business Advisor a DPH na vstupu Business Advisor pokryty fakturovanou

reklamou od spol. PROPAG-STORM. Pro DPPO musí obdobně platit, že z daňového základu DPPO se musí vyloučit údajné úplatky snižující daňový základ pro DPPO a zároveň vyloučit 80 % z fakturace reklamy od PROPAG-STORM zvyšující daňový základ pro DPPO. Pokud provede tyto jednoduché operace, tj. sníží daňový základ pro DPPO o údajné úplatky, pak mu samotná DPPO poklesne o 4 938 192 Kč a zároveň zvýší daňový základ pro DPPO o 80 % z fakturace PROPAG-STORM, pak mu zároveň DPPO vzroste o 6 755 200 Kč. Výsledný efekt jako rozdíl částek 6 755 200 Kč mínus 4 938 192 Kč pak činí výši údajně zkrácené DPPO 1 817 008 Kč. Opětovně tento postup odpovídá quasi logice první i druhé obžaloby, kdy státní zástupce tvrdí, že prostřednictvím reklamy od PROPAG-STORM docházelo u Business Advisor k vyvádění finančních prostředků z údajných úplatků, tj. výnosy Business Advisor byly na straně nákladů Business Advisor pokrývány fakturovanou reklamou od PROPAG-STORM. Správná výše údajně zkrácených daní celkem činí pak 3 700 460 Kč. Státní zástupce ve druhé obžalobě však operuje s částkou dokonaného zkrácení daní celkem ve výši 6 138 105 Kč a ve stadiu pokusu s částkou ve výši 7 743 965 Kč, tj. celkem s částkou celkem pro DPH i DPPO ve výši 13 882 070 Kč. Rozdíl částek 3 700 460 Kč a 13 882 070 Kč ve výši 10 181 610 Kč považuje za nevysvětlitelný rozdíl, který jde nesprávně k jeho tíži. Rozdíl částek 3 700 460 Kč a 6 138 105 Kč ve výši 2 437 645 Kč jde opět nesprávně k tíži jeho osoby, což se týká zajištění výše jeho majetku. Protože nesprávně navyšuje výši údajné škody. Tyto konkrétní výpočty předkládá soudu. Chybné vyčíslení DPH také plyne z důkazu znaleckým posudkem č. 1013/031/18 znalce Ostravská znalecká, a to konkrétně z jeho str. 15-17. S ohledem na nyní uvedené, důkazy ze spisu, důkaz znaleckým posudkem Ostravské znalecké č. 1013/031/18, jeho doplnění ze dne 25. 4. 2018 a z rozsudku krajského soudu ze dne 19. 12. 2019 č. j. 22 AF 31/2018/97 je jednoznačně prokázáno, že k žádné újmě českého státu vypočtené v obžalobě vrchního státního zastupitelství 4 VZV 2/2017 nedošlo, naopak z konstrukce podané obžaloby zcela jednoznačně vyplývá, že stát inkasoval na daních od Business Advisor ve skutečnosti více, než plyne z podané obžaloby.

33. Dále se obžalovaný vyjádřil v průběhu u hlavního líčení dne 15. 6. 2020 (č. l. 23489/sv. 78 – č. l. 443 zvláštního svazku), kdy se vyjádřil ke spolupráci Business Advisor a spol. PROPAG-STORM. Uvedl, že Hanu O. zná přibližně od r. 2000, kdy pracovala ve spol. Pragocredit finance. Seznámila je Ing. V. Jednalo se tehdy o to, že sháněl zakázky na oceňování a podnikatelské poradenství pro spol. D. & partneři. Okolo r. 2007, pokud si vzpomíná, pracovala Hana O. ve spol. ABC.UNION, kde s ní spolupracovali Ing. K. a Ing. P. Také v tu dobu komunikovali s p. O. ohledně možné spolupráce v oblasti oceňování a podnikatelského poradenství pro D. & partneři a. s. Pokud jde o Hanu K., již si nevzpomíná přesně, kdy se potkali, ale vzpomíná si, že se znali před r. 2009. Ví, že O. s K. spolu v té době žily a vychovávaly děti. Osobní vztahy s těmito dámami neměl, jednalo se vždy o byznysové vztahy. V r. 2009 pracovala spol. D. & partneři pro klienta Business Advisor, kterému na základě smlouvy poskytovala podnikatelské a administrativní služby a poradenství. On byl osobou za D. & partneři, která poradenský vztah s Business Advisor řídila, a byl osobou odpovědnou za podnikové poradenství. Spolupracovala s ním p. Zuzana T., později provdaná K., která měla na starosti administrativní záležitosti. V tomto období s klientem řešili otázky spojené s podnikatelskou strategií v Business Advisor, která byla postavena na specializovaném produktu poradenských služeb pro účastníky výběrových řízení, veřejné zakázky či jiná výběrová řízení, ve kterých Business Advisor viděl tržní příležitost. Aby klient s produktem v tržním výklenku vůbec uspěl, musel klient zároveň řešit otázku goodwillu, protože bez dobré pověsti by si nikdo z významnějších potenciálních klientů Business Advisor nenajal. Poradenský trh se bez důvěry dobré pověsti prostě neobejde a no name firma nemá šanci na úspěch. Z těchto úvah klientovi vyplynulo, že bude muset začít investovat do marketingových aktivit, zejména reklamy. Pokud si vzpomíná, klient zvažoval především tři základní oblasti, do jaké oblasti reklamu cílit, v jakém geografickém zásahu a otázku výše reklamních nákladů. Z těchto úvah postupně vykrystalizovala představa klienta o reklamních investicích, a to zacílení na míčové sporty, protože v této oblasti se také pohybovali potenciální klienti Business Advisor, např. skupiny AGEL, STRABAG, JAMONT atd., geografický zásah se zaměřením na region a dle typu a úspěchu

v soutěži v rámci ČR, případně v zahraničí. Rozpočet byl závislý na tom, aby klient vůbec reklamu ufinancoval, kdy bylo nutné vzít v potaz, že Business Advisor je de facto nový poradce, který se musí na příslušném tržním výklenku uvést, což je vždy spojeno s vysokými náklady. Účelem reklamy tedy bylo uvést Business Advisor na tržní výklenek, budovat dobrou pověst poradce jako společensky zodpovědného člena regionu, který podporuje míčové sporty a je etablovaný zejména v regionu a tím pádem důvěryhodným partnerem pro potenciální klienty. Z klientovy podnikatelské a marketingové strategie vyplynulo, že klient bude potřebovat reklamního partnera, který reklamu dle klientovy strategie zorganizuje nejlépe na klíč, protože klient vyhodnotil, že spolupracovat s větším množstvím jednotlivých reklamních dodavatelů by pro něj nebylo efektivní. Klient by musel věnovat čas a peníze na jednání s větším množstvím partnerů, dojednávat s nimi podmínky smluv, dodávat třeba reklamní panely, pak je stahovat zpátky, kontrolovat splnění smluv atd. Spolupráce s reklamní agenturou by tyto náklady významně eliminovala a jednala by pouze s jedním subjektem, který by kampaň navrhl, koordinoval a ručil za její provedení. Někdy v tomto období r. 2009 jej Ing. P. upozornil na to, že pokud zná p. Lenku O., která se reklamou zabývá, tak proč se neobrátit na ni. V tomto období on i klient při nejrůznějších pracovních schůzkách sondovali, zda jim někdo z jejich partnerů může doporučit vhodnou reklamní agenturu. Je to již opravdu hodně dávno a taktéž je možné, že pokud si vzpomíná, tak ho na p. O. odkázal i p. P. K němu se vyjádří podrobněji později. Přišlo mu to jako dobrý nápad, protože vždycky se spolupracuje s někým, koho již znáte a s kým máte nějaké zkušenosti. Neví už přesně, jaký vztah měl Ing. P. k Lence O., ale s ohledem na záběr činností Ing. P. se mohlo jednat např. o účetní, daňové či auditorské služby. Přišlo mu to tedy z tohoto pohledu, že na referencích Ing. P. něco bude. Už si nevzpomíná, jak a kdy proběhl první kontakt s p. O. v záležitosti reklamy, přece jen se jedná o záležitosti staré cca 10 let. Dokonce je možné, že jej kontaktovala ona jako první. Vysvětluje si to tak, že v tomto období již on i klient dávali veřejně najevo při nejrůznějších jednáních a akcích, že hledají reklamní agenturu pro klienta. Jeho telefonní číslo mělo v byznysu spousta lidí, takže nebylo problém je získat, případně jej měla sama jako vizitku z dob minulých, protože číslo mobilu měl pořád stejné. Schůzka s p. O., a myslí si, že na ní byla i p. K., mu dámy představily PROPAG-STORM jako agenturu, která měla převzít kmeny klientů po nějakých jiných reklamkách, na jména si již přesně nevzpomíná, tudíž navazuje na jejich předchozí podnikání v reklamě, která je usazena v regionu. Padla zřejmě i konkrétní jména klientů agentury, ale s ohledem na to, co zná z trestních spisů a z médií už není schopen rozlišit, jestli si ta jména pamatuje, nebo se mu dostala do povědomí až později, když nyní vypovídá o událostech z r. 2009. PROPAG-STORM představil reklamní strategii klienta a z prvních vyjednávání vyšlo, že jsou schopni se na požadavcích klienta sejít. První jednání se účastnil za klienta on, protože p. P. se věnoval rozjezdu poradenství a vytváření know-how a zakázkám klientů. Navíc se s p. O. znal, takže klientovi přišlo účelné, aby od počátku se jednání účastnil on jako poradce, když si klient i poradce vyhodnotili, že i přes možnou spolupráci s jednou reklamní agenturou to bude představovat určitý objem práce, na který klient nehodlal někoho zaměstnávat, a tudíž bylo zřejmé, že dodavatelský vztah bude pro klienta zaštiťovat poradce, který bude placen hodinově jen za skutečně odvedenou práci a ne jako zaměstnanec pořád. Navíc už v té době byl soudním znalcem ve specializaci odběratelsko-dodavatelské vztahy, takže to považoval za dobrou zkušenost. Z jednání s PROPAG-STORMem tedy vyplynulo, že Business Advisor je schopen se domluvit ohledně fungování spolupráce, kdy PROPAG-STORM mu podle klientovy strategie může nabídnout kompletní balík reklamních služeb a začalo se standardně vyjednávat o podobě smlouvy a ceně. Ještě by chtěl zdůraznit, že klient po reklamní agentuře požadoval komplexní službu, tedy balík, který by pokrýval účelné rozpětí nejrůznějších sportů v rámci míčových sportů, co do zásahu i ceny a vzájemné koordinace a ručení za bezproblémovost plnění a chodu reklamy, protože jinak by to pro klienta ztrácelo na efektivitě, protože klient zcela racionálně odmítal vyjednávat s velkým množstvím dílčích partnerů, se kterými by musel složitě vyjednávat, koordinovat spolupráci, dojednávat individuální smlouvy, řešit konkrétní průběh s každým z nich, kontrolovat každého z nich atd. To byly úkony pro reklamní agenturu a ne pro klienta a jeho poradce. Co se týká smlouvy, myslí, že její prvotní návrh vzešel

z PROPAG-STORMu. Pokud si pamatuje, připomínkoval jej poradce a předložil klientovi v souladu s poradenskou smlouvou. Na nějaké zásadní problémy si již nepamatuje. Co se týká ceny, pak se jednalo o komplexní balík reklamy dle klientovy reklamní strategie, kdy rozhodující pro klienta bylo logicky získat co nejvíc reklamního zásahu za co nejmenší peníze. Shodli se na tom, že de facto bude jeden balík peněz na jednu smlouvu po zodpovědnosti jedné agentury, která ten balík musí zorganizovat a zabezpečit, a pak se bude jednat o celkové ceně pro klienta, který požadoval co možná největší reklamní zásah. Samozřejmě klient i on jako poradce se snažili ověřovat jednotlivé dílčí ceny. Brzy však přišli na to, že situace na reklamním trhu je v tomto ohledu poměrně složitá, protože se různí ceníkové ceny a konkrétní ceny, které však nikdo neřekne. Dále agentury mají různé vztahy se svými případnými dodavateli, kde v závislosti na objemu a délce jejich vztahů mají různé slevy a bonusy, takže je těžké bez vnitřních informací se dozvědět konkrétní realizované ceny. Postupem času také klient doplňoval hlavní proud reklamy přes PROPAG-STORM i prostřednictvím spolupráce s jinými reklamními partnery, avšak ceny tam nebyly moc porovnatelné, protože se jednalo např. o jednorázové akce jako např. hokejový zápas či pár utkání či akce jiného zaměření, např. divadelního. Navíc u této spolupráce také závisela cena, jak se klient trefil do situace organizátora. Jako příklad uvedl, že když organizátorovi chyběly urgentně peníze, aby mu akce neklekla, tak byl ochoten za stejnou reklamu chtít menší cenu, kterou by zalepil díru v rozpočtu. Takže ty ceny nebyly moc porovnatelné. Ale i z těchto zkušeností neměl klient ani on jako poradce žádnou indicii, že by byly ceny od PROPAG-STORM v průběhu spolupráce s ním nějak neobvyklé. Protože PROPAG-STORM nabídl službu z reklamní strategie klienta, smluvní ujednání byla standardní a kryla klienta např. tím, že Business Advisor pouštěl peníze do PROPAG-STORMu sice pravidelně, ale reklamní plnění běžela de facto kontinuálně, takže klient měl možnost peníze prostě nepustit v případě problémů a tím vyvinout legální tlak na agenturu, aby pracovala řádně. Byly sjednány standardní možnosti, jak se ze smlouvy vyvázat, byl dohodnut konkrétně reklamní zásah za cenu, která byla smluvena, a Business Advisor uzavřel smlouvu PROPAG-STORMem a začala spolupráce s touto reklamní agenturou v r. 2009. Smlouvy byly podepisováno s odstupem času tak, že byly podepsány jednou stranou, pak dopraveny poštou či osobně straně druhé. V roli poradce, tedy ke své roli, by chtěl ještě uvést, že nemůže vyloučit, že by nějakou plnou moc PROPAG-STORMu předkládal, ale také tuto formu nemuselo mít, protože se s p. O. znali. P. O. informoval, že vystupuje jako poradce klienta Business Advisor, žádný problém s tím nebyl. O vyjednávání s PROPAG-STORMem vždy klienta řádně informoval v souladu s poradenskou a konzultační smlouvou. Business Advisor měl rozhodující slovo. Vylučuje, že by jeho jednání jako poradce vedlo k tomu, že nějak klienta zavazoval, k tomu neměl mandát. Je ostatně běžnou praxí, že vrcholoví představitelé se nevěnují odborné agendě, ale mají na to své podřízené či poradce, kteří pro ně zpracovávají podklady, komunikují s ostatními zainteresovanými osobami a tím ušetří čas vrcholnému managementu, který provádí strategická a finální rozhodování na základě připravených podkladů a jednání od svých odborných spolupracovníků. Před jednáním s PROPAG-STORMem i v průběhu něho, pokud si vzpomíná, Business Advisor zvažoval i jiné možnosti, než PROPAG-STORM, ale vyhodnotili, že nechtějí nadnárodní reklamní agenturu usídlenou např. v Praze, protože tam by byl problém s komunikací, řešení problémů na dálku a podobné problémy, a je všeobecně známo, že pražské marže a ceny jsou jiné, než u lokálních subjektů, které působí v regionu, kde přece jen firmy mají omezenější rozpočty než pražští klienti. Z celkového jednání s PROPAG-STORMem věděli, že se jedná o agenturu, která navazuje na dřívější aktivity p. O. a p. K., dámy byly znalé prostředí a oboru, návrhy smluv a jednání bylo zcela profesionální, cenová jednání byla taktéž profesionální, věcná a vyargumentovaná, firma byla zapsána v obchodním rejstříku, nebyla v insolvenci ani v likvidaci, tehdy nefungoval ještě registr nespolehlivých plátců, ale po jeho zavedení se dívali i tam. Ve sbírce listin posléze registrovali, že s nějaký zpožděním byly zakládány účetní závěrky, dokonce snad za nějaký rok i auditované. Smlouvou bylo ošetřeno, že v případě problémů prostě klient PROPAG-STORMu nezaplatí a vyváže se ze smlouvy, takže se spolupráce zahájila a v průběhu let i pokračovala.

34. K osobě Vlastimila P. pak obžalovaný uvedl, že jej znal ze společenského a byznysového okolí. Neměli spolu nějaký hlubší osobní vztah. O p. P. toho z profesního hlediska věděl zhruba totéž, co on o něm. Všeobecně bylo známo, že se pohybuje ve sportovním prostředí, ale nepamatuje si, že vedli nějaké hluboké hovory o tom, co konkrétně a kde dělá a prostřednictvím jakých společností, případně jaký k nim má vztah. Taktéž on o něm věděl, že se pohybuje v rámci poradenské společnosti D. & partneři a že se zabývá poradenstvím, oceňováním a taktéž dobře věděl, že jako fyzická osoba půjčuje peníze. Dá se říct, že na poradenské bázi se potkával s větším množstvím lidí, které také vnímal jako možné zdroje potenciální práce, ale ne vždy se mohl spolehnout na to, co tito lidé říkají. Mnohdy se jedná o přeceňování vlastních možností a styků, takže vždy bral tyto informace tzv. s rezervou. V osobnější rovině je spojoval zájem o sport a bavilo je potkávat se s lidmi na nejrůznějších sportovních a kulturně společenských akcích. Pokud by měl popsat průběh jejich schůzek, pak se jednalo o běžnou společenskou konverzaci spojenou s konzumací alkoholu. Myslí, že v průběhu let, co se s p. P. zná, se stalo, že p. P. či osobám z jeho přátelského okolí prostřednictvím něho půjčil nějaké peníze. O nějaké závratné částky se nejednalo. Tyto částky mu pak p. P. vracel nebo mu byly prostřednictvím něho vráceny. Kategoricky může vyloučit, že by snad byl jakýmsi klientem p. P., se kterým by cokoli nezákonného domlouval, a se kterým by měl domlouvat jakési vratky prostřednictvím reklamy, či se kterým by měl domlouvat konkrétní okolnosti spolupráce se spol. PROPAG-STORM. Vůbec mu nebylo známo, a dnes to ví pouze z trestního spisu, jaké byly konkrétní vztahy mezi spol. PROPAG-STORM, p. Lenkou O. či Hanou K. a p. P., či nějakými dalšími společnostmi. Pokud se tyto informace vůbec zakládají na realitě. O konkrétním průběhu spolupráce s PROPAG-STORMem si vzpomíná a chtěl by uvést to, že v r. 2009, aby mohla reklama vůbec probíhat, za klienta předali spol. PROPAG-STORM CD a myslí si, že e-mailem p. Zuzana T., později K., logo Business Advisor, a to přímo spol. PROPAG-STORM. Na konkrétní jméno si už nevzpomíná. Podařilo se mu dohledat v archivu poradce logo z roku, které je opatřeno razítkem. Na počátku r. 2010 jako poradce dojednával s PROPAG-STORMem problematiku změny loga Business Advisor na dresech mužské reprezentace v házené, a to konkrétně s p. O. Jednalo se o to, že logo bylo špatně viditelné v televizi. Následně byly návrhy nových log zaslány p. Zuzanou K. PROPAG-STORMu a došlo k odsouhlasení. Pokud ví, tak policie v trestní kauze p. O. a K. zabavila počítače těchto osob a e-maily tam budou určitě dohledatelné. V průběhu r. 2011 opět za klienta dojednával s p. O. změny velikostí a umístění loga Business Advisor na dresech ženské reprezentace v házené. Opět došlo k jejich odeslání p. K. p. O. Opět budou e-maily dohledatelné v počítačích PROPAG-STORMu či fyzických osob, které drží policie. V archivu poradce se mu podařilo dohledat fotografie z ženské házené v letech 2011 a 2012, které dokazují to, co řekl. Pokud jej klient informoval správně, pak v jeho daňovém spise je založeno vyjádření spol. AG 21, ze kterého jasně plyne, že logo Business Advisor bylo spol. AG 21 poskytováno právě a jedině spol. PROPAG-STORM. V průběhu spolupráce se spol. PROPAG-STORM již byla situace ohledně uzavírání smluv daleko jednodušší, protože klient i PROPAG-STORM se již znali a spolupráce probíhala bez výraznějších problémů. Kategoricky vylučuje, že by nějaké konkrétní podmínky, např. ceny, vyjednával s kýmkoliv jiným, než přímo s PROPAG-STORMem. V této souvislosti by chtěl uvést, že v rámci nařízených odposlechů v jeho trestní věci z období od 19. 6. 2012 do 10. 9. 2013 je zachyceno celkem 15 hovorů s p. Lenkou O. a v deseti z nich se domlouvá schůzka mezi nimi. V dalších dvou hovorech, v hovoru ze dne 30. 11. 2012 se jedná o obchodní nabídky, podobně také v hovoru ze dne 7. 6. 2013, kdy p. O. sděluje, že reklamní materiál bude zaslán. S p. K. v uvedeném období měli 1 hovor, kde se domlouvá schůzka (viz č. l. 4170-4197 spisu 77 T 1/2016). Tyto hovory jasně dokazují, že s p. O., či K. se setkával. Jen trochu lituje, že odposlechy nepokrývají delší období, aby měl větší oporu pro svou výpověď. Proč by se s dámami potkával, když měl vše dojednat s někým jiným. Navíc ze svědeckých výpovědí Lenky O. a Hany K. plyne, že v tomto období podle nich byly jakési peníze posílány na jakýsi účet v zahraničí. K tomu se vyjádří podrobněji později. Proč by se tedy potkávali. Vyhodnocení těchto okolností nechá na jiných, ale tvrdí, že schůzky s těmito dámami se uskutečňovaly v rámci jednání jeho jako poradce Business Advisor a PROPAG-STORMu ohledně průběhu plnění a dojednávání

reklamy pro Business Advisor. Jako další důkaz standardnosti průběhu vyjednávání o reklamě v průběhu spolupráce s PROPAG-STORMem předkládá nabídku spol. PROPAG-STORM pro r. 2013, kterou našel v archivu poradce. V jeho trestním spise z výpovědi p. O. a K. zaznamenal, že snad měl přebírat nějaké vratky z reklamy od p. P. a dokonce i prostřednictvím p. Lenky O. a Hany K. K tomu uvádí, že je docela úsměvné, že ve výpovědích dam, které učinily ještě ve vazbě před svým propuštěním, si to hned vzpomněly, že právě jemu nějaké obálky předávaly, když podle jejich vlastních slov to bylo dávno, a to jenom párkrát. Asi na něj mají dobrou paměť, ale to myslí samozřejmě s nadsázkou. Dámy se stavějí do role nějakých pošťáků, které měly snad něco dopravit od p. P. k němu. Z jejich výpovědí však také vůbec neplyne, že konečným příjemcem nějakých obálek měl být on. Pokud by snad obálka byla označena MD, neví, zda to byly jeho iniciály nebo prostě zkratka má dáti nebo cosi jiného a už vůbec nic to nevypovídá o tom, že by snad byl konečným příjemcem. Dámy se dovídaly z kontextu, ze kterého si něco dovodily. Navíc jimi udávané částky zdaleka nesouhlasí na údajné vratky v hotovosti, které měly být údajně nějak generovány reklamou. V další výpovědi, a to i před finančním úřadem, uvádějí něco o jeho údajném zahraničním účtu. K tomu odkazuje na svědeckou výpověď Ing. Pavla P. založenou v jeho trestním spise před policejním orgánem, který měl údajně nějaký účet pomáhat založit, který jasně uvádí, že se tak nestalo. V té době p. P. navíc neznal a naprosto vylučuje, že by mu kdokoliv v životě jakýkoli účet u banky zakládal, a navíc člověk je mu absolutně neznámý. Vždy v případě potřeby v peněžním ústavu si vlastní účet zakládal sám. Nikdy tomu nebylo jinak. Navíc si dovoluje říci a tvrdit, že je natolik inteligentní a vzdělaný, že k tomu pomoc či asistence nepotřebuje. Navíc v jeho trestní kauze bylo prováděno daktyloskopické šetření peněz, obálek a pásek na hotovosti nalezených v bankovní schránce v Komerční bance, když tato hotovost měla údajně pocházet z údajné trestné činnosti, avšak na těchto podkladech nebyly ztotožněny otisky prstů p. K., W., pí P., p. H., Š., O., K. ani p. P. (viz č. l. 12823-12837). Kategoricky konstatuje, že žádné vratky v hotovosti z reklamy s nikým neorganizoval a že žádné vratky od nikoho nepřebíral. Jak již vypověděl dříve, p. P. či osobám z jeho přátelského okolí půjčil nějaké finanční prostředky, které mu pak vracel, či byly prostřednictvím něho vráceny, ale to nemá ani náhodnou nic společného s nějakými údajnými vratkami z reklamy. Pokud se týká informací o údajném řetězci nějakých firem, ve kterém mělo údajně docházet k vratkám z reklamy, pak uvádí, že tyto informace se dozvěděl až ze svého trestního spisu. Na počátku spolupráce s PROPAG-STORMem a v jejím průběhu nic takového nevěděl. p. Lenka O. a p. Hana K. mu nic takového do očí neřekly ani nenaznačily. Z jejich výpovědí plyne, že vše měl mít na svědomí p. P. Kategoricky vylučuje, že by s touto osobou něco nezákonného v tomto smyslu dojednával a o tom ostatně v jeho trestním spise není jediný důkaz. Může se jen domnívat, jaká je skutečná motivace obou dam, když z trestního zákoníku jasně plyne, že jako spolupracující obviněný nesmí být organizátorkami údajného podvodu, a tedy se staví do role trochu naivních postav, které vlastně jen pracovaly na příkaz jiných, ale o tomto už žádné důkazy ve spise nepodávají. Navíc z trestního spisu jasně plyne, že Business Advisor byl velmi malý klient reklamní agentury PROPAG-STORM, řádu malých jednotek procent z obratu. Tudíž je otázkou, co se dělo u ostatních klientů a zda nějaký kontext z tohoto plynoucí lze vůbec vztahovat na Business Advisor a konkrétně na jeho osobu. Dále předkládá soudu k důkazu správní žalobu Business Advisor proti rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, které bylo vyhověno, a rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství byla zrušena, když příslušný rozsudek soudu založil. Z tohoto důkazu jasně plynou i další podstatné okolnosti, které prokazují, že Business Advisor se neúčastnil žádného daňového podvodu, když také zejména upozorňuje na bod 6.40 této obžaloby, ve které se vysvětluje, že podíl nákladů na reklamu na výnosech v případě Business Advisor odpovídal podnikatelské fázi života Business Advisor na základě zpracované statistiky v žalobě komentované. Dále upozornil v souvislosti, s již založeným správním rozsudkem, že správce daně neprokázal údajný podvodný daňový řetězec a zejména neprokázal tzv. chybějící DPH, alias zkrácenou daň, ještě jinak nebylo prokázáno, že by došlo k poškození státu na DPH, čemuž je v žalobě věnována patřičná pozornost. Pokud je mu v obžalobě připisováno vlastnictví Business Advisor, státní zástupce do současnosti nepředložil jakýkoli důkaz, kterým by podpořil svá tvrzení

v obžalobě 77 T 1/2016 a 54 T 7/2017, a to tak, že ovládal či byl vlastníkem Business Advisor. Státní zástupce to prokazuje skutečností, že měl zcela volně disponovat kreditní kartou spol. Business Advisor. Toto tvrzení však není ničím podloženo a je tak navíc zcela nepravdivé. Z důkazů vyplývá, že Business Advisor nikdy nevlastnil kreditní kartu. Taková nebyla nikdy nalezena, takže opravdu neví, o jaké kartě to obžaloba hovoří. Business Advisor měl ale k běžnému účtu společnosti vystavenu platební kartu VISA Raiffeisenbank na jméno Ing. Břetislav P., Business Advisor, č. xxx. Možná by to nyní státní zástupce vysvětlil tak, že měl tedy disponovat kreditní kartou vystavenou na osobu Ing. P. Neexistuje navíc jediný důkaz, který by potvrdil, že měl uvedenou kreditní kartu jakkoliv použít, taktéž neexistuje důkaz, že uvedenou kartu vůbec držel v rukou. Konstatuje, že fyzicky se platební karta Business Advisor mohla nalézat v prostorách poradce D. & partneři na ul. Mírová, protože tam měl Business Advisor své pracovní prostory podle poradenské smlouvy. Platební karta pravděpodobně nebyla často užívána a bylo nutno zabezpečit ji proti ztrátě. Poradce D. & partneři si vymínil s ohledem na svůj etický kodex, kdy striktně musel peněžní prostředky klientů oddělit od svých vlastních prostředků, což poradce vztahoval i na platební karty, že platební karta Business Advisor byla umístěna v uzamykatelném přenosném trezorku, od něhož jediným klíčem disponoval pouze statutár Business Advisor Ing. P., a tento trezorek byl umístěn v pracovním stole p. Zuzany T. Tvrzení státního zástupce, že Martin D. volně disponoval kreditní kartou Business Advisor je nepravdivé. Není podloženo žádnými důkazními prostředky. Business Advisor nikdy nedal Martinu D. platební kartu volně k dispozici. Nesdělil mu PIN platební karty. Pokud se platební karta Business Advisor fyzicky nacházela v prostorách na ul. Mírová v Ostravě-Vítkovicích, pak jedině v uzamykatelném trezorku. Jediným klíčem od něj disponoval pouze statutár Business Advisor Ing. P. Pokud se týká problematiky nákladů na služební cesty, lze uvést následující. V průběhu jednání s klienty Business Advisor, kterých se účastnil Ing. P. či Martin D., byly v Business Advisor hrazeny typické daňově neuznatelné náklady v podobě např. pohoštění. Dále byly poskytovány klientům Business Advisor nejrůznější dárky, které nesplňovaly daňově uznatelnou definici propagačního předmětu. Případně byly v Business Advisor hrazeny cestovní náklady, především nocležné. Všechny tyto tituly nákladů byly v souladu s daňovým právem, účtovány jako nedílné náklady nocležného dle jeho povahy. Pokud se stalo, že některé tituly diskutovaných nákladů byly přímo vynaloženy Martinem D. při aktivitách této osoby v rámci poradenské smlouvy, tedy ve prospěch Business Advisor, pak byla ústní dohoda mezi Business Advisor a D. & partneři, že tyto náklady nebudou účtovány u poradce a následně přefakturovány na Business Advisor, což by bylo komplikované a složité, nýbrž budou účtovány přímo u Business Advisor jako nedaňové náklady. To je logický a jednoduchý postup. Náklady takto vynaložené Martinem D. byly kontrolovány Ing. P., aby omylem nedošlo k zúčtování nákladů, které by nebyly vynaloženy pro aktivity Business Advisor. Není pravdou, že by Martin D. nějakým nestandardním způsobem kořistil z nedaňových nákladů na pohoštění či cestovné, které diskutované typy nákladů byly vynakládány ve prospěch Business Advisor, byla zde domluva, že nebude docházet ke komplikované refakturaci těchto výdajů s D. & partneři na Business Advisor, ale náklady byly přímo evidovány v účetnictví Business Advisor jako vlastní náklady, což je jednoduchý, logický a legální způsob, který navíc nenutil D. & partneři, aby po určitou dobu nesl náklady jiného subjektu. Pokud se týká IP adres a nepravdivých tvrzení v obžalobě uvedených týkajících se jeho údajného připojování do datové schránky Business Advisor, které je dovozováno z jeho připojování pomocí shodné IP adresy k internetovým bankovním účtům, které měl založeny v bankách, konstatuje následující. Skutečnosti k nějakým IP adresám pocházejí pouze z úředního záznamu. Neexistuje příkaz soudu k zajištění údajů o telekomunikačním provozu, tudíž se jedná o nezákonný důkaz. Navíc uváděné IP adresy v obžalobě jsou adresy vnější, tzn. veřejné. IP adresa slouží k identifikaci konkrétního serveru nebo routru. Podobně jako pošta doručuje dopis na nějakou adresu, tak i internetový svět potřebuje vědět, kde se nachází počítač, se kterým se potřebuje spojit. Tyto adresy se dělí na vnitřní a vnější. Když zůstane u příkladu s poštou, zejména na vysvětlenou pro státního zástupce, tak Franta Omáčka bydlí někde v hotelu barabizna a pošle se mu dopis. Dopis dojde do hotelu kamsi na recepci a samotná recepce ho poté předá na konkrétní

pokoj. Adresa hotelu by vlastně byla takovou vnější adresou. V samotném hotelu je pak někdo, kdo ví, na kterém pokoji Franta Omáčka bydlí. Zná jeho vnitřní adresu a dopis tam přepošle. Uváděné IP adresy v obžalobě jsou tedy IP adresami vnějšími, na kterých probíhá komunikace v internetovém prostředí, tedy IP adresa routru a dále pak IP adresa routru IP Komerční banky. Spol. D. & partneři v areálu na ul. Mírová 18 v Ostravě-Vítkovicích sdílela internetové připojení přes satelit s více nájemci nebytových prostor, takže spojení D. & partneři s vnějším internetovým světem byla přes vnější IP adresu routru satelitu, který D. & partneři sdílela s dalšími x subjekty nájemci. Státní zástupce čerpal pouze z úředního záznamu na č. l. 14041-14042, ze kterého pouze plyne, že někdo z nějaké veřejné vnější IP adresy či z nějakých IP adres veřejných sítí se přihlašoval do internetových bankovnictví, resp. jeho internetového bankovnictví v Komerční bance, internetového bankovnictví v Raiffeisenbank u spol. Business Advisor a do datové schránky Business Advisor. Vlastníci veřejných adres, jak plyne ze spisu, nebyli vůbec zjištěni. Pokud se týká jeho účasti na valné hromadě dne 28. 3. 2013, kde měl vystupovat údajně jako akcionář, zopakoval, že nebyl vlastníkem akcií Business Advisor. Asi by ještě jen doplnil, že je naprosto běžné, že akcionáři se nechávají zastupovat na valných hromadách, což ostatně nastalo i v tomto konkrétním případě, a s ohledem na specializaci jeho podnikání se nejedná o nic neobvyklého. Ostatně nic neobvyklého taktéž není, když zastupuje akcionáře na valné hromadě advokát, což je zcela běžná praxe. Státní zástupce tedy konstruuje něco, co nemá absolutně žádné právní ratio ani důkazní hodnotu. V jiných případech, např. jednom mediálně známém (pozn. soudu Čapí hnízdo), dozorující státní zástupce považuje za zcela legitimní, když se rodinní příslušníci, děti a manželka na valné hromadě subjektu s akciemi nechávají zastupovat advokáty, kteří jsou současně zaměstnáni či pracují v dozorčích radách společnosti ve vlastnictví jejich otce, resp. manžela. Dále pak citoval ze str. 82 a 85 usnesení Městského státního zastupitelství Praha sp. zn. 1 KZV 188/2017-999 ze dne 30. 8. 2019 a poukázal na skutečnost, že v uvedeném případě bylo trestní stíhání rodinných příslušníků zastaveno, a toto potvrdil i nejvyšší státní zástupce. Skutečnost je tedy taková, že v jeho případě se státnímu zástupci kromě zbožných přání nepodařilo opatřit žádné důkazy o jeho údajném majoritním vlastnictví spol. Business Advisor, kdy musí připustit, že po velmi krátký časový úsek byl s touto společností majetkově propojen. Bylo to z důvodu na straně majoritního vlastníka a po většině doby, pokud je mu známo, jediného vlastníka (*pozn. soudu - jehož jméno však soudu nesdělil, když se cítí být vázán mlčenlivostí poradce).*

35. Dále obžalovaný vypovídal dne 14. 9. 2020 (č. l. 23685/sv. 80, přičemž jeho výpověď je písemně založena na č. l. 23735 a násl. sv. 80). V rámci této své výpovědi obžalovaný vyslovil námitky proti postupu státního zástupce a jeho interpretacím důkazů. Poukázal na některé skutečnosti doprovázející vztah osloveného znalce Bc. H. k dopravnímu podniku a jím prosazené technické požadavky pro výběrové řízení na nové tramvaje, přičemž technické podmínky splňovala pouze jediná tramvaj spol. SOLARIS, typ Tramino, která dosud není v ČR homologována, proto byla veřejná zakázka nakonec zrušena. Dodatečně pak bylo zjištěno, že tramvaje Tramino jsou nevyhovující, neboť ničí tramvajový svršek. Dále poukázal na skutečnost, že audit spol. Ernst & Young z r. 2016 k ceně rekonstruovaných tramvají byl chybný, když dopravní podnik měl 5 nezávislých posudků na cenu modernizovaných tramvají a audit tak nakonec posloužil pouze k odstranění Ing. K. z funkce ředitele DPO, avšak ani dozorčí rada ani představenstvo DPA s auditem dále nepracovalo. P. B. se pak nestal poradcem JUDr. S., náměstka pro dopravu, ani předsedou představenstva DPO a taktéž éra Bc. H. skončila vyhazovem z DPO neúspěšnou kandidaturou na post ředitele DPO místo Ing. K. Obžalovaným pak byl zatajen forenzní audit z r. 2008 za činnost DPO z let 2006 – 2007, ve kterém se auditor mj. zabýval vyhodnocením spolupráce DPO se spol. Inekon, Inekon Trans, SOLARIS, PRAGOIMEX, přičemž spolupráci s PRAGOIMEX vyhodnotil na str. 105 auditu tak, že byla odhadována celková úspora investičních výdajů v intervalu 140 až 150 milionů Kč s tím, že v r. 2007 získal DPO nezanedbatelný ekonomický přínos ve výši 25 891 000 Kč a celkový finanční efekt za dva roky spolupráce 2006 – 2007 tak byl cca 170 milionů Kč pro DPO. Z auditu na str. 95 mj. vyplývá, že spolupráce mezi DPO a PRAGOIMEX začala již 10. 9. 2002 podpisem smlouvy o technické, výrobní a obchodní

spolupráci, která měla pět dodatků, a týkala se aktivit v oboru vozidel MHD. Následovala smlouva z 5. 3. 2004. Dokonce zde bylo možno nalézt i kalkulaci nazvanou finální prodej cena pro třetí osobu, kde je seznatelné, jaké režie si dopravní podnik účtoval. Podle jeho názoru je nutno tyto vzorce dosadit i do žalovaných veřejných zakázek. Dále se obžalovaný vyjádřil ke své majetkové situaci, když uvedl, že by rád vysvětlil, proč držel hotovost ve výši 9,7 milionů Kč, a to již postupně do 31. 12. 2008. Nejprve je nutno říci, že podíl hotovosti na jeho výdělcích a majetku činil k tomuto datu zaokrouhleně 19 %, tedy 9,7 milionů Kč děleno 53 048 596 Kč, když tuto částku činily jeho příjmy a majetek k 31. 12. 2008. Nejedná se nijak vysoké procento hotovosti, které držel jako nejvíce likvidní a bezrizikovou složku svého majetku. Sice nic nevydělávala, ale sloužila jako rezerva, zdroj minimálně pro účely poskytování úročených půjček a pro jiné okamžité investice a koneckonců mohla posloužit i jako rodinná rezerva. V držení hotovosti se choval jako obvyklý investor, když v každé základní, jenom trochu dobré příručce o investování či základní učebnici financí se lze dočíst o teorii portfolia a jeho diverzifikaci. Laicky řečeno, investor nevloží své peníze do jedné investice, ale rozloží je do více druhů investic a tím snižuje riziko, že o své peníze přijde. Dále podotýká, že držbu hotovosti ke konci r. 2008 je nutno zasadit do dobového a ekonomického finančního kontextu, kdy v r. 2008 vrcholila světová dluhová a finanční krize, která se přelévala do hospodářské krize, která plnou silou zasáhla i ČR, a to v průběhu r. 2009. V takové době každý reálně uvažující investor likviduje své pozice a drží hotovost, protože ta je bez riziková.

36. Pokud jde o jeho předchozí lednovou výpověď, vzpomíná si, že ke třem půjčkám, které mu byly vráceny v hotovosti a tyto vratky byly vkládány na jeho bankovní účty, nemá všechny smlouvy a listiny k dispozici, a to z prostého důvodu, kterým je čas. Plně se to vztahuje i na tyto tři půjčky, protože ty byly vráceny a nebyl důvod je uchovávat, archivovat listiny po nějakou dlouhou dobu. Vzpomíná si pouze, že se jednalo fyzické osoby nikoli právnické. Vzpomíná si, že půjčky byly asi na základě smluv o půjčkách, neví přesně, zda písemných nebo ústních, jištěných asi směnkami, nebo na základě směnky jako takové. To již nedokáže říct. Pokud se týká dlužníků z těchto tří půjček, na konkrétní jména si přesně nevzpomíná, ale v okamžiku vyřknutí jakéhokoliv jména bude tato osoba toto označení u soudu považovat za nepřátelský akt a navíc i po předchozích zkušenostech, že by se tato osoba stala z iniciativy přítomného státního zástupce po všech možných stránkách nejprověřovanější osobou v ČR. Pokud má mít v budoucnu nějakou šanci obnovit obchodní vztahy a živit se dál podnikáním ve svém oboru a znalecké specializaci, pak by pro něj toto označení znamenalo vznik absolutní nedůvěry podnikatelského prostředí proti jeho osobě. Pokud se týká režimu zdanění investic, pak uvádí, že exit těchto investic splňoval podmínky pro osvobození od daně z příjmů fyzických osob podle § 4 zákona o daních z příjmů na základě příslušných časových testů pro finanční majetek a dále se jednalo o příjmy zdaněné u zdroje, tj. u plátce srážkou daně, pokud se jedná o tzv. přijatá dividenda a výnosy z úroků a termínovaných vkladů. Takové příjmy se v daňovém přiznání neuvádějí, vždy se jednalo o platnou úpravu daně z příjmu v tom, kterém období, protože v průběhu let se časové testy dle § 4 zákona o dani z příjmů novelizovaly.

37. Dále uvedl, že v obžalobě 77 T 1/2016 obžaloba tvrdí, že mezi obžalovanými právnickými osobami a Business Advisor nebylo zjištěno, že by obdrželi jakákoli deklarovaná plnění. Zdůrazňuje se, že v rámci důkazů zajištěných při domovních prohlídkách a ve výpočetní technice se nepodařilo nalézt jakýkoli důkaz prokazující činnost spol. Business Advisor podle deklarovaných smluv. Nicméně poukazuje na to, že bylo předloženo dalších 74 ks listů prokazujících spolupráci mezi Business Advisor a PRAGOIMEX. 74 ks listin se nalézalo v držení Business Advisor a jsou taktéž v držení spol. PRAGOIMEX. Dne 16. 9. 2013 proběhla prohlídka v nebytových prostorech v domě na Mírové 18, v prostorech, které měla pronajaty spol. D. & partneři. Prohlídka neproběhla ve všech místnostech, na které se vztahoval soudní příkaz. Prohlídka neproběhla v zadní místnosti a místnosti přední, kde pracovali analytici Ing. V. a p. P. V těchto místnostech se nacházela taktéž výpočetní technika, 3 ks počítačů užívaných Ing. V. a p. P., a taktéž tato technika nebyla zabavena ani nebyly pořízeny bitové kopie harddisku policií. Z místnosti užívané Ing. V. a p. P. byl zabaven

pouze server D. & partneři. Vše musí být zaznamenáno a zdokumentováno policií jako nedílná součást domovní prohlídky, tyto dokumenty a fotodokumentace z prohlídky nejsou opět součástí trestního spisu ani soudního spisu. Součástí spisu je naopak smlouva o poradenské a konzultační činnosti mezi D. & partneři a Business Advisor z 1. 4. 2009, kterou má policie a p. státní zástupce k dispozici. Přílohou této smlouvy je plánek s názvem Umístění pracovního stolu a inventární skříně ve vymezených prostorách v sídle dodavatele. Tyto prostory a místo měla pronajaty Business Advisor, v protokolu o domovní prohlídce je tento prostor nazván na str. 8 protokolu deska psacího stolu u okna sekretariát u vestavěných skříní. Na tomto stole a pod ním se nacházel taktéž počítač, který Business Advisor používal ke své činnosti, a současně se používal jako skener. Tento počítač nebyl taktéž zabaven a ni harddisk nebyl policií okopírován.

38. Po prohlídkách 16. 9. 2013 a jeho obvinění 24. 3. 2014 a po mediální kampani státního zástupce ve všech médiích došlo de facto k úplné likvidaci znaleckého ústavu D. & partneři a. s. Společnost následně prošla drastickou restrukturalizací, jejíž součástí byla taktéž změna obchodní firmy na Value consulting, propuštění všech zaměstnanců a konečnou fází bylo přestěhování znaleckého ústavu v listopadu 2017 do podnájemních prostor pronajatých Ing. Radimem D. na ul. Českobratrská v centru Ostravy. Součástí restrukturalizace byla průběžná likvidace pracovních míst po propuštění všech zaměstnanců a taktéž finální likvidace prostor na ul. Mírová 18, včetně veškerého vybavení, tedy včetně zbylé zastaralé počítačové techniky, která byla odborně zlikvidována s ohledem na zákonná specifika znaleckého ústavu.

39. Zdůrazňuje, že skutečnost, že materiály nebyly zajištěny, případně je nelze dohledat, nelze klást obžalovaným k tíži. Všechny dotčené osoby vyslechnuté v trestní věci potvrdily, že práce byly spol. Business Advisor vykonány. Podle výpovědí těchto dotčených osob pak poskytnuté poradenství spol. Business Advisor mělo pro tyto subjekty ekonomický efekt v nově získaných smlouvách s prokazatelným finančním přínosem. Poukázal také na zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen „NKÚ“) z kontrolní akce 18/24, která byla zveřejněna dne 29. 10. 2019, kdy byla kontrolována podpora veřejné městské a regionální dopravy financovaná v rámci iROP, přičemž bylo kontrolováno období let 2014 – 2018. Ze zjištění plyne, že průměrné ceny ze 143 pořízených dopravních prostředků v kontrolovaných projektech nakoupili příjemci za přiměřené ceny, které NKÚ ověřoval porovnáním jednotkové ceny nakupovaných dopravních prostředků pořízených v rámci kontrolovaných projektů, kde u tramvaje Solvus 13-15,1 m je uvedena cena obvyklá 21 306 712 Kč. Délka tramvaje Vario LFR.E v DPO je 15,1 m a obžalované dodávky tramvají se realizovaly za ceny 18,5 až 19,1 milionů Kč v letech 2011 až 2015 *(pozn. soudu: závěry NKÚ jsou za r. 2014 – 2018, tedy za období pozdější, přičemž do obvyklé ceny tramvají se zahrnují i nové vozy, jejichž cena je o cca třetinu vyšší než u vozidel rekonstruovaných)*. Dále pak zpráva hovoří o tom, že 67 % zadávacích řízení na nákup vozidel proběhlo pouze s jednou podanou nabídkou, kdy nejčastěji se tato situace vyskytovala u dodávek elektrobusů, autobusů a tramvají. NKÚ konstatuje, že výběrová řízení na dodávky dopravních prostředků byly zadávány v otevřených řízeních, zadavatelé provedli průzkum ve formě tržních konzultací, kdy byli zjištěni aspoň tři dodavatelé, kteří byli schopni požadovaná vozidla dodat. Přesto byla v zadávacích řízeních ve 14 případech z 21 předložena nabídka pouze od jednoho dodavatele. V oblasti nákupu tak probíhala soutěž jen v omezené míře a jednotliví dodavatelé si vzájemně nekonkurovali. Stejné závěry u obžalovaných veřejných zakázek plynou ze znaleckých posudků a výpovědí znalců znaleckých ústavů jak ČVUT Praha, Západočeské univerzity, tak Dopravní fakulty Pardubice, tak doc. Ing. Knoflíčka. Ani NKÚ v žádném z kontrolovaných případů neshledal porušení zákona a nepodal tak, jako v jiných případech, trestní oznámení na základě kontrolních zjištění (*pozn. soudu: zpráva NKÚ byla založena do spisu*). Z forenzního auditu z r. 2008 zpracovaného auditorskou firmou Audit plus s. r. o., členem mezinárodního uskupení Nokia, pak bylo na str. 101 auditu konstatováno, že běžná pořizovací cena tramvaje Vario LFR.E činí cca 19 milionů Kč bez DPH. Zde poukazuje na skutečnost, že auditor již v r. 2008 na základě auditorských zjištění konstatoval, že cena modernizované tramvaje T3 v letech 2006 – 2007 činila cca 19 milionů Kč bez DPH, cena u obžalované veřejné zakázky na

modernizaci T3 pro DPO v r. 2009 byla otevřenou soutěží vysoutěžena pod cenou z let 2006 – 2007, cca 18,5 milionů Kč, a v r. 2010 byla cena modernizované T3 mírně nad cenou z let 2006 – 2007. Cena u obžalované veřejné zakázky není žádným organizovaným zločinným komplotem, jak se snaží obžaloba dokázat. Jedná se o standardní cenu modernizované tramvaje T3, která byla DPO, a nejen DPO, ale taktéž na celém českém trhu modernizací tramvají T3, známa již v letech 2006 – 2007, jak doložil auditor.

40. Dále uvedl, že pokud ve druhé obžalobě označené sp. zn. 4 VZV 2/2017, resp. 54 T 7/2017, státní zástupce prokazuje údajnou fiktivnost reklamních plnění Business Advisor e-mailem na č. l. 1958-1966 mezi svědkyní K. a údajně jím, ke kterému měl údajně jedinou připomínku, a to požadovat pouze navýšení ceny reklamních plnění z částky 4,8 milionů Kč na 5 milionů Kč, se pak dále v obžalobě uvádí, že se jednalo o e-mailovou komunikace v počtu 2 e-mailů mezi p. K. a spol. Business Advisor, tedy nikoli jím, jak státní zástupce mate v obžalobě na str. 31, kdy zdůrazňuje, že jedinou jeho údajnou připomínkou mělo být právě navýšení reklamního plnění bez požadavku na rozšíření reklamního plnění. Státní zástupce dále uvádí, že mu bylo vyhověno, a p. K., aniž by o to byla požádána, mu přidala reklamu na turnaji ve stolním tenise. Obžaloba uvádí zjevná a cíleně nepravdivá tvrzení, která si sama vyvrací. I sama p. K. se vyjádřila ve své výpovědi u změny ceny, tedy jejího zvýšení z 4,8 milionů Kč na 5 milionů Kč tak, že to schválila a přidala jednu akci mezinárodní turnaj ve stolním tenise. Na otázku, proč měl chtít on více investovat do reklamy, než původně zamýšlel, pak uvedla, že si to nevybavuje a není si jistá, že by řekl nějaký důvod, protože z e-mailu je jasné, že to řešila s p. T. Z celé e-mailové komunikace, zejména pak z e-mailu na č. l. 1958, pak jednoznačně plyne, že jednání a komunikace o smlouvě proběhla ještě před datem 16. 6. 2010, kdy PROPAG-STORM prokazatelně obdržel od Business Advisor podklady, smlouvu, na základě dodaných podkladů Business Advisor byl PROPAG-STORMem zpracován návrh smlouvy, tedy se dále dolaďoval tak, jak to prokazuje i č. l. 1964, kdy částka sjednaného plnění, odměna za služby v čl. 4 nekoresponduje s platbami, co do její výše ani četnosti, se str. 17 obžaloby, proběhly tudíž zcela logicky další jednání a úpravy k této a v této smlouvě. Tedy nebyla nikoli provedena pouze jediná změna, jak cíleně a nepravdivě tvrdí obžaloba. Navíc z nepravdivého tvrzení obžalobu usvědčuje i svědkyně K., která jednoznačně vypověděla, že vše řešila jen a jen s p. T. a ne s žádným D. Svědkyně K. také jednoznačně potvrdila, že do smlouvy navrhla navýšení reklamního plnění, které bylo následně Business Advisor akceptováno. Snad i průměrně inteligentnímu člověku je jasné, že pokud subjekt navýší reklamní rozpočet, tak očekává ze strany reklamní agentury, což je naprosto standardní postup, návrh nabídky na rozšíření reklamního plnění, což se také stalo (pozn. soudu: lze jen těžko uvěřit verzi, že by sekretářka Ing. D. sama o své vůli rozhodla o zvýšení reklamního rozpočtu za spol. Business Advisor, nebo že by o tom rozhodovala právnická osoba jako taková, když soud připomíná, že rozhodnutí právnických osob jsou vždy činěna osobami fyzickými). Dále obžalovaný poukázal na skutečnost, že ze samotných trestních oznámení FAU vyplývá, že vzhledem k napojení PROPAG-STORM na tzv. středové společnosti, a skutečnost, že PROPAG-STORM měla i další klienty, znamená, že nelze přesně vystopovat finanční tok prostředků vložených právě a jedině spol. Business Advisor. Samotná obžaloba pak připouští ve shodě se znaleckým posudkem Ing. Klímy, že u řady transakcí se přesně nepodařil zjistit další pohyb finančních prostředků. Podle judikatury Ústavního soudu však musí být jednoznačně prokázáno, že peníze pocházejí z trestné činnosti a musí o tom být jasné a přezkoumatelné důkazy. Pokud obžaloba tvrdí, že v jeho bezpečnostní schránce v Komerční bance se našly údajné úplatky, nelze přehlédnout, že ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, daktyloskopická expertiza, vyplývá, že se nepodařilo zjistit na nalezených hotovostních bankovkách otisky prstů osob, u kterých existovalo podezření, že by mohly transfer hotovostních prostředků zajistit. Na žádné z obálek či bankovních pásek zabavených v Komerční bance nebyl nalezen jediný otisk od O., K., P. či dalších 21 osob. Nikde se nenašly ani obálky v jakékoli variantě s označením částek a údajů, jak uváděly v jiné trestní věci spolupracující obviněné O. a K. Že se v bankovní schránce v Komerční bance nenacházejí žádné úplatky, jednoznačně prokázal sám státní zástupce dalším důkazem, a to když předložil důkazní návrh ze dne 9. 3. 2019, kterým sám prokázal, že

hotovost minimálně ve výši 800 000 Kč nalezená dne 16. 9. 2013 v bankovní schránce Martina D. v Komerční bance nepochází z obžalované trestné činnosti, tedy státní zástupce tvrdí, že prostředky pocházely ze spol. DEFER SPORTS, která však neměla žádnou spojitost s PROPAG-STORMem a řetězcem společností na ni navazující (pozn. soudu: částka vybrána v Komerční bance v Prostějově zástupcem spol. DEFER SPORTS, dle tvrzení státního zástupce kreditovaná na účet spol. DEFERS SPORTS spol. DAV s. r. o. – ostravská stavební společnost, mj. skutečný zhotovitel zakázky na rekonstrukci plicního oddělení v městské nemocnici Ostrava – bod 3b obžaloby 4 VZV 2/2014)). Ve vztahu k údajným částkám a časům předávek provedl analýzu, zda údajné částky souhlasí na 80 % vratku ze základu DPH z hrazených faktur Business Advisor na PROPAG-STORM tak, jak jsou uvedeny v obžalobě 54 T 7/2017 ve výrokové části, kdy ani v jednom případu nesouhlasí částky uváděné p. O. na 80 % ze základu DPH z žádné faktury uvedené v obžalobě za celé žalované období. Dále obžalovaný poukázal na obžalobu, která je u krajského soudu zapsána pod sp. zn. 30 T 7/2019, ve které byli obžalováni Ing. K. a Ing. H. z trestného činu poškozování finančních zájmů EU a dotačního podvodu u poskytnuté dotace na modernizaci tramvají T3 u DPO, když podle výrokové části této obžaloby je skutek popsán zcela jiným způsobem, než je to v jeho případě. Za této situace má za to, že skutek v obžalobě 77 T 1/2016 nejen, že se nestal, nemohl se stát, protože se udál podle výrokové části obžaloby 30 T 7/2019 jednoznačně jinak a navíc s jinými osobami.

41. Dále uvedl, že i tato obžaloba dokládá, že veřejnou zakázku v r. 2009 nevymyslel on, ani nikdo z DPO, ale ROP. Svědkyně S. zde uvedla, že byla administrátorkou projektu, prostředníkem mezi DPO a radou ROP. Mimo jiné uvedla, že v r. 2009 pracovala na dotačním titulu pro výzvu na nákup a modernizaci drážních vozidel. Dále se v tomto spise nachází výroční zpráva DPO z r. 2006 a 2007 prokazující kooperaci dopravního podniku s Pragoimexem a skutečnosti, že o modernizaci tramvají T3 bylo rozhodnuto již v r. 2005 a modernizace stejným způsobem probíhaly i v letech 2014 – 2015, a to přímo za vlády předsedy dozorčí rady svědka B. Obžaloba znovu prokazuje to, že technické parametry a podmínky pro modernizaci byly od r. 2005 stále stejné a měnily se pouze s ohledem na technický pokrok a zkušenosti z provozu. Znovu poukázal na skutečnost, že ze sdělení DPO ze dne 26. 2. 2013 vyplývá, že tramvaje T3 dodané v letech 2007 - 2009 se nelišily od tramvají dodaných v letech 2010 – 2013. Tyto tramvaje byly totožné. Z forenzního auditu DPO z let 2006 – 2008 pak ze str. 95 vyplývá, že spolupráce mezi dopravním podnikem a PRAGOIMEX začala již 10. 9. 2002 podpisem smlouvy o technické, výrobní a obchodní spolupráci, která měla 5 dodatků a týkala se aktivit z oboru vozidel MHD, kdy ze strany auditu č. 105 pak vyplývá, že největší ekonomický a smysluplný přínos měla tato spolupráce v letech 2006 – 2007, když auditor vyčíslil úsporu investičních výdajů v intervalu 140 až 150 milionů Kč a dále DPO získal v r. 2007 nezanedbatelný ekonomický přínos ve výši 25,891 milionů Kč, tedy celkový přínos ve výši 170 milionů Kč. Auditor pak konstatoval, že cena tramvaje v letech 2006 – 2007 činila cca 19 milionů Kč bez DPH. Znovu zdůraznil, že z úředních záznamů sepsaných s několika policejními informátory vyplývá, že jej nikdo v dopravním podniku neznal. Dále poukázal na skutečnost, že na skutečnosti týkající se modernizací tramvají T3 za pomoci prostředků z ROP, o kterých jednal dopravní podnik s úřadem regionální rady již v listopadu 2007, byla policie, konkrétně pplk. P., informován regionální radou soudržností dopisem ze dne 12. 5. 2015 viz č. l. 17498. Dále pak poukázal na skutečnost, že svědkyně O. ve vztahu ke spol. PRAGOIMEX ve svých výpovědích odlišně uvádí jako osoby, se kterými o této záležitosti jednala, jednak jeho, jednak Ing. H. a jednak p. P. Zdůraznil tedy, že o plnění pro PRAGOIMEX se bavila s x lidmi, nikoli jen s ním. Dále zdůraznil, že podle výpisu hovorů založených do spisu se jeho poslední setkání s p. O. uskutečnilo 8. 4. 2013, přičemž smlouva mezi PROPAG-STORM a PRAGOIMEX byla uzavřena až dne 31. 10. 2013. Poukázal na skutečnost, že podle třetí obžaloba 4 VZV 2/2018 (77 T 1/2019) je postavena na tom, že měl ovlivnit veřejnou zakázku na dodávku zmodernizovaných tramvají T3 pro DPO s tím, že údajné úplatky pro něj měly být proprány přes reklamní agenturu PROPAG-STORM, kdy z každé zaplacené faktury PROPAG-STORM mu mělo být vráceno 80 %. Toto tvrzení stojí a padá na výpovědích svědkyň O. a K., přičemž obžaloba pracuje s tím, že finanční

plnění PRAGOIMEXu bylo zasláno PROPAG-STORMu, z PROPAG-STORMu pak odešlo na D-Max. Poukázal na skutečnost, že v této třetí obžalobě měly být ze strany PRAGOIMEX uhrazeny jen dvě platby, a to dne 20. 12. 2013 ve výši 1 415 000 Kč a dne 17. 1. 2013 ve výši 1 210 000 Kč, ale vzhledem k tomu, že prostředky na účtu spol. PROPAG-STORM č. 2119232/5800 byly policejním orgánem v rámci trestního řízení zajištěny dne 4. 12. 2013, nedošlo již k vyplacení příslušné částky odpovídající přibližně 80 % ze základu daně dvou uvedených plateb Ing. Martinu D. Za daného stavu nelze vyvodit jiný závěr než ten, že byl p. státním zástupcem zcela záměrně neprávem obžalován, neboť státní zástupce prokázal jednoznačnými důkazy, že to, co tvrdí ve výrokové části obžaloby, je nepravdivé a nestalo se to.

42. Dále obžalovaný podrobně rozebral rozpory ve výpovědích svědkyň O. a K. na č. l. 23749-23785, kdy konstatoval 101 rozporů v jejich výpovědích a poukázal na skutečnost, že i rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 25 AF 61/2018-102 ze dne 14. 8. 2019, kterým byly pravomocně zrušeny doměrky daní pro spol. KADAMO, nehodnotí soud výpovědi jako bezrozporné. Domnívá se, že obě svědkyně O. i K. se snaží vyvolat dojem pouhé určité oběti a přenášejí zodpovědnost a vinu na jiné, aby získaly jako spolupracující obviněné výhodu pro sebe. Pokud byl obžalovaný u hlavního líčení dne 14. 12. 2020 (č. l. 24097/sv. 82, č. l. 488 zvláštního svazku) dotázán ke čtyřem balíčkům o 200 000 Kč uvedl, že pokud se týká pásek, tak ty jsou tam nadbytečné, policie je zapomněla a asi je omylem zafotila. To jen dokazuje zase nějakým způsobem manipulaci s páskami a přikládání různých částek různým věcem. Nevzpomíná si, od koho se k němu balíčky dostaly. Sám však neměl technickou možnost peníze takto zalisovat do igelitu a uvedl, že pokud se týká jeho bankovní schránky, tak bankovní schránku podle spisu založil někdy na konci r. 2011 a balíčky byly z r. 2009. Na otázku, jak se k němu dostaly, neumí odpovědět. Další dva rozpory konstatoval u hlavního líčení dne 9.2.2021.

43. Dále vypověděl (č. l. 24107/sv. 82 ve znění usnesení o opravě protokolu ze dne 14.6.2023 – 493v zvláštního svatku), že pokud se má vyjádřit k účtu zřízenému u Valtaris Bank, dnes Bendura Bank, přičemž současně to navazuje i na důkazní návrhy státního zástupce z č. l. 23913 a 23613. Uvedl, že v současné době nežijeme v 50. či 70. letech, naopak od revoluce v r. 1989 a následně po vstupu ČR do EU je právem každého občana ČR zřídit si účet u peněžního ústavu mimo ČR, tedy i v Lichtenštejnsku. Za zřízení a dispozici s takovým účtem nemůže být nikdo perzekuován. Za druhé, nikdy při zřízení předmětného účtu v lichtenštejnské bance netvrdil při vyplňování formulářů, že je pojišťovací makléř a že je vlastníkem spol. Satum Czech. Pokud to tvrdí státní zástupce, pak nemluví pravdu. Při zakládání předmětného účtu vedl jednání v bance Valtaris, dnes Bendura Bank, v anglickém jazyce. Tento jazyk ovládá pouze minimálně hovorově, a proto byl u jednání přítomen tlumočník ovládající anglický jazyk na profesionální úrovni. Veškeré ve formuláři uvedené údaje a texty byly v angličtině, které prohlásil za správné, pokud byly do formulářů zapsány údaje ručně, jejich správnost stvrdil svým podpisem. Mimo formulářem požadované údaje vedl asi hodinový rozhovor ohledně různých témat a připouští, že anglicky, případně za pomoci tlumočníka, vedl řeč i o možných aktivitách v budoucnu či o zamýšlené spolupráci. Byť si na to již nevzpomíná přesně, mohl při tomto rozhovoru padnout i název spol. Satum Czech. Rozhodně však neprohlašoval, že je vlastníkem této společnosti či její makléřem. Toto nikdy a nikde neučinil. Údaj o tom, že je vlastníkem této společnosti, se objevuje pouze v německy psaném textu na počítači, který není jím verifikován. On ani částečně neovládá německý jazyk a při jednáních v bance o založení účtu nebyl přítomen žádný tlumočník z německého jazyka. Neví, kdo sepsal tento německy psaný text, ani neví, kdy tento text byl sepsán. Muselo se tak stát mimo jeho jednání v lichtenštejnské bance o založení účtu. V žádném případě text není zápisem toho, co do řádných, pouze anglicky psaných formulářů stvrdil svým vyjádřením a podepsal toto vyjádření za pravdivé. Za třetí, částka 7 280 000 na předmětném účtu v bance Bendura Bank je prokazatelně půjčkou společnosti získanou od spol. Alefino Limited, a to na základě smlouvy o půjčce. Tato půjčka je dnes již po lhůtě splatnosti a je po něm vymáhána, kdy dokládá soudu jako důkaz předžalobní výzvu a žalobu vedenou u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 140 C 53/2020. Za čtvrté pak

upozorní na to, na co již reagoval jeho obhájce 24. 7. 2019, a to že bankovní informace od banky Bendura Bank byly získány orgány činnými v trestním řízení v jiné trestní věci. Dále chce navázat na minulé hlavní líčení, zejména na výslechy znalkyň Ostravské znalecké, které potvrdily, že ke zkrácení DPH a daně z příjmu nedocházelo u koncových odběratelů spol. PROPAG-STORM a ani u této společnosti, a bude se věnovat otázce ztraceného alias chybějícího alias ukradeného DPH u středových společností pod PROPAG-STORMem ve vztahu k Business Advisor. Po výslechu znalkyň mu došlo, že obžaloba pouze tvrdí, že u středových společností docházelo k tomu, že neplatily daň a takto nelegálním způsobem získávaly tyto středové společnosti finanční prostředky, které měly být údajně předávány zejména Vlastimilu P. Tato tvrzení však státní zástupce ani policejní orgán nikdy neprokazovali. Musí jednoznačně konstatovat, že v trestním spise není žádná ekonomická analýza, která by jakkoli prokazovala, že se v údajném středu kradlo nějaké DPH. Tuto analýzu tedy vyhotovili, a to z důkazních prostředků založených v jeho trestním spise a důkazních prostředků ve spise vedeném k Business Advisor, když zejména se jedná o úřední záznamy č. j. 1252781/20, 3201-61561-802214 ze dne 27. 3. 2020 Finančního úřadu Ostrava 1. Analyzovali s bratrem daňovým poradcem a soudním znalcem z oboru ekonomie, jak byly plněny daňové povinnosti k DPH u tzv. středových společností BLmarketing, DMAX, North Screen Production, Route 44, Geetera, Sport Cast. AZ Advert, Levimexo, Nedyre a Smart advice, v období březen 2011 až prosinec 2013, kdy celkový součet uskutečněných zdanitelných plnění mezi těmito subjekty a PROPAG-STORM činil zaokrouhleně 438 milionů Kč. Analýza přinesla tento konkrétní výsledek. U 82 % z celkového objemu uskutečněných zdanitelných ve výši 438 milionů Kč byly řádně plněny povinnosti k DPH. Tak např. spol. DMAX, jejíž objem uskutečněných zdanitelných plnění činil zaokrouhleně 119 milionů Kč, plnila řádně své daňové povinnosti k DPH, viz CD u č. l. 5563, sv. 23. Takto postupoval u všech jmenovaných společností. Zda splňují daňovou povinnost i ve zbývajících 18 %, nelze tvrdit ani vyloučit, protože v této části absentují adekvátní údaje. Tento údaj pak jednoznačně ukazuje, že obžaloba pouze spekuluje o jakési škodě státu a zřejmě opět omylem nedocenila význam důkazních prostředků nashromážděných v trestním spise. Zároveň konstatuje, že nebylo prokázáno, že by Business Advisor nárokoval na svém vstupu tzv. ukradené DPH ve středu údajného řetězce, v čemž by jedině a pouze mohl spočívat obžalobou tvrzený daňový podvod na DPH. Příslušnou analýzu pak předkládá soudu. Dále pak obžalovaný uvedl (č. l. 24111/sv. 82 ve znění usnesení o opravě ze dne 14.6.2023 – 496v), že vyhotovil podrobnou analýzu ke znaleckému posudku č. 23/2017 znaleckého ústavu A-Consult Plus, kterou následně stručně přednesl, přičemž zdůraznil zejména, že není pravdou, že by tzv. středové společnosti přeprodávaly reklamu. Středové společnosti obchodovaly se zcela odlišným produktem, kterým byla reklamní práva. Znalec v posudku toto nepravdivé tvrzení policie chybně převzal, nerozporoval a nikterak se nevyjádřil k odlišnosti reklamy a reklamních práv *(pozn. soudu: Pokud spol. Business Advisor a další zákazníci od spol. PROPAG-STORM nakupovaly reklamu a přes středové společnosti by byla přeprodávána pouze reklamní práva, musel by existovat přímý vztah mezi spol. PROPAG-STORM a koncovým poskytovatelem reklamy, kterým byla společnost Vlastislava P., a tyto služby související s reklamními právy společně tvořící reklamu by musely být prodávány odděleně, což však zjištěno nebylo.)*. Žádná smlouva mezi spol. PROPAG-STORM a společností Vlastislava P., která by zajišťovala služby, jejichž prostřednictvím by se z reklamních práv přeprodávaných středovými společnostmi stávala reklama přímo mezi PROPAG-STORM a společnostmi Vlastislava P., neexistuje. Dále ve své výpovědi obžalovaný hodnotil citovaný posudek spol. A-Consult, přičemž zdůraznil, že údajné předražení reklamy, které znalec chybně konstruuje v posudku, nemůže samo o sobě dokazovat jakékoli krácení DPH. Posudek tak hodnotí jako naprosto nepoužitelný ve vztahu k údajné trestné činnosti podvodu na DPH, neboť zde akcentuje zmapování konkrétního toku uskutečněných zdanitelných plnění ve vztahu a pouze jedině ke spol. Business Advisor a analýza plnění povinností z titulu DPH jednotlivých článků údajného řetězce. Znovu zdůraznil, že znalec nerozlišoval cenu reklamy a reklamních práv a v případě reklamních práv nestanovil znalec cenu standardním způsobem obvyklé ceny reklamních práv rozpětím, navíc závěry znalce se vztahují pouze zhruba k jednomu až dvěma procentům konkrétních reklamních akcí z celkového objemu. Znalec jednoznačně

pochybil, pokud tvrdí, že nadhodnocení reklamních práv bylo převlečeno do cen reklamy konečným sledovaným i nesledovaným klientům nad úroveň intervalu ceny obvyklé konečných reklam v posledním stupni produktových toků. Dále nastínil, že v prvním kroku mohla být cena naopak výrazně nižší než cena obvyklá, a to díky vztahu Vlastislava P. k jednotlivým sportovním svazům, které mu mohly reklamní práva poskytovat za cenu výrazně nižší než obvyklou (pozn. soudu: koncoví zákazníci by tak neměli šanci subjektivně vyhodnotit cenu reklamy jako nepřiměřeně vysokou s přihlédnutím k cenám obvyklým).

44. Dále obžalovaný pokračoval ve své výpovědi 15. 12. 2020, která je zachycena na č. l. 24122/sv. 82 ve znění opravného usnesení ze dne 14.6.2023 (čl. 495v zvláštního svazku), s tím, že pokračoval ve výpovědi k daňovým otázkám plynoucím z tzv. druhé obžaloby, k čemuž předložil prezentaci. V této výpovědi pak znovu zdůraznil, že i ze samotné obžaloby vyplývá, že PROPAG-STORM plnil své povinnosti k DPH a totéž tvrdí i spolupracující obžalované, p. O. a p. K. Na úrovni PROPAG-STORM tedy nemohlo být žádné DPH ukradeno. Dále ve své výpovědi namodeloval plnění povinností k DPH v rámci tzv. středových společností a dospěl k závěru, že tyto společnosti odvedly na DPH stejnou částku, kterou si na vstupu uplatnil konečný klient, a to Business Advisor. Znovu poukázal na základní princip fungování DPH, kterým je daňová neutralita, na kterém je celý systém DPH teoreticky a prakticky hmotným daňovým právem vybudován. Daňová neutralita DPH znamená to, že v prostředí plátců DPH, kteří si řádně plní své povinnosti, je výsledek nároku státu celkem nulový, protože každému plátci je umožněno, aby jeho konkrétní výsledná odvodová povinnost byla stanovena jako rozdíl daně na výstupu a rozdíl daně na vstupu. Tím je zabezpečeno, že jakékoli plnění nezávisle na počtu článků dodavatelského řetězce není podrobeno dani opakovaně. Je tedy irelevantní, zda počet mezistupňů je dva nebo pět nebo deset. Daňová neutralita DPH však platí pouze za předpokladu, že všechny články dodavatelského řetězce si řádně plní své povinnosti dané hmotným daňovým právem v podobě zákona o dani z přidané hodnoty a příslušnou správní judikaturou. Pokud tomu tak není, je daňová neutralita DPH narušena a státní pokladna přichází o peníze. Poukázal na skutečnost, že daňový podvod na DPH je nutno z hlediska objektivní stránky trestné činnosti prokazovat prostřednictvím tzv. ztracené či chybějící daně, jejíž podstatou je neodvedení DPH, které státu chybí. Pro daňový podvod na DPH je zcela irelevantní, zda měly být nějaké ceny nadhodnoceny či měly probíhat nějaké hotové vratky. Prvotní a zásadní je pouze to, že konkrétní články neplní své odvodové povinnosti a stát utrpí újmu v podobně ztraceného DPH. Z toho vyplývá, že nadhodnocení ceny neznamená krácení DPH a že řetězcový daňový podvod může být spáchán i z ceny obvyklé. Kruciálním okamžikem objektivní stránky řetězcového daňového podvodu je prokázání konkrétního narušení daňové neutrality, tedy toho, že jeden daň neodvede a druhý nárokuje. Zde vzniká konkrétní ztracená daň, která státu chybí, a to není možno prokazovat údajným nadhodnocením ceny či údajnými vratkami, pro které mělo nadhodnocení ceny vytvořit prostor. Podstatné tedy je to, zda byla daň odvedena či nikoli. Dále dospěl k závěru, že i pokud by se prokázala ztracená daň ve středovém řetězci, že ono konkrétní narušení daňové neutrality se konkrétně dotýká spol. Business Advisor a nelze tedy prokázat příčinnou souvislost mezi jednáním a následkem. Příčinnou souvislost je nutno nejprve hledat v tom, zda vůbec každá konkrétní reklama, tj. každé zdanitelné plnění, které bylo PROPAG-STORMem dodáno Business Advisor, bylo zasaženo porušením daňové neutrality ve středu řetězce. V obžalobě, v její skutkové větě ani v odůvodnění nikde nenalezl žádné důkazy či vyhodnocení, že konkrétně pouze a jedině u té části reklamních práv použitých pro účtované reklamy určené pouze a jedině Business Advisor proběhlo porušení daňové neutrality na DPH. V obžalobě jsou pouze velmi stručně zmíněny větší počty nějakých společností a zmiňovány nějaké excelové tabulky a přehledy, které mají údajně dokazovat nějakou minimalizaci daňových povinností. Nebyl popsán ani způsob narušení daňové neutrality ve středovém řetězci, přičemž k tomu mohlo dojít několika způsoby, které v rámci své výpovědi zmínil. Pokud jde o vyčíslení škody, považuje obžalobou použité členění 80:20 z hlediska DPH za nesprávné, ztracená daň musí být v souladu s daňovou neutralitou objektivně prokázána a spočtena zcela přesně a jasně ve výši porušení odvodové povinnosti u středu řetězce, a to pouze a jedině

z plnění určených pro Business Advisor. Pokud tedy státní zástupce počítá újmu na DPH jako 80 % z daně uplatněné Business Advisor na vstupu, tak tím jedním dechem tvrdí, že všechny předchozí články porušují své individuální odvodové povinnosti právě a jedině ve výši 80 %, což zjevně není pravda. V obžalobě se ani nic takového nepodává a neprokazuje, protože minimálně články sport, sportovní kluby a E-MOTION či RC Sport plnily řádně své individuální odvodové povinnosti a dokonce i PROPAG-STORM plnil své odvodové povinnosti z jisté části přidané hodnoty v tomto vstupu také řádně, pokud obžaloba konstruuje, že z 20 % je DPH na vstupu Business Advisor v pořádku, tím říká, že z 20 % byly řádně plněny individuální předchozí odvodové povinnosti, tj. i u středu řetězce, o kterém v obžalobě na str. 19 tvrdí, že nikdy žádné DPH z navýšení státu neodvedl, což je ve zjevném rozporu. Obžaloba chybně a rozporně tvrdí, že všechny předchozí dodavatelské články řetězce před Business Advisor porušovaly své individuální odvodové povinnosti právě a jedině ve výši 80 %, což není nikterak prokázáno a je v rozporu s realitou v případě sportovních klubů, E-MOTION a RC Sport a částečně i u PROPAG-STORMu. A navíc rozporně tvrdí, že DPH z navýšení ve středu řetězce nebylo nikdy odvedeno. Ale ve výpočtové části obžaloby tvrdí, že 20 % bylo DPH z navýšení ve středu řetězce odvedeno. Jak již zmínil, u PROPAG-STORM byly jeho odvodové povinnosti plněny řádně, alespoň z jisté části. Touto jistou částí má přesně na mysli marže ve výši 5 až 8 %, jak vypověděly spolupracující obžalované O. a K., kterou si PROPAG-STORM přidával na pokrytí nákladů a zisků z transformace reklamních práv na reklamu.

45. Rovněž již zmínil, že u PROPAG-STORMu byly jeho odvodové povinnosti plněny řádně, aspoň z jisté části. Touto jistou částí má a mysli přesněji marži ve výši 5 až 8 %, jak vypověděli spolupracující obžalované O. a K., které si PROPAG-STORM přidával na pokrytí nákladů a zisků z transformace reklamních práv na reklamu. Dle těchto osob si PROPAG-STORM vždy své odvodové povinnosti k DPH plnil řádně a z obžaloby se nepodává opak, což taky znamená v souladu s principem daňové neutrality, že DPH z marže PROPAG-STORM bylo řádně tímto článkem řetězce přiznáno, protože obžaloba nikterak neprokazuje, že by tato marže byla vykryta nějakou trestnou činností. To také znamená, že 5 až 9 % z DPH na vstupu Business Advisor nebylo zasaženo daňovým podvodem, tj. že by v této části přidané hodnoty tekoucí řetězci byla narušena daňová neutralita. Státní zástupce tak chybně navýšil i tak nesprávný výpočet újmy DPH o 5 až 8 %, protože DPH z tohoto navýšení bylo řádně odvedeno, tedy nebylo co v této výši na úrovni Business Advisor krátit či vylákat.

46. Pokud pak státní zástupce, vyjma kauzy PROPAG-STORM stíhá i další daňové subjekty pro totéž, dopouští se tím zásadního porušení daňové neutrality DPH a obžaloba se tak dopouští duplicitního zdanění, které je zcela v rozporu se základním principem daňové neutrality. Laicky řečeno, státní zástupce chce vybírat tutéž daň násobně. Daň může být vyměřena pouze a jedině zákonným způsobem, což státní zástupce jednoznačně v případě jeho obžaloby porušil, a musí být také vyměřena a pouze a jedině zákonem stanovenému plátci, kterého pouze a jedině stíhán odvodová povinnost konkrétního daňového zatížení. Ztracená daň musí být přiřazena pouze a jedině tomu subjektu, který své zákonné odvodové povinnosti porušil. Tedy v jeho případě pouze a jedině konkrétnímu subjektu tvořícímu střed dodavatelského řetězce. Zdůrazňoval, že z jeho obžaloby se vůbec nepodává pro konkrétní plnění určené pro Business Advisor, u které středové společnosti byla narušena daňová neutralita a které by právě a jedině měla být doměřena daň jako jejímu zákonnému plátci v případě objektivního porušení prokázání daňových povinností na DPH. Státní zástupce ztracenou daň přičítá duplicitně v jednotlivých trestních řízeních na vrub Business Advisor a zároveň i na vrub PROPAG-STORM, tj u odlišných plátců DPH. Zdůraznil, že DPH může být vyměřeno vybíranou v konkrétní transakci pouze jednou, jedině u toho subjektu, který je zákonem stanoveným způsobem jednoznačně určen jako plátce daně. Dále se pak vyjádřil k nesprávnému pochopení otázky nadměrných odpočtů obžalobou a zdůraznil, že u Business Advisor se nikdy nejednalo o fiktivní plnění a nikdy se nejednalo o neuhrazené plnění, tudíž nejsou naplněny dva pojmové znaky vylákání neoprávněné výhody na DPH s tím, že opakovaně zdůraznil,

že obžaloba ani nikde neprokazuje, kdy a kým a jakým způsobem byla porušena odvodová kázeň na DPH ve středu řetězce ve vztahu pouze a jedině k plněním určeným pro Business Advisor a nikde k tomu nejsou žádné konkrétní důkazy. Dále uvedl, že nelze směšovat zkrácení a vylákání nadměrného odpočtu, protože současně žádné „zkracovylákání" neexistuje. Dále poukázal na skutečnost, že státní zástupce sám v obžalobě připouští, že z poskytnutých úplatků se daně neplatí, nicméně skutečnost, že daně zaplaceny byly, ve výši škody nikterak nezohledňuje a „nekalé výnosy" ze zdanění DPH důsledně a správným způsobem státní zástupce nevyloučil. Pokud jde o zkrácení DPPO, zákon o dani z příjmu právnických osob pak obsahuje příslušnou zákonnou úpravu testování obvyklé ceny a vyčíslení výše zkrácení DPPO. Státní zástupce však ve smyslu tohoto zákona nepostupoval. V obžalobě není nikde srovnáno a popsáno u jednotlivých faktur, zdali účtovaná cena reklam je vyšší než horní mez intervalu ceny obvyklé konkrétního plnění a z toho plynoucí konkrétní zkrácení DPPO. K tomuto účelu pouze státní zástupce předložil znalecký posudek spol. A-Consult, který však vůbec neobsahuje nezávislý odhad obvyklých cen plnění. Navíc se vůbec nevěnuje spol. Business Advisor. Tento posudek pouze podle vlastního udání znalce mapuje 10 až 20 % reklamních plnění pro zcela jiné klienty PROPAG-STORM. Nerozlišuje pojmy reklamní práva a reklama. Je metodicky hrubě chybný a nesprávný. Místo porovnání ceny účtované a obvyklé státní zástupce v obžalobě hovoří o nadhodnocení v jakémsi poměru 20:80. Jakýkoli státním zástupcem tvrzení poměr je z hlediska objektivní stránky zkrácení DPPO naprosto irelevantní, neboť zákonný způsob identifikace prokázání a vyčíslení zkrácení daně je možný pouze a jedině prostřednictvím aplikace srovnání obvyklé a účtované ceny u každého konkrétního plnění reklamy, kterou PROPAG-STORM dodal Business Advisor. Navíc obžaloba zcela pomíjí fakt, že údajné vratky se nemohly dít z obvyklé ceny reklamy. Tuto variantu nelze vyloučit jako zjevně absurdní, protože ceny reklamy se na reklamním trhu pohybují v širším až širokém rozpětí, aniž by nutně musely vykročit z rozmezí obvyklé ceny dané nezávislým zkoumáním. Z toho jednoznačně plyne, že na základě údajného poměru 20:80 nemůže státní zástupce tvrdit jakékoliv nadhodnocení ceny. Toto tvrzení pak zůstává v rovině nepodložené spekulace. Státní zástupce nemůže argumentovat ani děním ve vztahu jiných klientů vůči PROPAG-STORMu, když v konkrétním trestním řízení z hlediska daně příjmu je nutno prokázat právě a jedině cenu reklamy pouze dodávané a účtované Business Advisor a prokázat, zda tato byla nad horní hranicí mezí intervalu ceny obvyklé každého jednotlivého plnění reklamy. Nelze tvrdit, že individuální jednotkové ceny reklamy účtované jiným klientům PROPAG-STORM by byly stejné jako ceny reklamy účtované pouze a jedině Business Advisor. A stejně jako u DPH se obžalobou konstruuje jakýsi pokus o zkrácení DPPO ve vztahu k údajným úplatkům, které se však podle státního zástupce nedaní. Posudky doložené obhajobou přitom dokládají, že při konstrukci obžaloby údajného zkrácení DPPO je na tom stát hůře než ve srovnání se zdaněním, které reálně proběhlo.

47. Pokud jde o subjektivní stránku zkrácení DPH a DPPO, pak lze jednoduše říci, že subjektivní stránku je možno posuzovat z toho hlediska, zda určitý subjekt řídil či musel vědět, že konkrétní plnění jsou zasažena daňovým podvodem. Konkrétně v jeho případě, pokud jej obžaloba spojuje s Business Advisor, pak musí být prokázána subjektivní stránka u jeho osoby, že věděl, či musel vědět, že z hlediska DPH byla daň na vstupu u Business Advisor zasažena v konkrétním článku předchozího dodavatelského řetězce porušením daňové neutrality DPH a že z hlediska DPPO byla účtována cena za dodávku reklamy nad horní hranicí intervalu ceny obvyklé. Státní zástupce argumentuje tím, že měl údajně prát peníze z údajných úplatků přes PROPAG-STORM, znal Vlastimila P., p. O. a p. K. a tudíž také věděl či musel vědět, že v údajném řetězci se krátí daně. K těmto neprokázaným domněnkám státního zastupitelství však chce uvést, že i kdyby hypoteticky byl nějaký řetězec firem zaměřený na údajné vratky v hotovosti, tak to vůbec neznamená, že by se v tomto řetězci musely krátit jakékoli daně. Řetězec mohl klidně fungovat i bez krácení daní. Obžaloba nikde neprokazuje a nevznáší jediný důkaz, že by bylo imanentním a neoddiskutovatelným znakem údajného řetězce krácení daní, tj. že bez krácení daní by nemohly být vratky vypláceny. Státní zástupce i svědkyně O. a K. svorně a jednotně tvrdí, že údajné vratky byly vypláceny ze základu daně DPH. Nikomu se tedy nemohla vracet jakákoli část neodvedeného

DPH, tudíž DPH nemuselo být nezbytně a nutně kráceno jako imanentní a neoddiskutovatelná součást fungování dotčeného řetězce. Co se týká DPPO v dotčeném řetězci do úrovně Business Advisor, pak zde podle obžaloby zůstávalo dost peněz na jeho uhrazení, tudíž opětovně platí, že krácení DPPO nemuselo být nezbytně a nutně imanentní a neoddiskutovatelnou součástí fungování dotčeného řetězce. Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že i pokud by hypoteticky propíral nějaké peníze přes PROPAG-STORM, pak to neznamená, že automaticky věděl či musel vědět, že se v údajném řetězci krátí daně, protože údajné vratky mohly být vypláceny bez jakýchkoliv krácení daní v dodavatelském řetězci. O krácení daní a zejména DPH pak nevěděly ani tvůrkyně a představitelky PROPAG-STORMu, svědkyně O. a K., z jejichž výpovědí vyplývá, že obě dámy nic nevěděly o krácení daní, a pokud ve svých pozdějších výpovědích o krácení daní něco vypovídají, pak jsou to pouze jejich domněnky utvořené na základě trestních spisů, obvinění a obžalob, kterými popřely své původní výpovědi, které učinily při jejich propuštění z vazby. Z jejich výslechu pak plyne, že klienti PROPAG-STORMu, a tedy i Business Advisor, případně on, nebyli obeznámováni s tím, jak vůbec řetězce funguje. Pokud tedy ani představitelky PROPAG-STORM O. a K. nic v době údajného páchání trestné činnosti nevěděly o jakémkoli krácení daní, a navíc o tom nebyli klienti údajného řetězce informováni, pak nemohl vědět, že daň na vstupu u Business Advisor byla zasažena konkrétním porušením daňové neutrality na DPH, nebo že by se mělo jednat o neobvyklé ceny reklamy z pohledu DPPO. Pokud jde o jeho znalost osoby Vlastimila P., uvádí, že nebyl podán žádný důkaz, že by s p. P. cokoli domlouval ohledně údajných vratek. Pokud svědkyně O. a K. něco quasi tvrdí o jeho vazbách s p. P., pak to jsou pouze jejich informace z doslechu či domněnky, ke kterým neuvádí žádné důkazní prostředky, které by potvrdily jejich věrohodnost. O. ani K. nikdy neuvedly, že by byly přítomny na nějaké schůzce, kde by se měl účastnit s jakýmikoli osobami, včetně p. P., na které by se údajně mělo něco nekalého domlouvat. Nikdy neuvedly, že by viděly nějakou písemnost či e-mailovou komunikaci, ve které by měl cokoli, s kýmkoli, včetně p. P., domlouvat. Nebyl podán žádný důkaz, že by Vlastimil P., či jakákoli jiná osoba mu něco sdělila o fungování údajného řetězce. Naopak obě svědkyně vypověděly, že nikdo s fungováním řetězce seznámen nebyl. Pokud by státní zástupce něco dovozoval z odposlechu, ve kterém p. P. během hovoru řekl, že akvizoval Miss Aerobic, pak upřímně řečeno na tuto informaci si vůbec nepamatuje, protože k tomu neměl žádný důvod. Pokud mu někdo v hovoru pouze řekne, že něco koupil, tak neví, jestli se tím chlubí, protože bude mít možnost tzv. podívat se na hezké ženy a jestli je to vůbec pravda. Skutečností je, že v dotčeném hovoru žádné jiné podrobnosti o koupi nezaznívají, tedy, která fyzická či právnická osoba tzv. koupila akci, jak to provedla, jestli získala licenční práva a v jakém rozsahu, jak je zaplatila, jak je hodlá zpeněžit, kdo bude prodávat práva na akci. Je to stejné, jako když on se v hovoru pochlubí, že dělá na zakázce či posudku pro nějakého významného klienta, ale nesdílí další podrobnosti. Nelze to hodnotit jako důkaz, že druhá strana věděla podrobnosti o této zakázce. Nebyl podán jediný důkaz, že by mu p. P. nebo kdokoli jiný sdělil nějaké podrobnosti o jakýchkoliv reklamních právech, zejména v podobě toho, kdo je vlastní, jaká je jejich cena, natož zda je odpovídající jejich skutečné hodnotě. Rovněž nebyl podán žádný důkaz, že by věděl o organizaci nějakého řetězce a že daň na vstupu Business Advisor měla být zasažena konkrétním porušením daňové neutrality na DPH a že by se mělo jednat o neobvyklé ceny reklamy z pohledu DPPO. Dále uvedl, že v letech 2009-2013 neznal společnosti RC Sport a E-MOTION, natož aby věděl, co tyto subjekty vlastní, zda jsou ochotny to prodat a za jakých transakčních a cenových podmínek. Znovu zdůraznil rozdíl mezi reklamními právy a reklamou a uvedl, že Business Advisor nakupoval vždy pouze a jedině reklamu, a ne reklamní práva. Ta ho nezajímala. Business Advisor nebyl ten, kdo vyhotovoval reklamu, k čemuž by potřeboval reklamní práva. Business Advisor proto nikdy nemohl nakoupit reklamní právo od údajně RC Sport či E-MOTION. Obžaloba rovněž dovozuje, že věděl, o nějakých účelově vložených subjektech mezi RC Sport či E-MOTION a PROPAG-STORM. P. ani O. s K., ani nikdo jiný, mu nic takového neřekli. Nebyl k tomu ostatně žádný důvod. Pokud obžaloba tvrdí, že neodvedením DPH měly být generovány vratky ve výši 80 % ze základu DPH, a že on o tom věděl, pak jde o fatální omyl státního zástupce, neboť DPH tvoří pouze 21 % ze základu daně. Rovněž zdůraznil, že svědci ze

středových společností údajného řetězce jej vůbec neznají. Z toho plyne jediná skutečnost, že žádné středové společnosti ani jejich představitele neznal a ani znát nemohl. Tudíž nemohl vědět o nějakém jejich účelu či údajně nekalých aktivitách.

48. Obžalovaný se dále vyjádřil ke svému případnému motivu, když podle obžaloby měl vyplývat údajně zištný motiv, tedy aby ukradl nějaké daně a protiprávně se obohatil. K tomu uvedl, že svědkyně O. a K. shodně tvrdí, že údajné vratky měly být vráceny ze základu DPH, z čehož vyplývá, že DPH se údajně vracet nemělo a nevracelo. Z jeho výpočtu vyplývá, že zkrácení DPH jako motiv je naprosto lichý a pouze vykonstruovaný. Rovněž je tomu tak obdobně u DPPO. Státní zástupce ve druhé obžalobě napočetl, že zkrácení DPPO činí zaokrouhleně 6,7 milionů Kč. O tyto peníze se měly navýšit peněžní prostředky v Business Advisor, protože nebyly odvedeny formou DPPO státu. Logicky se lze tedy ptát, kde tyto peníze skončily, jakým způsobem je vyvedl z Business Advisor. Na tyto otázky jsou možné dvě odpovědi. O celých 6 milionů Kč se zvýšil majetek Business Advisor např. formou peněz či hmotného či nehmotného majetku i formou půjčky, úvěru např. jeho osoby. Pokud se však podívá do výkazu finančního účetnictví Business Advisor nikde tam zvýšení majetku o 6,7 milionů Kč nelze najít. Takže těch celých 6 milionů Kč v Business Advisor nezůstalo. Pokud mělo dojít ke druhé variantě a 6 milionů Kč mělo být vyvedeno z Business Advisor, pak se tak muselo dít přes úhradu fiktivních či předražených nákladů, které by snižovaly hospodářský výsledek Business Advisor. Jelikož nezaplacená DPPO je finančním tokem a není výnosem, který by zvyšoval hospodářský výsledek, pak by to nutně muselo vést ke ztrátovému hospodaření Business Advisor, protože by se náklady Business Advisor zvedly o 6,7 milionů Kč, ale výnosy by se o stejnou částku nezvedly. Dle státního zástupce údajně předražené náklady na reklamu Business Advisor snižovaly zisk Business Advisor a vykrývaly výnosy údajně pocházející z trestné činnosti. Tím se mělo docílit také toho, že na Business Advisor zůstaly peníze zkrácené DPPO. Tyto peníze pak měly být formou dalšího zvýšení nákladů, tj. bez dalšího snížení výsledku hospodaření, vyvedeny z Business Advisor a jednoznačně by muselo jít k dalšímu snížení výsledků hospodaření Business Advisor o 6,7 milionů Kč, avšak výsledky hospodaření Business Advisor v letech 2009-2013 tomu neodpovídají. Za r. 2009 šlo o zisk 626 000 Kč, v r. 2010 ztráta 1 206 000 Kč, v r. 2011 zisk ve výši 2 367 000 Kč, v r. 2012 zisk 640 000 Kč, v r. 2013 ztráta 1 853 000 Kč. Pokud se započte ztráta za celý r. 2013, kdy byla policejním vyšetřováním a medializací celé údajné kauzy činnost Business Advisor ochromena od září 2013, tak celkově ztráta za toto období činí 3 059 000 Kč. Jednoznačně lze vidět, že se nejedná ani o jednu z variant o částku ztrát dosahující výše údajného zkrácení DPPO ve výši 6,7 milionů Kč. I pokud by se zohlednil rozdíl mezi 6,7 milionů Kč mínus 3 059 000 Kč, jedná se o zaokrouhleně 3,6 miliony Kč ve formě peněz, které měly údajně zůstat na Business Advisor ze zkrácení DPPO, pak tomu tak není. Stačí nahlédnout do rozvahy k 31. 12. 2013. Majetek Business Advisor v pořizovacích cenách zaokrouhleně činil 2 miliony Kč. K jeho financování byl použit vlastní kapitál ve výši 1 730 000 Kč, tj. kumulované zisky a ztráty za r. 2009-2013 plus základní kapitál ve výši 2 miliony Kč a cizí zdroje plus časové rozlišení ve výši 276 000 Kč. Tudíž nebyl financován z žádné trestné činnosti. Pokud tedy k majetku Business Advisor ve výši 2 miliony Kč přičte ještě údajně nevytažené peníze ze zkrácení DPPO ve výši 3,6 milionů Kč, měl by majetek Business Advisor činit 5,6 milionů Kč. Tak tomu však opravdu není, protože majetek je pouhých 2 miliony Kč, který navíc nemohl být financován z žádných z údajných zkrácení DPPO (pozn. soudu – zde obhajoba obžalovaného vychází zcela zjevně z předpokladu, že o všech předávaných finančních částkách je účtováno). Pokud jde o komplexní pohled na motiv jeho jednání, měl údajně zištně proprat peníze přes PROPAG-STORM, z čehož měl čerpat údajně nějaké nelegální výhody na DPH a DPPO. Obžaloba svorně se svědkyněmi O. a K. tvrdí, že bylo vypláceno 80 % ze základu DPH, tudíž 20 % ze základu DPH zůstalo v řetězci. Konkrétně to znamená, že ze základu DPH za reklamu v letech 2009-2013 ve výši 43,8 milionů Kč mělo zůstat v údajném řetězci 8 760 000 Kč. Pokud doslova daroval údajnému řetězci dalších 7,1 milionů Kč na zkráceném DPH, které mu nikdy nebylo vráceno, tak celková částka za proprání ze základu DPH reklamy ve výši 43,8 milionů Kč činí 8 760 000 Kč plus 7,1 milionů Kč, tedy 15 860 000 Kč, což se v procentech rovná 36,21 %,

což by představovalo náklady na údajné proprání peněz v řetězci. Celkové daňové zatížení DPH a DPPO Business Advisor jenom z výnosu a výstupu DPH, tj. bez zohlednění jakýchkoliv nákladů a DPH na vstupu, činilo v letech 2009-2013 nominálně 39-40 %. Vždy jako součet nominální sazby DPH a nominální sazby DPPO pro tento rok. Z porovnání údajných nákladů na proprání ve výši 15 860 000 Kč a celkového daňového nominálního maximálního zatížení Business Advisor ve výši 17 520 000 Kč jasně plyne, že údajně dosažená nelegální úspora na daních celkem mohla činit maximálně 1 660 000 Kč, a to za období 5 let, tedy let 2009-2013, tedy ročně maximálně 322 000 Kč, měsíčně 27 000 Kč. Pokud se státní zástupce domnívá, že by mu stálo za to uspořit ročně na daních 322 000 Kč a za tuto odměnu přistoupit na daňová trestní rizika, tak si říká, že je to naprosto absurdní. Za takových podmínek se žádné krácení daní nevyplatí, to se to rovnou může vše zdanit a mít klid. Jakékoli proprání za cenu 36,21 % je absurdní, když s ohledem na minimální nelegální daňovou výhodu a s ohledem na to, že státní zástupce mu přičítá vlastnictví spol. Business Advisor, se nemuselo vůbec nic propírat. Vše se řádně mohlo zdanit a nepodstupovat žádná rizika daňového a trestního postihu za krácení daní. Zisky z údajné trestné činnosti mohl odčerpávat z Business Advisor formou např. půjček, které by po něm nikdo nechtěl splácet, protože by dlužil sám sobě, nebo formou investic do aktiv, které by využíval, či naprosto jinými legálními transakcemi, kterými by peníze či aktiva vzdálil od Business Advisor. Tímto způsobem by si také ušetřil údajné problémy s „podvodnými vklady v hotovosti“, protože by snadno prokázal původ majetku ve formě půjček od právnické osoby. Znovu opakuje, že údajné proprání nemělo žádný ekonomický ani praktický smysl a domnívá se, že obžaloba neprokázala žádný aspekt subjektivní stránky zkrácení daní a nebyl prokázán ani žádný motiv trestné činnosti, ze které je ve druhé obžalobě z tzv. daní obžalován. Dále ve své výpovědi citoval obsáhle z daňové judikatury a konstatoval, že v trestním řízení zásady stanovené Soudním dvorem EU, Ústavním soudem a Nejvyšším správním soudem nejsou podle jeho názoru dodržovány.

49. Obžalovaný se dále vyjádřil dne 9. 2. 2021 (č. l. 24408/sv. 83 ve znění usnesení o opravě protokolu ze dne 14.6.2023 – č.l. 515a – 515c zvláštního svazku), když uvedl, že společnosti RC Sport a EMOTION nebyly jen nějakými překupníky reklamních práv, ale normálně fungujícími poradenskými subjekty, které organizovaly, produkovaly sportovní a kulturní události a pouze prodaly přebytek reklamních práv. Producentské společnosti RC Sport, EMOTION se svým podnikatelským zaměřením výrazně lišily od spol. H21, která zabezpečovala fyzickou realizaci reklam na reklamních událostech, ale také od subjektu PROPAG-STORM, který byl klasickou reklamní agenturou, která žádné reklamní události neprodukovala. A dále zdůraznil, že cena, za kterou nakupovaly společnosti RV Sport a EMOTION reklamní práva od sportovních svazů, nebyla cenou obvyklou, naopak tyto společnosti měly od sportovních svazů vysoké slevy. Znalecký posudek A-Consult potvrzuje, že mezi sportovními kluby, RC Sport a EMOTION byly vytvořeny relativně komplikované vazby, které podle znalce samotného zastíraly ekonomickou podstatu vzájemných vztahů, kdy např. u házené došlo po změně producentských firem p. Vlastislava P. k 70 % navýšení objemu finančních částek placených za reklamní práva. Ze zpracované analýzy tak vyplývá, že obvyklá cena reklamních práv v modelovém příkladu, kdy RC Sport či EMOTION prodávají za 10 Kč a PROPAG-STORM prodává za 100 Kč, nečinila obvyklá cena reklamních práv na počátku částku 10 Kč, nýbrž 42 Kč. Skutečné reálné navýšení ceny v řetězci pak činilo zaokrouhleně pouze dvojnásobek, když cena reklamy pro klienty PROPAG-STORM 100 Kč byla obvyklá cena reklamních práv 42 Kč. V průměru dvojnásobek je však na reklamním trhu zcela obvyklý. Cena pro klienty spol. PROPAG-STORM tak nebyla předražená, nýbrž standardně ekonomicky vysvětlitelná, tudíž na obvyklé úrovni *(pozn. soudu: Na modelovém příkladu, který použil obž. Martin D. je však nutno uvést, že celý systém vrácení hotovosti klientům spol. PROPAG-STORM kalkuloval právě s cenou reklamy ve výši 10 Kč, konečnou cenou reklamy 100 Kč a vratkou ve prospěch klienta ve výši 80 Kč, přičemž celý systém byl takto od počátku účelově vybudován.)*. Dále se pak vyjádřil ke vztahu spol. Business Advisor a PRAGOIMEX a ekonomickému opodstatnění služby Business Advisor pro PRAGOIMEX. Dále se pak vyjádřil k prostředkům zajištěným v Lichtenštejnsku, kdy poukázal na skutečnost, že na účet spol. Alefino Limited u Bendora Bank plynuly finanční prostředky z daňové

trestné činnosti vůči spol. ČKD Praha DIS a z těchto finančních prostředků na základě smlouvy o úvěru byla poskytnuta na účet č. 419005 částka 7 280 000 Kč a je tedy vyvráceno tvrzení deklarované státním zástupcem, že u této částky se jedná o úplatek z majetku spol. Business Advisor. Pokud jde o chybějící část protokolu ze dne 9.2.2021 v době od 11:20 do 11:50 (č.l. 24411/ sv. 83 - č.l. 517 zvláštního svazku) obžalovaný se vyjádřil k průběhu reklamního plnění mezi PROPAG – STORM a Business Advisor, které skutečně probíhalo *(pozn. soudu: což není obžalobou ani soudem zpochybňováno)* rozdílu mezi sponzoringem a reklamou a problematice existence tzv. multimediální kostky v ČEZ Aréně, což vyplývá především ze současně založených listinných materiálů, jimiž obžalovaný svou výpověď či spíše procesní vyjádření doplnil. Nicméně nezazněla žádná průlomová obhajoba, která by měla vliv na rozhodnutí soudu ve věci.

50. Dále obž. Ing. Martin D. vypovídal dne 13. 4. 2021 (č. l. 24585/sv. 84 – č. l. 530a pomocného svazku), kdy se vyjádřil ke spolupráci mezi spol. Business Advisor a D. & partneři a vyslovil zásadní nesouhlas a analýzou státního zástupce, která byla doručena soudu dne 17. 12. 2020. Uvedl, že činnost spol. Business Advisor podle smlouvy pro PRAGOIMEX ze dne 7. 11. 2008 nespočívala ani zdaleka toliko v zajištění počtu a struktury vozového parku tramvají dopravních prostředků v ČR, nýbrž v širším spektru studií, analýz a prezentací klientovi, čerpající také nepochybně také ze sekundárních zdrojů, kdy výstupy prací podle této smlouvy měly pomoci PRAGOIMEX při strategickém prosazování tramvajového typu dopravy v rámci ekologizace dopravy. Další činností podle smlouvy pro PRAGOIMEX byla taktéž kontrolní činnost. Spojováním toliko zjistitelností informací o tramvajích s celkovým success fee pro Business Advisor je tedy pouze bezobsažnou spekulací s nulovou vypovídající hodnotou. Ve své výpovědi dne 18. 5. 2018 a zejména pak v tam předložených písemných rozborech jasně prokázal smysl a účel analytických výstupů Business Advisor. Počet a struktura vozového parku tramvají soužily pouze jako jeden ze vstupů pro stanovení a analýzu postavení a směřování PRAGOIMEX na příslušném trhu a jeho segmentu, a to zejména ve spojitosti se složitým úkolem předpovědi budoucí poptávky po tramvajích. Poradci, znalci běžně užívají sekundárních zdrojů dat. Přestože by pan státní zástupce považoval za zřejmě jedinou nekriminální odpovídající činnost, kdyby poradce objížděl republiku a počítal a určoval typy tramvají v běžném provozu, jakožto primární zdroj dat. Pokud již obžaloba vyhodnocuje efektivitu transformací vstupních dat, relevantní výstup pro klienta, pak by jej zajímalo, jakou odborností pro tuto oblast obžaloba disponuje. Důkazy předložené státním zástupcem tedy ničeho neprokazují v meritu tohoto řízení a státní zastupitelství opět pouze zapleveluje trestní spis. Pokud pak státní zástupce s důkazním návrhem ze dne 8. 3. 2021 předložil e-maily, pak tyto nade vší pochybnost prokazují, že D. & partneři reálně poskytoval služby podle poradenské smlouvy mezi Business Advisor a D. & partneři, a to v oblasti řízení reklamy pro klienta. Pokud p. T. používá v e-mailech obraty např. „dle pokynu Martina D.“ atd., pak se jedná o projev běžné hierarchie v pracovních vztazích u poradce D. & partneři, kdy p. T. byla asistentkou a měla na starosti pro klienty Business Advisor toliko běžnou administraci a operativu reklamy a on, jako její nadřízený, měl na starosti taktiku a strategii řízení reklamy tak, aby vyhovovala klientovi a byla v souladu s jeho zájmy. Tudíž logicky taktické a strategické věci musela mít jeho podřízená odsouhlasena. P. státnímu zástupci by se jistě líbilo, aby v e-mailech bylo napsáno např. „dle souhlasu klienta BA posílá vyjádření na pokyn nadřízeného Martina D.“. To by však bylo absurdní. Opět se ukazuje, jak se obžaloba nevyzná v realitě podnikatelského poradenství a v outsorsingu neprovozních činností. Pokud se týká konkrétního e-mailu na č. l. 17391 z 8. 2. 2010, pak tento nikterak neprokazuje, že údajně měla být reklama pro D. & partneři zadána přímo u PROPAG-STORM tímto e-mailem či jeho osobou, protože to je v rozporu s výpovědí p. K., která byla aktivní uživatelkou e-mailu PROPAG-STORM a komunikovala s p. T., a která vypověděla, že o propagování loga D. & partneři nic nevěděla, přišla na to náhodou a bylo jí řečeno, že si to měl údajně domluvit s p. Vlastimilem P. či přímo s H21. Dále je to v rozporu s výpovědí p. O., která taktéž vypověděla, že propagace loga D. & partneři byla domlouvána mimo PROPAG-STORM. Dále poukazuje na prostorový odposlech z r. 2016, kde je zachyceno, jak p. K. uvádí, že o tzv. údajném povolení reklamy nemají žádný e-mail ani smlouvu a že neměli pro společnou

propagaci žádné oprávnění. Navíc z téhož prostorového odposlechu se podává, že p. Petr P. uvádí, že logo D. & partneři designoval až v r. 2011, tedy až cca 1 rok po předmětu e-mailu. K samotnému e-mailu pak uvádí, že s odstupem asi 11 let si již nepamatuje podrobnosti, ale je možné, že se jednalo o pochybení p. T., že si tato špatně vyložila konzultaci s ním nebo s p. K., nebo že se jednalo o prvotní iniciativu ze strany PROPAG-STORM, ale v žádném případě ne jeho, čemuž všemu by nasvědčovalo to, že v tomto e-mailu se p. T. neodkazuje na to, že je to schváleno jeho osobou, jak činil v rámci pracovní hierarchie v jiných e-mailech. (*Pozn soudu: nelze pominout skutečnost, že kontrola reklamního plnění byla společností D. & partneři pravidelně vykazovaná vůči společnosti Business Advisor, přičemž v rámci této kontroly nebylo zjištěno, že je nesprávně prezentováno i logo D. & partneři, které tato společnost nehradila. Je tedy zřejmé, že logo D. & partneři bylo skutečně prezentováno na žádost Martina D., který by při běžném obchodním vztahu zcela jistě na tuto chybu upozornil, neboť se nejednalo o jakýsi chybný benefit poskytnutý omylem společností PROPAG-STORM, nýbrž reklamní plochu a čas, který zaplatila Business Advisor, které Martin D. poskytoval své poradenské služby.*) Státním zástupcem provedené vyhodnocení tohoto důkazního prostředku znevěrohodňuje obžalobou adorované svědkyně K. a O. a sám státní zástupce jej tak usvědčuje z mírně řečeno „špatné paměti" nebo je nutno vyložit, že opravdu nastal jakýsi komunikační šum a pochybení na straně PROPAG-STORM, jak potvrzuje sama p. K. v dotčeném prostorovém odposlechu. Pokud se jedná o e-maily ohledně Breda Weinstein č. l. 17414, 17415-17417 z července 2010, pak se nejedná o žádného tzv. jeho klienta, protože, jak vypověděla p. O., jeho údajní klienti se řešili údajně až v r. 2013, kdy opět odkazuje v podrobnostech na výpovědi K. a O., podle nichž se jednalo o této záležitosti cca až 3 roky po diskutovaných e-mailech. Protože se jedná o záležitost starou cca 11 let, na podrobnosti si již přesně nevzpomíná, ale zřejmě se jednalo o to, že jej p. Radim B. požádal o pomoc při jednání s reklamní agenturou, se kterou měli opět jako poradci zkušenost, když se nejednalo o nic nekalého, ale o přátelskou službu. Opětovně státní zástupce tímto důkazem zpochybňuje validitu výpovědi adorované svědkyně p. O., nebo je nutno vyložit, že se nejednalo o nic kriminálního. A konečně k e-mailu na č. l. 17445 ze dne 21. 10. 2013 uvádí, že hodnocení důkazů státním zástupcem je vytrženo z jakéhokoli kontextu a je založeno pouze na slově „naše". Z bezprostředně předchozí ani následující e-mailové komunikace se nepotvrzují žádné údaje o vědomém povolení reklamy. Diskutovaný e-mail je odpovědí na e-mail p. K. z téhož dne, ve kterém PROPAG-STORM opravil rozměry nějakého inzerátu. Opětovně se jedná o záležitost starou cca 9 let, na kterou si vůbec nevzpomíná, a tudíž se jednalo o běžnou operativu, kterou měla na starosti asistentka. Jelikož to byla nějaká inzerce, pak se dál mohlo jednat o to, že inzerce Business Advisor měla být umístěna samostatně tak, aby nebyla „v tzv. davu log jiných klientů PROPAG-STORM". Z diskutovaného e-mailu tedy v žádném případě neplyne jakési potvrzení údajně dlouhodobě vědomě půlené reklamy. Závěrem uvádí, že předložené důkazy v žádném případě nepotvrzují jeho jakousi ovládací roli vůči Business Advisor a nijaké údajně vědomé půlení reklamy. Obžaloba v průběhu trestního řízení před soudem předkládá nějaké selektivně vybrané důkazní prostředky z jiného trestního řízení, kde není účastníkem, kde se nemohl účastnit aktivně dokazování, aniž by byla obhajoba s těmito důkazy seznámena.

51. Dne 11. 5. 2021 pak obž. Ing. Martin D. ve své výpovědi (č. l. 24892/sv. 85 – č. l. 535 zvláštního svazku) uvedl, že především musí poděkovat státnímu zástupci, že konečně také přináší důkazy v jeho prospěch, kdy prokazuje, že DPO a PRAGOIMEX spolu úzce spolupracovali a že podle názoru obžaloby byl PRAGOIMEX jediným, kdo mohl rekonstrukce tramvají provést. V takové situaci však nikdo nepotřeboval žádného zloducha D. a PRAGOIMEX neměl žádný racionální důvod komukoliv poskytovat údajné úplatky. Státní zástupce před koncem dokazování začíná akcentovat svou spekulaci, že měl údajně zajistit, že dopravní podnik půjde cestou rekonstrukcí tramvají, a ne pořizováním nových tramvají. K této konstrukci obžaloby však uvádí, že tramvaje modernizovala celá ČR a modernizuje je dodnes. Např. i Dopravní podnik města Prahy. Na tomto místě postačuje pouze poukázat na obžalobu p. K. a H., jejímž autorem je stání zástupce a kde přesně přítomný státní zástupce uvádí seznam dopravních podniků v ČR, které tramvaje modernizovaly, a to i po obžalovaných veřejných zakázkách. Pokud jde o důkazní prostředek

v podobě fotografie z výstavy Czech Railway days 2009, pak na této fotografii není on *(pozn. soudu: osoba byla následně identifikována zmocněncem PRAGOIMEXu Ing. K. jako Petr K. ze společnosti Krnovské opravny a strojírny).*

52. Dále se v této části výpovědi obžalovaný vyjádřil k pohybu reklamních práv a ztraceného DPH, ke skutečnostem plynoucím z vyjádření státního zástupce ze dne 2. 12. 2020 založené na č. l. 23967. Obžaloba tímto vyjádřením opětovně prokazuje, že vlastně vůbec neví, co žaluje. Po cca 4 letech konečně obžaloba vysvětluje, jaký je rozdíl mezi údajným devítinásobkem a desetinásobkem, takže se dozvídáme, že desetinásobně je údajně předražena cena reklamy u koncového klienta (viz bod 3 vyjádření KSZ). Pak však nerozumí bodu 14, kde státní zástupce pro změnu uvádí, že tatáž cena má být údajně předražena pouze 9,09 krát, tedy devítinásobně, takže u koncového klienta má být údajně předraženo devítinásobně a zároveň desetinásobně (*pozn. soudu: de však soud chápe tuto skutečnost tak, že jak vyplývalo z výpovědí svědkyň O. a K., cena reklamy pro koncového klienta byla stanovena z ceny stanovené Vlastislavem P., která byla vynásobena 10x, to však představuje pouze předražení o devítinásobek, neboť původní cena, která byla skutečně spotřebována na realizaci reklamy, představovala 10 % z takto předražené ceny, pokud by se do této koncové ceny dále započetla provozní marže PROPAG-STORM ve výši dalších 10 %, tedy stejná částka jako byla původní cena za reklamu, činilo by předražení již jen 80 % z koncové ceny, avšak při vyjádření násobkem by se jednalo pouze o čtyřnásobné předražení. Je tedy zřejmé, že ke stejnému výsledku lze dospět různými matematickými postupy a je tedy zřejmé, že různý matematický popis téže situace nemůže být považován za rozporný.).* Považuje se za průměrného inteligentního člověka, ale po 4 letech dokazování ve věci u daňového úniku tomu pořád nerozumí. A zřejmě tomu nerozumí ani státní zástupce. Z hlediska ztraceného DPH je pak úplně irelevantní jakýkoli smluvní tok či tok peněz. Relevantní je pouze a jedině tok zdanitelných plnění a daňových dokladů, což ve vyjádření nenalézá. Státní zástupce zřejmě ani neví, že plátci DPH nárokují odpočet na základě řádného daňového dokladu vydaného dodavatelem, a ne na základě smluv. Za třetí: Obžalobou předestřený smluvní tok ve vztahu k Business Advisor se ve skutečnosti nemůže vztahovat pouze a jedině k Business Advisor, protože to je v rozporu se zjištěním znalce A-Consult, který ve svém výstupu založeném do trestního spisu uvádí, že se mu podařilo ztotožnit pouze 10 až 20 % konkrétních toků reklamních plnění od počátku údajného řetězce ke koncovému klientovi. Státní zástupce je tak zřejmě lepším vyhledavatelem než znalec, čímž sám znevěrohodňuje výstup A-Consult, protože nezná důkazní prostředek, který sám předkládá, nebo jej ignoruje, tudíž nehodnotí důkazy navzájem. Za čtvrté: Z hlediska údajných cenových násobků spočtených státním zástupcem na základě jím sestaveného smluvního toku je nutno uvést, že se jedná toliko o průměrné násobky, a ne o násobky vyvěrající pouze a jedině z těch reklamních práv, která byla inkorporována pouze a jedině do reklamy konzumované spol. Business Advisor. K tomu uvede názorný příklad. V jedné smlouvě je sjednáno reklamní právo na použití např. pěti ploch. Jedna plocha se použije pro reklamu Business Advisor, zbylé čtyři pro jiné klienty PROPAG-STORMu. Státním zástupcem uváděný násobek je však průměrným násobkem za ceny pro všech pět klientů a státní zástupce nikterak neprokazuje, že ceny pouze a jedině pro Business Advisor byly údajně předraženy. Chybný postup obžaloby je možno demonstroval na klasickém vtipu o statistice, kdy jeden člověk sní 10 vajec, druhý člověk 2 vejce, podle statistiky v průměru snědl každý člověk 6 vajec. Za páté: Státním zástupcem spočtené násobky kolidují s násobky, které uvádí znalec A-Consult. Byť by měly souhlasit, protože tatáž reklamní práva se využila ve prospěch reklam vícero klientů PROPAG-STORM. Nejenom, že výsledky propočtu státního zástupce jsou v rozporu s výstupem znaleckého ústavu A-Consult, jsou také v rozporu s rozhodnutím odvolacího finančního ředitelství č. j. 38112/20/5300-21442-809464, které uvádí, že údajné předražení mělo být v průměru toliko osminásobné. Za šesté: Jakékoli násobky spočtené státním zástupcem ničeho nedosvědčují o údajném předražení reklamy pro Business Advisor, protože není provedeno porovnání s nezávisle stanovenou obvyklou cenou reklamních práv či reklamy ve kterémkoli stupni smluvního toku. Navíc státní zástupce vychází z chybného předpokladu, že cena reklamních práv na počátku údajného řetězce byla obvyklá, což opravdu není. Jak prokázal ve své výpovědi ze dne 9. 2. 2021 a taktéž 15. 12. 2020, kdy prokázal, že tyto byly reálně nestandardně nižší než jejich

obvyklá cena. Za sedmé: Smluvní taktiky nikterak neprokazují, že ke ztrátě na DPH ve skutečnosti pouze a jedině u Business Advisor došlo, protože DPH je vystavována na principu daňové neutrality, kdy k daňovému podvodu dochází pouze v případě, kdy jeden DPH neodvede a druhý si neodvedenou DPH nárokuje. Za osmé: O všem, o čem nyní hovoří, již podrobně vypovídal ve své třetí výpovědi k daňové problematice, názorně doprovázené prezentací, když na tuto výpověď a samozřejmě znalecké posudky Ostravské znalecké k této problematice v podrobnostech plně odkazuje. Za deváté: Státní zástupce v závěru svého vyjádření spočetl, že marže PROPAG-STORM měla činit 9,95 %. Tento výpočet státního zástupce je chybný, protože podle výpovědí O. a K. v jejich trestní kauze sp. zn. 35 T 10/2017 (protokol o hlavním líčení z března 2018, str. 181, 227) činila marže PROPAG-STORM 5 až 8 %. V průměru tedy 6,5 % ceny. Navíc obě dámy též vypovídaly, že se vyplácela provize ve výši 5 % p. Bronislavu M., tudíž výsledná marže PROPAG-STORM se v průměru musela blížit 0 % z části fakturace pro klienty p. Bronislava M. Státní zástupce opětovně zpochybňuje výpovědi obžalobou adorovaných svědkyň nebo nezná důkazní prostředky nebo je ignoruje a neohodnotí tak důkazy v jejich souvislostech. Navíc důkazní prostředek nesený samotným státním zástupcem hovoří na str. 191 výstupu znaleckého ústavu A-Consult o konečné marži PROPAG-STORM ve výši 1,46 %, což opět znevěrohodňuje výpočet státního zástupce. Závěrem uvádí, že vyjádření státního zástupce opětovně ničeho neprokazuje k meritu daňové kauzy a pouze chybně opakovaně odpoutává pozornost od skutečné podstaty celé údajné kauzy.

53. Dále vypovídal k důkaznímu návrhu ze dne 9. 11. 2020 založeném na č. l. 24082, bod 2, přičemž předložené důkazní prostředky žádným způsobem neprokazují, že by se s p. P. jakkoli znal. Nejedná se o jeho e-maily a v diskutovaných e-mailech není vůbec zmiňován. Nejsou zmiňovány jakékoli nekalé aktivity směrem k jeho osobě, není zde ani zmínka o žádných hovorech s ním, nejsou zde reprodukovány žádné jeho pokyny ani přání. Převážná část e-mailů se vůbec netýká časového období, kdy byl kreditován a debetován příslušný bankovní účet Alefino Limited v údajné souvislosti s ním. To je období od 17. 5. 2013 do 31. 10. 2013 ani období bezprostředně související. Předložené důkazní prostředky žádným způsobem neprokazují, jak měla být údajná částka 7 280 000 Kč v r. 2013 konkrétně proprána přes údajný daňový řetězec PROPAG-STORM, jak měla být tato konkrétní částka vybrána z tohoto řetězce a předána do další dispozice, jak měla být konkrétně každá jedna koruna transportována do cca 90 zahraničních a českých subjektů a z těchto subjektů dále proprána na účet Alefino. V této souvislosti odkazuje na svou výpověď ohledně analýzy jeho bankovních účtů ve vztahu k údajným vratkám ve výši 80 % ze základu DPH faktur za reklamu, kdy mj. prokázal, že ani státním zástupcem uváděná částka 7 280 000 Kč nikdy nemohla pocházet z údajných vratek za reklamu. Dále z této jeho výpovědi jasně plyne, že poradenské vztahy mezi Kaminari a společností Vlastislava P. na počátku údajného řetězce nemohly sloužit k zabezpečení jakéhokoli toku jeho údajných finančních prostředků z těchto společností do údajného následného systému cca 90 společností. Znovu poukazuje na to, že z oficiální komunikace státního zástupce a lichtenštejnských soudních orgánů jednoznačně plyne, že peněžní prostředky v Lichtenštejnsku mají pocházet z jiné trestné činnosti, se kterou nemá nic společného. Jedná se o kauzu ČKD DIZ, tudíž se nemůže jednat o prostředky pocházející z údajných vratek reklam. (*pozn. soudu: nelze zapomínat na generickou povahu peněz.*) Co se týká toho, že státním zástupcem údajně předložené důkazní prostředky prokazují věrohodnost výpovědí svědkyň O. a K., pak opravdu není, jakou věrohodnost a které výpovědi má státní zástupce na mysli, když znovu odkazuje na hodnocení výpovědí obou svědkyň, kterou provedl v rámci hlavního líčení a rekapituloval, že výpovědi obou svědkyň směrem k údajným vratkám z reklamy do zahraničí jsou navzájem rozporné, kdy svědkyně K. vypovídá, že to měl údajně zařídit p. P., ale p. O. vypovídá, že mu měla údajně předat kontakt na pana doktora, jehož jméno obsahuje písmeno š, se kterým si to měl zařídit sám. Navíc výpovědi svědkyně O. jsou rozporné i v čase, kdy zprvu O. cosi vypovídá o panu doktorovi s š ve jméně, ale pak uvádí, že se mělo jednat o offshorové transakce, o kterých se navíc dozvěděla až na počátku r. 2017 od policie či na finančním úřadu, aniž by něco takového o offshorových transakcích někdy vypověděla před soudem či své výpovědi na

policii. Navíc tato zmíněná výpověď je i v rozporu s výpovědí svědkyně K., která tvrdí něco v tom smyslu, že měl údajně trvat na tom, aby účet v zahraničí byl na jeho jméno, což se vylučuje s obžalovanými transakcemi, o kterých vypovídá svědkyně O., protože účet by nebyl na něj, ale na offshorové právnické osoby. Dále poukázal za to, že v ČR je po něm žalobou v občanskoprávním řízení vymáhána vratka půjčky od spol. Alefino Limited, což prokazuje, že se nejednalo v Lichtenštejnsku o žádné jeho proprané peníze (pozn. soudu – věc Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 140 C 53/2020). Důkazy předložené státním zástupcem ničeho neprokazují o tom, že se měl znát s p. P., že by pro něj tato osoba něco nekalého zařizovala a jednala dle jeho pokynů. Není zde ničeho, co by jakkoli prokazovalo konkrétně těch 7 280 000 Kč údajně propraných v předmětném časovém období r. 2013. Důkazní prostředky jsou převážně z nesouvisejících časových období. Pokud se jedná o obchodní vztah mezi E-MOTION a EASY BUSINESS IČ: 28478711, pak se jedná o nesouvisející časové období z let 2009-2011, které nemůže prokazovat ničeho k r. 2013. Pokud se jedná o obchodní vztahy mezi E-MOTION a Kaminari z let 2013-2015, pak se jedná o nesouvisející časové období s r. 2013, kdy jako důkaz zakládá výpis zisků a ztrát spol. Kaminari z r. 2013. Pokud se jedná o obchodní vztah, jak už se zmiňoval, a předložený důkazní prostředek, který prokazuje, že služby zúčtované v celém r. 2013 k tíži nákladů Kaminari činily pouze 6 920 000 Kč, což nedosahuje částky 7 280 000 Kč, kterou měl údajně přes Lichtenštejnsko proprat. Je totiž logické, že pokud by subjekt Kaminari obdržel finanční prostředky z E-MOTION a chtěl je údajně proprat, tak by je musel dále distribuovat do následujících částí údajného řetězce, což by se projevilo stručně řečeno ve zvýšené dodavatelské fakturaci na straně nákladů Kaminari, neboť nelze předpokládat, že by byl jediným údajným klientem Kaminari a že by veškeré údajné fiktivní služby na služební náklady šly tzv. za ním. A konečně spekulace obžaloby o údajném napojení Kaminari na jakési propírání peněz pro jeho osobu, je v logickém rozporu se snahou obžaloby prokazovat, že na E-MOTION mělo dorazit pouze 10 % z konečné ceny reklamy, což by nepostačoval na vygenerování 80 % vratky ze základu DPH. Dále uvádí, že na základě jeho odposlechů zcela jednoznačně vyplývá, že v období zakládání účtu v Alefino a v době převodu tranší půjčky z Alefino nebyly zjištěny žádné závadové telefonické hovory a SMS. Toto zjištění opětovně znevěrohodňuje výpověď p. O., která tvrdí, že si měl záležitost v Lichtenštejnsku vyřizovat s pomocí nějaké osoby s písmenem š ve jméně. Dále pokud jde o důkazní návrh státního zástupce ze dne 29. 3. 2021 č. j. 4 VZV 2/2014-1689, když zde citovaný dodatek č. 5 měl být podepsán do 27. 5. 2010, pokud v období od 30. 3. 2011 až 4. 8. 2011 probíhala e-mailová komunikace s advokátní kanceláří ohledně dodatku a spolupráce s PRAGOIMEX a z toho prokazuje státní zástupce antidataci dodatku č. 5, pak státní zástupce zapomněl, že byl uzavřen ještě dodatek č. 6, a to přesně v r. 2011. Důkazní návrh státního zástupce a předložená dokumentace jednoznačně potvrzuje, že mezi Business Advisor a PRAGOIMEX probíhalo standardní vyjednávání o obchodních případech a cenová vyjednávání. Nikdy nešlo nikoli jen o fiktivní psaní dokladů, jak se snaží tvrdit státní zástupce. Ke druhé části důkazu týkající se smluv o kontrolní činnosti s Martek Medical, zde odkazuje na svou výpověď ze září 2020 na str. 45-46 protokolu. U hlavního líčení svědek Fox, vedoucí plánová a kontrolingu na straně Agel, (hlavní líčení leden 2020 str. 100-104) vypověděl, že jeho náplní práce a jeho útvaru byla mj. kontrola skladovacích procesů a oběhu účetních dokladů. Podílel se na tvorbě finančních plánů skupiny, které obsahovaly taktéž náklady na poradenské služby. Tyto finanční plány se vyhodnocovaly každý měsíc s tím, že svědek vypověděl (str. 103), že jejich plánování bylo vcelku přesné. O každé odchylce věděli a tam v podstatě stačilo si to projít na úrovni představenstva, co v plánu bylo a nebylo, a všechno se to reportuje jako mimořádné okolnosti. Svědek neuvedl, že by ve vztahu k Business Advisor byla jeho útvarem zaregistrována či reportována jakákoli anomálie.

54. Následně obžalovaný u téhož hlavního líčení 12. 5. 2021 (č. l. 24920/sv. 85 – č. l. 548 zvláštního svazku) poukázal na znalecký posudek znalce Klímy č. 073/2015 ze dne 18. 8. 2015, kdy znalecký posudek jednoznačně prokazuje, že nelze provést analýzu smluvní a účetní dokumentace a na ně navazujících finančních prostředků ve vztahu ke spol. Business Advisor, tedy zmapovat toky od Business Advisor přes PROPAG-STORM až po jejich konečné užití, včetně způsobu

konečného užití a osoby konečného uživatele. Tyto skutečnosti potvrzuje taktéž materiál FAÚ, včetně příloh na č. l. 420-491 spisu. Ze znaleckého posudku vyplývá, že hotovostní výběry neproběhly ve 100 % případů. Také z něj vyplývá, že nelze prokázat, že finanční prostředky zaslané Business Advisor PROPAG-STORMu byly následně vybírány v hotovosti, což ostatně připouští i státní zástupce v obžalobě 54 T 7/2017. Dále pak poukázal na další sporné momenty posudku znalce Klímy č. 59/2014, kdy mj. poukázal na skutečnost, že ani on ani jeho obhájce nebyli nikdy pozváni k rozpečetění obalů zapečetěných při domovních prohlídkách, jejichž obsah byl následně podrobován znaleckému zkoumání. A také, že některé předměty nebyly zabezpečeny proti nezákonným manipulacím, přičemž má za to, že v jeho případě docházelo k porušení autenticity důkazních prostředků, s daty na výpočetní technice mohlo být od zajištění policií po vyhotovení bitových kopií manipulováno. Dále poukázal na podle jeho názoru nestandardní postupy, které se používaly při zajištění elektronických důkazů v jeho trestních věcech, přičemž poukázal i na vlastním systémem NAS server zaznamenané pokusy o přihlášení ze strany Policie ČR po zajištění tohoto serveru v listopadu 2008 do doby pořízení datové kopie. Tyto skutečnosti pak mají být jednoznačným důkazem o nestandardním a neodborném zásahu do důkazních prostředků zajištěných policií a v držení policie.

55. Ve své výpovědi ze dne 20. 5. 2021 (č. l. 25044/svazek 86 – č. l. 562 zvláštního svazku) se obžalovaný především věnoval procesnímu rozboru nedostatků příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, které byly v jeho trestní věci vydány, jakož i datovému zpracování těchto záznamů, a zdůraznil, že odposlechy v jeho trestní věci, zejména se svědkyněmi O. a K., neprokazují ničeho nekalého. Naopak prokazují, že se s oběma svědkyněmi setkával, ale proč by tak činil, když mu podle jejich výpovědí měly být vratky od r. 2012 posílány na nějaký zahraniční účet. Dále zdůraznil, že s Vlastimilem P. bylo za 13 měsíců přehráno cca 5 hovorů a citováno 43 SMS zpráv, kdy se v naprosté většině jednalo o sjednání schůzky. Taktéž z těchto odposlechů a SMS zpráv se neprokazuje, že by s p. P. něco nekalého dojednával a že by měl nějaké detailní znalosti o podrobnostech jeho podnikání a jeho vazbě na nějaké skupiny. Obžaloba se zde snaží kriminalizovat běžné společenské setkávání. Jejich společenská známost vyplynula z toho, že měl rád sport, účastnil se sportovních akcí a na to navázaných společenských akcí, kde se samozřejmě pohyboval podobný okruh lidí, mezi které p. P. patřil. S p. P. se většinou potkávali na společenských a sportovních akcích v přítomnosti ostatních hostů a diváků, kde probíhala společenská zábava, konverzace a taktéž konzumace alkoholu za obsluhy personálu a hostesek. Je pravdou, že kolem p. P. se pohybovaly některé hostesky, ke kterým měl blíž, tak nevidí důvod, proč prostřednictvím nich nepřeposlat třeba nějaký vzkaz. Pokud jde o hovor z 27. 5. 2013 v 9:30, vymýšlí obžaloba konstrukci, že se jednalo o údajnou konspiraci a že se podle něj mělo jednat o dámy O. a K. V této době však bylo všeobecně známo, že tyto dvě ženy spolu žijí a vychovávají dvě děti, jednomu z nich bylo asi 12 let. Nepředpokládá a je více, než nepravděpodobné, že by je někdy nazval kočkami. Použil by výraz dámy. Už si nevzpomíná přesně, ale zřejmě se muselo jednat o některé z hostesek. Kategoricky může vyloučit, že by snad byl jakýmsi klientem p. P., se kterým by cokoli nezákonného domlouval a se kterým by si měl domlouvat jakési vratky prostřednictvím reklamy, či ze kterých by měl domlouvat konkrétní okolnosti spolupráce s PROPAG-STORM. Z odposlechu navíc nic takového neplyne. Vůbec nic mu nebylo známo, a dnes to ví pouze z trestního spisu, jaké byly konkrétní vztahy mezi PROPAG-STORM, p. Lenkou O. a p. Hanou K. a p. P. či nějakými dalšími společnostmi, pokud se tyto informace vůbec zakládají na realitě. Ze všech hovorů a SMS zpráv neplyne absolutně nic závadného v souvislosti s obžalobami. Pokud jde o hovory CITY-25OV z 27. 5. 2013 v 9:30 uvedl, že k označení kočky se již vyjádřil a z hovoru vůbec neplyne, že p. P. úzce spolupracuje s jinde obžalovanými O. a K. a už vůbec neplyne, že on si je vědom jejich údajného nekalého propojení. Toto jsou chybné dedukce státního zástupce, které nemají oporu v realitě. Druhý hovor CITY-25OV ze dne 20. 8. 2013 v 8:56 v přepise hovoru se používá zajímavé slovo, a to že p. P. informuje D. Policie a státní zástupce se zde v rozporu s realitou snaží vsugerovat, že snad mezi ním a p. P. byly nějaké vztahy nadřízenosti a podřízenosti, jako že mu „podává p. P. nějaký raport“. To pravdou není. Pokud se mu p. P. např. chlubí tím, že

snad akvizoval tu Miss aerobic, pak z toho plyne jediné, že mu to sdělil. Z hovoru vůbec neplyne, zda se tak skutečně událo. Jak se již vyjádřil, různí lidé na společenské úrovni často přeceňují realitu, za kolik, kdo reálně něco akvizoval či snad nějaké další údajné převody, prostě nic. Jestliže z toho státní zástupce v obžalobě dovozuje, že věděl, kdo reklamní práva vlastnil a za jakou cenu, pak státní zástupce nebezpečně manipuluje s realitou a dospívá k nepřípustné generalizaci.

56. Následně poté Martin D. vypovídal 26. 5. 2021 (č. l. 25059/sv. 86 – č. l. 569 zvláštního svazku). V této výpovědi obžalovaný reagoval na změny obžalob tak, jak je navrhl státní zástupce ve svém přípise ze dne 14. 4. 2021, kdy popřel, že není pravdou, že by získával informace o chodu nějakých společností od Ing. Františka K., dr. Vojtěcha M., Ing. Radoslava H., Ing. Romana K., Ing. Tomáše F., Evy P., dr. Tomáše N., Ing. Pavla Š. či Ing. Radima D. a neobdržel ani jednu tajnou či neveřejnou informaci od těchto osob. Není ani pravdou, že by s těmito osobami konzultoval zadávací podmínky k veřejným zakázkám. Ani v jednom případě se tak nestalo. Rovněž její pravdou, že by měl schopnost zajistit vliv na podmínky veřejných soutěží. Není pravdou, že by mohl umožnit některým uchazečům s předstihem se připravit na veřejnou zakázku, a není pravdou, že komukoli předal neveřejnou informaci. Nikdy neměl schopnost ovlivnit obsah podmínek veřejných soutěží, nikdy neumožnil uchazeči v jakékoli veřejné soutěži s předstihem se připravit na soutěž, a rozhodně nikdy nikomu nepředával neveřejné informace. Také není pravdou, že by měl od Ing. Františka K. a Ing. Radoslava H. získat neveřejné informace o chodu DPO. Není pravdou, že by neveřejné informace předával spol. PRAGOIMEX prostřednictvím Ing. H. Spol. Happy Summer později Business Advisor nikdy pro spol. PRAGOIMEX neposkytovala pouze poradenskou činnost, jak tvrdí státní zástupce, ve skutečnosti rámcová smlouva o spolupráci ze dne 7. 11. 2008 úkolovala spol. Happy Sommer, jak vyplývá z čl. 3 odst. 2 smlouvy, k plnění nejméně 13 okruhů činnosti ve prospěch smluvního partnera spol. PRAGOIMEX, přičemž poradenská a konzultační činnost byla pouze jednou z 13 smlouvou uvedených činností. Je také nepravdou, že zajistil, aby dopravní podnik prováděl obnovu vozového parku prostřednictvím rekonstrukcí stávajících tramvají T3. Mimo výpovědí svědků bylo prokázáno i objektivními důkazy, a to auditem DPO z r. 2008 a smlouvou mezi DPO a ČKD PRAGOIMEX ze dne 10. 9. 2002, že rozhodnutí o spolupráci ve výběrových řízeních a při obchodní realizaci vozidel MHD byla nastolena již na počátku milénia. Dále poukázal na další listiny, z nichž je dlouhodobá spolupráce mezi DPO a PRAGOIMEX patrná, přičemž ze zpravodaje DPO č. 2/2005, ve kterém je dokonce DPO společně s PRAGOIMEX, VKV Praha a Krnovskými opravnami a strojírnami prezentován jako spolutvůrce tramvaje Vario LF, přičemž podle tohoto článku konstrukční práce na zmíněném projektu byly prováděny do dubna r. 2004. Není rovněž pravdou, že by poskytl Ing. K. nebo Ing. H. v předstihu informace o přípravě veřejné zakázky. To se nikdy nestalo.

57. V přípravném řízení se pak podrobněji vyjádřil i ke své osobě a svému podnikání (č. l. 2059 – 2068, 2074 – 2080/sv. 8). Uvedl, že má vysokoškolské vzdělání technického typu, v r. 1989 dokončil vysokoškolské vzdělávání v oboru strojírenství vykonáním státní zkoušky, a byl mu přidělen titul Ing. Toto své technické vzdělání přímo využíval v oboru svého podnikání a ve prospěch třetích osob po dobu více než 26 let. Od r. 1992 se přímo účastní podnikatelských aktivit, a to prostřednictvím živnostenského oprávnění a také po určité období, ať už jako vlastník či spoluvlastník obchodních společností či jako člen statutárních orgánů těchto společností. Své vědomosti v oblasti trhu nadále zvyšoval do té míry, že byl jmenován Krajským soudem v Ostravě soudním znalcem v oboru ekonomika, dodavatelsko-odběratelské vztahy. Je přesvědčen, že pro poradenskou a konzultační činnost v oblasti dodavatelsko-odběratelských vztahů splňuje veškeré odborné předpoklady. Dne 4. 2. 1997 se podílel na založení a.s. DERAM, která v následujících letech byla přejmenována na a.s. D. & partneři a jmenovaná Ministerstvem spravedlnosti znaleckým ústavem pro oceňování podniků, částí podniků, nepeněžitých vkladů, nemovitostí, movitých věcí a know-how. Při svém vzniku se a.s. DERAM zabývala poradenstvím v oblasti účetnictví, daní, zpracováním odborných posudků a dále poskytovala služby v oblasti obchodu a řízení. Za dobu jeho působení ve spol. D. & partneři se podílela na zpracování desítek, možná i

stovek znaleckých a odborných posudků. Přibližně od r. 2008 rovněž určitou dobu spolupracoval s obchodní společností Business Advisor, s níž byl po určitou dobu i majetkově propojen. Tato společnost měla v předmětu podnikání poradenskou a konzultační činnost. Jeho přínos pro Business Advisor byl v rámci jeho specializace poradenské a konzultační činnosti, které společnost vykonávala na základě uzavřených obchodních smluv. Pokud je mu známo, spol. Business Advisor se opírala o spolupráci s renomovanými subjekty podle toho, na kterém segmentu obchodního trhu se pohybovala. Využívala služeb, pokud se týká účetnictví, spol. ABC Daně, spolupracovala na základě poradenské smlouvy se spol. D. & partneři a.s., v právním záležitostech řešila vztahy s advokátní kanceláří JUDr. Martínkové. Je možné shrnout, že informace spol. Business Advisor získávala bez výjimky z veřejně dostupných zdrojů. Byť se jednalo o veřejné informace, dovolí si tvrdit, že ne každý poskytovatel konzultačních a poradenských služeb dokázal ve stejné kvalitě informace najít, získat a pracovat s nimi. Tím chce říci, že i získání a selekce informací z veřejných zdrojů měla pro klienta svou hodnotu a tedy také svou cenu. Daleko vyšší podíl na ceně však představovalo vyhodnocení těchto informací, sestavení a zpracování hodnověrných závěrů. V těchto závěrech, aby byly pro klienta cennými, byly zahrnuty již znalostní dovednosti, stejně tak obchodní zkušenosti z oborů technických, ekonomických a zejména dodavatelsko-odběratelských vztahů. Spol. Business Advisor tak mohla nabídnout svým klientům maximální odbornost a dovolí si tvrdit, že vysokou úroveň kvality svých služeb v oblasti poradenských a konzultačních činností. Společnost s touto maximální odborností byla důvodem, proč Business Advisor byla vyhledávána ze strany klientů, a to zejména s ohledem na znalost trhu na území celé ČR a zejména pak v regionu Moravskoslezského kraje, ve schopnosti získávat informace o konkurenci a konkurenčním prostředí a analyzovat chování konkurence na tomto trhu. Tato schopnost byla z obchodního pohledu klienta možná tou největší devizou, kterou společnost svým klientům přinášela. Protože spol. Business Advisor prostřednictvím jeho osoby a prostřednictvím spolupráce externích subjektů měla mnoho kontaktů směrem k podnikatelským subjektům představujícím konkurenci při uplatnění v neveřejné zakázce. Dokázala zpravidla s velkou mírou přesnosti označit chování konkurence ve veřejné zakázce. Tím chováním má na mysli zejména, zda konkurence hodlá vstoupit do uvedené soutěže a pokud případně ano, jakou nabídku zamýšlí případně podat. Z obchodního hlediska takto získané informace pro klienta byly z podnikatelského konkurenčního prostředí těmi nejcennějšími. *(pozn soudu: odhady chování konkurence však Business Advisor nikdy neprováděla a neposkytovala rady ve smyslu stanovení ceny oproti konkurenčním nabídkám.)* Spol. Business Advisor si získávala reputaci na trhu, zvyšovala svou prestiž, což se samozřejmě promítalo i do ceny zakázky. Pokud jde o jeho samotného, jako podnikatel pohybující se ve společnosti podnikatelů, sportovců či umělců, již výše než 20 let se účastnil nesčetných akcí a seznámil se opravdu se stovkami lidí. Dalším místem, kde bezpochyby docházelo k osobním kontaktům, byl výkon jeho samostatné práce, zvlášť pokud se jednalo o znaleckou a poradenskou činnost. S ohledem na délku času, která již uplynula od prvních setkání, a četnosti známých osob bude schopen určit počátek vzájemných kontaktů se jmenovanými osobami s velkou nepřesností, přesto se pokusí vztah k těmto osobám popsat. Ing. Břetislav P., toho zná od r. 2003, cca 10 let, a ví, že tento je v současné době předsedou představenstva Business Advisor. Rovněž ví, že v minulosti působil jako náměstek ředitele Uhelných skladů v Ostravě. Dnes již není schopen určit, kdy se se jmenovaným setkal poprvé. S Ing. P. si tyká, vídali se osobně 3x až 4x do měsíce. S manželkou p. P. se osobně nezná. S Ing. Jiřím S. se zná zhruba od r. 2010, pokud se neplete, tak jej s ním seznámil p. L. na společenském plese. S Jiřím S. nemá žádný přátelský či osobní vztah, kromě toho, že se v minulosti mohli potkat na nějaké sportovní či společenské akci, žádný kontakt s ním neudržuje. Ing. Michala T. zná cca 5 let, resp. ví, o koho se jedná, neboť s touto osobou nemá žádný pravidelný kontakt. Ví, že v minulosti se zajímal o nějaký obchodní případ, ale není si schopen předmět jeho zájmu blíže vybavit. S touto osobou se stýká, bližší vztah s ní však neudržuje. Pokud jde o Radima L., bývalého místostarostu Městského obvodu Ostrava-Jih, se jmenovaným se potkal pouze jednou před několika lety na nějaké společenské akci, asi na plese Ostravy-Jih. S tímto si vyká, nikdy si spolu netelefonovali. Oldřicha L. zná cca 4 nebo 5 let, tykají si. Osobně se

nenavštěvují a řekl by, že se vzájemně nevyhledávají. Pokud si vzpomíná, seznámili se v tenisovém areálu, kam chodil pravidelně hrát tenis. Ví o něm, že se jedná o podnikatele, který působí jak na území ČR, tak v zahraničí. Ze své profesní činnosti ví, že se zajímal o některé obchodní případy, lépe řečeno zakázky. Říkalo se o něm, že je to osoba s určitými kontakty v politických kruzích, to není schopen ani potvrdit ani vyvrátit. V této souvislosti si pouze pamatuje, že jej seznamoval s Ing. S., což byl hlavní náměstek primátora města Ostravy. Pokud jde o Aleše B., ví, že se jedná o bývalého náměstka primátora. Jmenovaného zná cca 5 let, žádné kamarádské ani bližší vztahy nemají, v minulosti je ani neměli. Nevzpomíná si, že by spolu v minulosti komunikovali, ale nemůže to vyloučit. Karla S. zná asi 10 let, s odstupem doby neví, jak k setkání došlo, pravděpodobně na nějaké sportovní či společenské akci konané v regionu Ostravy. S Karlem S. neudržuje žádné kontakty, v rámci Ostravy se vídali na nějakých sportovních akcích a zdvořilostně se pozdravili. Simonu P. zná cca 6 let, pokud si dobře pamatuje, byli vzájemně představeni v přítomnosti jejího tehdejšího manžela. Se jmenovanou se stýkal i osobně, občas zašli na kafe, méně častěji na oběd. Jejich vztah lze označit za přátelský, tykají si. Pokud se týká telefonních hovorů, zcela určitě převažovala osobní témata jako rodina apod., případně s ohledem na jeho odbornost soudního znalce s ní v telefonických hovorech konzultoval nějaké otázky organizování své činnosti. Takto se na něj obracela celá řada jeho přátel. Ing. Romana K. zná, vykají si, je generálním ředitelem a předsedou představenstva dopravního podniku. Vídávali se na různých sportovních akcích a má za to, že je příznivcem především HC Vítkovice, kde jej mezi diváky vídává. Vídávali se tak 1x do měsíce a ve stejném intervalu si telefonovali. O Ing. Tomáši F. ví, že byl členem managementu dopravního podniku a předpokládá, že i jeho zaměstnancem. Aniž by s ním udržoval nějaké bližší kamarádské vztahy, ví o něm z doslechu, že měl zájem o vstup do regionální ČSSD, kde se měl zájem zabývat problematikou fyzicky a mentálně postižených osob, protože jeho syn byl takto postižen. Myslí si, že je seznámil Ing. P., a to právě v souvislosti s nějakou charitativní akcí ve prospěch postižených dětí. Ing. Pavla M. zná od r. 2007, seznámil jej s ním Ing. Robert S. Pro Ing. M. se podílel na provádění odborného posouzení některých jeho podnikatelských záměrů. Vzájemný vztah může nazvat jako kamarádský. V průběhu doby se spřátelil a scházeli se občas, jak se říká na pivo. Rovněž navštěvoval, pokud pobýval v Praze, jeho restauraci, kterou vlastnil. Ví, že je spjat se spol. Morys a Inkos Ostrava, přesný podíl v těchto společnostech mu však znám není. Adam R. mu byl představen někdy před 6 či 7 lety. Předpokládá, že se tak stalo při nějaké společenské či sportovní akci v rámci Ostravy. Vzájemně se nevyhledávají, ale ví, že R. je aktivní v rámci regionální politiky ČSSD, zcela určitě v telefonických hovorech vedli a rozvíjeli politická témata. Vylučuje však, že by s ním vedl rozhovor v souvislosti s tím, co je předmětem usnesení o zahájení trestního řízení. Miroslava N. zná nejméně 10 let, ví, že byl spolužákem jeho bratra Radima D. Proto má za to, že mu byl také bratrem představen. Tykají si, ale nemůže jejich vztah nazvat jako kamarádský či obdobný, neboť si nepamatuje, že by se cíleně scházeli např. proto, aby šli do restaurace. Pokud se sešli, tak to bylo vždy za přítomnosti více osob z iniciativy někoho jiného. Ví o něm, že jako hejtman se účastní některých společenských a sportovních akcí, na kterých býval jako divák, popř. i jako účastník on. Ne vždy, ale v některých obdobích byli poměrně v častějším telefonickém kontaktu. Řešili spoustu osobních a rodinných záležitostí. Zcela určitě neminuli ani politická témata, avšak jejich rozhovory či setkání neměli nic společného se skutky uvedenými ve sdělení obvinění. Martinu N. zná jako manželku Mirka N. a současně i jako spolužačku jeho manželky, neboť navštěvovaly stejnou základní školu. Neví přesně, ale předpokládá, že mezi nimi byl ročníkový rozdíl. Ví, že byla přijata do zaměstnaneckého poměru na pozici sekretářky ve spol. Business Advisor, se jmenovanou se setkával profesně, ale kromě toho, co uvedl, mu není nic bližšího z jejího života známo. Ing. Lumíra P. zná 8 nebo 10 let, ví, že je příznivcem ostravského sportu a předpokládá tedy, že se seznámili někde na tribuně či podobně. K Lumíru P. ho neváží žádné bližší vztahy. Dalibora G. zná asi 10 let, ví o něm, že je členem rady města Ostravy, ale to je vše, co je k jeho osobě schopen říci. Neuvědomuje si, že by se někdy potkávali pouze oni dva. Pokud se potkali, bylo to v rámci pořádání nějaké zmiňované akce. Vojtěcha M. zná cca od r. 2006, neví, jak to vyjádřit, jejich otcové se znali a předpokládá, že o něm slýchal od dětství. Ing. Petra Š.

zná delší dobu, není schopen říci, zda je to 10 nebo míň let. Zná ho již z dřívější funkce, pracoval ve skupině ČEZ, pokud si ho dobře zařazuje, a pokud si dobře pamatuje, s ohledem na jejich aktivity v oblasti oceňování, které v tom období souvisely s transformací a.s. ČEZ a následně pak znalecké posudky pro Vítkovice – energetika. Přesně si nepamatuje, jakou funkci zastával. S Ing. Š. pak přišel do styku v době jeho působení ekonomického náměstka městské nemocnice, a to se snahou a v souvislosti se zájmem znaleckého ústavu o znaleckou činnost pro nemocnici. Jiřího M. zná cca 5 let, domnívá se, že byli seznámeni jeho známým Radimem F. S Jiřím M. se v podstatě spřátelili a občas se viděli někde i u skleničky. O tom, že jejich vztah byl kamarádský, může svědčit to, že mu jedenkrát finančně vypomohl půjčkou, když měl zrovna nějaké rodinné problémy. MUDr. N., ředitele městské nemocnice, zná někdy od r. 2010, kdy důvodem prvního kontaktu byl zdravotní stav, který se jmenovaným konzultoval, nebo lépe řečeno, vhodnost chirurgického zákroku. Poté se ještě se jmenovaným setkával. Ing. B. mu byl představen zhruba před 4 nebo 5 lety, ale Ing. B. nezná jinak, než jako člena představenstva Škoda Holding a.s. S Ing. B. si vykají. Advokátní kancelář Mgr. Š. oslovili s nabídkou spolupráce v oblasti oceňování při jejich kampani tak, jako stovku potenciálních klientů. V r. 2012 využívali jejich právních služeb. Ing. Roman G. mu byl představen přibližně v r. 2008, nic bližšího k jeho osobě neví, než to, že je zástupcem podnikatelského seskupení skupiny Agel. Jmenovaného znal pouze profesně, jako zástupce možného klienta při poskytování služeb znalecké kanceláře. O Ing. Č. ví, že je majitelem stavební spol. Vostav Morava, přičemž jeho a jeho společnost vnímali jako potenciálního klienta v rámci poskytování znaleckých služeb. O Evě P. ví, že se jedná o tchyni p. Adama R.

58. Dále uvedl, že se hlásí k mnohdy i úzkým vztahům s mnoha významnějšími lidmi napříč politických spektrem i v podnikatelských kruzích regionu Ostravska i mimo něj. Stejně tak se hrdě hlásí ke stejným vztahům s mnoha sportovci, olympioniky, reprezentanty, a to jak současnými, tak i z dřívější doby. Má několik přátel i mezi umělci, ale kategoricky vylučuje, že by od kohokoli, zejména od osob ze sféry státní správy či politické reprezentace, obdržel jakoukoli informaci, která by byla obchodním tajemstvím, podléhala jakémukoli stupni utajení či informaci, ke které by měla ta či ona osoba povinnost zachovávat mlčenlivost. V minulosti neměl, ani se nikdy nepokoušel ovlivňovat veřejné zakázky, v okamžiku jejich vyhlášení či před ní. Nikdy v minulosti neuměl ani se nepokoušel ovlivnit výsledek veřejné zakázky, ani rozhodnutí rozhodovací komise. Proto odmítá obecné nařčení ze sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, a pokud bude nařčen z konkrétního jednání, které by mohlo naplnit skutkovou podstatu takové výhody, tak takové obvinění vyvrátí. V další části svého výslechu dne 4. 9. 2014 (č. l. 2074/sv. 8) uvedl, že obsahem usnesení o zahájení trestního stíhání jsou 3 veřejné zakázky na obnovu vozového parku vyhlášené zadavatelem Dopravním podnikem Ostrava. Tyto veřejné zakázky byly vyhlášeny ve dnech 7. 5. 2009, 2. 2. 2010 a 29. 10. 2010. K létům 2009 a 2010 ve vztahu k dopravnímu podniku zcela prokazatelně jej nevázaly žádné osobní vztahy a kontakty k osobám spjatým s touto akciovou společností, snad vyjma osoby Vojtěcha M. Až na přelomu let 2011-2012 a v následujících letech spolu projednávali celou řadu zejména politických otázek dotýkajících se regionální politiky místní ČSSD a poté, co se stal europoslancem ČR v Bruselu, chtěl využít jeho zkušeností s politikou EU při snaze dosáhnout svého rozvoje a rozvoje Business Advisor, což popíše níže. Pokud ale vychází z jeho výpovědi z období let 2011-2012, již dlouhodobě nepůsobil v žádné funkci v DPO. Následně se vyjádří k těmto osobám, u nichž citoval z protokolu o jejich výpovědích o tom, kdy se s ním seznámili a kolikrát se setkali, případně, kdy se stali zaměstnanci dopravního podniku (pozn. soudu – aniž se sám k těmto osobám za sebe vyjádřil). Uvedl, že v letech 2009-2010 neexistovala ve spojitosti s DPO osoba, se kterou by udržoval přátelský či obchodní vztah nebo kontakt. Lze si proto jen stěží představit, že by spol. PRAGOIMEX potřebovala v uvedeném období pro cokoliv ve vztahu k DPO prostředníka. Dále zdůraznil, že policejní rada v rámci výslechu svědků zaměňuje období let 2009-2010 s obdobím let 2012-2013 a nevnímá rozdíl mezi pojmem veřejná zakázka a studie ekologizace vozového parku DPO. Tři předmětné zakázky ve vztahu k DPO, pro které je stíhán, byly vyhlášeny v letech 2009-2010. Studie ekologizace vozového parku DPO se připravovala v letech 2012-2013. Tento rozdíl v datech a pojmech, který dosud není policií vnímán

jako naprosto zásadní pro pochopení jeho aktivit ve vztahu k dopravě v Ostravě. Dne 30. 10. 2008 došlo mezi PRAGOIMEX a.s. a spol. Business Advisor, dříve Happy Sommer, k uzavření rámcové smlouvy o spolupráci. Uzavření této smlouvy mělo naprosto zásadní význam pro další směřování jeho podnikatelských aktivit a aktivit spol. Business Advisor, jak uvede níže. Přesto, že se rámcová smlouva týkala realizací zakázek v Ostravě, bylo nutno zpracovat pro spol. PRAGOIMEX v rámci výkonu poradenské činnosti posouzení možnosti působení zahraničních dodavatelů tramvají či jejich komponentů na českém trhu. Aniž by zde zabíhal do detailů zpracování studie, kterou následně opakovaně doplňoval o nová zjištění, zabýval se úspěšností vyhodnocení jednotlivých zahraničních výrobců při jejich uplatnění na zakázkách v zahraničí, např. když tramvaje T3 jezdí, mimo území ČR, v celé řadě zemí zkoumal, zda probíhají rekonstrukce i tam, kdo je provádí, za jakou cenu a v jakém rozsahu. Zkoumal dostupné materiály ohledně rekonstrukci tramvajových vozů jiných typů od jiných výrobců a porovnával údaje o počtu renovací a nákupu vozů ve sledovaných městech (*pozn. soudu – zde je namístě konstatovat, že tato činnost byla zřejmě vykonávána zcela zdarma, aniž by si tuto náročnou činnost nechal obžalovaný či obžalovaná spol. Business Advisor zaplatit, přičemž z pohledu této „podnikatelské" logiky byla odměna Business Advisor navázána toliko na úspěšnost prodeje tramvají v Ostravě, ačkoliv měla být zkoumána potencialita úspěšnosti PRAGOIMEX při rekonstrukcích tramvají T3 v celém světě, a spol. PRAGOIMEX niky nezaplatila spol. Business Advisor žádnou odměnu za prodej či rekonstrukci tramvají T3 do jiného města než Ostravy.*)

59. Jím realizovaná poradenská činnost a poradenská činnost Business Advisor byla, když ne jedinou, tak určitě hlavní příčinou, proč spol. PRAGOIMEX podle jeho přesvědčení opustila zcela neperspektivní strategii výroby vícesekvenčních tramvají a zaměřila svou činnost na výrobu jednosekvenčních tramvají. Tato změna znamenala pro spol. PRAGOIMEX úspory v řádech stovek milionů Kč a zajistila výrazné místo na trhu nízkopodlažních vozů. Více by se k tomu mohl vyjádřit některý ze zástupců firmy.

60. Přesto, že sledoval cenovou hladinu, zjistil, že nejen v ČR, ale v rámci celé EU přichází do infrastruktury dopravy značné množství finančních prostředků z fondů EU a dotačních prostředků z grantů poskytovaných jednotlivými státy. Toto zjištění jej přivedlo k podnikatelskému záměru, pokusit se dosáhnout zapojení spol. Business Advisor a jeho osoby přímo do poradenské činnosti na jednotlivá ministerstva, zejména pak se jednalo o Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo dopravy, a to ve vztahu k poskytování dotačních prostředků. Cílem bylo získat nakonec prestiž přímo pro poradenství v Bruselu EU. Dosažením tohoto cíle by došlo k mnohonásobnému navýšení zisku jeho osobě i spol. Business Advisor. Aby spol. Business Advisor byla konkurenceschopnou na úrovni spolupráce s ústředními orgány, musela splňovat podle jeho přesvědčení dva základní aspekty. Tím prvním byla všeobecná známost společnosti, té nebylo možné dosáhnout jinak, než razantním zviditelněním společnosti za pomoci reklamy a propagace společnosti. Proto společnost i nadále naprosto zásadní část svého zisku vkládala do reklamy, zejména pak zprostředkovaně přes reklamní spol. PROPAG- STORM. Tato společnost byla vybrána z toho důvodu, že byla v regionu Ostravy a měla obrat řádově ve stovkách milionů Kč. Jednalo se tedy o zaběhnutou a úspěšnou marketingovou společnost. Tyto kroky byly činěny dle jeho informací na základě rozhodnutí akcionáře či akcionářů spol. Business Advisor. Tento marketingový postup externích investic do reklamy byl shledán jako správný a doporučen i externí společností zabývající se hodnocením a oceňováním firem. Druhým aspektem pak byly určitě výsledky činnosti spol. Business Advisor na poli dotační politiky. Měl věrohodné informace o tom, že bude uvolňována značná část z grantových prostředků v souvislosti s ekologií v dopravě. Tyto informace se ukázaly později jako pravdivé, když Ministerstvo životního prostředí uvolnilo dotace v hodnotě jedné miliardy Kč do projektu autobusů s pohonem CNG. Hlavně viděl ze své činnosti, že výrazná část těchto prostředků bude lokalizována na oblasti se zhoršeným životním prostředím, jako je oblast mostecká, ústecká a samozřejmě Ostravsko. Aby město Ostrava vůbec mělo možnost získat dotační prostředky na ekologizaci vozového parku, bylo nutno připravit věrohodnou a objektivní studii, a to studii ekologizace vozového parku Ostrava. Spol. Business Advisor podle

jeho představ měla být naprosto transparentním a legitimním poradcem pro čerpání těchto prostředků pro Ostravu. Především na čerpání a vyčerpání dotačních prostředků na ekologizaci dopravy za účasti spol. Business Advisor by se tato společnost dostala do povědomí ústředních orgánů jako seriózní, důvěryhodný a především schopný subjekt pro spolupráci s těmito ústředními orgány ministerstev. Tuto reputaci by pak spol. Business Advisor využila v rámci soutěže na výběr poradenských firem a zapojila se do programu poskytování dotací na Ministerstvu životního prostředí, Ministerstvu pro místní rozvoj, Ministerstvu dopravy, případně jiných ministerstev (pozn. soudu – to vše bez zaměstnanců, pouze s jedinou osobou jednatele Břetislava P., který se v závěrečném návrhu vyjádřil v tom směru, že v podstatě nic o dění ve společnosti nevěděl). Tato jeho podnikatelská vize a vize spol. Business Advisor však začala mít trhliny v tom, že příslušní pracovníci DPO nebyli schopni analýzu studie ekologizace vozového parku DPO řádně a včas připravit na takové úrovni, která by umožnila analýzu předložit v rámci žádosti a požadavku na poskytnutí dotace. Liknavost a neprofesionalita zástupců a zaměstnanců DPO ohrožovala jeho záměry ve vztahu k Business Advisor, jak je popisoval výše (*pozn. soudu: zde se opět obž. Martin D. staví do pozice ovládající spol. Business Advisor, kdy se vyjadřuje tak, že jsou ohrožovány jeho záměry ve vztahu ke spol. Business Advisor, nikoli záměry akcionářů či předsedy představenstva společnosti Břetislava P., a lze tedy jednoznačně vysledovat změnu rétoriky obžalovaného od počátku trestního řízení, kdy se vyjadřoval v tom směru, že on sám „budoval" společnost až po pouhého poradce a konzultanta vázaného mlčenlivostí na konci hlavního líčení).* Je pravdou, že poměrně otevřeně řešil špatnou připravenost analýzy se zástupci DPO. Bylo to však přirozené z jeho strany, neboť neschopnost pracovníků DPO mohla ve svém důsledku znamenat pohřbení jeho podnikatelského závěru pro nutno proniknout s poskytováním svých služeb soudního znalce a spol. Business Advisor do služeb ministerstev a následně Bruselu (pozn. soudu – bylo by možné položit si otázku, zda by např. renomovaná poradenská společnost typu Ernst & Young vázala svůj podnikatelský úspěch a budoucnost na „neschopnost" zaměstnanců některého ze svých klientů). Bylo tedy zřejmé, že pokud neuspěje jako osvědčený partner některého z ústředních orgánů státní správy, nebude mít šanci uplatnit se sám či prostřednictvím Business Advisor v Bruselu. Podmínka včasné a perfektního zpracování studie ekologizace vozového parku měla pro něj ještě druhý, neméně důležitý význam. Ve své podnikatelské činnosti se setkal a jednal se zástupci americké společnosti Saran. Jednalo se o firmu vyrábějící a montující systém indukčního průběžného dobíjení elektrobusů s jejich následnou celkovou montáží. Jednání se zástupci společnosti se účastnil i zástupce DPO, pokud si dobře vzpomíná, jednalo se o Ing. K. Jednání směřovala nejen k instalaci tohoto způsobu dopravy v Ostravě, ale i přenesení výroby jednotlivých komponentů daného systému a montáže těchto elektrobusů pro vymezený region Evropy do Ostravy, resp. DPO. Pro jednání s americkou společností však bylo rovněž potřeba předložit strategii, která by deklarovala skutečný zájem ze strany DPO a ze strany Statutárního města Ostravy o realizaci ekologické dopravy. V případě úspěšného jednání oprávněně předpokládal nemalý profit za činnosti citované americké společnosti, přičemž forma a rozsah tohoto profitu by byl předmětem jednání mezi ním a zástupci spol. Saran, ke kterému by došlo s přihlédnutím k posunu jednání mezi americkou společností a DPO.

61. Z těchto důvodů jeho snaha byla, aby DPO v letech 2011, 2012 dosáhl na dotace a aby DPO perfektně připravilo v letech 2012 a 2013 studii ekologizace vozového parku. Nejednalo se nepochybně o nezištnou službu ve prospěch DPO, ale byla z jeho strany naplněním strategie a podnikatelského plánu jeho a spol. Business Advisor a prostředkem pro to, aby spol. Business Advisor dosáhla smluvního zakotvení coby poradenské společnosti u zmiňovaných ministerstev a v nejlepším případě i u orgánů EU poskytujících dotační prostředky. Proto také došlo ke zvýšení jeho kontaktu s p. M. v době krátce poté, co se stal v polovině r. 2012 europoslancem (*pozn. soudu: pokud obžalovaný sám uvádí, že se nejednalo o nezištnou službu ve prospěch DPO, nelze pominout, že obžalovaný neměl s dopravním podnikem žádnou smlouvu, která by jej opravňovala k jakékoli činnosti a jednání s dopravním podnikem, a veškerá tato jednání tedy musel zaštiťovat jakousi svou neformální skutečnou autoritou, která vyplývala z jeho politických kontaktů).* Těžko si lze totiž představit, že by jakýkoli jiný „no name" podnikatel nakráčel do DPO a začal kritizovat jeho vedení a zaměstnance za co, že nejsou schopni zpracovat

studii pro získání dotace EU. Závěrem své výpovědi tedy k těmto třem zakázkám na dodávky tramvají uvedl, že v době jejich přípravy, zadání a vyhlášení vítěze neměl žádné kontakty s osobami v dopravním podniku či jeho okolí a na dané zakázky nemohl mít jakýkoli vliv. To platí zvláště za situace popisované ve svědecké výpovědi Ing. K., že s ohledem na skutečnost, že u dané zakázky se čerpaly dotační prostředky z fondu Moravskoslezského kraje, musely být technické a další parametry veřejných zakázek poskytnuty v úplné podobě krajským orgánům cca 2 roky před vyhlášením veřejné zakázky, tedy v letech 2007-2008. V letech 2012-2013 intenzivně řešil se zástupci DPO studii ekologizace vozového parku. Kritizoval nepřipravenost studie, ale toto jeho počínání, jehož důvody výše vysvětlil, samozřejmě nemělo a nemohlo mít nic společného s předmětnými třemi zakázkami z let 2009-2010, když dávno předtím byly vysoutěženy a možná i zrealizovány. Pokud jde o ovlivnění zakázek vyhlášených Městskou nemocnicí Ostrava dne 26. 3. 2012 ve prospěch spol. Martek Medical a v souvislosti s tím měl získat úplatek. Nechápe, proč si někdo může myslet, že v daném případě šlo o zmanipulovanou zakázku, když vítěz nabídl cenu v hodnotě 50,6 % oproti ceně předpokládané. Je přesvědčen, že pokud by vítěz měl vítězství předjednáno jakýmkoliv zprostředkovatelem, pak při zjištění, že se dostal pouze na 50,6 % odhadované hodnoty zakázky vyhlašovatelem soutěže, by takového zprostředkovatele asi hnal k odpovědnosti. Spol. Business Advisor prokazatelně vykonávala pro spol. Martek Medical prakticky totožné služby na základě smlouvy o kontrolní činnosti u veřejných zakázek, a to v Krajské nemocnici Liberec, Zdravotní záchranné služby Jihomoravského kraje, Zdravotní záchranné služby Zlínského kraje, Orlickoústecké nemocnice, Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, Nemocnici Středočeského kraje, Oblastní nemocnici Mladá Boleslav Středočeského kraje (močové katetry), Oblastní nemocnici Mladá Boleslav (injekční jehly), Fakultní nemocnici Ostrava, České průmyslové zdravotní pojišťovně, Sdružené zdravotnické zařízení Krnov, centrální nákup, Městská nemocnice Ostrava (hygiena pacientů a personálu), Všeobecné fakultní nemocnici Praha, Fakultní nemocnice u sv. Anny, Městská nemocnice Ostrava – spojovací materiály, Psychiatrická léčebna Šternberk, Fakultní nemocnice Na Bulovce, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna (balíčky pro pojištěnce), Městská společnost sociálních služeb v Mostě, Fakultní nemocnice v Motole, Psychiatrická léčebna Šternberk (rukavice), Pardubická krajská nemocnice, Fakultní nemocnice Plzeň, IKEM Praha. Ve všech uvedených 25 případech spol. Business Advisor poskytnuté služby společností Martek Medical v oblasti přípravy smluv směřujících do veřejných soutěží objednateli kontroly řádně vyúčtovala a přijatou platbu také dle příslušných daňových zákonů zdanila a daň řádně odvedla. Jelikož se jednalo o podnikatelskou činnost ze strany Business Advisor, nemůže nikdo očekávat, ani policejní rada, že by společnost vykonávala podnikatelskou činnost bezúplatně, zadarmo. Lze naprosto snadno doložit, že pro práci na zadávání veřejných zakázek využívají externích služeb zadavatelé veřejných zakázek z řad ministerstev a jim podřízených či řízených institucí z řad orgánů městské správy. Přesto, že tyto subjekty mají desítky a stovky pracovníků, kteří v pracovním poměru mají pracovní náplň práci s veřejnými zakázkami. Není proto nic nelegitimního, že pokud s ohledem na složitost zákona o zadávání veřejných zakázek a jeho překotné novelizování, vyhledá externí pomoc rovněž soukromý podnikatelský subjekt. Z výpovědí všech členů hodnotící komise předmětné zakázky vyplývá skutečnost, že žádný z členů komise jej neznal, a tudíž nebyl jím ovlivněn. Zvláště pak z výpovědi člena komise MUDr. Miroslava H., MBA, vyplývá, že odborně z hlediska medicínské specializace v oblasti arytmologie, kardiologické intervenční medicíny, byla veřejná zakázka připravena, a na jakých závěrech hodnotící komise připravila vyhlášení vítěze. Jak výpověď zmiňovaného MUDr. Miroslava H., tak další výpověď dalšího člena hodnotící komise MUDr. Jiřího B. nade vší pochybnost rozptýlili podezření z ovlivnění výsledků výběrového řízení. Dvojnásob to platí o možnosti ovlivnit výběr někým z řad medicínských laiků. Ze samotného seznamu zdravotnických zařízení, coby zadavatelů veřejných zakázek, ve kterých spol. Business Advisor poskytla službu spol. Martek Medical, a to na poli přípravy přihlášek do veřejné soutěže, vyplývá, že spol. Business Advisor měla jak vlastní erudici, tak také dostatek praktických zkušeností s veřejnými zakázkami (*pozn. soudu – vyjma manželky hejtmana Martiny N., která do práce vůbec nechodila, a brigádníka pozdějšího poslance Adama R. bez jakýchkoliv*

zaměstnanců a s předsedou představenstva, který o ničem nevěděl). Koneckonců i v oblasti zdravotnictví. Pokud se s žádostí o poskytnutí služby na Business Advisor obrátila spol. VOSTAV MORAVA, pak nebyl jediný důvod, proč by spol. Business Advisor nabídku práce odmítla. Samotné zahájení trestního stíhání ze dne 24. 3. 2014 konstatuje, že u veřejných zakázek na rekonstrukci prvního a druhého nadzemního podlaží budovy traumatologie a rekonstrukci plicního oddělení Městské nemocnice Ostrava zvítězila nejvýhodnější nabídka. Pokud k tomuto korektnímu vítězství přispěla spol. Business Advisor svou kontrolní a přezkumní činností, pak to vše svědčí ne o podvodném jednání, ale o odborné výši dané společnosti *(pozn. soudu: odborná výše společnosti může být pouze sumou znalostí a dovedností fyzických osob, které pro ni pracují, sama právnická osoba žádné znalosti mít nemůže, což si obžalovaný uvědomil až v průběhu hlavních líčení, kdy byl obžalovaný na tuto skutečnost upozorněn a byl dotazován na konkrétní fyzické osoby, které služby poskytovaly)*. Pokud by si policejní rada přál z vlastního popudu či na základě vlastního přání jiné osoby, aby vítězem v obou předmětných zakázkách se stala nabídka nikoli ta nejvýhodnější, pak by sám spekuloval na hraně machinací s veřejnou zakázkou. Jak vyplynulo z dosavadních výsledků policejního šetření, administrátorem obou výše uvedených veřejných zakázek vyhlášených Městskou nemocnicí Ostrava byla spol. Seller Moravia. Pakliže toto je pravdou, pak jeho osobní známost s ředitelem nemocnice či jeho náměstkem nebo mluvčím nemocnice je naprosto nicotná. O skutečnosti, že veřejná zakázka byla administrována jiným subjektem než MNO, podle svého přesvědčení v dané nevěděl, Je sice možné, že se název administrátora zakázek objevil v písemných dokumentech, které obdržela spol. Business Advisor od spol. Vostav Morava v rámci plnění úkolů přezkoumávání přihlášek, ale pokud ano, tak této informaci nevěnoval žádnou pozornost, neboť pro plnění úkolů ze strany Business Advisor vyplývající tato informace o kontrolní činnosti nehrála žádnou roli. Pro spol. Vostav Morava, pokud si dobře vzpomíná, prováděl kontrolu materiálů tvořících přihlášku v několika desítkách veřejných soutěží. *(pozn. soudu: nicméně žádná z těchto kontrol, tak jak se k nim obžalovaný přihlásil, nebyla vykázána a účtována společností D. & partneři vůči společnosti Business Advisor, a to ani podle účetnictví Business Advisor (přílohové sv. 34), ani podle dokumentů zajištěných v počítačích (přílohové sv. 32) a ani podle materiálů vydaných samotným obžalovaným v průběhu hlavního líčení (příloha D – přehled fakturace D. & partneři vůči Business Advisor za období 6/2011 – 6/2013) - podrobně rozvedeno níže v části věnované porovnání činnosti účtované společnosti D. & partneři společnosti Business Advisor, oproti tomu co bylo společností Business Advisor účtováno a vykázáno jejím klientům.)* Na tomto místě zdůrazňuje, že právě k takovéto činnosti má odpovídající vzdělání doplněné o osvědčení soudního znalce v oboru ekonomiky, odvětví dodavatelsko-odběratelské vztahy. V této souvislosti se ptá, kdo jiný by byl oprávněn provádět kontrolu a posouzení kompletnosti a správnosti k veřejné zakázce. Kdykoliv může prokázat svou erudovanost k dané problematice a profesní oprávněnost jménem spol. Business Advisor, takovouto kontrolu ku prospěchu klientů společnosti uskutečňoval. Za prosperitou spod. Business Advisor nestál kapitál hazardního průmyslu ani profesní odbornost na úrovni výučního listu údržbáře, ale maximální možná vzdělanost a spolupráce s renomovanými odborníky v oblasti práva a ekonomiky. Dále se vyjádřil ke svému majetku, když uvedl, že do 31. 12. 2008, tedy ještě před zakázkami, z nichž je obviněn, kapitálovými operacemi spočívajícími v nákupu, držbě a následném prodeji akciových a obchodních podílů, dále prodejem bytu na Komenského ul. v Ostravě a obchodováním s akciemi a podílovými listy vydělal částku celkem zaokrouhleně 32 milionů Kč po zdanění. Zmíněné kapitálové operace, prodej bytu a obchodování s cennými papíry jsou dle zákona o dani z příjmu osvobozené příjmy. Jsou tedy zcela v souladu s platnou daňovou legislativou. Tyto příjmy se neuváděly do jeho daňových přiznání k dani z příjmu, což je v souladu s platnými zákony a policejní orgán to zcela opomíjí. K 31. 12. 2008 měl na běžném účtu v Komerční bance zaokrouhleně 18,6 milionů Kč, dále pak 2 miliony Kč na bankovním účtu Raiffeisenbank a částku přes 4 miliony Kč na účtu Citibank Europe. Tedy celkem částku přesahující 24,5 milionů Kč. v Hotovosti měl k tomuto datu cca 6 milionů Kč, v investičních kamenech měl uloženu hodnotu cca 3,6 milionů Kč *(pozn. – jak bylo již dříve konstatováno, certifikáty těchto investičních kamenů jsou však až z r. 2012)*. Celkem tedy ke konci r. 2008 činil jeho finanční majetek 34 miliony Kč. Zmíněný majetek pocházel ze zdrojů, které výše popsal. Pokud si vzpomíná správně, mimo výše uvedené příjmy do

konce r. 2008 měl v následujícím období i další příjmy. Jednalo se o úroky připsané z peněz na bankovních účtech, kdy za období 10 let jejich výše činila cca 2 miliony Kč. V Komerční bance využíval ke zhodnocení finančních prostředků zvýhodněných spořících účtů, kdy z výpisu č. 4 ze dne 25. 12. 2009 plyne, že získal na úrocích úročení srážkové daně 195 000 Kč za r. 2009. Podobně tomu bylo i v následujících letech a v letech předcházejících u spol. Citibank, kde měl nastavený speciální spořící účet. Jelikož si neuchovával veškeré výpisy, požádal příslušné peněžní ústavy o zaslání jejich kopií. K těmto příjmům pro úplnost uvádí, že podléhají srážkové dani u zdroje, tudíž nemusely být a nebyly daněny v daňových přiznáních, a to opět v souladu s daňovou legislativou. Dále měl příjmy z operací s akciemi či jinými cennými papíry uskutečňovanými přes banky či prostřednictvím institucí jako je např. investiční spol. České spořitelny, a to se zahraničními či tuzemskými cennými papíry a podílovými fondy, ty činily za posledních 15 let jeho příjem v hodnotě cca 3 miliony Kč. K těmto příjmům pro úplnost uvádí, že zcela v souladu s tehdy platnou legislativou byly dodrženy příslušné, zejména časové podmínky, tudíž tyto příjmy nebyly v souladu s platnou legislativou zahrnovány do jeho daňových přiznání. Dále spravuje a spravoval prostředky svého bratra Ing. Radima D., jejichž výše činila a činí zaokrouhleně 2,6 milionů Kč. Úspory jeho a jeho manželky za 20 let činí zaokrouhleně 1,5 milionu Kč. V této souvislosti uvádí, že jeho manželka byla po celou dobu zaměstnána a její čistý příjem ze zaměstnání činil přibližně v průměru 17 000 Kč v cenách r. 2012 po celou dobu. Dále uvádí, že běžné provozní výdaje jejich domácnosti s manželkou hradili společně, a to ze zdrojů, které deklaroval výše, zároveň nemůže vyloučit ani to, že pro hrazení těchto potřeb byly používány i zdroje z úroků a operací s akciemi, jež nebyly zahrnuty do výše uvedených částech, ale to již dnes neumí přesně rozklíčovat, navíc se nejedná o žádné zásadní částky. Prostředky, ze kterých pocházely úspory, byly řádně zdaněny a zaregistrovány v jeho daňových přiznáních. Co se týká jeho manželky, tato neměla povinnost podávat daňové přiznání, protože byla zaměstnána u jediného zaměstnavatele a neměla žádné jiné příjmy. Závěrem chce uvést, že ke konci r. 2012 disponoval minimálně částkou 43 milionů Kč, když se jednalo o majetek na běžných účtech, hotovost do konce r. 2008 – 34 miliony Kč, úroky u bankovních účtů – 2 miliony Kč, operace s akciemi či jinými cennými papíry – 3 miliony Kč, spravované prostředky jeho bratra – 2,6 milionu Kč, úspory jeho a jeho manželky – 1,5 milionu Kč, celkem tedy 43,1 milionů Kč. Je tedy nepochybné, že jeho finanční a ekonomická situace s v době po jeho údajném spáchání trestné činnosti oproti době před jejím údajným spácháním nijak neměnila. Dále zdůraznil, že závěry policejního orgánu o nesouladu výše jeho příjmu s jeho majetkem se nezakládají na pravdě (*pozn. soudu – Ve výčtu svého majetku obžalovaný opomněl zmínit účet v Lichtenštejnské bance a částku cca 7,28 milionů Kč, která zde byla vedena, jakož i skutečnost, že se mělo údajně jednat o půjčku, o níž však policie v době výslechů konaných v přípravném řízení nevěděla.)*

62. V další části své výpovědi se obžalovaný vyjádřil k výpovědi svědka Oldřicha L., který se neštítil po řádném poučení o následcích křivé svědecké výpovědi zakomponovat do své výpovědi svědka smyšlené a lživé tvrzení o tom, že v souvislosti se zakázkou v ZOO Ostrava za ním byl, aby v neprospěch vítěze zakázky B. ovlivnil zakázku ve prospěch dalšího soutěžitele spol. Vostav Morava. Tento svědek si dokonce vymyslel rozdíl 28 milionů Kč mezi oběma nabídkami a výsledek jeho nátlaku spočívající v tom, aby se p. B. pro vyvíjený nátlak do zakázky vůbec nepouštěl. Ve skutečnosti v rámci zakázky ZOO Ostrava prokazatelně spolu nikdy nesoutěžily společnosti B. a Vostav Morava. Dále ve své výpovědi z přípravného řízení poukázal na rozpory ve výpovědích svědka Aleše B. a Miroslava K., přičemž výpověď Aleše B. měla být vedena snahou jej poškodit. Dále se vyjádřil ke svědecké výpovědi svědka Miroslava F. s tím, že zde ani jedno procento slov není pravdivých, přičemž uvedl, že Miroslav F. je tzv. pravou rukou Oldřicha L. a dělá pro něj „špinavou práci". Naopak popsal setkání, ve kterém mu p. F. v restauraci Viktoria učinil nabídku krytí před Policií ČR, kteréžto služby údajně měl využívat i p. Oldřich L., a to za šestimístnou částku, kterou měl určit on sám. Miroslav F. se na této schůzce choval konspirativně, měl s sebou údajnou rušičku odposlechu, která však ve skutečnosti mohla být diktafonem, a část komunikace chtěl činit prostřednictvím papírku, na kterém měl on k šesti nulám dopsat i částku, kterou by on sám ohodnotil služby Miroslava F. Na tuto nabídku Miroslava F. však nepřistoupil, neboť měl za

to, že se jedná o čistou nehoráznost. V rámci tohoto hovoru Miroslav F. zmínil, že mu hrozí trestní stíhání za přijetí úplatku ve výši 2,5 % z celkové dotace z regionálních operačních programů, avšak on s čerpáním těchto peněz neměl nikdy nic společného, a proto nabyl dojmu, že F. blafuje. Později nabyl dojmu, že ho možná p. F. chtěl pouze vylákat mimo kancelář, aby tam někdo mohl nainstalovat odposlouchávací zařízení. Proto také požádal spol. Ing. P. o prověření kanceláře, nicméně výsledek prověrky byl negativní. Miroslava F. považuje za osobu jemu nepřátelsky naladěnou, zcela vylučuje, že by s ním probíral záležitosti p. Š., kterého si váží, a dalších osob. V žádném okamžiku rozhovoru s p. F. nepsal na papír údaj 4,2 %, aj lživě uvádí, neboť během jejich krátkého rozhovoru psal na papír pouze p. F. Dále uvedl, že tak, jak se hrotila politická situace na regionální scéně ostravské ČSSD mezi stoupenci absolutního zákazu hazardu ve městě Ostrava prosazeného tzv. „Porubáky", a naopak osobami napojenými na hazard a provozování výherních automatů napojenými na politiky ostravské ČSSD tzv. „Jižany", se vyhrotily od r. 2012 vztahy mezi ním, odpůrcem hazardu a přívržencem „Porubáků" a na druhé straně Oldřichem L. *(pozn. soudu: provozovatelem několika heren s hracími automaty)*. Proto se dočítá v telefonních hovorech mezi Jiřím S., Alešem B. či Oldřichem L., že „Martin musí jít do prdele a Mirka (bezpochyby Miroslava N.) musí odstavit". Výsledkem toho, jak si Jiří S., Aleš B. či Oldřich L. představovali, že ho pošlou „do ..." je podle jeho nejlepšího přesvědčení celé toto trestní řízení.

63. **Pokud soud hodnotí výpověď obž. Ing. Martina D., je nutno konstatovat, že obžalovaný nikdy v průběhu řízení nevypovídal spontánně a neodpovídal přímo na dotazy soudu, státního zástupce a v podstatě ani svého obhájce. Vždy vystupoval s pečlivě předem připraveným textem výpovědi. Skutková tvrzení k případu byla jen v krátkých náznacích skryta do převážně procesních námitek a hodnocení jiných důkazů. Proto soud také převzal poměrně širokým způsobem do rozsudku text jeho výpovědí, která se v mnohých částech jeví jako pouhé procesní vyjádření. Nicméně ani tak se nevyhnul zcela zásadním rozporům mezi svými výpověďmi. Především je nutno poukázat na zcela zásadní obrat v rétorice obžalovaného ohledně existence a fungování spol. Business Advisor a jeho osoby. V průběhu prvního hlavního líčení (č. l. 2075 – str. 13 výpovědi obžalovaného) obžalovaný formuloval své záměry slovy „záměr můj, a to za případného využití spol. Business Advisor", čímž deklaroval jednoznačný postoj v tom směru, že on byl hlavním „hybatelem" dění okolo této společnosti a tím, kdo směřoval její zájmy. Teprve v pozdějších hlavních líčeních obžalovaný začal tvrdit, že je v podstatě pouze poradcem společnosti a že za společnost vystupovaly jiné osoby, které byly dokonce autorem podnikatelského nápadu, které však s ohledem na svou povinnost znalecké mlčenlivosti nemůže jmenovat, a on sám byl pouhým poradcem společnosti, za což však inkasoval s ohledem na příjmy společnosti jen zanedbatelnou odměnu ve výši 1 600 Kč za hodinu práce a pokud byl akcionářem společnosti, pak akcie držel jen po přechodnou dobu a v podstatě pro jiné osoby. Obžalovaný rovněž ve svých výpovědích používal formulace „Business Advisor dělala, činila" a vyjadřoval se v tom smyslu, že právnická osoba má svou vlastní vůli a jako právnická osoba koná, čímž zakrýval svou roli „muže v pozadí" a snažil se přesvědčit soud, že spol. Business Advisor mohla všechny činnosti řádně provést. Teprve po připomenutí, že právnická osoba jako taková nemůže nic činit, ale vždy musí konat a práci vykonávat prostřednictvím fyzických osob, začal tvrdit, že konkrétní úkony vykonávali Břetislav P., on sám a další zaměstnanci spol. D. & partneři, případně právníci, které měla tato firma nasmlouvané. Je nutno připustit, že trestná činnost tak, jak byla spáchána, byla perfektně zorganizována tak, aby při kontrole smluvní dokumentace daňovými orgány se jevilo vše jako naprosto perfektní. Z tohoto pohledu nelze vytknout nikomu z obžalovaných, tím méně Ing. Martinu D., že by z pohledu předpisů práva občanského, daňového či správního nebylo vše v pořádku a na tomtéž principu byla vystavěna obhajoba obž. Ing. Martina D., která však opomněla skutečnost, že je nutno hodnotit nikoliv to, co obžalovaní navenek deklarovali, ale to co skutečně zamýšleli učinit**

a co skutečně učinili, a že tedy v oblasti trestního práva se zabývá především subjektivní stránkou jednání obžalovaných.

64. **Obhajoba obžalovaného Martina D. pak v podstatě plynule navazovala na vytvářený obraz činnosti Business Advisor vůči finanční správě, kdy bylo tvrzeno a prokazování plnění ze strany Business Advisor ve vztahu k jejím klientům, nicméně byla opomíjena skutečnost, že provedení úkonů, tj. práci musí vykonat fyzická osoba. Tato skutečnost byla při páchání trestné činnosti opomíjena, a proto nebyl kladen důraz na to, aby i Business Advisor vykázala přijaté služby v rozsahu, ve kterém je poskytla svým klientům. A to zejména za situace, kdy soud na rozdíl od obžaloby, považuje za úplatky, resp. fiktivní plnění nejen plnění od Pragoimexu, Martek Medical a Vostavu Morava (byť u této společnosti v souvoslosti s některou z dřívějších zakázek), ale i od dalších obchodních partnerů Business Advisor. Teprve v průběhu hlavních líčení se tedy poukazuje na to, že úkony prováděl Břetislav P. (dle zjištění soudu v podstatě zdarma), Martin D. (dle zjištění soudu bez jejich účtování a tedy zdarma, vykazujíce jiné úkony, které zjevně prováděny nebyly jako například kontrola výsledků práce Martiny N. a reklamního plnění poskytovaného PROPAG – STORMEM, při kterém nebyla odhalena chyba v zobrazování loga D. & partneři), a advokátní kancelář Martínková, Vídenský a P., kterou platila v rámci paušální platby společnost D. & partneři a jejíž služby nebyly nijak přefakturovávány ze společnosti D. & partneři na Business Advisor a k jejímž službám při poradách o uzavírání smluv mezi Business Advisor a jejími klienty skutečně docházelo, což osvědčuje zajištěná e-mailová komunikace, nicméně naopak nebyla zajištěna žádná elektronická kominkace, která by se týkala přímo poradenské činnosti Business Advisor ve vztahu k jejím klientům či poskytované kontrolní činnosti. Obdobně rovněž IT firma poskytující služby D. & partneři je do účasti na poradenství vtažena účelově s ohledem na služby údajně poskytované společnosti Vitkovice IT Solutions, kde Břetislav P., Martin D. i advokátní kancelář postrádají jakoukoliv odbornost, nicméně i tato firma tak činí zdarma pod příslibem dodávek několika málo kusů techniky pro v podstatě malou rodinnou firmu D. a partněři, zatímco Business Advisor inkasuje statisíce korun. Je tak zřejmé, že obhajoba obžalovaného Martina D. nemůže ve světle těchto skutečností a zjištěných vnitřních logických rozporů a rozporů s jinými důkazy obstát. Je tak zřejmé, že obžalovaný Martin D. nepopisuje události tak jak je ve skutečnosti prožil, ale upravuje jejich popis tak, aby tento popis, pokud možno obstál ve světle pochybností předestřených soudem a vyplývajících z provedených důkazů.**

65. **Obž. Ing. Břetislav P.** v průběhu hlavního líčení nevypovídal, vyjádřil se toliko v přípravném řízení (č. l. 2131/sv. 8), kdy ke své osobě uvedl, že v r. 1960 absolvoval Střední průmyslovou školu strojnickou v Opavě, kterou zakončil maturitou. Po maturitě nastoupil do Ostroje Opava do útvaru důlní mechanizace, kde pracoval 1 rok. V r. 1961 nastoupil na ČVUT v Praze, kdy vystudoval obor obráběcí a tvářecí stroje a tuto školu absolvoval státní zkouškou v r. 1967. Po ukončení základní vojenské služby v r. 1968 nastoupil do Vítkovických železáren Ostrava jako výzkumný pracovník. Ve Vítkovicích pracoval až do r. 1980. Pak nastoupil do organizace Pikaz Praha, tj. Pražská inženýrská kancelář automobilových závodů, kde pracoval rok. Pak nastoupil jako technický náměstek do Severomoravských uhelných skladů Ostrava, kde pracoval až do r. 1989. Po r. 1989 začal podnikat jako osoba samostatně výdělečně činná a jeho podnikání spočívalo v tom, že se jednalo o poradenství v oblasti řízení, ostatního poradenství v oblasti podnikání a řízení a zprostředkování velkoobchodu a velkoobchod v zastoupení. V letech 2005 pracoval jako ředitel Cihelny Hlučín. Podnikal až do ledna 2012 a od té doby je ve starobním důchodu. Spol. Business Advisor byla zaměřena převážně na poskytování služeb nehmotné povahy. V Business Advisor realizoval živnost zapsanou v obchodním rejstříku, v části předmětu podnikání poradenská konzultační činnost, dále zpracování odborných studií a posudků. Poradenské služby Business Advisor byly realizovány ve třech základních oblastech. Kontrolní

činnost, ekonomické, technické a právní poradenství zaměřené na finalizaci nabídek klientů do výběrových řízení a zpracování tržních analýz. Takže v tomto kontextu je třeba předeslat obecně známý fakt, že oblast výběrových řízení, na které se Business Advisor v podstatné míře zaměřovala, je z pohledu jejich vyhlašování či vypisování a podávání nabídek oblastí obtížnou a rizikovou. Je tedy zcela běžné a standardní, že i velké společnosti s rozsáhlým personálním zázemím, potažmo i státní orgány a různé úřady si za tímto účelem najímají externí poradce. Vzhledem ke složitosti problematiky a neustálým změnám v legislativě jsou poradci patřičně honorováni, protože se jedná o specifickou oblast poradenství. Tyto závěry pro větší transparentnost může dokumentovat např. rámcovou smlouvou o spolupráci uzavřenou se spol. PRAGOIMEX a.s. ze dne 7. 11. 2008, včetně jejích dodatků. V této smlouvě se Business Advisor dle čl. 1/2 zavazovala buď vlastními silami, eventuálně ve spolupráci s externími partnery, realizovat vymezené činnosti, tedy technické, ekonomické a právní konzultace, poradenství v oblasti výroby, vývoje a prodeje dopravní techniky, marketingové služby a průzkumy trhu. V bodě 3 tohoto článku smlouvy je jasně vymezeno teritorium města Ostravy. V čl. 4/2 blíže konkretizuje obsah smluvně převzatých činností Business Advisor. V čl. 4/1 se pak stanoví v podstatě fixní podíl z ceny každé jednotlivé zakázky ve výši 4 % z jejího objemu. V poradenské činnosti v Business Advisor definované v bodě 2 této smlouvy, jejímž výstupem byly průběžné zprávy o stavu věci, jsou považovány za předané i v průběhu ústních osobních jednání s klientem. Jedná se o velmi důvěrné informace, kde je zapotřebí, aby obě strany dbaly na jejich utajení. Tyto dokumenty se v průběhu poradenské činnosti po ukončení procesu poradenství standardně skartují. Nicméně existenci finální verze nabídek v rámci jednotlivých výběrových řízení či soutěží, které si jistě policejní orgán již obstaral, a právě tyto finální verze představují výsledek spolupráce mezi poradcem a klientem. Pokud si vzpomíná, tak žádná z těchto veřejných soutěží, které jsou předmětem tohoto trestního řízení, nebyla naplněna žádným z dalších uchazečů o tyto zakázky a nebyla ani předmětem řízení Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. Odměna Business Advisor je koncipována rovněž zcela standardně jako tzv. success fee, tj. odměna za úspěch, tj. že poradce dostává předem stanovenou odměnu z jasně definovaných tržeb klienta, a to pouze tehdy, pokud je klient ve své záležitosti úspěšný. Pokud je tomu obráceně, tak nedostane nic. Jedná se o standardní a obvyklý způsob sjednání odměny za poradenské služby. Výše procenta odměny za úspěch je předmětem dohody, přičemž výsledná cena za sjednané plnění musí být oboustranně výhodná. Motivace Business Advisor k uzavření dohody je zřejmá, tj. docílení zisku z poradenských služeb a motivace klienta je vedena ekonomickou výhodností při nákupu těchto služeb, která samozřejmě musí přispět k dosažení zisku. Jedná se o institut tzv. outsourcingu, který je nesporně zcela běžným legitimním a efektivním nástrojem podnikového řízení. Lze tedy shrnout, že odměna za poradenské služby sjednaná mezi Business Advisor a klientem nepředstavující 5 % konkrétního kontraktu je standardní, přičemž pro transparentnost lze odkázat např. na server www.divestopedia.com, kde jsou uvedeny rámcové hodnoty success fee v prostředí investic do podniku. Následně rozebral kontrolní činnost mezi Business Advisor a PRAGOIMEXem, kdy podstatou kontrolní činnosti byla činnost vedoucí k sestavení nabídky klienta. Obsahem této kontrolní činnosti bylo především definování a zjištění odchylek od cílového stavu, tedy následný rozbor a přijetí závěrů k nim. Cílový stav je charakterizován přezkoumáním nabídky se zadávací dokumentací a současně s cíli klienta. Odchylky od cílového stavu zahrnují především přezkoumání eventuálního nesouladu se zadávací dokumentací a nesouladu s cíli klienta. Následuje samotný rozbor, to sestává z prozkoumání všech hmotných podkladů a dalších věcí a nastává přijetí závěru spočívající v projednání takto zjištěných skutečností s klientem a posouzení finální verze klienta. Shrnuje, že kontrolní činnost byla klientovi poskytována především v ústní formě v rámci osobních jednání, což vyplývá z charakteru poradenských služeb, které jsou ze své podstaty nehmotné. I z důvodu důvěrnosti informací nebyla ze strany klienta vyžadována v této fázi písemná dokumentace, neboť kontrolní činnost tvořila mezistupeň vyhotovení konečné verze nabídky klienta. Po zpracování finální verze byly z pohledu obchodního tajemství podklady standardně vráceny klientovi a část podkladů poradce s odkazem na povinnost mlčenlivosti byla po poskytnutí smluvně převzatého plnění skartována. Klient i

poradce řádné poskytnutí služeb deklarované mj. v dokumentech datových dne 14. 11. 2008, 5. 6. 2009 a 11. 3. 2010, které se týkaly posouzení nabídky ve věci dodání komponentů pro kompletaci dvoučlánkového vozidla typu Vario LF2, dále posouzení ve věci dodání komponentů pro kompletaci oboustranného tříčlánkového tramvajového vozidla typu Vario LF3/2, posouzení rekonstrukce vozu T3 na nízkopodlažní tramvaje a ve věci dodávka nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje. Tolik ke kontrolní činnosti. Dále uvedl k ekonomickému, technickému a právnímu poradenství, že ekonomické konzultace jde o poradenství ohledně indikace obvyklé tržní výše předmětu plnění, dále o poradenství charakteru cenové kalkulace v návaznosti na zmíněnou identifikaci, obvykle tržní výše předmětu plnění, dále o technické parametry s přihlédnutím ke specifikacím, které jsou obsahem zadávací dokumentace a konečně na vztah nabídkové ceny a příslušné doby splatnosti, včetně dodacích a servisních podmínek. To vše je v návaznosti na zadávací dokumentaci a hospodářské možnosti klienta. Technické konzultace spočívaly především v návaznosti na ekonomickou a právní stránku procesu sestavení nabídky a dále v přípravě návrhu další koncepce vozidel. Právní konzultace spočívaly zejména v interpretaci podmínek zadávací dokumentace pro účely ekonomické analýzy v souladu s hospodářskými možnostmi klienta, to vše při daných technických parametrech. Při poskytnutí konzultací klientovi poradce využil své know-how, které v případě poradenských služeb pochopitelně nebývá zachycené v materiální podobně, ale je ze své podstaty součástí komplexu schopností, znalostí a zkušeností příslušného poradce, tzn. fyzické osoby *(pozn. soudu – žádná z těchto osob, které poradenství poskytovaly, však v průběhu výslechu zmíněna nebyla, stejně jako citoval obžalovaný právní definici jednotlivých úseků poradenství, mohl obžalovaný bez jakéhokoliv problému uvést, že ekonomické poradenství dělala osoba XY, právní poradenství právní kancelář AB, technické poradenství osoba CD a kontrolní činnost osoba EF a také mohl specifikovat svůj podíl na předmětné činnosti, což by nepochybně učinil, kdyby taková činnost skutečně byla vykonávána a nebyla pouze zástěrkou pro zcela jiné protiprávní cíle sledované obžalovanými).*

66. Takto definované konzultace a poradenství je zřejmé např. z dokumentu z 3. 11. 2008, 12. 5. 2009 a 15. 2. 2009, právní a ekonomické konzultace ve věci „dodání komponentů do kompletací dvoučlánkového vozidla typu Vario LF“ a ekonomické, technické a právní konzultace ve věci dodání komponentů pro kompletaci tříčlánkového tramvajového vozidla typu Vario LF3/2. Pro úplnost je třeba dodat, že poradenská činnost ve prospěch PRAGOIMEXu byla prováděna už před samotným uzavřením smlouvy ze dne 7. 11. 2008. Nyní by jen heslovitě řekl něco kolem zpracování tržních analýz. Poradce zpracovává tržní analýzy k rozboru vozového parku, a to převážně kolem DPO. Ty tržní analýzy se zpracovávaly na základě tzv. dostupných informací, dále bylo úkolem poskytnout informace z veřejně dostupných zdrojů. Výše definované služby jsou potvrzovány dokumenty z 15. 9. a 6. 10. 2008 *(pozn. soudu: chybně používající název Business Advisor, ačkoliv společnost se v té době ještě jmenovala Happy Summer)* a dále z 9. 2., 9. 4. a 9. 12. 2009. Tyto dokumenty obsahují výsledky marketingové studie „porovnání potřeby různých skupin obyvatelstva z hlediska konstrukce a využití tramvají“, poradenské a marketingové služby a předání materiálů s rozborem „vozový park v DPO a ČR se zaměřením na velkokapacitní vozidla“, dále poradenské a marketingové služby na předání materiálu s rozborem „vozový park v DPO a ČR“ a dále marketingová studie „průzkum potřeb zákazníků ve vztahu k potenciálním dodávkám PRAGOIMEXu“. Dále marketingová studie „průzkum nasazení tramvají na nových tramvajových tratích“. Pokud policejní rada vytýkal obžalovanému, že svou výpověď pouze čte a nevypovídá z hlavy, uvedl, že má ve své přípravě spoustu technických věcí, které musí přečíst, aby je nepopletl, je také nervózní z důvodu svého věku, ale hlavně, co je problém je to, že jej týden už naháněl redaktor B. z pořadu Reportéři ČT, před barákem mu stojí s kamerou a mikrofonem a pořád po něm chce, aby veřejně řekl do kamery je to tak a tak, dokonce chtěl vidět nějaké konkrétní věci. Dále obžalovaný založil svou písemnou výpověď (č. l. 2141 až 2145/sv. 8), ve které vyjádřil nesouhlas s výtkami policejního rady a vyjádřil nesouhlas s tímto postupem, proto se v obavách o svůj aktuální zdravotní stav rozhodl založit svou výpověď v písemné podobě. K věci dále uvedl, že jeho výslech byl ukončen v části, ve které popisoval problematiku realizace poradenských služeb spol. Business Advisor (dále jen „BA“) ve formě zpracování tržních analýz tak, jak vyplývaly ze

zmiňované smlouvy se spol. PRAGOIMEX ze 7. 11. 2008. BA provedl např. analýzu, včetně závěrů k rozboru vozového parku Dopravního podniku a.s., a to z otevřených zdrojů, např. Zpravodaj DPO, výroční zprávy DPO, oficiální webové stránky DPO, studie dopravní obslužnosti v kraji apod. Je významné, že se nejednalo o tzv. důvěrné informace, neboť samotnou podstatou tržní analýzy je, že zpracovává tržní, tedy veřejně dostupné informace. Pokud by totiž analýza zahrnovala netržní informace, jde o jiný druh analýzy, např. o investiční analýzu pro konkrétní subjekt apod. Může tedy shrnout, že úkolem poradce bylo získávání informací z otevřených zdrojů, jejich následná analýza a poskytnutí klientovi příslušných závěrů, aby k nim mohl zaujmout vlastní postoj. Poskytnuté služby rozboru vozového parku pochopitelně nepředstavují finální výstup, ale v rámci důvěrných konzultací s klientem byla podávána vysvětlení a odhady možného směru rozšiřování vozového parku. Význam poskytnutých služeb pro klienta spočíval v tom, že uspořil interní náklady spojené s obstaráváním informací a jejich vyhodnocením a současně nemusel vynaložit náklady spojené s výkladem získaných informací a příslušnými odhady možného vozového parku. Jde např. k výsledku studia a vyhodnocení otevřených zdrojů lze uvést analýzu vztahující se k možnému uplatnění tzv. velkokapacitních kolejových vozidel (tramvaj Vario LF4), kdy BA jednoznačně nedoporučilo vývoj a výrobu těchto čtyřčlánkových tramvají, ale naopak vozidel s nižší kapacitou, v důsledku čehož byl na informaci ukončen vývoj tohoto typu tramvají a došlo tak k úspoře částek v řádu mnoha desítek milionů Kč. V tomto kontextu je rovněž významné, že PRAGOIMEX a.s. na základně veřejných zakázek získal kontrakty v řádu miliard Kč. Takto poskytnuté služby lze transparentní formou dokumentovat z materiálů, které citoval na str. 5 v odst. 6 výslechu z 9. 12. 2014 *(pozn. soudu – byť studie týkající se velkokapacitní tramvaje LF4 se týká v podstatě celoevropského, či nejméně min. celorepublikového působení spol. PRAGOIMEX, nebyla spol. Business Advisor za tuto studii nijak odměněna a dostávala pouze odměnu za dodaná vozidla zcela jiného typu jako tzv. success fee).* Dodává, že spol. Business Advisor rovněž provedla celou řadu dalších marketingových studií „průzkum demografické struktury obyvatelstva Ostrava“, „zhodnocení potřebnosti tramvají pro Dopravní podnik Brno“ (*pozn soudu: stále vázána na odměňování jen za tramvaje pro Ostravu?*), „trendy tramvajové trakce“, „cenové srovnání tramvají“ a další. Ing. Martin D. před zpracováním stanoviska či studie prováděl rozsáhlou analýzu stavu a potřeb městské, zejména pak tramvajové dopravy ve vícero zahraničních městech, porovnával u těchto zahraničních subjektů vývojové trendy a směry dalšího rozvoje městské dopravy. Ví, že v rámci Business Advisor a nepochybně i mimo něj zjišťoval, a to jak na západ, tak na východ od českých hranic, věkovou strukturu vozového parku, hranice životnosti dopravních prostředků v jednotlivých zemích, podklady o investicích do rekonstrukce nebo výměny vozového parku apod. Ví, že tato zahraniční analýza byla jmenovaným využívána při poradenské a garanční činnosti Business Advisor při poskytování služeb tuzemským partnerům v oblasti dopravy *(pozn. soudu: spol. PRAGOIMEX je faktickým nástupcem předchozího výrobce tramvají ČKD Praha, v němž pracuje celá řada bývalých zaměstnanců ČKD, včetně nejvyššího vedení PRAGOIMEXu, přičemž s ohledem na úzké zaměření spol. PRAGOIMEX na rekonstrukci vozidel bývalého výrobce ČKD Praha, kterých byly v bývalém tzv. východním bloku prodány desítky tisíc, je otázkou k čemu byly tyto informace PRAGOIMEXu užitečné, zejména za situace, kdy většina poptávky spol. PRAGOIMEX byla tažena výrazně nižší cenou rekonstrukcí oproti novým tramvajím jiných výrobců, a lze tedy dovodit, že tyto studie byly tvořeny pouze proto, aby vykazovaly činnost spol. Business Advisor a proč případně poradenské úkony nebyly samostatně účtovány pokud se týkaly např. Brna či celoevropských trendů.)* Pro poskytování identifikovaných služeb a činností Business Advisor disponovala následujícím materiálním zázemím. Podle smlouvy o poradenské a konzultační činnosti z 1. 4. 2009 mezi BA a spol. D. & partneři a.s. (dodavatel), měla BA v kancelářích smluvního partnera v Ostravě na Mírové ul. své pracovní místo a prostor pro uložení písemností a dále mohla využívat jednací místnost v těchto prostorách. Smlouva nabyla účinnosti k 1. 4. 2009, přičemž dodavatel se zavázal poskytovat podnikatelské poradenství a konzultace v těchto oblastech: poradenské služby v oblasti obchodu a řízení, podnikatelské, ekonomické poradenství a administrativní služby, s tím, že tyto činnosti budou realizovány v rozsahu do 40 hod. týdně. Je třeba zdůraznit, že obsah poradenské činnosti je ve smlouvě v podstatě know-how, které často nevyžaduje rozsáhlejší materiální zázemí.

Podle smlouvy pak D. & partneři a.s. poskytovala BA administrativní servis a tyto činnosti byly BA účtovány. Pro vedení samotného účetnictví měla BA sjednanou externí účetní společnost ABC.Enterprise a.s. Je možno uzavřít, že i BA, podobně jako její klienti outsourcovala své neproduktivní činnosti s cílem minimalizovat provozní náklady. Toto jistě není trestné *(pozn. soudu: zde je zcela zjevné, že Business Advisor outsourcovala i tu nejproduktivnější činnost, kterou bylo právě poradenství a kontrolní činnost)*. Může tedy shrnout, že názor policejního orgánu, že při poskytování daných služeb má mít firma odpovídající zázemí, je poněkud zavádějící a zřejmě pramení z neznalosti podstaty poradenské činnosti. BA prostřednictvím outsourcingu poskytovala dva typy služeb, tedy kontrolní činnost, ekonomické, technické a právní poradenství pro finalizaci nabídek do výběrových řízení. U těchto typů služeb je především důležité know-how a není podstatné, z jakých odvětví je klient, protože poradce je schopen své know-how implementovat do jakýkoli odvětví. Poradenství je založeno na znalostech, zkušenostech a dovednostech, které mají metodický a koncepční charakter, a lze hovořit o tzv. procesuálním charakteru know-how, které je aplikovatelné a přenositelné z jednoho oboru do druhého. Jako příklad je možno uvést, že znalec pro oceňování podniku, což je běžná činnost i ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení, je schopen zpracovat a podat posudek na stavební podnik, podnik zabývající se maloobchodem, podnik produkující služby apod. Obdobně tak manažeři ve svém profesním životě vystřídají více podniků působících na různých trzích a jsou poptáváni v důsledku procesuálních znalostí aplikovatelných na různých trzích. Ještě transparentnější je to u tzv. krizových manažerů.

67. Dále Business Advisor disponovala personálním zázemím, a to poskytovala své poradenské služby v osobě poradce Ing. Martině D., který má dlouholeté obchodní zkušenosti, má požadované znalosti zákona o veřejných zakázkách a dalších normách, má znalosti o zásadách a provádění kontrolní činnosti, má příslušné znalosti v oboru strojírenství (vysokoškolské vzdělání), je soudním znalcem z oboru ekonomika, odvětví dodavatelsko-odběratelské vztahy, pracuje ve znaleckém ústavu D. & partneři, který se zabývá oceňováním podniků, nehmotných statků, cenných papírů, pohledávek, nemovitých a movitých věcí. Při své práci ve znaleckém ústavu nabyl příslušných znalostí z oboru oceňování. V rámci znalecké činnosti je běžné provádění tržních analýz tzv. relevantních trhů podniků, tedy trhů, na kterých podniky působí. Ing. Martin D. pochopitelně využíval ke konzultacím o utvoření konečných stanovisek k předmětné problematice erudovanosti Ing. Martina D., soudního znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady podniků, nehmotných statků, pohledávek a cenných papírů, daňového poradce č. 2377 a insolvenčního správce. Dále byly konzultace prováděny s advokátní kanceláří Martínková, P., Vídeňský a spol., se kterou má tento znalecký ústav uzavřenou příslušnou smlouvu, další advokátní kanceláří apod. Může tedy shrnout, že dosud nebyly náležitě zohledněny tyto transparentní skutkové okolnosti, které jsou zřejmé z celé řady důkazů, a dokazování se zatím zaměřuje pouze na izolované zkoumání struktury zaměstnanců BA, aniž by byly vzaty v úvahu veškeré relevantní skutečnosti týkající se externí spolupráce BA apod. Dále se hodlá vyjádřit k aktivitám BA ve vztahu ke spol. PROPAGSTRORM a.s. (dále jen „PS“). BA měl s PS běžný obchodní vztah, jehož obsahem byla realizace reklamy. Cílem reklamních aktivit je ve své podstatě investice do dobrého goodwillu, tj. budování dobré pověsti na trhu poradenských služeb. Tento goodwill je pro poradce enormně důležitý, neboť na základě ní se dostává ke svým zakázkám. Je třeba akcentovat, že veškerá plnění poskytovaná PS ve prospěch BA jsou dle jeho informací řádně zadokumentována, především prostřednictvím fotografií, videí, plakátů apod. BA tedy obdržel plnění, které si objednal a zaplatil. Pokud orgány činné v trestním řízení namítají, že vysoký podíl výdajů na reklamu na tržbách BA je nezdůvodnitelný, vychází takový závěr z evidentní neznalosti ekonomických a podnikohospodářských souvislostí. BA je typicky služební podnik poskytující nehmotný výstup v podobě poradenství a je nezbytné, aby společnost tohoto typu měla za účelem získání zakázek dobrou pověst. Goodwill je nutno budovat dlouhodobě a jedním z účinných prostředků, jak ho budovat, jsou významné aktivity společnosti v oboru své podnikatelské činnosti, ale také výdaje na marketing a především reklamu. V případě BA byla reklama vždy cílená na vybudování a udržení dlouhodobějšího pozitivního obrazu společnosti. Je všeobecně známo, že budování goodwillu je třeba věnovat pozornost již krátce po

založení společnosti. Lze pro transparentnost zmínit studie spol. Ernst & Young, ze kterých je zřejmé, že goodwill u fúzí a akvizic představuje téměř polovinu zaplacené hodnoty transakce. Studie zahrnovala přes 700 společností z více než 20 zemí světa a z analýzy a lokace kupních cen vyplývá, že goodwill tvoří v průměru až 47 % hodnoty podniku jako celku, u společnosti typu BA poskytující zcela důvěrné a vysoce odborné poradenství, pak goodwill hraje logicky stěžejní a nezastupitelnou úlohu k získání zakázek. Veškeré takto uskutečněné investice byly bezesporu zničeny právě tímto trestním řízení, je logické, že na počátku existence společnosti je třeba vynakládat větší investice, než v pozdějším období, kdy již je goodwill vybudován a je nutno jej v této fázi pouze udržovat. BA byla typickým podnikem v období růstu, kdy získávala klienty, rozvíjela své know-how a etablovala se na trhu. Je zcela standardní, že ve fázi růstu typicky podniky vykazují ztráty a výdaje převyšují příjmy. Pokud tedy spol. BA v období let 2009-2012 vykazovala vysoký podíl reklamních výdajů do goodwillu na tržbách, jde o jen typicky běžný a ekonomicky opodstatněný a názor orgánů činných v trestním řízení je v tomto kontextu odborně nepřijatelný, vysoký podíl investic d goodwillu byl nevyhnutelný zejména z toho důvodu, že společnost měla za cíl rozšířit, resp. zaměřit svou činnost do mezinárodní oblasti na poli poradenské činnosti pro orgány EU. (*pozn. soudu: Přes nákladně budovaný goodwill však spol. BA nezískala žádného klienta ze soukromé sféry, který by na trhu soutěžil o „soukromé peníze" nepocházející z dotací a veřejných rozpočtů. Rovněž je nutno podotknout, že spol. PRAGOIMEX přesto, že poradenské služby se podle výpovědi Ing. P. měly týkat celé republiky, příp. celé Evropy, a přesto, že byla úspěšná se svými dodávkami i u jiných dopravních podniků, odměny za zakázky jinde, než v Ostravě nevyplácela a např. ani PRAGOIMEX nežádal o kontrolní činnosti spol. Business Advisor u zakázek na jiných částech republiky či při dodávkách do zahraničí.)* Dále ve své výpovědi obžalovaný zpochybnil právní kvalifikaci zvlášť závažného zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství když v daném případě je původ poskytnutého plnění zcela a nade vší pochybnost zcela transparentní.

68. K obžalobě 4 VZV 2/2017 se pak obžalovaný v průběhu trestního řízení nevyjádřil.

69. **Obž. Břetislav P. tedy ve své výpovědi rovněž spontánně nevypovídal, pouze vždy četl předem připravené texty. Soud pak může vyslovit domněnku, že autorem těchto textů byl někdo jiný než sám obžalovaný, nicméně to na obsahu výpovědi nic nemění. Výpověď obžalovaného tak byla pouze konstatováním obecných faktů o činnosti, která měla páchání protiprávního jednání zakrýt, aniž by se vyjádřil ke konkrétním skutečnostem, které jednání obžalovaných provázely. Soud tak výpověď obžalovaného nepovažuje za popis reálně prožitého děje a skutečného průběhu „obchodování" poradenské spol. Business Advisor, přičemž lze poukázat na shodné skutečnosti jako u obžalovaného Martina D., tedy výpověď obhajující služby poskytnuté, avšak dostatečně nevysvětlující, kdo konkrétně služby fakticky poskytl a komu za tyto služby Business Advisor zaplatila. Sám obžalovaný se nepřihlásil ani k poradenským a kontrolním činnostem, které by sám prováděl, což je i v rozporu s výpovědí obžalovaného Martina D. Soud pak zcela postrádal i vyjádření obžalovaného k akcionářské struktuře společnosti a osobách, kterým jako předseda představenstva skládal účty za svou činnost. Stejně tak nelze přehlédnout otázku odměňování Břetislava P. jako „ kontrolora a poradce", když za celou dobu existence Business Advisor mu byla vyplacena pouze jedna odměna ve výši 48 000 Kč v březnu 2010** (příloha 34/I/sv. 2 - č.l. 262 za podnikatelské poradenství při jednáních s PROPAG – STORM, Solaris Bus&Coach a RFT (reklamní společnost)), **přičemž z účetnictví Business Advisor** (příloha 34) **a závěrečné řeči obžalovaného vyplývá, že žádnou jinou odměnu nedostal, ač měl dle výpovědi spoluobžalovaných a svědků odvést práci, za kterou Business Advisor inkasovala desítky milionu korun. Stejně tak soud při hodnocení této výpovědi nemohl přehlédnout závěrečnou řeč obžalovaného (č.l. 25460/sv. 87), podle které obžalovaný v podstatě nic nedělal, jen podepisoval smlouvy, u nichž byl ujištěn, že vše je v pořádku a sám na nich neshledal nic nestandartního. Vše si zařizoval majitel, jehož však neoznačil ani v závěrečném návrhu. V podstatě neobdržel ani žádnou odměnu za své působení, roční**

odměna byla ústně dohodnuta, ale nebyla nikdy vyplacena. Lze tedy uzavřít, že výpověď obžalovaného Břetislava P. je soudem považována za účelovou, vedenou snahou vyhnout se vlastní trestní odpovědnosti.

70. **Obž. Ing. Jaroslav K.** ve své výpovědi před soudem (č. l. 20032/sv. 66 – č. l. 3 verte pomocného svazku) uvedl, že se žádného trestného činu nedopustil. Vypověděl, že po absolvování školy v r. 1971 nastoupil do podniku zahraničního obchodu PRAGOINVEST a.s., který se zabýval vývozem, exportem výrobků ČKD Praha, celou tou šíří počínaje dieselovými motory přes tramvaje, lokomotivy, výrobky drážních strojíren do všech zemí světa, především do zemí RVHP, kam šlo tehdy 80 % výroby. V r. 1990, kdy skončila činnost PRAGOINVEST, a byl založen podnik PRAGOIMEX, přešel do tohoto podniku, který měl za úkol víceméně pokračovat v té činnosti, která byla činností PRAGOINVESTu ukončena. Dokončovali některé výrobní záležitosti, protože v té době byl monopol těch jednotlivých podniků zahraničního obchodu na výrobky v rámci RVHP. Snažili se po r. 1990 pokračovat ve vývozu i exportu, nicméně rozpadem RVHP se ta činnost v podstatě velmi ztížila, protože skončily dohody a oni se snažili nahradit ty výrobky, které už ČKD nedodávalo, jinou komoditou. Po privatizaci ČKD se ještě dále snažili toto rozvíjet, nicméně orientace nových majitelů byla na dodávky na západ a ne na východ, když se využilo těch kontaktů, které historicky měli. Po vyhlášení konkurzu v ČKD v r. 1999 skončila monopolní úloha tohoto jejich dodavatele a k nim do firmy nastoupilo mnoho pracovníků z firmy ČKD dopravní systémy, kteří se zabývali dodávkami, výrobou a servisem tramvají, a v té době měli kromě zahraničního obchodu, který v té době realizovali ještě do té doby modernizacemi tramvají v Německu, v podstatě přes svou afilaci ve Wiesbadenu a v Berlíně začali víceméně rozvíjet tu činnost a doplňovat tuto činnost, o kterou se snažili v tom zahraničním obchodě, o modernizaci nebo služby pro dopravní podniky v ČR, protože ti pracovníci, kteří k nim nastoupili, znali problematiku dopravních podniků a víceméně chtěli naopak od toho, co bylo dříve a co se vnucovalo dopravním podnikům, to, co ČKD mělo vyrobit, tak začali víceméně přemýšlet, jak by těm dopravním podnikům vyšli vstříc, protože tramvajový park v ČR zestárl a dopravní podniky se ho snažily obnovit. Šli do toho s ideou, že by v podstatě pomohli tím, že by zkonstruovali novou skříň tramvaje, protože do té doby se to opravovalo tím, že se ta skříň v podstatě rozřezala, vyvařovalo se to, co by zrezlé. Podle něj je to dost podstatné v tom, že tím jejich novým modelem, novou konstrukcí skříně, víceméně dosáhli toho, že dopravní podniky by mohly využít toho, co se dá vytěžit ze staré tramvaje, a s tou novou skříní dosáhli toho, že měli novou tramvaj, která byla schopna sloužit dalších 20 až 25 let. To velmi oslovilo dopravní podniky a oni se snažili vycházet z toho, co ze zpětné vazby z těch dopravních podniků slyšeli. Protože se jejich servisní pracovníci a technici pohybovali v dopravních podnicích, tak se snažili naopak od toho, co byli limitováni kdysi tím finálním výrobcem, který nechtěl modernizovat, protože chtěl uplatnit finální výrobu, tzn. tramvaj, nebo ten vozový park, že by si vybíral potenciál u těch zákazníků. Oni tím nabídli dopravním podnikům možnost obnovit ten park nejenom možným nákupem nových tramvají, ale i modernizací těch starých, kterých je v ČR několik tisíc. Tou cestou dosáhli toho, že začali už v r. 1990 domlouvat s firmou KOS Krnovské opravy a strojírny a VKV Praha, což byla konstrukční kancelář, na tomto modelu víceméně modernizaci tramvají, tzv. hluboké modernizaci, kdy těm tramvajím skutečně zůstaly ty části podvozku, které se dají použít, nicméně se značně zlevnila oproti dodávce nových tramvají možnost modernizovat vozový park. Svým způsobem začali už v r. 2002 nebo 2003 tuto činnost, kromě toho přišli na trh ještě s dalším produktem, to byl nízkopodlažní článek tříčlánkové tramvaje KT 8, kterých jezdilo v ČR také mnoho, v Ostravě, Praze, Brně, Plzni. Přišli s tím, že zkonstruovali a navrhli nízkopodlažní článek, protože začala velká poptávka po nízkopodlažnosti tramvají z hlediska invalidity a maminek s kočárky, takže přišli s tímto na dopravní podniky a oslovili je, začali s touto modernizací tyto články dodávat, přitom se to nikdy nemodernizovalo v Krnovských opravnách a strojírnách, ale většinou si to dopravní podniky uměly udělat sami, čímž se to zase zlevnilo. Čili pracovníci dopravního podniku se to naučili, protože ty kapacity třeba v Brně, Praze, Ostravě jsou takové, a zkušení pracovníci to uměli udělat v podstatě sami. Naučili se to, uměli to potom servisovat a hlavně se to zlevnilo. Bylo to

součástí nabídky, kterou doteď praktikují, a víceméně se tím nemusela omezovat zaměstnanost v dopravních podnicích, což bylo dost důležité třeba právě zde v Moravskoslezském kraji, kdy se dá práce do dopravního podniku, tak to není nepodstatné. On se u těchto modernizací spíše zabývá zahraničním obchodem a snažil se proniknout i na zahraniční trhy. Povedlo se jim modernizovat na východním Slovensku, v Chorvatsku, dodali modernizování tramvají do Moskvy a zvítězili i mezinárodním konkurzu na modernizaci tramvají pro Volgograd. Bohužel ale finanční prostředky ve východních zemích nebyly takové, aby se jim to povedlo ve větším rozsahu, nicméně je to obrovský potenciál, který se snaží doteď využít, protože když to tak vezme, tak za doby PRAGOINVESTu bylo do Sovětského svazu dodáváno 600 tramvají ročně, celkem přes 13 000, takže je tam stále velký potenciál k modernizaci, stejně jako ji provádějí dopravní podniky v ČR. To znamená, že tam vůbec nejsou peníze na nové tramvaje a tímto způsobem by se mohly ty tramvaje zmodernizovat při jejich pomoci, takže to má ohlas. Samozřejmě vnitropolitická situace, měnové kurzy a další věci jim to ztěžují. Pokud jde o ČR, v r. 2004, 2003 se účastnili soutěže, kterou vypsal Dopravní podnik Liberec, a tam dostali předlohu, že u těch modernizací musí být nízká podlaha u těch normálních tramvají T3, že tam musí být částečně nízká podlaha. Kolegové přišli s nápadem, že tramvaj T3 se dá protáhnout a tím se dosáhne prostoru pro to, aby tam mohla vzniknout nízká podlaha. Ty tramvaje se dají využít, když z té tramvaje vyvinuli novou skříň, aby ta nízkopodlažnost byla dosažena v úrovni 36 %. S touto nabídkou vyhráli soutěž v Liberci. První tramvaj vystavili na Czech Trails v r. 2005 v Ostravě a mělo to velmi dobrý úspěch, dopravní podniky to oslovilo, protože v těch dopravních podnicích do té doby nebyla řešena nízkopodlažnost vůbec nebo velmi složitě, byla to i otázka dovozu ze zahraničí, které byly nesrovnatelně dražší, než co nabízeli oni. Jejich cena byla zároveň nesrovnatelná. V podstatě do toho r. 2004, 2005 a do konce r. 2008 dodali 60 tramvají do dopravních podniků Praha, Brno, Ostrava a Liberec. Zkušenost byla taková, že byla velmi dobrá odezva v těch dopravních podnicích z hlediska uživatelů, cestujících, protože využili toho, že ty staré podvozky, které tam byly, tak se zmodernizovaly a mělo to tu výhodu, že jsou to plně otočné podvozky, které nemají vliv na koleje a na opotřebování kol, což je zase z hlediska provozovatele velmi důležitý moment. Snažili se vždy vycházet zákazníkovi vstříc a splnit jeho podmínky. Pokud byla vypsána soutěž, tak se snažili vycházet zákazníkovi vstříc, splnit jeho podmínky, tzn., jestliže byla vypsána soutěž, se mu vždycky snažili vyhovět v požadavcích, měli sice koncepci vozu, ale každý dopravní podnik má jiné provozní podmínky, jiné podmínky v dílnách a jiné zvyky, takže se museli přizpůsobit té soutěži. To je důvod, proč ho překvapilo, že byli obviněni z ovlivňování zakázky v Ostravě. V Ostravě se už do té doby dělaly tímto způsobem za spolupráce dopravního podniku tramvaje. Oni v podstatě vycházeli z přání provozovatele a vypsání soutěže dopravního podniku a snažili se vždy splnit jeho požadavky. Jestliže byly vypsány soutěže a byly tam nějaké nové věci, které předtím u těch tramvají nebyly, tak se to vždy snažili splnit. Je hrozně šokován a považuje za absurdní, že on, který vždy prosazoval, že mají vycházet zákazníkovi vstříc, aby šel za zákazníkem a snažil se mu vnutit něco, co má hotové. To bylo v podstatě v době, kdy se skutečně projektovaly nové tramvaje v ČKD a pak se šlo za zákazníkem a řeklo, tady tu si vem. V době socialismu vůbec, tam se řeklo, buď to budeš mít, nebo to nebudeš mít. Kromě toho, když chtěl náhradní díly, tak se řeklo, my děláme finál, takže si ty náhradní díly udělej sám a dala se mu dokumentace. To bylo prostě neštěstí třeba i v tom Sovětském svazu, když se jim dala dokumentace a pak se jen dodávaly náhradní díly, protože oni si je dělali sami. To byla taková politika, kterou on vždy v tom zahraničním obchodě trpěl tím, že zákazníkovi musel vysvětlovat, že ty to sice chceš, ale byl bych rád, aby sis vzal to, co nemáme. Takže byl rád, když k nim přišli pracovníci z ČKD, kteří měli stejnou zkušenost a podporovali tenhle přístup, že budou v zákazníkovi vyhovovat a víceméně splní jejich požadavky. Tak zákazníky oslovili a bylo to to, co si vždycky zákazník přál. Ty zakázky byly všude standardní, ve všech dopravních podnicích, tak proč by najednou měli Dopravnímu podniku Ostrava vnucovat něco, co on byl nechtěl. Dopravní podnik z provozních a všech možných důvodů vypsal soutěž, oni se jí zúčastnili a pak podle všech regulí zvítězili. Nevidí v tom nějaké zlo. Kromě toho, když už je obviněn z tak strašných věcí, kterým možná ani sám nerozumí, jak by je měl provádět. On sám

ve firmě prosazoval nepsaný kodex. První bylo maximálně vyhovět přání zákazníka a slušně se chovat k partnerovi, dodržovat zákonnost, včas platit faktury dodavatelům, když už neuměli zaplatit, tak se jim museli pracovníci omluvit, že to nejde, a transparentnost všeho. Pokud šlo o jejich daňové povinnosti vůči daňovým úřadům, všechno plnění bylo včas. Byl vždy rád, když k nim přišla kontrola z finančního úřadu, chodila k nim včas a z toho důvodu, že měli export, tak byly docela i velké vratky DPH. Takže přišli a po kontrole mu referovali, protože se na to ptal, a říkali, k vám rádi chodíme, protože vy to máte všechno v naprostém pořádku. Odmítá tedy obžalobu a tyto skutečnosti chtěl doplnit pro dokreslení přístupu jejich firmy. Dále pak obžalovaný k dotazům předsedy senátu uvedl, že do celého procesu vstoupila firma Happy Summer neboli Business Advisor proto, že v té době začaly pronikat dotační záležitosti do ČR. Oni soutěžili, ale s dotacemi, zvlášť z EU, neměli zkušenosti, podmínky jsou moc složité. (*pozn. soudu: žadatelem o dotaci zde však nebyl PRAGOIMEX, ale Dopravní podnik Ostrava.*) On se orientuje spíše v zahraničím obchodě, takže se v tom moc nevyzná, ale je to ta náročné, aby se to splnilo, že se v tom musí orientovat, případně se to musí brát z hlediska budoucnosti, když se to nesplní, tak jsou tam obrovské sankce, které mohou být dlouhodobé a můžou tu firmu zlikvidovat. Takže byla kontaktována firma Happy Summer, která byla pojištěná, že v tomto může s nimi spolupracovat. Měl informaci, že tato firma spolupracuje s renomovanými firmami, kterým v těchto věcech pomáhá, např. Solaris a další. V obvinění je uvedeno, že s těmi firmami spolupracuje, takže nepokládal za nic divného, že oni, kteří se v tom sami neorientují, si takovou firmu nasmlouvají. Byla to čistě obchodní smlouva, kterou podepsal. V té smlouvě není nic, co by bylo protizákonné, aspoň si to myslí. Jakým způsobem proběhl kontakt té firmy, kdo tam volal, kam volal, od koho dostali doporučení, uvádí, že měli zastoupení, nebo mají zastoupení, v Ostravě a že ten kontakt proběhl někde přes Ing. Hanu zde v Ostravě. Ale jak říká, on to nezná a co se mu klade za vinu v obvinění, že se od počátku domlouval na nějakých úplatcích, tak on s firmou Happy Summer ani Business Advisor nejednal, Ing. D. vidí dnes u hlavního líčení poprvé, to, že by se domlouval na nějakém nečestném jednání, to je konstrukce státního zástupce a jemu se to zdá absurdní a hrozně ho to uráží. S nikým z Business Advisor nebo Happy Summer nejednal. Žádné vyjednávání o ceně plnění, skutečně to šlo mimo něj tyhle věci. Řídil firmu vrcholově, tzn., celou smlouvu podepsal, podepsal i ty dodatky, protože to zpracovával obchodně technický úsek, on to dostal k podpisu jako statutární zástupce. Podepsal to, nezkoumal to, protože z této funkce nemá šanci zkontrolovat a neměl důvod nevěřit, protože by ho to nenapadlo. Pokud byl dotázán, zda se mu cena nezdála nepřiměřená, uvedl, že to neuměl posoudit. Dostal to k podpisu, neprověřoval to, nejednal, neumí to posoudit. Kromě ostravského dopravního podniku s nimi Business Advisor v nějakých jiných zakázkách či vůči jinému dopravnímu podniku nespolupracoval. Tady to bylo v poloze, že informace o čerpání dotací se daly uplatňovat i jinde, protože ty podmínky jsou obdobné, když je ta soutěž vypsaná, tak se to dá uplatnit i dál. On ten tuzemský trh moc nezná a nezná ani ty soutěže, protože to zpracovávali odborníci, kteří to znali, takže neumí úplně odpovědět. Pokud byl dotázán, zda to byla první soutěž, které se účastnili, kde byly evropské dotace, uvedl, že neví, myslí, že to bylo právě v Ostravě. Do té doby ty dotace, co proběhly ty soutěže od r. 2005, tak tam podle něj dotace nebyly. Dodávky měli s Prahou, Brnem, tady v Ostravě to v té době nebylo, nepamatuje si to. Pokud byl dotázán, zda využívali služeb jiných firem, které by jim dělaly průzkum trhu nebo kontrolu těch přihlášek, uvedl, že si myslí, že ne. Vývoj tramvaje trvá dva roky. Samotný vývoj v podstatě rok. Úzce spolupracovali s firmou VKV, která pracovala na té mechanické části, oni u nich měli odborníky na elektrickou část, když potřebují, udělá se to rychle během roku. Stavba zabere něco s homologací, odhaduje 2 roky. Pokud by nějaký zákazník požadoval nějakou technickou změnu, tak vždycky tu technickou změnu dotáhli, zkonstruovali, to byl jejich princip, tím získávali zákazníky, že jim vyhověli. Jak dlouho taková změna trvá, záleží na složitosti té změny, ale myslí si, že konstruktéři jsou jejich pracovníci, takže to šlo poměrně rychle. Vzpomíná si, že když byla nějaká zakázka do Sofie, šlo o nějakou změnu pláště za řidičem, a když to požadovali od ČKD, tak oni říkali, že to bude nějakých tisíc konstrukčních hodin, u nich to trvalo asi tak deset. Tam byl ten přístup úplně jiný, než u nich, kde se pracuje, vezmou se lidi, a když je potřeba to rychle udělat, tak

se to rychle udělá. Dělají se soboty, neděle, třeba když se uvádí tramvaje do provozu. Přístup je takový, že se vždy musí zákazníkovi vyhovět. Dále uvedl, že ne každá změna na výrobku vyžaduje homologaci, postačí na to schválení drážních úřadů. Tzn., že ta změna se ohlásí a drážní úřad posoudí, jaká ta změna, v případě, kdyby to bylo něco na podvozku, tak se tam dá, že to musí třeba najezdit ještě třeba 500 tisíc km. Pokud jde o nějaké drobné změny, tak se to nahlásí jako změna technických podmínek a bez problémů se to dá takto ujednat. Drážní úřad na to má lhůtu, neví přesně, ale myslí si, že jde o 30 dnů.

71. **Již z této první části výpovědi obž. Ing. K. je pak zřejmé, že tyto se nestřetávají s výpověďmi Ing. Martina D., ani Ing. Břetislava P. Zatímco jak obž. Martin D., tak obž. Břetislav P. hovoří o zpracování marketingových studií pro rozvoj firmy PRAGOIMEX a kontrole zadávací dokumentace, obž. Ing. Jaroslav K. hovoří o poradenství v oblasti evropských dotací, přičemž z jeho úvodní výpovědi vyplývá, že v otázce marketingu radit nepotřebovali, neboť o tramvajích ČKD Praha věděli naprosto všechno, protože buď z titulu zahraničního obchodu, nebo zaměstnanců přešlých od jejich výrobce, věděli o těchto tramvajích naprosto všechno, od jejich lokace, množství u jednotlivých dopravních podniků, tak orientačně i o stáří a rovněž nadnesl tu úvahu, že přání dopravních podniků se neodvíjelo od demografických studií, ale čistě od finančních prostředků. Proto se ostatně byli schopni přizpůsobit jakémukoli zákazníkovi a vycházeli mu vstříc. Co je třeba dále zdůraznit, že na druhé straně PRAGOIMEX s evropskými dotacemi nepotřeboval pomoc, neboť otázka čerpání evropských dotací se týkala výlučně dopravního podniku, na ostatně smlouvy uzavřené mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor ani neobsahovaly. Naopak jejich cílem bylo kontrolovat zadávací dokumentaci do výběrových řízení případně zpracovávat marketingové informace. Pokud tedy obě strany Ing. P. a Ing. D. za Business Advisor a Ing. K. za PRAGOIMEX popisují cíle, jichž mělo být dosaženo uzavřenou smlouvou odlišně, je zřejmé, že jejich cílem bylo jen a pouze zakrytí skutečného právního důvodu poskytování finančních prostředků obžalovanému Martinu D.**

72. Dále dne 9. 9. 2019 obž. Ing. Jaroslav K. vypověděl (č. l. 22870/sv. 75 – č. l. 351v pomocný svazek), že by chtěl zopakovat to, co říkal posledně, že se necítí v žádném bodu obžaloby vinen. V podstatě žádný protiprávní skutek nespáchal, nemá k tomu co říci. Uvedl, že PRAGOIMEX v podstatě nenakupoval reklamu, snad 1x něco, co se může zdát jako reklama, byla akce Paraple v televizi. To dali sponzorský dar této společnosti pro podporu invalidů. Takže v této době byli víceméně první, kdo zaváděli nízkopodlažní tramvaje v republice, Brno, Ostrava a Praha a cítili takovou povinnost této akce se účastnit, což byla víceméně prezentace značky, kterou přenášela potom Česká televize v přímém přenosu. Jinak to nezadávali.

73. Pokud jde o smlouvu se spol. PROPAG-STORM, tak v podstatě koncem r. 2012 se na vedení bavili, ač v té době vydali přes 300 tramvají do všech měst, která provozují tramvaje po celé republice, že se o nich vůbec neví. Ve všech sdělovacích prostředcích a médiích se skloňovalo Škoda Transportation nebo Inekon, Pars Šumperk a v podstatě říkali, že v takovém množství dodávek by bylo záhodno, aby se veřejnost dozvěděla, která firma dodává ty tramvaje, se kterými byla a doteď je velká spokojenost, a proto říkali, že je potřeba se nějakým způsobem zviditelnit. Proto se vedení rozhodlo pro formu nějaké propagace, aby se i normální občané, kteří samo sebou mají vliv na to, že se bude rozhodovat o dalších zakázkách, protože jestli bude nespokojenost cestujících, tak je to špatně, protože když viděli, že ten ohlas je dobrý, tak chtěli, aby se vědělo, že ten, kdo to vydal, je firma PRAGOIMEX. Jaký byl záměr, co objednávali od toho PROPAG-STORMu, jak měly znít reklamní sloty a sdělení, tak uvádí, že víceméně ten předmět toho, co oni dělají, tzn. těch tramvají a propagace je plnění PRAGOINVEST technické opravny a strojírny a VKV Praha takto nazvali TV Team, tak by to vešlo v obecné povědomí, že tady existují nějaké firmy, které se tímto zabývají. Pokud byl dotazován, kdo to dostal u nich ve firmě na starosti, bylo to víceméně podle pracovní náplně, zajišťoval to obchodní úsek, který se tím zabýval od začátku a který měl na starosti nejen obchod, ale také propagaci. Konkrétně v tomto případě to byl ve finále

Ing. H. a jinak konkrétně měl propagaci v pracovní náplni a zajišťoval to pro firmu Jiří K., což byl jeho první náměstek a člen představenstva. Byl to velmi pracovitý, svědomitý, poctivý člověk, který všechno zajišťoval, ať to bylo v rámci firmy od tisku kalendářů až k námětu, až po takové ty propagace prospektů. To vše měl pod palcem on a zajišťoval to. Neví o tom, že by někdo dělal průzkum trhu, kolik reklama stojí, to dělal obchodní úsek sám, takže jak to vznikalo, to neví. Neumí to říci, to by fabuloval a to by nerad. Firma PROPAG-STORM byla vybrána podle informací, byly na ni dobré reference, jejími klienty byly významné firmy. Když viděl, co nabízeli v té rámcové smlouvě, tak to byl široký záběr, včetně významných sportovních utkání, které měla přenášet televize, různé televize, tak si myslí, že ten výběr byl správný. Kdo reference na PRAGOIMEX poskytoval, to neví, on se víceméně dostal jen k podpisu té rámcové smlouvy a dodatku. O uzavření smlouvy nejednal, smlouvu nedohadoval. S nikým z PROPAG-STORM, ani s p. D. nejednal. O existenci p. D. se dozvěděl až z obvinění v březnu 2014. Pokud byl dotázán na jiné významné klienty PROPAG-STORMu, zmínil firmu Škoda Transportation, což je v podstatě jejich konkurent, další si nevybaví. Zda obchodní oddělení jednalo s více firmami nebo byla vybrána jediná firma a ta mu byla předložena, tak uvedl, že to zpracovávalo obchodní oddělení, které mu vždy dávalo finál, tak musí říci, že pokud jde o tramvaje a obchod, tak se v tom moc neorientoval. Vždy se zabýval jinou činností. Tohle zpracovávali zaměstnanci, kteří přišli koncem r. 1999, odborníci na tramvajovou dopravu, kteří znali perfektně tuzemský trh a díky tomu, že přišli a začali tuto oblast rozvíjet, tak poměrně rychle dosáhli těchto úspěchů. V podstatě v r. 2003 dodali první nízkopodlažní tramvaje do Brna a Ostravy. Byli to lidé, kteří mají zkušenosti, kterým plně důvěřoval, neměl důvod jim nedůvěřovat, protože byli poctiví, znalí, takže neměl šanci něco prověřovat, kontrolovat, protože to neznal. Těžko může kontrolovat někoho, když problematiku té tramvajové dopravy a toho tuzemska neznal tak, jak to znali oni. Neuvědomuje si, že obchodní oddělení mělo nějaký širší výběr firem. Pokud byl dotazován na text reklamních upoutávek, zda tam měla být jen firma nebo nějaký dodatek, či text, uvedl, že v první fázi tam působilo logo, potom prezentace tramvajového programu a v další fázi tam měla být prezentace toho TV Teamu. Ale konkrétní zadání šlo mimo něj. Pokud tedy obžaloba 77 T 1/2019 naznačovala ukončení vyplácení provizí za vyhrané zakázky Business Advisor a na to měl navazovat PROPAG-STORM a byl dotázán, proč Business Advisor přestali vyplácet ty 4 % z ceny, uvedl, že o těch věcech nejednal ani s Business Advisor a ani s PROPAG-STORMem a jaké důvody k tomu vedly, skutečně neví. *(pozn. soudu: sjednaná cena reklamy téměř přesně odpovídá 4 % z ceny tramvají dodávaných v první ze dvou sérií dle zakázky pod bodem Id) Dopravnímu podniku Ostrava a uzavření smlouvy časově odpovídá první dodané tramvaji.*) Byla tam informace, že PROPAG-STORM neplnil podle toho prvního dodatku své povinnosti, protože měl zajistit reklamu na více místech a nebylo to tak, jak to bylo v té rámcové smlouvě, že by byly význačné akce, extraliga, mezinárodní zápasy a nakonec tam v podstatě z toho, co se dozvěděl, bylo jen málo Bylo tam potřeba zlepšit tu nabídku a tyto činnosti, ale nějak začátkem roku dostal informaci, že to PROPAG-STORM nedal, že PROPAG-STORM nedal na další etapu druhou nabídku přes různé urgence, a to plnění nebylo takové, jak si představovali. Pokud byl dotázán na to, zda k němu mířily nějaké výstupy od spol. Business Advisor uvedl, že to celé vyhodnocoval obchodní úsek, který vlastně vyhodnocoval plnění u závěr faktury, takže on sám se na tom podílel jen tím, že podepsal původní smlouvu, která byla klasická, a pak ten dodatek. Dále uvedl, že podklady, které měla vyhotovit spol. Business Advisor a které jsou ve spisovém materiálu, nikdy neviděl. Dále pokud státní zástupce poukázal na to, že PRAGOIMEX vyplatil za tři až čtyři roky spolupráce Business Advisor částku 22 milionů Kč a dotázal se, zda jej zajímalo, co Business Advisor pro PRAGOIMEX dělal, obžalovaný uvedl, že měl a má důvěru ke spolupracovníkům, neměl důvod přezkoumávat něco, co oni dohodli, on sám nic nedohadoval. Zdůraznil, že se nepodepisovala smlouva na 22 milionů, ale postupem času to takto narostlo, a byť to vypadá jako obrovská částka, tak vzhledem k objemu těch dodávek, to zase tak mnoho není. Dodávky byly dodány včas, ve výborné kvalitě, do současné doby ty tramvaje v Ostravě jezdí a k plné spokojenosti cestujících. K dotazu státního zástupce, od kdy PRAGOIMEX dodával tramvaje do DPO uvedl, že první dodávky, pokud si dobře pamatuje, byly v r. 2003, byla to první nízkopodlažní

tramvaj. Domnívá se, že šlo o nízký článek pro tramvaj KT8 a na to následně spolupráci s DPO rozvíjeli, protože zde byl zájem o modernizaci tramvají a oni byli nasměřováni na to, že ty tramvaje budou modernizovat, protože to byl nejlepší způsob, jak obnovit tramvajový park kromě nákupu nových tramvají. Bylo to výhodné nejen z toho důvodu, že se využilo to staré výrobní číslo, ale i z důvodu toho, že zaměstnanci dopravních podniků znají tu techniku, nemuseli se učit nic, pokud jde o servis, zajišťování náhradních dílů, tzn., že tam byl dominový efekt, který dopravní podniky uspokojoval a v podstatě všechny dopravní podniky v ČR, všech sedm šlo touto cestou. Pokud byl dotázán na společný vývoj tramvají s DPO uvedl, že spíše při tom, co vyvíjeli, využili zkušeností a připomínek dopravních podniků, nejen ostravského, jak by ty tramvaje měly vypadat, co by se mělo udělat, a to se využilo. Tramvaje sice příliš nezná, protože tramvaje nedělal, ale tak, jak to pochytil při jednání s dopravními podniky a setkával se s nimi na výstavách, tak to chválili, říkali, že je to bezvadné, že to výborně jezdí. Proto také říká, že dopravní podniky je znali, ale nikdo o nich nevěděl. Když se někdo v Praze zeptá, co jsou to za tramvaje, tak řekne, že jsou škodovácké, on na to namítal, že to dodává PRAGOIMEX. Pokud se týká spolupráce s DPO, ta byla na vysoké úrovni, ještě si pamatuje p. ředitele V., který mu v nějaké zprávě ukazoval nějaký audit s tím, že ta spolupráce přinesla pro dopravní podnik zisk asi 150 milionů Kč. On toto tvrzení nezkoumal, ale potěšilo ho to. Dopravní podnik si tramvaje dělal vlastními silami. Pokud pak byl dotázán, proč potřebovali poradenství od spol. Business Advisor na trhu v Ostravě, kterou dobře znali a od r. 2003 s nimi společně spolupracovali, uvedl, že nedokáže říct, jaké podmínky znali, ale v r. 2006 zrušili právní oddělení, takže to může být jeden z důvodů, proč to potřebovali. Ale, jak říká, o smlouvě nejednal, nezná důvod, šlo to mimo něj. Pokud byl dotázán na reklamní akce, že tedy chtěli dosáhnout toho, aby se o nich vědělo, a kdo o nich tedy měl vědět, uvedl, že veřejnost a cestující. Média o nich psali jako o Škodě Transportation, byly toho plné noviny, ale pokud jste úspěšní, mělo by se o tom vědět. Tak to dělají všechny firmy na světě. Škoda Transportation inzeruje, propaguje, sponzoruje hokejový klub Škoda Plzeň, nikdo se nad tím nepozastavuje a není to proto, aby v Plzni věděli, že Škodovka dodává nějaké zboží. K dotazu, zda se zabývali sledovaností akcí, na který budou propagováni, uvedl, že tam byl nějaký seznam, ale on sám to nevyhodnocoval, vyhodnocovali to odborníci, kteří se tím zabývali. Akce Vitalita Profi mu nic neříká, neví, co to je. O seznamu těch akcí, které měl PROPAG-STORM zajišťovat, ví, ale moc si to nepamatuje. Podstatným bylo motto, že to měla přenášet televize, a to jak regionální, tak celostátní. V kolik hodin měly reklamní akce probíhat, jak se to mělo přenášet, to neví, tím se zabývali spolupracovníci, oni pak dostávali víceméně nějakou strukturu nebo nějaký dostup na jejich web, kde se to ukazovalo. Pokud byl dotázán, zda se zajímali o sledovanost ligového florbalu v ČR, pak uvedl, že se těmito věci nezabýval. Měl za úkol od představenstva řídit firmu a těmito věci se zabývaly odborné útvary. Kdyby se zabýval vším, tak by tam ty lidi nepotřeboval. V podstatě plnil úkoly představenstva, styk s akcionáři, sledování hospodářského výsledku, vrcholové vedení a všechny ty věci, které ve firmě jsou. Věci obchodního charakteru zajišťovali pracovníci, kteří tomu rozuměli, svědomití, poctiví a srovnáním výsledků práce s ostatními dopravními podniky tyto svědčily o tom, že tu práci dělali dobře. Pokud pak skončili spolupráci s PROPAG-STORM, další obdobnou reklamu již nenakupovali. Neví. Po této zkušenosti, kdy prostě byla dohodnuta špičková firma, a zkušenosti byly takové, jaké byly, tak od toho ustoupili. Pak a dosud se už dělaly jen takové akce, že pokud šlo např. o Paraple, nebo se sponzoruje Jedličkův ústav v Praze, kde jsou invalidi, dává se tam sponzorský dar a oni pak mají na autech logo PRAGOIMEX. K dotazu svého obhájce pak uvedl, že pokud jde o spolupráci se spol. Business Advisor, jednalo se o rozhodnutí obchodního úseku. Pokud jde o spol. PROPAG-STORM, pak to bylo rozhodnutí vedení společnosti víceméně v zájmu akcionářů, aby se prezentovali.

74. **V této části výpovědi se tak obž. Ing. Jaroslav K. vyjadřoval pouze obecně s tím, že se snažil vyhnout své odpovědnosti za podpis smlouvy se spol. PROPAG-STORM tím, že ji nedojednával, přičemž záměrem společnosti mělo být zviditelnění se u cestujících, neboť např. od Škody Transportation je nikdo neznal. Zde je pak namístě uvést, že vše při plněních poskytnutých spol. PROPAG-STORM byla společnost prezentována pouze**

logem bez jakéhokoli dodatku, že se jedná o výrobce modernizovaných tramvají. Z laického pohledu soudu, což však muselo být vedení spol. PRAGOIMEX také zřejmé, však bylo při snaze o zviditelnění se mezi cestujícími mnohem jednodušší a také účelnější zadání reklamy jednotlivých dopravním podnikům, např. v podobě polepu tramvají s heslem „Tuto tramvaj pro vás vyrobil PRAGOIMEX“. Byť laicky, lze dovodit, že tento typ reklamy by cíle prezentovaného obžalovaným dosáhl mnohem lépe než např. bannery na tenisovém turnaji v Třinci, Vitalita Profi.

75. **Obž. Jiří H.** u hlavního líčení vypověděl (č. l.20037/sv. 66), že tvrzení uvedená v obžalobě se nezakládají na pravdě, neboť jednání se nedopustil. Celá konstrukce trestního stíhání obžaloby je postavena na tom, že bylo manipulováno s veřejnými zakázkami dopravního podniku a dodávky tramvají, konkrétně 15 ks rekonstrukcí tramvají T3 za období května 2009, dále 1 ks vysokokapacitní nízkopodlažní obousměrné tramvaje z února r. 2010 a 8 ks rekonstrukcí tramvají T3 z října r. 2010 pomocí spoluobž. Ing. Martině D., tak že mělo být zajištěno vítězství firmy PRAGOIMEX a.s., jejímž je zaměstnancem. V průběhu opatřování důkazů v přípravném řízení vyplynulo z výpovědí slyšených pracovníků DPO, že parametry předmětných veřejných zakázek na dodávku tramvají byly dány objektivními technickými požadavky, s nimiž nebylo možné manipulovat. Dále, že repasy starých tramvají bylo ekonomicky výhodné provádět, oproti nákupu nových tramvají, a dále, že cena za dodávky tramvají, které realizoval PRAGOIMEX DPO byly v místě i čase obvyklé a srovnatelné s ostatními odběrateli. Tento výsledek pak koresponduje rovněž se závěry znaleckých posudků, které konstatují obvyklost dodávacích podmínek a srovnatelnost podmínek za repasy tramvají dodaných PRAGOIMEXem dopravnímu podniku. Přesto státní zástupce tvrdí, že se zakázkou bylo manipulováno, ale nikde neuvádí, jak tato manipulace měla být provedena. Skutečnost, že spol. PRAGOIMEX měla z titulu absence vlastních odborných kapacit uzavřenou smlouvu se spol. Business Advisor bylo rozhodnutím vedení společnosti. Nejen z pohledu nasměrování dalšího technického vývoje bylo spol. PRAGOIMEX hodnoceno plnění smlouvy jako efektivní. Z výše uvedených důvodů se proto nemohl dopustit zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, anebo i takového zločinu, nebylo ani co legalizovat jako výnos z trestné činnosti a nemohlo dojít ani k podplácení. Cítí se tedy nevinen z vytýkaného proti právního jednání. Dále využil svého práva a ve věci nevypovídal.

76. Dne 9. 9. 2019 k obžalobě sp. zn. 4 VZV 2/2018 (č. l. 22868v/sv. 75 – č. l. 350 zvláštního svazku) uvedl, že nesouhlasí ani s tvrzením uvedeným v obžalobě 77 T 1/2019, že došlo z jeho strany či kohokoli jiného k ovlivňování veřejné zakázky na dodávky tramvají pro DPO ve prospěch spol. PRAGOIMEX a.s., neboť bylo prokázáno, že toto nebylo ani objektivně možné jednak z pohledu množství osob, které se o zpracování podmínek a výběru rozhodovalo, a hlavně toho, jaké technické podmínky, parametry byly normami infrastrukturou, zastávkami a průjezdným profilem a dalšími okolnostmi vlastně pro výběr tramvaje objektivně předurčeny. Modernizace tramvají T3 je jednoznačně nepochybně levnější, než tramvaje nové, a to jednak z pohledu ceny pořizovací, ale také z pohledu nákladů na provoz a údržbu. Samotné práce dané uzavřenými smlouvami byly jak ze strany spol. Business Advisor a.s. provedeny, stejně tak byla provedena i proběhlá reklama spol. PROPAG-STORM. Policejní orgán či státní zástupce by museli prokázat, že uvedené služby provedeny nebyly, což se nestalo, ani se nemohlo stát, protože opak je pravdou. Nejednalo se o fiktivní reálné prokazatelné plnění ze smlouvy, které mělo pro objednatele hospodářský přínos. Z tohoto důvodu mohlo dojít ke zkrácení daně neoprávněným nákladem, jak uvádí obžaloba. Stejně tak tvrdí, že nikdy žádné vrácení plateb za reklamu nebylo dohodnuto, nedošlo k němu a toto ani nebylo prokázáno. Navíc zahrnutí DPH do zkrácení daně postrádá účetní a daňovou logiku, neboť toto bylo ze strany fakturujícího subjektu po zaplacení ceny díla a provedení reklamy tímto plátcem státu odvedeno. Závěrem pak uvádí, že pokud jde o jeho úlohu v této věci, že o spolupráci firmy PRAGOIMEX a.s. s uvedenými společnostmi nerozhodl, ani nemohl rozhodovat on osobně, ale jednalo se o rozhodnutí vedení společnosti. Pokud jde o daňové

přiznání, toto nesestavoval, nepodepisoval, ani nemohl, protože prokazatelně toto je zcela mimo jeho kompetenci. To je vše, co chce k dané věci sdělit.

77. U hlavního líčení dne 15. 6. 2020 pak obžalovaný uvedl (č. l. 23487/sv. 78 – č.l. 442v zvláštního svazku), že veškerá jednání v oblasti reklamy absolvoval s p. O., která zastupovala firmu PROPAG-STORM. Pro větší účinnost reklamní kampaně bylo doporučeno ze strany PROPAG-STORMu, aby tato probíhala rovnoměrně minimálně 3 až 6 měsíců kontinuálně 1x v roce. Jako strop výdajů na reklamní kampaň byla ze strany vedení spol. PRAGOIMEX vyhrazena částka 6 milionů Kč, což, jak podotýká, není ani 1 % z tržeb společnosti. *(pozn soudu: nicméně jde o 4 % ceny tramvají dodaných na základě zakázky pod bodem Id) v první ze dvou sérií, časově se uzavření smlouvy kryje s dodávkou první tramvaje.)* O. následně na dalším jednání předložila návrh smlouvy, který byl ve spol. PRAGOIMEX akceptován, neboť smlouva splňovala představy společnosti a bylo doporučeno, aby reklamní kampaň probíhala v 5 měsících a rovnoměrně s požadavkem ze strany PROPAG-STORMu na úhradu některých specifických pořizovacích nákladů v prvním měsíci. P. O. u hlavního líčení v březnu 2020 a str. 5 k dotazu uvedla, zda měli požadavky na konkrétní reklamní plnění, že si to nevybavuje. U hlavního líčení pak v dubnu 2017 uvedla, že on po nich požadoval, aby byla splněna smlouva a byla v pořádku dokumentace. K tomu však uvádí, že spol. PRAGOIMEX požadavky na mediální prezentaci měla, když tyto byly obsaženy v příloze č. 2 odst. 2 smlouvy s tím, že ty, které nebyly uplatněny v příloze č. 1, měly být následně specifikovány v příloze č. 2. Tyto požadavky byly uvedeny i v zápise z jednání z února 2014. Tzn., že PRAGOIMEX měl konkrétní požadavky, které však v celém rozsahu z důvodu ukončení spolupráce nebyly už dál plněny. Důrazně popírá, že by z jeho strany byl vznesen jakýkoli požadavek na zvýšení ceny reklamy. Na str. 5 z výslechu v přípravném řízení dne 2. 10. 2018 p. O. uvedla, že po krátké schůzce se dohodli, že smlouva bude uzavřena na konečnou částku 5 170 000 Kč bez DPH. V této souvislosti je proto zvláštní, že p. O. i p. K. až nyní po 7 letech u hlavního líčení dne 6. 3. 2020 si vzpomněly, že se měla částka z reklamy zvedat a smlouvat. Není taktéž pravdou, že po prvním kontaktu s p. O. si domluvili schůzku v restauraci Jetset, jak uvedla p. O. v přípravném řízení 2. 10. 2018, a tam byla sdělena cena za reklamní plnění. Nejdříve totiž proběhly první dvě jednání v kanceláři spol. PRAGOIMEX na Hollarově ul., kde byla i dohodnuta ze strany PRAGOIMEXu jako objednatele navržená cena celkového reklamního plnění, a teprve následná jednání z důvodu, že prostory PRAGOIMEXu byly nekuřácké, proběhla další jednání v kuřácké restauraci Jet set. V přípravném řízení dne 2. 10. 2018 p. O. uvedla, že cenu za reklamu jí řekl Ing. D., u hlavního líčení 6. 3. 2020 nejdříve uvedla, že na to neumí odpovědět, od kterého z pánů, jestli od p. H. nebo od p. D., a pak už to byl pravděpodobně on, následně p. O. uvedla, že to byl on, protože si pamatuje, že s ním byla v té kavárně a tam se o tom bavili. Shodují se tedy na tom, že to byl on, s kým dojednávala cenu, ale není pravdou, že by to bylo v restauraci, tam probíhalo až to třetí jednání o smlouvě. Svědkyně O. 6. 3. uvedla, že se s ním setkala poprvé bez Ing. D., což vyznívá tak, že snad byla i jiná jednání mezi ní a jím, kde by Ing. D. byl přítomen, což není pravdou, nikdy to ani p. O. předtím sama neuvedla. Přesto potvrzuje, že nikdy s p. O. za přítomnosti Ing. D. nejednal. Rovněž by se chtěl vyjádřit k tvrzení p. O. z března 2020, kde uvedla, že se setkali společně s ním a de facto se smlouva podepsala, smlouva byla podepsána až po třetím jednání a žádné jednání nebylo nikdy učiněno po dohodě na místě, ale teprve až po projednání celé věci ve vedení spol. PRAGOIMEX. Ve věci údajných vratek p. O. v přípravném řízení 2. 10. 2018 konstatovala, že jej zcela jistě neinformovala o tom, jak se cena ze smlouvy nastavuje. U hlavního líčení v dubnu 2017 pak potvrdila, že on po nich peníze nikdy zpět nepožadoval. Jednoznačně tedy potvrzuje, že neprobíhaly jakékoliv vratky ani diskuze na toto téma. O částce za reklamu bylo rozhodnuto ve vedení spol. PRAGOIMEX a PRAGOIMEX ani on neměli důvod se domnívat, že cena za reklamu by nebyla cenou obvyklou. Důvod skončení smlouvy se spol. PROPAG-STORM byl zcela na straně PROPAG-STORMu, neboť objektivně nebyl schopen dodržovat svůj smluvní závazek ve smyslu zorganizování a zajištění reklamy dle smlouvy, když nepředložili ani jimi požadovanou přílohu č. 2, která měla věcně a časově jednotlivé druhy reklamy specifikovat. Spol. PRAGOIMEX kontrolou klientské sekce PROPAG-STORMu počátkem r. 2014 zjistila, že nebyla

zajištěna reklama na jedno dohodnuté sportovní utkání v prosinci 2013 (*pozn. soudu: utkání neproběhlo, a reklamní služba tak nemohla být objektivně poskytnuta)* současně však rovněž nebyla PRAGOIMEXu předložena příloha č. 2, která měla řešit pokračování reklamní a propagační činnosti. Proto byl počátkem února 2014 písemně zaslán dopis a vyzván PROPAG-STORM k předložení přílohy č. 2 a zároveň k pozastavení činnosti do doby předložení této přílohy podle smlouvy. V polovině února 2014 proběhlo jednání za jeho účasti, dr. H. a p. O. v kanceláři PRAGOIMEXu na Hollarově ul., jehož předmětem bylo nepředložení přílohy č. 2 podle smlouvy a výše uvedená nerealizace reklamy na jednom sportovním utkání v prosinci 2013. Dále byl vznesen požadavek ze strany PRAGOIMEXu na začlenění rovněž prestižních kulturních, společenských a sportovních akcí podle smlouvy. PROPAG-STORM měl poté co 14. 3. 2014 sdělit termín předložení návrhu plánu reklamy, včetně doporučení ve výběru konkrétních kulturních, společenských a sportovních akcí, což však nesplnil. Dne 26. 3. 2014 přišel omluvný e-mail od p. O., ve kterém byla zdůvodněna nerealizace reklamy PRAGOIMEXu na sportovním utkání v prosinci 2013 s tím, že toto bylo nahrazeno v lednu 2014. Stále však nebyla předložena příloha č. 2, která měla být projednávána. Protože ani na osobním projednání opět v kanceláři PRAGOIMEXu na Hollarově ul. za účasti jeho a dr. H., Mgr. Š. a p. O. nebyl předložen návrh přílohy č. 2 s odůvodněním objektivní nemožnosti plánu reklamy a jeho doplnění, neboť PROPAG-STORM již nemohl dále zajišťovat dohodnutou reklamní činnost (*pozn soudu: v důsledku zásahu Policie ČR*), PRAGOIMEX od smlouvy odstoupil. Není tak pravdou tvrzení p. O., že v lednu nebo kdykoli jindy u ní proběhly domovní prohlídky. Taktéž není pravdou, že měl žádat v lednu nebo únoru o setkání za účelem ukončení smlouvy. Začátkem února obdržela p. O. dopis od PRAGOIMEXu s upozorněním, že nebyla předložena příloha č. 2 a tato situace pak trvala ještě i na osobním jednání v únoru. Pokud by tak tomu nebylo, PROPAG-STORM by přílohu č. 2 předložil a byli by schopni reklamu zajišťovat, tak by PRAGOIMEX v reklamní činnosti pokračoval. V krátkosti chce proto shrnout výpovědi svědkyň O. a K. O reklamní spolupráci a jejím finančním rozsahu rozhodlo vedení spol. PRAGOIMEX, jehož nebyl členem. Byl toliko pověřen realizací tohoto rozhodnutí vedením spol. PRAGOIMEX, včetně jednání s p. O. Nezaopatřoval prvotní účetní doklady ani nezpracovával účetnictví spol. PRAGOIMEX a stejně tak ani nesestavoval její daňové přiznání a toto ani nepodepisoval. Uzavření smlouvy na reklamní plnění s firmou PROPAG-STORM nemělo žádnou souvislost s firmou Business Advisor, Ing. D., ani žádnou veřejnou zakázkou. Reklamní plnění podle smlouvy a přílohy č. 1 s firmou PROPAG-STORM proběhla. *(pozn soudu: nicméně plnění ve prospěch společnosti Business Advisor ustalo, ačkoliv podle smlouvy měl Business Advisor nárok i na odměnu za dodané tramvaje v bodě Id), a odměna PROPAG-STORMu naprosto přesně navázala na odměňování Business Advisor nejen výší, ale i dobou plateb, když uzavření smlouvy se časově kryje s dodávkou první tramvaje a výší odpovídá 4 % z ceny první série vozidel dodaných PRAGOIMEXem Dopravnímu podniku Ostrava v zakázce pod bodem Id))*. Žádné vrácení ani dílčích plateb za reklamu neproběhlo ani nebylo dohodnuto. Spolupráce a smlouva s firmou PROPAG-STORM byla ukončena jednoznačně z důvodu nepředložení jako realizátorem reklamy přílohy č. 2 specifikující konkrétní reklamní akce, a proto objektivně nemohlo být v této reklamě pokračováno. Dále využil svého práva a odepřel vypovídat.

78. **Rovněž obž. Ing. H. se tedy omezil v rámci své výpovědi na vlastní prohlášení, které jeho jednání charakterizovalo jako běžnou obchodní činnost bez jakýchkoliv nekalých úmyslů. Nicméně ani toto vyjádření soud nehodnotí jako popis prožitých událostí, nýbrž pouze jako snahu relativizovat svůj podíl na trestné činnosti, když je zřejmé, že obžalovaný Jiří H., jako bývalý zaměstnanec Dopravního podniku Ostrava měl sám veškeré potřebné informace o struktuře vozového parku v Ostravě, přehled o tratích a potřebách obnovy vozidel, když jako zaměstnanec PRAGOIMEXu zajišťoval spolupráci právě s Dopravním podnikem Ostrava. Obžalovaný tedy zcela zjevně nepotřeboval rady Business Advisor, které mu byly údajně společností Business Advisor poskytovány. Naopak to byl právě obžalovaný Jiří H., s nímž obžalovaný Martin D. konzultoval v období provádění odposlechů (31.5.2012 – 14.9.2013) rozvojové záležitosti dopravního podniku zejména ve**

vztahu k tramvajím, a lze konstatovat, že vše, co se týkalo plánů dopravního podniku ve vztahu k tramvajím bylo prostřednictvím obžalovaného Martina D. ihned dáno na vědomí Jiřímu H. a tedy i PRAGOIMEXu.

79. **Zmocněnec spol. PRAGOIMEX a.s. Ing. David K.** vypověděl (č. l. 20037/sv. 66 – č. l. 6 zvláštního svazku), že jako zástupce obch. spol. PRAGOIMEX a.s. v plném rozsahu popírá spáchání skutku tak, jak je tento popsán státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. S obžalobou vyslovuje absolutní nesouhlas. Ve věci dále uvádí, že veřejná zakázka a rekonstrukce 8 vozů T3 na nízkopodlažní tramvaje, shodně jako veřejná zakázka rekonstrukce vozu T3 na nízkopodlažní tramvaje a veřejná zakázka dodávka nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje, probíhaly zcela standardně a v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Ve všem ostatním odkazuje na návrh k zastavení trestního stíhání ze dne 30. 3. 2016, v podstatě ve znění vyjádření obžalovaného k obžalobě ze dne 20. 9. 2016. Dále využil za obžalovanou obch. spol. PRAGOIMEX práva nevypovídat. Následně pak dne 9. 9. 2019 (č. l. 22872/sv. 75 – č.l. 353 zvláštního svazku) vypověděl, že PRAGOIMEX s obžalobou (pozn. 4 VZV 2/2018 /77T 1/2019/) absolutně nesouhlasí, odkazuje přitom na vyjádření společnosti k obžalobě a znalecký posudek, přičemž obojí bylo zasláno soudu datovou schránkou dne 6. 9. 2019. Dne 15. 6. 2020 pak zmocněnec spol. PRAGOIMEX vypověděl (č. l. 23497/sv. 78 – č. l. 447v zvláštního svazku), že ve své výpovědi se pokusí o co nejjednodušší, bez použití paragrafů, judikátů, složitých technických a ekonomických popisů vysvětlit postavení firmy PRAGOIMEX v celé kauze. Ví, že je to složité, nicméně, a chce se v tomto bezprecedentním propletenci kauz a osob soustředit pouze na PRAGOIMEX a.s. PRAGOIMEX je dodavatelem tramvají a je obžalován ve dvou kauzách. V první kauze ve vztahu k Business Advisor, kde jsou platby této firmy prezentovány státním zástupcem jako zločin podplácení a zločin legalizace výnosů z trestné činnosti. Ve druhé kauze, kde je stejný skutek, je navíc zpochybněna reklama či sponzoring pořízený přes firmu PROPAG-STORM. Zde již navíc jsou obžalováni ze zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a zločinu zkrácení daně. Podobně je tomu u zaměstnanců PRAGOIMEXu Ing. Jaroslava K., který je již v důchodu, a Ing. Jiřího H. V průběhu celé kauzy se aktivně obhajovali a mnohokrát se ke kauzám vyjadřovali řadou stížností, vyjádření, posudků a odvolání. Spol. PRAGOIMEX a.s. je obchodní inženýrský podnikatelský subjekt, který byl založen v r. 1991. V období let 1996-2006 byl součástí skupiny závodů ČKD Praha pod obchodním jménem ČKD PRAGOIMEX a.s. V té době se společnost zabývala exportem produktů ČKD, zejména dodávkami tramvají a náhradních dílů. Po rozpadu spol. ČKD Praha se firma soustředila na obchodně technické kapacity z oboru tramvají a prakticky se stala výrobkovým pokračovatelem jejich dřívějšího výrobce ČKD Tatra. Zásadním pro rozvoj podnikatelských aktivit společnosti v oboru kolejových vozidel MHD se stalo obchodní spojení aliance TV Team. To tvoří se společnostmi Krnovské opravny a strojírny s.r.o., což je výrobní partner, a VKV Praha s.r.o., což je projekční partner v oblasti mechanické části. Na trhu tramvají si v ČR a na Slovensku, kde byl v 90. letech minulého století provozováno více než 1500 vozidel vyrobených v ČKD, vytvořili velmi dobrou pozici. Pro ilustraci výrobkového portfolia spol. PRAGOIMEX a.s. a jeho partnerů z aliance TV Team předkládá výrobkový katalog, včetně seznamu referencí, z nějž je patrné, že přímo dodávali a případně se podíleli na dodávkách téměř 600 nových nebo modernizovaných vozidel v tuzemsku i zahraničí. Jejich detailní znalost vozidla typu T3 vedla k tomu, že v krátké době zpracovali exkluzivní projekt Vario, který reagoval na společenskou poptávku, tzn. hloubkově modernizovat tyto tramvaje s cílem výrazně vyšší užitné hodnoty, výrazně nižších provozních nákladů, a to za příznivých investičních nákladů. Projekt konkrétně řeší zejména bezbariérový přístup a výstup z vozidla, vyšší komfort pro cestující, podstatné snížení spotřeby elektrické energie o více než 40 % atd. Modernizací podvozku došlo ke zlepšení jízdních vlastností, ke snížení negativních účinků na trať a zároveň je garantováno prodloužení životnosti vozu až o 30 let, což je v podstatě živostnost nového vozidla. Zájem provozovatelů o tento modernizační projekt Vario dokládají dodávky řádově 200 těchto vozidel do Prahy, Brna, Ostravy, Olomouce, Plzně, Liberce a Košic. Pro úplnost je třeba uvést, že někteří zákazníci dodnes využívají tohoto úspěšného projektu k obnově svého vozového parku. Např. DP

Praha zmodernizuje až 65 ks tramvají T3 v příštích letech. Také DP Olomouc a DP Liberec. To je jasným protiargumentem proti některým tvrzením tzv. odborníků, kteří projekt modernizací kritizovali. Takto provedená hloubková modernizace je svými parametry plně srovnatelná s novými vozy, včetně deklarované životnosti. V některých ohledech, např. plnootočnosti podvozku, je dokonce předčí, a přitom při ekvivalentním srovnání s konkurencí je jejich cena o cca 40 % nižší. Modernizaci nelze chápat jako nějakou ojetou tramvaj. Jedná se v podstatě o nové vozidlo, kde jsou použity jen některé části podvozku původního vozidla. Běžný cestující vůbec nepozná, zda jede novou nebo modernizovanou tramvají. Pořízení modernizované tramvaje je jen úspornější formou, jak se dostat ke stejným užitným vlastnostem, jako u nové tramvaje. Tento koncept technického řešení okopírovali i někteří zahraniční výrobci. Nespornou konkurenční výhodou naší spol. PRAGOIMEX a.s. bylo a je to, že byli vždy schopni pružně reagovat na malosériové či kusové poptávky širokého spektra technického zadání a dále nabídnout dopravním podnikům své produkty buď tzv. na klíč anebo možnost si z jejich dodávky komponent a know-how provést hluboké modernizace ve vlastní režii s cílem k udržení zaměstnanosti a vytížení jejich vlastních opravárenských kapacit. Se samotným DP Ostrava obchodně, technicky i výrobně spolupracovali téměř 20 let. Na počátku DPO nabídli spoluúčast při tzv. malé modernizaci vozidel T3, kdy do původních tramvají byla instalována nová úsporná elektrická výzbroj s novými trakčními motory. Díky výsledkům jejich technického rozvoje a unikátním technickým řešením postupně byli schopni provádět tyto hloubkové modernizace. U vozu T3 z nich vznikla jednočlánková částečně nízkopodlažní tramvajová DLF2, modernizovali vozy K2 na dvoučlánková částečně nízkopodlažní tramvaj Vario LF2 a modernizovali i tramvaje KP 8D5, a to vložením nového středního nízkopodlažního článku ML 8LF. Současně byly s DPO úspěšně realizovány kusové projekty dvoučlánkových a tříčlánkových tramvají vozidel Vario LF2 plus a Vario LF3. Všechna tato vozidla dodnes vozí cestující po Ostravě. Zcela nezanedbatelnou součástí oboustranné a zcela jistě i pro dopravní podnik výhodné spolupráce byla kooperace při výrobě trakčních motorů pro tramvaje, trolejbusy, elektrobusy a lokomotivy a taktéž v projektech modernizací tramvajových vozidel, to vše pro třetí osoby. V praxi to znamenalo, že PRAGOIMEX získal v tuzemsku či zahraničí zakázku, poskytl pro tyto konkrétní případy své know-how, případně komponenty, a objednal u dopravního podniku, později u Ekovy výrobní spolupráci. V tomto ohledu podotýká, že za ceny, které si stanovil sám dopravní podnik a následně Ekova. Bez jakýchkoliv dalších jejich licitací. To samé samozřejmě platilo ve všech projektech realizovaných pro dopravní podnik. Jen pro ilustraci a pro objasnění situace okolo zmiňovaných projektů modernizací 15 plus 8 ks tramvají Vario LF a 1 ks velkokapacitní tramvaje Vario LF3/2, v konečném důsledku se jednalo o zakázky pro samotný DPO, později Ekovu, v objemu min. 130 tisíc normohodin práce objednané ze strany PRAGOIMEXu. Je tedy nakonec smutným paradoxem, že jejich zde souzená společnost těmito zakázkami umožnila dopravnímu podniku udržet zaměstnanost minimálně 50 pracovníků na pomyslnou dobu cca 15 měsíců, a to v době ekonomické krize r. 2009 a později. A to navzdory skutečnosti, že jejich společnost byla schopna tyto projekty zajistit komplexně na klíč v rámci kapacit aliance TV Team. Pro osvětlení potřeby naplněnosti kapacit opravárenského zařízení v DPO lze uvést, že dopravní podnik má historicky vybudované kapacity v Ostravě-Martinově v takovém rozsahu, že značně převyšují požadavky těžké údržby v Ostravě. Tyto kapacity byly vytěžovány v minulosti poskytováním služeb těžké údržby i pro další dopravní podniky v ČR, např. Olomouc, Liberec, Plzeň atd. Postupem let ovšem klesla poptávka těchto činností na minimum a PRAGOIMEX byl jedním z hlavních externích partnerů Ostravy, který svým partnerským přístupem eliminoval tento pokles externích zakázek a zřejmě velkou měrou přispěl k ekonomickému přežití martinovských dílen. Po přečtení některých vyjádření z výslechu svědka B., ke kterému se ještě vyjádří podrobněji, bohužel konstatuje, že takovýto vstřícný obchodní přístup v Ostravě byla chyba. Dnes v Ostravě mj. jezdí vozy Tango MF, jejichž výroba probíhala pod zástěrkou švýcarské kvality především v Bělorusku a Rusku, nikoliv v Martinově, který podle informací z médií možná bude privatizován, a který již nemá dostatečnou zakázkovou náplň. Vozy Stadler, Tango MF nakupoval dopravní podnik od firmy Stadler za, podle jejich přesvědčení,

dumpingovou cenu řádově o 8 milionů Kč za kus, jak se rádi chlubí představitelé Ostravy. Jaksi ale zapomněli sdělit podstatnou a zcela zásadní skutečnost, že kdyby aliančí partner PRAGOIMEXu Krnovské opravny a strojírny se při aukci nepostavil svou konkurenční nabídkou právě proti Stadleru a tvrdě svou cenu nezdražil, tak by tyto vozy Ostrava nakupovala s největší pravděpodobností za 64 milionů Kč za kus, což byla nabídla Stadleru v prvním kole. A už vůbec se nechlubí tím, že tato zakázka, která je mimochodem financována velkou měrou z peněz EU a českých daňových poplatníků, byla zajišťována z velké míry v již zmiňovaném totalitním Bělorusku. Zazněly zde některé svědecké výpovědi a úvahy o tom, že DPO vlastnil know-how k modernizacím a know-how PRAGOIMEXu tak vlastně nepotřeboval. Na to je jednoduchá odpověď. Dopravní podnik na uvedené hloubkové modernizace žádné know-how nikdy nevlastnil a nevlastní. Toto know-how patřilo vždy jen PRAGOIMEXu a jeho smluvním partnerům z aliance. Stačí se jen podívat na jakékoli razítko na výkresech k uvedeným projektům, o čí duševní vlastnictví se jedná. Jestli někdo hovoří o opaku, pak úmyslně lže, nebo nezná realitu. Stručně řečeno PRAGOIMEX společně s partnery z aliance byl schopen uvedené projekty zajistit absolutně bez výrobních kapacit DPO, ale samotný dopravní podnik bez PRAGOIMEXu nikoliv. Bylo jen věcí dobré vůle, seriózności a obchodní kulance jejich společností a vlastně celé aliance, že zakázky byly realizovány tímto způsobem. O tom, kdo byl majitelem know-how koneckonců hovoří i zápisy souvisejících užitných vzorů použitých technických řešení a pravidel jejich využití. Zákon o užitných vzorech jednoznačně hovoří o tom, jaká jsou pravidla pro takto chráněná technická řešení. Nikomu není zakazováno přijít s něčím novým a toto si chránit, případně to nabízet na trhu. Nedílnou součástí dodávek hloubkových modernizací, případně nových vozů, je zajištění jejich zkoušek, homologací, uživatelské dokumentace a poprodejního servisu. Toto všechno zajišťovala jejich společnost jako standardní součást dodávek, a to včetně zajištění schvalovacího procesu certifikační autoritou, tzn. drážním úřadem ČR. Samotné schválení je vždy určeno technickými podmínkami, technickou dokumentací a zprávou o rozsahu a výsledcích zkoušek vozidla, které schválil Drážní správní úřad. Změny na drážním vozidle, jejichž podstatou je zásah do konstrukce vozidla, znamenají odchylky od schváleného typu a tyto schválil Drážní správní úřad podle podmínek stanovených prováděcím předpisem. Homologace všech typů nových či modernizovaných tramvajových vozidel dodávaných PRAGOIMEXem a.s. byla ve všech případech provedena důsledně podle uvedeného scénáře a výše uvedené podmínky jsou stejné pro všechny výrobce a dodavatele drážních vozidel. Znovu tedy pro objasnění samotný DPO tyto činnosti bez PRAGOIMEXu nikdy nemohl zajistit. Pokud jde o diskutovanou otázku cen, tak ze strany policie i státního zástupce několikrát zazněla otázka cenotvorby. Ačkoliv policie vždy obdržela jejich písemné odpovědi a vysvětlení na dotazy v této věci, které byly navíc verifikovány znaleckými posudky, stále to nestačí a neustálé podsouvání a vytváření atmosféry jakéhosi předražování je zřejmě taktikou obžaloby. Bohužel se tak dostali do absurdní situace, kdy vysvětlují jejich cenovou politiku a rozdílnost cen, a to pro různé odběratele za různé dodávky, v různém čase, za různých obchodních a dodacích podmínek. Vytváří se tak dojem, že by se měli vrátit 30 let zpět, kdy ceny stanovila státní plánovací komise jednotně. A to by muselo platit, podotýká za stejné zboží, což navíc není jejich případ. Podle vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. 11. 2015 č. ÚOHS-B0644/2015/VZ-41046/2015/560VSA vyplývá, že ze zákona o veřejných zakázkách nikterak neplyne povinnost uchazeče nabízet v různých zadávacích řízeních stejnou nabídkovou cenu. Svoboda při tvorbě nabídkové ceny je jedním ze základních aspektů soutěže mezi uchazeči, bez nějž by realizace výběrových řízení postrádala smysl, nebo by po průběhu prvního zadávacího řízení s uvedeným předmětem plnění bylo jasné, který subjekt bude nadále nabízet po finanční stránce nejvýhodnější nabídku. Tolik citace. Anebo budou snad policii vysvětlovat všichni prodejci např. rohlíků, že si dovolili prodávat jeden den za korunu a druhý den za 2 koruny. Lze uvést příklad z Ostravy. DPO nakoupil 40 ks již dříve zmíněných tramvají od Stadleru za 28 milionů Kč. Nyní bude nakupovat 40 tramvají od Škody Transportation za 49 milionů Kč za kus. Pokud by na tento nákup pohlíželi subjektivním náhledem obžaloby, který je aplikován vůči nim, pak tyto tramvaje, skoro stejné, s minimálním rozdílem v délce cca 2 m, mají i

stejnou nebo podobnou koncepci a provedení vozu. Pouze cena za kus je o více než 20 milionů Kč vyšší. Rádoby odborník obžaloby Bc. H. ve svém nezávislém časopise Československý dopravák tuto skutečnost dokonce pochválí jako geniální tah dodavatele. Mimochodem významného inzerenta svého časopisu. Cituje z tohoto časopisu: „Tato kritika výrobce je naprosto neoprávněná, neboť schopnost vytěžit z nastavených podmínek maximum pomocí minima je spíše obdivuhodná a představuje naprosto geniální obchodní i konstruktérský tah, za který by si Škodovka zasloužila spíše metál než pošpiňování jména. Pravdou je totiž, že Škoda Transportation splnila naprosto beze zbytku všechna kritéria, kritéria, která si nenastavil nikdo jiný než zadavatel, tedy DPO.“. Toto je nutno srovnat s rétorikou, která se uplatňuje vůči jejich společnosti, kdy na vysvětlenou PRAGOIMEX inzeruje u konkurenčního časopisu. Takto zde byla několikrát zmiňována cenová diskuse kolem variant, ve kterých si DPO dělal modernizace sám, jako investice ve vlastní režii, a variant, kdy nakupoval celkové modernizace od jejich společnosti. Bohužel neumí rozklíčovat kalkulaci nákladů investic ve vlastní režii DPO, ví však přesně, za kolik nakupovali dodávku montážních činností ze strany DPO, později Ekovy, a musí sdělit, že dráž, než kdyby tyto činnosti realizovali sami s jejich partnery v Krnovských opravnách a strojírnách. Pokud pak byl dotázán, proč byly dodávané tramvaje montovány v DPO, když byla cena prací v Krnovských opravnách a strojírnách nižší, a jejich společnost by tedy měla vyšší marži, uvedl, že jde o nějakou obchodní kulanci spolupráce s DPO. Ale říká, že tuto odpověď by už fabuloval, protože to je dáno dohromady z mnoha pramenů. Proto svou výpověď čte. Dále pak uvedl, že zaznamenali taktéž tvrzení, že PRAGOIMEX v případě zakázky 15 ks modernizací tramvají realizovala dodávku prvních 3 ks tramvají z předchozích dodávek 3 sad, když je zcela účelově tvrzeno, že koupil zpět 3 vozy za 15 milionů Kč, které obratem prodal dopravnímu podniku za 18 milionů Kč *(pozn soudu prodej tramvají č. 1335, 1336 a 1337 za částku 15 250 000 Kč resp. 15 550 000 Kč a jejich zpětné dodání v rámci zakázky za 18 540 000 Kč – spis KS Ostrava 30 T 7/2019 - č.l. 1247 – 1291/sv. 4 založeno v kopii jako příloha I. - kopie ze spisu 30 T 7/2019.)* Zásadní s tímto poškozujícím tvrzení nesouhlasí. PRAGOIMEX v případě celé zakázky na dodávku oněch 15 ks modernizací tramvají na základě požadavku na vytížení kapacit martinovských dílen nakupoval kompletační činnost z DPO. V praxi to znamenalo, že PRAGOIMEXu byla ze strany DPO předložena nabídka na zajištění kompletační činnosti a subdodávek, na jejímž základě uzavřela jejich společnost, jako objednatel, s DPO, jako zhotovitelem, smlouvu o dílo, ve které byly vzájemně specifikovány povinnosti a odpovědnosti smluvních strany. Je ovšem zcela účelově dezinterpretováno, že PRAGOIMEX jen prodražoval zakázku. Ve vzájemných smluvních vztahů je jasné, že dodávky, činnosti a služby zajišťovala jejich společnost a které v rámci své odpovědnosti DPO. Jen pro malou ilustraci těchto zcela účelových lží, zaznamenali např. tvrzení, že třeba záruční odpovědnost za dodávané vozy si vlastně držel DPO sám sobě a PRAGOIMEX se jim tak vlastně vyhnul. Skutečnost však byla zcela odlišná, neboť dle jejich statistik jen necelá čtvrtina ze všech obdržených reklamací ze strany DPO jako konečného zákazníka, byla zpětně uplatněna v souvislosti s vadnou dodávkou u DPO, později Ekova elektrik, jako zhotovitele. Zbylé více jak ¾ všech obdržených reklamací ze strany DPO musel vyřešit PRAGOIMEX jako generální dodavatel na své náklady a za své odpovědnosti. Z dnešního pohledu a současnou optikou jim nezbývá než konstatovat, že taková spolupráce byla chyba, tramvaje měly být dodávány bez kooperace s dílnami DPO, bohužel zřejmě na úkor propuštění desítek zaměstnanců DPO. V době jejich spolupráce s DPO měl Ekova 240 zaměstnanců, dnes jich je jen 188. Mnoho věcí by dnes jejich společnost vůbec nemusela vysvětlovat a vlastně obhajovat svůj mimořádně korektní, a hlavně vstřícný přístup vůči DPO. Největší chybou bylo přistoupení na požadavek DPO, kdy užít skladových zásob komponent v případě oněch 3 tramvají, které DPO nakoupila již v r. 2008 a měla zřejmě problém s financováním rekonstrukce ve vlastní režii (*pozn soudu: PRAGOIMEX však nekupoval zpět kompletační sady, ale hotové tramvaje*). Pokud se na to ovšem někdo podívá naopak optikou vítězného dodavatele, pak zjistí, že sice uspěli v dodávce na 15 ks tramvají, ale vlastně přichází o přidanou hodnotu z výroby a nákupů všech hlavních položek a dílů na 3 tramvaje, tj. cca 20 % přidané hodnoty z celé zakázky. V té době měl navíc tento jejich mimořádně vstřícný krok vůči DPO fatální vliv na zaměstnanost při výrobě

v Krnovských opravnách a strojírnách, a to v nejkrizovějších letech 2009, protože bylo vyhověno požadavku DPO pomoci s jeho skladovými zásobami v případě uvedených tří vozidel a v případě celé zakázky požadavku na jejich celkovou realizaci v dílnách v Martinově a nikoli ve výrobních kapacitách aliance, a to bez ohledu na vyšší zpracovatelské náklady s tím související. Čímž vlastně odpovídá na otázku předsedy senátu. Na závěr cenové otázky jen malá vsuvka. PRAGOIMEX, jak uvedeno, reprezentuje unikátní seskupení tří firem a podle vzájemných smluvních vztahů se společným dílem tyto firmy dělí i o náklady a taktéž o výnosy. Jestliže se tady baví o kalkulacích a ziskovosti projektů, a to i zde zmiňovaných, pak zisk se dělí mezi tyto tři firmy a zdaleka se tak nejedná jen o marži a zisk PRAGOIMEXu. Aby však odstranili další pochybnosti, zadali si znalecký posudek jen na tuto problematiku, který předloží u dalšího jednání soudu. K samotným veřejným zakázkám, které jsou předmětem hlavního líčení, k jejich zadání, realizaci, a to včetně odkazů na výpovědi jednotlivých svědků, by rád sdělil následující. Podmínky předmětných veřejných zakázek rekonstrukce vozidel T3 na nízkopodlažní tramvaje a dodávka nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje vždy stanovil a vyhlašoval jejich zadavatel, tzn. DPO. O výběru zadavatele vždy rozhodl jen tento subjekt, přičemž jeho technické požadavky, včetně rozsahu kvalifikačních podmínek byly a jsou srovnatelné s ostatními veřejnými zadavateli v ČR. Rozsah samotné kvalifikace je jednoznačně vymezen zákonem o zadávání veřejných zakázek, tzn., že zadavatel požadoval zadávací dokumentaci jednotlivých veřejných zakázek, plnění základních profesních, ekonomických a technických předpokladů v rozsahu podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Jednotlivá technická nejen že jsou srovnatelná s ostatními kritérii vyhlašovaných veřejných zakázek v ostatních městech ČR, ale především vychází z platné legislativy, norem, charakteru sítě, profilu tratí, unifikace náhradních dílů apod. Odlišnosti jsou pak v parametrech vybavení jednotlivých vozidel a provozních zvyklostech. Rozhodně nebylo v Ostravě uplatněno žádné diskriminační technické kritérium či omezení. O zakázku se mohl ucházet kdokoli oprávněný podnikat v daném oboru. Spekulace o tom, že v rámci šetření zakázek bylo účelově použito diskriminační kritérium, jednoznačně odmítají, protože dodávky hloubkových modernizací T3, ale i další, byly soutěženy v souladu se zákonem o veřejných zakázkách v podstatě ve všech tramvajových městech v ČR. Příprava a vlastní vypsání veřejné zakázky podle svědeckých výpovědí odpovědných zaměstnanců DPO podléhala schvalovacímu procesu a kontrolám na mnoha úrovních zadavatele. Na odborných útvarech ve vedení zadavatele, v představenstvu, dozorčí radě a na magistrátu. Navíc, pokud jsou zakázky financovány z dotací, podléhají kontrole úřadu poskytujícího danou dotaci. Na celém procesu se tedy podílelo takové množství lidí, jejichž hromadné zmanipulování je zcela vyloučeno. To potvrdily odpovědné osoby ve svých výpovědích. Např. ve výpovědi Ing. Romana K., bývalého předsedy představenstva DPO, je jasně deklarováno, že k uvedeným veřejným zakázkám nebylo vnitřní hloubkovou kontrolou zjištěno porušení zákona o veřejných zakázkách, vnitřních předpisů společnosti a že na dané zakázky proběhly i vícenásobné audity ze strany Ministerstva financí a Regionálního operačního programu, které rovněž neshledaly žádné porušení specifikací regionální rady ani zákona o veřejných zakázkách. Pro přiblížení je dobré připomenou, že bývalá Tatra ČKD vyrobila cca 13 tisíc vozidel tramvají typu T3, je to nejrozšířenější typ tramvaje v bývalém obchodním bloku a stále jsou tato vozidla úspěšně provozována. Realizací modernizace zaměřené na nízkopodlažnost tramvají T3, a to na sklonku jejich životnosti, jakýkoli zadavatel uspořil náklady v řádech milionů Kč nejen na jejich pořízení, ale následně i náklady na jejich provozování po dobu následujících nejméně 20 až 30 let. Rozsah hloubkové modernizace typu T3 na projekt Vario byl projektově zpracován již v r. 2004 a postupně se vyvíjel v rámci úkolu technického rozvoje, což vypověděli např. bývalý ředitel dopravního podniku František K. nebo bývalý technický náměstek Pavel G. Způsob obnovy vozového parku systémem modernizací, jak bylo uvedeno i ve výpovědích p. K., G. i vedoucího odboru kolejových vozidel T., bylo pro zadavatele ekonomicky a uživatelsky výhodné. Tyto modernizace tramvajových vozidel představují významné úspory investičních nákladů při obnově vozového parku v porovnání s pořízením nových vozidel. Samotné zakázky byly splněny v požadovaném rozsahu a termínu plnění. S ohledem na dlouhou životnost tramvajových vozidel a rychlost technického pokroku je již dnes na odborných vysokých

školách doporučováno řešit komplexní proces údržby během celého životního cyklu právě zařazením modernizací vozidel a tím zlepšení ekonomiky provozu a údržby vozidla, prodloužení jeho živostnosti, vyššího komfortu a bezpečnosti přepravy pro cestující. PRAGOIMEX a.s. podal v uvedených veřejných zakázkách na rekonstrukce vozidel typu T3 nabídky jako jediný. Zadávací podmínky, včetně kritérií, byly zcela standardní *(pozn. soudu: vzhledem k tomu, že nabídková kritéria byla zcela standardní, potřeboval PRAGOIMEX pomoc spol. Business Advisor, ačkoliv u jiných veřejných zakázek realizovaných v jiných městech ČR tuto pomoc nevyžadoval vůbec.)*. Nabídková cena byla v místě a čase zcela obvyklá. Odpověď na otázku, proč v této soutěži nebyla podána další nabídka, nemá souvislost se zadávacími podmínkami. Podle jejich poznání bylo zásadní bariérou neochota renomovaných výrobců investovat vývojové náklady do nejistého projektu s menším objemem zakázky a menším objemem dosažené marže, než dodávky nových vozidel. Jejich tvrzení dokládá i to, že modernizace tramvají T3 podobného provedení i u zbývajících šesti provozovatelů tramvají v ČR, tedy v Praze, Brně, Plzni, Liberci, Mostu a Olomouci, dodával v podstatě pouze PRAGOIMEX, a to v průběhu více než 15 let *(pozn. soudu: a právě proto potřeboval speciální poradenství spol. Business Advisor právě a jen pro Ostravu)*. I další firmy měly možnost postavit svůj program na modernizaci vozidel, mohly se přihlásit do veřejných zakázek. Na základě písemného dotazu PČR odpověděla např. Škoda Transportation, že v letech 1995 až 1998 modernizovali 72 ks vozů typu T3 ČKD Tatra pro dopravní podniky v Liberci a Plzni, ale tento program již skončili. Pro vysvětlení je nutno uvést, že rozsah těchto modernizací nelze v žádném případě srovnávat s programem Vario a jednalo se o tzv. malou modernizaci. Do veřejných zakázek v r. 2009 se nehlásili, protože z ekonomického a technického hlediska to pro ně nebylo zajímavé. Z vyjádření spol. Pars Nova vyplývá, že se sice modernizacemi tramvají v minulosti zabývala, ale pouze jako doplňkovou činností v době poklesu objemu oprav a modernizace železničních vozidel. Vzhledem k tomu, že v období let 2008-2012 začal poměrně výrazně růst objem zakázek v oblasti modernizace motorových vozů, došlo ve vedení Pars Nova k rozhodnutí soustředit se především na tyto železniční projekty a nerozvíjet program tramvají, který byl vždy považován za doplňkový. Předmětem veřejné zakázky byla i dodávka jediného kusu nízkopodlažní obousměrné velkokapacitní tramvaje. Stanovená kritéria a technické podmínky mohla nesporně splnit celá řada evropských výrobců. Důvodem, proč se mimo PRAGOIMEX do soutěže nikdo nepřihlásil, je především nerentabilnost takové zakázky pro velké výrobce. Náklady na vývoj a následně výroba pouze 1 ks tramvajového vozidla je pro velké výrobce ekonomicky nezajímavá a ztrátová. Např. firma Inekon Group na žádost PČR o zdůvodnění nepodání nabídky na dodávku takové velkokapacitní tramvaje odpověděla, že sice vyprojektovali nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrnou tramvaj, která odpovídá technickému zadání, avšak nabídku nepodali, protože předpokládaná cena by vůbec nepokryla jejich náklady *(pozn. soudu: Je tedy zřejmé, že PRAGOIMEX si byl vědom toho, že nikdo jiný se do vypsané veřejné zakázky nepřihlásí, a přesto měl zapotřebí uzavřít smlouvu se spol. Business Advisor, v níž se vzdával 4 % svého zisku, a to ve výběrovém řízení, které sám považoval za zcela standardní.)*. Ke spolupráci se spol. Business Advisor uvádí následující. Narůstající množství úkolů a stále se měnící legislativa vyvolaly u PRAGOIMEXu potřebu řešit tuto problematiku. V letech 2007-2011 bylo vydáno 15 novel zákona o zadávání veřejných zakázek. V době, kdy se zvyšovaly nároky na obsah i formální správnost nabídek pro veřejné zakázky, PRAGOIMEX a.s. nedisponoval kapacitou znalou této právní problematiky. Rozhodnutí o spolupráci s Business Advisor bylo rozhodnutím vedení společnosti, v níž byl pověřen řízením externích spoluprací v souladu s organizačním řádem Jiří K. (*pozn soudu: již zemřelý)* a faktickou realizací Ing. H. V r. 2008 dostal PRAGOIMEX od Happy Summer potažmo Business Advisor nabídku spolupráce s tím, že jako inženýrská organizace využívá renomované znalce, auditory a právníky v ostravském regionu. Nezávazně proběhly předběžné konzultace k oborovým studiím, které na profesionální úrovni připravil Business Advisor. Proto nabídka na spolupráci s Business Advisor předmětem zaměřená na poradenství v oblasti právních služeb veřejných zakázek, zpracování studií, včetně jejich průběžná aktualizace, a konzultace činnosti byla vyhodnocena jako potřebná a v říjnu 2008 došlo k podpisu smlouvy (*pozn. soudu: PRAGOIMEX přitom nemohl vědět, že zákon o veřejných zakázkách bude v průběhu let 2007-2011 15x novelizován, a to za*

situace, kdy smlouvu se spol. Business Advisor, resp. Happy Summer podepisoval již v r. 2008. A soud znovu zdůrazňuje, že služeb této společnosti nevyužil k žádné jiné z veřejných zakázek mimo Ostravu, což zcela jednoznačně svědčí o účelovosti tvrzení o neznalosti PRAGOIMEXu v otázce veřejných zakázek.). Poslední dodatek č. 6 ke smlouvě byl podepsán 1. 3. 2011 a dále spolupráce s Business Advisor nepokračovala. Komunikace s Business Advisor probíhala na regionálním pracovišti PRAGOIMEXu v Ostravě na Hollarově ul. Veškeré podklady z této spolupráce, studie, výsledky z jednání, školení k veřejným zakázkám (*pozn soudu: o školeních však nehovoří žádný z obžalovaných ani svědků*) nikdo z a posuzování nabídek, byly předávány regionálním zástupcem Ing. H. svému nadřízenému Jiřímu K. v Praze, který jako člen vedení spol. PRAGOIMEX tyto výstupy zpracovával a přenášel je dále do vedení společnosti. Hodnotí-li zpětně dosažené efekty smluvní spolupráce s firmou Business Advisor, tak jsou pro ně zásadní mj. dva rozhodující výstupy. Za prvé, korekce dlouhodobé výrobkové strategie PRAGOIMEXu, kdy počátkem r. 2008 zahájili přípravné konstrukční práce na projektu velkokapacitní tramvaje Vario LF4, což je zhruba 40 metrová tramvaj. Analýzou slabých stránek na globalizovaném trhu dospěl Business Advisor k závěru, že orientace technického rozvoje PRAGOIMEX na velkokapacitní vozidla jej přivádí do čelního konkurenčního střetu s velkými výrobci jako je Siemens, Bombardier, Škoda a další, protože podstatou jejich podnikání je výroba právě takových typů tramvají. Jejich síla, možnosti a postavení na trhu nedávají pro PRAGOIMEX předpoklady soutěžního úspěchu *(pozn. soudu: což si PRAGOIMEX při odbornosti a zkušenosti svých zaměstnanců nedokázal spočítat sám, zejména když v předchozí části výpovědi Ing. K. poukázal zejména na skutečnost, že PRAGOIMEX se soustředil na rekonstrukce „starých a krátkých tramvají", do kteréhožto segmentu jmenovaní výrobci nechtěli vstupovat pro potřebu vydat vysoké konstrukční náklady, nelukrativnost a ztrátu odbytu nově vyvinutých vozidel, a takto si musel být PRAGOIMEX stejně vědom, že není schopen konkurovat dlouhodobě zavedeným výrobcům velkokapacitních tramvají dodávajících nová vozidla, jejichž konstrukční náklady již byly rozloženy do dřívějších sérií vozidel.)* Naopak bylo potřeba využít silných stránek PRAGOIMEXu, jako jsou variabilnost, flexibilita a rychlá reakce na malosériové a kusové poptávky, tedy využít toho, co velké firmy ze své podstaty nebyly schopny nabídnout (*pozn. soudu: Ing. K. však tuto skutečnost označil v podstatě za prvotní ideu fungování PRAGOIMEXu od samého počátku, tj. snahou soustředit se na zákazníka a dodávat řešení na míru a toto zaměření tedy bylo od počátku strategií fungování PRAGOIMEXu a nikoli výsledkem rad Business Advisor).* V závěrech Business Advisor bylo PRAGOIMEXu doporučeno nepokračovat ve vývoji velkokapacitních vozidel, ale veškeré prostředky soustředit na vývoj nových nízko a středněkapacitních tramvají vybavených podle nejmodernějšího trendu. Přínosem bylo ukončení prací na vývoji tramvaje Vario LF4. Nebylo vynaloženo, resp. vlastně uspořeno, cca 100 milionů Kč vývojových nákladů na projekt s nejistým obchodním výstupem. Na tento projekt bylo v alianci vynaloženo jen pouze asi 600 tisíc Kč. Současně získali časový prostor min. 3 let, kdy odborné kapacity, investiční prostředky využili pro doporučené a dnes se dá již říci reálně úspěšné projekty. Tím, že strategie technického rozvoje byla přijata podle doporučení Business Advisor, byl realizován vývoj vozidel malé a střední kapacity, konkrétně typu Vario LF2 plus, Vario LF plus. Evo 1, Evo 2, Vario LF2/2in. Dosud oni, příp. aliance, TV Team a jejich zákazníci uzavřeli smlouvy na dodávku více než 100 ks těchto tramvají za více než 3 miliardy Kč. Pokud pak byl Ing. K. v této fázi výpovědi dotázán, kolik PRAGOIMEX zaplatil za tuto analýzu, uvedl, že jeho rolí je přečíst toto vyjádření s tím, že za analýzy bylo zaplaceno a dostane se k tomu. Za druhé, poradenství a konzultace, které jim Business Advisor poskytla, vedlo k tomu, že jejich nabídky v rámci soutěží o veřejné zakázky v DPO byly úspěšné. Zkušenosti z konzultací s Business Advisor aplikovali i v rámci soutěží jiných zadavatelů veřejných zakázek, a to s kladným výsledkem, jako např. v Plzni, Praze, Brně, Olomouci, Ostravě a Liberci. Protože je PRAGOIMEX co do počtu zaměstnanců poměrně malá firma, spolu s Business Advisor si zajistila takové činnosti, které z titulu absence vlastní odběratelských kapacit nebyla schopna zabezpečit. Je zcela běžné, že je věcí každého podnikatelského subjektu, jakým způsobem si zajišťuje jednotlivé činnosti, zda vlastními kapacitami nebo nákupem. Podstatné je jejich věcné plnění a efektivnost. Oba aspekty, jak je např. uvedeno, smlouva uzavřená s Business Advisor vykazovala. V usnesení Policie ČR je

zpochybňována schopnost Business Advisor poskytnout nabízené služby sjednané ve smlouvě. Ve stejném usnesení je rovněž uvedeno, že Business Advisor stejné nebo obdobné, či dokonce zprostředkovatelské služby poskytoval dalším významným firmám v oboru dopravních prostředků pro MHD, např. Sor Libchavy, Škoda holding, Solaris, a to zřejmě v těchto případech bez zpochybnění schopnosti plnit takové zakázky. Pozoruhodné posuzování jedné věci dvěma měřítky *(pozn soudu: soud koncepci skutků oproti obžalobě změnil a vychází z předpokladu, že Business Advisor žádnému ze svých klientů služby neposkytl, snad vyjma Škoda holding, kde zajistil vypracování znaleckých posudků na nemovitosti od společnosti D. & partneři, za které však inkasoval výrazně vyšší odměnu než samotný znalecký ústav.)* Celkové náklady za služby Business Advisor posuzuje ze dvou úhlů pohledu. Především, za co byly vypláceny a jaký efekt PRAGOIMEXu přinesly. Při hodnocení nelze přehlédnout ani to, že byly vypláceny v průběhu 5 let. V těchto souvislostech hodnotí roční náklady za plnění předmětu smlouvy jako efektivně vynaložené. Při stanovení smluvní ceny se obě strany dohodly, že odměny budou vázány ke konkrétně dosaženým výnosům. Proto byl stanoven procentuální podíl z reálně uzavřených zakázek. Podíl Business Advisor ve výši 4 % jako success fee považují k celkově dosaženým obchodním výnosům za přiměřený. Náklady na plnění smluvního vztahu Business Advisor představovaly výrazně méně, než 1 % obchodního obratu PRAGOIMEXu vztažené k danému období *(pozn. soudu: i z tohoto vyčíslení je zřejmé, že v předmětném období PRAGOIMEX dodává své výrobky i do jiných dopravních podniků, avšak služeb Business Advisor ve vztahu k těmto zakázkám nevyužíval, přestože, jak Ing. K. výše uvedl, v předmětných letech došlo k 15 změnám zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž u těchto změn, které následovaly po zakázkách v Ostravě, již PRAGOIMEX neměl potřebu vysoce specializovaných služeb spol. Business Advisor v jiných městech využívat přesto, že docházelo ke změnám zákona neustále.)*. Efektivnost takového postupu lze doložit argumentem, že PRAGOIMEX byl úspěšný ve všech výběrových řízeních, kterých se od r. 2009 účastnil, a to jak tuzemských, tak zahraničních zadavatelů veřejných zakázek. Touto cestou získané zakázky představují obrat firmy v řádech miliard Kč. Shrne-li výsledky smluvní spolupráce s Business Advisor, může zodpovědně konstatovat, že pro PRAGOIMEX měla významný přínos, a to za cenu velmi přiměřených nákladů. Přesto zadali zpracování znaleckého posudku k posouzení přínosu Business Advisor pro společnost. Po zpracování předloží tento posudek soudu. Dále uvedl, že vedle provedených výslechů svědků a ostatních obviněných, i znalecké posudky jednoznačně potvrzují objektivitu předmětných veřejných zakázek, a to jak posudek zpracovaný doc. Dr. Ing. Radkem Knoflíčkem, odborné posudky zpracované ČVUT v Praze, Dopravní fakultou, Ústavem dopravních systémů, včetně revizního znaleckého posudku zpracovaného Univerzitou Pardubice, Dopravní fakultou Jana Pernera. Ve stejném duchu pak zní vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. 11. 2015, vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj z 2. 12. 2014, odborné vyjádření Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty strojní, ze dne 30. 11. 2015, i právní stanovisko advokátní kanceláře JUDr. Vladimíra Tegla ze dne 8. 12. 2015. Závěry znaleckých a odborných posudků shodně tak, jako závěry odborných vyjádření a vyjádření shora specifikovaných subjektů, se bez výjimky shodli, že zadávací podmínky výběrových řízení, technické parametry vycházely z oprávněných požadavků zadavatele a nelze je označit za diskriminující nebo vylučující. Zadávací podmínky jsou v souladu se zákonem o zadání veřejných zakázek. Zadavatelem zvolený způsob hodnocení nabídek je pak předpokladem pro provedení zcela transparentního a nediskriminujícího hodnocení nabídek. Stanovená cena byla přiměřená a odpovídala rozsahu nasmlouvaných prací a termínu plnění. Tyto závěry znaleckých posudků byly potvrzeny i výpověďmi znalců u hlavního líčení.

80. Dále uvedl k výpovědím svědků, a to Aleše B. ze dne 27. 1. 2020, že svědek u hlavního líčení uvádí prokazatelně nepravdivé informace získané toliko z doslechu, nebo přímo tvrdí za některé svědky to, co sami vyvracejí nebo uvádějí zcela jinak. Tvrzení svědka B. o tom, že PRAGOIMEX získal užitné vzory od města Ostravy, případně od předchozího ředitele Ing. V., jsou nepravdivá. Užitné vzory byly PRAGOIMEXem přihlášeny ještě před zahájením hloubkových modernizací v dopravním podniku dne 17. 3. 2004. Pokud pak svědek B. ve svých výpovědích uvádí, že je odpůrcem modernizací, že modernizace nebyly technicky dobré, nebyly komfortní pro

lidi, pak je to v rozporu s výpověďmi odborných technických pracovníků DPO T., K., S., H., S., R. a dalších. Přestože B. tvrdí, že s modernizacemi nesouhlasil, ze spisu je zřejmé, že jako předseda dozorčí rady DPO 28. 2. 2013 hlasoval pro udělení souhlasu s vypsáním veřejné zakázky na modernizaci tramvají. Následně jako člen hodnotící komise hlasoval pro udělení souhlasu s přidělením veřejné zakázky na modernizace spol. PRAGOIMEX. Také není pravdou, že by se PRAGOIMEX ucházel o privatizaci spol. Ekova electric, jak svědek tvrdil. Pokud svědek B. vypovídal, že p. B., člen vedení Škoda Transportation byl i jedním z členů vedení PRAGOIMEXu, toto tvrzení také není pravdivé. P. B. nebyl nikdy zaměstnancem PRAGOIMEXu ani členem orgánu PRAGOIMEXu. Není pravdivé ani tvrzení svědka, že v letech 2009-2012 činily dotace na tramvaje 60 až 85 %, v letech 2010-2012 byly dotace v Ostravě na tramvaje pouze 40 %. Rovněž není pravdou, že by PRAGOIMEX objednával v Ostravě vozidla pro Olomouc a tam je prodával za dvojnásobek. PRAGOIMEX nikdy neobjednával modernizaci pro vozidla Vario LF pro Dopravní podnik města Olomouce u DPO ani v Ekově. Pokud svědek vypovídal o komunikaci pánů T., T., P. a G. s obž. D., tak všichni tito svědci tuto komunikaci popřeli, přičemž PRAGOIMEX se domnívá, že takto svědek vypovídal právě proto, aby se vyvinil z podezření, která mohla vyplývat vůči němu.

81. Dále se vyjádřil k výpovědi svědkyň O. a K. a ke spolupráci PRAGOIMEXu s firmou PROPAG-STORM. Vedení spol. PRAGOIMEX se rozhodlo o realizaci reklamní kampaně, přičemž písemná nabídka spol. PROPAG-STORM ze dne 3. 12. 2012 podepsaná p. O. byla vyhodnocena jako nejkomplexnější s ohledem na širokou marketingovou a mediální činnosti na zajištění reklamních ploch pro umístění reklamy v dosahu záběrů televizních kamer při kulturních a sportovních akcích. Tato postupně doplňovaná nabídka byla v porovnání s reklamou nabízenou přímo televizními společnostmi cenově výhodnější. Za spol. PRAGOIMEX byl pověřen sjednáním obsahu smlouvy pracovník regionálního pracoviště v Ostravě Ing. H. v intencích schváleného finančního rámce do 6 milionů Kč bez DPH. Text smlouvy s PROPAG-STORMem byl od začátku identický, včetně sjednané ceny a nikde se následně neupravoval. Rámcová smlouva s PROPAG-STORMem byla uzavřena dne 31. 10. 2013 s platností do 30. 4. 2014 s finančním rámcem 5 170 000 Kč. (*pozn. soudu: uzavření smlouvy se kryje s dodávkou první tramvaje a cena odpovídá 4 % z ceny první série tramvají ze skutku Id.*) Příloha č. 1 pak definovala okruh sportovních akcí na měsíce listopad a prosinec 2013, kde měla být reklamní sponzorská činnost provedena. Rozhodnutí o propagaci společnosti a uzavření smlouvy se spol. PROPAG-STORM nemá jakoukoli vazbu na Ing. D. ani na dodávky tramvají či na firmu Business Advisor. O serióznosti PROPAG-STORMu neměli pochyb. Poskytovala své služby širokému spektru odběratelů, přičemž z dostupných informací přístupných veřejnosti, např. na justici.cz, nebylo patrno nic, co by se jevilo jako alarmující či nesprávné. Ani jejich účetní systém, který je online napojen na databázi nespolehlivých plátců daně, nesignalizoval při zavedení firmy PROPAG-STORM jako dodavatele, jako žádné nebezpečí. Nedisponovali rovněž jediným náznakem toho, že by cena za komplexní zajištění služeb či sponzoringu spol. PROPAG-STORM mohla být nepřiměřená. Sama p. O. na str. 16 záznamu z hlavního líčení v dubnu 2017 uvedla k dotazu, jestli nákupní cena odpovídala tržní ceně reklamních práv, jestli byla už na počátku nadhodnocena nebo naopak podhodnocena, a zda si prováděla nějakou rešerši těchto nákupních cen, uvedla, že: „V tomto případě by řekla, že cena není úplně neobvyklá. Na českém trhu bylo de facto nutno vycházet z toho, že to, co poskytovala PROPAG-STORM, není úplně zcela běžné, že by to poskytovala každá jiná reklamní agentura nebo nějaký prodejce později na reklamní loga. Tady se nejedná o to, že by mohla zjistit, jaká je zhruba cena, jestli by jí to vůbec někdo prodal a neměla šanci zjistit, jestli ta cena je obvyklá. V republice se nejedná o úplně běžný stav, že by se tento balíček prodával celkově jako oni. Nemůže tedy odpovědět, jestli původní nákupní cena, která byla od p. P., byla nadhodnocena či podhodnocena, protože jeho znalost sportovního trhu s reklamami je úplně jiná než znalost její. Zda tedy byla cena v pořádku, to nemůže říci.“ I přesto, že předložili u soudu znalecký posudek, který potvrzuje přiměřenost jimi vynaložené investice za uskutečněnou reklamu a sponzoring. Také předložili posudek, který posuzuje použitelnost výstupů znaleckého posudku č. 23/2017 zadaného

ze strany policie ve vazbě na PRAGOIMEX se závěrem jako zcela nepoužitelné k posouzení reklamního sponzorského plnění ve vazbě na PRAGOIMEX. Oba znalecké posudky již byly založeny do spisu. O konkrétním plnění byli PROPAG-STORMem informováni průběžně prostřednictvím internetových stránek, na které měli zřízený klientský přístup, na nich byly monitorovány prostřednictvím fotografií a videí sportovní akce, na kterých byla provedena reklama či sponzoring. Podle smlouvy, byť tato byla uzavřena na dobu do 30. 4. 2014, proběhlo však plnění podle přílohy č. 1, tj. ve dvou měsících, tedy za listopad 2013 a prosinec 2013, navíc proběhlo bezplatné plnění v lednu 2014 na základě reklamace plnění za měsíce listopad a prosinec. Při průběžném vyhodnocování jim chyběly větší akce i mimo sportovní, a proto bylo požadováno, aby v příloze č. 2 byla zintenzivněna reklama či sponzoring na větších kulturních a společenských akcích. PROPAG-STORMu byla dne 4. 2. 2014 odeslána písemná výzva k předložení přílohy č. 2, která toto měla definovat. V následném a vzájemně potvrzeném zápisu z jednání ze dne 13. 2. 2014 bylo požadováno, aby PROPAG-STORM do jednoho měsíce sdělil termín předložení přílohy č. 2, protože PROPAG-STORM i přes urgenci přílohu č. 2 nepředložil, bylo dne 15. 4. 2014 z jejich strany odstoupeno od této smlouvy. Jakékoli spekulace o jiném důvodu ukončení smlouvy jsou naprosto nepodstatné. Bez přílohy č. 2, která by definovala předmět, nebylo možné pokračovat v plnění smlouvy. Za poskytnuté služby PROPAG-STORMu uhradili celkem částku ve výši 2 170 000 Kč plus DPH. Co se tvrzené redistribuce reklam týče, o té jim nebylo nic známo. Také jim nebylo nic známo o řetězci firem. Spol. PRAGOIMEX měla uzavřenou smlouvu s PROPAG-STORMem, který jí poskytoval plnění podle této smlouvy. Byli konečným zákazníkem, a to, jak PROPAG-STORM naložil s finanční odměnou za poskytnuté plnění, nikterak nezjišťovali ani neovlivňovali. Uhradili PROPAG-STORMem vystavené faktury za konkrétní dohodnuté plnění a více nečinili nic. Obžalobou zmíněná smyšlená částka ve výši 12 milionů Kč s PROPAG-STORMem nikdy nebyla projednávána, což je v souladu s obsahem výpovědí svědkyň O. a K., které nikdy tuto částku 12 milionů Kč za reklamu pro PRAGOIMEX nezmiňovaly. Tvrzení p. O. o údajných vratkách ve výši 80 % se zcela nepochybně netýkají jejich společnosti. P. O. u hlavního líčení v dubnu 2017 uvedla, že vratka se realizovala tím způsobem, že ji dostali de facto všichni nebo 90 %. Jim žádné vratky poskytnuty nebyly a ani toto nepožadovali. Ani pro sebe ani pro nikoho jiného, ani v hotovosti ani bezhotovostně *(pozn soudu: PRAGOIMEX smlouvu uzavíral s vědomím, že vratky budou směřovat Martinu D., žádat PROPAG-STORM o tuto službu již pak samozřejmě nebylo nutné.)* Ve vztahu k ceně pak mají za to, že se jednalo o cenu obvyklou, což je potvrzeno i zmíněným znaleckým posudkem. Pokud jde o daňové úniky, státní zástupce veškeré jejich platby směrem k Business Advisor a PROPAG-STORM označuje jako úplatky. Od toho dovodil, že si neoprávněně u těchto plateb nárokovali vratku DPH a zároveň si snížili daňový základ pro daň z příjmu. Škodu vyčíslil na cca 8 200 000 Kč. Částku pak nechala policie dne 30. 10. 2018 se souhlasem státního zástupce zablokovat na jejich běžném účtu. K tomuto běžnému účtu však měli nasmlouvaný i kontokorentní úvěr ve výši 30 milionů Kč. Toto však PČR, byť z neznalosti nebo úmyslně, zcela ignorovala. Firma tak měla díky tomuto kroku policie a státního zástupce ve skutečnosti téměř půl roku zablokované prostředky ne ve výši 8,2, ale ve výši 38,2 milionů Kč, což firmě způsobilo značné potíže. Ve vztahu k Business Advisor jsou provedené činnosti pro PRAGOIMEX popsány výše. Ve vztahu k reklamě sděluje, že na stejných sportovních akcích a na stejném led panelu byly prezentovány spolu s PRAGOIMEXem i renomované společnosti, jako skupina ČEZ, Česká pojišťovna, TipSport, Strabag, Škoda Transportation, Česká televize, IDnes, Mattoni, Radiožurnál, Šance a další. I tyto renomované společnosti shledaly tuto formu reklamy či sponzoringu za efektivní a ekonomicky přínosnou. Trvá na tom, že plnění ze smluvních vztahů s Business Advisor i PROPAG-STORMem bylo provedeno, bylo efektivní a mělo pro PRAGOIMEX ekonomický přínos. U takto vynaložených nákladů byly zcela po právu uplatněny vratky na DPH a byly zcela po právu zahrnuty do daňově uznatelných nákladů. Závěr o fiktivnosti plnění Business Advisor rozporuje také odvolací finanční ředitelství, které v minulosti vyhovělo odvolání Business Advisor, mj. v obdobích, kdy byly poskytovány služby PRAGOIMEXu. V rozhodnutí ze dne 19. 6. 2018 č. j. 27915/18/5300-21442-809464 došlo odvolací finanční

ředitelství k tomuto závěru. Na rozdíl od prvostupňového správce daně tak odvolací orgán konstatuje, že služby činnosti odvolatele spočívající v poradenství byly reálnými ekonomickými činnostmi. PRAGOIMEX je díky svým většinovým akcionářům dividendově orientovaná firma, která své obchodní plány váže na dosažení maximálního možného hospodářského výsledku. Jeho splnění je i kritériem pro odměňování manažerů i zaměstnanců firmy, proto jakékoli podsouvané myšlenky o záměrném a neúčelném snižování základu pro daň z příjmu je nesmysl. Za posledních 10 let PRAGOIMEX zaplatil na dani z příjmu více než 82 milionů Kč. PRAGOIMEX tedy výpovědi p. B., p. O. i K. považuje za zjevně účelové, vnitřně rozporuplné a neodpovídající skutečnosti. PRAGOIMEX je kvalifikovanou firmou v oboru tramvajových vozidel. Řadu let před obžalovanými veřejnými zakázkami spolupracoval s DPO na kompletaci vozidel. Užitné vzory, know-how hloubkové modernizace T3 na typ Vario LF je vlastnictvím partnerů aliance TV Team a PRAGOIMEXu. Celé zadání předmětných veřejných zakázek nebylo diskriminační, vycházelo z reálných technických potřeb DPO. Technická specifikace před těmito veřejnými zakázkami ani po nich se nijak neodlišovala, byla obvyklá i v jiných dopravních podnicích ČR. Zakázky nebyly ani nemohly být nikterak ovlivňovány už jen z pohledu na složitost přípravy, množství zúčastněných osob a zadání veřejné zakázky. Do veřejných zakázek se mohly přihlásit i jiné firmy, ale s ohledem především na ekonomikou nezajímavost tak neučinily. Ceny jejich dodávek byly přiměřené a odpovídaly rozsahu nasmlouvaných prací a termínů. Projekt obnovy tramvajových vozidel hloubkovou modernizací je opodstatněný a pro DPO byl ekonomicky výhodný. Činnosti Business Advisoru pro PRAGOIMEX byly reálně provedeny a náklady na toto plnění PRAGOIMEX hodnotí jako efektivně vynaložené. Pro objektivnost zadali rovněž zpracování znaleckého posudku. Jednoznačně potvrzuje, že PRAGOIMEX neměl úmysl, a tento nebyl ani prokázán, že by spoluprací s Business Advisor byl sledován záměr uvedený v obžalobě. PRAGOIMEX po dlouhodobém zvažování rozhodl ve vedení firmy o propagaci firmy a uzavření smlouvy s firmou PROPAG-STORM. Cenu za reklamní plnění považuje za obvyklou, což bylo doloženo znaleckým posudkem. Smlouva s PROPAG-STORMem byla ukončena z důvodu nepředložení přílohy č. 2, bez které by se nemohlo ve smlouvě pokračovat. Žádné vratky nebyly požadovány ani poskytnuty. Smlouva s PROPAG-STORMem nemá žádnou souvislosti s Business Advisor, Ing. D., ani veřejnými zakázkami. PRAGOIMEX neměl úmysl, a tento nebyl ani prokázán, že by spoluprací s PROPAG-STORMem byl sledován záměr uvedený v obžalobě. Pokud se týče obžaloby, která pojednává o zkrácení daní, zde má PRAGOIMEX za prokázané, že plnění byla reálně provedena, což nerozporuje ani správce daně, přičemž daňová řízení do dnešního dne nebyla ani ukončena pravomocně se závěrem, že by PRAGOIMEX zkrátil, ať již DPH nebo daň z příjmu právnických osob. Proto ve vazbě na tuto skutečnost, jakož i pro neprokázání manipulace s veřejnou zakázkou, úplatkářství a legalizace výnosu z trestné činnosti, by to mělo být zohledněno v podobě závěru, že skutek tvrzení v obžalobě se nestal. Dále zástupce spol. PRAGOIMEX využil svého práva a k věci nevypovídal. Následně pak zmocněnec spol. PRAGOIMEX, Ing. David K., dne 26. 5. 2021 vypověděl (č. l. 25063/sv. 86 – č. l. 571 zvláštního svazku), že popírá vinu dle obžalob státního zástupce sp. zn. 4 VZV 2/2014 a 4 VZV 2/2018, přičemž se znovu vyjádřil jako v předchozí výpovědi ke vzniku spol. PRAGOIMEX, založení aliance TV Team a její činnosti, přičemž zdůraznil, že PRAGOIMEX registroval své duševní vlastnictví u Úřadu průmyslového vlastnictví, a to nejen pro projekt Vario, ale pro celkem dalších 18 užitných vzorů, které chránily jeho know-how. Pokud státní zástupce předložil Zpravodaje DPO č. 2/2005 a 3/2005, v nichž se DPO prezentuje jako spoluautor modernizovaného vozidla Vario LF, uvedl, že se samotným DPO obchodně, technicky i výrobně spolupracovali více než 20 let. Na počátku DPO nabídli spoluúčast při tzv. malé modernizaci vozidel T3, kde do původních tramvají byla instalována nová úsporná elektrická výzbroj s novými trakčními motory. Následně dopravnímu podniku nabídli spoluúčast při hloubkových modernizacích vozidel T3 a K2 při vkládání jejich nového středního nízkopodlažního článku M8 LF do velkokapacitních vozidel KT8D5. V rámci spolupráce a koordinace svých činností při nabídkových řízeních spojených s obnovou vozidla s DPO dne 5. 9. 2000 uzavřeli smlouvu o obchodní spolupráci Code 12 CZ 0048, kde se zavázali, že zakázky získané

na základě vzájemné spolupráce, budou výrobně kooperovat u DPO. Následně uzavřeli dne 10. 9. 2002 s DPO smlouvu o technické, výrobní a obchodní spolupráci při projekci, konstrukci, přípravě, výrobě, opravách a realizaci komponent i typových celků vozidel MHD pod Code 401 CZ 2069. Tato smlouva měla pět dodatků. Dodatek č. 1 z r. 2002 byla realizace trakčního a synchronního motoru pro trolejbusové vozy. Dodatek č. 2 z r. 2003 bylo servis elektrických výzbrojí TV Progres, TV Euro plus a komponent pro kompletaci tramvajových vozidel. Dodatek č. 3 z r. 2003 byla technická, výrobní a obchodní spolupráce v oblasti točivých strojů. Dodatek č. 4 z r. 2003 byl doplněním dodatku č. 1 o další trakční a synchronní trolejbusové motory. Dodatek č. 5 z r. 2004 byl náhradou dodatku č. 3, jednalo se o zpřesnění technické, výrobní a obchodní spolupráce v oblasti točivých strojů. S DPO dále uzavřeli v r. 2004 smlouvu o poskytnutí dokumentace a práv k využití know-how tříčlánkového tramvajového vozidla. V r. 2006 pak smlouvu o poskytnutí dokumentace a práv k využití know-how dvoučlánkového tramvajového vozidla. V r. 2007 smlouvu o poskytnutí dokumentace a práv k využití know-how obousměrného tříčlánkového tramvajového vozidla. V r. 2008 smlouvu o poskytnutí licencí na tramvajová vozidla řady Vario LF. Z tohoto pohledu považují za jednoznačně prokázané, kdo je vlastníkem know-how a kdo je pouze smluvním partnerem pro konzultační práce. Ostatně také forenzní audit v DPO ze dne 8. 9. 2008 jednoznačně potvrdil, že know-how a technická dokumentace modernizace vozidel typu Vario LF patří spol. PRAGOIMEX. V čl. 3.2.3 tohoto auditu se konstatuje, že přestavba tramvají typu T3 na jednočlánkovou nízkopodlažní tramvaj typu Vario LF je klíčovým prvkem programu obnovy vozového parku DPO. V odstavci č. 5, čl. 3.2.3 je pak konstatováno, že PRAGOIMEX je pro DPO nejefektivnější strategicky smluvní partner. Spolupráce PRAGOIMEX a DPO byla nejen v oblasti tramvajových vozidel, ale podíleli se i na vývoji a výrobě trolejbusů, viz Dohoda o spolupráci na vývoji a výrobě trolejbusů ze dne 19. 9. 2008 mezi firmami Seželek, Sor Libchavy a DPO a PRAGOIMEX. Podmínky předmětných veřejných zakázek podle obžaloby na rekonstrukci vozidel T3 a K2 na nízkopodlažní tramvaje a dodávku nízkopodlažní velkokapacitní oboustranné tramvaje vždy stanovil a vyhlašoval jedině jejich zadavatel s tím, že technické požadavky, rozsah kvalifikačních podmínek, včetně technických a hodnotících kritérií, byly a jsou srovnatelné s ostatními veřejnými zadavateli v ČR. Podle platné legislativy, technických norem, charakteru sítě, profilu tratí, unifikace náhradních dílů apod. Samotné kvalifikace byly jednoznačně vymezeny zákonem o zadávání veřejných zakázek. Jak již bylo prokázáno, nedošlo ani nemohlo dojít k jakékoli manipulaci nebo ovlivnění těchto veřejných zakázek, a to ani v předmětu, obsahu či rozsahu. Tyto veřejné zakázky neměly žádná diskriminační kritéria ani omezení a byly plně transparentní podle platného zákona o zadávání veřejných zakázek. Obvyklost ceny byla prokázána jak znaleckými posudky, tak i v rámci forenzního auditu ve spol. DPO ze dne 8. 9. 2008, kde v čl. 3.2.2.2 odst. 1 auditu je konstatováno, že v období r. 2006 a 2007 je předpokládaná běžná pořizovací cena tramvaje Vario LF cca 19 000 000 Kč. Spol. PRAGOIMEX zadala zpracování znaleckého posudku č. 1311/36/21 ze dne 20. 4. 2021, který prokazuje, že ceny předmětných dodávek tramvají do DPO byly podle měřitelných cenových kritérií o 35 % nižší, nežli dodávky ostatních tramvají v ČR a na Slovensku ke dne 31. 12. 2013. Vyhlášení veřejné zakázky DPO na obnovu tramvají T3 byla zcela logicky ekonomicky podloženou záležitostí, a to jak ve volbě investiční strategie, tak i v rozsahu modernizace. K důkaznímu návrhu VSZ ze dne 9. 12. 2020 v odst. 4 státní zástupce prezentuje svůj názor, že je zřejmé, že jediným důvodem vyplácení 4 % z ceny Business Advisor z dodávek PRAGOIMEXu do DPO, byly platby za to, DPO nebude pořizovat nové tramvaje jiným způsobem než modernizací vozidel T3, případně K2. Toto tvrzení již poněkolikáté vyvrací. Nebylo vůbec reálně možné něco takového ovlivnit kvůli množství zainteresovaných lidí ve vedení DPO, odborných útvarech DPO, představenstvu DPO, dozorčí radě DPO, městských orgánech a ani nebylo nic takového prokázáno. DPO se řídil doporučením forenzního auditu, který jednoznačně doporučuje DPO pokračovat v modernizaci vozidel řady T3, K2 na typ Vario jako nejefektivnější způsob obnovy svého vozového parku. DPO měl tímto svým postupem stejný názor jako všechny ostatní dopravní podniky v ČR, tzn. jít cestou modernizace vozidel Tatra řady T3 a K2. Jak je vidět i z předloženého přehledu dodávek, PRAGOIMEX a.s.,

potažmo aliance TV Team, modernizovaných a nových tramvajových vozidel ke dni 31. 3. 2021 nedodávali modernizace vozidel, ale rovněž nová tramvajová vozidla, která jsou logicky dražší. Z toho vyplývá, že PRAGOIMEX by měl větší obchodní přínos, nebo event. zisk z prodeje nových tramvají. Proto nedává smysl tvrzení státního zástupce o manipulaci směrem k levnějším modernizacím, neboť by to bylo s jejich postupem v rozporu, neboť by si tím Business Advisor i PRAGOIMEX vlastně snižoval příjmy nebo výnosy. Jako konkrétní příklad tzv. modernizační cesty může uvést např. Dopravní podnik Olomouc, který šel nejprve cestou nákupu nových vozidel Vario LF již v r. 2006, PRAGOIMEX dodal do DP Olomouc 2 nová vozidla Vario LF a v r. 2007 jedno takové vozidlo Vario LF. Následně v dalších letech až do loňského roku DP Olomouc realizoval obnovu vozidel T3 modernizací na vozidla Vario LFR. V důkazním návrhu VSZ ze dne 9. 12. 2020 v odst. 4 státní zástupce prezentuje svůj názor, že PRAGOIMEX hradil Business Advisoru 4 % z ceny veřejných zakázek v r. 2008, které se týkají dodávek montážních sad a komponentů na výrobu asynchronních motorů, které DPO pořizovala od PRAGOIMEXu od r. 2005. PRAGOIMEX dodával DPO, i jiným zákazníkům, vždy celé trakční motory, a to jak na tramvaje, tak na trolejbusy, byť část výrobní kooperace na výrobu těchto motorů byla smluvně zajišťována v ústředních dílnách Martinov. Neexistuje jakákoliv souvislost mezi dodávkami motorů do DPO a úhradou smluvní odměny Business Advisor. PRAGOIMEX v době, kdy se zvyšovaly nároky na obsah a formální správnost nabídek, nedisponoval vlastním právním oddělením, ve spise je založen organizační řád PRAGOIMEX a.s., ani jinou vlastní kapacitou, znalou právní problematiky ani veřejných zakázek. Měnící se legislativa, jen v letech 2007-2011 bylo 11 novel zákona o veřejných zakázkách, přinesla požadavek na nutnost externí spolupráce v této oblasti. Dále se shodně se svou předchozí výpovědí vyjádřil k dalším úkolům Business Advisor v rámci spolupráce s PRAGOIMEXem. Pokud v důkazním návrhu vrchního státního zástupce ze dne 29. 3. 2021 v odst. 3 státní zástupce uvádí antidatování dodatku č. 5 na základě e-mailů Ing. D. s Mgr. P., je zřejmé, že státní zástupce měl na mysli podle data dodatek č. 6. Uzavření dodatku č. 6 nebylo žádnou stranou, ani PRAGOIMEXem ani Business Advisor, zpochybňováno. Ze strany PRAGOIMEX byl podepsán dodatek č. 6 v reálném čase, tzn. v čase odpovídajícím dohodě o podpisu dodatku 6, avšak nebyl předán do doby ukončení jednání o možném snížení podílu na výnosech na 3 %. Protože k dohodě nedošlo, byl tento dodatek ze strany PRAGOIMEX předán Business Advisor, dodatek pak byl vrácen PRAGOIMEXu s datem odpovídajícím dohodě o uzavření dodatku. Proto se zde nejedná o žádné porušení zákona. K důkaznímu návrhu vrchního státního zástupce ze dne 23. 4. 2021 je rozepisována domněnka státního zástupce o spojování názvu soubodu PRAGOIMEX dodatek č. 7, bez jakéhokoli obsahu o velikosti 1 Kb, s rámcovou smlouvou o spolupráci s Business Advisor Code 401 CZ 8052, potažmo s rámcovou smlouvou o spolupráci s firmou PROPAG-STORM. Tyto domněnky důrazně popírají. Žádný dodatek č. 7 mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor neexistuje. Spolupráce s Business Advisor byla ukončena dodatkem č. 6 a dále již žádná spolupráce nepokračovala. V tomto směru odkazuje současně na znalecké posudky a konkrétně znalecký posudek 391-21-2019 vypracovaný dr. Ing. Vítězslavem Hálkem MBA, Ph.D., ve znění dodatku č. 1 ze dne 31. 10. 2020, jehož předmětem bylo posouzení výše obvyklých cen sponzoringu, včetně marketingového ekonomického posouzení sponzorské prezentace spol. PRAGOIMEX v listopadu 2013, prosinci 2013 a lednu 2014 s tím, že za účelem znaleckého zkoumání a dokazování byla aplikace marketingových, ekonomických a ostatních parametrů na výši cen obvyklých sponzorských služeb v probíhajícím daňovém trestním řízení. Dále posudek 5653-11/2019 vypracovaný dne 1. 10. 2020 znaleckým ústavem Česká znalecká, jehož předmětem bylo posouzení ekonomických přínosů podnikatelské činnosti spol. Business Advisor pro spol. PRAGOIMEX. Další znalecký posudek je posudek 1311/33/21 vypracovaný dne 20. 4. 2021 znaleckým ústavem Ostravská znalecká, v němž byly znaleckým ústavem porovnány ceny tramvají spol. PRAGOIMEX do DPO, které jsou předmětem obžaloby ve sp. zn. 77 T 1/2016, s dodávkami tramvají ostatních dodavatelů tramvajových vozidel do ČR a SR k 31. 12. 2013, a to v porovnatelném způsobu, tzn. v ceně za m^2 tramvaje, a jsou porovnány ceny dodaných tramvají spol. PRAGOIMEX a.s. do DPO, které jsou předmětem

obžaloby ke sp. zn. 77 T 1/2016, s dodávkami tramvají ostatních dodavatelů tramvajových vozidel do ČR a SR k 31. 12. 2013, a to opět v porovnatelném způsobu, tzn. ceně za obsaditelnost, tzn. ceně vozidla za jednoho cestujícího při obsaditelnosti 5 osob na 1 m² tramvaje. Dále znalecký posudek č. 408/152021 vypracovaný dne 30. 4. 2021 dr. Ing. Vítězslavem Hálkem, jehož předmětem je posouzení, zda cena za služby poskytované dle rámcové smlouvy o spolupráci Code 401 CZ 8052 mezi PRAGOIMEXem a Happy Sommer, následně Business Advisor, uzavřené dne 7. 11. 2008, byla cenou v místě a čase obvyklou. K důkaznímu návrhu vrchního státního zástupce ze dne 9. 12. 2020 v odst. 5 a 6 státní zástupce jen potvrzuje důkazy PRAGOIMEXu tím, že uvádí odkaz na historii PRAGOIMEX a.s., kde vozidlo typu Vario LF4 bylo v možném profilu vozidel. Možné, zdůrazňuje možné, výrobkové portfolio PRAGOIMEX je na webu prezentováno doposud. To ovšem nic nemění na tom, jak již zmiňovali v jejich výpovědi v červnu 2020, že PRAGOIMEX investoval do rozjezdu projekčních prací do čtyřčlánkové tramvaje cca 600 000 Kč. Vznikly základní výpočty, typový výkres, byly modelovány základní parametry vozidla. Samotná existence parametrového listu či typového výkresu neznamená zdaleka vyprojektovanou tramvaj, jak tvrdí státní zástupce. V oboru kolejových vozidel je zcela běžné, že se možným zákazníkům prezentují studie budoucích možných výrobků. K jejich doprojektování, realizaci a výrobě je velmi trnitá a hlavně finančně mimořádně náročná cesta. Tu díky doporučení Business Advisor u čtyřčlánkové tramvaje neabsolvovali a ušetřili tak cca 110 milionů Kč, jak bylo stanoveno i odborným vyjádřením Západočeské univerzity ze dne 8. 4. 2020. Uvedená fakta téměř zcela potvrzují obhajobu PRAGOIMEX, Ing. H. a dokazují racionalitu vyplácené smluvní odměny pro Business Advisor. Na druhou stranu, pokud by v současné době někdo oslovil PRAGOIMEX se zájmem o tuto kategorii vozidel, bude PRAGOIMEX pravděpodobně schopen vypracovat konkrétní nabídku, nicméně by do něho musel zohlednit potřebný čas a zakomponovat související náklady potřebné pro vyprojektování mechanické i elektrické části vozidla, výrobu prototypu a homologaci takového vozidla. Dalším nepravdivým tvrzením je tvrzení státního zástupce k důkazním návrhům VSZ ze dne 9. 12. 2012, kde ve Zpravodaji DPO č. 3/2009 na str. 3 z výstavy Czech railway days v r. 2009 vydává pracovníka Krnovských opraven a strojíren, dále jen „KOS“, Petra K. za Ing. D. K tomu předložil titulní stranu č. 3 ze Zpravodaje DPO a 3 fotografie z této výstavy s údajným p. D. a ověřené čestné prohlášení Petra K. vyjadřujícího se i k osobám na fotografiích, k nimž Petr K. prohlásil, že na těchto fotografiích je jeho osoba, přičemž dalšími osobami na fotografiích jsou Zbyněk Š., společník, jednatel a výkonný ředitel KOS, Ing. Petr B., v té době společník, jednatel a generální ředitel KOS, a Jiří K., místopředseda představenstva PRAGOIMEX. Dále je zde jeho spolupracovnice Zuzana M. Pokud jde o důkazní návrh VSZ ze dne 8. 3. 2021, kde v odst. 4 a 5 je předkládána soudu informace, že účetnictví PROPAG-STORM vyvrací důkazy o důvodu ukončení spolupráce s firmou PROPAG-STORM, pak uvádí, že samotná existence účetnictví PROPAG-STORMu nedokazuje v jejich konkrétním případě vůbec nic. O aktuální schopnosti PROPAG-STORMu plnit své závazky a vůbec vykonávat svou činnost. Účetnictví vedou firmy, které žádnou aktivní činnost nevyvíjejí. Pro úplnost raději ještě jednou zrekapituluje, že vedení spol. PRAGOIMEX rozhodlo o realizaci reklamní kampaně prostřednictvím spol. PROPAG-STORM, kdy byla jejich nabídka vyhodnocena jako nejkomplexnější. Vedením společnosti byl v souladu s organizačním řádem, popisem pracovní činnosti, pověřen Jiří K., na realizační úrovni pobočky v Ostravě Ing. H., v intencích schváleného finančního rámce. Znovu se pak shodně s předchozí výpovědí vyjádřil ke spolupráci spol. PROPAG-STORM se spol. PRAGOIMEX a zdůraznil, že důvodem ukončení spolupráce bylo nepředložení přílohy č. 2, a proto bylo dne 15. 4. 2014 z jejich strany odstoupeno od této reklamní smlouvy. Žádný jiný důvod pro tento postup nebyl a z účetnictví PROPAG-STORM nemůže vyplývat cokoli jiného. Stejně tak nebyla jakákoli spojitost reklamy zajišťované firmou PROPAG-STORM s firmou Business Advisor či Ing. Martinem D. Závěrem lze tedy shrnout, že reklama byla uskutečněna za cenu obvyklou, byla skutečně provedena, bylo za ni řádně zaplaceno a daň z ní byla PROPAG-STORMem odvedena, což vyplývá i ze znaleckého posudku dr. Ing. Vítězslava Hálka 39121/2019 ve znění dodatku č. 1. Ze shora uvedeného tak nezpochybnitelně vyplývá, že jak plnění

od Business Advisor, tak plnění od PROPAG-STORMu, nelze považovat za plnění fiktivní. Tzn., že bylo zcela jasně prokázáno, že poradenství ze strany Business Advisor a reklama ze strany PROPAG-STORMu byla poskytnuta. I kdyby pak soud dospěl k závěru, že prokázaná plnění neodpovídala smluveným cenám, nelze z toho automaticky dovozovat zkrácení daně tak, jak to činí vrchní státní zástupce. V tomto směru odkazuje i na rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství ze dne 9. 9. 2020 č. j. 34305/20/5300-21442-809464, kterým byl zrušen dodatečný platební výměr č. j. 7323931/19/2009-52523-107875 ze dne 6. 9. 2019, kterým byla daňovému subjektu doměřena DPH za zdaňovací období r. 2013 ve výši 245 000 Kč a penále ve výši 49 140 Kč. Dále byl zrušen dodatečný platební výměr č. j. 7323937/19/2009-52523-107875 ze dne 6. 9. 2019, kterým byla doměřena daňovému subjektu za období ledna 2014 daň ve výši 210 000 Kč a penále ve výši 42 000 Kč. Řízení v tomto bylo zastaveno. Dále pak poukázal na aktuální publikaci autorů Lichnovský, Voček a Křístek nazvanou Trestní právo daňové, která popisuje daňový podvod založený na plnění, která jsou plněna s netržní cenou a svévolí zkrácení daně. Autoři zde konstatují, co všechno musí orgány činné v trestním řízení prokázat, aby mohla být v trestním řízení konstatována existence takového typu podvodu. Těmto požadavkům státní zástupce ani zdaleka nedostál. Naopak oni znaleckými posudky prokázali opak.

82. **Rovněž tato výpověď se tedy snažila vztahy mezi spol. PRAGOIMEX a spol. Business Advisor a spol. PROPAG-STORM vylíčit jako běžnou obchodní spolupráci. Nicméně i v rámci této pečlivě připravené výpovědi byl zaznamenán, jak ostatně bylo formou poznámek soudu výše uvedeno, několik vnitřních nelogických rozporů. Především se spol. PRAGOIMEX, stejně jako její předseda představenstva Ing. K., vyjádřili v tom směru, že jejich výsadní postavení na trhu bylo dáno jednak znalostí vozidel ČKD Tatra Smíchov a jednak snahou vycházet vstříc v podstatě jakýmkoli požadavkům zákazníků, tedy dopravních podniků, přičemž jejich filozofie vycházela právě z omezeného rozpočtu těchto „veřejných zadavatelů", kteří si nemohli dovolit nakupovat velké moderní tramvaje. Na druhou stranu to musel být právě Business Advisor, který jim měl poradit, aby velkou moderní tramvaj Vario LF4 ani nevyvíjeli. Za tuto „cennou radu" a za další „cenné rady" na základě studií však nebylo Business Advisoru ničeho samostatně zaplaceno, neboť Business Advisor se spokojil se success fee 4 % z ceny tramvají dodaných do Ostravy. Za další nelogické tvrzení pak soud považuje argumentaci o častých změnách zákona o zadávání veřejných zakázek a z tohoto důvodu potřeby spolupráce se subjektem, který tomuto zákonu rozumí, oproti účasti PRAGOIMEXu na veřejných zakázkách v jiných městech, kde tato odborná pomoc přes neustále se měnící zákon vyžadována nebyla. Naopak smlouva byla uzavřena pouze na zakázky, které byly sféře vlivu Ing. Martina D., neboť je zřejmé, že v jiných městech Business Advisor či Ing. Martin D. nemohli přinést PRAGOIMEXu žádný zisk, byť spočívající pouze v počtu dodaných tramvají, resp. montážních sad, neboť bez krajské dotace by si DPO nemohl dovolit zrekonstruovat tolik tramvají kolik s přispěním krajské, byť jen 40 %, dotace. Sám PRAGOIMEX pak svým vyjádřením sice zdůrazňuje, že vypsaných veřejných zakázek se mohli zúčastnit rovněž i jiní soutěžitelé, na druhou stranu však popisuje ze své obchodní zkušenosti, proč se jiní soutěžitelé nechtěli zakázky účastnit, tedy jednak z toho důvodu, aby nesnižovali odbyt svých vlastních nových výrobků, nelukrativnosti zisku pro velké výrobce či jiného aktuálního výrobního vytížení, čímž současně soud přesvědčují o tom, že ve skutečnosti žádné poradenství spol. Business Advisor nepotřebovali a toto poradenství mělo pouze zakrýt nelegální odměnu za výšení odbytu jejich výrobků. Stejně tak se z pohledu běžného obchodního případu jeví nelogická argumentace, že za spol. Business Advisor stáli nejen Ing. Martin D., ale i spol. D. & partneři a advokátní kancelář Martínková, Vídenský, Popek, přičemž jménem jediné osoby legálně vystupující za společnost Ing. Břetislavem P. není nikterak argumentováno, a je tedy z obchodního pohledu přinejmenším podivné, proč by PRAGOIMEX uzavíral smlouvu se spol. Business Advisor, která neměla žádnou historii ani zázemí, a neuzavřel smlouvu přímo s Ing. Martinem D. nebo spol. D. & partneři, nebo**

advokátní kanceláří Vídenský, Popek, Martínková, kteréžto osoby měly jak renomé, tak významnou obchodní historii, a není také zřejmé, proč by si Ing. Martin D. tuto obchodní příležitost sám nechal ujít či ji nedopřál spol. D. & partneři. Ledaže „no name" společnost Business Advisor měla jeho účast na těchto obchodech skrýt.

83. **Obž. Ing. Roman G.** vypověděl v úvodním hlavním líčení (č. l. 20038/sv. 66 – č. l. 6 zvláštního svazku), že vystudoval Vysokou školu báňskou, technickou univerzitu, obor podnikatelství a management, přičemž v r. 2000 nastoupil do Vítkovické nemocnice, kde absolvoval jednak civilní službu a následně pokračoval jako obchodní náměstek. Následně působil jako ředitel několika nemocnic, Nemocnice Bruntál, Nemocnice Krnov, Nemocnice Šternberk a Nemocnice Přerov. Poté se začal věnovat obchodním aktivitám v rámci skupiny AGEL, stal se členem představenstva této skupiny, kde měl na starost obchodní aktivity. V této skupině působil od r. 2014 s tím, že nyní vstoupil do spol. MSA Medical, kde vykonává ředitelskou pozici a věnuje se obchodu se zdravotnickým materiálem. Jeho odbornou specializací je krizový management zdravotnických zařízení, všechny nemocnice, které řídil, vyvedl z červených čísel do černých čísel, tedy plusových, a zároveň v obchodních organizacích, kde působil, zvýšil obrat a zisk.

84. Ing. Martina D. zná někdy od r. 2008, kdy se potkali na kurtech tenisové školy, od té doby se účastnili televizních tenisových turnajů, sporadicky hokejových utkání HC Vítkovice. Jeho vztah vůči němu byl a je přátelský. Ing. D. se dlouhá léta pohyboval v podnikatelském prostředí, když s ním komunikoval, tak šlo vidět, že má dlouhodobé přátelské vztahy s podnikateli nejen v regionu, ale víceméně tím, že občas zašli na skleničku i v Praze, tak i v rámci celé ČR. Ing. D. mu několikrát nabídl své služby v oblasti oceňování movitého a nemovitého majetku a on mu víceméně také zprostředkovával zdravotní vyšetření osob jemu blízkých nebo jeho osobně, protože působil ve zdravotnické skupině. Dále Ing. D. požádal několikrát o zprostředkování kontaktů na úrovni seznámení nebo případně zaslání vizitky. Jejich komunikace byla standardní a byla běžná v rámci osob, které se pohybují v manažerském a podnikatelském prostředí. Chtěl by zdůraznit, že takových osob, jako byl Ing. D., byla celá řada, protože vedl v té době organizace, které měly konsolidovaný obrat 6 až 7 miliard Kč a pohyboval se napříč celou republikou. Z hlediska obchodu řešil opravdu nákup jednorázových vyšetřovacích rukavic v haléřových položkách až přes zmiňovaný kardiologický materiál až po investiční celky, správu a investice do nemovitostí, které spadaly do skupiny AGEL. Z toho samozřejmě vyplývá de facto i jejich komunikace, kdy třeba Ing. D. mu sděluje své stanovisko k osobě Ing. M. On tohoto Ing. M. znal také z tenisových kurtů jak z osobní, tak i z profesní stránky, a připadá mu naprosto přirozené, že pokud někoho zná, tak se o těch lidech baví a dělají si na ty lidi stanoviska. Chtěl by poukázat na počet telefonických spojení s osobou Ing. D., kdy při sdělení obžaloby mu bylo sděleno, že měl s Ing. D. 1213 telefonních spojení od června 2012 do září 2013. Jemu se ten počet zdál od počátku nedůvěryhodný a divný, protože v té době byla jeho přítelkyní slečna Monika L. a jak je obecně známo, tak Oldřich L. a Ing. D. spolu neměli dobré osobní vztahy, takže jejich kontakt byl v té době omezený. Nakonec, když dostali možnost se podívat do spisu, tak se ukázalo, že mezi nimi proběhlo pouze 529 spojení, z toho 463 spojení bylo delších než 15 vteřin a 173 spojení delších než 1 minuta. Tento počet spojení na to, že se spolu setkávali na tenisových turnajích a tenisových kurtech, měli okruh společných známých, mu nepřipadá nijak podezřelý. Navíc musí říci, že to nebyly nějaké duchaplné hovory a velice jej mrzí, že policejní orgán měl možnost obsah těchto rozhovorů i počet doložit a že se tak nestalo při sdělení obvinění. Žádná jejich údajná dohoda s Ing. D. není prokázána pořízenými odposlechy ani žádným tvrzením, aniž žádným v trestním řízení opatřeným důkazním prostředkem, tvrzení obžaloby je v tomto nepřípustně logickým úskokem. Počet telefonních hovorů není ani nepřímým důkazem ani netvoří soustavu nepřímých důkazů. *(Pozn. soudu: nicméně soud musí hodnotí i to, co by mělo v odposleších být zachyceno, pokud by obchodní vztah mezi Martek Medical a Business Advisor odpovídal deklarovaným údajům, avšak zachyceno to nebylo.)* O tom svědčí další témata v rámci jeho telefonických spojení s Ing. D. Jedno z témat je ponechání Ing. D. tenisového bagu na kurtech, hodnocení osobnostních kvalit Ing. P., komerčního pojištění spol. Satum Czech,

návštěvy a kvality pražské restaurace Olister, hodnocení profesních kvalit jeho kolegů z AGEL a pracovní kvalita p. M., výlet na Davis Cup, který se neuskutečnil, a blokace nemocnic ze strany ČSSD obecně, kterou řešil nejen s Ing. D., ale obecně napříč celou ČR, protože oni byli provozovatelem zdravotnických zařízení privátních a zajímalo je, jak se tato otázka vyvíjí. Všechny otázky na telefonické spojení zodpovídal při svém výslechu dne 9. 3. 2016, aniž by jakýkoli rozhovor souvisel se zmiňovaným výběrovým řízením na dodávky kardiomateriálu, a to jak věcně a časově, protože většina těch telefonických kontaktů se uskutečnila až po předmětné zakázce. Domnívá se, že při výslechu byly jeho odpovědi zodpovězeny zcela jasně a nebyly doprovázeny žádnými dotazy.

85. Dále by chtěl navázat ze spisu na rozhovor Ing. D. s Ing. P. ze dne 3. 6. 2012. Pokud si pamatuje, tak měli domluvenou schůzku s Ing. P. na odboru zdravotnictví a sociálních věcí Statutárního města Ostravy za účelem pronájmu Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy. Když byl vypovídat, tak již předložil policejnímu orgánu projekt, který za tímto účelem zpracovávali, kdy s kolegou MUDr. Filipem H. měli za úkol odkomunikovat tuto otázku ve vztahu k zástupcům města, zpracovávat tento projekt a nabídnout zástupcům Statutárního města Ostravy možnost převzetí Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy, a to ve formě nájmu části podniku, nájmu celého podniku, případně vytvoření nějakého společného podniku. V rámci tohoto telefonního hovoru a následného jednání, kdy byl přítomen i jeho kolega, předseda představenstva MUDr. H., předložil policejnímu orgánu jednak zápisy z představenstva a jednak zápisy a úkoly z dozorčích rad spol. AGEL. I když skupina AGEL měla nezpochybnitelné výsledky na poli provozování zdravotní péče a víceméně byla úspěšná ve vztahu k poskytování této péče a provozování zdravotnických zařízení, tak ze strany ČSSD byl kategorický zákaz tyto nemocnice pronajímat, to jim tenkrát sdělila poměrně striktně i p. Ing. P., a bylo jim sděleno, že městská nemocnice nebude nikdy pronajata, anebo že není zájem ji ani pronajmout a že jsou jakoby plánovány velké investice do této nemocnice. Když by to vzal z hlediska obsahu dat, tedy jestli Ing. D. měl být vázán, jak je prezentováno v obžalobě, na politiky ČSSD, tak oni v této věci byli v rozporu a de facto na druhé straně barikády. Politiky, kteří zde byli zmiňováni, osobně zná, určitě by nepotřeboval Ing. D., aby jej s nimi kontaktoval, protože v ostravském prostředí se poměrně dlouho pohybuje a zná osoby z místního prostředí jak politického, tak i podnikatelského. U spol. Business Advisor je pro něj velkou záhadou, jak policejní orgán zanalyzoval podklady, které byly zabaveny této společnosti, když závěrem vychází argumentace, že Ing. D. inkasuje prostředky od vítězů veřejných zakázek zadávaných dopravním podnikem, spol. ČEPRO, Moravskoslezským krajem, Městskou nemocnicí Ostrava, Správou silnic MS kraje ve výši 3 až 5 %. *(Pozn soudu: částka 7 037 500 Kč, tj. 5 850 000 Kč bez DPH zaplacená společností Martek Medical společnosti Business Advisor odpovídá 6,7 % z vysoutěžené ceny zakázky 87 616 324 Kč bez DPH.)* Myslí si, že v tomto tvrzení de facto policejní orgán opomíjí otázku DPH, z jakých cen měly být poskytovány úplatky. Absurdní už vypadá tvrzení, že by docházelo k uplácení z částek s DPH. Policejní orgán tvrdí, že Ing. D. údajně tyto prostředky neinkasoval přímo, ale prostřednictvím spol. Business Advisor, kdy na tuto společnost byly vystaveny faktury za údajnou poradenskou činnost prováděné ve prospěch objednátorů, kterými byli vítězové jednotlivých zakázek. Následně policejní orgán na základě analýzy jejich plateb ztotožňuje zakázky, které proběhly v r. 2010 a v r. 2013, aniž by k tomu byl jakýkoli podnět, jakýkoli důkaz a je to vše pouze domněnkou. Ještě absurdní je selekce společností v obvinění a následně v obžalobě, kdy po celou dobu vyšetřování je zpochybňována činnost Business Advisor a plnění ze strany této společnosti. Když to bude sumarizovat, tak v obviněních obžalovaní z portfolia spol. Business Advisor, tak je tady spol. PRAGOIMEX ve vazbě na dopravní podnik, Perfect Distribution, dříve Martek Medical ve vazbě na městskou nemocnici, a Vostav Morava ve vazbě na městskou nemocnici, ale z trestního spisu vyplývá, že Business Advisor měl aktivní obchodní vztah a fakturace se spol. Škoda Holding, ke které byla přirazena zakázka Dopravního podniku a.s., kde byl smluvní vztah ve výši 1 020 000 Kč, smlouva o obstarání věci spol. VAE CONTROLS ve výši 2 064 000 Kč, smlouva o kontrolní činnosti ve vazbě na ČEPRO. Svědčí to o tom, jak účelově byly tyto zakázky přiřazovány bez jakéhokoli důkazu, kdy napřed byla přiřazena zakázka produktu Vedulkov Sedovice a zničehonic

se související zakázka průběhu šetření změnila na výběr dodavatele energetických zařízení. Toto svědčí opravdu o přiřazování těchto zakázek bez souvislostí a důkazů. Třetí subjekt, který vyplývá z portfolia spol. Business Advisor, je spol. ODS Dopravní stavby Ostrava a smlouva o kontrolní činnosti ve výši 3 102 000 Kč, dále spol. Solaris Bus & Coach S.A. ve výši 17 186 900 Kč a smlouva poradenská zprostředkovací ve vazbě na dopravní podnik spol. Sor Libchavy ve výši 2 354 400 Kč, a smlouva o kontrolní činnost ve vazbě na VEOLIA Transport Morava, zakázka na nákup autobusů pro VEOLIA Transport v rámci projektu ROP Moravskoslezsko. Poslední zakázka pak Vítkovice IT Solutions ve výši 1 113 200 Kč na základě objednávek ve vazbě na MS kraj, zakázka technologické centrum. Myslí si, že z toho je naprosto zřejmé, že spol. Business Advisor měla naprosto běžnou poradenskou činnost, a že obžalované společnosti byly účelově vyjmuty z portfolia všech obchodních partnerů této společnosti a bez jediného důkazu tato činnost zpochybněna, což se potvrdilo i tím, že on měl v telefonu kontakt na Ing. P., Ing. P. měl kontakt na něj v telefonu, který mu byl zabaven, a Ing. Martin D. vykonává tuto činnost aktivně pro tuto společnost.

86. Pokud jde o spolupráci spol. Business Advisor se spol. Martek Medical, tak tato byla zauditována spol. Deloitte ČR, byla zrevidována daňovými poradci ABC Taxis spol. Martek Medical, prošla vnitřním auditem skupiny AGEL a byla pravidelně revidována kontrolingovým úsekem finančního ředitele skupiny AGEL. Režijní faktury, pod které spadala ta poradenská činnost, byly předmětem projednávání hospodářských výsledků v měsíčních cyklech. Možná si jeho kolegové na společnost nevzpomínají z hlediska názvu, ale zcela určitě musela být známa výkonnému a finančnímu řediteli této společnosti. Tyto porady měly pravidelně jednou měsíčně v kanceláři na Stodolní ul. 2 v Ostravě. V těchto kancelářích sídlila spol. Martek Medical, následně spol. KPR servis a nyní AGEL trade, na kterou plánovali převést veškeré obchodní aktivity mimo skupinu AGEL. Dále v těchto kancelářích sídlil vnitřní audit skupiny AGEL a investiční úsek skupiny AGEL. Tyto kanceláře měli pronajaty z toho důvodu, že byly z regionu a aby nemuseli dojíždět od Přerova. Kanceláře těchto společností byly ve dvou patrech se společným sekretariátem. Pokud se má vyjádřit ke spolupráci se spol. Business Advisor, pak v r. 2002 uvažovali o spojení třech obchodních organizací. První byla spol. Martek Medical, nyní Perfekt Distribution, která měla na starost obchodování se zdravotnickými prostředky, druhá společnost byla REFARM, která měla na starost farmako ekonomiku a provozování lékárenských zařízení a spol. ZEN Agel, která měla na starost distribuci léčivých přípravků do jednotlivých zdravotnických zařízení. Od tohoto spojení si slibovali určitou systemizaci pracovních míst a synergie v obchodních oblastech. Prvním krokem při spojení těchto organizací mělo být to, že propojí managementy těchto firem. On se tedy od 1. 1. 2012 stal předsedou představenstva všech zmiňovaných společností, Ing. Kamila P. místopředsedkyně představenstva, byla odpovědná za finance a Ing. Tomáše D. se stal členem představenstva odpovědným za obchod. V té době Ing. W. odešla z pozice představenstva a stala se výkonnou ředitelkou všech tří zmiňovaných společností. V té době byli pod obrovským obchodním tlakem a hospodářský výsledek, který měli původně plánovaný na úrovni 331 milionů Kč, jim byl zvýšen na 400 milionů Kč. Jako nové představenstvo se snažili hledat úspory v nákladech a samozřejmě i možnost expanze v rámci externích obchodních aktivit. Právě proto zvažovali, že se budou účastnit vícero veřejných obchodních zakázek, než tomu bylo doposud, protože zatím byli spíše nákupní organizací, která se věnovala skupinovým aktivitám a logistice pouze uvnitř skupiny AGEL. Tenkrát spatřovali poměrně hluché místo v osobě Jany M., která měla na starost do té doby veřejné zakázky, protože oni se veřejných zakázek účastnili, ale s ohledem na její osobní životní situaci a zároveň i na nárůst práce si všímali, že vzrůstala její chybovost a že pokud budou chtít tuto oblast více rozšiřovat, tak může dojít k tomu, že na tu práci už nebude z hlediska svého časového fondu stačit. Nadřízená této pracovnice byla právě Ing. W., se kterou tuto problematiku konzultovali. V této situaci se účastnili jednoho z tenisových turnajů u tenisové školy, kde hráli tenis, a samozřejmě předmětem nebyla jen hra, ale i společenská část a konzumace alkoholických nápojů. V té době si manažersky posteskl, že mají jak problém ve společnosti, že jsou tlačeni do vysokých hospodářských výsledků, že chtějí růst z hlediska těch externích

obchodních aktivit, a tenkrát, a už si to přesně nevybavuje, mu byla osobou Ing. P. nebo Ing. D. nabídnuta spolupráce se spol. Business Advisor. Každopádně první schůzku se spol. Business Advisor neměl on, ale kolega Ing. D. asi 14 dní po tom turnaji s tím, že potom mu předal krátký výstup z této schůzky a druhou schůzku měl s Ing. P. v kancelářích na Stodolní ulici on. Pamatuje si na to, protože se ta schůzka natáhla, Ing. P. byl takový manažerský matador, lehce líznutý socialismem, ale on na tu dobu rád vzpomíná, takže si prostě povykládali o všech možných různých věcech, jak šel ten život, a pak, po těch společenských konverzacích, se věnovali jakoby problematice veřejných zakázek, kdy probrali to, co je trápí z hlediska těch veřejných zakázek, jakým způsobem je to u nich v tuto chvíli organizováno, co by si od toho představovali, jaký je jejich obchodní potenciál a jakým způsobem by mohla probíhat možná cenotvorba v rámci těch veřejných zakázek. Na základě této schůzky proběhlo x dalších kontaktů s tím, že on chtěl zůstat kontaktní osobou v rámci komunikace se spol. Business Advisor. Zástupce v této komunikaci byl Ing. D. a samozřejmě ve všech věcech smluvních a finančních potom Ing. W. Chtěl by zdůraznit, že v této době měli třeba 5 až 8 schůzek denně s tím, že bylo zřejmé, že všechny osoby z podnikatelského prostředí tady z Ostravy věděly, že celý týden cestují a v pátky bývají v kancelářích na Stodolní ul., takže tam měli těch 5 až 8 schůzek denně, schůzky byly plánovány vždy na hodinu a potom byl nějaký časový úsek na operativní řešení problémů, takže vesměs takoví ti místní podnikatelé, včetně Ing. P. věděli, že když by bylo třeba zapotřebí cokoli projednat, tak zároveň měli možnost v pátek se za ním zastavit a ty věci operativně řešit. Ještě by se vrátil k osobě p. M. Pokud jde o tu smlouvu o kontrolní činnosti, tak nechtěli zaměstnance znepokojovat nebo vytvářet na ně nějaký větší tlak, aby se dostali pod nějakou větší nátlakovou situaci, že jsou někým kontrolováni a že jim hrozí eventuálně ztráta pracovního místa, tak se domluvili, že tato komunikace bude probíhat v rovině Ing. D. za koordinace Ing. W., a to z toho důvodu, že Ing. W. tak, jak si předávala tu agendu s Ing. B., tak ona předtím vykonávala i agendu finanční ředitelky a Ing. B. předtím dělala tu farmako-ekonomickou část, takže nebyla ještě tak orientována v oblasti těch zdravotnických prostředků, takže spoustu informací si předávali s p. W. a řešili operativně ty problémy s ní a ne s Ing. B., která si tu agendu převzala. Domluvili se, že pro zjednodušení komunikace si budou předávat podklady na CD *(pozn. soudu: obžalovaný Martin D. poněkud odlišně vypovídá i o tištěné podobě materiálů a jejich finalizaci v průběhu kontroly)* a zadávací dokumentace by měly být buď předpřipravené ve finální podobě s tím, že ty generovala p. M., předala je Ing. W. a následně si buď nechávaly, nebo se předávaly v kanceláři na Stodolní ul. s tím, že oni pak zpětně od Business Advisor buď osobně, nebo v tištěné podobě, dostávali podněty, co by se v těch zakázkách mělo zlepšit, event. upravit. Dále by chtěl zdůraznit, co je vedlo k výběru té společnosti. Tam byl hlavní faktor v čase, kdyby nabrali nějaké nové zaměstnance, tak než by je zaškolili, než by prošli nějakým výběrovým řízením, než by tito nově nabraní dali výpověď u svých zaměstnavatelů, tak by to trvalo, ale oni ty změny potřebovali činit hned, protože měli stanoven nárůst hospodářského výsledku z 331 milionů Kč na 400 milionů Kč za rok a museli to maximálně urychlit a maximalizovat. Zároveň nechtěli jít do spolupráce s velkými subjekty, protože se jim historicky stávalo to, že byly napojeny na konkurenční finanční skupiny, a zároveň v rámci těch služeb stejně neměli vlastní zaměstnance a nabírali se dokonce lidi z jejich skupiny a oslovovali i jejich zaměstnance. Spolupráci vyhodnocovali průběžně s ohledem na její úspěšnost, protože ten úvod byl takový, že se chtěli vzájemně oťukat, aby spol. Business Advisor vyzkoušeli, a potom průběžně podle jednotlivých smluvních aktů tuto spolupráci vyhodnocovali. Následně po roce a půl došlo k reformě právních služeb ve skupině AGEL, kdy právní služby ještě více zcentralizovali, zavedly se různé portály s hlediska smluvní evidence a zároveň dostali možnost jakési nonstop zelené linky v rámci realizace veřejných zakázek, takže ten právní servis se v mnohém pro ně zkvalitnil, právní nabídka byla poměrně širší, a po tomto roce a půl té spolupráce od spolupráce s Business Advisor upustili. Ještě by chtěl poznamenat, že kpt. Ing. K. dne 24. 3. 2014 poznamenal, že k finální kompletaci docházelo po kontrole správnosti i s ohledem na fakt, že část podkladů byla ryze formálního charakteru, nebo tak nějak bylo to stanovisko. Chtěl by říci, že tam nedocházelo ke kompletaci po kontrole správnosti, byla tam spousta dokumentů už vytvořená s datem, kdy se

předpokládalo, že tu zakázku budou dávat, kdy tu zakázku společnost podá. Navíc spousta dokumentů byla ryze formálního charakteru, které se opakovaly, takže buď byla s předpřipaveným datem, nebo se dokládala na základě upozornění dodatečně, to není nic nestandardního, co ten kapitán uvádí. Z hlediska možné transparentnosti by chtěl ještě zdůraznit, co se týká smlouvy s Business Advisor, tak byla zrevidována interně jejich právníkem, byla tam parafa Ing. S. K. tak, jak to bylo u všech běžných smluvních aktů v jejich společnosti. Následně byli napadáni, že u té smlouvy nebyly nějaké papírové podklady. Martek Medical mě obrat 2,5 miliardy Kč, kdyby měli zakládat veškeré papírové podklady, tak by museli mít další sklad na ty papíry a nevěnovali by se distribuci. U smlouvy měli přiloženou vždycky smlouvu, osvědčení o kontrolní činnosti. To osvědčení o kontrolní činnosti bylo tak, jak bylo smluvně dohodnuto, odparafováno Ing. W. Zároveň ještě k této smlouvě potom doplňovali i tu zadávací dokumentaci, nebo resp. tu nabídku ve finální podobě. Bylo provedeno standardní schválení nového dodavatele systému. Schválení nového dodavatele provedla Ing. W., faktura za něj byla účtovaná, připravovala ji k úhradě p. M. a účetní spol. Martek Medical Ing. W. a následně potom Ing. B. autorizovala platby. Režijní faktury odsouhlasili, protože byli velká firma, tak neparafovali každou fakturu, ale měli sjetinu všech režijních faktur a tam docházelo k odsouhlasení těch režijních faktur najednou, kdy se to jelo podle jednotlivého seznamu, aby zrevidovali seznam těchto režijních faktur. Dále chce zmínit, že zpracovali i znalecký posudek na posouzení přiměřenosti ceny a rozsahu plnění spol. Business Advisor v rámci kontrolních činností ve vztahu k potřebám firmy Martek Medical za období od 1. 2. 2012 až 30. 4. 2013. Tam znalec z oboru posuzuje úřední záznam ze dne 19. 3. 2015, který nemá relevantní vypovídací schopnost, protože jen když se vezmou holá čísla, tak v r. 2010-2011 se účastnili celkem 177 výběrových řízení oproti deklarovanému počtu 63 zadávacích řízení podle PČR. Za předmětné období smluvního vztahu se spol. Business Advisor se účastnili od 2. 1. 2012 do 30. 4. 2013 159 výběrových řízení, podle údajů policie to bylo pouze 59 zadávacích řízení. Nicméně i přes tuto nevypovídající schopnost de facto policejní orgán dospěl k výpočtu, že procento jejich vyřazení před spoluprací bylo 11 %, v období spolupráce 6,7 % a po vyřazení 9,4 %, takže on tam nějakou přidanou hodnotu vidí. Navíc smyslem spolupráce se spol. Business Advisor nebylo to, že jim měla spol. Business Advisor zajistit úspěšnost v těch zakázkách, ale zamezit tomu, aby byli z těchto veřejných zakázek vyřazováni. Pokud to vezme obratově v číslech, tak to pro ně znamenalo navýšení obratu o 299 315 000 Kč, a to ještě takové to, co probíhalo v období od 5. měsíce 2013 do 9. měsíce 2013 o dalších 10 034 445 Kč. Když to bude sumarizovat, tak Business Advisor jim posoudil 26 nabídek s výherním statutem 29 315 000 Kč bez DPH a za tuto kontrolní činnost jim účtoval 5 850 000 Kč bez daně, což je celkem 1,95 % z celkového objemu nabídek. *(pozn. soudu: je tedy legitimní otázkou, proč Business Advisor, pokud byla tak úspěšná, a její působení pro Martek medical natolik výhodné, nekontrolovala všechny zakázky, kterých se Martek Medical účastnil, ale jen velmi malou část z nich.)* Předpokládaná obchodní marže je 10 až 20 % z celkového objemu zakázky ve zdravotnictví. Myslí si tedy, že přidaná hodnota té spolupráce tam byla. Navíc veřejné zakázky ve zdravotnictví, to zas není úplně jednoduchý systém, nelze hodnotit paušálně, je zde relevantní orientace na cenu, vždy se tam posuzuje koncepce, návrh, řešení projektu, reference, postavení společnosti na trhu, certifikace, preference toho, kterého lékařského týmu, takže opravdu je to poměrně sofistikovaný systém, který je nutno konzultovat, je nutné supervizovat buď formou externích společností, nebo případně právní kanceláře. Co je úplně nezpochybnitelné, tak to jsou data spol. Martek Medical, který zaznamenal úspěch v růstu prodejů mimo skupinu AGEL. Když to vezme obratově, tak v r. 2011 měl Martek Medical obrat 1 951 000 000 Kč, z toho do skupiny bylo 1 483 000 000 Kč, mimo skupinu 468 000 000 Kč. V r. 2013 už to bylo 2 241 000 000 Kč, z toho do skupiny bylo 1 700 000 000 Kč a mimo skupinu 721 000 000 Kč, takže vrostl v těch mimoskupinových aktivitách ze 468 000 000 Kč obratu na 721 000 000 Kč. Myslí si tedy, že správnost jejich manažerského vedení je bez diskuse opodstatněná. Pokud jde o veřejnou zakázku vyhlášenou Městskou nemocnicí Ostrava-Fifejdy na dodávky materiálu arytmologie, intervenční kardiologii a intervenční radiologii, která byla vyhlášena dne 26. 3. 2012 v otevřeném zadávacím řízení, tak spol. Martek Medical obchodovala s velkými objemy, velkými objemy i v oblasti tohoto

kardio materiálu, kterých se předmětná zakázka týká, a dokonce dosáhli takových vstupů, které neměly ani lokálních obchodní zastoupení těchto značek v ČR. Tyto vstupní podmínky potom implementovali i do jejich externích obchodních aktivit. Snažili se vždy těm službám dát přidanou hodnotu jak v oblasti logistických služeb, tak i z hlediska nabídky šíře a škály tohoto zdravotního materiálu v odpovídající kvalitě. Myslí si, že žádné zadávací podmínky nemohly být pro ně handicapující ani zvýhodňující, protože z hlediska obratových ukazatelů, z hlediska portfolia, z hlediska technických a kvalifikačních kritérií naplňovali v té době vše v rámci dodávek kardiologického materiálu. Na té zakázce se on ani nepodílel, tam se podílel tým jeho kolegů, kdy původní materiály zpracovávala Ing. M., které byly předmětem té supervize, následně v tomto týmu byl Tomáš L., stávající ředitel Perfect Distribution, který měl na starost IT řešení té zakázky a správy konsignačních skladů, potom kolega Miloš J. který byl uznávaným obchodníkem v oblasti zubových položek a kardio materiálu, jelikož tuto činnost realizoval nejen pro skupinová centra, jako je Nemocnice Podlesí, Kardiocentrum Pardubice, Cévní a vaskulární centrum ve Vítkovicích, ale i pro externí subjekty, kam tento kardio materiál běžně dodávali, a to byla FN Ostrava a FN Olomouc, a mimoregionální třeba Nemocnice Na Homolce. Takže v těchto dodávkách zdravotnického materiálu byli poměrně etablováni. Dále by chtěl upozornit v souvislosti s touto zakázkou na časový nesoulad. Podepsali smlouvu s Business Advisor dne 2. 1. 2012, zakázka byla vypsána 26. 3. 2012 a smlouvu s městskou nemocnicí podepsali 27. 6. 2012.*(pozn. soudu: na smlouvě je sice datum podpisu 27.6.2012 (příloha 7/sv. 2 č.l. 351), nicméně smlouva byla ředitelem nemocnice podepsána až 29.6.2012 (příloha 7/sv.2 č.l. 431, 434 a 438), datum 29.6.2012 pak vyplývá i z telefonní komunikace mezi Romanem T. a Martinem D. ze dne 29.6.2012 9:37:26, 9:38:48 (č.l. 4643/sv. 16) a 14:21:34 a 14:36:50 (č.l. 4648/sv.16))* Takže půl roku po uzavření smluvního vztahu se spol. Business Advisor. Nedokáže si představit, jakou formou tu zakázku mohli ovlivnit, protože odhadovaná cena té zakázky byla stanovená jako součin předpokládané potřeby nemocnice a maximální úhrady zdravotních pojišťoven platné v té době. Navíc tato komodita podle jim dostupných informací nebyla v Městské nemocnici Ostrava-Fifejdy nikdy soutěžena. Dokonce to vyvolalo velkou nevoli ze strany odborného personálu, protože předtím měli ti lékaři kompetence ve svých rukou, a to se potom projevilo následně v rušení těch zakázek v r. 2015, kdy je opětovně vypisovali. Zakázka měla podle mechanismu výpočtu předpokládanou hodnotu 182 milionů Kč. Oni ji vyhráli s cenou 87 616 324 Kč bez DPH, což je 48,14 % z předpokládané hodnoty zakázky. V oblasti intervenční kardiologie se pohybovali mezi 31,13 a 70,24 % pod maximální úhrady ze strany pojišťovny, v oblasti intervenční radiologie od 0 do 38,83 % pod maximální úhradu ze strany zdravotní pojišťovny, a v oblasti arytmologie od 36 do 4,89 % pod maximální úhradu zdravotní pojišťovny. Pokud se dívali do toho znaleckého posudku, tak ty fakturované ceny mohly být mnohdy nižší než nynější fakturované ceny do fakultních nemocnic napříč celou ČR. Ceny po celou dobu té zakázky, a ona byla 3 roky, tak odpovídají cenám obvyklým v ČR. Samozřejmě došlo k úpravě těch cenových podmínek a řekl by, že to ani nebyla iniciativa lékařů, jak je mnohdy uváděno, ale de facto iniciativa ze strany zdravotních pojišťoven, kdy se snižovaly maximální úhrady, takže oni k datu 31. 10. z těchto cen snížili úhrady ještě o 7,47 % až 40,15 % u arytmologie a k 1. 4. 2014, kdy se změnila úhrada intervenční radiologie, tak snížili cenu o 4,28 až 5 %. Takže i v té situaci, kdy docházelo ke změně úhrad zdravotních pojišťoven, tak byli maximálně korektní a ceny snižovali. Chtěl by se vrátit ještě k subjektivnímu hodnocení zakázky. Všichni svědci podle svých výpovědí uvedli, že došlo k úspoře. Z jejich pohledu se této zakázky zúčastnili, troufá si říci, že podali nejlepší obchodní nabídku, tato obchodní nabídka byla posouzena a nikdo ze zúčastněných subjektů se proti této nabídce ani neodvolal. Soutěže se nezúčastnili sami a nabídka nebyla předmětem šetření Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. Veškeré subjekty, které si tu zadávací dokumentaci vyzvedly, tak tuto zakázku nezpochybnily, tato se nachází ve vysoce konkurenčním prostředí, kde ty zakázky jsou neustále někým napadány. Pořád nechápe, v čem je spatřován problém. Na stránce 98 obžaloby státní zástupce konstatuje, že i přes tvrzení svědků, kteří potvrdili úsporu, tvrdí, že předmětnou zakázkou nebyla realizována žádná úspora oproti minulému období. Řekl by, že jde zase o úvahu vyžadující určité odborné znalosti, jednak k tomu nebyl žádný znalecký posudek

z hlediska problematiky zdravotnictví, ale taky se opomíjí fakt, že městská nemocnice rostla, že se navyšovala spotřeba, takže když se navyšuje spotřeba, logicky rostou i náklady té nemocnice, ale to není předmětem hodnocení té zakázky, to je předmětem poskytování zdravotní péče a skladby pacientů. Navíc v té době došlo ke změně struktury poskytované zdravotní péče. Když vezme třeba jen případ kardiologických stentů, tak dříve se používaly metalické stenty a následně se podle odborných guidelines začaly používat lékově potahované stenty, které jsou zase dražší, ale z hlediska odborného vývoje to bylo rozhodnutí lékařů, ale nejenom lékařů této nemocnice, ale napříč ČR, protože toto se prolínalo celou odborností kardiologie, zároveň se měnila spotřeba jednodutinových kardiostimulátorů a zvyšovala se potřeba těch dvoudutinových. Takže veškeré změny této sktruktury nebyl de facto dány ani tou zakázkou, ale byly dány spíše odbornou společností, odbornou problematikou. Chtěl by zdůraznit, že nikdo neřešil proces toho výběru, který vyplynul ze spisu, že výběr celé komise proběhl transparentně za přítomnosti delegovaných lékařů, delegovaných lidí s pozitivním hodnocením zakázky. Poslední znalecký posudek, který nechali s kolegou Ing. D. zpracovat, se týká posouzení hodnotících parametrů zadávací dokumentace nad limity veřejné zakázky dodávky materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii, tato zadávací dokumentace byla nově posouzena se zakázkou, kterou vypsala městská nemocnice ze dne 13. 8. 2015 na dodávky kardiostimulátorů, včetně příslušenství, na dodávky koronárních stentů a v neposlední řadě na intervenční kardiologii. Všechny byly vypsány na dobu 1 roku. Tento posudek nehodnotí cenu těch zakázek, na druhou stranu velikost těch nových zakázek, zase byly spočítány s tím, že se vzala úhradová cena poplatná v té době v r. 2015 a spočítala se předpokládaná spotřeba. Navíc žádná z těchto zakázek, tedy ani z r. 2012, ani z r. 2015, nevyužívá institut nějakého marketingového oslovení, nebo znalostí toho, že by byl někdo schopen stanovit předpokládanou hodnotu zakázky. Dále znalec konstatuje, že zadávací dokumentace z r. 2012 i 2015 jsou plně v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., ale hlavně znalec de facto posuzuje hodnotící parametry a prvky, způsob zadání ze zadávací dokumentace s nově vypsanými zakázkami z r. 2015. Tyto zakázky mají naprosto stejnou strukturu zadávání, včetně osnovy, a lze usuzovat, že vychází z dokumentace z r. 2012. Jasně vyplývá, že dikce, důraz i smysl hodnocení jsou naprosto totožné, jenom u koronárních stentů de facto dochází ke ztotožnění na úroveň produktů samotných, které oni v té době odebírali, což vede de facto k omezení možnosti dodavatelů. To by zase nehodnotil z jejich strany špatně, protože jako předchozí manažer zdravotnických zařízení ví, že odborná erudice lékaře v kombinaci s tím portfoliem toho sortimentu, které lékař dostane, tak je zárukou úspěchu a má přímý dopad do úspěchu a do zdraví pacienta. Na druhou stranu tyto skutečnosti vedly k tomu, že zčásti v tom r. 2015 těch veřejných zakázek byly buď zrušeny, včetně odborných zhodnocení, protože tím se to jako by rozdělilo tak, jak v tom roce se tam opravdu rušily části některých těch veřejných zakázek, navíc mimo zhodnocení veřejná zakázka na dodávky pro intervenční radiologii ze dne 11. 11. 2015 se z těchto důvodů zrušila celá. Takže se ukazuje, že ta zakázka z toho r. 2012 je koncepčnější a zohledňuje více budoucí vývoj zdravotnických prostředků a úhradových cen a zároveň umožňuje tomu pracovišti být univerzálnější, umožňuje širší výběr podpory a klinických požadavků, i když celková dikce a osnova té zakázky zůstává stejná. Z toho mu vyplývá, že v tomto zdravotnickém zařízení tu zakázku museli dělat stejní lidé, a i ten nový management uznal, že zakázka z toho r. 2012 nebyla tak špatná, když ji de facto okopírovali. Dále by se chtěl vyjádřit ke zneužití veřejných informací. Státní zástupce ve své obžalobě uvádí, že byli s předstihem informováni o předmětné zakázce. Řekl by, že tato argumentace je naprosto lichá a popírá veškerou obchodní činnost. Myslí si, že je naprosto běžné, že když mají obchodní zástupce, tak ti obchodní zástupci vyvíjejí činnost v těch organizacích, které jsou předmětem jejich zájmu a o těch zakázkách ví dopředu, že bude nějaká zakázka vypsaná, a ty informace se dostávají k těm jednotlivým obchodním společnostem ještě předtím, než je zakázka zveřejněna ve věstníku. To podle něj nejsou žádné neveřejné informace. Na str. 113 obžaloby pak státní zástupce argumentuje, že důvodem předmětných plnění poskytnutých Business Advisor byla odměna za získání neveřejných informací zadavatele s předstihem vůči jiným uchazečům. Neví, o jaké neveřejné informace by mělo jít, ale bude

předpokládat, že státní zástupce dedukuje, že touto neveřejnou informací by měly být informace o spotřebě těch kusů, které byly spotřebovány jak v oblasti arytmologie, intervenční kardiologie a intervenční radiologie, a oni si to měli upravit na základě svých potřeb. Chtěl by upozornit na jednu věc, tyto informace jsou veřejné. Neví, proč to nebylo ověřeno nebo event. konzultováno. Počty implementací kardiostimulátorů, počty koronárních stentů a další spotřeby tohoto materiálu jsou naprosto veřejnou informací, kterou zveřejňuje kardiologická odborná společnost na svých stránkách a v rámci svých nějakých rozšířených hodnocení a pravidelně jsou publikovány Ústavem zdravotnických informací a statistiky ČR. To nejsou neveřejné informace. Ty informace si sleduje každá nemocnice, jednak z hlediska úhrad, jednak z hlediska konkurenčních analýz, a není to nic, co by bylo předmětem jakýchkoliv tajností. Dále státní zástupce argumentuje tím, že byly záměrně poníženy počty poptávaných kardiostimulátorů, protože Martek Medical nebyl schopen podat nižší cenovou nabídku na tuto komoditu. Neví, o jaký důkaz se tato úvaha státního zástupce opírá, ale na druhou stranu by stačil pouze numerický výpočet, kdyby se vzala cena podle uvedených konkurenčních nabídek, které tam byly tenkrát podány, podle skutečné spotřeby Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy, a nabídka spol. Martek Medical vychází stále jako nejvýhodnější u těch kardiostimulací, které jsou uvedeny. To je tedy k tomu zneužití informací. Dále by se chtěl vyjádřit ke kompletátorství. Za další úvahu státního zástupce se považuje sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, a to že zadání vyhovuje kompletátorským společnostem, viz str. 10 a 114 obžaloby. Nedefinuje sice, o jakou výhodu by mělo jít, navíc opomenul zřejmě fakt, že nebyli kompletátor, ale byli distributor zdravotnického materiálu. Kompletátor je odborný pojem, kdy kompletátor je povětšinou dodavatel investiční zdravotnické techniky, kterým vybavuje určitý specializovaný úsek touto technikou. To je to, že když má jednotku intenzivní péče, potřebuje ji vybavit přístroji, aby měl návaznost na jednotlivé komponenty, tak si právě k tomu vezme toho kompletátora, aby tam neměl monitor, který nebude komunikovat s injektomatem, pumpou a dalším vybavením té JIP, nebo na operačních sálech, když má laparoskop, tak ať mu komunikuje právě s monitorací toho pacienta s anestézií, ať je nastavená určitá kompatibilita, to je činnost kompletátorů. Činnost kompletátorů se týká investiční zdravotnické techniky, jde o odborný pojem dohledatelný na internetu. Spol. Martek Medical měla velký objem v oblasti dodávek tohoto zdravotnického materiálu v oblasti kardiologie, angiologie a radiologie a zároveň disponovali velkým obchodním týmem, který se této problematice věnoval, a tudíž nemohou být označení ani, jak se uvádí, za překupníky, ale opravdu byli plnohodnotný distributor a vymezil by se proti označení překupník, protože jestli je překupník organizace, která má obrat 2 miliardy, tak neví, jak by měli fungovat, na jakých tržních principech.

87. Další bod je rozhodnutí o vypsání veřejné zakázky jako celku, nebo rozdělení na více částí rozhodnutím manažerským. Každé varianty mají své výhody a nevýhody. Zde se státní zástupce opírá o výpověď MUDr. K., který tvrdí, že kdyby se ta zakázka deselektovala, mohli by dosáhnout lepších obchodních podmínek. Jemu je tedy líto, že MUDr. K. tak, jak se on díval do jednotlivých výpovědí a do spisu, tu argumentaci měl uplatnit, když se ta zakázka realizovala. MUDr. K. za sebe místo toho poslal na hodnocení MUDr. G., který neměl odborné znalosti, a proto si musel přiznat MUDr. H. a MUDr. K., aby byl schopen si tu zakázku vyhodnotit, protože to byli specialisté, kteří s tím materiálem pracovali, a MUDr. H. je ten, co říkal v té reportáži, že o ničem neví, že ten byl přímo konfrontován s tou nabídkou, ale jak ze spisu, tak z výpovědí svědků vyplývá, že dokonce si tu nabídku pochvalovali z hlediska šíře a kvality toho sortimentu, takže si myslí, že tam byl dostatečný prostor vyjádřit se k tomu předtím a ne takové úvahy, co by bylo, kdyby. Na str. 97 obžaloby státní zástupce tvrdí, že v případě, že by byla zakázka rozdělena na části okruhu spotřebitelů, byla by nepochybně širší, což by se s vysokou pravděpodobností pozitivně odrazilo na ceně. Zde je však úplně opomíjen trend centralizace nákupu. Všechny krajské zásobovací organizace napříč celou republikou prosazují centralizace nákupu. Ve všech zdravotnických zařízeních je tendence celky spojovat, aby je nikdo nenapadal z hlediska nějaké účelovosti, že ta zakázka je rozsegmentována. Myslí si, že trendově to potvrdí zástupci všech obchodních organizací, které mají na starost zásobování krajských zdravotnických zařízení, nebo případně jejich

jednotlivé úseky, nebo úseky státem řízených organizací ve formě fakultních nemocnic. Ještě by se chtěl vrátit k chování těch lékařů. Chtěl by zdůraznit, že oni ve skupině AGEL také chtěli prosadit změny v oblasti kardiologického materiálu a snažili se ty komodity z hlediska těch vstupů nákladů optimalizovat a soutěžit. Bohužel tam byla velká rigidita ze strany lékařů a velká provázanost vůči těm obchodním společnostem. Vždycky narazili na odborné argumenty, že něco nejde, i když vysoutěžili výhodné cenové nabídky. Protože oni byli obchodníci a nebyli si jisti v odborných znalostech, tak potom byla zřízena vědecká lékařská rada, která jim pomáhala v těchto sporných situacích a byla schopná jim argumentaci vysvětlit a oni odbourávali jejich obchodní ambice a docházelo k centralizaci té obchodní agendy, aby oni byli opravdu tou obchodní organizací, která tu činnost ve skupině realizuje. K tomu samému přitom došlo v Městské nemocnici Ostrava-Fifejdy. Ta agenda nebyla soutěžena, byla decentralizovaná, předtím byla v rukou lékařů a nebyla dodržena ani transparentnost výběru. Domnívá se, že tato zakázka tento výběr ztransparentnila. Samozřejmě těm lékařům vzala ty kompetence a možnost vyjednávat s dodavateli, ale tak je to běžné i teď ve všech zdravotnických zařízeních. To je trend, který nebyl specifický pro městskou nemocnici, ale je specifický pro všechny nemocnice, že se snaží nákup centralizovat, aby opravdu obchod byl veden lidmi, kteří na to mají kompetenci. Domnívá se, že ze spisu jednoznačně vyplývá, že lékaři byli apriori proti této zakázce od doby její realizace, tedy od přípravy až po celou dobu té realizace. Vnímá jejich osoby jako podjaté a ve výpovědích tam vidí snahu mstít se. Dále bych chtěl navázat na výpovědi i proběhlé reportáže, i zde může být důvodem určitá odborná rivalita, protože spol. Martek Medical je členem skupiny AGEL, která provozuje dvě kardiocentra a centrum vaskulárních intervencí, samozřejmě tam dochází k určitým sporům v rámci kardiologické společnosti ohledně obsazení jednotlivých postů a on si myslí, že za silné asistence policie u těchto výslechů byli snadný informační terč. Samozřejmě hlavním motivem, co mohlo být z jejich strany vyjádření, je to, že AGEL je provozovatel zdravotnických zařízení a mohl by být potenciálním nájemcem Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy, a tam mohly vzniknout obavy vůči této společnosti na základě tohoto. Dále využil svého práva a odepřel vypovídat.

88. Dále obžalovaný vypovídal dne 9. 9. 2019 (č. l. 22869/sv. 75 – č. l. 350 zvláštního svazku – v písemné podobě je výpověď zařazena na č. l. 22885-22892/sv. 75), přičemž uvedl, že obžalobu 4 VZV 2/2018 (77 T 1/2019) vnímá jako bezdůvodnou a účelovou, vytvořenou pouze ve snaze zachránit probíhající hlavní líčení, když se mu absolutně vytrácí motivace jeho osoby a motivace Ing. D., proč by se měli podílet nebo realizovat zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, jejich motivační kritéria ve skupině AGEL, pokud byly pro daný rok stanoveny, byly vázány na hospodářský výsledek před zdaněním. Začleněním jakékoli nákladové položky by sami sebe poškozovali na hospodářském výsledku a krátili si odměny, navíc Martek Medical a.s. vytvořil před zdaněním hospodářský výsledek za r. 2012 201 milionů Kč, za r. 2013 140 milionů Kč a celá skupina AGEL pak konsolidovaně za r. 2012 622 milionů Kč a za r. 2013 605 milionů Kč. Takže v období regresivních úhradových vyhlášek byla skupina AGEL významným daňovým subjektem a určitě neměla ani motivaci ke zkrácení daní. Policejní orgán se v přípravném řízení a následně státní zástupce argumentačně zaměřuje na to, kdo smlouvu podepsal, kdo schválil za vedení do účetnictví, ale nevěnuje se vůbec tomu, kdo rozhodl, že je to daňový náklad či nikoli. Zde se objevuje znovu absence znalosti chodu velkých společností, protože jedna věc je smlouvu uzavřít, druhá zavést následnou fakturaci ze smlouvy do účetnictví a schválit fakturu z věcného hlediska, třetí plnění řádně zaúčtovat a čtvrtá, která souvisí s třetí, rozhodnout, zda náklad je daňový či ne. V této argumentaci se státní zástupce vůbec nevypořádal s předloženými podklady a vysvětlením kompetencí k daňové problematice ve skupině AGEL. Kolonky v účetním systému ESO 0.9, včetně zkratek, se generovaly automaticky dle údajů zadaných z uzavřených smluv. Na likvidačních lístcích faktur však chybí podpisy jak jeho, tak i Ing. D. Jako předseda představenstva dostával pouze na vědomí sjetinu faktur na měsíční bázi. Smlouvu podepsal a se spol. Business Advisor spolupracovali, ale oběh účetních dokladů a verifikace plnění už byla koordinována standardizovaným postupem s ohledem na množství dokladů ve stovkách, ne-li tisících. V jeho kompetenci ani gesci nebylo určitě účtování a určování, zda daný náklad bude daňový či ne. Pokud

by něco nebylo v pořádku, případně nebylo něco jeho kolegům jasné, mohli se na něj kdykoli obrátit, případně kontaktovat jiné kolegy z představenstva, nebo finančního ředitele skupiny AGEL. Vzhledem k tomu, že jej nikdo nekontaktoval, tak bylo vše řádně zrealizováno a doloženo v rámci dohodnutého a sjednaného plnění. Myslí si, že jeho kolegové, zejména na finančním útvaru Martek Medical, odváděli svou práci velmi dobře, zodpovědně a jejich práce byla potvrzována kontrolingovým úsekem a interním auditem. Myslí si, že konečné rozhodnutí nebylo ani na rozhodnutí jeho kolegů v Martek Medical a.s., ale jelikož byli skupinový plátce DPH v rámci celé skupiny AGEL, dále pak platili náklady za řídící činnost matce AGEL a.s. (náklady za daňové poradenství a audit byly součástí řídících nákladů, jednalo se zejména o ABC TAXES s.r.o., BDO Tax s.r.o. a Deloitte audit s.r.o.), jejímž předmětem bylo i finanční řízení, tak určitě rozhodnutí v rámci daní finálně supervizoval finanční útvar ředitele AGEL a.s. Dále do spisu vložili top standardy z oblasti finančního řízení z daného období, které vydávala matka AGEL a které byly po jejich zapracování do řízených dokumentací skupinových subjektů závazné pro všechny zaměstnance, a to např. top standard/top 05-2011/účetní závěrka a top standard/top 06-2011/skupina DPH. Z toho jasně vyplývá, že oblast daní a finančního řízení jim byla procesně i kompetentně příliš vzdálená tak, aby mohli rozhodovat o daňových nebo nedaňových nákladech. Zároveň veškeré nákladové položky u režijních plnění procházely kontrolou odboru interního auditu společnosti a odborem plánování a finančního kontrolingu spadající pod útvar finančního ředitele skupiny AGEL. Míra kontroly ve skupině AGEL byla na takové výši a frekvenci, že jakékoli uzavřené služby a plnění z nich vyplývající byly řádně revidovány a auditovány. Není mu známo z obžaloby, že by tyto podklady a argumenty někdo vyhodnocoval nebo se jim věnoval.

89. Policejní orgán jim jednou vytýká škodu na zkrácení daně z příjmu právnických osob a DPH ve výši 2 299 000 Kč, v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 19. 6. 2018, č. j. NCOZ-112-114/TČ-2018-417704 po jejich upozornění při výsleších, že spol. Martek Medical a.s., resp. skupina AGEL byla skupinovým plátcem DPH, je škoda nakonec přepočtena na 1 562 244 Kč.

Státní zástupce se snažil z probíhajícího soudního řízení i další obžalobou je postavit do situace, že něco spáchali, a proto byli vyhozeni z práce či nuceni opustit skupinu AGEL. Opak je pravdou. Odešli, protože odmítli nabídky dalších manažerských pracovních míst ve skupině a následně odmítli i podepsat konkurenční doložky, viz e-mail Ing. K. ze dne 18. 6. 2014, který je založen ve spisu, kde je mu nabízena dohoda o konkurenční doložce ve výši 20 milionů Kč a je přímo citováno, že skupině AGEL je známa skutečnost, že AGEL je srozuměn s existencí trestní věci. Ing. D. byla nabízena stejná dohoda ve výši 10 milionů Kč, jelikož zastával ve skupině nižší pozice a kratší pracovní dobu. Bylo to ocenění jeho desetileté práce pro celou skupinu AGEL a u Ing. D. odměna za vzkříšení skomírající distribuční firmy na jednoho z největších distributorů zdravotnického materiálu v ČR.

Musí znovu zdůraznit, že v době, kdy Martek Medical, resp. AGEL a.s., dával daňové přiznání, nebyl již v r. 2013 zaměstnancem Martek Medical a.s., a v r. 2014 již ani zaměstnancem skupiny AGEL. V r. 2013 do května 2014 pokračoval sice v jiných statutárních orgánech skupiny AGEL, ale neměl nic společného s problematikou finanční či daní. Tyto skutečnosti však nebyly známy policejnímu orgánu při konstrukci obvinění, a tak se podle obvinění měli dopustit trestného činu zavedení faktur do daňových přiznání na DPH a dani z příjmu. Když tyto kroky vyvrátili, tak obžaloba najednou tvrdí, že neučinili jakékoli kroky, které by zamezily k tomu, aby spol. Martek Medical a.s. neoprávněně náklady z jimi uzavřených simulativních smluv neuplatnila do daňově uznatelných nákladů. On se však ptá, jak to měli udělat, když oblast daní nespadala do jejich kompetence a DPH se uplatňovala na výstupu mateřské společnosti. Jak tomu mohli zabránit, když už nebyli ani zaměstnanci či statutáři. Celá obžaloba mu připadá šitá horkou jehlou, kriminalizace jeho osoby a Ing. D., protože obvinění a následně obžalobu z hlediska jejich kompetencí při výkonu práce chápe jako zcela absurdní, spíše ve snaze zachránit probíhající soudní líčení. O tom svědčí i způsob zajištění majetku, kdy policie nechala zpracovat znalecký posudek na byt nacházející se v jiné ulici. Opomněla uvést do ocenění terasy a garáž s tím, že v nacenění stanovila hodnotu bytu

na 2,9 milionu Kč, kdy oponentní posudek na správný byt v jeho vlastnictví činí 7 milionů Kč. Dále je potřeba uvést, že k zajištění majetku právnické osoby Perfect Distribution a.s. došlo až poté, co na tuto skutečnost upozornili obvinění. Do té doby orgány činné v trestním řízení s myšlenkou zajištění majetku u tohoto subjektu nepracovali. Z toho vyplývá jednoznačný nátlak na jejich osoby. Dále by chtěl sumarizovat jednotlivá fakta k bodům uvedeným v obžalobě, protože se jedná o chybná tvrzení, která se neustále opakují v různých modifikacích. S Business Advisor a.s. spolupracovalo stabilně 9 společností a je tedy otázkou, proč pouze 3 společnosti jsou obžalovány. Pokud je činnost spol. Business Advisor a.s. zpochybňována, mělo by se tak dít u všech subjektů, navíc spol. Martek Medical a.s. a její statutární orgány poměrně detailně popsaly ve svých výpovědích spolupráci s touto společností a osobně znali Ing. P. a Ing. D. Obžaloba obsahuje také lživá tvrzení v tom směru, že z odposlechu měla být zachycena celá řada hovorů mezi Ing. Romanem G. a Ing. Martinem D., ale z žádného z nich nevyplývá, že by řešili kvalitu nabídek Martek Medical a.s. ve veřejných zakázkách, a rovněž neměla být nalezena jakákoli elektronická stopa v zajištěných počítačích Ing. Martina D., ze kterých by bylo možné dovodit existenci deklarovaného poradenství. Otázka odposlechu je upravována, jak se státnímu zástupci hodí, když nezaznělo nic, co by bylo spojené s předmětnou zakázkou Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy, nebo mělo s ní jakoukoli souvislost, tak najednou četnost a obsah telefonních rozhovorů není důležitý. V nové obžalobě sjednávání schůzky dle státního zástupce není obchodní a podnikatelská činnost, kdy ještě v původní obžalobě státní zástupce tvrdí, že Ing. D. velmi často domlouvá různé záležitosti se zástupci podnikatelských subjektů, zejména těch, které jsou určitým způsobem navázány na veřejné finance, např. s Ing. Romanem G. z AGELu. Proč tedy např. SMS city25OV ze dne 24. 3. 2013 v 10:47:43 mezi ním a Ing. D. s obsahem: „Mám brát notas nebo bude verit." nemůže být důkazem probíhající komunikace. Případně další zprávy, které se týkají sjednávání schůzek. Absolutně také popírá výpovědi svědků, kteří potvrdili i přítomnost Ing. D. samostatně nebo v doprovodu v kancelářích skupiny AGEL na Stodolní ul. Dále nesouhlasí s vytvářením důkazů typu „nalézání nových e-mailů z r. 2012", jejichž smysl a důvod se dá vyložit různými způsoby a jsou pouze spekulací státního zástupce, ale určitě ne důkazem. Stejně se dá komunikace vysvětlit tak, že k adrese xxx a jak je předtím vyhodnotila Policie ČR a následně i státní zástupce, je patrné, že jediným uživatelem této e-mailové schránky byla asistentka Zuzana K. Konkrétně z e-mailu ze dne 13. 4. 2012 si z adresy xxx na xxx posílá asi asistentka Ing. D. vzor smlouvy totožný textově se smlouvou ze dne 2. 1. 2012, což je logické, jelikož chystá asi novou smlouvu ze dne 30. 4. 2012, která je textově taky totožná. V tom oni nevidí žádný trestně právní podtext, navíc ve vlastnostech souboru je uvedeno, že byl naposledy vytištěn soubor dne 1. 11. 2011, tento argument samozřejmě státní zástupce či PČR již neuvádí, protože odporuje jejich domněnkám. E-mail z xxx na xxx, zde si asi posílá mezi adresami p. K. vzory smluv pro další klienty spol. Business Advisor a.s. Jich se ze tří smluvních konceptů v příloze e-mailu týká pouze smlouva o kontrolní činnosti. Smlouva o spolupráci a smlouva o vytvoření díla nebyla mezi Martek Medical a.s. a Business Advisor a.s. nikdy uzavřena a nesedí v nich ani podmínky ani částky. U smlouvy o kontrolní činnosti se jedná o totožný soubor jako z e-mailu ze dne 13. 4. 2012. V textaci e-mailu je pouze univerzální podpis p. K. Že tyto e-maily z r. 2012 začínají být spekulativně řešeny až v r. 2018, je více než zarážející. Chybná je i argumentace v obžalobě v rámci časové osy, že po otevření obálek došlo k uzavření smlouvy. K podpisu první smlouvy mezi Martek Medical a Business Advisor došlo dne 2. 1. 2012. K vydání prvního osvědčení Martek Medical a Business Advisor došlo dne 3. 1. 2012, výběrové řízení v Městské nemocnici Ostrava-Fifejdy bylo vypsáno dne 26. 3. 2012, k předmětným e-mailům z adresy xxx došlo 13. 4. a 17. 4. 2012 a druhá smlouva mezi Martek Medical a Business Advisor byla podepsána dne 30. 4. 2012. První faktura Business Advisor na Martek Medical č. 2012/06 byla vystavena dne 14. 5. 2012. K otevírání obálek předmětného výběrového řízení došlo dne 15. 5. 2012. K úhradě první faktury Business Advisor na 1 milion Kč bez DPH podle bankovního výpisu Martek Medical došlo dne 29. 5. 2012, což je uvedeno na výpisu Martek Medical z banky ze dne 1. 6. 2012. Hodnotící komise Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy přitom Martek Medical jako výherce vyhlásila dne 4. 6. 2012 a k podpisu smlouvy mezi Městskou

nemocnicí Ostrava-Fifejdy a Martek Medical došlo dne 27. 6. 2012 *(pozn soudu: dle dokumentace výběrového řízení podpis smlouvy až 29.6.2012 – příloha 7/sv. 2 – čl. 431 a násl.)* Je tedy zřejmé, že první faktura byla vystavena za spolupráci ještě před otevíráním obálek, dále ještě před zasedáním hodnotící komise, kdy jednotliví členové komise se vyjadřovali ke kvalitativním aspektům jednotlivých produktů a které vstupovaly do hodnocení nabídek, jelikož hodnotícím parametrem nebyla jenom cena, nabídková cena vstupovala do hodnocení ze 60 % a ze 40 % bylo hodnotícím aspektem kvalita, takže tvrzení státního zástupce, že věděli při otevření obálek, že vyhrají veřejnou zakázku, je lež, jelikož ze 40 % hodnotila kvalitu pětičlenná výběrová komise a významným způsobem tak mohla ovlivnit výsledek veřejné zakázky. *(pozn. soudu: srovnej originály předmětné faktury ze dne 14.5.2012 vydané společností Martek Medical (č.l. 7544/sv. 25) a zavedený v účetnictví Business Advisor (Příloha 34/část I/sv. 4 – č.l. 272), které se liší podpisem, ale především drobnou chybou v textu v sazbě snížené DPH, zatímco originál faktury vydané Martek Medical počítá s chybnou sníženou sazbou 10 %, což však nemá vliv na věcnou správnost faktury, originál v účetnictví Business Advisor uvádí správnou sazbu 14 %. Teoreticky by tedy bylo možno dovodit, že faktura vystavená den před otevíráním obálek byla utvrzením závazku Martek Medical úplatek poskytnout, a tato nepodstatná chyba pak mohla být například zástěrkou ke stornu faktury v případě neúspěchu při otevírání obálek, když jiné logické vysvětlení chyby při tisku stejné faktury z účetního systému soud nenapadá, nicméně soud si plně uvědomuje, že jde o pouhou spekulaci a chyba je sama o sobě pouze důkazem o přinejmenším chaotickém způsobu vystavování faktur ve společnosti Business Advisor.)*

Po vyhodnocení nabídek Martek Medical a.s., které měly být předmětem kontrol Business Advisor a.s. ze dne 29. 8. 2018, je zarážející, proč takový materiál vzniká až 4 roky po sdělení obvinění a probíhajícího soudního řízení. Absolutně nesrozumitelná je úvaha státního zástupce, že časové rozdíly mezi vyhotovenými podklady k jednotlivým nabídkám a vydáním osvědčení jsou důkazem toho, že práce nebyla odvedena a vykonána. Tento materiál není žádným důkazem, jde pouze o jednu z dalších domněnek státního zástupce, jak by chtěl, aby děj probíhal, i když ve skutečnosti probíhal jinak. Je zřejmé, že když si Policie ČR vyžádala podklady od Martek Medical a.s., tak požadované podklady měl tento subjekt řádně uloženy ve svých kancelářských prostorech, nic nedodělával zpětně a vše okamžitě předložil a doložil. Oni za dobu své manažerské praxe podepisovali stovky smluv, a proto zdůrazňuje, že je zcela běžné v obchodní praxi, že data ve smlouvách se zapomenou doplnit, nebo si datum doplní asistentka nebo administrativní pracovník, který aktivně nebyl spojen s daným obchodním případem. Kdyby zpracoval stejnou analýzu na chybovost tvrzení státního zástupce a PČR v předkládaných podkladech, tak se možná dostane i k horšímu tvrzení, a to statistickým i věcným, že např. data týkající se zakázky Městské nemocnice Ostrava a uzavírání smluv s Business Advisor. Z toho, co bylo předáno ze strany Martek Medical a.s. vyplývá, že existuje přímá časová souvislost mezi provedeným předmětem díla a vydáním osvědčení, a z toho pak také jasně vyplývá, že se nedělalo nic zpětně nebo dodatečně. Navíc p. Jana M. si podklady k veřejným zakázkám archivovala kompletně v čistopisech a ve finálním stavu tak, jak podklady byly předloženy do dané veřejné zakázky, takže proto nemusí sedět i datově vlastnosti dokumentů. Na PČR byly předloženy její soubory už ve finální podobě tak, jak si je archivovala ona sama. Případná nečitelnost může tak být způsobena i kvalitou skenu. P. W. byla k podpisům a parafám zplnomocněna, proto byla vždy dokladována její plná moc jako součást nabídky do veřejné zakázky. Navíc u některých veřejných zakázek se dávalo na dokumenty dopředu datum s předpokládaným podáním, a když Martek Medical a.s. obdržel připomínky ze strany Business Advisor, tak bylo na něm, jakým způsobem je zapracuje, avšak z jejich strany byla práce provedena, a proto následně vystavoval potvrzení o kontrolní činnosti. Jen na okraj stojí za povšimnutí, že PČR si všimla až po 5 letech, že Martek Medical a.s. dodal u zakázky „Dodávka zdravotnického materiálu rukavice PL Šternberk ze dne 6. 4. 2012“ podklady k jiné zakázce na dodávky inkontinenčních pomůcek pro PL Šternberk, která byla vypsána ve stejný den 27. 3. 2012 a měla shodnou textaci. To je však pouze administrativní chybou, kdy Martek Medical zasílal podklady na PČR a kdy na tuto chybu opakovaně upozorňovali v průběhu celé kauzy. Stačí tedy, když Martek Medical a.s. dodá podklad ke správné zakázce, to je pouze chyba administrativní při odesílání dokladů na policii, žádný zázračný důkazní nález.

Dále nesouhlasí s bagatelizací šetření Finančního úřadu pro MS kraj č. j. 3298756/17/320161561-800642 a protokolu o výslechu jeho jako svědka ze dne 13. 10. 2017 a 8. 11. 2017, kde u finančního úřadu vcelku detailně a jasně vysvětlil spolupráci spol. Martek Medical a.s. se spol. Business Advisor a.s., kdy tato bagatelizace postrádá jakékoli známky objektivity. Jednalo se o poměrně detailní dvoudenní výslech svědka, kdy k cenotvorbě se vyjádřil tak, že jim byla nabídnuta zaváděcí cena při zahájení spolupráce, protože Business Advisor chtěl odprezentovat svou spolupráci v praxi a získat tak trvalého klienta, cena tak vycházela za jednu zakázku na 100 000 Kč u první smlouvy, u druhé pak na 150 000 Kč, u třetí a čtvrté, když již byli schopni zhodnotit přidanou hodnotu spolupráce, tak došlo k navýšení na 350 000 Kč. Nejednalo se o žádný exaktní výpočet, ale vždy to bylo dáno dohodou obchodně partnerských stran na bázi vlastních úsudků a zhodnocení předchozí proběhlé spolupráce a predikci té budoucí. Kdyby zprůměroval hodnotu všech vynaložených nákladů na zakázku, tj. cca 220 000 Kč, vše v cenách bez DPH. Kdyby se držel přepočtu na stranu textu státního zástupce, tak by museli zavřít všechny nakladatele a knihkupectví, protože i kniha o 80 stranách je v některých případech mnohonásobně dražší, než kniha o 1000 stranách. K ceně díla a obsahu spolupráce budou dodávat do spisu znalecký posudek, aby pro vždy ukončili diskusi, jelikož forma poradenství byla komplexní služba zahrnující ekonomické, právní, legislativní i obchodní aspekty. Veškerá tvrzení v obžalobě jsou pouze názorem a spekulací státního zástupce, že by něco mohlo být jinak, a ne určitě kvalifikovaným názorem. K předmětné zakázce na dodávky zdravotnického materiálu a k tomu, že měli uplácet za její ovlivnění, se již vyjadřovat nebude, protože k tomu zaznělo dost argumentů, které vyvracejí tvrzení státního zástupce. Dále využil svého práva a nevypovídal.

90. Dne 14. 12. 2020 pak obž. Ing. Roman G. vypovídal (č. l. 24098/sv. 82 – str. 489 zvláštního svazku, přičemž tato výpověď je písemně založena do spisu na č. l. 24131-24136/sv. 82), kdy nejprve zopakoval svou předchozí výpověď týkající se seznámení se a vztahu s Ing. D. a dále uvedl, že je logické, že měli ni společné známé, např. p. Jiřího M., kterého znal dobře z tenisových kurtů jak po osobní, tak i profesní stránce. To je důvod, proč mu také Ing. D. sděloval výsledky jeho práce a aktivit, jelikož v osobních diskusích se on p. M., s ohledem na jeho PR znalosti, zastával, když ho někdo pomlouval. Připadá mu tedy normální, že pokud někdo někoho zná a dá pracovní referenci nebo svůj pohled na kvality toho daného člověka, tak chce vědět, zda ten člověk pak svou práci vykonává řádně. Absurdní už je to, že pokud si někdo vypije a pak má tendenci se silnými rameny problémy řešit, aniž by byl prokázán jeho skutečný vliv, je to předmětem trestního stíhání. Myslí si, že odposlechy, resp. zprávy, které se týkají p. M., byly, co on si pamatuje, řešeny v poměrně značně pokročilém stupni konzumace alkoholu ze strany Ing. D. a z toho pramení také možná jeho až nereálné sebevědomí. On sám je naprosto nekonfliktním člověkem, např. stále dochází i přes tuto kauzu na stejné tenisové kurty tenisové školy, baví se se stejnými lidmi, mezi ně spadá i p. M. a bratři K., trénují tam jeho dcery. Nebyl a ani nechce být členem žádné politické strany. Žije si svůj život a nějaké pletichy, kdo se s kým baví a proč, jdou mimo něj. Policejní orgán a státní zástupce, který následně tuto logiku přebírá, se snaží svými dotazy vytvořit domněnku, že Ing. Martina D., kromě jeho osoby ani Tomáše D., nikdo ve spol. AGEL, potažmo Martek Medical a.s., neznal, oni s ním měli mluvit na neznámém místě v neznámý čas a blíže nezjištěným způsobem o tom, že poradenství přijaté od spol. Business Advisor bude skrytým úplatkem za vítězství v zakázce na dodávky zdravotnického materiálu do Městské nemocnice Ostrava-Fifejdy. Po vysvětlení způsobu komunikace a spolupráce se spol. Business Advisor a.s. jejími zástupci, včetně timingu na jednotlivých listinách si dovoluje ještě prokázat, že Ing. Martin D. nekomunikoval pouze s ním a Ing. Tomášem D. ve společnostech, ale i s dalšími kolegy v představenstvu AGEL, jako byl např. MUDr. Filip H., předseda představenstva, Ing. Karel K., člen představenstva, z jiných společností např. MUDr. Karel D., ředitel Nemocnice Nový Jičín, Ing. Tomáš U., ředitel Středomoravské nemocniční a.s. To, že třeba Ing. Karel K. uvede ve své výpovědi dne 15. 4. 2014 na dotaz, zda zná Ing. Martina D., že ví, o koho se jedná, není důkazem, že by se s ním nebavil a neznal jej. Samozřejmě znalost jména spol. Business Advisor a.s. mu uniká, ale je to tím, že spol. Business Advisor byla sice uvedena ve finančních reportech ze strany Ing. Romana F. z kontrolingového

úseku, ale takových firem tam bylo opravdu mnoho. Spousta lidí se po otevření kauzy zalekla komunikace s Ing. Martinem D. a začala bagatelizovat komunikaci s ním, ale i to, že se vůbec málem znali. Viděl to i například společných známých, že se dostal do naprosté sociální izolace. Ve svědeckých výpovědích to mnohdy vypadá tak, že bavit se s D. je málem nový paragraf trestního zákoníku a bohužel policejní orgán to svými dotazy jenom akcentuje. Proto dokládá do spisu soupisku a fotomateriál z turnaje Kardio Cup 2011, který se konal 25. 2. – 26. 2. 2011 v Prostějově a pořádala ho spol. AGEL, resp. Martek Medical. Z toho jasně vyplývá, že Ing. Martin D. byl osobou známou (včetně předmětu podnikání v oceňování a poradenských službách) i dalším jeho kolegům, se kterými komunikoval na různých tenisových turnajích či akcích, jako byly lokální tenisové turnaje, Davis Cupy a Zlaté tretry atd. Takže když z jeho strany nebo ze strany Ing. P. dostali nabídku na poradenské služby, nebylo to nic účelového, ale bylo to výsledkem dlouhodobé komunikace a znalostí jejich pracovních problémů, protože i tam i někdy posteskli, co je trápí v pracovní rovině. Dále je ze strany policejního orgánu a následně státním zástupcem bagatelizován přínos pro spol. Martek Medical ze spolupráce se spol. Business Advisor. Když tedy opomene režijní nákladové hledisko a bude se soustředit pouze na výnosovou stránku obchodní úspěšnosti Martek Medical, tak v e-mailu ze dne 24. 3. 2013, který zasílá jeho osobě Ing. Pavlína W. (č. l. 24137/sv. 82), kde je jasně vidět, že orientace na externí obchodní trh a větší účast ve veřejných zakázkách se jim opravdu vyplatila. Externí tržby vzrostly ze 468 milionů Kč na 560 milionů Kč, což znamená nárůst o 19,66 % a orientace na klíčové obchodní skupiny zboží způsobila nárůst hrubé obchodní marže o téměř 100 milionů Kč a marže po zohlednění bonusů přijatých a vydaných o více než 80 milionů Kč. Tímto se ukazuje, že jejich obchodní strategie, včetně zvolení externích poradenských subjektů byla správná. Vrátil se do představenstva Martek Medical a.s. i z pozice člena představenstva AGEL a.s., aby právě vytáhl spol. Martek Medical v externích obchodních aktivitách, případně zvážil fúzi distribučních subjektů, jako byl Refarm a.s., ZEN Agel a.s. a Martek Medical. První úkol se podařil, u druhého zjistil, že stačí pouze využít synergické efekty jednotlivých společností ke společné spolupráci a nevytvářet jeden správní subjekt. Byla to pro něj hlavně manažerská výzva, kdy členem představenstva byl za 10 000 Kč ročně, což dokládá smlouvou o výkonu funkce člena představenstva s Martek Medical ze dne 12. 12. 2011. Úplně se mu vytrácí motiv, proč by měl krátit daň. I jako zkažený manažer by jenom blázen riskoval v mezích takového ohodnocení a na druhou stranu, proč by se snažil si uměle navyšovat náklady, kdy i z daňového hlediska to pro Martek Medical v režimu skupinového plátcovství nebylo výhodné. Dále pak využil svého práva a odmítl vypovídat.

91. Dne 9. 2. 2021 pak obž. Roman G. vypověděl (č. l. 24408/sv. 83 – č. l. 516 zvláštního svazku – výpověď je v písemné podobě založena na č. l. 24415-24422/sv. 83), kdy poukázal na skutečnost, že na základě účetnictví spol. Business Advisor, úředního záznamu o finanční analýze účtu spol. Business Advisor z let 2013, byl plk. P. dne 31. 12. 2015 zpracován úřední záznam o vyhodnocení účetnictví za r. 2009 a 4. 6. 2019 pak Mgr. S. zpracoval analytickou zprávu účetnictví Business Advisor, kteréžto analýzy následně obsahují tytéž údaje jako analýza státního zástupce ze dne 16. 12. 2020. Tato analýza obsahuje pouze nezávislé argumenty a tvrzení, není doplněna o žádné domněnky a spekulace státního zástupce. Tyto skutečnosti zmiňuje proto, že se de facto nedozvěděli nic nového, jenom se rozvíjí další možná úvaha či domněnka o fungování a procesech ve spol. Business Advisor. Chápe, že obžaloba je v důkazní nouzi a snaží se spekulativně dosáhnout maxima z již dříve známých skutečností a připravuje obhajobě další práci, aby tyto závěry zase vyvrátili, jak tomu bylo v mnoha předchozích případech u veřejných zakázek, cenotvorbách, bonusech, výhodnosti cenových nabídek a dodávek, výhodnosti spolupráce se spol. Business Advisor, počtu a obsahu telefonních hovorů atd. Nyní se však chce soustředit na svůj vztah s Ing. Břetislavem P. Podle státního zástupce měla být jeho obhajoba a obhajoba Ing. D. ve věcech údajného poradenství Business Advisor, že měli jednat s Břetislavem P., vyvrácena. Důkazy mají dokládat, že Ing. Břetislav P. byl osobou v postavení tzv. bílého koně, který měl zastřít řídící roli a postavení Ing. Martina D. v Business Advisor. Tento závěr v první fázi vůbec nechápal, ale když ho četl znovu a znovu, tak jej vlastně pobavil. Hlavní argument obžaloby po 7 letech stojí na tom,

že Ing. D. vykazoval cestovní příkazy a výdaje na Ing. P., kupoval si drahý alkohol a šampaňské na spol. Business Advisor a tím pádem byl vlastně Ing. P. bílý kůň. Pro ně, jako příjemce služby, je jedno, jaké měli Ing. D. a Ing. P. mezi sebou vztahy, co si mezi sebou navzájem fakturovali, jakým jiným způsobem si provedenou práci mezi sebou kompenzovali a jaké měli mezi sebou dohody. Pro ně bylo důležité to, na čem se ve smluvním vztahu dohodli, že to bylo řádně provedeno, včas a v požadované kvalitě. Po přečtení analýzy státního zástupce ho pak napadly otázky, zda nevykazoval Ing. D. cestovní náklady na Ing. P., protože vykonává činnost pro Business Advisor, ale protože neměl pracovní smlouvu na Business Advisor nebo jiný smluvní vztah, tak se tak i domluvili. Nebyla mezi nimi dohodnuta jiná forma kompenzace za poskytnuté služby, nákup alkoholu nesloužil jako reklamní předměty pro významné klienty, nemohl dávat reklamní předměty za Business Advisor a.s. Ing. D. mu osobně také nějaké láhve daroval, stejně jako oni mu dávali k narozeninám nebo vánocům firemní reklamní dárky a předměty. Netroufá si hodnotit vztah mezi Ing. D. a Ing. P., a to je oba zná, ale může hodnotit kvalitu služeb, kterou jim spol. Business Advisor a.s. poskytla, a ta jim přinesla nárůst externích obchodních služeb, což již několikrát v číslech prezentovali. Kdyby však měl říci svůj názor, tak Ing. D. se snažil být dominantní obecně ve všech svých jednáních, což může být dáno průbojností člověka a tahem na branku a domnívá se, že zároveň jednání absolvoval za den více, než Ing. P., a tak měl více komunikačních zkušeností a byl více zběhlý. Ing. P. určitě disponoval zkušenostmi, ale byl spíše taková tichá síla a působil na něj dojmem slušného člověka a možná i proto se doplňovali. Je to také dáno generačním rozdílem. Pokud jde o komunikaci s Ing. Břetislavem P., jeho vztah k Ing. P. byl přátelský. Naposledy ho viděl někdy na přelomu let 2013-2014, kdy s nimi konzultoval tep kyčle nebo kolene. Od té doby se neviděli, sem tam mu posílal na wiber přání k svátku. Poukázal na skutečnost, že podle vyhodnocení mobilního telefonu Ing. Břetislava P. měl Ing. P. uvedeno jeho telefonní číslo xxx v mobilním telefonu a ze stejného záznamu také vyplývá, že Ing. W. SMS zprávou ze dne 20. 11. 2013 v čase 15:08:53 žádala Ing. P. o potvrzení ke kontrolovaným výběrovkám, které byly předmětem uzavřené smlouvy. Z této zprávy také jasně vyplývá, že se Ing. W. s Ing. P. znala a že Ing. P. věděl, kde mají kanceláře. Jak již uvedl ve svých předchozích výpovědích, Martek Medical procházel na závěr roku auditem spol. Deloitte Česká republika a interním auditem, přičemž Ing. S. K. kontrolovala vždy plnění ze smluv a zjistila, že se jim nějaké osvědčení ztratilo a chybí. Proto žádala Ing. W. o doplnění. Takovéto neplnění smluvního plnění bylo u kontrol běžné, zejména u smluv o dílo, u sponzoringu a reklam. Dále dodal, že při výslechu obviněného 9. 3. 2016 rovněž předložil vizitku Ing. Břetislava P. s uvedením telefonního čísla, kde zastupoval spol. Business Advisor jako člen představenstva. Dále poukázal na SMS komunikaci mezi Ing. P. a Ing. D., z níž je patrné, že mezi sebou komunikovalo a mimo finanční záležitosti řešili i pracovní věci. Lze jen těžko přiřadit, které zprávy se týkaly přímo nich, ale jedna z nich se jich opravdu týkala a odpovídala lokalitě jejich kanceláře na Stodolní 2 na buňce Tyršova. Jednalo se o SMS city01 z 28. 6. 2012 v 10:03:49 *(pozn. soudu – nejedná se o SMS komunikaci, ale přepis odposlechu*). Dále uvedl, že sám od r. 2011 nežije s exmanželkou ve společné domácnosti, ale děti měl mimo víkendy každou středu od 16:00 odpoledne, mladší dceru pak vracel její matce ve čtvrtek ráno, starší vozil do školy na 7:45 a pak většinou zůstával ve čtvrtek a v pátek v kanceláři na Stodolní 2 v Ostravě. 28. 6. 2012 byl čtvrtek, přičemž jím zmíněný hovor z 28. 6. 2012 se mohl týkat i vydání a podpisu osvědčení u zakázek, což cca odpovídalo zakázkám Zdravotní záchranné služby Jihomoravského kraje (SZM) s termínem odevzdání 29. 6. 2012 – osvědčení z 26. 6. 2016 a Zdravotní záchranné služby Zlínského kraje (dezinfekční prostředky), kdy byl termín odevzdání 28. 6. 2012 a osvědčení je z 26. 6. 2012. Zde je také vidět i ukázkový příklad z praxe, kdy osvědčení je připraveno s datem 26. 6. 2012, ale fyzicky si ho přebírá 28. 6. 2012, protože byl mimo Ostravu a vrátil se zpátky ve čtvrtek 28. 6. 2012 a státní zástupce pak řeší jako senzační odhalení, že podpisy podání osvědčení někde nesedí o den. Osvědčení mohlo být podepsáno klidně s datem 28. 6. 2012. *(pozn. soudu: zde soud poukazuje na drobný rozpor, kdy podle obžalovaným předestřeného telefonního rozhovoru je zřejmé, že Ing. Břetislav P. vůbec nevěděl, proč do sídla Martek Medical jde a Ing. D. mu sděluje, že tam mají na podpis nějaké věci a on s tím doběhne, což sice samo o sobě nevyvrací obhajobu Ing. G., nicméně jednoznačně dokládá, že Ing. Břetislav P.*

jako předseda představenstva Business Advisor a.s. „téměř nic" o spolupráci mezi Business Advisor a Martek Medical nevěděl a také na zpracování materiálu se nepodílel. S přihlédnutím k obhajobě Ing. D., který měl mít jako poradce vystavenou plnou moc od spol. Business Advisor, pak není zřejmé, proč by měl být Ing. P. na pouhé předání protokolu k osvědčení k veřejným zakázkám vůbec zván.) Dá se říci, že Ing. Břetislav P. pokračováním výslechu obviněného ze dne 9. 12. 2014 vcelku věcně a racionálně popisoval činnost spol. Business Advisor a.s., a kdyby nebyl přerušen ve své výpovědi, bylo by mnohé vysvětleno. Dnes již chápe nedůvěru k dalším úkonům za situace, kdy byl Ing. P. takto „umlčen".

92. Dne 12. 5. 2021 pak Ing. Roman G. vypovídal (č. l. 24912/sv. 85 – č. l. 544 zvláštního svazku – v písemné podobě založeno na č. l. 24938-24943/sv. 85), kdy v rámci této své výpovědi se vyjádřil k otázce zahájení vyšetřování, když v lednu 2013 došlo na mnoho institucí trestní oznámení ze dne 2. 1. 2013 o organizované skupině složené z managementu Městské nemocnice Ostrava, politiků a Ing. Martina D. s tím, že mělo jít o zakázky ortopedického oddělení, projektové a stavební zakázky a zajištění úklidových služeb. Z tohoto trestního oznámení je předmětem obžaloby pouze firma VOSTAV. Spol. Martek Medical nebyla v trestním oznámení nijak zmíněna. Rovněž pokud pak 5. 11. 2013 Finanční analytický útvar Ministerstva financí podal trestní oznámení spojené s podezřením na legalizaci výnosů z trestné činnosti z okruhu statutárních orgánů či akcionářů spol. Business Advisor, v němž oznamovatel říká, že účet této společnosti má průtokový charakter a veškeré kreditní platby jsou následně odesílány ve prospěch účtu spol. PROPAG-STORM a.s., tak kreditované platby měly přicházet od spol. PRAGOIMEX a.s., EUROVIA CS a.s., Solaris spol. s r.o., Vostav Morava a.s., Vítkovice Solutions a.s., exportní spol. ALEKSANDRA GNYS-CZESZAK Poznaň a Martek Medical a.s. Co však bylo zajímavé, tak bylo zdůraznění, že se tyto společnosti účastnily veřejných zakázek vyhlašovaných v rámci magistrátu či městských částí Statutárního města Ostravy. U Martek Medical byly přiřazeny zakázky spojené se soutěžitelem Fakultní nemocnice Ostrava, která však byla zřízena Ministerstvem zdravotnictví. Trestní oznámení obsahuje také tvrzení, že uvedené společnosti jsou podezřelé u veřejných zakázek vyhlašovaných v rámci magistrátu či městských částí Statutárního města Ostravy a že tak mohlo docházet k vytvoření korupčního prostředí, kdy korupční plnění bylo kryté pravděpodobně jako poradenské a marketingové služby. Plnění z těchto smluv mělo být pak dovedeno k cílovým subjektům, které generovaly hotovost, aby korupční plnění mohlo být předáno adresátům. Nechápe dedukci a ani v celém řízení nenašel zmínku o tom, že oni jako klienti spol. Business Advisor měli vědět o činnosti spojené s větví kolem spol. PROPAG-STORM a.s. Byli pouze klienti spol. Business Advisor a.s., dostávali plnění formou kontrolní činnosti. Pokud dominance nákladů na reklamu a propagaci v nákladové struktuře Business Advisor zadávala podezření s ohledem na jejich výši, zaměřil by se z pohledu logiky primárně na vztah spol. Business Advisor a.s. a PROPAG-STORM a.s., ať jejich statutární orgány nebo managementy vysvětlí výhody takové spolupráce. Neexistuje žádný důkaz, telefonický kontakt ve formě hovoru nebo SMS zprávy, e-mailové komunikace, potvrzený osobní kontakt či potvrzené lokality, že jako klienti o této činnosti věděli. Bez jediného důkazu zcela náhodným výběrem jsou fakturám Business Advisor a.s. účelově přiřazeny zakázky ve Fakultní nemocnici v Ostravě. Následně 22. 11. 2013 policie zpracovala analýzu na základě analýzy došlých plateb a párovala ke klientům spol. Business Advisor veřejné zakázky, kterých se tyto subjekty účastnily v Moravskoslezském a Zlínském kraji. Podle něj zničehonic, bez odůvodnění, bez důkazů, telefonického kontaktu ve formě hovoru či SMS zprávy, e-mailové komunikace, potvrzeného osobního kontaktu či specifikace lokality je policií k poskytnutému poradenství spol. Business Advisor přiřazena zakázka „nadlimitní veřejná zakázka na dodávky materiálu pro arytmologii, materiálu pro intervenční kardiologii a materiálu pro intervenční radiologii" s uvedeným datem zadání 29. 6. 2012, což však bylo ve skutečnosti 26. 3. 2012, když 27. 6. 2012 došlo k podpisu smluv. V analýze se také uvádí, že Business Advisor vystavila Martek Medical faktury ze dne 14. 5. 2012 na částku 1 200 000 Kč, 27. 9. 2012 na částku 720 000 Kč, dne 30. 4. 2013 na částku 2 117 500 Kč, přičemž policejní orgán neuvádí platbu ze dne 23. 11. 2012 na částku 3 000 000 Kč. Domnívá se tedy, že policie analýzu sestavila tak, aby celkem uhradila Martek Medical Business Advisor 4 037 500 Kč, což mělo odpovídat cca 5 %

z vysoutěžené hodnoty zakázky, přičemž celková cena 7 037 500 Kč by odporovala této domněnce. Otázkou je, co vedlo policejní orgán k identifikaci této veřejné zakázky, když měl Martek Medical a.s. uzavřeno s Městskou nemocnicí v Ostravě dalších 15 kupních smluv na dodávky zdravotnického materiálu. Laboratoře AGEL a.s. spolupracovaly s Městskou nemocnicí v Ostravě v oblasti laboratorních vyšetření, spol. Repharm v oblasti léčivých přípravků a oba dva subjekty byly stejně jako Martek Medical členy skupiny AGEL. Rovněž není zřejmé, proč jsou v analýze někdy přisuzovány zakázky ve Fakultní nemocnici v Ostravě a následně pak v Městské nemocnici v Ostravě. Připadá mu to jako snaha nasměřovat vyšetřování jiným směrem, než který vycházel ze všech původních trestních oznámení uvedených ve spisu (Hazard, Land Reson, Město Ostrava IT, Vítkovice aréna, DK Poklad, Zeleň, Městská nemocnice Ostrava) a z předchozích policejních vyšetřovacích aktivit.

93. Dále se znovu vyjádřil k výběru veřejných zakázek a kontrolní činnosti Business Advisor, přičemž uvedl, že když nastoupil v r. 2008 do spol. Martek Medical, byla tato společnost spíše servisní organizací pro zdravotnická zařízení skupiny AGEL. Expertní prodeje byly pouze minoritní. Od toho se odvíjela i nízká úroveň klientského servisu, protože všechna zdravotnická zařízení skupiny AGEL musela od Martek Medical odebírat. V první fázi se tedy zaměřili na zvýšení úrovně klientského servisu a snížení vstupních cen do Martek Medical, tzv. pricebreaking, a u zdravotnických zařízení AGEL udělali nákladový benchmarking obdobných nákladových středisek, což byla taková fáze nákladového džihádu. To způsobilo skvělé hospodářské výsledky Martek Medical, které akcionáře potěšily, ale rychle se jich nabažil. Ve druhé fázi, které se týkala i spolupráce s Business Advisor, se zaměřili na prodej zdravotnických prostředků mimo skupinu AGEL. Neměli takové zkušenosti a byli limitováni i dodavateli, protože zvýhodněné vstupní ceny jim garantovali pouze pro skupinové zdravotnické zařízení a dodavatelé nechtěli, ať dodávají i mimo skupinu, protože pro jiná zdravotnická zařízení mimo skupinu AGEL měli podstatně vyšší ceny. Jejich jediným argumentem a jejich požadavkem pro možnost rozšíření prodejů mimo skupinu bylo to, že jim umožní tento prodej, ale oni musí garantovat vyšší prodeje na trhu v ČR a posléze i na Slovensku, které vykompenzují pokles jejich marží. Tlak na ně byl tedy dvojí, ze strany akcionářů, a pak i sekundárně ze strany dodavatelů, ať zvyšují externí tržby na mimoskupinovém trhu. V tomto období tedy zahajují spolupráci s Business Advisor, po mnoha jednáních vybírají klíčové komodity, které musí obchodně posílit v rámci obratu a následně k zachování nebo zlepšení cenových podmínek. To se projevilo i ve výběru kontrolovaných veřejných zakázek u strategických komodit ze strany spol. Business Advisor – angiologie a kardiologie (aspirační katetry pro FN Ostrava, MNOV, dodávka materiálu pro arytmologii FN Ostrava, spotřební materiál, včetně generátorů na denervaci renálních tepen, koronární stenty ve FN Praha, Martek Medical v té době zásoboval cca 30 % trhu s kardio materiálem v ČR. Dále to byla hygiena a dezinfekce (odpadní pytle - FN Plzeň, IKEM - dodávky dezinfekcí, Krajská nemocnice Liberec – barely na odpad, Zdravotnická záchranná služba Zlínského kraje – dezinfekční prostředky, Městská nemocnice Ostrava – hygiena pacientů a personálu, papírové ručníky pro Fakultní nemocnici u sv. Anny), přičemž Martek Medical byl největší distributor desinfekcí v ČR a k tomu prodával vázané produkty na hygienický program. Dále šlo o injekční techniku, stříkačky, spojovací materiál, močové sáčky (sáčky na moč FN Motol, Orlickoústecká nemocnice injekční materiál, Oblastní nemocnice Boleslav jednorázové dvoudílné stříkačky, permanentní močové katetry, injekční jehly jednoúčelové, spojovací materiál pro Městskou nemocnici Ostrava – zde využívali synergii z nákupu do skupinových zařízení), dále šlo o pomůcky inkontinenční (Pardubická krajská nemocnice dětské plenkové kalhotky, ZZ Krnov atd.), kde byli jedním z největších distributorů inka v ČR i s ohledem na poukazový program (kompletní distribuce SZM /MSS Most, ZZS INK, kde realizovali programy kompletní distribuce v rámci sociální péče i zdravotnických záchranných služeb např. v Pardubicích/). Dále šlo o obinadla (CN Plzeňský kraj, PL Šternberk) a dále o balíčky pro pojištěnce České průmyslové zdravotní pojišťovny, kdy se jednalo o společný program s marketingem, který chtěli dále nabízet pojišťován. Vítězství ve veřejné zakázce tedy neznamenalo pouze přímou obchodní marži z dané zakázky, ale mohlo způsobit i snížení vstupních cen, které

se promítly do vstupu pro všechny zdravotnická zařízení AGEL. Proto někdy zdánlivě nevýznamné veřejné zakázky pro ně měly strategický význam a přímo v tom bylo naplněno, že jedna plus jedna rovná se tři. I přes velké nárůsty v objemu externích tržeb a marží to také jejich akcionáře neuspokojilo a v třetí fázi tak zahájili přípravu vlastních brandů, aby zvýšili maržovost prodejů a zajistili jejich nezávislost na externích dodavatelích. Dále k dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že pokud 7. 3. 2013 Ing. D. posílal telefonní kontakt na něj Ing. P. a byl dotázán, proč po údajném roce a třech měsících byl zasílán Ing. P. kontakt na něj, uvedl Ing. G., že proběhla nějaká komunikace, ztratila se nějaká telefonní čísla, nebo víceméně telefon. Jde o běžnou věc. On toto realizuje také v komunikacích. Spousta lidí jej kontaktuje ať jim přepošle čísla. S kolegou si neustále posílají kontakty. Když dojde k nějaké závadě, tak zmizí telefonní kontakty. Pokud pak byl předestřen odposlech ze dne 14. 3. 2013, kde Ing. D. Ing. P. říká, ať se hezky oblíkne, že tam bude paní výkonná ředitelka, tak uvedl, že jednání 14. 3. 2013 s P. si nevybaví. Není to po těch letech schopen. Ani po roce by nebyl schopen identifikovat schůzky, měl tak 8 až 10 schůzek denně, pracoval 20 hodin denně, byl to nepřetržitý vlak schůzek. Pokud by dotázán, proč jsou na poradenských smlouvách, na třech ze čtyřech smluv padělané podpisy Ing. P., uvedl, že není schopen to identifikovat. Dostávají podepsané podklady. Je naprosto běžná věc, kdy dostávají smlouvy už podepsané ze strany partnera. Fyzicky nejsou u těch podpisů. Zda to podepíše osoba oprávněná nebo třeba jeho asistentka v důsledku nějakého časového presu, to není schopen u obchodních partnerů identifikovat. Je to de facto věc obchodního partnera, kdo za něj podepisuje. Jeho povinností není posuzovat, zda ze strany obchodního partnera tam je podpis identifikovaný nebo ne a kdo to podepisoval. Dále k dotazu státního zástupce, zda ví něco o smlouvě, která by byla koncipována mezi Martek Medical a Business Advisor, podle které měl Martek Medical platit 5 % ze všech plnění, které získal na základě tohoto poradenství, uvedl, že o takové smlouvě nikdy nejednali, tyto smlouvy viděl poprvé až teď v e-mailové komunikaci. Připadá mu to, že řešili nějakého klienta a na základě obchodní spolupráce s nimi chtěli použít stejný vzor obchodní smlouvy, který chtěli nabízet dalším klientům. Možná to vzniklo tak, že to měl někdo na starosti a vzniklo to jako pracovní koncept, kdy okopírovali hlavičku z jedné smlouvy a obsah z druhé. To nebyla jejich věc. Pokud dříve zmiňoval poradenské činnosti např. s Institutem CEVRO a jakým způsobem jim tyto poradenské firmy dávaly výstupy, uvedl, pak co se týká poradenství, byla to de facto kombinace různých způsobů, bylo to v tištěné podobě, něco jim dávali na disku, něco zasílali e-mailem. Záleží, co bylo uvedeno ve smlouvě. Záleželo na tom, jaké plnění bylo dohodnuto ve smlouvě. Toto plnění pak zakládali k jednotlivým smlouvám. Procházeli poměrně těžkými audity, a to jak ze strany spol. Deloitte, tak ze strany některých vnitřních kontrolních mechanismů. Měli vnitřní audit, finanční kontroly, veškeré fakturace, které vybíhaly z oblastí režie faktur, tak museli zdůvodňovat při projednávání hospodářských výsledků. Takže, když přišel audit, tak se podíval, viděl, co je ve smlouvě uvedeno, že je tam plnění a že to plnění skutečně dostali. Jakým způsobem plnění přicházelo, to bylo různé, byla to otázka dohody. Pokud pak byl dotázán, zda pro auditory byly poradenské smlouvy i bez viditelných výstupů dostatečné, uvedl, že na této smlouvě se de facto domluvili. Protokolem o kontrolní činnosti de facto i to plnění z toho vyplývá, že bylo realizováno. Je tam parafa Ing. W., takže vycházeli z toho, že de facto to z jejich strany někdo kontroloval, takže nebyl důvod se tím dále zabývat. Chtěl by zdůraznit, že samozřejmě i efekt té obchodní spolupráce, tak šlo vidět Ing. P., společnosti se dařilo. Ten efekt z hlediska realizace veřejných zakázek tam byl, zvýšila se úspěšnost, zvýšil se obchodní efekt, navýšili obraty z realizovaných zakázek, takže víceméně kontrolní orgán na tom neshledal nic závadného. Pokud byl dotázán, proč na osvědčeních nejsou uvedena doporučení spol. Business Advisor, co se má doplnil, uvedl, že toto bylo předmětem obchodní komunikace. Takto to bylo dohodnuto ve smlouvě o kontrolní činnosti. Pokud takový vzor smlouvy akceptovali, bylo to mezi nimi a Business Advisor. Pokud byly přehrány či předloženy odposlechy a ani v jednom hovoru není jakákoli komunikace k této poradenské smlouvě, tak s tím nesouhlasí. S Ing. D. si sjednávali schůzky, potkávali se, když se domlouval s kolegou D., tak také nechtěl některé věci řešit přes telefon, někdo to může odposlouchávat, takže si řeknou, že se potkají a moc věcí přes telefon neřeší. To, že něco

projednává na osobním setkání, tak to neznamená, že když něco neřeší v telefonu, tak to neexistuje. Pokud pak cena plnění pro Business Advisor neodpovídá počtu řešených veřejných zakázek, byl-li dotázán na způsob konstrukce ceny, uvedl, že Ing. P. nabídl zahajovací cenu při spolupráci, to je citace z výpovědi na finančním úřadu, kterou opakovaně použil. U první smlouvy se jednalo o 100 000 Kč, u druhé smlouvy 150 000 Kč, u třetí a čtvrté smlouvy to bylo 350 000 Kč s tím, že u těch prvních dostali nějaké zaváděcí ceny. Jednalo se tedy o cenu za zakázku. Pokud mu pak bylo předestřeno, že za částku 7 000 000 Kč mohli mít výborně placeného právníka na 7 let, uvedl, že vycházeli z běžných cen, co měli za poradenské služby. Tak pokud se třeba podívá na Youngy (Ernst & Young), za kolik tam vycházela analýza slovenského trhu, tak se jim to zdálo adekvátní. Pokud se týká té hodnoty plnění, tak oni potom přeskupili síly a v polovině r. 2013 vytvořili portál pomoci se spoluprací s právním úsekem, toto realizovali a ty náklady zoptimalizovali. Trvá na tom, že efekt spolupráce tam byl, spolupráce se jim vyplatila a oni vygenerovali daleko více tržeb. Pokud pak byl dotázán na první smlouvu, když v rámci částky 1 000 000 Kč bylo kontrolováno 10 nabídek, co tedy mohla Business Advisor kontrolovat v nabídce na dodávku zdravotnického materiálu Městské správy sociálních služeb v Mostě, když v době vydání osvědčení nabídka mohla mít maximálně 4 listy, uvedl, že není schopen se k těm nabídkám v tuto chvíli vyjádřit, komunikace proběhla v letech 2012, 2013, šlo tam o formální posouzení, nabídky přiřadili, a jak se naposledy vyjadřoval, když vybírali danou zakázku, tak ta zakázka pro ně byla klíčová i s ohledem na dopad do vstupních cen společnosti. Zakázka pro ně byla poměrně významná v tom, že když zkumulovali obrat v dané komoditě, a to byly třeba dezinfekce, kardio materiál nebo jiná komodita, tak se to projevilo v tom, že dostali lepší vstupní cenu do společnosti Martek Medical, od jejích dodavatelů a mohli prodávat dál. Nechtěli zakázku samozřejmě ztratit. Zda ta zakázka měla 4 nebo 10 stran nebo 100, byla pro ně strategická, vybrali dané komodity, a to pro ně mělo význam, aby nepochybili. Není schopen to hodnotit podle jednotlivých listů, ale na základě čeho ty jednotlivé zakázky vybírali. Pokud pak byl dotázán na zvyšování cen za kontrolu jednotlivých dodávek, když v první smlouvě byla cena zakázky zaváděcí za kontrolu jedné zakázky 100 000 Kč, ve druhé smlouvě to bylo již 150 000 Kč, uvedl, že spolupráce proběhla nějakým způsobem z jejich strany na základě subjektivního hodnocení, byla vyhodnocena spolupráce jako dobrá, tak postupně navyšovali cenu. Byl to běžný obchodní model. Spolupráce byla dobrá, osvědčovala se, takže došlo až ke konečnému navýšení na 350 000 Kč za zakázku. Pokud byl dotázán a to, v čem pro něj byla strategická zakázka na injekční jehly jednoúčelové, permanentní močové katetry, jednorázové dvoudílné stříkačky, když úhrady za zkoumanou nabídku téměř nedosahovaly ani nabídkové ceny, stejně tak jako u balíčku pro ČPZP, inkontinenci pro Městskou nemocnici v Krnově a další zakázky malého rozsahu, uvedl, že vše uvedl již v předchozím vyjádření, nicméně pokud jde o balíčky pro zdravotní pojišťovnu, chtěli vyzkoušet ty balíčky z hlediska preventivních programů zdravotních pojišťoven, účastnili se nějakých zakázek v rámci ČPZP a chtěli získat zkušenost, aby je mohli nabízet i dalším zdravotním pojišťovnám, jako třeba Všeobecné zdravotní pojišťovně nebo Revírní bratrské pokladně. Znovu zdůraznil, že rozšířením činnosti i mimo skupinu AGEL získali ze strany jejich dodavatelů perfektní cenové podmínky. Dostali úplně jiné vstupní ceny, než měly třeba nemocnice krajské či fakultní. Jak již řekl, pokud chtěli jít na externí trh, tak se to nelíbilo jejich dodavatelům, protože měli nízké ceny, za které chtěli prodávat i mimo skupinu, samozřejmě dodavatelům, kteří byli etablováni, se to nelíbilo a oni by prakticky kanibalizovali jejich trh. Takže nakonec si vybrali jen určité skupiny zboží, kde dodavatelům garantovali, že navýší jejich obrat tak, aby vykompenzovali část ztráty na trhu. Proto vybírali jen určité skupiny, které realizovali. Pokud byl státním zástupcem dotázán na poslední smlouvu, kde byly přezkoumávány pouze čtyři nabídky, pátá již byla mimo stanovené období, a zde cena na kontrolu jedné nabídky typu materiál pro hygienu pacientů a personálu dosahuje kontrola jedné nabídky ceny až 430 000 Kč, uvedl, že pro státního zástupce je to otázka ceny, ale pro něj to byla otázka strategičnosti té komodity. Pokud pak byl dotázán na skutečnost, proč Ing. P. nepobíral za svou činnost v rámci Business Advisor žádnou odměnu a zda si to dokáže nějakým způsobem jako manažer vysvětlit, uvedl, že to neví. Zdůraznil, že on působil jako klient spol. Business Advisor a jejich interní věci ho nezajímají. Zdůraznil, že manažer řady nemocnic se

setkává s tím, že zdarma radí svým známým a oni si pak tyto jeho rady dále fakturují. Ani nechce zmiňovat, kolik za ty analýzy potom fakturovali. Ale to říká jen za sebe. Co se dělo ve spol. Business Advisor, to není schopen říci. Pokud byl následně dotázán, zda doporučil Business Advisor někomu pro poradenskou činnost, uvedl, že si nevzpomíná, není schopen říci, zda ano či ne. Z hlediska spolupracujících subjektů znal VOSTAV. Opravdu neví, zda ji někomu doporučil. K dotazu obhájce uvedl, že v letech 2012, 2013 měla Martek Medical obrat 2,5 až 2,6 miliardy Kč a realizovali tuto činnost v minimálním počtu lidí.

94. Např. svědek Ing. Miroslav M. ve své výpovědi v květnu 2018 u hlavního líčení vypověděl, že Ing. Martina D. zná osobně, popsal systém organizace jejich kanceláří na Stodolní 2 s tím, že v té době jej Ing. Martin D. navštěvoval, nosil s sebou písemné podklady. Schůzky trvaly cca hodinu s tím, že Ing. D. jej navštěvoval v doprovodu staršího prošedivělého pána, což Ing. Břetislav P. bezpochyby je. Ing. Miloš J. pak vypověděl v lednu 2018, že zná Ing. Martina D., neví však přesně odkud, s tím, že v kanceláři na Stodolní ul. se konaly porady obchodního týmu, kde zároveň zaslechl něco o kontrolní činnosti u veřejných zakázek. Dá se také předpokládat, že se zde seznámili s Ing. D., kde pravidelně docházel. Rovněž řidič taxislužby Martin Š. nebyl podle jeho názoru správně dotazován k osobám, které vozil za Business Advisor. Nesouhlasí s jeho tvrzením, že Ing. D. byl pouze jedinou osobou, kterou z Business Advisor vezl, což sám ví, protože se účastnil stejných tenisových akcí, jako byl David Cup, turnaj v tenisové škole K. atd. Těchto akcí se účastnilo vždy docela dost lidí, určitě vezl i Martinu N., zaměstnankyni Business Advisor, s Miroslavem N. Protože to byl jeden z preferovaných taxikářů a dělal jim i s dalšími taxikáři drink servis na těchto akcích. Martin Š. přitom nebyl dotazován, zda zná Ing. Břetislava P. a nebyla mu předložena ani jeho fotografie. Státní zástupce se snaží stále při tvorbě důkazů zpochybnit poradenskou činnost Business Advisor poskytnutou spol. Martek Medical, ale i dalším smluvním subjektům, kterým Business Advisor poradenství poskytoval. S Business Advisor však spolupracovalo stabilně 9 společností a je tedy otázkou, proč jsou obžalovány pouze 3 z nich. Pokud je činnost spol. Business Advisor zpochybňována, mělo by se tak dít u všech subjektů. Byli vytaženi z klobouku společně s VOSTAVem a PRAGOIMEXem a v ruce jim zůstal černý Petr. A v nové obžalobě z daní v klobouku zůstali jako Bob a Bobek. Jaká je v tom logika? Je zřejmé, že když si Policie ČR vyžádala podklady od Martek Medical, tak požadované doklady měl tento subjekt řádně uloženy ve svých kancelářských prostorách, nic nedodělával zpětně a vše okamžitě předložil a doložil. Nejen u spol. Business Advisor a.s. nechávali k archivaci pouze smlouvy a osvědčení o plnění dle smlouvy, žádný archivní řád nebo zákonný požadavek jim nenařizuje, aby archivovali průběžné pracovní připomínky a poznámky k jednáním s obchodními partnery. Kdyby toto vyžadovali, tak by neměli sklady plné zdravotnického materiálu, ale mohli by podnikat ve sběrných surovinách. Rovněž, pokud se řeší cena poradenství, tak pokud se státnímu zástupci zdá tato cena vysoká, tak by měl nějaký znalec říct, kolik měli optimálně zaplatit a jaká je tedy cena obvyklá. Znovu zdůraznil, že neměli důvod krátit daně a společnost díky těmto obchodům rostla celkově ekonomicky, zejména v oblasti externích tržeb.

95. Dále pak obž. Ing. Roman G. vypovídal dle 13. 4. 2021 (č. l. 24564/sv. 84 – č. j. 520 zvláštního svazku, v písemné podobě založena na č. l. 24622/sv. 84), kdy uvedl, že proti Martek Medical je vedena PR kampaň, kdy aniž by bylo rozhodnuto o její vině a trestu, vznikla v r. 2016 srdceryvná reportáž z díly Reportérů ČT o tom, jak prostřednictvím Martek Medical dodávali předražený zdravotnický materiál do nemocnice a bránili lékařům používat kvalitní přístroje. V rámci této výpovědi pak zmínil, že Martek Medical vyplácel v rámci žalovaných zakázek zpětné bonusy a cena, za které byly jednotlivé položky dodávány, tedy byla v konečném důsledku nižší, než vysoutěžená. Poukázal přitom na skutečnost, že obžaloba byla vypracována dne 26. 5. 2016, reportáž natočena 4. 7. 2016 a obžalovaným doručena 29. 8. 2016, soud začal 5. 12. 2016.

96. **Rovněž obž. Ing. Roman G. tedy pojal svou obhajobu pouze formou čtených výpovědí, nedal soudu prostor k vyjasnění potřebných otázek. Svou obhajobu tedy založil na tom, že šlo o běžný obchodní případ, v rámci, kterého bylo spol. Business Advisor**

plnění řádně poskytnuto. Nicméně např. se vůbec nevyjádřil k otázce, kdo měl jako fyzická osoba za Business Advisor úkony provádět, jak si případně ověřovali kvalifikaci těchto fyzických osob, když nelze předpokládat, že by zkušený manažer, jako je Ing. Roman G., neověřoval způsobilost Business Advisor k poptávaným úkonům, když je zřejmé, že např. právě poradenské subjekty z jím zmiňované velké čtyřky předchází všeobecně známá pověst, zatímco Business Advisor neznal nikdo. V souvislosti s popisem kontaktu, kterým se on, resp. Martek Medical, dostal k obchodu s Business Advisor, že zřejmé, že to byl právě Ing. Martin D., který služby této společnosti zprostředkoval. Jeví se pak přinejmenším jako podivné, zejména za situace, kdy Ing. D. byl jedinou osobou, která měla kontrolní činnost ve prospěch Martek Medical provádět, by Ing. D. ponechal Business Advisor inkasovat zisky v řádech statisíců až miliónů Kč, aby za tuto práci sám inkasoval odměnu v řádu tisíců Kč, případně ji vykonával zdarma, když společnost D. a partneři vykázala pouze diskusi Ing. D. a Ing. P. o zakázkách Centrální nákup v Plzni a SZZ Krnov v prosinci 2012 (5 hodin společně se službami vztahujícími se k PRAGOIMEXu) a dopracování kontroly nabídky a vydání osvědčení k zakázce do PL Šternberk (2,5 hodiny v květnu 2013) – *např. Přehled fakturace D. & partneři a Business Advisor - příloha D – předloženo u HL 16.6.2020 a příloha 34/I/sv.4- č.l.16, příloha 34/I/sv.5 – č.l. 285)* **Je pak dále nutno zdůraznit, že v daném případě nebyla odměna tvořena tzv. success fee, jako u PRAGOIMEXu, nýbrž byla pevně dána a v daném případě tedy Business Advisor žádné podnikatelské riziko nenesl. Soud pak rovněž pochybuje o tom, že by Ing. Roman G., jako velmi zkušený podnikatel, uzavíral smlouvy ve formě, jaké uzavírány byly, zejména, že by odměna pro Business Advisor nebyla stanovena např. podle časové náročnosti zpracování nabídky, nebo hodnoty plnění do veřejné zakázky. Stejně tak je s podivem, že zkušený manažer nenaváže kontrolora na kontrolovaného zaměstnance, byť i tuto skutečnost se snažil obžalovaný vysvětlit „neznérvozňováním" paní M., neboť si musí být vědom toho, že každý mezistupeň při předávání informací vede k růstu nepřesnosti a chybovosti. Každý manažer také ví, že je jen otázkou způsobu prezentace, jak zaměstnanci vhodně sdělit určité informace, tedy v daném případě je neprezentovat jako kontrolu, ale jako pomoc. K obhajobě obžalovaného, že došlo ke zvýšení externích prodejů ve firmě Martek Medical, nelze než poznamenat, že v dané trestní věci byla protiprávní plnění Business Advisor poskytována právě proto, aby obchodní společnosti svůj obrat zvýšily díky zakázkám z veřejných soutěží. Ani tuto výpověď tedy soud nehodnotí jako popis prožitých událostí, ale pouze prezentaci v trestním řízení zjištěných faktů způsobem, který nedovoluje dovodit trestní odpovědnost zúčastněných osob.**

97. **Obž. Tomáš D.** vypověděl v úvodním hlavním líčení (č. l. 20049/sv. 66 – č. l. 11 zvláštního svazku), že pokud jde o jeho profesní životopis, tak v letech 1989-1995 vystudoval Vysokou školu báňskou, ekonomickou fakultu, obor marketing a management. Po ukončení studia nastoupil do spol. Procter & Gamble na pozici obchodního zástupce, kde se pohyboval v divizi industriálního praní prádla, což souviselo především s prádelenskou oblastí v nemocničním segmentu. Poté od r. 199 do r. 2007 pracoval ve spol. Mölnlycke Heathcare, což je světový výrobce jednorázových zdravotnických pomůcek, a od r. 2008 do r. 2014 potom pracoval ve spol. Martek Medical, nyní Perfect Distribution, kde si prošel různé pozice od projektového manažera, obchodního ředitele, ředitele pro centrální nákupy až po samotného ředitele společnosti. Od r. 2009 byl také členem statutárních orgánů nebo byl statutárním zástupem společnosti, a to buď na pozici člena představenstva, nebo v pozici předsedy představenstva. Mimo to byl v letech 2012 až 2014 také místo předsedou představenstva spol. Avenier, což je další dceřiná společnost skupiny AGEL, je to distributor očkovacích látek a provozovatel sítí očkovacích center. Od r. 2014 pracuje ve spol. MSA MEDICAL, což je také distributor zdravotnického materiálu, a troufne si říci, že za celou svou profesní kariéru se mu podařilo vybudovat nebo vytvořit síť kontaktů dlouhodobých s jednotlivými klíčovými osobami v rámci zdravotnictví, ať už jsou to ředitelé nemocnic, primáři, lékaři, vedoucí sestry, vedoucí nákupních úseků apod. Řada těchto kontaktů za celou dobu přerostla

i do nějaké osobní nebo přátelské roviny. Co se týče jeho vztahu k jednotlivým obžalovaným, tak s Ing. Martinem D. se zná, poprvé se potkali někdy v r. 2011, seznámil je Ing. G. Frekvence jejich kontaktů byla víceméně příležitostná. Potkávali se buďto na nějakých společenských událostech nebo na sportovních akcích. Velice často to bylo právě na kurtech tenisové školy v Porubě. Ing. D. vnímal vždy jako člověka s určitým společenským a podnikatelským postavením v rámci Ostravy. Pokud spolu diskutovali, nebo pokud se spolu potkali, tak předmětem jejich diskusí byla jen nějaká obecná témata. Jejich setkání byla spíše neplánovaná, určitě se nepotkávali na základě nějakých předem domluvených schůzek, ostatně lze to i potvrdit nebo doložit co se týče nějakých přepisů odposlechů, kde v podstatě jeho telefonní číslo nebo e-mailová adresa vůbec není a ani nezaznamenal nějakou komunikaci nebo odposlechy mezi ním a Ing. D. Zná se také s obž. Břetislavem P., se kterým se poprvé potkal někdy v r. 2011. Nedokáže si vybavit, zda jej s ním seznámil přímo Ing. Martin D., nebo prostřednictvím jeho kolegy Ing. Romana G. Bylo to na nějaké sportovní nebo kulturní akci. S Ing. P. se potom potkali ještě asi dvakrát, to už bylo v jejich kanceláři na Stodolní ul., kde spolu řešili nějaké konkrétní záležitosti týkající se spolupráce Business Advisor a Martek Medical. O detailech bude hovořit v další části své výpovědi. Velice dobře zná obž. Ing. Romana G., je to jeho nejbližší kolega. Pokud spolu působili v rámci Martek Medical, resp. skupiny AGEL, byl Ing. G. jeho přímý nadřízený. Byli spolu ve velice intenzivním pracovním kontaktu. Řešili spolu jednak běžnou pracovní agendu, která souvisela s chodem společnosti, řešili také nějaké strategické záležitosti, otázky dalšího rozvoje atd. Po dobu, co se znají, tak si troufá tvrdit, že ten jejich vztah byl také v přátelské a osobní rovině. Pokud jde o ostatní obžalované, ty nezná, většinu z nich dnes vidí poprvé v soudní síni a s jejich jmény se seznámil pouze na základě spisového materiálu. Pokud jde o osoby v souvislosti s veřejnou zakázkou v Městské nemocnici Ostrava, které byly ve spise jmenovány, tak zná MUDr. Tomáše N., bývalého ředitele městské nemocnice. S MUDr. N. se zná z doby jeho působení v ředitelské pozici v Nemocnici v Novém Jičíně, kde se potkávali na společenské nebo příležitostné bázi. Zná také Ing. Petra Š., bývalého ekonomického náměstka v Městské nemocnici Ostrava, zná jej také ještě z doby jeho působení v Nemocnici v Novém Jičíně. V době, kdy působil v Novém Jičíně, tak byli v poměrně intenzivním pracovním kontaktu, který vyplýval z jeho pracovní náplně. Poté, když nastoupil do Městské nemocnice Ostrava, tak frekvence jejich kontaktů významně poklesla, a to proto, že on už byl v té době na jiné pozici v Martek Medical a potkávali se pouze příležitostně. Párkrát spolu byli na nějakých golfových turnajích. Ing. Simonu P. osobně nezná a pokud si dobře vybavuje, tak se nikdy nepotkali. Spol. Seller Moravia, resp. Ing. Romana T., tak s tím se potkal jednou, společensky si vyměnili vizitky. Co se týče Ing. Š. z téže společnosti, s tím se vůbec neznal. Pokud jde o Martek Medical, ten byl založen v r. 1995. V době založení bylo primární funkcí této společnosti zaměření zásobování zdravotnickým materiálem pro tehdejší vzniklou Nemocnici Podlesí v Třinci. V době, kdy do společnosti v r. 2008 nastoupil, tak 80 % výkonů nebo činnosti Martek Medical se zaměřovala dovnitř skupiny AGEL. Tzn., že byli zodpovědni za veškeré nákupy, skladování, dodávku a logistiku nebo distribuci zdravotnického materiálu do vlastních zařízení AGELu. Obecně to fungovalo tak, že jednotlivé nemocnice nebyly zodpovědné za nějaké obchodní nebo servisní činnosti týkající se nákupu léků, zdravotnického materiálu, přístrojové techniky atd. Veškeré tyto servisní a obchodní činnosti byly soustředěny na jednotlivé obchodní organizace AGELu čili za nákup zdravotnického materiálu odpovídal Martek Medical, za dodávku léčiv, farmako ekonomiku a správu lékáren zodpovídal Refarm, resp. spol. ZEN Agel. V tomto období tak, jak AGEL postupně rozšiřoval svůj síť zdravotnických zařízení, tak i oni v rámci Martek Medical řešili potíže jakéhosi permanentního růstu, nebo spíše skokového růstu objemu výkonů. Pro ně to znamenalo např. to, že pokud AGEL akvizoval nějakou nemocnici, tak to pro ně znamenalo nějaký skokový nárůst obratu tržeb skladovaného zboží a s tím souvisela veškerá další agenda, která je s touto činností spojena. V té době ani samotná mateřská společnost AGEL neměla patřičné kapacity pro poskytnutí veškerých tvůrčích řídících činností pro ty jednotlivé dceřiné společnosti, jako byly např. právní služby, personální služby apod. Proto pro ně bylo naprostou samozřejmostí, že v té době využívali služeb externích poradenských společností, a to

prakticky ve všech činnostech, které souvisely s chodem jejich společnosti, ať už šlo o poradenství v oblasti právní, daňové, finanční, logistiky atd. Pokud by to mohl uvést na nějakém konkrétním případu, tak v r. 2009 v podstatě měli zásadní problémy, co se týče logistiky, skladování a distribuce zboží, kdy v té době společnost měla tržby kolem 1,5 miliardy Kč a veškerou logistiku dělali z jednoho maličkého skladu v Třinci, který byl geograficky absolutně nevyhovující z hlediska nákladů na distribuci, byl nevyhovující z hlediska skladových kapacit a potřebovali to řešit v nějakém střednědobém horizontu, jakoby nějakou celkovou logistickou koncepci, nevěděli jak, neměli s tím žádné zkušenosti, proto bylo naprostou samozřejmostí, že si na to najali externí poradenskou společnost, která se zabývá právě logistikou, která jim mohla v podstatě zpracovat nějakou střednědobou distribuční a logistickou koncepci, pomohla jim nastavit řízení zásob, nějaké manuály nebo metodiky pro výpočet minimálních zásob, optimalizaci rozvozových tras apod. V r. 2011 vzešel mj. z představenstva AGELu požadavek, aby Martek Medical a nejen Martek Medical, ale i ostatní obchodní společnosti ve skupině, zaměřili své obchodní aktivity nejenom v rámci jejich vlastních zdravotnických zařízení, ale aby se zaměřili i mimo skupinu AGEL. V té době ten požadavek byl vcelku logický a byl v podstatě téměř v souladu s nějakou celkovou koncepcí rozvoje společnosti. V té době se např. uvažovalo o tom, že se všechny distribuční společnosti sloučí, že se sfúzují, tzn. Martek Medical, Refarm a ZEN Agel, event. další, a vytvoří si nějaké jednotné vedení, využije se nějakých synergických efektů, které vy vyplývaly z fúze těch jednotlivých dceřiných společností. Pokud by měl hovořit za Martek Medical, tak v té době už měli poměrně silnou vyjednávací pozici na trhu, zejména ve vztahu k dodavatelů, resp. výrobcům zdravotnického materiálu. Je to vcelku logické, že pokud se nakupuje jakýkoliv zdravotnický materiál, a v té době AGEL provozoval už 15 zdravotnických zařízení plus nějaké ambulance, tak samozřejmě s tímto dodavatelem a jednotlivými výrobci vyjednávají jinak o obchodních podmínkách, než kdyby si nákup zdravotnického materiálu realizovalo každé zdravotnické zařízení zvlášť na své vlastní triko. Právě díky této konsolidaci tohoto portfolia a toho dodávaného materiálu a díky tomu, že měli zasmluvněné s výrobci skutečně exkluzivní podmínky, byly jejich nákupní ceny často nižší než ceny tohoto samotného původce zboží v ČR. Vnímali to tak, že by to mohlo pro ně být jakousi konkurenční výhodou právě při těchto jejich obchodních aktivitách mimo skupinu AGEL, tzn. při distribuci a prodeji jejich zboží do ostatních zdravotnických zařízení v ČR. Stanovili si na to nějakou strategii v rámci expanze na trhu, primárně si potřebovali vytipovat ty komodity, ve kterých vnímali, že mají tuto konkurenční výhodu. Mezi ně patřily právě materiály pro arytmologii, pro kardiologii a byly tam např. dezinfekční prostředky, inkontinenční pomůcky, různé katetry, sondy, cévky, vyšetřovací rukavice atd. V souvislosti s nárůstem obchodních aktivit mimo skupinu AGEL vyplynula i nutno ve větší míře účastnit se veřejných zakázek, protože většina zdravotnických zařízení v ČR jsou buď fakultní, nebo krajské nemocnice, eventuálně jiné municipality, které se musí řídit zákonem o veřejných zakázkách, a z tohoto důvodu, pokud oni chtěli penetrovat na tento mimoskupinový trh, byla tu podmínka účastnit se těch veřejných zakázek. Bohužel v té době s administrací veřejných zakázek a s přípravou veřejných zakázek neměli žádné zkušenosti, 80 % jejich výkonů realizovali v rámci vlastní skupiny, kde samozřejmě byli pouze jeden soukromý subjekt, který žádné veřejné zakázky realizovat nemusel. Pokud by tedy chtěl uvést nějakou statistiku ohledně účasti Martek Medical ve veřejných zakázkách, tak v r. 2008 se Martek Medical účastnil 8 veřejných zakázek, v r. 2009 14 zakázek, v r. 2010 55 zakázek, v r. 2011 už to bylo 122 zakázek a v r. 2012 dokonce 148 zakázek. Tady je vidět, jak v podstatě skokově narostla jejich účast ve veřejných zakázkách a jak se potřebovali nějakým způsobem naučit, jak se těchto zakázek správně účastnit. U nich ten proces samotné administrace a přípravy a kompletace veřejných zakázek vykonávala jedna osoba, a to Jana M., která mimo tuto činnost měla svou standardní pracovní náplň, svou standardní obchodní nebo obchodně administrativní agendu, a začali to právě za této situace vnímat, že by to mohlo být jedno z těch kritických míst společnosti. Současně diskutovali interně se zaměstnanci nebo s jednotlivými manažery obchodních úseků, ti lidé samozřejmě byli jednak pod tlakem vedení společnosti a jednak byli pod tlakem představenstva AGELu na navýšení tržeb a navýšení celkových jejich mimoagelovských aktivit. Ti lidé to měli

v rámci svých motivačních kritérií, ročních hodnotících výsledků, pokud splnili nějaký plát tržeb, tak za to měli nějaké motivační odměny, a při diskusích s těmi lidmi právě i ti manažeři často upozorňovali na to, že bývají vylučováni z veřejných zakázek. Důvody byly různé, samozřejmě, že důvod mohl být kvůli ceně, ale častokrát byly zmiňovány i ty důvody, že prostě nesplnili nějaké formální požadavky, nepředložili všechnu dokumentaci nebo předložili dokumentaci starého data nebo nesprávnou dokumentaci. Proto tedy padlo v rámci jejich interních diskusí, v rámci nejvyššího vedení nebo v rámci představenstva společnosti, rozhodnutí vybrat na nějakou přechodnou dobu nějakou externí poradenskou společnost, která jim při té administraci, nebo při tom samotném zpracování veřejných zakázek, bude nějakým způsobem nápomocna a bude jim poskytovat nějakou zpětnou vazbu v rámci veřejných zakázek. V té době to byla skutečně praxe obvyklá, kdy oni i na ostatní činnosti využívali různých externích poradenských služeb, takže to pro ně nebylo nic zvláštního. V obžalobě se častokrát zmiňuje slovní spojení jako „Ing. D. prostřednictvím svého vlivu" nebo „Ing. D. s ohledem na svůj vliv" a z této skutečnosti se pak dedukuje, že smlouvy uzavřené s Business Advisor měly pouze nějaké zastřené plnění a že finanční prostředky, které byly vyplaceny pro Business Advisor, byly ve skutečnosti úplatkem pro Ing. D. Znovu by podotkl, že tyto poradenské smlouvy měli uzavřeny s mnoha dalšími společnostmi bez ohledu na to, na koho ty společnosti měly vliv. Třeba, pokud může uvést konkrétní příklad, tak měli uzavřenou poradenskou smlouvu s Cevro Institutem, nebo měli uzavřenou poradenskou smlouvu se spol. Léko Media Group apod., což byly také v té době jakési vlivové agentury. Ten důvod, proč se rozhodli pro Business Advisor, tak samozřejmě zvažovali varianty, jak tuto problematiku účasti na veřejných zakázkách řešit, a nabízelo se několik možností. Jedna možnost byla, že posílí ten obchodně administrativní úsek, že k osobě p. M. přijmou dalšího jednoho nebo 2 zaměstnance. Zvažovali i časové hledisko, nevěděli, jestli bude jeden člověk dostačující, dva nebo tři, to také nedokázali nijak predikovat. Pokud potřebují nabrat nové lidi, tak to je vždy záležitost minimálně ½ až ¾ roku, než se vyberou, než se udělají 2 nebo 3 kola přijímacích pohovorů, ten člověk někde pracuje, takže se musí čekat 2, 3 měsíce, pokud on dá výpověď, než nastoupí, a další 2 nebo 3 měsíce, než se zaučí a je pro ně plnohodnotným zaměstnancem. Tuto variantu zamítli a přiklonili se spíše k variantě, že využijí služeb nějaké externí poradenské společnosti. Samozřejmě Business Advisor nebyl jediný kandidát, zvažovali např. i využití nějakých externích služeb z tzv. velké poradenské čtyřky, což je Deloitte, Ernst & Young, KPMG, Price Waterhouse Coopers. Nicméně zase v neprospěch těchto velkých poradenských společností hovořilo jednak to, že ty firmy si stejně potom najímají jakoby tu službu, tedy subdodávku od nějaké jiné menší firmy, a většina těchto velkých firem má třeba i nějaké jiné finanční konkurenční skupiny v rámci činnosti skupiny AGEL a je tam zase určité riziko úniku informací. Z tohoto důvodu vybrali spol. Business Advisor, byla to společnost relativně malá, kde v podstatě nějaké riziko úniku informací nebylo, a jak s kolegou měli možnost hovořit osobně s Ing. P., tak na ně zapůsobil takovým vcelku solidním dojmem, bylo na něm vidět, že je orientovaný v této problematice a že tyto služby poskytuje i jiným firmám, takže z tohoto důvodu se rozhodli pro spolupráci s Business Advisor. Předmětem smlouvy s Business Advisor bylo provádění kontrolní činnosti, která měla spočívat v tom, že Business Advisor jim měl finálně kontrolovat jakousi formální správnost veškerých, nebo jimi vytipovaných a vypracovaných nabídek do veřejných zakázek a jejich cílem bylo také právě identifikovat ta slabá místa ve spol. Martek Medical. I jejich lidé, tedy zaměstnanci častokrát argumentovali tím, že bývají často vylučováni z veřejných zakázek z nějakých formálních důvodů a argumentovali také tím, že to může být do jisté míry i záměr ze strany toho zadavatele. Pro dokreslení situace by chtěl ještě popsat situaci na trhu v té době. Skupina AGEL v té době měla poměrně silný akviziční apetit. Hovořilo se o tom, a byla taková obecná informace, že AGEL usiluje o získání, ať již formou koupě nebo nějakého pronájmu, nebo vytvoření společného podniku, různých zdravotnických zařízení v ČR a Martek Medical byl touto pověstí do jisté míry handicapován a často byli vnímáni u jejich externích pracovníků tak, že v podstatě oni, pokud vstoupí s dodávkami do určité nemocnice, tak to bylo vnímáno jako určitý předstupeň toho, že nakonec tu nemocnici AGEL získala. Tedy i podezření, že by právě z těchto důvodů byli z veřejných zakázek vylučováni

záměrně, se v té době jevilo jako důvodné. V této době byl zdravotnický trh vysoce konkurenční, oni vstupovali na trh, kde už byli etablovaní jiní dodavatelé, kteří měli vybudované své dlouhodobé obchodní vztahy, a oni pro ně byli takovým rušivým elementem a Martek Medical byl vnímán jakoby štika v rybníce, která tam nově vstoupila. Z tohoto důvodu pro ně bylo skutečně primární a kladli velký důraz na to, aby pravděpodobnost případné výhry ve veřejných zakázkách byla z jejich strany co největší, aby eliminovali veškerá rizika, která z toho právě plynou, a která mohla být z důvodu vyloučení. Troufne si říci, že na tomto poli v té době Business Advisor fungoval jako takový vnitřní auditor v rámci spol. Martek Medical. Samotný mechanismus spolupráce mezi Martek Medical a Business Advisor potom probíhal tak, že v té době Ing. W., což byla výkonná ředitelka, nebo provozní ředitelka společnosti, přímá nadřízená p. M., která ty veřejné zakázky administrovala, si vždy vyžádala vybrané zpracované nabídky na CD od p. M., toto CD se pak předalo Business Advisor ke kontrole a následně ze strany Business Advisor obdrželi nějakou zpětnou vazbu, co se týče kvality vypracované nabídky i s nějakými doplněnými připomínkami, komentáři a doporučeními. Tyto připomínky se potom následně zapracovaly na pokyn Ing. W. do této nabídky a nabídka byla podána. Potom to samotné osvědčení, jakoby ta formalizace toho díla samotného, se dělala po podání nabídky a vzhledem k rozsahu té agendy, přičemž nehovoří jen o agendě mezi Martek Medical a Business Advisor, ale o celkové smluvní agendě, bylo vysoce pravděpodobné, pokud si dobře vzpomíná, tak potom při zpětné kontrole zjistili, že některá ta osvědčení zapomněli doložit a ta potom byla vystavena dodatečně. To jsou běžná administrativní pochybení v rámci firmy, pokud se uzavírá ve společnosti takového rozsahu někdy i kolem 50 až 70 smluv měsíčně, tak se stává velice často, že ty smlouvy mají nějaké formální nedostatky, které se potom zpětně musí odstraňovat. Veškerá komunikace mezi Martek Medical a Business Advisor ve skupině předávání těch dokumentů pak probíhalo tak, že obchodní agenda nebo obchodní úsek v té době sídlil v Třinci, kde měl Martek Medical sídlo společnosti, oni z geografických důvodů, nebo z důvodů, že spousta jejich kolegů je z Ostravy, měli i kanceláře v Ostravě na Stodolní ulici. Předávání dokumentů potom probíhalo v kanceláři na Stodolní ul., kdy většinou tyto dokumenty na CD převážel někdo ze zaměstnanců z Třince do kanceláře do Ostravy, kam měl zrovna cestu, a zase zpátky tu zpětnou vazbu ze strany Business Advisor dostali avízo, že dokumenty jsou připraveny k vyzvednutí na Stodolní, takže se to převáželo zpátky. Ten důvod, proč se to tak dělalo, byl ten, že častokrát ta zadávací dokumentace byla v rozsahu několika desítek až stovek stran a pokud by to měli skenovat (*pozn. soudu skenování bylo nutné i pro tvorbu CD*) a posílat e-mailem, tak ty soubory nebo přílohy o velikosti desítek Mb by e-mailem neprošly, protože do e-mailu lze obvykle připojit maximálně přílohu o 20 Mb. Takto probíhala výměna těch dokumentů. Oni tu činnost, nebo výsledky těch kontrol, pravidelně vyhodnocovali, vyhodnocovali to v rámci jejich pravidelných porad nejužšího vedení představenstva společnosti. Těch porad se účastnil on, Ing. G. a právě Ing. W. Porady měly většinou jednou měsíčně s tím, že selektivně na porady zvali jednotlivé podřízené zaměstnance vždy na nějakou část porady nebo na ten bod, který se týkal právě jejich agendy, a na těchto poradách po určité době tu spolupráci vyhodnocovali. Porady nejužšího vedení probíhaly ve víceméně neformální atmosféře, takže neměli ani potřebu, častokrát to nebylo ani žádoucí, dělat nějaké zápisy, protože se tam probíraly i záležitosti typu personálních změn ve firmě, záležitosti typu úkolů z představenstva AGELu, které jim byly uděleny. Pokud v rámci porad hodnotili výsledek činnosti Business Advisor, tak konstatovali, že v průběhu spolupráce došlo k výraznému zlepšení, a to zlepšení bylo v podstatě v tom, že se snížil počet vyřazení těch jejich zakázek, a to z 11 % na 6,7 %. Proto také konstatovali, že někdy od druhého kvartálu r. 2013 spolupráci s Business Advisor ukončí, a ten druhý důvod k ukončení spolupráce byl i to, že v rámci právního úseku, nebo v rámci řídících činností AGELu, byl vytvořen jakýsi právní HelpDesk, kde potom všechny tyto jejich nabídky, které připravovali do veřejných zakázek, posílali k revizi. Pokud by měl shrnout osoby, které přišly do styku s Business Advisor, resp. s dokumenty, tak to byl samozřejmě on, jeho kolega Ing. G., Ing. W., pak to byli zaměstnanci právního úseku, kteří smlouvu a její plnění zakládali, což potvrdila ve své výpovědi Ing. K., dále Ing. B., jako finanční ředitelka, která měla přístup do hlavní účetní knihy společnosti a jednou

měsíčně zpracovávala nějaký pravidelný měsíční reporting ohledně úhrad režijních faktur a tento reporting potom předkládala vedení společnosti. Úhrada faktur probíhala standardním způsobem v rámci vnitřních předpisů společnosti, procházela interním kolečkem od schvalování od účetního přes provozní ředitelku a ekonomku společnosti.

98. Pokud jde o předmětnou veřejnou zakázku na dodávku kardiostimulátorů, materiálu pro intervenční kardiologii a materiálu pro intervenční radiologii, pak spol. Martek Medical byla tvořena třemi divizemi, byla to jednak divize pro mimonemocniční prodej, divize pro centrální nákupy a logistiku a divize pro nemocniční prodej mimo skupinu AGEL. Co se týče divize pro mimonemocniční prodej, tak ta vyvíjela své obchodní aktivity, zejména v oblasti segmentu zboží hrazeného z veřejného zdravotního pojištění, tzn. na poukaz, tedy poukazové zboží. Patří tam různé inkontinenční pomůcky, stomické pomůcky, ortézy, berle, vozíky, postele atd. Cílovou skupinou zákazníků jsou jednak samotní pacienti, uživatelé, a jednak různé ústavy sociální péče a domovy pro seniory. Protože se jednalo o tzv. poukazové zboží, kdy obchod probíhal tak, že ten poukaz předepsaný lékařem vyzvedli, realizovali ho ve výdejně, tak divize se nějakých veřejných zakázek neúčastnila, protože tam nejde o nějaký přímý prodej do zdravotnického zařízení. Ředitelem divize byl v té době Ing. Josef U. Předmětem činnosti divize centrálních nákupů a logistiky byly veškeré nákupy zdravotnického materiálu, které se nakupovaly pro jejich vlastní zdravotnická zařízení, a potažmo i pro jejich externí klientelu. Tato divize měla na starosti veškerou logistiku, skladové hospodářství, cenotvorbu v rámci skupiny AGEL atd. Využívali v rámci této divize veškerých synergických efektů, které plynuly z nějakých centrálních nákupů. Na pozici ředitele této divize pracoval on až do února r. 2013, kdy se přesunul na pozici ředitele celé společnosti, a v této funkci jej nahradila Mgr. Tereza D. Třetí, poslední divizí byla divize pro nemocniční prodej právě mimo skupinu AGEL, jejíž hlavní pracovní náplní byl právě prodej a distribuce zdravotnického materiálu do zdravotnických zařízení typu nemocnic, které nebyly členem skupiny AGEL. Tato divize se účastnila, nebo se podílela, na největším počtu zakázek, kterých se účastnili, a ředitelem této divize byl Ing. Miloš J. V rámci jednotlivých divizí pak působili jednotliví obchodní manažeři, obchodní zástupci, jejichž pracovní náplní bylo získávání nových zákazníků, prezentace jejich produktů u zákazníků a jakýsi sběr, nebo selekce, obchodních informací z trhu, zejména pak informací o plánovaných veřejných zakázkách, vypracovávání obchodních nabídek, monitoring konkurence na trhu, monitoring cen atd. V rámci celého obchodního úseku pracovalo ve společnosti 20 až 30 zaměstnanců a další zaměstnanci obchodního úseku potom pracovali na různých pozicích referentských nebo administrativních. Tato předmětná zakázka spadala do gesce, nebo do kompetence, divize pro nemocniční prodej a jednou z částí pracovních náplní jednotlivých zaměstnanců obchodního úseku byl právě sběr, selekce a následné vyhodnocování informací z trhu, zejména pak v oblasti plánovaných veřejných zakázek. Oni se účastnili různých odborných seminářů, konferencí, vzdělávacích akcí, které pořádaly buďto jednotlivé nemocnice, nebo jednotlivé odborné společnosti ve zdravotnictví. Na těchto konferencích a seminářích se častokrát prezentovaly jednak výsledky jednotlivých nemocnic, nebo různé odborné studie a statistiky. Proto i ta skutečnost, že Městská nemocnice Ostrava bude vypisovat veřejnou zakázku na tento předmětný materiál, nebyla nějakým překvapením, nedozvěděli se to až v okamžiku, kdy vyšla ve věstníku informace o veřejné zakázce, a oni tyto informace z trhu měli, byly to informace, které se veřejně prezentovaly a byly veřejně přístupné. Navíc se to dalo předpokládat, že ten kardio materiál spotřebovávaný v městské nemocnici činil nákladově jejich největší položku v těch nákladech. Co se týče informací o nějakém počtu výkonů nebo o spotřebě materiálu, informace čerpali z veřejně dostupných zdrojů, např. v tomto případě poměrně přesné statistiky prezentuje Česká kardiologická společnost, většinou to dělá jednou ročně, pořádají semináře nebo kongres, tuší, že se to jmenuje České kardiologické dny, dělá se to vždy v únoru pravidelně každý rok, a Česká kardiologická společnost na tomto semináři veřejně prezentuje jakési statistiky spotřeby kardio intervenčních materiálů. Říká to proto, že jeden z bodů obžaloby hovoří o tom, že získali za úplatu neveřejné informace o spotřebovávaném materiálu v Městské nemocnici Ostrava. Předloženými materiály lze naopak dokázat, že to nebyly žádné

neveřejné informace, ale člověk nebo firma, která se v této branži pohybuje, tak ty informace má, nebo se ty informace dají získat z veřejně dostupných zdrojů. Ta konkrétní veřejná zakázka pro ně byla z obchodního hlediska velice zajímavá. Cítili poměrně velký potenciál vítězství v této zakázce, a to díky silným tržním podílům, které v té době dosahovali. Např. pokud se hovoří o kardiostimulátorech, tak Martek Medical měl 30 % tržní podíl v ČR v oblasti kardiostimulátorů. Ročně se v ČR implantuje okolo 9 tisíc kardiostimulátorů a zhruba 3000 kardiostimulátorů dodal v té době na trh Martek Medical. Stejný tržní podíl byl i u ostatních kardio intervenčních materiálů. Bylo to zejména díky tomu, že měli v rámci AGELu vlastní zázemí jednotlivých pracovišť, u kterých měli nějakou garantovanou spotřebu a tím pádem byli schopni u těch výrobců nebo původců zboží nasmlouvat lukrativní podmínky. Stejně tak si dělali pravidelný cenový monitoring na trhu, hlídali si, za jaké ceny nakupují jednotlivé materiály, ať už se jedná o kardiostimulátory nebo nějaké kardio intervenční materiály, a čerpali rovněž z nějakých veřejně dostupných zdrojů. V r. 2011 za ministra Leoše H. vyšla ministerská vyhláška, že fakultní nemocnice musí zveřejňovat své smlouvy a ceny nakupovaného materiálu, takže to pro ně byla srovnávací základna. Obdobné statistiky zveřejňoval např. také NKÚ ve svých podkladech, které vyhodnocoval, ať již porovnání nějakých mzdových nákladů v jednotlivých nemocnicích, spotřebu, ale porovnával i ceny léčiv, zdravotnického materiálu, a právě i kardiostimulátorů. Říká to z toho důvodu, že v obžalobě zní, že Martek Medical nebyl schopen v té době podat cenově konkurence schopnou nabídku na kardiostimulátory do Městské nemocnice Ostrava, a chce tím doložit, že tyto informace se nezakládají na pravdě a že se jedná jenom o jakousi domněnku obžaloby. Navíc apriori oni nevěděli, kdo se přihlásil, kdo dá, jakou nabídku, a v té době to byly v podstatě irelevantní informace. Tento výše popsaný model pak využili i v rámci podání nabídky do veřejné zakázky v Městské nemocnici Ostrava, portfolio toho nabídnutého materiálu, které nabídli do Městské nemocnice Ostrava, kopírovalo portfolio materiálu, které nakupovali pro jejich vlastních nemocnic. Z toho důvodu měli poměrně vysokou pravděpodobnost vítězství v této veřejné zakázce, protože samozřejmě věděli, že ceny, za které nakupují toto zboží a za které je můžou dál nabídnout, jsou vysoce konkurence schopné. Musí také podotknout, že co se týče struktury výrobců jednotlivých komodit, tak do nabídky zařadili vždy nějaké přední světové výrobce, kteří splňovali všechny očekávané medicínské požadavky. Tuto předmětnou zakázku zpracovávala divize pro nemocniční prodej pod vedením Ing. Miloše J. a součástí zpracované nabídky byl také správný výběr produktového portfolia, který odpovídal technickému zadání, připravovaly se na to různé cenové kalkulace na jednotlivé produkty, konzultovali s jednotlivými výrobci vhodnosti použití, konzultovali také technické parametry na jednotlivé výroby, a ví, že součástí té zakázky nebyla jen samotná dodávka těchto materiálů, ale součástí té zakázky byla i dodávka softwaru nebo systému pro řízení konsignačního skladu, takže z tohoto důvodu se třeba na této veřejné zakázce podílel tehdy i jejich ředitel IT Tomáš L., který měl na starosti implementaci softwaru pro řízení konsignačního skladu a nějaké odborné konzultace v této záležitosti. O tuto zakázku měli tehdy eminentní zájem, vnímali poměrně vysoký potenciál celou zakázku úspěšně vysoutěžit, tak samozřejmostí také bylo, že tuto nabídku předtím, než ji oficiálně podali s veškerou dokumentací, předložili ke kontrole Business Advisor *(pozn. soudu: za provedení kontroly však neinkasoval odměnu ani předseda představenstva Ing. Břetislav P. a ani společnost D. & partneři a zůstává tedy otázkou, kdo vlastně kontrolu provedl, nebo proč byla provedena zdarma, při vědomí údajných kontrolorů, že za ni byla inkasována odměna jedno stotisíc korun)* V průběhu přípravy té zakázky potom probíhala poměrně intenzivní komunikace, ať již v rámci jednotlivých úseků Martek Medical, ví např., že jejich zaměstnanci se účastnili prohlídky místa plnění ze strany zadavatele, resp. administrátora té veřejné zakázky, byli průběžně informováni o různých dodatečných informacích, které zasílali jednotliví uchazeči, a on, pokud si dobře vybavuje, tak měl možnost seznámit se se spisem, kde ty dotazy uchazečů byly, tak ani jeden z těchto dotazů nesměřoval tím směrem, že by zakázku někdo zpochybňoval, nebo naznačoval, že veřejná zakázka je ušitá na míru nebo zvýhodňuje některého z potenciálních uchazečů. Ostatně, pokud by to byla pravda, předpokládá, že po zveřejnění výsledku by došlo k nějakým stížnostem nebo podnětům na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Což v této branži je praxe zcela obvyklá. Stejně tak, pokud

obžaloba obsahuje argument, že zakázka byla vypsána na tzv. kompletátora jako celek a že kdyby zakázka byla rozdělena na více částí, takže mělo možnost se účastnit více uchazečů, tak v té době, ale i dnes, pokud působí v MSA Medical, tak pokud je nějaká zakázka většího rozsahu, větší šíře, tak pokud nejsou schopni podat celou šíři nabídky do zakázky, tak standardně vytváří sdružení s ostatními dodavateli. Samozřejmě to byla volba i těch ostatních dodavatelů a vypsat zakázku jako celek, nebo ji rozdělit do více částí, je rozhodnutím manažerským, to nesouvisí s nějakým zvýhodňováním určitého dodavatele. V podstatě po uzavření té smlouvy poměrně intenzivně komunikovali se samotnou městskou nemocnicí a jejími zainteresovanými zaměstnanci, kdy bylo na úvod zapotřebí nastavit, sladit vnitřní procesy, které se týkají samotné správy konsignačních skladů, propojení informačních systémů a nastavení správného toku zboží a dokladů. Pokud si pamatuje, tak poměrně intenzivní debaty se vedly zejména v oblasti výběru a nastavení portfolia jednotlivých typů zdravotnického materiálu na konsignační sklady, kdy lékaři kvitovali a potvrdili ve svých výpovědích celkovou šíři a variantnost nabídnutého sortimentu, což jim následně umožnilo zohlednit veškeré jejich medicínské požadavky a pokrýt celé spektrum poskytované péče v rámci Městské nemocnice Ostrava. Kolegové průběžně vyhodnocovali spotřebu a celkovou ekonomičnost i v následujících obdobích tohoto používaného materiálu, kdy jednak získávali zpětnou vazbu od jednotlivých lékařů a ekonomické výsledky a potom to jejich zaměstnanci konzultovali nebo prezentovali s vedením nemocnice. Opět to říká z toho důvodu, že v obžalobě je řečeno, že nedošlo k žádné úspoře, a to proto, že jsou porovnána pouze dvě čísla, a to spotřeba za r. 2011 a celková spotřeba za r. 2012, bez nějaké hlubší analýzy, ale tam, jako v jakémkoli jiném zdravotnickém zařízení, docházelo k navýšení počtu celkových výkonů, které se v městské nemocnici prováděly, a měnila se také struktura, nebo způsob prováděných úkonů. Tzn., že se méně začaly používat metalické stenty, které jsou levnější, místo toho se začaly používat stenty lékově potahované, které byly užívány v souladu s doporučovanými postupy České kardiologické společnosti. Samozřejmě ty lékové stenty jsou dražší, protože v těle pacienta vydrží déle a mají celkový příznivější vliv na pacienta. Docházelo např. k nárůstu počtu selektivních koronarografií, což je vlastně diagnostické vyšetření, na které je navázána určitá spotřeba materiálu nebo koronárních intervencí atd. V žádném případě tedy není pravdou, jak se tvrdí v obžalobě, že nedošlo k žádné úspoře. Úspora tam byla, ale samozřejmě zapotřebí vždy počítat nebo porovnávat ceny za jednotku, za nějaký kus vysoutěženého materiálu, a cenu v předchozím období. Porovnání cen dodávali jako přílohu jeho návrhu na předběžné projednání obžaloby. Jejich cílem bylo maximálně vyhovět klinickým požadavkům lékařů a současně zachovat ekonomičnost celého tohoto provozu. Proto např. nad rámec jejich povinností, které plnili ze smlouvy, na své náklady z městské nemocnice odkoupili programátory kardiostimulátorů, se kterými se programovaly kardiostimulátory předchozího dodavatele, vzhledem k tomu, že Městská nemocnice Ostrava, jako příspěvková organizace není plátcem DPH, takže pro ně jakékoli navýšení sazby DPH znamenalo navýšení nákladů, takže v r. 2013, když bylo zvýšeno DPH na zdravotnický materiál ze 14 na 15 %. Tento nárůst DPH absorbovali oni, Martek Medical pak automaticky i v následujících obdobích redukoval jejich obchodní podmínky a ceny v souvislosti s tím, jak se měnily, resp. snižovaly úhradové ceny VZP na ty jednotlivé typy materiálů. Pokud by se měl tedy vyjádřit k celé veřejné zakázce, k jejímu průběhu, výsledku a eventuálně i k ostatním bodům obžaloby, tak by rád shrnul následující skutečnosti. Za prvé, nedošlo k žádnému zvýhodnění spol. Martek Medical, jak je popisováno v obžalobě. Informace, které obžaloba považuje za neveřejné, tzn. spotřebu materiálu, počty výkonů, typy prováděných výkonů, jsou veřejně přístupné odborné veřejnosti. Z těchto veřejně dostupných zdrojů lze poměrně přesně predikovat informace, které jsou v obžalobě označovány za neveřejné. Vypsání zakázky jako celku, nebo její rozdělení do více částí, je manažerské rozhodnutí nemocnice, to není žádným zvýhodněním určitého dodavatele, každá varianta má své výhody a své nevýhody, a pokud vedení nemocnice se rozhoduje, kterou variantu volí, tak vždy zohledňuje svou aktuální potřebu a svou konkrétní situaci, ve které se momentálně nachází. Co se týče cenové nabídky Martek Medical, tak v podstatě jeden z bodů obžaloby tvrdí, že cenová nabídka Martek Medical nebyla nejvýhodnější, protože tam došlo k nějakém umělému

buďto ponížení nebo navýšení počtu spotřebovávaného materiálu. Oni, pokud si dělali výpočet jejich cenové nabídky cen na skutečnou spotřebu, tak velice jednoduchým výpočtem zjistili, že i kdyby v té zadávací dokumentaci byla deklarována nějaká skutečná potřeba, tak ta jejich cenová nabídka by byla nejvýhodnější. Pokud cenovou nabídku napočítali na skutečnou spotřebu, kterou si vyžádali ze spisu, nebo kterou viděli ve spise, jak bylo vyžádáno, tak nabídka EP Services by vyšla na 174 787 000 Kč bez DPH na 4 roky, nabídka Mediservis by vyšla na 129 846 000 Kč bez DPH a nabídka Martek Medical by na 4 roky činila 127 952 000 Kč bez DPH. Čili i při skutečné spotřebě byli schopni podat cenově nejvýhodnější nabídku. Činnost Business Advisor vykonávaná pro Martek Medical byla reálná, odpovídala potřebám a situaci Martek Medical v dané době. Jak uvedl ve své výpovědi, došlo ke skokovému počtu účastí Martek Medical ve veřejných zakázkách bez jakýchkoliv jejich zkušeností s administrací těchto zakázek, kdy Business Advisor plnil funkci jakéhosi interního auditora těchto zakázek. O činnosti Business Advisor byly spraveny a věděli všechny zainteresované osoby v rámci nejvyššího vedení společnosti. Ostatní zaměstnanci společnosti a střední management nebyli informováni z důvodu jakési ochrany informací, kdy se pohybovali ve vysoce konkurenčním prostředí s rizikem odchodů jejich zaměstnanců ke konkurenčním společnostem, nebo rizikem úniku těchto informací mimo skupinu AGEL. Veškeré platby, které poskytovali Business Advisor, procházely standardně účetnictvím společnosti a byly pravidelně revidovány externími auditory bez jakéhokoli nálezu. Veškeré plnění ze strany Business Advisor bylo řádně realizováno, předáváno a odpovídalo zadání ze strany Martek Medical. Ten časový nesoulad v některých předaných dokumentech byl způsobem administrativním pochybením, na které se přišlo při zpětné kontrole. V průběhu té spolupráce s Business Advisor došlo k výraznému snížení počtu vyloučení spol. Martek Medical z veřejných zakázek, a to z 11 na 6,7 %, tedy téměř o polovinu *(pozn. soudu: nicméně Business Advisor je za rok 2012 provedeno pouze 21 kontrol ze 148 účastí Martek Medical ve veřejných zakázkách)*. Za třetí, nebyla prokázána žádná souvislost mezi platbami poskytnutými spol. Business Advisor a předmětnou veřejnou zakázkou. První smlouvu mezi Business Advisor a Martek Medical uzavřeli 2. 1. 2012, veřejná zakázka byla vypsána 26. 3., vítězný uchazeč byl vybrán 25. 5. *(pozn. soudu: platba 1 000 000 bez DPH provedena 29.5.2012)* a smlouvu podepisovali v červnu 2012. Přijde mu naprosto iracionální, resp. neexistuje žádná časová ani věcná souvislost mezi platbami, které poskytovali Business Advisor a předmětnou zakázkou. Je absolutně iracionální, aby Martek Medical touto formou poskytoval domnělé úplatky ještě před samotnou realizací veřejné zakázky, kdy nebyl znám vítěz zakázky. (*pozn soudu.: naopak soudu se jeví série fakturací a plateb jako zcela logická z pohledu trestné činnosti. Dne 14.5.2012 je před otevíráním obálek vystavena faktura na 1 000 000 Kč, aby se pachatelé ujistili o závazku Martek Medical úplatek poskytnout, faktura je přitom vystavena s nepodstatnou chybou, která by však umožnila její storno v případě nenadálých obtíží při soutěži – uvedení snížené sazby DPH 10 % namísto správné 14 % (srovnej originály „totožných faktur" č.l. 7544/sv. 25 a př. 34/I/4-č.l. 272), 15.5.2012 jsou otevřeny obálky, 25.5.2012 je vyhlášen vítěz zakázky a 29.5.2012 následuje platba částky 1 000 000 bez DPH, po podpisu smlouvy dne 29.6.2012 pak Martin D. komunikuje s Romanem T. ze společnosti SELLER Moravia o tom, že „jednička je jednička" (č.l. 4643/sv.16 a 4648/sv. 16) , tedy v kontextu s již uhrazeným milionem korun se zřejmě jedná o odměnu za „organizaci veřejné zakázky" požadovaným způsobem.*) Nebylo nijak prokázáno, jakým způsobem měl Ing. D. zajistit vítězství Martek Medical v předmětné zakázce. V obžalobě se hovoří pouze o jakémsi vlivu Ing. D. na osoby řídící činnost Městské nemocnice Ostrava a je dokazováno pouze frekvencí telefonní komunikace s těmito osobami. Nikde se však neprokazuje, že tento vliv měl zajistit vítězství Martek Medical v předmětné zakázce. Dále využil svého práva a odepřel vypovídat.

99. Dále Ing. Tomáš D. vypověděl dne 9. 9. 2019 (č. l. 22869/sv. 75 – č. l. 350 zvláštního svazku), kdy se vyjádřil k obžalobě 4 VZV 2/2018 – 77 T 1/2019, přičemž uvedl, že poté, kdy probíhá hlavní líčení 77 T 1/2016 již téměř 3 roky, tak v nové obžalobě neshledal žádné nové skutečnosti, které by vyplývaly z již uzavřeného řízení či probíhajícího hlavního líčení. Nová obžaloba setrvává na tom, že platby za poradenskou činnost Business Advisor byly ve skutečnosti úplatky pro Ing. D. za ovlivnění veřejné zakázky v Městské nemocnici Ostrava takovým způsobem,

že to vyhovovalo Martek Medical. Tudíž takovéto vynaložení finančních prostředků nemělo z hlediska spol. Martek Medical jakékoli opodstatnění. Tyto náklady nemohou být ze své podstaty považovány za náklady účelně vynaložené na získávání a udržení příjmu a nemohou být zahrnuty ani do účetních výkazů a daňových přiznání Martek Medical. Nicméně zdůraznil, že v probíhajícím hlavním líčení nebylo žádným způsobem prokázáno, že by Ing. D. jakýmkoliv způsobem ovlivnil zaměstnance Městské nemocnice Ostrava tak, aby vypsala zmíněnou zakázku ve prospěch Martek Medical či zajistil vítězství Martek Medical v této zakázce. Domnívá se, že takové osoby ani nejsou, protože se nepodařilo prokázat, že by zástupci Městské nemocnice Ostrava jednali způsobem, který by zakládal možné podezření z trestné činnosti. Žádná z těchto osob nebyla obviněna a trestní řízení vůči nim bylo odloženo. Logikou státního zástupce by tedy na lavici obžalovaných měli sedět také pánové N. a Š. nebo p. P., protože s těmito osobami mohlo dojít ve vzájemné součinnosti ke spáchání trestného činu. Nebylo prokázáno, že by někdo manipuloval se zadávací dokumentací, a je zřejmé, že oni, jako obžalovaní, to udělat nemohli. Rovněž nebylo zjištěno, kdo zajistil vítězství ve veřejné zakázce. Z výpovědí svědků a přehraných odposlechů pak jednoznačně plyne, že vliv Ing. D. na tuto zakázku byl nulový. V probíhajícím řízení bylo zjištěno, kde se nemocnice inspirovala a inspiruje při vypisování veřejné zakázky (*pozn. soudu IKEM Praha).* Jednoznačně zaznělo od všech zainteresovaných osob, že na nikoho nebyl vyvíjen žádný nátlak, ať již ve výběrové komisi, ve vedení nemocnice, u administrátora zakázky nebo kdekoli jinde, který by vedl preferenci jakéhokoli dodavatele. Musí tedy položit otázku, za co vlastně měli ten úplatek zaplatit. Jednotlivé faktury po jejich úhradě ze strany Martek Medical Business Advisor řádně zaúčtoval, odvedl DPH, hradil z nich svou provozní režii, odváděl daň z příjmu, sociální, zdravotní pojištění. Neměli tedy žádný motiv k tomu, aby bezúčelně, bez jakéhokoli ekonomického opodstatnění vynakládali finanční prostředky společnosti a takto vynaložené finanční prostředky záměrně zahrnovali do účetní výkazů a daňových přiznání, jak je uvedeno v obžalobě. Odpověď zní, že motiv takového jednání neměli žádný a v rámci nastavených kontrolních mechanismů v Martek Medical, potažmo ve skupině AGEL, takto konat ani nemohli. Znovu zopakoval, že Business Advisor vykonával funkci jakéhosi interního auditora, který jim dával garanci, zpětnou vazbu a poskytoval know-how z hlediska správnosti kompletace nabídek do veřejných zakázek. Z tohoto důvodu pro něj činnosti Business Advisor měly ekonomické opodstatnění. Spol. Business Advisor vybrali právě proto, že to byla relativně malá firma, bez vazeb na jiné potenciální konkurenční skupiny, které spadaly do velké čtyřky, čímž bylo také eliminováno riziko úniku informací z vnitřních struktur těchto velkých společností. Dalším kritériem bylo, že tato společnost prostřednictvím svých partnerů spolupracovala s jinými významnými klienty v regionu, spolupracovala s advokátními kancelářemi, což splňovalo jejich požadavky a představy o naplnění spolupráce a garantovalo to z jejich strany kvalitní a použitelné výstupy pro jejich práci. Platby poskytnuté spol. Business Advisor byly jednoznačně odměnou za poradenskou a kontrolní činnost, kterou prováděla pro Martek Medical a ničím jiným. *(pozn. soudu: v Business Advisor však kontroly neměl kdo fyzicky provést, neměla zaměstnance, předseda představenstva Břetislav P. kontroly neprováděl, neboť za ně nedostával, ač jiné poradenství zaplaceno měl, a odměny za kontroly neúčtovala ani společnost D. a partneři, vyjma dílčích fakturací v prosinci 2012 a květnu 2013.)* Nepotřebovali Ing. D. k tomu, aby jim zajistil vypsání veřejné zakázky v městské nemocnici v jejich prospěch, ale v té době využívali jeho poradenských služeb v oblasti kontroly a poradenství při zpracování nabídek do veřejných zakázek. V obžalobě je předestřena také řada důkazů, které mají svědčit o fiktivnosti tohoto plnění, ať už se jedná o údajný časový nesoulad či krátké časové období mezi vydaným potvrzením a podáním nabídky, nesoulad mezi obsahem vydaného potvrzení a obsahem kontrolované nabídky a další. Tak, jak uvedl i spoluobž. Ing. Radim G., víceméně se jednalo o jakási administrativní pochybení, která se stávají i orgánům činným v trestním řízení, např. při zadávání znaleckého posudku na byt Ing. G., případně v programu hlavního líčení, který jim byl doručen dne 2. 9. 2019. Stejně tak další důkazy v obžalobě, které mají svědčit o fiktivnosti tohoto plnění, mají mnohem logičtější zdůvodnění než krkolomné konstrukce vytvořené obžalobou, např. e-mailová korespondence v rámci firem Ing. D. Všechny tyto další důkazy jsou znovu připraveni vyvrátit, vysvětlit a argumentaci podpořit

výpověďmi svědků a znaleckými posudky, které prokazují opodstatněnost a oprávněnost vydání finančních prostředků.

100. Dne 12. 5. 2021 pak obžalovaný vypověděl (č. l. 24911/sv. 85 – č. l. 544 zvláštního svazku), kdy uvedl, že podle vyjádření Ústavu pro zdravotnické informace a statistiky (ÚZIS), které vyžádal státní zástupce, má vyplývat, že informace o spotřebě kardio intervenčního materiálu v Městské nemocnici v Ostravě nezveřejňuje. Nicméně odpověď ze strany ÚZIS není úplně přesná, protože pokud se podívají do samotného registru do statistik, tak na str. 30 a 31 v daných statistikách jsou uvedeny i počty třeba implantovaných metalických stentů jako nepotahovaných stentů, je to uvedeno přesně na kusy nejen rámci Městské nemocnice Ostrava, ale samozřejmě průřezově v rámci všech kardio center v ČR. Data z registru ÚZIS přitom předkládali do spisu již v r. 2016 jako přílohu návrhu na předběžné projednání obžaloby. Trvá tedy na tom, že tyto údaje jsou veřejně dostupné. Tyto záznamy zveřejňuje i Česká kardiologická společnost a jsou probírány na různých odborných konferencích a seminářích. Např. H., který vypovídal 23. 4. 2018, uvedl, pokud jde o spotřebu FN v Ostravě, že samozřejmě není veřejný zdroj, kde by se psalo, kolik stentů, kolik drátů a balonů spotřebovali, to nikdo neví, ale veřejně dostupné jsou počty výkonů, včetně počtů intervencí a z toho si může odborník poměrně jednoduchými výpočty dovodit, kolik se spotřebuje materiálu. Rovněž MUDr. K., primář odd. kardiologie, se vyjádřil v obdobném směru, že v jeho oboru intervenční kardiologie je zhruba 700 pacientů na tzv. perkutální koronární angioplastika a oni ví, že na jednoho pacienta potřebují 1,1 balonů, 1,2 stentů, což jsou čísla, která kolísají. Podle toho ale vědí, kolik potřebují, tzn., potřebují 800 balonů, 900 stentů. Pokud by měl tedy shrnout své vyjádření k odpovědi ÚZIS, tak uvedl, že odpověď není úplně přesná, ÚZIS částečně zveřejňuje statistiky o počtech a typech výkonů na jednotlivých pracovištích, ze kterých lze potom následně kvalifikovaně odhadnout spotřebu konkrétních typů materiálu. Nicméně tímto směrem dotaz ze strany státního zastupitelství na ÚZIS nesměřoval, přičemž další zdroje těchto informací o spotřebě kardiologických materiálů jsou dostupné z jiných odborných publikací a seminářů. Tudíž podle jeho názoru ty informace, které obžaloba považuje za neveřejné, tj. spotřeba materiálu, resp. počty výkonů, jsou standardně dostupné odborné veřejnosti a z těchto veřejně dostupných zdrojů lze poměrně přesně predikovat informace, které jsou v obžalobě označovány za neveřejné. Na stránkách ÚZIS není potřeba žádná registrace, rovněž popřel, že by předával Ing. D. nějaké neveřejné informace, které by Ing. Martin D. mohl zneužít.

101. **Rovněž obž. Tomáš D. tedy postavil své výpovědi na tom, že se jednalo o běžnou obchodní činnost a veškeré činnosti, které Business Advisor byly zaplaceny, byly spol. Business Advisor také provedeny. Byť i v této části zůstávají některé otázky nezodpovězeny a daná vysvětlení přinášejí přinejmenším otazníky. Není tedy soudu zcela zřejmé, proč byla běžná obchodní činnost organizována prostřednictvím nejvyšších ředitelů, tedy Ing. G., Ing. D. a Ing. W. v podstatě tajně, proč nebylo zaměstnankyni p. M. sděleno, že má nabídky rovnou konzultovat se spol. Business Advisor, když zařazení více prostředníků mezi zpracovatele nabídek a kontrolující osobu samozřejmě vytvářelo prostor pro další chyby a nepřesnosti, přičemž odůvodnění tím, že p. M. neměla být vystavena nátlaku, soudu připadá čistě jako účelové. Již v případě Ing. Tomáše D. pak soud poukazuje na to, že součástí jeho výpovědi nikdy nebylo označení fyzických osob, které práce skutečně prováděly, neboť spol. Business Advisor jako právnická osoba tak sama činit nemohla. Podle výpovědi Ing. Tomáše D. pak většina činností směřovala do vnitřní divize vedené Ing. Milošem J., který však podrobněji s kontrolní činností Business Advisor seznámen nebyl a pouze vídával Ing. D., resp. Ing. P., v sídle firmy. Zde je tedy namístě položit otázky, proč Martek Medical nenajala osobně přímo Ing. D., kterého Ing. Roman G. osobně znal a znal jeho kvality, a proč si najímala na poradenskou a kontrolní činnost malou firmu, která sama neměla žádné zaměstnance a musela na tyto činnosti najímat další osoby, stejně jako to bylo tvrzeno o poradcích tzv. velké čtyřky. Stejně tak vysvětlení administrace zakázek prostřednictvím tří nejvyšších ředitelů běžné obchodní činnosti pod**

záminkou nevytváření nátlaku na zaměstnance podle soudu neobstojí, zejména za situace, kdy, jak tvrdil Ing. G., v podstatě na pracovišti byl pouze ve čtvrtek a v pátek a tyto kontroly bylo třeba provádět narychlo před termíny dodání nabídek do veřejných zakázek. Soud pak u tak zkušených a objektivně úspěšných manažerů, jako jsou Ing. G. a Ing. D., nemůže přehlédnout, že opomněli přidanou hodnotu v podobě přímého vzdělávání p. M., která v případě, že by sama jednala s fyzickými osobami provádějícími činnost za Business Advisor, sama nabírala zkušenosti pro svou další činnost. Naopak způsob administrace nabídek od p. M. směrem k Business Advisor a zpět a utajování kontrolní činnosti před běžnými zaměstnanci vytváří zcela jednoznačně dojem, že o smlouvě měli a mohli vědět jen osoby, jejichž podpisy byly vyžadovány pro zajištění a řádné fakturace a průběh plateb, neboť kdyby o smlouvě věděli běžní zaměstnanci, vytvořilo by to ve firmě více nežádoucích otázek než odpovědí.

102. **Zmocněnec právnické osoby Filip H.** v přípravném řízení využil svého práva a odepřel vypovídat, pouze uvedl, že spol. Martek Medical se domnívá, že obvinění je neodůvodněné a neoprávněné (č. l. 2148-2150/sv. 8). Rovněž dne 9. 9. 2019 nový zmocněnec společnosti Ing. René J. (č. l. 22872/sv. 75) uvedl, že obvinění spol. Martek Medical, v tuto chvíli Perfect Distribution, uvedené v obžalobě (4 VZV 2/2018 – 77 T 1/2019) v plném rozsahu odmítají. Spol. Martek Medical, dnes Perfect Distribution, se ničeho protiprávního nedopustila.

103. **Obž. Ing. Břetislav Č.** v úvodním hlavním líčení (č. l. 20059/sv. 66) vypověděl, že s obžalobou a tím, co je kladeno jemu a jeho kolegovi, Ing. G., a firmě VOSTAV za vinu, zásadně nesouhlasí. Není pravdou, že byli jakkoli zvýhodňováni v předmětných výběrových řízeních. Ke své osobě uvedl, že vystudoval stavební průmyslovku, následně Vysokou školu báňskou, obor výstavba dolů a geotechnika. Poté se vždy pohyboval v technických funkcích, jak u tehdejšího VOKD, Ingstavu Brnu, poté od r. 1994 ve firmě ESTAV a od r. 199 s kolegou Ing. G. ve firmě Vostav Morava. V r. 2010 v první půlce roku se přestěhoval z Velké Polomi ke své nynější ženě do Poruby na ul. xxx. Občas chodíval na pivo do restaurace U Jozífka, kterou pak zavřeli, a jeho kamarád z toho udělal fitcentrum, tudíž začal navštěvovat v r. 2010 občas restauraci u p. K., kde se blíže seznámil s Ing. Martinem D. Jejich firma Vostav Morava podnikala ve stavebnictví a v rámci této činnosti i mimo ni se pravidelně účastnili výběrových řízení na stavební práci. Nejsou ale nijak velká firma, aby byli rentabilní a mohli nabízet konkurence schopné ceny. Snaží se minimalizovat náklady, což mj. znamená, že nemá zbytečné zaměstnance, přípravu do výběrových řízení měla na starosti jedna asistentka, čímž myslí administrativu, shromáždění podkladů a dalších věcí. Co se týká asistentek, na pozici asistentek jim od r. 2007 do r. 2010, než přijali p. G., se vystřídalo asi 5 zaměstnankyň a vždy po půl roce odešly, buď proto, že toho na ně bylo moc, nebo je ta práce nebavila. S nástupem p. G., která byla snaživá, ale v předchozím zaměstnání měla jiné zaměření, běžnou administrativu zvládala, avšak občas udělala drobnou chybičku, což bylo důvodem, proč byli vyloučeni z řad výběrových řízení. Zpětně si uvědomuje, že když tento problém ve firmě řešil i u piva, bylo mu Ing. D. nabídnuto, že mu může zajistit provádění kontrol podávaných nabídek, s čímž následně souhlasil. Zpočátku ani p. G. nevěděla, netušila, že provádí kontroly externí firmou. S Ing. D. se dohodli nejprve na tom, kontroly budou prováděny do konce r. 2010. Smlouvu s Business Advisor s Ing. D. dohodl sám, kolega Ing. G. jen připodepsal, protože v době uzavření smlouvy podepisovali dvěma osobami. On má ve firmě na starosti nabídky, ekonomický úsek a administrativu a společně s Ing. G. mají na starosti zpracování cen do nabídek. V prosinci 2011 poté, co jeho kolega G. měl úraz a byl hospitalizován v nemocnici, požádal Ing. D. o prodloužení smlouvy na další rok. Se změnou zákona o zadávání veřejných zakázek a po vzájemné dohodě s p. G., že danou problematiku zvládá, další kontroly už neměly smysl. Nabídky se zadavatelům vždy předávaly v tištěné podobě, aspoň v té době u nich, a tudíž je p. G. sestavovala taktéž v tištěné podobě, a proto i pro kontrolu vždy předložil nabídku v tištěné podobě a ne elektronicky. Předávání probíhalo tak, že většinou osobně na kurtech Ing. D. obálku s nabídkou v tištěné podobě doručil, nebo mu ji doručil na firmu, nebo on sám, či jeho asistentka vyzvedla obálku s nabídkou u

nich ve firmě. Zpátky po kontrole se to k nim dostávalo během cca 5 dnů podobnou cestou. (*pozn. soudu: D. & partneři nevyúčtovali Business Advisor žádnou činnost ve prospěch VOSTAV MORAVA – viz. příloha D přehled fakturace D. & partneři a Business Advisor a shodně příloha 34/I/3 – č.l. 133 a 97, příloha 34/I/4 – č.l. 232, 215, 194*, *ačkoliv mělo proběhnout celkem 36 kontrol*) On pak osobně p. G. sdělil, že tam jsou nějaké nedostatky, nebo zdůraznil, na co je třeba dát si pozor, nebo taky neměl co vytknout a neřekl nic. Připomínky k nabídkám přicházely nejčastěji na samostatném archu papíru, případně na tzv. samolepících lístečcích *(pozn. soudu: všechny údajné poznámky jsou však vyhotoveny počítačovým tiskem nebo rukou psanými poznámkami na listech papíru A4, tj. nikoliv na samolepících lístečcích – č.l. 14111 – 14 147/sv. 47.)* Díky této prováděné kontrole p. G. získala větší zkušenosti a jejich nabídky byly kvalitnější po formální stránce a jim odpadla starost shánět novou asistentku a firmě nevznikla škoda ani časová, ani materiální, při zaškolování a získávání nové asistentky. P. G. je u nich stále. V době, kdy byla kontrolní činnost prováděna, jejich společnost vyhrála asi 10 výběrových řízení u nejrůznějších dodavatelů. Chtěl by v této souvislosti hlavně zdůraznit, že nebyli v době trvání kontrolní činnosti ani jednou z výběrového řízení vyloučeni pro formální nedostatky, což potvrdilo i vyšetřování Policie ČR. Po ukončení smlouvy o kontrolní činnosti v dubnu 2012 se změnou zákona o zadávání veřejných zakázek, i po tomto datu, kdy se potkali s Ing. D. a konzultovali chod jejich firmy, vždy ochotně poradil. Podotýká, že se v té době vídávali poměrně často, a hlavně diskutovali i o chlapských věcech. V r. 2013 dcera studovala v Belgii a syn postupně ztrácel zájem o sport, zejména o tenis, který hrával u p. K., dcera hrávala také. V r. 2014 začal rekonstruovat rodinný dům ve Velké Polomi a postupně přestal docházet na kurty i na pivo, v r. 2015 se přestěhoval do rodinného domu ve Velké Polomi a u p. K. od té doby zatím nebyl. To je asi vše k firmě Business Advisor. Pokud jde o zakázky městské nemocnice, v městské nemocnici pracovali před danými dvěma zakázkami v r. 2010, dle projektů zpracovaných p. F. provedli rekonstrukci porodního oddělení. Tehdy by chtěl zdůraznit, že zakázky nebyly první, které realizovali. Zakázka byla podle projektu na 45 milionů, oni ji vysoutěžili za necelých 41 milionů Kč, včetně DPH. Doba realizace byla od 11. měsíce 2010 až do 5. měsíce 2011. Ředitelem nemocnice v té době byl p. Z. Zakázka centrální sterilizace a hemodialýza byla soutěžena dle projektu ke stavebnímu povolení z r. 2010. Ke stavebnímu povolení tudíž v rámci té zakázky museli dopracovat i prováděcí projektovou dokumentaci. Cena z r. 2010 byla 53 milionů Kč, jejich firma v době vyhlášení zakázky v r. 2012 ji vyhrála za 45 057 000 Kč. Na této zakázce vznikly vícepráce. Městské nemocnici Ostrava se nepodařilo zajistit souběh prací při rekonstrukci interiéru a exteriéru. Městská nemocnice žádala dotaci na výměnu oken, zateplení budovy, nezískala dotaci v tomto daném časovém úseku a z logiky věci vyplývá, že si u nich objednala konečnou úpravu čistých prostor hemodialýzy a hlavně centrální sterilizace, která znamenala výměnu oken. Pro nemocnici to byla podstatně větší ztráta jak na provoze, tak na zařízení. Asi každý si dokáže představit opravit interiér a za rok měnit okna, bourat parapety, zvětšovat otvory a následně vložit nová okna v těchto prostorech. Další vícepráce vznikly hlavně z důvodu stupně zpracované projektové dokumentace ke stavebnímu povolení. To znamená, že v rámci realizace a souběhu se dodělával prováděcí projekt podle platné legislativy, a tudíž ani projektant nemohl tušit, že budova postavená v 80. letech je v takovém stavu, že u provádění bouracích prací příček se začaly dotvarovávat přetížené konstrukce vyššího patra. Pokud jde o zakázku na plicní oddělení, celá tehdy už dle prováděcí dokumentace činila 30 milionů Kč, jejich nabídka byla 16 milionů. V průběhu vyhlášení soutěže až po podpisu smlouvy o dílo jejich firma získala asi 5 zakázek. Současně museli začít realizovat vícepráce hemodialýzy, proto začal shánět, když se dozvěděl, že jejich firma vyhrála, subdodavatele a chtěl rozdělit zakázku po jednotlivých celcích. V té době mu ale přišla nabídka firmy DAV (pozn. soudu: Demolice a Výstavba), která jejich firmě zaručovala splnit náročný termín, a jelikož tato firma se účastnila veřejné zakázky, znala rozsah prací a byla si vědoma všech rizik, včetně možných následných sankcí. Plnou moc pro zastupování firmy vystavil pro Ing. Arnošta T. při podpisu smlouvy s DAV. Firma DAV danou zakázku jako subdodavatel jejich firmy bez problémů zvládla a na akci s vyskytly vícepráce řádově 3 %, což potvrdil i soudně znalecký posudek vypracovaný Policií ČR. Podotýká, že tato zakázka už se prováděla dle prováděcí projektové dokumentace. Chtěl

by říci, že pokud by předem věděl, že zakázku vyhraje, tak, jak naznačuje obžaloba, logicky by si na zakázku rezervoval kapacity. Rozdíl fakturace VOSTAV, městská nemocnice, DAV, VOSTAV činil asi 50 tisíc Kč na nějaké režijní náklady. I tuto zakázku kontroloval finanční úřad a neshledal nesrovnalosti.

Pokud jde o zvýhodnění při zadávání veřejných zakázek, vylučuje, že by jejich firma disponovala v předstihu zadávací dokumentací k zakázce hemodialýza a centrální sterilizace, jak tvrdí obžaloba. Zadávací podmínky k zakázce byly navíc zcela běžné, splnitelné pro většinu středních a velkých firem, které podnikají ve stavebnictví, ostatně ani jedna z firem, která se do výběru přihlásila, nebyla vyřazena. Jejich firma uspěla ve výběrových řízeních nejlepší cenou a asi i proto, že měli znalosti požadovaného prostředí a provozu městské nemocnice z předchozích zakázek. Jejich firma v době odevzdání nabídky na rekonstrukci plicního oddělení nemohla tušit, že při provádění prací bude spolupracovat s firmou DAV, a tudíž ani nemohla být předem dohodnuta na zvýhodnění při odstraňování vad, jak to opět dovozuje obžaloba *(pozn. soudu: hodinový nástup na odstranění vad nabízel i konkurenční Bytostav Poruba.)* Firma VOSTAV oficiálně oslovila firmu DAV s dotazem na odstranění uvedené vady, špatné omítky, která se vyskytla u vstupu do krevního centra. Firma DAV odpověděla, že tyto práce byly požadovány v rámci víceprací, nebyly v původní projektové dokumentaci zhotovitele, a i bez nějakého průzkumu to rychle provedli a vyúčtovali. V průběhu času se však začaly projevovat deformace, které zhotovitel při havarijní úpravě střechy, byla tam nějaká pojistná událost. Firma DAV to přímo sama, bez reklamace, opravila, musela to nechat vysušit, opravit, vyřezat a zástupce městské nemocnice byl informován. Z výše uvedeného vyplývá, že jejich firma nebyla nikdy zvýhodněna ani při realizaci domnělé reklamace. Na závěr by chtěl uvést, že kontrolní činnost firmy Business Advisor a VOSTAV byla řádně vykonávána, kontrolní činnost měla pro jejich firmu velký přínos, jak pro vedení, tak pro něj, který to měl na starosti, včetně výpomoci v době nemoci Ing. G. Tak i pro jejich zaměstnankyni v dané pozici. Ceny, které v předmětných výběrových řízeních nabídli, byly spíš nižší než průměrné, v žádném případě nemohli být zvýhodněni. Dále využil svého práva a odepřel vypovídat.

104. **Rovněž Ing. Břetislav Č. tedy ve své výpovědi popsal spolupráci se spol. Business Advisor jako běžnou obchodní činnost. Z pohledu soudu se však zcela jednoznačně vyjádřil k činnosti spol. Business Advisor, z níž znal pouze Ing. D., který „spolupráci" s Business Advisor nabídl a poté ji také řídil. Ani Ing. Břetislav Č. se nevyjádřil k tomu, kdo fakticky měl kontroly provádět, přičemž za situace, kdy by kontrolujícím Ing. Martin D., nelze než znovu poukázat na skutečnost, že Ing. D. i v tomto případě dohodil „soudu neznámým" akcionářům spol. Business Advisor téměř milionový obchod, z nějž by sám inkasoval odměnu pouze několika tisíc Kč měřeno sazbou odměny za podnikatelské poradenství ve výši 1 600 Kč za hodinu, přičemž ve skutečnosti nežádal a nedostal za deklarovanou službu ničeho. Za podstatné z vyjádření obžalovaného pak soud považuje zejména tu skutečnost, že v dané době se účastnila spol. Vostav Morava více veřejných zakázek, kde, jak vyplývá ze zjištění soudu, bylo zadavatelem nejen město, ale i krajský úřad, resp. některý z dotačních programů.**

105. **Obž. Ing. Petr G.** pak v úvodním hlavním líčení vypověděl (č. l. 20062/sv. 66 – č. l. 18 zvláštního svazku), že je členem představenstva spol. Vostav Morava, žádné trestné činnosti se nedopustil. Je absolventem Střední průmyslové školy stavební a posléze Vysoké školy báňské, obor výstavba dolů a geotechnika. Po absolvování vysoké školy nastoupil na Dole Jan Šverma, kde od r. 1988 do r. 1992 působil v různých provozně technických funkcích od jaderníka po vedoucího úseku. Byl zároveň členem Báňské záchranné služby. V r. 1992 nastoupil u spol. ALEX jako stavební technik a posléze stavbyvedoucí, stejnou funkci vykonával u firmy Exstav a od r. 1999, kdy získal autorizaci České komory autorizovaný inženýr a technik, obor pozemní stavitelství, až dosud jako spoluzakladatel a stavební technik působí u firmy Vostav Morava. Poukázal rovněž na svůj zdravotní stav, kdy opakovaně prodělal hlubokou žilní trombózu s plicní embolií, onemocnění páteře a v prosinci 2011 utrpěl vážný úraz, kdy měsíc byl hospitalizován v nemocnici a pak byl ještě

rok na nemocenské (doloženo č.l. 10 – 11 příloha A). Toto období pokrývá období podávání a realizace předmětných zakázek. V průběhu vyšetřování jeho nehody nebo z důvodu tak závažných následků mu byla indikována vážná krevní nemoc trombofilie a v kombinaci s dalšími zdravotními problémy to je pro něj stále omezení. Z obviněných zná pouze svého kolegu Ing. Č., dále na firmě jednou nebo dvakrát zahlédl Ing. D. Nebyl si vědom, jestli ho tenkrát znal, nebo ho poznal až podle medializování této věci. Ostatní obviněné nezná. Co se týče fungování jejich firmy, jsou čtyři společníci, je to Ing. Č., který má na starosti zejména ekonomiku firmy, nabídky, jednání vně firmy, pak je to on, který se stará o výrobu, koordinuje nabídky cenově, má na starosti personální práci s výrobními zaměstnanci. Ing Č. má na starost ještě personální práci s výrobními zaměstnanci a s THP. Pak je tam kolega, Ing. O., to je hlavní stavbyvedoucí, který má na starosti bezpečnost v rámci firmy, a kolega K., který má na starosti materiál, stroje, ten ani nemá kancelář přímo v sídle firmy. Rozdělení není zcela striktní, ale v podstatě z 90 % se to dodržuje. Vzhledem k tomu, že jich je poměrně málo, tak se někdy musí trochu zastupovat. Jinak ve firmě pracuje zhruba ještě dalších 10 techniků, řidičů, dělnické profese, zhruba celkem 50 lidí. Ve výběrových řízení na stavbách se potkávají v rámci své činnosti s firmami řádově většími a nemají tolik vlastních zdrojů nebo pracovníků, kteří by mohli vždy rychle provádět různé druhy kontrol. Ke smlouvám o kontrolní činnosti s Business Advisor by chtěl uvést, že ji spolupodepsal na žádost Ing. Č. jako druhá osoba, podle tehdy platného výpisu z obchodního rejstříku. Na podrobnosti smlouva se ho neptal, neměli spolu žádný problém. Ke smlouvě mu bylo řečeno, že předmětem je kontrolní činnost externí firmy, aby nabídky byly po všech stránkách v pořádku. Plnění smlouvy tenkrát zajišťoval, jako osoba pověřená jednat s objednatelem, kolega Ing. Č. Stejně tak smlouvy, které on domlouval v rámci činnosti jejich firmy, tak zase kolega Ing. Č. podepisoval jako druhá osoba, protože to tenkrát bylo zapotřebí. Neměl, ani nemá žádný důvod pochybovat o prospěšnosti této smlouvy pro jejich firmu. Firma funguje na principu důvěry, je jich málo, aby si mohli nevěřit. Prospěšnost kontrolní činnosti vyplývající z této smlouvy, tzn. výrazné snížení počtu vyloučení jejich firmy ze soutěží ve veřejných zakázkách, byla konstatována i v závěru policejního rady z úředního záznamu, vyhodnocení účasti spol. Vostav Morava. Myslí si, že tam došlo k nějakému poklesu z 13 % na 1 nebo 2 %. Protože Ing. G. měla kumulovanou funkci, byla tam krátce, a nebylo možné, aby se vše hned naučila. Stavebnictví není lineární obor a v druhé půlce roku toho bylo strašně moc. Všichni zadavatelé, kteří jsou nějak napojeni na veřejné finance, tak se snaží doinvestovat ještě to, co jsou schopni, a samozřejmě ta práce se nedá uložit a říct udělá se to za 14 dní nebo za měsíc. Takže chybovost může být větší. Dodatek smlouvy už podepsal zřejmě někdy v období po úrazu, nevybavuje si přesně situaci kdy, ale tenkrát byl opravdu rád, že je živý a nebyl schopen provozně cokoli řešit. Co se týče vlastních zakázek Městské nemocnice Ostrava, jak nabídky, tak realizace vzhledem k jeho roční rekonvalescenci, se osobně neúčastnil a o to větší tlak byl na zbylé pracovníky jejich firmy, zejména na kolegu Ing. Č. To, co se k zakázkám dozvěděl, tak ví, že u první zakázky byla velmi složitá situace v tom, že chyběl projekční průzkum, kdy po vybourání příček, které měly být odstraněny, došlo k dotvarování konstrukce vlivem vnějšího zatížení vyšších pater, které byly realizované v rozporu s původní projektovou dokumentací. Tohle konkrétně by mohl rozvést kolega Ing. B., který tam byl jako hlavní stavbyvedoucí. Práce, které tenkrát prováděli na zajištění chodu nemocnice, protože to mělo vliv na chod nemocnice, prováděli v podstatě 7 dní v týdnu a jich se tenkrát dost dotklo, že v celostátním deníku, byla to Mladá fronta dnes, vyšel nějaký článek, ve kterém novinářka zmiňovala, že od nějaké paní slyšela, že její muž, který tam byl hospitalizován, se musel přestěhovat, protože nějaká firma zbourala nosnou zeď. Podotýká, že se jednalo o skeletovou konstrukci, kde nosné zdi nejsou. To je asi vše, co si k té zakázce pamatuje. K zakázce č. 2 toho moc neřekne, protože subdodavatelsky byla prováděna firmou DAV, a to byl zřejmě jeden z důsledků jeho zdravotních komplikací. Kvalitu prováděných prací, jejich oprávněnost, správnou cenu potvrdil bez výhrad i policií oslovený soudní znalec Ing. Vaverka. To je vše, co k tomu může říci. Dále k dotazu uvedl, že se nezajímal o to, kdo za Business Advisor prováděl kontroling. Byla to věc, kterou zajišťoval Ing. Č. Nabídkové rozpočty u nich ve firmě připravuje rozpočtářka, byla tam p. H., a některé nabídky dělala p. H., nebo některé rozpočty. Ale

nabídka se neskládala jen z rozpočtu, rozpočet je takový technický popis věcí, kde se stanoví cena jednotlivých komponentů. Stejně, když ten rozpočet rozpočtářka udělá, tak potom buď kolega Č. nebo on společně tu cenu nějakým způsobem upravovali podle toho, jaké měli kapacity, a podle toho, jak moc o zakázku stáli a co věděli, že jsou schopni zlevnit, jak seženou jednotlivé subdodávky, ale nabídka jako taková se skládá z rozpočtu, a ještě spousty dalších věcí. K dotazu, zda využívali nějaký cenový systém, a za do nabídek uváděli ceny nižší než vyšší podle těchto rozpočtových systému, uvedl, že si nepamatuje zakázku, kde by šli nad rozpočtovou cenu. Neví přesně, jaká je v ceníkových cenách RTS nastavena marže. Pro ně to není otázka ceny nižší o 10, 20 nebo 30 %, je to spíše otázka, zda má firma zrovna vytížené kapacity, jak má zakázku daleko, jestli má zkušenosti s takovým typem stavby, a podle toho se cena upravuje. Ziskovost VOSTAVu byla nastavena tak, aby přežili. Některé zakázky byly ziskovější, některé méně. Některé zakázky se dělají proto, že se tam umístí větší počet lidí a jsou třeba zajímavé z hlediska referencí, ale zisk tam není vysoký. Pak jsou zakázky, kde mají zkušenosti a jsou schopni generovat zisk vyšší. Marže VOSTAVu se pohybovala od nuly do 15 %, někdy i 20. K dotazu, za kontroling pro ně nebyl drahý, uvedl, že smlouvu neuzavíral a věřil tomu, že Ing. Č. udělal vše pro to, aby byla smlouva uzavřená s co nejlepšími podmínkami. Pokud posléze z výběrových řízení přestávali být vylučováni, tak jim to zřejmě přineslo nějaké ovoce. Sehnat zaměstnance, který je zkušený, bude vědět, co má dělat, opravdu není otázka týdne ani měsíce, může se stát, že toho zaměstnance seženete až za měsíc, za dva, za tři zjistíte, že to není ten správný. Jejich rozpočtáři nebyli schopni dělat kontrolu na výdaje, to je jiná činnost. Nabídka se prostě skládá z dokumentů, z větší části spíše ekonomicko-právního charakteru, z nějakých referencí. Dále k dotazu státního zástupce uvedl, že smlouva se spol. DAV byla uzavřena v době, kdy byl na nemocenské, uzavření smlouvy měl na starosti kolega Ing. Č. Určitě je uzavřena v písemné podobě. K dotazu, zda někdy viděl zprávy o nedostatcích jejich nabídek předtím, než byly předloženy Business Advisor, uvedl, že je možné, že je viděl, ale je možné, že o nich neví, protože ty zprávy se neliší od jiných papírů, které pokládají různí kolegové na stůl. Pokud s nimi nepracuje on, tak se nepídí po tom, kdo má, co na stole. Pokud mu bylo předestřeno, že se Vostav Morava v letech 2008-2011 před spoluprací s Business Advisor účastnil 35 veřejných zakázek, přičemž v tomto období byla vyřazena jen v 7 sedmi případech, zatímco z osvědčení Business Advisor fakticky vyplývá, že skoro každá jejich nabídka měla nedostatky (viz č. l. 14111-14147/sv. 47) uvedl, že by spekuloval s tím, že předtím se neúčastnili jen veřejných zakázek a předpisy pro podávání návrhu do veřejných zakázek se v průběhu času měnily, na což není odborník. Ví, že vylučováni byli, poté, kdy angažovali Business Advisor, přestali být vylučováni, a to pro něho bylo podstatné. Uvedl, že ročně podávají 100-150 nabídek, přičemž podávání nabídek není jeho hlavní činností. Jeho hlavní činností je řízení chodu firmy. Pouze ví, zda nabídka byla odevzdána, zda ji chtějí odevzdat a případně, zda uspěli. Pokud mu byla osvědčení předložena, uvedl, že si k deklarovaným zakázkám nedokáže nic vybavit. S firmou Business Advisor nepřišel do styku. V letech 2011 a 2012 měla spol. Vostav Morava zhruba kolem 50 zaměstnanců, přičemž k dotazu uvedl, že u některých prací, např. v chemických závodech, bylo třeba, aby zaměstnanec držel pracovní pohotovost. Nabídku, že během jedné hodiny nastoupí na odstranění reklamovaných vad, nekoncipoval, spadá to do období, kdy byl na nemocenské. Nicméně nástup na odstranění vady neznamená odstranění vady, to znamená, je třeba si ji prohlédnout, dohodnout se na dalším postupu, zda jde či nejde o závadu ohrožující provoz, zda se vyžaduje další zkoumání a zda je to vůbec vada. Zda byli u této zakázky požádáni o odstranění vad do 1 hodiny, zakázku pro ně dělala firma DAV a s ní sjednával kolega Č. podmínky, měl by to tedy vědět on. Zda v době, kdy podepisoval smlouvu s Business Advisor, tato byla již podepsána ze strany této firmy, si nepamatuje. Podepisuje řádově stovky papírů, desítky různých smluv měsíčně, takže to neví.

106. **Obhajoba obžalovaného Petra G. je pak především na postavena na nedostatku subjektivní stránky, když pouze spolupodepsal smlouvu a její dodatek jako druhý podepisující, přičemž samotnou smlouvu měl na starosti Ing. Č. a Ing. Č. věřil a o smlouvu se nezajímal s tím, že obdobně bylo činěno i ze strany Ing. Č. v záležitostech, které měl na**

starosti on. Od prosince 2011 pak byl vážně nemocen, což doložil svými zdravotními zprávami (příloha A č.l. 9 – 11 pracovní neschopnost od 17.12.2011 do 20.10.2012). Při vědomí skutečnosti, že v průběhu odposlechů nebyl zajištěn jediný kontakt obžalovaného s Martinem D. a naopak veškerou komunikaci s Martinem D. zajišťoval Ing. Č., dopěl soud k závěru, že u obžalovaného lze jím prezentovanou verzi považovat za popis skutečně prožitých událostí, kdy pravá podstata smlouvy nemusela být obžalovanému známa. Pokud jde o „nestandartní" nabízené podmínky v podobě nástupu na odstranění vad a maximální výši pokuty, soud připomíná, že stejným způsobem postupoval i konkurenční Bytostav Ostrava a lze říci, že v tomto případě platí zásada známá všem, kdo byli investory třeba i drobné stavby, že stavební firma na počátku vztahu slíbí vše a pak se najdou překážky, proč slib nelze dodržet, ať již mají původ v počasí nebo nedostatku materiálu apod.

107. Zmocněnec spol. Vostav Morava a.s., Mgr. Ing. Martin J., pak vypověděl (č. l. 2066/sv. 76 – č. l. 20 zvláštního svazku), že jménem spol. Vostav Morava a.s. odmítá obžalobu. Tvrzení v ní jsou nepodložená a obžaloba jako taková je ve vztahu ke spol. Vostav Morava a.s. nedůvodná. V rámci své výpovědi by se chtěl věnovat především subjektivní stránce a motivu jednání spol. Vostav Morava, který v žádném případě nemohl existovat. Jednání jakéhokoli soukromého subjektu, dá se říci obecně, se vždy řídí prospěchem z něj, což je základní ekonomická poučka. Ne jinak je tomu v situaci, kdy se určitý subjekt rozhoduje o tom, zda dá, či nedá nějaký úplatek. Poměřuje, jaký prospěch z poskytnutého úplatku případně získá a vyvažuje to tím, jaké riziko z jeho poskytnutí může vyplynout. Motiv jednání obžalovaných tak, jak tvrdí obžaloba, to je získat výhodu při zadávání veřejné zakázky, je zcela absurdní, pokud se zamyslí nad tím, co konkrétně za tyto úplatky měla obžalovaná spol. Vostav Morava, či její představitelé, získat. Vezme-li v úvahu prvé výběrové řízení, tzn. na rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, lze z obžaloby zjistit, že v této akci bylo vyhlášeno zadávací řízení s jediným kritériem, a sice nejnižší nabídkovou cenou, a při tomto zadávacím řízení měl být navíc počet účastníků omezen losem a pouze náhodně vybraní účastníci měli být následně osloveni k podání nabídky. Určitě stojí za zmínku i to, že i v užším zadávacím řízení, které bylo pro tento případ zadavatelem zvoleno, není účast kohokoli jakkoli omezena, užší zadávací řízení je výzvou neomezenému počtu účastníků. Tedy podle obžaloby měl za částku 430 000 Kč, která měla být údajným úplatkem, Ing. D. zařídit to, že spol. Vostav Morava, resp. obecně, že bude vyhlášeno výběrové řízení zadavatelem Městskou nemocnicí Ostrava, jehož se bude moci účastnit neomezený počet účastníků, v němž bude počet uchazečů vyzvaných k podání nabídky náhodně omezen, a kdy tedy vůbec nebylo jisté, zda spol. Vostav Morava bude či nebude vyzvána k podání nabídky, a kde nakonec jediným hodnotícím kritériem byla nejnižší nabídková cena. Připadá mu to, jako kdyby si kupoval lístek na vlak, na který ostatní nastupují zdarma a o kterém ví, že možná pojede a možná nepojede, a pokud pojede, tak víte, že vás nikam nedoveze. Přesně to totiž měla spol. Vostav Morava podle tvrzení obžaloby získat za údajný úplatek. Jistotu, že se bude moci tak, jako kdokoli jiný, účastnit zadávacího řízení, ve kterém bude vybrána, možná ne, k podání nabídky, a pokud bude vybrána, bude soutěžit o nejnižší nabídkovou cenu. Je zřejmé, že tento údajný motiv tvrzený obžalobou je zcela absurdní a nemožný. Pokud jde o druhé výběrové řízení, zde by chtěl nejprve opravit obžalobu v tom směru, že na str. 12 je nesprávně uvedeno, že výběrové řízení na rekonstrukci plicního oddělení bylo vyhlášeno dne 10. 4. 2012, správné datum je 26. 3. 2012, a dále by chtěl upozornit na nesoulad obžaloby, která na str. 115 konstatuje, že spol. Vostav Morava měla být s předstihem informována o zadání této veřejné zakázky a přitom na str. 105 uvádí, že se nepodařilo zajistit důkaz, z něhož by vyplývalo, že Ing. D. získal s předstihem zadávací dokumentaci k této zakázce. Kritérií tohoto výběrového řízení, mj. obžaloba také v úvodu pomíjí jedno z nich, a sice dodací lhůtu, bylo celkem 5. Nabídková cena, dodací lhůta, lhůta k nástupu odstranění vad, smluvní pokuta za prodlení s dodací lhůtou a smluvní pokuta za prodlení s nástupem na odstranění vad. V této souvislost by si dovolil nastínit, co vyplyne z následného dokazování ve vztahu k těmto kritériím. Kritérium C, lhůta k nástupu na odstranění vad, bylo podle výslovného ustanovení zadávací dokumentace nutno uvést v celých hodinách. Je

tedy zřejmé, že nejnižší jednotkou byla jedna hodina. Kritérium D, tedy smluvní pokuty za prodlení s dodací lhůtou a za prodlení s nástupem na odstranění vad, byly naopak v zadávací dokumentaci opět výslovně omezeny na maximální přípustnou částku, a to sice 0,2 % ze smluvní ceny. Je nepochybné, že každý tržně se chovající subjekt, pokud chce skutečně soutěžit o tuto veřejnou zakázku, si po přečtení zadávací dokumentace uvědomí, že tato dopředu sdělená kritéria musí nastavit tak, aby byla na maximální, resp. minimální hranici, protože jinak si může být jistý, že jej jiný uchazeč v rámci těchto kritérií předežene. Je-li tedy obžalobou vytýkáno spol. Vostav Morava to, že stanovila tato kritéria na minimální, resp. na maximální hranici, tak je jinými slovy vytýkáno to, že si přečetla zadávací dokumentaci, že se nad ní zamyslela, a že se zamyslela nad nabídkou, kterou do výběrového řízení podávala, a že to dělala s vědomím, že chce v tomto řízení uspět. Z následného dokazování vyplyne i to, že spol. Vostav Morava nebyla jediná, kdo stanovil tato kritéria na nejnižší, resp. na nejvyšší hranici, a zároveň z něj vyplyne i to, že ne všichni uchazeči si byli schopni tuto zadávací dokumentaci řádně přečíst, protože sami sebe vyloučili tím, že stanovili tato kritéria v hodnotách, která byla dopředu transparentně všem uchazečům sdělena jako nepřípustná, tedy odporující požadavkům zadavatele. Reálně se tedy i v tomto řízení soutěžila pouze dodací lhůta a nabídková cena. Pokud jde o dodací lhůtu, je zřejmé, že tato je ovlivněna mnoha okolnostmi. Především kapacitou daného dodavatele, možností alokovat jeho kapacity na příslušnou zakázku, na jeho dodavatelských vztazích, které zajišťují rychlost dodávek či na akceptivitě řízení stavby. Z obžaloby nezjistil, jakým způsobem měl Ing. D. zajistit, že jiný uchazeč na tuto zakázku nezajistí tolik kapacit, aby lhůtu poměrně zkrátil na technologické minimum. Obžaloba v tomto ohledu tuto skutečnost nijak neobjasňuje. Opět tedy, pokud by měl uzavřít, spol. Vostav Morava měla podle obžaloby za úplatek získat to, že bude vyhlášeno výběrové řízení, jehož se bude moci účastnit neomezený počet uchazečů a v němž jedinými reálnými hodnotícími kritérii byly nejnižší nabídková cena a dodací lhůta, tedy veličiny, které spol. Vostav Morava nemohla jakkoli ovlivnit u ostatních uchazečů, a proto jí nemohly přinést jakoukoli výhodu oproti nim.

VÝPOVĚDI SVĚDKŮ

108. Za stěžejní usvědčující důkaz pak soud považuje výpovědi svědkyň Hany K. a Lenky O., které popsaly systém fungování reklamní agentury PROPAG-STORM a.s., prostřednictvím které spol. Business Advisor nakupovala reklamu a „propagovala“ svou existenci.

109. **Svědkyně Hana K.** dne 26. 4. 2017 u hlavního líčení vypověděla (č. l. 20477/sv. 67 – č. l. 35 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Ing. Martina D., obž. Jiřího H. osobně nezná, ale ví, že jde o zástupce společnosti, se kterou uzavírali další smlouvu. Spol. Business Advisor a spol. PRAGOIMEX zná, spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, a spol. Vostav Morava nezná. Nezná ani obžalované Břetislava P., Tomáše D., Romana G., Břetislava Č. či Ing. Petra G. S Ing. Martinem D. se zná tak, že tento zastupoval spol. Business Advisor a.s. a oni byli ve spolupráci se spol. PROPAG-STORM a.s., kdy pro Business Advisor a.s. poskytovali služby reklamního charakteru. Ing. Břetislava P. nezná, ale ví, že zastupoval spol. Business Advisor, ale nikdy se s ním nesetkala. Rovněž se nikdy nesetkala s Ing. H., ale ví, že PROPAG-STORM měl uzavřenou smlouvu o poskytování reklamních služeb se spol. PRAGOIMEX a.s., a její kolegyně Lenka O. s p. H. jednala. Spol. PROPAG-STORM a.s. založili někdy ke konci r. 2007, byla to nastupující společnost, která nahrazovala společnosti s ručením omezeným, které utlumili, a všechny klienty těchto společností převedli na PROPAG-STORM a.s. Hlavní činností PROPAG-STORM a.s. bylo poskytování reklamních služeb, kdy docházelo k tomu, že na sportovních utkáních byla propagována loga jejich klientů. Nejdůležitější část toho všeho však jakýmsi způsobem bylo vygenerování až 80 % finančních prostředků, které vložili jejich klienti do reklamních činností v tom smyslu, že těch 80 % se vracelo zpátky k nim. Z toho vyplývá, že cena za poskytované reklamní služby byla mnohokrát nadhodnocena, resp. navýšena až 10x, a fungovalo to tím způsobem, že v řetězci bylo více firem, na konci tohoto řetězce byl PROPAG-STORM a.s. Ve středu byla středová část, která zajišťovala výběr těch finančních prostředků, a na začátku byly společnosti, které tu reklamu přímo nakupovaly. K navyšování celkové ceny docházelo ve

středových firmách, kdy ona zajišťovala to, že zpracovávala jak smlouvy pro klient s přesným rozlišením sportovních utkání a akcí, tak i smlouvy, které byly dodavatelské pro PROPAG-STORM, tzn. tu středovou část. V r. 2009 za nimi přešel p. Vlastislav P., který byl hlavní koordinátor celého řetězce, a sdělil jim, že má nového klienta, a to Ing. D., který zastupuje spol. Business Advisor. Dal jim telefonní kontakt, a i když znala Ing. D. z dřívějška, tak kontakt na něj určitě neměla, s tím, že se mu mají ozvat a domluvit se, kdy se podepíše smlouva a dá jim noty, ve kterých určil jeho hlavní zájem, o jaká sportovní utkání se jedná. Připravila tedy smlouvu a už neví, kdo kontaktoval Ing. D., jestli ona nebo p. O., ale takhle k němu buď ona, nebo p. O. přišly, podepsaly smlouvu, resp. nechaly podepsat smlouvu. Takto začala jejich spolupráce. S Ing. D. jednala většinou v případě, co se týkalo akcí, když měl nějaké výhrady nebo připomínky a v případě nějakých smluvních záležitostí jednal s p. O. Jeho hlavní zájem vždy spočíval ve větších házenkářských akcích, ale co se týká jiných nestandardních domluv, ty vždy probíhaly mezi ním a p. Vlastislavem P., což se týká i předávání vratek. Ze začátku to zajišťoval Vlastislav P., postupem času se stalo, že z časových důvodů je požádal, jestli by ty peníze nemohly Ing. D. zanést, a ona si vybavuje dvě nebo tři jakési předávky. Jednou si vybavuje, že to předávala přímo Ing. D., jinak to pod záminkou předávání nějaké dokumentace nechávala jeho asistentce. Poté, později, není však schopna určit ani rok, došlo k tomu, že Ing. D. chtěl způsob předávání vratek změnit a požádal Vlastislava P., ať zajistí zřízení účtu v zahraničí a přeposílá to tam. Co se týká propagace log u spol. Business Advisor, časem, když začali spolupracovat, zjistila, že propagují dvě loga, a to jak Business Advisor a.s., tak D. & partneři a.s., o čemž vůbec nevěděla a zjistila to náhodou při kontrole akcí, kdy se ptala p. P., co to má znamenat, proč se to děje, a bylo jí řečeno, že je to na přání Ing. D. a že tyto loga buď předal jemu, nebo je poslal do AGE21, kteří zajišťovali nasazování log požadovaných klientů na sportovních akcích. Pokud se jí to vybavuje ohledně Business Advisor a.s., tak u PRAGOIMEX může říci jen to, že Ing. D. po nich chtěl jakési propagační materiály PROPAG-STORM pro jiné klienty, které by jim mohl dohodit, a proto zná spol. PRAGOIMEX. U této společnosti připravila jen smlouvu, na žádném jednání nebyla, nekomunikovala s nikým ze společnosti, takže k tomu není schopna více říci, ale fungovalo to úplně stejně, jako s Business Advisor. Celkově peněz se vrátilo Business Advisor z prostředků, které jim zaplatil za reklamu, vždy kolem 80 %, ale v žádném případě si nepamatuje objemy smluv. K zahraničnímu účtu, na který měly být odesílány ty vratky, a který chtěl Ing. D. zřídit, je schopna říci jen to, co jí sdělil Vlastislav P. s tím, že nejspíš požádá Ing. Pavla P., aby toto zajistil, ale zda k tomu došlo, či to zařizoval p. P., to neví. Je schopna sdělit pouze to, co jí řekl p. P. Potom si ještě vybavuje, pokud se neplete, že když byl Ing. D. propuštěn z vazby, tak p. P. se po něm sháněl, aby dojel do Prahy podepsat ještě nějaké dokumenty týkající se ještě tohoto účtu. To jsou jediné dvě informace, které k tomu měla. Mechanismu převodu na zahraniční účet byl takový, že oni jako PROPAG-STORM se nikdy k hotovosti nedostali. Žádným způsobem s tím neměli nic společného. Oni na základě faktur vydávaných dodavatelskými společnostmi peníze odesílali společnostem, kde docházelo k výběrům, a jakmile ty výběry udělali, tak to předávali p. P. a spol., šlo to mimo ně, to musel zajišťovat přímo p. P. Jakým způsobem se to dostalo na zahraniční účet, to si řídil celé on, takže to je celé mimo PROPAG-STORM a.s. Neví, jak nakládal Ing. D. s penězi, které mu byly p. P. vráceny, nikdy se o tom nezmínil. Nemá představu, proč p. D. chtěl tu reklamu na házené, nikdy se s ním o tom nebavila. Může jen dedukovat, že to byl hlavně zájem p. P., protože on měl k házené velice blízko, chtěl ji podporovat, a možná, že to byla mezi nimi domluva. Pokud má být úplně upřímná, tak tady v tom bylo úplně jedno, kde a na jaký sport cokoli půjde, tam se vždy fakticky jednalo o úplně něco jiného. Ceny reklamy na házené v porovnání s jinými sporty se lišila tak, že basketbal, hokej, fotbal jsou nejžádanější sporty, nejdražší sporty, házená patřila do kategorie nižšího, co se týká finančního, ale to se ještě musí rozlišovat, o jaká utkání šlo. Pokud šlo o normální republikový přenos, tak to samozřejmě bylo úplně zanedbatelné, pakliže šlo o různé kvalifikační utkání, baráže, tak už to nabývalo na hodnotě, protože to byla mezistátní utkání a od toho se samozřejmě cena odvíjela, ale i tak z jejího pohledu byla cena neskutečně mnohokrát navýšena na to, že to byla házená. Dále k dotazu státního zástupce uvedla, že si nevybavuje, jestli po ní někdy

Ing. D. požadoval změnu smluv na reklamu sjednávaných se spol. Business Advisor, kterou ona koncipovala. Jednou Ing. D. měl jakési výhrady, co se týkalo log na dresu, ale nevybavuje si opravdu, že by někdy musela měnit smlouvu, že by se mu něco nezdálo. Vždy, když připravila přílohu ke smlouvě, tak byla akceptována a nedostala se jí ani zpětná vazba, že by ji chtěl nějak měnit. Opravdu si nevybavuje, že by k této skutečnosti někdy došlo. Pokud je na všech smlouvách, které uzavřela spol. Business Advisor se spol. PROPAG-STORM uvedena osoba, která jedná za Business Advisor a.s. p. Ing. Břetislav P., nikdy se neptala Ing. D., proč je tam uvedený Ing. P., protože, jak uvedla, Ing. D. znala z dřívějška, byl to do jisté míry v jejich kraji známá osobnost, takže do poslední chvíle v tom nespatřovala žádný problém, počítala s tím, že on je akcionář, že je v pozadí a nechce být oficiálně vidět. Nikdy nepátrala po tom, čím se spol. Business Advisor zabývá, v čem podniká, co dělá, ale z toho, co ví od Ing. D., jak komentoval své obchody, tak vydedukovala, že opravdu obchoduje se zahraničím, protože jednou měli nějakou schůzku a vysvětloval, že ještě nemůže zaplatit faktury, protože čeká na DPH a že ti Poláci jsou šílení. Něco takového říkal, takže opravdu z toho vycházela, že normálně má klasický obchod, nákup, prodej nebo něco takového. Spol. D. & partneři zná. S touto společností však žádnou smlouvu uzavřenu neměli. Tam se může vyjádřit jen v tom směru, že zjistila, že propagují i spol. D. & partneři a.s., tak se pak při jedné schůzce Ing. D. ptala, jestli to bude jakýmsi způsobem účetně daňově řešit, že to bude docela komplikované, protože nezná ceny jednotlivých utkání a rozdělení poměrů není tak jednoduché, a bylo jí slušně řečeno, že se o to nemá starat, že si to zařídí sám, protože mu nabízela, že mu v tomto směru může samozřejmě pomoci. To je jediné, co ví ohledně propagace D. & partneři a.s. v jejich společnosti, aniž by měli smlouvu. K dotazu, zda požadoval Ing. D. někdy po ní, nebo p. O., případně po spol. PROPAG-STORM, výplatu některé z vratek, která mu nebyla vrácena, uvedla, že když začala celá kauza, došlo k nevyplacení jisté částky a domnívá se, že tam hrál roli PRAGOIMEX, možná i část Business Advisor. A p. P. jim bylo sděleno, že díky tomu, co se všechno stalo, tak i když Ing. D. ještě dluží nějaké peníze, tak mu je nikdy nedá, protože došlo k vážným finančním ztrátám, ale přesto někdy v r. 2016, možná na konci r. 2015, přesně to není schopna časově určit, tak p. P. za nimi přijel a řekl, že mluvil s D. a ten po něm požadoval vrácení té hotovosti, kterou mu neustále dluží, a na to mu p. P. řekl, že jestli ty peníze chce, tak je má v PROPAG-STORMu, na což někdy v průběhu r. 2016 se ozval přes jejich právního zástupce, že o ty peníze má zájem a že vymyslel způsob, jakým je z PROPAG-STORMu dostane, přičemž oni mu vzkázali, že si může klidně společnost odkoupit, což samozřejmě zamítl, že je to nesmysl, což také věděli. Tak navrhl způsob, že spol. D. & partneři ocení spol. PROPAG-STORM k datu před 5. 12. 2013, kdy ve spol. PROPAG-STORM a.s. měla proběhnout domovní prohlídka a byly zablokované účty, a po tomto datu ocení společnost, a to mělo sloužit jako podklad v případné další soudní při PROPAG-STORMu se státem, čímž by dokázali, že je stát poškodil, přičemž Ing. D. požadoval za jeden vypracovaný posudek 750 000 Kč v základu, takže dohromady 1,5 milionu Kč. Na to reagovala tak, protože tato informace byla poskytnuta přímo jí, že v první řadě je to úplný nesmysl, ale aby ho nějakým způsobem neprovokovala a nedělala zbytečně zjitřené emoce, tak říkala, že osloví další čtyři znalecké ústavy s požadavkem, aby daly nabídku na tuto činnost, a že potom se uvidí, jestli těch 750 000 Kč je obvyklá cena, ale k tomu už nedošlo, takže tím to vše skončilo. K dotazu, jaké události způsobily to, že Ing. D. nevrátili tuto zmíněnou vratku, uvedla, že po 5. 12., když proběhly domovní prohlídky jak kanceláří PROPAG-STORM, tak i u nich doma, kde byla kancelář, došlo k zablokování účtu, tak došlo k tomu, že to byla první část práv PROPAG-STORMu, protože se nemohly poslat tam, kam se měly poslat, a potom následovaly další akce, kde opět byly další finanční újmy, a to p. P. přisuzoval Ing. D., že díky jeho zvláštní činnosti došlo tady k tomu všemu, jinak by se nic nestalo. P. P. a Ing. D. spolu byli ve velice úzkém spojení na sportovních akcích různého typu, ať tenisových, možná hlavně tenisových, hokejových, a určitě se pravidelně scházeli. P. P. se netajil tím, přes jaké společnosti podniká, prostřednictvím jakých společností poskytuje reklamní služby. P. P. zastupoval v letech 2009-2014 společnosti RC Sport s.r.o., E-MOTION s.r.o. a po té události 5. 12. 2013 zapojil ještě další společnosti, přičemž si nevzpomene jakou, a za ty vždy jednal, jako že na tyto společnosti nakupuje sportovní utkání, nebo

přímo dělá celé to sportovní utkání, a samozřejmě, že vždy měl práva na těch reklamních plochách. To bylo všeobecně známo. Důvod, proč měl Ing. D. přivést spol. PRAGOIMEX a.s. byl ten, že má další společnosti, které by měly zájem o reklamu, že by řekl, že patří do nějaké skupiny, tak to v žádném případě, takové informace se k ní nedostaly. K dotazu, zda ji někdy Ing. D. informoval o tom, že u něj proběhla domovní prohlídka v říjnu a září r. 2013, uvedla, že od té doby s Ing. D. už nebyla v kontaktu. Jednou, a to není schopna říci přesně, jestli jí to řekl p. P., nebo Ing. D., jí dal info přes asistentku, chtěl ještě pokračovat i po té razii, která proběhla u něj ve firmě, chtěl ještě rozšířit smlouvu, ale to se týkalo opravdu jen smlouvy. To, co se stalo, mělo opravdu velice rychlý sled, dozvěděli se to docela rychle a dozvěděli se to určitě z jiných zdrojů než od Ing. D. Pokud jí bylo předestřeno, že v měsíci červnu 2014 v této věci v přípravném řízení vypověděla, že transakce mezi Business Advisor a.s. a PROPAG-STORM a.s. byly řádné obchodní transakce a nemluvila nic o vratkách, a dnes o vratkách hovoří, tak tento rozpor spočívá v tom, že takto vypovídala z toho důvodu, aby si nepřivodila trestní stíhání, což je v tuto chvíli bezpředmětné, protože stejně je trestně stíH. a přijala statut spolupracující obviněné a tím pádem v tuto chvíli musí vypovídat pravdu a takto činí. V souvislosti s její výpovědí v přípravném řízení v r. 2014 na ni žádný nátlak činěn nebyl, ani být činěn nemusel, ani žádné náznaky, protože bylo zřejmé, že jí nic jiného nezbývá než vypovídat tak, jak vypovídala. Od doby, kdy jim byly zajištěny finanční prostředky a kdy byl Ing. D. obviněn, se s ním ani jednou nesešla, když tak se s ním scházel jejich právní zástupce. Jediné, co cítila jako velkou nervozitu u něj, bylo, když p. O. vypovídala na finančním úřadě ohledně propagace společnosti jak Business Advisor a.s., tak D. & partneři a.s. a p. O. říkala, že vypověděla tak, jak to bylo doopravdy, tak Ing. D. na ně vyvinul takový menší nátlak, že musí dojít k úpravě té svědecké výpovědi, že D. & partneři, že o tom věděli, že to nevylučoval, že to byla akvizice apod. Že pakliže nebudou fungovat podle jím daných not, tak policii řekne pravdu, jak to opravdu všechno probíhá a zničí je a p. P. To se vlastně dělo ve druhé polovině r. 2016, kdy už ten nátlak začal být trochu zmatenější, silnější a velice nepříjemný, ale ohledně zmíněné koordinace, ale tam opravdu do jiné míry neměli moc na výběr, prostě to bylo tak, jak to celou dobu bylo. Na tento nátlak nijak nereagovali. P. O. nezměnila výpověď, spíše se snažila jakýmsi způsobem spolupracovat s finančním úřadem a dávat jim noty, že to prostě opravdu takhle nebylo a že nemůžou vypovídat a nemůžou zajít až tak daleko, že budou říkat, že za milionové reklamy mu s přehledem polovinu té reklamy dávali zadarmo. Takže na to se nedalo reagovat. K dotazu JUDr. Kijase uvedla, že není schopna říct, kolikrát byla přítomna jednání Vlastislava P. s Ing. Martinem D. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by se bavili o konkrétních reklamách, při tom face to face přítomna nebyla, to byly věci, které nebyly určeny pro její uši. Ale že byli v častém kontaktu, když byl P. na Moravě, to ví, a že se s Ing. D. p. P. stýkal, několikrát mu před nimi i telefonoval. Ví, že se setkávali na nějakých akcích, tam také párkrát byla, ale není schopna říci kolikrát. Jednáním mezi Ing. D. a Vlastislavem P., kde by se bavili o reklamě, reklamních smlouvách, cenách reklamních služeb, přítomna nebyla. K dotazu, zda jí byly známy nákupní ceny reklamních práv tak, jak je pořizovala první společnost, když popisuje řetězec společností, uvedla, že přímo nákupní faktury neviděla, ale vždycky dostala noty od p. P., kolik je nákup základu a kolikanásobně má navýšit smlouvu k dané akci. Jednu dobu připravovala přímo i smlouvu mezi společností, která nakupovala reklamní časy, a připravovala smlouvy mezi touto společností a středovými společnostmi, takže docela přehled o tom, v jakém místě se pohybují, měla, a něco trošku jiného bylo, pokud Vlastislav P. přímo tu akci pořádal, tam to bylo poněkud složitější. Nějakou osobní analýzu nákupních cen, zda tyto odpovídají cenám na trhu, nebo zda jsou třeba podhodnoceny díky kontaktům p. P., nikdy nedělala. Má představu o tom, na jakém místě v žebříčku (sledovanosti) v SRN se pohybuje házená mezi sporty, ale tady nejsme v Německu, jsme v Česku. Takže nelze srovnávat házenou v Německu a Česku. Opravdu není důležité rozebírat, jaké jsou ceny v Německu a jaké u nás, když je zřejmé, o co se jednalo. To, že p. P. měl opravdu výborné kontakty a byl schopen nakoupit tu reklamu v takové výši, v jaké ji nakoupil, to je jedna stránka věci, ale pořád to neřeší hlavní problém, který tu byl. V žebříčku sledovanosti v Německu je házená na vysoké divácké oblíbenosti. Dále uvedla, že zakázky spol. Business Advisor byly směřovány také do zahraničí, uvedla, že se jednalo právě o

házenkářská utkání, kvalifikace, baráže, a samozřejmě šlo o logo na dresu, ta utkání se hrála vždy dvě, jedno v ČR a druhé v zahraničí, takže tato část reklamy směřovala i do zahraničí. Pokud uváděla, že přibližně od r. 2013 se osobně s Ing. D. nesetkala a později vypovídala o nátlaku v r. 2016 v souvislosti se správním řízením, tak tyto požadavky vznášel Ing. D. prostřednictvím jejich právního zástupce. Dále uvedla, že jí není nic známo o studii ekologizace vozového parku dopravního podniku a není jí nic známo o veřejných zakázkách vyhlašovaných Dopravním podnikem a.s. v letech 2009 a 2010. Ani o zakázkách vyhlašovaných Městskou nemocnicí Ostrava, jak v oblasti stavebnictví, tak v oblasti zdravotní techniky. Dále uvedla, že je trestně stíhána za to, co dělala spol. PROPAG-STORM a.s., přijala status spolupracující obviněné, a pokud je předvolána jako svědek v případě PROPAG-STORM a její činnosti, tak musí vypovídat pravdu. V souvislosti s její výpovědí jí nebyl učiněn v jejím trestním stíhání žádný příslib.

110. Znovu pak **svědkyně Hana K.** vypovídala dne 6. 3. 2020 (po podání obžalob 4 VZV 2/2017 – 54 T 7/2017 a 4 VZV 2/2018 – 77 T 1/2019), kdy uvedla (č. l. 23235/sv. 76 – č. l. 427 zvláštního svazku), že pokud si dobře vybavuje, tak spol. PRAGOIMEX doporučil právě Ing. D. Pokud si to dobře vybavuje, tak se spojil telefonicky s p. O. a vlastně nakontaktoval p. O. se zástupcem spol. PRAGOIMEX. Jestli to bylo přímo, že se p. D. telefonicky spojil s p. O., nebo to bylo přes Vlastislava P., to už neví, nepamatuje si to. Ale ví bezpečně, že to bylo přes Ind. D. a bylo to někdy ve druhé polovině r. 2013. PROPAG-STORM měl PRAGOIMEXu vlastně poskytovat reklamní služby, ale ona při žádném jednání s PRAGOIMEXem nebyla, nanejvýš na pokyn p. O. připravila smlouvu, akce zařadila, ale víc k tomu nedělala nic. Nejvýš tu smlouvu předala p. O. a ta ji buď poslala, nebo předala, opravdu netuší. Pokud si ještě vybavuje v souvislosti s PRAGOIMEXem, tak 15. 12. 2013 proběhly domovní prohlídky u nich, byl zajištěn účet PROPAG-STORMu a v té době spolupráce s PRAGOIMEXem probíhala a nějak se jí vybavuje, že Ing. D. nebyla předána hotovost, tzn. vratky za PRAGOIMEX, a ty peníze zůstaly jakoby u PROPAG-STORMu. Takto to bylo podáváno Ing. D. a p. P. Takže jako by PROPAG dlužil D., ač ten závazek byl od p. P., ale ten se od toho nějakým způsobem distancoval, že s tím nemá nic společného, že má svoje problémy a že on p. D. nic dávat nebude. Takže ať si to p. D. nějakým způsobem vyřeší přímo s nimi, ale jestli to byly přímo peníze PRAGOIMEXu, nebo peníze z jiných firem směřující k p. D., to přesně neví, spíš by to věděla p. O., která dělala ekonomiku PROPAG-STORMu. Ona ví, že po nějaké době řešili, že peníze z PROPAG-STORMu byly na účet uvolněny, ale ty peníze neustále byly na účtu PROPAG-STORMu, takže ví, že došlo k nějakým situacím, o kterých snad mluvila, kdy p. D. ty peníze chtěl na základě nějakých znaleckých posudků před domovními prohlídkami a zkomplikování fungování PROPAG-STORM, a to tak, že celková cena měla být 1,5 milionu Kč v základu bez DPH. Ale opravdu neví, zda to má souvislost s tím PRAGOIMEXem. K dotazu, na jaká sportovní utkání, případně, kde měla být reklama umístěna a kdo to vybíral, svědkyně uvedla, že PRAGOIMEX zařazovala na akce nejspíše ona, neví, jestli to konzultovala s p. P., protože většinu věcí konzultovala. Už si ani nevzpomene, v jaké výši měl PRAGOIMEX smlouvu, jestli to byl větší objem, nebo ne, protože menší smlouvy byla schopna zařazovat sama. Klienty s menším finančním objemem mohla zařazovat sama, ty s větším objemem musela diskutovat, nebo komunikovat, s p. P. Ale určitě ty akce nějakým způsobem v kooperaci s p. P. dělala ona. Dále k dotazu, zda p. D. přivedl kromě PRAGOIMEXu nějakou jinou společnost, uvedla, že jednu určitě ano, již si na to nevzpomíná. Se zástupcem té společnosti komunikovala sama. Myslí si, že měli sídlo v Brně, ale pobočku v Ostravě. Na jméno si však již nevzpomene. Jednala s člověkem, který, pokud se neplete, neměl pravou ruku. Ale už je to dlouho, nevzpomíná si. K dotazu, pokud sama připravovala reklamní smlouvy a zda měla přehled o tom, za kolik p. P. nakupuje reklamní práva na začátku řetězce, uvedla, že přímo nevěděla, za kolik reklamní práva na akci p. P. nakoupil, ale p. P. jí vždycky říkal, kolik na tu akci potřebuje peněz. Buďto řekl v jeho číslech, tzn., že jí řekl, že potřebuje 100 000 Kč, a ona věděla, že musí vygenerovat 1 milion. Ona vždycky tu částku vynásobila desíti, anebo jí řekl konečnou cenu s tím, že akci bude prodávat za 10 milionů a on potřebuje, aby tam byli takoví a takoví klienti. Takže ona si na to udělala své kalkulace, protože už věděla, co a jak, ocenila tu akci sama, protože potřebovala

mít jakýsi systém a pořádek v tom, a nebyla schopna pracovat, jako p. P., který byl schopen zařadit klienta bez jakékoli pomoci kalkulace, měl to všechno v hlavě. Dále svědkyně potvrdila, že neví, za kolik se normálně ty reklamní práva prodávala, ale párkrát se p. P. zmínil, že je schopen nějakým způsobem se domluvit s kluby na nějaké ceně, která byla výhodnější. Ne na všech akcích, ne u všeho. Třeba mezinárodní fotbalová utkání nebyl schopen žádným způsobem ovlivnit, ani hokejová. Ale je možné, že byl schopen se dohodnout na lepší ceně. K dotazu vrchního státního zástupce pak uvedla, že neví o tom, že by Ing. D. vyplatili nějakou provizi za to, že získal klienta PRAGOIMEX. O tom se nikdy s p. P. nebavila. Pokud to správně pochopila, a tak to podával p. P., tak uváděl, že vratky za plnění od PRAGOIMEXu měl dostávat p. D. Vratka byla standardně ve výši 80 %, ale neví, na čem se p. P. s p. D. domluvili. Pokud se týká spol. Business Advisor, tak si pamatuje, že jí párkrát nosila vratky. Jednou to osobně dávala p. D. a možná jednou nebo dvakrát, fakt neví kolikrát, ty vratky nechávala u jeho asistentky. Myslí si, že se jmenovala K. Ale to bylo vždy na popud p. D., když jí říkal, že není schopen se s ní sejít, ať to nějakým způsobem vyřeší, že to tam má nechat. Vždy se bavili o dokumentaci, nikdy do telefonu neřekli, že pro něj má nějaké peníze. Ona říkala tu dokumentaci a on říkal, že tu dokumentaci má nechat u jeho asistentky. Pokud se jí vybavuje, tak to doma (peníze) různě maskovali, zadělávali do nějakých složek a lepili, ať není možné se do toho jednoduše dostat. Pokud jde o konkrétní částky, které měla takto předávat, na to si nevzpomíná. Hotovost do obálek pro D. sama připravovala, ví, že to museli různě zamaskovat, tak ty peníze z obálky musela vytáhnout a dát to do nějakého krabicového tenčího obalu. Hotovost sama držela a pak ji nechávala u paní asistentky. Přebírání peněz si potvrdit nenechávali. Do účetnictví spol. PROPAG-STORM se to nijak nezavádělo, protože to vlastně ani peníze PROPAG-STORMu nebyly. K dotazu, čí peníze byly, svědkyně uvedla, že to byly peníze, které PROPAG-STORM na základě faktur posílal do středu řetězce. Firmám, které figurovaly jako dodavatelské firmy reklamních práv PROPAG-STORMu. Tam vlastně docházelo k navyšování té ceny za reklamu a k samotným výběrům hotovosti, která byla určena k těm vratkám. Zástupci těch středových společností tu platbu vybrali a následně předali Vlastislavu P. Ty středové společnosti fakticky dělaly jenom to, že reálně vybíraly hotovost a nanejvýš podepisovaly smlouvy mezi PROPAG-STORMem a nikým jiným, co se týká reklamy. Sjednáváno reklamní plnění bylo se středovými společnostmi. Ty středové společnosti to předtím nakupovaly od společnosti p. P. Šlo o řetězec firem, takové kolečko, kdy p. P. nakoupil práva nebo pořádal akci sám, přibližně za 10 až 12 % to pak prodával do středu. Ona vyhotovila smlouvy mezi klienty a mezi dodavateli a oni posílali na základě faktur přibližně 95 % z vložených částek do středu. Ten střed pak musel platit společnostem Vlastislava P. Pokud jde o vratky Ing. D., k dotazu, zda se způsob předávání hotovosti po dobu spolupráce s Ing. D. měnil, svědkyně uvedla, že se to měnilo, časově to není schopna zařadit, ale p. D. projevil zájem, že hotovost už nechce, ale chtěl, ať mu někde v zahraničí zřídí bankovní účet. Ví, že p. P. se spojil s Ing. P. a zařídili mu někde v Evropě, bohužel neví kde, takto jí to bylo podáno p. P., bankovní účet. Jí se v té souvislosti vybavuje, že p. P. a p. P. byli trošku ne nakloněni rozhodnutí p. D., že snad on chce být majitelem tohoto účtu. To je jediné, co se jí vybavuje, nějak řešili, že to není úplně rozumné. A nějakým způsobem tam pak fungovalo, že p. P. předával p. P. hotovost, a ten ji nějakým způsobem, který ona nezná, posílá někde na účet od p. D. Na ten zahraniční účet. Bohužel neví, kde ten účet byl. P. P. snad říkal něco o Maďarsku, ale může to mít spletené, je to už strašně dlouhá doba (*pozn. soudu: zde je namístě konstatovat, že v případě, že by verze obž. Ing. Martina D. o zdroji finančních prostředků na účtu v Lichtenštejnsku byla pravdivá, tedy že se jednalo o prostředky z obchodní půjčky od společnosti, jejíž ovládající osobou byl Ing. P. a statutárním orgánem Jiří M. figurující i ve společnosti Happy Summer, pak by svědkyně K. údaje o zapojení Pavla P. vůbec nemohla znát.*) Dále k dotazu Vrchního státního zástupce uvedla, že podle jejího názoru hlavním důvodem, proč PRAGOIMEX ukončil spolupráci s PROPAG-STORMem, bylo to, že PROPAG-STORM začal mít docela velké problémy s policií s podezřením, že nepodniká úplně v pořádku, a pokud si vybavuje, tak možná někdy v lednu nebo v únoru došlo ze strany PRAGOIMEXu k návrhu, aby došlo k ukončení spolupráce, že se to nějakým způsobem naváže na to, PROPAG-STORM neplnil svoje závazky. Ale bohužel toto řešila p. O., ví, že měla nějakou schůzku s p. H. a snad s dr. H. a

tam snad podepisovali nějaký papír, že ta spolupráce bude ukončena právě z toho důvodu. Ale to ví jen z toho, co jí vyprávěla p. O. Je možné, že oficiálním důvodem bylo to, že PROPAG-STORM nevyhotovil dodatek č. 2 ke smlouvě o spolupráci. Pro ni však nebyl žádný problém takový dodatek vyhotovit. Je pravda, že v té době měli docela ztíženou práci, protože byla zabavena jak výpočetní technika, doklady a úplně všechno, ale pořád byla nějakým způsobem schopná všechno vyhotovit. Po předestření výpovědi z přípravného řízení pak uvedla, že podle sdělení p. P. měl skutečně p. D. přivést více společností, nicméně ve výpovědi to nyní nezmínila proto, že nakonec je nepřivedl. Neví, z jakého důvodu, jestli se to časově nestihlo. Není si již schopna vybavit, kolik společnostní přivedl, něco se jí vybavuje, že mu vyhotovili propagační materiál, předali to p. D. Přivedl PRAGOIMEX a ještě jednu stavební firmu a už si nevybavuje, jestli přivedl další. Ale to, co říkala v přípravném řízení, byla pravda. Po předestření názvu spol. FIRESTA – FIŠER s.r.o. pak svědkyně uvedla, že FIRESTA je zrovna ta firma, o které mluvila, tj. stavební společnost, kam smlouvy vozila, osobně s nimi jednala. Domnívá se, že jejich zástupce se jmenoval S., ale přesně si na příjmení nevzpomíná. Něco se jí vybavuje, že tato společnost měla jakýsi problém s p. D. ohledně nějakých dohod, ví, že to tam před ní řešil, a říkal jí, že není úplně jasné, jestli budou pokračovat, protože p. D. neplní své dohody. Ale že se ještě baví dál, takže musí chvilku posečkat, že se určitě dozví. Jsou to ale jen střípky z tohoto jednání. Vzpomíná si na to, že s FIRESTOU jednala a že to byla společnost, kterou doporučil p. D. Nevybavuje si, že by spol. PRAGOIMEX připomínkovala nějakým způsobem jejich nabídku reklamního plnění. Pokud se týká smluv mezi Business Advisor, pak pokud jde o připomínky k PRAGOIMEXem navrhovaným smlouvám, tak se hodně řešil vzhled loga, protože pro Business Advisor se hodně dělala házená, tak řešili loga na dresu, aby bylo logo umístěno tak, aby bylo dobře vidět. Prvopočátkem dohody mezi p. D. a Vlastislavem P. bylo to, že spol. Business Advisor budou dávat převážně reklamu na házené, a bylo jí takto řečeno, že musí prvně všechno nasadit na házenou a jestliže zůstanou finanční prostředky, tak je má využívat na dalších akcích. Ale byly to dohody vlastně mezi p. P. a p. D. Pokud byl nějaký požadavek, tak jí to p. P. řekl, a ona to podle toho udělala. Nevybavuje si, že by docházelo k nějakým dodatečným úpravám smluv mezi Business Advisor a PROPAG-STORM po datu, které bylo uvedeno jako jejich uzavření. Pokud se státní zástupce dotázal, zda měla spol. PROPAG-STORM, když fakticky propagovala i spol. D. & partneři, s touto společností uzavřenou smlouvu, uvedla svědkyně, že nikoli, že to byl požadavek p. D. Nikdy nebylo rozporováno, že by tam reklama D. & partneři nepatřila (*pozn. soudu: společnost D. & partneři vykázala vůči Business Advisor desítky hodin za kontrolu reklamního plnění, ale na tuto údajnou chybu nikdy Business Advisor a PROPAG-STORM neupozornila, je tedy zřejmé, že se tak dělo skutečně na žádost Ing. D., nebot' se nejednalo o benefit poskytnutý PROPAG-STORM omylem zdarma, ale reklamu plně hrazenou Business Advisor*). Samozřejmě, když začaly ty peripetie ohledně různých trestních stíhání, tak ze strany bratrů D. bylo vymyšleno, že to byla nějaká akvizice, a jakým způsobem se to obhájí, proč tam společnost nebo logo spol. D. & partneři je. Ona s tím absolutně nemohla souhlasit, to už bylo nad rámec všeho, a také se jí vybavuje, že o tomto se dozvěděla následně až po nějaké době, když si toho všimla přímo na té akci, kde kontrolovala dokumentaci, že vedle Business Advisor je D. & partneři, tak se začala pídit po tom, co tam vlastně ta společnost dělá, a bylo jí řečeno, že je to přání p. D., že si to p. D. vykomunikoval přímo s p. P. (Vlastislavem), nebo Petrem P. Ví, že toto nešlo přes ně, tedy přes PROPAG-STORM, a že ona se o tom dozvěděla náhodou. Pokud byla dotázána Břetislava P., uvedla, že si myslí, že šlo o člena statutárního orgánu Business Advisor, s tím však nikdy nejednala, ani jednou ho neviděla. Poté, co v prosinci 2013 u nich proběhly domovní prohlídky, jednali s některými dodavateli o tom, co bude dál. Sama to řešila se zástupcem spol. Vitcom, p. D., ví, že měli telefonický hovor, dotazoval se, jestli to bude fungovat a co se bude dít dál. Od p. P. ví, že se to hodně řešilo. Bylo to tam spojené s další linkou z Prahy, která vyšetřovala PROPAG-STORM. Ale upřímně řečeno, už to má celé popletené, bylo toho docela hodně, a pokud se neplete, tak p. O. se snad sešla i s p. D. a řešili to, ale ona u toho nebyla. Ale myslí, že se normálně vědělo, že mají nějaké problémy s policií. Pokud byla dotázána na Josefa L., Ivo H. a Karla Š., uvedla, že Josef L. byl nějakou dobu člen statutárního orgánu spol. DMAX, potom byl odvolán, p. H. a p. Š. byli u

Geetery. Ti dva byli vlastně bílí koně. DMAX a GEETERA byli dodavatelé spol. PROPAG-STORM zrovna v období let 2013, 2014, byli to výběrčí těch vratek. Po domovních prohlídkách v prosinci 2013 se s p. H. a Š. nesetkala, ale s p. L. určitě ano. Pokud se neplete, tak v dubnu měli tyto společnosti také domovní prohlídky, zajištění účtu, oni s nimi měli smluvní vztah, oni jim měli dodávat reklamu, což nemohlo projít, protože absolutně už nemohli fungovat. Takže potřebovali jakési oficiální stanovisko z jejich strany, že se ukončuje spolupráce. Takže to potřebovali předat p. L. a domluvit se, aby zajistil ty podpisy, což on také na schůzce tvrdil, že to není možné, nebo že je v tom problém, protože se oba ztratili, schovali, že mají strach, ale všechno v tuto dobu řešil p. Vlastislav P. s p. L. Oni jim předali ten papír, nebo jim potom řekli, ať podepíšou čisté papíry a oni to tam dotisknou. Už si nepamatuje, jak to vlastně nakonec proběhlo. V mezidobí mezi prohlídkami PROPAG-STORMu a u středových společností se setkali s p. L. ještě jednou, pokud se neplete, na konci ledna v domě p. P. Tam řešili, jakým způsobem budou probíhat fakturace, ale už si přesně nevzpomíná, co řešili. Vlastně se jí vybavuje, že tam byl p. L., možná i Petr P., neví jistě. Určitě Vlastislav P. Řekla by, že p. L. věděl, proč domovní prohlídky proběhly. Jméno Jiří M. jí nic neříká. K dotazu státního zástupce dále uvedla, že už neví, kde se setkávali, mělo to něco společného s tenisem. Ví, že párkrát vezla p. P. na firmu k p. D., nebo možná k p. C. na Extrans, protože oni to měli ve stejném domě. Dále k dotazu obhájce uvedla, že její nejvyšší dosažené vzdělání je gymnázium, má tedy středoškolské vzdělání, většinou pracovala v kanceláři. Třeba ve spol. ABC.ENTERPRISE, kde pracovala se smlouvami, prodávala akciové společnosti, pořádala valné hromady. Pokud byla JUDr. Kijasem dotázána na kolizi s finančním úřadem o daňovém nedoplatku u spol. KIWI Sport s.r.o., Czech Sport s.r.o. a VM Produktion s.r.o. Uvedla, že jí bylo řečeno p. P., že p. B. snad nekomunikoval s finančními úřady, což p. B. byl statutární orgán těchto společností v té době, a z tohoto důvodu finanční úřad snad z nákladů vyřadil veškeré nákladové položky, a tím pádem došlo samozřejmě k neskutečným daňovým nedoplatkům z toho důvodu a ona pak požádala daňovou poradkyni, jestli je schopna to zlikvidovat, protože tam to bylo neřešitelné. Na což si vzala likvidátorka a tyto společností zlikvidovala. P. P. postupem času řekl, že ty společnosti už nemůžou fungovat, proto vzniklo těch 6 společností JARABISTA atd., kde byli převedeni klienti od těchto 3 společností, a těch 6 společností už spravovali ona a p. O. To je to, na co je si schopna nyní vzpomenout. Následně se s obhájcem shodli na jménech 6 společností, které tuto správu převzaly, a to PRANCER s.r.o., SAFE INVEST s.r.o., Q Produktion s.r.o., Max Development s.r.o., JARABISTA s.r.o., KALANDRA s.r.o. a DACHIGAM s.r.o. Dále k dotazu obhájce, zda došlo k převodu reklamních práv klientů těchto 6 společností na spol. PROPAG-STORM, svědkyně uvedla, že neví, jestli to může nazvat jako převod. Domnívá se, že nové smlouvy na kalendářní rok už byly sepisovány s klienty těchto společností přímo s PROPAG-STORMem. K žádnému technickému převodu nedošlo, prostě se podepsala smlouva s jiným dodavatelem, což byl PROPAG-STORM. Nebyly tam žádné cess smlouvy, nic takového. Podepisovaly se přímo nové smlouvy. Dále k dotazu obhájce, zda v těchto firmách figurovalo jméno Vlastislava P., uvedla, že toto nezjišťovala. Domnívá se, že v těch společnostech p. P. nemohl vystupovat, ale nezjišťovala to. Dále k dotazu obhájce uvedla, že činnost těchto 9 společností byla postavena na stejném principu, a tedy na údajném generování vratky v hotovosti klientům. K dotazu, kdo přišel s myšlenkou či nápadem na vytvoření PROPAG-STORMu, tedy akciové společnosti centralizované, či větší reklamní agentury, kde budou soustředěni klienti z těch předchozích společností, uvedla, že neví, čí to byla myšlenka. Spíš to vyplynulo z té složitosti jak administrativní, sledovací, kalkulační atd. Dělat tu činnost u 6 firem jako takových bylo docela komplikované a mohlo docházet k nějakému pochybení. Postupem času se tedy vyvinula myšlenka, že by se pořídila akciová společnost. Pokud byla JUDr. Kijasem dotázána, zda měla povědomost o tom, za jaké ceny nakupuje reklamní práva nějaká společnost Vlastimila P., zda ty ceny jsou nadhodnoceny, podhodnoceny, či reálné, a zda toto zjišťovala, uvedla, že to určitě nevyhodnocovala. Neví, za kolik to nakupoval, resp. třeba jí řek, že např. extraligu házené kupuje za třeba rok za 7 milionů, zda to byla pravda, nebo ne, tak ona ty smlouvy neviděla, smlouvu na exkluzivitu u házené, jak byl Super Cup, ale Super extraliga, tak to nezjišťovala. To bylo v pravomoci a zájmu jenom p. P. P. P. jí řekl,

kolik potřebuje peněž, a to bylo pro ni směrodatné. Její činnost nebyla o tom, aby zjišťovala, kde, co, jak stojí. To si p. P. zajišťoval sám. Pokud jde o reálný průběh poskytování reklamy bez Business Advisor a PROPAG-STORM, tak reklama vždycky proběhla. Pakliže došlo k nějakému technickému problému a k reklamě nemohlo dojít, protože utkání se neuskutečnilo, nahrazovalo se to podobným sportem, podobnou akcí. Snažili se, aby vše bylo v pořádku. Všechny faktury, které Business Advisor obdržela, řádně uhradila, a to včetně DPH. Pokud si vzpomíná, tak došlo k tomu, že sem tam byla platba opožděná, řešila to s p. D. a on říkal, že se zpozdí, že čeká na nějaké peníze, které mu ještě nedošly. Ale bylo to vždy relativně v pohodě. Pokud byla dotázána na daňové kontroly u spol. PROPAG-STORM, či místní šetření, uvedla, že správce daní většinou chtěl mít přehled o smlouvách, ví, že p. O. byla v součinnosti s finančním úřadem, ale to je otázka na ni a ona by to nechtěla komentovat. Nevybavuje si, že by z této kontrolní činnosti dostali nějakou sankci. Vždy se snažili o to, aby PROPAG-STORM měl své daňové závazky vůči státu, ať již ve vztahu k DPH či k dani z příjmu právnických osob, v pořádku. Pokud jde o vzájemnou komunikaci mezi ní a p. O. o této činnosti, tak toto v podstatě nebylo vůbec zapotřebí. Od doby, kdy přijala statut spolupracující osoby, řekla, že bude mluvit pravdu a snaží se tak činit, vzpomenout si na ty věci tak, aby byly podle pravdy, a v žádném případě se nepotřebuje radit s p. O. Dále k dotazu obhájce uvedla, že PROPAG-STORM sám nikdy daně nekrátil. Ke krácení daní docházelo v jiné části řetězce. Ona sama se na řízení středových společností žádným způsobem nepodílela, nanejvýš na pokyn p. P. vyhotovovala smlouvy, protože měla veškeré informace, ale všechno si to řídil p. P. a ona s tím absolutně neměla nic společného. Pokud byla dotázána na to, že středové společnosti měly v období let 2009 a 2013 krátit daň uvedla, že tuto informaci nikdy neměla. Celou dobu byla ujišťována, že středové společnosti svoje daňové závazky plní, že je to vlastně úžasné ta alfa a omega celého byznysu, že to všechno funguje. Samozřejmě, když pojala nějaké podezření, že to není možné, a říkala p. P. své argumenty, proč si to myslí, že to tak není a že to nemůže fungovat, tak jí to vždycky vyargumentoval. Připustila, že to byla její naivita a bohužel tomu věřila. První nějaký takový závažnější důkaz o tom, že to nebude úplně všechno v pořádku, měla snad někdy v červenci 2013, kdy proběhla schůzka s dr. J., který říkal, že má nějaký problém ohledně spol. LEVIMEXO anebo společnosti, která je v nějakém obchodním vztahu s LEVIMEXEM, že jim byl zablokovaný účet a že jim snad vzali kolem 6,5 milionů, protože finanční úřad argumentoval tím, že neplatili DPH. P. J. jí říkal, že absolutně to není pravda, měl tam i svou účetní, jestli se neplete p. B., a ta argumentovala tím, že pravidelně platí DPH. Byl to první takový vážnější, divně zvláštní pocit, že není všechno v pořádku. Na té schůzce byla jen ona a p. O., a po té schůzce se vlastně nějak spojili s p. P., tomu to říkaly a požádaly ho, jestli by mohl vyjít vstříc, že to není úplně v pořádku, ať s dr. J. přestane spolupracovat, že to není v pořádku. Na základě ukončení této spolupráce vlastně přišel p. L. To byl nějaký první pocit o tom, že všechno nebude tak, jak to p. P. podával. Dále k dotazu obhájce uvedla, že její mzda ve spol. PROPAG-STORM činila mezi 50 a 70 tisíci hrubého a na konci kalendářního roku jim p. P. dával nějaké odměny, 120 nebo 130 tisíc Kč, podle objemu reklamy. O toto se starala p. O. Pro svou potřebu měla k dispozici i osobní vozidlo, mobilní telefon, notebook. Že by měli nějaké příspěvky na dovolenou, stravenky, něco takového si nevybavuje. Připustila i nějaké černé odměny, říkala, že na konci roku p. P. vyplácel, a měla provizi ze spol. SSK, kterou do PROPAG-STORMu přivedla ona, jako zprostředkovatel této společnosti, takže černé neoficiální peníze z toho byly. S p. O. neměly rozděleno, kdo je podřízený, kdo je nadřízený. Každá dělala úplně jinou práci a vždy musely dojít k nějaké dohodě. Musely být v absolutní součinnosti, takže takhle se to nedá říci. Pokud by měla hodnotit jejich vztah k Vlastislavu P., tak on byl absolutní nadřízený, měl právo veta ve všem. Pokud jde o vratky koncovým klientům PROPAG-STORMu, tak tyto se vždy počítaly ze základu DPH. Pokud je jí známo, tak následně v obdobném duchu podnikání na spol. PROPAG-STORM navázala spol. Competitive Edge Advisors (ve zkratce CEA), ona se do činnosti této společnosti zapojila. P. P. jim toto nabídl a dělal obdobnou činnost, ale už v hodně omezeném rozsahu. Hlavně připravovala smlouvy dodavatelské, odběratelské, ale už nejednala s klienty, nerozpočítávala to, nedělala žádné kalkulace. To si p. P. řídil sám. Pokud byla dotázána na motiv k tomu, proč se zapojila do činnosti

této společnosti, když viděla, co se dělo v předchozích 9 společnostech, a měla povědomost o tom, co se dělo v PROPAG-STORM, uvedla, že se nejednalo o žádný rozjíždějící se vlak, ale byl to pokračující vlak a do jisté míry neměla na výběr. Bylo to dané, jednou se upsala čertu a pokračovala v tom dál. Nemá, jak se pro to omluvit, či vyvinit. Stalo se to. Do jisté míry ani nevěděly, jak dál a situace byla taková, jaká byla. K dotazu obhájce, zda stav, ke kterému došlo, klade za vinu Ing. D. (*pozn. soudu: vyšetřování Ing. Martina D. pro trestnou činnost související s ovlivňováním veřejných zakázek vedlo k odhalení daňové trestné činnosti spol. PROPAG-STORM a jejích statutárních orgánů*) uvedla, že ze stavu, ke kterému došlo, viní pouze sama sebe. Pokud byla dotázána, zda ví něco o tom, že by měl Ing. Martin D. nějaký podíl na zakládání či fungování tzv. servis společností, uvedla, že se středovými společnostmi nic společného neměl, určitě o tom nic neví. Pokud pak byla dotázána, u které ze středových společností docházelo ke krácení daní, uvedla, že to neví, ale ke krácení daní muselo dojít jedině v části tohoto řetězce, protože u PROPAG-STORM to tak nebylo, odváděli normálně daně a rovněž p. P. dbal na to (u svých společností), takže k tomu nejhoršímu muselo docházet ve středu. Tzn. u LEVIMEXu, Sport CASTu atd. Na to byly napojeny další firmy, ale jak to fungovalo, to neví. **Pokud byla dotázána, proč tedy ona a p. O. jménem spol. PROPAG-STORM nakupovala desetinásobně předražená reklamní práva, uvedla svědkyně, že to bylo proto, aby mohlo dojít k vygenerování vratek. Takhle to chtěl p. P. Tak to bylo nastaveno, a tak to fungovalo**. *(pozn. soudu: což jednoznačně svědčí o předem vybudovaném systému, který mohl kalkulovat i s nízkou cenou reklamy v u společností RC Sport a E-MOTION.)* Toto se ale dozvěděla podstatně později, zezačátku do jisté míry dělala to, co jí p. P. řekl a postupně ji do toho nějakým způsobem zasvěcoval. Neměla přesnou představu, o co se jedná, jak se to děje, kdo to prováděl. Postupem času začala mnoha věcem rozumět, mnoho věcí chápala, ale středu (společností) moc nerozuměla. Dále uvedla, že nikdy neprováděla srovnání cen, za kterou prodávala reklamu spol. PROPAG-STORM s cenou, za kterou obdobnou reklamu prodávala konkurence. Dále k dotazu obhájce uvedla, že nebyla přítomna jednání mezi Ing. D. a p. P., ve kterém p. D. požádal o změnu přeposílání peněz (z hotovosti na účet v cizině). Toto jí pouze sdělil p. P. jako požadavek, přání (p. D.). Pokud byla dotazována na to, zda kontrolovala, zda se Business Advisor vracelo vždy kolem 80 % vložených peněz, uvedla, že toto nekontrolovala, nebyla žádný kontrolní úřad. Byl to vztah mezi p. Vlastislavem P. a Ing. D. Pokud p. P. garantoval Ing. D., že bude dostávat zpátky nějakou částku, že pokud jí tu částku předal, tak o na ji předala do nějaké složky a buď ji přímo předala p. D., ale určitě nic nekontrolovala, protože ani nic kontrolovat nemohla. Samozřejmě, že u něčeho takového, jako byla domluva p. P. s Ing. D., nebyla, ale peníze měla osobně v ruce a ty Ing. D. osobně dávala. Ty schůzky probíhaly na nějakém tenisovém turnaji. Ona jim přítomna nebyla. Ale takto jí to sdělil p. P. Pokud jde o peníze, které zůstaly na PROPAG-STORMu po zajištění účtu, tak na schůzce právního zástupce s Ing. D., kde vznesl požadavek na vrácení těchto částek, nebyla, sdělil jí to právní zástupce. Pokud zmiňovala, že p. P. a Ing. D. byli ve velmi úzkém spojení na sportovních akcích různého typu, a určitě se scházeli, tak těmto schůzkám přítomna nebyla, ale opět to byla reprodukce p. P. z toho, jak jí dával informace, že mluvil s p. D., že se potkali. Ona na těch schůzkách opravdu nebyla. Dále uvedla k dotazu obhájce v září či říjnu 2013 s Ing. D. nebyla v osobním kontaktu. Vybavuje si, že i když p. D., resp. Business Advisor, měli nějaké domovní prohlídky, tak došlo k jakémusi rozšíření smlouvy, je možné, že jí napsal e-mail, ale neuvědomuje si, že by došlo k nějakému osobnímu kontaktu. Dále, pokud v přípravném řízení hovořila o 8 až 10 společnostech pro práci se spol. PROPAG-STORM v objemu 35 milionů Kč, pak na této schůzce mezi Ing. P. a Ing. D. nebyla. Toto jí opět říkal p. P., ať připraví ty materiály, ale již neví, jestli to říkal p. D. p. O., nebo p. P. jim, už si na to nevzpomíná. Ale určitě na takové schůzce nebyla. Pokud uváděla, že celá záležitost probíhala tak, že Vlastislav P. jí řekl cenu za sportovní utkání, ona tuto cenu vynásobila 10 a to byla pro ni konečná cena pro klienta, tak k dotazu obhájce uvedla, že neví o tom, že by někdo z klientů PROPAG-STORMu namítal vysokou cenu prodávané reklamy. Pokud byla následně dotazována státním zástupcem, jak si vysvětlovala, že z desetinásobného nadhodnocení reklamy se generuje vratka 80 % bez jakéhokoli potvrzení a jak to mohlo být legálně generováno, uvedla, že na to nemá vysvětlení. P. P. jí to vždy jakýmsi

způsobem vyargumentoval, vždy byl schopen to nějakým způsobem vysvětlit. Ví, že to zní divně, ale není to schopna vysvětlit, proč si to myslela. Pokud vraceli odběratelům v hotovosti vratku, tak to v žádném případě nebylo z daňového hlediska správně. Pokud byla dotázána, zda na trhu vnímala nějakou firmu, jako konkurenci PROPAG-STORMu uvedla, že o konkurenci se asi nejednalo, ale ví, že existovaly firmy, které dělaly to samé, a to ještě hroznějším způsobem, brali odměnu jako DPH, ale to se nedá nazvat konkurencí. Pokud jde o vyplacení peněz z účtu Ing. D., tak právním zástupcem spol. PROPAG-STORM byl Mgr. Š.

111. V přípravném řízení pak svědkyně Hana K. dne 9. 4. 2014 (č. l. 2983-2989/sv. 11 spisu 77 T 1/2016 – 4 VZV 2/2014) vypověděla, že dosáhla středoškolského vzdělání, v r. 1990 ukončila gymnázium. Poté nastoupila do spol. ETS Ostrava, poté do spol. STAKO jako účetní a dále byla jako OSVČ. Dělala účetní. Pak nejspíš byla spol. RE Group, kde obhospodařovala pojistné smlouvy a pak nastoupila do spol. ABC.ENTERPRISE, to byla poradenská společnost, a potom začala etapa, kdy nějakým způsobem dostali nabídku na odkoupení klientů, protože se dostali ve společnosti do komplikací a tím začala práce v reklamě. Asi přibližně v r. 2009, ale neví přesně, byli osloveni p. D., že má zájem o propagaci spol. Business Advisor, a že budou propagovat společně i spol. D. & partneři. Spolupráce probíhala tak, že většinou od něj dostala nabídku na nějaký roční objem a vždy jednou za půl roku se to naplnilo akcemi, které odsouhlasoval nebo připomínkoval. Pak se to upravovalo podle jeho potřeb, a tak to probíhalo celou dobu. Ohledně veřejných zakázek s ním nikdy nic neřešila. Jak došlo k prvnímu kontaktu, si nepamatuje, zda volal jí, nebo p. O., si nepamatuje. O vztahu Ing. D. ke spol. Business Advisor se s ním nikdy nebavila. Pokud jde o smlouvu a plnění pro spol. Business Advisor, vždy jednala pouze s p. D. Pokud šlo o uzavírání smlouvy s Business Advisor, tak když měli osobní jednání, probíhalo v kanceláři ve Vítkovicích, bohužel nezná ulici, kde probrali akce, návrhy smlouvy se většinou posílaly e-mailem. Když to bylo všechno v pořádku, tak se jim vrátila podepsaná smlouva, když to bylo nějak zpřipomínkované z jejich strany upravené smlouvy posílali do sídla spol. Business Advisor a vrátilo se jim nazpět jeho pare podepsané. Schůzkám byla přítomna p. O., nebo ona, a p. D. Záleželo podle toho, čeho se mělo konkrétní jednání týkat, protože p. O. má na starosti smluvní část, technické záležitosti spojené s plněním měla na starosti ona. P. P. nezná, ví však, že je to jednatel spol. Business Advisor. Pokud jde o určení ceny, tu určoval p. D. Řekl, jakou má představu, kolik by do toho chtěl investovat, vytvořila se rámcová smlouva, na základě informace mu nabídla, v jakém rámci může reklamní plnění probíhat. P. D. měl nějakou představu, měl zájem o házenou, veškerou házenou, a to jak na mezinárodním poli, extraliga, mezinárodní zápasy, házená byla priorita. K důvodům, proč chce Business Advisor propagovat, se p. D. nevyjadřoval. Žádné informace o Business Advisor nezjišťovala. Své služby nabízeli na základě představy Ing. D., o co má eminentní zájem. Pracovali podle jeho přání, jakou měl představu. Snažili se mu vyjít vstříc, aby to bylo podle jeho představ. Každý má jiný zájem a preferuje jiný sport. O tom, co dělá spol. Business Advisor se nebavili, podle jejího osobního názoru si myslela, že jde o společnost, která pomáhá shánět klienty spol. D. & partneři, a možná i provozuje obchodní činnost, ale to byly její domněnky, nikdy nepotřebovala vědět, čím se tato společnost zabývá. To u klientů nikdy nezjišťují. Se jménem Ing. Martin D. se setkala poprvé v letech 2004-2005, kdy dělala ve spol. ABC.ENTERPRISE. Ta mu snad prodávala společnost nebo zajišťovala valnou hromadu. Není si to schopna uvědomit, ale v rámci společnosti, kde byla zaměstnána, tak mu prováděla službu a tam se s ním poprvé setkala. Ví, že to mělo celo společného s cihelnou, možná se to jmenovalo Cihelna Hlučín, ale teď to neví jistě. Dále ví, že ABC.ENTERPRISE nějakým způsobem využívala služeb p. D. ohledně znaleckých posudků. Měli nějaké klienty, potřebovali znalecký posudek, tak se obraceli na společnost p. D. Ona se o to nezajímala, takže neví nic dalšího, co by mohla k Ing. D. uvést. Ing. D. na ni působil jako člověk s respektem. Ostrava je malé město, a když se s někým potkáte a padne toto jméno, je jasné, že ten člověk něco znamená. Z jakého důvodu si vydobyl toto postavení, však netuší. O jeho vztazích k hejtmanu Miroslavu N., náměstkyni primátora statutárního města p. P., europoslanci Vojtěchu M., radnímu statutárního města Lubomíru P., příp. dalším, nic neví. Rovněž jí není známo nic o majetkových poměrech a zdrojích příjmu Ing. D. Pokud měla popsat plnění ze

smlouvy s Business Advisor, tak když podepsali smlouvu a byla odsouhlasena příloha, tzn. seznam všech akcí, tak nejen Business Advisor, ale všichni klienti byli podle všech smluv nasazováni jí, tzn., vytvořila se tabulka k dané akci, kde se sepsalo veškeré plnění, tzn., jestli tam má být banner nebo led reklamní systémy, rozměry, umístění na vstupenkách, plakátech, všechno, co se té akce týkalo a reklamy kolem, a pod to se psali všichni klienti, kteří tam budou na té akci uvedeni. Mají jakýsi systém na internetu, kam to ona laicky řečeno pověsí, a zaměstnanec spol. edge21 musí zpracovat vyhotovení samotné reklamy. Samotné pronájmy ploch mají zasmluvněné s jejich dodavateli, kteří jim zajistí, že můžou reklamu na dané akci umístit. Těmito smluvními partnery od r. 2009 do současné doby (2014) byly společnosti Sport CAST – Robert M., BL Marketing – p. Š., Nedyre – dr. J., LEVIMEXO – dr. J., DMAX – p. L., Geetera – p. Š., a pokud tam byly nějaké další, tak si nemůže vzpomenout. Se spol. D. & partneři samostatnou smlouvu uzavřenu neměli. Pokud pak byla dotázána, proč de facto část plnění měla být ve prospěch této společnosti, uvedla, že když se na to p. D. zeptali, řekl, že si to bude řešit po své linii. Fakturováno to mělo být spol. Business Advisor. Vždy, když byl nějaký reklamní nápis, tak půlku z toho zabíralo logo Business Advisor a půlku logo spol. D. & partneři, tak se domnívá, že toto číslo těm 50 % odpovídá. Pokud jí bylo předestřeno, že náklady Business Advisor na reklamu činily 90 % výnosů, uvedla, že je to zvláštní. Pokud byla dotázána, kolik asi činí poměr běžných nákladů na reklamu za běžných okolností, uvedla, že se to nedá říci, že si to musí zhodnotit každý sám tak, aby tu společnost nezatížil, a není schopna to říct ani řádově. Záleží to na společnosti, co má v úmyslu, kam chce expandovat. Je schopna chápat nějakých 20 %, ale nemůže hodnotit někoho jiného. Po 5. 12. 2013, kdy u nich prováděli domovní prohlídky, se s Ing. D. neviděla, ani si s ním netelefonovala. Spolupráce s Business Advisor nepokračovala, byla ukončena. K ukončení došlo ze strany Business Advisor, ale není si jistá, protože nemají papíry, neví, jestli došlo dodatkem k ukončení a akce, které měly doběhnout z částky, která byla ukončena, tak jestli ty akce doběhly, ale neříká to s jistotou. Mezi 30. 11. a 31. 12. (2013) došlo k ukončení. Neví, které to datum bylo ukončující, další spolupráce navázána nebyla. Pokud byla dotázána, z jakého důvodu nepokračovala spolupráce se spol. Business Advisor, uvedla, že z důvodů, které vznikly 5. 12. 2013, dostali jakési protokoly, měli domovní prohlídku, u které dostali protokol, mohli nahlédnout do protokolu, a co se jedná a proč mají domovní prohlídku, domnívá se, že je to docela zřejmé. Nevzpomíná si však, zda dostali e-mail od po. T., nebo p. O. byla na schůzce s p. D., kde se domluvili na ukončení spolupráce. Fakt neví. Myslí si, že p. D. se dostal do velkých problémů, takže ta spolupráce ani nemohla pokračovat. Vzájemné vztahy jsou ale vzájemně vypořádány. K dotazu, proč se reklamní plochy nezajišťují přímo u organizátora sportovních akcí, ale prostřednictvím dalších firem, uvedla, že pokud by to měli všechno zajišťovat u jednotlivých klubů nebo oddílů, tak v tom množství, které zajišťují, by to bylo finančně nezvládnutelné i co do zaměstnanců, proto je pro ně velká výhoda, že mají 2,0 3 dodavatele, kteří mají vytvořeno to portfolio a jsou schopni jim to nabídnout. Pokud to funguje a nevznikají žádné problémy, tak nevidí důvod, proč to měnit. Jak to mají zvládnuté firmy, které PROPAG-STORMu poskytují služby, neví, s nikým se o tom nebavila, jak jsou schopni to zajistit, a jaký zisk z toho mají. Pro ně je nejdůležitější, že když se zasmlouvají, tak tyto akce budou, že to proběhne a proběhne to tak, jak to mají domluvené, aby byl klient spokojený. Finální ceny jednotlivých pořadatelů sportovních akcí za pronájem reklamních ploch nezjišťovali, ale když se třeba vyskytl požadavek, že někdo chtěl na jabloneckém fotbale bannery, tak v tu chvíli se obraceli přímo na ten jablonecký klub, kde dostali nabídku, která je utvrdila v tom, že cestou, kterou to dělají, je to lepší, jednodušší a méně finančně náročné. Pokud byla dotázána, zda to platí i ve vztahu k velkým poskytovatelům reklamy, např. České televizi nebo i ostatních masovým médiím, jako je Český rozhlas nebo noviny, uvedla, že mají všechny sportovní akce a někdy i kulturní akce a ty jsou vždy vysílány v televizi na ČT Sport, NOVA Sport, Fanda, menší akce tenisových turnajů jsou vysílány internetovou televizí TV.com a určitě na 90 % je si jistá, že práva k těmto sportovním přenosům nemůže dávat Česká televize. Ona je jenom zprostředkovatel, takže nikdy by si nemohla objednat nějaký sport u televize, protože všechny sporty, které mají na reklamu, jdou v nějakém médiu, protože jinak by to bylo bezpředmětné. Česká televize k tomu nemůže dávat práva.

Vklíčovaná loga jsou něco jiného, na ty má právo přímo Česká televize. Zda si firmy, které zmínila, u nichž objednávají pronájem reklamních ploch, tyto reklamy zajišťují sami nebo prostřednictvím dalších subjektů, uvedla, že neví. Pokud byla dotázána na účtování cen na ledpanelech, uvedla, že je to podle toho, jak je nápis velký a jak je dlouhá časová frekvence jednoho odvysílání. Potom se všechny ty nápisy na dobu celého utkání opakují pořád dokola a všem klientům, kteří se na nápisu objevují stejně často, takže celková délka zobrazení reklamního nápisu již v ceně nehraje žádnou roli. Pokud byla dotázána na jména některých společností, uvedla, že AltVin a.s. byla chvilková záležitost. Není si schopna vzpomenout, s kým tam jednala. K BL Marketingu s.r.o. se již vyjadřovala, Kusaro stavby s.r.o. nezná, Smart Advice s.r.o. zná, jednala zde s dr. J., Sport CAST s.r.o. a Nedyre s.r.o., DMAX s.r.o., k těmto společnostem se již vyjádřila. AZ Abvert s.r.o., to byl její dodavatel, ale nepamatuje si, s kým jednala, LEVIMEXO s.r.o. a Geetera s.r.o., k těmto společnostem se také vyjádřila. Pokud byla dotázána, jakým způsobem si PROPAG-STORM hledal klienty, uvedla, že tak, že odkoupili celou databázi klientů, a tak se nedostali do situace, že by museli klienty hledat. Záleželo na tom, jak byli jejich stávající klienti spokojeni, tak se stalo, že dali někomu doporučení a obrátili se na ně noví klienti. Nebyl důvod to více rozšiřovat. PROPAG-STORM měl asi 5 zaměstnanců. Obrat společnosti byl 200 až 250 milionů Kč, to měla na starosti p. O. Zisk mohl být mezi 4 až 6 miliony Kč ročně. Jediným akcionářem společnost je ona. Všechny proběhlé akce se shromažďovaly na speciálním webu www.sportmonitoring.cz, kde každý klient dostal přístupové heslo a mohl si zkontrolovat, jakým způsobem probíhá plnění a jestli se dodržuje smlouva.

112. Pokud pak svědkyně vypovídala 2. 10. 2018 v přípravném řízení ve věci 77 T 1/2019 – 4 VZV 2/2018 (výpověď č. l. 716-723/sv. 4) uvedla oproti své spontánní výpovědi u hlavního líčení, že Ing. Martin D. byl asi od r. 2008 nebo 2009 klientem spol. PROPAG-STORM, zastupoval spol. Business Advisor. Někdy v průběhu této spolupráce se Vlastislavu P. zmínil, že by do jejich společnosti přivedl další klienty na reklamní propagaci, že by jich mělo být mezi 8 až 10 s ročním objemem asi 30 milionů Kč. Proto by potřeboval, aby nechali zpracovat propagační materiály, které nechali vyrobit a předali je p. D. On na základě toho přivedl do spol. PROPAG-STORM další klienty, mezi kterými byl i PRAGOIMEX. To bylo někdy na konci r. 2013. Je to dlouhá doba a datumově to není schopna specifikovat. Od jisté doby, řekla by od r. 2010, 2011, p. P. p. D. vratky ve výši 80 % z fakturovaných, resp. zaplacených částek za reklamu posílal na účet, který byl zřízen na p. D. někde v zahraničí, a dostala informaci od p. P., že tímto způsobem budou řešeny vratky spol. PRAGOIMEX i jiných. Ohledně spolupráce mezi spol. PROPAG-STORM a PRAGOIMEX je schopna sdělit jen to, že dostali pokyn, tedy ona a p. O., od p. P., že p. D. má nového klienta a že on se ozve p. O., buď p. D., nebo přímo ten nový klient, tedy PRAGOIMEX. Myslí, že se přímo ozval Ing. H., ale díky tomu, že se to netýkalo jí, tak to není schopna říci přesně, jak to tehdy bylo. Ví jen, že p. O. se sešla s Ing. H., kde se dojednaly podmínky, na základě, kterých ona připravila smlouvu mezi PRAGOIMEX a PROPAG-STORM na reklamní činnost. Již si nepamatuje, jestli došlo k úhradě jedné nebo dvou faktur vystavených spol. PROPAG-STORM PRAGOIMEXu, ale vybavuje si, že někdy začátkem r. 2014 došlo k ukončení spolupráce mezi PROPAG-STORMem a PRAGOIMEXem. PRAGOIMEX to ukončení jako by svedl na nespokojenost s činností PROPAG-STORM, protože, pokud se neplete, nedošlo k odvysílání nějakého sportovního utkání. Ale PROPAG-STORM to nahradil jiným, ale tato skutečnost se stala záminkou k ukončení spolupráce, a pokud si dobře pamatuje, tak hlavním důvodem ukončení spolupráce byl konfliktní vztah mezi PRAGOIMEX a Policií ČR. Tuto celou záležitost řešila opět na osobní úrovni p. O. s Ing. H. a jejich právním zástupcem.

113. Výpověď svědkyně Hany K. soud považuje po jejím hodnocení za popis reálně prožité události. Byť obžalovaný Martin D. ve výpovědích svědkyň O. a K. shledal přes stovku dílčích rozporů, soud o pravdivosti výpovědi svědkyně Hany K. nepochybuje. Svědkyně popsala systém, který byl od počátku tvořen k tomu, aby generoval nevysledovatelným způsobem finanční hotovost. Popsala opakovaně shodně založení systému Vlastislavem P., který ostatně fungoval i před jejím vstupem za pomoci jiných osob, kdy Vlastislav P. a jeho společnosti zabývající se

reklamní činností nakupovali reklamu řádově za 10 % hodnoty, následně prostřednictvím tzv. středových společností došlo k jejímu navýšení na řádově desetinásobek, který prodala koncová společnost PROPAG-STORM klientům, které přivedl převážně Vlastislav P. Výpověď svědkyně K. v kostře událostí je přitom neměnná, a pokud se liší v drobnostech, případně svědkyně není schopna si na některé věci vzpomenout, je zřejmé, že při délce trvání podvodného reklamního systému, množství klientů a obratu firmy není v možnostech běžného člověka, který nemá eidetickou paměť, si jednotlivé smlouvy, transakce, částky a vratky zapamatovat. O pravdivosti tvrzení svědkyně K. pak svědčí i popis skutečností, které by v případě, že obchod by probíhal standardním způsobem a k žádným vratkám by nedocházelo, tak, jak to tvrdí obhajoba, svědkyně ani nemohla znát, a to jsou údaje o finančních prostředcích na zahraničním účtu Ing. Martina D. u Valartis Bank v Lichtenštejnsku a zapojení Ing. Pavla P. do těchto operací (viz č. l. 23613/sv. 77 a samostatná příloha vrchního státního zástupce ze dne 22. 7. 2020 – sv. příloha szD) a ani údaje, které z těchto listin vyplývají, tj. že tyto prostředky kreditoval na účet Pavel P. prostřednictvím spol. Alefino Limited, která v současné době vede s Ing. Martinem D. spor o zaplacení částky 284 168,67 EUR s příslušenstvím u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 140 C 53/2020 (viz č. l. 25255-25276/sv. 86, viz také příloha vrchního státního zástupce ze dne 8. 6. 2020 (svazek příloha szB1), v níž je jako osoba jednající za spol. Alefino Limited označen Jiří M. – plná moc spol. Alefino Limited Jiřímu M. na č. l. 131 – 132/129-130 překlad, který také ovládá účet této společnosti u Valartis Bank – č. l. 31/59 překlad. Ovládací role Ing. Pavla P. vůči spol. Alefino Limited a Jiřímu M. je pak doložena v příloze VSZ ze dne 9.11.2020 (svazek příloha szE2, viz č. l. 499 a násl. – komunikace mezi Pavlem P. a Josefem M. ohledně kreditní karty pro Alefino Limited a podpisového vzoru Jiřího M. a komunikace mezi Pavlem P. a Michalem P. ze spol. Honestus, ve kterém žádá Pavel P. Michala P. o finanční přesuny, kdy rozhoduje nejen o kreditování účtu Alefina, ale také o tom, že z účtu Alefina je potřeba odeslat prostředky na účty jiných firem (č. l. 536). E-maily Pavla P. s dalšími osobami založenými v tomto svazku pak jednoznačně vypovídají o tzv. praní špinavých peněz pod různými záminkami, např. nákupem a prodejem zahraničních akcií, viz např. č. l. 584 u Bronislava M. Tvrzení svědkyně o předražení reklamy je pak nepřímo podporováno i znaleckým posudkem zpracovaným na základě žádosti obž. spol. PRAGOIMEX, znalcem Dr. Ing. Vítězslavem Hálkem pod č. posudku 391-21-2019, který posuzoval obvyklost sjednané ceny reklamy poskytnuté PROPAG-STORMem PRAGOIMEXu, kdy cena za reklamu činila 2 170 000 Kč, přičemž tato cena se pohybovala v cenovém rozpětí ceny obvyklé od 169 123 Kč až po 6 160 950 Kč. I z tohoto znaleckého posudku tedy jednoznačně vyplynulo tak, jak tvrdily svědkyně, že nakoupená reklama mohla být pořízena za cenu více než 10x nižší a nepřímo tedy svědčí pro to, že celý systém vratek mohl fungovat, i když reklama byla reálně poskytována (viz příloha dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 391-21-2019 ze dne 31. 1. 2019 k č. l. 23261/sv. 77). Rovněž nelze přehlédnout procesní závazek svědkyně jako spolupracující obžalované, vypovídat ve všech souvisejících řízeních jako svědek pravdu.

114. **Svědkyně Lenka O.** u hlavního líčení dne 26. 4. 2017 (č. l. 20485/sv. 67 – č. l. 59 zvláštního svazku) vypověděla, že obžalované Ing. Martina D., Ing. Jiřího H., spol. Business Advisor a spol. PRAGOIMEX zná. Z doslechu zná obž. Ing. Břetislava P., nikdy ho však neviděla. Obž. Ing. Jaroslava K. zná jen podle jména, ale neviděla ho. Obžalované Romana G., Tomáše D., Břetislava Č. nezná. O obž. Petru G. asi něco slyšela, ale nezná jej. Společnosti Perfect Distribution, dříve Martek Medical, a VOSTAV Morava zná jen z doslechu. S obžalovanými, které zná, má jen čistě obchodní vztah. Ing. Martina D. a spol. Business Advisor zná díky tomu, že měl uzavřenou smlouvu se spol. PROPAG-STORM a.s. Smlouva byla uzavřena na poskytování reklamního plnění. Za spol. Business Advisor a.s. vždy jednal Ing. D. Ing. P. v životě neviděla, jednou jí volal před domovními prohlídkami. Spolupráci s Business Advisor a.s. zprostředkoval p. Vlastislav P., který dojednával vše podstatné s Ing. Martinem D., a ony na základě toho vykonávaly jejich činnost. Co se týče spol. PRAGOIMEX, tam jednala s p. Ing. H., kterému dal kontakt na ni Ing. D. na podzim r. 2013. Obchodní spolupráce spočívala v poskytování reklamního plnění na kulturních a sportovních akcích, jednalo se o umísťování log společnosti, ať už Business Advisor nebo PRAGOIMEX a.s. Zvláštností působení jejich firmy PROPAG-STORM a.s. byla v tom, že se nejednalo o klasické reklamní plnění, které by se hradilo v plné výši, ale jednalo se o vrácení peněz vygenerovaných systémem celého řetězce. Vratka se realizovala tím způsobem, že de facto všichni, nebo 80 % klientů spol. PROPAG-STORM, byli známí Vlastislava P. Mezi ně patřil i Ing. Martin D. Domluvili se na částku, spol. PROPAG-STORM a.s. následně sjednala smlouvy s koncovým

klientem, a od p. Vlastislava P. věděla, od koho to má nakoupit, aby bylo možno vygenerovat vlastní finanční prostředky, které by se měly vracet. Co se týče PRAGOIMEXu a.s., tam byl kontaktní osobou Ing. Martin D. Vratky generovalo to, že to bylo předraženo zhruba o 80 %. Vratky realizoval Vlastislav P., ale v některých případech je požádat, aby osobně doručily tuto hotovost, což se u Ing. Martině D. stalo. Ohledně hotovosti, kterou Ing. D. vrátily ony osobně, může jen vycházet z toho, co viděla na obálce, kterou měla předat, kterou jí předal p. P. pro Ing. D., která byla nadepisována zkratkou jeho jména, a jestli si dobře pamatuje, byla tam např. částka, vybavují se jí dvě částky, a to 840 000 Kč a 670 000 Kč. Neumí ale přesně říci, v jakém období to bylo. Ví o tom, že ty peníze byly vráceny i nějakým jiným způsobem než hotovostně. P. P. ji požádal, aby předala Ing. Martinu D. kontakt na jednoho právníka, který mu pomůže zabezpečit přístup na nějaké zahraniční konto, protože v poslední době před ukončením činnosti spol. Business Advisor a.s. už tyto vratky osobně neprobíhaly, ale probíhalo to na zahraniční konto. Bohužel neví více, ale přeposílala Ing. D. jméno doktora, neví, jestli se jmenoval Š., ale bylo tam písmeno Š. Je to již opravdu delší doba a není schopna dostat se ke svým přístrojům, aby mohla na toto jméno narazit zpětně. Elektronické vratky se nikdy nerealizovaly prostřednictvím PROPAG-STORMu a.s., vždy se to realizovalo až od koncových společností, což byly společnosti p. P. Neumí se vyjádřit k tomu, co Ing. D. s těmi vrácenými penězi dělal. P. D. zůstaly nevráceny ještě nějaké peníze, jeho velký zájem byl o zůstatek na účtu PROPAG-STORM a.s., kdy přes p. P. a jejich právního zástupce se je snažil ovlivnit. Jednalo se o peníze PRAGOIMEXu a.s., které uvízly na účtu PROPAG-STORM, a Ing. D. o ně měl velký zájem. Od r. 2014 měla průběžně informaci, že mají nějakým způsobem vymyslet, jak ty peníze k němu dostat, ať už likvidací společnosti nebo oceněním škody, která jim byla způsobena tím, že u nich proběhla domovní prohlídka, a ony byly následně i s p. D. dokonce obviněny. K dotazu státního zástupce pak svědkyně uvedla, že Ing. D. se návratu těch finančních prostředků po nich domáhal tak, že když se setkával s p. P. nebo s p. Š. (právník PROPAG-STORM), tak následně dostávaly informace o tom, že jsou to jeho peníze, že je chce zpátky, a vymýšlel i způsob, jak ty peníze z PROPAG-STORMu vytáhnout, aby se vše dalo do pořádku. Tzn., oceňování ušlého zisku z titulu obvinění spol. PROPAG-STORM, nebo jejich osob, nebo likvidací společnosti, ale neustále jim bylo tvrzeno, že se o tom mají nějakým způsobem postarat a Ing. D., aspoň podle toho, co jim říkali p. P. a p. Š., ty peníze velmi chtěl. Myslí si, že spol. PRAGOIMEX se stala klientem spol. PROPAG-STORM v r. 2013, kdy p. D. chtěl, aby pro něj vytvořili nové propagační materiály pro další klienty s tím, že on bude utlumovat svou spolupráci s PROPAG-STORMem a budou přicházet jiné firmy místo Business Advisor. Řekl jí, že se na ni bude kontaktovat Ing. H. z PRAGOIMEXu, což se stalo, bylo to telefonickým kontaktem a následným setkáním, následně podepsali smlouvu a výhradně se setkávala s Ing. H. Ing. H. po nich požadoval, aby byla splněna smlouva, aby byla v pořádku dokumentace. Peníze po nich nepožadoval zpět, o ty se zajímal Ing. D. Zajímal se přímo o peníze, které vyplatil PRAGOIMEX jim. Myslí, že se nikdy přímo nezeptala Ing. H., proč si Ing. D. nárokuje peníze, které jim zaplatil PRAGOIMEX, ale Ing. D. ji poslal ještě na jinou firmu, takže na to bude muset odpovědět Ing. D. Spol. PRAGOIMEX je spoluobviněná s Ing. D., oni spolu měli podepsané smlouvy o reklamním plnění za stejných podmínek, ale ty peníze patřily, jako kdyby je měli předat zpětně Ing. D. Požadavek na to, aby uzavřeli smlouvu se spol. PRAGOIMEX, přišel na podzim r. 2013, bylo to před domovní prohlídkou u PROPAG-STORM a myslí si, že v říjnu 2013 začali spolupracovat. K dotazu, zda jim Ing. D. řekl, proč utlumuje činnost ve spol. Business Advisor uvedla, že to nemělo úplně souvislost se zářím, kdy, pokud si dobře vzpomíná, začaly nějaké úkony ohledně Ing. D., bylo to trochu jakoby dříve, ale ty společnosti, se kterými díky němu jednala, to opravdu začalo až na podzim, v září r. 2013. O vztazích Ing. D. a p. Vlastislava P. ví to, že jsou na přátelské bázi, velmi dlouho se dobře znají a celý ten byznys za využití PROPAG-STORMu dojednávali spolu, stýkali se na různých sportovních akcích. Řekla by, že jejich vztahy byly obchodně velmi blízké. Pokud se snaží vzpomenout, kdy Ing. D. přestaly být dávány vratky v hotovosti, o jaké období šlo, tak minimálně to byl rok před tou domovní prohlídkou v prosinci r. 2013, takže minimálně rok probíhaly nehotovostní vratky, ale neumí říci přesně, je to strašně dlouhá doba. Pokud se týká

uzavírání smluv mezi PROPAG-STORM a.s. a Business Advisor a.s., Ing. D. vůči smlouvám, které mu posílali, měl námitky co do plnění, preferoval více sport házená, jinak se jednalo spíše o úpravy co do výše peněžního plnění, které se odvíjelo od jeho požadavků. O spol. Business Advisor a.s. věděla to, že je to společnost, kterou ovládá Ing. Martin D. Když za Ing. Martinem D. jela, bylo to do sídla spol. D. & partneři a.s. Business Advisor a.s. byla společnost, ze které oni inkasovali částku v rozsahu 10 milionů, jednalo se o poradenskou společnost, ale jak říká, má s tím spojenou jen osobu p. Ing. Martina D. Pokud navštívila prostory spol. Business Advisor a.s., nevybavuje si, že by viděla označení Business Advisor, vždy tam bylo D. & partneři a.s. Kanceláře byly ve starší zástavbě někde na náměstí Míru v Ostravě vedle nemocnice ve Vítkovicích. Vchází se tam přes nádvoří do patra po železné podlaze. Když se vejde dovnitř, je tam menší podlaha, vy jdete doleva, sedí tam sekretářka, po pravé straně je kancelář znalců, kancelář Ing. D. byla kolem sekretářky rovněž a do zadní části prostorů. Ze zaměstnanců D. & partneři a.s., kteří tam byli, zná kromě Ing. D. jeho sekretářku, tuší, že se jmenovala K., se kterou se tam potkávaly, nebo si psaly e-maily a volaly, a jednou se pracovně setkala s jeho bratrem. Nemůže si vzpomenout, zda zná osobu jménem Martina N. Pokud na úvod své výpovědi řekla, že s Ing. P. hovořila pouze jednou před domovními prohlídkami, tak to bylo tak, že byla na náměstí v Místku, zazvonil jí telefon, neznala číslo, zvedla to a tam se ozval Ing. P. s tím, že se sice nikdy neviděli, ale že by se potřeboval v nejbližší době potkat. Tím to skončilo a druhý den byla domovní prohlídka. Jinak ho opravdu nikdy neviděla. Potom už se s Ing. P. nikdy nekontaktovala. K dotazu, zda spol. D. & partneři byla i klientem PROPAG-STORM a.s. uvedla, že Ing. D. chtěl, aby polovinu reklamní plochy využívali nejen pro Business Advisor a.s., ale i pro D. & partneři a.s. To na jeho pokyn učinili, tuší, že vyjma nějakých dresů nebo nějakých ploch, kde se to nedá nakumulovat do té plochy. Následně po všech těch situacích, které se udály, ať už to byla domovní prohlídka, kontrola finančního úřadu atd., požadoval, aby prohlásila na finančním úřadě, že on to nepožadoval, že to požadovali oni (PROPAG-STORM). Bohužel neměli nikdy důvod propagovat sami za sebe logo D. & partneři. Snad od začátku, kdy se začalo propagovat logo D. & partneři pod smlouvou Business Advisor, jí řekl Ing. D., když se ho na to dotazovala, že je to daňově špatně, že tam jsou dvě loga, a je to jedna smlouva, tak jí řekl, ať se o to nestará, že si to on sám vyřeší v rámci svých vztahů s D. & partneři a.s. i fakturačně, což se asi nestalo. Pokud zmínila, že ještě nějaká společnost prostřednictvím Ing. D. po ní požadovala reklamní plnění, jednalo se o to, že Ing. D. ji poslal na spol. Morys s.r.o. za Ing. M., se kterým měla předjednat, co by firmě PROPAG-STORM mohl nabídnout. Ing. M. se jí ptal, jaká je obvyklá cena tohoto plnění, ale to se ptal spíše s ohledem na procento vkládané do reklamy z dosaženého zisku na své společnosti. Ona mu předložila návrhy jejich smluv s tím, že se domluvili, že on se na to ještě podívá a ozve se, ale už se nikdy neozval a vzala to, jako že ten obchodní případ skončil. Takhle o tom informovala i Ing. D. Pokud se týká její výpovědi z června 2014, kterou v tomto řízení provedla jako svědkyně, kdy v této výpovědi popisovala spolupráci s Business Advisor jako řádnou obchodní spolupráci, uvedla, že si pamatuje, že to bylo v dubnu 2014, v té době měli po domovní prohlídce, měli obstavené účty firmy a netušili, co se bude dít dále. Dnes by ráda řekla, že ta výpověď byla v polovině pravdivá, v další polovině pravdivá nebyla, protože de facto chránila i své zájmy a zájmy své rodiny. Dnes by vzala svou tehdejší výpověď zpět. K dotazu, zda v souvislosti s tehdejší výpovědí na ni byl činěn nějaký nátlak, uvedla, že ten nátlak začal tou domovní prohlídkou v prosinci 2013, ale nebylo to jen ze strany Ing. D., bylo to ze strany všech účastníků celého problému s PROPAG-STORMem. Neustále jí říkali, že nesmí mluvit a dělat cokoli, takže ten nátlak byl ze všech stran. Co se týká poslední doby, tak ten nátlak byl z jejího pohledu velmi častý i od Ing. D. Nátlak měl spočívat v tom, že Ing. D. přes p. P. nebo přes p. Š. jí vzkazoval, aby vyřešili finance spol. PROPAG-STORM a.s., že je chce, že si je půjčili od PRAGOIMEXu. Proběhly tam i výhružky, ať přemýšlí nad tím, co říká, že mluví hodně, že mluví hodně na finančním úřadě. Stala se z toho taková velmi nepříjemná záležitost, kdy dokonce, když šla na ten finanční úřad, tak se tam i zhroutila, protože už nemohla vypovídat tak ani tak, protože Ing. D. si myslel, že bude tvrdit na jeho ochranu, že nepožadoval dvě loga do jednoho, protože věděl, že z toho bude mít další daňový problém. Neustále svými požadavky a svým chováním

člověka dováděl až do stavu šílenství, že už vlastně člověk nevěděl, koho chránit, jestli jeho, nebo sebe, nebo rodinu, nebo co má dělat. Když také odmítla na finančním úřadě se k této otázce plně zodpovídat, to se stalo v létě 2016, tak už ten tlak byl opravdu neúnosný. Jediné, co Ing. D. zajímalo, i dle lidí, kteří se kolem nich pohybovali, bylo dostat z firmy zpátky ty peníze, a hlavně vypovídat na finančním úřadě ve prospěch Business Advisor a.s. bez ohledu na to, že by tím způsobila újmu sama sobě. Samozřejmě, že jeho výhružky k nim byly zprostředkovány jak přes p. P., tak přes p. Š., většinou to bylo opravdu v takovém vztahu, že člověk měl strach o to, jestli p. D. si uvědomuje, že kvůli sobě zatáhl spoustu lidí do špatných věcí, ale pořád pro sebe chce jen to nejlepší, co může být. V souvislosti s její dnešní výpovědí na ni žádný nátlak činěn nebyl. K dotazu obhájce JUDr. Kijase pak svědkyně uvedla, že PROPAG-STORM, tedy ona ani p. K., nikdy peníze na vratky nebraly z účtu PROPAG-STORM, všechny realizace vratek činil Vlastislav P., a to ze svých peněz anebo peněz, které skončily na E-MOTION s.r.o. nebo RC Sport. Pokud je žádal, aby někomu předaly obálku, tak to nebylo velmi časté, ale stávalo se to. Po těch letech není schopna říci, kolika klientům, kolik peněz předala. Může jen říci, že se toho účastnila. K dotazu, zda měla přehled o finančních prostředcích Vlastimila P., kolik vrací, kolik investuje jiným způsobem, zda měla přístup na jeho peněžní účty jako fyzické osoby, případně právnických osob, které zastupoval, nebo ve kterých měl majetkovou účast, a zda věděla a byla informována o jeho účetnictví, případně o účetnictví těchto právnických osob, uvedla, že co se týče právnických osob, což byli E-MOTION s.r.o. a RC Sport s.r.o. a možná nějaké další, tak znalosti jejich účetnictví nepotřebuje mít, protože to byly koncové společnosti, které fakturovaly maximálně 10 % z celkové částky. Ohledně hotovosti, to by musela znát všechny středové společnosti, kterých je neskutečné množství, odkud se generovaly ty prostředky, takže na tuto otázku nemůže odpovědět, že by znala stav hotovosti nebo finančních prostředků p. P., nebo jeho společností, ale s ohledem na to, že mu v rámci přátelských vztahů zpracovával podklady pro konání valných hromad těchto společností, tak letmo ví, o jaké částky se jednalo a že by se to generovalo až na těch koncových společnostech, to je omyl. K dotazu, zda jí byla známa nákupní cena těch reklam, pořizovací cena reklamních práv společností, které vlastnil p. P., uvedla, že po určité době, kdy získali informace o těchto skutečnostech, tak ten byznys jako takový nemohl fungovat. Člověk nemůže nikdy přesně vědět, jaká je to částka, ale to, že se jedná o částky v řádu 10 % a vyšší jí bylo jasné z toho, že p. P. se netajil tím, že z toho vrací peníze všem klientům. K dotazu, jestli nákupní cena odpovídala tržní ceně těch reklamních práv, jestli byla na počátku nadhodnocena nebo naopak podhodnocena, a zda prováděla nějakou rešerši této skutečnosti těchto nákupních cen, uvedla, že v tomto případě by řekla, že cena není úplně neobvyklá na českém trhu a de facto se musí vycházet z toho, že to, co poskytovali oni, nebylo úplně zcela běžné, že by poskytovala každá jiná reklamní agentura nebo nějaký prodejce později na reklamní loga. Nejedná se o to, že by mohla zjistit, jaká je zhruba cena, jestli by jí to vůbec někdo prodal, nemá šanci zjistit, jestli ta cena byla obvyklá. Nemůže odpovědět, jestli původní nákupní cena, která byla u p. P., byla nadhodnocena nebo podhodnocena, protože jeho znalost sportovního trhu s reklamami je úplně jiná než znalost její, zda byla v pořádku jeho cena, na to nemůže odpovědět. K dotazu, jaká byla její role, jako fyzické osoby, případně role PROPAG-STORMu ve vrácení peněz bezhotovostním stykem, zda k tomu dávala nějaké příkazy bankám, uvedla, že v žádném případě. Její jediná úloha byla předat kontakt na jistého p. doktora Ing. D., aby se spolu spojili a mohli realizovat tento tok finančních prostředků, protože od p. Vlastislava P. věděla, že Ing. D. už nechce peníze v hotovosti, takže mu pouze předala kontakt na osobu, která mu v tom měla pomoci. Za sebe v životě nemohla dávat pokyny k tomu, komu bude, co vyplaceno. To si kontroloval p. P. K dotazu, jestli vůbec něco prošlo bezhotovostním stykem z těchto prostředků, o kterých říká, že byly vráceny, případně, v jaké výši, uvedla, že kdyby to Ing. D. nedošlo na účet, tak by pravděpodobně nezaplatil další splátku PROPAG-STORMu, takže ten vztah byl trochu jiný. Nebude říkat, že to neví, nebo neví, jen řekne, že je pravděpodobné, že k tomu docházelo, protože dále pokračoval ve spolupráci s PROPAG-STORMem. Předmět trestního stíhání ve věci, kde dnes vypovídá, je jí znám z médií, jedná se o nějaké ovlivňování veřejných zakázek. Není jí nic známo o studii ekologizace vozového parku v Dopravním podniku

a.s., není jí nic známo o veřejných zakázkách na modernizaci vozového parku v Dopravním podniku Ostrava v letech 2009-2010, není jí nic známo o veřejných zakázkách vyhlašovaných Městskou nemocnicí v Ostravě týkajících se zdravotnického zařízení, případně přestavby a rekonstrukce objektu. Dále k dotazům obhájce JUDr. Gemela svědkyně uvedla, že v r. 2015 byla společně s p. K., Ing. D., Ing. P. a společnostmi Business Advisor, PROPAG-STORM a.s. obviněna. Bylo to v září. V lednu 2016 to zrušilo Nejvyšší státní zastupitelství. V současné době je proti ní zahájeno společně s dalšími 22 osobami trestní stíhání od 4. 12. 2016 pro právní kvalifikaci z titulu krácení daní. Byla stíhána vazebně. Dále připustila, že 16. 1. 2016 učinila výpověď na policii a požádala o statut spolupracující obviněné. Debata mezi ní a orgány činnými v trestním řízení, co za to, když budou spolupracovat, neproběhla. Jediné, čeho jsou si obě vědomy, je to, že v případě, že se přiznají ve vlastní kauze, tak jsou povinny vypovídat všude pravdivě. To je jediné, co vědí. Ani ve vztahu k dnešnímu výslechu neobdržela žádný příslib za to, že bude vypovídat. Opakuje, že v souvislosti s tím, že se přiznala ve vlastní kauze, a proto je povinna vypovídat pravdivě, ale nikdo jí nic neslíbil. K tomu, že bude vypovídat, se rozhodla zhruba po 3 letech neuvěřitelného psychického traumatu, který vyvstal v prosinci 2013. To bylo de facto jen zakončení, které by učinila už před rokem, kdyby nejvyšší státní zástupce nezrušil kauzu s p. D., protože se to psychicky nedá vydržet. Nejedná se o to, že by na ni někdo činil nějaký nátlak, ale byl to vnitřní tlak a vnitřní pocit, že už nemůže dál. Dále k dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že pokud jde o systém samotných vratek, které fyzicky předávala, byly to víceméně jeden, dva případy, a odkud ví, že ta výše vratek měla činit min. 80 %, uvedla, že nejednou byla svědkem toho, kdy se počítaly peníze pro klienty, a z toho, jak se dojednávaly ty záležitosti, jak a kdy se komu vezou peníze. Ví to z mnohaleté zkušenosti, nebyla to záležitost, že by u jednoho klienta to takto proběhlo a u jiného ne. Celý ten systém byl postavený pro všechny klienty stejně s tím, že p. P. se dohodl s tím koncovým klientem, jestli to bude 20 %, 17 %, 18 %, ale ten systém byl platný stejně pro všechny. Jednalo se o maximálně 1 až 3 % rozdíl mezi klienty a opravdu byl velký tlak na to, aby se finanční prostředky generovaly co nejrychleji, takže dostávala jasné pokyny, které faktury má platit, v tu chvíli už byl jasný systém, kde jsou peníze zrovna v oběhu, kdy budou pro výplatu tzv. vratek klientům. Dá se říci, že to může potvrdit z toho důvodu, že se p. P. hodně bavili. Pokud náhodně padla tato věta mezi klienty, nikdo nebyl překvapen. Taky to znamená, že při tom obrovském objemu smluv a financí neměli skoro žádné reklamace. K dotazu obhájce Mgr. B., jaká byla její role ve vztahu k p. P., zda nejednala o svévoli dobrovolně, zda dostávala pokyny, které bezhlavě plnila, uvedla, že p. P. byl hlava celého tohoto byznysu, měl absolutní povědomost o tom, jaké smlouvy jsou uzavřeny, jaké jsou měsíční fakturace, kolik peněz zaplatí nebo ne. Brala ho po celou dobu jako člověka, který o tom rozhoduje a rozhoduje o tom, jaké faktury se budou platit, a de facto by si nedovolila nikdy zaplatit fakturu dodavatelům, bez toho aniž by on o tom měl povědomí. K dotazu obhájce JUDr. Kijase, zda se účastnila jednání p. P. s potenciálními nebo reálnými zákazníky uvedla, že s těmi zákazníky se buď ona, nebo p. K. znaly také, protože jim byly představeny p. P. Tzn., že jestliže je představil člověk z úplného začátku celého řetězce a řekl jim, že se na ně mají obracet, že oni jsou ta agentura, která zajišťuje ten konec, a před nimi se někdy bavili i o tom, kolik zhruba by se do toho mělo vložit atd., tak ano, z tohoto pohledu bývaly i svědky těchto schůzek. Ale znovu opakuje, že byznys začal někdy v r. 2006 na konci, dnes je r. 2017, možná je schopna z hlavy vyjmenovat všechny názvy firem, ale není schopna říci, kde, kdy, co, kdo a s kým a jak se dělo.

115. Dne 6. 3. 2020 pak **svědkyně Lenka O.** před soudem vypověděla (č. l. 23210/sv. 76 – č. l. 414 zvláštního svazku), že ve spol. PROPAG-STORM byla členem statutárního orgánu. Buď předsedou představenstva, nebo v poslední době statutárním ředitelem. De facto její pracovní náplň byla na straně ekonomiky PROPAG-STORMu, vystavování faktur, kontrola plateb, podepisování smluv, jednání s úřady. To byla její pracovní náplň na PROPAG-STORMu od r. 2008. Se spol. PRAGOIMEX uzavřela spol. PROPAG-STORM smlouvu, tuší, že rámcovou smlouvu o spolupráci na zajišťování reklamní činnosti v r. 2013. Bohužel si úplně nepamatuje data, ale bylo to na základě informací i od Ing. Martina D., že by bylo dobré uzavřít s touto společností

smlouvu. Setkali se s Ing. H. a de facto se podepsala smlouva, která následně byla plněna a ze strany PRAGOIMEX uhrazena na začátku. Tzn., že přes p. D. proběhla vlastně komunikace s PRAGOIMEX s p. H. Pokud byla dotázána, zda PRAGOIMEX, tedy Ing. H., vedl nějaké jednání o výši tohoto plnění, nebo jak bylo stanoveno, svědkyně uvedla, že si pamatuje na to, že se setkali v jedné restauraci, neví, kde přesně, jestli to bylo tehdy, nebo těsně předtím nebo těsně potom, kdy měla být ta hodnota v jakési částce, ale potom jí to bylo upřesněno, že to muselo být o kousek vyšší, tzn., že ta smlouva se ještě jako kdyby upravovala směrem nahoru. Bylo to v návaznosti na nějaké obchodní činnosti PRAGOIMEXu. Celá ta smlouva se připravila a začalo plnění. Pokud jde o výběr utkání, zda si PRAGOIMEX vybíral sám, či byla činěna nabídka, svědkyně uvedla, že de facto to proběhlo jako u všech ostatních klientů PROPAG-STORMu a na základě hodnoty té smlouvy připravila p. Hana K. nasazení toho klienta na různých sportovních a kulturních akcích, tzn., že kdyby tam byla částka 4 miliony Kč za určité období, tak ona vlastně připraví do přílohy k rámcové smlouvě specifikaci plnění dejme tomu na půl roku a pak se to předá klientovi a ten to z 99 % nerozporuje a přistupuje na návrh ze strany PROPAG-STORMu. Takto to proběhlo i s PRAGOIMEXem. Nevybavuje si, že by měl PRAGOIMEX nějaké požadavky na plnění. Pokud jde o vratky pro PRAGOIMEX, tak to bylo v době, kdy finanční vratky pro Ing. D. a jeho klienty, mezi které vlastně patřil i PRAGOIMEX, neprobíhaly předáváním těch obálek, ale měly probíhat pomocí bezhotovostního styku, který měl dojednat p. D. s p. Vlastislavem P. Pokud byla dotázána „další klienty" p. D., uvedla, že je to strašně dávno, ale má pocit, že tam byla ještě spol. BREDA & WEINSTEIN, ale je to velmi dávno, je možné, že jim něco vypadne z hlavy, nechtěla by vypovídat, když si není 100 % jistá, kdo to je. Pokud byla dotázán, pokud Ing. D. přivedl nějaké klienty, zda za to měl nějakou zprostředkovatelskou odměnu, uvedla, že tak to nefungovalo. P. D. neměl žádnou zprostředkovatelskou firmu. P. D., když přivedl nějakou firmu, tak to bylo de facto jako pro ně, tedy pro skupinu, klientem tam byl p. D., jenom to byl jiný název. Tzn., že pokud by se bavili o PRAGOIMEXu, tak se nebudou bavit o tom, že to byl klient PRAGOIMEX, ale je to PRAGOIMEX od p. D. Tzn., že on nebyl zprostředkovatel, ale on přišel s touto firmou. Pokud pak byla dotázána na výše vratky u těchto klientů, uvedla, že ta vratka byla de facto plus mínus vždy stejná, nějaké to procento nahoru dolů, kolem těch 80 %. Pokud klienta přivedl p. D., tak to musel vyinkasovat p. D., ne klient. Pokud jde o účet, na který se vyplácely vratky, tak pokud si dobře pamatuje, zahraniční účet zajišťoval p. P. za účasti Ing. P. z Prahy a ona předávala informace p. D. ohledně určitého p. doktora, jehož příjmení začínalo na Š, s tím se má kontaktovat o této záležitosti, ale od Vlastislava P. věděla, že toto všechno se zajišťuje, zařizuje a že to bude fungovat za tím účelem, aby ty finanční vratky byly zasílány. Pokud jde o vratky PRAGOIMEXu, tak část peněz díky domovním prohlídkám v r. 2013, kdy byly vydány zajišťovací příkazy na peníze PROPAG-STORMu, tak část těch peněz tam uvízla. Ne všechny peníze PRAGOIMEXu tedy byly odeslány na tento účet, ale jenom z toho důvodu, že byly zajištěny policií. Pokud se týká smlouvy s PRAGOIMEXem, ta byla na 5 milionů Kč, a byla ukončena poté, co PRAGOIMEX zaplatil přibližně 2 miliony Kč. Jaký byl důvod ukončení této smlouvy, uvedla, že v lednu byly nějaké domovní prohlídky a tuší, že i p. H. a i u p. D. znovu, a p. H. ji potom požádal, zda by se mohli setkat a zda by mohli ukončit tu smlouvu. Kdyby vlastně jako by důvod se uvedla jakási nespokojenost s neodvysílání nějakých sportovních utkání. Ale de facto šlo o to, že vlastně PRAGOIMEX už nemohl dál plnit tu smlouvu, p. H. říkal, že ta smlouva se musí ukončit, a aby si vyšli vstříc, že se tam prostě napíše nějaký důvod, že oni odstupují od smlouvy, protože už nebyli dál schopni z toho důvodu, že PRAGOIMEX i p. H. byli v šetření a už nebylo možno pokračovat dál s PROPAG-STORMem. Takže vlastně využili toho, že na konci r. 2013, tuší, že z důvodu smrti prezidenta Havla, nevybavuje si to přesně, nebylo odvysíláno nějaké utkání a plnilo se potom až v lednu. Takže se využilo, jako kdyby trošku nespokojenost toho klienta vůči PROPAG-STORMu, ale za normálních okolností by se to nestalo, pokračovalo by se dál. Dále k dotazu státního zástupce, že pokud bylo v rámci dohody o ukončení spolupráce mezi PROPAG-STORMem a PRAGOIMEXem uveden důvod, že nevystavili dodatek č. 2 ke smlouvě a zda to byl skutečně důvod, svědkyně uvedla, že absolutně ne. Jednalo se opravdu o to, že jak u nich, tak i

potom u nich probíhaly domovní prohlídky a byla nějaká obvinění. Bylo to třeba ukončit, protože nebylo možno dál pokračovat, když to bylo pod policejním dohledem. Tato jednání probíhala tehdy v kanceláři na Poděbradově ul. a byl tam přítomen i JUDr. H. Jednání trvalo tak půl hodiny, nebylo ani krátké ani dlouhé, možná do hodiny. Dále k dotazu nevyplacené vratky Ing. D., zda Ing. D. výplatu nárokoval, svědkyně uvedla, že jde o těžkou otázku, protože hodně dlouho zůstávala zhruba částka, která by měla být vyplacena p. D., na účtu a p. Vlastislav P. je informoval, že p. D. chce ty peníze zpátky. Samozřejmě měli strach jakkoli nakládat s těmi prostředky, vytahovat je z účtu a předávat je. Byl tam nějaký návrh. Byl tam i nějaký návrh na to, že by měli jít do nějaké likvidace, nebo nějakým způsobem dostat ty peníze k p. D., ale oni to odmítali, protože prostě měli strach vzít tolik peněz a poslat to zrovna p. D. Nechtěli to udělat. P. P. říkal, že p. D. ty peníze chce a že jsou jeho. K dotazu, o jakou částku se mělo jednat, svědkyně uvedla, že se jednalo o částku kolem 1 700 000 Kč či 1 800 000 Kč. Nemá to už úplně všechno v hlavě, ale šlo o částku kolem 2 milionů Kč nebo do 2 milionů Kč. Dále k dotazu státního zástupce, zda reklamní plnění bylo poskytováno podle smlouvy, nebo odlišně, svědkyně uvedla, že má pocit, i když to nebyla úplně její pracovní náplň, že v 99 % případů to, co bylo ve smlouvách, bylo i následně prováděno. U p. D. byl jenom jeden problém, a to ten, že vlastně jeho reklamy se dělily 50 % na Business Advisor a D. & partneři a že de facto měli smlouvu jenom s Business Advisor a.s. Tzn., že ho upozorňovali na to, že se to nedá dlouhodobě jakoby udržet, ale p. D. říkal, že on si to řeší se spol. D. & partneři, takže v tom neviděli žádný problém, i když to nebylo přesně ukotveno ve smlouvě se spol. D. & partneři. Tzn., že těch 50 na 50 tam zhruba bylo. To by ale uměla lépe vysvětlit p. K. Nebyla to úplně její parketa. K dotazu, zda to potom bylo někým rozporováno, svědkyně uvedla, že na to upozorňovali p. Vlastislava P., mluvili o tom i s Petrem P., snažili se o tom bavit i s Martinem D. Nikoho to nezajímalo, podle všech ony pořád řešily jenom nějaké hlouposti. Bylo na to upozorňováno následně i finančním úřadem, kam musela chodit na nějaké vysvětlování k finančnímu úřadu. Myslí si, že o tom věděli lidi z té skupiny, věděl to i p. D., věděly o tom úřady, ale nikdy se to nepodařilo nějakým způsobem narovnat. Finančnímu úřadu to vysvětlovala někdy kolem r. 2016, kdy tam p. D. psal nějaké vyjádření. Pokud si pamatuje, napadal je, že vlastně je to všechno v pořádku, měl tam tisíce argumentů a tuší, že říkal přes právníka, že by měly vypovídat tak, jak je potřeba. Zapomněl na to, že tím bude krýt sebe, ale ony se budou poškozovat. Tuší, že to bylo někdy v r. 2016 nebo 2015, ty věci se jí trošičku slučují, ale bylo to před zatčením v r. 2016, tzn. někdy na jaře, v létě, neumí to přesně říci. Dále k dotazu, zda v souvislosti s výpověďmi na finančním úřadě na ni byl činěn nějaký nátlak, uvedla, že předtím, než tam šla, bylo jí doporučováno, že má mluvit tak, že p. D. vzkazuje, že má mluvit, jak on chce, tzn., že jí, p. K., p. P. nebo p. Š. říkali, ať začnou mluvit tak, jak potřebuje on (p. D.), potřeboval, aby potvrzovaly jeho vysvětlení vůči finančnímu úřadu. Chtěl, aby držely jeho linku. Tzn., že by ve svém důsledku řekly, že on to má všechno dobře a všechno špatně udělal PROPAG-STORM, a tehdy p. K. spočítala anebo řekla, že by tam dopad v řádech milionů, ale i tak měly držet linku p. D. a ne tu svou, protože ony to udělaly ve smlouvě dobře. Ony si v tu chvíli stály za tím, že smlouva byla dobře, a to co jim říkali, splnily. Ale v samém důsledku to měly otočit samy proti sobě a podpořit p. D. u finančního úřadu, že chyba byla někde jinde, než u něj, a ž on má všechno v pořádku. *(pozn. soudu: společnost D. a partneři neměla objektivně finanční prostředky na úhradu poloviny reklamního plnění placeného Business Advisor a toto plnění nepřiznávala ani jako bezplatnou či částečně hrazenou protislužbu.)* Pokud jde o vztahy mezi Ing. Martinem D. a p. Vlastislavem P., pak tyto vztahy byly přátelské – obchodní, ale ví, že v době od r. 2013 měl p. P. z p. D., ne že by strach, neumí to říci, ale byl z něj strašně nervózní, a i když jim něco vyřizoval, nebo se s nimi bavil, tak to byl takový stres nebo strach z toho, co p. D. ještě udělá, nebo jaké to pro ně všechny bude mít následky. Dále k dotazu státního zástupce uvedla, že se spol. Business Advisor pracovali někdy od r. 2009, není si 100 % jistá, ale ten systém vratek fungoval od začátku u všech klientů. Od začátku Propagu a agentur před nimi, na kterých se chvíli podílely s p. K. Tzn., že to muselo fungovat již od první smlouvy s Business Advisor. K dotazu, jakým způsobem byla generována vratka peněz pro p. D., případně pro spol. Business Advisor, nebo PRAGOIMEX, svědkyně uvedla, že vratky se generovaly tím způsobem, že existoval řetězec firem,

na začátku kterého stál Vlastislav P. s jeho firmami, resp. jím ovládanými firmami, např. E-MOTION, RC Sport, Eurovia, a dále se prodával do tzv. středových firem, kdy tyto firmy byly zastřešovány fyzickými osobami, se kterými měl p. P. kontakt. Počet firem přesně neřekne, ale může jmenovat např. dva zástupce středových firem, p. Robert M. nebo Josef L. nebo JUDr. J. Za těmito středovými firmami stál PROPAG-STORM jako reklamní agentura, která prodávala koncovému klientovi, což byl např. Business Advisor nebo PRAGOIMEX. P. P. byl schopen vyprodukovat z té sportovní nebo kulturní činnosti nebo nakoupit reklamní plochy nebo sponzorské časy u Českého rozhlasu, vysílací časy u České televize, nebo umístit logo a loga těch klientů tam, kam bylo potřeba. Do tohoto středu se plus mínus za 10 % dodala ta reklamní práva k těm plochám a k tomu, co vyjmenovala, čeho se týká ta reklamní činnost, a tam se přes různé společnosti přefakturovávaly ty předměty plnění až vlastně po poslední středovou společnost, která prodávala Propagu zhruba za 92 až 98 %. To bylo opravdu pohyblivé podle rozsahu. Tzn. zhruba 95 % a PROPAG-STORM to prodával následně koncovému klientovi za 100 %. Tzn., že to, co se vygenerovalo ve středových společnostech, bylo vlastně jako kdyby určeno na výplatu finančních vratek, kdy byla finanční hotovost vybírána a předávána p. P. nebo nějaké jemu blízké osobě. P. P. tyto finanční vratky rozpočítával a předával zpět, buď v obálkách nebo jiným způsobem, koncovým klientům nebo jejich zástupcům. Jedná se i o to, že p. Vlastislav P. vždycky viděl na ty účty PROPAG-STORMu, tzn., že věděl, kdo zaplatil do PROPAG-STORMu, kdo zaplatil a komu má zaplatit z PROPAG-STORMu jí nadiktoval, takže věděl, který klient uhradil a která osoba za ty středové společnosti má přinést tu kterou finanční hotovost. Takže měl přehled od začátku až do konce tohoto řetězce. Když v prosinci 2013 proběhly domovní prohlídky, tak situaci řešily hlavně s p. P. a s p. M., resp. s Mgr. Š., a de facto oni, tedy p. M., p. P. to vlastně řešili dál s těmi obchodními klienty, a ony už pak odpovídaly jen na ty záležitosti, pokud se jich někdo zeptal. Ale jakousi informaci klientům poskytla už ta medializace, která v tu dobu proběhla. Pokud se týká klientů, tak s těmi už o tom úplně napřímo nekomunikovaly, že by je informovaly o tom, co se stalo. Informovaly p. P. a p. M. a oni vlastně tu svou klientskou část obhospodařovali dál sami. Pokud se zamyslí, není si jistá, zda o této záležitosti neinformovala Ing. H., ale tím si již není jistá. Pokud jde o původ reklamy, kterou prodávali koncovým klientům, tak ta reklama pocházela jak od sportovních svazů, de facto ty reklamní plochy, nikoli ta reklama, sportovních svazů, od Českého rozhlasu, České televize. Jednalo se vlastně o místa na umístění log klientů. Částečně, jak uvedla, Vlastislav P. byl opravdu schopen jako produkční také organizovat sportovní a kulturní akce, na kterých potom byly reklamní plochy. Takže de facto to vlastně bylo od p. P. nebo od rozhlasu a televizí. Pokud pak byla dotázána, kdo zajistil vytváření log a jaký měla vztah tato společnost k PROPAG-STORMu, příp. k p. P., uvedla, že je to třeba rozdělit, ale jednou ze společností, která spolupracovala s celou skupinou, byla spol. AGE21, kde byl předsedou představenstva Petr P. Jednalo se o to, že ten vlastně zpracovával v první fázi ta loga těch klientů, pokud je oni neměli zpracována sami, anebo bylo třeba je upravit. Zajišťoval vylepování, led systémy, umísťování log do led systémů atd. Za to všechno byl zodpovědný, resp. zodpovědná akciová spol. AGE21 a.s. p. Petra P. Tato společnost měla s PROPAG-STORMem smlouvu, ve smlouvě bylo uvedeno, že vlastně toto činí a z druhé strany, že jsou odpovědni za dokumentaci plnění k těmto akcím, které jsou zasmluvněny s koncovými klienty PROPAG-STORMu. Tzn., že go byl AGE21 a.s., ale v některých případech také samozřejmě společnosti p. P. i produkční společnosti, nebo společnosti, na kterých produkce mohla být, jako E-MOTION nebo RC Sport. Pokud byla dotázána na jména Josef L., Ivo H., případně Karel Š., uvedla, že tyto osoby jsou jí známy, Josef L. byl kontaktní osobou za společnosti DMAX, Geetera vůči p. Vlastislavu P., a p. Š. a p. H. byli vlastně nominováni jako jednatelé v určité době ve spol. Geetera nebo DMAX, pokud si to tedy dobře vybavuje. Pokud byla dotázána, zda se s těmito osobami setkala po domovních prohlídkách v prosinci 2013, uvedla, že došlo k setkání např. s p. L., p. P. a Michalem P., kdy se zkraje následujícího roku potkali u tenisových kurtů v Praze. Poté, kdy byly zajištěny i účty těchto společností, tak proběhla schůzka a bavili se o tom, kdy si sdělovali, že někdo utekl, že někdo sedí ve vazbě, kde jsou peníze atd. Byla to taková schůzka, kde nechcete, aby vás hodně lidí slyšelo a vidělo pospolu. Potom si pamatuje,

že když začala fungovat spol. Competitive Edge Advisor, že tam také p. L. ještě na Senovážném náměstí proběhlo nějaké setkání, kde se řešily tyto věci, co se stane, když přijde znovu policie. Bylo takové období po těch domovních prohlídkách, kdy se ještě s p. L. potkali v lednu 2014 doma u p. P. v Radonicích, protože bylo třeba jakoby nastavit nějaké fungování, tak pokud si vzpomíná, byl tam p. P., Hana H., ona, Vlastislav P. a Josef L. A tam se vlastně kreslilo, jak to poté bude vypadat s těmi fakturacemi. P. L. důvod domovních prohlídek nesdělovali. Věděl to od p. P. a p. P. věděl, jaký byl důvod, že na té domovní prohlídce u nich hledala policie akcie PROPAG-STORMu, na kterých bude uvedený p. D., nebo hotovost, která patří p. D., nebo která je spojená s p. D. On tu informaci měl, neví přesně od koho, ale ona s ním v takovém styku, že by se to dozvěděl přímo od ní, nebyla. Sama se s ním potkala, jen když to chtěl p. Vlastislav P., že se s ním má potkat za jeho účasti. Pokud pak byla dotázána, kdo určil částku reklamního plnění PRAGOIMEXu a jak se to ona dozvěděla, zda to bylo od p. D., p. H., nebo kdo vznesl požadavek na výši plnění, uvedla, že měla dvě informace o té částce, jednu informaci měla na začátku nižší a následně po nějaké akci, ale bylo to v rychlém sledu, se dozvěděla, že ta částka má být vyšší, ale neumí odpovědět, od kterého z pánů, jestli od p. H. nebo D., padla ta nižší nebo vyšší, že se to muselo upravovat ve smlouvě hned na začátku. Nemůže si však vzpomenout, zda se o těch částkách bavila jedině s p. D. nebo s p. H., s nikým jiným. Pokud pak byla dotázána na množství firem, které měl přivést p. D., uvedla, že takovou informaci měla od Vlastislava P. Před tím vším, co se stalo v r. 2013, že p. D. to bude takto chtít řešit u více firem. Ví, že na jednu firmu dokonce jela i s návrhem smlouvy a s částkou, těch firem bylo víc a má pocit, že to nebyl jenom Business Advisor a BREDA & WEINSTEIN, ale myslí si, že jich bylo víc. Ale je to už velmi dlouhá doba a nevzpomíná si. Pokud pak byla dotázána obhájcem JUDr. Kijasem na roli PROPAG-STORMu v zasílání vratek bezhotovostně, uvedla, že PROPAG-STORM se podílel na generování finančních vratek tím, že existoval a byl součástí řetězce, a podílel se v tomto případě i na hotovostí a bezhotovostní jenom tím, že existoval. Ale že by se přímo na PROPAG-STORMu nebo z PROPAG-STORMu generovaly přímo vratky, to neexistovalo. Byli jen součástí tohoto řetězce. Všechny informace, které ví ohledně p. D., nebo kterých se účastnila ohledně p. D., to jsou odžité roky v této skupině a blízký vztah s p. Vlastislavem P., který s ní hovořil i o tom, co zařizuje, proč mu to zařizuje, jaký je ten účel a jak jim to zařizuje. Těmito informacemi disponovala, protože byla osobou blízkou p. P. z tohoto pohledu. Pokud tedy byla následně dotázána na její osobní roli, zda dávala příkazy do banky, nebo zařizovala činnosti spojené s těmito vratkami, uvedla, že peníze nedávala a nezadávala příkazy. Její osobní účast tam nebyla. Neví, z jakých účtů docházelo k zasílání bezhotovostních vratek, pamatuje si, že viděla složku, ve které byl název takto založené společnosti pro p. D., ale tyto informace si nepamatuje, protože tím nebyla pověřena toto dělat. Jen ty informace měla. Pokud pak byla dotazována na nejvyšší vzdělání a pracovní zkušenosti, uvedla, že je diplomovaný specialista v oboru ekonom, management, a byla ředitelkou finanční a poradenské společnosti. Pokud následně byla dotázána na kolizi s finančním úřadem o daňovém nedoplatku se společnostmi KIWI sport s.r.o., Czech sport s.r.o. a VM Produktion s.r.o. uvedla, že to se dozvěděla až po začátku spolupráce s p. Vlastislavem P. O těchto společnostech dopředu věděla jen to, že existují, že chtějí skončit a že je má někdo nahradit. O daňových nedoplatcích se dozvěděla hodně později. Neměla tehdy vůbec důvod si myslet, že KIWI sport, Czech sport a VM Produktion mají tak obrovské problémy, pouze věděla, že se o to tehdy staral pro p. P. p. Jiří B., a bylo jí řečeno, že na to kašlal, a proto se ty společnosti dostaly do problémů s finančními úřady, že nereagoval na výzvy atd. A prostě, že prošvihnul všechny lhůty. To bylo všechno. Ji to opravdu vůbec nezajímalo, protože jí nepřipadalo, že by ji to mělo zajímat. Ví o tom, že klienti těchto tří společností přešli na společnosti Kalandra, Jarabista, Transfer Trade Invest, přešly podle toho, kde bylo umísťováno jejich logo, jestli to byl hokej, tenis nebo haly, nebo něco takového. Klienti byli převedeni, ale ne všichni. Sledovány byly jenom smlouvy dodavatelské, odběratelské smlouvy byly všechny uzavírány jako by s čistými, jako s novým klientem a bannery nebo reklamní plochy byly přeprodány tak, aby je tyto společnosti mohly používat. Všechny tyto společnosti, včetně MAX Development & Marketing převzali na žádost p. P. od manželů M., tyto společnosti se také zabývaly stejnou činností jako

Kalandra, Dachigam a další. Tyto společnosti následně všechny obhospodařovaly s p. K., ale to bylo finančně a časově náročné, bylo časově náročné věnovat se šesti agenturám. Takže tehdy p. P. rozhodl, aby si pořídily akciovou společnost. Shodou okolností, díky jejich dřívějšímu pracovnímu působení, měly kontakty na spol. Online a Ready made a koupily tedy ready made společnost PROPAG-STORM na konci r. 2007 a od r. 2008 veškeré klienty těchto agentur začlenily do PROPAG-STORMu. Dále k dotazu uvedla, že o přechod klientů se nikdy nemusely starat. To všechno zařizoval Vlastislav P. a případně za klienty, kteří přicházeli z MAX Develepment & Marketing s.r.o. na PROPAG-STORM, tak Mgr. M. Ony zajišťovaly pouze ty záležitosti, které se týkají smluv, vydávání faktur a tyto záležitosti. S klienty o tom nikdy nemusely hovořit. Pokud pak byla dotázána na účast Vlastislava P., jako společníka na podnikání spol. KIWI sport, Czech sport, VM Produktion, Prancer, SAFE invest, MAX Development & Marketing, Jarabisla, Kalandra a Dachigam uvedla, že o Vlastislavu P. to nikdy nezjišťovala, protože on jí řekl, že tam vlastně nemůže být. Co se týče jeho rodinných příslušníků, brala to za ne až tak zvláštní. Zezačátku na tom Dachigamu a Jarabistě úplně neviděla celý ten byznys, jak funguje dlouhodobě. Tam byla třeba přítelkyně jeho syna Michala P., na některých společnostech byla i její sestra a jí to nepřipadalo až tak zvláštní, ale že by tam bylo někde jméno Vlastislava P., to nezjišťovala a nechápe, jak by se dostal do Kalandry a Dachigamu, když ty ready made společnosti byly taky pořízené. Dále uvedla, že společnosti Kalandra, Dachigam, Jarabista, SAFE invest, Prancer a MAX Development dělaly stejnou činnost jako PROPAG-STORM a o KIWI a Czech sport a VM Produktion ví jenom z doslechu, že to byly také ty agentury, které p. P. používal v rámci řetězce na posledním místě před koncovým klientem. Ale tuto informaci má také od p. P. S myšlenkou vytvoření PROPAG-STORMu jako jakési centralizované velké či větší reklamní agentury, kde budou soustředěni klienti, přišel p. P., bylo to na jeho žádost. K dotazu obhájce, zda první nákup reklamních práv od sportovních klubů či svazů byl za cenu obvyklou, uvedla, že o tom již vypovídala a do její pracovní náplně to nepatřilo. Ale povědomí o tom, že dochází k navyšování, v určité době měla, ale neumí říci, za který to bylo rok, jestli 2007 nebo 2008. Neví, kdy se to přesně dozvěděla a neví, kdy s tím vlastně začala žít normálně v té skupině. S tím vědomím, že k tomu dochází. Dále uvedla, že vše, co bylo uvedeno ve smlouvách, tedy sportovních a kulturní akce, které byly v předmětu plnění, byly realizovány. Dále k dotazu uvedla, že ze strany Business Advisor byly všechny faktury uhrazeny, ale dodala, že tam byl ten rozpor 50 na 50 mezi Business Advisor a spol. D. & partneři. Takže pokud by se otázka týkala pouze Business Advisor, tak by měli rozdělit tu smlouvu napůl, tedy 50 % z toho plnění bylo vůči Business Advisor a to bylo vždy splněno. Veškeré faktury vystavené spol. PROPAG-STORM ve vztahu k Business Advisor byly zahrnuty do účetnictví PROPAG-STORMu a do přiznání DPH za daň z příjmu právnických osob. A to po celou dobu obchodního vztahu mezi PROPAG-STORM a Business Advisor. PROPAG-STORM řádně své daňové závazky vždy hradil řádně a včas. Pokud probíhaly u klientů PROPAG-STORM daňové kontroly, vždy za PROPAG-STORM spolupracovala s finančním úřadem, vždy finančnímu úřadu dodávala, co bylo potřeba. V průběhu těchto daňových kontrol pak nebyla PROPAG-STORMu vyměřena žádná sankce, nebyly zpochybněny údaje evidence PROPAG-STORMu, doma se se svou tehdejší partnerkou p. K. zcela jistě bavily o práci, mj. i proto, že 80 % činností dělaly doma, kde měly nějakou pracovnu a řešily tuto problematiku, když se třeba něco pokazilo, někde se něco neodvysílalo. Vzájemně se informovaly o těchto věcech, ale ona de facto nikdy nechtěla zasahovat do jejího nasazování klientů, protože to bylo velmi složité. P. K. jí naopak nemluvila do vystavování faktur na základě smluv, které ona vytvořila. Takže se o tom bavily, ale každá za sebe, když se něco nedařilo. Následně k dotazu obhájce uvedla, že poté, kdy byla propuštěna z vazby, se o tom s partnerkou nebavily. Dále k dotazu, zda krátila daň za spol. PROPAG-STORM, zda tak činila vědomě, svědkyně uvedla, že PROPAG-STORM nebyla společnost, kde by se přímo krátily daně, ale byla součástí řetězce, ve kterém se krátily daně, a toho si byla vědoma. Zdůraznila, že na PROPAG-STORMu se daně nekrátily. Dále uvedla, že na chodu středových společností se žádným způsobem nepodílela a pokud byla dotázána, zda věděla v letech 2009-2013, že středové společnosti krátí daně, uvedla, že osobně se o to moc nestarala. Věděla, že se krátí daň z příjmu,

DPH si nijak nepřipouštěla, byla ujišťována o tom, že ta se tam nekrátí. Více nad tím nepřemýšlela, nemělo to pro ni smysl. Pokud byla dotázána, ve kterých společnostech konkrétně docházelo ke krácení daní, zda u všech, nebo jen u některých, uvedla, že měla informaci, že středové společnosti jsou vždycky těch osob, které zastřešovaly vztah vůči p. P., ale v životě nedostala tu informaci, která společnost přímo kolik procent navyšovala nebo snižovala faktury a vyřazovala faktury, takto to nefungovalo. Pokud jde o její mzdu ve spol. PROPAG-STORM, bylo to rozdílné, podle toho, jak se domluvili s Vlastislavem P. Bylo to závislé na obratu PROPAG-STORMu. V posledních letech to bylo kolem 50 až 70 tisíci hrubého, před krizí, vlastně od r. 2009 mohl ten plat být i vyšší přes 100 tisíc hrubého, a to z toho důvodu, že p. K. tehdy porodila, přestala pracovat a domluvily se, že bude pracovat jen ona a bude se to vyplácet, jakoby mzdou přes ni. Tzn., že to bylo tak 70 tisíc hrubého měsíčně. Měla k dispozici osobní automobil i služební telefon. Svolení, zda může auto používat pro soukromé účely, řešila s p. P. P. P. musel souhlasit s každou korunou, která se vydávala na PROPAG-STORMu, takže pokud měla telefon a jezdila v autě, tak zcela jistě jí dával ústní svolení. Pokud jde o notebook, ten se používal pracovně, většinou se používal pracovně tak, jako počítač. Používala to, co bylo na PROPAG-STORMu, a doma vlastně měli kancelář, takže se to používalo pracovně i soukromě. Pokud byla dotázán na nějakou „černou mzdu“, kdy dostávala plus mínus 200 tisíc Kč, které jí dával p. P. na konci každého roku, za ten rok podle toho, jak dopadl. Pokud byla dotázána na to, zda byla nadřízenou či podřízenou Hany K., uvedla, že podle faktického vztahu byly obě dvě podřízené Vlastislava P. na stejné úrovni. Pokud pak byla dotázána, zda vratky koncovým klientům se měly vracet ze základu DPH, měla tedy informaci, že částka se hradí ze základu za uhrazené faktury. Dále k dotazu obhájce uvedla, že ve stejném či obdobném duchu pokračovala po spol. PROPAG-STORM spol. Competitive Edge Advisor s.r.o. (CEA). Pokud byla dotázána, zda zazlívá Ing. Martinu D. to, čím nyní prochází, uvedla, že stejně, jako to zazlívá sobě, že se toho vůbec účastnila. P. D. vnímá jako osobu, na které to začalo, ale vůči p. D. žádnou zášť osobně nemá. Pokud byla dotázána na svůj postoj k trestné činnosti, uvedla, že s p. K. chtěly strašně dlouho skončit už v letech 2009 a 2010, ale nenašly odvahu a nenašly k tomu odvahu ani v prosinci 2013. Takže na to neumí odpovědět. Pokud byla dotázána na to, proč PROPAG-STORM po celou dobu kupoval reklamní práva 9x až 9,5x předražená, uvedla, že proto, že PROPAG-STORM byl p. Vlastislava P., který potřeboval vygenerovat pro koncové klienty peníze. Když přijel k nim a řekl p. K., tady to mám za 100, ty to prodáš za milion, tak to tak bylo dané. Proto PROPAG-STORM musel uzavírat smlouvy se středovými společnostmi, na které ukázal p. Vlastislav P. Pokud pak byla dotázána, proč tak činila, když byla statutární zástupkyní spol. PROPAG-STORM, uvedla, že jsou zde dvě roviny, jedna je ta oficiální, že byla předsedou představenstva a p. K. akcionářem, ale druhá ta neoficiální, že byly prostě zaměstnanci p. P. a dělaly to, co jim p. P. řekl, protože on byl autorita ve svém oboru. Pokud pak byla dotázána, co ví o vratkách v případě spol. PRAGOIMEX, kdy byl osobou jednající o vratce s p. P. Ing. D., uvedla, že to, že jednal s p. D. o té vratce, ví od p. Vlastislava P. Kde se oni potkali, to neumí odpovědět, kdo u toho byl, také neví. Na jméno doktora (pozn. soudu – právníka), který měl zařizovat bezhotovostní vratky pro p. D., si již nevzpomíná. Byla to informace od p. P., posílala to p. D. V určité době i telefonem. Situace s p. D. byla odlišná od jiných klientů, tzn., že jí zůstala v hlavě. Většina klientů byla řešena finančními vratkami v hotovosti, výjimkou byl právě p. D. Jméno toho doktora si ale nepamatuje, nebylo to pro ni podstatné. Neví, proč p. P. toto jméno nesdělil přímo p. D., to není otázka pro ni. Pokud pak byla dotázána, zda, když vypovídala o částkách 840 000 a 670 000, které měla vracet p. D., tyto částky odpovídaly 80 % z nějaké konkrétní platby Business Advisor ve prospěch PROPAG-STORMu a o jaké platby se jednalo, uvedla, že neví, co měli Vlastislav P. a p. D. mezi sebou za dohody. Nebyla osobou, která by to musela kontrolovat, přepočítávat a zjišťovat. Dostala obálku s penězi, tu předala. To byla všechna její činnost v tomto. Dále k dotazu odpověděla, že dispoziční právo k účtu PROPAG-STORMu měla ona a p. M. Pokud jde o peníze uvízlé na PROPAG-STORMu, o něž měl p. D. velký zájem, nevzpomíná si, že by mluvila přímo s p. D., nemůže si to vybavit, doba byla celkem stresová ze všech stran, takže si pamatuje hlavně na ty vyřizované vzkazy. Pokud jí byl položen dotaz, zda p. D. něco bránilo v tom,

aby o tyto prostředky projevil zájem osobně, uvedla, že neumí odpovědět, proč to p. D. neudělal napřímo, ale p. D. s ní napřímo neřešil ani ten finanční úřad, ale řešil to přes daňovou společnost, kam chodil jejich právník, a prostě tam k osobnímu kontaktu už nedocházelo delší dobu, takže ony nebyly partnery pro p. D. To byl někdo jiný. Byl to p. P., proč by to řešil s nimi (*pozn. soudu – p. D.*). Pokud pak byla dotázána, zda v předchozím období docházelo k nějakým schůzkám mezi ní a p. D. ohledně řešení těchto záležitostí s reklamou, uvedla, že nikoli, že se setkávali, když měla přinést p. D. obálku, nebo když přivezla na podpis smlouvu. Ale partner na tyto záležitosti týkající se vratek, týkající se kdo co chce, za kolik peněz, pro to nebyla partnerem nikoho v celé té skupině. Proto také nechápe, proč by měl řešit peníze, které chtěl zpátky, zrovna s ní. K další otázce svědkyně uvedla, že pokud jde o peníze PRAGOIMEXu, ty přišly na účet PROPAG-STORMu a odešly ze spol. PROPAG-STORM, a byly to zrovna peníze, které přišly od PRAGOIMEXu. To neznamená, že byly vyplaceny p. D., ale p. P. je použil na něco jiného. Protože se baví o období, kdy se dostal PROPAG-STORM do totální finanční nouze, a p. P. potřeboval vyplácet prvně ty největší klienty, kterými Business Advisor a ani PRAGOIMEX nebyli. Tzn., že p. D., který nedostal vyplacenou vratku, a to ví přesně od p. P., kterého to hodně i štvalo, když to řekne laicky. Takže ta částka, která mu prostě nebyla vyplacena za ten PRAGOIMEX, tak je ta částka, která zůstala de facto na PROPAG-STORMu. Tzn., že když říká, že tam uvízly ty peníze toho PRAGOIMEXu, tak z toho důvodu, že p. P. jenom použil na jiné vratky ten finanční tok, který v tu chvíli probíhal na PROPAG-STORMu, ale ty peníze PRAGOIMEXu zůstaly nevyplaceny a řekl, že jsou to ty peníze, které jsou nevyplaceny a zůstaly na PROPAG-STORMu, že jsou p. D. a že on o tom ví a že je chce zpátky. *(pozn. soudu: zde je namístě připomenout skutečnost, že peníze jsou generickým zbožím a nelze předpokládat, že by „záměrně založený řetězec pro generaci vratek" přesně hlídal to, aby klientům byly vráceny stejné prostředky, kterými zaplatili. A v daném případě je tak zřejmé, že tak, jak vypovídala svědkyně, pokud byly finanční prostředky na účtu PROPAG-STORMu limitně se blížící nule, takže státní zastupitelství dokázalo vysledovat jejich přeposlání na účet spol. DMAX, nelze vyloučit, aby Vlastislav P., jako osoba ovládající fakticky spol. PROPAG-STORM, nemohl určit, že později připsané peníze od jiných klientů, budou považovány za prostředky, které by se měly ze zajištěného účtu spol. PROPAG-STORM „vrátit" k Ing. D., čemuž svědkyněmi popisovaný pokus o znalecké posudky zpracované spol. D. & partneři zcela jednoznačně nasvědčuje.).* Dále k dotazu obhájce JUDr. B. uvedla, že pokud jde o generování vratek, tak pokud si pamatuje, tohle nikdy neřešila. Byly to jen informace směrem od p. P., které se týkaly toho, co na to on potřebuje. On přišel s tím, že potřebuje 100 000 Kč, takže má prodat reklamu za milion. Úplně zjednodušeně, p. K. pracovala s částkou 10 %. Následně ji informoval o tom, že ty středové společnosti potřebují třeba 3 % atd. Ona zná informaci o prvních fakturacích od p. P. směrem do skupiny, zhruba má informaci o tom, za kolik se prodávalo do a z PROPAG-STORMu. Zbytek prostě musel vycházet p. P. a on měl vztah s těmi ostatními společnostmi. Neměla důvod pídit se po tom, kolik % má která osoba ve středových společnostech. Pokud pak byla dotázána, zda má informace o tom, že by p. Vlastislav P. původní reklamní práva kupoval s nějakou velkou slevou oproti jiným subjektům, které reklamu od sportovních klubů nakupovaly, tedy, že by měl nějakou velkou nadstandardní slevu, uvedla, že takové informace nemá. Dále k dotazu, zda od Ing. D., případně od dalších klientů, pokud jim poskytovala vratku v hotovosti, dostávala nějaký pokladní doklad, uvedla, že v žádném případě, že to proběhlo z ruky do ruky a vlastně beze slov. Žádné daňové doklady na vyplácení vratek nevydávali, to nelze. Pokud jí bylo státním zástupcem předestřeno, že v takovém případě bylo v PROPAG-STORMu vedeno řádně účetnictví, což dříve sama zdůraznila, uvedla, že se snažila odpovědět JUDr. Kijasovi a chtěla říci, že v rámci té skupiny byla oficiální informace tak, že PROPAG-STORM všechny své faktury, přijaté i vydané, zahrnul do účetnictví, zaplatil daně, DPH, daň z příjmu, všechno možné, ale v rámci té skupiny PROPAG-STORM fungoval v řetězci za účelem toho krácení daní. Tzn., že i když PROPAG-STORM platil všechny daně, v rámci celé skupiny se podílel na krácení daně. Lépe to říci neumí.

116. V přípravném řízení pak svědkyně dne 9. 4. 2014 (spis 77 T 1/2016, č. l. 3394-3400/sv. 12) uvedla, že v r. 1995 začala pracovat v leasingové spol. P-Partner jako samostatná účetní a v r. 1996 začala pracovat ve spol. Pragocredit finance a.s., kde se vypracovala na finanční ředitelku a stala se

členkou statutárního orgánu a následně byla i ředitelkou společnosti. Dnes se tato společnost jmenuje ABC.ENTERPRISE a.s., kde pracovala až do doby narození dítěte a následně ještě asi pár měsíců. V r. 2006, neví přesně, s partnerkou založily reklamní spol. Dachigam s.r.o., Jarabista s.r.o. a Kalandra s.r.o., kdy následné vyhodnocení administrativní náročnosti je vedlo k založení a.s. PROPAG-STORM, kde zrušily veškeré činnosti těchto společností. Ještě předtím koupily spol. Seif Invest s.r.o. V PROPAG-STORMu působí dodnes. Předmětem činnosti PROPAG-STORM je reklamní činnost, společnost si pronajímá reklamní plochy a časy pro své klienty a následně je klientům prodává na základě rámcových smluv o spolupráci a smluv o zajištění reklamních služeb. Klienti jejich společnosti jim sdělí svůj rozpočet, který má vymezen na reklamní služby, a spol. PROPAG-STORM poskytne nabídku, kdy klient se může rozhodnout, zda tato služba je pro něj výhodná, uzavře s nimi smlouvu, případně jednají o změně náplně smlouvy. Rámcová smlouva se uzavírá na dobu určitou s tím, že součástí smlouvy jsou přílohy a dodatky, ve kterých jsou vymezeny předměty plnění, kdy při nabídce si upřesňují sport a počty a v přílohách dochází k upřesňování v návaznosti na vysílací časy. Pokud byla dotázána na spolupráci se spol. Business Advisor, uvedla, že tato začala v r. 2009 a probíhala stejně jako u ostatních klientů, kdy byli poptáni o nabídku jejich služeb. Není si moc jistá, jak došlo k prvnímu kontaktu, protože p. D. zná z dřívějších dob. Pravděpodobně ji oslovil. Bylo to někdy před započetím spolupráce, možná v r. 2009. Požadoval reklamní služby, chtěl propagovat spol. Business Advisor, ale součástí propagace byla i spol. D. & partneři. Důvod, proč chce propagovat Business Advisor, jí nesdělil a ona se neptala. Ing. D. jí neříkal, jaký má vztah ke spol. Business Advisor a nepřipadá jí zvláštní, že nebyl ve statutárním orgánu. Neprokázal se ani plnou mocí, ale p. D. byl významnou osobností na Ostravsku z jejího pohledu a měl její plnou důvěru, když s ním jednala o smlouvě a následně při realizaci smluv. Smlouvy dojednávala s p. D., taktéž následně posílali dokumenty do sídla spol. Business Advisor, případně je doručovali osobně na sekretariát na adrese sídla spol. D. & partneři v Ostravě-Vítkovicích, vedle kostela. Na tuto adresu byly dokumenty doručovány, protože ji tak instruovala sekretářka, p. T. nebo K., což je tatáž osoba. Jednalo se o sekretářku p. D. Nespatřovala v tom nic zvláštního. Paní sekretářka se odkazovala na p. D. a i v telefonických a e-mailových kontaktech a také v e-mailové komunikaci vystupovala za Business Advisor, podpis tam byl Business Advisor. Pokud jde o podepisování smluv za Business Advisor, tak tyto smlouvy zaslali nebo osobně doručili na adresu, kterou řekla, a podepsané smlouvy se jim vrátily zpět, nebo jim je předala sekretářka nebo přišly poštou na adresu jejich společnosti. Pokud jde o předmět reklamních služeb, p. D. projevil zájem o házenou, a to na všech úrovních, včetně mezinárodních utkání, ale nebylo to od počátku jejich spolupráce. Vyhodnocovala to tak, jako u ostatních klientů a každý má blíž k nějakému jinému sportu. Pokud byla dotázána, co jí p. D. o společnosti řekl, nebo co si o společnosti zjistila sama, uvedla, že od p. D. měla informace, že se jedná o poradenskou společnost, která se potřebuje zviditelnit, a to souhlasilo i s informacemi z obchodního rejstříku, kdy společnost existovala a ona neměla důvod pochybovat. Navíc, jak již uvedla, 50 % z plnění bylo poskytováno také znalecké společnosti D. & partneři, se kterou měla velmi dobré zkušenosti. Pokud byla dotázána na obsah reklamního sdělení, tedy informace, které jí byly sděleny, aby mohla zpracovat smysluplný návrh reklamního plnění, uvedla, že PROPAG-STORM není RP agentura, která by propagovala předmět podnikání nebo produkt. Propaguje logo a smysluplné to pro ni bylo již jen proto, že se jednalo o propagaci znalecké kanceláře, a navíc klient si vyhodnocuje, zda mu jejich činnost přináší prospěch, a oni nebyli agenturou, která by byla odměňována v návaznosti na růst zisku z propagace. Klienta informují o své činnosti a on s tím buď souhlasí nebo ne. Pokud jde o spol. D. & partneři, s tou uzavřenu smlouvu neměli, bylo jí řečeno, že si to budou řešit mezi sebou *(pozn. soudu: Business Advisor a D. & partneři).* Ve smlouvách s Business Advisor není uvedeno, že 50 % reklamního plnění bude poskytováno ve prospěch spol. D. & partneři, ale je to dohledatelné z dokumentace plnění. Jak již uvedla, neměla důvod nevěřit p. D. V jejich případě by se tím, že to bylo uvedeno ve smlouvě, nic nezměnilo. Pokud si vzpomíná, tak spol. D. & partneři nepožadovala uzavření samostatné smlouvy, protože při jednáních padlo, že by to bylo zbytečné, že si to vyřeší sami. V případě, že už v názvu znalecké činnosti se vyskytovalo jeho příjmení, neměla důvod

nevěřit, že je to nestandardní. Pokud byla dotázána na Břetislava P., uvedla, že ví, že se jedná o statutárního zástupce Business Advisor, ale nikdy se s ním nesetkala. Pokud byla dotázána, proč, když Business Advisor hodlá investovat do reklamy, a nemá ani vlastní webové stránky, tak na tuto skutečnost se neptala. Oproti ostatním klientům je to pravděpodobně trošku zvláštní, ale p. D. byl pro ni osobnost a necítila potřebu o této společnosti více zjišťovat. P. D. vnímala jako osobnost z toho důvodu, že p. D. vystupuje za znaleckou kancelář, že má spoustu kontaktů a spousta lidí, se kterými se setkávala, o něm hovořila s obrovským respektem, a obecně znát ho bylo velmi výhodné. Pokud pak byla dotázána na vztahy p. D. na politiky z regionu, uvedla, že toto ví jen z papíru z domovní prohlídky, která u nich proběhla. Co se týká jmen, ale věděla, že byl angažovaný i v politice, to věděla i předtím, ale nepátrala po vazbách, jménech atd. Obecně vzato, všechny významné osobnosti jsou vždy politicky angažované. O vztazích k hejtmanovi Miroslavu N., europoslanci Vojtěchu M., náměstkyni primátora Simoně P. a členu rady statutárního města Ostravy Lumíru P. nic neví, je jí známo pouze to, co si přečetla v protokolu o domovní prohlídce, z denního tisku a médií. Tato jména si osobně nikdy předtím s p. D. nespojovala. Pokud jde o jednání ohledně smluv mezi PROPAG-STORM a Business Advisor, tak se setkávali buď v Ostravě-Vítkovicích v sídle D. & partneři, nebo v hotelu Atom, dnes Clarion hotel. Pokud jde o otázku ceny reklamních služeb, klient jim sdělil výši, kterou má vymezenou na reklamní činnosti, a ona na základě toho vytvoří nabídku, kdy ví, co jsou schopni nakoupit a prodat tak, aby to pro ně bylo ziskové. Klient se s nabídkou seznámí a v případě, že nesouhlasí s počtem nebo se sportem, tak celkově s předmětem, pokusí se nabídku upravit tak, aby výše prostředků, které chce utratit za reklamu, vycházela vstříc klientovi a aby pro ně nebyla ztrátová. V jakých výších se pohybovaly výnosy Business Advisor, nevěděla, ale potom, co se dočetla v příkazu k domovní prohlídce a sídla PROPAG-STORMu, jí ohromil vztah výnosů k nákladům na reklamu u spol. Business Advisor. Pokud pak byla dotázána na běžný poměr nákladů na reklamu ve vztahu k výnosům u běžných společností, uvedla, že je to v rozsahu 3 až 5 % ve vztahu k výnosům, ale samozřejmě to může být odlišné podle předmětu podnikatelské činnosti té či oné společnosti. Např. u firem poskytujících služby mohou být náklady na reklamu vyšší, protože na rozdíl od společnosti výrobního typu tyto společnosti nejsou tak vázány pevnými cenami přímých nákladů. Pokud byla dotázána, zda hovořila s p. D. po domovních prohlídkách, uvedla, že do 5. 12. 2013 vůbec netušila, že by se tato kauza mohla dotknout jejich společnosti, takže s p. D. v kontaktu byla, ale o kauze přímo nikdy nehovořili. Pouze mu vyslovila určitou účast, neboť věřila, že je to na základě informací, které se šířily mezi lidmi, naprostý nesmysl. Po 5. 12. 2013 se s p. D. sešla na základě jeho žádosti a v návaznosti na to, co se dočetla v příkazu k domovní prohlídce, mu řekla, že se s ním setkává pouze za přítomnosti právního zástupce, kdy toto následně změnila, setkala se pouze s ním a zeptala se jej na poměr výnosů a nákladů. On jí ale v podstatě neodpověděl, řekl jí, že to jsou blbosti a zaznělo tam, že přece bylo propagováno i D. & partneři *(pozn. soudu: při srovnání obratu spol. Business Advisor a spol. D. & partneři je však zcela zjevné, že spol. D. & partneři by si takový rozsah reklamního plnění dovolit nemohla.)*. Pokud jde o samotné zajištění reklamy, tak poté, co se s klientem dohodli na umístění loga, v tomto případě Business Advisor a D. & partneři, odsouhlasili grafické zpracování, takže se společností, která to pro ně zajišťovala, dohodla výrobu, v této době především bannerů a reklamních pláten, a to u spol. AGE21 a.s., která toto pro ně zajišťovala a zajišťuje. Tato společnost pro ně zajišťuje i umístění na daných akcích a zpracovává dokumentaci plnění, která je dostupná všem klientům na stránkách www.sportmonitorig.cz. Průměrná ziskovost PROPAG-STORMu byla mezi 5 až 8 % v případě, že do toho nevstoupily žádné události ekonomického charakteru, které by to mohly změnit. AGE21 pro ně dělal služby týkající se výroby dokumentace plnění a fyzického umístění reklamních předmětů na konkrétní akci, ale za nákup reklamních ploch, na kterých se takto umístěné reklamy platí jiným dodavatelům. To byl firmy např. DMAX s.r.o., Sport CAST s.r.o., Geetera s.r.o., Business Light, Tepax, Sigval. Tyto společnosti disponují právem pronajímat reklamní plochy na těch kterých utkáních a akcích, kdy oni ze znalosti klientů a jejich potřeb z minulosti jsou schopni podle rozpočtů, které jim dají, předem odhadovat, kolik budou potřebovat reklamních ploch na halových utkáních, kolik vklíčovaných log v televizi, kolik

sponzorských odkazů v médiích. Mají nákupní a prodejní ceny za tyto plochy, a proto jsou schopni se udržet v ziskovosti, neboť odchylky cen při nákupech jsou minimální. O tom, jaké byly ceny přímo pořadatelů sportovních či společenských akcí, nevěděla, nezajímala se o to, protože takhle v r. 2006 nebo 2007 tento byznys kupovala. Pokud pak byla dotázána na to, proč nezjišťovala ceny, aby zvýšila ziskovost své firmy, uvedla, že z pohledu policejního rady to vypadá logicky, ale pokud ona ví, jak se pohybují ceny na reklamním trhu, a pokud si chce při ziskovosti udržet klid ve formě nízkých nákladů na provoz společnosti, tak se nebude pouštět do stovek jednání s prvotními poskytovateli a bude nakupovat soubor, a to za předpokladu, že je na trhu někdo, kdo jí za to zaplatí, a dále pokud uzavřou přímo smlouvu s fotbalovým klubem a tam ty ceny jsou stejné, ne-li vyšší, tak může předpokládat, že by to ne vždy bylo finančně výhodnější, kdyby se o každou akci, na které propaguje jejich klienty, rvala. Dále uvedla, že s organizátory sportovních akcí, s některými z médií či sportovními svazy smlouvy uzavřené nemají, mají uzavřenou smlouvu s fotbalovým klubem Jablonec a s hokejovým klubem Bílí Tygři Liberec, dále si nevzpomene. Nejsou PR agentura a velkou firmou jsou pouze z pohledu obratu, ne z pohledu rozsahu činností. Jsou reklamní agentury, které propagují výrobek nebo značku, nebo se snaží umístit nový výrobek na trh. Tyto agentury jsou podle jejího názoru velké, byť nedosahují takových obratů jako oni, u nich se opravdu jedná pouze o nákupy a prodeje reklamních ploch a obrat je vysoký. Pro klienta PROPAG-STORMu je tedy výhodné obrátit se na něj z toho důvodu, že při umístění svého reklamního loga nemusí jednat s mnoha zástupci a může se soustředit na vlastní předmět podnikání. Pokud jde o zástupce jednotlivých firem, od kterých nakupovali reklamu, tak za spol. Sport CAST jednala s p. M., za DMAX s p. L. a následně p. H., za Geeteru s p. Š., za Business Light s p. Š., za Tepax si nevzpomíná, ani za Sigval. Pokud jde o evidenci poskytovaného reklamního plnění, tak evidence byla jak u Business Advisor, tak pro všechny další klienty na www.sportmonitoring.cz, tak i v interní evidenci, kde byla smlouva detailně rozčleněna dle akcí. Pokud byla dotázána na společnosti Altvin a.s., BL Marketing s.r.o., Kusaro stavby s.r.o., Smart Advice s.r.o., Sport CAST s.r.o., Nedyre s.r.o., DMAX s.r.o., AZ Advert s.r.o., LEVIMEXO s.r.o. a Geetera s.r.o., pak tyto firmy jsou dodavatelé z minulé i současné doby, které již zmínila. Některé z nich, u spol. Business Light upřesňuje, že tato je zahrnuta pod BL Marketing, je to firma, kterou měla na mysli, ale popletla její název. Pokud jde o další firmu Altvin, tam jednala s JUDr. J. na základě plné moci, BL Marketing byl p. Š., Kusaro stavby jí nic neříká, Smart Advice to bylo na základě plné moci, domnívá se, že také s JUDr. J., taktéž Nedyre. Na AZ advert si nevzpomíná, LEVIMEXO jednala s JUDr. J., za Geteru s p. Š. O majetkových poměrech Ing. Martina D. nic neví, taktéž neví nic o jeho vztahu k obviněným fyzickým i právnickým osobám a ani o jeho zájmu o veřejné zakázky či vlivu na Městskou nemocnici Ostrava či Dopravní podnik Ostrava. Pokud jde o shánění klientů pro spol. PROPAG-STORM, tak je vesměs doporučovali jejich stálí klienti. Když v r. 2006 nebo 2007 končila ve spol. ABC.ENTERPRISE, byl se u nich radit p. B., který měl reklamní firmy a měl klienty ve svém portfoliu, měl nějaké problémy, chtěl s touto firmou skončit, a podle ní to byla škoda, tak se s ním domluvila, že jí smlouvy, na které měl klienty a dodavatele, prodá. Dále uvedla, že veškeré finanční prostředky poskytnuté spol. Business Advisor byly řádně zaúčtovány, zdaněny a v rámci povinného auditu k nim nebyla vznesena žádná námitka.

117. V přípravném řízení ve věci sp. zn. 77 T 1/2019 – 4 VZV 2/2018 pak dne 2. 10. 2018 vypověděla (č.l. 726 – 738/sv.4 spisu 77 T 1/2019), že z obviněných zná Ing. Martina D. a Ing. H., Ing. K. osobně nezná, to jméno zná pouze ze smluv mezi PROPAG-STORM a PRAGOIMEX. Ing. Martin D. spolupracoval se spol. PROPAG-STORM již delší dobu, kdy vše osobně sjednával s p. Vlastislavem P., a tento jí a p. K. řekl, neví, zda v r. 2011 nebo 2012, že Ing. D. po nich požaduje, aby vytvořily propagační materiály PROPAG-STORM a tyto mu doručily. Důvodem mělo být to, že je osloví 8 až 10 firem, které jsou napojeny na Ing. D. Toto jí následně potvrdil i Ing. D. Při jedné ze schůzek jí dal kontakt na Ing. H. s tím, že se jí ozve on sám, a to prostřednictvím aplikace Wiber. Dal jim kontakt i na jiné firmy, ale ty nejsou součástí výslechu. Jeden z důvodů, který jim byl dále sdělen, byl také ten, že Ing. D. již nechtěl vše táhnout tzv. přes Business Advisor, ale že by ty firmy platily přímo spol. PROPAG-STORM za reklamní činnost. Ing. H. se jim ozval,

jak bylo domluveno, sjednali si schůzku v restauraci v centru Ostravy, byla to Jet stop nebo Jet box u červeného kostela. Po krátké schůzce se dohodli, že smlouva bude podepsána na částku 5 170 000 Kč plus DPH, kdy první platba, pokud si dobře vzpomíná, byla v prosinci 2013. Bohužel je to již 5 let, může se v datech mýlit. Ing. D. požadoval soupis vystavených faktur tzv. jeho klientů, aby si mohl s Vlastislavem P. zkontrolovat úhrady ze zaplacených faktur. Tyto sestavy předávala také Vlastislavu P. V prosinci 2013 proběhly ve spol. PROPAG-STORM domovní prohlídky a prohlídky nebytových prostor a byly zajištěny finanční prostředky PROPAG-STORM, kdy následně byl využíván pro příchozí platby účet vedený v EUR. V lednu, nebo zezačátku února 2014, byla Ing. H. požádána, aby se dostavila do spol. PRAGOIMEX v Ostravě, tuší, že na Poděbradově ul., aby ukončili rámcovou smlouvu o spolupráci. Dostavila se tam s Mgr. Š. a s Ing. H. tam byl JUDr. H. Jednalo se o ukončení nebo odstoupení od smlouvy a z důvodu, pokud si dobře vzpomíná, výslechů, které měly spojitost s Ing. D., a myslí si, že spol. Business Advisor, PRAGOIMEX a ostatními. Využilo se tehdy i pochybení spol. PROPAG-STORM, že nedošlo k jednomu utkání v prosinci 2013. S ohledem na nestandardnost spolupráce ani jedna strana neměla důvod smluvní vztah neukončit. O propojenosti Ing. D. a spol. PRAGOIMEX jí osobně sám Ing. D. říkal a v neposlední řadě si nárokoval i po zajištění finančních prostředků PROPAG-STORM tzv. vratky. Mezi PROPAG-STORM a PRAGOIMEX byla uzavřena rámcová smlouva o spolupráci, kdy předmětem plnění byly reklamní služby, resp. propagování loga PRAGOIMEX. V rámcové smlouvě se primárně řeší výše finanční odměny a následně jsou podepisovány přílohy se specifikacemi sportovních a kulturních akcí, na kterých je toto logo propagováno. Po podpisu smlouvy jsou vystavovány faktury, které jsou odesílány objednateli služeb, tyto následně objednatel uhradí a následně je informován Vlastislav P. o výši úhrady, kdy on dále komunikuje s osobou objednatele, případně zprostředkovatele, o způsobu a výši vratky v řádu cca 80 % ze základu faktury. V případě spol. PRAGOIMEX byl osobou jednající o vratce s Vlastislavem P. Ing. Martin D. Veškerá reklama proběhla u spol. PRAGOIMEX, s výjimkou jednoho náhradního plnění, kdy sportovní akce, jež se měla konat v prosinci 2013, proběhla až v lednu 2014. Cena za poskytnuté služby měla následující vývoj. Objednatel řekl částku, kterou chce do spol. PROPAG-STORM poslat s vědomím, že se mu vrátí cca 80 % deklarované částky. Tzn., že cena za poskytované služby musela obsahovat i těchto 80 % navýšení. Po zjištění objednatelem deklarované částky rozpočetla toto p. K. na akce sportovní nebo kulturní, kdy měla seznam od p. P., ze kterého vycházela. Cena za poskytnuté služby prošla tedy řetězcem obchodních firem, kdy na začátku byly firmy Ing. P., následovány středovými společnostmi, kde se zvyšovala cena pro PROPAG-STORM, u nějž dosahovala cena za poskytovaná plnění mezi 90 a 95 % odhadem. A PROPAG-STORM následně prodal tyto služby za 100 %. V případě PRAGOIMEXu se dá říci, že tuto částku určoval Ing. D. Ona tu informaci dostala od Ing. D. Za spol. PRAGOIMEX komunikovala s Ing. H., to byla jediná osoba, se kterou komunikovala. Určitě nebyla svědkem toho, že by Ing. D. hovořil o způsobu, jakým ovlivnil výběr dodavatele veřejné zakázky pro dopravní podnik, aby se jím stala spol. PRAGOIMEX. Ale od Vlastislava P. věděla, že firmy, které je mají oslovit v návaznosti na Ing. D., jsou mu zavázány. Myslí si, že zástupce PRAGOIMEXu zcela jistě musel vědět, že je cena vyšší, jinak by smlouvu se spol. PROPAG-STORM neuzavíral, protože si nemyslí, že by smlouva za 5 milionů Kč bez předchozích známostí a jakéhokoli kontaktu byla uzavřena v běžném obchodním styku. Ing. H. věděl, že jej za ní posílá Ing. D., ona dostala informaci od Ing. D., že se má setkat s Ing. H., cena byla daná. Vzpomíná si, že se cena tvořila od hodnoty vratky, tzn. směrem nahoru, a zcela jistě neinformovala Ing. H. o tom, jak se cena za smlouvu nastavuje. Určitě byl již informován Ing. D. o výši smlouvy, tuto tedy nerozporovali a nemuseli se bavit ani o její tvorbě. Na e-mail Ing. D. si nevzpomíná, za Business Advisor s nimi prostřednictvím e-mailů psala jeho sekretářka. Komu patří adresa xxx, neví, ale ví, že se jedná o adresu sídla p. D. na Mírovém náměstí. Pokud byla dotázána, zda ví, co bylo předmětem dohody mezi p. D., resp. spol. Business Advisor a spol. PRAGOIMEX v souvislosti s veřejnými zakázkami, uvedla, že předpokládá, že se jednalo o tramvaje. Nevzpomene si, jestli to říkal p. H. nebo p. D., ale jednalo se o dodávky tramvají pro Ostravu a z toho měl mít prospěch i p. D. Dále k otázce obhájce uvedla, že její vztah k Ing. D. byl

výhradně pracovní v letech 2011-2013, věděla, že je to v Ostravě vážený člověk. Pro p. D. nepracovala. V letech 2010-2013 zpracovávala pro PROPAG-STORM zhruba 50-70 klientů ročně. O Ing. K. ví pouze to, že je to předseda představenstva spol. PRAGOIMEX. Vzpomíná si, že při jednom setkání v Jet stop nebo Jet box jel p. H. od p. D. a řešil před ní s p. K. nějaké záležitosti k jedné zakázce. Obsah hovoru neslyšela, obecně jí o tom řekl přímo pan H. Pokud jde o hodnotu plnění smlouvy, neuvedla, že by se p. H. s p. D. dohodli o způsobu stanovení ceny. P. D. tuto částku sdělil jak spol. PRAGOIMEX, tak jim, tedy spol. PROPAG-STORM. Neví, jak to sdělil spol. PRAGOIMEX, ale na první schůzku přišel p. H. a o částce, která bude uvedena na smlouvě, věděl. Pokud jde o další firmy, které jim měl Ing. D. přivést, jednalo se o firmy Morys p. M. a spol. Firesta. Více firem jim nestihl dát. Pokud jde o hovor mezi Ing. H. a Ing. K., tak o jakou zakázku se jednalo, jí Ing. H. neupřesnil, ale měl u sebe obálku, která obsahovala přihlášku do výběrového řízení, nebo podklady do výběrového řízení, a tehdy to řešil s p. K., že to budou muset zanést opravené. Muselo to být v období listopadu nebo prosince 2013. Dále k dotazu uvedla, že firma Morys s nimi nakonec smlouvu neuzavřela, ale spol. Firesta ano.

118. Pokud jde o rozpory s její první výpovědí ze dne 9. 4. 2014, tak tento rozpor již v průběhu své výpovědi k dotazu státního zástupce odůvodnila, když uvedla, že první část výpovědi byla v podstatě pravdivá, v další pravdivá nebyla, protože de facto chránila sebe a zájmy své rodiny. Pokud pak byla následně dotazována k přesnějším údajům, které uvedla dne 2. 10. 2018, uvedla, že skutečně p. P. jí řekl, že firem, které p. D. přivede, bude 8 až 10. Nakonec vlastně přišel ten PRAGOIMEX, pak byla za p. M. s tou smlouvou, ale to nedopadlo, a potom už nastaly veškeré ty problémy, které se týkaly trestního stíhání p. D. a domovních prohlídek u nich. Takže potom už ani k dalším firmám nedošlo. Pokud si vzpomíná, mělo se jednat o nějakých 65 milionů celkem, tedy 30 až 35 milionů, pokud si vzpomíná. Pokud jde o specifické částky 5 170 000 Kč plus DPH, zda jí řekl na schůzce Ing. H., svědkyně uvedla, že měla jistou informaci i od p. P., kterou měl on od p. D., ale s p. H. se setkala poprvé sama bez p. D., a byl to pravděpodobně p. H. Pokud jí bylo předestřeno, že ve své výpovědi zmínila, že ta částka byla určena p. D., nyní říká, že to bylo od p. P., uvedla, že to, že se to uzavře s PRAGOIMEXem, byla informace od p. D. P. D., jak řekla na začátku, řekl, že to bude 8 až 10 firem, že se bude jednat zhruba o nějakých 35 milionů Kč za rok. S vlastně, když se o tom bavilo delší dobu, o těch možnostech, o těch firmách, tak p. D. komunikoval s p. P. P. P. takovou informaci předával jí, a jestliže řekla, že tu informaci dostala od p. H., tak proto, že si pamatuje, že právě s ním v kavárně seděla a bavili se o tom. Poukázal na to, že to je již mnoho let, kdy poprvé vypovídala na policii i před soudy, a ty niance jí opravdu vypadávají z hlavy, kdo co řekl první a kdo byl druhý. Dále k dotazu obhájce uvedla, že o těch firmách a objemu se prvně dozvěděla od p. P., a potom při jedné předávce vratek jí p. D. říkal, že se na tom pracuje, že s tím mají počítat, že by do PROPAG-STORMu přibyli klienti. Od obou to věděla, jak od něho (P.), tak od p. D. a následně to potvrzovala p. P., že to platí, to, co se mezi sebou oni bavili, a že vlastně vyřizuje, že od p. D. to platí. K tomuto setkání s p. D. došlo v kancelářích na Mírovém nám. ve Vítkovicích. Dále svědkyně k dotazu, zda někdy uváděla, že vratky byly generovány z cenných papírů nebo prodejů nemovitostí, uvedla, že vypovídala o tom, že když se ptala, jakým způsobem na to ty firmy ve středových společnostech dělají, tak jí říkali, že se snad jedná o nějakou likvidaci zemin a cenné papíry, nebo nemovitosti. Neví přesně, jaký obrat použila. K dotazu obž. Ing. Martina D. pak svědkyně uvedla, že s p. Hanou K. byla v partnerském vztahu od r. 1992 nebo 1993 s malou přestávkou. Tak v r. 2005 měly asi pětiměsíční rozchod a následně do r. 2017 byly partnerky. Žádné léky, které by zásadním způsobem ovlivňovaly její schopnost vnímat, či nějaké návykové látky neužívala.

119. Rovněž u svědkyně Lenky O. lze poukázat na tytéž skutečnosti jako u hodnocení svědkyně Hany K., kdy soud považuje její výpověď za popis reálně prožitých událostí, samozřejmě ovlivněných odstupem doby, paměťovými možnostmi konkrétní osoby, s přihlédnutím ke skutečnosti, že svědkyně v rámci činnosti pro PROPAG-STORM se setkávala s desítkami firem a stovkami finančních operací. A rovněž tak vypovídala v mnoha trestních řízeních. Nicméně i svědkyně Lenka O. trvá na tom, že v podstatě rozjely již rozběhnutý obchod s reklamou, žádné klienty

nesháněli a tito jim byli v podstatě dodáváni Vlastislavem P. a celý systém byl postaven na schopnosti Vlastislava P. zajistit faktické provedení reklamy za cenu 10x nižší, než za kolik ji PROPAG-STORM prodával zájemcům o reklamu. Rovněž u této nelze pominout její procesní závazek svědkyně jako spolupracující obžalované, vypovídat ve všech souvisejících řízeních pravdu. Pokud ve výpovědích svědkyň shledává rozpory obhajoba, jde právě o využití a zdůraznění paměťové nedokonalosti lidského mozku a jeho neschopnosti přesně si pamatovat běžný denní život a běžné pracovní úkony nijak nevystupující z běžného průběhu činnosti, kdy jednání svědkyň O. a K. pro ně bylo právě takovou běžnou obchodní činností, na jejíž průběh si přesně ani pamatovat nemohou, proto se ve spontánních výpovědích svědkyně vracejí pouze k principu, jakým byla trestná činnost organizována. Tato kostra událostí zůstává neměnná. Svědkyně naopak popisují události významné a vymykající se běžnému běhu, jako je umístění loga D. & partneři v reklamním prostoru Bussines Advisor, ukončení činnosti v důsledku zásahu Policie ČR a snahu Ing. D. získat i vratky z finančních prostředků PRAGOIMEXu formou zpracování znaleckého posudku na škodu způsobenou zásahem PČR.

120. **Svědek Miroslav N.** vyslechnut dne 14. 2. 2017 (č. l. 20125/sv. 66 – č. l. 23 zvláštního svazku), uvedl, že z obžalovaných zná Ing. Martina D., Romana G., Břetislava Č., Petra G., naopak nezná Břetislava P., Jaroslava K., Jiřího H., Tomáše D. Spol. Business Advisor je mu známa, ale bez jakýchkoliv kontaktů, spol. PRAGOIMEX je mu známa. *(pozn. soudu: společnost VOSTAV MORAVA svědek opomněl zmínit, stavěla však jeho rodinný dům.)* Ing. Martina D. zná mnoho let, není schopen přesně spočítat, jak dlouho, je to zajímavá historie. Jejich manželky spolu navštěvovaly základní školu, s bratrem Martina D. chodili do třídy na základní škole. Tzn., že historicky se znají, ale nevídali se, až v podstatě po revoluci od 90. let. Stýkali se jako rodiny, chodili spolu sportovat, na kulturní a společenské akce. Tedy opravdu přátelská vazba mezi N. a D. Ing. Romana G. zná také z prostředí tenisu, potkávali se zejména na sportovních akcích. Společné kulturní zájmy neměli. Tomáše D. nezná. Břetislava Č. zná, zná ho léta. Jeho syn hrával hokej a on také kdysi aktivně hrával hokej. Hrával tehdy za Sarezu, dnes hokejový klub Poruba. Mají společné hokejové známé, seznámili se někdy počátkem 90. let. Petra G. zná také z hokeje, jeho syn dodnes hraje hokej, je to úspěšný hokejista. Co se týče p. D., toho spojoval zejména se spol. D. & partneři, což byla znalecká společnost, jednal z největších na Moravě, ne-li největší, dokonce největší na Severní Moravě. To byl jeho základní byznys, znalecké posudky, věci kolem byznysu. Ví, že v minulosti provozoval Cihelnu Hlučín a další aktivity, které souvisí se znaleckou kanceláří. Pokud pak byl dotázán, zda pokud byl ve veřejných funkcích, tak spolupracoval s jeho znaleckou kanceláří, tedy se spol. D. & partneři, svědek uvedl, že celá tato kauza mu připadá jako účast na velmi špatném filmu. Už v září r. 2013, kdy byla realizace domovních prohlídek, přišli na krajský úřad, kde byl v té době hejtmanem, policisté z útvaru odhalování hospodářské kriminality a korupce a chtěli smlouvy mezi MS krajem a firmami, ve kterých byl p. D. exponován. Dozvěděl se to až ex post. To, že tam přišli v den realizace a neodnesli si nic, protože žádná taková smlouva neexistuje, je v retrospektivě, v časovém snímku za celou dobu podle něj velmi zásadní, včetně toho, že ten den, kdy ještě nebyl informován, protože není rolí vedoucích představitelů, aby přijímali policisty, přijímá je ředitel a právníci, nevěděl, že něco podobného probíhalo. Volala mu paní redaktorka L. *(pozn. soudu: Mladá fronta dnes)* a ptala se jej na to, zda na krajském úřadě zasahovali policisté, zda se zná s Ing. D. atd. Až v odpoledních hodinách se od ředitele krajského úřadu dozvěděl, že přišli s příkazem, že mají být vydány všechny smlouvy mezi p. D., firmou D. & partneři, Cihelna Hlučín plus asi další tři společnosti. Jedna z nich byla Business Advisor, dnes již také mediálně známá, a proto si ji pamatuje. A smlouvy s MS krajem. Podotýká, že žádné takové smlouvy neexistují, resp. v databázi byla vyhledána jedna dotační smlouva mezi Cihelnou Hlučín a MS krajem z období, kdy on ještě na krajském úřadě nepůsobil. Tato smlouva nebyla nikdy naplněna, následně byla zrušena, taktéž ještě před jeho příchodem. Nejenom s p. D., ale i se svými přáteli, oni se na něj někdy dívali skrz prsty, se snažil komunikovat takovým způsobem, aby předešli spekulacím, že je lépe, když se ucházejí o zakázky ve veřejném sektoru, takže tak budou činit někde jinde, než kde on fyzicky působí. Dále k dotazu uvedl, že v rámci orgánů města, tedy velkého města, nikdy nepůsobil. Nebyl ani řadovým zastupitelem Statutárního města Ostravy. Od r. 1994 byl zastupitelem městského obvodu Poruba, kde od r. 1998 do r. 2002 vykonával funkci místostarosty, následně od r. 2002 do

r. 2008 funkci starosty. V rámci sociální demokracie je členem od r. 1990, byl léta předsedou místní organizace v Porubě, potom okresní organizace v Ostravě, a následně krajským předsedou. K dotazu, jak se p. D. zajímal o činnost a o dění v sociální demokracii a o to, kdo jakou funkci vykonává, svědek uvedl, že jde o další věc, které se musel zasmát. Zjistil, že mediální ataky, které jsou zde tři a půl roku, že vyplývají z textu obžaloby, která je na stránkách Českého rozhlasu, kdy se ho ještě v říjnu ptal jeden redaktor ze Seznamu novinky.cz, aniž by on obžalobu viděl a vůbec ho nezajímala, jakým způsobem se do médií tento dokument dostal. Určitě není veřejný a pochybuje, že by obžalovaní či jejich právní zástupci to chtěli volně šířit, aby o sobě rodiny četly, co jsou za lotry. Tzn., komunikace byla zcela běžná a přátelská. Před chvílí se jej ptal pan redaktor L., zda to bylo normální, že s p. D. komunikoval o změnách v orgánech města Ostravy. Odpověděl na to redaktorovi, že ano, že v rámci přátelské konverzace, a protože si myslí, že je to veřejně známá věc, protože před komunálními volbami v r. 2014 putovaly po Ostravě desítky fragmentů výpisů z policejních protokolů, neví, zda byly pravdivé, ale byly volně stažitelné na různých webových stránkách. Nejznámější s nich jsou Parlamentní listy a z toho všeho je zřejmé, že existovala určitá skupina lidí soustředěná kolem tehdejších náměstků S. a B., kteří nějakým způsobem ovládnou ostravskou sociální demokracii. Byly tam určité překážky a jednou z překážek byl i on sám. V jednom z odposlechu, neví, zda jsou autentické, ale byly na Parlamentních listech, se zmiňují i o tom, že je třeba zlikvidovat Mirka, tedy tím myšleno jeho, plus další. Samozřejmě s přáteli se bavili o tom, co se děje, zejména paní redaktorka L. byla velmi aktivní, aby informovala na stránkách Mladé fronty dnes o dění v sociální demokracii. Často citovala právě lidi, jako byli Aleš B. a Jiří S., případně Oldřich L., který sice nikdy v sociální demokracii nebyl, ale velmi intenzivně s touto jižní skupinou působil. Bavili se, když potkali, bavili se po telefonu, SMSkovali si, povídali si o tom, co ti lotři zase připravují. Stačí se zeptat exprimátora města K., který bude vypovídat jako svědek, proč tito pánové museli z vedení města odejít. Slova pana exprimátora byla: řekl jsem mladým, ať odejdou, dokud je čas, dokud není zle. Pokud byl dotázán na příspěvky obž. Martina D. na činnost sociální demokracie sponzorskými dary, potvrdil svědek, že Ing. D. přispěl na základě řádné darovací smlouvy pro sociální demokracii, ale nebylo to jen pro sociální demokracii, bylo to i pro ostatní politické strany. Mediálně to bylo zaznamenáno, protože politické strany musejí každoročně předkládat své výroční zprávy. Nevzpomíná si přesně na rok, kdy to bylo, ale částka byla kolem půl milionu. Jestli to bylo 500 000, nebo 400, nebo 600 000, to už opravdu neví. Předpokládá, že částka byla použita v souvislosti s nějakými náklady kolem volební kampaně, a předpokládá, že stejné to bylo i u jiných politických stran. Pokud se měl vyjádřit k zaměstnávání své manželky ve spol. Business Advisor, uvedl, že nezná přesná data. Jeho manželka pracovala jako úřednice, následně podstoupila náročnou operaci páteře, byla po nemocenskou nějakou dobu doba a rehabilitovala. Snažila se vrátit do pracovního procesu, ale nepovažovali za vhodné, aby se vracela do struktury Úřadu městského obvodu Poruba, kde byl starostou, aby se nepovídalo, že N. má nějaké výhody. Je obtížné sehnat práci pro ženu ještě s určitými zdravotními omezeními. Takže se různě ptal, jestli není nějaká příležitost pro administrativní pracovnici, protože celý život dělala sekretářku, popř. dávkovou pracovnici na odboru sociálních věcí, a naskytla se možnost zaměstnání v administrativě ve spol. Business Advisor. Tam pracovala asi 2,5 roku. Taktéž se zdravotním přerušením. ¾ roku až rok nechodila do práce. Jeho žena není člověk, který by nějakým způsobem chtěl zneužít zaměstnavatele nebo cokoli jiného, a proto, když viděla, že ji záda nepustí, tak odešla ze zaměstnání. Následně se zkusila na krátkou dobu vrátit, ale dodnes je bez zaměstnání. V dnešní době i manželka hejtmana nemá tu možnost, aby získala invalidní důchod, který si podle jeho mínění, nejen ona, ale spousta podobně zdravotně postižených, operovaných zaslouží, ale to je na jinou debatu. Jeho manželka je v současné době v domácnosti, platí si řádně zdravotní pojištění, platila ho po celou dobu, a nepamatuje si, že by čerpala dávky nemocenského pojištění či podpory v nezaměstnanosti. Pokud jde o místo výkonu práce, manželka pracovala z domova a potom jezdila do Vítkovic, přesnou adresu neví, byl to takový pavlačový dům, zřejmě na ul. Mírová. Pokud jde o kontakty se spoluzaměstnanci, nebo s lidmi, se kterými pracovala, uvedl svědek, že tyto kontakty nezná, pokud jsou tím myšleny nějaké večírky, tak jeho žena není večírkový typ. Do práce manželku nikdy

nevozil, když jezdila do práce, tak MHD nebo svým autem. K dotazu, kdy se poprvé dozvěděl o spol. Business Advisor, svědek uvedl, že se o ní dozvěděl v té souvislosti, že tam jeho žena nastupovala do zaměstnání. Dodnes neví, která osoba společnost vlastnila. Může se to pouze domnívat z toho, co zaznělo ve sdělovacích prostředcích, ale ve výpisu z obchodního rejstříku to nikdy nenašel. Jak uvedl v přípravném řízení, pro Business Advisor jeho manželka vykonávala administrativní činnost, doslova holku pro všechno. Pokud byl dotázán, zda dokáže nějakým způsobem vysvětlit, proč v zajištěné výpočetní technice a dokumentaci spol. Business Advisor nikde nebyla nalezena žádná stopa po činnosti jeho manželky, svědek uvedl, že se to dočetl z obžaloby, která visí na stránkách Českého rozhlasu, stejně jako se dozvěděl o jiné zajímavé věci. Mj. se z obžaloby dočetl, že jsou s p. D. kamarádi, o čemž má svědčit skutečnost, že spolu byli v Paříži na tenise, kdy měl sdělit, že mu dal peníze. Jasně u výslechu řekl, a předpokládá, že to je zaprotokolováno, že si pobyt i let platil sám, dokonce si na situaci velmi dobře pamatuje. Pan státní zástupce vytáhl e-mail, kde bylo jméno N., N., D., D., a takovým tónem říkal, kdo vám platil letenky. Ptal se, které letenky, bylo mu řečeno, že jeho a jeho paní, a on na to odvětil, že je platil sám. Chtěl by dodat do spisu výpisy z jeho účtu z r. 2013, kdy si platil letenky přes spol. Letiště Ostrava, a pobyt v Paříži v hotelu, kde bydleli. To říká proto, že se dočetl v obžalobě spoustu věcí, kterým nerozumí. Jedna z nich je jeho prodloužený víkendový pobyt v Paříži a druhý je zaměstnání jeho ženy. Na otázku státního zástupce odpověděl, že když se říká, že nedokázali, že pracovala, on tvrdí, že pracovala. Pracovala převážně z domova, ale pracovala. Dělala běžnou administrativní činnost, procházely jí rukama věci v rámci korespondence, v rámci materiálů, které byly, dělala holku pro všechno *(pozn. soudu: Všichni svědci, kteří v průběhu řízení vypovídali, kteří v rámci své činnosti přicházeli do kontaktu se spol. Business Advisor a obž. Ing. Martinem D., vždy jako kontaktní osobu zmiňovali sekretářku Ing. Martina D. Zuzanu K., a přestože „kontrolní činnosti" byly prováděny pro řadu firem v hodnotě cca 50 milionů Kč, nikdy z těchto osob, které potvrzovaly, že veškeré činnosti řádně proběhly, jako kontaktní osobu nikdy Martinu N. nezmínili, a dokonce ani sám obž. Martin D. její zapojení do jakékoli činnosti, kterou by prováděla spol. Business Advisor nepopisuje)*. S manželkou si doma pracovní e-maily neukazovali. Rozhodně nikdy nepověřoval Ing. Martina D., aby za něj zařizoval některé záležitosti MS kraje. Pokud mu pak byly předestřeny zřetězené zprávy ze dne 12. 9. 2012 mezi ním a Milanem Ch., jedním z manažerů Dalkia Česká republika a.s. (viz č. l. 3370-3371/sv. 12), v němž bylo naznačeno, že není třeba záležitosti opavské nemocnice konzultovat s p. Miroslavem N., v němž Milan Ch. tvrdí, že s Miroslavem N. se nesetkal, „že to bere tak, že vy jste on, takže nebyl důvod" *(pozn. soudu. tedy z této komunikace se dovozuje, že v neformálních jednáních o budoucnosti byznysu Miroslava N. zastupoval právě obž. Martin D.)*, svědek uvedl, že Milana Ch. zná a ví, že pracuje ve spol. Dalkia, resp. dne Veolia. Majitelem Nemocnice v Opavě je MS kraj. Pokud byl dotázán, zda pověřil někdy Ing. D., aby zajišťoval záležitosti Nemocnice v Opavě, svědek vypověděl, že nikoliv. Pokud byl dotázán, jak si vysvětluje tuto SMS komunikaci, tak svědek uvedl, že pokud dobře poslouchal, tak se p. Ch. ptal, který měl zřejmě pro svou společnost zájem udělat něco s teplem, ale ne, že by p. D. kontaktoval p. Ch. Už vůbec není zřejmé z toho, že by on pověřoval p. D., nebo že by mu p. D. nabízel své služby. Myslí si, že 5077 kontaktů, o kterých se píše v obžalobě, je hmatatelný důkaz toho, že byznysové věci neprobírali, protože se nebavili o záležitostech týkajících se veřejných zakázek a už vůbec ne o zakázkách, které se týkaly jeho působiště. Jestliže tady byla domněle páchána trestná činnost na úrovní Statutárního města Ostravy, kde on nikdy nefiguroval, nikdy zde nebyl zvolen do žádných orgánů ani orgánů městských společností, a proto znovu opakuje, že si více už jak 3,5 roku připadá jako ve zvláštním filmu. I z toho, co předseda senátu ve SMS zprávě vyplývá, ze zřejmé, že on nikoho neúkoloval, a dokonce je zřejmé, že se snažil vyhýbat nejenom věcem týkajícím se kraje v komunikaci s p. D., ale i s ostatními, u státních zástupců je jakýsi respekt takových, kteří vás obtěžují, nabízejí své služby, hledají někoho, kdo je ve vysoké politické funkci a těch je velmi mnoho. Jeho obrana byla taková, že se v komunikaci s byznysovým světem snažil orientovat na minimum a vůbec, když se podíváme na celou konsekvenci u opavské nemocnice, na kterou se státní zástupce konkrétně ptá, tak zjistí, že tam Dalkia nikdy nefigurovala, ani nefiguruje. Pokud nynější vedení kraje se rozhodne jinak, tak možná figurovat bude, ale už to

nebude o tom, že bychom tady přečítali nějaké SMSky, kdy dva lidé hovoří o jeho jméně, ale nehovoří on. Je z nich jasně zřejmé, že on nekomunikuje. Pokud byl tedy dotázán, že některé osoby při jednání s Martinem D. dávaly rovnítko mezi ním a Martinem D., jako, že jednaly s tím, svědek uvedl, že takto se otázka nemůže položit. Spousta lidí věděla, že se znají, znají se léta. Ví to i státní zástupce ze svědeckých výpovědí a z prošetřování, přesto státní zástupce v pořadu Reportéři řekl, že komunikace mezi hejtmanem a byznysmenem není obvyklá. Byla to komunikace přátelská. Pokud byl následně dotázán, zda někdo z osob, které s ním jednaly, by dávaly rovnítko mezi jednáním p. D. a jeho jednáním, svědek uvedl, že rozhodně ne. Určitě bylo, Martine znáš Mirka, půjde na hokej, nebo na tenis, ale rovnítko v žádném případě. Pokud to četl v obžalobě na stránkách Českého rozhlasu, i p. Ch. říkal, že byl v Ostravě nový a že tuto informaci dostal a vyhodnotil si ji, že je to hloupost. Pokud byl následně dotázán na jméno František G., uvedl, že tuto osobu zná. Pokud následně byla svědkovi předestřena zpráva mezi Ing. Martinem D. a Mgr. Františkem G. ze dne 12. 3. 2013 (č. l. 5276-2277/sv. 18), v níž se Mgr. František G. na dotaz „mladého Ondry Š ptá na styčného důstojníka kraje a Ing. Martin D. odpovídá, že strategické věci s ním a pak se určí příslušný dělník“, svědek k dotazu, kdo je osoba František G. vypověděl, že je to osoba, která je exponovaná ve hnutí Strany práv občanů Zemanovci, dnes jen Strany práv občanů. Pokud se p. G. v SMS ptal na styčného důstojníka kraje pro Evropskou unii, tak svědek uvedl, že neví, co má na mysli. Pokud se státní zástupce dotázal, že p. D. na to odpovídal, že strategické věci s ním, a zda byl někým pověřen, aby zajišťoval některé věci, svědek uvedl, že říkal, že rozhodne ne. Znovu opakuje, že ve spisu je dispozici 5070 SMS a nechť mu státní zástupce ukáže jedinou, kdy p. D. pověřoval jakoukoli činností. Pokud byl dotázán, na kolika telefonních číslech komunikoval s p. D., uvedl, že na několika, na dvou nebo na třech. Pokud byl dále dotázán, zda měli s p. Martinem D. nějakou komunikaci utajenou na nějaké telefonní číslo, které by bylo neveřejné, svědek se zeptal, co je utajená komunikace, a pokud je Wiber utajený, tak ano, protože to jsou data zdarma a neplatí se za SMS zprávy a zejména za MMS zprávy, tzn. přenos obrazových snímků. Pokud byl svědek dotázán, zda měl telefonní číslo, o kterém mu bylo řečeno, že některé věci má pouze řešit na tomto telefonním čísle, svědek uvedl, že nikoli. Pokud pak byly svědkovi předestřeny další zprávy z č. l. 5004/sv. 17 ze dne 29. 10. 2012 v 8:33 a č. l. 5005/sv. 17 ze dne 29. 10. 2012, z nichž mělo vyplývat, že svědek měl s obž. Martinem D. uzavřenou komunikační linku na tel. čísle, které mělo být neznámé, svědek uvedl, že to není tak. Podle něj to z toho vůbec nevyplývá. Pokud mu pak byla předestřena další zpráva, zachycená v přepisu na č. l. 5005/sv. 17 v 9:47, ve které Ing. Martin D. píše své manželce Tereze D. „A bude. Šňupala a proflákla mi telefonní číslo pm jistotu b-)“, pak svědek k této SMS zprávě nebyl dále dotázán. Dále k dotazu státního zástupce, zda v r. 2008 až 2009, v rámci regionálního operačního programu Moravskoslezsko byla připravována dotace mj. na renovaci vozového parku dopravních podniků, kdy 10. 1. 2009 byla doplněna výzva Regionálního operačního programu na nákup renomovaných tramvají o následující bod „Provedení rekonstrukce drážních vozidel MHD zadavatele na nízkopodlažní“, zda ví důvod, proč došlo k doplnění tohoto bodu, který umožňoval dávat dotaci na to, aby došlo k renovaci vlastních vozidel, svědek uvedl, že neví, že z jeho pozice nebyl nikdy oprávněn zasahovat do podmínek kritérií hodnocení, které činila regionální rada soudržnosti. Na to je potřeba se zeptat ředitelky. Pokud byl následně dotázán, co ví o vztahu Ing. D. k Dopravníku podniku Ostrava, svědek uvedl, že když si přečetl obžalobu, tak hodně. Bez obžaloby nic, resp. ví, že se zajímal o vozidla a záležitosti kolem vozových parků, ale pořád to vycházelo z jeho činnosti soudního znalce *(pozn. soudu: zde je namístě připomenout, že provoz vozidel veřejné dopravy je mimo znaleckou působnost obž. Martina D. i znaleckého ústavu D. & partneři.)* Pokud pak byl dotázán, jakým způsobem Ing. D. vyvíjel znaleckou činnost, případně činnost kolem ústavu a další aktivity související se znaleckou kanceláří, svědek uvedl, že činnost znalců, poradenské služby a další, pokud ví, tak obecně nabízel na různých formátech, že se prezentovali jako lidé, kteří mají širokou škálu znaleckých činností. Jednou mu s velkou radostí a hrdostí sděloval, že dostali kulaté razítko i v oblasti životního prostředí, a že to v MS kraji nikdo neměl. Tzn., že byl na svou práci pyšný. K dotazu, zda se někdy Ing. D. prezentoval i ve spol. Business Advisor, svědek vypověděl, že nikoli.

K dotazu, zda se Ing. D. účastnil někdy některých oficiálních jednání, kde by byl přítomen svědek, Ing. D., případně zástupci některých velkých firem, se svědek dotázal, co je oficiální jednání. Pokud se někde potkali, určitě ano. Ale že by přišel za ním na krajský úřad a seděl na oficiálním jednání v zasedačce nebo v kanceláři se zástupci firem, tak to určitě nikoli. Pokud pak byl dotázán, zda doporučoval někdy Ing. D., jako osobu, se kterou mají jednat představitelé městských podniků nebo představitelé samosprávy, svědek toto popřel a uvedl, že je otázka, co je to doporučení, a pokud se tím myslí slova Jiřího S., které si také přečetl v obžalobě, tak takto to rozhodně nebylo. Ale když se bavili o věcech typu nějakých obecných, to není doporučovat, za kým zajít, on to vyřídí, nebo toho oslovte. To v žádném případě, ale pro běžnou komunikaci, když je někdo jeho přítel, tak je rád, kdy se mu ostatní přátelé nestraní. K dotazu, zda zná spol. PROPAG-STORM, svědek uvedl, že nikoli, že ji včera viděl v televizi. K dotazu, zda zná osobu Vlastislava P., uvedl, že nikoli, nevybavuje si, že by měli spolu kdykoli, cokoli do činění. K dotazu, zda řešili na kraji nějakým způsobem to, že se do veřejných zakázek na základě dotačních výzev v letech 2009 a 2010 přihlásila pouze spol. PRAGOIMEX uvedl, že toto neřešili. Znovu opakuje, že v rámci výboru regionální rady, kde byl předsedou, pro to oprávnění nebylo. To byla role Úřadu regionální rady a výboru regionální rady striktně oddělená v rámci hodnocení hodnotících kritérií. Pokud si dobře pamatuje, tak řešili věc ex post poté, co nastala kauza, a bylo pozastaveno proplácení peněz ze strany EU. Pokud má dobré informace ze strany paní ředitelky, tak při všech interních auditech, při všech kontrolách i kontrolách Ministerstva finanční, které je auditním orgánem při regionálních operačních programech, stejně jako u ostatních operačních programů, a jsou to ty známé kauzy, kde se vracejí peníze a dávají sankce, na postup regionálního operačního programu Moravskoslezsko nebyla žádná sankce v této oblasti vydána a bylo konstatováno, že vše proběhlo v souladu s pravidly EU, v souladu s pravidly zákona o zadávání veřejných zakázek atd. Taková je jeho informace. Takovou informaci měl ještě v říjnu, když ještě naposledy působil na krajském úřadu. Dále k dotazu státního zástupce, že prostřednictvím odposlechu a záznamu telekomunikačních zařízení byla zjištěna komunikace, která proběhla dne 3. 9. 2012 ve vztahu k odchodu Ing. M. z Městské nemocnice Ostrava, kdy z této komunikace je zjevné, že tento odchod byl spojován s přáním Ing. D., a mj. měl svědek tuto záležitost s Ing. D. řešit, zda si vybaví tyto skutečnosti, svědek uvedl, že tuto skutečnost si vybavuje velmi dobře a velmi často, protože tu a tam čte a stránkách MF dnes v článcích p. redaktorky L. vyjádření p. M., který jeho jméno vyslovuje nelichotivě. Ing. Jiří M. je mladý muž, který kdysi vstoupil do sociální demokracie v rámci jakéhosi svého cvička, kdy měl působit v rádiu Čas. Byl začleněn do sekce uvnitř organizace, mediálně měl vydávat tiskové zprávy atd. Nějakým způsobem fungoval, pomalu stoupal, dokonce se stal zastupitelem městského obvodu Ostrava-Poruba a v té době mluvčím Nemocnice Ostrava, i když byl informován, že nebyl kmenovým zaměstnancem, měl smlouvu, že tuto činnost vykonává. Následně se Jiří M. začal chovat prapodivným způsobem. Možná je to dáno tím, že se dostal do osobních problémů, protože na Úřad městského obvodu Poruba začaly docházet exekuční výměry, jeden za druhým, a často požíval alkoholické nápoje. Místo, aby byl v práci, tak se různě objevoval v porubských restauracích, zejména na tenisových kurtech v blízkosti Lidlu na ul. 17. listopadu a pohled na něj začal být komplikovanější. Bavili se o tom, že nedělá dobré jméno sociální demokracii, neví, kdy to bylo, ale když nebyl v Ostravě, tak jej někdo kontaktoval s tím, že M. končí ve špitále, dokonce si myslí, že to byl sám M., který naříkal, že ho chce D. vyhodit. P. D. i proto také v přípravném řízení se zeptal, co zase udělal M. Situace byla vyhrocená, ten člověk dělal ostudu a byla to jeho osobní životní situace. Vše je možné dohledat, včetně těch exekučních výměrů a dalších záležitostí. Následně se spojil možná v té době také s nějakým ekonomickým prospěchem s jeho rivaly a protivníky. Je to zřejmé z článků zejména na stránkách MF dnes, ale také z jednoho dílu Reportérů. Když pak byl dotázán, co mu p. D. řekl, že udělal p. M., svědek odpověděl, že možná řekl „co já, já nic“. K dotazu, zda v rámci svého postavení hejtmana nebo vysokého představitele sociální demokracie řešil, že by Ing. D. úkoloval nějaké představitele, svědek sdělil, že nikoli. Všichni se znali. Je to jako když budete mít nějaké rodinné přátele a přátele těch přátel a někdo začne dělat alotria. Tak určitě s přáteli řešíte, že váš kamarád dělá nějaké věci, které nejsou

v pořádku. Myslí si, že je to normální, běžná konverzace, nic na to nevidí. Naopak ho zaráží věci, které říkal úvodem v době, kdy jsou realizovány domovní prohlídky, volá mu redaktorka L. na mobilní telefon a ptá se, jestli tam jsou, co chtěli a zda zná D. Vůbec nevěděl, o co se jedná. Také může předložit interní komunikaci v rámci úřadu ze dne 18. 12. 2013, kde p. redaktorka L. psala na jejich tiskové „Mé milé dámy, můžete mi prosím zjistit, zda a jaké zakázky dělala pro MS kraj firma Business Advisor? Podle mých informací např. školení zaměstnanců a něco i v oblasti marketingu, takže byste ji asi měly znát. Děkuji Ivana L.“. V tomto celém vidí záměr i to, že zde stojí, dehonestace jeho jména, možná ho to stálo úspěch či neúspěch v loňských podzimních volbách. Napsalo a natočilo se toho hodně. Na stránkách Českého rozhlasu četl obžalobu a dočetl se tam i o Paříži. Proto předkládá kopie svého výpisu z účtu, že vše zaplatil. Konstrukce, že jsou přátelé a že se v r. 2008 s Ing. P. plavili na zaoceánské lodi. Ano, plavili. Proč tam je on a Ing. P. a nejsou tam představitelé jiných politických stran, např. ODS, kteří se plavili s nimi, či stávající hejtmanka V. z H. kraje, zvolená za ANO, která tam byla také a tenis s nimi hrála. Ví, že Ing. D. měl čilé styky, a píše se to v obžalobě, napříč politickým, podnikatelským a kulturním spektrem. A nevěří tomu, že si psali jenom oni. Psali si jako přátelé a nemyslí si, že si Ing. D. psal jenom se socdemáky. Myslí si, že si psal i s jinými. Znovu se vrací k tomu, co viděl na stránkách Parlamentních listů, neví, zda je to originál, nebo falzum, ale píše se tam o tom, že je třeba zaříznout Mirečka. S. B., nebo naopak, říká, kašli na to, když nám to vyjde, nebudeme muset nikdy pracovat. V obžalobě se dočte, fragmenty létají také po Ostravě, že S. prodával L. diamanty, obrazy, další cennosti, kupoval je na bleším trhu na jihu a vydělával miliony. Tito lidé jsou považováni za věrohodné svědky, jsou citováni v médiích. Tito lidé po jednom výslechu tak, jak byly odložené údajné trestné činnosti spáchané ve vztahu k zakázkám Magistrátu města Ostravy. Jsou to oficiální dokumenty města, které byly odloženy poté, co S. s B. a spol. řekli, že se nic nestalo. Poté, co si p. S., maminka pana exnáměstka, pořídila ve chvíli, kdy on byl náměstkem, náhodou dům a zrekonstruovala ho, celý život dělala pokladní. Údajně pobírala i dávky v hmotné nouzi. Nepřipadá mu to normální. To je dehonestace a špiní osoby, včetně účelových lží a konstrukcí. Znovu se vrací k tomu pobytu v Paříži v r. 2013, nikdy Ing. D. nic nedával a řekl do protokolu, že si platil letenku i pobyt sobě a své ženě. Má výpisy. Pokud byl dotázán, kam chodili s Ing. D. hrát tenis, uvedl, že nejčastěji hrávali v Porubě v tenisovém centru K. na ul. 17. listopadu. Chodili hrát různé amatérské turnaje, bylo to na různých místech, ale nejčastěji v centru K. Jako diváci jezdili na Fed cup, Davis cup, tzn. do ČEZ arény a Sazka arény v Praze. V říjnu si zakoupili letenky a pobyt a chtěli se podívat na dva zápasy prvních kol French Open v Paříži. Pravidelně chodili také na hokej na Vítkovice. Na házenou nechodili, není to jeho šálek kávy. Ví, že Ing. D. chodil i na míčové sporty, tzn. volejbal, basketbal, házenou. Pokud by dotázán, zda si při společných návštěvách všiml nějaké reklamy na D. & partneři či jinou společnost a zda mu je Ing. D. ukazoval, svědek uvedl, že D. & partneři byli svého času na vítkovickém stadionu. Reklama D. & partneři byla i na různých sportovních tenisových areálech v kraji, ale to je tak asi vše. Ví, že vítkovickém stadionu to bylo vidět při utkáních extraligových hokejistů a bylo to i na různých sportovních areálech napříč krajem. Malý banner pověšený na plotě. K dotazu, zda si všiml, zda vedle tohoto banneru byla na stejné reklamní ploše i reklama Business Advisor, svědek uvedl, že si to nevzpomíná. Možná jednou, ale to si není jistý. Dívá se v televizi. On mu říkal (*Ing. D.*), ať přepne na ČT Sport nebo SMSkou. SMSka by tam někde měla být, pokud to nebylo dřív nebo později. Říkal si, že na házenou nebo volejbal se dívat nebude a on mu řekl, ať se podívá na kalhotky, byla do dámská házená a byla tam firma, která mu nic neříkala. Pak si to spojil. Říkal, že to zařizovali oni jako reklamu. Ještě chce uvést, že si vzpomíná velmi dobře, protože se zasmáli, svého času byly výtečné dvě plážové volejbalistky, říkalo se jim Maki a Kiki, byla to olympiáda v Barceloně, a proto ho to zaujalo, že když někde seděli, tak říkal, že je třeba sponzorovat „baby“, protože se všichni dívají. K dotazu, zda zná Ing. V., uvedl, že Ing. V. z ČSAD Havířov zná, a k dotazu, proč měl Ing. D. vystavit Ing. V. směnku, uvedl, že neví. Následně byl dotázán, zda ví o nějakém případu, že by Ing. D. garantoval subjektu, který pobíral dotace od kraje, že bude dotace pobírat, svědek uvedl, že nikoli.

121. Následně k dotazu obhájce JUDr. Kijase sdělil, že z pozice funkce hejtmana MS kraje nikdy nefiguroval v orgánech města, tedy tzn. velkého města, nebyl zastupitelem statutárního města, nebyl tudíž ani členem rady města Ostravy, ani členem vedení, a dokonce se neúčastnil jako člen žádné výběrové komise na veřejné zakázky, které město či městské organizace dělaly. Ne vždy tam musí být lidé přímo ze struktur města, ale nikdy nebyl členem statutárního orgánu v žádné městské společnosti. Ing. D. jej nikdy nežádal o to, aby zasáhl do veřejných zakázek vyhlašovaných Statutárním městem Ostrava, případně jím řízenými organizacemi. K dotazu obž. Ing. Martina D. pak svědek setrval na svém, že letenky do Paříže si hradil sám.

122. Následně na základě obhajoby obž. Ing. Martina D., z níž vyplývalo, že skutečným akcionářem spol. Business Advisor byl někdo jiný, než on, kdo držel akce a rozhodoval, byl svědek předvolán znovu dne 15. 9. 2020 (č. l. 23694/sv. 80 – č. l. 469 zvláštního svazku), kdy uvedl, že nikdy nebyl v nijakém vlastnickém vztahu k akciím spol. Business Advisor a ani vlastníkem či držitelem akcií. Nikdy nebyl otcem myšlenky založit spol. Business Advisor ani příjemcem finančních prostředků od spol. Business Advisor. Jeho manželka, pokud ví, tak na 99,999 % nebyla držitelkou či vlastnicí akcií spol. Business Advisor. Vyjma krátkého období, pokud ví, kdy byla ve spol. Business Advisor zaměstnána, nikdy nebyla příjemkyní finančních prostředků od této společnosti. Nikdy nepřijal žádné dary v souvislosti s projednávanými vratkami reklamy a nebyl ani beneficientem těchto prostředků. Dále k dotazu státního zástupce uvedl, že osobu Vlastislava P. zná z médií, osobně nikoli. Banka Valartis, Vontobel, Janulitken a Onyx trust mu nic neříká. Neví nic o účtech p. D. ve Švýcarsku či Lichtenštejnsku. Dále sám zdůraznil, že jediná smlouva s Ing. D. a krajským úřadem byla uzavřena ještě v době hejtmanování Evžena T., a to k překvapení zasahujících policistů. Bylo to tedy v době, kdy on s krajskou samosprávou neměl vůbec nic společného. Firmu Business Advisor znal pouze jenom jako firmu, ke které měl obžalovaný vztah, a kde manželka krátkodobě vykonávala pracovní poměr. Ta smlouva s krajským úřadem byla se spol. Cihelna Hlučín, ale opravdu z doby, kdy s krajskou samosprávou neměl nic společného. Smlouvu tehdy podepsal hejtman Evžen T. či někdo v jeho zastoupení. Pokud jej u hlavního líčení či v průběhu svědeckých výpovědí špinil p. Oldřich L., když na něj podal trestní oznámení, bylo to k jeho překvapení odloženo a založeno do spisu tohoto případu. Dále poukázal na spojení svědka Oldřicha L. s lídryní strany LEV 21 do zastupitelstva Statutárního města Ostravy Nelou L., která stála v čele „Doněckého konzulátu v Ostravě“ a která v placené inzerci napsala desítky sdělení, že „N. okradl MS kraj a je korupčník“. Jeho trestní oznámení na Nelu L. pak bylo posouzeno jako přestupek. Na Magistrátě města Ostravy to pak odložili pro promlčení, protože to leželo rok a půl na policii. Co je podstatné, i tak si magistrát dal velkou práci a on následně zjistil ze spisu, že všechny ty hanopisy byly realizovány z IT adresy v sídle firmy p. L. Prostě vše souvisí se vším. Jeho toto mediální popotahování osobně poškodilo. V podstatě se nemohl ani veřejně hájit, protože jako svědek byl vázán mlčenlivostí a nemohl třeba vystoupit v České televizi. Kdyby cokoli řekl, určitě by porušil trestní řád. Podle jeho názoru policie postupovala formou phishingu, přišla si pro smlouvy, které nikdy neexistovaly, a někdo si vybral jeho s tím, že na něm udělá velký případ. Zda to někdo udělal z vlastní vůle, či byl něčím motivován, to ponechá na božích mlýnech.

123. Výpověď svědka Miroslava N. pak žádný usvědčující důkaz ve vztahu k obž. Martinu D., ani jiným obžalovaným, nepřinesla. Nicméně soud ji nemůže hodnotit jako věrohodnou. Svědek připustil jen to, co připustit musel, takto nelze pominout jen velmi kusý popis pracovní činnosti manželky svědka ve spol. Business Advisor, kdy soud se domnívá, že obvykle mívají manželé o zaměstnání svých manželek více informací, než jen popis „holka pro všechno“. Soud pak nemůže pominout ani tu skutečnost, že ani z výpovědí obžalovaných, ani dalších svědků, nikdo Martinu N. nezmiňuje jako osobu, které předával dokumenty, či je od ní dostal. Všichni zmiňovali jako kontaktní osobu Zuzanu K. Rovněž ve spisovém materiálu není založen žádný e-mail, který by byl podepsán či odeslán Martinou N., naopak od Zuzany K. je jich mnoho. V této souvislosti nelze pominout ani tu skutečnost, že sama Martina N. odepřela vypovídat, neboť by si svou výpovědí mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání, ačkoliv vlastně podle obhajoby všech obžalovaných k tomu nebyl žádný důvod, neboť Business Advisor se žádné protiprávní činnosti nedopouštěl a všechna jeho činnost byla výkonem řádného podnikání. Rovněž 5077 telefonních kontaktů, byť se

jedná mnohdy pouze o zřetězené SMS či nepřijaté hovory za dobu od května 2012 do září 2013, kdy byl obž. Martin D. policií monitorován, zřejmě znamená více než pouhé tenisové přátelství.

124. **Svědkyně Martina N.**, manželka hejtmana Miroslava N., využila svého práva a odepřela výpověď.

125. **Svědek Ing. Adam R.** dne 14. 2. 2017 při hlavním líčení vypověděl (č. l. 20140/sv. 66 – č. l. 30v zvláštního svazku), že pokud se má vyjádřit k tomu, které obžalované zná, a jaký k nim má vztah, uvedl, že spol. VOSTAV Morava nezná, spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, nezná, pouze z novin, spol. PRAGOIMEX nezná, pouze z novin, zná spol. Business Advisor, Petra G. nezná, Břetislava Č. nezná, Tomáše D. nezná, Romana G. zná z novin, Jiřího H. nezná, Jaroslava K. nezná, Břetislava P. osobně nezná, zná Ing. Martina D. Martina D. zná, poznal ho na plese nebo na nějakém sportovním utkání. Dlouhou dobu si myslel, že je členem ČSSD a i z tohoto důvodu s ním komunikoval. Že není členem ČSSD, zjistil až ve chvíli, kdy začaly psát noviny o této situaci. Jeho vztah k němu byl takový, jako k jiným členům sociální demokracie. Znal se s ním a komunikoval s ním. Potkávali se osobně tak jednou měsíčně nebo jednou za 2 měsíce. Řešili situaci v sociální demokracii. Uvnitř sociální demokracie v minulosti i v současnosti se vždy vedly nějaké sporty mezi dvěma křídly sociální demokracie a spousta lidí se o tuto situaci zajímalo, i Martin D. Zda p. D. patřil k nějakému křídlu sociální demokracie, není schopen říci, protože ono se to v čase i mění. Vždy si myslel, že problémem v sociální demokracii je Oldřich L., podnikatel, který se snažil dostat do sociální demokracie, a myslel si, že právě i Martin D. si nepřeje, aby je ovládali podnikatelé. Spol. Business Advisor zná, protože v r. 2010 v této společnosti vykonával činnost, dá se říci brigádu. Co bylo předmětem brigády a co poskytla společnosti, si přesně nepamatuje, protože je to už dlouhá doba, a pokud si zprávě vzpomíná oproti výslechu, kdy byl vyslýchán jako svědek, tak si vždy pročítal různé smlouvy, kontroloval znění smluv, nebo vyhledával ve znění zákonů novely zákonů, které byly ve sněmovně, jestli jsou tam nějaké konkrétní věci, dělal výtahy z novel zákonů. Práce z jeho strany mohla činit objemově tak 40 až 80 hodin měsíčně. Pokud je fakturováno pouze 5 hodin, tak toto bylo uvedeno v dohodách a je to tak. Dohody vidět. Je tam jeho podpis, to nerozporuje. Myslí si, že to nikdo moc nekontroloval, ale on tomu věnoval více času. Přestal tam pracovat, protože to byla brigáda, jelikož měl v té době více brigád a byl zvolen do poslanecké sněmovny. Dále už nepotřeboval vykonávat brigády. S p. D. si tykal. K dotazu, zda někdy prováděl tak, jak je to ve fakturách a výkazech, práce provedeno, tedy reklamní plnění, např. že by zašel na nějaké představení, zkontroloval v hale, jestli na vnitřním okruhu běží nějaká reklama, svědek uvedl, že nic takového si nepamatuje. Dále k dotazu, že část jeho výkazů chybí a zda nějakou práci vykonával, řekl, že si to opravdu nepamatuje, je to strašně dlouho. K dotazu, zda se jeho prostřednictvím snažil p. D. nějakým způsobem ovlivnit chod v sociální demokracii, svědek uvedl, že si to nemyslí. Případně, zda se snažil ovlivnit rozhodnutí rady města, složení dozorčích rad podniků ovládaných městem, svědek uvedl, že v žádném případě, nikdy se spolu o tom nebavili. Co se týče dozorčích rad a vedení města, jediné, co spolu mohli řešit, když došlo v r. 2012 k výměně ve vedení města, měli na to podobné názory. Nemyslí si, že by spolu řešili obsazení dozorčí rady dopravního podniku, ale může se mýlit. Nepamatuje si, kdo seděl v dozorčí radě, a neví, jestli to spolu řešili. Neví o tom, že by p. D. vyslovoval nebo psal nějaké námitky proti tomu, že by v dozorčí radě byl Aleš B. Ale tito dva pánové měli o sobě negativní mínění, které může být ovlivněno tiskem a vším, co uniklo různými odposlechy, a asi to bylo z toho titulu, ale je to jeho názor. Pokud byl dotázán na vztah Lumíra P. a Martina D., uvedl, že si myslí, že se znali. Pokud jde o vztah p. P. a p. P., tak tito se také znali. Pokud byl státním zástupcem dotázán, jaké smlouvy při působení ve spol. Business Advisor kontroloval, svědek uvedl, že si to již nepamatuje. K dotazu, zda byla spol. Business Advisor smluvní stranou těchto smluv, uvedl, že si také nepamatuje. Pokud se týká právních předpisů, jejich rešerše měl dělat, nebo přípravu právních předpisů legislativního procesu, o jaké předpisy se jednalo, svědek uvedl, že to byly zákony v oblasti financí, daní a ekonomické zákony. K dotazu, zda má doma schovány nějaké výstupy ze své práce pro Business Advisor, svědek uvedl, že po své svědecké výpovědi na policii je hledal, nicméně v minulosti mu

byly napadeny e-maily, předpokládá, že v rámci voleb sociální demokracií, a má všechny věci vymazány. Nedohledal nic. K dotazu, kdo mu zadával úkoly ve spol. Business Advisor, uvedl, že se to také snažil dohledat, některé telefonní kontakty nebo jména, ale ví, že to byla paní, ale nevzpomene si na její jméno. Byla to žena mezi 30 až 40 lety, menší než on, neví, ale mohla se jmenovat Zuzana *(pozn. soudu: Zuzana K., asistentka obžalovaného Martina D.)* Břetislava P. osobně nezná, jméno zná. Pokud měl uvést, proč ve výkazech o jeho činnosti bylo uvedeno, že kontroloval reklamní plnění poskytované spol. PROPAG-STORM, uvedl, že neví, neptal se na důvod, proč to tam bylo uvedeno. Pokud byl dotázán, zda se při své činnosti v rámci sociální demokracie, případně jako poslanec či člen místních orgánů, zabýval Dopravním podnikem Ostrava, uvedl, že Dopravním podnikem Ostrava se osobně nezabýval. Pokud má nějaké informace o vztazích Ing. D. k dopravnímu podniku, je to z médií. Osobně v té době o ničem takovém nevěděl. Kdo vyhrával zakázky na dodávky tramvají v Ostravě, nevěděl. Neví nic o poměru Ing. D. k Městské nemocnici Ostrava, myslí si, že se znal s ředitelem nemocnice. K dotazu, zda žádal po Ing. D. zprostředkování nějakého řešení v Městské nemocnici Ostrava, svědek uvedl, že v městské nemocnici nikoli. Jednou telefonoval p. D. ohledně tchýně *(pozn. soudu: Eva P., později členka dozorčí rady dopravního podniku zasílající Martinu D. materiály projednávané na zasedáních dozorčí rady)*, v té době to ještě jeho tchýně nebyla, a šlo také o boj v sociální demokracii, kdy někdo podal trestní oznámení na jeho tchýni, která má invalidní důchod, a byla tam snaha ji poškodit, aby jí byl důchod odebrán. V té době, možná i v rozčilení, volal mnoha lidem a jeden z nich mohl být p. D. Neví, proč se obrátil zrovna na p. D., ale myslí si, že obvolal více lidí v rámci sociální demokracie, když si chtěl postěžovat na to, jaké metody někteří mají a používají. Myslí si, že mu Ing. D. nepomohl. Dále k dotazu státního zástupce, zda věděl v době před zářím 2013, že místní politiky prověřuje policie, uvedl, že to nevěděl, ale šuškalo se v rámci nějakých vztahů, že mohou být prověřováni lidé z Jihu, lidé z Poruby, ale konkrétně nevěděl nic. Pokud byl dotázán, za tuto problematiku řešil s Ing. D., uvedl, že si myslí, že vyšetřování konkrétně ne, ale ví, že s ním řešil to, že některým členům sociální demokracie se někdo snaží nabourávat to e-mailů. Dokonce vyšly i nějaké články v Parlamentních listech, kdy vykradli některým členům sociální demokracie facebooky a e-maily. To s ním mohl řešit. S Ing. D. to řešil, protože to řešil také se spoustou jiných lidí. Určitě se členy ČSSD na Jihu, v Porubě, i s vedením ostravské sociální demokracie. Pokud pak byl dotázán, po přečtené své SMS zprávy odeslané Ing. Martinu D. dne 20. 3. 2013 ve 20:33:36 hod., ve které sděluje Martinu D., že mu právě přišel SMSkou na mobil ověřovací kód na jeho e-mail a proč asi a žádá Martina D. o promazání e-mailů a raději všech a platí to i pro facebook, svědek uvedl, že si nepamatuje, že by na tuto komunikaci navazovala nějaká schůzka, myslí si, že tak, jak to bylo čteno, tak to poslal mnoha lidem v telefonním seznamu. Jiřího F. nezná. Nezná ani Šárku F. K dotazu, zda se při své činnosti poslance parlamentu ČR, případně jako zástupce regionální sociální demokracie, setkal se zástupci podnikatelského sektoru, kteří by nějakým způsobem mluvili o Ing. Martinu D., jako o osobě schopné manipulovat místní veřejné zakázky, svědek uvedl, že nikoli. K dotazu, zda měl někdy s Ing. D. nějaký osobní konflikt, svědek uvedl, že je to možné. Čeho se konflikt týkal, si nepamatuje. Pokud mu byla předestřena SMS zpráva ze dne 24. 10. 2012 – zřetězená zpráva od 12:51 do 12:55 – č. l. 3756/sv. 13 (text: „Když na našem klubu to prošlo, kdyby to Š. na ODS netlačil, tak bychom to na dnešním klubu neshodili. Dnes po tvých krajských volbách a po čtyřech měsících máme schválené DR po lyžích. Ovšem bez podpory Poruby P.L. a P.N. a nehlasovala Eva. Asi díky tvému slibu dohledu nad tím, jak jsi říkal, ze 100 % po volbách. Ještě, že jsem svou práci dělal tak, jak sám víš, a podpořili mne ostatní zastupitelé.“ a dále druhá SMS: „Moje odpověď: Ty jsi nemocný člověk a neměl by ses začít léčit. Jinak to s tebou dopadne špatně.“). Pokud se pak státní zástupce dotázal, čeho se tato komunikace týkala, a proč na konci nepříliš hezky označil Ing. D. za nemocného člověka, se svědek dotázal, zda to všechno posílal on. Podle textu mu připadá, že to všechno psal nějaký zastupitel, než on, nebo p. D. Pokud je mu předestřeno, že to měl posílat z Prahy z tramvaje, tak si myslí, že to není nějaká přeposlaná zpráva. Nevybavuje si, že by něco takového posílal on. Větu, že je nemocný člověk a že to s ním dopadne špatně, už si nepamatuje, v jaké souvislosti to bylo. K dotazu, jaké společnosti má s Ing. D. spojeny, uvedl, že spol. D. & partneři. Poté, kdy

skončil působení ve spol. Business Advisor, tak o ní slyšel pak až poté, kdy začalo trestní stíhání. Ani nevěděl, že by p. D. mohl mít se společností něco společného. To se dozvěděl až z tisku. Pokud byl dotázán na působení v Business Advisor, kam odnášel práci, uvedl, že komunikoval s tou paní, vždy se někde potkali. Paní mu neřekla, čímž se společnost zabývá. Čím se společnost zabývá, si začal zjišťovat až posléze a předpokládá, že se zabývala poradenskou činností. Má ekonomické vzdělání na VŠ Báňské, technickými věcmi se nikdy nezabýval, ani zdravotnictví, stavebnictvím, jako stavař také ne. Pokud jde o vztah Ing. D. a Simony P., ví, že se znali, ale další informace má jen z médií. Pokud byl dotázán, zda Simona P., nebo Ing. Lumír P., jsou řízeni Ing. D., uvedl, že nikoli. Nemyslí si, že tito lidé by se nechali někým řídit. O vztazích spol. PROPAG-STORM s Ing. D. neví nic. Kromě příjmu od Business Advisor od Business Advisor ani od p. D. žádné jiné finanční prostředky nedostal. Ví, že Ing. D. sponzoroval sociální demokracii, ale ve kterém roce a kolik to bylo, neví. Pokud jde o jeho vlastní sponzoring sociální demokracie, ten spočíval pouze v členském příspěvku, který měl odvést. Pokud jde o majetkové poměry Ing. D., ví, že na tom byl velmi dobře, jezdil v dobrém autě, bydlí v Porubě v bytovém domě. Ale v té době to nevěděl. K dotazu obhájce následně uvedl, že Ing. D. po něm nikdy nežádal ovlivnění veřejné zakázky či její zmanipulování či změnu výsledku. Na této půdě ani nebyl schopen nic ovlivňovat, protože do dnešního dne není ani zastupitel města, radní města, nebyl v žádných dozorčích radách, které se týkají tohoto procesu. Neměl možnost nic ovlivnit.

126. **Svědek Adam R. tedy žádné usvědčující důkazy nepřinesl a vztah Ing. Martina D. k ostatním politikům i sobě popsal jako běžné přátelství bez nějakých postranních úmyslů. Nicméně ani tohoto svědka nelze označit za věrohodného, neboť pouze on a Martina D. byli zaměstnanci spol. Business Advisor, byť jen po krátkou dobu, a svědek nebyl schopen v podstatě ani popsat činnosti, které pro společnost vykonával, přičemž sama společnost vykazovala jeho činnost odlišně, kdy měl kontrolovat reklamní plnění poskytované spol. PROPAG-STORM, a je tedy otázkou zda rovněž jeho působení ve společnosti Business Advisor nebylo jen fiktivním zaměstnáním po dobu, kdy svědek nebyl v žádné veřejné funkci, a současně nástrojem Martina D. jak tzv. Jižana Adama R. (a eventuálně i Evu P.) získat na stranu porubské organizace ČSSD.**

127. **Svědkyně Ing. Simona P.**, náměstkyně primátora Města Ostravy, v jejíž gesci byla činnost Městské nemocnice Ostrava, vypověděla dne 14. 2. 2017 (č. l. 20149/sv. 66 – č. l. 35 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Ing. Petra G., Břetislava Č. také, s Romanem G. se potkali 4x, Tomáše D., Jiřího H., Jaroslava K., Břetislava P. nezná. Nezná ani společnosti PRAGOIMEX, Business Advisor a Perfect Distribution, dříve Martek Medical. Spol. VOSTAV Morava zná pouze z doslechu, slyšela o ní. Ing. Martina D. zná. Následně se opravila, že firmu Martek Medical zná podle názvu. Dále uvedla, že s Martinem D. se seznámila v letech 2009, 2010. Předpokládá, že to bylo na některé ze společenských akcí, těžko říci, o kterou se jednalo. V té době byla zaměstnána ve spol. SAREZA *(pozn. soudu: městská společnost, **S**portovní **A** **RE**kreační **ZA**řízení města Ostravy)*, ale byla už schválená kandidátka, kdy měla kandidovat jako zastupitelka Statutárního města Ostravy za ČSSD. Jak k seznámení došlo, kdo je představil, si již nevzpomíná. Mohla to být nějaká společenská akce, oslava narozenin. Pokud byla dotázána, zda p. D. vystupoval jako osoba, která se zajímala o dění v sociální demokracii, uvedla, že vždy vystupoval jako osoba, která má spoustu kontaktů, velmi dobře se orientuje jak v politickém, tak podnikatelském prostředí. Působil i jako asistent bývalého senátora za ČSSD p. G. Dále ví, že pracoval, nebo poskytoval nějaká ekonomická poradenství, určitě se zajímal o nějaké dotační možnosti, ostatně i proto s ním komunikovala určité záležitosti, které jsou předmětem soudního řízení. O p. D. věděla, co jí sdělil on, že poskytuje ekonomické poradenství. Věděla, že v minulém volební období, předtím, než působila ve městě ona, tak zpracovával ekonomická posouzení ve formě znaleckých ocenění na městské společnosti. Myslí si, že to byly garáže, určitě to byl dům kultury Poklad. Ona sama, protože působila ve městě, a vždy bylo dobré, když nějaké investiční akce, které bylo třeba realizovat, nepůjdou celé z rozpočtu města, ale vždy bylo vhodné, aby se našel nějaký vhodný titul, takže p. D. požádala i o to, že pokud bude

mít tyto informace, jestli by ji informoval o tom, pokud bude nějaký vhodný dotační titul. P. D. za tyto konzultace nežádal nikdy žádnou protislužbu nebo nějaké plnění. Pokud se má vyjádřit ke svému vztahu s p. D., tak to byl vztah obdobný, jako má se svými známými, případně s přáteli, a tito zpravidla neposkytují konzultace za úplatu, tzn., že přátelé neposkytují konzultace a rady za úplatu. Popřela, že by od Martina D. někdy přijala nějaké finanční prostředky. To, že p. D. sponzoroval sociální demokracii, se dozvěděla až posléze z přepisu odposlechů, které byly určitým způsobem distribuovány bývalým primátorem. Po volbách v r. 2010 byla zvolena zastupitelstvem jako náměstkyně pro resort zdravotnictví a kultury. Jejím hlavním úkolem bylo zajistit rozvoj organizací, které pod ně spadaly v rámci daného resortu, a to po stránce financování provozu také hmotného rozvoje v oblasti investicí. V podstatě byla garantem a předkladatelem matriálů, žádostí příspěvkových organizací, popř. obchodních společností, které byly předkládány orgánům města. Pokud byla dotázána, zda konzultovala ve sféře své působnosti nějaké personální změny či obsazení pozic s p. D., uvedla, že hovořila s p. D. o bývalém jednateli domu kultury Poklad, a to z toho důvodu, že předpokládala, že se znali, protože p. D. v minulosti zpracovával, nebo firma D. & partneři, posouzení hodnoty nemovitosti, která byla kulturní památkou, a hovořila s ním v tom smyslu, že mu toto sdělovala, ale rozhodnutí bylo na ní. Pokud jde o jmenování p. P., tak toto nekonzultovala jenom s p. D., protože zjišťovala, zda to bude průchozí napříč politickým spektrem. Ono to není vždy tak, že je nějaká záležitost naprosto jasná a jednoznačná, protože p. P. pochybil v tom, že dvakrát zadal zpracování projektové dokumentace. Oni to pak řešili na dozorčí radě a není to vždy tak, nebylo to tak ani v době, kdy působila na magistrátu, že naprosto věcné a jednoznačné věci procházejí zastupitelstvem kladně, protože je tam spousta osobních antipatií a averzí, takže s p. D. byla komunikace spíše v tom smyslu, ať jí zkusí z hlediska historického prověřit, jestli záležitost bude průchozí při jednání zastupitelstva. Je to poměrně složitý proces odvolávání každého jednatele obchodní organizace, poměrně více složitý než u příspěvkových organizací. V tomto smyslu s ním hovořila a chtěla by upozornit, že to nebylo tak, jak to podávala média, že by o tom rozhodoval on. Pokud pak byla dotázána, pokud zmiňovala politickou průchodnost, na koho měl p. D. vazby v jiných stranách, uvedla, že pokud ví, tak p. D. znal lidi ze všech politických stran, aspoň to takto prezentoval. Těžko říci, jestli konkrétně, ale ví, že může uvést náměstky v té době působící za ODS ve městě. Myslí si, že při vzájemné komunikaci padala jména jako p. P., p. M., to byli lidé v rámci města, ale ráda by doplnila, že ve věcech, kdy je třeba podpořit určitou záležitost, tak jsou důležité věcné argumenty. Věcné argumenty tam byly a ona o tuto podporu žádala více lidí, nejenom p. D. Byla to záležitost, na které měla zájem, aby byla vyřešena v rámci toho, aby proběhla rekonstrukce Domu kultury Poklad v daném termínu. Pokud jde o tiskového mluvčího městské nemocnice p. M., tak pokud si vzpomíná, bylo to i předmětem výslechu na policii, kde se řešilo ukončení jeho pracovního poměru. K tomu může říci jen to, že ona i p. D. p. M. znali. Znala ho, protože pracoval na ostravských komunikacích a na dopravním podniku. Podle ní to byl velmi dobrý novinář, nebo je velmi dobrý novinář. Proto, když nemocnice hledala nového tiského mluvčího po nástupu nového vedení, i na ni se obrátil p. ředitel N., jestli někoho zná, a neměla důvod p. M. nedoporučit. Potom, ze strany nemocnice, když začala zjišťovat, co se děje, jí bylo řečeno, že p. M. má delší dobu nějaké potíže, že nevykonává práci tak, jak by měl. Řekla jim na to, že mu to mají v prvé řadě říci, a je na nich, jak s ním a kdy s ním pracovní poměr ukončí. K dotazu, co s tím měl společného p. D., uvedla, že p. M. znal a nějakým způsobem se do komunikace vložil. Nicméně důvody si nepamatuje, nemůže je přesně identifikovat.

128. Pokud byla dotázána na rekonstrukce pavilónů a nákup zdravotnické techniky v Městské nemocnici Ostrava, zda dávali nějaké pokyny, jak došlo případně k organizaci výběrových řízení, uvolňovali prostředky a popsat způsob vyhlášení, uvedla, že má za to, že byly dvě investiční akce, rekonstrukce plicního a budova hemodialýzy, a pak je tam nákup zdravotnické techniky. U zdravotnické techniky výběrové řízení se uskutečnilo bez vědomí zřizovatele a jí. Ona o tom nevěděla, protože jde o provozní záležitost nemocnice, a pokud ví, tak toto nikdy nebylo v historii konzultováno se zřizovatelem. Zřizovatel měl pouze zájem na tom, aby některé komodity, resp. v té době byl velký zájem na tom, aby některé komodity byly nakupovány přes elektronický systém

E-CENTRE. Pokud se týká investičních akcí, tak na tyto akce byly poskytovány investiční dotace. Jak řekla na začátku, nemocnice požádá radu a zastupitelstvo o krytí buď ze 100 %, nebo částečné krytí, na odboru, který spadal pod ni, a na ní je potom, aby předložila žádost do orgánů města, kde na zastupitelstvu jsou přítomni zástupci vždy dané organizace, která to požaduje. Může se pak vyjádřit k případným dotazům zastupitelů. Pokud si dobře vzpomíná, tak to proběhlo a bylo to kryto z nějakých procent, nebo i ze 100 % z rozpočtu města. Předložila žádost organizace. K dotazu, zda se na tomto procesu nějakým způsobem podílel p. D., že by o tom věděl, snažil se to konzultovat, případně slíbil podporu na radě, svědkyně uvedla, že je možné, že o tom věděl. Materiál je v určité fázi medializován. Jsou to záležitosti, které informativně běží v určité bázi. Pokud má odpovědět, jestli to s ní p. D. konzultoval, tak nikoli. Tyto věci s ní nekonzultoval. Nevzpomíná si, že by s ním cokoli řešila. Pokud byla dotázána, zda řešila podporu napříč politickým spektrem pro tyto záměry ve městě s p. D., uvedla, že s p. D. řešila obecně podporu pro nemocnici, ale to bylo vždy v těchto intencích. Její další investice byly v programovém prohlášení tehdejší vlády na magistrátu. Ač nemocnice tyto investice velmi potřebovala, protože někdy do r. 2008, 2009 byla v majetku státu a tudíž město nemohlo investovat, ani nemělo zájem, a přesto neměla žádnou podporu pro své projekty ani ze strany bývalého primátora. Pokud byla dotázána, zda se někdy podílela na strategickém rozhodování o rozvoji nemocnice, tedy, zda některé obory budou v městské nemocnici potlačeny, nové vybudovány, a z jakých důvodů, svědkyně uvedla, že to bylo vždy v gesci vedení nemocnice. Tzn., že někdy v polovině r. 2012 nebo 2011 se řešilo z úsporných důvodů sloučení městské nemocnice a záchranné služby. Protože byly neustále nějaké tlaky, aby nemocnice ušetřila, došlo tam k nějakým úsporám, přesné výše si nepamatuje. Pokud se týče nových oborů, tak ví, že se zřídil za její působnosti nový obor geriatrie, potom nějaké interní obory, ale město do toho nějakým způsobem nezasahovalo. Bylo to vždy na vedení nemocnice, která to sleduje po stránce odborné, i z hlediska úhrad zdravotních pojišťoven. Pokud byla dotázána, zda byli žádáni v průběhu jejího působení, aby některé obory pustili soukromníkům, uvedla, že ji navštívila nějaká společnost. Neví přesně její název, ale ví, že se to týkalo hemodialýzy, aby hemodialýzu privatizovali, tzn., pronajali tyto prostory a oni by zainvestovali do zařízení. Když to konzultovala s ředitelem N., tak to jednoznačně zamítli, protože by to nebylo výhodné pro nemocnici. Chtěli to provozovat sami v té budově, která byla potom předmětem rekonstrukce. Pokud byla dotázána, zda toto rozšiřování či zužování oborů nemocnice s p. D. konzultovala, nebo se s ním radila, uvedla, že nikoli. Ví, že proběhla jedna schůzka, byla to schůzka s p. G. a s p. H., kde jí nabízeli projekt jakéhosi sloučení městské nemocnice s jiným zařízením, které by mohlo fungovat. Ukazovali jí nějaké reference z nějakých jiných zařízení, ale přesně si nevzpomíná. Zase to konzultovala s p. ředitelem, zamítli to, protože jim to připadalo jako určitá forma privatizace, která nebyla ani v jejím zájmu, ani v zájmu ČSSD jako takové. Pokud byla dotázána na podíl orgánů města na samotném výběrovém řízení, uvedla, že poskytnutím dotace je uzavřena smlouva, kdy zastupitelstvo rozhodne o poskytnutí dotace investiční příspěvkové organizaci, což byla městská nemocnice. Tak se uzavírala smlouva a na základě smlouvy veškeré další úkony, které souvisí s výběrovým řízením na konkrétní investiční akce, si nemocnice řeší sama ve svém režimu. Tzn., že město nijakým způsobem nezasahuje, nevysílá ani nějaké členy do výběrových komisí, v podstatě to nějakým způsobem neřeší. Nevzpomíná si, že by v průběhu výběrových řízení měla jakékoli požadavky od p. D. Může říci, že s p. D. řešila zejména medializaci, nastavení dobrého jména nemocnice, protože v té době byla nemocnice ve velmi špatné stavu, ať personálním, tak i investičním, a vůbec vybavenosti. Žádala ho, jestli nemá někoho, kdo je schopen nemocnici více posunout do pozitivna do médií, takže ví, že p. D. hovořil o p. Ž., který býval novinářem a mohl by to mu vypomoci. Následně k dotazu státního zástupce uvedla, že o zakázkách na rekonstrukci 1. a 2. patra budovy traumatologie, rekonstrukci plicního oddělení a dodávek specifického zdravotnického materiálu pro traumatologii a kardiologii byla spíše minimálním způsobem informována ze strany vedení nemocnice, jak to probíhá. Ví, že byly nějaké potíže při stavbě, ale konkrétně to není schopna říci. O dodávkách zdravotnických materiálů neví téměř nic. Proč zakázky procesovala spol. Seller Moravia, to neví. Ví jen to, že když byla pozvána k výslechu

na policii, bylo jí řečeno, že předmětem je rovněž firma Seller. Tuto firmu znala pouze jako administrátora zakázek Statutárního města Ostravy. Ví, že materiály byly předkládány jim, jako radním. Romana T. nezná. Ani Ing. D. s ní přípravu veřejných zakázek neřešil, nevzpomíná si na to. Pokud jde o vztahy Ing. D. k městské nemocnici, nemůže říct nic konkrétního. Městskou nemocnici jako takovou znala spousta lidí, spousta lidí k ní má nějaké vztahy. Neví o tom, že by p. D. měl nějaké vztahy, které by nebyly legální, nebyly by běžné. K dotazu, zda se znal s p. ředitelem N., řekla u výslechu, že je viděla spolu jednou. Není schopna říci, zda se p. D. účastnil porad vedení nemocnice. Pokud jde o osobu náměstka p. Š., myslí si, že se ním p. D. znal, stejně jako s p. ředitelem. Viděla je spolu, potkala je, a byl tam p. Š., p. N., ona a p. D. Takže je viděla spolu jednou. Neví, jak dalece se znali. Tato schůzka proběhla v nemocnici, ona přišla do nemocnice a p. D. odcházel. Co tam p. D. řešil, to nezjišťovala. K dotazu, čím si vysvětlovala zájmy Ing. D. o městskou nemocnici, kromě toho, že jako občan se o to zajímal, svědkyně uvedla, že to bylo tak, že ona p. D. říkala informace, že nemá podporu jakýchkoli nemocničních projektů, a žádala ho o medializaci. Žádala ho spíše, pokud by byl ochoten a schopen zajistit medializaci projektů, které se v nemocnici měly realizovat nebo realizovaly. K dotazu státního zástupce, co motivovalo Ing. D., aby její přání vyslyšel, uvedla, že v této věci nehovořila jen s p. D., a jak řekla, nečekala, že by za to měl mít p. D. nějaké výhody, nebo nějakou odměnu. Pro ni bylo naprosto běžné, že spoustu věcí probírala a komunikovala se spoustou lidí, a nikdo po ní nikdy žádnou úplatu či výhodu nechtěl. Pokud pak byla dotázána, jak často řešila s Ing. D. záležitosti městské nemocnice, případně další záležitosti jejího působení jako náměstkyně, uvedla, že není schopna říci, ale co se týče počtu hovorů nebo telefonních kontaktů, tak požádala svého zaměstnavatele, aby prověřil, zda je možné, že měla tolik kontaktů. Bylo jí bohužel sděleno, že doba je půl roku maximálně po době, kdy probíhají odposlechy. V r. 2013 to již nebylo možné. Kromě telefonů měli spolu určitě i osobní schůzky, není schopna říci, jak často schůzky probíhaly, možná jednou za měsíc, ale nepamatuje si to. Nevzpomíná si, že by někdy Ing. D. předávala např. na benzínových pumpách materiály Statutárního města Ostravy. Pokud byla dotázána, zda město řešilo nějakým způsobem to, že vyhrává stále spol. VOSTAV Morava, svědkyně uvedla, že tyto věci vůbec neřešili, a se zástupci těchto společností se potkávala pouze tehdy, když bylo nějaké slavnostní otevření, stříhání pásek u těchto akcí. O vztazích p. Č., G. k Ing. D. nic neví. K dotazu, zda věděla o tom, že určitým motivem k odchodu p. M. z městské nemocnice měl být pokyn Ing. D., uvedla, že motiv p. D. nezkoumala. Když se dozvěděla nějaké informace, tak může říci pouze to, co si vzpomíná, že okamžitě jela do nemocnice, mluvila o tom p. N. a p. N. řekl, že to vyřeší a že smlouva s p. M. bude ukončena z důvodů, které již sdělila. P. M. měl různé problémy a p. N. nebyl s výsledky jeho práce spokojený. O schůzkách mezi Ing. D. a ředitelem nemocnice Tomášem N. nic neví. Pokud jí bylo předestřeno, že dne 3. 9. 2012 v 11:59:13 hod. Ing. D. sděluje, že měl v minulosti křičet na p. N., a zda ví okolnosti, čeho se ten křik týkal, svědkyně uvedla, že otázku pochopila tak, že ví něco o schůzkách, co spolu tito dva lidé probírali. Věděla, že p. D. do nemocnice chodil, nevěděla, jak často. Věděla, že nabízel poskytování ekonomického poradenství, a pokud je jí toto připomenuto, je možné, že to sdělila, ale na detaily nějakého křiku si už nevzpomíná. Pokud byla dotázána, že se zmínila, že p. D. jí radil ve způsobu, jak zajistit dotace, které měla v gesci jako náměstkyně primátora, a zda může uvést, na jaké projekty jí pomohl získat dotace, svědkyně uvedla, že neřekla, že jí radil. Spíše hovořila o tom, že žádala p. D., že pokud bude mít možnost, nebo bude mít informaci o tom, že budou vyhlášeny nějaké dotační tituly, protože ví, že často jezdil do Prahy, neví, z jakého důvodu, ale ví, že navíc komunikoval se spoustou lidí, třeba i s asistentem senátora, tak pokud bude mít informaci o tom, že bude v budoucnu, nebo v blízké budoucnosti vyhlášen nějaký dotační titul, ať jí toto sdělí. Pokud si vzpomíná, tak se nepodařilo zajistit žádný dotační titul na projekty jak v nemocnici, tak v kultuře. Pokud v úvodní části uvedla, že hlavním důvodem kontaktů bylo to, že měl dávat tipy na dotace, pak to byl jeden z důvodů, ale řekla, že se snažila zajistit při projednávání různých záležitostí na městě maximum informací a komunikovala opravdu s více lidmi na různá témata, zejména ta diskutabilní. K dotazu, zda zprostředkovával Ing. D. schůzky s jinými osobami, svědkyně uvedla, že si nevzpomíná. Možná jediné, co může uvést, že s p. G. a s p. H. schůzka byla

zorganizována prostřednictvím p. D., protože zřejmě ho o ni požádali. Schůzka se týkala toho, že přišli jako zástupci spol. AGEL nabídnout nějakou možnost spolupráce s nemocnicí v koordinaci činnosti, případně sloučení. Nevzpomíná si, o čem projekt byl. K dotazu, zda měli s Ing. D. nějaká pravidla komunikace přes mobilní telefon, svědkyně uvedla, že není schopna na to odpovědět, neví, co má státní zástupce na mysli. Nevzpomíná si, že by měli stanovena nějaká pravidla. Pokud z řady záznamů telekomunikačního provozu z telefonátů mezi ní a p. D. vyplývá, že hovory ukončovali s tím, že to není na telefon, svědkyně uvedla, že nemůže přesně říci, nevzpomíná si, o co konkrétně šlo, ale v dnešní době je to zcela zřejmé a zjevné, že se lidé nebaví po telefonu. O tom, že ji prověřuje policie, se dozvěděla, až když přišla policie do její kanceláře a přinesla jí nějaký dokument, ze kterého se mj. dozvěděla, že byla po nějakou dobu monitorována. Pokud jde o vyžádání listinných materiálů týkajících se veřejných zakázek Statutárního města Ostravy, případně jeho příspěvkových organizací, tak není schopna uvést přesně datum, ví, že jednou bývalý primátor přišel na řadu nebo nějakou skupinu lidí a řekl, že podal trestní oznámení asi na 9 až 10 zakázek a že tyto nebudou řešeny. K dotazu, zda o tom někoho informovala, svědkyně uvedla, že je to možné, určitě o tom mluvila se spoustou lidí, záležitost byla i velmi medializována. Mělo to vliv na to, že některé akce se nebudou vůbec realizovat, případně některé se nedokončí. Přesně to nemůže říci, protože si na to nevzpomíná. Nevzpomíná si, zda s Ing. D. řešila někdy šetření policie v této věci. O tom, že je monitorována, se dozvěděla až v září 2013. O majetkových poměrech Ing. D. nevěděla vůbec nic. Neví, jak se koncepty zadávací dokumentace na rekonstrukci 1. a 2. patra budovy traumatologie dostaly do počítače Ing. D., rozhodně to nebyla ona, kdo by mu tyto dokumenty poskytla. Šárku F. zná možná ze slyšení, nezná ji osobně. U Jany M. ví, o koho jde, ta byla i významně medializována, takže člověk si ta jména zafixuje. Pokud jde o vztah těchto osob k ostravské sociální demokracii, u p. F. o tom neví, pokud ví, p. M. dělala i kampaň pro sociální demokracii. S p. M. dvakrát jednala. P. M. ji oslovila. Tato jednání však s p. D. žádnou souvislost neměla. K dotazu, co ví o vztazích Ing. D. a Miroslava N., věděla jen to, že se znali. Nevěděla, jak dobře se znají, co ví dnes, vychází zejména z médií a dalších informací, nemůže ale říci, jak dalece se znali, protože s nimi nebyla. Pokud byla dotázána, zda používala Ing. D. jako zprostředkovatele k Miroslavu N., svědkyně uvedla, že takto se to nedá říci. Pokud byla dotázána, zda zjišťovala jeho prostřednictvím názory Miroslava N. na řešení konkrétních situací, svědkyně uvedla, že je to možné, ale nevidí na tom nic závadného. Prostřednictvím p. D. to zjišťovala, protože předpokládala, že se tito lidé potkají dříve než ona. P. N. byl velmi exponovaný, hodně vytížený, věděla, že se znali, takže bylo možné, že tyto věci řešila, ale už si nevzpomíná. Pokud jde o vztahy Lumíra P. a Ing. D., svědkyně ví, že se znali, nevěděla, jak dalece, jak dobře, není schopna to definovat. O zakázkách mezi Dopravním podnikem Ostrava a Ing. D., případně o zakázkách vypisovaných tímto subjektem, nic neví. K dotazu, zda někdy konzultovala s p. D. složení orgánů města v rámci nějakých vnitřních vnitrostranických bojů, kdo by měl být v nějakém orgánu, kdo by tam neměl být, či dozorčích radách městem ovládaných společností, svědkyně uvedla, že to s p. D. konzultovala. Byla to jedna z politických diskusí, které s ním vedla, protože měl určité informace, určité vztahy, vazby. Bylo v souvislosti s tzv. převratem na radnici. Pokud se jedná o dozorčí rady městem ovládaných společností, tak pokud si vzpomíná, tak se s ním o tom bavila, ale myslí si, že to bylo v rovině, že on ji informoval o tom, co se připravuje, protože měl více informací než ona. K dotazu, proč se domluvila, že se Ing. D., pokud měl tolik informací a dobré znalosti, neangažoval sám, ať již v politice či městských organizacích, svědkyně uvedla, že to doopravdy netuší. Pokud byla dotázána na profit Ing. D. z této angažovanosti, uvedla, že se s ním nikdy pro profitem nebavila. Bylo to o tom, že mluvili o různých věcech, ale ani ty otázky nepokládala. Brala ho jako známého, se kterým probírala věci, které ji trápily. Neměla podporu ve městě pro své projekty. Pokud byla dotázána, zda Ing. D. projevoval zájem v době, kdy byl zvažován nákup stadionu Baníku městem, zájem zpracovávat ekonomické posudky, k této otázce, svědkyně uvedla, že neví, s ní o tom nehovořil. Bylo to jedno z velmi diskutabilních témat, které i přetrvává. Hovořila o tom i při výslechu, že právě proto, že spolu s p. D. hovořili, že investice nebo záležitosti města směřují spíše do jiných oblastí než do zdravotnictví, tak jí tehdy navrhl, že nějaká škola, neví, jestli to byla

střední, nebo vysoká, zpracuje průzkum. Bylo to v době, kdy se projednával nákup pozemku na Bazalech, že škola zpracuje průzkum, nebo zpracovala průzkum, ze kterého vyplyne, že občané si přejí mnohem více investici do nemocnice než do Bazalů. V této souvislosti může říci, že se s p. D. bavila. Dále k dotazu obhájce JUDr. Kijase uvedla, že jí není nic známo o manipulaci zakázek v městské nemocnici. Pokud byla dotázána, zda tyto zakázky byly Úřadem na ochranu hospodářské soutěže nějakým způsobem diskvalifikovány, uvedla, že v poslední době proběhly asi dva nebo tři forenzní audity na hospodaření městské nemocnice a zástupci nemocnice uváděli, že zakázky, a byla jich ještě spousta dalších, nikdy nebyly prověřovány Úřadem na ochranu hospodářské soutěže. Nikdy nebyla požádána Ing. D., aby jakýmkoli způsobem ovlivnila či zmanipulovala zakázku vyhlašovanou Statutárním městem Ostrava, případně jí řízenou organizací ve prospěch Ing. D., nebo někoho jiného. Dále k dotazu Mgr. B. uvedla, že schůzka s p. G. proběhla někdy v r. 2012 nebo 2013 v její kanceláři. Ze schůzky se žádný zápis nepořizoval. Byl k tomu nějaký projekt, ale ten se nearchivuje. Byl u ní v kanceláři, ale už by ho zřejmě nenašla. Ing. D. nikdy neprojevil v hovoru s ní zájem nebo přání na tom, aby v konkrétním výběrovém řízení zvítězil konkrétní uchazeč.

129. **Ani výpověď svědkyně Simony P. žádné usvědčující tvrzení nepřinesla, nicméně, jak vyplývá ze zajištěných odposlechů telekomunikačního provozu, i ona vliv Martina D. na chod města bagatelizovala**.

130. Dalším svědkem, kterého měl podle obžaloby Ing. Martin D. ovlivňovat, byl **Ing. Lumír P.**, který dne 13. 2. 2017 u hlavního líčení vypověděl (č. l. 20165/sv. 66 – č. l. 43 zvláštního svazku), že zná pouze spol. VOSTAV Morava. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, PRAGOIMEX nezná. Business Advisor zná až z tisku a z médií. Petra G., Břetislava Č., Romana G. a Martina D. zná, ostatní nikoli. Ví, že VOSTAV Morava je stavební společnost Petra G., toho zná z místa jeho bydliště, protože bydlel ve Svinově, kde bydleli i rodiče jeho ženy. Pracoval na šachtě, znají se od vidění, stýkají se sporadicky. P. Č. zná někdy od r. 1994, kdy jeho společnost podporovala porubský basketbal, za který tehdy jako mladý hrával. Také se znají i z oblasti golfu. Pokud jde o p. G., toho zná jako osmnáctiletéholetého chlapce, který jako dorostenec hrával basketbal v klubu, ve kterém hrál i on. Pak se možná 15, 20 roků neviděli, až v souvislosti s touto projednávanou kauzou. P. D. zná od r. 2003, 2004, kdy mu byl představen bývalým náměstkem primátora p. T. v Porubě, a vídával ho na různých sportovních, společenských a kulturních akcích. Pokud jde o jeho postavení v sociální demokracii a postupně v orgánech Města Ostravy, tak v r. 2002 byl zvolen zastupitelem v Porubě, nicméně řešil své zaměstnání. Pracoval ve Štěrkovnách Dolní Benešov. Práce ve Štěrkovně Dolní Benešov mu nevyhovovala, vyhrál výběrové řízení a stal se zaměstnancem magistrátu v pozici vedoucího kanceláře primátora u tehdejšího primátora Aleše Z. Usoudil, že by pro své životní zkušenosti mohl být užitečným v komunální politice, a tak byl v r. 2006 zařazen na kandidátku sociální demokracie, stal se zastupitelem v Porubě i na Městě Ostrava s tím, že od r. 2006 byl místostarostou pro finance v Porubě a v r. 2008, po odchodu tehdejšího starosty Miroslava N. do krajského zastupitelstva, byl v r. 2008 na podzim zvolen starostou městského obvodu. Svou pozici obhájil i ve volbách v r. 2010. Od r. 2010 byl opět zvolen všemi hlasy zastupitelů v Porubě starostou. Byl zastupitelem Města Ostravy jako takové. Po změnách v zastupitelstvu v polovině r. 2012 byl v červnu nebo červenci zvolen do rady Města Ostravy a od r. 2014 byl jako lídr sociální demokracie kandidován na pozici primátora města. Znovu se stal městským zastupitelem. Po ustanovení koaličních jednání byl prvním náměstkem primátora a v r. 2015, když koalice skončila nezdarem, byl pouze řadovým zastupitelem ve městě a řadovým zastupitelem v městském obvodu Poruba. Už si nevzpomíná, jak tehdy p. T. p. D. představil. Podali si ruce a on potom začal p. D. vnímat až někdy v r. 2007, 2008 s tím, že v té době skončil aktivně s basketbalem. Začal se věnovat tenisu a na tenisu se seznámili více. Vztah s Ing. D. vyhodnotil jako vztah otevřený, byli známí. Myslí si, že si tykají. Vztah byl přátelský, ale ryze profesionální. K dotazu, zda někdy s p. D. konzultoval záležitosti, které vyřizoval, ať již jako finanční náměstek starosty v Porubě, nebo starosta, případně záležitosti magistrátu, svědek uvedl, že pokud jde o

městský obvod Poruba, tak si už nevzpomíná, že by některé věci řešili. Jejich schůzky byly sporadické. Spíše někdy po r. 2008 nebo 2010 občas zašli na kávu, případně na oběd. Jejich diskuse byly aktivnější v době, kdy vrcholila krize v Ostravě kolem regulace hazardu. Oni, jako městské obvody, měli zájem hazard utlumit v rámci fungování. Myslí si, že Město Ostrava bylo jediné způsobilé k tomu obecně závaznou vyhláškou tuto regulaci schválit, takže vrcholila krize v komunikaci i s podnikateli, on tedy využíval i toho, že když se s p. D. potkali, tak rozebírali situaci kolem hazardu, jak se na to dívá i podnikatelské prostředí v Ostravě. K dotazu, zda p. D. vystupoval jako podporovatel sociální demokracie, nebo byl politicky neutrální, svědek uvedl, že p. D. řadil jako člověka, který má blíže k pravici, tzn. k názoru, který je odlišný od levicového. Nicméně při diskusích ho vnímal spíše neutrálně. Zajímal se i o dění v sociální demokracii, ale že by o něm mohl říci, že je podporovatelem sociální demokracie, to nikoli. Pokud byl dotázán, zda v případě nějaké sporné záležitosti, kterou by bylo dobré prosadit napříč politickým spektrem, nabízel p. D. konzultaci či pomoc v jiných stranách, uvedl svědek, že nikoli. Domnívá se, že v té době byla spousta lidí, včetně něj, primátora K. a dalších, kteří by si dokázali najít cestu k jiným politickým stranám a projednat si to. Osobně p. D. nikdy nežádal o to, aby mu něco zprostředkovával, nevyužíval ho a neví o tom, že by někdo užíval jeho služeb k nějakému zprostředkování komunikace napříč politickým spektrem. K dotazu, zda nějakým způsobem využíval jeho služeb, svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by městský obvod, případně Město Ostrava, využívalo jeho práce, ale bude tam jedna drobná odchylka, když posléze zjistil, že na základě zprávy auditorské společnosti Nexia Prague, která dělala audity v městských společnostech, zejména pak v jedné společnosti, což byl Dům kultury Poklad s.r.o., že se opírala tato společnost ve svých názorech o materiál, který zpracovávala spol. D. & partneři. Jednalo se o znalecký posudek na ocenění obchodního jmění této společnosti, což byla důležitá informace v době, kdy Město Ostrava uvažovalo a následně potom koupilo tuto společnost, včetně majetku, který je v Porubě. Zajímalo ho to, protože spol. Nexia Prague zmiňovala, že jsou zde problémové smlouvy ohledně nájmu, které mohou mít zásadní vliv na ekonomiku příštího fungování kulturního domu. Chtěl zjistit, jestli je to zmíněno i ve znaleckém posudku, který zpracovala spol. D. & partneři. Netvrdí, že byla zpracována pro město, ale zmínky a pasáže tam našel, takže to pro něj bylo důležité. Oni se o tom kdysi v minulosti s p. D. bavili a on potřeboval vědět, jestli se nestala chyba v době působení, kdy pracoval jako člen dozorčí rady kulturního domu. Jestli oni neudělali chybu, jako dozorčí rada v době, kdy tam působil, ale ten problém už se táhl z minulosti. Znalecký posudek dokonce na závěr své svědecké výpovědi předal kompetentnímu důstojníkovi Policie ČR. Následně k dotazu, zda někdy s p. D. konzultoval složení orgánů rady města v rámci vnitrostranických „půtek“, svědek odpověděl, že nikoli, že pokud se vrací zpět do r. 2012, tam byla problémová situaci, kdy velice negativně hodnotil práci svých náměstků tehdejší primátor K. Následně v r. 2012 ze svých pozic odstoupili za celkem dramatických událostí. Oni se o tom s p. D. bavili. Musí přiznat, že od doby jeho výslechu na policii před dvěma lety se zastupitelé stali adresáty různých materiálů, o kterých neví, zda mají nějakou validitu vzhledem k vyšetřovacímu spisu, ale byly zde některé poznámky, případně odposlechy, které se týkaly i těch osob, které odstupovaly. Oni se tedy bavili o tom, že odejde z rady p. S. a p. B., se kterými měl celkem napjaté vztahy jako starosta Poruby, a musí říci, že to, co nalezl v odposleších, vyjadřování na jeho adresu, včetně snahy o nějaké jeho vydírání, ho šokovalo. Byl tím velmi zaskočen a velmi nepříjemně, ale politik s tím bohužel musí počítat. Nicméně že by někde s nějakým podnikatelem přímo rozebíral, kdo bude v radě a kdo ne, tak to ne. Takového jednání se neúčastnil. Reagoval na to, kdo tam bude, řekla se jména. Jestli je to dobře, nebo špatně, to nechce hodnotit. Byl to subjektivní názor a byla to z jeho strany pouze spekulace. K dotazu, zda se p. D. vyjadřoval ke složení dozorčích rad podniků ovládaných městem, svědek uvedl, že v jedné diskusi na policii se bavili o tom, že tam byla nějaká zmínka, že směrem k jednomu z kolegů v dopravním podniku, ale nedokázal by tady uplatnit nějaký vliv, nebo ve smyslu, že by dokázal něco ovlivnit, to v žádném případě ne. O obsazení dozorčích rad rozhodovaly politické strany v rámci svých vlastních struktur a následně koalice. Čili prosazovat nějaké změny v dozorčích radách podle přání někoho je docela velmi složité. Pokud mu byla předestřena

telefonická komunikace, v níž obž. Martin D. nesouhlasí s tím, aby v dozorčí radě jejím předsedou byl Aleš B., svědek sdělil, že nezná vztahové věci mezi p. D. a p. B., nicméně na klubu zastupitelů ČSSD v té době bylo jasně dohodnuto, že po odchodu p. B. z pozice náměstka primátora pro dopravu, bude dál pokračovat jako člen dozorčí rady, její předseda, a klub to odsouhlasil, čili další komentáře k tomu byly zbytečné. Ví, že p. D. říkal, že s těmi lidmi má problém. On sám to nekomentoval, těžko může komentovat problémy podnikatelů s politiky (*pozn. soudu: obžalovaný Martin D. však jako podnikatel nikdy neměl s dopravním podnikem žádný vztah, ze kterého by plynuly peníze nebo jiné výhody, a jen těžko mu tedy složení dozorčí rady mohlo jako podnikateli vadit. Pokud však dopravní podnik osm let skrytě ovládal, jak to tvrdí v telefonním hovoru se Simonou P. ze dne 29.6.2012 20:47:25 - č.l. 4651/sv. 16, je pochopitelné, že osoby, které chtěly těžit z dopravního podniku samy pro sebe, mu vadily a měl s nimi problém – viz hovor Aleš B. a Jiří S. 4.5.2012 22:23:58 – č.l. 22522 – 22523/sv.73.*) On sám má několik problémů s různými podnikateli, takže je těžko se k tomu vyjádřit. Pokud byl dotázán na názor jiných členů sociální demokracie, že by s tím vyslovil nesouhlas, svědek uvedl, že někdy je to tak, že ve skupině lidí nejsou úplně idylické vztahy, to je pravda. Nicméně pokud se mezi lidmi dohodlo, že bude p. XY kandidovat na pozici předsedy dozorčí rady podniku, tak to většina kolegů držela. K dotazu státního zástupce, jaké společnosti má s Ing. D. spojeny, svědek uvedl, že v dnešní době spol. D. & partneři, a to z historie, a na základě mediálních výstupů pak spol. Business Advisor. Pokud byl dotázána působní spol. D. & partneři, uvedl, že se nestaral o jeho působení v této společnosti. Věděl, že to má s bratrem, který je fundovaný odborník, analytik na oblast ekonomiky, stejně jako p. D., znalec z oblasti ekonomiky s nějakým razítkem. O spol. D. & partneři se nezajímal. Předtím, než se z médií dozvěděl o existenci spol. Business Advisor, vůbec netušil, že něco takového existuje. Nevzpomíná si, že by po něm p. D. chtěl informace o dopravním podniku či Městské nemocnici Ostrava, myslí si, že ne. Navíc není nadán odbornými znalostmi směrem k dopravnímu podniku. Sám je vystudovaný strojař, ale dělal na dole a většinu praxe věnoval reklamním agenturám, následně pak marketingu v oblasti potravinářství. Městská nemocnice je zcela mimo jeho zájem, jako zastupitel se věnoval, a je to doložitelné, volnočasovým aktivitám, kultuře a sportu. Ing. D. s ním nikdy přípravu veřejných zakázek u takových subjektů neřešil. Byl celkem překvapen, když se někde dočetl, že p. D. s ním projednával veřejné zakázky. Pokud se takto nazývá diskuse o komunitním centru, které bylo velmi problémové, které když se dostavělo, tak se dostavělo s obrovskými stavebními defekty, kdy defekty způsobily povinnost zaplatit městu pokutu ve výši 50 milionů. Pak ano. Tak diskutovali i o těchto věcech, ale to byly většinou informace, které prošly tiskem, a vzhledem k tomu, že město v době fungování p. K. se snažilo být maximálně transparentní, tak některé věci byly zveřejňovány i na webových stránkách města čili byly dohledatelné. To byly jejich diskuse. Pokud jde o vztahy Ing. D. a Miroslava N., tak svědek uvedl, že jako jeden z prvních, když Česká televize přišla s tím, že p. D. má nějaké problémy, řekl, že p. D. zná, zná ho z tenisu. Vnímal jejich vztah jako užší. Na sportovních akcích, kde se hrál tenis, kterých se zúčastnil i on, než mu to zdravotní stav nedovolil, tak hráli proti sobě nebo spolu. Takže to vnímal jako přátelský vztah založený na sportu. Jiný vztah mezi nimi nezaznamenal. Sám uvedl, že do ř. 1993 pár roků podnikal, zná p. Petru D., která je zaměstnankyní finančního úřadu a která shodou okolností pro něj dělala správce daně. Následně se seznámil s p. D. Těžko mu hodnotit, jaké má kdo přátelské vztahy. P. D. a p. N. viděl na více sportovních akcích, takže přes sport. Ke vztahu Ing. Simony P. a Ing. Martina D. uvedl, že od p. P. věděl, že spolu komunikují. P. P. měla velký zájem o to, protože jí zdravotnictví bylo blízké, aby se hlavně v oblasti městské nemocnice situace zlepšila. Ví, že v některých věcech komunikovala a snažila se najít finanční zdroje pro rozvoj nemocnice. Víc k tomu nedokáže říci, protože nikdy neviděl, že by p. P. někde s p. D. jednala. Nikdy u takových jednání nebyl, ale ví, že komunikovali. Přiznává, že se nevyhýbá kontaktům na žádných sportovních a kulturních akcích. Je to složité pro veřejné funkcionáře vytipovávat si lidi, kteří podle vzhledu by eventuálně mohli vypadat, že by byli závadoví. Pokud by byla setkání se závadovou osobou trestná, tak je dnes zavřená půlka republiky. Spíše jde o to, že sám zjistil, že při jednáních s různými podnikateli, např. při regulaci hazardu, jednal s člověkem, který se několik let skrýval před spravedlností, ale on jako starosta nemůže říci, že ho nezná a že se

s ním nesejde. Kdyby to udělal, nebo kterýkoli komunální politik, tak v ten moment se vystavuje medializaci a pak problémům v případě jakékoli volby, protože je tady pro občany a je jedno, jestli je to zaměstnanec, nezaměstnaný, nebo podnikatel. Pokud byl dotázán na dvoustranné pracovní schůzky s Ing. D., uvedl, že schůzky probíhaly velice sporadicky. Většinou, když se potkali na nějakém tenisovém turnaji, tak se domluvili, že se někde potkají. Je dobré, když komunální politik má přehled o tom, co se děje kolem, a využívá i toho, co se dozví od politiků, ale musí se taky trochu filtrovat. V určité fázi musí říci, že měl bližší kontakty s lidmi, kteří tady vystupují jako svědci, a kteří se vyjadřují proti němu v částech obžaloby, např. p. L. Řešili spolu hazard. Snažili se s nimi najít nějakou cestu k prodiskutování. Nakonec to vzal na zastupitelstvo. S podnikateli musí mít kontakt a musí mít i oboustranné schůzky. Dával si pozor na to, aby jej někde někdo nenahrával, i když dnes při takové technice je to docela složité. Jako komunální politik se nemůžete vyhýbat komunikaci s podnikateli, zvláště v době, která docela po r. 2013 zrychlila, i když z politiků se stávají podnikatelé, což je dnes běžné na radnici i na magistrátu. Pokud byl dotázán, zda v rámci své činnosti někdy zaznamenal negativní reakce ve vztahu k Ing. D., uvedl, že politici i podnikatelé se pomlouvají navzájem. Je to naprosto běžná praxe. Setkáte se s podnikatelem, který vám nachrlí takovou špínu na druhého podnikatele, že se divíte. Pak se potká i s tím podnikatelem a ten chrlí špínu na toho druhého. To jsou vlastnosti lidí. Je to i mezi politiky. Toto chování je cenné v tom, že člověk aspoň najde odvahu říci vám do očí. Když zjistíte, že ten člověk na vás naprodukuje tolik anonymů, tak vám nad tím zůstává rozum stát, protože, jak zjistil z obžaloby, tak spousta věcí je založena na anonymech. Byl sám překvapen, dokonce že i porubská radnice byla spojena s nějakým šíleným hanopisem, který se týkal vynášení odpadků na psí exkrementy, který byl vysoutěžen elektronickou aukcí, a přesto na policii v polovině r. 2013 přišel hanopis, který obvinil jeho kolegy M. a M., že sedí v restauraci a že z obálky vytahují peníze, které si mezi sebou rozdělují, a říkají, že třetí díl je pro p. D. To si pamatuje, protože na to koukali s kolegy a říkali, proč do toho míchají p. D., který nemá s radnicí nic společného. Až následně v r. 2014, kdy byl společně a kolegy adresátem přepisu odposlechů, pochopil, že se pravděpodobně jednalo o nějakou hru s cílem vtáhnout do hry porubskou radnici. Dostat do toho jeho jméno, jako úspěšného starosty, který vyhrál volby se 40 % v Porubě a měl významné preference pro volby do komunálu v r. 2014, kdy následně tyto věci mohly být použity proti němu v rámci dehonestace, v rámci aktivit mediálních. Potom se divil, že při podání svědecké výpovědi vyšetřující policejní důstojník dal na stůl bulvární tisk Mladou frontu, která patří do sféry podnikatele, a na základě toho musel vysvětlovat, co dělá. To považuje za to, že je to úplně někde jinde. Pokud byl dotázán na původ těchto informací, uvedl, že už si nevzpomíná, ale vnímal to tak, že nejvíce negativ směrem k p. D. chodilo od p. L. a zejména lidí kolem něho. Když se o tom zmínil p. D., tak i on měl vůči tomu negativní postoje. S některými jmény, např. u p. L., se setkával s negací i vůči své osobě. Zůstal udiven nad tím, když si přečetl v jednom odposlechu, že se dokonce domlouvají i na něj, jak je třeba vymyslet nějaké příběhy, aby ho zdehonestovali v radě. Negace tam byly. Nevzpomíná si, kdo na koho, lítá to zleva, zprava, ale u těch dvou p. D. a p. L., tak tam to bylo docela silné. Pokud byl dotázán na rekonstrukce tramvají a důvody, proč vyhrávala vždy spol. PRAGOIMEX, svědek odpověděl, že touto otázkou se nezabýval. V letech 2009-2012 byl řadovým zastupitelem a starostou v Porubě a měl svých starostí v rámci fungování obvodu dost. V radě to funguje tak, že vám předloží materiál, který je projednán s právníky, který má nějakou relevanci. Veřejnou zakázku připravují odborníci na magistrátu, takže tomu nějakou pozornost nevěnoval. Není nadán vzděláním v oblasti dopravy, takže mu to nepřipadalo zvláštní. Že by byl spraven, že tato zakázka se opakovala u této společnosti, tak takové informace nedostal. Asi by čekal, že s tím vystoupí resortní náměstek, že přijde a řekne, že je problém, že jedna firma vyhrává veřejné zakázky a musí to nějak řešit. Nic takového nebylo, považoval to za standardní věci. Navíc mechanismy fungování rady a kompetentních pracovníků jsou takové, že by něco takového, co se naznačuje, neměli ani připustit. Pokud jde o přípravu veřejné zakázky na rekonstrukci Kulturního domu Poklad, tak tuto otázku také s Ing. D. neřešil. Zjišťoval věci, které se týkaly problémů, které hrozily s případnou následnou rekonstrukcí, protože zde byl nájemce, který hrozil soudním sporem, a následně začal, a věci, které se kolem toho

odehrály, způsobily problém při stavbě. Osobně, když se o Pokladu bavili, tak byl rád, že se zakázka vysoutěžila a ušetřilo se 100 milionů Kč, které mohli použít na letní kino. Byl takový skeptický k té nižší ceně, ale vzhledem k tomu, že tam byla spousta účastníků u veřejné zakázky, tak bylo evidentní, že cena je vysoutěžená a 5 až 6 firem se pohybovalo kolem té ceny, kterou nabídla i vítězná firma. Následně se to dostalo do problémů, tak zachytil informaci, ale to už nebylo, že by to konzultoval s p. D., od lidí, že se problém s nájemcem prolil do zásadních problémů, které stavbu zastavily. Musí říci, že měl radost z toho, když se zakázka znovu vysoutěžila za nového vedení a kdy se ukázalo, že ta zakázka byla vysoutěžena za stejné peníze. Pokud byl dotázán na vztahy Ing. D. s Ing. Františkem K., s Ing. Romanem K., Ing. H., s Tomášem N., Martinem Š., Bc. D. a Vojtěchem M., svědek uvedl, že Františka K. viděl 2x v životě, když byl vedoucí kanceláře primátora Z., tehdy dělal ředitele dopravního podniku. O vztahu Ing. D. a Františka K. nic neví. Neví ani nic o vztahu Ing. D. a Ing. K. K. vnímal jako člověka, který velmi dobře komunikoval s bývalým náměstkem primátora p. B. a vzhledem k vzájemným silným antipatiím s p. B. netoužil komunikovat s p. K. Neví o vztazích Ing. D. s Ing. H., MUDr. N., Martinem Š., Bc. D. Toho člověka ani nezná. Pokud jde o vztah D. s Vojtěchem M., myslí, že se znají, ale na detaily jejich vztahu by se měl soud zeptat p. M. P. M. nepatří do okruhu lidí, se kterými by sympatizoval. O jejich vztahy se tedy nestaral. Dále uvedl, že s p. D. tenis aktivně hrál, ale i navštěvoval různá utkání, jako Davis Cup nebo Fet Cup. Pokud byl dotázán na další sportovní utkání, uvedl, že si myslí, že p. D. chodil i do divadla, kde se párkrát viděli. Díky tomu, že měl nějaké problémy s achillovou patou, přestal hrát tenis a začal hrát golf a basketbal. Moc si nevzpomíná na akce. Byly to kulturní a společenské akce, na setkání při sportu v nějakých VIP prostorách. Pokud byl dotázán na házenou, zda na ní někdy byl s Ing. D. nebo sám, svědek uvedl, že házená není sport, který by miloval. Během svého života, zejména když dělal vedoucího kanceláře primátora, tak měl povinnost s p. primátorem Z. chodit na všechny akce, tak si potom dovolil, když už nebyl vedoucím kanceláře primátora, ten luxus, že si vybíral sporty, na které chodí, a to tenis, posléze golf, následně basketbal. Když má možnost, zajede se podívat na basketbal do Prostějova či Jičína. I díky tomu, že jeho syn basketbal hraje. Pokud byl dotázán na reklamy spol. D. & partneři, uvedl, že nesledoval, kdo má kde reklamu. Spol. PROPAG-STORM zná až z kauzy v médiích, jméno Vlastislav P. mu něco říká, ale spíše z doby působení v pivovaru Radegast, kde pracoval jako generální ředitel reklamní a marketingové společnosti, kterou pivovar měl. Ale nedokáže to přiblížit. Bylo tak v letech 1995-1996. Možná ho někdy viděl, možná viděl i jeho tvář v televizi, nebo se někde viděli, ale nemá k němu žádný vztah. Neumí odpovědět na to, jestli viděl někdy Ing. D. s Vlastislavem P. Informaci o tom, že 29. 12. 2012 policie od statutárního orgánu nějaké dokumenty týkající se veřejných zakázek, se dozvěděl až s odstupem, až když tato informace proběhla tiskem. K dotazu, zda někdy řešil to, zda je sám prověřován, případně, zda je prověřován Ing. D. a snažil se k tomu získat nějaké informace, svědek uvedl, že to, že může být prověřován, s tím počítal již v době, kdy nastupoval do pozice místostarosty. Následně z kuloárů padaly informace, že každý politik musí počítat s tím, že má odposlouchávaný telefon, že za ním někdo může jezdit, byla tato taková ta hantýrka nebo latina politiků, takže s tím člověk nějakým způsobem počítá a nemá důvod, aby se pídil po tom, jestli ho někdo odposlouchává, nebo jestli ho někdo sleduje. Myslí si, že je to v pořádku. Je to práce policie. Nechť tak činí, jenom ať potom správně interpretuje výsledky svých nálezů. Měl také informace, že existuje technika, která je dostupná i pro různé podnikatele, kdy lze na dálku odposlouchávat telefony. Něco si kolem toho i zjišťoval. Využíval různých zdrojů počínaje internetem přes nějaké konzultace, ale že by sám pátral po tom, zda je odposloucháván, to ho nezajímalo. Nemá problém, ať si ho odposlouchávají třeba čtyři policejní důstojníci. K dotazu obhájce JUDr. Kijase, zda se na něj někdy Ing. D. obrátil se žádostí, aby nějakým způsobem intervenoval, ovlivňoval či jinak zasahoval do veřejných zakázek vyhlašovaných Statutárním městem Ostrava, jím řízenými organizacemi, svědek uvedl, že klepů kolem veřejných zakázek jsou kvanta. Vždy se objeví nějaká zpráva, že je to pro někoho. Je to nesmysl. Pokud jde o konkrétní věc, např. Dům kultury Poklad, tak v žádném případě. Jenom se o tom s p. D. bavili. Ing. D. ho neoslovoval. Vztah mezi ním a p. D. byl tak profesionální, že on by si to ani nedovolil a toho si

cení. Z logiky věci i časově vyplývá, že věci se týkají r. 2009-2011, a on byl radním až od r. 2012 a město řídili jeho názoroví oponenti. Proto je pochopitelné, že některé věci by ani nebyly možné. Při výslechu na policii sdělil, že si tři volební období budoval bezproblémovou kariéru starosty, aby postoupil dál, a neměl zapotřebí dostávat se do diskusí tohoto typu.

131. **Výpověď svědka Lumíra P. rovněž nepřinesla žádné usvědčující důkazy, nicméně i u tohoto svědka je možno konstatovat jistou bagatelizaci vlivu Ing. Martina D., o němž naopak svědčí zajištěné odposlechy**. **Soud pak nemohl přehlédnout vyhýbavost jeho odpovědí na otázky související s Martinem D. a jeho pověstí, kdy svědek vždy uvedl, že „něco se povídalo", ale žádné konkrétní informace neposkytl s tím, že se „o každém se něco povídá." Nicméně i tyto informace z druhé ruky mohly velmi dobře zapadnout do celkového obrazu činnosti obžalovaného Martina D., což si svědek pravděpodobně velmi dobře uvědomoval.**

132. Z výpovědi **svědka Petra K.**, primátora Města Ostravy, (č. l. 20178/sv. 66 – č. l. 49v zvláštního svazku) pak vyplynulo, že Ing. Martin D. za ním na radnici nikdy nebyl. Nicméně potkával ho při různých příležitostech. Vzpomíná si, že ho určitě potkal na nějakém tenisovém turnaji v Porubě. Zná jej, vídával ho při různých příležitostech. O vlivu Martina D. na chod města se dozvěděl, až když pronikly na veřejnost soudní spisy a telefonní odposlechy. Do té doby o jeho žádném vlivu nevěděl. Pokud byl dotázán na to, zda se p. D. snažil nějakým způsobem ovlivnit složení rady města, uvedl, že předpokládá, že ovlivnit složení rady města se pokoušelo tak 100 lidí. Martin D. vůči němu nevznášel žádné požadavky, žádosti, či konzultace. Kromě „dobrý den, ahoj, nebo jak se vede" s ním nevedl žádný rozhovor. Pokud pak byl dotázán na boj křídel v rámci sociální demokracie, a zda se do těchto bojů nějakým způsobem p. D. angažoval či podporoval některé křídlo, uvedl, že pokud tak p. D. činil, tak si to nepamatuje, ale zcela jistě se jako v každé politické straně vedou třenice o vliv a těch s účastní stovky lidí. Neuvědomuje si, že by Ing. D. něco na městě vyřizoval s úředníky. V souvislosti s představiteli města si vzpomíná, že Ing. T. se s ním nepohodl. Ing. T. mu to říkal, ale to je tak vše. Na důvod konfliktu si nevzpomíná. Pokud byl dotázán, zda Ing. D. usiloval o nějaké zakázky, uvedl, že o zakázky pro město usilovalo 1000 lidí. Zrovna u p. D. si není vědom toho, že by se k němu taková informace dostala. Pokud jde o město, to má celkem 14000 zaměstnanců, 40 firem spadá přímo pod radu města. K němu se tyto informace dostaly až v okamžiku, kdy byly zveřejněny odposlechy. O vztazích Ing. D. k městské nemocnici ví pouze to, co se dozvěděl z odposlechů. Bylo to pro něj nepřijatelné, proto navrhl na radě odvolání ředitele. To prošlo. Navrhl na zastupitelstvu, ať je odvolán ředitel dopravního podniku, ale byla to akciová společnost, tam hlasovali zastupitelé a neodvolali. Rovněž o vztazích Simony P. a Lumíra P. k Ing. D. se dozvěděl až z odposlechů. Pokud se setkával s podnikateli ve městě, nesetkal se s tím, že mu někdo sděloval nějaké informace k osobě Ing. D. Informace o nákupu tramvají se k němu dostávaly, nicméně zakázky neposuzoval. Pokud byl dotázán na to, zda bylo řešeno to, že se výběrových řízení přihlašuje pouze PRAGOIMEX, svědek uvedl, že dopravní podnik byl komplikovaný, protože díky tomu, že vyráběl trolejbusy a tramvaje, a ví, že se soudil se Škodou Plzeň, tak byla jeho snahou, aby oddělil veřejnou část, která je dotována ze strany města a kterou by město mělo skutečně řídit, na rozdíl od komerční, která mu připadala, že nepřísluší městu, aby vstupovala na trh, který je velmi silně obsazen společnostmi, které jsou velmi významné a mají velmi silný vliv a dokážou ten vliv i udělat, protože si byl jistý, že to zavání korupcí. Když nastoupil jako primátor, tak jeho dojem byl, že dopravní podnik může být předmětem takového zájmu, že na to nemůže město doplácet. To vedlo ke snaze oddělit dopravní část od výrobní. Byl jedním ze stoupenců řešení, že se město zbaví výrobní části, ať se prodá, protože mu připadalo, že to město nemá dělat. V PRAGOIMEXu se vyskytovala řada jmen a firem, nad kterými se vznášely otazníky, a PRAGOIMEX nebyla jediná. Podle něj tam existovaly firmy, které byly založeny bokem od dopravního podniku, které byly ve vlastnictví nebo vlastnicky souvisely s lidmi, kteří v dopravním podniku fungovali. To bylo před r. 2006. Nepátral po tom, proč společnosti vznikají, protože mu to bylo dost jasné. Snažil se tomu zamezit tím, že se měl dopravní podnik rozdělit a zbavit výrobní

části. Svého času byl docela vzteklý, protože dopravní podnik, kdy byl ještě ve funkci náměstka, tak se řešil vkuse na radě, to bylo v letech 2002-2006. Připadalo mu, že město má jiné úkoly, než řešit výrobu tramvají a trolejbusů. Informace, které má o Ing. D. a dopravním podniku, se dozvěděl až z odposlechů. O vztazích Martiny N., manželky Miroslava N., k Ing. D., případně k jeho společnosti, nic neví.

133. V přípravném řízení svědek podrobněji vypověděl, že od r. 2006 byl primátorem Města Ostravy. Zná Martina D., Břetislava Č., toho jako ředitele firmy VOSTAV, která pro město dělala nějaké stavební věci. Jejich telefonní čísla má ve svém telefonu. Ví, že PRAGOIMEX spolupracoval s dopravním podnikem a Ekovou. Pokud byl v přípravném řízení dotázán na svůj vztah k Martinu D., uvedl, že s ním nemá žádný vztah, ani kamarádský, ani pracovní, prostě ho zná jako celou řadu lidí. Ve své funkci slyší řadu věcí, samozřejmě je vnímá, ale na druhé straně je k nim kritický. Ten důvod je jednoduchý. Sám má zkušenost, že byl v novinách nařčen např. v souvislosti se systémem sdružených nákupů, že je to tunel podobný open card, takže má vlastní zkušenost s tím, co je to být neoprávněně nařčen nebo obviněn. Na druhé straně Martin D. pro něj měl tak špatnou pověst, že se mu vyhýbal záměrně. Připadalo mu to tak, že první na zastřelení poté, co zabili H. v Severních Čechách, je p. D. Je to řečeno s jistou nadsázkou, ale vyjadřuje to přesně, jaký má názor na p. D. Tento názor na Martina D. vyplývá z toho, že slyší spoustu věcí, a když slyší 5 let a věci k němu dorážejí ze zdrojů, které považuje za věrohodné, tak si z toho sestavil obraz. On do lidí vidí, jak do hodin, nepotřebuje, aby mu o nich někdo něco říkal, jemu stačí, když se s nimi 5 minut baví a ví, co jsou zač. K opakovanému dotazu uvedl, že Martina D. moc nezná, setkal se s ním párkrát a skutečně se mu záměrně vyhýbal, protože ten člověk smrděl průserem. Svědek dále uvedl, že si to nepamatuje přesně, ale ví, že náměstek T. (investiční náměstek z minulého volebního období) D. vyhodil z kanceláře. Ví, že D. jezdil na tenisové turnaje a má informace o tom, jak se choval na tenisových turnajích, na které jezdil. Existovala skupina ostravských podnikatelů a politiků, která jezdila na Slovinsko, jezdí tam každý rok. Informace o Martinu D. k němu přicházejí minimálně 5 let a shodují se. Ze své životní zkušenosti ví, že je velmi málo pravděpodobné, že jsou to všechno pomluvy, protože ty informace k němu přicházely i ze zdrojů, které považuje za důvěryhodné. Ale nepamatuje si, kdo mu přesně co říkal. Ale vyhodnocuje informace podle toho, jak odhaduje charaktery lidí. Když mu něco řekne p. Karel S., tak si může být jistý, že opak je z 90 % pravdou. On si ale nepamatuje, kdo mu, co říká. Má vytipované lidi, ale nechodí a nevytahuje z lidí informace, prostě se k němu řada informací dostane. To je způsob, jak si vytvořil o Martinu D. obraz, a to je důvod, proč se mu vyhýbal. Také se k němu doneslo, že chtěl být v dopravním podniku poradcem. Co má co dělat externí člověk v dozorčí radě. *(pozn. soudu: srovnej Příloha 32/I/sv.2 č.l. 53 – 54 dohoda o pracovní činnosti jako tajemníka dozorčí rady.)* Už neví, kdo mu tuto informaci sdělil, ale myslí si, že si to bude pamatovat p. K., vedoucí legislativně-právního odboru Statutárního města Ostravy. Má dojem, že není a nebyla členem dozorčí rady, ale nějakým způsobem poskytovala právní pomoc. Neví o tom, že by Martina D. viděl s p. M., Simonou P., Lumírem P., ale ví, že ho viděl s p. N. Řekl by, že se spolu kamarádili. O vztazích Martina D. k dalším osobám z veřejného života nemá informace. Nicméně ani P., P., M., a dokonce ani N. mu neříkal, že by něco projednávali s D. To by si pamatoval. Pokud byl dotázán na názor podnikatelského prostředí na Ing. D., uvedl svědek, že se s podnikatelským prostředím nestýká. Má pár kamarádů, a to vnímají podobně jako on, to je vše. On se s každým na potkání nebaví. Obecně nešíří informace, patří to k jeho politické strategii. Snaží se být špatně čitelný, aby se v něm soupeři nevyznali, a proto ani ty informace moc nedostává, protože není považován za člověka, se kterým si někdo jen tak pokecá. Pokud jde o smlouvy Ing. D. s městem, ví od p. K., že tam nějaké dvě smlouvy z r. 2004 byly. Slyšel, že p. D. se zajímal o činnost DPO, to bylo v době, kdy tam byl Vojtěch M., a D. tam chtěl dělat poradce nebo konzultanta. V souvislosti s městskou nemocnicí takové informace nikdy nedostal. Pokud byl dotázán na vliv p. D. na činnost Městské nemocnice Ostrava a dopravního podniku, uvedl, že přiznává, že o vztahu k Městské nemocnici Ostrava nic neví, ale od Aleše B., bývalého náměstka pro dopravu, ví, že snad si tam měl D. dosazovat své lidi. Neví konkrétně, jaké, k tomu by mohl vypovídat p. B. O Ing. Martinu D. slyšel, že parazituje na

zakázkách, že do určité míry dělá racketeering. To je, že přijde za firmou, která vyhraje zakázku, a chce procenta, to je zhruba vše, co v různých modifikacích slyšel. Pokud byl dotázán na postavení Ing. D. v ostravské ČSSD, uvedl, že není si jist, zda je Ing. D. členem ČSSD a neví ani, jestli ho viděl na nějaké schůzi. Rozhodně však nezaujímá žádné funkcionářské postavení, ani to nejnižší. Myslí si, že měl vliv na chod ostravské ČSSD, ale nemá pro to důkazy. Dovozuje to třeba ze skutečnosti, že sociální demokracie se rozhodla, že vytvoří kauzu Baník, a že jeho na tom zničí, předpokládá, že to byl P. a R. a někteří další, co na tom mají zájem. V této souvislosti pak slyšel, že D. ovlivňoval lidi, jak mají hlasovat na zastupitelstvu. Neví, jak přesně je ovlivňoval, ale je v politice 25 let, tak se to dělá např. tak, že p. Z. se mu 5 minut před zastupitelstvem omluvila, že musí jít k lékaři, a to byla předtím rozhodnuta, že bude spolu s ODS hlasovat pro nákup Bazalů, a připouští, že spekuluje, ale mohlo to proběhnout tak, že někdo mohl zvednout telefon a říct jí běž k lékaři, tak se to dělá. Myslí si, že to mohl ovlivňovat Martin D., ale nemá na to důkazy, Myslí si, že má vliv v řadě věcí v sociální demokracii. Minimálně, když má někdo blízký vztah k hejtmanovi a pokud on má podezření, že parazituje na veřejných zakázkách, tak si nedovede představit, že by neovlivňoval dění v ČSSD s cílem aranžovat struktury tak, aby to měl snadnější. Ale nemá pro to jediný důkaz.

134. K předestřeným rozporům pak svědek v hlavním líčení vypověděl, že si již nepamatuje, zda informace o racketeeringu získal před zahájením vyšetřování, nebo až poté. V té době si pamatoval všechno přesněji, dnes si uvědomuje, jak čas překryl některé věci, ale víc k tomu nedokáže říct. Funguje to tak, že např. jméno R. je dnes poměrně známé, ale v okamžiku, kdy se o něm ještě nepsalo v novinách, tak všichni věděli, co p. R. dělá. Tyto informace se sdílejí a je to tak, že když to vyhodnocujete, co je pravděpodobné, a co ne, děláte to celou dobu, když jste v nějaké pozici, a on dělá totéž, akorát si to nezapisoval, kdo mu, co řekl, a taky si to nepamatoval. Nedokáže již být konkrétní. Nevzpomíná si, zda informace od p. B. o dosazování lidí do městské nemocnice p. D., dostal před vyšetřováním nebo až poté, co se to objevilo v novinách. Svědek uvedl, že si nevzpomíná. Ani u informace, že se p. D. chtěl stát poradcem či členem dozorčí rady v dopravním podniku si nevzpomíná, zda ji měl před zahájením vyšetřování, nebo až po něm. Domnívá se však, že existují zápisy z dopravního podniku z jednání dozorčí rady a má pocit, že se to tam projednávalo. Pokud jde o vztah Aleše B. a Martina D., o něm nic neví, ale domnívá se, že Aleš B. nebyl v křídle, které by podporovalo Miroslava N., a tak tam byl spíše antagonistický vztah, i když pozice se rychle měnily. Pokud byl znovu dotázán na racketeering a jména konkrétních firem, svědek uvedl, že to neví, a pokud to věděl, tak už si to nepamatuje. Jméno Oldřich L. zná, ale domnívá se, že tomuto člověku nebyl nikdy představen, a pokud se tedy někde potkali, tak o sobě nevěděli. O vztazích p. L. a p. D. neví. Uvědomuje si, že když se ta výpověď četla, tak že vypovídal tak, jak to bylo. Pokud by byly stejné dotazy kladeny dnes, odpověděl by, že si to nepamatuje. Je fakt, že to nenosí v hlavě. Na druhé straně lze to snadno pochopit, protože za dobu, kdy byl investičním náměstkem a primátorem, prošlo městem investičně 15 až 20 miliard Kč. Je jasné, že při dnešní politické situaci v ČR všechno neprojde poctivě. Jen, pokud by se to bralo statisticky, kolik je lidí poctivých a kolik ne. Když něco chcete udělat, stačí kousek a už by tady seděl, a to i za situace, kdy to dělá s čestnými úmysly. Tak to je, protože Úřad pro hospodářskou soutěž zažaluje, že jste hlasoval špatně, to je riziko, kterému se vystavujete, pokud chcete něco v politice udělat. Proto se s některými lidmi nestýkal, protože nechtěl sedět tady. Bylo mu dost jasné, že určitý profil lidí je takový, že pokud aspoň trochu justice a policie bude fungovat, že se tady dříve nebo později musí ocitnout. Z jeho strany to nejsou vyhýbavé odpovědi, že by p. D. neznal, ale on se s ním záměrně nestýkal. Odhadl ho tak, že když s ním bude něco mít, tak tady bude sedět, jako obžalovaný.

135. **I když výpověď svědka Petra K. nepřinesla žádné konkrétní informace k obžalovaným skutkům a svědek také zřejmě bagatelizoval svou roli na činnosti Martina D., když podle svědka ředitele dopravního podniku Romana K. to byl právě on, kdo mu Martina D. doporučil jako velice schopného člověka** *(viz. odst. 158)* **a byť svědek podával**

pouze informace z doslechu, je jeho výpověď nutno hodnotit v neprospěch obž. Ing. Martina D. Přestože důkazní hodnota výpovědi je poměrně velmi nízká, avšak zapadá do kontextu celé trestní věci, když Ing. D. se snažil prosazovat do struktur města a jeho firem své lidi a k tomu využíval i své známosti s hejtmanem Miroslavem N., který byl také předsedou ČSSD v MS kraji, kdy nelze pominout jeho pokus stát se tajemníkem dozorčí rady dopravního podniku a ani případ Evy P. „tchýně" Adama R., která byla nominována a zvolena do dozorčí rady dopravního podniku, a následně Ing. D. poslušně posílala materiály na dozorčí radě projednávané. Soud pak nemohl pominout ani tu část výpovědi, zejména z přípravného řízení, pokud svědek uvádí, že Ing. D. se snažil zajistit si až od vítězů veřejných zakázek svůj díl z veřejných financí.

136. **Svědek Vojtěch M.** (č. l. 20493/sv. 77 – č. l. 63v zvláštního svazku) uvedl, že z obžalovaných zná pouze Martina D., a to zhruba od r. 2005. Zná ho hlavně ze sportovních, kulturních, možná i politických akcí. Poznal ho na tenisovém turnaji v Porubě, kam je pravidelně zván. Byť nehrál, vždy se přišel podívat. S Martinem D. mimo telefonických rozhovorů, mimo těch setkání eventuálně na zimním stadionu, kde se viděli při nějakém zápase, tak žádné jiné schůzky neorganizoval, ani nejezdil na žádné zájezdy, ani nebyl nikde, kde by se mohli na něčem domlouvat. Pokud o něčem hovořili, nebo něco konzultovali, vyměňovali si názory, tak to bylo v takové všeobecné rovině s akcentem na problematiku města, problematiku sportu, a to, co ho zajímalo i s ohledem na dění v Evropském parlamentu nebo v EU, kde on sám řadu let sloužil. K dotazu, o které oblasti dění života v Ostravě se Ing. D. zajímal, uvedl, že problémů v Ostravě je strašná spousta. Jako náměstek primátora zodpovídal za problematiku dopravy a problematiku komunálního hospodářství, což je široký pojem, který denně prakticky ovlivňuje chod celého města. Měl s tím velké starosti a musí říci, že úsek byl potom, co skončil, rozdělen na dva, vznikla další funkce náměstka, který potom zodpovídal za to komunální hospodářství, protože se to nedalo za normálních okolností zvládnout. Doprava je páteř Ostravy, která vždy vzorně sloužila, a on je na dopravní podnik hrdý, že patří mezi nejlepší v republice, a to nejen po stránce dopravní, že slouží občanům, ale i po stránce výrobní, protože takových podniků lze najít jen málo, které dokáží opravovat i staré tramvaje, dokáží je dát do pořádku, do nové podoby, dokáží vyvážet do zahraničí a dělat dobré jméno městu. V době svého působení jako náměstka primátora pro dopravu se stýkal s Ing. D. na těchto akcích, ale žádné speciální setkání s ním nevyhledával. V rámci těchto setkání se s p. D. nebavil o otázkách dopravního podniku, maximálně, jestli padla nějaká ta témata v rovině telefonické, protože dopravní podnik je tak složitý organismus, že člověk musí dlouhá léta v tom podniku pracovat, nebo ve službách toho podniku, aby mohl ty věci posuzovat, pohledy z hlediska uživatelského, občanského jsou vesměs známé, zkoušely se různé věci vzhledem k tomu, že Ostrava je poměrně silně zasaženo ještě ekologií, jako je bezplatná doprava, v době, kdy to nefunguje ve velkých firmách, které zamořují město, jinak žádné jiné téma, a vylučuje, že by proběhly nějaké konzultace ohledně byznysu. Nepamatuje si, že by Ing. D. v rámci těch konzultací něco prosazoval. Jen může říci, že ten trh je v rámci dopravních prostředků svým způsobem vymezený, výrobců není moc, tzn., cokoliv se dělalo pro nákupy nebo i pro ostatní věci s tím spojené, pro renovaci tramvají, autobusů, nákupy nových z prostředků EU, to vše podléhá určitým zákonitostem, které se musí respektovat. Vzhledem k tomu, jak i on sám to poznal z hlediska Evropy, kde pracoval řadu let v kontrolním výboru, tak i náš kraj patřil mezi špičkové v čerpání evropských prostředků a jejich vykazování. Čili tam informoval i vedení kraje a pravidelně se snažil i nějaké nápady, hlavně v oblasti nezaměstnanosti, podpory v nezaměstnanosti, podpory mladým lidem, do toho našeho kraje přisunout, jak se to potom realizovalo, to je druhá věc. K dotazu, zda p. D. prosazoval nějaké konkrétní výrobky či služby, nebo konkrétního dodavatele pro DPO uvedl, že si to nepamatuje, že by se osobně na tom podílel. Navíc to je věc, kterou rozhoduje vedení. K dotazu, zda má nějakou povědomost o zájmech Ing. D. o Městskou nemocnici v Ostravě, uvedl, že si neumí vzpomenout na žádnou takovou zásadní věc. Pokud jde o DPO, je pravdou, že dopravní podnik byl zároveň největší žrout městských peněz a jedním z jeho úkolů, když nastoupil, bylo zastavit ten stoupající trend a začít šetřit, což se podařilo v mnohých oblastech, a oni

nepotřebovali žádné jiné nápady než se soustředit na denní život, který v DPO probíhal, a všechna ta rozhodnutí, která byla učiněna, ať už radou města nebo zastupitelstvem, v podstatě potažmo vedení podniku nebo dozorčí radou, byla kolektivní a za tím si stojí. Pokud zmiňoval, že dopravní podnik rekonstruoval staré tramvaje, neví o tom žádné podrobnosti, ať již právní, nebo technické, o jaké tramvaje šlo, zda to dělali sami na koleně nebo na to byly nějaké plány, zda byly od někoho koupené. Když skončil s funkcí náměstka pro dopravu, tak v té době nastoupil do funkce Aleš B., tenkrát se ta funkce rozdělila, aby měl více času na starost o dopravu, což on zvládl. Je to jeho bývalý pracovník, kterého si trochu vychoval v Městském obvodu Radvanice a Bartovice, je to tělem a duší hasič, a kdo je hasič, tak ten vždy daleko razantněji řeší problémy jak hasičů, tak i města, a podle něj funkci vykonával dobře. K dotazu, zda mě. Ing. D. nějaké výhrady vůči p. B., jako náměstkovi pro dopravu, uvedl, že nikoli. Takový rozhovor ani nemohl být. Bere to tak, že někdo někoho nemá rád, ale on je praktik, takže to bere věcně. Tzn., jestli někdo něco má proti někomu, tak to musí říct konkrétně, a aby to bylo k něčemu, tak to musí dát na papír a bude se to řešit. Pokud je to jen způsobem jedna paní povídala, tak on je od toho daleko. Neví, co by Ing. D. mohl kritizovat na práci p. B. On za něj dá ruku do ohně. Poté, co odešel z funkce náměstka pro dopravu, měl v Dopravním podniku Ostrava postavení jako předseda dozorčí rady, zodpovídal za chod dozorčí rady, která má svá přesně vymezená pravidla, spolupodílel se na chodu firmy a myslí si, že byli dost tvrdí a přísní v tom, aby ta firma fungovala. Byla i řada nápadů, které vzešly z dozorčí rady. Jednak dozorčí rada je složená průřezově ze všech politických stran, které uspěly a jsou v zastupitelstvu, což je zásada, a za druhé zjistili, že dopravní podnik měl i některé společné podniky, hlavně pro výrobu v zahraničí, a tam se podíleli na těch myšlenkách, jak to rozdělit, jak tomu dá váhu, až do oddělení výroby jako je to dnes. Dnes to podle něj funguje velmi dobře, aby to všechno bylo průhledné, aby tam nemohlo docházet k žádným jiným problémům. K dotazu, zda když byl ve funkci dozorčí rady, se setkal s nějakým ovlivňováním chodu dopravního podniku Ing. D., nebo že by si na to někdo stěžoval, že ovlivňuje chod DPO, uvedl, že nikoli, že si nemůže vzpomenout na nějakou konkrétní věc při nějakém ovlivňování, ale kdyby cokoli bylo, tak vždy ten kolektivní pohled na věc ani nedovoluje něco ovlivňovat, protože to má své zásady, a v dopravním podniku je omezený počet dodavatelů, např. když se kupují autobusy, tak v řadě nestojí 15 výrobců, ale 3 nebo 4, a musí se mezi nimi rozhodnout. Někteří výrobci jsou z republiky, jiní ze zahraničí. Všichni se navzájem znají, znají úroveň svých výrobků, drží vysokou kvalitu, rozhodující je cena. V Ostravě vždy podporovali to, aby kupovali i ty jejich výrobky, tzn. z dopravního podniku, které třeba u renovovaných tramvají byly 3x levnější, než kdyby koupili nové tramvaje ze Škody Plzeň, které v Ostravě nejsou, a to podle něj byla i zásluha dozorčí rady i vedení města, že nikdy nešli na to, aby draze platili, ale chtěli, aby to fungovalo, byť třeba krabice, tedy design Škody Plzeň, nebo pražského Siemensu byl na lepší úrovni. Ale ty jejich věci fungovaly a fungují dodnes. Když odcházel z dozorčí rady, tak ho vystřídal asi Ing. Š. Vůbec nepřichází v úvahu, aby se někdy p. D. v pozdější době vyjadřoval k tomu, kdo by měl být členem dozorčí rady, nebo, kdo by naopak neměl být členem dozorčí rady. Podléhá to takovému kolečku lidí, kteří k tomu vyjadřují svůj názor, a nějaký názor Ing. D. tam nemůže hrát žádnou roli. Ing. D. s ním nekonzultoval, kdo má či nemá být v dozorčí radě, to on ovlivnit nemůže. Protože dozorčí radu navrhují kluby, schvaluje to rada města a zastupitelstva města. Nepamatuje si, že by projevoval zájem, zda by se někdo nestal členem dozorčí rady. Pokud mu byl předestřen rozhovor z 26. 6. 2012 (č.l. 4607/sv.16 a č.l. 4609/sv. 16), který vedl s Ing. D. o tom, že p. B. by neměl být členem dozorčí rady DPO, tak si na to nevzpomíná. S Ing. D. nemá spojené žádné obchodní společnosti, ví, že má velkou firmu na odhady majetku. Nikdy s ním žádný byznys nedělal. Dále uvedl, že členové dozorčí rady mají povinnost mlčenlivosti, nikdo to nezneužíval, ani to neměl, jak zneužívat. Zápisy z dozorčích rad nebyly zveřejňovány, vylučuje, že zápisy z dozorčích rad mohla dostávat i osoba mimo dozorčí radu, nebo případně mimo dopravní podnik. Pokud jde o přípravy podnikatelských plánů dopravního podniku, tak podnikatelské plány se akreditovaly v podstatě každý rok v rámci úspor, na němž se zúčastňoval vrcholný management, a pak se projednávaly v radě města za účelem vedení podniku. Byl to jeden z dokumentů, který pro ně byl určitým způsobem zákon, a ten museli dodržovat. Podnikatelský

plán byl zveřejňován, ale neví, zda celý. K dozorčí radě nepotřebovali žádné poradce. Rozhodování se dělá ad hock. Materiály dostávali dopředu. Pokud se předkládal nějaký cizí materiál, kde byly nasmlouvané firmy hlavně při oddělování výroby Ekovy v minulosti, tak tam byli zváni i představitelé firmy, která to zpracovávala, kteří znali ty poměry do detailů. Pokud jde o určité koncepce rozvoje dopravního podniku, jako třeba návrhy na optimální strukturu dopravního podniku, tak neumí říct, zda tyto návrhy byly zveřejňovány či nikoli. Pokud jde o veřejné zakázky, byl to proces, který neustále fungoval, byl na to speciální odbor dopravního podniku, protože DPO dělalo hodně veřejných zakázek. Dopravní podnik si vše dělal sám a oni to dostávali na vědomí, případně když se vyjádřili k některým těm veřejným zakázkám, tak tam byli i nominováni zástupci dozorčí rady. Veřejnost nebyla seznamována s přípravou konkrétní veřejné zakázky. Pokud bylo svědkovi předestřeno, že v počítači Ing. D. se nalezly materiály z dozorčích rad, tj. pozvánky, zápisy z dozorčích rad, koncepty zadávací dokumentace, svědek uvedl, že pozvánky neví, jak by se tam našly, protože nikdy nezvali takové osoby, které s tím neměly nic společného, a u ostatních materiálů na to neumí odpovědět. Pokud se týká rekonstrukcí tramvají T3, které probíhaly v letech 2009-2010, nevěděl, proč se přihlásila jen spol. PRAGOIMEX. Subjekty, které v té době byly schopny nabídnout rekonstrukci tramvaje T3, byly de facto dvě firmy, které na tom mohly participovat. Jedna firma, která ty tramvaje vyvážela a znala světový trh, byla Inekon. Ti trh ovládali. Pokud se týká opravy nebo renovace těch starých tramvají škodováckých nebo ČKD, tak tam participovala firma PRAGOIMEX, která si buď odkoupila ty projekty od Inekonu, nebo to dělali společně, měla na to úřední doklady, že to mohou dělat, protože vyrobit tramvaj je jedna věc, ale tramvaj odsouhlasit, aby odpovídala zákonům dopravy v železnici, je věc nesmírně složitá na mnoho let, a oni to nějakým způsobem ovládali a uměli to zařídit. Spol. PRAGOIMEX spolupracovala s dopravním podnikem, byla tam dlouhodobá spolupráce, a to z toho hlediska, že nikdo jiný to neuměl, a navíc je třeba říci, že to, co se udělalo a prodalo třeba městu nebo jiným městům, kde ty tramvaje jezdí, nebo do zahraničí, sloužilo k vylepšení hospodářského výsledku dopravního podniku v té době, kdy to bylo společné. Určitě tam kooperovaly podniky jako je Krnovské železniční opravny, nebo jiné, které dělaly ten korpus, ví to, protože to měl objeté a viděl, kde a co každý dělá, s čím kdy kooperuje, a tak si myslí, že to nebyla záležitost jen jedné firmy. K dotazu, zda řešil v době, kdy byl členem dozorčí rady, nějaké problémy se spol. Inekon, uvedl, že pokud si pamatuje, tak si myslí, že s p. H., generálním ředitelem a majitelem Inekonu, který uměl tramvaje prodat, ale spíše si myslí, že nestačili vyrábět ty dobré věci, které v Ostravě vznikly. Jinak žádné problémy s ním nebyly. Pokud se týká ekonomiky, tak to mělo tvrdá pravidla na základě dohod, které byly v té době platné, tedy kdyby tady byl Ing. V., který byl u toho zrodu a byl otcem té spolupráce, tak ten to ovládal úplně perfektně, myslí v dobrém slova smyslu. Nepamatuje si, že by ze strany Ing. H. nějakým způsobem byl namítán způsob, jak dopravní podnik vypisuje veřejné zakázky na dodávku tramvají. On s ním nikdy sólově nejednal, vždy to bylo přes vedení podniku. O vztazích Ing. D. a Ing. K. neví, žádný kamarádský vztah s nimi neudržoval, ani s vedením podniku, protože oni vůči nim byli dost nároční a tvrdí čili, jak, kdo se s kým scházel na těch sportovních akcích, na hokeji nebo fotbale, tak to patří k Ostravě, protože Ostrava není velká a lidé se tam potkají. Nevěděl o tom, že Ing. D. dostává 4 % z každé tramvaje, která byla dodána Dopravnímu podniku Ostrava. Řadu věcí tím, že nebyl v republice, se dozvěděl až z článků publikovaných v Deníku, takže o tom vůbec neví. O vztazích Ing. D. a tehdejšího hejtmana Miroslava N. neví nic bližšího. Ví, že oba hráli dobře tenis, protože když se chodil dívat na ty turnaje, tak je tam viděl. Hejtman byl zároveň předsedou krajského výboru strany, tak se stýkal a musel vycházet se všemi lidmi čili za jeho éry byl kraj na vysoké úrovni. O těch vztazích však nic neví, kromě toho, že spolu hráli tenis. Ing. P. a Ing. P. a Ing. D., všichni patří, řekl by, do jedné rodiny v té době, kdy vykonávali ty funkce. Ing. P. byl starostou v Porubě, Ing. P. byla náměstkyní primátora, každý se staral o ten svůj svěřený úsek, všichni pocházeli z Poruby, takže se určitě dobře znali. Neumí odpovědět na to, proč se jako předseda dozorčí rady nezabýval tím, že se do výběrových řízení hlásí pouze spol. PRAGOIMEX, proč tam nebyli další soutěžitelé. Pokud to tak bylo, tak je to určitě v tom, co řekl v úvodu, že nikdo jiný to nemohl udělat. Ne, že by to technicky

nezvládl, ale ty dokumenty neuměl uvést do života, a to schvalování by bylo patrně dlouhé a někteří razili zásadu, že staré tramvaje, tak autobusy, musí sešrotovat a koupit nové. Ale je to jedna ku třem. U autobusů jsou ty poměry úplně jiné, než jsou poměry u tramvají. Jestli DPO razil zásadu, podle něj dobrou, že je třeba renovovat ty tramvaje a znovu je uvádět do života, tak si myslí, že to pořád platí. Byl v několika městech v Rusku, kde těch tramvají ČKD jezdí tisíce, a jen část tohoto trhu, kdyby zabrali tak, jak se to podařilo ve Volgogradě, kde těch tramvají jezdí zhruba 1300, oni si je sami spravují na koleně a ty renovované, které tam Ostrava dodala, tak to pro ně bylo něco jako skvost. Jenomže se stalo to, jak to v byznysu chodí, že je nějací dodavatelé přebili, dostal se do vedení města někdo jiný a dnes tam jezdí tramvaje, které jsou poruchové a nemají úroveň těch tramvají ostravských. A vedení města a občané na ně vzpomínají. Když tam byl naposledy na konferenci, tak ty jejich klasické tramvaje tam dodnes jezdí, opravny si je samy opravují, vyrábějí pro ně i nová kola. Firma se zabývala tím, za jaké ceny jsou ty rekonstruované tramvaje T3 dodávány do jiných měst, nonstop pořád dokola, protože ve všech městech, kde jsou tramvaje, a těch není v republice moc, tak jezdí všude tramvaje z ČKD. Ten požadavek na ně byl. Samozřejmě třeba brněnský nebo pražský dopravní podnik uměli ty renovace sami, pomáhali si sami, ale s kým to dělali, to neví. K dotazu, zda v porovnání s jinými dopravními podniky Ostrava nakupovala rekonstruované tramvaje T3 dráž či levněji, uvedl, že ty se dělaly na zakázku po kusech a přesně byl i určitý harmonogram, kolik těch tramvají šlo v tom Martinově udělat, protože to taky nebylo tak jednoduché. Ty tramvaje se rozebraly do šroubku, korpus se udělal v podstatě nový a všechno ostatní se do toho potom, včetně elektroniky a těch nových věcí, muselo dát nové, ale pořád to bylo 3x méně na soupravu, než je 40 nebo 50 milionů ze Škody Plzeň. Obousměrná tramvaj vychází z podmínek, kam se dodávala. U nich se zastávky nikdy nestavěly obousměrně a Ostrava obousměrnou tramvaj v r. 2010 kupovala proto, protože když dochází k rozvoji dopravy ve městě, tak se dospělo k názoru, že některé ty zastávky musí být obousměrné, aby se to zvládlo. Ostrava má několik modistek, které neumí dořešit, ať už je to směr tramvají na Porubu, nebo do jiných míst, tak si pomáhají nějakým způsobem čili z tohoto pohledu ta technická stránka vyplynula jako požadavek ze života. Neví, proč PRAGOIMEX vyrobila jenom 3 obousměrné tramvaje, a všechny 3 byly dodány do Ostravy a potom už takové tramvaje nevyráběla. Neví o tom, že by za jeho působení v dozorčí radě v letech 2009, 2010 byli upozorněni jako dozorčí rada na to, že by podmínky veřejných soutěží na nové, nebo rekonstruované tramvaje, byly diskriminační. Kdyby to tak bylo, tak předpokládá, že by se mu to určitě doneslo, nějakým způsobem by to k němu, nebo k primátorovi došlo, protože primátor se o dopravu zajímal denně.

137. **Svědek Vojtěch M. v otázce hodnocení politického vlivu Martina D. nepřinesl žádné tvrzení usvědčující, nicméně ani v tomto případě nelze hodnotit výpověď ani ve prospěch obž. Martina D., neboť výpověď nesla rysy jistého vyhýbání se odpovědím na otázky, když nebylo možno pominout, že svědek si podle odposlechnutých rozhovorů s obž. Martinem D. tykal, a záležitosti ohledně dozorčí rady dopravního podniku s ním řešil (viz citovaný rozhovor z 26. 6. 2012 – č. l. 4607/sv. 16 a 4609/sv. 16). Pokud pak jde o skutky pod bodem 1., zde svědek vypověděl pravdivě o tom, že členové dozorčí rady byli vázáni mlčenlivostí, přičemž pozvánky na dozorčí rady se posílaly jen osobám, které se jich měly zúčastnit, nebyl tedy důvod, aby je Martin D. měl k dispozici, ať již to bylo z jakéhokoli zdroje, což svědčí nejméně o tom, že o dění na dopravním podniku se Martin D. velmi intenzivně zajímal. Svědek přitom pominul jeho snahu získat pozici tajemníka dozorčí rady, jak o tom svědčí dokument v příloze č. 32/I/sv. 2 č.l. 53 - 54 a také výpověď svědka Petra K. I u této výpovědi je pak nutno zohlednit telefonní hovor Martina D. a Simony P. z 29.6.2012 (č.l. 4651/sv. 16), podle nějž se Martin D. staral o dopravní podnik již osm let, tj. od roku 2004, což spadá právě pod působení Vojtěcha M. jako předsedy dozorčí rady. Svědek také ze své zkušenosti potvrdil, že vyjma PRAGOIMEXu sice existovaly jiné firmy, které by byly schopny rekonstrukce tramvají T3 provést, nicméně problém byl ve schvalovacím procesu před drážním úřadem, který by si vyžádal určitý čas, který svědek specifikoval na roky**.

138. **Svědek Mgr. Karel S.** dne 26. 4. 2017 u hlavního líčení (č. l. 20517/sv. 67 – č. l. 75v zvláštního svazku) vypověděl, že s obžalovaných zná pouze Ing. Martina D. a Romana G. z vidění. Spol. VOSTAV Morava zná z doslechu, ostatní obžalované, včetně právnických osob, nezná. Asi 12 let působil v pozici místostarosty Městského obvodu Ostrava-Jih a dvě funkční období v pozici starosty Městského obvodu Ostrava-Jih. Jeho vztah s obž. Martinem D. je ryze společenského rázu s tím, že se sem tam potkávali na různých společenských a sportovních akcích. Žádný pracovní vztah mezi nimi nebyl. Ing. D. jej na úřadě nenavštěvoval, ani neprojevoval žádný zájem o to, co se v jejich obvodě děje. Když to řekne zjednodušeně, a je to i v odposleších, tak s Ing. D. si volali 2x za rok. Poprvé, když mu volal, zda přijde na ples, a podruhé, když on mu volal, že nepřijde. Jejich kontakty byly skutečně vymezené pouze na to, že se potkali třeba na nějakém tenisovém turnaji nebo na nějaké podobné akci (*pozn. soudu: Nicméně i z této výpovědi může být patrno, za jak významného byl Ing. Martin D. považován, pokud jej sám starosta zve na ples městského obvodu, ačkoli spolu vlastně nemají nic společného.*) Nechtěl by se pouštět do spekulací, protože 95 % z toho, co ví, ví z médií, spíše takovým tím přenosem jedna paní povídala, a na základě různých diskusí s lidmi, kteří nějakým způsobem jsou do tohoto procesu zde vtaženi. Nevěděl, že p. D. má nějaké angažmá v městských firmách. Ví, že mu někdy byla přisuzována role, a on není jediný, člověka, který umí hodně věcí zařídit. Nikdy neměl žádnou potřebu se s nějakými takovými problémy na něj obracet, takže ani neví, jestli byl či nebyl. Kdyby nesledoval média, tak vůbec netuší, že Ing. D. má nějaký vztah k dopravnímu podniku nebo k městské nemocnici. Pokud jde o nějaké vnitrostranické spory (*pozn. soudu: v ČSSD*) mezi Jihem a Porubou, zda do těchto sporů nějakým způsobem Ing. D. zasahoval, vyjadřoval se k nim a působil na členy sociální demokracie, tak Ing. D. měl zařazeného jako člověka, který má blízko k porubské organizaci a jejím představitelům. Neví, zda byl, nebo nebyl členem, jejich vztah se pohyboval na jiné úrovni, bral ho jako příjemného společníka. Co se týká sociálních demokratů, dnes je to záležitost, ve které už se vůbec neorientuje, protože tam už se všichni stačili 5x podrazit, pomluvit, napsat na sebe 20 anonymů, a proto raději sociální demokracii opustil, aby nebyl účastníkem toho, co se dělo. Ví, že pro Ing. D., když se potkali, tak to bylo spíše předmětem různých žertů na adresy některých sociálních demokratů, kteří bojovali o to, jakým způsobem se mají dostat výše, stát se poslancem, primátorem, nebo starostou. Na něj to dělalo dojem, že on se spíše bavil, než že by měl zájem na tom, kdo kde bude. V naprosté většině se to týkalo dění v Porubě, tam to byl takový uzavřený klan, který si řešil problémy mezi sebou, a oni je k tomu nepotřebovali. Ing. S. a Mgr. B. jsou jeho známí. Aleše B. zná od dětství, ale není to o tom, že by byli nějací přátelé, nestýkají se. S p. S. se seznámil díky politice, protože byl náměstkem primátora, ke kterému protékají poměrně velké peníze. A zhruba po dobu 2 let tak pro něj byl partnerem přes různé investiční dotace, ale netroufl by si říct, že jsou přátelé, jsou dobří známí. Martina D. s nimi neřešil, ale to neznamená, že si sem tam nepovídali. Byly to spíše takové debaty, co spolu zažili. Nebylo to na úrovni nějakých jednání, že by Ing. D. něco zařídil, ale měl spíše pocit, že některých potřebovali, aby Ing. D. zařídil něco pro ně, protože věděli, že se stýkají, a tak chtěli po něm, aby ho umravnil apod. Kdysi Ing. S., když nastupoval do funkce náměstka, říkal, ať si dává pozor na nějaké kontakty, protože někteří lidé mají pověst, že umí zařídit vše, ale ono to tak není, ale té nálepky, že se stýká s někým podobným, se těžko zbavuje. Pokud v přípravném řízení uvedl mezi osoby, kterých se mají vyvarovat, Ing. D., sdělil, že přesto, že Ing. D. po něm nikdy nic podobného nechtěl, a o jejich obvod se nezajímal (Ostrava-Jih), tak každý člověk, který se stýká s hejtmanem a primátorem a s lidmi na této úrovni, vyvolává takové pocity, že je schopen zařídit něco, co vy třeba nemůžete, např., když vy přijdete za primátorem, tak si asi nemůžete s tím primátorem říci věci, které mu může říct jeho kamarád, takže to bylo spíše o tom. K dotazu, co uměl Ing. D. zařídit, obecně shrne, že firmy si myslí, že když se obrátí na někoho, kdo k vám má blízko, a to může říci i z pozice starosty, že za ním chodili představitelé různých firem, ředitelé, dotazovali se ho, jestli zná toho nebo onoho člověka, a jestli ten člověk skutečně má u nich na úřadě nějaký vliv, nebo má možnost něco zařídit. Tak těch jmen bylo v Ostravě povícero a jednu dobu se zřejmě z důvodu, že Ing. D., a on ho takto vnímal, byl přítelem p. N., tak si někteří začali myslet, že Ing. D. je schopen u p. N. vytvořit nějaké lepší podmínky. To je v takové úrovni filozofie

typu jedna paní povídala. Nic víc o tom neví, protože se těmto debatám vyhýbal. Obecně ty debaty považoval za velice nebezpečné. Neví nic o vztahu Ing. D. k Dopravnímu podniku Ostrava a.s. ani k městské nemocnici a s těmito institucemi neměl nikdy nic co do činění.

139. **Byť tedy svědek Karel S. nepřinesl žádné konkrétní usvědčující poznatky, je jeho výpověď nutno hodnotit v neprospěch obž. Ing. Martina D., který si podle svědka budoval pověst osoby, která je blízká hejtmanovi MS kraje Miroslavu N., předsedovi krajské organizace ČSSD, a dokáže leccos zařídit. Soud si zde nemůže nepoložit víceméně řečnickou otázku, kolika soudním znalcům, vyjma Martina D., p. starosta S. zavolal, aby se jich zeptal, zda přijdou na ples obvodu**.

140. **Svědek Oldřich L.** dne 25. 1. 2018 (č. l. 21130/sv. 69 – č. l. 194 zvláštního svazku) využil ve vztahu k Ing. Romanu G., který je přítelem jeho dcery, svého práva odepřít výpověď. Ve vztahu k ostatním obžalovaným však žádný vztah nemá. Z obžalovaných zná pouze Romana G., Martina D. a Tomáše D. Další obžalované nezná. O vztahu Ing. Martina D. a Ing. Tomáše D. ví z tenisových turnajů, když nějaký tenisový turnaj hráli, tak tam byli, jinak o žádném. O vztazích Ing. D. k Městské nemocnici Ostrava, k Dopravnímu podniku Ostrava, ví pouze to, že pracoval ve spolupráci s politiky z ČSDD z Poruby a pomáhal jim s prací na správě těchto dvou podniků. Hodně toho ví samozřejmě z médií. Ing. D. se stýkal se všemi politiky z ČSSD, zná samozřejmě i politiky z jiných politických stran. On sám ví hodně o vztazích s politiky z ČSSD, konkrétně Miroslav N., Simona P., Lumír P., ví, že se bavili, byli na kurtech u Luďka K., tam se probíraly tyto věci a některé z nich tak nějak odposlechl. Ve vztahu k Dopravnímu podniku Ostrava, Městské nemocnici Ostrava se tam řešila možná výběrová řízení na ředitele dopravního podniku, ředitele nemocnice. Tehdy tam byl ředitelem MUDr. Z. a tato osoba přesto, že byla členem ČSSD ve stejné organizaci jako N., P. a P., tak vešla v nějakou nemilost a tak se rozhodli, že ho odvolají. Vyvolali spojení záchranky s nemocnicí a tím pádem to jeho místo se znovu soutěžilo. Neví však o tom, že by měli do tohoto výběrového řízení nějakého favorita. Ing. K. (ředitel DPO) a Ing. D. se určitě znali. Pamatuje si, že Ing. K. pracoval v Krnovských strojírnách a byl vybrán, protože je nejschopnější manažer, zúčastnil se tohoto výběrového řízení a myslí si, že vyhrál. Byl vybrán komisí města, kdo v ní byl, to neví. O nástupu Ing. K. se bavili na těch tenisových kurtech p. K. Myslí si, že PRAGOIMEX vlastnil nějaký podíl v Krnovských strojírnách. O vztazích spol. Krnovské strojírny a PRAGOIMEX k dopravnímu podniku ví jen z médií, nebyl účasten žádných takových diskusí. Důvod, proč Ing. D. jako osoba, která neměla žádný smluvní vztah k dopravnímu podniku, městské nemocnici, Statutárnímu městu Ostrava a zajímá se o činnost těchto dvou subjektů, byl takový, že Ing. Martin D. byl velký kamarád Miroslava N., bývalého hejtmana (*pozn. soudu: v době trestné činnosti aktivního hejtmana*) a tím, že spolu vycházeli velice přátelsky, tak on zná samozřejmě i všechny členy ČSSD, kteří byli na různých funkcích ve městě, tak v různých obvodech, kdy hlavně skupina z Poruby rezonovala, když prostě N. řekl, že budou jednat s Ing. D., tak to všichni respektovali napříč. Neví, jaký měl vztah Ing. D. k podnikatelským subjektům, které například dodávali do dopravního podniku, tak do Města Ostravy. Tyto vztahy nezná. K dotazu, zda byl Ing. D. toliko spojkou Miroslava N. do ČSSD, nebo i do podnikatelské sféry, uvedl, že určitě byl spojkou tam i zpátky, oslovovali ho, tyto vztahy byly veřejně známé, takže v případě, že někdo se chtěl účastnit nějakého výběrového řízení, nebo získat nějakou zakázku, tak kontaktovali Ing. Martina D. a on to přenášel přes vedení ČSSD, tzn., že ČSSD bylo vedoucí stranou v kraji, v Ostravě a v obvodech, a takto to probíhalo tam a zpátky. Nevěděl, jaký prospěch z toho mohl mít Ing. D., dnes to ví z médií. Pokud se týká společností, které má spojené s Ing. D., tak do doby, než začal být trestně stíhán, znal znaleckou firmu, Martin D. je znalcem z oboru ekonomie, a se svým bratrem má nějakou společnost. A potom už se dozvěděl ještě o Business Advisor a.s. To samozřejmě ví také z tenisových kurtů a zná to, protože mu to řekli členové dozorčí rady Business Advisor a.s. O spol. Business Advisor se dozvěděl až v momentě, kdy ho navštívilo komando policie a provedlo mu domovní prohlídky u něj i na firmě. S Ing. D. se zná od r. 2009, seznámili se v Barceloně na finále Fed Cupu Česká republika-Španělsko. Bylo to celkem náhodou

v jednom baru, seznámil ho s ním Víťa K., bratr Luďka K. Prostě se tam potkali a seznámili se, bavili se a celý ten víkend byli spolu. Ing. D. za dobu, co se znají, mu říkal, že dělá poradenství, historicky měl nějaké aktivity přes akciové společnosti, myslí si, že Mlékárny Kunín nebo něco takového. Pak pochopil, že pracuje pro ČSSD, a aby pro něj řešil různé situace se správou majetku, protože zpravidla ti členové ČSSD, kteří tam byli dosazeni, tomu vůbec nerozuměli, takový krásný příklad je p. P., která pracovala v dozorčí radě dopravního podniku, tam prostě byla dosazena z pozice ČSSD, ale ničemu nerozuměla. O vztazích Ing. D. a p. P. ví, že p. P. měla problém s nějakou kvalifikací svého zdravotního poškození, někdo na to upozornil a jí to bylo nějakým způsobem odebráno. Tak se snažila najít nějaké zastání a řešila to s Ing. D. Ví to od Adama R., to je její zeť. Jak to dopadlo, neví. Myslí si, že Ing. D. věděl určitě o některých veřejných zakázkách, ať už připravovaných statutárním městem, některými městskými obvody, nebo městskými společnostmi ještě předtím, než byly vyhlášeny, a to od všech těch politiků, kteří byli v těchto pozicích. Oni vyhráli volby, byla tam velká skupina lidí, kteří vlastně nevěděli, o čem se vůbec baví, a byli na těchto velkých pozicích, takže dostávali za to odměny, to jim samozřejmě stačilo, ale zbytek, čemu nerozuměli, tak ty informace předávali Ing. Martinu D. V letech 2009-2013 byl v zahraničí tak zpravidla 3 měsíce za rok. Na tenisové kurty K. chodil velice často, protože tam měli takovou příjemnou partu. Osoby jménem Ing. R. a Tomáš F. nezná. Zástupce spol. Eurovia CS nezná, stejně tak nezná zástupce spol. VAE Controls, ale ví, co to je za společnost. O firmě VOSTAV ví, slyšel, ví, že jeden z majitelů chodil hrát tenis na kurty K., resp. jeho dítě, ale má to z doslechu, osobně žádného z majitelů nezná. Pokud se týká osob, které navštěvovaly tenisové kurty, tak neví o nikom, kdo by hovořil o nějaké ekonomické spolupráci s p. D., na to si nevzpomíná. Tam se normálně probíraly ekonomické situace, třeba že se bude prodávat Ekova, takže se tam bavilo, že město potřebuje peníze a že tento podnik nezvládá personálně a že to půjde asi do prodeje, tak ho to i tehdy zaujalo, zajímal se, jestli to vůbec bude k prodeji nebo ne. Ing. D. a Miroslav N. měli velice dobré vztahy, nijak nepátral, kdy vznikly, ale protože byl účastníkem X takových akcí, tak ví, že měli velice přátelský, kamarádský vztah. Neví o tom, že by nějakým způsobem byl Ing. D. začleněn do příprav evropských projektů pro regionální operační program Moravskoslezsko, ale když se baví o těch ROPech, tak tehdy nevěděl, co to je, tak když byli na tenisových kurtech v Komenského sadech na turnajích, tak tam za ním přišel Miroslav N. a řekl mu, ať vyřídí klukům, že chce zpátky 2,5 % z každého toho programu, který poskytne kraj do města. Taková nabídka byla učiněna jemu proto, protože tehdy v pozicích náměstků primátora Ostravy byli Jiří S. a Aleš B., a to jsou k němu blízké osoby. Znají se dlouhou dobu a on přes něj posílal vzkaz těmto jeho známým. Tento vzkaz jim vyřídil a zároveň se jich ptal, co jsou to ty ROPy, nevěděl to, on říkal RAP a on nechtěl vypadat hloupě, tak na to nereagoval a bylo mu vysvětleno, jaké to jsou programy. Nakonec se prostě podívali s tím, jak si to představují, aby to měli dělat. Firma VOSTAV Morava a.s. Miroslavu N. stavěla rodinný dům. O okolnosti výstavby tohoto domu nic neví. Ing. D. a Ing. P. se spolu určitě scházeli, myslí si, že Simoně P. hodně věcí radil, a podle něj spolupracovali na nějakých věcech, které se týkaly zdravotnictví, jejího resortu. Ví to, protože to slyšel, jak se o tom bavili na kurtech. Z doslechu také ví, že Ing. D. docházel na nějaké porady do městské nemocnice, nebo na nějaká jednání. Slyšel to od Jiřího M. Ze začátku p. M. měl s Ing. D. dobrý vztah, ale pak se to nějak ochladilo. Pak mu p. M., byl to mluvčí nemocnice, říkal, že D. ho chtěl vyhodit, došlo tam k nějakým hádkám atd., a když pak volal Ing. D., proč chce M. vyhazovat, o co vlastně jde. Potom musel M. z důvodu toho nátlaku, protože on byl také člen ČSSD, skončit na pozici mluvčího. On sám není členem ČSSD, ale členů ČSSD zná hodně. V ČSSD byl Ing. D. vnímán jako pravá ruka Miroslava N. a porubské ČSSD. On a Ing. D. konflikty neměli, jen si někdy vyměnili názory. V současné době se s Ing. D. nestýká. Přestali se vídat někdy v r. 2012, když museli skončit náměstci primátora Aleš B. a Jirka S. a když se objevilo mezi sociálními demokraty, že jsou podezíráni z nějakých veřejných zakázek, že je zmanipulovali nebo poškodili. A následně se dozvěděl, že on tomu ještě velí, takže vlastně, jak si přečetl v jednom dokladu v Brazílii, že je vůdcem zločinecké skupiny, která manipuluje s veřejnými zakázkami v Ostravě, akorát že Ing. D. byl obviněn a on nebyl obviněn z toho důvodu, že na něj nebyly

jakékoli důkazy. Bylo to trochu víc rozvedeno, takže to byl ještě jeden z důvodů, proč ho v Brazílii zadrželi. K dotazu, zda na odvolání p. S. a p. B. měl nějaký vliv Ing. D., uvedl, že to řešili společně v rámci ČSSD. Pokud mu byl předestřen předmět řízení, tak neví, co měl společného Ing. D. s těmito zakázkami, o těchto věcech se dozvěděl až později z médií, když četl, jakým způsobem tam vytvářel poradenskou činnost pro tyto společnosti. Co se týče nemocnice, tak jednou za ním přišli ředitel N. a primář M. s tím, že s dozvěděli, že chtějí dialýzu, která tam měla být, a že tu dialýzu chtějí dát do pronájmu nějaké společnosti, ale neví jaké, a oni přišli s ekonomickou rozvahou, chtěli, ať zalobbuje Jiřího S., aby to oni (sama nemocnice) udělali ve vlastní režii, že je to výnosné. Tak se na to díval, pak měli schůzku, a když si to v té ekonomické rovině rozebrali, tak náměstek S. na to kývl, že by se to mělo řešit z vlastních sil, a že ty finance se jim pokusí zajistit z městského rozpočtu. MUDr. N. a MUDr. M. šli řešit tuto záležitost za ním, nešli přímo za Ing. S. proto, že ono je vždycky lepší, když s někým chcete jednat, znáte ho, tak se obrátíte na někoho, kdo je vám doporučen, takže zkusíte si ten prostor nějakým způsobem osahat. To je standardní věc, takže věděli, že kdyby za ním asi přišli do kanceláře, tak by na ně zrovna neměl čas, tak šli za ním, vysvětlili mu to, a on řekl, že jo, že se na to zeptá, domluví tuhle schůzku. Ing. H. nezná. K dotazu, zda zná důvod, proč se do zakázek na dodávky tramvají dopravního podniku hlásila pouze spol. PRAGOIMEX, a to až do r. 2016, uvedl, že se domnívá, že ty první zakázky vznikly ještě za období let 2006-2010, kdy byl náměstkem pro dopravu Vojtěch M., takže tyhle zakázky se připravily, ty parametry již tehdy, a pak to samozřejmě dobíhalo v tom r. 2010, a asi to byl možná jeden z důvodů, proč potom byl tlak na odvolání Aleše B. Aleše B. chtěl někdo odvolat proto, že nesouhlasil s tím rozhodnutím, které udělal Ing. K., a celkově tam s vedením dopravního podniku měl asi jiné představy, což se křížilo s představou, kterou zavedl Vojtěch M., který dosazoval Ing. Martina D. do vedení, nebo do správy, jestli ho chtěl dostat do dozorčí rady dopravního podniku, takže to je asi celé. Vojtěch M. a Ing. Martin D. se velice dobře znali. Vojtěch M., když s ním jednou mluvil, tak opravdu neměl absolutní přehled ani o společnostech, on nevěděl pořádně, jak funguje s.r.o., takže on poslech Ing. D. a dal na to, co on mu řekl a doporučil. Pokud jde o vztah Ing. D. a Lumíra P., nějakým způsobem se respektovali, ale myslí si, že Ing. D. Lumíra P. v oblibě neměl. K dotazu, zda Ing. D. a Lumír P. měli nějaký vztahu spolu při přípravách např. veřejných zakázek, uvedl, že si myslí, že spolu nějakým způsobem řešili kulturák (pozn. soudu: Kulturní dům Poklad v Ostravě-Porubě), ale protože Ing. Martin D. byl kamarád Miroslava N. a Lumír P. ho chtěl vytlačit z pozice vedení ČSSD, tak samozřejmě ty politické kroky se dělaly tak, aby P. nemohl vytlačit N. Neví o žádném případu, kdy byl osoby z podnikatelského prostředí byly požádány o to, aby přes nějakou osobu platily představitelům sociální demokracie úplatky, ale ví, že se to mezi podnikateli říkalo a říká. Nebude konkretizovat, mezi jakými podnikateli. Ví, že tam dávali sociální demokracii firmy různé dary na volby. Spol. PROPAG-STORM zná z této kauzy, díval se na její ekonomiku, jak fungovala, takže to byla taková zvláštní firma. Vlastislava P., Pavla P. a Jiřího M. nezná. O vztazích Ing. D. a Adama R. může říci pouze to, že Adam R. byl začínající mladý sociální demokrat, který má vlastní místní organizaci na Jihu. Jednu z dalších těch místních organizací na Jihu má jeho tchýně Eva P. Takže oni vytvořili někdy kolem toho r. 2010 před komunálními volbami takovou skupinu, která byla proti tomu staršímu vedení proti Porubě, a samozřejmě, když se to nějakým způsobem takhle nepoliticky řešilo, tak Adama R. dostal nějakou nabídku pracovat u firmy Business Advisor a vlastně tehdy, když se spíše stýkal s těmi mladými sociálními demokraty, protože Adam R. je velký kamarád od jeho synovce, zná ho od dítěte, protože jeho sestra a maminka od R. jsou dnes velké kamarádky, tak to věděl, jak to mezi nimi funguje, a někdy mu dával takové lidské rady, jak by postupoval on, když byl vystaven nějakým tlakům. Pokud mu bylo předestřeno, že uvedl, že věděl, že Adam R. pracoval pro Business Advisor, což bylo v letech 2010, ale v přechozích odpovědích uváděl, že se o Business Advisor dozvěděl až po provedení domovní prohlídky, uvedl, že ví, že u něj pracoval, tehdy ten název firmy neznal. Myslel si, že pracoval u něj v kanceláři v té firmě D. & partneři a.s. V té kanceláři nic nedělal. Byl tam zaměstnaný proto, že to byla taková výpomoc pro začínajícího mladého sociálního demokrata, takže nemusel pracovat a dostával takový plat. To, proč mu někdo dával peníze jakoby za nic, bylo proto, aby ho získali na

svou stranu a převážili tu skupinu sociálních demokratů, aby ji ovládli v Ostravě, a tím pádem měli vliv na politiku města. O vztazích Ing. D. k Tomáši N., Petru Š. ví to, že se znali, p. Š. byl v blízkém vztahu s Martinem D., resp. řešili spolu nějaké věci, ekonomiku, a on a Simona P. s ním tohle probíral. Myslí, že se o tom bavil se Simonou P., a proto to ví. Petra Š. párkrát viděl, ale blíže jej nezná. Osobu Radima D. nezná, Šárku F. zná, pracovala pro ODS, byla to přítelkyně p. D., aspoň se to říkalo, byla mu představena na nějakém tenisovém turnaji a spolupracovala s Martinem D. Neví, na čem spolu pracovali. Františka G. nezná. Před jeho vlastní domovní prohlídkou nevěděl, že dochází k prověřování jeho osoby, ani Ing. D. Pokud byl dotázán, zda se někdy bavili na kurtech o jejich policejním prověřování, uvedl, že na kurtech se bavili, že tam vznikl tlak z vedení porubské ČSSD, že jsou prověřováni policií za nějaké zakázky, myslí na ulice Porážkovou atd. Aleš B. a Jiří S. a takhle se tlak vyvinul proto, aby je vytlačili z vedení ČSSD a aby ztratili vliv. Miroslava F. zná, myslí, že je to novinář na volné noze. O jeho vztazích k Ing. D. ví to, že mu říkal, že s ním nějak mluvil, řešili něco kolem dopravního podniku a nemocnice, ale neví to přesně. On mu to vysvětloval kdysi dávno a jemu to přišlo takové zmatené. Už si to nevybaví. Vzpomíná si, že měli schůzku někde ve Viktorce. V Brazílii byl zadržen, ale obviněn nebyl, byl jen prověřován. V současné době se to v krátké chvíli ukončí. Vzniklo to tak, že přišly informace z ČR, přímo v tom spise je napsáno, že nelegálním způsobem vydělal peníze na hracích automatech, nelegálním prodeji diamantů, a je tam velká pasáž, kterou tam předala Policie ČR, která je, vyobrazila jako mentora zločinecké organizace v Ostravě, která získala peníze z těchto zakázek a tyto peníze, jak si dovodili brazilští policisté, on převedl do Brazílie, kde je měl údajně proprat, je tam daleko více dezinformací, které někdo nějakým způsobem poskytl brazilské policii. On sám tento dokument z ČR viděl, vystavilo to Krajské ředitelství Policie Ostrava, kpt. S. Těch dokladů je tam více. Pokud se týká období, poté, co došlo k obvinění Ing. D., tak se o spol. Business Advisor nezajímal. Jeho vztah k Ing. D. je neutrální. Nemá důvod mu nějakým způsobem škodit. K dotazu obhájce JUDr. Kijase poté uvedl, že se na něj nikdy neobraceli komunální politici s žádostí o radu v otázkách týkajících se třeba majetku města, případně města. Těmto zástupcům Statutárního města Ostravy rady či doporučení, co mají činit, neposkytoval. Na některé věci, které se probíraly, řekl svůj názor, třeba, jak by postupoval, ale v kraji už vůbec ne, takže jestli tam něco proběhlo na úrovni města, tak asi ano. Náměstek primátora Jiří S. se na něj obrátil s prosbou o radu, jestli má ekonomický smysl kupovat zpět městem pozemek u Divadla loutek od spol. Aupark, to probírali. Jiří S. jej požádal, aby se vyjádřil k fungování tzv. e-centra, nevzpomíná si, zda jej Jiří S. někdy požádal, aby se podíval na záležitosti Euro AWK reklamy (*pozn. soudu: v protokole chybně uvedeno AVKV klamy – spor z r. 2013 mezi obvodem Moravská Ostrava a spol. Euro AWK o pronájmu pozemku pod čekárnami na zastávkách MHD).* Myslí, že nikdy společně neprojednával nějaké politické záležitosti s radním Lumírem P. a náměstkem primátora Jiřím S. Zajímal se o projekt Amadeus na žádost Jiřího S., tehdejšího investičního náměstka, ale to bylo v nějakém kontextu s Lukášem S. S Lukášem S., jako tehdejším radním na radnici obvodu Moravská Ostrava, Přívoz, řešil také záležitost výškového 25 patrového domu na ul. Ostrčilově (*pozn. soudu: výškový objekt vyklizený z důvodu kmitání horních pater).* On sám, nebo okolí kolem něj, se s některými politiky baví o věcech obecného zájmu, eventuálně spolu diskutují, co je lepší, co je horší, vyjadřují své názory, rady, nepovažují to za nějaký kriminální delikt. V ČSSD, ani v žádné jiné straně, nebyl. K dotazu, zda může vysvětlit, proč se na něj opakovaně obraceli politici v pozicích zastupitelů města, náměstků primátora či radních, s požadavkem o radu a konzultaci některých těch záležitostí, uvedl, že je to proto, že se znali, a proto, že je asi všeobecně známo, že podniká, a tak s ním některé věci probírali, jak by to řešil on, jak to vidí. Např. pozemky z Parkingu, k tomu řekl svůj názor, dokonce tam proběhly nějaké schůzky, že by se eventuálně ty pozemky odkoupily, on tam dělal rozbor všech těch smluv a vycházel to tak, že kdyby to chtěli vrátit zpátky do města, tak by museli na té částce ještě tratit. Tak tohle třeba řešili. Potom, když byl odvolán Jiří S. jako náměstek primátora, tak se to řešilo úplně na jiné úrovni a město za plnou částku ty pozemky odkoupilo zpět. Myslí, že nebyl v rámci ČR obviněn za své vztahy, za svou vstřícnost, za kontakt s přáteli, byť tito jeho přátelé jsou ze sféry politických funkcionářů, ani za to nijak perzekuován orgány státní moci. Samozřejmě byl podávat vysvětlení,

když na něj napsal Miroslav N., že ho křivě obvinil z těch 2,5 %, to byl vyslechnut, a potom byl dále pozván na podání vysvětlení na Policii ČR, na Útvar organizované finanční kriminality, kde bylo zadání falšování lékařské zprávy, a když tam potom přišel a ptal se, o co se jedná, tak mu bylo řešeno, že řeší jeho dopravní přestupek, který se mu stal někde ve Frýdlantu, kde jel rychle, zadržela ho hlídka, měl jí na správní řízení do Frýdlantu, toto celé policii vysvětlil a řekl jim také, že z jejich strany je to prostě šikanózní, že nechápe, jak může Útvar organizované finanční kriminality řešit dopravní přestupek, což samozřejmě navazuje ještě na jiný příběh, a to že mu jeho známý řekl, že odposlech diskusi, kdy se setkal Miroslav N. s šéfem Útvaru organizované finanční kriminality a snažili se na něj vymyslet nějaké kompromitující materiály, což vyplynulo pravděpodobně tady s tím dopravním přestupkem. Dále uvedl k dotazu, že u něj na OSVČ pracuje Ing. František K., který má na starost vyřizování, co se týče stavebních věcí, úřady a nějaké dohledy na stavbách. Na nic dalšího si nyní nevzpomene. K dotazu JUDr. Dvouletého následně uvedl, že pokud uváděl, že Ing. D. měl být jakousi spojkou mezi nějakými lidmi, tak se to týká i Dopravního podniku Ostrava, konkrétně to byl ředitel K., bývalý náměstek pro dopravu Vojtěch M. Osobně byl u toho, když se Vojtěch M. a Ing. Martin D. bavili o dopravním podniku, o projektech, které tam měly být, potom nějak došli k debatě o nějakém majetku, měl nějaké nemovitosti ve Valašském Meziříčí, a jak to poslouchal, tak si říkal, jak ten člověk vůbec může být náměstkem primátora. Šlo o období r. 2011, dříve to nebylo, protože už nebyl náměstkem, a náměstkem primátora byl do r. 2010. Na té schůzce, kde byl osobně přítomen, se nemluvilo o žádných pražských společnostech, či veřejných zakázkách, mluvilo se všeobecně, že je to vedeno špatně atd. takovouto formou. On v té době o těch společnostech neměl žádné povědomí. O spol. PRAGOIMEX nemá žádnou informaci mimo média. Nikdy nebyl s nikým z firmy PRAGOIMEX v kontaktu. Dále uvedl, že pokud popsal jakési rady Ing. D. ve vztahu k politikům, kteří přicházeli do funkcí a nevěděli, co dál, z jakého důvodu tyto věci Martin D. dělal, uvedl, že neví, co z toho měl. Jestli nějakou odměnu nebo tak nějak. Pokud jde o zmiňovaný rozhovor s Miroslavem N. v Komenského sadech, tak se tam samozřejmě konzumovaly alkoholické nápoje, něco vypito měl, ale určitě věděl, o čem mluví. On také nějaký drink na uvítanou vypil, a tím, že hráli tenis, tak člověk rychle spaluje, bylo to kolem poledne, takže v té době určitě ani jeden z nich nemohl být v takovém stavu, aby nevěděl, co dělá, nebo co říká. Těch 2,5 % k p. N. by se dostalo zpátky hotově v penězích. K dotazu, zda si vzpomene na nějakou jinou veřejnou zakázku, kterou by někdo z obžalovaných se pokusil jeho prostřednictvím ovlivnit, uvedl, že to byla zakázka v ZOO, pavilon opic a evoluce. Tuto zakázku vyhrála firma B. a Ing. Martin D. za ním přišel a řekl, že tam ty firmy z té veřejné soutěže odstupují a v případě, že by z té zakázky odstoupil i on (B.), tak by vyhrála jiná firma, a tam byl rozdíl mezi těmi zakázkami v desítkách milionů. P. B. tuto žádost vyřídil, řekl mu ještě, že tehdy to byl starý zákon o veřejných zakázkách, a kdyby tam zůstal poslední, tak by se celá ta zakázka musela zrušit, takže to nešlo ani provést tuhle žádost, ale vyřídil mu to, a on řekl, co je to za nesmysl, že dělat takové věci nebude a tu zakázku realizoval. Nesetkal se však s tím, že by mu někdo z podnikatelů řekl o tom, že p. N. těch 2,5 % skutečně dal, to neměl dělat podnikatel, to měli zajišťovat ti náměstci, ti měli přijmout peníze a dát mu 2,5 %. To nemuselo být řešeno v nějakých zakázkách, že oni museli přenést tuhle informaci na podnikatele, podnikatelé jim to měli zaplatit a pak to mělo jít zpátky, z toho se mělo financovat ČSSD. Těch 2,5 % bylo pro ČSSD, v ČSSD byl i p. N. On sám se nikdy nesetkal s tím, že by mu někdo z podnikatelů řekl, že prostřednictvím Ing. D. vybírá některý z politiků úplatky. Spol. Seller Moravia neznal, nyní ví, že je to firma, která administrovala různé veřejné zakázky. Je to jejich specializace. Martinu N., manželku bývalého hejtmana zná z kurtů. V letech 2009-2013 pracovala ve firmě Ing. Martina D., ale to v té době nevěděl, zjistil to až později. V té době vůbec neřešili, kde p. N. pracuje, nebavili se o tom na kurtech. Kromě toho, že Ing. D. se zabýval znaleckou činností v oblasti ekonomiky, neví přesně, čím jiným se zabýval, ale je to velice chytrý člověk, takže určitě se nějakou činností zabýval ve vztahu k poradenství, nebo v nějakých společnostech, jestli byl společníkem. On vždy věděl, o čem mluví. Dále k dotazu obhájce JUDr. Kijase uvedl, že pokud jde o tu záležitost v ZOO, když s ním Ing. D. hovořil v záležitosti firmy B., tak z diskuse pochopil, že Ing. D. měl na mysli firmu VOSTAV Morava a.s., ale tato firma tu

zakázku nevyhrála, anebo ani nebyla v tom řetězci těch zakázek, ale měla jen dělat subdodávky pro tyto firmy.

141. **Výpověď svědka Oldřicha L. tedy přímo k žalovaným skutkům žádná osvědčující tvrzení neobsahovala, nicméně přesto, že ke svědkově obecné věrohodnosti lze vznášet námitky právě s ohledem na jeho angažovanost při radách místním politikům, zejména Jiřímu S. a Aleši B., je nutno konstatovat, že ve vztahu ke konkrétním skutečnostem, které svědek popisoval, je nutno hodnotit ji jako věrohodnou a pravdivou, neboť zapadá do kontextu historických událostí, a to ať výměny ředitele Městské nemocnice Ostrava po sloučení se Záchrannou službou, tak i výměně ředitele dopravního podniku, kterým se stal Roman K. Stejně tak jím popsané působení Evy P. v dozorčí radě dopravního podniku a působení Adama R. v Business Advisor, když Adamem R. popisované činnosti se neshodují s výkazy společnosti, a lze tedy mít za to, že vysvětlení poskytnuté svědkem, že Adam R. dostával peníze ve skutečnosti za to, že nevystupoval v ČSSD proti Miroslavu N., je nutno považovat za relevantní. Rovněž tak tvrzení o sdělení Miroslava N., že požaduje 2,5 % z vyplacených dotací zpět, zapadá do kontextu nyní projednávané trestní věci, přičemž výše úplatku se pohybovala zpravidla v rozmezí 4–9 %, nicméně navýšení může zohledňovat i náklady na legalizaci prostředků a nebo naopak absolutní anonymizaci v podobě nevysledovatelné hotovosti** *(poskytované PROPAG – STORMem***) či prostředků na zahraničních účtech v daňových rájích** *(zprostředkované Ing. Pavlem P.)***.**

142. **Svědek Luděk K.**, majitel tenisových kurtů v Ostravě-Porubě, dne 24. 1. 2018 (č. l. 21128/sv. 69 – č. l. 192v zvláštního svazku) vypověděl, že Martina D. zná 10 až 13 let, má k němu kamarádský tenisový vztah. Břetislava P. viděl jednou, dvakrát, moc ho nezná. Břetislava K. nezná. Jiřího H., Romana G., Tomáše D. a Břetislava Č. zná z tenisu. Petra G. nezná. Spol. Business Advisor zná, spol. PRAGOIMEX mu něco říká, spol. Martek Medical zná prostřednictvím Ing. G. a spol. VOSTAV Morava prostřednictvím Ing. Č. Svého času působil ve spol. Business Advisor a.s. Oslovil ho Ing. D. a on tam vstoupil do dozorčí rady a zhruba po roce podal žádost o vystoupení z této firmy, a tak dostal potvrzenou svou žádost. To bylo někdy v r. 2009 a od té doby o firmě vůbec neslyšel. Neví přesně, kdo společnost vlastnil, kdo byli akcionáři, pouze ví, že když vstupoval do dozorčí rady, tak tam byl p. P. a p. F. Neví, zda měl Ing. D. v této společnosti nějaký podíl. Neví, co v dozorčí radě dělal. Byl požádán, jestli by nešel do dozorčí rady, tak tam vstoupil díky kamarádství s panem D. Čekal, co se bude dít, nic se ten rok nedělo, a tak posléze podal žádost o vystoupení a celý rok nic neslyšel, neviděl, neznal vůbec nic, až poté v médiích. Za to roční působení ani nedostal žádnou finanční odměnu. Vlastní tenisovou školu, má k tomu i tenisové kurty. Nepamatuje si, že by u nich na kurtech byla někdy reklama spol. Business Advisor, ale reklama spol. D. & partneři tam byla rok nebo dva. Tu reklamu dojednával přímo s Ing. D., žádnou reklamní agenturu, jako zprostředkovatele, nepoužili, a myslí si, že tam ani neřešili žádné finance reklamy, že to bylo vyloženě z kamarádství. Jezdil po Evropě po různých tenisových turnajích. Kromě toho, že byl člen dozorčí rady Business Advisor, nikdy předtím, než se o tuto společnost začala zajímat policie, nezaregistroval jméno této společnosti. Ing. D. mu neřekl, jaký záměr s touto společností má. P. F. je jeho kamarád z tenisových kurtů. Jeho tenisové kurty v Ostravě-Porubě Ing. D. navštěvoval, a to se spoustou lidí, protože třeba organizovali tenisové turnaje, tak tam bylo třeba 100 lidí. Z kurtů neví nic konkrétního o vztazích Ing. D. k sociální demokracii a k lidem v ní. O vztazích p. D. a p. N. ví jen to, že spolu hrávali tenis, třeba zrovna u nich na kurtech. Simonu P. trochu zná, o vztazích Ing. D. a p. P. neví nic. Vojtěcha M. zná, o vztazích p. M. a Ing. D. neví nic. Zná p. P., ale o vztazích p. P. a Ing. D. neví nic, prostě s těmi dotyčnými hrávali tenis. O vztazích p. D. k městské nemocnici a dopravnímu podniku nic neví, Ing. F., Ing. K. nezná. Ing. H. zná, jeho dcera u nich trénovala a on také hrával tenis. Neví přesně, kde p. H. pracoval, čím se zabýval, dříve pracoval v dopravním podniku. Ing. P. viděl jednou na tenise a jednou, když vstupoval do dozorčí rady. O vztazích Ing. D. a p. P. neví nic. Pokud ví, tak když vstupoval do dozorčí rady Business Advisor, byl tam Ing. P. zapsán jako předseda představenstva. Jiřího M., Vlastislava P. nezná, nezná

ani spol. PROPAG-STORM. Zná Oldřicha L. a o vztazích Oldřicha L. a Ing. D. ví to, že se znají z tenisových kurtů a turnajů, ale už dlouho je spolu neviděl. Pokud jde o návštěvy Ing. D. na jeho tenisových kurtech, tak ty probíhaly v letech 2007, 2008, 2006 a tak ještě 3 roky zpátky naposledy (tj. do r. 2015). Ing. D. k němu na kurty přestal chodit od té doby, co začala tato kauza. Neví nic o tom, že by Ing. D. mě nějaký vztah k evropským dotacím. On na své kurty žádné dotace nedostával, pouze z města. Největší dotace byla 200 tisíc Kč, potom se to pohybovalo ročně kolem 100 až 150 tisíc Kč, bylo to na podporu mládeže tenisového klubu jednou ročně. Tu dotaci si vyjednával sám jako normální žádost o grant. Neví o tom, že by se v souvislosti s tímto grantem za něj někdo přimlouval, ani nemusel z této částky nikomu žádnou část odevzdat. To, že byl v obchodním rejstříku ještě v září 2013 zapsán jako člen dozorčí rady, zjistil až z médií a když ho oslovila policie. Do té doby to měl jako vyřešenou věc. Potom už s nikým neřešil, proč tam stále je a zda je zapsán jako člen dozorčí rady. Žádného jednání dozorčí rady se nikdy neúčastnil. Pokud se týká spol. D. & partneři, kromě toho, že tam měl reklamu společnosti, sám o společnosti přesně nic neví. Nezná detaily. Znají se pouze z tenisu. Ing. D. nebyl jediným podnikatelem, který chodil na jeho kurzy v Ostravě-Porubě. Není nic mimořádného, když hráči po utkání posedí u občerstvení v restauraci, bylo to běžné. Při takových občerstveních po zápase podnikatelé nesedí v restauraci odděleně od osob činných ve veřejném sektoru.

143. **Svědek Luděk K. tedy obecně potvrdil existenci „ostravské tenisové lobby“, o které hovořili i další svědci, aniž sám věděl, co bylo předmětem hovoru. Ve vztahu k Ing. D. je nutno považovat jeho výpověď za usvědčující, kdy i v jeho případě v podstatě jedinou osobou, která ve vztahu k němu komunikovala za Business Advisor, byl právě Ing. Martin D., který jej žádal o členství v dozorčí radě. A naopak právě Martinu D. mohlo vyhovovat, že rezignace Luďka K. z dozorčí rady byla zapsána s odstupem až 3 let, neboť navenek se tak společnost jevila jako řádně fungující, ačkoli zcela zjevně u Business Advisor bylo jediným zájmem akcionáře či akcionářů, aby nikdo nic nezkoumal a nesnažil se o hlubší pochopení činnosti této společnosti.**

144. **Svědek Jiří S.** pak dne 26. 4. 2017 (č. l. 20499/sv. 67 – č. l. 66v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Ing. Romana G. a Ing. Martině D., ostatní obžalované nezná. S Ing. Romanem G. se zná spíše od vidění, vztah nemají žádný. Ing. Martina D. zná o něco déle, byl s ním seznámen někdy v r. 2010, ale vztah k němu nemá žádný. Stále je členem politické strany ČSSD, a co se týče funkcí ve veřejném dění spojených s působením ČSSD, tak byl v zastupitelstvu Statutárního města Ostravy a zastupitelstvu Městského obvodu Ostrava-Jih za období let 2010-2014. Dnes již ví, že Ing. D. nebyl členem sociální demokracie. On jej však za člena sociální demokracie považoval, a to proto, že mu byl představen v r. 2010 představiteli sociální demokracie, především Miroslavem N., a bylo mu něm tak povídáno v tom kontextu, že nabyl toho dojmu. Nebylo to nějaké formální představování, ale spíše postupná setkání, dílčí hovory na toto téma než nějaké velké představení. V té době byl Ing. D. představován jako velmi blízký spolupracovník, jako pravá ruka, taková osoba blízká, na kterou se může kdykoli spolehnout. Miroslav N. se měl na Ing. D. spoléhat, dá se říci ve všech nejrůznějších oblastech. Když se řešil nějaký problém, tak N. řekl, že kdyby náhodou nebyl k sehnání, takže to může klidně pořešit s Ing. D. a že si to potom řeknou. Nebylo to, jako že by to byla nějaká konkrétní oblast dění, tak by to neřekl. On sám Ing. D. nikdy nekontaktoval, neměl tendenci se s ním scházet, nebo něco takového. Nejméně Xkrát se viděli, žili ve stejném městě, pohybovali se kolem stejných lidí, účastnili se stejných společenských a různorodých aktivit, kde byl i on, setkali se někdy na nějakém tenisovém zápase, někdy na hokejovém utkání, někdy Xkrát ojediněle při nějakém rozhovoru v soukromí, nebo spíše izolovaně, ale na nějaké hromadné akci. Nemá pocit, že by ho sám vyhledával, nekontaktoval ho. K dotazu, zda byl nějaký okruh záležitostí, o který se Ing. D. zajímal více, a o který méně, uvedl, že když opomene nějaké ty blbosti, toto spektrum rozhovorů, tak jeho vztah k veřejnému dění, k funkcím apod. nejrůznějších lidí a k aktivitám města, kraje a ostatních okolních obcí, byl vždy v tom rozhovoru nějakým způsobem znát. Co se týče aktivity, tak se zajímal o

rozhovory týkající se především dopravního podniku a městské nemocnice, ale i obecněji rámcové investiční záměry a charakter veřejného dění. O to měl zájem. Podle jeho názoru se Ing. D. zajímal o tyto věci i předtím, před r. 2010, kdy se s ním ještě neznal, protože měl nějaký kontinuální pohled na ty věci, znal je z historie i předtím, co bylo, co by mělo být, jak by to mělo být plánováno atd. Tzn., on ten přehled měl už předtím, v době, kdy on sám nebyl činný v rámci orgánů samosprávy, a z těchto rozhovorů od prvního momentu věděl, že Ing. D. rozhled měl, ale nedokáže odpovědět, proč. K dotazu, zda se jej snažil Ing. D. ovlivňovat v jeho rozhodnutích, či zaznamenal snahu ovlivnit rozhodnutí samosprávních orgánů, uvedl, že naváže na to, že Ing. D. měl dost silný přehled o těch věcech jak historicky, tak do budoucna, takže co se týče např. takového kapitálového výhledu fungování města, a ty priority, které tam byly třeba s jeho příchodem a nějakých jiných zastupitelů, byly tendence ten kapitálový výhled měnit, tak jeho snaha byla, aby se některé aktivity neměnily, neodstraňovaly z kapitálového výhledu města, tzn., dá se říci, že snaha ovlivnit tam rozhodně byla. Proti odstranění se tak tahle vyjádřil např., a to zasáhlo i jeho osobně, ohledně kapitálových výhledů týkajících se městské nemocnice, a to stavění některých investičních objektů v rámci areálu nemocnice, tak z jeho strany byla tendence některé ty aktivity odstraňovat z kapitálového výhledu, a naopak snaha Ing. D. byla, aby byly zachovány. On sám nikdy neměl tendenci spekulovat, proč a čím by to mohlo být, že se snaží ty aktivity zachovat. On měl takové ty tendence už asi historicky, a co se týče snahy měnit, přizpůsobovat ty veřejné finance v těch výhledech, tak ty má každý zastupitel, tzn., je to taková nějaká dynamičnost a každý člen strany se snaží o ty programové priority, a on tedy nabýval toho dojmu, že D. je součástí strany, a proto si toho ani možná zezačátku významněji nevšímal. Ten život tak jde, když je někdo součástí té strany, tak se zajímá o ty veřejné věci. K dotazu, zda Ing. D. ovlivňoval nějakým způsobem personální složení, ať už v orgánech města, výborech, resp. v podnicích nebo společnostech ve vlastnictví města, uvedl, že za svou osobu může říci, že jeho působení v rámci města se Ing. D. nelíbilo, a měl tendenci, aby nejlépe nepůsobil v rámci města. S jeho tendencí, snah, hovorů nejrůznějšího charakteru, které vedl v těch letech, to bylo znatelné. Jinak třeba při výběrovém procesu na ředitele městských společností měl tendence se také ptát a vyvíjet snahy, nebo lobbovat, zjišťovat pozadí toho výběrového procesu. Projevilo se to hned po r. 2010 zkraje, možná ještě před Vánoci, kdy se hledal ředitel dopravního podniku, to byla jedna z prvních věcí významnějšího charakteru, která se řešila, a tehdy se často vyptával na tendence těch kandidátů, který z nich by mohl být favoritem apod. Následně, asi s čtvrtletním odstupem to byl i výběrový proces na ředitele městské nemocnice. V průběhu těchto výběrových řízení mu Ing. D. naznačoval nějaké priority, kdo by měl vyhrát. Dá se říci, že v obou případech ti jeho šampioni se následně stali řediteli. Co se týče Městské nemocnice Ostrava, tak tam bylo výběrové řízení, bylo ne dosti bohaté na výběr osobností, byli tam jen tři kandidáti a jeden z nich, což byl jeho favorit, dr. Z., následně odstoupil, protože se stal ředitelem nějaké pražské nemocnice, tzn., tam nebylo silné personální zastoupení těch kandidátů. Zdlouhavější proces byl u ředitele dopravního podniku, a to bylo mnohem obšírnější, nebylo to takové jednoduché. Ing. D. mu osobně neřekl, co proti němu má, proč nechce, aby působil na magistrátu. Ten jeho diplomatický pohyb kolem je ztotožněný s tím, že takovou věc narovinu neřekne, nicméně to řekne dalším třem lidem někde za rohem, a ti pak mají tendenci poslat to dále, tudíž se to dozví on. Od těch lidí se dozvěděl třeba o škrtání v kapitálovém výhledu. Největší střetnutí bylo, když investiční akce Centrum všech chirurgických *oborů (pozn. soudu: tzv. Kostka)* měla být celkem významného charakteru a někteří zastupitelé, včetně něj, nabývali dojmu, že to není až tak prioritní, a jeho tendence pohybu kolem těch veřejných věcí bylo, že by to mělo být prioritou č. 1. To byl ten nejvýznamnější důvod, jinak takové ty dílčí neshody byly prolínány celým jeho působením. Jak už naznačil, co se týče třeba i těch výběrových procesů, tak všechno spělo k tomu, že nakonec ta jeho vůle se stejně naplnila, a nebylo to jen o tom, že tam byl nějaký ten rozkol, rozkol zůstal zakotven až do konce, a ten jeho vývoj měl nějakou takovou shodu i s tím jeho přáním, nebo něco v takovém duchu. Jemu osobně Ing. D. nenabídl nikdy žádné finanční či hmotné plnění spočívající ve službě za to, že rozhodne ve funkci nějakým způsobem, a neví o tom, že by někomu jinému z představitelů města tuto nabídku učinil či poskytl. To, že přání Ing. D. se pak odráželo v rozhodnutích

Statutárního města Ostravy, i v rozhodnutím rady a zastupitelstva, si vysvětloval tím, že udržoval kontakt i s jinou početnější skupinou zastupitelů a nejrůznějších představitelů ve veřejném dění, kdy měl mnohdy informaci i s předstihem, dříve než on sám. V nějakém takovém rozhovoru mu Ing. D. řekl, že za 2 týdny budou mít na radě určitou záležitost, a on sám přitom ještě materiály neměl a neměl takovou informaci. Vysvětluje si to tím, že jak se Ing. D. snažil mít kontakt s ním, tak ho měl i se spoustou jiných lidí. Vztah mezi ním a Ing. D. v r. 2010, kdy se seznámili, byl zezačátku spíše neutrální tak, jako první kontakt obecně bývá, a následně přecházel až ve vztah negativní. S Ing. D. se bavil o Dopravním podniku Ostrava a.s., D. se mu snažil osvětlovat, že ten život jeho příchodem nezačal, že pro něj je dopravní podnik nějakým způsobem taková pupeční šňůra, vztah má letitý, o věci kolem dopravního podniku se delší dobu zajímá a snažil se v té fázi toho neutrálního setkání, které zezačátku měli, vysvětlit, že za pár týdnů nemůže mít takový významný přehled, jaký má o věci on, a snažil se to vést tak, jako že mu dobře radí. *(pozn. soudu: osmiletý vztah Martina D. k dopravnímu podniku vyplývá z již citovaného hovoru se Simonou P. ze dne 29.6.2012 – č.l. 4651/sv. 16.)* Pokud se týče přehledu, co měl Ing. D. o dopravním podniku, případně, jak se zmiňoval o městské nemocnici, zda to byl přehled, který má fanoušek takového podniku, nebo člověk, který to jen čte v novinách, uvedl, že nikoli, nebylo to, jako běžný občan z novin, co se čte. Věděl spoustu věcí dříve než on v té funkci tehdy, kdy měl prvotní kontakt s těmito informacemi. Vysvětloval si to tak, že ty informace má od někoho jiného. K dotazu, zda někdy řešili na sociální demokracii, že člověk mimo sociální demokracii, mimo orgány města, má takový rozsah informací, ať už o dopravním podniku, nebo městské nemocnici, uvedl, že se dá říci, že do dnešního dne je slovo D. v rámci sociální demokracie silné tabu. Pokud jde o období před veřejným osvětlením tohoto procesu, tak tehdy se ta věc neřešila, ta situace byla i poté, co se ten proces spustil. Naopak lidé, kteří měli tendenci ty otázky někdy nastolit, byli zprimitizováni, házeni do takové skupiny lidí, co se pletou do něčeho, do čeho se plést nemají. Důvodem tohoto postupu byla silná opora některých stranických lidí, např. jako je N., který už tehdy to téma vůbec nechtěl otevírat. Veřejnost si o těchto věcech četla v novinách, on kandidoval na pozici hejtmana, nicméně nikde neměl ani známku sebereflexe o této věci chtít mluvit, a když to někdo někdy měl tendenci otevřít, tak byl jím a lidmi kolem něj považován za blázna, proč se do toho plete. Když byl členem zastupitelstva, případně rady Statutárního města Ostravy, ví, že se řešil důvod, proč do veřejných zakázek DPO na dodávky tramvají se přihlašuje pouze jedna společnost. Nicméně o tato zákoutí se detailně zajímal kolega B., který vždy tu informaci se nějakým způsobem snažil přinést. On sám takový kontakt s dopravním podnikem, že by ty informace měl a předkládal, neměl. Předtím, než došlo k obvinění Ing. D., nebo k domovním prohlídkám, neznal spol. Business Advisor. Nevěděl o tom, že této společnosti jsou placena 4 % z každé tramvaje, která je dodávána dopravnímu podniku. O této společnosti a jejích zaměstnancích vůbec nic nevěděl, to vše se dozvěděl až následně prostřednictvím médií. Ing. K. zná, byl to ředitel dopravního podniku, který byl vybrán ve výběrovém procesu, který na začátku popisoval, zkraje r. 2011. Ing. K. nikdy předtím neznal, poznal ho až v rámci toho výběrového procesu. Pouze ví, že on a Ing. D. spolu nějaký kontakt udržovali, ale neví o tom, jaká byla hloubka tohoto kontaktu, jak moc se znají či neznají. MUDr. Z., bývalého ředitele městské nemocnice, znal předtím, než se stal zastupitelem a náměstkem. Znal ho i následně krátce poté, kdy byl zastupitelem a náměstkem, jeho kontakt s ním byl takový, ne jako s jinými řediteli, ale že by jej poznal až s jeho příchodem, to nikoli. A nemusel s ním absolvovat takové seznamovací ceremoniály. V informacích, které mu popisoval, o Ing. D. mu říkal něco spíše v tom duchu, aby si na něj dával pozor, že ho vyhodil z nemocnice apod. Že se mu snažil plést do jeho práce, nebo něco podobného, jako popisoval se svou osobou, když Ing. D. vedl rozhovor s ním, tak zřejmě obdobným způsobem ho asi vedl s MUDr. Z. U žádného rozhovoru mezi MUDr. Z. a Ing. D. však nebyl. Oldřicha L. zná. Spoustou lidí byl upozorňován, ať si dává pozor na Ing. D., byl to Oldřich L., Karel S., Z., T. a jiní. Jako náměstek primátora se setkával s řadou podnikatelů, kteří v Ostravě usilovali o veřejné zakázky. K dotazu, zda se mu někdo zmiňoval o Ing. D., uvedl, že každý podnikatelský subjekt se snaží nějakým způsobem, s nějakým zastupitelem, náměstkem apod., nalézt nějakou komunikační nit a snaží se z něho dostat nějakou informaci apod. Takže to

je taková fáze, kdy ti lidé, kteří mají tendenci shánět nějaké informace, se pak odkazují na někoho, že mu to říkal apod. I v tomto vztahu jméno Ing. D. padlo, ale nedokáže přesně začlenit, v jaké souvislosti. Pokud se týká těchto podnikatelů, tak nikdy mu nebylo řečeno, že by po nich Ing. D. chtěl peníze za ovlivňování zakázek. K dotazu JUDr. Kijase následně uvedl, že vítězem výběrového řízení na ředitele Městské nemocnice Ostrava, kterého se účastnil i dr. Z., byl dr. N. Je možné, že to byl jako první dr. Z., který následně přijal funkci někde jinde, a proto jako druhý byl vybrán a jmenován radou MUDr. N., ale nedokáže to přesně říci, nevybavuje si to, nyní by spekuloval. Podle jeho názoru stále existuje rozpor mezi frakcí ČSSD Ostrava-Jih a frakcí ČSSD Ostrava-Poruba. Jde o jakýsi vnitrostranický boj. Pokud jde o Oldřicha L. a MUDr. Z., tito se znali. Z. a T. patřili do tábora sociální demokracie Poruba. Ty dva póly sociální demokracie Poruba a Ostrava-Jih jsou velmi nešťastné. Obecně v politice ten život není takový, že má pouze dva póly, ale pokud by je měl zařadit, tak jsou v té porubské skupině. Pak T. již ze sociální demokracie odešel, nebyl vyloučen.

145. **Byť vztah tohoto svědka vůči obž. Ing. D. je dlouhodobě negativní a obecná věrohodnost svědka je i na základě odposlechů mezi ním a Alešem B. poněkud snížena, soud považuje výpověď svědka před soudem za pravdivou, odpovídající reálně prožitým událostem. A to právě i s ohledem na tu skutečnost, že svědek se obdobným způsobem vyjadřoval i v telefonních hovorech, které byly odposlouchávány, kdy mj. v těchto hovorech je Martin D. označován jako osoba, která „musí jít do prdele" a Mirek (N.) musí být odstaven. (čl. 22520 -22524/sv. 73.) Tomu, že Martin D. obhajoval své neoficiální pozice pak odpovídá i popis jednání Ing. D. ve výpovědi svědka, kdy Ing. D. se snaží udržet dění v městských firmách v jím vymezeném směru a jakékoli jiné tendence, ať již motivované jakkoliv, potlačovat a případně je ovlivňovat prostřednictvím Miroslava N. a jemu nakloněných členů vedení ČSSD. A to aniž by měl jakýkoli formální mandát k takové činnosti. Nelze opomenout, že před svědkem S. byl Miroslavem N. Martin D. popsán jako pravá ruka Miroslava N., kterému Jiří S. mohl nechávat vzkazy pro Miroslava N., s tím, že Miroslav N. se o nich určitě dozví. (***Obdobně lze poukázat na SMS mezi Ing. Ch. ze společnosti Dalkia a Martinem D. ze dne 12.9.2012 15:18:46 – 15:42:12 (č.l. 4883 - 4885/sv. 17, kdy Ing. Ch. z DALKIE sděluje Martinu D., že měl probrat nějakou záležitost s N., ale nepotkal se s ním, protože mu stačila D. slova, protože to bere tak, že Ing. D. je N. a proto se s N. ani nemínil potkat.)*** **Nicméně sám soud, vzhledem k tomu, že Martin D. neměl žádné oficiální postavení ani na krajském úřadě ani na městě či jeho obvodech, a dokonce ani v sociální demokracii, nepovažuje označení pravá ruka za výstižné a sám by dával přednost pojmu spíše šedá eminence. Byť tedy svědek nepřináší svou výpovědí žádné konkrétní informace o páchané trestné činnosti, soud považuje jeho výpověď obecně za usvědčující ve vztahu k obžalovaným. Byť z odposlechů telefonních hovorů mezi Alešem B. a Jiřím S. vyplývá, že jejich úmysly nebyly čisté, a snaha o potlačení vlivu Martina D. byla motivována vlastním ziskem, je nutno zdůraznit, že pokud by Martin D. žádný vliv neměl, neměli by ani oba svědci žádný motiv k tomu, aby se jeho vliv snažili potlačit.**

146. **Svědek Aleš B.** vypověděl dne 26. 4. 2017 (č. l. 20504/sv. 67 – č. l. 69 zvláštního svazku), že obžalované Břetislava P., Tomáše D., Břetislava Č., Petra G., spol. Business Advisor nezná. Jméno obž. Jaroslava K. zná z nějaké firmy, ve které kdysi na městě působil. Obžalované Jiřího H., Martina D. a spol. PRAGOIMEX zná. Rovněž jméno obž. Romana G. zná, ale nikdy se s ním nepotkal. O společnostech Perfect Distribution, dříve Martek Medical, a VOSTAV Morava ví, že existují. Obž. Martina D. potkal tak, že s ním byl seznámen přes Miroslava N., tehdejšího hejtmana, v té době spíše náměstka hejtmana, předtím starostu Ostravy-Poruby. Byl s ním nějakým způsobem seznámen někde v Porubě na kurtech u p. K. Potkával ho na jednotlivých akcích města nebo společenských plesech Ostravy-Jihu apod. Když mu Martin D. telefonoval několikrát v době, kdy působil on jako náměstek primátora, tak se bavili tak, a on to tak chápal, že Martin D. rozumí problematice v oblasti dopravního podniku a v oblasti některých věcí. Nad druhou stranu toto

jméno poprvé slyšel, než se s ním fyzicky poznal, z pozice, kdy působil v Ostravě-Radvanicích na úřadě, protože tam byl starostou Vojtěch M. a v té době byl Vojtěch M. zastupitelem města a předsedou dozorčí rady dopravního podniku, takže jméno Ing. Martin D. slyšel poměrně často a u věděl, kdo to jakýmsi způsobem je, že je to osoba jakoby na úrovni města, s kým spolupracuje, s kým se baví, vesměs z oblasti lidí z Poruby, s p. P., N. Když se potom dostal do působení náměstka primátora, resp. zastupitele města, tak jakýmsi způsobem od té osoby poslouchal informace, které mu říká, nicméně mnohonásobně zvažoval, co znamenají a jestli jsou či nejsou pravdivé. Tak se s tímto jménem 1000x setkal v podnicích, kde působil, tzn., v DPO z úst některých zaměstnanců a potažmo už od nového ředitele. Obsah informací, co po něm Ing. D. chce na tom městě, rozdělí na dvě úrovně. A to politickou úroveň a technickou, resp. tu, která by mohla město někam posunout a hospodařit s jeho penězi. V té politické úrovni je člověku poměrně jedno, co ten člověk dělá, nebo nedělá, posloucháte každého a všechny, protože si potřebujete dělat obrázek a vykreslovat jakousi politickou situaci, ať již ve vlastní straně nebo jiné straně, nebo v budoucí straně, která za čas vznikne. Prostě si ten trh jakýmsi způsobem politicky sondujete a hledáte. Informace jsou různě chaotické, každý něco říká, každý s někým je. V Ostravě je 1200 sociálních demokratů, v té době byl v politické straně ČSSD, dnes už v ní nepůsobí. Vystoupil v r. 2014 znechucený a vzdal se všech svých pozic předsedů a různých funkcí, mohl kandidovat, ale nechtěl. Nicméně v té době se dostávali do pozice, kdy dělal předsedu krajské kontrolní komise celého kraje, kde je 2500 lidí, a měl jakousi svou podporu a snažil se tam odvádět nějakou práci, takže tyto informace pro něj byly celkem zajímavé, byly vesměs politické, kdo se s kým baví, kdo s kým bude spolupracovat. Co se týče města a působení ve městě, tak musí vzít v úvahu, že v první své pozici byl náměstkem, na rozdíl od svých předchůdců nepřijal žádnou dozorčí radu, protože chtěl působit na pozici náměstka a chtěl tam mít lidi, kteří v té dozorčí radě budou pracovat, budou plnit svou práci a na základě toho se dá ta firma jakýmsi způsobem řídit, takže v té době nebyl v žádné dozorčí radě. Dělal svou práci, v této pozici byl rok a osm měsíců, protože byli potom politicky tlačeni, aby odstoupili, to se i podařilo, protože jim zdevastovali celý klub, vyházeli některé lidi ze strany, takže říká, že ta první část se protíná s tou druhou. Co se týče jeho působení, vymýšlel různé projekty, připravoval pro město modernizace na různé stavby, a v té době Ind. D. spíše jen někde potkával, věděl, že spolupracuje a baví se s Ing. P., která často toto jméno používala, a v případě, že se u některé věci při rozdělování peněz nebo sestavování rozpočtu nepotkali, toto jméno často padalo spíše jako výhrůžka. To si pak zažil i na vlastní kůži, když se potkali na plese Ostravy-Jihu, kde byl Ing. D. podnapilý, a několikrát si vyříkali některé věci, že ještě uvidí, pokud nebude souhlasit s nějakou stavbou, nebo třeba s rekonstrukcí chirurgického sálu v nemocnici, kde se jednalo o půl miliardy a návratnost byla tak možná za 50 let, což pro něj bylo naprosto nehorázné, kdyby to někdo podpořil. Dnes je to projekt za 38 milionů, který byl losovačkou, leží někde v šuplíku a je zbytečný. Co se týče dopravního podniku v té době, tak se velice těžce vykreslují informace, co si myslí, že je špatně a co není, ale potom, jakmile skončil, protože jim odcházeli někteří lidé z klubu a rezignoval na svou funkci, jeho jediným přáním bylo, aby se dostal zpět do dozorčích rad, aby tam mohl být, aby mohl přímo číst ty dokumenty těch jednotlivých podniků a udělat si obrázek o tom, jestli ti ředitelé a všichni ostatní, co ho informovali o některých věcech a dění, to dělali věrohodně nebo ne. A měl za to, že pořád slyšel některé věci, které chtěl prosadit, a slyšel jen výmluvy. Teď se dělá třeba Most Pionýrů, Nádražní ulice, a přestože už jsou bezmála 4 roky pryč, dělají se věci, které připravil a připravil jich hodně, a to pořád poslouchal, že to musí být jinak, že tamto nejde jakoby v obecné fázi. Když se pak stal předsedou dozorčí rady, tak pokládal otázky, proč jezdí dvě sólo tramvaje, proč to není spojené, proč nejsou nízkopodlažní, proč nemají nízkokapacitní tramvaje 16 nebo 23 metrů, a další. Nastoupil po Vojtěchu M., kdy byla dozorčí rada psaná skoro ručně, polovina se tam bála hlasovat. Většinu těch lidí vyhodil, vzal si tam právničku z města, kterou zaplatili. Všechny dozorčí rady se nahrávaly, jsou z nich zápisy, které jsou kusé, věcné, a když se pak ten zápis schválil, tak se ta nahrávka zlikvidovala. Takto fungovaly dozorčí rady. V zápisech z let 2013-2015 je vidět přesně ty střety. Střety byly třeba o to, že když bylo výběrové řízení ohledně tramvají, tak všichni věcí, že 70 % vandalismu a 70 % nehodovosti je

v zadních vozech, tak se ptal, proč to není jako v zahraničí, proč nemohou vybírat z jiného typu vozu. Samozřejmě po nějaké době, a v té době, kdy nastupoval, je třeba říci, že ředitelem byl Ing. K., došlo k restrukturalizaci s Ekovou, takže jemu už bylo dáno do vínku, že když v 10. měsíci odcházel, takže K. bude nastupovat do spol. Ekova, protože takto už to bylo rozhodnuto v předchozím volebním období, a v podstatě musel vybírat nového ředitele. Nový ředitel byl vybrán, on osobně měl jiného favorita, podporoval s některými lidmi jiného člověka, ale potom byl přehlasován, a potom už stávajícího ředitele podpořil. V té době mu jeho střet zájmů nepřipadal divný, protože ten trh neznal a neznal situaci, která na tom trhu je. A navíc mu bylo jasné, že pokud bude brát experta v oblasti dopravy, tak vždycky někdo bude znát někde nějakou dopravní firmu, jestli předtím působil někde v ČKD, nebo v jiných firmách, tak mu to nepřipadalo divné *(pozn. soudu: Ing. K.)*. Po nějaké době, když už se do toho dostával, tak mu připadalo velice divné, protože spol. PRAGOIMEX, která působila na trhu, měla užitné vzory, které získala paradoxně nějak jinak, než od města, a od předchozího ředitele p. V., kdy podle něj to byl celkem „majstrštyk" v této společnosti, a tuto společnost, která pro něj, když do toho mohl nahlédnout, byla jen papírovou společností, měla miliardový obrat a pár zaměstnanců, vlastnila Škodovka a vlastnila Krnovské strojírny a opravny a pár drobných akcionářů, ale jakmile viděl všechny ty dokumenty a výběrová řízení, kdo je pořád vyhrává, jak se sestavují jednotlivé veřejné zakázky, tak mu došlo, protože před ním v r. 2008-2010 se pořád jen modernizovaly tramvaje za takové, které se mu nelíbily, nebylo to podle něj technicky dobře, nebyly komfortní pro lidi, měly nějaké své deficity, a proto chtěl jiné, nejdříve z nezištného důvodu, ale pak už z ekonomického důvodu, protože tam bylo poměrně jasné, že využívali vzájemnou kličku v zákoně, a to takovou, že zákon v té době neumožňoval udělat smlouvu, když se přihlásil do výběrového řízení jen jeden dodavatel, dnes už to možné je, kdysi museli být minimálně dva zájemci o veřejnou zakázku a vyhodnocení, jestli mohl být jeden, a pokud byl jeden, což oni samozřejmě získali od drážní inspekce vyjádření, že tuto modernizaci může provádět jen PRAGOIMEX, Krnovské strojírny, a Krnovské strojírny řekly, že to může provádět jen PRAGOIMEX, a tím pádem byl jen jeden dodavatel na celém trhu, takže krásné na tom bylo, že se nemusela nabourávat běžná zakázka, nijak se nemusela měnit zadávací dokumentace, jediným požadavkem bylo, aby DPO si přál tyto tramvaje, a pro něj byla záhada, proč si je dopravní podnik přál. To nebylo jediné výběrové řízení, takových výběrových řízení bylo několik, ať už se baví o CNG, o výběru autobusů, kde třeba na dozorčí radě, a je to v těch jednotlivých zápisech, se ptali, proč DPO chce, aby byly 3 bezbariérová sedadla, proč se dával důraz na rozměr trubky a řešily se detaily i různé uličky, protože byl tak naučený. Napsal si zadávací podmínky na internetu Google, dnes už je to veřejně dostupné, a když napíšete rozměr uličky 50 cm, tak zjistíte podle technických parametrů, že existují jen 2 firmy, které dodávají takový autobus. Ti ostatní musí změnit svou výrobní linku s full technologií. Šlo o detaily, že DPO musel mít dveře, které se zamykaly a které se otvíraly naopak, a samozřejmě věděli, která společnost to je. Takže se snažili tyto věci rozvíjet, ale byl to boj s božími mlýny, protože i zaměstnanci se jednou spletli, jednou nevěděli, proč je tam třeba 51 cm atd. Tak se zde vytvořily takové speciální skupiny. Když člověk vlezl do zasedačky dopravního podniku, vždy tam visel obrázek a pod ním bylo, jaká veřejná zakázka běží, z jakých evropských peněz je, a pod ním byl napsaný seznam všech zaměstnanců, kteří se spolupodíleli na zadávací dokumentaci. Na dozorčí radu za jeho působení už chodili všichni tito lidé, takže tam přišlo 10 i 15 zaměstnanců, aby na konkrétní dotaz odpovídal ten, kdo ten požadavek napsal. Chtěl, aby byla ukládána všechna e-mailová korespondence, a když se zeptá, proč je tam 50 cm, tak aby bylo zřejmé, kdo to tam změnil, proč to změnil od minula, a kdo to tam vlastně chtěl, protože jen touto nuancí se trh měnil. V těchto situacích, protože mezitím jednalo se o rok a 8 měsíců, probíhaly předtím stovky jeho aktivit, stávka, mosty, věci, stavby, kladení věnců, člověk byl rozlítaný, je to hektický život, kdy pracoval 20 hodin denně, a nebylo pro něj jednoduché některé ty informace pobrat. Potom v těch dozorčích radách, když už měl na všechno trochu více času, byl schopen dívat se na ty detaily, a byl v nich schopen jakýmsi způsobem číst. Nicméně potom, když proběhla samotná kauza s Ing. D. a došlo k jeho zatčení a vzetí do vazby, tak se ti zaměstnanci a vše kolem postupně začalo měnit, oni už tak nevzdorovali, některé věci už šly změnit,

už na tom tak nebazírovali a ukazovalo se potom, že to tak být nemusí. Např. v r. 2013 se mu podařilo vyhlásit v dopravním podniku veřejnou zakázku na jiný typ tramvají, představenstvo vědělo, kam tím směřuje, tak schválně byly chyby v dokumentaci, schválně byly špatně vyhlašovaná data, schválně ji museli stáhnout, prostě došlo k několika věcem najednou, co se zapisují u dozorčí rady, a on je rád, že tu dokumentaci někdo vzal, protože dnes za stávajícího vedení, když tam nefunguje ani ředitel, se najednou přihlásilo 20 dodavatelů a vyhrál to úplně někdo jiný, než PRAGOIMEX a jezdí tady úplně jiné tramvaje, kde v podstatě jde o to, proč by Ostrava měla chtít tu jednu. Třeba v té době dokonce dostával informace, že když jsou tu sólo tramvaje, že jsou efektivnější, protože, když se stane nehoda, tak se odpojí a ten druhý vůz může jezdit, jsou levnější, než vnitřní klouby atd. Tak nechával ty informace zpracovat speciálními komisemi, byl na to i speciální koordinátor, který dále zjistil, že 90 % vozů se nikdy neodpojí, není to potřeba, aby se odpojovaly, protože, když se stane nehoda, tak drážní inspekce chce stejně prověřit soukolí všech těch vozů. Prostě mu to připadalo divné. Pokud tam byl jiný úmysl než si zjednodušit práci, tak on se nikdy nedostal do styku s tím, že by někde slyšel, že za to byl nějaký úplatek, kolik za to byl, nebo že by se něco takového říkalo. Ve svém životě se ale dostal do toho, že když řekl, že chce něco měnit, tak mu často Ing. K., nebo v té době i p. K., ukázal na krajský úřad, že to není v jeho moci, že se musí pobavit tam a tam. Když poslal někam audit do podniku, tak mu majitel auditní firmy řekl, kdo je p. D., řekli mu, že než odevzdá analýzu, tak ředitel firmy řekl, že ji jako první musí vidět Ing. D., pak ji teprve může odevzdat, protože takhle se postupně dostával ke známosti těchto jmen a postupně na jednotlivých pozicích, ať už to byl F., T., G. nebo jiní, T., kteří si nejčastěji vymýšleli nějaké pseudonesmysly v těch zadávacích dokumentacích, se s nimi s vděčností rozloučil. Ing. K., který potom působil v Ekově, skončil v podstatě na minutu. Vytáhli pár nesrovnalostí a dozorčí rada, která ho chvíli bránila, ve které seděl p. P., tak ta potom pod tlakem ustoupila a jednomyslně ho odvolala, odevzdal telefon a odešel. U Ing. K. postupně v dozorčí radě zjistili další informace, jemu by nevadilo pro profesní stránce, že tam byl spjatý, ale problém byl, že byl člověkem, který měl spojitost s Krnovskými strojírnami a opravnami, jemu to nevadilo, v té době mu ta firma připadala solidní, nevěděl její vazby na další společnosti, a i podle něj práci odváděla solidně, když se k ní dostala. Otázka, jak se k ní dostala, zda přes odboráře, dozorčí radu. Ing. K. byl i v dozorčí radě PRAGOIMEX a.s. Když už šly ven na vědomí ty informace mediálně, tak měl na dozorčí radě v té době takový pocit, protože chodily žádosti od policie o předkládání některých dokumentů, že představenstvo mu nebude dávat úplně přesné informace, a i příslušníci policie po něm chtěli dodávat nějaké informace ohledně dozorčích rad a zápisů, aby nemuseli žádat vedení firmy. A tehdy zjistili, že Ing. K., i když se ho několikrát ptal, zda zná Ing. D., tak on mu na dozorčí radě řekl, a celému představenstvu, že ho nezná, že s ním nikdy nemluvil, nikde nebyl, a když se ho ptal, jestli zná spol. PRAGOIMEX, tak řekl, že s nimi nikdy nemluvil, nikdy nebyl, když působil v dozorčí radě PRAGOIMEXu, a že za Krnovské opravny a strojírny schvaloval 21 milionů za nějakou analýzu Business Advisor, společnosti p. D. (*Pozn. soudu: platba Krnovských opraven a strojíren společnosti Business Advisor provedena nikdy nebyla – viz Příloha 34.)* Tzn., že postupně už musel přiznat pravdu, a dozorčí rada navrhla odvolání ředitele z důvodu nevysvětlení některých informací, aby opravdu rezignoval ze své funkce, protože ohrožoval stabilitu dopravního podniku. Nicméně dozorčí rada je orgán, který to navrhuje valné hromadě. Valná hromada, jako rada města, to schválila, na zastupitelstvu pan ředitel nebyl nikdy odvolán, protože pro něj nehlasovala část politického klubu sociální demokracie, jako je Ing. P., P. a ostatní, byl to prostě začarovaný kruh, takže on bojoval pořád dokola s tím člověkem, protože ho neodvolali. A on tak mohl dávat pozor jen na to, co vyhlašují. Po zatčení a té razii se to změnilo, potom už oni rezignovali na některé věci, takže postupně ten trh se otevíral, a on byl rád, že po dvou letech v DPO a po vyhození 20 lidí se podařilo po 20 letech o 60 Kč snížit jízdné a další věci, když se ukázalo, že tam ty prostředky vlastně jsou a že jsou možnosti dělat to jinak. On vždy poslouchal jméno Ing. D. v této souvislosti, ale nikdy jej Ing. D. nepožádal o to, aby ovlivnil veřejnou zakázku, nikdy jej nepožádal o to, aby něco změnil v dozorčí radě, nikdy jej nepožádal, aby za něco lobboval, nebo vystoupil. On jej však na rozdíl od p. M. neprosazoval jako poradce dopravního podniku, takže nemůže říci, že by po něm

něco Ing. D. osobně chtěl. Pokud mu bylo předestřeno, že zaznával argument, že dopravní podnik vybíral tramvaje formou rekonstrukce starých tramvají T3, protože to bylo 3x levnější, uvedl, že se to dělí na dvě roviny. První rovina je ta, že ostravské modernizované tramvaje byly o několik milionů dražší, než byly v Olomouci, nebo v Brně. Takže i kdyby to bylo pravda, tak neví, proč Ostrava to má dražší, než v jiných městech, ale asi to nejspíš dovolovaly podmínky. Druhým argumentem je, že to DPO nikdy nechtěl zjistit, nikdy nechtěl udělat výběrové řízení v dané době, v daném čase, aby zjistil, jestli na trhu existuje něco jiného. Modernizace technicky nebyla možná. Jsou normy a homologace výrobku, nemůže jezdit auto, které nemá homologaci, a může jezdit tramvaj, která homologaci má, a když je třeba modernizovat nějakou tramvaj, tak se musí modernizovat, a je k tomu třeba mít nějaké technické parametry, firma k tomu musí mít licenci a ta je prostě jenom jedna, takže to nikdo jiný dělat nemohl. Jestli to bylo výhodné z hlediska komfortu dne, jestli to bylo z hlediska zákazníků, to neví. V průběhu půlroku jeho činnosti v dozorčích radách se projednávalo, kde se krade, kde se ničí, kde se vandalizuje, kde se píše, vše to bylo v tom druhém vozu. Takže ani uživatelsky to nebylo výhodné. Ta zakázka, která se připravovala na 16 m a 23 m a jiné středněkapacitní a velkokapacitní tramvaje, byla řešena skoro rok. Připravily se podmínky, zase to nebylo ono, zase se nějakým způsobem měnily, a pak ji představenstvo vyhodilo ven. Mezitím, ale chtělo mít jistotu, tak si vyhodilo tu modernizaci a pak celou dobu přesvědčovalo dozorčí radu, že na modernizaci je 40 % dotace, a oni už to nestihnou a musí to prostě uzavřít, protože je škoda nevyužít 40 % a oni se nenechají postihnout za to, že nevyužili dotace. A ta veřejná zakázka je zdlouhavá, a tu zakázku (*pozn. soudu: na nové tramvaje*) pořád jako by dehonestovali. Pak se postupně dokončila, ale neotevřely se nikdy obálky, protože je nechtěli otevřít. Ještě, než skončil v dozorčí radě, upozorňoval i Ing. H., který byl následujícím náměstkem, a upozorňoval ho na běh těchto veřejných zakázek s tím, že dopravní podnik má ambice schválně shodit veřejnou zakázku, která by mohla být lepší a možná i levnější, a zkusit zase zmodernizovat tramvaje na úkor toho, že řekne, že má nějaké evropské peníze. Pokud se nemýlí, tramvaje jsou vybrané a není pravdou, že jsou dražší, než modernizované (*pozn. soudu: švýcarské tramvaje Stadler kompletované v Polsku a vyrobené v Bělorusku)*. Pokud byl dotázán, zda se řešila záležitost, že na stejnou kapacitu tramvaje bylo zapotřebí modernizovat 2 tramvaje na kapacitu nové tramvaje, uvedl, že výběrová řízení na modernizaci těch tramvají, kterých bylo 15, 16 nebo 20, a pořád dokola, probíhala v letech2008, 2009, 2010. Poslední taková veřejná zakázka byla v 11. měsíci r. 2010, kdy nastupoval do své funkce náměstka, ne do dozorčí rady, takže všechny ty, na které se pak ptala policie, byly před ním v tom volebním období. Za něj běžela pouze jedna veřejná zakázka a on se setkal se stovkami takových argumentů, ale za celý ten rok a půl, co byl na pozici náměstka, tak pořád jako by blokoval takovéto výběrové řízení, a těch argumentů bylo tak moc, že si je nepamatuje, prostě od vzdálenosti nástupní části od kolejiště, až po to, jestli tam může šlápnout člověk s nohou, až po bezbariérovost, a to 70 %, že je lepší, než 100 %, protože zase potřebujeme něco lepšího a lepší výšku kol. Až do té doby, než ho dotlačili k takovým řešením, že třeba nechal ozdobit jednu tramvaj čtyřmi druhy sedadel a jezdila po Ostravě a nechával o tom lidi hlasovat, které chtějí, paradoxně vyhrály úplně jiné, než byly v té modernizaci. Takže on se jim snažil dokazovat tisíci případy, že to není to, co lidé chtějí, ale opravdu se pořád točili v kruhu, protože pokud na dozorčí radu přijde 6 nebo 7 zaměstnanců, kteří točí pořád dokola a nechtějí ustoupit k jiným technickým údajům, a takových případů bylo mnoho. U těch autobusů to pro ně byla recese, protože se snažili jakýmsi způsobem vybrat lepší, vybrali je na CNG, dnes je zde flotila 105 autobusů, ušetřila městu 50 milionů za naftu. Ale když se ty autobusy vybíraly, tak se k němu dostávaly informace od různých firem i od politiků, že tahle firma se nehlásí proto, protože tam chceme tyhle dveře, a my chceme toto. Myslí, že po té stávce už měl komfortní vztah se zaměstnanci, protože ty peníze byly udělány tak, jak řekl, že DPO ty peníze ušetří, v jednom roce to bylo 36 milionů, tak jedna třetina půjde na platy zaměstnanců, jedna třetina půjde zpět městu a jedna třetina zůstane na rozvoj dopravního podniku. Dostávali celkem solidní odměny, na rozdíl od managementu a různých lidí, kteří si to podle něj nezasloužili. Management ho nemusel mít moc rád, protože pan ředitel, když on nastupoval do dozorčí rady, tak měl plat 250 000 a když změnili

financování, tak skončil se 140 000. Takže chápe, že někdo může být motivovaný jen platem a ničím jiným, ale ne tak nepřiměřeným. Postupně si sáhli na ty lidi, odměny, platy, změnily se smlouvy tak, aby byly manažerské, aby byl odvolatelný a ne neodvolatelný, aby měl své volební období, proto díky tomu v minulém roce ředitel skončil, i když byl nedvolatelný, skončilo mu volební období. On udělal v dozorčí radě několik kroků, to ovoce teď sklízejí jeho nástupci a pro město je to určitě dobře. Pokud byl dotázán na mlčenlivost o činnosti dozorčí rady, uvedl, že si není vědom toho, že by tam byl nějaký materiál, u kterého by nemohl otevřeně jako politik mluvit kdekoli. Protože veřejné zakázky se schvalovaly na dozorčí radě jen nad rámec 20 milionů. A to ještě vždy jen tak, jestli to může představenstvo vypsat, nebo ne. Mlčenlivost však byla podle zákona o veřejných zakázkách, kdy nikdy nesměl hovořit před zveřejněním veřejné zakázky o tom, co tam je, kdo tam je, komu tam je atd. To se z jeho strany nikdy nedělo, ty ostatní údaje byly všeobecné o hospodaření. Údaje byly veřejně přístupné, byl to podnik, který byl vlastněn ze 100 % lidmi. Pokud se týká osob, které měly přístup ke konceptům zadávací dokumentace, a jak dopravní podnik řešil, aby se tyto koncepty nedostaly na veřejnost, nebo k neoprávněným osobám, uvedl, že všichni zaměstnanci, kteří veřejnou zakázku připravují, včetně představenstva, které spolupracuje, i náměstek, a posléze ji dává dozorčí radě, tak všichni jsou si 100 % zákona o veřejných zakázkách, že zadávací dokumentace je do doby zveřejnění a otevření obálek tajná. Všechny tyto informace jsou velice tajné, na druhou stranu oni to v klubu běžně probírali, nedocházelo ale k tomu, že informace by byly šifrované někde na serveru, nebo že by se odtajňovaly. Bylo k tomu přistupováno tak, že všechny materiály byly naprosto bez jakýchkoli diskriminací dávány všem členům dozorčí rady, byly jim dávány na CD, za jeho doby v tištěné podobě, po skončení dozorčí rady byla možnost tam ty dokumenty nechat. Byla možnost si je nechávat tisknout v dopravním podniku a dopravní podnik je potom na své náklady zlikvidoval. Když se na to podívá z jiného úhlu, byly dostupné všem čili kdokoli, kdo je vzal do kapsy, ale dělal tak s vědomím, že moc dobře ví, co činí. Co se týče míry zveřejňování zápisů z dozorčích rad, tak tyto zápisy byly rozeslány e-mailem s ostatními materiály na dozorčí radu. Na další dozorčí radě se zápis případně upravoval a doplňoval. Jakmile se zápis schválil, byl založen na dopravním podniku. Zápisy z dozorčích rad nebyly na internetu, nebyly zveřejňovány, ale pokud přišel dotaz podle zákona o svobodném přístupu k informacím, tak se ty zápisy nedávaly třeba z toho důvodu, že obsahovaly informace o veřejných zakázkách a přípravě veřejných zakázek, a za druhé na dozorčí radě probírali i dceřinou spol. Ekova a její hospodaření a tam se jednalo o obchodní tajemství. Dále k dotazu uvedl, že p. G. byl náměstek, podle jeho mínění ne moc schopný, u kterého narážel na různé věci, připadalo mu, že má předražené některé pohonné hmoty, náhradní díly, autobusy, které odebrali, měli už 3 roky, ale stále od nich museli nakupovat náhradní díly, a když si nechal vytáhnout náhradní díly, tak zjistil, že nějaký práh v autobuse, lišta, stojí 8 000 Kč, tak ho omylo. Potom zjistili, že u některých autobusů bylo možno vypovědět záruční dobu a nakupovat náhradní díly u jiných autorizovaných servisů, a vyšlo to mnohem levněji než ty, které se vysoutěžily při veřejné zakázce, a p. G. nebyl na tyto věci schopen reagovat. Nicméně z doslechu od zaměstnanců věděl, že G. se baví s Ing. D., ale konkrétně se p. G. na Ing. D. neptal. Pokud byl dotázán, zda se na něj obracely firmy vyrábějící tramvaje, proč se tyto firmy nepřihlašují do veřejných zakázek v Ostravě, uvedl, že žádnou firmu z oboru nezná. Za celou dobu se na něj obrátily jen některé firmy, a to z hlediska telemantiky a dalších jiných veřejných zakázek, které však přímo konkrétně neměly strach přijít a říct „tohle nám připadá nefér“. K němu se tyto informace dostávaly zprostředkovaně přes zaměstnance. Je normálním člověkem, normálně se pohybuje, je u hasičů. Tito lidé také mají své koníčky a své zájmy, takže se potkávali na různých akcích, nebo kdekoli jinde, nebo ho potkali někde na ulici, chtěli se s ním bavit, tak mu třeba řekli, že se jim to nelíbí, že pracují v nějaké kanceláři a dostávají příkazy, které jim nepřipadají košer. Ale že mu to v podstatně nikdy neřeknou a nikdy to na dozorčí radě neprozradí, protože mají strach o své zaměstnání. Tak on jim zavolal, našel si ty informace na internetu, potvrdil si to, zjistil si to, že to je tak jak říkají. A potom se to naučil naprosto standardně ke každé veřejné zakázce hledat na internetu a dával představenstvu otázky, a to buď nevědělo, nebo zoufale odpovídalo na nějaké argumenty, proč tam musí být 3 sedadla, proč to musí být

zrovna takové, proč zrovna taková šířka, ale nikdy se osobně nepotkal se společností, která by mu řekla, že zadání je diskriminační. Na druhou stranu, při svých jednáních v rámci města se potkával s lidmi z PRAGOMIEX a.s., ze Škodovky, z Krnovských opraven a strojíren, potkával se s nimi na veletrhu, ukazovali jim, jak mají krásné tramvaje, co by bylo dobře pro město. V podstatě to byla jen reklama, ale nikdy se nebavili o tom, že tady je potřeba nechat 50 cm, že je to pro ně výhodné.

147. Pokud se týká vztahu Ing. D. a PRAGOIMEXu, případně spol. Business Advisor, tak ve své pozici náměstka o tom neslyšel nic, nicméně jako člen dozorčí rady to slyšel od odborářů a zaměstnanců. Dokonce byla i dozorčí rada o tom, že požadovali po panu řediteli, aby řekl, zda zná tuto společnost, a on řekl, že ne, že už se ani nepotkává s lidmi z PRAGOIMEXu a že s nimi nemá žádné vazby. A odboráři tam říkali, že to není pravda, že v neděli griloval na zahradě a že tam byl ten a ten člověk, tak pak řešili, že jim lže, takže třeba ředitele 30x odvolali za dveře a řešili mezi sebou, co k tomu přijmou za usnesení, padly tam i konkrétní otázky na to a on řekl, že tu společnost nezná, nebo třeba, proč předtím v dozorčí radě hlasoval pro 20 milionů k této společnosti, řekl, že si to nepamatuje. Takže dozorčí rada přijala usnesení, že pokud si člověk, který je předsedou představenstva dopravního podniku nepamatuje po ¾ roce, že někomu hlasoval pro 21 milionů Kč odměny za nic, protože k tomu nebyly žádné dokumenty, tak není svéprávný k tomu, aby řídil dopravní podnik a navrhoval valné hromadě i odvolání a na to neměl argumenty. On se s ředitelem bavil, protože musel, protože mu na návštěvu chodili někteří politici, na schůzku s obědem chodil s K. a s N., ale on se nikdy konkrétně nevyjádřil k těmto věcem, aspoň za jeho působení ne. Bc. Libora H. *(pozn. soudu: znalec ad hoc přibraný policií ČR k problematice tramvají)* zná. Jde o člověka, který se předtím nějak angažoval v politickém sdružení hnutí Ostravak. Ten jej několikrát navštívil, a byl to jeden z těch, který říkal, že se mu v dopravním podniku nelíbí také tyto skutečnosti, vydával nějaký časopis Dopravák nebo něco takového a chtěl po něm nějaké články. Při jednom z těch článků mu říkal, co se mu nezdá, a že existuje spol. Bombardier a jí se nelíbí, že nemůže na tento trh vstoupit. Říkal to zprostředkovaně v tom slova smyslu, že nejsou žádné veřejné zakázky a že de facto oni nechtějí do tohoto trhu lézt, protože tady je to předem dané. Proto s ním začal spolupracovat, tyto informace pro něj byly velmi zajímavé. Některé ty informace si ověřil tím, že je schválně řekl na dozorčí radě a ony se mu opravdu ověřily. Představenstvo na to nemělo moc velký argument. Když dělali výběrové řízení na středněkapacitní a velkokapacitní tramvaje, tak Libora H. do této komise přizval, a pokud se nemýlí, tak ředitel K. s tímto člověkem také začal spolupracovat a dokonce mu dělal nějakého poradce a nějak byl angažovaný v dopravním podniku. S H. o sobě věděli, ale nikdo nevěděl, že se spolu znají a baví, a na té komisi vystupovali jako odtažené osoby, nicméně postupně i díky tomuto člověku se mu podařilo udělat veřejnou zakázku, která byla otevřená pro více než jednu společnost. Pokud byl tázán na ukončení spolupráce dopravního podniku s Liborem H., uvedl, že se od H. jen dozvěděl, že v dopravním podniku pracuje. Ředitel mu to nikdy neprozradil, nikdy to nedělal. Myslí si, že ředitel měl z H. respekt, protože H. něco věděl, tak ho chtěl mít u sebe a chtěl mít dostatek informací k tomu, co se děje pod nějakou pseudověcí, a že on si myslí, že se něco bude měnit, ale mezitím z něho vyzvídá všechny informace. Ředitel poměrně často věděl, že on je osobou, která má dost informací a technických věcí díky těmto lidem *(zaměstnancům, odborářům)*, takže možná chtěl být napřed. Nemyslí si, že někoho jen tak lze zaměstnat do nějakého vztahu, že má být poradcem, protože je schopný, a za půl roku z něj udělat nesvéprávného člověka. H. má dostatečné povědomí o tom, co na trhu je a není a všechno, co mu H. řekl, byla pravda. Úplně stejně se s tím setkal v případě p. K. a jiných zaměstnanců, kteří byli odejiti z dopravního podniku, a potom DPO, protože se s nimi nebyl schopen vypořádat, jim dal bokem ještě nějakou dohodu, aby nebyli úplně tak naštvaní, ale ředitel je tam nechtěl, protože neposlouchali to, co by měli. O okolnostech nákupu tří obousměrných tramvají nic neví, protože nastoupil do města v říjnu r. 2010. Ing. K. zná, pracoval ve společnosti, která dělala audit na dopravním podniku. Na její název si nevzpomene, ale byla to jedna z velkých auditních společností, která patřila do K4. Začali tam nastavovat procesní vztahy některých věcí, ale hlavně vztahy zaměstnanců. Chtěl podrobnou analýzu struktury společnosti a postupně k ní

měnil i to, že chtěl, aby investice neměl ředitel, ale technický náměstek. Tam byl takový paskvil v tom, že byl ředitel, byli náměstci, ti všichni byli do funkce voleni zastupiteli, ale dopravní podnik, na rozdíl od ostatních společností, měl více náměstků, takže ti byli už jen zaměstnanci, což není úplně komfortní. Postupně docílili toho stavu, že se změnily stanovy, ze všech se stali náměstci, všichni museli být v určité pozici a museli mít odvolatelnost. Ing. K. v té společnosti (auditní) pracoval, společnost odvedla celkem solidní práci. Jde o společnost, která ho potom i informovala o tom, že jí připadá dost nestandardní, že výsledky této analýzy a všechno ostatní musela předkládat místo panu řediteli někomu jinému. Potom se od pana ředitele dozvěděl, že se mu s Ing. K. dobře spolupracovalo, že by jím chtěl nahradit Ing. G., a poměrně jej chválil. Říkal, že s ním byl v rámci té analýzy na DPO spokojený, zná už celý proces, všechno, všechny zaměstnance. Ing. K. tam nastoupil, pracoval tam a pak se k němu jednoho dne objednal, potkali se, a K. mu říkal, že našel určité skutečnosti ohledně Dalkie, že mu to připadá divné, ale dopravní podnik to chce. Tak si to ověřil na dozorčí radě, ukázala se tam pravda, smlouva s Dalkií se vypověděla a ušetřilo se nějakých 450 000 měsíčně. Nebylo to za málo peněz a K. chtěl dělat další analýzy. Pak za ním K. přišel a řekl mu, že ředitel s ním byl nespokojený, že je nespokojený s jeho prací, že dělá samé tabulky, věci, analýzy, a že on to po něm nechce, že po něm chce jinou práci, a byl zavezen na schůzku za Ing. D., a tam mu bylo oznámeno, že je nějaký B.ův člověk a poslouchá B. a nedělá to, co si představují oni. A K. mu řekl, že mu byla dána výpověď. Když se na to zeptal ředitele, ředitel to nepopíral a řekl mu, že je s ním nespokojený. Když K. hájil a chtěl, ať ho ještě vyzkouší, tak s tím ředitel souhlasil. Na to mu Ing. K. osobně řekl, že má své roky, bylo mu 55 nebo 60 let, že na takové zacházení není zvyklý, a že to v rámci své kariérní zralosti nehodlá podstupovat, takovou metodiku, aby ho někdo zkoušel, když je chytřejší než oni, a proto odešel. A pokud se nemýlí, tak ředitel K. měl nějaké černé svědomí, a ještě s ním uzavřel několik smluv na dopracování některých jeho projektů, což mu připadalo úplně kuriózní, protože ty projekty, které mu připadaly zbytečné, a za které Ing. K. vyhodil, tak je nechal za peníze dopravního podniku dopracovat, aby tam byly. Šlo o procesní analýzy zpracování tepla. Měli nějaké haly, pořád se tam topilo, montovala se tam nějaká zařízení, bylo tam 22 stupňů jako v kanceláři, takže tam došlo k X procesům, které ušetřily stovky tisíc dopravnímu podniku. A to měl on na starosti. K dotazu, co ví o vztazích Ing. D. k Městské nemocnici v Ostravě, případně, zda ví o vazbách na některé z těchto osob, uvedl, že Městskou nemocnici Ostrava měla ve své gesci Simona P., tam je vztah podle něho naprosto jasný, ona se za něj nestyděla, také jim to říkala, často používala verzi „on je dobrý, on mi radí, já je musím poslouchat, oni mne vždycky někde dají“. Byla místostarostkou, byla náměstkyní v Sareze, dnes je pořád v městském podniku. Byla náměstkyní, tak věděla, že politicky, když bude v této koleji evidentně působit déle a neskrývala větu, kterou často používala: „Já budu s nimi, oni mne někam dají.“. V politice nebyla tak zběhlá, a když si povídali, tak z ní ledacos uteklo, nějaké informace, díky tomu moc dobře věděli, kde si dávat pozor, kde to bojkotovat, co do nějakých investic nedávat, a schválně to nedávat, a potom to vyvrcholilo až v situaci, kdy mu nepopiratelně dala najevo, že s tím je nespokojen Ing. D., že tam není chirurgický sál a další jiné věci, protože oni nikdy neschválili s kolegou Ing. S. v IPRM na dotačním programu na další jiné země, samozřejmě pro ně to byly technické důvody, na komunikace měl vždy 85 % a projelo tam přes 2 miliardy, a v nemocnici dostávali sotva 30 nebo 40 %. A ještě k tomu, když se připravovalo zateplování nebo další věci, tak kromě toho, že jim přišlo velice úžasné, že některé stavby stály v nemocnici opravdu dost peněz, tak se nim od zaměstnanců dostávalo, jako je třeba Palička, že čerpali evropské dotace, chtěli zateplit nějaké budovy, a oni přišli na preventivní kontrolu a zjistili, že když chce zateplit LDN, tak tam píchli tužkou a zjistili, že je tam 5 cm polystyrénu a chtěli zateplovat budovu, co už je zateplená. A tak podobně. Jako člen rady statutárního města či zastupitel se vůbec nezabýval tím, že stavební zakázky na rekonstrukci některých pavilonů městské nemocnice vždy vyhraje spol. VOSTAV. Ani to v té době nevěděl, přestože pracoval 20 hodin denně, byl to hektický život. Ostrava má 16 stoprocentně držených společností, které mají obraty v desítkách milionů, a 160 svých příspěvkových organizací a další jiné věci, a na městě se zabývají tím, co musí. Nevěděl, kdo vyhrával veřejné zakázky, navíc si je vypisovala nemocnice sama, nebylo to v odboru investic, takže

to nevěděl. Poprvé s tím byl seznámen až při svém výslechu, když se ho zeptali na společnost VOSTAV, řekl, že ji zná jen z doslechu, a uváděl, že stavěla dům Miroslava N. Spol. Seller Moravia zná, také Romana T. Ví, že jde o firmu na administraci výběrových řízení. Neměl na starosti odbor investic, takže on sám na svém odboru tuto firmu nikdy nepoužil. O vztahu spol. Seller Moravia k Ing. D. neví vůbec nic. Jiřího H. zná jen z obchodních výpisů, že působí v těchto společnostech, několikrát se viděli při různých společenských akcích. Jejich vztah byl čistě pracovní. Nějakou pracovní diskusi však neměli. Jméno Jaroslava K. zná také, buď z Krnovských strojíren, nebo z PRAGOIMEXu. Romana G. zná jen z hlediska toho medical něco, ale jinak se neznají. O spol. Business Advisor se dozvěděl až při prvním výslechu. Pak její jméno používal při jednáních dozorčí rady, kdy se ptal na to, zda členové dozorčích rad a představenstva říkali pravdu, nebo ne. S pozdějším ředitelem dopravního podniku Ing. H. se potkal poprvé v rámci toho, když mu dělal přípravu švýcarských fondů a přípravu tramvajové trasy v Ostravě-Jihu a věci týkající se rekonstrukce tramvajových zastávek. Vždy se s ním bavil jen po procesní stránce. Potom, po nějaké době, se stal Ing. H. ředitelem Ekovy elektrik a on ho v té době viděl, jako člověka, který normálně působil, nikdy neslyšel o tom, že by měl vazby s Ing. Martinem D. H. mu to nikdy osobně neřekl, ty informace se dozvěděl až z médií. Tomáše F. zná, je to jeden z licí, co v podstatě připravoval podle jeho dokumentace na DPO investice. Byl to zaměstnanec jako K., T. a další. Takový poskoci na odboru investic, kteří připravovali veřejné zakázky. Postupně se dostávali k nim na dozorčí radu. Těžce by si je po těch letech vybavoval, ale to jméno bylo pro něj zajímavé, protože to byl člověk, který na jeho věcné dotazy odpovídal tak, že to, že skončil, si nezasloužil. Zase, jestli tak odpovídal, protože byl hloupý, anebo to bylo chtěné, anebo tak účelové, to nemůže vědět. Pokud byl obhájcem JUDr. Kijasem dotázán na vzdělání Libora H. a jeho zkušenosti, uvedl, že netuší, jaké má p. H. vzdělání a zda získal v minulosti nějaké pracovní zkušenosti s výrobou a opravou kolejových vozidel, zda byl někde zaměstnán na podobné pozici, ale podotkl, že to neví ani o žádném jiném zaměstnanci v rámci dopravního podniku, kteří předkládají ty zadávací dokumentace. H. vydával nějaký časopis, který se zabýval dopravou a technickými věcmi a tím, co je na trhu moderní, on ten časopis četl a většinu těch článků psal H. a on si nemyslí, že je napsal špatně. Pro něj je to člověk, který to, co mu řekl, tak to si ověřil na dozorčí radě a byla to pravda. Ale netuší, jestli ty články psal on nebo jeho babička. V dozorčí radě dopravního podniku byl od prosince 2012 do konce r. 2014. Možná tam setrval do ledna nebo února 2015, protože ještě neměli kandidáta na výměnu. Pokud zmiňoval situaci v dopravním podniku o veřejné zacházce, kdy byla neochota otevírat obálky a zakázku dokončit, tak to trvalo asi rok, bylo to od poloviny r. 2013 do poloviny r. 2014, kdy působil v dozorčí radě. Pokud uváděl k porovnání cen rekonstrukce tramvají T3, že existuje tramvaj, která vychází jako nová a je levnější, měl na mysli třeba výběrové řízení z tisku 108, někde v polovině r. 2014, zápis z dozorčí rady. Byla to jedna z veřejných zakázek, která se měla zabývat modernizací středněkapacitních tramvají 8 ks, a je tady několikrát ředitelem argumentován důvod, proč nemůžou tu zadávací dokumentaci, nebo zakázku dokončit, a je tady od něj několik poznatků, a potom už i poznatků za přítomnosti jiných lidí, že je to podle jeho názoru úmysl, že se nejedná jen o to, aby to časově protahovali do doby, než budou čelit té otázce, takže konkrétní odpověď je zápis z té dozorčí rady. Jednalo se o tramvaje. Když se potom ty obálky otevřely, tak u těch středněkapacitních se ukázalo, že ředitel argumentoval tím, že to bude něco, co bude stát 20 milionů, 30 milionů a že to nebude možné, ale potom se ukázalo, že vycházely jen na 16 milionů. K dotazu, zda byla uzavřena nějaká smlouva na tramvaje porovnatelné kapacity, technickým vybavením s tou rekonstruovanou T3 a na nákup nových tramvají v hodnotě 16 milionů, uvedl, že tramvaje, které se modernizovaly, mohla modernizovat jen jedna společnost na trhu, nikdo jiný. Takže je otázka, co je srovnatelné. Když je ta tramvaj stejně kapacitní, tzn., že nejsou ty dva sólo vozy, ale je stejně kapacitní, tak má v sobě kabinu, má v sobě každá něco jiného, otázka je, co je srovnatelné. Nicméně z hlediska nabídky komfortu a potřeby DPO a její následující údržby si myslí, že srovnatelné tramvaje neexistují. K dotazu, zda existuje podle jeho názoru srovnatelná tramvaj nová, nabízená nebo dokonce s uzavřeným kontraktem, která by byla porovnatelná s cenou těch renovovaných tramvají T3, uvedl, že neví, co je srovnatelné. To, že má auto 4 kola a jezdí, je to

srovnatelné, protože má 5 dveří, a pokud má 5 dveří, zda je to srovnatelné. Osobně si myslí, že když vezme potřebu dopravního podniku, tak ano. Pokud mu byla předestřena písemná vyjádření spol. Pars, Škoda a Inekon s tím, že výběrového řízení se neúčastnili, protože se jim nezdála atraktivní cena, nebo měli plné kapacity, svědek uvedl, že dopravní podnik na veřejnou zakázku modernizace tramvají typu T3, nebo Vario, nebo K2, to se rozlišovalo podle toho, kolik mají dveří apod., požádal drážní úřad třeba v r. 2013 o sdělení, zda existuje i někdo jiný, o kom je sepsáno od představenstva společnosti vyjádření. Z vyjádření Krnovských strojíren a opraven s.r.o., drážní údržby, a technických podmínek vyplynulo, že jediný, kdo může modernizovat, je PRAGOIMEX a.s. Na základě toho probíhala veřejná řízení bez uveřejnění, protože byl jeden dodavatel. Toto je listina, která je právě v té analýze, kterou nechával dělat u dopravního podniku, kdy DPO požádal, protože mu připadalo divné, aby bylo výběrové řízení bez uveřejnění, jestli by i přesto mohl obeslat jiné dodavatele, kteří by třeba mohli říct, že by jim mohli dodávat. Možná proto jsou ve spise ty listiny. Když po něm chtěli veřejnou zakázku v r. 2014 a 2015, tak chtěl, aby obeslali ten trh, a tam se ukazovaly jiné skutečnosti, že najednou nejsou jiní atd. Ale předtím to bylo výběrové řízení bez uveřejnění, tam se nemohli hlásit. Hovoří o několika zakázkách od r. 2008 do r. 2011 bez uveřejnění. Konkrétně je tedy nějaká modernizace 11 ks tramvají T3, veřejná zakázka rekonstrukce tramvají T3 na 18 ks Vario. Tam bylo několik veřejných zakázek, které byly před ním, které si vyžádala policie, z r. 2008-2010. K dotazu obž. Ing. Martina D., zda je mu známo, že pod jeho vedením 6. 3. 2013 bylo vypsáno řízení bez uveřejnění, aby se mohla účastnit jen spol. PRAGOIMEX, tedy nikoli v r. 2008 nebo 2009, ale v r. 2013, uvedl, že tato veřejná zakázka byla uveřejněna z toho důvodu, že členové dozorčí rady byli pořád přesvědčováni, že je to nejvýhodnější věc, a trvalo jim rok, než přesvědčili vedení DPO k tomu, že existuje i jiný způsob veřejné zakázky. Podle zákona o obchodních korporacích, mohou jako dozorčí rada nesouhlasit s nějakou veřejnou zakázkou, nebo něčím, nicméně ručí celým svým majetkem v té věci, takže pokud tak neučiní představenstvo společnosti a ukáže se, že mají pravdu, tak ponese škodu představenstvo společnosti. Pokud tak neučiní a ukáže se, nemají pravdu, tak ponesou celou škodu nezískání dotace zase oni, jako členové dozorčí rady. Tzn., je poměrně těžké dokazovat, kde ta škoda na tom trhu je, a proto celou dobu apelovali, ať to není, ale když byly vypsané dotace ve výši 40 % a DPO nebyl ochoten vypsat jiné výběrové řízení, a zrovna v té době r. 2013 už existovala zadávací dokumentace pro středněkapacitní vozy, ale jen je představenstvo nechtělo vypsat, nebyly jiné možnosti. Dále k dotazu, zda pod jeho vedením, jako předsedy dozorčí rady v r. 2014 za spoluúčasti Libora H., byly zmíněny zadávací podmínky pro veřejnou zakázku na dodávku tramvají tak, že se jich mohla účastnit pouze jedna firma, protože ostatní dvě musely být vyloučeny, a tato veřejná zakázka musela být zrušena, uvedl, že komise připravila zadávací podmínky s tím, že DPO měl své zaměstnance, kteří moc dobře věděli, jaké technické parametry mají jednotlivé vozy, takže když se snažil tlačit na to, aby byla veřejná zakázka otevřená pro více firem, a tito zaměstnanci jim pořád strkali technické parametry, které však oni nebyli schopni odhalit, tak si z toho ti zaměstnanci udělají trhací kalendář. Jedna část té zakázky byla taková, že se do ní přihlásily 3 firmy a z toho byly 2 vyloučeny. On, jako člen dozorčí rady, se ale nedozví, jestli byly vyloučeny z toho důvodu, že nepředložili podepsanou smlouvu, nebo byly vyloučeny kvůli toho, že neměli nějakou referenci, neví z jakého důvodu, ale obž. Martin D. má pravdu, pokud tvrdí, že byly vyloučeny v této zakázce 2 společnosti, zůstala 1, se kterou nebyla uzavřena smlouva. Proto také požadovali vypsání nové veřejné zakázky se změnou zadávací dokumentace.

148. **Pokud jde o hodnocení výpovědi svědka Aleše B., je nutno poukázat především na telefonními odposlechy prezentovanou snahu obžalovaného odstavit Ing. D., a naopak veřejné zakázky sám ovládnout. Lze tedy obecně konstatovat svědkovu nevěrohodnost a jeho výpověď je tedy do jisté míry nutno brát s rezervou pro její neurčitost a skutečnost, že chvílemi se tato výpověď měnila v politické proklamace o vlastních úspěších. Nicméně na druhé straně, pokud jde o konkrétní skutečnosti týkající se obž. Ing. Martina D., soud považuje tuto výpověď za pravdivou, odpovídající reálně prožitým událostem, a tedy zcela jednoznačně svědčící o vlivu Ing. Martina D. v Dopravním podniku Ostrava, Městské**

nemocnici v Ostravě a na krajském úřadě obecně. Ostatně, proč by jinak svědek Aleš B. společně s Jiřím S. se snažili vliv Martina D. potlačit jeho vliv, byť s úmyslem získávat prospěch pro sebe, kdyby Ing. Martin D. žádný vliv a zájem o podíl na veřejných prostředcích neměl, tak, jak to tvrdí jeho obhajoba. Byť je tedy svědek Aleš B. obecně možná nevěrohodný, jeho výpověď má i na základě odposlechnutých hovorů svůj reálný základ představovaný vlivem Martina D. na Miroslava N., Simonu P. a Lumíra P., chod dopravního podniku a také městské nemocnice. Jinak by se totiž Jiří S. a Aleš B. svými politickými kroky, které plánovali, nesnažili Martina D. a porubskou organizaci ČSSD odstavit od politické moci. A byť tedy svědek Aleš B. možná má tendenci vypovídat v neprospěch Martina D. z určité osobní zášti způsobené jeho předčasným ukončením politické kariéry, její reálný základ spočívající v popisu vlivu Martina D., je nutno považovat za pravdivý, a tedy usvědčující obžalované z protiprávního jednání.

149. **Svědkyně Petra D.**, manželka obž. Ing. Martina D., využila svého zákonného práva a s ohledem na vztah k obž. Martinu D. odepřela vypovídat.

150. **Svědkyně Zuzana K., dříve T.**, která byla zaměstnána ve spol. D. & partneři jako asistentka, jako svědkyně využila svého práva a odepřela vypovídat, neboť by si mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání.

151. **Svědek Ing. Radim D.**, bratr obž. Martina D., rovněž využil svého práva a s ohledem na vztah k obžalovanému odepřel výpověď.

Svědci k vlivu Martina D.:

152. **Svědek Ing. Jaroslav P.**, senátor a dřívější ministr zemědělství, hejtman MS kraje od r. 2008 do r. 2012, člen ČSSD, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20731/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku – č. l. 3413/sv. 12), vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Ing. Romana G., který pracoval v Krnově jako ředitel krajské nemocnice, a poté jako zástupce firmy Martek Medical. Ani obž. Ing. Martina D. nezná, četl o něm pouze v denním tisku. K dotazu policejního rady pak uvedl, že Miroslav F. z Krnova, který byl tiskovým mluvčím Nemocnice v Novém Jičíně, a popřel, že by s Miroslavem F. a Daliborem B. hovořil na zahrádce před restaurací v Krnově o Miroslavu N. Oba jmenované tam sice potkal, ale pozdravil je pozdravem „nazdar hyenky" a pokračoval dál. Jednoznačně vylučuje, že by s nimi hovořil, protože jeden z nich ho udal na policii v souvislosti s Nemocnicí v Novém Jičíně. Takže vylučuje, že by s nimi o čemkoli mluvil. Znovu uvedl, že v souvislosti s výkonem svých funkcí se nesetkal se jménem Ing. Martina D., ale ví, že existuje a existoval Ing. Martin D. Nikdy neměl tu čest se s ním potkat a cokoli s ním řešit, a pokud to bylo míněno v době jeho působení na krajském úřadě, neví, že by ho kontaktoval oficiálně nebo neoficiálně, nebo že by kontaktoval tehdejšího náměstka *(pozn. soudu: Jaroslav P. byl hejtmanem MS kraje v době od r. 2008 do r. 2012, v tomto období vykonával Miroslav N. funkci náměstka hejtmana pro dopravu, životní prostředí a zemědělství)*, nebo jakéhokoli náměstka kraje. Neví o tom, že by v tomto smyslu byly tendence, a pokud by byly, tak by to snad zaznamenal. Dále uvedl, že jméno Ing. D. bylo známé, vnímal ho, že je to nějaký podnikatel, ale nic bližšího o něm nevěděl a neslyšel, nevěděl ani v čem podniká. Do doby, než to p. L. v Mladé frontě zmínila, tak vůbec nevnímal, v čem D. podniká, co dělá a neměl důvod to vnímat. Tento člověk v jeho přímém okruhu nepůsobil, nekontaktoval jej, nechtěl po něm nic, ani po kraji nic nechtěl. O existenci nějakých nahrávek, v nichž má být zachycen hejtman MS kraje Miroslav N. v nějakém kasinu, neví. Proč p. F. říká, že s ním hovořil o Ing. D. a Miroslavu N., neví, asi chce být zajímavý.

153. **Svědectví Jaroslava P. tedy k objasnění žalovaných skutků nepřineslo žádné skutečnosti, nicméně obž. Martina D. a další spoluobžalované ani nevyviňuje, přičemž je s podivem, že svědka jako hejtmana, náměstek pro dopravu Miroslav N. se svým velmi dobrým přítelem Ing. D. vůbec neseznámil, a to ani v rámci četných kulturních a sportovních akcí, když nelze přehlédnout, že ostatní členové ČSSD, byť kontakty s Ing. D. popírali, nejméně setkání na kulturních a společenských akcích potvrzovali. I samotné**

tvrzení, že Ing. D. byl podnikatelem, obecně, bez spojení s nějakou společností, nepodporuje závěr o věrohodnosti svědka.

154. **Svědek Miroslav F.**, mediální poradce, jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení čtena dne 15. 2. 2017 (č. l. 20178/sv. 66 – č. l. 49v zvláštního svazku – č. l. 2581/sv. 9) vypověděl, že se jménem p. D. se setkal před krajskými volbami (pozn. soudu: r. 2012), kdy mu někdo nabídl video, na kterém byl zachycen tehdejší náměstek hejtmana a jednička na kandidátce p. Miroslav N., jak hraje v nějakém kasinu a prohrává desítky tisíc Kč. Ta sekvence měla možná 10 minut. S tím, že N. měl v onom kasinu podepsat směnku a součástí té nabídky měla být i ta směnka. Nechápal důvod, proč mu to nabízeli, nicméně řekl, že tyto věci ho nezajímají. Byl sice členem ČSSD, ale politické ambice neměl. Součástí nabídky tedy měla být i směnka, kterou N. v kasinu podepsal řádově na 1 milion Kč, možná do dvou. Celé mu to připadalo přitažené za vlasy a jako diskreditační kampaň. Proto nabídku odmítl. Pár dní po této nabídce seděl v Krnově v řecké restauraci na zahrádce s Daliborem B., redaktorem ČT, podle něj nejlepším novinářem v republice, kamarádem a kolegou. Řešili spolu nějaké věci a šel kolem tehdejší hejtman Jaroslav P., se kterým se oba nějakým způsobem znají. Protože B. o něm točil reportáže v souvislosti se Setuzou a M. ještě v době, kdy byl P. ministrem zemědělství, a on protože dělal mluvčího pro Nemocnici v Novém Jičíně. P. si k nim tehdy sedl. B. považuje P. za člověka, kterého nechytili při zlodějině a že je technolog moci. Rozhovor se odehrával v takovém duchu neustálého špičkování B., kdy B. P. říkal, že víme, jak to chodí, a ten jeho penzion, který se proflákl v té době, a narazili na jméno Jakub H. O něm se všeobecně ví, že dělal P. na kraji poradce a má stejnou značku vozu i stejnou barvu jako P. a na kraji byl jako doma. P. se bránil tím, že H. zachránil kraji spoustu milionů a že si své peníze zaslouží. O částkách se nehovořilo, on je ani nezná. Rozhovor se stočil na krajské volby, které měly být v řádu několika měsíců, a když se bavili o tom, jestli bude N. dobrým hejtmanem, tak P. řekl, že by mohl být dobrým hejtmanem, kdyby neměl D. On si nejprve myslel, že je to nějaký potomek, myslel si, že je to syn a že je nějaký náročný. Pak jim to P. upřesnil v tom smyslu, že řekl N., že jestli se tam D. ještě někdy objeví, tak ho nechá vyvést. Ptali se proč a odpověď zněla, že D. se chová jako mistr světa a N. stáhne do záhuby, nebo něco v tom smyslu. Pak o D. dlouho neslyšel, jenom takové útržky, že řídí Ostravu přes P., P. a přes N. Jednou na nějaké obchodní schůzce seděl v Imperialu, asi před 2 lety (cca r. 2013), vedle nich si sedli nějací lidé, a když odcházeli, tak mu ten jeho obchodní partner, byť je z Prahy, žije tam a podniká, řekl, že vedle nich seděl král Ostravy Martin D. On se tomu zasmál a nijak to nekomentoval. Pak se na konci února r. 2014 na žádost Nely L. setkal s Martinem D. Důvod byl jednoduchý, Nele L. bylo Martina D. líto, a jemu, protože v té době bylo už po těch domovních prohlídkách a Nejvyšší soud vydal odůvodnění na stížnost a bylo to i v novinách, kde se hovořilo o nějaké ostravské chobotnici, kterou měl vést p. D., p. L. a p. T. a neví kdo všechno ještě další. Sešli se v restauraci Viktorka a dohodli se na jedné věci, protože D. měl strach, že je monitorován policií, že mu bude klást otázky a on mu bude odpovědi psát na papír. D. mu řekl, že se s ním sešel z toho důvodu, že chce vědět, kdo může za to, že má problémy, které má. Nechápavě mu odvětil v tom smyslu, že jestli čeká na další lidi, tak říkal, že ne. Říkal, že za to jeho stíhání a vyšetřování policií může p. B., on (tedy Miroslav F.) a bývalý poslanec Radim T. Řekl mu, že se mýlí, tedy alespoň v jeho osobě, že s tím stíháním nemá nic společného a že za ním určitě nechodil jako pes, aby na něho hledal nějaké věci. D. na něj působil dojmem zlomeného člověka, bylo mu ho líto. Mluvil o tom, že mu snad vyhořel byt, chytla mu nějaká nová vinotéka a že měl indicie, že někdo chce ublížit jeho dceři, které snad platil i ochranku. Z obou těchto věcí vinil p. L. On však věděl, že v té době byl L. v Brazílii, ale D. mu řekl, že L. v žádné Brazílii není, že se schovává a čeká, jak to dopadne, což jeho pobavilo. Pak se začal D. ptát na věci, které byly uveřejněny v Mladé frontě dnes, které byly z dokumentu Nejvyššího soudu, které lze normálně najít na internetu. V tom dokumentu se psalo, že D. a T. zjišťovali od osob, které mají vazby na policii, nebo přímo od policistů, zda jsou sledováni, nebo monitorováni. On na to navázal, protože se říkalo, že hejtman N. má policajta, který mu nosí informace, tak se D. zeptal, jestli je to pravda, tak mu D. napsal na papír příjmení. Napsal tam R. Ptal se ho i na podrobnosti, ale D. se vyhnul odpovědi. To jméno napsal velice rychle bez

přemýšlení, ale neví, jestli to nenapsal třeba ze msty, to nemůže vědět. Ale protože musí říkat pravdu, tak ji říká. Potom došli na jména, která zná, což byl MUDr. N. a Ing. Š., protože jim dělal mluvčího v Novém Jičíně, než odešli do Ostravy. Jeho reakce byla taková, že Š. je hajzl a N. kurva, protože po něm chtěl, aby zařídil tchýni nějakého poslance, nyní už ví, že to byl p. R., a p. P. invalidní důchod, který jí vzali, a on mu sehnal nějaké znalce, kteří vydali takový posudek, že ten invalidní důchod dostala zpět. Na to mu řekl, že N. zná roky a že ví, že by nic takového neudělal. A to je pravda, za to dá klidně ruku do ohně. A ještě mu řekl, že p. M. řekl, že N. zakázal pouštět D. k němu, pokud není s p. P. Následně ale začal na p. M. velmi nadávat, tvrdil, že mu dluží peníze, hovořil o sumě 300 tisíc Kč, na víc chtěl věci, působilo to na něj až divně, jakoby účelově, na které neměl nárok, ale to nekonkretizoval. Přes M. se dostali k p. P., o které mluvil velmi hezky, že je to hodná ženská, která se snaží politiku dělat dobře a snaží se bojovat za špitál, že se jí snažil pomoct proti ostatním radním prosazovat nějaké projekty, ale nekonkretizoval to. Potom se rozhovor zvrhl do obecné roviny, kde řešili děti, říkal, že má těžce nemocnou maminku, že ta prohlídka měla probíhat i u ní, ale že policie byla natolik korektní, že dovolila, aby maminku odvezli a u té prohlídky nemusela být. Pak mu D. říkal, že nějaké peníze zdědil a že měl z nějakého dědictví dost peněz, které mu snad policie měla vzít. Následně se dostali ke kulturnímu domu Poklad a k p. P., ptal se D. na tu rekonstrukci, která podle dokumentu z Nejvyššího soudu měla být jednou z prošetřovaných zakázek. Napsal přesně tu sumu a úsporu, které bylo při rekonstrukci dosaženo, tak se ho zeptal, jestli je to standard, když jde firma na krev, a ptal se, která firma to byla. D. mu řekl, že je to akce P., který do toho chce namočit p. P. Neví jak, a že za to, že firma Ridera nabídla tak nízkou cenu, by měla ta firma dostat první dvě etapy stavby na nějaké hale, ale nekonkretizoval na jaké. Myslel sportovní halu, a že jde o zakázku v řádech 100 milionů. Také hovořil o tom, že na dům kultury Poklad se mají zaúčtovat nějaké vícepráce a brzo, ale proč, to neřekl. Nakonec si postěžovat, že se cítil do září jako mistr světa, a teď jeho kamarádi, kterým pomohl, se od něj odvracejí a nechtějí se k němu znát. Ptal se, koho tím myslel, a on napsal, že hlavně P. Ještě se dostali k jedné věci, a to že L. v Mladé frontě dnes tvrdil, že N. chtěl po něm, když mu zařídí nějakou dotaci, 2,5 % zpátky. Na to se p. D. usmál a napsal 4,2 % a nechtěl to dále konkretizovat. Potom se rozešli, a ještě si vyprávěli obecné věci. D. mu řekl ještě jednu věc, že ví, že půjde sedět a pak se nějak rozloučili. Jemu bylo Martina D. líto, protože na něj působil, byť nechce být sentimentální, ale jako oběť. Že se do toho soukolí dostal nějak omylem, neví, těžko říci, je to jenom jeho dojem. Poté, když odjeli z té Viktorky, tak za ním jela červená Fabia Combi, což mu připadalo trochu divné. Navíc chtěl odbočit a byl takový zmatený, tak odbočil o cestu dřív a udělal přestupek, ale ne schválně. Přejel při otáčení dvojitou plnou čáru. Ta červená Felicie udělala totéž. Tak potom zastavil na jednom parkovišti, neví, kde přesně, ale ta Felicie tam byla také. Tak si zakouřil, chodil nahoru a dolů a zhruba za 10 minut jelo kolem bílé Audi A7. Protože vyjížděl z parkoviště od té Viktorky za p. D., tak věděl, že to byl p. D. Od té doby se nekontaktovali, ví, že p. D. je na vazbě. Když přijela ta A7, tak potom odjela ta Fabie pryč. On ještě nějakou dobu počkal a pak jel domů. To je všechno. Už si nepamatuje, kdo mu nabízel to video, byl to nějaký pohounek od ODS. Ví, že to video existuje a ví, kdo ho má, ale ví, že tu směnku nemá. Video mu nabízeli zřejmě proto, že se o něm všeobecně ví, že dělá krizový public relations i volební kampaně. Ví, že to video má Dalibor B. Ví, že chce znovu dělat kauzu D. Byl to vlastně jeden z těch důvodů, kdy on chtěl p. D. přimět, aby se s B. sešel a řekl pravdu, ať to neodsere za všechny. To mu tedy nabízel, když se ho ptal, co má dělat, tak on D. řekl, že tam jsou nějaké věci, které nebyly podle zákona, ať se zkusí domluvit se státním zástupcem, ať to dá televizi, jak to bylo. D. na to odpověděl něco v tom smyslu, že nechce spadnout ze schodů a smál se. Dál na to už nereagoval. To video z kasina viděl, byl to záběr z bezpečnostní kamery, který snímal ruletu a okolo sedící lidi. Byl tam p. N., nebo člověk, který se mu nápadně podobal. Video mu na schůzce bylo přehráno přes notebook, bylo na flešce. Součástí nabídky byla i směnka, ale tu samotnou nikdy neviděl. Nemá rád diskreditační kampaně, je to tenký led. O té nahrávce hovořil i hejtman P., když seděli v té řecké restauraci, protože na to také přišla řeč. Pokud byl dotázán, proč se s ním chtěl Martin D. setkat a tyto věci mu říkal, čím mu mohl být prospěšný, svědek odpověděl, že dělá krizový public relations.

S Nelou L. se o tom bavili, říkala, že měla schůzku s p. D. a že si stěžoval, že je vláčen v novinách a nese to těžce. Tak využil té příležitosti a řekl, že by mu mohl pomoci. Ale chtěl se dostat k p. D. s nabídkou p. B., aby p. D. řekl, jak to bylo, do televize, aby na sobě nenechal všechnu tu vinu, která je mu kladena. P. L. mu to řekla, dala mu na něj číslo a D. dala jeho číslo. Má SMS uložené ve svém mobilu, kdy předložil při výslechu vzájemnou komunikaci, na které se domluvila schůzka, následně si s Martinem D. zavolal a domluvili si schůzku na 26. 2. 2014 ve Viktorce. Při schůzce se Martina D. na žádné zakázky neptal. V tom dokumentu Nejvyššího soudu byla zmíněna snad jen Porážková ul. a on sám nevěděl, jaké další konkrétní zakázky policie vyšetřuje. Na kontakty s politiky se ho ptal, ptal se na p. P., Martin D. tvrdil, že s ní chtěl mít poměr, a tomu se zasmáli. Pokud byl dotázán na p. R., uvedl, že jeho otázka k Martinu D. byla taková, že se ho ptal, že se povídá, že N. se v Porubě chlubí tím, že má svého policajta, který mu vše řekne a vše donese. D. na to reagoval tak, že velmi rychle a bez přemýšlení napsal příjmení R. na papír, který používali. On se ho zeptal, jestli je to jméno nebo příjmení, D. mu řekl, že je to příjmení. Tím to dále zhaslo. Ale jak říkal, neví, zda to nebyla jenom msta, že to řekl je proto, že mu ten R. třeba nějak ublížil, nebo to nebylo upřímné. Martin D. mu neřekl, jak se sám angažoval ve věci rekonstrukce kulturního domu Poklad. D. mu pouze řekl, že Ridera šla s cenou tak nízko, protože to měla být akce P. a že za to měla dostat první dvě etapy na stavbě nějaké sportovní haly. Neřekl které, nebo si na to nevzpomíná. První krok ke schůzce s D. udělal v podstatě on přes Nelu L., protože zmínila, že s D. byla na kafi, tak se jí ptal, zda s ním komunikuje. L. řekla, že nemá důvod s D. nekomunikovat, protože jí nikdy nic neudělal, a že není jako P., který se s ním radil, nebo s ním chodil, a najednou ho přestal znát. V něm to probudilo starý novinářský instinkt, už o tom s Daliborem B. mluvili, a on řekl, že by bylo nejlepší, kdyby D. k celé záležitosti něco řekl. Tak toho využil a poprosil Nelu L., ať se ho zeptá, zda by se s ním nesešel. P. L. chtěla nějaký PR na zviditelnění své osoby, tak ji napadla taková věc, že kraj je postižen onkologickými chorobami více než jiné, díky životnímu prostředí a dalším faktorům, a jedna z možností, jak pomoci v tomto dalším lidem, je darování kostní dřeně, což je při rakovině krve jedna z léčebných metod. Ji to nadchlo, a tak řešili, co by se dalo dělat, že by bylo dobré, aby mladí sociální demokrati nepolitikařili, ale podali společnou pomocnou ruku, protože sami nevědí, kdy budou pomoc potřebovat. Dále uvedl, že s Ondřichem L. se stýká pravidelně. Pokud se měl vyjádřit ke vztahu Oldřicha L. a Martina D., uvedl, že ví, že byli známí, tykali si. Byli spolu na tenise. Poté mezi nimi došlo k nějaké roztržce, kdy Martin D. po Oldřichu L. chtěl, aby zašel na nějakou firmou, aby stáhla svou nabídku na nějaké stavbě, snad pavilonu opic v ZOO, neví. L. to odmítl, řekl mu, ať se nechová jako idiot, a tím to skončilo. Pokud mu bylo předestřeno, že žádal 12. 4. 2013 telefon na Martina D. po Oldřichu L. s tím, že z něj měl chtít dělat mediální hvězdu, uvedl, že telefon na Martina D. dostal od p. L., ale tento telefon už nefungoval, takže se s ním nespojil a až v únoru r. 2014 ho dostal od Nely L. Mediální hvězda byla o tom, že tehdy šlo o nějakou zakázku, přesně si nevzpomíná, ale asi letiště Mošnov. Letiště vyhlásilo nějakou zakázku a firma, která to vyhrála, údajně měla být nějakým D. koněm. *(pozn. soudu: v úvahu přichází VAE Controls)* Ale byla to historická věc, už neví, který rok. Protože se Martinu D. nedovolal, aby mu to řekl, tak se na to vykašlal. Neví přesně, odkud ty informace měl, ale vždy nějaké informace měl. Byl to zdroj, jedna paní povídala, a člověk si k nim potom dosazuje ty neznámé. Je to investigativní novinařina, a to ho baví. Díky tomu, že chtěl H. a nedostal ho, protože H. je z Krnova, resp. z Bruntálu, ale v Krnově figuruje jako správce nemovitostí, kdy má vazby na P. Jemu tehdy šlo o p. Š., který vyhrál jakousi soutěž nebo výběrové řízení na analýzu nemocnic, ta firma byla na světě 2 dny a hned vyhrála zakázku. Ví, že to zprostředkoval H. D. se říkalo „N. H." nebo „D.". Takže víceméně šlo jen o to, že to policie vůbec nedělala. Pokud mu byl přehrán rozhovor s Oldřichem L., uvedl, že si už přesně nepamatuje, šlo o nějakou informaci, že Martin D. nějakým způsobem řešil tyto zakázky přes firmu, tuší SELLER Moravia, a mělo jít o nějaké stavební zakázky. Druhý areál za 200 milionů měla být nějaká akce kraje, pokud si pamatuje. Chtěl říci N., ať si dává majzla. Pokud byl dotázán, zda měl nějaké informace o tom, že D. rozhodoval o všech zakázkách a měl chodit pro výpalné, svědek uvedl, že tyto informace měly kolovat po Ostravě dva roky a on je měl ze tří zdrojů nezávisle na sobě. Tak

je považoval za relevantní a pravdivé, a jak se ukázalo, byla to pravda. Jinak by D. neseděl ve vazbě. Na zdroj těchto informací si však nevzpomíná. Tu Opavu měl od někoho z kraje, a ty Fifejdy, tak jedna z těch informací byla od p. M. Ale neřekl ji osobně jemu, ale měl ji zprostředkovaně. V Opavě se mělo jednat snad o nějaký pavilon v nemocnici. Dále k dotazu obhájce uvedl, že schůzku s Martinem D. v restauraci Viktoria nenahrával. Částka za nahrávku Miroslava N. v kasinu nepadla. Bylo to takové, my ti něco dáme a ty za nás ve své debilní spravedlnosti hlupáčku udělej práci, aby ho zdiskreditovali. Proto nahrávku na té schůzce odmítl. Pokud byl dotázán na svůj vztah k dalším členům ostravské ČSSD, tedy K., B. a S., uvedl, že K. viděl pouze v televizi, s B. se stýká, je to hasič a ví, že mu docela ublížili. Se S. nikdy nemluvil, přišly mu od něj dva e-maily, kolovalo to po Ostravě, byl to nějaký hromadný e-mail. Týkalo se to firmy PROPAG-STORM, že přes to se měly posílat peníze, že ta firma měla první rok svého působení přes 400 milionů Kč. To bylo v tom materiálu, který rozdával K. Neví, kdo ten rozbor dělal, byla tam tabulka, kde bylo rozepsáno, ve kterém roce, a bylo to za 4 roky a rozpis tržeb za jednotlivé roky. A jemu to přišlo od S. jako e-mail, že je to na titul podnikatelka roku. Pak mu přišel ještě jeden, ale to si nepamatuje. Netuší, proč mu to S. posílal. Byl to hromadný e-mail, kde byla i jeho adresa. Neví, jestli to někde neobšlehl. Pokud jde o přípravu článku pod jeho jménem do médií, tak tímto způsobem se to nedělá. Tyto věci se dělají tak, že se důkazy dají novinářům, novináři se zavolá, pošle se, ale nikdo z nich si do toho nenechá kecat, že by šli vodit za ruku. Ti lidé se sami rozhodnou, jak se k tomu postaví. Svědek pak připustil, že s Oldřichem L. se zná poměrně dobře, pomáhal mu s jeho firmou Volta Real, kterou jeden ze společníků nepřátelsky převzal, a i ve věci, kde chtěli Ondřicha L. fyzicky zlikvidovat. Za své služby dostal v r. 2012 odměnu asi 60 tisíc Kč.

155. **K hodnocení výpovědi tohoto svědka pak soud přistupoval velmi obezřetně s ohledem na skutečnost, že svědek prezentoval především informace, které měl on sám z doslechu, a také s ohledem na jeho přátelství s Oldřichem L., který podporoval spíše „jižanské" křídlo ČSSD, které s porubským křídlem soupeřilo o pozice, přičemž jeho jediným osobním setkáním s Martinem D. bylo setkání dne 26. 2. 2014 v restauraci Viktorie, které svědek sám vyvolal, a které mělo směřovat k tomu, že by Martin D. poodhalil politické pozadí tohoto případu. Nicméně soud i na základě dalších důkazů uvedených ve spisovém materiálu dospěl k závěru, že výpověď svědka lze za věrohodnou považovat, neboť o četných hovorech Martina D. s politiky hovoří zachycené odposlechy, ale i četná setkání, která byla zachycenými hovory domluvena, a která se udála mimo možnosti sledování policií. Je zřejmé, že osobnost Martina D. a jeho vliv na porubské politiky se nezrodil s první žalovanou zakázkou, ale započal mnohem dříve, v době žalovaných zakázek přetrvával a pokračoval i v době po těchto stíhaných zakázkách tak, jak to dokládají zachycené odposlechy, které zachycují již dobu po spáchání trestné činnosti. Nelze pak přehlédnout, že i svědkem uváděný údaj o výši „provize" z dotací, které svědek nastínil Martinu D. na schůzce v restauraci Viktorie ve výši 2,5 %, Martin D. zvýšil na 4,2 %, což by odpovídalo 4 % inkasovaným z ceny tramvají. Soud pak nemohl přehlédnout ani informace o Evě P., Adamu R. a řediteli nemocnice Tomáši N., byť ji svědek nepopisoval zcela přesně, nicméně pokud by svědek neměl tuto informaci přímo od obž. Martina D., tak tyto informace jiným způsobem zjistit nemohl. Byť tedy toto svědectví žádné konkrétní skutečnosti týkající se trestné činnosti neobsahovalo, podává obraz o vlivu Martina D. na ostravské politiky a způsoby jeho jednání ve vztahu k veřejným penězům.**

156. **Svědek Jiří F.**, známý Martina D., jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 23. 4. 2018 (č. l. 21423v/sv. 70 – č. l. 208v zvláštního svazku – č. l. 2650/sv. 9), uvedl, že Martina D. zná zhruba 10 let, ostatní obžalované nezná. Martina D. zná jako příjemného společníka a seriózního člověka. Nevzpomíná si, kdo je seznámil, při jaké příležitosti. Četnost jejich schůzek byla různorodá, jednak podle časových možností p. D. a jeho návštěv v Praze, případně nečastých nebo nahodilých jeho návštěv v Ostravě při služebních cestách. Telefonické hovory vedli

ve smyslu dojednání schůzek, které by nazval přátelským setkáním. Na těchto setkáních hovořili o obecných tématech týkajících se obecně politické situace, eventuálně o některých případech regionální a municipální politiky v Ostravě. Předmětem těchto debat byly obecné údaje bez toho, že by měly charakter obchodních informací. Otázky p. D. směřovaly spíše do oblasti jeho obav o osobní bezpečnost a obavy z kampaní vůči jeho osobě, kdy měl být spojován s některými záležitostmi, o kterých se blíže nezmiňoval. Jeho obavy vyplývaly ze skutečnosti, že byl údajně on a jeho dcera vystaveni osobním hrozbám od člověka, kterého nazýval Zdeněček, jehož příjmení jemu není známo, neboť se o něm nikdy nezmiňoval. V poslední době měl rovněž obavu o to, že bude vystaven provokacím tím, že bude jemu nebo do jeho automobilu podstrčena droga. Toto byly hlavní obavy, které často projevoval, včetně toho, že nabývá dojmu, že tyto provokace mají zdiskreditovat jeho osobu, zničit jeho firmu D. & partneři, a že měl dojem, že tyto věci jsou řízeny i některými příslušníky policie. Jejich jména nikdy nezmínil. Pokud byl dotázán, proč by měl někdo zájem diskreditovat Martina D. nebo jeho firmu D. & partneři, uvedl svědek, že dojem Martina D. byl, že je zájem na tom, aby se nezúčastňoval zasedání rady města, nekomunikoval s jejími členy a nepřekážel některým lidem v uskutečňování jejich politických záměrů. K dotazu, proč by se měl p. D. účastnit jednání rady města, svědek uvedl, že netuší. K dotazu, co mu sdělil Martin D. k jeho vztahu ke členům rady města, případně dalším osobám z veřejného života, svědek uvedl, že tyto hovory byly vedeny v obecné rovině a jména, pokud byla zmíněna, pouze křestní, jemu nic neříkající. Zmínil pouze, že v radě existují dvě křídla, která se nazývají staří a mladí. Kdo byli členy těchto skupin, neví. Obecně hovořili o nejrůznějších tématech, mezi které patřily i události v regionu, zvláště v období voleb, kdy z otevřených zdrojů nabyl dojmu, že v Ostravě se odehrávají mocenské boje mezi ČSSD a ODS a z prostého důvodu on sám měl o to zájem. K dotazu, zda Martin D. zastával nějakou pozici v politických kruzích či stranách, nebo obecně ve veřejném životě v Ostravě, svědek uvedl, že zmínil skutečnost, že dostal nabídku, aby vstoupil do ČSSD, neví, zda tuto nabídku využil. Ve druhé části otázky má dojem, že byl pouze pozorovatelem a znalcem místního veřejného života. Netuší však, proč by měl důvod Martin D. se o to zajímat, a pokud takový důvod měl, bylo to pouze ve veřejném zájmu. K dotazu, zda od něj Martin D. očekával nějakou pomoc se zajištěním bezpečnosti, či jinou pomoc, svědek uvedl, že se domnívá, že Martin D. od něj žádnou pomoc neočekával, ani nemohl, snad spíše uklidnění nebo vysvětlení. K uklidnění celé situace se mu snažil vysvětlit, že jeho osoba není natolik významná, aby zavdávala příčinu k takovým opatřením. Dále uvedl, že jediné, co měl Martinu D. za zlé a co mu několikrát připomněl, byl jeho kladný vztah k alkoholu, který však v poslední době, v posledních dvou letech, silně omezil. Proč dojížděl Martin D. do Prahy, to neví. Vzhledem k tomu, že jej dvakrát v dopoledních hodinách, kdy odjížděl z Prahy, zastihl v lehce podrouš eném stavu, má za to, že jeho návštěvy Prahy byly motivovány především relaxací. Dále svědek uvedl, že pracoval ve spol. SKD Trade, což byla rodinná akciová společnost založená Jiřím S., předmětem jejího podnikání byla výroba elektrovýzbroje pro kolejová vozidla, především pro lokomotivy a tramvaje. Druhá divize SKD Trade se zabývala výrobou malokapacitních autobusů. Jeho úkolem v této firmě bylo dohlížet a organizoval stavební rekonstrukce střediska Žleby. Neví, zda tato firma měla obchodní vztah se spol. Dopravní podnik Ostrava, ale lze to předpokládat. Pokud byl dotázán, zda někdy s Martinem D. řešil záležitosti týkající se DPO, uvedl, že Martin D. před několika lety zmínil, že pro Ostravu připravoval projekt rekonstrukce a revitalizace dopravního podniku. Detaily nezmínil, nebylo to předmětem ničího zájmu. Neví, proč měl Martin D. rekonstrukci a revitalizaci DPO připravovat, má dojem, že to bylo na objednávku buď DPO nebo někoho z magistrátu. Bylo to zhruba před 4 roky. Snad to připravovala firma D. & partneři. Pokud mu byly přehrány odposlechy ze dne 20. 2. 2013, jejich obsah je založen na č. l. 2658-2659/sv. 9, už si na jejich obsah v podstatě nevzpomíná s tím, že pokud měl být p. D. obezřetný zejména ve vztahu k autobusům, tak svědek uvedl, že má dojem, že v té době měl nějakou nehodu nebo něco takového. Neměl ani žádné konkrétní informace o tom, že by byl Martin D. odposlouchávána a nevzpomíná si, proč v hovoru říkal, že Martin D. má přijmout opatření až následující týden. Po přehrání hovoru z 1. 3. 2013 pak uvedl, že si rovněž nepamatuje a Martin D. mu zřejmě nezvedal telefon, protože byl vystaven silným tlakům,

které měly za následek jeho stresovou náladu. Svědek dále uvedl, že vzhledem k tomu, že prodělal zápal mozkových blan a je mu 64 let, je pravděpodobné, že jeho paměť doznala značných mezer. Pokud byl dotázán, jak věděl, že v kanceláři ve Vítkovicích může být nějaký problém, svědek uvedl, že to jsou jen dohady. Pokud v úvodu Martin D. říkal, že přišlo na město něco velkého a že to není na telefon a domlouvali si schůzku, svědek uvedl, že si na to již nevzpomíná.

157. **Byť tedy svědek Jiří F. žádné konkrétní skutečnosti ke stíhané trestné činnosti neuvedl a nebyl schopen vysvětlit obsah svých telefonních hovorů s Martinem D., zapadá i výpověď tohoto svědka do celkového obrazu vlivu Martina D., kdy nelze pominout výpověď svědka, že Martin D. měl obavy o to, aby nebyl diskreditován za to, že chodil na radu města a jednal s politiky, když k žádnému takovému jednání obž. Martin D. neměl jakýkoli právní důvod. Soud si nemůže než položit jen řečnickou otázku, jaký měl Martin D. důvod obávat se o své „odstranění formou podstrčení drog", když byl jen řádným podnikatelem a soudním znalcem, a proč tyto své obavy spojoval s politikou, když s ní v podstatě neměl nic společného kromě pár známostí z tenisu?**

158. **Svědkyně Šárka F.,** podnikatelka zabývající se marketingem a public relations, dne 17. 9. 2018 u hlavního líčení vypověděla (č. l. 21827/sv. 71 – č. l. 279 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Romana G. a Martina D. Možná i Tomáše D. Společnosti Business Advisor, Perfect Distribution, dříve Martek Medical, a Vostav Morava jí něco říkají. Ostatní obžalované nezná. Martek Medical jsou distributoři zdravotní techniky, Roman G. je ředitel nebo jednatel této společnosti, párkrát se s Romanem G. viděli, znají se. S Martinem D. se také znají, i v minulosti spolu něco dělali. Nikdy nepracovala pro Město Ostravu, Magistrát města Ostravy či nějakou organizaci zřízenou městem. Není si jistá, zda některá z jejích společností to nedělala, ale si také ne. Nevzpomíná si, že by pracovala pro Městskou nemocnici Ostrava. Spol. Business Advisor jí něco říká, neví, jestli s ní měla nějaké společné obchody. Nevzpomíná si, co pro ně dělala, nebo zda oni pracovali pro ni. Pokud vystavila spol. Business Advisor nějaké faktury za služby, které poskytla, tak pokud by společnost byla mezi jejími dlužníky, tak by určitě urgovala, ale myslí si, že jí Business Advisor nic nedluží. S Martinem D. se znají minimálně 10, 15, možná 20 let. Něco pro ni určitě dělal, ale je to historie, nevzpomíná si, co přesně. Romana G. zná asi 10 let, nevzpomíná si, zda pro něj někdy něco dělala. Pokud ví, tak Martin D. s Romanem G. se znali, pokud byla dotázána na jméno Petr Ž., uvedla, že na jméno si vzpomíná, ale neví souvislosti. Pokud jde o vztah Petra Ž. s Martinem D. a Romanem G., k tomu uvádí, že si tím není 100 % jistá, kdo je p. Ž., to jméno jí něco říká, ale neumí na to odpovědět. Jméno Mgr. František G. jí něco říká, ale neví, odkud jej zná. Neví, zda jí někdy Ing. D. žádal o pomoc ve vztahu ke svým nějakým osobním problémům, možná ano. Co slyšela o spol. Business Advisor si nevybavuje. Neví o tom, že by s Martinem D. měla stanoveno, přes jaké mobilní telefony spolu budou komunikovat. Lumíra P. zná, byl to primátor nebo starosta v Ostravě. Předpokládá, že se s Martinem D. znali, o jejich vztahu nic neví. Pokud byl svědkyni předestřen záznam telefonního hovoru z č. l. 5257-5258/sv. 17 ze dne 27. 2. 2013, pak uvedla, že tento hovor si nevybavuje. Pokud hovoří o Gábině, nevzpomíná si, o kterou Gábinu jde. Pokud hovoří o tlusté paní, která sedí v Imperialu, už dnes neví, kdo by to mohl být. Neví, co se mělo dít příští týden, že má být Ing. D. v tomto ohledu v klidu. Neví, proč chtěla Ing. D. kontaktovat z druhého telefonu, proč to nevyřešili rovnou. Možná neměla kredit. Naposledy se viděli s Martinem D. před 5 nebo 6 lety, přestali se stýkat. Jméno Jana M. zná, už ho slyšela, možná před 20 lety se potkali na nějaké akci, jinak ji osobně nezná.

159. V přípravném řízení svědkyně rovněž uvedla, že obž. Martina D. zná asi 10 let, ví o něm však jen to, že má firmu D. & partneři nebo s nimi spolupracuje. Čím se živí, co je jeho zdrojem příjmů, nebo jaké jsou jeho majetkové poměry, neví. Neví, jaký je jeho vztah k osobám z řad veřejného a podnikatelského života. Neví nic o zájmu Martina D. o veřejné zakázky vyhlašované městem nebo jeho organizacemi. Neví nic o vztahu Martina D. k městské nemocnici. S Martinem D. se v posledních 3 letech setkávala plus mínus 2x do měsíce, telefonicky to nemůže říci, nevzpomíná si na to. Na předměty jejich setkání si také nevzpomíná. Spol. Business Advisor jí něco

říká, ale nevzpomíná si na to. Neví, s kým jednala, jméno Břetislav P. jí něco říká, ale nemůže si vybavit, co. Pokud jí byly předestřeny její faktury z června 2013 na částky 40 000 Kč a 38 000 Kč, uvedla, že jsou to její faktury, tyto vystavovala na základě odvedené práce. Má je ve svém účetnictví, jsou řádně zdaněné. Pokud byla dotázána, co konkrétně pro spol. Business Advisor vykonávala, uvedla, že tuto činnost vykonávala pro p. D. na základě dohody. Předmětem dohody bylo, že pro něj vykoná nějaké komunikační tréninky, nepamatuje si přesně, o co konkrétně šlo. Když nechala vystavit fakturu, tak k tomu připravila i podklady. Bylo to na základě jí odvedené práce. K dotazu, z jakého titulu uzavřela nějakou dohodu s p. D. s tím, že faktury jsou vystaveny na spol. Business Advisor, ale Martin D. nevystupuje v orgánech této společnosti, svědkyně uvedla, že jí pravděpodobně p. D. řekl, na kterou společnost má vystavit fakturu. Pokud pak byla dotázána na obsah jednotlivých školení, koho školila, kde se školení odehrávalo, kdo byl přítomen, uvedla, že na jednotlivé dílčí schůzky a školení si nevzpomíná. Je to její práce, má 5 schůzek denně. Nevzpomíná si ani na místo školení, školení proběhlo buď v Praze, nebo v Ostravě. Na školení si nevzpomíná přesto, že trvalo 10 hodin. Pokud byla dotázána na další školení marketing a komunikace, uvedla, že určitě se některých věcí zúčastnil p. D., kde se ta školení odehrála, si nevzpomíná. Nevzpomíná si ani na jejich obsah. Pokud jí bylo předloženo, že na fakturách jsou jiné podpisy než na přehledech vykonaný úkonů, svědkyně uvedla, že se pokaždé podepisuje jinak. Pokud jde o předestřený hovor u hlavního líčení, který byl přehrán, v přípravném řízení svědkyně uvedla, že si nevzpomíná. Následně u hlavního líčení k předestřeným rozporům svědkyně setrvala na tom, že práci skutečně odvedla. Zda tam byl jen jeden účastník, nebo jich bylo více, si nevzpomíná. V obecné rovině se tam učí mluvit, jak vystupovat, jak nemluvit ostravsky, jak napsat tiskovou zprávu, jak se dělá marketingová koncepce, jak se vytváří svod analýza, to jsou věci obecného rázu. Když si člověk třeba i myslí, že to umí, tak se do toho takhle dostane, ale na jednotlivé věci si nevzpomíná. Už se tomuto oboru ani nevěnuje.

160. **Výpověď svědkyně F. tedy žádné podstatné údaje k trestné činnosti neuvedla, nicméně i zde je nutno podtrhnout nevyřčené. Spol. Business Advisor byla představována pouze Břetislavem P., kterého svědkyně nezná. Svědkyně pak provedla školení v oblasti komunikace a marketingu, kterého se možná účastnil p. D., na základě objednávky p. D., ale fakturu proplatil Business Advisor. Víc si svědkyně nepamatovala, nebo spíše nechtěla pamatovat. Toto svědectví potvrzuje ovládací roli Martina D. ve vztahu ke spol. Business Advisor.**

161. **Svědek René K.**, jednatel reklamní společnosti působící rovněž v oblasti marketingu, public relations a reklamy, u hlavního líčení dne 11. 1. 2018 (č. l. 21111v/sv. 69 – č. l. 175v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná Martina D. a Romana G., Břetislava Č. a společnosti Martek Medical a Vostav Morava. Ostatní obžalované nezná. Spol. Vostav Morava Břetislava Č. zná velmi povrchně, minimálně. Viděli se 2x nebo 3x, byli představeni na nějaké společenské akci. Spol. Martek Medical zná, zná Ing. G. Jeho agentura poměrně dlouho spolupracovala s Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou a nějaké období také se spol. Agel a při té příležitosti se poznal s Ing. G. Martina D. zná víceméně společensky, viděli se 3x nebo 4x v životě, podobně, jako v případě Ing. Č., je někdo před lety představil, neví přesně kdo. Hovořili zdvořilostně v podstatě asi 3x. Myslí si, že Ing. D. byl pravděpodobně přítelem některých místních ostravských politiků, ať již současných nebo bývalých, určitě se s nimi znal a bylo to poměrně všeobecně známé. Neví o ničem, že by Ing. D. jejich prostřednictvím ovlivňoval chod městských společností či veřejně financovaných společností, organizací. Při těch rozhovorech s Ing. D. určitě zmiňoval, v čem podniká, v čem pracuje. Rozhovory byly takové, jak se říká zdvořilostní s tím, že při tom rozhovoru padne věta, že by mohli možná spolupracovat na něčem, což se nikdy nestalo, nikdy o ničem konkrétním spolu nejednali a pravděpodobně to bylo z toho důvodu, že tam byl i oboustranný nezájem, tzn., bylo to takové zdvořilostní, ale v podstatě se pracovně vůbec nestýkali. Při těch jejich vzájemných setkáních Ing. D. nezmínil, že má nějakou vlastní reklamní a agenturu, která mu zajišťuje reklamu, to by si pamatoval. Spol. PROPAG-STORM nezná, zná ji až

v souvislosti s touto kauzou. Jeho firma, ve které pracuje, je střední firmou v teritoriu Severní Moravy v této branži. V letech 2010-2014 měli z obchodní činnosti roční obrat řádově v desítkách milionů Kč, neví to přesně z hlavy, al myslí si, že největší roční obrat měli kolem 85 milionů nebo 90 milionů Kč. V období let 2010-2014 měla jeho firma nejvyšší počet zaměstnanců, což bylo určitě někdy v těchto zmiňovaných letech, a to kolem 13 nebo 14 lidí. Mezi reklamní agentury, jejichž obraty přesahují stovky milionů Kč ročně, určitě nepatří žádná agentura z regionu, podle jeho mínění to jsou buď afilace, tzn., pobočky mezinárodních agentur, které povětšinou mají v ČR sídlo v Praze, možná na Moravě jsou 3 nebo 4 agentury, jedna se sídlem ve Zlíně, ostatní v Brně, které mohou dlouhodobě dosahovat obratu přes 100 milionů Kč. Vlastislava P. nezná osobně, jen z novin, z médií v souvislosti s touto kauzou. Když vypovídal na policii, vypovídal pravdu. V souvislosti s výpovědí na něj nebyl činěn žádný nátlak.

162. V přípravném řízení pak svědek uvedl (č. l. 3141v/sv. 11), že Ing. D. mu byl představen zhruba před 5 nebo 6 lety, nevzpomíná si kým, ale předpokládá, že p. N., který byl v době výslechu hejtmanem MS kraje. V zásadě ho vnímal jako jeho blízkého spolupracovníka, kamaráda, kolegu. S Ing. D. mluvil 2x, 3x, předmětem hovoru byla povětšinou situace v ostravské ČSSD. Víceméně o p. D. slyšel, než že se s ním osobně stýkal, nebo s ním něco konkrétního řešil. Neměli spolu žádné konkrétní a osobní obchodní záležitosti, nic spolu neprojednávali. Informace, které měl o p. D., tak se o něm povídalo, že se ve velké míře pohybuje kolem sjednávání určitých zakázek, ať už na magistrátu, nebo na krajském úřadu, nebo městských akciových společnostech. Jeho reakce byla udivující, protože nevnímal p. D. jako nějakého významného podnikatele v některé z těchto oblastí, která by měla se zakázkami něco společného. Ať už jako auditor nebo představitel nějaké významné firmy, která se touto činností zabývá. Proto mu jeho existence v tomto směru přišla podivná, ale příležitostné debaty na téma p. D. zaznamenal z různých oblastí, ve kterých se pohybuje. Tzn. např. ze strany lidí z médií, samozřejmě časté debaty v politickém prostředí, konkrétně od členů ostravské ČSSD, a určitě to bylo i na bázi podnikatelské, tzn., lidi z podnikatelského prostředí to zmiňovali také. Nedá se říci, že by byl v pozici, že by si jméno p. D. spojil s nějakou konkrétní debatou a nějakým konkrétním člověkem, s výjimkou toho, že poměrně často hovořili na toto téma s primátorem K., ale nebál by se říci, že téma D. bylo v Ostravě v posledních 3 letech všudypřítomné, na téma D. se bavil skutečně s desítkami lidí, ale není schopen říci, že to byli např. tito 3 lidé. Svědek pak potvrdil, že pokud se tato výpověď četla, tak si to vybavuje a víceméně to platí.

163. Pokud byl dále tázán státním zástupcem, uvedl, že pokud se týká vztahu Ing. Martina D. k Miroslavu N., Simoně P., Lumíru P. a Vojtěchu M., tak si myslí, že se velmi dobře znali. V případě p. N. si myslí, že jsou to přátelé. Skutečně si nevzpomíná, kdo ho s Martinem D. seznámil, přičemž informace byla taková, že se ti lidé znají a jsou spolu v nějakém intenzivním kontaktu (*pozn. soudu: což nepopírá ani obž. Martin D., ani Miroslav N. a svědčí o tom četnost jejich telefonických kontaktů*). Svědek dále uvedl, že měl v letech 2010-2014 k sociální demokracii určitý vztah, jeho agentura řadu let pracovala pro ostravskou a severomoravskou sociální demokracii, nebo s ní spolupracovala v případě marketingové stránky v předvolebních kampaních. Debaty s Ing. D., kdy většinou řešili situaci v Ostravské ČSSD, vedli proto, že to bylo pravděpodobně jediné takové téma styčné, přitom se de facto neznali. Nevzpomíná si na žádný konkrétní obsah rozhovoru, ale není žádným tajemstvím, že situace v ostravské sociální demokracii byla po léta velmi komplikovaná, a tak pravděpodobně z tohoto důvodu se předmět hovoru týkal tohoto tématu. Pokud v přípravném řízení hovořil o tom, že se povídalo, že Ing. D. ve velké míře se pohybuje kolem sjednávání určitých zakázek, ať už na magistrátu, nebo na krajském úřad, nebo městských akciových společnostech, tak to byla taková informace, která byla zmiňována na Ostravsku v tomto období. Nicméně na druhou stranu je potřeba říci, že toto člověk slýchává i o řadě jiných lidí. On sám nikdy nebyl svědkem, nebyl účasten nějakému rozhovoru, kde by se to nějak skutečně konkretizovalo. Co se týče vztahu primátora K. a p. D., tak on sám poměrně úzce spolupracoval s bývalým primátorem K. a samozřejmě osoba Ing. D. se čas od času stala předmětem nějakého hovoru právě v těchto

souvislostech, a p. K. se ho pravděpodobně několikrát ptal na názor, jestli o tom něco neví, a bavili se na toto téma v této rovině. Na druhou stranu neví o tom, že by konkrétně Ing. D. a bývalý primátor K., byli v nějakém intenzivnějším kontaktu. To se týkalo spíše jiných sociálních demokratů, o kterých se to říkávalo. Pokud jde o vztah p. K. s p. K., tak usuzuje, že mezi nim byl pouze vztah jako primátor města a ředitel dopravního podniku, o žádném jejich osobním vztahu nic neví. Nikdy nezaznamenal, že by p. K. někomu doporučoval p. D. jako vhodného poradce. Pokud se nemýlí, tak spol. Business Advisor a.s. je firmou Ing. D., ale skutečně si nevzpomíná, zda tuto informaci registroval v těch letech, nebo jestli ji má vyčtenou z novin v posledních letech. Neví, proč se ho zrovna bývalý primátor K. ptal na Ing. D. V době těchto hovorů nebo porad s tehdejším primátorem K. měl smluvní vztah, resp. jeho společnost měla vztah se Statutárním městem Ostrava. Dlouhodobě pracovali na řadě zakázek, které se týkaly prezentace města, a kromě jiného dlouhodobě spolupracovali se severomoravskou a ostravskou sociální demokracií na marketingové stránce předvolebních kampaní, a v době, kdy byly komunální volby, tak p. K. byl lídrem kandidátky, tak přirozeně spolupracovali v této oblasti.

164. **Svědek René K. tedy potvrdil existenci vztahu mezi Miroslavem N. a obž. Martinem D. a Martinem D. a dalšími porubskými politiky. A byť z doslechu, rovněž uvedl, že Martin D. se pohyboval kolem ostravských zakázek, aniž by sám byl podnikatelem, který se o tyto zakázky uchází. Byť jde jen o další svědectví z doslechu, které není konkretizováno žádným konkrétním příkladem ani jménem, ať již firmy nebo osoby, která mu to sdělila, jde o další obdobné svědectví, které nezůstává osamoceno, a jeho pravdivost je dokládána finančními toky do spol. Business Advisor, které následně plynuly převážně k Martinu D. Svědek také vyslovil údiv nad obratem spol. PROPAG-STORM, kterou sám, jako dlouholetý podnikatel v obdobné branži, vůbec nezná, což mj. svědčí právě pro pravdivost výpovědí svědkyň O. a K., že přijímali pouze klienty, kteří byli předem dohodnuti Vlastislavem P., a nevystupovali tedy jako zcela otevřený obchodní partner, který přijímá klienty zvenku. A rovněž svědčí o násobných cenách reklamy v tomto řetězci, neboť ostatní agentury činné v kraji takových obratů nebyly schopny dosáhnout**.

165. **Svědek Ing. Jiří L.**, náměstek generálního ředitele spol. Dalkia Česká republika a.s., u hlavního líčení dne 23. 4. 2018 odmítl vypovídat s poukazem na to, že by si mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání (č. l. 21423v/sv. 70 – č. l. 208 zvláštního svazku). Proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení z č. l. 3201-3208/sv. 11. Svědek vypověděl, že Dalkia je nadnárodní společnost ve vlastnictví francouzské firmy Veolia. Předmětem činnosti firmy je výroba tepla, elektrické energie a částečně facility management (správa budov podniku), kdy společnost se stará o energie, média budov, včetně osvětlení. Největšími partnery Dalkie je Statutární město Ostrava, různá bytová družstva, průmyslové podniky, kam dodávají teplo a elektrickou energii, a samozřejmě i Nemocnice Ostrava, Fakultní nemocnice v Ostravě-Porubě, Vysoká škola báňská a mnoho institucí jako školy, nemocnice a průmyslové podniky. Dalkia před r. 1999 koupila Moravskoslezské teplárny, teplárny v Havířově, Karviné, Přerově, Olomouci a postupně vytvořila síť pro dodávky tepla. Poukázal na specifický trh, kdy teplo není mezi městy přenositelné a ceny se stanovují na základě kalkulačních vzorců, a soutěž je do jisté míry omezena, kdy jejich konkurenty ve městě jsou Elektrárna Vítkovice a také Mittal Steel. Z obžalovaných zná Ing. D. a p. Č., toho pouze ze společenských akcí. S p. D. se zná řádově 10-12 let. On jim v podstatě nabízel služby v oblasti oceňování podniků, které před 8 až 10 lety kupovali. Martina D. potkal na vítkovickém hokeji, přičemž on jim nabízel služby přes spol. D. & partneři, která získala 2 nebo 3 kontrakty u Dalkie na ocenění společností v Ústí nad Labem a Kolíně. Spol. D. & partneři práci udělala kvalitně, žádné problémy s tím nebyly. Neuvědomuje si, že by kromě spolupráce s D. & partneři byla s p. D. ještě i jiná spolupráce. Je pravdou, že někdy v r. 2012, v první polovině roku, Dalkia nabízela dlouhodobou smlouvu na teplo a investice do Městské nemocnice Ostrava. On se tehdy jednání neúčastnil, měl to na starosti ředitel jejich divize Radek S., obchodní ředitel Ing. M. Kontrakt měl navazovat na předchozí spolupráci, nabízeli kontrakt na rok s možností opce na každý další rok.

Nabízeli dlouhodobou smlouvu s tím, že by udělali nějaké investice v jejich systému, který by vytvořil nějaké další úspory v nemocnici. Později se dozvěděl, že městská nemocnice nebo město vypsalo nějaké výběrové řízení na nějaký projekt úspor pro Městskou nemocnici Ostrava ve větším měřítku, ale to on nikdy neviděl, a proto byl objednán audit u VŠB, energetického centra, které mělo nějak definovat úspory asi ve více oblastech, ale i v energetice. Dozvěděl se, že je vypsáno výběrové řízení na celou tu činnost úspor městské nemocnice a že se toho účastnil Siemens, EVČ Pardubice a AB Facility. S nimi v podstatě nikdo nejednal o přípravě tohoto výběrového řízení, ani město, ani nemocnice, ani VŠB, takže byl trochu překvapený, že je dělaný nějaký energetický audit, kdy hlavním předmětem tohoto auditu byla Dalkia, a oni o tom v podstatě nevěděli. V tom auditu byly uvedeny i jiné možnosti vytápění, třeba kogenerace, plynové turbíny a další náhradní zdroje, takže je pravdou, že tehdy volal asi p. D., kdo to řeší, proč to tak řeší a proč je nepřizvali k jednání. Samozřejmě pak jednali s VŠB, energetické centrum, kde si to nechali vysvětlit, proč to dělají o nich bez nich, konkrétně jednali s p. O., tj. ředitel energetického centra, a s. Ž., jeho podřízeným, asi vedoucím. Oni sdělili, že to tak udělali variantně tento návrh, že tam je jejich teplo, ale že tam dali i to řešení a v podstatě pak další jednání vedl jeho nástupce Ing. Ch., jak s VŠB, tak s městskou nemocnicí a možná i s p. D. Ale on už se o tento projekt nezajímal. Pokud ví, následně bylo toto výběrové řízení zrušeno a dodnes jedná Dalkia s městskou nemocnicí o možných dodávkách, úsporách a nových technických řešeních s přechodem z páry na horkou vodu. Nicméně tento jejich návrh na úspory energií Statutární město Ostrava zatím nepřijalo. Pokud by Dalkia přišla o celou nemocnici jako odběratele, mělo by to pro nejen finanční dopad, ale také provozní. Síť tepla je v nějaké regulaci, nějaké harmonii, a možná by to narušilo celou síť. Problém by to byl. Fixní náklady na provoz teplárny by zůstaly a oni by to museli přidat do cen jiným odběratelům. Pokud mu byly předestřeny obsahy telefonických hovorů z 12. 6. 2012 a 27. 6. 2012 (viz přepisy na č. l. 3209-3211/sv. 11), tak svědek uvedl, že na p. D. se obraceli proto, že to vyplývá z toho, že se dotazovali, přičemž tam chodil jejich ředitel S., a pořád nebyla šance se domlouvat, a bylo mu sděleno, resp. někdo jim řekl, možná z nemocnice, že to má v gesci celé to řešení za ČSSD p. D. On by se sám osobně na něj neobracel. Bylo jim sděleno, neumí říct kým, že o tyto aktivity úspor v nemocnici se stará p. D. Proto volal p. D. Z nemocnice se nedozvěděli žádné detaily, dozvěděli se, že je v tom angažován p. D., a když mu bylo řečeno, proč to má na starosti p. D., tak mu bylo řečeno, že je před volbami a ČSSD chce prokázat, že při jejich vedení kraje a města lze docílit v městských a krajským obchodních společnostech úspory. To mu řekl p. D. Dalších osob se na angažmá p. D. neptal. Rovněž ve druhém hovoru se tyto záležitosti týkaly právě energetického auditu. Rovněž ve třetím hovoru říkal D., že p. S. má připravenou nějakou koncepci, a ptal se, s kým mají jednat. Když se p. S. snažil jednat s ředitelem nemocnice, tak jim bylo řečeno, že mají počkat, až bude výběrové řízení na celek na ty energetické úspory, že se o to stará p. D., a skutečně není schopen definovat, kdo jim to řekl v nemocnici, na městě (*pozn. soudu: Ing. D. v tomto hovoru skutečně řekl, že p. S. má jednat s ním. Dále uvedl, že neví, proč bylo toto výběrové řízení nakonec zrušeno).*

171. **Byť tedy tento svědek rovněž k žádnému ze stíhaných skutků informace nepřinesl, jeho výpověď zcela jednoznačně potvrzuje postavení Ing. D. při jednáních za městskou nemocnici. Takto je zcela jednoznačně v neprospěch zejména Ing. Martina D. nutno hodnotit skutečnost, že jeden z hlavních manažerů Dalkie, pokud Dalkia měla přijít o určité příjmy, kontaktoval právě Ing. D., a ne někoho z města, tedy Simonu P., či primátora K., ani ředitele nemocnice, ale právě Martina D., který jej v rozhovorech utvrzoval v tom, že právě s ním má být o této záležitosti jednáno, byť k tomu neměl žádné oprávnění.**

172. **Svědek Michal Ž.,** zástupce ředitele Výzkumného energetického centra Vysoké školy báňské, technické univerzity Ostrava, jehož výpověď byla před soudem čtena dne 25. 4. 2018 (č. l. 21442/sv. 70 – č. l. 227 zvláštního svazku – č. l. 4093/sv. 14), v přípravném řízení vypověděl, že pracoval na výzkumném energetickém centru VŠB TU jako vědeckovýzkumný pracovník, později se stal vedoucím oddělení energetické služby, a nakonec zástupcem ředitele. Jejich činností je vědeckovýzkumná činnost, tzn. projekty týkající se této činnosti, jeho oblasti jsou projekty týkající

se spolupráce s průmyslovými partnery. Jedná se o energetické audity, průkazy energetické náročnosti budov, kontroly kotlů, na které má certifikaci z Ministerstva průmyslu, následná projekční a inženýrská činnost v energetice a monitorovací systémy energetických zdrojů, zařízení, budov a snižování nákladů na energii. K věci svědek uvedl, že zná spol. Martek Medical, ale neměl s ní žádnou přímou zakázku. Zná Martina D., setkal se s p. G., a pokud je p. P. bývalý zaměstnanec Cihelny Hlučín, setkal se i s ním, na jeho křestní jméno si však nevzpomíná. S Ing. Martinem D. se seznámil v rámci zakázky na Cihelnu Hlučín. Také ví, kde p. D. bydlí, a občas se potkávali na různých společenských akcích, kam byl pozván. Četnost není schopen uvést, bylo to víceméně na náhodné bázi. Pokud bylo potřeba se k něčemu setkat, tak se viděli. Pokud byl dotázán na předmět jednání, uvedl, že protože pracuje v energetice, vedl s ním jednání ohledně znaleckých posudků, případně, že to jeho klienti vyžadovali, p. D. oslovil. Pokud byl vyzván k uvedení obchodních případů, uvedl, že pokud si dobře pamatuje, tak ani jeden posudek nakonec neudělali. Byla třeba provedena cenová nabídka, ale nakonec se zástupci firem nedohodli. Pokud byl dotázán, o čem konkrétně spolu jednali, uvedl, že buď to bylo na neformální bázi, nebo opravdu řešili věci tak, jak se baví chlapi. V každém případě se nejednalo ani o jednu zmíněnou zakázku, ani v jednom případě. Pokud byl znovu dotázán na konkrétní obchodní případy, uvedl, že např. jejich ústav a fakulta stavební potřebovali nějaké znalecké posudky, tak byla předložena nabídka firmě D. & partneři, kde se bavili o konkrétní spolupráci v případě, že jejich znalci nebudou schopni pohltit poptávku. Zákazníků mají po celé ČR spoustu, když něco přišlo, dávalo se to na fakultu stavební, nebo uvažovali, že by se dala poptat firma Martina D. *(pozn. soudu: Zde je vhodné poukázat na zcela odlišné zaměření znalecké činnosti Výzkumného energetického centra stavební fakulty oproti spol. D. & partneři.).* Nakonec se však na ničem nedohodli, chtěli pouze cenové nabídky, a nakonec nedošlo ke shodě, takže to nakonec VŠB dělala sama nebo někdo jiný. Pokud mu bylo předestřeno, že v období od 12. 6. 2012 do 18. 9. 2013 byl s Martinem D. ve spojení v 1696 případech, uvedl, že neví, co k tomu má říci, komunikoval s ním. Co si pamatuje, tak jediná nějaká transakce, která mezi nimi proběhla, byla Cihelna Hlučín při akci, kdy Cihelna Hlučín chtěla udělat bioplynovou stanici a oni byli poptáváni na komplexní návrh. Poté aktivita utichla, ale neví, kolikrát s ním mluvil. Mluví pořád s někým. Pokud byl dotázán na předmět jejich častých telefonních hovorů, uvedl, že se bavili o neformálních věcech, o obchodních věcech, ale na úrovni jakéhokoli jiného obchodního vztahu, takže když se on sám prakticky potřeboval zeptat, jestli je od nějakého partnera potřeba něco získat, tak se o tom třeba poradili. Myslí si, že to bylo na bázi běžné komunikace. K dotazu, zda jednal s Martinem D. o jakékoli záležitosti Městské nemocnice Ostrava, svědek uvedl, že neví, jestli se dá říci, že jednal. Městská nemocnice po něm chtěla energetický audit, který vyhotovil. Určitě se to netýkalo p. D. Byl na to objednán přímo městskou nemocnicí, konkrétně p. N. a p. Š. Jednalo se zde o energetické úspory městské nemocnice, snížení nákladů na elektřinu. Určitě se to netýkalo p. D. a nepamatuje si, že by s ním v této věci něco řešil. V této věci byla uzavřena smlouva mezi Výzkumným energetickým centrem a městskou nemocnicí. Zakázku podepisuje ředitel výzkumného centra. Pokud si dobře pamatuje, bylo to na objednávku nikoli na smlouvu. Dále k dotazu uvedl, že u objednávek se klauzule o mlčenlivosti nedává, pokud to nechce zákazník jinak. Smlouvu vyhotovují podle interního předpisu VŠB až nad 100 000 Kč. V tomto případě se jednalo o zakázku menší než 100 000 Kč, takže se dohodli, že to bude vystaveno formou objednávky. Nepamatuje si, že by s Martinem D. probíral záležitosti týkající se tohoto auditu. Po přehrání telefonického hovoru ze dne 12. 6. 2012 v 10:57 hod. (přepis založen na č. l. 4106/sv. 14) svědek uvedl, že zpracovával energetický audit pro městskou nemocnici. Audit je daný zákonem, tedy obsah je zákonem charakterizován. Předmětem auditu je nalézt úsporné řešení pro daný subjekt, pokud se tedy podaří něco nalézt. Když energetický audit zpracoval a navrhl nějaká řešení, tak z řešení vyplývala nějaká energetická opatření, která generovala energetické a finanční úspory. Je známo, že dodavatelem energií pro nemocnici je Dalkia ČR a na Dalkii se strhlo malé pozdvižení, protože nemocnice může s auditem nakládat podle svého, je to její majetek. Technická řešení mohla eventuálně ovlivnit i dodávky do nemocnice. To bylo vždy na zvážení dodavatele, ale on není tím, kdo to určuje. Situace kolem nemocnice je taková, že z technického pohledu je dodavatel pouze

jeden, což si nechali následně ověřit po schůzkách nemocnice s Dalkií. Schůzky proběhly na městě, kde byl vyhotoven zápis. Oni i poté samozřejmě ověřovali, jestli je jiná varianta, ale vzhledem k situaci s ovzduším v Ostravě nebyla krajem povolena jiná varianta. Navíc i cenově jiná varianta nepřicházela v úvahu. Proto proběhla komunikace s Dalkií, jak zmínil, i za účasti městské nemocnice. Nakonec se nic nerealizovalo. Audit byl určitě v souladu se zákonem. Pokud byl dotázán, proč tyto záležitosti probíral s Ing. D., uvedl, že to asi zmínil v nějakém hovoru, že něco zpracovává. Nebyl vázán žádnou mlčenlivostí, materiál mu nepředal. Pokud byl dotázán, proč měl potřebu tyto záležitosti probírat s Martinem D., uvedl, že jelikož Ing. D. v Ostravě působil a působí nějakou dobu, a ti lidi se mezi sebou znají, tak se o tom bavili. Nic víc v tom nebylo. Pokud byl dotázán, proč se v této záležitosti musel s Martinem D. sejít, uvedl, že neví. Pokud byl dotázán, že v hovoru zmínil, že při jednání s Dalkií mlžil a nechtěl prozrazovat, jak to funguje, a byl dotázán na důvod, proč mlžil a nechtěl prozrazovat, jak to funguje a co mělo jak fungovat, uvedl, že to neví přesně. Ale za prvé to, že mlžil, bylo tam nějaké technické řešení, které neměl důvod otevírat, pokud si ho nezmění sama nemocnice, je to její know-how, a nevidí důvod, proč by měl prozrazovat technické řešení nemocnice. Nebylo v tom nic záludného, odvedl svou práci, za kterou byl od nemocnice zaplacen. Pokud by k tomu došlo a realizovali by ta technická opatření, tak by ušetřili. Pokud v hovoru zmiňoval, že „Michal Ř. to nakonec pustí", tak p. Ř. je jednatelem ČEZ Energo a ten byl městskou nemocnicí k vyhotovení auditu osloven také, ale protože neměli kapacity a nebyl to úplně jejich byznys, tak to odmítli, přičemž dále vysvětlil, že na základě energetického auditu, ze kterého vyplývá nějaké řešení, tak lze oslovit firmy, zda je to v náplni jejich činnosti. Poté stejně by probíhalo výběrové řízení. Dalkia však stála o to, aby mohla dále dodávat. Pokud Ing. D. říkal, že pošle nějaký materiál, který si on má nechat pro sebe, že ho má z krajských, tak si myslí, že to nakonec neproběhlo. Pokud mu bylo předestřeno, že z následujícího hovoru vyplývá, že to proběhlo, že materiál četl, a byl dotázán, o jaký materiál se jednalo, uvedl, že pokud ví, jedině, co bylo ohledně krajských, co posuzoval, tak to bylo ohledně krajských nemocnic, ale byla to jenom cena tepla, cena elektřiny, jestli je možné nějaké snížení ceny. Pokud mu bylo předestřeno, že v úvodu výslechu uvedl, že s Ing. D. nejednal o žádných záležitostech týkajících se městské nemocnice, a proč tedy tuto záležitost nezmínil, svědek uvedl, že pojem „jednal" pro něj znamená to, že k tomu má nějaké valné podklady. Pokud se ho někdo na něco jenom ptá, něco, jako je např. cena, nebo něco, co může říct, tak to pro něj není jednání. Na obsahy telefonů z r. 2012 už si nepamatuje. Pokud mu byl předestřen další odposlech z 18. 6. 2012 v 12:23 hod. (přepis uveden na č. l. 4107/sv. 14), uvedl, že mu Ing. D. předal materiál z krajských nemocnic, tedy posouzení energetické náročnosti krajských nemocnic, neví, kdo byl autorem tohoto materiálu, ale protože byl odborník, chtěl jenom posoudit, jestli ty ceny jsou v souladu s trhem a jestli jsou možné úspory. Chtěl vědět nějakou náladu na Dalkii. Tento hovor se odehrál už v době, kdy vyhotovil audit na městskou nemocnici a předal ho nemocnici. Protože na základě tohoto auditu byla svolána nějaká jednání. Pokud Ing. D. říkal, že to berou jako nějakou přípravu, tak on věděl, že Ing. D. se s Ing. L. zná dlouho, on p. L. v té době viděl poprvé a samozřejmě si nechtěl pokazit vztahy na Dalkii. Samozřejmě, co je v auditu psáno, to je dáno, takže on nemůže měnit řešení, aby něco pokřivil, aby Dalkia dále dodávala. Myslí si, že to řešení je tam v pořádku, v souladu. Takže chtěl prostřednictvím p. D. Dalkii vysvětlit situaci. Pokud v hovoru zmínil, že má informaci ohledně nemocnice, jakým směrem to rozjet, tak se bavili o tom úsporném řešení. Věřil tomu, že p. D. se s p. L. znají, tak chtěl od něj informace, aby si Dalkii nenazlobil. Pokud mu byl předestřen další rozhovor ze dne 27. 6. 2012 v 15:42 hod. (viz č. l. 4108/sv. 14), tak uvedl, že Martinu D. říkal, že mu volala nějaká náměstkyně z Opavy ohledně tepelných zdrojů proto, že v Opavě mají monitorovací systém, který zavedli, a snaží se zase najít nějaké úsporné řešení. Protože ví, že Martin D. znal situaci, tak chtěl vědět, jakým způsobem by se daly ty úspory prosadit. Nakonec z toho nic nedopadlo. Dále uvedl, že šlo o náměstkyni Slezské nemocnice v Opavě, jméno si nepamatuje. V opavské nemocnici se zavedl monitorovací systém, nalezli z jeho pohledu docela slušné úspory. Samozřejmě případ řeší v tom směru, že nechtějí zakončit tím, že ty úspory pouze najdou, ale protože mají i projekční složku, tak to řešení i zprojektují, aby zajistili správnou realizaci. Co si

pamatuje, tak p. náměstkyně byla velmi hrrr. K dotazu, proč do těchto záležitostí zapojoval p. D., svědek řekl, že věděl, že Ing. D. se tady pohybuje. Byla to v Moravskoslezském kraji docela aktivní osoba a tím, že v něj měl důvěru, se s ním chtěl poradit. Pokud byl dotázán, v čem konkrétně mu měl být p. D. prospěšný při realizaci záměru, uvedl, že na konci zjistil, že k ničemu, protože nic z toho, o čem se bavil, nebylo dokončeno. Pokud byl dále dotázán, jaká měl očekávání ve vztahu k p. D., uvedl, že vůči němu neměl žádná očekávání, že by mu měl někdo něco zajišťovat. Prostě se poradili a on se snažil najít cestu sám. Jak uvedl, nic z toho nedopadlo, kromě zmíněného auditu. Pokud mu byl předestřen hovor z 16. 7. 2012 v 13:34 hod. (přepis č. l. 4109/sv.14), v němž se svědek připravoval na nějakou schůzku a Martin D. mu říkal, ať řekne protistraně jeho jméno, svědek uvedl, že si nevzpomíná, za kým měl tehdy jet. Pokud byl dotázán, proč se Ing. D. ptal, co tomu muži má pustit, tak svědek řekl, že od počátku tvrdí, že když se ho Martin D. ptal na konkrétní věc, např. zda cena energie v nemocnici XY je nízká, tak reagoval. Pokud byl znovu vyzván, že na otázku neodpověděl, sdělil, že když se s p. D. poradil třeba o ceně elektrické energie, nebo přišel na nějaké snížení, proč by někomu měl něco pouštět, bylo to jenom jeho rozhodnutí. Ale poradil se s ním. Mohl se možná poradit s někým jiným, třeba se svým šéfem. Pokud byl dotázán, zda sdělil svému nadřízenému, že se v záležitostech městské nemocnice radí s p. D., řekl, že mají s nadřízeným otevřený důvěryhodný vztah, důvěřují si, protože to byl člověk, který ho vytáhl nahoru. Takže pokud činil nějaké kroky, tak jeho nadřízený o nich věděl a ví, nečiní nic nezákonného. Tedy věděl, že se o těchto záležitostech radí s p. D. Pokud bylo policejním radou svědkovi předestřeno, že p. D. v určitém okamžiku říká, že je podstatné, že mají říct, že to dělají spolu, ať tam padne jeho jméno, a byl dotázán, proč to bylo podstatné, aby tam padlo jméno, svědek uvedl, že si opravdu nepamatuje, za kým v tu chvíli jel, protože se s těmi lidmi dlouhodobě znal, tak neví, jak to formulovat, ale byl to určitě někdo, koho p. D. znal a tím pádem z toho bylo zřejmé, že o tom ví, že se spolu mohou bavit. Pokud bylo dále svědkovi předestřeno, že p. D. v hovoru říká, že mu nebude radit, že nejlíp sám svědek ví, co pro p. D. udělal, a byl dotázán, co tedy pro p. D. udělal, svědek uvedl, že určitě myslel energetické úspory, nic jiného nemohl myslet. K dalšímu dotazu uvedl, že na objednávku p. D. žádné rozhodnutí nezpracovával. Ing. D. tedy myslel energetické úspory, protože on ví, že on je na energetické úspory odborník, takže mu těžko může v něčem radit. Nevzpomíná si na některé konkrétní podrobnosti jednání, konkrétní záležitost. Pokud mu byl předestřen další telefonní hovor ze dne 27. 7. 2012 v 08:00 hod. (č. l. 4110/sv. 14) uvedl, že je to pořád o tom samém problému, o energetickém auditu, který vzbudil nějaký povyk. Pokud měl vysvětlit slova p. D. „já počkám na tu jejich nabídku, vy ji dostanete oficiálně, protože děláte pro MNO to posouzení a budeme je drtit k maximální úspoře“ a proč to tedy p. D. říká a jakou roli v této záležitosti hraje, svědek odpověděl, že opravdu nezná vztah p. D. a vedení MNO, on se s nimi společně nikdy nepotkal, nebo že by o něčem společně jednali. Pokud mu chtěl p. D. předat nějakou nabídku na energetické úspory, tak zda ta nabídka šla na něj, tak šla na něj a chtěl mu ji předat, protože p. D. věděl, že on má nějakou zkušenost a že je schopen to posoudit. Znovu setrval na tom, že nabídka se měla týkat energetických úspor. Tu nabídku měl posoudit a cíl byl jasný, snížit nemocnici náklady, to byl jeho cíl. Jak to bylo dál, to on netuší. Domnívá se, že se mělo jednat o nabídku na základě toho auditu, který měli vyslovit dodavatelé, klidně jich mohlo být více, ale jak již dříve zmínil, reálným dodavatelem byla Dalkia. Pokud byl znovu dotázán, proč by nabídku měl doručovat někdo p. D., uvedl, že to neumí vysvětlit, protože nezná vztahy p. D. s danými lidmi, společnostmi nebo organizacemi. K dotazu, zda se ptal p. D., proč se o tuto záležitost zajímá a co z toho má, svědek uvedl, že se přiznává, že se na to neptal a myslí si, že by mu p. D. na to ani neodpověděl. Opravdu netuší, jak to mají finančně řešeno. P. D. se mu v žádném případě v těchto záležitostech nezpovídal. Pokud mu byl přehrán další rozhovor ze dne 6. 8. 2012 v 18:18 hod. (*velmi stručný přepis na č. l. 4111/sv. 14*) a svědek měl vysvětlit jeho obsah, uvedl, že Robert je Robert S., to je spojitost s Cihelnou Hlučín. Je to společník p. D. Ujasňoval si s p. D., když jsou to společníci a baví se o rozumných věcech, jestli má Roberta o tom informovat nebo ne, protože je to jeho kamarád. Z hovoru bylo zřejmé, že si to měli vyřešit sami, nechtěl do jejich vztahu vstupovat. K dotazu, proč řekl, že zásluhy má Ing. D., že jsou to jeho akce,

a o čem konkrétně hovoří, svědek odpověděl, že věděl, že p. D. má slušné obchodní vztahy, třeba se spol. AGEL, o které on sám dlouhodobě stál, protože je tam X energetických hospodářství, která by ho zajímala, a chtěl udělat schůzku, vyhotovit cenovou nabídku, tak by mohli pro AGEL pracovat. Těch věcí mohlo být i více, teď si na ně konkrétně nevzpomíná. Pokud mu byl přehrán hovor ze dne 10. 9. 2012 v 12:06 hod. (č. l. 4112/sv. 14) a byl dotázán, co znamenalo, když říkal, aby ho do toho holportu také přidali, a Ing. D. ho ujišťoval, že tam není jiná možnost, a o jakém holportu hovoří, svědek uvedl, že neví, o jakém holportu se bavili. Ty hovory jsou na střídačku, neví. Pokud byl dále dotázán, co znamenalo, když říkal, že Ing. D. na ně má páku, a na koho a jakou páku, svědek odpověděl, že páka znamená nadneseně řečeno, jen aby se to nevytrhlo z kontextu. Zná se s D. už dlouhou dobu, tak ví, že je tam nějaká důvěra s lidmi, se kterými se bavil. Např. jak zaznělo na začátku hovoru, energetik z AGELu. Holport můžeme říkat jakémukoli přátelství, neví, co tím myslel. Pokud mu byl přehrán další rozhovor ze dne 31. 10. 2012 v 18:43 hod. (č. l. 4113/sv. 14) a následně byl dotázán, jaké novinky Ing. D. sděloval, řekl, že si to již nepamatuje. Z hovoru mu nebylo jasné a nezachytil, s kým se měl setkat a z jakého důvodu. Pokud byl dotázán, proč Ing. D. řekl, že když se s ním nepotká, tak to půjde mimo něj, a co mělo jít mimo něj, svědek uvedl, že neví, nevzpomíná si, co měl vysvětlovat p. Ch. Také netuší, co měli za „vyřešené". Na předestřené SMS zprávy z č. l. 4115-4122/sv. 14, uvedl, že v podstatě neví, o co se mělo jednat, a zdůraznil, že z mnoha odposlechů vyplývalo, že si Martin D. dal alkohol a podle toho vypadala SMS i volání. Znovu zdůraznil, že žádnou dohodu ani smlouvu s p. D. neměl. Pokud byl dotázán, proč by měl p. D. pokračovat v projektech s ním, co by z toho měl, svědek uvedl, že se bavili třeba o jiných projektech, které by eventuálně Martin D. mohl zafinancovat, to byly jeho projekty ve fabrikách, které řeší dnes a denně, nebo mu zajistit pomoc s profinancováním, čímž myslí nikoli sebe, ale energetické výzkumné centrum. Ze SMS vyplývá, že to má nějakou vazbu. Milan je kolega, který měl nějakou vazbu na AGEL. K dotazu obhájce pak uvedl, že obsah energetického auditu je stanoven zákonem a může obsahovat pouze to, co říká zákon. Tento audit zpracoval podle nejlepšího svědomí, všech povinností auditora a právních norem. Ing. D. jej nikdy nenaváděl k tomu, aby audit zpracoval v rozporu se zákonem či realitou, což nezaznělo ani v průběhu žádného z hovorů. Má za to, že cílem veškerých hovorů Ing. D. bylo nalézt energetické úspory v nemocnici.

173. **Svědek Ing. Michal Ž. kategoricky popíral jakékoli nelegální úmysly, nicméně telefonní hovory v náznacích s neúplným obsahem, jimž rozuměli v podstatě jen volaný a volající, nedokázal vysvětlit, resp. spíše je vysvětlovat ani nechtěl. Nicméně z jeho výpovědi vyplývá jednoznačně, že vše bylo potřeba konzultovat s Ing. D., a byť svědek tvrdí, že šlo pouze o nezávazné hovory, je zřejmé, že obž. Martina D. pravidelně informoval nejen o Městské nemocnici Ostrava, ale i o Slezské nemocnici v Opavě a jednáních na AGELu, a tyto s ním konzultoval. Ve spojení s výpovědí svědka Ch., který se po přečtení auditu zpracovaného Michalem Ž. okamžitě obracel na Martina D., je pak zcela zřejmé, že Martin D. byl považován za osobu, která má v městské nemocnici slovo a fakticky může zařídit „vyřízení jejich problémů". A byť tedy svědek popíral jakékoli závadné jednání, jeho výpověď společně s obsahem telefonních hovorů svědčí nejméně pro to, že Martin D. byl osobou, která působila nejméně na lidi ve svém okolí jako taková, která má vliv na rozhodování Městské nemocnice v Ostravě.**

174. **Svědek Ing. Jiří P.**, bezpečnostní konzultant, u hlavního líčení dne 26. 4. 2018 (č. l. 21450/sv. 70 – č. l. 235 zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Martina D. a spol. Business Advisor. Ke spol. Business Advisor měl obchodní vztah, byli jednou osloveni s nějakou malou zakázkou. Jsou společností s ručením omezeným, bezpečnostní konzultanti, dělají bezpečnostní politiky, ochranu informací, ochranu osobních údajů, vnitřní vyšetřování, různé personální věci a mj. i zabezpečení budov, objektů, kamerové systémy, ostrahy apod. Byli osloveni s požadavkem na prohlídku nějakých kancelářských prostor v prostorách spol. Business Advisor v Ostravě-Vítkovicích u Mírového náměstí, ulici přesně neví. Nevzpomíná si, zda v těch

prostorách sídlí i nějaká jiná společnost než Business Advisor. Zakázka zněla prohlédnout prostory s tím, že dochází k nějakému strašení majitele té společnosti. Že tam mohou být nějaké techniky od kohokoli, od jejich partnerů, konkurence. Zadání bylo prohlédnout prostory, jestli tam je něco závadového. Prostory prohlédli a nebylo tam nic. Ing. D. zná přes nějaký kontakt, poznali se až při této situaci. Ing. D. ho neoslovil jménem Business Advisor, to někdo zprostředkoval. Někdo se mu ozval z klientů nebo ze známých lidí, které v Ostravě zná, jestli by mu nepomohli v této situaci, že tam může docházet k nějakému zbytečnému strašení tohohle člověka. Když se s Ing. D. seznámili, hodně obecně zmiňoval, o jaký nátlak, z jakých kruhů by mohlo jít, ale nebylo to nic konkrétního. Mělo to být strašení buď od nějaké skupiny osob, případně ze strany útvaru pro odhalování korupce, nebo něco takového. Zmiňoval, že tam může mít techniku, že ho někdo straší tím, že tam může mít tu techniku, která mu narušuje nějakým způsobem soukromí. Kromě prohlídky prostor se určitě o něčem bavili, ale nebylo to nic podloženého ničím, spíše obecně. Pokud něco takového proběhlo, si ale nevzpomíná o čem. Ing. D. nezmiňovat nic ohledně nějakého možného napojení nějakých jiných osob na policejní útvary, vynášení informací od policie směrem ven, co by si dokázal přesně vybavit, nebo nějak specifikovat. Jejich společnost se jmenuje Premium System s.r.o. On sám u té prohlídky nebyl, dělal to kolega technik. Byly to dvě běžné kanceláře ve starším objektu v Ostravě-Vítkovicích. Pokud by při této prohlídce něco našli, v okamžiku, kdyby to byla policejní technika, tak by k tomu přivolali policii. Přesně si nevzpomíná, kdy se dozvěděl o vztahu Ing. D. k ČSSD zde v regionu, předtím nebo potom, ale proběhla toho strašná spousta v novinách, takže spíše asi potom. V té době nevěděl o tom, že by měl být předmětem nějakého prověřování. Adama R., Jiřího F., Miroslava F. nezná. Nezaznamenal ani, že by Ing. D. zmínil nějakého Zdeněčka, některá jména slyšel, ale v souvislosti s politikou ČSSD v Ostravě. Oldřicha L. ani Miroslava N. nezná. Po r. 2013 už po něm Ing. D. žádnou službu nechtěl. Ing. D. mu nesdělil, že by v minulosti spolupracoval s nějakou jinou bezpečností agenturou, ale pochopil v těch souvislostech a z těch informací, které ho v podstatě děsily, že ano, ale neví, jaká to byla agentura. O činnosti spol. Business Advisor v té době nic nevěděl, ani jméno předtím nezaznamenal. Než začal provádět práce pro Ing. D., tak znal spol. D. & partneři, spolupracoval s nimi ještě v době, kdy pracoval u policie jako se znaleckou kanceláří při ohodnocování majetku nebo obchodních podílů. Tehdy spolupracoval s Radimem D. V přípravném řízení pak svědek uvedl, že Martin D. je oslovil asi před půl rokem (*pozn. soudu: den výslechu 2. 6. 2014*) a požádal ho o schůzku ve věci svých obav o bezpečnostní situaci své osoby a své společnosti. Konkrétně uváděl, že má obavy ze své politické konkurence na území města Ostravy, a pokud si vzpomíná, tak mluvil o straně sociální demokracie. Pokud si vzpomíná, měl obavy nebo informace, že by mu někdo mohl instalovat skrytý prostředek do prostoru kanceláří, dále mluvil o tom, že na něj někdo z podnikatelských kruhů napojených na konkurenční část ostravské sociální demokracie vyvíjí nějaký nátlak. Konkrétně s ním konzultoval možnost napojení zdejšího útvaru ÚOKFK na tohoto podnikatele a chtěl po něm slyšet názor. K jeho osobě může uvést pouze to, že se mu představil jako člověk, který se zabývá poradenstvím v oblasti veřejných zakázek, a jeho hlavním cílem mělo být stát se poradcem obdobných projektů v Bruselu. K otázkám nebo konzultacím, na které se ho ptal, mu byl schopen odpovědět pouze to, že napojení policejních útvarů nebo pracovníků těchto útvarů na konkrétní podnikatele v Ostravě je krajně nepravděpodobné, a ani on sám mu k tomu nebyl schopen říci bližší informace. Ke zdrojům jeho obav ani postupem času nebyl schopen dozvědět se více, k čemuž svědek uvedl, že jméno Oldřicha L. tam zaznělo.

175. **Soud výpověď tohoto svědka hodnotí jako věrohodnou a byť obž. Martin D. v reakci dle § 214 tr. ř. poukázal na to, že byl zaměstnancem znaleckého ústavu D. & partneři, který musí dodržovat mlčenlivost, a podílel se na zpracování mnoha znaleckých posudků týkajících se rozdělení spol. ČEZ, ocenění Dalkie, Vítkovic a.s., akcií České spořitelny (*pozn. soudu: s ohledem na svou mlčenlivost tyto klienty neměl soudu vůbec sdělovat*), tak nelze přehlédnout, že důvod popisovaný svědkem, tedy jakési poradenství ve veřejných zakázkách s cílem dosáhnout až do Bruselu, souhlasí s úvodní verzí obhajoby obž. Martina**

D. Nelze ani přehlédnout tu skutečnost, že služby neplatila spol. D. & partneři, ale spol. Business Advisor a je tedy zřejmé, že tvrzení Martina D. k této otázce je čistě účelové. Naopak je nutno zdůraznit, že obž. Martin D., ačkoli nebyl politik, svědkovi odůvodňoval prohlídku jakousi svou politickou likvidací či zastrašováním ze strany politických soupeřů, případně Útvaru pro odhalování korupce. Nicméně pokud by se žádné trestné činnosti nedopouštěl, a vše bylo v souladu se zákonem tak, jak to prezentuje obhajoba obž. Martina D., neměl důvod k žádným obavám. V této souvislosti je možno odkázat rovněž na dříve citovanou výpověď Jiřího F., se kterým Martin D. provedení bezpečnostní kontroly konzultoval, a není možno pominout ani výpověď Martina D., ve které popisoval své podnikatelské aktivity v různých firmách, které však s politikou a veřejnými zakázkami nijak nesouvisely.

176. **Svědek Zdeněk T.**, místostarosta městského obvodu Ostrava-Poruba, později náměstek primátora ve Statutárním městě Ostrava, u hlavního líčení dne 26. 4. 2018 (č. l. 21446v/sv. 70 – č. l. 231v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná Martina D., Břetislava Č., Petra G. a spol. Vostav Morava. Ostatní obžalované nezná. S Břetislavem Č. a Petrem G. se seznámil v době, kdy působil v politice jako místostarosta městského obvodu a potom jako náměstek primátora ve statutárním městě. Většinou s nimi přišel do styku obchodně. Spol. Vostav Morava pracovala pro město a pro městský obvod Ostrava-Poruba. Martina D. zná z přelomu 80. a 90. let, kdy nastoupil na Důl Odra, možná v té době ještě Vítězný únor. Od té doby se znají. Znají se tedy z pracovního poměru a potom z doby, kdy se setkávali na tenisových turnajích, případně na nějakých oslavách. Tykají si. Když pracoval, ať již jako politik v Porubě, či na statutárním městě, tak si myslí, že nějaký zájem Ing. D. o dění v obvodu, nebo ve městě, tam byl, ale blíže ho neumí specifikovat. Spolu o tom příliš nekomunikovali. Pokud jde o jiné osoby, že by se od nich dozvěděl, že Ing. D. má zájem o dění ve městě, prosazuje něčí zájmy, ať již politické či obchodní, tak si myslí, že od jiných osob se doslechne leccos, ale jsou to říkánky a on by je nerad prezentoval před soudem. Co se týče vztahu s některými politiky, tak ho párkrát viděl na těch tenisových turnajích, ale tam se bavili všichni dohromady. Nebo na těch oslavách. Bližší vztahy si netroufne specifikovat. Samozřejmě ví z toho, co bylo zveřejněno v médiích, tak probíhaly nějaké SMSky. Na magistrátě ho Ing. D. navštívil 2x, možná 3x. Jednou se stalo, že ho vykázal z kanceláře, bylo to proto, že nebyl úplně ve formě, byl pod vlivem alkoholu. Když ho navštívil, tak to bylo většinou jednání o tom, kde se potkají na tenisovém turnaji, nebylo to nic o byznysu, nebylo to nic o politice, bylo to víceméně z toho, že se znali z tenisových turnajů nebo ze šachty. Neví nic o snaze Ing. D. dosadit do nějakých městských firem, městských organizací, nebo do statutárních orgánů, nebo do dozorčích orgánů. O vztahu Městské nemocnice Ostrava a Ing. D. nic neví, neví nic o tom, že by Ing. D. nějakým způsobem chtěl působit na dopravní podnik, či se zajímal o jeho záležitosti. Ing. D. a Miroslava N. spolu vídával na tenisových turnajích, ale blíže o jejich vztahu nic neví. O vztahu Ing. D. a Ing. P. ví jenom z médií. O vztahu p. P. a D. ví z tenisových turnajů. O vztahu Vojtěcha M. a p. D. ví jen z médií. V rámci svého působení ve statutárním městě, vzhledem k tomu, že byl investiční náměstek, ví, že do městské nemocnice se posílaly nějaké peníze, nějaké finanční transfery, ale s řízením neměl nic společného. O těch finančních transferech rozhodovalo zastupitelstvo. U vztahu k dopravnímu podniku to bylo obdobné. Investičním náměstkem na magistrátu byl od. r. 2006 do r. 2010. Nezajímal se o to, z jakého důvodu renovace tramvají v dopravním podniku provádí pouze PRAGOIMEX a proč se do soutěží nehlásí nikdo jiný. Nezajímal se o to, proč Dopravní podnik Ostrava tramvaje, které pořizoval v PRAGOIMEXu v letech 2006 a 2008, má v účetnictví zařazeny za cenu 13 800 000 Kč, a potom od r. 2009 je od PRAGOIMEXu pořizuje za necelých 19 milionů Kč, nevěděl o tom. Nevěděl o tom, že v r. 2008 dopravní podnik koupil práva minimálně na sestavení tří tramvají T3 za cenu 13 milionů, po obdržení dotací tyto tramvaje prodal PRAGOIMEXu za 15 milionů, aby je v nezměněné podobě koupil za 19 milionů. S funkcemi v radě na magistrátu skončil někdy v r. 2010, poté už v politice vůbec nepůsobil. Pokud uvedl ve vztahu k Ing. D. různé věci, tak to bylo hlavně z médií. Každopádně na nějaké drby nedá, slyšel, že Ing. Martin D. dělal to či ono, ale nikdy nebyl svědkem takového jednání a už neví, od

koho to slyšel, takže by to nechtěl dále a blíže specifikovat. S bývalým primátorem K. působili 4 roky na městě, vztahy mají normální, neví, jaký byl vztah p. K. s Ing. D. Myslí si, že se znali. V přípravném řízení pak k dotazu, jak byl Ing. D. vnímán osobami z řad podnikatelské obce, jaké měl vztahy s osobami z veřejného sektoru, např. vedení města, městských obvodů, kraje apod., svědek uvedl, že neví, jak byl Martin D. vnímán mezi podnikateli. Ty informace, které zazněly, byly spíše takové, že je to lobbista. Stejně tak si myslí, že ho vnímalo město, případně i kraj. On si myslí, že vedení města v době jeho působnosti žádné úzké vztahy nebyly. Když byli třeba na tenise, tak bylo vidět, že se baví s někým z obvodů, jak to bylo, to on neví, na to nemůže odpovědět. To by asi byla domněnka. Přičemž svědek k tomu uvedl, že pod vlivem médií by určitě použil označení lobbista, ale ze svých zkušeností nikoli.

177. **Výpověď tohoto svědka tedy nelze označit jako usvědčující, nicméně soud ji nemůže hodnotit ani ve prospěch obhajoby s tím, že Martin D. se ničeho nedopouštěl. Svědek se zdráhá říkat informace z doslechu, což mu soud žádným způsobem nevyčítá. Nicméně samotná prezentace svědkem dvou až tří návštěv Ing. D. u něj v kanceláři na magistrátu za účelem domluvení si schůzky na tenise, je soudem považována za nejméně pochybnou. Tím méně se jeví věrohodným vykázání podnapilého Martina D. z kanceláře, pokud se přišel domluvit pouze na tenis.**

178. **Svědek Mgr. Petr Ž.**, mediální poradce, u hlavního líčení dne 26. 4. 2018 (č. l. 21444/sv. 70 – č. l. 229 zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze spol. Business Advisor, vztah k této společnosti souvisí s fakturací některých prací, které provedl a které mu byly zaplaceny touto společností. Obž. Martina D. zná také, má k němu čistě obchodní, resp. pracovní vztah. Seznámil se s ním v souvislosti se svou prací v městské nemocnici, kde prováděl nějaké mediální poradenství, práce pro tiskového mluvčího a při té příležitosti se nějakým způsobem s Ing. D. seznámili. Pak jednu část této práce fakturoval uvedené firmě *(pozn. soudu: tedy Business Advisor)*, protože tam měl nějaké nezaplacené pohledávky a Ing. D. mu nějakým způsobem naznačil, že pokud pošle ty faktury na uvedenou firmu, tak mu budou zaplaceny. Šlo o faktury za práci pro mediální poradenství nemocnice. Pro nemocnici totálně předělal zpravodaj, webové stránky, vytvářeli tiskové zprávy, dělali tiskové besedy, takže ty faktury byly za dlouhodobé práce tohoto typu. Neví, jaké byly v nemocnici vztahy nebo vazby, že to neplatila nemocnice, když ty služby objednala, ani to moc neřešil, protože jako OSVČ v té době řešil hlavně to, jestli práce, které odvedl, budou zaplaceny. Práce odvedena byla dlouhodobě, a když už pak řekl, že nemůže pracovat dále za nic, tak dál neřešil, kdo nebo proč k tomuto přesunu došlo. Opravdu neví, proč mu nemocnice nezaplatila. Byl poradcem tiskového mluvčího, takže neví, proč ta spolupráce nakonec skončila tímto způsobem. V té době byl tiskovým mluvčím Jirka M., jejich vztahy byly kolegiální, částečně by řekl i přátelské. Pochopil, že Ing. D. a p. M. se znají, ví, že si tykali. Netuší, proč p. M. odešel z nemocnice. Neví, ze které strany byly tlaky na jeho odvolání nebo odchod, ale předpokládá, že asi ze strany vedení nemocnice, ale opravdu neví, proč. Pokud byl poradcem p. M., tak do jeho práce Ing. D. nijak nevstupoval, za tu dobu se potkali asi 2x. Byla to možná nějaká krátká pětiminutová setkání, tak se třeba zeptal, jak se daří v nemocnici, a to bylo všechno. Jinak vše samozřejmě řešil s p. M., případně p. ředitelem. Již si nevzpomíná, kdo mu p. D. představil. Myslí si, že do nemocnice ho přivedla p. F., která mu řekla, že nemocnice hledá někoho, kdo by mohl radit, tedy někoho jako poradce. Nemá tušení, proč se Ing. D. zajímá o dění v nemocnici. Jestli se neplete, tak výše faktur, které proplatila Business Advisor, byla 200 000 Kč a bylo to za dlouhodobé práce. Nebylo to za jeden měsíc. Kromě práce, kterou odvedl pro nemocnici, pro Business Advisor nedělal nic jiného. Ing. D. nepřekládali ke schválení jejich mediální záměry, ale ví, že nějaký článek mu poslal, který se týkal nějaké dílčí záležitosti nemocnice, ale to bylo opravdu jen jednou. Ing. D. se mu nikdy nezmínil, že by se nějakým způsobem zasadil o propuštění p. M. Pokud mu byly předestřeny zprávy z 2. 9. 2012, ve kterých jej informoval, že Ing. D. „Jsem za úplného kokota. Jirku jsem propustil.“, tak neví, proč mu to Ing. D. poslal, ale tato SMS proběhla. K další SMS: „Petře, zítra do 12 hodin M. má dát dohodu o ukončení. Pokud ne, tak bude výpověď,

volej ráno, dík.“ uvedl, že neví, proč mu to Ing. D. poslal, jsou to takové dílčí SMS nebo informace, on to opravdu neřešil, nikdy nechápal ani to, že by p. D. mohl dávat výpověď tiskovému mluvčímu nemocnice, protože si myslí, že mluvčí městské nemocnice měl svého ředitele a svého vedoucího. Pokud v přípravném řízení vypověděl, že první setkání s p. D. v nemocnici bylo v souvislosti se setkáním s ředitelem nemocnice, kde měl říci nějaké představy o tom, jak prezentovat nemocnici v médiích, uvedl, že si myslí, že za p. ředitelem nešli všichni, že tam šli s p. F. Je to poměrně dávno. A když poskytoval tuto výpověď, nebyl připraven na to, že půjdou do takových detailů. Myslel si, že se budou bavit o spolupráci v nemocnici, tak na to nebyl připraven. Opravdu si není jist, jestli tam byli společně. K dotazu státního zástupce poté uvedl, že netuší, z jakého důvodu zajímala Ing. D. mediální prezentace nemocnice. Neví, z jakého důvodu mu proplatil 200 000 Kč za práci pro městskou nemocnici, předpokládá, že se rozhodl převzít nějaké pohledávky. On sám nemá k p. Šárce F. žádný vztah, pro městskou nemocnici prováděl práce na základě ústní dohody s p. F., protože měl pocit, že p. F. ví, že nemocnice potřebuje někoho na toto místo, a když pak zašli za p. ředitelem, tak se dohodli. Pro takové práce stačí ústní dohoda, ani netušil, jak se vše vyvine. Dohodu měl s p. F., v podstatě byli domluveni na tom, že práce, které bude provádět, bude fakturovat. Neví, zda poslal nějakou fakturu p. F., ale nemocnice mu za některé práce zaplatila. Výpočet jeho odměny byl stanoven ústní dohodou na měsíční paušál 30 000 Kč. Nevzpomíná si, že by byl přítomen na nějaké schůzce, které by se účastnil on, Ing. D. a ředitel N. K dotazu, z jakého důvodu při výpovědi na policii si vybavil tu schůzku, že se s p. D. setkal v nemocnici v přítomnosti ředitele N., znovu uvedl, že na otázky tohoto typu nebyl připraven, myslel si, že se tam budou bavit o tom, proč v nemocnici pracoval on, co pro ni dělal. A když potom zpětně přemýšlel o tom, jak to celé bylo, protože po těch dvou letech v tom úplně přesně neví, s kým se potká. Ve své práci se potkával denně s mnoha lidmi, s někým se potká na minutu, dvě, s někým sedí hodiny, a opravdu těch informací, které přes jeho mozek protečou, je poměrně hodně. Když tehdy vypovídal na policii, myslel si, že vypovídá pravdu. O vztazích p. F. a p. D. nic neví, Janu M. nezná. Pokud jde o projekty, které řešil, mezi nimi byla i tzv. kostka, mluvilo se o tom a bylo to jedno z témat, které dávali zrovna na iDNES. Předmětem jeho jednání s Ing. D. nikdy nebyly žádné veřejné zakázky, ať v městské nemocnici, nebo kdekoli jinde.

179. V přípravném řízení pak svědek vypověděl, že jako absolvent fakulty žurnalistiky Univerzity Karlovy, pracoval nejprve v MF dnes jako redaktor, později se začal živit mediálním poradenstvím. V září 2013 se vrátil do spol. Mafra. S Martinem D. se poznali v době, kdy jako OSVČ vykonával mediální poradenství pro Městskou nemocnici Ostrava, pro kterou vytvářel návrh nových webových stránek, nového zpravodaje, a vůbec způsobu, jak se prezentovat v médiích. Při některé ze schůzek v nemocnici se potkal i s p. D., který pak nějakou dobu s ním komunikoval ohledně konkrétních témat. Dohoda o spolupráci s nemocnicí byla na základě ústní dohody. Nejprve s PR agenturou p. F. Jaký měla p. F. vztah k nemocnici, netuší. Pochopil, že měla nějakou dohodu s nemocnicí. První setkání s p. D. bylo v souvislosti se setkáním s p. ředitelem nemocnice, kde měl on říci nějaké představy o tom, jak prezentovat nemocnici v médiích. Bylo to poměrně krátké stručné jednání, kdy on víceméně oznámil, že rozhodně není tím, kdo by chtěl pracovat jako tiskový mluvčí nemocnice, ale chce pomoci tím, co umí, tj. prezentovat pozitivní věci v nemocnici, spíše radit, jak se dostat do médií. Ta schůzka trvala zhruba 5 minut a pak odešel. Myslí si, že právě to byla schůzka, na které byl přítomen p. D. Netuší, z jakého důvodu byl přítomen, a netušil to ani tenkrát. On přišel na schůzku, kde tito pánové už seděli, proč tam byl p. D., to neví. Ředitel mu nic k přítomnosti p. D. neřekl. Myslí si, že MUDr. N. p. D. nepředstavil. Ještě před touto schůzkou se sešli s p. D. a p. F. a šli za p. N. P. F. mu představila p. D. P. F. mu k p. D. také nic neřekla, on se na podrobnosti neptal. V té chvíli přítomnost D. na setkání nijak neřešil. Žádné informace o Ing. D. před touto schůzkou neměl. Následně se s ním setkal ještě asi 2x, předmětem jejich setkání bylo to, že většinou se Ing. D. ptal, co se dá udělat pro zviditelnění nemocnice. S p. D. neměl žádný smluvní vztah. Proč ho zajímá mediální obraz nemocnice, neví. Pokud byl dotázán, zda se jako novinář nezajímal o to, proč by nemocnice měla p. D. zajímat, uvedl, že v té době mohl vycházet jen z veřejných zdrojů, což víceméně udělal a nedobral se

k ničemu, co by bránilo tomu, aby se s p. D. setkal nebo scházel. V podstatě o něm nenašel vůbec žádné informace. Netuší, zda měl Ing. D. nějaký smluvní vztah k nemocnici. Výsledkem jejich schůzek nebylo v podstatě nic, byly to krátké, stručné schůzky, na kterých se Ing. D. ptal, co udělá pro zlepšení image nemocnice, a on řekl některá svá doporučení a ta schůzka tím skončila. To trvalo např. 5 minut. Na tom, že jednal s p. D., mu v té době nepřišlo nic divného. Možná, že to z dnešního pohledu vypadá nepochopitelně, ale vzhledem k tomu, že se s ním setkal na té uvedené schůzce u p. ředitele, nepovažoval na tom nic divného. S Jiřím M. se setkal při práci v nemocnici. Jiří M. byl tím hlavním člověkem, se kterým se v nemocnici stýkal a scházel a společně vytvářeli koncepci zviditelnění nemocnice. Připustil, že s Ing. D. komunikoval i o osobě p. M., protože pochopil, že vedení nemocnice není úplně spokojeno s prací p. M., a to byl také důvod, proč na té schůzce řekl, že nechce vykonávat práci tiskového mluvčího. Snažil se Jirkovi pomoct, vymýšlel mu nějaké možnosti, jak dělat práci lépe, vymýšleli tiskové besedy, zlepšení webu, zlepšení zpravodaje, tiskové zprávy pro média. K dalšímu dotazu týkajícímu se komunikace s p. D. ve vztahu k p. M., uvedl, že nějak pochopil, že mezi p. M. a p. D. je nespokojenost. Konkrétně si vzpomíná víceméně na to, a v podstatě ani konkrétně neví. Bavili se třeba o tiskové besedě, proč ještě neproběhla. O okolnostech ukončení spolupráce p. M. s nemocnicí nic neví, netuší, zda se v tom nějak angažoval p. D. Pokud jde o zadávání úkolů, nejprve byl v kontaktu s p. F., poté s Jiřím M. Nešlo však o nějaké úkoly, spíše o klasické mediální poradenství s Jirkou M. jako tiskovým mluvčím nemocnice. Tak to alespoň on vnímal. Zřídka se scházeli také s ředitelem N., kterému víceméně říkal, co všechno s Jirkou M. udělali a co připravují. Popřel, že by posílal Ing. D. nějaké texty, které by měly být někde publikovány. Pokud mu byl předestřen text SMS, týkající se porodnic, a omlouval se, že neposlal článek o kostce, tedy chirurgickém pavilonu, uvedl, že jej o tento článek p. D. požádal, protože tento text připravovali s Jiřím M. pro prezentaci na iDNES. V tom okamžiku na tom neviděl nic zvláštního. Tento článek si neobjednal nikdo, bylo to téma pro kampaň na iDNES, kterou rozjeli v nemocnici. Netuší, proč Ing. D. záleželo na těch článcích. Pokud mu byla předestřena SMS, ve které Martin D. píše: „Zítra budu a poslal jsem, jsem za úplného kokota, Jirku jsem propustil“, tak k dotazu, kam měl Ing. D. poslat ten článek, který mu předtím poslal on, a proč by měl být za úplného kokota, odpověděl, že neví. S Jiřím M. jeho propuštění nerozebíral. Pokud byl dotázán, jak si vysvětloval sdělení p. D., že propustil Jirku, tak v podstatě nijak, protože si myslí, že M. mohl propustit pouze ředitel. Spol. Business Advisor mu proplatila 2 faktury, které tam poslal, protože ho o to požádal p. D. Ty faktury byly za práci pro nemocnici, o které hovořil, tzn. na webu, ve zpravodaji, v tiskových zprávách, a to proto, že neměl uhrazeny faktury p. F., která ho původně na tuto práci najala. Když p. D. po něm chtěl, aby se vyjádřil k nějakým věcem v nemocnici, nebo aby dál pokračoval na práci na zviditelnění nemocnice, řekl mu, že další práce dělat nebude, protože nemá zaplaceny faktury. Tak ho požádal, aby ty faktury poslal na firmu Business Advisor, což udělal. To byl jeho první a poslední kontakt s touto firmou. Proč měl poslat tyto faktury zrovna spol. Business Advisor, mu Ing. D. nevysvětlil. Znovu potvrdil, že práce, které zaplatila spol. Business Advisor, neodebrala spol. Business Advisor, ale Městská nemocnice Ostrava.

180. Dále pak u hlavního líčení uvedl, že jeho spolupráce s Ing. D. byla taková, jak popisoval u hlavního líčení, nic nepodmiňoval dalšími pracemi pro nemocnici. Při jedné z těch kratičkých náhodných, letmých schůzek D. řekl, že pro nemocnici už nic dělat nebude, protože nemá zaplaceny faktury. Ty faktury mu posléze byly zaplaceny a myslí si, že tím práce s nemocnicí i skončila. Pokud vypovídal v přípravném řízení, že po něm Ing. D. chtěl, aby se vyjádřil k nějakým věcem k nemocnici, nebo aby dál pokračoval na práci na zviditelnění nemocnice, řekl mu, že další práci dělat nebude, protože nemá zaplacené faktury, tak k tomu uvádí, že necítí to, že by měl pracovat pro nemocnici v okamžiku, kdy mu budou proplaceny faktury. On považoval spolupráci za ukončenou. V okamžiku, kdy je člověk OSVČ, tak se stará hlavně o to, aby mohl zaplatit sociální, zdravotní pojištění a dělá všechno pro to, aby sehnal další zakázky, které mu pomůžou k tomu, aby přežil. A neřeší, kdo mu chce proplatit fakturu. Po r. 2013 se s Ing. D. potkali možná 2x úplně náhodou v Ostravě, nedomlouvali si nějaké schůzky. Neměli spolu žádný obchodní vztah. Pokud

jednal s Ing. D., neměl pocit, že by byly někdy předmětem jejich rozhovoru informace, které by byly tajné, veřejnosti nepřístupné, nebo něco takového. V podstatě je běžné v jeho podnikání v oboru žurnalistiky, že o své práci diskutuje s různými lidmi. Pokud nejde o nějaké informace, které by měly poškodit klienty, nebo nějakou jinou stranu, tak v tom nevidí žádný problém. Z pohledu žurnalistiky si myslí, že není vůbec nic podivného na tom, že se lidé zajímají o obraz subjektu ve městě, ve kterém žijí.

181. **Byť tedy svědek Petr Ž. vypovídal poněkud rozporně, důležité momenty z jeho výpovědí zůstávají neměnné a jsou dokládány rovněž objektivně zjištěnými informacemi, a to SMS zprávami, ale i účetními doklady. Obž. Martin D. se podle výpovědi tohoto svědka zajímal o nové projekty, novou porodnici, chirurgický pavilon zvaný kostka, nikoli např. o kvalitu lékařského či ošetřovatelského personálu a kvalitu poskytované zdravotní péče. Tedy projekty, na které měly být „utraceny veřejné prostředky". Tímto způsobem by přitom vedení města jako zřizovatel nemocnice bylo směřováno k určitým výdajům, které již byly v tisku oznámeny, případně by tato mediální prezentace tyto snahy podporovala, a obž. Martin D. pak mohl způsobem sobě vlastním zařídit transfer části veřejných prostředků na účty Business Advisor, o čemž svědčí právě skutečnost, že Business Advisor část nákladů tohoto mediálního poradenství nesla formou proplacených faktur. I toto svědectví tedy zcela jednoznačně potvrzuje ovládací roli Ing. Martina D. ve vztahu ke spol. Business Advisor, neboť je zřejmé, že obžalovaný se nemusel utajených akcionářů či Břetislava P. ptát na to, zda povolí proplacení těchto faktur a rovnou Petru Ž. sdělil, že je má poslat na Business Advisor, že budou proplaceny, což také skutečně byly.**

182. **Svědek Lukáš S.**, člen dozorčí rady Business Advisor, jehož výpověď byla před soudem čtena (č. l. 21096/sv. 69 – č. l. 160 zvláštního svazku – č. l. 3789/sv. 13) dne 9. 1. 2018, vypověděl, že byl zaměstnán ve spol. On-Line s.r.o., která zakládala tzv. ready made společnosti. Jako takový byl členem také dozorčích rad v zakládaných společnostech. Šlo o profesionální placenou službu. Takto byl jmenován i do dozorčí rady spol. HAPPY SUMMER, později Business Advisor. Už si nepamatuje, jak došlo k jeho odvolání z funkce. Pokud mu byl předestřen výpis z obchodního rejstříku, kdy jeho účast v dozorčí radě zanikla dnem 19. 11. 2008, a byl tedy v dozorčí radě téměř rok, uvedl, že v souvislosti s výkonem této funkce nečinil žádné právní úkony, nepodepisoval první účetní závěrku. Pokud byl členem představenstva Jiří M., tak se do pozice dostal v podstatě stejným způsobem. Netuší, zda činil nějaké úkony a zda mu někdo dával nějaké instrukce. M. byl v podstatě v pozici profesionálního nominee. Pokud mu byla předestřena smlouva s PRAGOIMEXem, kterou 7. 11. 2008 uzavřel právě Jiří M., sdělil, že o existenci této smlouvy nemá žádné informace.

183. **Tento svědek tedy k samotné trestné činnosti žádné informace neposkytl a jeho výpověď tedy nelze hodnotit ani v neprospěch obžalovaných a ale ani v jejich prospěch**.

184. **Svědkyně Zuzana K., dříve T.**, asistentka ve spol. D. & partneři, jejíž výpověď byla před soudem čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20731/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku - č. l. 3057/sv. 11), vypověděla, že pro spol. Business Advisor vykonávala řadu činností, byť nebyla jejím zaměstnancem. Velká část těchto činností se týkala úkonů spojených s veřejnými zakázkami. Protože se obává, že se svými úkony dopustila trestné činnosti, využila svého práva a nevypovídala.

185. **Svědek Radim F.**, člen dozorčí rady Business Advisor, jehož výpověď byla před soudem čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20728/sv. 67 – č. l. 137v zvláštního svazku – č. l. 2595/sv. 9), vypověděl, že ke spol. Business Advisor jej zhruba před 5 až 6 lety (pozn. výslech 14. 4. 2014) jej Martin D. požádal, zda by na přechodnou dobu nemohl dělat v této společnosti člena dozorčí rady. Od té doby viděl p. D. možná 3x nebo 4x za poslední 4 roky. Vůbec nevěděl, co ve společnosti dělá, myslel si, že je nečinná, protože nebyl o ničem informován. O trestním řízení se pak dozvěděl z Mladé fronty dnes koncem r. 2013. P. D. mu nevysvětlil nic o předmětu činnosti společnosti. Martina D. zná odmala, vyrůstali spolu v jednom domě, čím se Martin D. živí, to neví. Nikdy ho to nezajímalo u žádných lidí. Co se týče majetku, ví, že má někde na nábřeží v Porubě byt, co se

týká jeho vztahu s politiky a podnikateli, to nedokáže posoudit. Členství v dozorčí radě vlastně neukončil, myslel si, že firma vůbec není, že není funkční, nedostával žádné pozvánky na jednání, nechal to tak. O ukončení ani nepožádal. Břetislava P. zná jen z toho, že byl ve firmě nejvyšší, a když se sepisovalo založení společnosti, byl u toho. K dotazu, kdo řídil spol. Business Advisor, uvedl, že neví, byl tam jenom jeden den. Byl ještě on a p. K. u notáře jako členové dozorčí rady, byl tam i P. a sepisovali papíry, aby ta společnost mohla vzniknout. Důvody, proč ho požádal Martin D., aby byl ve společnosti, si už nepamatuje, je to dávno. Jaký byl vztah p. D. ke spol. Business Advisor, neví. Neví, proč nevykonával funkce v orgánech spol. Business Advisor, neptal se ho na to. Ani p. P. mu ke svému působení ve společnosti nic neřekl. Neví, jací jsou smluvní partneři Business Advisor. Ani když Martina D. viděl, tak s ním tyto záležitosti neřešil. Za členství v dozorčí radě nic nedostal, ani mu Martin D. nic neslíbil. Kdo je vlastníkem Business Advisor, neví.

186. **Tento svědek tedy potvrdil, že iniciátorem dění ve spol. Business Advisor byl právě Martin D., který jej o členství v dozorčí radě požádal, a lze tedy předpokládat, že byl skutečně ovládající osobou ve vztahu ke spol. Business Advisor od samého začátku. Rovněž pak skutečnost, že dozorčí rada nebyla svolávána v souladu se zákonem, svědčí o tom, že společnost nikdy nechtěla řádnou obchodní činnost vykonávat, neboť za situace, kdy by měla v úmyslu řádně podnikat, by zcela jistě plnila své povinnosti ve vztahu ke členům dozorčí rady**.

187. **Svědkyně Romana E.**, poštovní doručovatelka České pošty, do jejíhož obvodu patřilo sídlo spol. D. & partneři na Mírové 18 v Ostravě-Vítkovicích, jejíž výpověď z přípravného řízení byla před soudem 15. 2. 2017 čtena (č. l. 20177/sv. 66 – č. l. 49 zvláštního svazku – č. l. 2577/sv. 9), vypověděla, že na Mírové 18 pracuje asi 10 let, přičemž popsala způsob doručování a uvedla, že do firmy D. & partneři chodila pošta na firmu, pro Martina D., pro Radima D. velmi málo. Zásilky přebírali p. Barbora T., p. P., p. V., dříve tam byla ještě p. K., ale ta odešla na mateřskou. Chodily i zásilky na Business Advisor, tuto poštu přebíral ten, kdo ji otevřel. Pokud byl adresátem Business Advisor a děvčata měla razítko, mohla to převzít. Nepamatuje si však, jaké zásilky chodily, ani kdy byla poslední. Martinu N. nezná. **Svědkyně Romana E. tedy potvrdila, že administrativní činnosti byly zřejmě vykonávány v sídle spol. D. & partneři, nicméně jedinou zaměstnankyni, p. Martinu N. neznala, byť zaměstnance spol. D. & partneři jmenovat dokázala.**

188. **Svědek Pavel H.**, obchodník se šperky, jehož výpověď byla čtena před soudem dne 19. 10. 2017 (č. l. 20730/sv. 67 – č. l. 138v zvláštního svazku – č. l. 2912/sv. 10), který měl podle zjištění policie prodat Martinu D. v r. 2013 diamanty, vypověděl, že se v rámci své činnosti věnuje výrobě a prodeji šperků. Z obžalovaných zná pouze Martina D. Zná jej běžným způsobem, nejsou žádní rodinní příslušníci. Není si vědom toho, že by měli jakýkoli obchodní vztah, ačkoli pro něj prováděli nějaké obchodní nabídky. Není schopen říci, při jaké příležitosti se seznámili, ale zná ho dlouho. K dotazu policejního rady připustil, že Martinu D. učinil nabídky na koupi diamantů, ale žádné mu neprodal. Pokud z odposlechů mezi Martinem D. a Martinem Š. vyplývají jiné skutečnosti, nepamatuje si na to, a proto využívá práva nevypovídat. *(pozn. soudu: viz analýza PČR č.l. 6881/sv. 29 spisu 54 T 7/2017 – hovory 4.6.2013 11:05:18, 11:26:47 a 5.6.2013 8:38:26)*

189. **Výpověď tohoto svědka tedy nepřináší žádné konkrétní informace o trestné činnosti, nicméně naznačuje, že diamanty, které byly nalezeny při prohlídkách bankovních schránek, skutečně nepocházejí z doby přes spácháním trestné činnosti, ale až z doby, která následuje po vydání certifikátu k těmto diamantům tak, jak bylo ostatně konstatováno při hodnocení výpovědi obž. Martina D., neboť je zřejmé, že svědek, který zpočátku neměl důvod k odepření výpovědi, po konkrétních otázkách na prodej diamantů Martinu D., namísto toho, aby sdělil, že Martinu D. žádné diamanty neprodal, odepřel vypovídat.**

SVĚDCI K ZAKÁZKÁM DOPRAVNÍHO PODNIKU OSTRAVA

190. **Svědek Ing. František K.**, ředitel Dopravního podniku Ostrava v letech 2008-2011, vypověděl dne 26. 4. 2017 (č. l. 20519/sv. 67 – č. l. 76v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Martina D., Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Ostatní obžalované nezná. Dále uvedl, že v r. 2005 pracoval jako ekonomický náměstek v DPO. Kolem r. 2008 byl jmenován ředitelem a 1. 1. 2011 byl ředitelem dceřiné společnosti Ekova, odkud byl na jaře r. 2012 odejit. S obž. Ing. Martinem D. jej seznámil náměstek dopravy p. N. někdy v r. 2008 a tuší, že to bylo na tenisových kurtech. Miroslav N. Ing. D. představil jako člověka, který má celorepublikový přehled o možnostech dotací a mohl by být pro dopravní podnik užitečný. Ing. D. se o dění v dopravním podniku zajímal tím způsobem, že říkal, že je schopný získat nějaké dotace, zajímal se o to, jaké jsou investice, co se bude pořizovat, možná i strojní zařízení čili v tom smyslu chtěl informace, zdali může nebo nemůže pomoci. On sám z toho, že pomáhal dopravnímu podniku se získáním dotací, neměl mít konkrétně nic s tím, že pokud by se mu nějaké finanční prostředky podařilo zajistit, tak by bylo možné jednat buď o provizi nebo o pomoci při zpracování dokumentace nebo na něčem takovém v tom duchu. Smlouva o spolupráci mezi Ing. D. a dopravním podnikem uzavřena nebyla. Jeho vztah s Ing. D. byl na profesionální úrovni, potkávali se jednou za 2 měsíce. U něj v kanceláři Ing. D. nikdy nebyl, on sám jej také nenavštívil, ani neví, kde měl kancelář. Jednali o tom, že by se možná dala zařídit nějaká dotace na obnovu strojního zařízení, přišel s nabídkou vzdělávání zaměstnanců, přišel s tím, že dopravní podnik, resp. Ekova, modernizuje tramvaje, tak několikrát jednali o možnosti rekonstrukcí tramvají, tuší, že to bylo Srbsko, ale z toho také sešlo. Jaké školení Ing. D. nabízel, si nevzpomíná. Není mu nic známo o tom, že by Ing. D. nějakým způsobem ovlivňoval personální složení dopravního podniku, že by tam prosazoval nějaké své zaměstnance. Ani výměna zaměstnanců nebyla nějak významná. Neví o tom, že by Ing. D. se stýkal s jinými zaměstnanci dopravního podniku, nebo je kontaktoval, ale vyloučit to nemůže. Jeho samotného Ing. D. nikdy nežádal, aby nějakým způsobem ovlivnil své rozhodování v něčí prospěch, nenabízel mu za to úplatu ani protislužbu. Z jeho pozice ředitele ovlivňování ani nebylo možné, protože zadávací dokumentaci zpracovávala odborná oddělení, právní oddělení, projednávalo se to na představenstvu, následně v dozorčí radě, kde se odsouhlasovala zadávací dokumentace, a následně se vyhodnocovaly výsledky výběrového řízení. Není mu ani nic známo o tom, že by Ing. D. někomu z členů zadávacích komisí, výběrových komisí, představenstva, nabízel nějaké prostředky či služby. Neví, zda v rámci výběrových řízení se Ing. D. zajímal o zadávací dokumentaci ještě před uveřejněním zakázky, o přípravné materiály ze zadávací dokumentace. Dopravní podnik či město zvolilo tři obnovy vozového parku DPO formou modernizace tramvají, protože to bylo výrazně levnější než pořízení nového vozu, navíc to nezatěžovalo náklady milionovými zůstatkovými hodnotami a řada dílů se dále dala využít. Modernizace nejběžnějších tramvají T3, pokud se dělala v rámci dopravního podniku v dílnách, stála něco přes 15 milionů Kč, plus mínus. *(pozn soudu: cena 15 250 000 Kč, resp. 15 550 000 Kč byla cenou s započtenou režií i ziskem – srovnej prodej tramvají ev.č. 1335, 1336, 1337 dopravním podnikem Pragoimexu – příloha I . kopie ze spisu 30 T 7/2019, v letech 2006 – 2007 pak činila cena této tramvaje bez zisku a režie 12.789 000 Kč – č.l. 2223/sv. 13 spisu 77 T 1/2019))* Potom byl vypsán dotační projekt na modernizaci těchto vozů, v podmínkách bylo, že to už nemohou dělat vlastními silami a že vůz musí být vysoutěžen či dodán jinou firmou a tam byla cena řádově 19 milionů. K dotazu, zda na samotné dodávce rekonstrukce se něco změnilo poté, co se to zdražilo o 4 miliony, či zda to probíhalo stále stejně, uvedl, že zdražení vidí nejméně ve třech věcech. Když to dělal dopravní podnik vlastními silami ve vlastní režii, tak tam byl zisk nula. Dále se tam nepočítala režie, což byly také velmi slušné peníze, a nebyl z toho žádný zisk. Na faktické realizaci se nic nezměnilo, dělalo se to dále v dílnách dopravního podniku, nebo následně Ekovy, ale rozdíl byl v tom, že se soutěžila celá tramvaj, ne náhradní díly, ze kterých se to poskládalo. Rozdíl bude i v ceně z důvodů inflačních. Neví, zda se v té době dělaly malé tramvaje odpovídající kapacitně tramvaji T3, Inekon a Škoda Plzeň dělali pouze dlouhé tramvaje. Tramvaj od Inekonu stála plus mínus 60 milionů Kč, designovaná tramvaj Porsche od Škody Plzeň byla ještě dražší. Pokud byl dotázán, zda v dopravním podniku a na magistrátu byl

nějaký názorový proud prosazující nákup nových tramvají, uvedl, že rozdíl mezi novou a modernizovanou tramvají byl řádově 19 milionů Kč, byl zde tedy všeobecný zájem modernizovat, protože až na podvozky a nějaké další díly šlo v podstatě o novou tramvaj. Dále uvedl, že si není vědom povinnosti dozorčí rady zachovávat mlčenlivost, nicméně zápisy z dozorčí rady nebyly zveřejňovány či poskytovány běžně občanům v plném znění. Pokud se týká podnikatelského plánu dopravního podniku, který se vypracovával každý rok, tak o něm věděla řada lidí v dopravním podniku, kteří se podíleli na zpracování. Vědělo o tom město, zastupitelstvo, rada města. Zveřejňován byl tak, že ho dostávala dozorčí rada v elektronické podobě. Pokud by však běžný občan požádal o zaslání podnikatelského plánu v plném znění, tak by ho určitě nedostal. V podnikatelském plánu bylo uváděno vše, co se týká ekonomiky, nákladů, výdajů, plánu investic, a ještě další věci. Není si vědom toho, že by se Ing. D. stýkal s nějakými pracovníky dopravního podniku, on sám Ing. D. nikdy neposílal materiály z dopravního podniku, např. to, co bylo projednáváno na dozorčích radách, nebo přípravy zadávacích dokumentací. Pokud se měl svědek vyjádřit k e-mailové komunikaci, která je založena v příloze č. 32, část IV/sv. č. 1, str. 265-268, uvedl, že prohlédnutí e-maily jsou od jeho sekretářky. Neumí se vyjádřit k tomu, že tyto e-maily byly nalezeny v prostorách spol. D. & partneři na jednom ze záznamových disků. Dále uvedl, že JUDr. Josef Š. je právník dopravního podniku, Jana K. byla jeho sekretářka, Bohuslav K. dělal vedoucího oddělení veřejných zakázek, Miroslav A. byl tiskový mluvčí dopravního podniku, Jan K. byl právník dopravního podniku, Martin Ch. měl něco společného s kolejemi, s dráhou, je také v dopravním podniku. K dotazu, zda řešil, proč se do veřejných zakázek přihlašovala pouze spol. PRAGOIMEX, uvedl, že osobně nezná jinou firmu, která by tyto modernizace uměla dělat. Pokud pak byl dotázán, proč tedy byla zakázka vypsána v otevřeném řízení, když zde byla pouze jedna společnost, uvedl, že modernizace mohl dělat v podstatě každý, kdo k tomu získal oprávnění, či zkoušky drážního úřadu na dokumentaci čili teoreticky se mohl přihlásit kdokoli i ze zahraničí. Z tohoto titulu nechtěli nikoho dopředu omezit. Ze zahraničních dodavatelů tyto modernizace dělala nějaká firma v Polsku a snad i Inekon. Poláci v ČR to vozidlo homologované neměli, aspoň on o tom neví. Pokud jde o pořízení obousměrných nízkopodlažních vysokokapacitních tramvají, tyto byly pořízeny proto, že při opravách tramvajových tratí je problém někdy vůz otočit, jede se po jednokolejné trati na konečnou, kde se přesedne a jede se zpět po téže trati a jednosměrný vůz by se tam neotočil. Připustil, že PRAGOIMEX vyrobil pouze 3 kusy těchto vozidel, všechny do Ostravy, protože skutečně ta obousměrnost je finančně nákladnější a využila se skutečně pouze několik měsíců v roce při opravách tratí. Pořídit jich víc by nebylo finančně výhodné. K dotazu předsedy senátu pak uvedl, že v minulosti měla Ostrava i jiné obousměrné tramvaje než T3, které koupila od PRAGOIMEXu, neví však, zda tyto obousměrné tramvaje v té době, kdy se kupovaly tyto tramvaje od PRAGOIMEXu, ještě zbyly. K ceně tramvají, zda byly dražší než v jiných městech, se není schopen vyjádřit, protože ty tramvaje nemusely být technicky stejné. Neví o tom, že by někdo z výrobců tramvají namítal, že ty zakázky připravované Dopravním podnikem Ostrava jsou diskriminační. Důvodem pro ukončení jeho činnosti v DPO bylo, že začal dělat ředitele dceřiné společnosti od 1. 1. 2011. Romana K. zná, ví, že měl nějaký finanční podíl v Krnovských strojírnách, a to bylo i důvodem, proč nebyl jmenován ředitelem hned, ale až po nějakém vyřešení svého střetu zájmů. O vztazích Ing. D. a Ing. K. nic neví. Ví, že Krnovské strojírny a PRAGOIMEX spolu úzce spolupracují a neví, zda Krnovské strojírny jsou vlastníkem PRAGOIMEXu nebo obráceně. Důvod ukončení jeho působení v Ekově mu při odvolání nebyl sdělen. Těžko říci, o jaký důvod se jednalo, ale o rozhodnutí vlastníka se nediskutuje. Neví o tom, že by zadávací dokumentace na veřejné zakázky byla poskytována neoprávněným osobám. Mimo pracovníky dopravního podniku a.s. se legálním způsobem mohli dostat ke konceptům zadávací dokumentace poradenské firmy, které jim zpracovaly dokumentaci, podrobné informace měla dozorčí rada. Už si nevzpomene, která firma jim připravovala podklady pro získání dotace na tyto tramvaje, on sám s ní přímo nejednal. Neumí vysvětlit, jak se Ing. D. mohl dostat ke konceptům zadávací dokumentace na rekonstrukci tramvají T3 a nízkopodlažní obousměrné tramvaje. Jiřího H. zná, neví o žádném vztahu Ing. H. a Ing. D., společně je nikdy neviděl. Nevěděl o tom, že

z každé dodané tramvaje v inkriminovaném období inkasuje spol. Business Advisor a.s. 4 %. V té době spol. Business Advisor neznal, dozvěděl se o ní až v průběhu trestního řízení. Jinak o ní nikdy neslyšel. Neví, jak PRAGOIMEX a.s. získal dokumentaci k přestavbě tramvají T3, dá se předpokládat, že ji sám vyvinul. Dopravní podnik Ostrava a.s. nikdy nebyl vlastníkem takové dokumentace, vytvoření dokumentace je záležitost desítek milionů Kč bez záruky, že se to povede, podaří zužitkovat, prodat. Pokud ví, tak zpracování dokumentace na modernizaci vozu dopravní podnik nikdy nechtěl, protože na to neměl zkušenosti, lidské kapacity, ani finance. K dotazu obhájce pak uvedl, že dopravní podnik nemohl nikomu bránit v tom, aby si nechal zpracovat homologaci na opravené vozidlo. Pokud jde o 3 žalované zakázky z let 2008-2010, tak na vzniku zadávací dokumentace k těmto zakázkám v rámci dopravního podniku se podíleli jednak pracovníci odborných útvarů, těch mohlo být 4 nebo 5, potom to bylo právní oddělení, oddělení veřejných zakázek, možná ještě někdo další. On sám zadávací dokumentaci nezpracovával, tak neví. Podnět k tomu, že se bude na tramvajích něco dít, přicházel z odborného útvaru kolejová vozidla s tím, že je třeba obnovovat vozový park, protože všechno bylo 40 let a více staré. Při přípravě zakázky hrálo rozhodující roli to, kolik finančních prostředků na to DPO měl nebo měl mít. Zpracovaný souhrnný požadavek všech odborných útvarů násobně převyšoval finanční možnosti dopravního podniku, takže potom se udělovaly priority, co se koupí. Neví, zda to dělalo představenstvo nebo tam byla i nějaká komise. Dozorčí rada projednávala a schvalovala tento plán po těchto redukcích. Pokud jde o předmětné zakázky, žádné stížnosti na kvalitu tramvají nebyly, není si vědom nějaké reklamace. Pokud jde o úhradu nakupovaných tramvají, které se platily částečně z dotací, tak pokud ví, kontroly, zda DPO postupoval správně při čerpání těch dotací, probíhaly, chodily vždy až po skončení zakázek, tedy po uplynutí celého období. Dále uvedl, že technická specifikace k veřejným zakázkám z let 2009, 2010, musela být určitě z dřívějška, protože už dříve si dopravní podnik ty tramvaje modernizoval sám, takže musel mít nějaký popis toho, jakou tramvaj chce vyrobit a co k tomu má nakoupit.

191. **Svědek František K. tedy popsal Ing. Martina D. jako altruistu, který chtěl Dopravnímu podniku Ostrava pomoci získat dotační tituly. Nicméně potvrdil, že to byl právě Miroslav N., kdo Ing. D. k němu, a tedy v podstatě do dopravního podniku, přivedl. Sám připustil nejvýše jednu schůzku za 2 měsíce. Nicméně již nedokázal vysvětlit, jak se dostaly e-maily jeho sekretářky k Ing. D. Soud samozřejmě může připustit, že to Jana K. dělala o své vůli, nicméně o tom pochybuje a pravděpodobnější je verze, že tak činila právě na pokyn svědka. Nicméně, i pokud by tak činila o své vůli, znamenalo by to, že Martin D. si dokázal neveřejné informace z dopravního podniku získat i „podloudným" způsobem. Nicméně pokud svědek „bagatelizuje" působení Ing. Martina D. v dopravním podniku, je tento jeho popis soudem považován za nevěrohodný právě pro samotnou účast Františka K. na této trestné činnosti, kdy svědek je stíhán u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 30 T 7/2019 za skutkově obdobnou trestnou činnost, přičemž v rámci prověřování jeho trestné činnosti bylo zejména zjištěno, že první tři tramvaje, které dopravní podnik prostřednictvím veřejné zakázky nakoupil, již byly ve vlastnictví dopravního podniku jako čerstvě zrekonstruované, dopravní podnik tyto tramvaje prodal PRAGOIMEXu za částku 15 250 000, resp. 15 550 000 Kč, a v podstatě je obratem koupil zpět za částku cca 18 540 000 Kč. Přestože tedy svědek o žádném ovlivňování ze strany Ing. D. a o jeho vlivu nevypovídal, nelze jeho výpověď hodnotit ve prospěch obž. Ing. Martina D. a dalších spoluobžalovaných, nicméně i úvodní vyjádření svědka o snaze pomoci dopravnímu podniku s dotacemi lze hodnotit jako do jisté míry usvědčující, kdy soud nepovažuje Ing. Martina D. za osobu natolik altruistickou, aby se zcela zdarma, mimo rámec své výdělečné činnosti, věnoval práci pro dopravní podnik, aniž by mu z toho plynula jakákoliv odměna. A naopak je soud toho názoru, že jeho angažovanost ve vyhledávání dotačních programů a zájem o dopravní podnik a dění v něm byl motivován toliko zištnou snahou získat podíl z dotací a investičních prostředků dopravního podniku.**

192. **Svědek Ing. Radoslav H.**, provozní náměstek Dopravního podniku Ostrava, dne 27. 4. 2017 (č. l. 20526/sv. 67 – č. l. 80 zvláštního svazku) uvedl, že zná Ing. Martina D., Ing. Jaroslava K., Ing. Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Ostatní obžalované nezná. S Martinem D., Jaroslavem K. a Jiřím H. přicházel pracovně do styku, protože s firmou PRAGOIMEX obchodně spolupracovali. Jak dopravní podnik, tak následně, když přešel do Ekovy. Ing. D. zná tím, že vystupoval jako jeden z lobbistů a znalců v oblasti dotací a nabízel, že jim pomůže zorientovat se v oblasti dotací. Do dopravního podniku nastoupil v dubnu r. 2005 a od 7. měsíce se stal provozním náměstkem, a to až do r. 2009. V tu dobu proběhlo představenstvo, které konstatovalo, že by bylo vhodné, aby pokračovalo v jiném složení, a postupně tu funkci předal a od června 2009 už pracoval jen jako vedoucí jednoho odboru, který se jmenoval rozvojové projekty, racionalizace. Následně od r. 2011 se stal vedoucím odboru správy majetku a investic. Ing. D. dopravnímu podniku neposkytoval poradenství či nějaké rady v oblasti získávání dotací. Měli předtím jiné organizace, které jim dělaly už konkrétní žádosti o dotace, vzpomíná si na firmu Hrat a pak to bylo pro švýcarské fondy, nějaká firma BDO nebo tak nějak, na to si nevzpomíná. S Ing. Martinem D. se seznámil mnohem později s tím, že on pouze nabízel, že jim pomůže se zorientovat, protože ta problematika dotací byla poměrně nepřehledná tím, že dotace poskytovala různá ministerstva na různé záměry, projekty, někdy se to prolínalo, někdy poskytovalo Ministerstvo dopravy, něco Ministerstvo životního prostředí, a podle konkrétní potřeby toho dopravního podniku tedy bylo nutno najít ten nejvhodnější titul, a to říkal, že se v tom umí orientovat, nicméně nikdy to nebyla otázka smluvní, ale tak postupovali i s jinými organizacemi. Třeba s tou firmou Hrat měli posléze smlouvu na konkrétní projekt v rámci vysoutěžených služeb, ale kromě toho tyto organizace poskytovaly takové poradenské informace, např. firma Hrat jim tehdy bezplatně zhotovila mapu dotačních titulů. Byla to jakási taková, dá se říci běžná praxe. Nevzpomíná si, jestli kromě dotací se Ing. D. zajímal ještě o něco jiného. Nemůže vyloučit, že v nějakých souvislostech zřejmě diskutovali o tom, co dopravní podnik potřebuje, aby mohl říct, jestli se k tomu váže nějaký vhodný titul, tak mohla přijít řeč o těch potřebách, ale neví. Nezaznamenal, že by Ing. D. měl nějaký vliv či významné slovo v dopravním podniku. Ne, že by si někdo z jeho zaměstnanců stěžoval na jeho působení v rámci dopravního podniku, ale ví, že po nějaké období p. F. říkal, že je uháněn, aby dokončili interní studii, kterou tenkrát dělali proto, aby zmapovali potřeby dopravního podniku, zejména v oblasti vozidel, protože nákup vozidel byl absolutně nejvyšší položka v investičním plánu, představovala řádově 80 % možná i více, takže hledali jakousi možnost co nejlépe ty dotační tituly využít, jednak to někdy byla otázka dopravy, ale někdy to byla naopak otázka ekologie. Po příchodu Ing. K. jako ředitele on dbal na to, aby na to nešli bezhlavě, a když je dotace, tak ji měli použít za každou cenu, ale aby to mělo smysl. Ten důvod, aspoň jak o tom hovořili, tak byl zcela jasný. Ředitel K. nechtěl, aby když nakoupí nová vozidla, aby potom musel chodit na město a žádat o zvýšení dotace s tím, že provoz nových vozidel je podstatně dražší. Obecně řečeno, studovali vliv obnovy vozidel na náklady společnosti a o té studii s Ing. D. hovořili, protože on poukazoval na to, že je vhodná taková studie, která bude prokazovat hlavně to, že pokud dostanou dotaci, že ji umí smysluplně, efektivně a ekonomicky využít. Neví o tom, že by dopravní podnik Ing. D. vyplatil nějakou odměnu za ty jeho konzultace. Domnívá se, že nikoli. K dotazu, proč to podle jeho názoru Ing. D. dělal, uvedl, že to nebyl jen Ing. D., firmy, které se zabývaly problematikou dotací, poskytovaly takový servis, a pokud by potom byla možnost nějakého čerpání dotací, tak formou výběrového řízení se vybíral zhotovitel žádosti. Co si vzpomíná, tak spolupracovali s firmou Hrat, následně potom s tou brněnskou firmou. Čili je to čistě jeho úvaha, pokud by byl vhodný titul, protože měl Ing. D. poradenskou firmu, tak se mohl třeba ucházet ve výběrovém řízení o zpracování žádostí, ale ta situace nikdy nenastala, alespoň ne v době, kdy on byl v dopravním podniku. Ví, že ředitel Ing. K. s Ing. D. byli v kontaktu, ale nic víc. Ing. D. mu nikdy za prosazování nějakých názorů v rámci podniku nenabídl žádnou odměnu či službu. Pokud byl dotázán, s jakou firmou spojuje Ing. D., uvedl, že si na to nevzpomíná. Ani po tom nepátral, až následně, když se tato kauza dostala do sdělovacích prostředků, tak nějaký název proběhl, ale on si teď nevzpomene. Ve své funkci měl přehled o vozidlech, takže si myslí, že dopravní podnik vypisoval výběrové řízení na zpracovatele

žádosti o dotace ne více než jednou ročně. Ze subjektů, které jim takhle bezplatně radili v oblasti dotací, kromě Ing. D. si vzpomíná na firmu Hrat, ale nevzpomene si na osobu, která za ni vystupovala. Pokud mu pak byla předestřena výpověď Ing. K., který o poradenství Ing. D. hovořil za r. 2009, a on nyní popisuje období let 2012, 2013, a byl dotázán, zda je schopen vysvětlit, proč Ing. D. 4 roky zadarmo dopravnímu podniku nezištně radil, uvedl, že neví, ale nemyslí si, že by to byla nějaká intenzivní činnost. Bylo to jakési období, kdy se jednalo o projekt, který zmínil, tzn. ekologizaci dopravy, kdy ten styk byl častější, ale jinak to neprobíhalo nijak permanentně, že by to byla nějaká stálá činnost, nebo něco takového. On sám neúkoloval zaměstnance, ať už dopravního podniku, nebo Ekovy, aby jednali s Ing. D. ve vztahu k té ekologizaci, ale pokud ví, tak p. F. s ním v kontaktu byl, ale tomu on sám nebránil. K dotazu, zda si v rámci projektu ekologizace vzpomene na nějaký problém, např. že třeba něco nechtěl podepsat při přípravě tohoto projektu, uvedl, že byl jeden moment, kdy v té studii zpracovali spoustu podkladů a čekalo se na ten výstup, resp. Ing. D. chtěl mít výstup, který by mohl prezentovat na příslušných místech, že Ostrava je připravena účelně využít dotace *(pozn. soudu: Zde soud připomíná, že Ing. Martin D. nikdy žádné formální pověření k takové prezentaci, ať již od vedení kraje či Města Ostravy, nebo dopravního podniku neměl.)* Neví, z jakého důvodu, prostě se zřejmě chystalo vypsání nějakých dotačních titulů na směřování těch prostředků dotačních titulů a chtěl tam jaksi prezentovat, že Ostrava je připravená, tak na to spěchal. On už potom byl v Ekově, nicméně tím, že dělal na tomto projektu, tak nechtěl v polovině utéct, a dá se říci, metodicky to řídil. Detailní výpočetní činnost dělal p. F. a on mu spíše radil, nebo se společně snažili vysvětlit některé údaje, které z těch analýz vyplynuly, a že ví, že jednou bylo něco, že by jim scházely tramvaje s tím, že se tam objevil nějaký problém, který bylo třeba vysvětlit, a že tedy bylo řečeno, ať o zbytečně nezdržují, protože pro dokumentaci těch konkrétních zájmů ve vztahu k možným dotacím je potřeba to dokončit, ale on samozřejmě odmítl podepsat něco, aniž by byl 100 % přesvědčen, že ta čísla jsou správná a pravdivá. Už si nepamatuje, kde se s Ing. D. scházel, když projednával tyto záležitosti. Setkal se s ním 5x, možná 7x, ví, že 2x zašli na kafe na nějaké společné místo, které bylo nejblíže příhodné, a jednou byl i ve firmě Ing. D. ve Vítkovicích. Ing. H. zná. Ne, že by se zapojoval do rozvojových projektů dopravního podniku, ale pokud si dobře vzpomíná, analyzovali data, to byl hlavní smysl a taková mravenčí práce, kdy se zpracovávalo tisíce dat z údržby vozidel na X let zpátky, aby se vystopoval jakýsi nárůst, zejména jak rostou náklady s věkem toho dopravního prostředku. Protože ta studie měla vyústit v to, že od určitého data se už nevyplatí vozidla opravovat a je třeba je obnovit a najít ten bod zvratu. Takže se analyzovaly některé věci, ale jak říká, někdy tam vyšly jakési na první pohled nelogické výsledky, některé dovedl vysvětlit on, nebo kolegové technici, protože p. F. neměl provozní zkušenosti, např. pro některé staré tramvaje T3 vycházely vysoké provozní náklady a pro ten samý typ u některých tramvají byly nízké. On si však neuvědomoval, že některé z těch tramvají mají ještě odporovou regulaci, kdežto ty s nízkými náklady již elektronickou. Nevzpomíná si přesně, ale myslí si, že nastaly nějaké momenty, kdy se p. F. obrátil i na p. H., protože je to člověk, který se v té branži pohyboval, ale byla to otázka vysvětlení některých technických věcí ve vztahu k provozování tramvají. Už si nevzpomíná, jak se s Ing. D. seznámil, nedovede si to vybavit, je to X let zpět. Byl to zhruba r. 2012, možná konec r. 2011. Nevzpomíná si, kdy se s Ing. D. naposledy viděl. Pokud byl dotázán na důvod, proč měl Ing. D. zastupovat ať již DPO nebo Ostravu při vyjednávání dotací, když neměl žádnou smlouvu či plnou moc, uvedl, že eventuálně měl možnost informovat, jak říkal v Praze nebo v Bruselu o tom, že Ostrava má projekt, který je smysluplný, efektivní, a tehdy samozřejmě byla jakási obava, že se prostředky nečerpají, resp. když jsou přiděleny, že jsou problémy s čerpáním čili prezentovat, že ano, my víme, na co byly použity, a je to smysluplné. K dotazu, proč to měl Ing. D. dělat za dopravní podnik nebo město, když tyto mají své osoby, které hájí jejich zájmy, a zda dovede vysvětlit, proč Ing. D. měl platit cesty do Prahy nebo do Bruselu proto, aby prezentoval, že Ostrava chce rozvíjet dopravní podnik, uvedl, že neřekl, že měl p. Ing. D. lítat do Bruselu. Obecně se říkalo v Praze v Bruselu, tak jak se to používá, a tím rozhodně nepředpokládal, že by Ing. D. lítal do Bruselu s tím, že oni to samozřejmě dělali také, výsledky studie prezentovali od regionální rady až po sdělovací prostředky. K dotazu, zda bylo zjištěno, že Ing. D. tyto informace nebude zveřejňovat

potencionálním zájemcům o veřejné zakázky, uvedl, že studie nebyla tajná. Je třeba říci, co ta studie říkala. Říkala, že Ostrava je schopná, oni tomu dokonce říkali absorpční schopnost dopravního podniku, co se týče dotací, efektivně využít dotace na obnovu vozového parku. Předpokládá se, že by obnovovala tramvaje, trolejbusy a autobusy, a to nebylo nic důvěrného. Kdyby ta studie nebyla, tak každý, kdo tu problematiku zná, tak se běžně podívá, každý dopravní podnik zveřejňuje stáří svých vozidel, způsob obnovy, takže tam si to svým způsobem můžete vydedukovat úplně stejně, to není nic tajného. Přípravné práce na studii dávali zejména na regionální radu, prezentovali to tam, nebylo to nic důvěrného, tajného. Byla to jen připravenost a vůbec nehovořila o tom, jaká vozidla by se měla obnovovat. Jen se tam říkalo 18metrová, nebo nízkokapacitní, středněkapacitní, velkokapacitní, ale jestli tam měly být nějaké parametry, tak ty tam vůbec nebyly. Nevzpomíná si, zda by kromě té připravované studie ekologizace dopravy v Ostravě sděloval Ing. D. nějaké jiné informace k DPO, třeba k připravovaným veřejným zakázkám. Následně uvedl, že zadání zpracování studie začínalo. Následně k dotazu, kdo mu řekl, že má studii předat Ing. D., uvedl, že to neví, a ani neví, že nějakou kompletní studii dostal. Ing. D. měl tu studii prezentovat na příslušných místech, byly to dvě stránky, pokud si dobře vzpomíná. K dotazu, kdo mu řekl, že to má Ing. D. dát, uvedl, že to dávali všem, kteří projevili zájem. K dotazu, kdo jiný kromě Ing. D. o tuto studii projevil zájem, uvedl, že to bylo k dispozici i ostatním organizacím, které se dotacemi zabývaly, diskutovali o tom i s Hratem, ale to už přesně neví. K dotazu, komu studii nakonec odevzdali, uvedl, že on osobně předal studii pouze na regionální radě a myslí si, že o tom ještě informoval na kraji, protože ta regionální rada spadala pod kraj. Neví o tom, že by Ing. D. projevoval nějaký nesouhlas s nějakými čísly v grafu, to s ním zřejmě řešil p. F., on sám si na nic takového nevzpomíná. Nevzpomíná si, že by někdy Ing. D. zasílal koncepty připravované zadávací dokumentace. Samozřejmě rozhodně ne k výběrovým řízením na tramvaje. Následně po předestření e-mailu ze dne 4. 1. 2012, kdy zaslal na adresu xxx pracovní verzi zadávací dokumentace na odbavovací systém, pokud měl uvést, proč tak učinil, uvedl, že si na to vůbec nevzpomíná, ale je to možné. Jasně zde řekl, že co se týče tramvají, tak mu určitě nic neposílal. Už si nevybavuje, v jakých časových posloupnostech to bylo. Samozřejmě se nejedná o nějakou verzi, ale spíše se z toho dá vydedukovat, o co se jedná. Teď si opravdu domýšlí, že se mohlo jednat o to najít vhodný titul pro toto čili jakési seznámení, o co se tam jedná, ale jak je vidět i z toho materiálu, jednalo se o verzi pracovní. Neví ani, že to poslal. Nyní, když se nad tím zamýšlí, tak může nějak vyvodit, že možná čekali, jestli je v této dokumentaci dostatek podkladů pro využití dotačního titulu, protože někdy záleželo, jak ten dotační titul vhodně naformulovat, aby odpovídal tomu dotačnímu titulu čili bylo to spíš proto, aby ten text byl v souladu s těmi propozicemi dotačního titulu. Pokud byl následně dotázán, zda mu Ing. D. něco poradil v této souvislosti, uvedl, že si vůbec nevzpomíná, že ten e-mail posílal. Dál s tím neměl už nic společného. Nyní, když ten e-mail četl, je tam uvedený p. Š., čili zřejmě řekl, že pokud by k tomu něco měl, nebo to asi bylo myšleno tak, ale to opravu neví. P. Š. byl vedoucím útvaru dopravního podniku. Ví jedině o p. F., že byl s Ing. D. v kontaktu (č. l. 5617-5630/sv. 19). Pokud byl následně dotázán, proč v e-mailu uvedl, že za projekt odpovídá Ing. Š. a následně uvedl seznam zaměstnanců s tím, kdo za co odpovídá, a proč měl tedy Ing. D. vidět tyto informace, když s nimi neměl žádnou smlouvu, uvedl, že p. Š. nebyl jeho podřízený, s tím, a to je čistě fabulace, on si na to opravdu nevzpomíná, dovede si domyslet, že pokud by přišel na to (Ing. D.), že v tomto znění to neodpovídá nebo nebude možná vhodné na to, jak se říká napasovat to na nějaký dotační titul, takže by to Š. řekl, dejte si pozor, tam je třeba něco upravit, více tím sledovat nemohl. Nevzpomíná si, proč je tento e-mail odeslán z jeho soukromého e-mailu a nikoli ze služebního, ale logicky se nabízí to, že spoustu věcí, které nestihl v pracovní době, a toto nebyla jeho pracovní náplň, tak bral jako to, že se mu věnuje následně, myslí tím otázku zajištění toho lobbování za ten projekt (*pozn. soudu: Z e-mailového systému bylo zjistitelné, pokud by byl e-mail přeposlán přímo Ing. D., zatímco odeslání na vlastní soukromou adresu by pozornost nevzbuzovalo a bylo snadno vysvětlitelné přesčasovou prací po večerech z domu. Další odeslání e-mailů mimo strukturu z této soukromé schránky pak bylo pro dopravní podnik nezjistitelné.)* K dotazu, zda nechtěl, aby to v dopravním podniku někdo zjistil, že to posílá, uvedl, že netušil, že by to někdo zjišťoval, ale neviděl v tom nic špatného, takže

by neměl důvod vůbec dělat něco takového. Kdyby v tom viděl něco, co není patřičné, tak by to samozřejmě nedělal. Pokud řekl, že to Ing. D. poslal z určitého důvodu, pak k dotazu, jak měl Ing. D. vědět, proč tento e-mail dostal, že mu to zřejmě poslal na základě nějakého dřívějšího kontaktu, ale už si na to nevzpomíná. Určitě to neposlal Ing. D. tak, jako že by si myslel, že Ing. D. nemá co dělat. Pokud byl dotázán, proč žádá o posouzení, zda by byl pro tento projekt nějaký vhodný dotační program, a proč tam byly doplňkové informace, kdo je potenciální dodavatel, informace, že to může být realizováno až s novými palubními PC, uvedl, že to souvisí s tím, že to není možno časově předběhnout čili to byl spíše poukaz na to, že to nespěchá, že se to stejně bude realizovat až později. Neví, jaký význam měly v té době informace o těch potenciální dodavatelích. Možná, a to samozřejmě fabuluje, právě proto, že chtěli, aby všichni tito dodavatelé mohli systém dodat, tzn., aby to nebylo formulováno diskriminačně, protože to byly organizace, které v tom působily.

193. Pokud byl pak svědek dotázán, že pokud na úvod své výpovědi řekl, že s Ing. D. se zná z přelomu let 2011, 2012, nebyla to pro něj žádná zásadní událost, nebyli žádní zvláštní přátelé, ani spolu více nespolupracovali, nechť vysvětlí, proč mu 4. 1. 2012 na základě této „náhodné známosti“ posílá pracovní verzi zadávací dokumentace, tedy krátce poté, co se seznámili, uvedl, že neví konkrétní věci, které k tomu vedly před 5 lety, na to si nevzpomíná, ale předpokládá, že to bylo z toho důvodu, že se měl podívat, jestli je ta formulace vhodná, protože někdy v té dokumentaci stačí upravit jednu větu a už odpovídá dotačnímu titulu, a když tam ta věta není, tak to prostě na ten dotační titul nedosáhne, proto je to pracovní verze, není to žádná zadávací dokumentace. To je pro něj vysvětlení, které k tomu asi vedlo. Svědek následně připustil, že se účastnil zpracování dokumentací pro výběrová řízení, pokud byl vedoucím odboru správy majetku a investic. Proces přípravy zadávací dokumentace veřejných zakázek začíná zmapováním potřeb. Existují na to vnitropodnikové směrnice nebo existovaly, a předpokládá, že existují dále. K dotazu, zda když připravují nějaké výběrové řízení nebo veřejnou zakázku, lze ty zadávací dokumentace, nebo tu pracovní verzi, jak sám označil obsah tohoto e-mailu, poslat někomu mimo DPO, kdo s přípravou zakázky nemá nic společného, uvedl, že v době hledání jaksi nejvhodnějšího textu v tom nevidí nic závadného, když se poradí. Pokud pak bylo svědkovi předestřeno č. l. 5586-5599/ sv. 19, e-mail Radoslava H. na adresu xxx týkající se obnovy vozového parku, včetně předávaného e-mailu Ing. Jaromíra R. ze spol. SOLARIS CZECH spol. s r.o. Ing. D., týkající se pronájmu autobusů a plán investic Dopravního podniku Ostrava a.s. na r. 2013, a dále e-mail Evy P. na adresu xxx s materiálem pro dozorčí radu dopravního podniku 17. 1. 2013, svědek uvedl k dotazu, z jakého důvodu posílal Ing. D. návrh na obnovu vozového parku dopravního podniku, uvedl, že šlo pouze o přehled možných záměrů nebo racionálního rozsahu obnovy vozidel, kde se říká jen o počtu vozidel, není to žádný důvěrný materiál, ten prezentovali zcela veřejně. Oni ten materiál většinou nazývali jako návrh, protože druhá věc je to, co se pak realizuje. Pokud se týká jeho působní v květnu 2013, jeho vztah k dopravnímu podniku byl takový, že nebyl žádným zaměstnancem. K následnému dotazu, z jakého důvodu Ing. D. posílal materiál dopravního podniku, uvedl, že mu říkal, že pracoval dál na té studii, ale v tom smyslu, že když si p. F. nevěděl rady s některými výsledky analýzy, tak se snažil ty záležitosti vysvětlit čili tento materiál měl k dispozici. Pokud se týká materiálu „návrh na obnovu vozového parku“, kdyby si o takovýto materiál 21. 5. 2013 zažádal běžný občan, dostal by ho v plném znění.

194. V r. 2008 do června 2009 byl v dopravním podniku provozním náměstkem a členem představenstva, neví, zda nebyl i místopředsedou představenstva, a pak vedl útvar racionalizace. Pokud je mu předestřeno, že v té době byly dopravním podnikem vypsány veřejné zakázky na dodávku rekonstruovaných tramvají T3 a jednosměrné vysokokapacitní obousměrné tramvaje, k dotazu, jaký byl důvod, proč se do těchto zakázek přihlásil pouze jeden zájemce, uvedl, že může jen spekulovat s tím, že pro ostatní to asi nebylo příliš přitažlivé provádět rekonstrukci tramvají T3. V té době byli reálně možnými dodavateli PRAGOIMEX a.s., nějaká polská firma dělá obdobné rekonstrukce pro Německo, ale neví, jestli to bylo ve stejné době, nebo dříve či později, ale na stejném principu vkládání nízkopodlažního článku následně třeba Inekon dodával, což se spíše

předměstská doprava, nebo něco mezi tramvají a předměstskou dopravou, jednotku do Salzburgu, protože to se také dělalo v Ekově, kde se mezi dva články vkládal jeden nízkopodlažní. Pokud pak byl dotázán, že v přípravném řízení uvedl, že neví o nikom jiném, kdo by byl schopen rekonstruovat tramvaje T3, vyjma PRAGOIMEXu, a dnes uvádí poměrně široké spektrum možných dodavatelů, tak je to proto, že v té době byl na trhu PRAGOIMEX a nikomu z ostatních to ale nebránilo vyvinout tu dokumentaci, v té době ji ale nikdo neměl. Dále uvedl, že on sám do dopravního podniku přišel v r. 2005 a spolupráce dopravního podniku se spol. PRAGOIMEX na rekonstrukci těch tramvají už běžela. Neví o tom, že PRAGOIMEX vyplácel Ing. D. 4 % z každé dodané tramvaje do dopravního podniku v inkriminovaném období, do té doby, než si to přečetl v tisku. Jako odborník na dopravu netuší, proč taková poměrně významná část z prodejní ceny tramvaje byla posílána Ing. D., když s nimi dlouhodobě PRAGOIMEX spolupracoval. Věděl, co potřebují, a věděl, že moc soutěžitelů se do zakázky nepřihlásí. Pokud se týká dodávek do dopravního podniku za dobu, kdy tam působil, nebo působí v Ekově, tak si nevzpomíná, že pokud jde o dodávky na krátké tramvaje, že by se za posledních 10 let někdo přihlásil, a nevzpomíná si, že by za toto období byl nějaký jiný dodavatel krátkých tramvají, a to ať už se týká Dopravního podniku Brno či Praha. Ve spol. Ekova skončil v lednu r. 2017, byl odvolán z funkce, důvod však nezná. Ví, kdo je Ing. K., ví, že v dopravním podniku nastoupil na nějakou funkci, ale vůbec se nepotkali. Ví, že Miroslav N. je hejtman, nikdy nebyl přítomen tomu, že by vedle něj byl Ing. D., ani se společně neúčastnili žádných jednání. S Miroslavem N. se viděl osobně jednou asi na 5 minut. Netuší, z jakého důvodu ve výpočetní technice zajištěné u Ing. D. byly nalezeny koncepty připravované zadávací dokumentace na rekonstrukci tramvají T3 a nízkopodlažní obousměrné tramvaje. S obž. Ing. D. si začali tykat tak, že když se potkali, tak asi 2x nebo 3x mu řekl pane „D.“, protože měl zafixovaného rozhodčího v krasobruslení p. D. Obžalovaný ho opravil tak, že řekl „pro jednoduchost mi tykejte“. Pokud mu bylo předestřeno č. l. 5600/sv. 19, kde odpovídal na e-mail z adresy xxx, kde je po něm požadována dokumentace na odbavovací systém, a on tomuto požadavku vyhověl ještě téhož dne a zadávací dokumentaci zaslal, uvedl, že četl e-mail, ve kterém říká, že s nějakou dokumentací nemá nic společného. Vůbec neví, co bylo důvodem této komunikace, zřejmě se na něco zeptal, a on mu odpověděl, že s tím nemá nic společného. Také nemá žádné tušení o vztazích mezi obž. D. a Evou P. Ani neví, kdo to je. Pokud se týká investičního plánu Dopravního podniku Ostrava, tak je zřejmě dostupný ve městě. Předávají ho ve vnitropodnikovém kolečku městu, které se k tomu vyjadřuje, schvaluje ho ve svých orgánech, jak je to zapracováno do městského plánu, nebo jsou investiční plány všech organizací. Pokud ví, tak je běžně dostupný materiál a v podstatě se dá říci, že kdokoli k němu měl přístup. Samozřejmě se to připravuje, diskutuje se to v odborných útvarech, ale není to žádný tajný dokument. Dále k dotazu obhájce uvedl, že z doby předtím, než se s Ing. D. seznámili, tak Ing. D. neznal. Nevěděl obecně řečeno, kdo je a že vůbec existuje. Nedovede si představit, že by měl nějaký vliv na dění v dopravním podniku, vnímal ho tak, že eventuálně má snahu pomoci dopravnímu podniku orientovat se v problematice dotací, a to byla záležitost, na které on sám pracoval. S Ing. Jaroslavem K., bývalým generálním ředitelem PRAGOIMEXu, přišel do styku jako s reprezentantem firmy, která dodávala vozidla a se kterou spolupracovali i výrobně. Viděl se s ním zhruba 10x při nějakých slavnostnějších příležitostech, kdy končila nějaká zakázka nebo něco podobného. Jednou či dvakrát byl přímo v sídle firmy PRAGOIMEX, kde řešili nějakou další spolupráci. Ohledně těch tří zakázek, které se projednávají, se s Jaroslavem K. nesetkal. Ty záležitosti byly projednávány s Ing. H., jako s technikem, který to měl na starosti. Nějaké obchodní záležitosti se projednávaly s p. K. S Ing. K. to neřešil. V ČR, nebo i v Evropě, kdekoli jinde na světě, mohl jakýkoli jiný subjekt nebo subdodavatel, pokud by si vyhotovil dokumentace a prošel systémem homologací, tak mohl získat homologaci na modernizaci nebo rekonstrukci tramvají T3. Když on sám se stal ředitelem Ekovy, tak vážně uvažovali o tom, že si obdobnou dokumentaci a homologaci vytvoří na tramvaj T6, což byl další bývalý výrobek ČKD, ale pak to marketingově vyhodnotili tak, že zájem nebude tak velký, aby se jim to vyplatilo. To asi bylo předmětem i těch ostatních firem, že věděli, že je to výrobek, který už je na trhu a že ten potenciál, jak ubývalo těch tramvají T3, tak se pro uplatnění snižoval.

Dnes už si nedovede představit, že by to nějak moc pokračovalo, protože T3 s odporovou regulací už jezdí jen sporadicky. Pokud by dopravní podnik prováděl ty rekonstrukce sám, nebo modernizace, nějaký vliv na získání dotace by to mělo, protože podmínkou dotačního titulu je, že dodavatel je řádně vysoutěžen, pravidla vycházejí ze zákona o veřejných zakázkách a jsou v nich tedy v dotačních titulech ještě zpřísněna a upřesněna a vypisovatel se sám nemůže ucházet a sám sebe hodnotit jako nejlepšího. To nedává smysl. Předpokládá, že cenový rozdíl mezi modernizovanou nebo rekonstruovanou starou tramvají a novou tramvají může být řádově 5 a 6 milionů Kč. Tím myslí, že jednak je tam rozdíl v ceně, ale je tam rozdíl i v tom, že jinak by se stará T3 zlikvidovala a většina vozidel, aspoň v DPO, které se rekonstruovala, měla ještě zůstatkovou hodnotu okolo 700 tisíc Kč, někdy to šlo do milionů, čili to by byla další ztráta, která by se účetně odepsala. K dotazu obhájkyně, zda dopravní podnik vyhodnocoval nákup nových vozů a rekonstrukci stávajícího vozového parku, a proč přistupoval k rekonstrukci, uvedl, že rekonstrukce vycházela levněji, nedocházelo k té ztrátě, že se nemusel sešrotovat starý vůz, a vozidlo rekonstruované mělo parametry i záruky srovnatelné s novým vozem. Dopravní podnik si rekonstrukci sám provést nemohl, protože neměl know-how. Dopravní podnik neměl ani ambice ani možnosti technického vývoje. Vznikl tam technický útvar v nějakém větším rozsahu až se vznikem Ekovy v r. 2012. Do té doby tam byli technologové, kteří upravovali dokumentaci, kterou dostali, na podmínky výrobní, a vývoj takového vozidla trvá měsíce a stojí desítky milionů Kč, a dopravní podnik by obtížně zdůvodnil, že investuje do něčeho, co může koupit, a tedy něco takového nepřipadalo v úvahu. Spolupráce s PRAGOIMEXem byla velice dobrá, protože do doby, než přišlo na dotace, tak dopravní podnik se podílel významným rozsahem na té rekonstrukci, takže měl vytížené kapacity. Dokonce, pokud byl v r. 2008 forenzní audit ještě za ředitele V., tak tento audit spolupráci mezi PRAGOIMEX a dopravním podnikem velice vyzdvihoval jako mimořádně prospěšnou pro oba subjekty. Pokud byl dotázán na spolupráci s jinými společnostmi než PRAGOIMEX, uvedl, že v dopravním podniku se soustředili na montáž, i když v té době byli dílnami DPO, dnes Ekova, uměli postavit i skříň, ale nebyli na to specializováni. Byli víceméně montážním podnikem, takže skříně, ocelový skelet se kupoval v Krnovských strojírnách. Pokud by on sám měl hodnotit podmínky těch tří zakázek, které byly diskutované, tak v žádném případě mu tyto podmínky nepřipadají nějakým způsobem nestandardní či diskriminační. Nedovede si představit, že kdyby někdo takový záměr měl, tak by bylo možné ho realizovat, protože na tvorbě té dokumentace v dopravním podniku se podílelo poměrně hodně lidí, techniků. Co se týče té dokumentace, tak v podstatě procházela těmi zakázkami v základní podobě stejně, jako to bylo před dotací někdy v r. 2004, měnily se tam jen věci, které vyplynuly z technického pokroku, to se týká informačního systému, elektroniky, ale základní parametry byly stále stejné, protože ty jsou dány i objektivně některými věcmi jako průjezdným profilem, délkou nástupišť atd.

195. **Výpověď svědka Radoslava H., která tako formálně popírá vliv Ing. Martina D. na dění v dopravním podniku, nemůže soud považovat za odpovídající reálně prožitým událostem, a to zejména pro rozpor se zajištěnou e-mailovou komunikací. Svědek připouští pouze v podstatě tutéž verzi, jako ředitel dopravního podniku Ing. K., že obž. Martin D. pouze altruisticky pomáhal dopravnímu podniku při zorientování se v dotačních titulech. Nicméně zde soud připomíná, že ničím takovým se oficiálně obž. Martin D. nikdy „neživil", potažmo takové služby nikdy soukromému sektoru nenabízel, byť nelze přehlédnout pararelu s úvodní fází obhajoby obž. Martina D., kdy se snažil Business Advisor „dovést až do Bruselu". Lze konstatovat, že svědek se jen neúspěšně snažil zakrýt skutečnost, že obž. Martin D. dostával informace o všech zásadních investicích dopravního podniku aniž měl jakékoli postavení vůči dopravnímu podniku, a měl tedy v podstatě věnovat svůj volný čas bez jakékoli odměny zkoumání dotačních titulů, z nichž by mohl dopravní podnik těžit, a zřejmě proto také dostával informace o potenciálních dodavatelích, byť soud si je vědom toho, že se jednalo o zakázky pozdější, než je žalované období, což podle svědka nebylo motivováno tím, aby si k nim obžalovaný mohl prostřednictvím svých širokých kontaktů umetat cestičku předem, ale proto, že dopravní**

podnik měl zájem na co nejširším okruhu dodavatelů. Nicméně svědek ve své výpovědi potvrdil skutečnost, že spol. PRAGOIMEX byla jedinou společností, která měla zájem rekonstruovat krátké tramvaje a měla na to dokumentaci. U ostatních dodavatelů rekonstrukcí kolejových vozidel připustil pouze jako teoreticky možnou, neboť „příležitost měl každý". Při hodnocení věrohodnosti svědka Radoslava H. pak nebylo možno přehlédnout tu skutečnost, že při domovní prohlídce byly nalezeny materiály z trestního spisu nyní projednávané trestní věci, a to kopie přepisů telefonních hovorů a SMS zpráv, kopie části obžaloby a protokoly o výslechu svědků S., H., F., F., K. a K., což vypovídá o zcela jednoznačném propojení mezi Ing. Radoslavem H. a obžalovanými v této trestní věci, a svědčí pro skutečnost, že tzv. ladili noty. Je rovněž možno dovodit, že navýšení ceny až na 19 mil Kč bez DPH za rekonstruovanou tramvaj bylo mezi účastníky předem domluveno, když nelze přehlédnout skutečnost, že cena cca 19 mil. Kč byla stanovena již dopisem ze dne adresovaným PRAGOIMEXEM právě Ing. H. z 30.1.2009 (*srovnej č. l. 216 přílohy č. I spisu 30 T 7/2019 – dopis PRAGOIMEX Ing. Radoslavu H. z 30. 1. 2009, zajištěný při domovní prohlídce u Radoslava H., shodně č.l. 15666/sv. 52 v žádosti dopravního podniku o dotaci ROP č.l. 15532/sv. 51 – 15738/sv. 52 , kde tento dopis sloužil k odhadu nákladů investice a stanovení výše dotace*) **tedy již v době spolupráce PRAGOIMEXu a Business Advisor, která skutečně započala nejpozději v listopadu 2008, přičemž oproti tomu dopravní podnik prodává své tramvaje 1335 – 1337 PRAGOIMEXu za částky okolo 15,5 mil Kč až o rok později.**

196. **Svědek Ing. Roman K.,** ředitel Dopravního podniku Ostrava od března r. 2011 do r. 2016, vypověděl dne 16. 10. 2017 (č. l. 2644/sv. 67 – č. l. 95v zvláštního svazku), že vystudoval střední školu dopravní a vysokou školu dopravní, celou dobu pracoval v rámci dopravy. V polovině března r. 2011 nastoupil na pozici ředitele Dopravního podniku Ostrava a zde pracoval až do srpna 2016, kdy mu skončil mandát. Předtím pracoval v Siemens Automotive, kde skončil na pozici ředitele společnosti, přešel do Krnovských opraven a strojíren a od r. 2009 do r. 2011 byl paralelně i v dozorčí radě PRAGOIMEXu a v březnu r. 2011 nastoupil do dopravního podniku na pozici ředitele společnosti. Obž. Ing. Martina D. zná, seznámil se s ním v období nástupu do pozice ředitele dopravního podniku. Takové prvotní jednání, asi se někde potkali, ale bylo to na doporučení primátora K., že je to velmi schopný a znalý člověk v rámci informací týkajících se ať už dotací, nebo možnosti získání externích zdrojů v rámci dopravního podniku byli v kontaktu. V době, kdy působil v Krnovských opravnách a strojírnách a v PRAGOIMEXu Ing. D. neznal. Jejich vztah byl takový, že si vykali, bral ho jako jakoukoli poradenskou firmu *(pozn. soudu: Poradenská firma je již ze zákona společností, která směřuje k dosažení zisku. Soud tedy vnáší řečnickou otázku, co mělo být ziskem Ing. Martina D.?).* Na jedné straně informace velmi dobré, na druhé straně byl někdy až urputný, a to ve směru takovém manažerském – no tak dělejte něco, vždy tam bude možnost čerpat peníze v rámci CNG nebo něčeho takového. Nedělal to jen p. D., dělal to Hrat, BDO *(pozn. soudu: firmy, které na rozdíl od Martina D. zpracovávaly žádosti o dotace a měly z tohoto titulu smluvní vztah s dopravním podnikem a oficiální příjem).* Předtím se s tím setkal ve spol. Renards, takže není to až tak neobvyklé u firem poskytujících servis nějakým ostatním, hlavně které mají informace v rámci možností čerpání externích zdrojů, ať již dotací nebo něčeho takového. P. D. neměl smlouvu s dopravním podnikem. Jednou se ucházel o nějaké znalecké posudky nebo něco takového, ale tam nevyhrál, protože oni v rámci dopravního podniku jednali se všemi firmami, ale v rámci toho, když se uzavíraly kontrakty na poradenskou činnost, tak se soutěžilo (*pozn. soudu: V průběhu dokazování nebylo zjištěno, že by se Ing. Martin D. do soutěže na poradenství přihlásil, případně, že by se tam přihlásila spol. D. & partneři, nebo spol. Business Advisor.).* Pokud jde o další z obžalovaných, Břetislava P., Romana G., Tomáše D., Břetislava Č. a Petra G. nezná. Samozřejmě zná Jaroslava K., Jiřího H. i PRAGOIMEX. S Jaroslavem K. se potkal v rámci působení v Krnovských strojírnách a PRAGOIMEXu, s obž. Jiřím H. seděl v dozorčí radě spol. Business Advisor, společnosti Perfect Distribution a Vostav Morava nezná. Není si jistý, zda, když působil v Krnovských opravnách a strojírnách, zda dodávali dopravnímu podniku nějaké služby či zboží, protože v rámci Krnovských opraven a strojíren měl na starosti kontroling a investice, ale v té době

relativně významně běžel tramvajový program, protože z informací, které má, tak po rozpadu ČKD, potom, co to převzal Siemens, se přestaly vyrábět v ČR tramvaje na základě konstrukčních prvků ČKD, tzn., T, T3, a vyráběly se pouze tramvaje s neotočnými podvozky Inekon a Škoda Transportation. Tak díky tomu, ať už on, nebo p. Š., kteří vystudovali vysokou školu dopravní a spojů, která byla federální školou pro dopravu, tak se to využilo, a založili tam tramvajový program a vyráběly se v té době skelety a montáže pod tramvaje, ale kolik jich bylo pro Ostravu a v jaké fázi, to nespadalo do jeho rajónu, takže to neví a není to schopen popsat. V současné době již ředitelem dopravního podniku není. Je ředitelem společnosti vyrábějící vozidla pro komunální služby. Pokud jde o rekonstrukci tramvají T3, než se stal ředitelem, byla prováděna tato rekonstrukce bez dotací, tak ji dopravní podnik s náhradními díly dokázal opravit za 15 milionů Kč. Poté s dotacemi to bylo za 19 milionů Kč. Letos se objevila informace o tom, že pražské tramvaje T3 budou Krnovské opravy a strojírny pro Prahu opravovat, nebo dělat rekonstrukce za 8 milionů Kč, ten rozdíl v ceně mezi těmi 15 miliony původními ostravskými a 8 miliony pražskými o několik let později je v tom, jako když to nazvete rekonstrukcí baráku. Něco jiného je, když v rámci rekonstrukce dáte pouze polystyrén a něco jiného je, když děláte vevnitř veškerou instalaci, včetně příček a podobných záležitostí, podlah. U některých rekonstrukcí se v podstatě jednalo jen o čelo tramvaje, o předělání nosníku, ale vše ostatní zůstalo původní. Je to jako když dáte baráku polystyrén, vypadá to hezky, ale neplní to funkci. Jeho nástup do dopravního podniku byl trochu ironický, protože se cítil v rámci Krnovských opraven a strojíren trochu neuspokojený, že měl na starosti pouze investice a kontroling a neměl možnost zasahovat a dostat se ke kolejovým vozidlům. Z toho důvodu mu nějací spolužáci řekli, ať se zkus přihlásit, že je dobrým adeptem, protože v Siemens odcházel z pozice ředitele společnosti. Přihlásil se, nedával si nějakou velkou šanci, bral to spíše na zkoušku. To výběrové řízení bylo náročné, čtyřkolové. Jakmile nastoupil, tak aniž by cokoli udělal, tak se do něj pustili novináři ze strany Ostravak, že se tuneluje dopravní podnik, začala hned stávka, takže ten nástup byl hodně divoký. Od doby, kdy se přihlásil do výběrového řízení, do doby, kdy byl jmenován, nenaznamenal, ani neslyšel, že by se za něj někdo přimlouval, aby zvítězil, či že by někdo byl naopak proti němu. Z výběrového řízení si pamatuje, že když se ho Aleš B. ptal na rozvahu, schválně přehodil čísla a zkoušel ho a pak připustil, že výměna těch čísel byla zkouškou. Po jeho nástupu do dopravního podniku spolupráce s Ing. D. byla na základě toho, že v rámci dotačních titulů a bezprostředně dopravního podniku Ing. D. pořád postrkoval „dělejte něco, připravte se, republika nečerpá, teď Ministerstvo životního prostředí s tím, že bylo na dlouhou dobu pozastaveno, nic nemá, připravte projekty“. K tomu se ale potřebovala přesvědčit EU „připravte nějaké strategie, ne, že chcete 5 autobusů, ale že opravdu děláte něco pro tu Ostravu a někam se to pohne“. To bylo až takové opravu neobvyklé, tímto způsobem s nimi spolupracoval. Na druhé straně tam byly dva velmi významné projekty, které ale nedopadly. První byla rekonstrukce tramvají pro Srbsko, kdy bylo jednání s jejími zástupci v Ostravě, a to tím způsobem, kdy Ing. D. říkal – hele tady vám seženu kšeft, uděláme zkušenosti, zapracujeme to konstrukčně, bylo by to výhodné pro Ekovu Electric. Tam se technici k tomu stavěli trochu opatrně, tak se snažil do toho trochu zabrouzdávat, protože v rámci kolejových vozidel v dopravním podniku byl postavený mimo. Potom byla druhá záležitost, která ho mrzí, že to nedopadlo, neví, jestli to byla záležitost, co se odehrála tady v Ostravě nebo to byla záležitost, že to nebylo tak připravené, to je bezdrátové dobíjení elektrobusů. Byli první v republice, kteří provozovali 4 elektrobusy, elektrobusy mají malý dojezd, ale v rámci města je to opravdu úžasná záležitost, a Američani Sans Energy z Like Placid poskytovali a prezentovali indukční dobíjení, tzn., že ten trolejbus přijede na zastávku, mezitím se dobije magnetickou indukcí, ale že jde problém, že je tam velký odpor, takže jsou tam relativně velké ztráty, ale právě oni tvrdí, že to vyřeší. To byl druhý projekt, na kterém pracovali, a na základě těchto podkladů posílali nějaké informace do Ameriky a zde jejím českým zástupcům. Jednalo se o dva projekty, ale ty se netýkaly dopravního podniku přímo. V těchto projektech Ing. D., protože ten kšeft nikdy nedotáhl, nebo tu obchodní nebo technickou činnost do konce, nikdy neměl smlouvu, protože těchto zakázek se to poradenství, ať už v rámci fondů nebo něčeho jiného, platí tehdy, až se uzavírají smlouvy, když se to začíná realizovat, nebo když se to blíží realizaci, ale

všechny tyhle projekty skončily v outu. Nikdo se ho neptal na to, kdyby se ten projekt povedl, kdo zaplatí účast Ing. D., zda to bude dopravní podnik nebo ten partner, a on jako hospodář nemá toto důvod otevírat, to by se uvidělo až potom, protože záleží, jaká je to zakázka. To se ani předem nedá domluvit *(pozn. soudu: Zde je nutno zohlednit rozdíl mezi soukromými společnostmi, které mohou uzavírat smlouvu podáním ruky na rozdíl od veřejných institucí typu právě dopravního podniku, kde je takový smluvní typ v podstatě vyloučen, když objednatel je vázán zákonem o veřejných zakázkách a v podstatě vše je nutno soutěžit, z čehož je zřejmé, že obž. Martin D. cílil právě na odměny od dodavatelů dopravního podniku.).* K dotazu, zda někdy v době svého působení v dopravním podniku se setkal s tím, že by mu zaměstnanci na jedné straně buď odporovali s tím, že to Ing. D. nechce, nebo naopak, či zaznělo nějaké doporučení, rozhodněte tak, to si přeje Ing. D., nebo p. Ing. D. to doporučuje, uvedl, že s tím, že nastoupil jako Siemens Automotive, kde byla plošná organizační struktura, tak nikdy nepoužíval jakýsi příkazový systém, vždy měl vytvořený tým lidí. Myslí si, že ten tým se vystylizoval velmi dobře a kladl na ty jednotlivé odborné útvary váhu, ať oni přijdou s řešením a potom se buď v rámci rozšířené porady vedení, nebo v rámci porady vedení projednávalo, nic neprobíhalo stylem „takto to bude“, nebo jiným způsobem, vždy to byl otevřený systém, protože na to byl zvyklý a je to jedna z věcí, na kterou je hrdý. Mimo to dělejte něco, bude možnost čerpat peníze, nikdy neslyšel žádný příkaz „udělejte toto, nebo udělejte ono“, nebo „p. D. řekl toto nebo řekl ono“.

197. K dotazu státního zástupce následně uvedl, že Ing. D. nikdy jeho osobní záležitosti neřešil. Pokud mu bylo předestřeno, že v době, kdy nastoupil do funkce, byla mj. diskutována otázka, zdali je jeho nástup do funkce ředitele dopravního podniku v rozporu se zákazem konkurence, případně jestli nebude zneužívat svého předchozího působení v Krnovských strojírnách, a k dotazu, zda v tomto směru požádal Ing. D. o nějakou pomoc, uvedl, že vše špatné je k něčemu dobré. Nastoupil a začala strašná aféra, těžké politikum, kdy p. N. se do něj pustil, ještě ani nenastoupil, získal nějak jeho soukromé číslo, a on z toho byl hodně špatný a byl trochu jiné povahy, aby se na to vykašlal. Zpětně se to ukázalo jako dobré z toho důvodu, že díky tomu se zezačátku nikdy nezúčastňoval výběrových řízení u tramvají a těchto záležitostí a vždy to komentoval stylem, tak já tomu nerozumím, baví mně to, ale musím být kolem toho. Tzn., že ať už v rámci výběrových řízení nebo v rámci jednání představenstva se vždy zdržel nebo se nevyjadřoval. V rámci tohoto tlaku dostal, neví už od koho, kontakt na jednoho bývalého mluvčího dopravního podniku, který mu poradil, jak s p. N. hovořit, ale už si nevzpomene, jak se ten člověk jmenuje, ale ani neví, od koho ten kontakt tehdy dostal. Ale v žádném případě si není vědom toho, že by mu Ing. D. v rámci toho nějakým způsobem pomáhal. Pokud byl svědkovi předložen z přílohy č. 32/I.1 č. l. 256-258 – životopis a následně z přílohy č. 32/I.2 č. l. 47, 48 – e-mail z advokátní kanceláře Mgr. P. pro Martina D., kde se řeší zákaz konkurence, svědek uvedl, že první dokument je jeho životopisem, vytvářel ho on osobně a posílal ho na Statutární město Ostrava, nedokáže říci, jak se k němu dostal Ing. D. On sám životopis nikomu jinému, než Statutárnímu městu Ostrava v rámci tohoto výběrového řízení neposílal. Dokument od Mgr. P. Martinu D. řešící zákaz konkurence nikdy neviděl. Nedokáže ani vysvětlit, proč Ing. D. řešil se svým právním zástupcem otázku toho, jak čelit námitkám ve vztahu k zákazu konkurence, která jim byla vyčítána ze strany minimálně tisku. Čestné prohlášení o střetu konkurence dával již v rámci výběrového řízení. Město o tom vědělo, reakce novinářů ho potom překvapily. Tenkrát bylo vydáno tiskové prohlášení a on osobně se potom vystříhal jednání, což se potom zpětně ukázalo jako velmi rozumné, protože potom ta diskuse byla daleko komplikovanější a v rámci jeho působení se opravdu do výběrových řízení k nákupu tramvají nezasahovalo *(pozn. soudu: Je snadné mlčet a nezasahovat, když vítězí preferita.)* Krnovské opravny a strojírny vlastnilo asi 10 společníků, později se to měnilo, jak někteří odcházeli. On de facto dostal podíl od své matky, která zemřela, měli tam akcie představitele PRAGOIMEXu, tenkrát většinovou část, jednali se Škodovkou o prodeji této části. Protože Škodovka buď nenabídla adekvátní cenu, tak to nabídl PRAGOIMEXu a PRAGOIMEX koupil něco přes 50 % Krnovských strojíren. Tzn., Krnovské strojírny koupily od PRAGOIMEXu ty akcie, které ti bývalí vlastníci prodávali. Mezitím ale Škodovka za výhodnějších podmínek skoupila tu minoritní další část, takže v PRAGOIMEXu jsou z větší části Krnovské opravny a PRAGOIMEX a pak jsou tam menšinoví

akcionáři. On byl společníkem akcionářem Krnovských opraven a strojíren, a to díky tomu, že se rodiče zúčastnili privatizace, a v r. 2006 oba dva zemřeli. Tím, že Krnovské opravny byly akcionáři PRAGOIMEXu, tak měl jednu desetinu v Krnově a Krnov měl v PRAGOIMEXu 50 %. Krnov byl vlastníkem PRAGOIMEXu, protože Krnov dělal hlavně osobní vozy, tzn. rekonstrukce a opravy osobních železničních vozů a nákladních, byl specializovaný na rajky, což jsou vozy na vápno, takové cisterny. V období r. 2000, kdy byla u nich v ČR první krize, tak tyto nákladní vozy vůbec nešly na odbyt. Mezitím se sešli spolužáci v rámci výročního setkání Vysoké školy dopravy a spojů v Žilině a řekli, PRAGOIMEX už není, my máme tramvaje, pojďme je dělat. Takže tam začala ta spolupráce toho tramvajového programu a bylo nebezpečí, že kdyby PRAGOIMEX získal někdo jiný, protože Krnovské strojírny nebyly specializované na obchod, ale byly specializované na výrobu, tak by tyto třetí noha, kterou tam měli mimo osobních vozů, nákladních vozů a tramvajového programu, úplně odpadla, takže s velkým úvěrováním Krnovské opravy a strojírny byly de facto donuceny toto koupit. Po sezení s p. K. *(pozn. soudu: primátorem Města Ostravy)* věděl, že Ing. D. je velmi schopný a velmi ambiciózní člověk. Řešil to s p. B., i tomu řekl, co a jak, že není politik a že nikdy politikem nebyl, takže ho nějaké politické vztahy nezajímaly. To, že v jeho výpovědi z přípravného řízení není ani slovo o tom, že se seznámil s Ing. D. přes primátora K., tak to je ta záležitost, kdy den před zastupitelstvem mu p. B. ukázal výpis, neví, jestli z trestního oznámení nebo něčeho jiného, a začal mu říkat „zítra se bude hlasovat o vaší důvěře a bude to a záleží na tom, jak se tohleto postaví". A to tím způsobem a B. to začal. On však má relativně dobrou paměť, tak si vzpomněl, jak to bylo, že někdy po nástupu bylo setkání s p. K., to už bylo dávno po tom výslechu, ale v rámci toho odvolávání, co se tam hrálo, tak požádal sekretářku, protože veškeré e-maily a veškeré kalendáře jsou v dopravním podniku archivovány a uloženy na serverech, tak veškerou komunikaci lze dohledat, a ona mu tenkrát našla pro to zastupitelstvo, že byl oběd mimo kancelář, bylo to 12. 4. 2011, a toto tehdy odprezentoval tenkrát na zastupitelstvu. Tam tenkrát byla diskuse, on to nebral moc v potaz a na zastupitelstvu se primátor K. proti tomu ohradil, on tehdy vytáhl tu záležitost, zastupitelé to hodnotili, že je spíše tohle důvěryhodnější než tady ta záležitost, ale právě proto ani tenkrát nemohl uvést, protože tenkrát neměl důvod to hledat. Na ten výslech šel otevřený, ale tenkrát ho opravdu velmi rozčílil ten počet hovorů a tady těch věcí v rámci tohoto dokumentu, který se na den zastupitelstva najednou objevil na všech stránkách a primátor tehdy zahrnul zastupitelstvo těmito dokumenty, a z tohoto důvodu už na to byl připravený, protože věděl a měl to z toho kalendáře. Tenkrát se mu opravdu potvrdilo, že zálohování informací v rámci dopravního podniku funguje dobře, protože to byla informace z r. 2011 a zastupitelstvo probíhalo v r. 2014, takže se to našlo v archivech e-mailové a kalendářové komunikace v rámci outlooku. K dotazu, zda může uvést firmy, které poskytovaly dopravnímu podniku zdarma dotační poradenství, tzn., že nikdy nic nedostaly a zařídily dotace, uvedl, že toto je nepochopení, protože nejde o to, že by dělaly něco zadarmo. Oni zezačátku řekli, tady jsou možnosti těch titulů, tady jsou možnosti dělání těchto věcí, připravte se na to. Jakmile se to připravovalo, to všichni dělali zadarmo, potom se to soutěžilo, kdo udělá tu finanční část, protože něco jiného je připravit záležitosti, třeba, že budou peníze na CNG, protože to zezačátku nikdo nevěděl, že se vyhlásí tento program, a zrovna tento speciální program se vyjednával v Bruselu až ex post, ten nikdy v tom začátku nebyl v rámci ekologizace, že autobusy půjdou na životní prostředí místo dopravy, která už byla vyčerpaná. Takže zezačátku všichni fungovali tímto způsobem. Pak se vysoutěžili ti, kteří to administrovali, tzn., ti, kteří to podávali a dělali tuto záležitost. Tzn., že tu primární fázi, tak tam se všichni snažili, protože věděli, že ti, kteří poskytnou nejvíc informací a nejvíc informací budou vědět, mají největší šanci vyhrát, takže to dělali všichni, protože věděli, že ti, kteří poskytnou nejvíc informací a nejvíc informací budou vědět, mají nejvíc šancí vyhrát. On sám, i když předtím pracoval v Krnově, tak také využívali podobných dotací, takže ho to ani nepřekvapovalo *(pozn. soudu: Ing. Martin D., Business Advisor ani D. & partneři se nikdy o zakázky na administraci dotačních programů neucházeli.)* Dále uvedl, že pokud zmiňoval firmy Hrat, BDO, případně další firmy, tak tyto firmy měly uzavřenou s dopravním podnikem smlouvu. Ing. Martin D., pokud on ví, byl 2x blízko uzavření smlouvy. Podle informací p. Aleše B., který procházel veškeré zápisy

z dozorčích rad, tak měl být oficiálním poradcem a znalcem dozorčí rady někdy v období předtím, ale to neví, protože tenkrát to prezentoval p. B. Tenkrát se prý jednalo a hlasovalo o uzavření smlouvy a podruhé byla ta nabídka za něj, kdy nabízel v rámci poradenské činnosti oficiální dokument, ale obává se, že to bylo v období, kdy vypukly tyto záležitosti, takže nebylo nic uzavřeno. To bylo nějak v letech 2013, 2014, vůbec se to nedalo uzavřít. Takže jednou byl velmi blízko uzavření tohoto kontraktu, podruhé se o něj ucházel. Ostatní firmy to dělaly také, Hrat pro ně zpracovával hodně, pak něco vyhrál McGreen, takže to není až tak neobvyklé. Pokud si vzpomíná, tak pokud se Ing. D. ucházel o poradenství pro dozorčí radu, tak snad měl být dodavatelem D. & partneři. S Ing. D., kromě spol. D. & partneři neměl spojenou žádnou jinou společnost. Ví o vztazích Ing. D. s pracovníky dopravního podniku, s p. F., p. H., a to z trestního spisu, který se tehdy dostal na zastupitelstvo. Primátor K. přišel s tím, že mu to někdo hodil do schránky a rozdal to celému zastupitelstvu. K dotazu, jak často byl v kontaktu s Ing. D., kdy se scházeli a co bylo předmětem jejich jednání, uvedl, že se osobně cítí dotčen, protože na zastupitelstvu bylo prezentováno 427 hovorů, ale bylo jich jenom 95 během asi dvou let. Jinak Martin D. tím, že byl úporný, pořád ho kontaktoval, že se mají sejít, že má pro něj něco objevného, tak mu psal, že nemá čas, nebo hovory nepřijímal a setkával se s ním. Musí říct, že veškerá ta jednání, která byla, byla velmi vypjatá, protože Ing. D. je vypjatý člověk, ale měla technický základ. Tzn., říkal, dělejte něco, vždyť tady bude možnost čerpat peníze, Ostravu můžeme někam posunout, proč vám to trvá tak dlouho. K dotazu, zda bez dokumentu, který si přečetl, by něco věděl o vztazích D. k dalším osobám, uvedl, že tak, jako byl neúprosný Ing. D., tak byl neúprosný p. F., že potřebuje něco dělat. Tady tímto způsobem za dobu jedno působení v dopravním podniku bylo 4 nebo 5 veřejných zakázek na tramvaje, spousta zakázek se zrušila, protože se změnily zákony a musel být více než jeden z uchazečů, ale dvě nebo tři byly realizovány. Tím, že ten začátek s p. N. byl takový agresivní, tak se přímo nikdy těch zakázek nezúčastňoval, ale protože byl účasten jednání, ať již představenstva nebo dozorčí rady, kdy se zdržoval hlasování, tak ví, že veřejné zakázky vyhrával, stejně jako v Brně, Olomouci, Plzni a Košicích PRAGOIMEX. K dotazu, zda, když byl ve funkci, řešil, proč dopravní podnik nevyhlašuje zakázky tím způsobem, aby se o ně ucházelo více subjektů, a zda řešil, proč se účastní jen PRAGOIMEX, uvedl, že země, která historicky dlouhodobě vyráběla tramvaje, a ve všech městech byly tramvaje T3, které na svou dobu byly vyspělé, tak se hledalo nějaké řešení. Protože v té době Praha kupovala tramvaje za 75 milionů, Brno kupovalo T13, tzn. bez otočných podvozků, s horšími parametry, ale s nižší nízkopodlažností za 58 milionů Kč, a třetí možnost byla PRAGOIMEX, která dodávala o třetinu levněji, tak si myslí, že v rámci efektivnosti konstrukčního řešení to bylo v rámci péče řádného hospodáře. Pokud přejde k výběrovým řízením, tedy o JŘBU (jednací řízení bez uveřejnění), není v tom specialista, a jak se k tomu tehdy dostali, je třeba se doptat na právním oddělení dopravního podniku, a když se zveřejnilo, že bude JŘBU na tramvaje, kdokoli mohl říct, že má nějakou dodávku a udělá to jinak. Když potom JŘBU pokračovalo, kontaktoval se drážní úřad, dělaly se tyto záležitosti. Vše bylo zveřejňováno na TET, tzn. tzv. evropském věstníku, a zase všichni mohli reagovat s tím, že to mohou udělat levněji. Mohlo to jít na Úřad pro hospodářskou soutěž, dopravní podnik by dostal penále, ale ex ante ani ex post nikdo proti tomu výběrovému řízení nic nenamítal. Navíc viděl, že města podobného rozsahu, tzn. Brno, kupovalo tramvaje za 58 milionů, Praha za 75 milionů, přičemž v Brně z jeho technického pohledu, a tam se mohli s kolejářema dostat do diskuze, že T13 je sice hezčí a má nižší nízkopodlažnost, ale on byl namítl, že ty jejich tramvaje mají otočné podvozky, a to je lepší řešení *(pozn. soudu: otočné podvozky méně opotřebovávají koleje v zatáčkách)*. To byl jeho pohled tenkrát, ale v rámci představenstva, protože se zdržoval těchto názorů, tak ani tento svůj názor takto nesdělil.

198. Dále uvedl, že dopravní podnik nezveřejňuje koncepty k zadávacím dokumentacím. Nedovede si vysvětlit, proč by tyhle koncepty Ing. D. měl, nicméně je nutno posoudit, kdy se k němu dostaly. Policie mu ukazovala při výslechu nějaké záležitosti týkající se švýcarských fondů, ale to bylo předtím, takže neví, jak to probíhalo. Pak mu ukazovali Telmax, což byla záležitost p. B., co soutěžilo město, a pak tam byly ještě ty tramvaje a byl mu představen e-mail jedné členky

dozorčí rady *(pozn soudu: Evy P.)*, na základě čehož pak upozornili dozorčí radu, že ty dokumenty jsou důvěrné. S touto členkou dozorčí rady Evou P. se nebavil o tom, co ví o p. D. Dále poukázal na skutečnost, že dceřiná společnost dopravního podniku Ekova vyvinula elektrobus a dopadlo to dobře, prodal se do Německa. Nicméně vyvinout tramvaj je bez jakéhokoli backgroundu, tzn. bez předchozích zkušeností, bez útvaru konstrukčního a technologického, velmi náročné, skoro nemožné. Z toho důvodu to dělají pouze firmy, které už rekonstruovaly nebo vyráběly tramvaje, Siemens, Bombardier, Stadler, Peso, Škodovka. Autobus je určitě jednodušší, protože tam je spousta prvků nápravy a takové věci, které se dají nakupovat, kdežto pro tramvaje se takovým způsobem konstrukce dělat nedá. Pokud hovořil o schůzce se srbským potenciálním odběratelem, a poté s potenciálním dodavatelem Sans Energy, tak kromě těchto dvou schůzek, kde se setkal s Ing. D., který byl velmi houževnatý, případně s nějakým dalším subjektem, který byl potenciálně dodavatelem, nebo odběratelem dopravního podniku, ale není schopen to říci, protože ho zaujalo to Srbsko, vypadalo to velmi nadějně, protože tam jezdily tramvaje, a není schopen říci, proč to nevyšlo. V rámci balkánských národů a Ukrajiny partneři zničehonic přestanou komunikovat, takže pokud už nebyli např. ve funkcích, nebo to udělali jinak. U těch Američanů si myslí, že to skončilo touto aférou, ale není schopen to přesně určit. Bylo to nějak v tomto období. S Ing. D. se nescházel v dopravním podniku, scházeli se v nějakých restauracích, ve kterých si nepamatuje, není hospodský typ. Ing. D. nikdy v prostorách dopravního podniku nepotkal. Jednou, nebo dvakrát, možná i víckrát, byl v kanceláři Ing. D. ve Vítkovicích a tam měl obžalovaný nějaké spolupracovníky, kteří byli i při těch jednáních, a potom byli i na těch dalších jednáních s Američany nějací lidé z Prahy, ale nepamatuje si to. S Ing. D. neskončil komunikovat on, naopak Ing. D. skončil s ním, když začala tato záležitost, tak jej přestal kontaktovat. I jemu samotnému bylo v té době předhazováno, jako by dělal něco špatného, tak něco takového nevyhledával a od té doby ho neviděl. Ing. D. sám nevyhledával, když mu někdo zavolal, tak sám nebyl takový, že by hned zvedl telefon a někam ho pozval, tak to nechal být a pak se on ozval s tím, že to bylo „připravte se na CNG“, nebo „hele v rámci čerpání tam půjdou udělat i trolejbusy nebo něco takového, udělejte koncepci“. Stejně se scházel i s p. M. z NERVu, který pro Ostravu tenkrát dělal konkurenceschopnost, takže ty programy prostě odpovídaly společně. O vztazích Ing. D. a hejtmana N. ví z novin a televize. Ing. D. nikdy nežádal, aby pro něj zařídil dotaci. Včelařstvím se nezabývá. Nikdy neměl zájem na tom, aby nějaký včelařský spolek dostal dotaci od MS kraje. Pokud mu pak byla předestřena textová zpráva ze dne 6. 6. 2012 v 13:35 hod. z č. l. 4541-4542/sv. 16, uvedl, že jeho bývalý švagr pěstoval včely a možná při nějakém hovoru Ing. D. říkal, že je měl, tak chtěl vědět, jakým způsobem se to dělá, ale nezprostředkovával to on, nezprostředkovával to Ing. D. Jestli se tenkrát dozvěděl odkaz, který tenkrát dal tomu švagrovi, to byla jediná věc, ale v žádném případě si není vědom toho, že by tam byla nějaká tlačenka nebo něco takového. Pokud si dobře pamatuje, všechny žádosti o včelaře byly tenkrát vypořádány, takže nic víc, nic míň. (*pozn. soudu: V této otázce „protislužby“ je tento nepatrný detail pro soud neméně zajímavý, kdy svědek popisuje svůj okrajový zájem o včelařské záležitosti, ale přesto ví, že všechny dotace včelařům byly vypořádány, což by za běžné situace mělo být zcela mimo okraj jeho zájmů, a takovou oblast by při zájmu, který sám prezentoval o záležitost, vůbec neměl mít.)* Neví, z jakého důvodu zmiňoval v e-mailu výslovně, že je to v gesci p. náměstka N., asi proto, že se mu to v té době zdálo zajímavé, není schopen to říci. O vztazích Ing. D. a Miroslava N. věděl, možná ne, ten základ byl v té televizi ve stejném spise, ve kterém byl on. N. měl tisíce hovorů, on jich měl 427, a ostatní tady ty záležitosti. Nevěděl, že Ing. D. dostával z každé tramvaje do dopravního podniku ze zakázek v letech 2009, 2010 4 % a je přesvědčený, že to ani nemohl vědět. To byla velká pře s primátorem K., kdy mu řekl, že to neví, a primátor mu na to řekl, že manažer, který to neví, tam nemá co dělat. Ale je to otázka samozřejmě na obrat PRAGOIMEXu. Dopravní podnik neměl odbor, který by se zabýval vyhledáváním dotací. Ze začátku tam byly investice, do jejichž gesce to spadalo, protože to jsou externí zdroje v rámci rozvoje infrastruktury nebo vozidel, nebo celého dopravního podniku. Nejde, aby odbor investic dostatečně dával podklady pro to, aby si dopravní podnik byl schopen najít nějakou příležitost prodat se, aniž by potřeboval poradce. Nejde to udělat, protože ta politika v rámci čerpání fondů je o včasných informacích, když se to

vyhlásí, tak se počítá pořadí. Teď je to třeba vidět i v Ostravě, která v rámci ROPu, kde se čerpalo, byla v minulém období jedničkou nad Brnem, ale v tomto období, které teď dobíhá, je Ostrava na chvostu. Vyhrálo Brno, druhé jsou Pardubice, Hradec a Ostrava má jen jeden projekt, a to jen díky tomu, že včas nepodala a její projekt byl mezi posledními.

199. Pokud byl dotázán na současné vítězství firmy Stadler na dodávku tramvají, uvedl, že může říct, že poprvé se historicky výběrového řízení účastnily dva subjekty, ale svým způsobem zakázka pro Ostravu byla vyřizováním účtu za Bratislavu, kde byl Stadler prodražen, a byla tam i nějaká dohoda v rámci České republiky a jisté politikum, protože firma, která neměla homologovanou tramvaj, která se ve světě prodává za 60 milionů, tak ji nabídla Ostravě za cenu dumpingovou. Ještě s přihlédnutím k tomu, že její maximální provozní rychlost je 80 km/hod., kterou v republice nikdo nemá, a vyslovil přesvědčení, že cena 40 milionů Kč je dumpingová. V rámci své funkce se setkával s řediteli jiných dopravních podniků, i ředitelem Dopravního podniku v Olomouci, o tom, za jakou cenu byly v Olomouci dodávány rekonstruované tramvaje T3, se dozvěděl až potom, co začala tato trestní kauza. Do té doby to nevěděl. Bavil se hlavně s brněnským a plzeňským ředitelem, věděl, že Praha dostává tramvaje za 75 milionů, Brno za 58, těmi T3 po rekonstrukci tedy byli na třetině, rozdíl bych podle něj technický a obchodní, třeba v r. 2000 Škoda Auto dodávala Octavie o 10 % levněji v Německu než České republice, šlo prostě o obchodní politiku, a připadá mu trochu irelevantní, že nikdo neřeší pražské tramvaje za 75 milionů, brněnské za 60, a nyní se tady baví o tom, že olomoucké tramvaje jsou levnější než ostravské. Za dobu jeho působení dopravní podnik nakupoval autobusy od Solarisu. V souvislosti s dodávkami autobusů od Solarisu se nikdy nesetkal se zájmem Ing. D. o tyto dodávky. Byla tam jen informace, že bude CNG výzva. On sám do toho tlačil, že chce elektrobusy, protože byli první a vidí v tom budoucnost i v rámci Ekovy, které se tam bohužel neprotlačily. On sám vždy chtěl mimo CNG i nějaký elektrobus, ale ví, že za to „dostal po uších“, protože tlaky na to CNG byly větší. Ví, že byla diskuse o ekologizaci, diskuze o CNG, ale o autobusech jako takových ne. V této souvislosti žádná doporučení od Ing. D., co je třeba koupit, nepadala. Opravdu to bylo jen v duchu „a co děláte, vždyť tam bude, pohněte sebou, připravte se na budoucnost, udělejte konečně něco, než vám to uteče“. Kromě Solarisu dopravní podnik nakupoval i jiné autobusy, předtím měl Irisbusy, Karosu. Dobrý vztah mezi dopravním podnikem a Ministerstvem životního prostředí vyšel z toho, že byl nějaký dokument, který se předával M., pak to předával regionální radě, a samozřejmě i primátoru K., tenkrát to předával i na kraj p. N., takže tímto způsobem. Potom dostal dotaz přes regionální radu nebo přímo z Ministerstva životního prostředí, že potřebují vyjednat tu ekologizaci, to CNG, že potřebují strategický dokument, že se nejedná, že republika neví, kde má utratit peníze, a že to opravdu sedí na jakousi celkovou ekologizaci, a s tou naší prezentací prý byli v Bruselu a na základě toho se toto podařilo. Z toho pochopil, že jim vytrhli trn z paty, že to takto dopadlo a bylo to tímto způsobem. Co ho potěšilo, že jejich strategie „zelená a čistá“ byla dokonce publikována i v německém profesním tisku jako strategie, která posouvá v rámci ekologizace dopravu do 21. století. Pokud se týká vyřizování dotací pro dopravní podnik a zjišťování dotací, tak když byly dotace z životního prostředí, kontaktovali životní prostředí, když šlo o regionální dotace, tak spolupracovali s regionálními útvary. Co se týče výsledku spolupráce dopravního podniku a Ing. D., zda na základě ní se něco dopravnímu podniku povedlo, uvedl, že ten prvotní impulz v rámci ekologizace si myslí, že přišel právě od Ing. D. To, že to přetvořili do strategie „zelená a čistá 2025“, kde zakomponovali švýcarské fondy, životní prostředí, ROPku, byla záležitost dopravního podniku pod jeho vedením. Není si vědom toho, že by se na projektu ekologizace dopravy podíleli i někteří potenciální dodavatelé pro dopravní podnik. O vztazích Ing. D. a Ing. H. ví pouze z listin, které distribuoval primátor K. Pokud byl dotázán, proč s Ing. D. vůbec jednal, když to pro něj nebylo komfortní v porovnání s ostatními poradenskými službami, proč tedy jednal s člověkem, se kterým se mu nejednalo dobře, uvedl, že Ostrava je rázovitý kraj a lidé tady opravdu jsou ve stylu „zarubáme, uděláme“, takže on měl takovýto přístup, jako z té šachty, že to uděláme tímto způsobem. To, že mu něco bylo nepříjemné, neznamená, že to bylo špatné. Obž. Martin D. po něm nic nechtěl, ale je pravdou, že si říkal, co bude dělat, když potom něco bude chtít, a říkal si, že z toho třeba nějak

vykličkuje, ale Martin D. po něm nikdy nic nechtěl. Informace Martin D. měl, na to tehdy dostal on sám dobrozdání i od primátora K. Jestli je jednání s ním příjemné nebo nepříjemné, to pro něho, jako pro řídícího nebylo důležité, důležité bylo mít informace a obžalovaný ty informace měl. K dotazům obhájců pak uvedl, že se zakázkami v letech 2009 až 2010 neměl nic společného, neúčastnil se jich a mimo dokumentů, které byly v podstatě veřejně distribuovány, o nich nic neví. S obž. Jaroslavem K. moc v kontaktu nebyl, je to velmi důstojný pán, který zastupoval Tatra ČKD v Rusku, s velkými zkušenostmi. Vždy se na něj díval spíše s odstupem a úctou. Byl to odborník, znal trhy, byla to osobnost. Pokud v projednávané trestní věci byly dělány kontroly, řešil to dokonce Olaf, Ministerstvo financí, ROPka a forenzní audit skončily s tím výsledkem, že všechno je v pořádku. Že by se sice něco mělo zlepšit, ale není nic průkazného. Došlo k nějakému i pozastavení u některých tramvají, ale nakonec po prověření byly všechny finanční prostředky bez krácení uvolněny. Přímo dopravní podnik o dotaci nežádal, protože by tam zřejmě bylo mnoho neuznatelných nákladů, např. na nákup licence a další vývoj vozidel, které by musel dopravní podnik uhradit. Pokud jde o samotnou rekonstrukci, rekonstrukci tramvají mohly dělat firmy Pars, Inekon, Pesa. Pokud jde o Aleše B., je to jeden z nejchytřejších lidí, které poznal ohledně matematiky a kombinatoriky. Bohužel se časem ukázalo, že je to nejen geniální matematik a kombinatorik, ale manipulátor největšího ražení. Osobně to poznal tak, že mu třeba předložil ten dokument v rámci toho trestního stíhání v předvečer zastupitelstva. Říkal, že jestli nebude něco říkat na primátora, tak ho odvolají, a potom, když to skončilo, i díky němu tak, že ho neodvolali, protože on se zdržel hlasování, nebo tam nebyl, tak za ním přišel a druhý den je začal zase odvolávat v rámci dozorčí rady jen z toho důvodu, aby ho udržel ve varu, aby měl ten důvod. Takže opravdu je to velmi chytrý člověk, ale manipulátor, politikaří, nikoho dalšího takového nezná.

200. Ve své druhé výpovědi **svědek Roman K.** dne 28. 1. 2020 (č. l. 23074/sv. 76 – č. l. 376 zvláštního svazku) uvedl, že před nástupem do Krnovských opraven a strojíren (dále jen „KOS“) pracoval ve spol. Siemens a CIE Automotive. V KOS působil od r. 2007 do r. 2011 a ze své pozice se zabýval opravou železničních vozů, měl na starosti investice a kontroling, byl i jedním z deseti společníků. Svědek dále popsal důvod vzniku aliance PRAGOIMEXu, KOS a VKV a vstupu KOS do PRAGOIMEXu s ohledem na zájem o majetkový vstup projevený Škodou Plzeň, která podle jejich úsudku ohrožovala výrobní program. Pokud byl dotázána spolupráci KOS s dopravním podnikem uvedl, že o žádné spolupráci neví. Pokud jde o informace KOS o jednáních PRAGOIMEXu, tak PRAGOIMEX si vyhrazoval v podstatě právo dělat veškerá obchodní jednání, aniž by k tomu kohokoli pustil. Pokud byl dotázán na situaci, zda by financování tramvají v DPO probíhalo jinak, pokud by nebyly evropské peníze, uvedl, že je obtížné to posuzovat, protože potřeba obnov byla veliká, nicméně množství by asi bylo trochu jiné, nicméně struktura by zůstala stejná. Znovu uvedl, že z pozice ředitele a předsedy představenstva dopravního podniku se s ohledem na bývalý vztah ke KOS neúčastnil výběrových řízení na tramvaje. Z jeho pohledu však byla rozhodnutí ekonomická, Praha v té době kupovala tramvaje T15 ze 75 milionů Kč, Brno kupovalo T13 za 60 milionů Kč a Ostrava kupovala dvě Varia řádově kolem 35 milionů Kč. Takže si myslí, že na rozdíl od ostatních měst to bylo podstatě ekonomické řešení, polovičně proti novým tramvajím. Navíc Ostrava tím, že jsou zde velmi ostré zatáčky a podobné věci, a po špatné zkušenosti s Astrami, chtěla mít otáčivé podvozky. Pokud jde o Ing. D., jak již uváděl, Ing. D. byl velmi aktivní, pořád s něčím přicházel, něco kontaktoval, takže jak říkal, byl mu představen jako velmi schopný muž, tak mu bral telefony, ale vše bral s rezervou. Někdy to bylo otravné, ale třeba přivedl ty Američany v rámci toho indukčního dobíjení, začal s elektromobilitou, nutil je k připravenosti projektů na čerpání peněz. Pokud jde o projekt Zelená a čistá Ostrava, tak na jeho zpracování se Ing. D. nijak nepodílel, pouze přišel s tím námětem a na základě tohoto námětu on sám dal kolegům příkaz, že je třeba to zpracovat. Nuance tohoto programu potom dodělávali v rámci vedení a on to potom prezentoval dále, ať už ministrovi životního prostředí a prezentace pak byla předvedena i v Bruselu, kde byla pozitivně přijata a na základě toho pořídili autobusy. Žádné zaměstnance dopravního podniku však nepověřoval, aby jednali s Ing. D. Následně svědek uvedl k dotazu, zda věděl, že jeho podřízení v dopravním podniku jednali s Ing. D., že je to těžko

říci, protože je to 10 let zpátky, a po tom, co četl v novinách a byl s tím konfrontován v rámci svých výpovědí, nedokáže říci, zda to věděl již předtím, nebo až potom. Pokud byl v dozorčí radě PRAGOIMEXu a nevšiml si, že tam byly nějaké platby pro Business Advisor, jak mu to vyčítal primátor K., tak uvedl, že ve výsledovce se typy činnosti promítají jako souhrnná položka nákup služeb a při obratech PRAGOIMEXu to dělalo řádově 1 či 2 %, takže to bylo irelevantní. Není si vědom vztahu mezi Ing. D. a PRAGOIMEXem, resp. Ing. H. a Jaroslavem K. Pokud pak byl dotázán na cenové srovnání rekonstrukcí tramvají T3, tak Ostrava kupovala 2 tramvaje LF za 36 milionů, Plzeň za 34, Olomouc za 31 nebo 32 milionů. Pokud byl dotázán na důvod cenového rozdílu, uvedl, že Škoda Auto vyrábí Octavie a v r. 2000 byly Octavie o 10 % levnější v Německu než v ČR. Byla to obchodní politika. Pokud by to bylo 30 nebo 40 milionů, začal by to řešit, ale když vezme, že každá technická specifikace je jiná, Plzeň má staré stejnosměrné motory, Ostrava má asynchronní motory, záleželo také na vytížení kapacit výrobce. Pokud řešil otázku užitných vzorů v průběhu trestního řízení, tak v registru užitných vzorů a patentů je uvedeno, že tento vzor vlastní Výzkumný ústav kolejových vozidel (VKV), PRAGOIMEX a Krnovské opravny a strojírny. Získání souhlasu s výrobou je pak otázka obchodní záležitosti. K dotazu obhájce pak svědek uvedl k hovorům vedeným s obž. Martinem D., že Ing. D. je osobnost a myslí si, že má manažerské schopnosti. Z tohoto důvodu se snažil být trošku v vpovzdálí, tzn. neodporovat, ale získat čas a vyhodnocovat si to podle svého. Tzn. s tou určitou urputností. Je to jako s pojišťovákem, kdyby byl slabší, tak podepíše. Takhle získával čas a procházel to. Ing. D. byl někdy až agresivní, ví, že jednou zavolal, když byl v takovéto náladě, choval se docela nevkusně, ale to bylo jen jednou, a to ho nechal vykecat. Ani se neomluvil a potom už nezavolal. Takže jednou byl takový, že on sám zůstal zírat, ale jinak by ho přirovnal k dobrému obchodníkovi. Furt někde něco a pořád dokolečka. S tím, co říkal o p. B. a K., neměl tu odvahu a de facto ani důvod poslat ho pryč. Nicméně ovlivnit nějakou konkrétní zakázku se Ing. D. nesnažil. Dále k dotazu obhájce uvedl, že rekonstruovaná vozidla měla v daném případě stejnou životnost jako nová vozidla, a i účetně se to odepisovalo podobně, ne-li stejně. Možná byl rozdíl plus mínus 2 roky. Dále k dotazu obhájce poukázal na to, že nové tramvaje T13 jsou sice 100 % nízkopodlažní, ale mají pevné podvozky, takže daleko nižší životnost, větší hlučnost a více ničí infrastrukturu. 100 % nízkopodlažnost ani není nutná, protože cestující se rozprostřou. Neví o tom, že by dopravní podnik požadoval po drážním úřadu změnu průkazu způsobilosti v letech 2010 a 2011 u dodávaných tramvají. Neví o tom, že by něco takového probíhalo. Určitě to nebyla záležitost pro představenstvo.

201. V přípravném řízení (č. l. 2991-3002/sv. 11) svědek Martina D. popsal jako velmi aktivního podnikatele v rámci Ostravy, kontaktoval jej, párkrát se s ním setkal mimo DPO a obžalovaný mu dával nabídky na spolupráci v rámci DPO v různých aktivitách. Osobní vztah neměli žádný. Z těchto nabídek popsal výrobu tramvají pro Srbsko, zprostředkování jednání s americkými zástupci indukčního průběžného dobíjení elektrobusů a nabízel spolupráci v rámci maximalizace čerpání a poradenské činnosti v rámci získání podpor v rámci vyhlášení výzev evropských fondů, Ministerstva životního prostředí, regionálních fondů a ostatních výzev. Dal i nabídku na poskytování znaleckých služeb a oceňování. V tomto bodě však neproběhl žádný kontakt a této služby nikdy nebylo využito. Poskytované informace a konzultace byly v obdobném rozsahu jako s poradenskými firmami typu Hrat, McGreen, Profactum, Renards. Cca 90 % žádostí o poskytnutí dotací je zpracováno poradenskými a konzultačními společnostmi. Mimo výše uvedené ještě využívá dopravní podnik švýcarských fondů a začíná spolupráce s norskými fondy. Administrace je tak náročná, že spolupracují s externími firmami *(pozn. soudu: Nicméně s Ing. D., se spol. D. & partneři nebyla taková smlouva uzavřena.)* Dále se pak vyjádřil obdobně jako u hlavního líčení a vyjádřil se k jemu předestřeným e-mailům, které se týkaly připravovaných akcí u dopravního podniku. Dále uvedl, že důvodem časté telefonní komunikace mezi Radoslavem H. a Ing. D. je podle jeho zdání snaha o maximalizaci čerpání evropských fondů. P. H. přesto, že byl ředitelem Ekovy, tak zastřešoval přípravu na čerpání z evropských fondů, na žádný jiný důvod si nevzpomíná. Rovněž, pokud často komunikoval Tomáš F. s Ing. D., tak p. F. byl podřízen p. H. a připravoval podklady pro možná čerpání. P. F. byl specialista na evropské projekty, po odchodu p. H. byl pověřen

vedením odboru po H. Dále se pak vyjádřil ke schůzkám týkajícím se pozdějšího prodeje Ekovy, kdy sdělováním informací v telefonních hovorech se snažil vyhecovat p. D., aby vytvořil větší aktivitu s možností sehnání zakázky na elektrobusy z Ameriky. Pokud jde o odvolání p. K. z funkce, svědek v přípravném řízení objasnil svůj pohled na věc, kdy p. K. řídil svůj útvar formou tvorby excelových tabulek, nicméně svůj styl řízení nezměnil, ani pokud na to byl upozorněn. O záměru odvolat p. K. z funkce mohl Ing. D. vědět, nespokojenost byla všeobecně známa a možná si v tomto případě on sám povzdechl i před ním. Na styl práce p. K. ho upozornila firma BDO a myslí si, že tato firma byla i v kontaktu s p. D., takže možná tuto informaci dostal od ní. Po předestření rozporů svědek následně uvedl, že nedokáže říci, proč to Ing. D. dělal, když tato problematika mu musela zabírat hodně času a nic z toho neměl. Žádnou finanční nabídku od Ing. D. za ovlivnění chodu dopravního podniku nedostal. Žádnou nabídku služeb od něj nedostal, ale myslí si, že jeho firma byla promotérem nebo partnerem Davis Cupu, nebo něco takového, takže mu Ing. D. nabídl se účastnit něčeho takového, což však nikdy nevyužil. Tenis hrát zkoušel, ale příliš pozdě. Po předchozím zranění ho pořádně ani hrát nemohl. Nikdy s Ing. D. tenis nehrál a nikdy nebyl na žádném turnaji. Párkrát se však o tenisu bavili. Na tenisových kurtech v Porubě byl pouze jednou, tam to uspořádali lidé z dopravního podniku, jednou si tam tedy byl zahrát čtyřhru, ale nepotkal tam ani Ing. D., ani nikoho jiného. Ani Miroslav N. tam nebyl. Byli tam pouze lidé z dopravního podniku. Pokud jde o důvody, proč se ostatní výrobci neúčastnili tendru na tramvaje T3, o těch dalších důvodech může spekulovat, ale pro žádného z těchto uchazečů to nebylo lukrativní. Poukázal na skutečnost, že tramvaje neměly celoevropskou homologaci, takže každý výrobce musel v každé zemi tramvaje homologovat. Proto byly trhy určitým způsobem rozparcelovány. V Německu dodával Siemens a Bombardier, který koupil východoněmecký závod, Francii dodával Alstom, v Polsku dodávala Pesa a Solaris. Český Inekon měl v té době nějaké soudní spory se Škodovkou, byla tam ještě problematika dodávek na Balkán a soustředil se spíše na Čínu. Škodovka byla vytížena tramvajemi T13, 14 a 15 s naprosto jinou marží. Pokud jezdil po mezinárodních veletrzích a setkával se s mezinárodními výrobci, za jeho působení nikdy žádná výtka směrem k dopravnímu podniku nebyla. Dokonce byl jednou v České Lípě v závodě Bombardieru a říkali, že by měli zájem, ale Bombardier ty tramvaje vyrábí ve Východním Německu, takže by to asi nákladově nevyšlo.

202. **Svědek Roman K. tedy potvrdil eminentní zájem Ing. Martina D. o dění v dopravním podniku a peníze, které přicházely z dotací, byť to bylo formálně činěno jako poradenství v oblasti dotací. Nicméně zde soud zdůrazňuje, že vyhledávání dotačních titulů a komunikace s dopravním podnikem byla jakkoli nezasmluvněná a obž. Martin D. tedy konzultace dělal bezplatně. Svědek také popsal jakési popohánění k čerpání dotací a využívání maximálního možného počtu dotací, k nimž formou jakýchsi konzultací získával informace právě zřejmě s cílem oslovit dodavatele dopravního podniku a získat od nich podíl na ceně z veřejných zakázek, když soud připomíná, že Martin D., D. & partneři, případně Business Advisor nikdy neusiloval o získání smlouvy na zpracování žádosti o dotace a administraci těchto žádostí. Byť i u tohoto svědka byla zaznamenána snaha bagatelizovat své kontakty s obž. D., lze jeho výpověď označit za věrohodnou. Z jeho výpovědi pak vyplývala rovněž skutečnost, že dopravní podnik byl s PRAGOIMEXem spokojen, a přestože existovali jiní výrobci tramvají v rámci evropského kontinentu, díky systému homologací a zájmu prodávat své výrobky, byl jediným reálným dodavatelem rekonstrukcí tramvají právě PRAGOIMEX, čehož si byl vědom nejen dopravní podnik, ale i PRAGOIMEX, ale stejně tak ostatní výrobci**.

203. **Svědek Tomáš F.**, zaměstnanec investičního odboru Dopravního podniku Ostrava, dne 27. 4. 2017 (č. l. 20537/sv. 67 – č. l. 85v zvláštního svazku) vypověděl, že zná obžalované Martina D., Jiřího H., Břetislava Č., Petra G. a spol. PRAGOIMEX a rovněž Vostav Morava. Břetislava P., Jaroslava K., Romana G., Tomáše D., společnosti Business Advisor, Perfect Distribution, resp. Martek Medical nezná. Břetislava Č. a Petra G. však zná jako své spolužáky z Vysoké školy báňské

z jednoho ročníku. V rámci svého zaměstnání v dopravním podniku s nimi nepřicházel do styku. Obž. Ing. Martina D. zná velice dobře, jsou dlouhodobí kamarádi. Setkali se v Porubě na tenise někdy v r. 2005. Pokud v přípravném řízení zmiňoval r. 2007, je to možné, že se spletl, je to už přes 10 let. Na tenise v Porubě se seznámili tak, že tam chodil se synem na procházky, postával tam u stolečku, dali si pivo, Ing. D. tam stál také a on ho oslovil. Ví, že na tenis do Poruby chodila spousta lidí, hodně podnikatelů, ale že by se tam s někým záměrně seznamoval, že by někoho vyhledal, ani ne. Myslí si, že došlo i k tomu, že mu tam Ing. D. představil Miroslava N., budoucího hejtmana, protože p. N. tam občas hrál na turnajích. On sám byl v dopravním podniku angažován 2x. Jednou v r. 2008, to byl na pozici vedoucího obchodního oddělení, a to velice krátce, asi měsíc, protože si nějak s ředitelem tehdy neporozuměli, měl namyšlenou jinou taktiku, strategii pro obchodní oddělení, a to se nesetkalo s pochopením. V rámci druhého působení pak nastoupil na investiční odbor k p. H. jako samostatný technik a pracoval na projektu, který byl tehdy na programu a byl aktuální, což byla ekologizace vozového parku dopravního podniku. Ekologizaci vozového parku mu zadal Ing. H. a domnívá se, že to zadání bylo z vyššího vedení, ne že by to Ing. H. vymyslel. Ing H. byl na pozici šéfa investic, tak takové dlouhodobé strategie si nemohl vymýšlet, dlouhodobé strategie musí dělat top management, který určuje směr. Závěrečnou zprávu neboli výsledky jeho práce museli předkládat řediteli Ing. K. Ta studie rozhodně nebyla tajná. Ing. D. projevoval o tu studii okrajově zájem. Samozřejmě, že když se s někým bavíte, hovoříte, probíráte věci, tak i na toto narazili. K obsahu té studie měl Ing. D. občas nějaké připomínky. Podklady mu k nahlédnutí nedával, ale bavili se o tom. Už si nevzpomíná, jestli dostával nějaké dílčí výstupy. Od Ing. H. nebo od Ing. K. určitě nedostal příkaz k tomu, že má obsah té studie s Ing. D. probírat. Obsah studie s p. D. neprobíral, prostě se o tom bavili. Pokud odposlechy hovoří o něčem jiném, tak by si je musel znovu poslechnout, neví. V průběhu jeho působení v dopravním podniku nezaznamenal stížnosti jiných zaměstnanců na vliv Ing. D. v dopravním podniku, např. že někdo, kdo stojí zcela mimo dopravní podnik, řídí jeho práci a určuje, co se má dělat, nebo že by mu měli posílat nějaké výsledky své práce. Myslí si, že důvod, proč se Ing. D. zajímal o dopravní podnik nebo o tu ekologizaci, byl všeobecně politický. Ne, že by měl nějakou funkci, to ne. Neví, nevyzná se v tom, byl jen obyčejný technik, který dostal na zpracování nějaké materiály a zpracovával je. Člověk se dívá na zprávy, říká si, že možná existují takoví lidé, kteří se snaží pomoct jiným způsobem. V r. 2011 se k místu na dopravním podniku dostal výběrovým řízením, přihlásil se do něj sám. Neví, jestli na výběrovém řízení bylo více kandidátů, ale myslí si, že ano. Výběrové řízení našel v tisku. Neví o tom, že by se Ing. D. přimlouval za jeho působení v dopravním podniku. Proč by to dělal. Pokud mu bylo předestřeno, že řekl, že Ing. D. v souvislosti s projektem ekologizace dopravy nepředával žádné dokumenty, a z pořízených odposlechů vyplývá, že se v té době spolu opakovaně stýkali, jednali spolu, kdy zjevně se to týkalo ekologizace dopravy, uvedl, že nevidí rozdíl mezi tím se s někým setkat a u piva si s ním povykládat a předáním nějakých informací. K dotazu obhájce pak uvedl, že v dopravním podniku pracoval v letech 2011-2013, neměl možnost zasahovat a ani nezasahoval do veřejných zakázek vyhlášených dopravním podnikem v květnu r. 2009, v únoru 2010 a v říjnu 2010, týkajících se obnovy vozového parku. Tehdy nebyl zaměstnancem DPO. Není mu nic známo o tom, že by přes něj, nebo přes někoho jiného, zasahoval do těchto zakázek Ing. D.

204. V přípravném řízení pak svědek podrobněji popsal své angažmá v dopravním podniku, kdy uvedl, že poté, co Ing. H., vedoucí investičního odboru, odešel jako ředitel do Ekova Electric od května 2012, zastupoval Ing. H. jako vedoucí odboru. V červenci 2013 mu pak skončila smlouva, novou už nepodepsal. Z jeho strany ani ze strany ředitele podniku nebyl zájem. V přípravném řízení pak seznámení popsal obdobně jako u hlavního líčení, a pokud byl dotazován na zájem Martina D. o činnosti Statutárního města Ostravy, městské nemocnice a dopravního podniku, případně dalších obchodních společností ve vlastnictví města, nebo příspěvkových organizacích, uvedl, že v městských obvodech, statutárním městě, městské nemocnici netuší vůbec nic. Ví, že Ing. H. jako jeho předchůdce s ním, dalo by se říci, konzultoval některé věci. Pokud pak byl dotázán, zda se Ing. Martin D. zajímal o jakékoli veřejné zakázky vyhlašované výše uvedenými

subjekty, svědek uvedl, že některé veřejné zakázky, které měly být realizovány v dopravním podniku, po konzultaci s Ing. D. v rámci investičního plánu napadl a pozastavil. Jednalo se zejména o elektronickou jízdenku. Pokud byl dotázán, co ví o vztahu Ing. D. k dopravnímu podniku, uvedl, že netuší, ví jen, že věděl hodně věcí. Netuší, jaký byl jeho vztah, jakým způsobem získával informace. Netuší, jakým způsobem by Ing. D. mohl ovlivňovat veřejné zakázky. Pokud byl dotázán, z jakého důvodu s Ing. D. konzultoval problematiku elektronické jízdenky, uvedl, že ten důvod byl úplně jednoduchý. Ing. H. odešel prakticky ze dne na den, on po něm získal balík šanonů, ve kterým byly různé věci, o které se měl najednou starat a ve kterých měl pokračovat. Nebyla to jenom elektronická peněženka, byly to inteligentní zastávky a vzhledem k tomu, že Ing. H. byl okamžitě maximálně vytížený, ředitel K. na něj neměl čas, a vůbec v dopravním podniku lidé nebyli k němu jako k člověku zvenčí příliš sdílní, tak šel logicky za zdrojem informací, o kterém věděl, že o tom alespoň něco ví. Pokud byl dotázán, jak věděl, že Ing. D. o tom ví, tak uvedl, že se ptal Ing. H. Pokud by dotázán, co mu sdělil Ing. H. k jeho spolupráci s Ing. D., svědek odpověděl, že se neptal, ani nepátral po té spolupráci. Byli to přátelé, stejně jako je on doposud s Ing. D. Pokud jde o projekt elektronické peněženky, byl to projekt, který posuzoval Ing. Š., celkově bylo v investičním plánu vyhrazeno na tuto elektronickou peněženku zhruba 50 milionů Kč. A Ing. D. mu tehdy řekl „dej si pozor, ať to není druhá open card". To je vše. Na dalších projektech spolu nespolupracovali, v rámci přátelských vztahů se s ním bavil o své práci, a to na přátelské, kamarádské úrovni. Pokud byl dotázán na komunikaci prostřednictvím telefonu a schůzek, uvedl, že zezačátku, když nastoupil do funkce, tak zhruba jednou týdně si zatelefonovali, zhruba jednou měsíčně se setkali. Neměli stanovena žádná pravidla pro telefonickou komunikaci. Pokud pak byl dotázán, zda výběrová řízení, která jsou předmětem obžaloby, nediskriminovala některého z potenciálních uchazečů o zakázku, uvedl, že si myslí, že pravidla byla postavena tak, aby diskriminovala, protože jedinou licenci na rekonstrukci vozu T3 na současná Varia vlastnila firma PRAGOIMEX, takže nikdo jiný ani ty rekonstrukce nemohl dělat, protože k tomu neměl dokumentace. Ale na druhé straně je nutno podotknout, že rekonstruovaná T3 na Vario byla zhruba v pořizovací ceně té rekonstrukce 19 milionů Kč, kdežto nákup nové tramvaje stejných parametrů by se pohyboval řádově o 50 % výš, takže on to považoval za ekonomický přístup. Akorát jediné, co nechápal, proč si to nedělají sami. Proč tedy byla zakázka vyhlášena v otevřeném výběrovém řízení, netuší, nezajímal se o to, neměl na to čas ani pracovní prostor. Zezačátku byl jak v Jiříkově vidění. Firma PRAGOIMEX byla nositelem know-how, to, že se tramvaje rekonstruovaly v Ekova Electric, nebo ještě předtím ve vozovně v Martinově, to byla podle jeho soudu pouze otázka výběru nejlevnějšího dodavatele firmy PRAGOIMEX. PRAGOIMEX, protože vlastnil veškerou dokumentaci, tak si mohl tu skutečnou rekonstrukci fyzicky zadat kdekoli. Jediné, co nepochopil, proč za celou tu dobu té spolupráce, která se táhla roky, si dopravní podnik to know-how, tu dokumentaci, nevytvořil sám. Nicméně podstatnou část pokrývalo know-how, ochranné známky, registrace na drážním úřadu, technické průkazy vozidel, to všechno dodávala firma PRAGOIMEX. Neví o tom, zda podobné know-how vlastnil i dopravní podnik. Pokud byl dotázán, zda se s Ing. D. bavil i o jiných projektech než elektronické peněžence, týkajících se DPO, uvedl, že určitě s ním hovořil i o jiných záležitostech týkajících se DPO, ale vždy v rámci běžného rozhovoru, o žádných detailech se nebavili. Žádné materiály týkající se činnosti dopravního podniku mu nepředával. Netuší, zda tak činili Ing. K. nebo Ing. H. Pokud mu bylo předestřeno, že od 31. 5. 2012 do 24. 5. 2013 bylo mezi ním a Ing. D. uskutečněno 611 hovorů nebo SMS a z odposlechu bylo zjištěno, že mu předával i materiály, které se týkaly interních záležitostí, uvedl, že kolikrát spolu mluvili, nebo telefonovali, skutečně nepočítal. Není si vědom toho, že by mu předával nějaký interní materiál. Žádné pověření ke spolupráci s Ing. D. neměl. Netuší, proč Ing. D. tak často komunikoval s ředitelem dopravního podniku K. (pozn. soudu: 6/2012 až 8/2013 – 427 hovorů, resp. SMS). Rovněž netuší, proč tak často komunikoval s Radoslavem H. Pokud mu byl předestřen hovor z 24. 6. 2012 v 16:21:43 hod., přičemž z hovoru je zřejmé, že Ing. D. má k dispozici interní materiál dopravního podniku (viz text rozhovoru č. l. 2626/sv. 9) svědek, uvedl, že tento rozhovor se týká ekologizace vozového parku, tj. studie, na které pracoval dlouhodobě, a v podstatě Ing. D. se podivuje nad tím, že ještě

nejsou zpracované tramvaje, a on mu vysvětlil, že tramvaje nemohl zpracovat, protože neměl dostatek podkladů. Pokud byl dotázán, jak tato jeho odpověď koresponduje s tím, že uvedl, že kromě elektronické peněženky s Ing. D. neprobíral žádnou další interní záležitost dopravního podniku, uvedl, že se s ním o některých věcech bavil v rámci běžných přátelských rozhovorů a některé z těch věcí ho samozřejmě i zaujaly, takže k tomu chtěl vědět nějaké bližší informace. Pokud pak byl dotázán, proč Ing. D. projevuje o tyto záležitosti zájem, uvedl, že neví, asi ho to nezajímalo. Ing. D. se neptal, proč ho to zajímá, protože byl rád, že má někoho, kdo je ochotný mu poradit a pomoct. Pokud byl dotázán, jak mu Ing. D. mohl poradit nebo pomoci, uvedl, že na základě znalostí, které Ing. D. měl, ho vyhodnotil jako člověka, který umí dobře poradit. Kde získával informace, neví. Neví, kdo mu je dával, nebo jakým způsobem se k nim dostal. Pokud zmiňuje osoby Jirka a Radek, jde o Jiřího H. a Radka H. Pokud byl dotázán, jak byly tyto osoby zainteresovány do celé záležitosti, uvedl, že Ing. H. poté, co si uspořádal své pracovní záležitosti ve firmě Ekova Electric, se s ním podílel na tvorbě studie ekologizace vozového parku, a Ing. H., jako bývalý technický náměstek, s ním konzultoval některé věci a doplňoval. Pokud se může vrátit k telefonickému hovoru, který vyposlechl, je z něho zcela jasné, že naprosto nesouhlasil s názory Ing. H., a že proti nim intenzivně protestoval a do studie je neuvedl, protože pod tu studii se podepisoval on a H. Zájem Ing. H. na této záležitosti byl takový, že chtěl získat co největší zakázku. Jeho zájmem bylo, aby co nejvíce dodaných tramvají, ať již rekonstrukcí nebo nových vozů, dodávala firma PRAGOIMEX. Projekt ekologizace zahrnoval tři části podle jednotlivých trakcí, byla to část autobusy, trolejbusy, tramvaje. Když začal vyhodnocovat data, která měl z dopravního podniku, tak zjistil, že nejlépe vyhodnotitelné a nejlogičtější výsledky dávaly autobusy, proto zpracoval tu první část, která se týkala posouzení rentability nebo urychlené obnovy vozového parku. Tedy to, co je rentabilnější, jestli udržovat staré vozy s tím, že jsou velmi náročné na budovy, kde se musí udržovat mechaniky, kteří na nich musí pracovat, prostě náklady. Rentabilitu z toho porovnával s nákupem nových vozů, což mu vyšlo rentabilnější. Z toho vyšla čísla, o kterých dále polemizovali, co s tím dále. Výsledkem studie ekologizace pak bylo, kolik vozů v jednotlivých kategoriích, ať už autobusy, tramvaje či trolejbusy, by bylo nejekonomičtější pořídit, a to v případě dotace ze státního rozpočtu. Kdyby dosáhli na 30 nebo 40 % dotaci, tak kolik těch vozů by bylo ekonomické pořídit, a na základě toho třeba zrušit některé dílny. Jednalo by se o celkovou redukci jak lidských zdrojů, tak samozřejmě i výrobních prostředků. S Ing. H., jako obchodním ředitelem spol. PRAGOIMEX se o těchto záležitostech bavil proto, že neměl dostatek zkušeností, aby to řešil sám, a v datech, která získal od dopravního podniku, ty odpovědi prostě nenašel. To byl šílený chaos. Dokonce ta data zpracovával s jedním statistikem z VŠB, protože nevěděl, jak to má vyhodnotit. Neviděl žádný rozumný výstup, proto se věnoval pouze autobusům, které dávaly logiku, a tu část, která se věnovala autobusům, chtěl použít jako model pro tramvaje i trolejbusy. Pokud Ing. H. nechtěl podepsat nějaký materiál, byl to materiál, který hrubými početními chybami na úrovni matematiky základní školy zkresloval rentabilitu nákupu tramvají. Autorem tohoto obsahu byl Ing. H., kterého požádal, aby mu pomohl vyčíslit rentabilitu nákupu nových vozů. Ing. H. mu pomáhal proto, že z dat, která získal on sám u dopravního podniku o tramvajovém vozovém parku, nebyl schopen i po statistické analýze nic vydedukovat, nebyl z toho schopen dostat nějaké číslo, jestli ty tramvaje mají jezdit, nebo ne, jestli jich mají moc nebo málo, tak šel logicky s žádostí o informaci za člověkem, který a) působil v dopravním podniku jako technický náměstek, b) aktuálně byl dodavatelem, v podstatě exkluzivním dodavatelem, tramvajového parku do dopravního podniku. Pokud byl dotázán, jak může zástupce potenciálního dodavatele provést objektivně hodnocení rentability provozu stávajících tramvají, svědek uvedl, že nemůže, proto také zaznělo v telefonickém hovoru, že s tím nesouhlasí ani on ani Ing. H., ale jako podklady Ing. H. použil skutečně reálná čísla, která mohli použít pro vlastní výpočty. K dotazu, zda tato studie byla následně podkladem nějakého výběrového řízení, svědek uvedl, že nikoli. V té době dobíhaly vozy z ROPu *(pozn. soudu: veřejné zakázky, které jsou předmětem obžaloby)* a Ing. K. na jeho doporučení zastavil v r. 2012 veškerou obnovu vozového parku do ukončení té studie. Chtěl skutečně s Ing. H. dát na stůl studii, pod kterou by se mohl podepsat, a kterou by mohl před kýmkoli obhájit.

Nebyl ochoten podepsat nějaká hausnumera. K dotazu, jaké rady mu při přípravě tohoto projektu poskytl Ing. D., svědek uvedl, že žádné, o rady se nejednalo. Pokud byl následně dotázán, proč tedy tyto záležitosti konzultoval s Ing. D., uvedl, že na ekologizaci vozového parku začal pracovat ihned po nástupu do DPO pod vedením Ing. H. a ten s Ing. D. tyto záležitosti konzultoval, proto v tom pokračoval. A k dotazu, jaký přínos měly pro něj konzultace s Ing. D., svědek uvedl, že neví, o jaký přínos by mělo jít. Ing. D. ho lidově řečeno vždycky zdrbal, že už to mělo být dávno hotové, že už to chtěl, ale jestli to mělo nějaký přínos? To bylo slyšet na odposleších. Pokud dne 24. 6. 2012 Ing. D. hovořil s Jiřím ze spol. Lakensis a.s. *(pozn. soudu: Jiří H.)* a sdělil mu, že prezentace bude hotová, ale bez tramvají, že to Radek *(pozn. soudu: H.)* nechce podepsat, a že Ing. D. tam bude zítra u toho jednání za „pičuse" (č. l. 2627/sv. 11), a pokud byl dotázán, co měl Ing. D. odevzdat, uvedl, že netuší. On skutečně tyto informace neměl. Ani je po něm nepožadoval. Studii měl zadanou od ředitele K., potažmo pokračoval ve studii, kterou začal s H. Neví, o jaké jednání mělo jít. Neví, jaký materiál měl mít Ing. D. v kupě, než ho předá nejvyššímu šéfovi, a koho tím nejvyšším šéfem myslel. Svědek po přehrání dalšího hovoru, v němž Ing. D. říká, že před 14 dny spolu seděli a není nic hotového, připustil, že toto se týkalo konzultace u Ing. H., kde se snažil nějakým způsobem učesat data, která vytáhl z toho systému. U konzultace byl jen on a Ing. H. Pokud jde o vztah Ing. D. a Ing. H., byli pravděpodobně přátelé, ví, že si tykali. Pokud v dalším hovoru Jiří říká D., že mluvil s Téčkem, nemá odsouhlasené materiály od Erka, že mu Téčko teď něco poslal, že se na to podívá, a byl dotázán, kdo jde Téčko a Erko, uvedl, že T bude asi on (Tomáš F.), Erko, to netuší. Pokud jde o velké R, Radoslava H. by netipoval. Neví, kdo je velké R. K dotazu, proč p. D. a p. H. používali tato označení, proč nepoužívali celé jméno, uvedl, že neví, jednu dobu je považoval za nějaké bratrstvo kočičí pracky, které se označuje přezdívkami. Pokud bylo následně nějaké jednání zmiňované v telefonickém rozhovoru s Ing. H., tak představy, že je H. dotlačí k nějakému výsledku, byly jen jeho. K ničemu je nedotlačil. Domnívá se, že je H. chtěl dotlačit k tomu, aby udělali v těch výpočtech hrubé chyby, odhady, které se nezakládají na pravdě. Neví, o které jednání mohlo jít. Následně k dotazu, proč Ing. D. poskytoval tyto materiály, poslouchal jeho pokyny a nevymezil se proti němu, uvedl, že odpověď je zcela jednoduchá. Protože stejným způsobem s ním komunikoval i jeho předchůdce Ing. H., za druhé se mu myšlenka ekologizace vozového parku zdála smysluplná a prospěšná. I ze samotného odposlechu vyplývá, že to byl právě on *(pozn. soudu: Ing. Martin D.)*, kdo přišel s nápadem vložit tramvajovou trať z křižovatky Slovan až ke Globusu, tam udělat smyčku, v podstatě tím příměstskou dopravu, která jezdí od Opavy, zastavit u Globusu, umožnit lidem, aby tam odstavili svá auta, nastoupit na tramvaje a jet směrem do centra. A další část té idey byla tzv. zelená Poruba, která do budoucna měla vypadat tak, že tu páteřní tramvajovou linku by v jednotlivých částech městského obvodu Poruba obsluhovaly elektrobusy. Tuto myšlenku řešil s Ing. H. následně, protože on byl propagátor elektrobusů a v podstatě jako by to byla první vlaštovka, a s Ing. D. proto komunikoval z toho důvodu, že se mu ta myšlenka na ekologizaci dopravy zdála smysluplná, prospěšná a s jeho kontakty prosaditelná. Znovu uvedl, že neví, jaký z toho měl mít Ing. D. profit. O své místo v dopravním podniku se z titulu případné nespolupráce s Martinem D. neobával. P. D. neměl, jakým způsobem ovlivnit jeho setrvání v DPO, odešel odtamtud, protože jeho snaha o ozdravení procesu investic v dopravním podniku vedla k jeho onemocnění a následně se už do dopravního podniku nevrátil. Neví, pomocí jakých kontaktů či setkání mohl Ing. D. prosadit navržený projekt, ale na setkáních, kterých byl on účasten, se pohybovalo množství podnikatelů, množství různých lidí, takže předpokládal, že asi nějaké možnosti jsou. Jednalo se o tenisové zápasy, tenisové turnaje, vyloženě kolem tenisu. Pokud měl osoby, se kterými se Ing. D. potkával uvést, řekl, že tyto osoby nezná, byli to prostě podnikatelé, kteří přijeli velkými auty. Rovněž v dalších odpovědích po předestření následných hovorů a SMS zpráv setrval na tom, že Ing. H. chtěl prosadit nějaká čísla a on se proti tomu ohradil, a s Ing. H. se pohádal, protože nesouhlasil s jeho čísly. Ten materiál zpracoval podle sebe a Ing. H., aby se maximálně zobjektivnil. Pokud v dalším hovoru Ing. D. zmiňoval, že mu dluží dvě věci, byly to právě tramvaje a trolejbusy. On měl zpracované jenom autobusy a jednalo se tedy o výsledky tramvají a autobusů. V dalším hovoru říkal, že mluvil s nejvyšším, myslel tím ředitele K. Myslí si,

že Ing. K. věděl, že tuto záležitost probírá s Ing. D. Pokud mu 2. 8. 2012 posílá Ing. D. SMS, že musí být odolný, že ho čekají 16ky do konce roku, svědek uvedl, že si to přesně pamatuje. Měl už toho skutečně dost. Jednak šel za ředitelem a řekl mu, že pokud nebude mít jeho podporu a nebude mít klid ke své práci, tak tohle nemíní dělat. Měl toho už nad hlavu, prostě plné brejle. Pokud byl dotázán, co tedy bylo důvodem jeho hovoru s ředitelem, zda to byl p. D., uvedl, že nikoli, byla to pouze konzultace s nadřízeným. Ing. D. nebyl důvodem toho, že neměl klid na práci. On dostával ze všech stran různorodé informace, ale nikdo na něj neměl čas. Když chtěl jít za ředitelem, tak ředitel chtěl, aby se objednával týden dopředu, ale on potřebovat řešit aktuální problémy a nikdo na něj neměl čas. Pokud po něm 6. 8. 2012 Ing. D. žádal další materiál, jednalo se o materiály, které potom zpracoval a které se týkaly tramvají. Pokud pak dne 16. 8. 2012 požadoval zaslání kalkulačního vzorce tramvají, jde o vzorec, který v podstatě stanovuje parametry pro výpočet ceny jednoho vozu kilometru ujetého tramvají. Do tohoto kalkulačního vzorce jsou započteny náklady na opravu, údržbu, spotřebu elektrické energie, jako základní. Ve chvíli, kdy se mu podařilo ten kalkulační vzorec stanovit pro staré vozy, a měl použitelná data, na kterých by bylo možno stanovit kalkulační vzorec pro nové vozy, tak rozdílem v ceně tohoto ujetého vozu kilometru pak bylo možno stanovit rentabilitu nákupu nového vozu. To byl tedy cíl celé té práce. Proč to potřeboval Ing. D., to neví, asi ho to zajímalo, možná to chtěl srovnat s daty, která mu dal Ing. H. Pokud na něj v následujících SMS zprávách 19. 8. a 21. 8. Ing. D. naléhal na dokončení zprávy, tak v té době už se v podstatě blížilo dokončení, on na tom s Ing. H. intenzivně pracoval. Ale H. měl taky svůj časový program. Na to úterý byla tehdy sjednána schůzka s ředitelem, kde měli odprezentovat hotovou studii. Ta schůzka se uskutečnila, odprezentovali to, proč měl mít p. D. po jednání v Praze dynamit pod prdelí, to netuší, protože neví, s kým jednal a proč jednal. **Pokud je v odposleších zmíněn e-mail „kosa", tak ho používal asi Ing. D.** Pokud jde o další hovor z 10. 12. 2012, šlo o zakoupení autobusu na CNG, kdy ředitel K. přišel s tím, že se uvolňují z evropských fondů prostředky na pořízení ekologických autobusů poháněných stlačeným zemním plynem, a jemu bylo zadáno, aby zpracoval studii proveditelnosti. Nicméně již při zpracování harmonogramu zjistil, že v podstatě nejsou schopni vyčerpat ty peníze, což byl obsah tohoto rozhovoru, kdy to D. říkal. D. mu říkal, ať jde za ředitelem, a on mu odpovídá, že ředitel to ví. O setkání Ing. D. žádal proto, že šlo o pozemek pro výstavbu plynové plnící stanice na Hranečníku, kde pozemky byly ve vlastnictví města, tak chtěl prostřednictvím Ing. D. zjistit informace o dostupnosti pozemků. Pokud v úvodu Ing. D. říkal, že budou žádat o miliardu, tak svědek uvedl, že neví, proč to Ing. D. říkal, nepátral po tom. Žádný profit pro něj za to, že ho informuje, předává mu materiály, zjištěn nebyl. *(pozn. soudu: předestírané odposlechy telefonních hovorů a SMS zprávy řazeny na č. l. 2626 - 2641/sv. 9, shodně pak ve svazcích 16 - 18)*. Svědek následně setrval na své výpovědi, že se s Ing. D. pouze kamarádsky bavil o věcech v dopravním podniku. K dotazu, zda konzultoval s Ing. D. nějaké své současné pracovní odborné problémy, uvedl, že se určitě bavili o tom, co dělá, na čem pracuje, kde pracuje a s kým pracuje. On nikdy žádné služby Ing. D. nevyužíval. Také nepřepravoval žádné zaměstnance DPO do kanceláře Ing. D. v době, kdy působil v dopravním podniku jako řidič, za účelem schůzek, které se týkaly dopravního podniku. Ing. K. zná, v jedné době to byl velmi žhavý kandidát na technického náměstka, pak se jím také stal. Ing. K. mu dělal šéfa v Tchasu, zná ho dlouho a v podstatě byli vždy názorově za stejno, protože on byl jakoby v jeho škole. O vztazích Ing. K. a Ing. D. nic neví, jejich schůzce nikdy přítomen nebyl.

205. **Svědek Tomáš F., dlouholetý kamarád Ing. D., nemůže být s ohledem na rozpor svých výpovědí s obsahem zajištěných telefonních hovorů a SMS zpráv považován za osobu, která by obž. Martina D. mohla z protiprávního jednání vyvinit. Tento svědek připouštěl jen to, co připouštět musel, a svou účast na nejméně informování Ing. Martina D. bagatelizoval a nebylo možno přehlédnout, že ve vzájemném hovoru ze dne 10. 12. 2012 v 18:33:16** *(č. l. 2641/sv. 9 – shodně č.l. 5138/sv. 17)* **Tomáš F. Martinu D. v průběhu rozhovoru řekl „ne, počkej, já potřebuju nějaké noty, rozumíš, co můžu říct a tak dále" a je tedy zřejmé, že svědek zcela evidentně žádal Ing. D. o pokyn pro svou činnost. Soud však nepochybuje rovněž o tom, za situace, kdy svědek připouštěl to, co připouštět musel, že**

obdobným způsobem s Ing. D. „spolupracuje“ jeho nadřízený Radoslav H. jsou tato tvrzení pravdivá, neboť odpovídají jiným objektivním důkazům, zejména odposlechům. Obdobným způsobem je však také pro soud akceptovatelné tvrzení svědka, a vyplývá to i ze zajištěných odposlechů, že nebyly statisticky dobře zpracované tramvaje a byl to právě obž. Jiří H., který je tlačil svými nesprávnými výpočty k nákupu nových tramvají, což v daném případě objasňuje i motiv stíhané protiprávní trestné činnosti, kterým nebylo protěžovat PRAGOIMEX proti jiným zájemcům o rekonstrukce tramvají, které byly v podstatě nejlevnější formou obnovy vozového parku, ale vůbec přimět realizovat dopravní podnik provést co nejvíce těchto rekonstrukcí oproti rozhodnutí opravovat staré tramvaje, které by samozřejmě bylo ve prospěch obratu a zisku spol. PRAGOIMEX. U tohoto svědka tedy lze nakonec konstatovat, že přesto, že jeho odpovědi byly značně vyhýbavé, tak i tato výpověď potvrzuje dlouhodobý vliv Ing. Martina D. na chod v dopravním podniku, který směřoval k tomu, aby dopravní podnik získával co nejvíce dotací, kterým by obžalovaný společně s Business Advisor mohli poskytovat poradenskou činnost pro výběrová řízení.

206. **Svědek Miroslav K.**, technický investiční náměstek dopravního podniku, vypověděl dne 27. 4. 2017 (č. l. 20541/sv. 67 – č. l. 87v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Ing. Martina D., o společnostech PRAGOIMEX a.s. a Perfect Distribution ví, že existují. Ostatní obžalované nezná. Poprvé se setkal s Ing. D. asi v r. 2008, kdy dělal generálního ředitele ČEZu v Ostravě, a tehdy se mu Ing. D. představil na formální schůzce při představení v délce 10-15 minut. Myslí, že s bratrem měli právnickou nebo poradenskou firmu. Osobně se s ním potkal potom až v r. 2013, kdy nastoupil do pozice technického investičního náměstka na DPO, bylo to takové druhé setkání, desetiminutové, a potřetí to bylo také v r. 2013, kdy se potkali na tenisových kurtech v Porubě v restauraci. Jinak se žádným způsobem nestýkali, společně měli možná 4 telefonické rozhovory. Do dopravního podniku nastoupil v r. 2013, asi v srpnu, a byl tam pouze 3 měsíce. Odešel v říjnu, byl odvolán ve zkušební době bez udání důvodu. Ze strany vedení žádné neoficiální informace o tom, proč odešel, nebyly. Třetí schůzka s Ing. D. byla právě proto, že si ho dovolil oslovit, jestli náhodou neví, proč byl odvolán. Takže z těchto neoficiálních důvodů, resp. od Ing. D., se při tomto rozhovoru dozvěděl, že byl odvolán, protože „kope za jiný tým“, ale neví který. Je to otázka městského podniku, který je řízený obcí, resp. městem, a tam vládnou politici, každý má jakousi svou sféru působnosti, takže to je tomu asi nejblíže. Nic víc se ani nedozvěděl, protože ta otázka technické způsobilosti, nebo manažerské nezpůsobilosti, prostě nebyla nějakým způsobem tímto postavena. Prostě byl odvolán bez udání důvodu. O důvodu, proč se jeho působení někomu nezdálo, nemá představu, protože po jeho manažerské pozici za měsíc podepsal dvouletou konzultační smlouvu s dopravním podnikem, kde mj. dodnes pracuje jako konzultant, takže o odbornosti to asi nebylo. Na schůzku s p. F. si vzpomíná. Jel s ním na schůzku do Vítkovic, kde měl Ing. D. kancelář. Schůzka byla vyvolána p. F. s tím, že on sám nevěděl, za kým jede, ale s tím, že ho F. s někým seznámí. S p. D. se tam setkali, dali si čaj, formálně to bylo směřováno k tomu, že on nastupuje do pozice technického náměstka, on řekl, jakou má představu, co by se s tím mělo udělat v rámci budoucích manažerských činností, za čtvrt hodiny se rozešli. Nevidí důvod, proč by neměl něco takového absolvovat, je potřeba se s lidmi stýkat, chodit na pracovní schůzky, a jak říkal, na začátku ani nevěděl, kam jede, ale kolegu F. zná v podstatě roky, protože kdysi pod ním dělal ještě jako řadový pracovník na jiných firmách, tak tam jel. Neřekl by, že ta diskuse byla situována tak, že by ho F. posadil do auta, odvezl ho za někým, a on tam vyprávěl o tom, co bude radit dále dopravnímu podniku. Ta diskuse vyplynula z toho, že se bavili k tématu, že on do dopravního podniku nastupuje, nebylo na tom nic závazného ani závadného. Prostě jakási představa, jak to mohlo být dále. Po dobu svého působení v dopravním podniku nezískal poznatky o vlivu Ing. D. na dopravní podnik. Ze zaměstnanců si mu nikdo nestěžoval, že by musel skládat účty p. D., nebo že ho p. D. úkoluje. On sám si na D. nikdy nestěžoval, protože žádné takové úkoly, ani jakési neformální informace neměl. Po jeho odvolání z pozice náměstka mu bylo ještě nabízeno, aby do konce roku vedl pozici náměstka, ale on se tehdy zasekl s tím, že skončí hned, že

v tomhle smyslu to nemá cenu, když se mu ani neřekne, proč je odvolán. Pokud mu bylo předestřeno, že jeden ze svědků *(pozn. soudu: Aleš B.)* popisoval průběh událostí obráceně, že byl nejprve Ing. D. informován, že bude propuštěn a teprve potom byl propuštěn, uvedl, že za sebe to může vyloučit, že takto to nebylo. Nemá představu o tom, že by nějaká konkrétní zakázka mohla být důvodem pro ukončení jeho zaměstnaneckého poměru nebo odvolání, nehledě k tomu, že za ty 3 měsíce v podstatě ani žádnou velkou investiční zakázku nerealizoval. A v době, kdy byl tím technickým náměstkem, investice patřily přímo pod ředitele Romana K. Pokud se jedná o dodávku tepla z Dalkie, tak žádné zadání nebylo v tomto smyslu, ale jednal s Dalkií o tom, aby se snižovala cena, jednali o jakémsi způsobu spolupráce, protože on v Dalkii dělal 25 let předtím, to bylo něco jiného, protože je profesí energetik. Kromě p. F. mu nikdo jiný nezprostředkovával schůzku s Ing. Martinem D. S Petrem Š. se setkal v nemocnici, protože to byl ekonomický ředitel nebo náměstek v tom smyslu, že dělal konzultanta poradenské firmy. Myslí si, že tenkrát to byla BDO Advisory a měli jednání, protože on dělal 50 nemocnic jako konzultant pro energetiku a takové provozní věci, o tom, že by měli nějaký provozní audit udělat. To bylo vše s Petrem Š. S Ing. D. se ani nesetkali, ani to spolu nějakým způsobem nekomentovali.

207. V přípravném řízení však svědek popsal své kontakty s Martinem D. odlišně, když uvedl (č. l. 3146/sv. 11, poslední odstavec), že poprvé mu byl Ing. D. představen, když byl ředitelem ve spol. ČEZ energetické služby. Jednalo se o kontaktní schůzku, že vlastně existuje nějaká firma, v názvu něco jako Advisory. Tento kontakt byl v r. 2010. Druhý kontakt byl, když nastoupil na dopravní podnik, tzn. v březnu 2013, kdy jeho budoucí podřízený Ing. F., kterého zná pracovně ze spol. Tchas, kde byl také jeho podřízeným, mu domluvil schůzku, že ho za někým zavede. Nebylo mu známo, kdo to je, ale když přišli do kanceláře ve Vítkovicích, tak mu tam byl Ing. D. představen, on už si ho vizuálně nepamatoval. Dali si kafe, proběhl neformální rozhovor s dotazem, jakou má představu o investicích. Zopakoval mu názor, který prezentoval již v rámci procesního a personálního auditu, kde uváděli, že investiční činnost má být přiřazena k technickému náměstkovi, tzn. přesunuta od přímého řízení generálního ředitele. Poté se rozešli. Schůzka trvala si 15 minut. Poté byla jedna schůzka s Ing. D. v dubnu nebo v květnu, kdy ho pozval na pracovní oběd ekonomický náměstek Městské nemocnice Ostrava Petr Š., jinak také jeho dřívější podřízený ve spol. Tchas servis, kde předpokládal, že se pobaví o problematice optimalizace energetického hospodářství městské nemocnice. Na schůzku do hotelu Bonum na Stodolní ul. přišel asi o ¼ hodiny dříve, dal si menu. Za ¼ hodiny se dostavil Petr Š. a řekl mu, ať se přesune do salonku, což udělali, a tam seděl Martin D. Proběhla nezávazná nekonkrétní diskuse o ničem a rozešli se. Předpokládané téma k energetice nebo k něčemu jinému k vazbám na městskou nemocnici, nic nebylo řečeno ani citováno. Nepochopil ani, proč se sešli, jaký byl důvod té schůzky. Poslední schůzka pak byla vyvolána jím jako jediná v době, kdy se dozvěděl, že má být odvolán z funkce technického náměstka. A jelikož je mu podnikatelská sféra v MS kraji vcelku dobře známa, tak k němu přišly neformální informace, že za jeho dovoláním stojí přání Martina D. Takže tu schůzku uskutečnili v restauraci na tenisových kurtech v Porubě, kde Ing. D. s bratrem oslavovali narození vnučky v rodině, takže Ing. D. už byl v silně podroušeném stavu a z jeho komunikace se nic konkrétního, věcného nedozvěděl.

208. Po předestření rozporů uvedl, že první schůzka byla opravdu informační, aniž by věděl, kdo tam je a nějak se o něčem konkrétním směrem k nějaké budoucí zakázce nebavili. Druhá schůzka byla z jeho strany, protože se jednalo o budoucí možnou spolupráci mezi poradenskou firmou, pro kterou měl dělat konzultanta, a prací na nemocnici. A chtěli se pobavit s Petrem Š. o jakýchsi dalších možných zakázkách, které mohou být, Ing. D. tam byl, ale ten důvod byl naprosto nekonkrétní. Rozhodně to nebylo tak, že by Ing. D. řekl „budeš mít tuto zakázku za tyto peníze anebo tuto zakázku za tyhle peníze“. K tomu nedošlo. Spíše si myslí, že to bylo jakési testování, co všechno umí, když mluví jako konzultant, protože jeho činnosti se točí od ekonomiky přes účetnictví, přes energetické audity, ty dělal také, má na to oprávnění, revize kotlů, takže ten rozsah, který mohl dělat pro zdravotnictví, spíš byl velký. Hlavně provozně ekonomickým směrem. Nikoli

do té zdravotnické části. Nemocnice je fabrika jako každá jiná. On sám působil v řadě poradenských společností, protože byl vždy na OSVČ konzultant externího charakteru, tak se nezúčastňoval obchodních částí, to bylo vždy věcí partnerů, ať už to bylo DELOITTE, Grand Torton nebo BDO. Takže pokud tam byla nějaká obchodní jednání za účasti p. D., to neví. Pokud mu bylo předestřeno, že ve výpovědi u hlavního líčení zmiňoval, že skončil v dopravním podniku, protože kope za jiný tým, kdežto v přípravném řízení řekl, že skončil na přání p. D., uvedl, že se nic konkrétního nedozvěděl. To, že kope za jeden tým, není nic věcného, nebylo řečeno, jestli je to F., B. nebo H. tým. Nic konkrétního to nebylo. Jeho vztahy s Alešem B. byly čistě pracovní, p. B. měl na dopravním podniku zájem z pohledu předsedy představenstva *(pozn. soudu: správně předsedy dozorčí rady)*. Je to velice chytrý člověk a měl představu, co by měl dopravní podnik dělat, on ve své funkci začal pracovat na nějaké strategii, ale nedotáhli to, nebyl čas. Sám neřešil tu otázku, že dopravnímu podniku dodává nové tramvaje pouze PRAGOIMEX a nikdo jiný se do výběrového řízení nehlásí. Po jeho nástupu na úsek náměstka, provoz a investiční oddělení bylo pod kuratelou ředitele, tehdy k těm věcem se mohl dostat jedině technickou specifikací těch tramvají, ale to se v té době nedělalo. Za ty 3 měsíce nebyla ale jediná možnost, která mohla vyjít z toho úseku, a to byla otázka technické specifikace těch tramvají. Ale tato otázka byla pod kuratelou ředitele a on se tím nezabýval. Jak se znali Tomáš F. s Ing. D., zda formálně či neformálně, neví, ale ví, že F. o D. věděl. Že by někdo z ostatních zaměstnanců zmínil vazbu na Ing. D., si nepamatuje. Dále uvedl, že zajímavost Ing. D. pro něj spočívala v tom, že to byl prostě lobbista, což se v té době obecně vědělo. Nelobboval, jak se říká za nikoho, ale obecně se vědělo v MS kraji, že je to člověk, který jaksi dovedl spojovat politické a podnikatelské sféry, takže se vědělo, ať už to bylo z tisku nebo jakýchsi neformálních schůzek, které člověk měl, tak to ví. Takových lidí je v Česku více, na Ostravě to není nic nepřístojného, alespoň si to myslí. O vztazích Ing. Martina D. k představitelům samosprávy nic neví, pouze z médií. Pokud jde o ten r. 2013, tak v té době o Ing. D. věděl jakousi obecnou formulaci, že je to člověk, který dovede pospojovat politické a manažerské vazby do jakéhosi věcného řešení. Jinak nic. Že by někdo přišel a řekl „ty tuhle zakázku můžeš sehnat, když zajdeš za D.“, tak to ne. O důvodech odchodu p. F. z DPO může říci to, že p. F. pod ním dělal už kdysi v jedné stavební firmě a byl jím odejit, protože když se dostane do stresu, do krizové situace, tak je nervově labilní a nedělá mu to dobře. Osobně si myslí, že něco takového se mu stalo i na dopravním podniku. Ta funkce, tehdy byly součástí investic a správy majetku, není nic jednoduchého, a vzhledem k tomu, že on má ještě postiženého potomka, tak ten stres se mu jakýmsi způsobem hromadil. Myslí si, že to byl ten důvod. Nezná věcný důvod, že by něco zkazil, protože hromadu těchto činností, třeba správu majetku přebíral od něj a nezjistil nic zásadního, co by se událo. Neví o tom, že by spol. PRAGOIMEX a.s. byla nějakým způsobem v dopravním podniku zvýhodňována, nebo že by někdo bránil tomu, aby byla vypsána zakázka, která by umožnila soutěžit více subjektům. K dotazu obhájce pak uvedl, že na výběrových řízeních, která jsou předmětem obžaloby, se nijak nepodílel. V té době byl ředitelem na Barrandovských studiích a žil v Praze.

209. **Výpověď svědka Miroslava K. podle hodnocení soudu dala nahlédnout do skryté části fungování dopravního podniku. Soud tuto výpověď hodnotí jako popis prožitých událostí s tím, že má za to, že výpověď v přípravném řízení byla přesnější pro menší odstup doby od prožitých událostí. Tato výpověď tedy poukázala na to, že Tomáš F. měl zapotřebí jako člověka přicházejícího zcela zvenku Miroslava K. představit Martinu D., a byť se možná obsahově jednalo o zcela nezávadný rozhovor, je zcela nepochopitelné, proč by nově nastupující manažer, ať už jakéhokoli podniku, měl být představován osobě, která stojí zcela mimo manažerské, akcionářské či jinak na podnik navázané struktury, kterou byl právě Ing. Martin D. Byť tedy svědek žádné relevantní informace týkající se obžaloby nepřinesl, zcela jednoznačně jeho výpověď hovořila v neprospěch Ing. Martina D., neboť svědčí o dlouhodobém působení obž. Martina D. na strategická rozhodnutí dopravního podniku a svědčí o tom, že byť zaměstnanci na vedoucích pozicích se střídali, vždy si**

nějakým způsobem Martina D. předávali jako osobu, se kterou je třeba záležitosti dopravního podniku konzultovat.

210. **Svědkyně Eva P.**, členka dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava, dne 27. 4. 2017 vypověděla (č. l. 20546/sv. 67 – č. l. 90 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Ing. Martina D., ostatní obžalované nezná. Ing. Martina D. zná možná 4 nebo 5 let *(pozn. soudu: tj. od r. 2012, nebo 2013)*. Seznámila se s ním v době, kdy na ni bylo podáno anonymní udání ohledně zneužívání invalidního důchodu. Tenkrát jej požádala o pomoc, jestli by jí nemohl poradit či pomoci, protože v souvislosti s tím udáním, které na ni bylo podáno, bylo tlačeno na to, aby jí ten důchod byl odebrán, a tak se potřebovala poradit. Proto ho oslovila. Na souvislosti si už nepamatuje. Neví, jak přišla na to, že nějaký Ing. Martin D. existuje a že zrovna on jí dokáže poradit. Nějak se říkalo, že by poradit mohl, neseznamoval jí s ním nikdo, on prostě byl, neví. Přirovnávala by to k tomu, jak ji někdo seznamoval s p. N. či P. S Ing. D. se setkala při té příležitosti, když ho požádala o radu, nepamatuje si, že by ho předtím viděla. Jejich první kontakt si už přesně nepamatuje, byla v situaci, kdy na ni bylo tlačeno ze všech stran, protože tehdy byla radní v městském obvodu Ostrava-Jih, měla tam nějaké potíže, chodila na ni různá anonymní udání ohledně všeho možného, neví, v jakém sledu to šlo, a už si nevěděla rady. V té době si původně myslela, že Ing. D. je manžel její kamarádky, vůbec netušila, kdo to je, myslela si, že patří do Poruby do zastupitelstva toho obvodu. Člověk se uchyluje k různým radám a říkalo se, že by jí snad mohl poradit. Obrátila se na více lidí, kteří by jí mohli říci, kdo za tím anonymem stojí, jak má postupovat dál, nepamatuje si to. Nepamatuje si, jak Ing. D. kontaktovala, ale setkala se s ním a říkala mu, jaký má problém. Neví, jak k té schůzce došlo. Řekla mu, jaký má problém, on nijak nereagoval, chtěl vědět, co jí je, ona mu předala své lékařské zprávy a nedělo se nic. Žádným způsobem v její prospěch nepůsobil. Nepozvali ji žádní lékaři, nedali jí kontakt na žádného lékaře, ani se neozvali žádní jiní lékaři. V minulosti byla členem dozorčí rady dopravního podniku, a to od r. 2010 do r. 2014 a Arény Vítkovice. V dozorčí radě dopravního podniku s ní původně seděl předseda p. H., p. L., jména z dopravního podniku si nepamatuje, ale z politiků tam byl Tomáš S., Aleš B., Robert T. a p. C. Neví nic o vlivu Ing. D. na dopravní podnik nebo na jeho statutární orgány. O tom, co se dělo na dozorčí radě možná někdy p. D. informovala, neví proč, neumí to vysvětlit, ale má za to, že mu neříkala řádné věci, které by nebyly veřejné. Nikdy nedostala žádnou odměnu za zasílání zápisů z dozorčí rady, nikdy s Ing. D. nehovořila o tom, co prosazovat na dozorčí radě, jak hlasovat. Ona se na dozorčí radě dopravního podniku v podstavě vůbec k ničemu nevyjadřovala, byla tam proto, že si naivně myslela, že nějakým způsobem zkusí zlepšit hromadnou dopravu pro cestující, spoustu věcí tenkrát konzultovala s koordinátorem p. D. ohledně spojů MHD a tak, ale to nebylo příliš předmětem dozorčích rad, tam se řešily jiné věci. Vůbec neví, jaký měl vztah koordinátor p. D. s p. D. Pokud jí bylo předestřeno, že pokud byli vyslechnuti Ing. K. a p. B., kteří uvedli, že zápisy z dozorčích rad nebyly zveřejňovány, a k dotazu, z jakého důvodu tedy osobě mimo dopravní podnik zasílala zápisy z dozorčích rad, uvedla, že si myslí, že zaslala jen jeden zápis a neumí si to vysvětlit. Neví, jak přišla na e-mailovou adresu xxx. Uvedla, že nic nezamlčuje, problémy s pamětí nemá. Neumí vysvětlit a nevybavuje si, že někomu něco posílala poměrně po dlouhé období, pokud je ve spise několik e-mailů. Uvedla, že Adam R. je její zeť a o jeho vztazích a vztazích Ing. D. nic neví. Její záležitost s invalidním důchodem dopadla tak, že tento jí byl odebrán, snížen o 2 stupně, a tak to zůstalo. S p. D. se viděla možná naposledy, když jí vracel nějaké doklady, které mu dávala, lékařské zprávy. Bylo to možná v r. 2013, když to skončilo. Ing. D. neřekl, jak jí v této záležitosti může pomoci. Doklady mu předala proto, že chtěl vědět, o co jde, ale nic jí neslíbil. Vůbec nevěděla, čím se profesně zabývá, čím se živí. Doklady o zdravotním stavu mu předala proto, že se říkalo, že umí poradit. Záležitost ohledně toho důchodu konzultovala i se zetěm, ptala se ho, co má dělat, on jí asi neřekl, že se má obrátit na Ing. D. Už neví, jak to bylo. K dotazu obhájce uvedla, že mimo období r. 2013 žádné e-maily Ing. D. neposílala. Myslí, že první dozorčí rada byla nějak v r. 2011, neví to přesně. Volby byly nějak na podzim, takže členem té dozorčí rady byla asi od ledna r. 2011. Neví o tom, že by se obžalovaný snažil ovlivnit regulérnost zakázek specifikovaných v obžalobě.

211. Dne 15. 6. 2020 pak svědkyně vypověděla (č. l. 23477/sv. 78 – č. l. 437v zvláštního svazku), že má středoškolské vzdělání, obor všeobecná zdravotní sestra. V tomto oboru pracovala hned po škole, nastoupila na lůžkové kožní oddělení, potom odešla na mateřskou, poté nastoupila jako sestra v jeslích, pracovala v Tesle Lanškroun, závod Ostrava, kde zajišťovala ochranné pracovní prostředky a pomůcky. Do ČSSD vstoupila někdy v r. 1999 nebo 2000. Ve straně postupovala tak, že se stala členem ČSSD, pracovala v místní organizaci Starý Zábřeh, protože tam bydlela. Postupně se stala členem výboru, členem městského výkonného výboru a potom byla zvolena do zastupitelstva městského obvodu Ostrava-Jih. V dalším období byla zvolena jako člen zastupitelstva obvodu Jih a Magistrátu města Ostravy a třetí volební období také. Když potom byla v zastupitelstvu Městského obvodu Ostrava-Jih, tak se snažila, aby v tom obvodu nějakým způsobem občanům pomáhala, mnozí ji kontaktovali, aniž by ji znali, se svými potížemi a žádostmi. Ví, že jednu dobu se věnovala hodně odstraňování autovraků ze sídliště Starý Zábřeh a Pískové doly, věnovala se otázce parkování. Na městě pracovala v komisi zdravotnická sociální, byla nějakou dobu ve finančním výboru. Když byla zvolena do zastupitelstva města, tak probíhala různá jednání koaličních stran a ona chtěla být v dozorčí radě, jednak tedy dopravního podniku a jednak ČEZ Arény. Jednání proběhla, a nakonec byla zvolena do obou těchto dozorčích rad, a to z toho důvodu, že začala dříve, co by zastupitel městského obvodu Ostrava-Jih s problémy, občané se na ni obraceli, a protože i využívala MHD, tak chtěla poukázat na to, jak to vlastně vypadá v MHD. Že nejsou bezbariérové spoje na směr Fakultní nemocnice Ostrava, že v zimě se v tramvajích nedostatečně topí, na úroveň úklidu a čistoty v MHD. Byly to takové věci, o kterých si naivně myslela, že by na to mohla jako člen dozorčí rady nějakým způsobem upozornit. V dozorčí radě v podstatě neměla na takové věci ale ani prostor. Tehdy poukazovala hodně na nízkoprahovou bezbariérovost MHD, protože hodně cestovala s kočárkem s vnukem a bylo velmi obtížné se někam dostat bez pomoci dalších. O tom, jak se seznámila s p. D., uvedla, že přesně neřekne, kdy slyšela jméno Martin D., ale bylo to v tom období, kdy se stala zastupitelkou města. Nikdo ji s ním neseznamoval, myslela si, že je také členem ČSSD. Martin D. prostě byl. Bylo to jméno jako p. Z., nebo K. K dotazu, zda to bylo až tak významné jméno, uvedla, že významné ne, to by nechtěla říct, ale jako že byl P., N., ona neví, B., S., D., P., to byla jména, která se v politice zmiňovala. K dotazu, v jaké souvislosti se zmiňovalo jméno p. D., uvedla, že přesně neví, ale občas to jméno zaslechla. V jaké souvislosti, to neví, neumí říci konkrétně. Poté znovu popsala své setkání s Ing. D., když jej žádala o pomoc s invalidním důchodem, a pokud byla dotázána, kdo ji na p. D. nakontaktoval, uvedla, že nikdo. Ji to tak napadlo. Jak zjistila telefonní číslo, zda ho viděla, požádala ho o pomoc, jak k tomu došlo, uvedla, že možná někoho požádala o telefon, neví. K dotazu, zda měl p. D. nějaký vliv na to, zda byla zvolena do rady dopravního podniku, uvedla svědkyně, že asi ne. Tehdy jednala s členy klubu. Chtěla do toho dopravního podniku. Pokud byla dotázána, zda informovala p. D. někdy o nějakých jednáních dozorčí rady, uvedla, že si nevzpomíná, neví. Možná komunikovala s p. D. e-mailem. Na to, o čem komunikovali, si nevzpomíná, člověk si e-mailuje s mnoha lidmi, neumí to říci. Svědkyně připustila, že její e-mailová adresa je xxx. K dotazu, kdo užíval e-mailovou adresu xxx svědkyně uvedla, že neví, kdo ji využíval. Na dozorčí radě nikdy nezaznamenala, že by se tam řešil Ing. D. Nedokázala vysvětlit, proč zaslala na adresu mirova18 několik e-mailů, včetně konceptu zadávací dokumentace. Neuměla vysvětlit, proč Martinu D. psala, že „nemůže odpovědět, co se stalo na dozorčí radě, protože tam nebyla“. Problémy s pamětí nemá. Pokud byla znovu dotázána, proč požádala Ing. D. o pomoc s tím, že není právníkem ani lékařem, jak jí měl tedy pomoci, uvedla, že se dostala do takové situace, kdy se člověk obrací úplně na všechny, protože těch věcí se hromadilo, jako kdyby více, a člověk se obrací jako opravdu úplně na všechny, kdo ho napadne. P. D. ji napadl jako jeden z mnoha. Neví, jak jí měl pomoci. Jejím zetěm je Adam R. a pokud byly zaznamenány odposlechy mezi p. D. a p. R. řešící její invalidní důchod, tak neví, proč to spolu řešili. Ale se svým zetěm projednávala, nebo hovořili o tom anonymním udání, které šlo na ministerstvo a úplně všude. K dotazu, zda si na tuto otázku vzala nějakého právníka, uvedla, že jí tenkrát pomáhal jeden právní zástupce a taková mladičká právní zástupkyně, nějaká koncipientka, neví, pomáhali jí. Pokud jde o zneužití její e-mailové schránky, tak neví, zda ji

někdo zneužil, v těch věcech se nevyzná, ale pravda je, že jí občas přišel několikrát e-mail jako kdyby z jejího e-mailu, nebo se jednou nebo dvakrát nedokázala přihlásit na svou e-mailovou adresu, kdy jí to nějak říkalo, že je špatné heslo, že si ho má změnit, nebo něco tak. Ale bylo to jednou, dvakrát, více ne. Ale z její e-mailové adresy jí e-maily chodí. Zrovna minulý týden se dívala na e-maily do spamu a zase tam měla e-maily ze své adresy. Raději to neotevírá.

212. **Svědkyně Eva P. žádné relevantní informace soudu nesdělila, neboť si nic nepamatovala. Nicméně i tato její výpověď svědčí o vlivu a postavení Martina D., zejména v ČSSD. Svědkyně postavila Martina D. spontánně na úroveň Miroslava Z., ve své době lídra moravskoslezské kandidátky do poslanecké sněmovny a ministra zahraničí, a Petra K., primátora města Ostravy. O jeho schopnosti v podstatě zařídit vše, pak svědčí i její žádost o pomoc s řízením při odebírání invalidního důchodu, v rámci něhož se obž. Martin D. prostřednictvím ředitele nemocnice N. pokoušel zjišťovat informace, což bylo zaznamenáno i v telefonních odposleších (č. l. 3507/sv. 12). Proč svědkyně posílala Martinu D. zápisy z dozorčí rady, vysvětlit nedokázala, nicméně je zřejmé, že byť svědkyně za tyto služby ničeho neobdržela, poskytovala tyto e-maily za předchozí či budoucí protislužbu ze strany obžalovaného, kterou mohlo být právě ovlivnění řízení o jejím invalidním důchodu.**

213. **Svědek Jiří S.**, vedoucí kolejových vozidel Dopravního podniku Ostrava, dne 17. 10. 2017 vypověděl (č. l. 20678/sv. 67 – č. l. 112v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX, ostatní obžalované nezná. Do dopravního podniku nastoupil v r. 2000 a pracoval tam do r. 2011. Dva roky pracoval jako vedoucí revizního odboru, od r. 2003 do r. 2006 pracoval jako vedoucí kolejových vozidel. Pokud se týká zakázek na rekonstrukci kolejových vozidel ve spolupráci s firmou PRAGOIMEX, tak když si to vyráběli „jakoby sami“, postupovali podle dokumentace s PRAGOIMEXu. O PRAGOIMEXu nakupovali základní komponenty na modernizaci, celé to smontovali a dodali některé díly, které nakoupili samostatně. Od PRAGOIMEXu, resp. Krnovských strojíren, nakupovali skelet tramvaje, tzn. kovovou kostru, nakupovali podstatné díly jako rozvaděče, brzdovou soustavu, nevzpomene si přesně, jaké díly to byly, ale v podstatě velké celky. Když už byly tyto celky dodávány na základě veřejné soutěže, kdy je dodával PRAGOIMEX v rámci výběrových řízení, tak už v té funkci nepracoval, pracoval jako vedoucí údržby trolejbusů. Z doslechu ví, jak to probíhalo, byly to v podstatě stejné díly a dá se říct, že rozsah prováděných prací dopravním podnikem byl stejný, jako když si to dopravní podnik dělal ve své režii. On sám se nepodílel na žádném zadávání parametrů té veřejné soutěže. V rámci svého působení v dopravním podniku se nesetkal s tím, že by někdo nějakým způsobem prosazoval zájmy nějakého jiného podniku, nesetkal se s tím, že by mu byly nabízeny nějaké úplatky. Dopravní podnik nezvažoval dodávky od jiných výrobců, než byl PRAGOIMEX a Krnovské opravny a strojírny. Vycházelo se z toho, že spolupráce s PRAGOIMEXem je výhodná tím, že dochází k rekonstrukcím tramvají.

214. V přípravném řízení odlišně připustil, že se podílel na technické specifikaci těch prvních vozidel pro výběrové řízení a rovněž zná Jaroslava K. Dále uvedl, že technickou specifikaci dělali podle požadavků, které jsou na přepravu cestujících. Specifikovali tu část, jak by měla vypadat, byl tam základní požadavek, aby ty vozy po rekonstrukci byly alespoň částečně nízkopodlažní. Samozřejmě to porovnali s cenou, protože celkově nízkopodlažní tramvaje byly podstatně dražší. Technickou specifikaci dělali podle těch vozidel, která vyráběli s PRAGOIMEXem tím prvním způsobem. Vozidlo se osvědčilo v provozu, takže se dá říci, že se to snažili specifikovat stejně, a to také z důvodů další údržby a nákladů, které jsou s tím spojené. Čím více typů tramvají, tím je to dražší, protože podnik musel mít jiné náhradní díly, jiné znalosti o tramvajích a vyškolené lidi, a tyto schopnosti udržovat. Tím, že tramvaje byly v podstatě podobné, tak s tím byli spokojeni. V otevřeném výběrovém řízení přesto, že on sám neznal jiného dodavatele než PRAGOIMEX, se to dělalo proto, aby se dosáhlo na evropské dotace, byla to nutná podmínka, ale rozhodl o tom investiční odbor. To, že neznali žádného jiného dodavatele, neznamenalo, že ten dodavatel se

nemohl do toho výběrového řízení přihlásit. Tramvaje se ve světě dělají různě, ale je fakt, že přímo takový typ v té době a ani dodnes nikdo nevyrábí. S Ing. H. spolu spolupracovali velmi často, protože nastoupil na místo revizního odboru, který Ing. H. vedl před ním. Ing. H. postoupil na post technického náměstka a už v té první fázi, kdy potřeboval nějaké zkušenosti z toho revizního odboru, tak spolupracovali s technickým náměstkem. Poté, když Ing. H. odešel z dopravního podniku do PRAGOIMEXu, tak tím, že s PRAGOIMEXem měli úzké obchodní vztahy, řešili spolu řadu problémů. V případě, že T3 rekonstruovali ve vlastní režii, kdy vznikla nějaká závada, tak na ty dodávky, které kupovali od PRAGOIMEXu, měli záruční opravu. Pokud nějaká závada vznikla, hledalo se, z čeho pramení. Pokud to bylo z důvodu nekvalitní montáže, tak si to spravoval dopravní podnik, pokud to byl vadný díl, který nakoupili, tak to řešil PRAGOIMEX. Neví, zda byl potom nějaký rozdíl v záruce, pokud by tramvaj byla z výběrového řízení. Pokud byl spoluautorem té technické specifikace u první veřejné zakázky, tak v souvislosti s volbou technických komponentů či celkové specifikace nebyl nikým nepřípustně ovlivňován např. nabídkou úplatku.

215. **Soud tak v daném případě vychází z verze výpovědi svědka z přípravného řízení, když svědek si na některé skutečnosti již pro odstup doby nepamatoval. Nicméně jeho výpověď soud hodnotí jako pravdivou a nelze z ní než uzavřít, že výběrová řízení nebylo třeba žádným způsobem ovlivňovat, neboť dopravní podnik si přál stejné tramvaje, které nakupoval i dříve, byť pouze formou „stavebnic" a podle nich dělal technické specifikace, když sloužící tramvaje představovaly pro dopravní podnik oproti jiným typům tramvají úsporu při jejich pořízení a stejnou logistiku náhradních dílů a zkušeností zaměstnanců dopravního podniku s opravami tohoto typu vozidel.**

216. **Svědek Roman S.**, vedoucí výroby a kompletace vozidel nejprve v dopravním podniku a poté ve spol. Ekova Electric, dne 17. 10. 2017 (č. l. 20681/sv. 67 – č. l. 114v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Ostatní obžalované nezná. Svědek popsal potřebu nových vozidel v letech 2004, 2005, kdy v dopravním podniku prováděli jakési generální opravy, resp. modernizace vozidel. V průběhu let pak došlo ke změně, ale rozsah prací byl zhruba stejný. Nevzpomíná si na nějaké výrazné technické změny, které by zásadním způsobem ovlivnily ceny těch tramvají. Ceny vůbec nezná, šlo ve většině o shodnou dokumentaci. On sám se na přípravě technických požadavků pro vozidla do výběrného řízení nijak nepodílel. Byli dotazováni od zástupců vozoven jako údržba, zda jsou s daným zařízením spokojeni, což potvrdili, že zařízení se udržuje dobře. Ale nebylo to tak, že by si mohli přát něco jiného, spíše odpovídali na otázky vozoven. Ať již v dopravním podniku, či Ekově, se nesetkal s žádným nátlakem nebo příslibem nějaké služby, finančního plnění, případně výhružkami propuštěním, nepřidělením prémií, pokud by neplnil nějaká přání ve vztahu k cizím osobám z dopravního podniku či prosazováním nějakého konkrétního výrobce. Následně byl účasten ve výběrové komisi při hodnocení. Dohlíželo se na to, aby administrativně bylo vše v pořádku. Pokud dopravní podnik zadal zakázku na nízkopodlažní obousměrnou tramvaj, disponoval obdobným vozidlem, jednalo se o vozidla KT8D5, to jsou vozidla vyráběná v ČKD, stále jezdí. Před r. 2010 takové vozidlo v PRAGOIMEXu nebylo. Jediná obousměrná vozidla byla KT8 od ČKD. Dopravní podnik toto vozidlo požadoval z toho důvodu, že dokáže zabezpečit právě jednokolejnou jízdu v případě výluk. Potřeba tehdy byla a takový stav stále setrvává a myslí si, že dopravní podnik musí takovými tramvajemi disponovat. Neví, z čeho vycházel požadavek na míru nízkopodlažnosti, na minimální zrychlení, ani z čeho vycházel požadavek na zvládnutí sklonu kolejí. Neví, jaký je nejvyšší sklon kolejí v Ostravě, ani jaký je požadavek na průměr kol, tyto věci nezná. Ing. H. zná výhradně po pracovní stránce z kontrolních dnů, které se konaly 1x týdně při výrobě nebo modernizaci těch vozidel, řešily se tam problémy, které vznikly při výrobě. Předpokládá, že Ing. H. měl znalosti o vozovém parku dopravního podniku, dříve byl i zaměstnancem dopravního podniku. V rámci hodnotící komise se nezabývali tím, že se přihlásila pouze spol. PRAGOIMEX, ani tím, proč nabízená cena v zásadě kopíruje předpokládanou cenu dopravního podniku. Neví, podle čeho byla předpokládaná cena stanovena, dokumentaci nedělal.

Práce na hodnotících komisích, kterých se účastnil, měla standardní postup. V letech 200, 2001 do Ostravy dodávala tramvajová vozidla firma Inekon, poté už kromě PRAGOIMEXu nedodával nikdo. Nikdy se nebavil se zástupci Inekonu, proč se neuchází o zakázky v Ostravě. V souvislosti s jeho funkcí se s lidmi i z Inekonu bavil, ale tohle nikdy neřešili. Jako člen výběrové komise se nikdy nesetkal s tím, ani u jiných členů komise, že by mu řekli, nebo se mezi sebou bavili o tom, že byli nějakým způsobem ovlivňováni. Pokud jde o samotnou kompletaci tramvají, PRAGOIMEX dodával technickou dokumentaci, tedy dokumentaci, kde je uvedeno, jaký materiál se má použít, v jakých délkách, o jaké váze. Technologický postup si potom dělal dopravní podnik sám, ten řeší, jakým způsobem se má díl do vozidla namontovat, jak má být upevněný. V Ekově Electric se vyvíjela vlastní vozidla, ale pouze elektrobusy a trolejbusy, tramvaje nikoli. Tramvajové vozidlo se také vyvíjelo, bylo to dávno předtím, ale byl to sněhový pluh a to nebylo pro veřejnost. Tramvaje se tedy nevyvíjely žádné, ale modernizovaly se na vlastní náklady starší typy vozidel. Pokud jde o údržbu těch nových tramvají, které v Ekově provádí, náklady na údržbu jsou v rámci standardu, nejsou přemrštěné, náhradní díly jsou k dispozici. Z jeho pohledu technika, dlouholetého zaměstnance se nejlépe opravují stará vozidla. U tramvají Vario už jsou vázáni na náhradní díly od výrobců a ty nejnovější tramvaje v podstatě již nemohou na vlastní půdě opravovat a jsou odkázáni na výrobce.

217. **Rovněž tento svědek tedy potvrdil, že dopravní podnik vypisoval veřejné zakázky tak, aby obdržel tramvaje, s nimiž byl při provozu spokojen, a které mu z pohledu údržby vyhovovaly, a tedy v podstatě nebylo potřeba na členy výběrové komise činit jakýkoli nátlak či je nějakým způsobem přesvědčovat k tomu, aby zvítězil právě PRAGOIMEX.**

218. **Svědek Ing. Pavel V.**, nástupce Ing. S. na pozici vedoucího odboru kolejová vozidla v Dopravním podniku Ostrava, dne 17. 10. 2017 (č. l. 20686/sv. 67 – č. l. 116v zvláštního svazku) uvedl, že z obžalovaných zná pouze Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Ostatní obžalované nezná. Se jmenovanými má pouze pracovní vztah. V dopravním podniku pracoval od února 1998, procházel různými provozy. Od září 2009 byl na odboru kolejová vozidla jako vedoucí odboru, střídal Ing. S., který přešel na trolejbusy. V souvislosti s jeho odchodem neslyšel, že by někdo z lobbistů či politiků byl nespokojen s jeho prací. Rekonstruované tramvaje T3, které si dopravní podnik dříve vyráběl sám, a těch 18 a 8 ks tramvají, které byly dodávány PRAGOIMEXem na základě výběrových řízení, byly principiálně na stejném základě, byly tam jen nějaké technické změny, ale to by se muselo dohledat v technických specifikacích. U těch dotovaných tramvají byly navíc nějaké klimatizační jednotky. Neví, zda u všech nebo jen u některých vozů. Principiálně, co se těchto vozidel týká, tak se vycházelo z minulých dodávek. Tím, že se střídali s Ing. S., a také jeho činnost v dopravním podniku končila nástupem do Ekovy, a po něm nastupoval Ing. T., je těžko říci, kdo na zadávací dokumentaci pro ta výběrová řízení pracoval. Určitě potom pracovali na následné smlouvě na výrobu těch tramvají pro PRAGOIMEX, který je pak dodával dopravnímu podniku. Odbor kolejových vozidel zpracovával technickou část té nabídky, z čeho se to má skládat, dělali pro náměstka kalkulace, aby se potom dalo dohodnout na ceně nebo na té realizační smlouvě na výrobu těch tramvají. Na zadávací podmínky pro smlouvu, na základě které kupoval dopravní podnik ty tramvaje, si nepamatuje. Určitě se na tom odbor kolejová vozidla podílel, minimálně se vycházelo z předchozích smluv a posuzovalo se, jestli se mají v něčem doplnit, jestli budou požadavky dopravního podniku na ta vozidla stejná, nebo se bude chtít něco navíc, třeba ty klimatizace. Je těžko říct, kolik dopravní podnik dostával od PRAGOIMEXu za práce na těch tramvajích. V prvopočátku si dopravní podnik realizoval výrobu těch tramvají sám, všechno koupil, všechno zpracoval a ekonomové věděli, kolik takové vozidlo vyjde. Ty ceny zase byly poplatné době, protože se to dělalo už několik let, když tam nastoupil, v tom tendru šlo o nějaké 35. vozidlo stejného provedení, nebo podobného provedení stejného typu. Nákladová cena, když se všechno sečetlo, co se do té tramvaje mělo koupit, odpracované hodiny a ostatní náklady, byla kolem 14 milionů. Pokud tuší správně, tak dopravní podnik za to dostával zaplaceno, za tu práci zhruba 15,25 milionů *(pozn. soudu: tato částka odpovídá ceně tramvají*

1335 a 1336, které dopravní podnik prodal spol. PRAGOIMEX za částku 15 250 000 Kč, aby ji pak koupil zpět za 18,54 milionů Kč.). Pamatuje si, že v realizaci těch zakázek docházelo ke změnám toho, kdo co dodává, a některé ty komponenty, které v minulosti dopravní podnik nakupoval, bylo dohodnuto, že je bude dodávat PRAGOIMEX bezúčetně, tak i s nějakými dodatky se ty ceny měnily o to, co přešlo ze strany dopravního podniku na PRAGOIMEX, takže tím pádem za to dostával dopravní podnik potom méně. Z hlediska provozu dopravního podniku byly tyto tramvaje výhodné, byly na to dostupné náhradní díly, dokumentace, i když se ta dokumentace neustále vyvíjela. Dále k dotazu uvedl, že technické specifikace do výběrových řízení vycházely ze specifikace předchozích vozů, které dopravní podnik měl. Ví, že dopravní podnik soutěžil i nízkopodlažní obousměrnou vysokokapacitní tramvaj, zde v hodnotící komisi nebyl. Ta tramvaj, která se soutěžila, byla 1653, ty dvě předchozí už byly v provozu, a to 1651 a 1652. Technické požadavky na tuto třetí tramvaj, která byla předmětem zakázky z r. 2010, byly podle něj zase zkopírovány, akorát měla drobnou úpravu od minulé dokumentace. Pokud jde o to, že se do veřejných zakázek nehlásil nikdo jiný, tak na dopravním podniku se říkalo, že nikdo jiný takový produkt nemá a nikdo jiný to neumí nabídnout. Dopravní podnik se snažil vytvořit podmínky veřejných zakázek tak, aby soutěžitelů mohlo být více, právní zástupce dopravního podniku dr. Klimeš neustále nabádal, že zadávací dokumentace musí být nenapadnutelná, aby byla transparentní a nemohlo to diskriminovat jiného uchazeče. Pokud jednal se zástupci Inekonu v letech 2009-2014 a ptal se, proč se nehlásí do veřejných zakázek, řekli mu, že mají zájem vyvíjet trochu odlišný produkt, což byla budoucí tramvaj Superior. Řekli, že je to zakázka, na které pracoval PRAGOIMEX a že v tom PRAGOIMEX bude pokračovat, takže oni neměli v úmyslu jim konkurovat. S Ing. H. se setkávali na kontrolních dnech, Ing. H. měl přehled o struktuře vozového parku dopravního podniku. O Ing. D. a jeho vlivu na dopravní podnik slyšel až poté, co se kauza dostala do médií. Četl to v novinách. Slyšel to i od pracovníků dopravního podniku, potom o tom mluvil každý. Co konkrétně slyšel, si nedokáže vzpomenout. Bylo toho hodně. Následně svědek uvedl, že do doby, než byly mediálně publikovány informace o p. D., tak v dopravním podniku neslyšel nikoho mluvit, ani na odboru kolejových vozidel, ani na ředitelství dopravního podniku. Potom, když se to dostalo do médií, tak lidé chodili a říkali, že PRAGOIMEX dával někomu peníze za něco, prostě všichni chodili a opakovali to, čeho byla plná média. On sám od nikoho neslyšel, že by na něj měl Ing. D. tlačit, a to ani do doby té medializace a ani po ní. Nezná důvod, proč byla zakázka na dodávku rekonstruovaných tramvají T3 v r. 2009 a 2010 soutěžena v otevřeném řízení.

219. **I tento svědek tedy potvrdil, že dopravní podnik vypisoval výběrová řízení podle dříve PRAGOIMEXem dodaných tramvají a potvrdil nezájem Inekonu se těchto zakázek zúčastnit z důvodu vývoje a prodejnosti vlastního vozidla. Ani on se tedy nesetkal s žádným nátlakem při výběrovém řízení a potvrdil, že sám dopravní podnik kalkuloval cenu tramvaje na 15,25 milionu Kč.**

220. **Svědek Ing. Petr T.**, vedoucí odboru kolejová vozidla od r. 2011, vypověděl dne 17. 10. 2017 (č. l. 20691/sv. 67 – č. l. 119 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Další obžalované nezná. Jako vedoucí odboru kolejových vozidel měl podíl na rozhodování o tom, jestli dopravní podnik půjde cestou rekonstrukcí starých tramvají, nebo nákupem nových. Základním rozhodnutím na odboru kolejového vozidla je to, že existuje nějaký vozový park, který zastarává a je potřeba ho nějakým způsobem obnovovat. Někdy v r. 2004 se rozhodlo, že v oblasti vozů T3, které jsou jedny z nejstarších, se půjde formou rekonstrukcí, které běžely až do konce r. 2014. Mezitím se řešily i nákupy některých jednotlivých vozidel, v poslední době se řeší nákup nových vozidel ve větším objemu. Vzhledem k tomu, že rekonstrukce tramvají T3 byla 1,5násobně až 2násobně levnější než nákup nových vozidel, a na dopravním podniku nebyly takové zdroje na obnovu vozového parku, šlo se cestou nejlevnější a nejekonomičtější. Pokud jde o nákup nových vozidel Stadler, ty se soutěžily elektronickou aukcí a šlo o 40 ks vozidel, což byl docela zajímavý počet i pro zahraniční investory. Sám Stadler, který vyhrál, začínal v aukci s dvojnásobnou cenou *(pozn. soudu: tj. 80 milionů oproti vysoutěženým cca 40*

milionů za tramvaj). Pokud jde o tramvaje dodávané z výběrových řízení, základní parametry tramvají, jako z doby před výběrovým řízením, zůstávaly stejné, ale samozřejmě docházelo z hlediska technického vývoje k některým změnám. Jednak se uplatňovaly zkušenosti z provozu těch vozidel, kdy tyto jejich zkušenosti přenášeli do těchto technických specifikací, a vyvíjel se i systém vozidel jako takový, např. opláštění, kdy původní plechy se nahrazovaly buď nerezovými, nebo plastovými, ale jinak to vozidlo v základu zůstávalo stejné. Rozdíl mezi provedením tramvají ve vlastní režii a v dodávce PRAGOIMEXu v technické stránce nebyl. Co se týče poměru zapojení dopravního podniku při dodávkách ve vlastní režii a v dodávkách PRAGOIMEXu nedokáže posoudit, tyto otázky neměl na starosti. Nedokáže ani říci, jaké byly finanční toky mezi PRAGOIMEXem a dopravním podnikem. V nových řízeních byly parametry výběrových řízení podstatně zjednodušeny, vypadly některé technické parametry, jako třeba opotřebení kol, které cítili oni jako technici, že je bylo třeba hodnotit, nicméně v předcházejících neúspěšných soutěžích byla kritéria hodně napadána, proto se to zjednodušilo a daly se tam napevno jenom technické parametry a pak nějakých 10 vybraných ukazatelů, které byly i v těch předchozích řízeních a bylo to podobné. Teď u nové veřejné zakázky byla požadována rychlost 70 km/hod. s tím, že u předchozích rekonstrukcí tramvají T3 to byla rychlost 65 km/hod., a to proto, že rekonstrukce vycházela z koncepce vozu T3, který byl již v 80. letech schvalován na 65 km/hod., takže to vozidlo na původním průkazu způsobilosti bylo rekonstruováno na tuto rychlost. Zadávací technické specifikace z veřejných zakázek z let 2009, 2010 byly obdobné s vozidly, které pak dodával PRAGOIMEX, a vycházely z těchto technických specifikací, byly téměř totožné. Životnost rekonstruované T3 a životnost nově pořízené tramvaje je de facto podobná s tím, že se měnila karoserie vozidel, živostnost tam byla garantována zezačátku 25 let, později to PRAGOIMEX navýšil na 30. 30 let je dnes standardem kolejových vozidel. Pokud se týká sklonu tratí v Ostravě, jsou úseky, nejvyšší sklon je 62,5 promile, ale z norem vychází, že vozidlo by mělo v městském provozu splňovat stoupavost 70 promile. Rovněž obložení plastem vycházelo z trendu, začal to nabízet PRAGOIMEX, dělala to Škodovka i Inekon, a bránilo se tím korozi karoserie. Rovněž průměr kol 700 mm vycházel z dob ČKD, kdy preferovali nějaký standard, který už měli. U větších kol je nižší opotřebení, nové vozy např. v Německu jezdí s koly od 600 mm do 650 mm. Nové tramvaje mají menší průměr kol, průměr kola hraje také roli v otázce nízkopodlažnosti. Pokud jde o otázku rychlosti tramvají, jde primárně o motorizaci, ale důležitá je i tuhost skříně, kdy každý km navíc zvyšuje požadavky na tuhost karoserie *(pozn. soudu: a tedy i cenu vozidla).* Za dobu svého působní v dopravním podniku nikdy neslyšel nikoho ze zaměstnanců společnosti, že by si stěžoval na to, že je na něho vyvíjen nějaký nátlak se slovy „pan D. si přeje tohle, pan D. si tohle nepřeje“. Jméno D. slyšel až v okamžiku, kdy v médiích proběhla informace o nějakém vyšetřování. Do té doby to jméno vůbec neznal a neslyšel ho. Když začalo trestní stíhání Ing. D., tak v rámci svých kolegů, v podstatě na jeho úrovni, tak když se o tom bavili, tak nikdo Ing. D. neznal. V rámci jejich technického úseku on a jeho kolegové v podstatě nikdy neslyšeli. K dotazu obhájce pak potvrdil, že v době, kdy rekonstrukci prováděl samotný dopravní podnik, tak mzdové náklady, náklady na sociální, zdravotní pojištění zaměstnanců nesl dopravní podnik. Ale jaký to byl objem, nedokáže říct. V okamžiku, kdy to dělal PRAGOIMEX na základě vítězství ve výběrovém řízení, tak tyto náklady byly přeneseny fakturací směrem na PRAGOIMEX. Dále svědek uvedl, že tramvaje po rekonstrukci dodávané PRAGOIMEXem jsou z hlediska nákladů na údržbu jednoznačně nejlevnější na provoz a údržbu v rámci MHD. Dále uvedl, že spolupráce s PRAGOIMEXem začala někdy v letech 2000-2003, možná 2004. Do r. 2009 bylo dodáno nějakých 30 vozů, v r. 2017 je 63 krátkých vozidel plus nějaké středněkapacitní a velkokapacitní, takže flotila činí okolo 70 vozidel. Podle jeho názoru se výběrového řízení mohl zúčastnit i jiný subjekt, který by měl homologaci daného vozidla. Pokud probíhaly nějaké kontroly veřejných zakázek, žádná kontrola neodhalila žádné nedostatky. Neví o tom, že by měl homologovanou tramvaj nějaký jiný výrobce. Ví, že v Polsku nějaká firma, která se tím zabývala, je, ale v jakém přesně stavu, to neví. Vozidla nikdy neviděl, takže nedokáže posoudit.

221. **Svědek Petr T.** dále u hlavního líčení dne 29. 1. 2020 vypověděl (č. l. 23114/sv. 76 – č. l. 396 zvláštního svazku), že spolupráce s PRAGOIMEXem se v dopravním podniku datuje do r. 2005, možná 2004. V té době se rekonstrukce dělaly vlastními silami, PRAGOIMEX poskytl dokumentaci, nějaké subkomponenty, a to vše se dělalo v dílnách dopravního podniku. Tuší, že se to dělalo do evidenčního čísla tramvaje 1334, takže to bylo nějakých 24 vozů. Potom byla možnost čerpání dotací na tento projekt, nicméně podmínkou bylo, že investici nesměl vyrábět dopravní podnik sám, ale musel ten výrobek nebo rekonstrukci nakoupit zvenku. Tak se to překlopilo do obchodního modelu, kdy to po nějakých soutěžích dodával PRAGOIMEX napřímo jako komplet. Zezačátku se na tom však nějakým způsobem dopravní podnik podílel do doby, než byl vyčleněn areál ústředních dílen do dceřiné společnosti. PRAGOIMEX si tedy nějaké práce objednával, ale on netuší, v jakém rozsahu, za kolik to bylo, to šlo mimo něj. Potřeba rekonstrukcí se řídila životností tramvají a samozřejmě finančními zdroji, které měl dopravní podnik k dispozici. Tím, že se vyskytly dotace, tak ten podíl byl větší, ale jen nepatrně, nešlo o žádné závratné číslo. Pořád to byly jednotky, maximálně desítky kusů za rok. Neví, zda se počet zaměstnanců dílen dopravního podniku zvýšil, zda se přibírali noví zaměstnanci, aby se stihlo rekonstrukcí více. Nedokáže říci, zda se fakticky na spolupráci PRAGOIMEXu a dopravního podniku něco změnilo, neví, kolik tam bylo práce, kdo dodával kolik materiálu. Pro dopravní podnik byl výsledek ale vždy stejný, byla to rekonstruovaná tramvaj typu Vario LF. Pokud se měl vyjádřit k cenám rekonstruovaných tramvají, které mezi lety 2006-2009 činily 13 až 14 milionů Kč zachycených v účetnictví dopravního podniku, a od r. 2010 přes 18 milionů Kč, uvedl, že detaily přesně nezná, nicméně je třeba zvážit to, že pokud si vytváří investice vlastními silami, do ceny nevstupují všechny režie, všechny odvody, které souvisí s těmi pracemi na vlastních investicích. Kdežto když se dělá investice ven, všechny tato režie se tam promítnou. Nárůst byl tedy podle něj způsobem právě změnou tohoto modelu *(pozn. soudu: Tato odpověď však nevysvětluje, proč dopravní podnik tramvaje č. 1335, 1336 a 1337, které již měl rekonstruovány, prodal za 15 250 000, resp. 15 550 000 Kč PRAGOIMEXu a zpět je koupil za 18 540 000 Kč.)*. Pokud jde o cenu, nebyla to otázka přímo pro něho, to by se museli vyjádřit ekonomové. Jeho zajímala technická část. Pokud jde o veřejnou zakázku na dodávku nízkopodlažních rekonstruovaných tramvají T3 a K2 na vozidla Vario z r. 2003, pak pro tuto zakázku připravoval technickou specifikaci rekonstruovaných tramvají. Vycházeli z předchozích soutěží nebo smluv, které byly uzavřeny v předcházejících letech. Reagovali ně nějaký trend, vývoj se posunoval dál, byly nějaké zkušenosti z provozu prvních rekonstruovaných tramvají, tak do toho implementovali také nějaké moderní věci. A smlouva a způsob výběrového řízení potom běželo někde jinde. On sám se jednacího řízení bez uveřejnění účastnil jako člen hodnotící komise. Cenová nabídka PRAGOIMEXu byla v podstatě srovnatelná s předchozími zakázkami, u vozidel T3 byla zakázka ještě o pár tisíc levnější. To, za jakou cenu jsou tyto tramvaje dodávány do jiných dopravních podniků, úplně nerozebírali, spíše vycházeli z jejich provedení a snažili se porovnávat s tím, co bylo u nich v dopravním podniku. Domnívá se, že způsob výběrového řízení neumožňoval nijakým způsobem vyjednávat o ceně, ale to ostatně bylo otázkou vedení společnosti. On posuzoval technické provedení. Svědek dále uvedl, že pokud byly tramvaje montovány v dopravním podniku a případná vada se týkala chybné montáže, tak se reklamace neuplatňovala. Pokud to byly reklamace týkající se komponentů, ze kterých bylo vozidlo složeno, případně nějakých konstrukčních problémů, tak se to řešilo s dodavatelem. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že se nikdy nezabývali tím, že část odpovědnosti za vady je záležitostí dopravního podniku a toto by se mělo odrážet na nabídkové ceně PRAGOIMEXu a cena by měla být nižší. K dotazu státního zástupce, jaký měl PRAGOIMEX přehled o činnosti dopravního podniku a jeho potřebách, svědek uvedl, že vozový park je všeobecně známý, je to veřejná informace, zveřejňovalo se to ve výročních zprávách. On sám však PRAGOIMEXu žádné informace nepředával, nicméně odborníci počty a strukturu kolejových vozidel samozřejmě zjistí. Většinou jsou tyto informace zveřejňovány na webových stránkách. Obž. Martina D. nezná, nikdy se s ním nesetkal, nikdy ani neslyšel, že by se s ním někdo ze zaměstnanců stýkal. Pokud byl dotázán na Ing. K., vedoucího odboru veřejné zakázky, měl s ním čistě pracovní vztah, týkalo se to přípravy jednotlivých veřejných zakázek. Ing.

K. se mu s problémy své manželky nesvěřoval. Pokud byl dotázán, proč v poslední době ustoupil dopravní podnik od pořizování rekonstruovaných tramvají a rozhodl se pořizovat vozidla nová (*pozn. soudu: tramvaje Stadler a Škoda*), svědek uvedl, že částečně to bylo zapříčiněno i touto kauzou, ale všeobecně se ukázalo, že je potřeba modernizovat vozový park již obnovou skutečně nových vozů, navíc vozidel středněkapacitních, kterých bylo v dopravním podniku málo, a proto by ani neměli zdroje pro dodávku starých vozidel na rekonstrukce, a v čase se nahromadila daleko vyšší potřeba obnovy vozů této kategorie. Takže se rozhodlo, že se půjde cestou nákupu většího počtu, který byl zajímavější i pro velké dodavatele a výrobce v Evropě. Není mu nic známo o tom, že by dopravní podnik v letech 2010-2012 požadoval od drážního úřadu změnu průkazu způsobilosti na vozidla Vario. Netuší, proč měl z těchto průkazů způsobilosti vypadnout dopravní podnik jako spoluvýrobce těchto tramvají. Ani neví, že se něco takového dělo. Dále k dotazu Ing. D. uvedl, že technické specifikace nevyplývaly z výhodnosti pro spol. PRAGOIMEX, ale z nějakých základních norem a ze zkušeností, které měli z provozu. Svědek pak potvrdil, že životnost nové a rekonstruované tramvaje je přibližně stejná, řádově 30 let, a zdůraznil, že ze starých tramvají jsou použity pouze komponenty, které se neopotřebovávají a pokud se udržují, jsou schopny vydržet i 60 nebo 70 let. Tyto díly se navíc ještě kontrolují, zda jsou použitelné. Další otázky Ing. D. na svědka se pak týkaly především nově nakoupených vozidel a ekonomického porovnání s rekonstrukcemi, které vycházely řádově o třetinu levněji než pořízení nových vozidel.

222. **I tento svědek tedy potvrdil, že na této úrovni managementu nebylo potřeba žádné ovlivňování, kdy poté, co bylo strategicky rozhodnuto, že bude vybrána nejlevnější varianta v té době dostupná na trhu, dopravní podnik touto cestou pokračoval i v otevřeném výběrovém řízení, přičemž technické parametry vycházely jednak ze zvyklostí a jednak z vozidel, které dodával dříve dopravnímu podniku PRAGOIMEX.**

223. **Svědek Bohuslav K.**, vedoucí odboru veřejných zakázek dopravního podniku, vypověděl dne 18. 10. 2017 (č. l. 20699/sv. 67 – č. l. 123 zvláštního svazku), že obž. Ing. Martina D. viděl jednou a bylo to mimo dopravní podnik. To, že je to Ing. D., zjistil tak, že v té době hledal pomoc při hledání zaměstnání pro svou manželku, obracel se na různé lidi a dostal i tip, že by mu eventuálně mohl Ing. D. pomoci. Ale jinak Ing. D. neviděl. Z obžalovaných zná Jiřího H. z dopravního podniku, zná i spol. PRAGOIMEX. O spol. Vostav Morava ví, že je to společnost, která se zabývá stavbami, ale jinak ji nezná. Ostatní obžalované nezná. On sám do DPO nastoupil v r. 2002 na útvar hlavního mechanika jako referent. Od r. 2006 byl na ostatním majetku a od r. 2007 byl jmenován vedoucím oddělení veřejných zakázek, které se v r. 2011 transformovalo na odbor veřejných zakázek a tam byl také jako vedoucí. Požadavek na vypsání otevřeného výběrového řízení na 15 ks a 8 ks rekonstruovaných tramvají T3 a 1 ks nízkopodlažní dlouhou tramvaj vyšel, předpokládá z toho, že dostal podklady. Tak musel proběhnout určitý schvalovací proces, tzn., že už musel být zapsán v plánu investic a na základě toho dostal požadavek, aby zpracovali výběrové řízení. Toto výběrové řízení bylo v rozmezí let 2008-2010, předtím žádná výběrová řízení na tyto věci nedělal. Výběrové řízení pro něj nebylo ničím zvláštním, proběhlo standardně, v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a schvalovacím procesem, který byl stanoven v dopravním podniku. Domnívá se, že některá výběrová řízení byla spolufinancována z evropských fondů, z tzn. ROPu, a některá výběrová řízení byla financována z prostředků dopravního podniku. V souvislosti s tím, že se to spolufinancovalo s ROPem, tak museli dodržovat i metodiku stanovenou ROP a myslí si, že v té době posílali všechna na schválení ROPu, tzn. zadávací dokumentaci. Už nedokáže říci, zda z ROPu vzešly nějaké požadavky na úpravu těch podmínek výběrového řízení, je to hodně let zpátky. Předpokládá, že na základě požadavku ROPu nedošlo k nějakým změnám parametrů toho výběrového řízení. Oni se spíše zabývali tím, jestli je dodržen zákon, a do technických věcí nezasahovali. V přípravném řízení pak svědek odlišně uvedl, že před vypsáním výběrového řízení se dotazovali drážního úřadu, kdo je oprávněn provádět rekonstrukce T3 a na základě vyjádření drážního úřadu oslovili vlastníky užitných vzorů, které jim drážní úřad napsal. Tím byly společnosti VKV Praha, KOS (Krnovské opravny a strojírny) a

PRAGOIMEX. Oni tyto tři firmy oslovili, kdo ještě může provádět rekonstrukce. Odpověď byla, že oni jsou jediní možní, a spol. PRAGOIMEX byla vždy pověřena zbývajícími vlastníky průmyslových vzorů k podání nabídky. Na základě této odpovědi drážního úřadu dospěli k závěru, že jsou naplněna ustanovení zákona o veřejných zakázkách k oslovení jediné firmy. Mohli tedy oslovit jednu firmu, ale pokud se jednalo o zakázky, které byly profinancovány z ROP, dostali doporučení z ROP, že tuto formu nemají použít, ale mají použít formu otevřeného řízení. S odstupem doby však nedokáže říci, zda je k tomuto doporučení z ROP nějaký doklad, případně zda to bylo při ústním jednání na ROP, kde jim to bylo doporučeno. Svědek pak u hlavního líčení potvrdil, že opravdu chtěli oslovit jediného dodavatele, a to PRAGOIMEX, a poté na základě konzultací s ROPem a jejich doporučení vypsali otevřené výběrové řízení. S odstupem času si nevzpomíná, s kým to na ROPu konzultovali, nebo od koho doporučení vzešla. V souvislosti s přípravou těchto zakázek jej Ing. D. nikdy nekontaktoval, nezaznamenal, že by na něj někdo ze zaměstnanců dopravního podniku, ať už nadřízených, či podřízených, tlačil, že by řekl, že na této zakázce má zájem Ing. D. a že se to musí vypsat tímto způsobem. Původně chtěli ty dotované zakázky vypisovat v tom užším řízení a vést je pouze s jedním zadavatelem proto, že jim to umožňoval zákon, a protože udělali veškeré relevantní kroky, které by vedly k tomuto oprávněnému kroku, tzn., oslovili drážní úřad a oslovili i ty společnosti, které jsou oprávněny toto dělat, a v rámci toho, že by chtěli dodržovat určitá pravidla ROPu, tak to konzultovali s ROPem. Pokud to šli konzultovat, tak jim řekli, jaké kroky chtějí učinit, tzn., že na ROPu věděli, že z jejich hlediska připadá pouze jeden možný uchazeč o tu veřejnou zakázku. Jednací řízení bez uveřejnění, to využívali tzv. ex ante, tzn., že zveřejňovali dopředu formuláře, jak hodlají postupovat, kde potenciální dodavatelé si to mohli ve věstníku veřejných zakázek a na věstníku EU přečíst, jejich zamýšlený krok, a nikdo se v té zákonné lhůtě neozval. ROP požadoval otevřené řízení z důvodu zvýšení transparentnosti, tam se může přihlásit každý, kdo má zájem. Pokud si dobře pamatuje, tak dokumentaci si vyzvedlo několik uchazečů, ale přihlášku nebo nabídku podal pouze PRAGOIMEX. Neumí odpovědět na to, zda je někdo schopen za 10 měsíců homologovat novou tramvaj, která není na trhu. E-mailovou korespondenci s ROPem nemá zálohovanou a on osobně s nimi ani nekomunikoval. Komunikoval přes odbor investic, který měl na starosti investice i dotační tituly. Za dopravní podnik tyto věci řešil Ing. Pavel Š. a jeho podřízení. Nedokáže říci, zda dopravní podnik činil nějaká opatření, aby dokumenty při přípravě veřejných zakázek se nedostávaly do neoprávněných rukou, protože dokumentaci rozesílal pouze vnitropodnikovou poštou na schválení zpracované zadávací dokumentace, potom na představenstvo a dozorčí radu. Pokud mu bylo předestřeno, že zadávací dokumentaci, která byla v počítači užívaném Ing. Martinem D., figuruje jako poslední úpravce dokumentu, uvedl, že připravuje finální podobu dokumentu pro představenstvo a pro dozorčí radu, žádné koncepty, žádné dokumentace však Ing. D. neposílal. Pokud mu byl předestřen e-mail z přílohy č. 32/IV.2, č. l. 81 – e-mail ředitele dopravního podniku Františka K., týkající se další veřejné zakázky, uvedl, že o vztazích Ing. K. a Ing. D. nic neví a neví, proč Ing. K. jako ředitel posílal e-mail k přípravě veřejné zakázky na dodávky pohonných hmot Ing. D. Dále uvedl, že jeho žena je vyučená švadlena, hledala v tomto oboru zaměstnání. V té době využil veškerých možných doporučení nebo rad, ale už si s odstupem času nevzpomíná, kdo mu Ing. D. doporučil. Ing. D. bral jako každou jinou osobu, kterou nikdy neznal. O pozici švadleny je velký zájem, je omezený okruh šicích dílen a on se snažil najít manželce adekvátní zaměstnání tak, aby byla spokojená. Nevzpomíná si už, kde se s Ing. D. sešli, nebyla to dlouhá schůzka, pouze Ing. D. předal životopis manželky a vysvětlení, co manželka umí a zná. Na Ing. D. nemá kontakt. Sám participoval na poslední zakázce na dodávky tramvají, ve kterých vyhrála spol. Stadler. Zakázka se lišila tím, že to bylo otevřené řízení elektronickou aukcí. Neví, jakou lhůtu na dodávku tramvají požadovali v této zakázce z r. 2016 a jakou v předchozích letech. Lhůty byly stanoveny tak, aby nebyl diskriminován žádný z uchazečů. Pokud byla v těch zakázkách z let 2008-2010 uvedena lhůta na dodání cca 10 měsíců, tak to vycházelo z potřeb dopravního podniku modernizace vozového parku. Bližší informace k tomu, kolik vozidel mělo být v té době vyřazeno, neví, to měl na starosti odborný útvar. Proč byla samotná výzva na dotační titul doplněna

oproti předchozímu plánu o požadavek na nákup k provedení rekonstrukce drážních vozidel MHD na nízkopodlažní, neví. Tyto dotační věci šly mimo něj. Nezná se s Miroslavem N., bývalým hejtmanem, ani s Petrem K., primátorem Města Ostravy. S Ing. H. se pracovně nesetkával, zná ho však z dopravního podniku. Když skončil v dopravním podniku, tak se vídali sporadicky 2x nebo 3x do roka v různých restauracích. Ing. F. zná jako kolegu z práce, o vztazích Ing. F. a Ing. D. nic neví. Dále uvedl, že audity ani kontroly nezjistily v těchto veřejných zakázkách žádná pochybení. Nevzpomíná si, kdy přesně dostal zadání k vypracování té veřejné zakázky.

224. **Svědek Bohuslav K.** pak dne 29. 1. 2020 vypověděl (č. l. 23114/sv. 76 – č. l. 396 zvláštního svazku) k zakázce na rekonstrukci tramvají T3 a K2 z r. 2013 s tím, že veřejná zakázka byla provedena v jednacím řízení bez uveřejnění, neboť on jako vedoucí odboru veřejných zakázek a výběru dodavatelů obdržel podklady ve formě technické specifikace, neboť vycházeli z minulých zkušeností, kdy modernizace tramvají vypisovali formou otevřeného řízení, kde si zadávací dokumentaci sice vyzvedlo několik uchazečů, ale pokaždé dostali jenom jednu nabídku. V tom roce platila novela zákona o veřejných zakázkách, že pokud dostanou pouze jednu nabídku, nebo se do hodnocení dostane jen jedna nabídka, musí se zadávací řízení zrušit. Podle zákona o veřejných zakázkách to byl legitimní postup. *(pozn. soudu: zaměstnanci dopravního podniku věděli velmi dobře již od počátku, že dodavatel je pouze jeden, neboť i první tři soutěže měly být provedeny formou JŘBU, nicméně na na základě připomínek ROP byla vypsána soutěž otevřená.)* Myslí si, že vyjednávání o ceně s PRAGOIMEXem neproběhlo, muselo by to být zaznamenáno v protokolech. Jednání neproběhlo proto, že cena se jim zdála adekvátní tehdejšímu trhu. Tyto věci však v hodnotící komisi dělali odborníci, protože tyto věci sledovali. Svědek připustil, že věděl o tom, že tramvaje byly montovány v dceřiné společnosti dopravního podniku Ekova. Setrval na tom, že Ing. D. kontaktoval pouze tehdy, když sháněl manželce práci. Setrval na tom, že se snažil manželce najít práci a ptal se i různých kolegů. Dále v průběhu svého výslechu svědek nebyl schopen vysvětlit, jak kontaktoval Ing. D., kde na něj vzal Ing. D. telefonní číslo a kde se případně setkali. Nedokázal pak vysvětlit ani obsah jejich telefonního hovoru tak, jak byl zaznamenán dne 28. 6. 2012 (viz č. l. 22067/sv. 70), nedokázal vysvětlit, proč s ním Ing. D. potřeboval mluvit, a uváděl, že pravděpodobně mu předával podklady od manželky k sehnání nové práce.

225. **Byť u tohoto svědka lze mít pochybnosti o jeho věrohodnosti vzhledem k jeho kontaktu s Ing. Martinem D., který by mohl evokovat vztah služba za protislužbu, tak ani tento svědek nevypovídal jinak, než ostatní pracovníci dopravního podniku, tedy že výběrové řízení bylo vypsáno na základě předchozích zkušeností se stejnými tramvajemi a výslovně uvedl, že původně měla být veřejná soutěž vypsána jako jednací řízení bez uveřejnění s jediným možným dodavatelem PRAGOIMEXem, kdy pro takový postup byly splněny veškeré zákonné požadavky, přičemž změna byla provedena na základě požadavku, resp. doporučení, pracovníků Regionálního operačního programu, a je tedy zřejmé, že všichni věděli, že do soutěže se reálně může přihlásit pouze PRAGOIMEX. V druhé výpovědi pak tuto skutečnost „opomněl" a změnu formy soutěže obhajoval změnou zákona. Nicméně na základě zaznamenaných odposlechů, jejichž obsah svědek nedokázal vysvětlit, je zřejmé, že právě tento svědek, jako vedoucí oddělení veřejných zakázek, byl jednou z klíčových osob, jejichž prostřednictvím byl aplikován vliv Martina D. na veřejné zakázky.**

226. **Svědkyně Mgr. Kateřina D.**, pracovnice Úřadu regionální rady, dne 18. 10. 2017 u hlavního líčení vypověděla (č. l. 20704/sv. 67 – č. l. 125v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze spol. PRAGOIMEX v souvislosti s tím, že tato společnost byla dodavatelem v rámci projektu, který byl podpořen z regionálního operačního programu. Na Úřadu regionální rady začala pracovat od jejího vzniku od r. 2006, nastoupila na pozici vedoucí odboru implementace programu, což byl odbor, který měl na starosti hodnocení a dohled nad realizací projektů. V r. 2010 nastoupila na mateřskou a po dvou letech se vrátila na odbor udržitelnosti projektu a následně v r. 2013 se stala ředitelkou Úřadu regionální rady. V souvislosti se zakázkami na rekonstrukci tramvají T3

Dopravního podniku Ostrava a nízkopodlažní dlouhé tramvaje byla v roli vedoucího odboru implementace programu, takže standardně její úlohou bylo dohlížet na ten proces jak hodnocení projektu, tak posléze u úspěšných projektů realizace. Měla také na starosti po kolezích, kteří byli přímo specialisté na kontrolu veřejných zakázek z úrovně vedoucího schvalovacího procesu. Program renovace vozového parku drážních vozidel byl součástí od samého počátku programového dokumentu regionálního operačního programu, kde bylo dojednáno v rámci tohoto programu s evropskou komisí, že evropské prostředky mohou směřovat i na podporu nákupu veřejných dopravních prostředků. Proces vyjednávání programu byl několikaletý. Na základě analýz z regionu se stanovily priority, kam měly být prostředky směřovány. Následně jsou ty oblasti projednány jak na úrovni národní, tak potom i na úrovni evropské. Tuší, že tuto podporu měli zahrnutou i ostatní kolegové ze zbylých regionálních operačních programů, těch bylo celkem 7. Z jejího pohledu bylo standardní, že prostředky směřují do této oblasti. Dopravní podnik jako žadatel o prostředky z programu, a potom příjemce podpory, se musí řídit zákonem o veřejných zakázkách, případně metodickým pokynem, kterým ještě některé typy výběrových řízení zpřísňovaly oproti zákonu. Jednalo se hlavně o ty menší zakázky, takže dopravní podnik se řídil těmi zákonnými normami, které byly, nemohl si tu soutěž udělat, jak chtěl, protože to bylo také předmětem kontroly ze strany regionální rady. K dotazu, zda by bylo přípustné, aby dopravní podnik veřejnou zakázku vypsal oslovením jednoho dodavatele, uvedla, že tenkrát ta zakázka z dopravního podniku byla soutěžena otevřeným výběrovým řízením a to bylo z jejich pohledu i kontrolního více transparentní způsob, takže proto i při kontrole veřejné zakázky nad tím nijak nepřemýšleli, a ani v těch ostatních případech na počátku nikdy nezkoumají, kolik je možných dodavatelů, to je v kompetenci zadavatele veřejné zakázky, který veřejnou soutěž vypisuje. Regionální rada je potom zodpovědná jen zkontrolovat ten proces výběrového řízení, zda byl správně a transparentně dodavatel vybrán. Není jí však známo, že by s ní, nebo s některým z kolegů, pracovníci dopravního podniku konzultovali vypsání tohoto výběrového řízení. Na regionální radě se vždy snažili, aby ty procesy měli i funkčně transparentně odděleny právě z důvodu nějakého ovlivňování, takže třeba výzvu jako takovou chystal odbor metodiky, následně potom konzultační proces k těm případným projektům a možná i zakázkám konzultoval odbor marketingu čili jiní kolegové. Pro ni samotnou ten proces začínal ve chvíli, kdy projekt byl přijat a vstoupil do fáze hodnocení, takže nedokáže říci, zda kolegové z odboru marketingu konzultovali také tuto konkrétní veřejnou zakázku. V r. 2008-2010 byl vedoucím odboru marketingu Daniel F., pracovaly tam kolegyně G., K., možná H., a také p. M. a p. F. Ale 100 % si tím jistá není. Každopádně ve všech procesech jsou zachovány auditní stopy, dávali pozor na to, aby třeba i záznamy z konzultací byly zaznamenány, takže by to neměl být problém dohledat. Pokud ta konzultace byla ústní, někdo třeba zavolal, tak i o tom se dělaly záznamy. Záznamy měly být i z osobních konzultací. Pokud jí pak bylo předestřeno, že v přípravném řízení vypověděla, že o telefonických konzultacích se záznamy nečinily, uvedla, že vzhledem k tomu, že to nebyla práce, kterou osobně vykonávala, tak když kolegové konzultovali nějakou větší záležitost i telefonicky, tak si myslí, že nechávali nějaký záznam. Těch telefonátů je někdy mnoho, tak se zeptají jednou otázkou na jednu věc, tak možná z toho důvodu bylo v tom jejím svědectví v přípravném řízení uvedeno, že pokud byla pouze nějaká krátká informace, tak se záznam nepořizuje. Svědkyně dále popsala vznik regionální rady, která se v podstatě vydělila z Krajského úřadu MS Kraje. Popsala i metodiku tvorby a schvalování výzev a následný proces hodnocení projektu. Následně k dotazu státního zástupce uvedla, že způsob kontrol byl v podstatě takový, že o zapojení Ing. D., resp. Business Advisor, by se ani nedozvěděli. Z projektového pohledu byl celý projekt odkontrolovaný ještě předtím, než začala kauza s Ing. D. Ale následně byli motivováni, aby i na základě nějaké dohody s evropskou komisí se podívali zpátky a znovu překontrolovali, zda ten projet jako takový po procesní stránce byl v pořádku v době, kdy probíhal, a zkonstatovali, že ano, nenašlo se nic nestandardního. Všechny kroky běžely tak, jak měly podle metodiky. Nikdy nedělali to, aby šli do kontroly účetnictví dodavatele, a tedy že by „naběhli do PRAGOIMEXu a provedli tam kontrolu“. Nedokáže nyní ani z právního pohledu říci, zda takovou pravomoc měli. Nicméně po vypuknutí

této kauzy byl projekt součástí kontroly i ze strany auditního orgánu Ministerstva financí. Dále popsala systém následných kontrol. Neumí odpovědět na to, proč ve vztahu k renovaci vozového parku drážních vozidel výzva neumožňovala, aby samotný dopravní podnik rekonstruoval ta drážní vozidla, nebyla metodickým člověkem, který ty výzvy nastavoval, a nedokáže si ani představit, že by u 1000 projektů zjišťovali toto u každého projektu. Zabývají se sice racionalitou té dotace, nicméně jí nebylo známo, že předtím ty tramvaje byly za 15 milionů a po vyhlášení dotace za 19. Ona sama o Ing. D. neslyšela v době svého působení na Úřadu regionální rady, až ve chvíli, kdy byla součástí této věci jako svědkyně, tak si hledala fotku, jak vlastně Ing. D. vypadá, aby se na něho podívala. Nemá s ním tedy žádnou osobní zkušenost, a myslí si, že ani nikdo ze zaměstnanců Úřadu regionální rady. K dalšímu dotazu uvedla, že ve vztahu k transparentnosti výběrových řízení, která byla vypisována na základě jimi udělených dotací, tak v případě, že by se dozvěděli, že uchazeč o veřejnou zakázku s předstihem disponuje zadávací dokumentací před jejím zveřejněním, tak by to byl problém. U některých výběrových řízení takové situace řešili, i když to bylo třeba oznámení na úrovni anonymu, v tu chvíli se to řešilo s příjemcem dotace, a myslí si, že dokonce i párkrát veřejnou zakázku rušili a příjemce byl nucen tu zakázku zadat znovu. Neví o tom, že Ing. D. disponoval koncepty zadávací dokumentace před zveřejněním zakázek na dodávku tramvají, a kdyby to věděli, tak by to samozřejmě mělo vliv na závěr jejich kontroly. Rovněž uvedla, že z procesního pohledu měli chvíli při vypuknutí této kauzy, jako program pozastavené platby v rámci regionálního operačního programu a toto bylo uvolněno až poté, co evropskou komisi ujistili následnou kontrolou a také kontrolou ze strany národní úrovně auditního orgánu Ministerstva financí, že ten program opravdu funguje transparentně a může pokračovat dále. Pokud prováděli kontrolu projektu dopravního podniku, tak nikdy nebyli vystaveni žádnému nátlaku. Spolupráce s Miroslavem N. v rámci její činnost byla různá, podle jejího aktuálního postavení. Když byla vedoucí odboru udržitelnosti, prakticky s ním nespolupracovala vůbec. Pouze v případě nějakých činností, které se týkaly výboru regionální rady jako takové. Pokud pak byla ředitelkou Úřadu regionální rady, tak předsedou regionální rady byl právě Miroslav N., který byl statutárním zástupcem směrem k regionální radě a jednak směrem k řediteli, takže byl jejím přímým nadřízeným. A nejen p. předsedu N., ale i celý výbor regionální rady, průběžně informovali i o těch následných kontrolách, i o výsledcích auditního orgánu Ministerstva financí. Mechanismy kontroly a fungování výboru regionální rady upravují i podjatost a projekt by neměl zpracovávat v žádné fázi člověk, který by měl nějakou přímou vazbu k žadateli, nebo byl žadateli blízký. Domnívá se, že v dané věci žádný z členů výboru regionální rady nevydal prohlášení o střetu zájmů ve vztahu k těmto projektům, či prohlášení o podjatosti. Neví, proč výzva zaměřená k pořízení nízkopodlažních drážních vozidel MHD, tramvají, trolejbusů, byla při zveřejnění doplněna o nákup k provedení rekonstrukce drážních vozidel MHD zadavatelem na nízkopodlažní, tak neví, proč konkrétně byla výzva o tento bod doplněna. Je běžné, že plán výzev má indikativní charakter a že se při samotné výzvě může upravit nějaká potřeba, která je zjištěna v rámci regionu. Program je tak široký, že kolegové z úřadu nejsou vždy v nějakém okamžiku specialisty na všechny oblasti, takže mohou být upozorněni ze strany partnerů v regionu, že je tam nějaká chyba, je to špatně nadefinováno, že to chce nějaké upřesnění. Takže to nebylo nic nestandardního. Nebylo to něco, co by chystali na míru. Zájem byl takový, aby ta výzva byla postavena tak, aby to potom v praxi bylo realizovatelné. V průběhu svého působení v regionální radě se nesetkala s tím, že by si někdo z žadatelů nebo potenciálních žadatelů stěžoval, že musí někomu odevzdat část dotace. Nesetkala se s podezřením náznakem ani zjištěním, že by někomu byl poskytnut úplatek, slíben úplatek nebo nějaká služba. Dále k dotazu, pokud dodávka neměla povoleny žádné subdodavatele, zda měli nějaký důvod zkoumat účetnictví dodavatele, jakým způsobem on sám pro sebe zařizuje služby, aniž by to byla subdodávka, uvedla, že nebyla nikdy v roli účetní, který by kontroloval fyzicky účetnictví na místě. Domnívá se však, že se zkoumá pouze přímá vazba na konkrétního dodavatele k té zakázce. Pokud by tam bylo nějaké podezření, neumí říct, zda měli pravomoc jít hlouběji. Ale standardně se to nedělalo s ohledem na objem té práce. Dále k dotazu obhájce uvedla, že pokud by dopravní podnik ty tramvaje rekonstruoval sám, tak nebylo možné, aby dostal dotaci

z regionálního dotačního programu. V rámci metodického nastavení u regionálního operačního programu vždy bylo požadováno po žadateli, aby dodávku realizoval na základě transparentního výběrového řízení. Nevzpomíná si, že by řešili to, že žadatel si chtěl tu věc „dodat sám". To možná ani v rámci evropských dotací úplně nejde, ale nedokáže to 100 % potvrdit.

227. **Svědkyně Mgr. D. tedy ve své výpovědi popsala procesní formálnost při schvalování dotací a systém kontroly dotací v podstatě tak, že v případě, že finanční prostředky byly odčerpávány až u dodavatele, nikoli zadavatele veřejné zakázky, neměl v podstatě regionální operační program šanci něco takového zjistit, přičemž z pohledu samotné dotace proběhlo celé řízení správně a bez jakýchkoli závad, neboť všechny podmínky dotační výzvy a dotace samotné byly dopravním podnikem formálně splněny. Ve prospěch obžalovaných pak lze hodnotit její vyjádření, že sama, a pokud ví, tak ani její zaměstnanci, se nikdy nesetkali s tlakem od Miroslava N. či kohokoli jiného, a Martina D. svědkyně nikdy ani neviděla a neslyšela jeho jméno**.

228. **Svědek Mgr. Jiří S.**, zaměstnanec Regionální rady soudržnosti, dne 18. 10. 2017 vypověděl (č. l. 20712/sv. 67 – č. l. 129v zvláštního svazku), že žádného z obžalovaných nezná. Do Úřadu regionální rady soudržnosti nastoupil hned na samém začátku, kdy vznikl, tedy v červnu či červenci r. 2006, kdy byl delimitován z krajského úřadu na nově vzniklý úřad regionální rady a pracoval tam až do června r. 2016. Byl zaměstnán na odboru programování a metodiky jako metodický pracovník. Náplní jeho práce bylo v rámci tvorby metodických pokynů připravovat harmonogramy výzev, připravovat texty výzev, oblasti působnosti měli rozděleny, on měl na starosti prioritní osu 1, tzn. dopravní infrastrukturu. Dalším jeho z úkolů byla evaluace, tzn. průběžné a závěrečné vyhodnocení operačního programu. V r. 2008 se do výzev dostal program renovace vozového parku drážních vozidel. Tato podporovaná aktivita pořízení nízkopodlažních ekologických vozidel byla součástí podporovaných aktivit operačního programu. Do operačního programu se takto aktivita dostala tak, že to vychází z různých strategií, jednak z krajské strategie, ze strategie měst, operační program vytvářely různé pracovní skupiny a pracovní týmy, tzn., že se na tom podílelo hodně lidí, a podpora veřejné dopravy je jednou z podporovaných aktivit, kterou podporuje EU. I z tohoto důvodu, i z důvodu, že to odpovídalo regionálním potřebám, zařadili tuto aktivitu do operačního programu. Renovace vozového parku drážních vozidel se v rámci zdejšího regionálního operačního programu týkala drážních vozidel MHD, první výzva byla na drážní vozidla na MHD, tzn. v podstatě na pořízení, rekonstrukci vozového parku, typu tramvají, trolejbusů, a případně duobusů, což jsou trolejbusy, které mohou jezdit částečně jinak. Trolejbus je také drážní vozidlo, protože jsou tam troleje, to vychází z legislativy. Do této výzvy se mohli zařadit zřizovatelé a dopravci veřejné dopravy v Ostravě a v Opavě, kde mají právě tyto drážní systémy MHD, to byla první výzva, dále se podporovaly trolejbusy meziměstské MHD a z toho logicky vyplývá, že mohli žádat jen ti, kteří mají tento drážní systém, ať už tramvaje nebo trolejbusy. Nemůže říci, že idea zařazení toho projektu nebo této výzvy vzešla od těch dopravních podniků, protože od začátku tato aktivita byla v operačním programu, samozřejmě to konzultovali jak s dopravními podniky, tak i magistráty daných měst, pokud to bylo třeba, už např. konkrétní projektové záměry. Pokud jde o samotnou výzvu, která byla po nějaké krátké době doplněna o bod nákup a provedení rekonstrukce drážních vozidel MHD zadavatelem na nízkopodlažní, tak výzvy byla zveřejněna už se všemi třemi aktivitami 20. 1. 2009. Tam šlo o to, že ještě v průběhu přípravy té výzvy, kde se s tou třetí aktivitou nepočítalo, byli osloveni s tím, že tam ještě chybí tato další možnost, jakým způsobem modernizovat vozový park, a to prostřednictvím rekonstrukce přímo už existujících vozidel, které ten dopravce vlastní. Tento podnět přišel v rámci konzultací. Dopravní podnik Ostrava upozornil, že tam chybí tato třetí aktivita. Nevzpomíná si, kdo z dopravního podniku na to upozornil, přes koho, zda oslovili přímo jej, nebo ředitele, nebo někoho z krajského úřadu. Je důležité, aby ten podnět přišel k metodikům a ti zvážili to zapracování. Co se týče i té třetí aktivity, nebo vůbec podmínek výzvy, tak už dlouho předtím to bylo konzultováno i s magistrátem. Nevzpomíná si, zda se nějakým způsobem podílel na

konzultacích s dopravním podnikem o tom, jakým způsobem bude vypisováno výběrové řízení na tu rekonstrukci tramvají, ale u nějakých konzultací byl, kde byli zástupci odboru programování a metodiky a marketingu, a posílení absorpce, tzn. ty kolegyně, které konzultovaly ty žádosti. Takže konzultace probíhaly, už si nevzpomíná, jestli se nějakým způsobem řešilo vypisování veřejných zakázek, ale obecně, když už se konzultovaly projektové záměry, většinou se konzultovala i tato záležitost. Je možné, že se dopravní podnik ptal na to, jestli si tu rekonstrukci s úhradou z regionálního operačního programu může provést sám, ale na tyto podrobnosti si nevzpomíná. Pravděpodobně ano, ale na to odpověděli, že v každém případě tam musí proběhnout transparentní výběrové řízení. Ten doplněný bod v momentě, kdy se ta výzva vyhlašovala, proti tomu plánu výzvy se jmenuje Nákup provedení rekonstrukce drážních vozidel MHD zadavatele na nízkopodlažní. Tzn., že se měla rekonstruovat vozidla, která vlastnil původně dopravní podnik. Na úřadě věděli o tom, že dopravní podnik si předtím ta dopravní vozidla rekonstruoval sám, ale samozřejmě je upozornili na to, že ta realizace nemůže proběhnout bez transparentního výběrového řízení. Neví o tom, zda se zabývali tím, za jakou cenu dopravní podnik sám vozidla rekonstruoval, a za jakou cenu potom ta vozidla nakupoval poté, co obdržel dotaci. To neměl v kompetenci. Nebyl u ničeho, co se týkalo přímo veřejných zakázek nebo jejich kontroly, takže neví, jestli někdy řešili, že dotace jsou důvodem toho, že dopravní podnik pořizuje nějaká vozidla po vyhlášení veřejné zakázky o 4 miliony Kč dráže. Obecně lze říci, že tam byly kladeny tvrdé požadavky jak na tu nízkopodlažnost, tak na zavedení informačních systémů a dalších věcí, které mohly prodražit tu zakázku, když už se dělala z evropských dotací, byly tam nějaké požadavky jak na ekologičnost, tak možná i co se týče té trakce. Prostě jsou tam různé důvody, proč to tam mohlo být, ale osobně se touto otázkou nezabýval, nepřísluše la mu. Informace, zda se zabývali tím, že v dané veřejné zakázce mohl být reálně pouze jeden uchazeč, protože modernizovanou tramvaj tak, jak byla nastavena v těch zadávacích podmínkách, měla v ČR pouze spol. PRAGOIMEX, mu není známa, ani neřešil oblast veřejných zakázek. Sám se kontrolou nezabýval, takže o procesech kontroly nemůže nic říci. Není mu známo, že by výbor regionální rady zasahoval přímo do činnosti metodiků, kromě koncepčních záležitostí. Samozřejmě probíhala zasedání výboru regionální rady, který mohl usnesením pověřit úřad k nějakým činnostem, ale tady si není vědom toho, že by tam proběhlo nějaké usnesení, že by měli něco konat. V MS kraji poskytují dotační poradenství subjekty pro factum Hrat, ty byly docela významné v minulém programovém období, a další. V rámci jeho metodické činnosti jméno spol. Business Advisor nezná, nikdy se s touto firmou jako s poradenskou společností nesetkal. Co se týče konzultací k výzvě, tak se konzultovalo přímo s dopravním podnikem nebo statutárním městem. Ani z jiných výzev jméno této společnosti nikdy nezaznamenal. Ing. D. nezná, o jeho působení v regionu moravskoslezském, či nějakém vztahu k dotacím slyšel až z televizních pořadů. V rámci svého působení v regionálním operačním programu se nesetkal s tím, že by si někdo ze zájemců, nebo z těch, kdo dotace dostali, stěžoval na to, že musel část té dotace odevzdat někomu, nebo že by získání dotace bylo něčím podmíněno. Dále k dotazu obhájce uvedl, že v rámci hodnocení projektu hlavně v oblasti bodového hodnocení se hodnotila přiměřenost výdajů, dále ekonomická výnosnost, nikoliv finanční, tzn., jaké má projekt přínosy pro region, a v případě, že by ta cena byla nepřiměřená, tak by nevycházelo to vnitřní výnosové procento, to ekonomické, což by mělo za důsledek, že by projekt neprošel, buď by dostal málo bodů, nebo by byl z jiných důvodů vyřazen. Svědek Mgr. S. tedy vypověděl, že do dotačního projektu se rekonstrukce vlastních vozidel na nízkopodlažní dostala až na základě připomínek dopravního podniku ke zveřejněné výzvě. Na tomto postupu samozřejmě nelze shledat nic závadného, snad jen je vhodné připomenout, že svědek vyloučil, že by se na této úpravě výzvy či jakýchkoli dalších krocích kolem dotačního programu podílel Martin D. Svědek v této souvislosti vyloučil jakýkoli nátlak ze strany Martina D. či jiných zaměstnanců či funkcionářů krajského úřadu, případně Magistrátu města Ostravy. V této souvislosti nelze přehlédnout, že dopravní podnik mohl stejná vozidla nakoupit za velice podobnou cenu jako nová, nebo ze staré tramvaje byly zřejmě použity pouze původní kola a brzdové bloky. Nicméně zde by samozřejmě existovalo pro dopravní podnik riziko, že PRAGOIMEX, pokud by takovou tramvaj nabídl, by ji mohl nechat postavit

v Krnovských opravnách a strojírnách a dodat jako hotový výrobek, na čemž by dopravní podnik neprofitoval tím, že by byla uhrazena mzda zaměstnanců jeho dílen.

229. **Výpověď Mgr. S. lze tedy hodnotit tak, že je hodnocena ve prospěch obž. Ing. Martina D., neboť tento svědek neprokazuje žádný nepřípustný nátlak na svou práci.**

230. **Svědek Ing. Pavel G.**, technický náměstek Dopravního podniku Ostrava a také člen představenstva do konce srpna r. 2009, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 11. 5. 2021 (č. l. 24902/sv. 85- č.l. 539v zvláštního svazku – č. l. 2681/sv. 10) uvedl, že Ing. D. nezná. V dopravním podniku v jeho přítomnosti nikdy nebyl a uvedl, že veřejné zakázky na dodávky tramvají byly sice vypsány v době jeho působení technického náměstka, nicméně byly připravovány dlouho předtím v době, kdy byl vedoucím odboru silničních vozidel a s přípravou zakázek neměl nic společného. Obecně popsal systém obměny vozového parku s přihlédnutím k plánu investic pro daný rok. Svědek pak uvedl, že na vypsání výběrových řízení nemělo vliv, že pouze spol. PRAGOIMEX s dalšími dvěma subjekty byla vlastníkem průmyslových vzorů na rekonstrukci vozů T3 a uvedl, že se mohl přihlásit kdokoli jiný, byť samozřejmě příkladem bylo získání příslušné homologace, ale to dopravní podnik jako zákazníka nezajímalo, to byla věc výrobce. A upozornil na možnost průmyslový vzor zakoupit. Nicméně dále uvedl, že rekonstrukcemi tramvají se jiná firma nezabývala. K dotazu dále uvedl, že se jménem D. se nikdy nesetkal až v médiích. Pokud jde o technické parametry rekonstruovaných tramvají, ty stanovil odborný útvar, tedy odbor kolejová vozidla ve spolupráci s odborem veřejné zakázky. Tyto parametry určuje odborný útvar podle dlouhodobých zkušeností a odbor veřejné zakázky podle doporučení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Ti určují, jaký má být podíl ceny, technických parametrů a ostatních doplňujících položek. Zaměstnanci odboru veřejné zakázky chodili na školení a školitelé jim říkají, v jakých zakázkách by se měli pohybovat, aby zakázka byla nejtransparentnější. Vždycky se dává největší váha na cenu, případně ekonomický parametr spotřeba energií. Podle jeho informací u těchto tří zakázek ROP při následných kontrolách neshledal žádné rozdíly v zadávacích podmínkách ani dodávkách. Co set týká ROPu, administrativa je tam hrůzostrašná, tam je to pod přísnou kontrolou, a pokud jsou tyto tři zakázky od ROPu, tak by se tam určitě na něco přišlo. Pokud jde o možnost dosažení dotace, svědek uvedl, že při tvorbě plánu investic dopravního podniku už regionální rada vyhlašovala výzvy, ze kterých se vědělo, na co regionální rada peníze má a na co peníze nemá, a už při tvorbě investic se předpokládalo procento dotace, myslí si, že u tramvaje to bylo 40 %, ale v rámci výběrového řízení mohl být počet jen takový, jako mohl být. V průběhu výběrového řízení se to nemohlo měnit. Dále potvrdil, že spolupráce mezi PRAGOIMEX a dopravním podnikem se datovala někdy od let 2004 nebo 2005.

231. **Tento svědek tedy potvrdil standardní průběh výběrového řízení a ve prospěch Martina D. je tedy hodnoceno, že samotné výběrové řízení žádným způsobem ovlivňováno nebylo. Naopak i z této výpovědi tedy vyplývá, že dopravní podnik měl zájem jít stejnou cestou, tedy rekonstrukcí stávajících vozidel, nicméně zvýšil počet těchto vozidel oproti situaci, kdyby měl pouze prostředky vlastní.**

232. **Svědek Ing. Ivo H.**, člen dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava a předseda dopravní komise Ostrava-město, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20729/sv. 67 – č. l. 138 zvláštního svazku – č. l. 2758/sv. 10), vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Martina D. Poznal jej někdy v letech 2006 nebo 2007 na jednom z hokejových utkání. Informace k trestnímu řízení nad rámec toho, co zjistil z médií, nemá, přičemž uvedl, že na předmětných veřejných zakázkách se nijak neúčastnil. Členové dozorčí rady se na zadávacích řízeních nepodíleli. Technické požadavky kladli zaměstnanci dopravního podniku. Obecně se pak vyjádřil k průběhu veřejných zakázek a kontrolní pozici dozorčí rady. Pokud pak byl svědek dotázán, zda dozorčí rada řešila to, že zadávací dokumentaci si vyzvedlo více uchazečů, ale pak se přihlásil pouze PRAGOIMEX, uvedl, že pokud jde o dozorčí radu, dovede si představit otázky podobného smyslu, nicméně si nevzpomíná, zda padaly. Nicméně na tom, že si vyzvedlo více uchazečů dokumentaci a nabídku podal pouze jeden, nevidí nic zvláštního, protože po prostudování

podmínek zakázky zřejmě zájemci dospěli k závěru, že jim podmínky nevyhovují. Pokud byl dotázán na působení Ing. Martina D. na půdě DPO, uvedl, že jej nikdy na půdě dopravního podniku nepotkal, ale ví, že se znal s jinými členy dozorčí rady, např. z hokeje, tedy např. s Vojtěchem M. a Martinem Š. Není si vědom toho, že by Eva P. znala Martina D. a na hokej nechodila. Neví o tom, že by některý z členů dozorčí rady poskytoval materiály Martinu D. Nemá informace o tom, že by se Martin D. znal s některými vedoucími zaměstnanci dopravního podniku.

233. **Výpověď tohoto svědka tedy obžalovaného žádným způsobem neusvědčuje z manipulace s veřejnými zakázkami, nicméně pokud je soudem hodnocena jako pravdivá, znamená, že ani jednotlivé osoby se vztahem k dopravnímu podniku nevěděly nebo nemusely vědět o vztazích Martina D. k vedení, když svědek uvedl, že neví o tom, zda vedení dopravního podniku znalo Martina D., nicméně ředitel dopravního podniku i techničtí náměstci existenci těchto vztahů „na bázi poradenství o dotacích" připustili.**

234. **Svědek Ing. Břetislav G.**, vedoucí odboru dopravy Magistrátu města Ostravy, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20728/sv. 67 – č. l. 137v zvláštního svazku – č. l. 2705/sv. 10), v přípravném řízení uvedl, že od 18. 11. 2008 byl na základě výběrového řízení jmenován do pozice vedoucího odboru dopravy Magistrátu města Ostravy. Z obžalovaných zná pouze Ing. H. z doby jeho působení v dopravním podniku. Později ho občas potkal v Ostravě na Rail Days, kde PRAGOIMEX vystavoval své výrobky. Ví, že firma Vostav existuje, a zná firmu PRAGOIMEX, protože se účastnila výběrových řízení, kde on byl v komisi pro otevírání obálek a hodnocení nabídek. Následně obecně popsal své působení v hodnotících komisích s tím, že na jednotlivé zakázky si již konkrétně nepamatuje vzhledem k účasti na více komisích ročně, s tím, že na stanovení parametrů veřejných zakázek odbor dopravy neměl žádný podíl. Popsal pak tvorbu kapitálového rozpočtu pro jednotlivé odbory magistrátu, přičemž odbor dopravy dokrývá investiční nároky nejen dopravního podniku, ale i ostravských komunikací, spol. KODIS, garáží Ostrava, technických služeb Slezské Ostravy, a případně dalších. Následně dopravní podnik připravuje vlastní plán investic, který nepodléhá žádnému schvalování orgánů města, projednává se pouze v dozorčí radě. Pokud je zakázka spolufinancována z prostředků EU, zařizuje si to dopravní podnik sám, město se k tomu vyjádří prostřednictvím dozorčí rady, případně valné hromady. K diskusi ohledně nákupu tramvají, zda se budou nakupovat krátké, dvojité či trojité tramvaje, došlo až v r. 2014 na podnět Aleše B., který v podstatě hodil do pléna, zda je správné, že nabídku podává jen jedna firma, a to PRAGOIMEX. Do té doby se touto otázkou nezabývali. Následně k dotazu uvedl, že Martina D. nikdy osobně neviděl, ani na půdě dopravního podniku, jeho podobu zná pouze ze sdělovacích prostředků. O ovlivňování členů hodnotící komise nic neví *(pozn. soudu: pokud byl pouze jeden účastník výběrového řízení, nebylo nutno členy hodnotící komise žádným způsobem ovlivňovat.)*

235. **Výpověď tohoto svědka tedy obžalované žádným způsobem neusvědčuje, nicméně i tato výpověď potvrzuje, že dopravní podnik, pokud se týče tramvajové dopravy „jel v zajetých kolejích" a držel se své praxe, která mu vyhovovala a de facto byla také ekonomicky nejvýhodnější.**

236. **Svědkyně Ing. Libuše H.**, vedoucí oddělení silniční a drážní dopravy odboru dopravy Magistrátu města Ostravy, jejíž výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20730/sv. 67 – č. l. 138v zvláštního svazku – č. l. 2916/sv. 10), vypověděla, že do její působnosti spadala i ekonomika dopravního podniku, a to jak ekonomika provozu, plány investic na nákupy dopravních prostředků a pořizování staveb. Z obžalovaných zná Ing. H., který byl dříve zaměstnancem dopravního podniku. K předmětným stíhaným zakázkám si nic nevybavuje, podle ní proběhly standardním způsobem. Nepamatuje si, že by na odboru dopravy byla vedena nějaká diskuse na téma, proč se přihlašuje pouze jeden uchazeč. Splnění podmínek pak bylo otázkou hodnotící komise. Ona sama se tím, proč podával nabídku pouze PRAGOIMEX, nijak zvlášť nezabývala. Z hodnotící komise si nepamatuje nic nestandardního.

237. **I tato výpověď tedy nepopisuje žádný nepřípustný nátlak či ovlivňování podmínek, nýbrž popisuje standardní průběh výběrového řízení, přičemž skutečnost, že dodavatelem je pouze PRAGOIMEX, nebudila v té době u nikoho žádné pochybnosti.**

238. **Svědkyně Ing. Jarmila F.,** ekonomická náměstkyně Dopravního podniku Ostrava (do konce r. 2010), následně ekonomická a personální ředitelka Ekova Electric ve své výpovědi v přípravném řízení, která byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20728/sv. 67 – č. l. 137v zvláštního svazku – č. l. 2602/sv. 9), vypověděla, že dopravní podnik nakupoval, modernizoval tramvaje a kupoval novou tramvaj. Pokud si dobře pamatuje, souviselo to se získanou dotací z evropských fondů. Dopravní podnik jako poskytovatel veřejné služby byl povinen realizovat výběrová řízení na veškeré nákupy v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Tato oblast byla řešena i vnitropodnikovou normou, která zabezpečovala organizačně kompetence, odpovědnost za výběr, nákupy tak, aby byly v souladu se zákonem. Toto zaštiťoval odbor právní služby a jeho oddělení veřejných zakázek. Pokud jde o pořizování investic, podílelo se na tom oddělení investic a oprav. Na zadávací dokumentaci participovaly odborné útvary, u tramvají se jednalo o odbor kolejových vozidel. Dále popsala systém výběrového řízení a obsazování komisí. Do její odpovědnosti však oblast finančních investic ani oblast veřejných zakázek nespadala. Účastnila se pouze odborných hodnotících komisí, kam byla vybrána. Obecně uvedla, že podnikatelský plán investic dopravního podniku se připravoval s ohledem na prostředky, které byly k dispozici, ty byly menší než potřeby, bylo nutné stanovovat priority tak, aby vozový park dále nestárnul. Byly připravovány tři varianty, kritická, střední a optimistická. Autorem těchto studií byl někdo z úseku provozního náměstka. Svědkyně potvrdila, že na obnovu formou modernizace tramvají typu T3 se dopravní podnik soustředil od let 2004, 2005, kdy modernizace se jevila jako efektivní cesta. V letech 2004, 2005 dopravní podnik modernizoval tramvaje s přispěním spol. PRAGOIMEX jako vlastní investici, tzn. na základě poskytnutého know-how ze strany spol. PRAGOIMEX. Dopravní podnik tehdy spolupracoval i s Inekonem a následný forenzní audit za roky 2006, 2007 vyhodnotil spolupráci s PRAGOIMEXem jako výhodnější *(pozn. soudu: viz Příloha I. – kopie Auditu ze spisu 30 T 7/2019 č.l. 1811 – 1938/sv.6)*. V okamžiku, kdy se dopravní podnik ucházel o poskytnutí dotace z EU, tak musel dostát pravidlům dotace a nebylo možno získat dotace na výrobek, který si dopravní podnik vyrobil sám. Bylo nutné ho koupit. Ona sama se na přípravě žádosti o dotaci víceméně podílela z pohledu financování, co spadalo do její gesce, tedy jakéhosi cash flow. Z jejího pohledu pak jediným rozdílem oproti standardnímu chodu dopravního podniku bylo to, že na tyto vozy byla poskytnuta dotace z prostředků EU. Neřešilo se, proč bylo vypsáno výběrové řízení ve veřejné formě, i když se mohla účastnit jen jedna firma. Dopravní podnik měl zřejmě na paměti, že je možné, aby se přihlásil i jiný zájemce. Ing. Martina D. nezná, zná jej teprve z médií jako podnikatele a lobbistu. Neví o tom, že by se setkával s někým z dopravního podniku.

239. **I tato svědkyně tedy potvrdila, že předmětná výběrová řízení by jakousi eurodotační odbočkou ze stávající zaběhnuté a dobré praxe založené na racionálním zvažování ekonomických možností dopravního podniku, přičemž obžalované žádným způsobem konkrétně neusvědčuje.**

240. **Svědek Pavel P.**, zaměstnanec dopravního podniku, v době zadávání veřejných zakázek vedoucí odboru ostatní majetek, pod který spadaly i investice, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 9. 1. 2018 (č. l. 21094v/sv. 69 – č. l. 158v zvláštního svazku – č. l. 3569/sv. 12), popsal zapojení jednotlivých odborů do organizace veřejné zakázky s tím, že veřejnou soutěž měl na starost útvar veřejných zakázek a technické podklady byly jím vyžádány od odboru kolejová vozidla, a popsal zapojení jednotlivých osob podle předložené dokumentace. Pokud jde o vypsání konkrétních zakázek, pak uvedl, že dopravní podnik měl vnitřní normu, která hovořila o přípravě plánu investic. Všichni vedoucí odborů měli za povinnost do stanoveného data odeslat na odbor ostatní majetek požadavky o plánu investic na následující rok, včetně odůvodnění požadavku. Odbor ostatní majetek provedl sumarizaci těchto požadavků, obvyklé bylo to, že požadavky několikanásobně překračovaly možnosti dopravního podniku. Redukci seznamu pak

provádělo vedení společnosti. Tímto způsobem se do plánu investic dostávaly požadavky odborů. Potom odbor ostatní majetek v průběhu roku, na který platil plán investic, prováděl vyhodnocování tohoto plánu. Pokud jde o dotace a možnost jejich zapojení do financování, měl dopravní podnik na to pracovnici, na jejíž jméno si nevzpomíná. U veřejných zakázek nezaznamenal zájem nikoho prosadit nějaké podmínky či specifikace budoucího předmětu dodávky. Ing. Martina D. nezná, do té doby, než o něm slyšel v médiích, o něm nic neslyšel. Pokud viděl podobu Ing. D. v médiích, tak s touto osobou se nikdy na dopravním podniku nesetkal. Neví ani o tom, že by komunikoval s někým z dopravního podniku, když se o tom dozvěděl v novinách, vrtalo mu hlavou, jak do toho výběrového řízení mohl někdo zasahovat. Proč se přihlásil do výběrového řízení pouze PRAGOIMEX, neví.

241. **I svědek Pavel P. tedy potvrdil standardní průběh výběrových řízení, přičemž vůči obžalovaným neuvedl nic usvědčujícího.**

242. **Svědek Ing. Vojtěch R.**, technický pracovník odboru kolejová vozidla Dopravního podniku Ostrava, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 9. 1. 2018 (č. l. 21094v/sv. 69 – č. l. 158v zvláštního svazku – č. l. 3730/sv. 13), vypověděl, že byl ve funkci technického pracovníka na odboru kolejová vozidla a náplní jeho práce byly informační systémy ne ve smyslu počítačů, ale na vozidlech tramvají a elektropohon. Jeho náplní práce tedy byla úzká specifikace na elektro a informační systém tramvaje a nemůže se tedy vyjádřit k tomu, zda takový výrobek z pohledu celé tramvaje mohlo nabízet více výrobců. Nepamatuje si, jak se na podniku vysvětlovalo, že se do výběrových řízení přihlásil pouze PRAGOIMEX. V rámci přípravy zakázek nezaznamenal snahu nikoho prosadit do zadávacích podmínek určité technické specifikace. Pokud jde o technické požadavky, byly v podstatě pořád stejné. Dopravní podnik měl určité požadavky na tramvaje a ty celou dobu držel. On sám nastoupil do zaběhnutého systému, vzniklo to v době, kdy v dopravním podniku ještě nepracoval.

243. **I tento svědek tedy potvrdil verzi o zaběhnutých kolejích chodu dopravního podniku, přičemž on sám žádné ovlivňování nezaznamenal.**

244. **Svědek Marek T.**, vedoucí oddělení investic a oprav Dopravního podniku Ostrava, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 9. 1. 2018 (č. l. 21096/sv. 69 – č. l. 160 zvláštního svazku – č. l. 3938/sv. 14), v přípravném řízení vypověděl, že on sám se věnoval především pozemním stavbám, na což měl vzdělání. V rámci jeho funkce se ho tramvaje netýkaly. Popsal obecně zpracování investičního plánu, přičemž uvedl, že strategie obnovy vozového parku vychází z opotřebení a stáří vozového parku, a uvedl, že si nemyslí, že by tyto tři veřejné zakázky byly nějakým způsobem specifické. Nezaznamenal snahu nikoho prosadit své podmínky či technické specifikace. Martina D. nezná, o koho se jedná, se dozvěděl z tisku, kde viděl jeho fotografii. Na dopravním podniku tuto osobu neviděl. Pokud byl dotázán, znovu poukázal na to, že technickým záležitostem se vzhledem ke svému vzdělání vyjadřovat nechce a dodal, že podle jeho názoru zakázky proběhly standardně.

245. **I tento svědek tedy hodnotil průběh přípravného řízení jako standardní a nezaznamenal žádný vliv Martina D. nebo obžalovaných na průběh zakázky.**

246. **Svědek Ing. Pavel P.**, technický náměstek PRAGOIMEXu, dne 16. 10. 2017 u hlavního líčení vypověděl (č. l. 20767/sv. 67 – č. l. 111v zvláštního svazku), že obžalované Martina D., Břetislava P., Romana G., Tomáše D., Břetislava Č., Petra G., spol. Business Advisor, Perfect Distribution a Vostav Morava nezná. Z obžalovaných zná pouze Jaroslava K. a Jiřího H., rovněž spol. PRAGOIMEX, ve které je zaměstnán. V uvedených letech 22009, 2010 pracoval v PRAGOIMEXu na pozici technického náměstka, kdy měl na starosti homologační procesy nových vozidel, což představovalo nějakých 42 zkoušek. Dále měl na starosti kooperace výrobní, dával dohromady technické podmínky ze zadání, které přinesli obchodníci z jednání se zákazníkem. Dával k tomu dohromady technické podmínky a operativně to, co po něm vedoucí chtěli. Ve výběrových řízeních, která vyhlašoval Dopravní podnik Ostrava, tak v té nabídce byl součástí jeho

práce výsledek, který se dojednal na obchodně politické bázi nějaké takové činnosti, dostal z toho technické zadání, aby zpracoval technické podmínky, které se pak samozřejmě ještě konzultovaly a dávaly dohromady, než se vyladily a spustila se výroba. Pokud jde o samotná obchodně politická jednání, o nich neví, nikdy na nich nebyl. Spol. Business Advisor mu nic neříká, neslyšel ani o tom, že by měla nějaký podíl na uzavření těchto zakázek, či na výběrových řízeních. Dokumentaci, kterou on sám připravil po technické stránce, dával svému vedoucímu, technickému řediteli, protože mají vícestupňové řízení ke schvalování. Těžko může mluvit za ně, zda to konzultoval s někým mimo firmu. Neví, proč rekonstruovaná tramvaj T3 v Olomouci stojí 14 milionů, v Ostravě před zakázkami stála 15 milionů Kč a v zakázkách 19 milionů Kč a dnes má v Praze stát 8 milionů Kč. Nedělá tuto ekonomickou obchodní strategii. V té době ani vůbec nevěděl, kolik ta tramvaj stojí a jaké v tom jsou rozdíly. Součástí jeho technické specifikace vůbec není cena, je to čistě technický problém, jak má tramvaj vypadat, co v ní má být, co si zákazník přeje, jak má být osazená a vybavená, aby to spolu komunikovalo a aby se to do té tramvaje vešlo, protože tramvaj mát také omezené prostory. Jeho starostí bylo hlavně to, aby to jezdilo a brzdilo. Kolik to bude stát, neřešil. Rekonstruované T3 jezdí nejvyšší rychlostí 65 km/hod., to je jejich technická rychlost. Kola používají podle toho, zda je podvozek normální nebo nízkopodlažní, je tam 700 mm nebo mohou být kola menší 510 mm. Důvod, proč u nízkopodlažních tramvají bývají menší kola, vychází logicky s toho, že když je tramvaj nízkopodlažní, tak všechno musí být umístěno níž, je menší podvozek, aby se překonaly nerovnosti. Nízkopodlažnost není až tak 100 %. Přechází se v buďto sešikmenou část nebo někde je schod, což je dáno tím, že podvozek nejde stlačit až tak moc, i když je snaha dostat se aspoň na tyto hodnoty. Pokud jde o zrychlení, to je dáno vyhláškou, nesmí se pochopitelně překročit, protože se vozí lidi a nelze z toho udělat vozidlo, které bude nebezpečné. S DPO spolupracoval právě na tom, že oni měli v některých případech oprávnění licence na některé zkoušky těch tramvají, protože je to velký dopravník a umí některé zkoušky udělat, takže s nimi měli rámcovou smlouvu, a když dával dohromady technické nebo homologační zkoušky, tak některé zajišťoval u nich. Na všechno musí být protokol, vše se odevzdá na drážní úřad ke schvalování. Ví, že spol. PRAGOIMEX navrhla, a proto se to také jmenuje Vario, takovou modulovou tramvaj, která by se dala skládat jako jednočlánková, dvoučlánková, tříčlánková a čtyřčlánková. Vyrobili maximálně tříčlánkové tramvaje právě pro Ostravu, čtyřlánkovou měli jen ve fázi takových animačních obrázků s rozvrhnutím, jestli to vůbec půjde, jak se to spojí, dělali takové studie, jak tu čtyřčlánkovou tramvaj udělat, byli přesvědčeni o tom, že to umí, kdyby to bylo potřeba, ale nikdy ji nevyrobili. Jsou z toho různé modely, studie, ale nebylo to založeno ani jako technické rozvrhy. Důvodem, proč to nebylo realizováno, bylo to, že se nenašel zákazník. Zákazníci po PRAGOIMEXu chtěli spíše menší tramvaje než velké, tam už byl silná konkurence jiných firem. Do toho se nepouštěli, protože to nebyla jejich platforma. Vychází pragmaticky z toho, že nedostal takové zadání, tak je přesvědčen o tom, že to nikdo ze zákazníků nechtěl, nicméně byla by to spíše otázka pro obchodníky PRAGOIMEXu.

247. **Tento svědek tedy osvětlil jisté technické specifikace rekonstruovaných tramvají a osvětlil náročnost procesu homologace tramvají. Pokud pak jde o čtyřčlánkovou tramvaj Vario, nevěděl o žádné studii spol. Business Advisor, která by byla příčinou zastavení jejího vývoje. Naopak vyslovil domněnku, že v tomto sektoru byla velká konkurence. Nicméně soud se domnívá, že v případě, že by vývoj této tramvaje byl skutečně zastaven na základě studie spol. Business Advisor, tak svědek, který měl tyto práce na starosti, by o této skutečnosti věděl a studie by „nezůstala utajena jen pro nejvyšší vedení" a výpověď svědka Pavla P. tak lze považovat ve vztahu k obžalovaným jen byť v této marginální části za usvědčující.**

248. **Svědek Ing. Petr S.**, projekt manažer ve firmě PRAGOIMEX, u hlavního líčení dne 17. 10. 2017 (č. l. 20697/sv. 67 – č. l. 122 zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX. Ostatní obžalované nezná. U zakázek pro Dopravní podnik Ostrava se podílel na tvorbě výkresů elektrické části tramvají. Nedokázal specifikovat

rozdíly mezi technickým provedením rekonstrukce v době, kdy si ji prováděl dopravní podnik ve své režii, a v době, kdy ji dělal na základě výběrového řízení PRAGOIMEX. Do firmy nastoupil, když začaly modernizace pro dopravní podnik, takže modernizovanou tramvaj v dopravním podniku nezná. Na nabídce se podílel pouze technickou částí, ostatní materiály se k němu nedostanou. Pokud se týká elektrické výzbroje, tak pohon je všude stejný, zvláštní požadavky pro jednotlivé zákazníky se odvíjejí od osazení některých přístrojů navíc, kamerového systému a rozdílného informačního systému. Nikdy neslyšel o tom, že by ve firmě PRAGOIMEX fungovala nějaká poradenská firma Business Advisor, že by nějakým způsobem ty nabídky kontrolovala. Pokud jde o čtyřčlánkovou tramvaj, ví, že byla součástí propagačních materiálů, ale viděl maximálně prototypový výkres, ale do podrobností se nikdy nešlo a nikdy se neplánovalo, že by se taková tramvaj vyráběla. Neví, proč k tomu nedošlo. Sám navštěvuje dopravní veletrhy, setkával se se zástupci dopravních podniků. Nikdy nezaslechl požadavek nějakého dopravního podniku v ČR na tu čtyřlánkovou tramvaj. Spol. PRAGOIMEX měla na českém trhu v rámci rekonstrukce tramvají T3 jako konkurenta, se kterým by soutěžila, firmu Ekova *(pozn. soudu: tato v době zakázek neexistovala, neboť se jednalo o dílny DPO, které byly později delimitovány do dceřiné spol. Ekova Electric)* a Pars Nova. Neví však o žádné veřejné zakázce, kde by tyto společnosti s PRAGOIMEXem soutěžily. Do soutěží opravdu nevidí a neúčastní se jich a materiály ze soutěží se mu nedostanou do ruky. PRAGOIMEX sám tramvaje nevyrábí, je to inženýrská firma, když vyhrají výběrové řízení, tak se to vyrábí v alianci, tzn. v Krnovských opravnách a strojírnách. Z jeho pohledu po technické stránce se tramvaje Vario LF od svého prvního vzniku až do současnosti v podstatných rozdílech neliší, jsou tam nějaké drobnosti, na které se přijde při provozu té tramvaje a je třeba to upravit. Pokud jde o současnou modernizaci tramvají T3 pro Prahu (*pozn. soudu: v ceně cca 8 milionů Kč za kus*), tak zde šlo o modernizaci již modernizované tramvaje, kde se v podstatě měnila pouze skříň, nicméně ostatní zařízení, elektrická výzbroj již modernizovaná byla.

249. **Ani tento svědek tedy k předmětným veřejným zakázkám nic bližšího neuvedl, nicméně ani jemu není známa studie spol. Business Advisor, na základě, níž by byl zastaven vývoj čtyřčlánkové tramvaje. I tento svědek potvrdil, že o tak velkou tramvaj nebyl mezi dopravními podniky zájem.**

250. **Svědek Ing. Petr B.**, ředitel Krnovských opraven a strojíren s.r.o. a předseda dozorčí rady PRAGOIMEXu, jehož výpověď byla dne 15. 2. 2017 u hlavního líčení čtena (č. l. 20176/sv. 66 – č. l. 149 zvláštního svazku – č. l. 2459/sv. 9) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Jaroslava K. a Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX, ostatní obžalované nezná, přičemž uvedl, že Krnovské opravny a strojírny mají v PRAGOIMEXu svůj obchodní podíl. Svědek dále popsal spolupráci mezi Krnovskými opravnami a strojírnami a PRAGOIMEX, přičemž uvedl, že PRAGOIMEX měl na starost zpracování projektu a zakázky se v podstatě realizovaly tak, že byly provedeny ve finálu, tzn. kompletní tramvaj, ale protože některé dopravní podniky byly schopny tento finální výrobek dokončit samy, tak se Krnovské opravy strojírny podílely na stavbě skříně podvozku, což spočívalo ve sváření hrubé stavby, případně dohotovení této stavby do určité fáze, a pak si zbytek dodělával konkrétní dopravní podnik. Tyto záležitosti byly řízeny PRAGOIMEXem. On sám se k informacím ze soutěží nedostával, to byl úkol pro obchodní úsek PRAGOIMEXu. Pokud pak byl dotázán na průmyslové vzory, uvedl, že to v podstatě mohl zkusit kterýkoli ze strojírenských podniků, ale domnívá se, že rekonstrukci T3 po konstrukční stránce neměl nikdo připravenou. Neví, zda se mohl o tuto zakázku ucházet někdo jiný, existovaly firmy, které se zabývaly tramvajemi, např. Inekon a Škoda Plzeň, mohly případně nabídnout i jinou variaci tramvají. Neví o tom, že by se tyto dvě firmy vůbec zabývaly rekonstrukcemi těchto vozů a že by podaly nabídku. Se společnostmi Happy Summer či Business Advisor se nesetkal. Pokud mu byly předloženy smlouvy mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor, uvedl, že tyto smlouvy nezná, nikdy je neměl v rukou, nevzpomíná si ani, že by viděl průzkumy demografické struktury obyvatelstva v Ostravě, porovnání potřeb různých skupin obyvatelstva z hlediska konstrukce a využití tramvají, případně průzkum potřeb zákazníků ve vztahu k potenciálním dodávkám PRAGOIMEXu a průzkum

nasazení tramvají na nových tramvajových tratích. Viděl spousty materiálů, co se týká tramvají, např. počty tramvají v jednotlivých dopravních podnicích, protože z těchto počtů vyplývala potřeba nových tramvají, případně rekonstrukcí. To se samozřejmě vztahovalo i na jiné lokality, Rusko, Uzbekistán, Chorvatsko. Toto se dávalo dohromady, tam se prováděl strategický výhled. Neví o tom, že tyto materiály by byly podkladem pro rozhodnutí vedení, kterékoli ze společnosti v alianci, jakým způsobem by se měl ubírat vývoj a výroba tramvajových vozidel. Neví o tom, že spol. PRAGOIMEX vyplatila 22,8 milionů Kč spol. Business Advisor. O tom se dozvěděl až z usnesení o zahájení trestního stíhání. Spol. Business Advisor nezná a neví, jak se k ní spol. PRAGOIMEX dostala.

251. **Ani tento svědek tedy nepotvrdil verzi o tom, že příčinou zastavení výroby čtyřčlánkové tramvaje by byla jakási studie spol. Business Advisor, a přesto, že byl jako ředitel Krnovských opraven a strojíren jedním z nejdůležitějších pracovníků vedení, výsledky práce spol. Business Advisor mu známy nebyly a lze jen vyslovit domněnku, že pokud by mu tyto studie „o ničem" byly předloženy, mohl by se ptát, kolik za ně spol. PRAGOIMEX zaplatila a proč.**

252. **Svědek Ing. Jiří P.**, senior manager firmy PRAGOIMEX, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 9. 1. 2018 (č. l. 21094v/sv. 69 – č. l. 158v zvláštního svazku – č. l. 3480/sv. 12), vypověděl, že do PRAGOIMEXu nastoupil v květnu 2011. Jeho rolí je poradenství obchodních styků, zejména v zahraničí. Informačně se zaměřuje na selekci novinek z oblasti tramvajového trhu (informační svodky). Pokud jde o předmětné veřejné zakázky na dodávky vozidel do Ostravy, tyto proběhly před jeho nástupem do společnosti a on o nich žádné informace nemá. Pokud mu pak byly předloženy materiály týkající se průzkumu demografické struktury obyvatel, porovnání potřeb různých skupin obyvatelstva z hlediska konstrukce a využití tramvají, průzkum potřeb zákazníků ve vztahu k potenciálním dodávkám PRAGOIMEXu, průzkum nasazení tramvaje na nových tramvajových tratích, uvedl, že tento materiál nezná, vidí jej poprvé. Neví o tom, že by takový materiál byl podkladem pro nějaké rozhodnutí vedení o způsobu, jakým se bude ubírat vývoj a výroba tramvajových vozidel. Rovněž o platbách PRAGOIMEXu spol. Business Advisor mu není nic známo.

253. **Rovněž v případě tohoto svědka je tedy zřejmé, že byť se jednalo o svědka, který zpracovával informační svodky o novinkách na tramvajovém trhu, tak mu tento „zcela zásadní" materiál vytvořený společností Business Advisor nebyl dán k seznámení. Je přitom zřejmé, že materiály týkající se potřeb cestujících a jakýchkoli demografických průzkumů byly pro rozhodování o výrobě tramvají naprosto irelevantní, neboť objednávky se řídily jediným hlediskem, kterým byly finanční možnosti dopravních podniků, které byly značně omezené oproti jejich skutečným potřebám.**

254. **Svědek Jiří K.**, senior manager spol. PRAGOIMEX a.s., v jehož působnosti mělo být uzavření smlouvy se spol. PROPAG-STORM na reklamu, využil svého práva a odepřel vypovídat (čteno 19. 10. 2017 – č. l. 20730/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku – č. l. 30, 33/sv. 11).

255. **Svědek Jan Ř.**, náměstek generálního ředitele a člen představenstva spol. PRAGOIMEX a.s., využil svého práva a odepřel vypovídat (čteno 9. 1. 2018 – č. l. 21094v/sv. 69 – č. l. 158v zvláštního svazku – č. l. 3757/sv. 13).

256. **Svědek Martin Š.,** náměstek technického ředitele spol. PRAGOIMEX a.s., u hlavního líčení dne 9. 1. 2018 vypověděl (č. l. 21094v/sv. 68 – č. l. 158v zvláštního svazku), že v r. 2008 nastoupil na funkci náměstka obchodního ředitele, kde pracoval až do r. 2012, pak se stal náměstkem ředitele pro strategický nákup a od ledna 2014 náměstkem technického ředitele. PRAGOIMEX je obchodně inženýrská společnost, tramvajové vozy zajišťuje ve spolupráci s firmou VKV a Krnovskými opravnami a strojírnami. Dohromady tyto firmy tvoří alianci TV Tým. Podstata obchodu je taková, že PRAGOIMEX zajistí obchod a část konstrukce, kompletní konstrukční činnost zajišťuje firma VKV a vlastní výrobu zajišťují Krnovské opravy a strojírny.

Pokud jde o komponenty, část komponentů vyrábí Krnovské opravy a strojírny, část komponentů se kupuje. Pokud jde o účast na soutěži, on sám se na přípravě této zakázky nepodílel. Byl náměstkem obchodního ředitele, staral se až o realizaci zakázek. Tzn., že vysoutěžený kontrakt obdržel a realizoval. Tedy obrazně řečeno, tramvaje rozpadl na jednotlivé díly, stanovil dodací lhůty a takto připravený materiál předal nižšímu pracovníkovi, který zajišťoval vlastní zakázku. Následně po dodávce měl na starosti reklamace a s tím spojenou servisní činnost. Neví, jakým způsobem byla stanovena nabídková cena. Nikdy se s informací, že jim byla poskytnuta nějaká poradenská činnost k těmto veřejným zakázkám, nesetkal. V přípravné fázi zakázky se musela stanovit cena tramvaje ve smyslu toho, že muselo dojít k cenovému ohodnocení jednotlivých dílů a z toho vznikla tzv. nákladová cena. On se na poptávání těchto náhradních dílů podílel minimálně, jen když dostal pokyn, aby poptal konkrétní díl, který do tramvaje vstupuje. Je přesvědčen, že osoby, které činily nabídku, byly schopny stanovit nabídkovou cenu tramvaje, protože ty tramvaje nebyly první, které takto dodávali. Tramvaje byly 24. až Xtá v pořadí, ta tříčlánková tramvaj byla třetí. Pokud jde o otázku konečné ceny, co se připočítávalo k ceně nákladové, neumí odpovědět, protože prodejní cenu nikdy netvořil. Spol. Business Advisor zná pouze z toho, co se objevilo ve sdělovacích prostředcích, nikdy předtím ji neznal. Nikdy ve spol. PRAGOIMEX v rámci nějakých porad neřešili žádné z těchto záležitostí. O tom, že existuje nějaká osoba Martina D., se dozvěděl až v souvislosti se zveřejněním jména jejich společnosti o tomto případu ve sdělovacích prostředcích. První tramvaj tohoto typu dodal PRAGOIMEX do dopravního podniku v r. 2004, takže předpokládá, že spolupráce se datuje zhruba do let 2003, 2004. Pokud jde o konkurenty, tak uvedl, že do veřejných zakázek na rekonstrukce tramvají T3 se přihlašovala firma Pars, bylo to před r. 2009, kdy Pars rekonstruoval tramvaje pro Prahu. Nezná jiný subjekt, který má užitný vzor na rekonstrukci tramvají T3, oni sami mají užitný vzor na vozy Vario. Škoda Transportation vlastní určitý počet akcí v PRAGOIMEXu, je tedy spolumajitelem jejich firmy. Pokud jde o vztah Škody Transportation k Pars, tak Škoda Transportation je podle něj vlastníkem Pars DMN, ale není schopen říci, kolik vlastní, zda 100 % podíl, či jen určitý menší podíl. Za dobu svého působení ve společnosti nevešel v přímý kontakt s vedením DPO, pouze na své úrovni spolupracoval se svými protějšky, což byly osoby, které se staraly o provoz a údržbu vozidel. Pokud jde o reklamace, ty se pohybovaly někde mezi 15 až 20 % z celého objemu reklamací, reklamace se pak dávaly na regres subdodavatelům. Pokud Ekova Electric daný díl namontovala chybně, tak logicky se reklamace přenesla na Ekovu Electric. Vzhledem k tomu, že nemají výrobní oddělení, všechny věci nakupují, tzn., on ty reklamace vždy přenášel na dotyčné místo, kde vznikly, tedy buď na montáž, nebo na výrobce daného dílu. Pokud jde o čtyřčlánkovou tramvaj, tak tuto vyvíjeli, byla v podstatě prezentována i v materiálech, ale nikdy nedošlo k realizaci, neví, z jakého důvodu. Domnívá se, že proto, že se nenašel zákazník. On sám byl v PRAGOIMEXu zhruba na třetím stupni řízení, pod ním byli už jen pěšáci. Ve společnosti rozhodoval o strategii vývoje na další roky vyšší management. On ze své pozice do strategie společnosti nezasahoval, vrcholové vedení firmy bylo složeno z lidí, kteří mají zkušenosti z tramvajové branže, oni de facto určovali strategii firmy.

257. **Tento svědek tedy k samotné trestné činnosti žádné informace nepřinesl, nicméně vyvrátil obhajovací námitky, že PRAGOIMEX musel nést náklady na reklamace u jím dodávaných tramvají, když uvedl, že všechny reklamace způsobené vadnou montáží nesla Ekova Electric, eventuálně dílny dopravního podniku, tedy společnost, která tramvaje fakticky smontovala.**

258. **Svědek Stanislav Ž.**, ředitel úseku technického rozvoje spol. PRAGOIMEX, u hlavního líčení dne 26. 4. 2018 vypověděl (č. l. 21451v/sv. 70 – č. l. 236v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Jaroslava K. a Jiřího H. a dále spol. PRAGOIMEX, do které nastupoval v r. 2006. Na dodávkách tramvají pro Ostravu na základě výběrových řízení se podílel na vývoji těchto vozidel. Podle technických podmínek se vozidla upravovala. Krátce byl také v dozorčí radě společnosti. Informace o tom, že byla uzavřena nějaká poradenská či konzultační smlouva mezi PRAGOIMEXem a spol. HAPPY SUMMER, resp. Business Advisor, získal až při výslechu na

policii v rámci této kauzy. K dotazu na obchodní model do r. 2009, co Ostrava kupovala, co si dělala sama, uvedl, že každá zakázka byla uzavírána extra po dohodě obou partnerů, obchodních jednání se nezúčastňoval. Neví o tom, že v rámci těch zakázek naopak PRAGOIMEX od dopravního podniku koupil nějaké tramvaje či nějaké sety ke kompletaci. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že PRAGOIMEX nejenom dodává tramvaje, ale dodává i náhradní díly. Na základě smlouvy, která je uzavřena mezi dopravním podnikem a PRAGOIMEXem, PRAGOIMEX dodá tzv. kompletační sady a zakázkou je určeno, co si kupuje dopravní podnik a co dodávají oni, a dopravní podnik využívá svých kapacit a tramvaj kompletuje. Skoro všem dopravním podnikům v ČR dodávali tzv. kompletační sady, kromě Plzně a Mostu, tzn. Brno, Ostrava, Olomouc, Liberec a Praha, ať už na modernizaci nebo na novostavbu. Pokud mu bylo předestřeno, že v letech 2006 až 2008 dodával PRAGOIMEX kompletační sady a po r. 2009 celé tramvaje, přičemž tyto byly z tzv. kompletačních sad montovány uvnitř dopravního podniku, uvedl, že mu není známo, zda se nějakým způsobem lišil reálně způsob spolupráce mezi tím, kdy se dodávaly kompletační sady a mezi tím, kdy dodávali celou tramvaj. To byla věc obchodních zástupců, jak to domluví. On měl na starosti technickou stránku a obchodní vazby neznal. Reklamace řeší běžně, takže nedokáže specifikovat, o jakou reklamaci dopravního podniku na rekonstruované tramvaje T3 se jednalo. Pamatuje si, že tam šlo o nějaké topení, ale žádné zásadnější reklamace tam nebyly, a nepamatuje si, zda zpětně uplatňovali po spol. Ekova nebo po dopravním podniku nějaké vady z děl, které pro ně dělali v letech 2009-2013. Musel by se podívat do seznamu reklamací. Pokud jde o vývoj čtyřčlánkové tramvaje PRAGOIMEXem, ten nebyl ani zahájen, jen se dělaly nějaké nabídkové projekty, vše jen na papíře. Dělali modulární konstrukci, takže sestavit tříčlánkovou, čtyřčlánkovou nebo pětičlánkovou tramvaj byla otázka v minutách. Poté, co se dozvěděl, že PRAGOIMEX měl poradenské smlouvy s Business Advisor, neptal se nikoho v PRAGOIMEXu, co to bylo za poradenské služby. Pokud je mu známo, tak Krnovské opravy a strojírny vlastní majoritní podíl PRAGOIMEXu, kolem 60 %. On sám akcionářem PRAGOIMEXu není, Škoda Plzeň vlastní 30 % podíl akcií PRAGOIMEXu a není si vědom toho, že by Škoda měla nějaký podíl v Krnovských opravnách a strojírnách. Pokud jde o konkurenta PRAGOIMEXu, v letech 2008-2013 se ve výběrových řízeních objevovaly i nějaké polské firmy, ale neví, jestli to bylo na rekonstrukci nebo na nové tramvaje. Dále k dotazu obhájce uvedl, že dopravní podnik nepoptává tramvaj, vypisuje výběrové řízení. Do výběrového řízení si dá svou představu, jak má vozidlo vypadat a na základě toho oni stanovují nabídkové technické podmínky. Tzn., že to musí korespondovat, jiná šance není. Dopravní podniky mají své zkušenosti, vědí, co na trhu existuje, co jim bude jezdit, nejlépe vyhovovat, a podle toho dávají ty technické podmínky dohromady. On se pak dostane do kontaktu s požadavkem dopravního podniku až v okamžiku, kdy je vyhlášeno výběrové řízení, a k těm dokumentům se dostane. Tramvaje mezi dopravními podniky se technicky liší, doba, kdy se dodávaly tramvaje T3 v jednom provedení je už dávno pryč. Každý zákazník má svou představu o vozidle, ať už jsou to informační systémy, pantograf, sedáky, stejný je jen základ, tzn. v podstatě kola a motory. Kola, podvozky a motory však také nejsou vždy stejné, je to podle typu tramvaje. Tramvaje odvozené od T3 mají kola o průměru 700 mm, u nízkopodlažních vozidel, kde jde s podlahou níže, se takové kolo nevejde, tak jsou tam menší. Skoro každé město má svůj vlastní profil kola, tedy křivku jízdního profilu, která se soustruží na kole. Tramvaje nejsou nikdy úplně stejné.

259. **Ani tento svědek k veřejným zakázkám, které jsou předmětem trestního stíhání, nepřinesl žádné informace, avšak potvrdil, stejně jako jiní zaměstnanci PRAGOIMEXu, že vývoj čtyřčlánkové tramvaje nepokračoval proto, že o ni nikdo neměl zájem. O žádné studii na základě, které by byl vývoj zastaven, nevěděl, ačkoliv byl ředitelem technického rozvoje a z titulu této funkce by mu tedy podle názoru soudu měla být taková studie známa.**

260. **Svědek Ing. Zbyněk Š.**, jednatel spol. Krnovské opravy a strojírny s.r.o. v letech 2003-2019, dne 16. 10. 2017 vypověděl (č. l. 20667/sv. 67), že z obžalovaných zná pouze Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX na základě jejich spolupráce. Ostatní obžalované nezná. Dále

popsal vznik spolupráce mezi PRAGOIMEXem a Krnovskými opravnami a strojírnami a majetkový vstup Krnovských opraven a strojíren v r. 2009 do PRAGOIMEXu, kdy zde získali 61 % akcií. Uvedl, že společně s PRAGOIMEXem Krnovské opravy a strojírny kolem r. 2004 vyvinuly částečně nízkopodlažní vozidlo LF (z angličtiny low floor – nízká podlaha) a podíl byl řádově 33 % mezi podvozky. Trend rekonstrukcí byl i před tímto rokem, byl nastartován někdy kolem r. 2001, na trhu toto činnost tehdy prováděl Pars Šumperk, jako bývalé Železniční opravny a strojírny. Spolupráce probíhala tak, že Krnovské opravy a strojírny byly bývalý opravárenský podnik pro železniční kolejovou techniku a v Krnově se tehdy svařovala hrubá stavba vozidla, jako by karoserie v automobilové technologii, a po povrchové úpravě, tedy otryskáním a základním nátěrem, se pak tato kostra expedovala do Ostravy. Ostrava si nakoupila komponenty pro modernizaci, interiéry, sedačky, dveře, dveřní pohony, skla, novou karoserii natřela a zkompletovali si to ve svých ústředních dílnách. Podíl práce na tramvajích pro různé dopravní podniky byl různý, záleželo na výrobních a montážních kapacitách příslušného dopravního podniku. Takže Ostrava se silným zázemím dílen v Martinově měla zájem zaměstnat místní lidi a oni se tomu nebránili. Byla to v podstatě sypaná sada jako lego a oni si to jenom smontovali. Naopak pro Plzeň, Olomouc a Liberec se v Krnově dělalo prakticky všechno, včetně oživení, a vozidlo šlo do dopravního podniku těchto měst v úplně hotovém stavu. Dále uvedl, že původně se do rekonstruovaných tramvají dávala pouze nová elektrovýzbroj, např. sedačky, dveřní pohony, karoserie zůstala stejná, jen se natřela, nicméně půl roku to bylo pěkné a pak začali znovu kvést blatníky, a proto do toho přišli s PRAGOIMEXem s tou inovací, že nabídli i náhradní prvek karoserie. Pokud jde o to, že v Olomouci rekonstruovaná T3 stála 14 milionů, v Ostravě 15 a v dotačním programu pak 19, a nyní podle poslední zprávy má stát rekonstrukce v Praze 8 milionů Kč, tak rozdíly existují, záleží na vlastním zadání dopravního podniku, v jakém rozsahu se tato rekonstrukce dělá, přičemž následně svědek popsal, v čem se rekonstrukce může řádově o statisíce až miliony Kč měnit, přičemž v podstatě vždy záleží na tom, jaký způsob modernizace a ponechání starých komponentů si dopravní podnik vybere. Pokud jde o 8 milionovou cenu z Prahy, zde se srovnává nesrovnatelné, protože zde se dělala již modernizace modernizované tramvaje, kdy se vyměnila právě pouze skříň, a ostatní součásti se nechávaly z předchozí modernizace. Obecný trend je takový, nejen v tramvajích, ale i v železničních vozidlech, že životnost je úplně jiná, než u autobusů nebo auta. Tramvaj i vagón mají běžné fungovat 25 let, extrémně až 40 let, kolem 15. až 20. roku se dělá tzv. hloubková modernizace, což odpovídá zhruba řádově 60 % ceny nového vozidla. Pokud jde o rekonstrukce tramvají T3, tyto dělala spol. Pars Šumperk a Inekon. Škodovka dělala spíše nové tramvaje, ta nerekonstruovala. Ze zahraničních to byli Modern Trans Poznaň, nebo Tesa *Bydgoszcz, i když to jsou velké firmy a zaměřovaly se na novější vozidla, tak z hlediska modernizací zde byly 3, 4 firmy, které se tímto segmentem výroby zabývaly. V inkriminovaných letech třeba v Olomouci podávala nabídku na rekonstrukci T3 právě Modern Trans Poznaň. Pokud jde o požadovanou rychlost tramvaje, tak v letech 2009, 2010 byla maximální rychlost rekonstruovaných T3 60 km/hod., což byl takový standard z hlediska vzdálenosti mezi zastávkami a zrychlením. Obecně technicky tramvaje mohly jezdit rychleji, ale omezovalo se to nastavením tyristorové výzbroje, aby někteří řidiči nezávodili. Dále se vyjádřil technicky k průměru kol tramvají T3, když zdůraznil, že je to problém jednak nízkopodlažnosti, otočnosti podvozku, což zase souvisí s průměrem tramvajových oblouků a devastací kolejového svršku. Také čím je menší kolo, se kola rychleji ojíždějí, tzn. reprofilují. V rámci technických možností se tedy snažili držet jakéhosi kompromisu mezi výškou kola, otočností podvozku a nízkopodlažností, protože třeba i ve Švýcarsku se říká, že ne všichni občané jsou imobilní a tramvaje tedy nepotřebují 100 % nízkopodlažní vozidlo. Novým trendem je rovněž obložení tramvají laminátem namísto plechu. S požadavkem na stoupavost nebyl problém, protože v tramvajích T3 byly všechny podvozky plně adhezní s pohonem, např. pro německá města Lipsko a Rostock, která jsou na rovině, tak tam byla tendence používat pouze jeden hnaný podvozek, přičemž ostatní podvozky pouze nesly skříň. Nicméně i zde byl problém v synchronizaci brzdy na hnaných a nehnaných podvozcích. Spolupráce aliance fungovala tak, že* PRAGOIMEX udělal průzkum trhu, řekl, jaký typ vozidla, VKV z toho vyplynula délka a spočítal to pevnostně a tu výrobní konstrukci, detaily a technologii pak vyřešil Krnov. Mezi těmito třemi firmami si tedy rozdali práci, každý měl tu oblast, na kterou měl určitou specializaci. Dále uvedl, že analyzují potenciální potřeby

dopravních podniků na území ČR, na tom není nic tajného. Existuje sdružení dopravních podniků jako nezisková organizace, které se schází 2x do roka. Je to fórum, kde je řádově 50-70 lidí z dopravních podniků a jednak výrobci, nejen celých tramvají, ale i komponentů. Dopravní podniky tam přednáší, promítají skladbu vozového parku, stáří, procento nízkopodlažnosti a své potřeby. Veřejně se deklaruje, co čeho investovali, nebo co soutěží. Toto setkání běželo už v době, kdy oni jako Krnovské opravy a strojírny vstupovali do aliance s PRAGOIMEXem. Pokud jde o spol. PRAGOIMEX, tak má řádově 40 lidí, techniků, elektrikářů, ekonomický odbor, ale některé věci nemají, třeba firemního právníka, tak si najímají externí služby. Spol. Business Advisor však nezná. Dozvěděl se o její existenci až při výslechu na policii. Pokud se měl vyjádřit k částce 22 milionů Kč za poradenství, tak uvedl, že každá koruna je významná, ale z hlediska obratu PRAGOIMEXu řádově ve výši 750 milionů Kč ročně to nebylo vzhledem ke zpětné analýze významné. Krnovské opravy a strojírny dělají tisíc nákladních vagónů ročně bez PRAGOIMEXu a s PRAGOIMEXem se spojily jen na úzký segment městské kolové dopravy. PRAGOIMEX zase vyvíjí a vyrábí trakční motory pro tramvaje a trolejbusy. Za dobu svého působení neviděl žádný výstup od Business Advisor, ukázal mu je až policista při výslechu. Při těchto obratech neřešil, jaký přínos PRAGOIMEXu materiál zpracovaný Business Advisorem přinesl. Částka vyplacená Business Advisor je samozřejmě významná, nicméně projekční práce, které s PRAGOIMEXem dělali, se pohybuje v desítkách milionů Kč, vývoj vozidla znamená roční práci tří firem a homologace, a pokud se netrefí do potřeb trhu, tak celá investice nemá návratnost. Před listopadem 89 se stávalo, že se postavilo vozidlo za desítky milionů Kč, zákazníky to neoslovilo, nebo tam byly technické problémy a vozidlo nebyli schopni dotáhnout po technické stránce k homologaci, protože jedna věc je vyrobit vozidlo, druhá otázka je schválení drážním úřadem. Vývoj vozidla se tedy pohybuje v otázkách 10 milionů Kč, pokud to vozidlo má být obchodně realizováno. Uvedl, že postavit nové tramvajové vozidlo trvá rok, rok a půl, možná dva, se schválením k homologaci běžně i tři roky. U světových výrobců to stojí stovky milionů korun. Oni jsou samozřejmě ekonomicky menší firma, takže to musí zvažovat. Neví o tom, že by Business Advisor participoval na vývoji kolejových vozidel PRAGOIMEXu. Nikdy u těchto jednání nebyl. Tyto věci nepoptával ani nezadával. PRAGOIMEX jako takový ze smlouvy z r. 2001 měl marketing, obchod a vývoj vozidel, on byl papírově pouze výrobní jednotka. Obž. Ing. D. nezná, nemá s ním spojenou ani žádnou jinou společnost, nikdy s ním nemluvil, netelefonoval, ani nejednal. Nezná spol. Heres Holding ani Pavla P. O spol. PROPAG-STORM slyšel z médií, osobně to nikdy neřešil. Ing. Romana K. zná velmi dobře, jeho matka byla společnicí Krnovských opraven a strojíren, pracovala na podniku v Ostravě a při privatizaci bývalé ŽOS Krnov byla jedním ze spoluvlastník firmy. P. K. je její syn z prvního manželství, potkával ho v době, kdy ještě studoval. Jeho matka s ním prakticky od r. 1992 od privatizace takových 12, 15 let seděla takřka v kanceláři. Kanceláře měli vedle sebe. Ona byla investiční náměstkyní v závodě, on měl tehdy na starosti obchodně technický úsek. Takže každodenně spolupracovali. Po privatizaci víceméně dělali společnou restrukturalizaci. P. K. nějakou dobu pracoval v Krnovských opravnách a strojírnách už i v době studií, poznal ho jako schopného člověka. Nastoupil k nim se zkušenostmi ze zahraničních firem z oblasti automotive. Rovněž se vyjádřil ke vztahu ke spol. Škoda Transportation, přičemž uvedl, že když začali v r. 2001 z hlediska spolupráce s PRAGOIMEXem po těch 8 letech jako vlastníci 61 % PRAGOIMEXu z věkových důvodů to nabídnout k prodeji, Škoda Plzeň si velmi dobře uvědomovala, že v minulosti trochu přehlížela program modernizací vozidel, že to je také na trhu velký podíl. Svým způsobem jim trochu nastavovali zrcadlo, protože nové vozidlo stálo desítky milionů Kč a modernizované vozidlo bylo z hlediska m² na úrovni 60 až 70 % jejich ceny. Došlo tedy k tomu, že majoritní balík akcií PRAGOIMEXu koupily Krnovské opravny a strojírny a Škoda Transportation souběžně ovládly 32 % přes ostatní drobné akcionáře. Zbývajících 7 až 8 % tam vlastní drobní akcionáři z kuponové privatizace. Tento poměr 61 % Krnovské opravy a strojírny, 32 % Škodovka, platí i v současné době. Škodovka má tedy člověka v představenstvu i v dozorčí radě. Pokud jde o Pars DMN Šumperk, tak při privatizaci kontrolu převzali pánové D., M. a N. Dnes je to Pars Škoda. V dnešní době podle jeho názoru Pars Šumperk vlastní Škoda. Dále

k dotazu obhájce uvedl, že mu není nic známo o tom, že by veřejné zakázky v Ostravě z let 2009 a 2010 byly zmanipulovány. Jeho firma Krnovské opravy a strojírny v souvislosti s těmito zakázkami nikdy nebyla požádána o žádný úplatek. Pokud jde o rekonstruované tramvaje T3 na Vario LF, tak za celou dobu, do byly dodávány mezi prvními a posledními nebyly žádné významné rozdíly. Po mechanické stránce byla vozidla stejná, měnily se systémy odbavování, tzn. označení jízdenek, terminálu, radiokomunikace s dispečinkem, stavění vlakové cesty, ovládání výhybek, což ale vyplývalo z provozních potřeb. Změny byly u sedaček, zda byly čalouněné, laminátové, jejich zaměstnanci už to v mnohých případech čekali, a to, co jezdilo v Ostravě, nemohlo jezdit v Brně a naopak. Byla tam určitá technická soupeřivost. Někdo preferoval určité výrobce komponentů, subdodavatele, ale jinak byla vozidla v podstatě stejná. Dále uvedl, že pokud jde o rekonstrukci starších tramvají, tak výrobci nemuseli respektovat průmyslový vzor PRAGOIMEXu, mohli nabídnout svůj vlastní, nebo si dokumentaci koupit od někoho jiného, případně nakoupit části dokumentace od různých technických kanceláří. Nicméně drážní úřad chce vždy vědět, zda došlo k vyrovnání s vlastníkem duševního vlastnictví. Ví o to, že PRAGOIMEX vyvíjel i čtyřčlánkovou vysokokapacitní tramvaj, měli ji i obecně v prospektech. Výrobci se to vždy snaží dělat modulárně, ale je to otázka zadání, počítá se průjezdný průřez, průřez průjezd obloukem, aby z toho bylo možno udělat nějakou „housenku“. Pokud jde o novou zakázku firmy Stadler, tak z jeho pohledu jsou ty středněkapacitní tramvaje za cenu, kterou vysoutěžil Stadler nevyrobitelné. Sám si klade otázku, kde u těchto tramvají bude zádrhel.

261. **Svědek Zbyněk Š. tedy potvrdil především značnou technickou náročnost konečného technického určení stavby jednotlivých kolejových vozidel s tím, že každý dopravní podnik, a není jich mnoho, má své vlastní požadavky, a tedy jiné technické požadavky jsou na nové tratě a naopak tratě vedoucí historickým centrem měst, přičemž tramvajové soupravy se musí vypořádat s linkami, které vedou jak po specializovaných koridorech vedoucích na nových sídlištích, tak i historickým městem. Každý dopravní podnik tak má své požadavky, které se odrážejí v technických parametrech požadovaných vozidel. Z pohledu vysvětlení, které se soudu dostalo od tohoto svědka, pak je pro soud zcela pochopitelné, že dopravní podnik vypisoval veřejné zakázky na vozidla, která se mu osvědčila a plně vyhovovala ostravskému provozu, než aby vypisoval výběrové řízení obecně řečeno na „tramvaj“ s určitou kapacitou, která by následně trpěla z provozních důvodů potřebou časté údržby či naopak nadměrně opotřebovávala tramvajový svršek.**
Nicméně ani svědek Š., jako jednatel Krnovských opraven a strojíren, a tedy zástupce 61 % akcionáře, nevěděl nic o materiálech zpracovaných spol. Business Advisor týkajících se tramvajové dopravy či studii, která by vedla k zastavení vývoje čtyřčlánkové tramvaje. Byť se tuto záležitost snažil bagatelizovat tím, že on byl „výrobní jednotkou“ a obchod měl na starosti právě PRAGOIMEX. Svou výpovědí však také svědek zpochybnil vůbec potřebnost takových informací pro PRAGOIMEX, když veškeré informace potřebné pro činnost aliance byly v podstatě veřejně dostupné ze setkání sdružení dopravních podniků, jehož se PRAGOIMEX i Krnovské opravy a strojírny běžně 2x ročně účastnili, a i z výpovědi tohoto svědka lze tedy uzavřít, že materiály zpracovávané Business Advisor pro PRAGOIMEX měly jakousi podobu simulovaného plnění k ospravedlnění plateb od PRAGOIMEXu ve prospěch Business Advisor.
Znovu je pak nutné připomenout, že zatímco PRAGOIMEX vládl dlouhodobými zkušenostmi zaměstnanců a manažerů z prodeje a provozu kolejových vozidel, Business Advisor neměl takové zkušenosti naprosto žádné. Nelze pominout ani tu skutečnost, že studie Business Advisor byly zpracovávány výlučně ve vztahu k Ostravě a okrajově k Brnu, byť dopravních podniků provozujících tramvaje T3 bylo v republice více, a nepochybně bylo možno tyto studie zpracovávat nejen ve vztahu k Ostravě, ale i ve vztahu k jiným dopravním podnikům a cizině.

262. **Svědkyně Naděžda F.**, referentka odbytu spol. PRAGOIMEX, dne 28. 1. 2020 vypověděla (č. l. 23102/sv. 76 – č. l. 390 zvláštního svazku), že náplní její práce je prodej tramvajových vozidel a náhradních dílů k těmto vozidlům, a svým způsobem tedy administrativně zajišťuje prodej vozidel na základě smluv, které uzavřeli její nadřízení, kteří patří k obchodním zástupcům. Vozidla se dodávala jako hotová, montovala se v Ekově Electric a něco v Krnově. Žádné materiály pro výběrové řízení vypisované Dopravním podnikem Ostrava však nezpracovávala. Součástí těchto dodávek byla i smlouva se spol. Business Advisor, když přišla faktura za poradenskou činnost, tak ona to odkontrolovávala, že částka v té smlouvě sedí s fakturou. Fakturu odparafovala a poslala k podpisu nadřízenému. O jaké poradenské služby se jednalo, to neví, pouze měla sdělenu částku a tu kontrolovala, zda souhlasí s fakturou. Nadřízeným, který jí částku odsouhlasoval, byl Ing. Ř. (*pozn. soudu: odmítl vypovídat*). Ona sama se blíže o služby Business Advisor poskytnuté PRAGOIMEXu nezajímala. Nevzpomíná si, zda byla v PRAGOIMEXu nějaká řeč o tom, že by bylo dobré mít nějakou reklamu. Podobné návrhy ve vztahu k vedení nebyly součástí její práce. Název spol. PROPAG-STORM jí nic neříká. Pokud jde o vnitřní kontakty, tak o dodávkách do Ostravy jednala s Jiřím H. Jemu předávala faktury na dodávky do Ostravy. On jí žádné podrobnosti k těmto dodávkám nesděloval. Pokud byla dotázána, zda měl PRAGOIMEX uzavřené poradenské smlouvy podobného typu jako s Business Advisor, uvedla, že o tom neví, není to náplní její práce. Jiné faktury za takové poradenství nikdy nezpracovávala. Nezpracovávala ani faktury za reklamu. Tramvaje z pozice vedoucí obchodních případů prodávala do Ostravy, Olomouce a Mostu. Za dobu svého působení se s jinou smlouvou podobnou jako s Business Advisor nikdy nesetkala. S obsahem smlouvy s Business Advisor se neseznamovala, byl jí pouze předán dodatek s částkou, není tedy schopna porovnat, zda Business Advisor odpovídá nějaké jiné smlouvě za poradenství. Faktura spol. Business Advisor byla jako náklad k prodejní faktuře, protože, když to řekne obecně, vozidlo se nakoupí, vstupují do něj nějaké materiály, takže všechny nákladové faktury, které jsou v podstatě součástí prodejní faktury a vozidla, se musí zlikvidovat tak, aby vznikla marže, která na to vozidlo byla.

263. **Svědkyně F. tedy potvrdila především tu skutečnost, že částky účtované spol. Business Advisor byly nákladovou položkou ceny jednotlivých tramvají dodávaných do Ostravy a nebyly tedy spol. PRAGOIMEX hrazeny z jiných nákladů mimo cenu tramvají, což znamená, že minimálně o tuto částku byla cena tramvaje „předražena". Sama svědkyně přitom byla při otázkách zahrnutí této částky do ceny tramvaje postavena „před hotovou věc", kdy sama netušila, co bylo předmětem těchto poradenských smluv, nadřízení jí to sdělili a schválili jako hotovou věc. Svědkyně pak neměla žádnou povědomost o dřívější spolupráci s Dopravním podnikem Ostrava, nicméně potvrdila, že dodávané tramvaje byly montovány v Ekově Electric, tzn. v dceřiné společnosti dopravního podniku, která dříve bývala dílnami dopravního podniku. Toto svědectví tedy lze považovat za usvědčující zejména v otázce vyšší ceny dodávaných tramvají zejména z toho pohledu, že PRAGOIMEX neplatil spol. Business Advisor ze své marže z celého obratu společnosti, nýbrž účtoval tyto prostředky ke každé tramvaji dodávané do Ostravy, přičemž tato částka tedy byla ve svém důsledku hrazena zčásti z investičních prostředků dopravního podniku a zčásti z regionálního operačního programu, tedy z prostředků evropské unie.**

264. **Svědkyně Jiřina Š.**, ředitelka úseku ekonomiky spol. PRAGOIMEX a.s., dne 28. 1. 2020 u hlavního líčení vypověděla (č. l. 23109/sv. 76 – č. l. 393v zvláštního svazku), že náplní její práce v PRAGOIMEXu je zpracovávat daně ve společnosti, přímé i nepřímé, spolupracuje s finančním úřadem a auditory. Pokud jde o spol. Business Advisor, byl to obchodní partner, zúčtovala jeho faktury, to bylo vše. K dotazu, jakým způsobem se ve společnosti rozhodovalo o tom, co bude daňově uznatelným nákladem, nebo zda se to zaúčtuje tak, že to nebude daňově uznatelným základem, uvedla, že chodí hlavně daňově uznatelné faktury. Většinou daňově neuznatelné náklady mají pouze za reprezentační výlohy, jinak faktury, které chodí, souvisí s obchodními případy a ty

jsou pro ni daňově uznatelným nákladem. Pokud jde o spol. PROPAG-STORM, ta byla také obchodním partnerem a poskytovala jim reklamu. Pokud byla dotázána, zda reklamu PRAGOIMEXu poskytovaly i nějaké jiné firmy, uvedla, že nějaké drobné firmy, ale neví to přesně. Pokud jde o faktury PROPAG-STORMu, ty přišly z obchodního oddělení. Referent obchodního oddělení, v tomto případě zřejmě p. F., dávala faktury obchodnímu řediteli nebo náměstkovi nebo generálnímu řediteli. Zda bylo plnění skutečně poskytnuto, ověřuje ten obchodní referent. V největší míře mají dodávky za zboží a zde jsou i dodací listy. Pokud jde o faktury za plnění poskytované PROPAG-STORM, tak obchodní referent je parafoval a podepisoval je buď Ing. H. nebo p. K. nebo p. F. To bylo z titulu funkce a z titulu koloběhu dokladu, který mají ve firmě. U faktur PROPAG-STORMu nebo Business Advisor nikdo z jejích nadřízených nevznesl požadavek, aby nebyly zahrnuty do daňových nákladů. Zda schvaloval některé z nákladů PROPAG-STORMu i Ing. K., neví, musela by se podívat do dokladů a identifikovat podpis. Pokud v přípravném řízení uváděla, že fakturu 2014010501 schválil Ing. K. a je tam parafa Ing. Ř., tak tyto podpisy tam byly. Pokud jde o důvod ukončení spolupráce se spol. PROPAG-STORM, tak ten se dozvěděla až při kontrole, když u nich byla kontrola z finančního úřadu na DPH, a p. K. vysvětloval, že to plnění údajně nebylo takové, jak byli domluveni. Důvod ukončení spolupráce s Business Advisor nezná. Po dobu svého působení na úseku ředitelky ekonomického úseku se s podobnými poradenskými službami, jako poskytoval Business Advisor, nesetkala. Důvod spolupráce mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor neznala. Firmu vybralo vedení. Sama je však z hlediska struktury managementu ve spol. PRAGOIMEX na nejnižší úrovni vedení, o těchto věcech nerozhoduje. Jednání představenstva nebo dozorčí rady se nezúčastnila. Pokud v přípravném řízení nezmínila u faktur PROPAG-STORMu jméno p. K. a zmiňovala pouze p. Ř. a p. F., tak když viděla kopie těch faktur, tak neví, jestli tam byl nebo nebyl jeho podpis. Ani dnes si není jistá, zda se na tom p. K. účastnil či nikoli. Potvrdila, že Ing. Ř. jako obchodní ředitel mohl za obchodní referenty fakturu parafovat, jako obchodní ředitel ji mohl i podepsat. Neví o tom, zda by se stalo, že by si obchodní referent postavil hlavu a odmítl podepsat a někdo z vedení to podepsal místo něj. Neví o tom, že by se něco takového stalo.

265. **I tato svědkyně tedy potvrdila, že spolupráce PRAGOIMEXu se spol. PROPAG-STORM a spol. Business Advisor se vymykala běžné činnosti spol. PRAGOIMEX. Svědkyně potvrdila, že obdobnou poradenskou činnost PRAGOIMEXu nikdo jiný, než Business Advisor neposkytoval, a rovněž reklamní služby v takovém rozsahu nebyly PRAGOIMEXem požadovány, což ostatně připustil i obž. K. a je tak zřejmé, že v případě reklamních nákladů fakturovaných spol. PROPAG-STORM byly informace o těchto výdajích udržovány jen v okruhu nejvyššího vedení mimo běžnou ekonomickou strukturu společnosti, a to zcela zjevně právě s cílem nevyvolat mezi podřízenými otázky, na které nebylo možno uspokojivě odpovědět.**

SVĚDCI Z ŘAD ZÁKAZNÍKŮ BUSINESS ADVISOR

266. **Svědek Aleš L.**, zaměstnanec spol. SOR Libchavy s.r.o., výrobce autobusů, u hlavního líčení dne 16. 10. 207 vypověděl (č. l. 20661/sv. 67 – č. l. 104 zvláštního svazku), že SOR Libchavy v minulosti dodával Dopravnímu podniku Ostrava elektrobusy. Bylo to v r. 2010 a byly to jedna z prvních vozidel, která byla v ČR vyrobena. Není mu známo, zda na dodávkách těchto vozidel participovali nějak veřejné rozpočty formou dotací, ať už z evropských fondů, nebo nějakých regionálních operačních programů. Svědek připustil, že obž. Martina D. zná, u Břetislava P. si není jist, zda ho zná. Obžalovanou spol. Business Advisor zná také, s tou uzavírali smlouvu na obchodní spolupráci ve vztahu k veřejné zakázce. Ostatní obžalované nezná. Smlouva s Business Advisor byla uzavírána s ohledem na jejich účast ve veřejné zakázce na dodávku autobusů pro spol. Veolia Transport Morava a.s. Vzhledem k tomu, že se jednalo o zakázku velkého rozsahu, a v té době jejich společnost potřebovala zakázky tak, aby zabezpečila výrobu, a chtěli udělat maximální opatření pro to, aby jejich nabídka byla úspěšná, a vzhledem k tomu, že se také jednalo o zakázku, která byla financována z regionálního operačního programu podle nových pravidel, tak chtěli

připravit bezvadnou nabídku s maximální šancí na úspěch, a proto po nějakých konzultacích vedení jejich společnosti rozhodlo, že využijí externí firmu, konkrétně Business Advisor, a to z toho pohledu, aby jim zabezpečila konzultaci, servis při přípravě této veřejné zakázky. O firmě Business Advisor se dozvěděl pravděpodobně z nějakého výstupu, z nějaké porady u nich, kdy evidovali tuto zakázku, a buď mu byl doporučen kontakt, nebo ho někdo kontaktoval z té první firmy, už neví. Neví, co spojovalo spol. Business Advisor s p. D. Smlouvu se SOR Libchavy podepisoval Ing. Ch., jako ředitel obchodu, v té době měl podpisové právo. K naplnění smlouvy prováděli za jeho účasti nějaké konzultační schůzky s ohledem na veřejnou zakázku, zda se jedná o kompletní doklady, které tam měly být připraveny, zda odpovídají platné legislativě, a zda to složení jejich nabídky odpovídá požadavkům zadavatele. Toto konzultoval se zástupci spol. Business Advisor, jména si už nevybavuje, tuší, že byly dvě, tři, maximálně čtyři schůzky. V jednom případě tam byl pouze sám s člověkem, který zastupoval společnost, a v jednom případě tam byly dvě osoby. Nikdo z těchto osob se neprokazoval žádným průkazem totožnosti, takže nedokáže říci přesně jména konkrétních osob, které tam byly, ale vystupovala tam osoba jménem Martin D. Na těchto jednáních se jednalo o ústní konzultace s tím, že firma měla k dispozici nějaký draft koncepty jejich nabídky tak, aby mohla zkontrolovat správnost a úplnost nabídky. Za tuto činnost spol. Business Advisor byla stanovena odměna ve dvou samostatných smlouvách, jedna část odměny byla za tu konzultaci, za ten servis spojený s přípravou té zakázky, přesnou částku si nepamatuje, a druhá část byla podmíněna jejich úspěchem ve veřejné zakázce. Nevzpomíná si, jak byla přesně stanovena část odměny, která byla podmíněna úspěchem v té zakázce. Nevybavuje si, zda při těch jednáních Ing. D. sliboval nějakým způsobem ovlivnění té zakázky. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že jednání s Business Advisor probíhalo v době před veřejnou zakázkou, která byla někdy v r. 2011, takže to období, které předcházelo přípravě. Období příprav trvalo něco kolem 2 měsíců. Při jednáních diskutovali nad referencemi společnosti, že v tomto předmětu podnikání poradenství ve věci veřejných zakázek mají za sebou velmi úspěšné projekty a nabízeli de facto správnost a dá se říci i ručení za to, že ta zakázka bude bez formálních vad, že společnost nebude vyloučena. Samozřejmě nedokázali garantovat to, že bude ta zakázka jediná, že bude úspěšná, proto bylo i členění té odměny rozděleno na dvě části, v první části ta konzultace, poradenská činnost tak, aby ta nabídka nebyla vyřazena z výběrového řízení, a pak následně v případě úspěchu v té zakázce následovala ta druhá odměna, druhá část. Nebyla to první veřejná zakázka, které se spol. SOR Libchavy účastnila, v minulosti pracovali na vícero veřejných zakázkách, nicméně tato veřejná zakázka byla z jejich pohledu odlišná v tom, že byla financována z regionálního operačního programu a byla tam nadstandardní požadavky na uchazeče, se kterými se v minulosti nesetkali, a nebyli si jisti při jejich vyhotovení, při doložení správnosti všech dokladů. Nadstandardní požadavky tam byly oproti jiným veřejným zakázkám, které byly z jejich pohledu uchazečů jednodušší, byly tam větší požadavky na základní kvalifikaci, na profesní předpoklady, na technickou část. V r. 2011 se SOR Libchavy účastnila v ČR kolem 10, 15 veřejných zakázek, SOR Libchavy eviduje všechny své nabídky. Přesnou dobu, kdy jednali se spol. Business Advisor o poradenství, si nevybavuje, ale pokud si vezme, že ta zakázka byla v nějaký okamžik vypsána, byl tam nějaký termín na odevzdání té nabídky, tak to byla nějaká doba, po kterou probíhaly ty diskuse. Většinou se setkávali na neutrálním místě v nějaké restauraci v obchodním centru. Ta jednání probíhala různě, v závislosti na tom, jestli tam byly shledány nějaké nedostatky v těch jednotlivých dílčích částech od 50 minut do hodiny a půl, hodiny a tři čtvrtě. Jejich dílčí nabídky spol. Business Advisor předával vždy osobně, neposílal žádné dokumenty poštou. Co si vzpomíná, tak nedostatkem v dílčích nabídkách byla určitě nějaká neúplnost doložených dokladů a vysvětlování některých pojmů, které pro ně byly v ten okamžik jakoby nejasné s ohledem na to, že se jednalo o zadávací dokumentaci, která z jejich pohledu nebyla zpracována jen zadavatelem, ale i nějakou právní kanceláří, protože obsahovala termíny a fakta, se kterými předtím nepřišli do styku, takže to byla pro ně spousta nových věcí, kterým ne úplně rozuměli, nebo si nebyli jistí, jak si to bude vykládat ten uchazeč, nebo ta právní kancelář, která bude hodnotit tu nabídku. Tyto nedostatky, které jim byly předávány, si vždy vydiskutovali osobně, byly nějaké pracovní verze, které už dnes

neexistují, existuje jen finální verze té nabídky. Potom následně přijali vnitrofiremní opatření, že se proškolila osoba, která zodpovídá kompletně za zakázky, absolvovala školení a de facto mají dnes jednu osobu, která je schopna ty zakázky dá se říci bezvadně plnit bez závislosti na její kvalifikaci, kterou má. Touto proškolenou osobou je jejich zaměstnankyně obchodu Ilona K. Schůzky domlouvali většinou telefonicky, potkávali se v Olomouci v obchodním centru Olympia. Přesně neví, v jaké frekvenci ty schůzky probíhaly, mohou to být v nějakém 14denním, max. 3týdenním cyklu, vždy po zapracování připomínek nebo po předložení nějakých nových dílčích sekcí té nabídky, když potřebovali něco zkonzultovat, tak to bylo podle potřeby, nebylo to v pravidelných intervalech. Tyto schůzky byly pravděpodobně tři. K dotazu, zda může vysvětlit, že z registru veřejných zakázek vyplývá, že datum zveřejnění předmětné veřejné zakázky je 25. 5. 2011 a lhůta pro podání nabídek je 29. 6. 2011, jak mohli stihnout tři schůzky ve 14denních až 3týdenních intervalech, uvedl, že pokud si dobře vzpomíná, tak tam bylo i nějaké prodloužení odevzdání termínu té nabídky, takže tam určitě byla delší doba, minimálně tam byly nějaké doplňující informace a došlo k posunutí termínu. Nedokáže vysvětlit, z jakého důvodu bylo více než dvě třetiny odměny pro spol. Business Advisor vázáno na vítězství ve veřejné zakázce, když z povahy věci zprostředkování veřejných zakázek je fakticky nemožné. To rozhodnutí přišlo na základě dohody jejich společnosti s tím, že takto bude stanovena odměna. Zprostředkovatelskou smlouvu a smlouvu o kontrolní činnosti připravovali u nich. Smlouvu podepisovali Ing. Ch. a protistrana, neví, jestli to posílali poštou nebo při nějaké obchodní schůzce. Předpokládá, že ty smlouvy byly podepsány předtím, než spol. SOR Libchavy vyhrála tu veřejnou zakázku, když to byla podmínka, přesně si to ale nevybavuje. Pokud bylo svědkovi předestřeno, že smlouva o zprostředkování je uzavřena dne 1. 7. 2011 (č. l. 7350-7351/sv. 24) a smlouva o kontrolní činnosti je datována dnem 6. 6. 2011 (č. l. 7352-7354/SV. 24), avšak parametry smlouvy o zprostředkování ze dne 1. 7. 2011 byly řešeny až v e-mailech Ing. Martina D. s advokátní kanceláří Popek, Martínková, Vídeňský, až 2. 9. 2011, tak svědek k namítané antidataci uvedl, že je přesvědčen, že to podepisovali v termínech, tedy v období, kdy to bylo realizováno. Neví o tom, že by se u SOR Libchavy nějaké smlouvy antidatovaly. Nepracuje na ekonomickém úseku, ale předpokládá, že všechny náležitosti smlouvy tak, jak byly popsány, byly splněny, včetně proplacení té odměny, takže zaúčtovali daňové doklady od Business Advisor do svého účetnictví. Neumí vysvětlit zjevný rozpor, kdy je zřejmé, že ty smlouvy od nich nemohly jít k datu 1. 7. 2011. Pokud se týká nějaké další spolupráce s Business Advisor, tak za jeho účasti nespolupracovala SOR Libchavy s Business Advisor později po tomto obchodním případu, resp. neví, on s nimi dále nespolupracoval a neví o tom, že by s nimi spolupracovala firma. K dotazu, zda spol. SOR Libchavy spolupracovala ve věci podávání nabídek do veřejných zakázek s jinou firmou, uved, že nyní využívají právní kancelář, kterou mají jako firma a se kterou konzultují nějaké rozpory. Pokud bylo svědkovi předestřeno osvědčení z kontrolní činnosti z č. l. 7357/sv. 24, v němž je uvedeno, že nabídka byla v souladu se zákonem, zatímco on uváděl, že firma našla nějaké nedostatky, které po konzultačních schůzkách odstranili, tak předpokládá, že to bylo někdy těsně před podáním nabídky. Pokud říkal, že se měla prodlužovat doba na podání nabídky z jejich nabídky a z dokumentu je zřejmé, že datum osvědčení je 24. 6. 2011 a v registru veřejných zakázek je datum odevzdání 29. 6. 2011, je zřejmé, že do této lhůty mělo být podání nabídek, takže z toho vyplývá, že tam k žádnému prodloužení nemělo dojít, vysvětluje si to tak, že těch zakázek v té době bylo více, je možné, že se mu to prolíná, protože nepracovali jen na jedné zakázce. Neumí vysvětlit, z jakého důvodu je na dokumentu vydaném SOR Libchavy (č. l. 7357/sv. 24) datum podacího razítka 11. 8. 2011 (originál osvědčení o kontrolní činnosti na č. l. 7355/sv. 24). Nedokáže vysvětlit, proč i k fakturaci došlo až 11. 8., což už bylo po výběru vítěze veřejné zakázky. Není mu nic známo o vztazích Ing. D. k Veolia Transport. Veolia Transport byl obchodní název v minulosti. Po vstupu spol. Arriva došlo k přejmenování společnosti na Arriva Morava. Ing. Břetislava P. nezná a neví proč smlouva mezi SOR Libchavy a Business Advisor obsahuje padělaný podpis Ing. P. Osoby, se kterými jednal za Business Advisor, byli muži středního věku, kteří byli vždy společensky sportovně odění, kratší vlasy, popsat je nedokáže, vizitky od nich neobdržel. Na těch třech jednáních buď byla pouze jedna osoba, jméno

si nevybavuje, zastupoval společnost, v jednom případě se tam potkali ve dvou. Po r. 2011 už nebyl v kontaktu s Ing. D., nebyl důvod. Dokumenty k nabídce si ty osoby vždy odvezly k prostudování a následně se pak potkali s připomínkami z jejich strany. Neposílalo se to e-mailem k připomínkám proto, že zvolili tuhle formu komunikace. Protože on byl obchodní cestující, takže byl za volantem minimálně 4 dny v týdnu, pro něho to nebyl problém. V souvislosti s tímto obchodem nikdy nepadla zmínka o tom, že je potřeba z veřejné zakázky zaplatit nějaký bonus nějakým politikům nebo někoho podmazat. Ničím takovým nebylo podmíněno získání té veřejné zakázky. Nevzpomíná si, že by u nich byla nějaká veřejná zakázka kontrolována poskytovatelem dotací, ať už regionálním operačním programem nebo Ministerstvem financí.

267. V přípravném řízení pak svědek vypověděl, že součástí jeho práce ve spol. SOR Libchavy je jednání se zákazníky a finančními ústavy k zajišťování nákupu vozidel. Co se týká firmy Business Advisor a vztahu k jejich společnosti, tak v r. 2011 se ucházeli jako firma o veřejnou zakázku na nákup ekologických autobusů pro spol. Veolia Transport Morava. Vzhledem k tomu, že se jednalo o zakázku, která pro ně byla prvně zpracovávána podle nové normy, resp. projekt byl financován z regionálního operačního programu, kde byla pro ně specifická zadávací dokumentace, se kterou se v minulosti nesetkali, tak zvažovali spolupráci s externí firmou v přípravě nabídky a konzultační činnosti, ve správnosti zpracování nabídky o kompletnosti tak, aby veškeré náležitosti nabídky byly zpracovány podle zadávací dokumentace a podle zákona o veřejných zakázkách. Na základě nějakých doporučení od jeho kolegů pak následně byli osloveni firmou Business Advisor, která, pokud si vzpomíná, nabízela právě možnost kontrolní činnosti k zakázkám a vzhledem k tomu, že se jednalo o zakázku velkého rozsahu, tak tuto firmu přizvali ke konzultaci a uzavřeli s ní dohodu o kontrolní činnosti a vydání osvědčení, že nabídka, jak byla zpracována ve spolupráci s ní odpovídá zadávací dokumentaci a obsahuje veškeré náležitosti, které jsou dány zákonem o veřejných zakázkách, na základě přezkoumání jejich nabídky jim bylo vydáno osvědčení, že odpovídá podmínkám zadavatele a zákonu o veřejných zakázkách. Na základě toho pak byla vyplacena dohodnutá částka za tu kontrolní a poradenskou činnost. Odměna byla rozdělena do dvou částí. První část byla za poradenskou činnost přípravnou a druhá část odměny byla závislá na úspěchu jejich nabídky u zadavatele a uzavření kupní smlouvy se zadavatelem na dodávku vozidel. Obě tyto podmínky byly splněny, nebyla shledána žádná závadnost jejich nabídky a zadavatel s nimi uzavřel kupní smlouvu na dodávku vozidel na základě vítězství ve výběrovém řízení, takže byla spol. Business Advisor vyplacena i druhá část odměny. To byl veškerý kontakt s touto společností a pak už případ řešili přímo se zákazníkem ve smluvním vztahu. Pokud měl popsat kontakt se spol. Business Advisor, uvedl, že nezná úplně přesně prvopočátek prvního kontaktu, protože to dostal k administrování až v okamžiku, kdy mu bylo řečeno, že tato firma je schopna tento servis zabezpečit. Kdo konkrétně předjednával tento vztah, neví. Má svého nadřízeného obchodního ředitele, a zda přinesl tuto informaci z nějaké porady, on neví. On pak dělal pouze tu administrativu, těch obchodních případů je strašně moc a on si na to bohužel nevzpomíná. Informace o spolupráci s firmou přišla pravděpodobně od jeho nadřízeného, který to přinesl z nějaké porady, neví to na 100 %. Jeho přímým nadřízeným byl Ing. Ch., který je pověřen vedením obchodního oddělení a je uveden jako pověřená osoba při podepisování smluv o marketingové spolupráci na základě pověření od jednatelů společnosti. Pokud byl dotázán na spolupráci od prvopočátku, kdy mu Ing. Ch. řekl, jak s touto firmou budou spolupracovat, tak po nějakém telefonickém kontaktu, když zástupce firmy kontaktoval jeho, vzpomíná si, že s ním mluvil nějaký p. D., žádnou vizitku neobdržel, jen se mu představil. První kontakt byl v Olomouci v obchodním centru Olympia a tam se bavili o podmínkách spolupráce ve vztahu k této veřejné zakázce, tzn., že mu představil svou filozofii, co nabízí jako firma, jaké mají reference, s kým spolupracují, ale žádný záznam z jednání nemá, a že nabízí poradenskou činnost ve vztahu k té zakázce. Víceméně se rozešli s tím, že nabídku, kterou mu představil, zváží a v případě dalšího zájmu ho bude kontaktovat. Uběhl nějaký čas, diskutovali o tom ve firmě, přičemž k důležitosti a finančnímu objemu zakázky se rozhodli pro spolupráci s nimi, protože to pro ně byla důležitá zakázka a neměli zkušenosti a uzavřeli dohodu o kontrolní činnosti. Konkrétně mu Ing. D. nabídl, že jim jako firma zastřeší kontrolní činností

správnost, úplnost, kompletnost, bezvadnost jejich nabídky, aby nemohlo dojít k vyloučení nebo nehodnocení jejich nabídky, aby splňovala veškeré podmínky stanovené zadavatelem zakázky a zákonem o veřejných zakázkách. Na základě toho jim bude garantovat správnost, že zakázka nebude vyřazena a bude splňovat stanovené náležitosti. Víceméně se dá říci, že jejich zakázka bude úspěšná a mohla by být uzavřena kupní smlouva se zadavatelem. Následně vedení tlumočil, že se s D. bavili o parametrech, že nabízí to, co již zmiňoval, kontrolní poradenskou činnost se závěrem, že jejich nabídka bude úplná, bezvadná a v případě, že bude úspěšná, tak mu bude náležet nějaká odměna za činnost a zdárný průběh zakázky, kdy tam nebudou shledány žádné pochybnosti, které by vedly k vyřazení nabídky. Pokud byl dotázán na své doporučení ve vztahu k vedení společnosti, uvedl, že vzhledem k tomu, že neměl žádnou zkušenost s vypracováním nabídek pod hlavičkou ROP a jednalo se o první nabídku tohoto typu, tak doporučoval pro eliminaci rizika využít spolupráce. Ing. D. ho přesvědčil tím, že prezentoval svou firmu referencemi, s kým spolupracoval poradensky, pro koho pracoval, že je z regionu, že už má nějaké zkušenosti, přesně si to nevybavuje. Stála tady nějaká nabídka konzultační spolupráce, odměna za spolupráci dle jejich názoru byla vyvážena podle objemu zakázky a nechtěli riskovat, že by jejich zakázka byla vyřazena ze soutěže. Pokud byl dotázán, proč si vybrali zrovna firmu Ing. D., uvedl, že říkal na začátku, že dostal informaci, že není problém s touto firmou spolupracovat, protože jejich akcionáři mají spoustu jiných činností a neví, zda mají sjednanou nějakou jinou spolupráci, možná s nimi už v některých oblastech spolupracují, neví. Možná se jednalo o již prověřenou firmu. Akcionářsky patří pod energeticko-průmyslový holding, ale on přesně neví, jak jsou akcie rozděleny, kdo přesně je vlastníkem jako fyzická osoba, neví. Pokud měl popsat spolupráci, uvedl, že uzavřeli smlouvu o kontrolní činnosti, mezitím zpracovávali jejich nabídku na veřejnou zakázku. Konzultovali případné nejasnosti, doložení konkrétních dokladů, prokázání základní kvalifikace, jestli jejich výklad zákona zadávací dokumentace je správný, a proto postupně nabídku zpracovávali. Probíhaly nějaké konzultace a v okamžiku, kdy se domnívali, že nabídku mají připravenou v nějakém stavu, aby mohli konzultovat, tak proběhla nějaká kontrola správnosti, kompletnosti, kde byly nějaké nedostatky, doplnění nějakými doklady, už přesně neví, co všechno to bylo, ale některé doklady jim chyběly, nebo byly neúplné. V okamžiku, kdy nabídku doplnili a opravili, tak byla znovu zkontrolována, shledána jako bezvadná a bylo jim vystaveno osvědčení, že nabídka splňuje veškeré záležitosti. Pokud byl dotázán, s kým konzultoval tu nabídku, uvedl, že přesně neví, p. D. tam přijel vždycky s někým, ale netuší, kdo to byl. Pokud byl dotázán na zpracování nabídek ve společnosti, uvedl, že nabídky si zpracovává každý obchodník sám. Obchodníci, kteří jsou zodpovědni za daný sektor zákazníků, si zpracovávají ty nabídky a ručí za ně. Nemají žádného právníka ve společnosti, mají externího právníka, se kterým řeší právní věci, ale tyto nabídky si zpracovává každý zaměstnanec sám. Pokud by nespolupracoval s firmou Business Advisor, musel by tu nabídku tvořit a předkládat sám. V případě neúspěchu by za to ručil. Takových nabídek ve své praxi zpracoval 10 až 15, ale tohle byla první a z jeho pohledu náročnější vzhledem k zadávacím podmínkám. Byla podle něj zpracována právním oddělením, protože ta terminologie, která se používala, a pro něj jako pro laika bez právního vzdělání bylo nemyslitelné zpracovat nabídku s nějakou zárukou bezvadnosti. Pokud byl dotázán, v čem byla zakázka specifická, uvedl, že každá veřejná zakázka je úplně jiná. Řídí se zákonem o veřejných zakázkách, každý zadavatel si do toho vnese své know-how, své specifické podmínky a terminologii, kterou používá. Po přečtení zadávací dokumentace nabyl dojmu, že se svými zkušenostmi se zpracováním nabídky bude pro něj jistější, jako pro firmu, když to zkonzultují ještě s nějakou poradenskou společností, která bude jakýmsi garantem toho, že zakázka bude zpracována správně. Pokud byl dotázán, co konkrétně mu nebylo jasné, uvedl, že si na všechno určitě nevzpomene. Mohla to být správnost prokázání základních kvalifikačních předpokladů, jestli je možnost prokázána to listinou výpisu ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů, nebo je nutno jednotlivé doklady, které tento doklad nahrazují, prokázat jednotlivě. To je věc, která je pro něj nejednoznačná. Může to pak mít fatální důsledky, protože nesplní kvalifikační předpoklad, a pak nabídka bude neplatná nebo nebude vyhovovat zákonu o veřejných zakázkách. Pokud byl upozorněn na skutečnost, že základní kvalifikační

předpoklady vyžaduje každý dodavatel, a navíc existuje institut dotazu zadavateli, uvedl, že se mohlo jednat třeba o profesní kvalifikační předpoklady, reference, které se dokládají pro každou zakázku odlišně, jak si zadavatel stanoví. Podle jeho zkušeností se zpracováním nabídek, nelze vzít jednu nabídku a říct, podle tohoto mustru pojedeme každou nabídku celý rok. Každou nabídku tvoří od nuly, od začátku, každá veřejná zakázka je různě složitá, některé zadávací dokumentace jsou na 4 stránky, některé na 40. Z tohoto pohledu tam byla spousta otazníků, které řešili přes poradenskou firmu. Na konkrétní případy, kdy měli nejasnost a vyvstala nutnost konzultovat to s Business Advisor, si nevzpomíná. Pokud jde o stanovení výše odměny pro Business Advisor, tak oni přišli s nějakou výší odměny na zpracování, bylo to mnohonásobně výš, než byla skutečná odměna. Bylo to asi 1 % z celkové hodnoty veřejné zakázky, bylo to někde kolem 7 až 8 milionů Kč. Nicméně jim se to zdálo jako nepředstavitelné a když to u nich s kolegou ekonomem probírali, tak o té odměně asi jednou nebo dvakrát jednali s Ing. D. a víceméně, aby to odpovídalo hodnotě té zakázky a nějakému riziku, které tím eliminují, tak navrhovali maximálně hodnotu 1 milion Kč a nakonec se dohodli na částce 1,4 milionu Kč. K dotazu, proč byla část odměny vázána na úspěch ve veřejné zakázce, uvedl, že to bylo rozděleno do dvou částí, logicky nechtěli vyplatit spol. Business Advisor celou dohodnutou částku, aniž by měli podepsanou kupní smlouvu se zadavatelem. Proběhla tedy první část odměny za kontroling a za podporu, druhá část byla vázána na podepsání té kupní smlouvy, aby eliminovali riziko, že někomu vyplatí celou dohodnutou částku, aniž by pak jejich firma podepsala kupní smlouvu a realizovala předmět dodávek. Pokud byl dotázán, jakým způsobem měla Business Advisor, případně Ing. D., zajistit úspěch ve veřejné zakázce, tak svědek odpověděl, že úspěch víceméně spočíval v tom, že nabídka bude bezvadná. K dotazu, proč byla odměna vázána na úspěch, nikoli na vyřazení z formálních nedostatků, uvedl, že existovaly dvě smlouvy, jedna byla na základní kontrolní činnost, to byla první smlouva. Plnění smlouvy nastalo v okamžiku, kdy byla jejich nabídka vybrána jako nejúspěšnější. To byla první odměna, první smlouva. Druhá část odměny byla až po kupní smlouvě se zadavatelem. První část byla vázána na úspěch ve veřejné zakázce, že nabídka nebude vyřazena. Pokud byl pak dotázán státním zástupcem, co měla Business Advisor zprostředkovávat ve druhé smlouvě, uvedl, že to byla v podstatě druhá část vyplacení odměny, je to pokračování té první, je to nějaká technika, způsob, aby to měli rozděleno do dvou částí. Byl to jen nějaký vzor smlouvy, který v minulosti použili v nějakém jiném obchodním případě a aplikovali to i na tento obchodní případ. Ale firma Business Advisor ve své podstatě nevyvinula žádnou aktivitu, aby ten ochod zprostředkovala. Jednalo se víceméně o rozdělení té částky na dvě části a dva způsoby výplaty. Dále k dotazu uvedl, že v jeho pracovní minulosti došlo někdy v letech 2008-2009 k vyřazení dvou jeho obchodních nabídek. Před zahájením spolupráce s Ing. D. připravil asi 10 nabídek. Pokud byl dotázán, proč přestali s Business Advisor spolupracovat na dalších obchodních případech nebo veřejných zakázkách, uvedl, že ze spol. Business Advisor už potom žádná nabídka na spolupráci v této oblasti nepřišla a oni k tomu přijali opatření, že proškolí administrativní pracovnici, která bude nápomocna při zpracování veřejných zakázek a absolvuje k tomu příslušná školení. Pokud byl dotázán na počet konzultací s Ing. D. při zpracování podkladů, uvedl, že konzultace byla buď jedna, nebo maximálně dvě, v řádu hodiny každá konzultace. Konzultace se týkala kontroly připravované nabídky, její formální správnosti, úplnosti, kompletnosti a druhá část byla k odstranění zjištěných nedostatků. Bylo to něco v kvalifikačních předpokladech, neúplnost dokumentů, neplatnost dokumentů, ale už neví, co to bylo konkrétně ve dvou nebo třech případech. Řešili poskládání nabídky, její strukturu. Spol. Business Advisor nikomu následně nedoporučoval. Neví, z jakého titulu Ing. D. zastupoval Business Advisor. Pokud byl upozorněn, že za kontrolu jedné nabídky, tedy spol. SOR Libchavy vyplatila částku 2 250 000 Kč s DPH, uvedl, že pro ně to bylo důležité vzhledem k velkému počtu dodávaných vozidel. Bylo to v té době významné, jednalo se asi o 30 vozidel. Práce nechodí sama a v zakázkách musí firma uspět, musí naplnit výrobu, takže měli o zakázku eminentní zájem. Proto tu firmu přizvali k těm konzultačním pracím. Pokud byl dotázán na to, proč se tedy na firmu neobrátili znovu, když byla tak úspěšná, uvedl, že přijali vnitropodnikové opatření spočívající v angažmá nové zaměstnankyně s příslušnou kvalifikací a následně už se s takovými složitými

zakázkami nesetkávali. Pokud jde o reference, které mu Ing. D. dal k firmě Business Advisor, tak tyto reference neověřoval. Zda byli ve výběrovém řízení jako výrobce sami, si již nepamatuje. Podle základních parametrů byla stejný výrobek schopna dodat firma Iveco a nějací čínští výrobci. Pokud měl popsat osobu, která byla s Ing. D. na předmětném jednání, uvedl, že to byl nějaký muž středních let, již neví. Myslí, že si s Ing. D. netykal, to už si nevybavuje.

268. Následně k dotazu předsedy senátu u hlavního líčení uvedl, že Ing. D. nebyl na všech schůzkách, pokud si vzpomíná, tak to byla pravděpodobně jen ta první schůzka. Těch dalších schůzek se účastnily minimálně v jednom případě 2 osoby, tzn., nebyl tam p. D., ale byli to dva muži, možná o něco starší než on sám, nakrátko ostříhaní, oblečení sportovně, společensky, nějaké sako, kalhoty, bez nějakých výrazných prvků. Myslí si, že ten první nástřel požadavku na odměnu Business Advisor byl vyšší než pak ten konečný, na kterém se dohodli. On jako nositel této informace přednesl tu informaci na firmě, že cena je taková, byla vyšší, nakonec byla dohodnuta s tím požadavkem, že si to pak vykomunikovali, že jsou schopni za tu odvedenou činnost zaplatit nižší částku, která odpovídala celkové částce té veřejné zakázky. Představovali si cenu okolo milionu, dohodli se na 1 400 000 Kč. Pokud mu byly předestřeny rozpory týkající se počtu schůzek a konzultací, uvedl, že si to již přesně nevybavuje, kolik těch schůzek bylo, nemá žádnou evidenci.

269. **Pokud jde o výpověď tohoto svědka, soud ji s ohledem na rozpornost jeho výpovědi a popis kontaktu se spol. Business Advisor nepovažuje za popis svědkem reálně prožitých událostí. V daném případě svědek neví, kdo s kontaktem na spol. Business Advisor přišel, popisuje setkání v odstupech, které neodpovídají datově zveřejnění soutěže a jejímu uzavření. U hlavního líčení trvá na tom, že šlo pouze o osobní schůzky, v přípravném řízení popisuje vyslýchajícímu policistovi řešení problémů, na které stačila telefonická konzultace. Vedle Ing. D. přichází s dalšími dvěma osobami vystupujícími za spol. Business Advisor, jejichž jména nezná. Přestože tedy v daném případě státní zástupce zahrnul plnění pro spol. SOR Libchavy mezi plnění, která skutečně byla poskytnuta a nebyla z nich odvedena daň, soud i vzhledem k citovaným listinným materiálům a skutečnosti, že se jednalo o první a poslední případ, kdy spol. SOR Libchavy využila služeb konzultanta pro veřejné zakázky, jednalo se o veřejnou zakázku administrovanou z Ostravy z regionálního operačního programu, dospěl závěru, že ani v tomto případě nelze považovat poradenství za skutečně provedené a nemění na tom ničeho ani skutečnost, že společnost D. & partneři vykázala za červen 7 hodin podnikatelského poradenství vůči Business Advisor při činnostech pro SOR Libchavy (příloha D – Přehled fakturace D. & partneři a Business Advisor –„obchodní jednání SOR – plnění smlouvy o kontrolní činnosti, připomínky k dokumentaci – jednání pan L. – Olomouc, zpracování Osvědčení a jeho předání L., Ing. D.“) a to zejména s ohledem na skutečnost, že právě Osvědčení nebylo zjevně předáno osobně, ale zasíláno až dodatečně poštou společně s fakturou. S ohledem na skutečnost, že svědek popisuje, že jednání probíhala v Olomouci, což připouští i citovaný dokument předložený obžalovaným a jednání se mělo podle svědka účastnit více osob, zda je účtovaný počet hodin právě s ohledem na potřebu cestovat, zapojení více osob a množství úkonů dostatečný, kdy soud dospívá k závěru, že i tato fakturace je pouze náhodně vybraným plněním, stejně jako další úkony účtované společností D. & partneři společnosti Business Advisor, přičemž neobvykle vysokou fakturu za červen 2011 (164 700 Kč oproti obvyklým cca 50 000 Kč) lze vysvětlit buď očekávání platby firemní daně v prodlouženém termínu nebo potřebou finančních prostředků před obdobím dovolených.** *(pozn. soudu: detailní srovnání fakturací Business Advisor vůči jejím klientům s účtovanými úkony společnosti D. & partneři a činností Břetislava P. je provedeno níže.)* **Přehlédnout nelze ani skutečnost, že i v případě SOR Libchavy se jednalo o první a současně poslední poradenství tohoto typu, byť se společnost veřejných zakázek účastní pravidelně.**

270. **Svědek Jaromír R.**, bývalý zaměstnanec Dopravního podniku Ostrava a následně zaměstnanec spol. SOLARIS CZECH spol. s r.o., u hlavního líčení dne 18.10.2017 (č. l. 20715/sv. 67 – č. l. 131 zvláštního svazku) vypověděl, že ve spol. SOLARIS CZECH spol. s r.o. pracuje od r. 2005, nastoupil tam jako ředitel a pracoval na této pozici až do poloviny r. 2016. Obžalované Martina D., Břetislava P., Jaroslava K., Jiřího H. a společnosti Business Advisor a PRAGOIMEX zná. Ostatní obžalované nezná. Před svým angažmá ve spol. SOLARIS CZECH pracoval 30 let v dopravním podniku, kde se seznámil s řadou lidí, jeho spolupracovníkem byl Ing. H., Ing. K. byl obchodním partnerem. Z tohoto pohledu se znají. Ing. D. zná od r. 2008. Za tu dobu, kdy dělal takovou práci, se setkával s mnoha lidmi a není schopen si uvědomit, jak se s Ing. D. seznámil, musel by si vymýšlet. Má za to, že byl telefonní kontakt, na kterém dostávají různé nabídky, poptávky, jak je běžné, sešli se pravděpodobně v nějaké restauraci, není si jist. Sešli se spolu, hovořili o tom, že jim Ing. D. může nabídnout poradenskou činnost. Vzhledem k tomu, že v té době měl SOLARIS asi 5 nebo 6 zaměstnanců, z nichž se všichni zabývali spíše zásobami a distribucí náhradních dílů a teprve potom převzali záležitosti týkající se nákupu vozidel, tak tyto zkušenosti u nich nebyly a taková nabídka poradenství v oblasti tvorby nabídek pro zájemce pro ně byla trochu i zajímavá, takže tu nabídku přinesl na mateřskou společnost a tam to bylo majitelem vyhodnoceno jako přínosné, zákon se v té době neustále měnil a on neměl právní oddělení, nikdo ve firmě v tu dobu ho také neměl, a tak toho využíval tak, že konzultovali jednotlivé části těch nabídek tak, aby ta nabídka byla kompletní, aby se neodchýlili od zadávací dokumentace. V podstatě činnost Ing. D. při přípravě nabídek spočívala v konzultaci vždy nad udělanou částí nabídky, plus nad tou finální nabídkou. Co se týče posílání, tak toho mnoho nebylo, ale vždy se spíše sešli nad nějakou částí té nabídky, nebo nad nějakým tématem, a to s Ing. D. konzultoval. Z jeho strany očekával to právní vědomí a také to dostal. Taková veřejná zakázka, nebo dát nabídku, znamená dodržet do puntíku všechny parametry, které v té zadávací dokumentaci jsou, a když je člověk na tu práci sám, lehce přehlédne nějakou drobnost a potom je zakázka vyloučena a je to samozřejmě škoda. Je to problém, který už se nedá vrátit zpátky, proto uvítal tuto konzultaci a pomoc v té záležitosti zpracování nabídek. Myslí si, že u toho zůstalo. Jestli Ing. D. nějaké sporné věci, které čas od času našli, s někým konzultoval, to neví. S ním osobně se nikdo další na konzultacích nepodílel, pouze Ing. D. Není si vědom toho, že by do toho někdo vstupoval. Formálně byla uzavřena smlouva se spol. Business Advisor a.s., ale nebyla uzavřena spol. SOLARIS CZECH spol. s r.o., ale s mateřskou polskou společností. Tzn., že on dostal k dispozici pokyn, že může využívat služeb spol. Business Advisor, přičemž Ing. D. s ním konzultoval především nabídku zadavatele DPO, potom konzultovali ještě jednu nabídku s firmou Komet, která se zdála být malá, nicméně do této oblasti bývalých ČSAD snad ještě nikdy nevstoupili, a tak potřebovali pomoci. Výsledkem veřejných soutěží bylo, že vyhráli soutěž jak u dopravního podniku, tak i u spol. Komet. Do těch soutěží se společně s nimi přihlásili i jiní dodavatelé, ale vyřazení nebyli, oni nezvítězili. Obž. Břetislava P. zná, jednou se setkali. Byl mu představen, že je osobou zodpovědnou za Business Advisor jako jednatel. Vypili spolu kávu, povyprávěli si o tom, co je předmětem jejich společné práce a že tyto záležitosti s ním bude řešit p. D. A u toho zůstalo. Smlouvu se SOLARIS BUS & COUCH a Business Advisor nepřipravoval. Okolnosti uzavření smlouvy byly takové, že dostal nabídku, projednal to v Polsku, text smlouvy poslal do Polska a bylo to podepsáno majitelem. Neumí odpovědět na otázku, proč je tato smlouva datována dnem 17. 7. 2008 a je v ní uvedeno Business Advisor a.s. jako zhotovitel, když tato společnost v té době vůbec pod tímto jménem neexistovala. Smlouvy u SOLARIS BUS & COUCH se neantidatovaly. Nemá žádné záznamy ani poznámky o tom, co se s Ing. D. radil. Na jedné straně byla zadávací dokumentace, na druhé straně byl výsledek toho, co dal on na papír, oba si četli zadávací dokumentaci a to, co je na papíře, jestli to odpovídá tomu zadání. Prostě konzultace nad materiálem, který měl v té době kolem 40, 50 stran. V podstatě se jednalo o kompletnost odpovědi na to, co si přeje zadavatel, tzn., konzultace nad papíry. Spolupráce s Business Advisor není rozvázána, ta smlouva, pokud se nemýlí, byla uzavřena na nějakou časově omezenou dobu. Když to bylo zahájeno nějakou zakázkou a po ukončení té zakázky, neměli důvod spolu konzultovat, a v okamžiku, kdy přišla nová komplikovaná

soutěž, tak se obrátil na p. D. V tuto chvíli již poradenství od p. D. nedostává. Smlouva se ukončila v r. 2015. Protože v tu chvíli nebyly důvody pro to, že by měli komplikované soutěže a on p. D. nevyhledával, protože je ta situace, kdy on žije v izolovaném prostředí a ví, co se kolem této záležitosti udává. Neví, kdy jim naposledy Ing. D. fakturoval, smlouva nebyla sepsána s nimi, ale s polskou společností. Pokud ví, tak samotná spol. SOLARIS CZECH spol. s r.o. a Ing. D. nebo Business Advisor smlouvu neměli. Měli jednu záležitost, která byla řešena, týkala se spol. Komet, smlouva byla uzavřena tak, že byla uzavřena rámcová smlouva na spolupráci a potom jednotlivé prováděcí smlouvy. O vztazích Ing. D. a bývalého jihočeského hejtmana Z. nic neví. V současné době nemá SOLARIS žádného podobného poradce na veřejné zakázky. Neví, na základě čeho dospěli k závěru o výši odměn za toto poradenství, protože on ho nepodepisoval, není autorem, ani neví, kdo o tom rozhodoval. Smlouva byla uzavřena se SOLARIS BUS & COUCH, oni jsou dceřiná společnost, která je nezávislá. Neví ani nic o vlivu Ing. D. na DPO. Při tom, když dojednávali to poradenství, nepadla z jeho strany zmínka o tom, že je schopen v dopravním podniku něco zařídit, ovlivnit, aby soutěž byla vypsána tak, že ji SOLARIS vyhraje. 30 let pracoval v dopravním podniku, takže kdyby nějakou tu informaci extra nutně potřeboval, možná by si cestu našel sám. V přípravném řízení odmítl vypovídat, protože vůbec netušil, o co se jedná, byl předvolán hned druhý den po tom, co tam skupina policistů naběhla, dostal vyzvání, aby se dostavil na určité místo, ale neměl tušení, o co se jedná, takže se obával, že si může něčím uškodit. Když neví, proč se celá ta záležitost děje. Možná z nějakého vnitřního strachu, ale neví, neměl představu o tom, co dnes už ze sdělovacích prostředků a tisku ví. Kryštofa F. zná, byl prokuristou firmy SOLARIS BUS & COUCH, p. O. je spolumajitelkou, p. Pavel K. je členem představenstva. Helena Krystyn W. byla členkou představenstva. Tyto osoby zná, měl s nimi kontakt. O spol. Business Advisor a.s. se s nimi nebavil. Možná, že v té společnosti řeší mnohamilionové poradenské smlouvy, ale neřeší je oni s ním. Byla to smlouva, kterou uzavřel SOLARIS BUS a on pouze dostal pokyn, že té smlouvy může využívat. Je to společnost, která má 2500 zaměstnanců, takže je tam problém, aby se nějak všechno konzultovalo se všemi.

271. **Výpověď tohoto svědka však soud nepovažuje za pravdivou, odpovídající skutečnému průběhu událostí. Nelze pominout, že svědek, který „se neměl čeho bát" v přípravném řízení odepřel vypovídat a obecně se vyjadřoval teprve u hlavního líčení, kdy měl dostatek času zvážit svou výpověď tak, aby byla v kontextu s podepsanými smlouvami a fakturací. Nicméně pro nepravdivost jeho výpovědi a účelovost smluvního vztahu svědčí právě antidatace smlouvy, když smlouva je datována dnem 17. 7. 2008, neboť v uvedené době se spol. Business Advisor jmenovala HAPPY SUMMER a také Ing. P. nebyl členem představenstva.** *(pozn. soudu: podrobné hodnocení obchodního případu je pak provedeno u vyhodnocení listinných materiálů)*

272. **Svědek Ing. Martin K.**, zaměstnanec spol. VAE CONTROLS s.r.o., u hlavního líčení dne 18. 10. 2017 (č. l. 20715/sv. 67 – č. l. 131 zvláštního svazku) vypověděl, že Ing. Martina D. zná z médií a asi ze dvou schůzek. Spol. Business Advisor přímo nezná, jen z doslechu. Obž. Břetislava P. a ostatní obžalované také nezná. Ve VAE CONTROLS pracoval v letech 2005-2011 jako obchodně technický manažer. Pokud ví, tak spol. VAE CONTROLS s.r.o. s Business Advisor a.s. měli smlouvu, která se týkala technické pomoci nebo zpracování nabídky pro nějaké elektropráce na letišti v Ostravě. *(pozn. soudu: možná souvislost viz. výpověď svědka Miroslava F. – zmínka o koni Martina D. na letišti)* Pokud ví, tak spol. Business Advisor pro ně měla připravit komplexní nabídku. Myslí si, že ji připravila. Z jejich společnosti jednal s Business Advisor a.s. spolumajitel firmy Ing. Leo M. Neví, jak byla stanovena cena, ale ví, že se Ing. M. ptal a ten zmiňoval částku přibližně 1,5 milionu Kč. Neví, kdo měl na starosti technickou část nabídky, kterou měla provádět jejich firma. Business Advisor a.s. konzultovala s Ing. M., co má být v technické nabídce, jestli jsou schopni to dodat a za jaké ceny. Z doslechu ví, že hodnota zakázky byla kolem 120 milionů Kč. Cena 1,5 milionu Kč mu připadala adekvátní, neví, zda to bylo plnění s DPH nebo bez DPH. Nezkoumal, jestli Business Advisor měli oprávnění provádět takovou činnost, s touto obchodní akcí neměl nic společného.

Z přítomných osob v jednací síni poznává Ing. D. Pokud byly předestřeny rozpory s jeho výpovědí z přípravného řízení (č. l. 2407/sv. 9), kdy uvedl, když měl popsat spolupráci na předmětné zakázce, tak uvedl, že Ing. P. a možná i další pracovníci Business Advisor, ale to neví, k nim občasně docházeli, pracovali samostatně v zasedací místnosti nebo v kanceláři Ing. M. Ing. M. jim dokonce zpřístupnil počítač a Business Advisor si od nich vyžádali dokumenty, které byly nezbytné ke kompletaci zakázky, jako např. výpis z obchodního rejstříku apod. Tendrovou dokumentaci zpracovávali ve třech základních etapách, první byla ukončena přibližně v březnu 2011, kdy se úspěšně kvalifikovali pro tuto zakázku. Druhá etapa byla ukončena cca v červnu 2011, kdy předložili nabídku, nicméně kraj výběrové řízení zrušil, ale není si jist, zda použil správný výraz pro to zrušení, a vypsal nové výběrové řízení, které proběhlo cca v říjnu nebo listopadu 2011. A dále uvedl, že z Business Advisor se setkal pouze s Ing. P. a jednal s ním 2x až 3x, k čemuž svědek uvedl, že pokud v přípravném řízení na policii vypověděl, že se 2x až 3x setkal s Ing. P. a dnes řekl, že Ing. P. nezná a že se naopak setkal s Ing. D., tak to musí být nedorozumění v tom směru, že se spletl na policii. Takže Ing. P. nikdy neviděl, s p. D. mluvil 2x až 3x. S Ing. D. se jednalo o technické schůzky, kdy mu dával nějaké firemní dokumenty typu výpisy z obchodního rejstříku apod. Neví, jak je možné, že si spletl jméno P. se jménem D., s těmi lidmi nejednal nikdy cíleně a nepamatuje si, co říkal na výslechu před policií, ale vůbec si na p. P. nevzpomíná. Problémy s pamětí nemá. Tehdy nelhal, vysvětlit to není schopen. S těmi lidmi nikdy nejednal dlouho, neseděl s nimi. To, že v přípravném řízení říkal P., a dnes D., si vysvětluje jen tak, že se spletl. Pokud v přípravném řízení na dotaz vyšetřovatele uvedl, že si nevybavuje, jak p. Ing. P. vypadal, a dnes říká, že je to p. D., je to proto, že Ing. D. viděl několikrát v televizi, takže ho zná z televize. Policii po výslechu nekontaktoval s tím, že se spletl, protože si toho nebyl vědom. Nabídky do výběrových řízení si nechávají zpracovávat externě v jednotkách případů ročně. Jeho poradcem v takových případech bývá např. p. Nigel J., ten je z Velké Británie, nebo Obara K., což je Čech. P. Nayvl J. působí jako fyzická osoba, p. Obara X. má firmu v Praze, nepamatuje si však, jak se firma jmenuje. Dále je to firma Gas Oil na Slovensku. S těmito firmami pracuje 5 až 10 let. Nedokáže vysvětlit, z jakého důvodu mu neposkytli poradenství v tomto případě. Pokud mu bylo státním zástupcem předestřeno, že byla zajištěna kompletní výpočetní technika Business Advisor a Ing. D. a listinné důkazy, a není zde jediná stopa po tom, že by Business Advisor pro něj prováděl 10 až 11 měsíců takovou práci, jakou popisuje, tak k tomu uvedl, že to neumí vysvětlit, protože s Ing. D. ani s Business Advisor nikdy nejednal. Pouze jim poskytl to, o co byl žádán. Tu nabídku přesně nezná z hlediska obsahu, ale podle jeho zkušeností by ve VAE CONTROLS muselo zpracovávat takovou nabídku 5 lidí po dobu 2 až 3 měsíců. Ve firmě se zabývají přípravou nabídek do veřejných zakázek pracovníci obchodního oddělení, k nim patří on plus 4 další kolegové a vedení firmy. Pokud ví, tak potom už s Business Advisor nespolupracovali, neví, z jakého důvodu. Neví, jakým způsobem byla uzavřena smlouva s Business Advisor. Neví o tom, že podpis na smlouvě Ing. P. je padělán. Z letiště Mošnov nezná nikoho, jméno Ing. Š. mu nic neříká. Neví nic o vztazích Ing. D. k Mošnovskému letišti. Nezná ani Miroslava N., Lumíra P., Simonu P. a Adama R.

273. **Výpověď tohoto svědka pak soud rovněž nepovažuje za popis prožitých událostí, a to zejména s ohledem na zásadní rozpor v totožnosti osoby, se kterou jednal, kdy v přípravném řízení tvrdil, že jedinou osobou, se kterou se setkával, byl Ing. P., a u hlavního líčení sdělil, že to byl Ing. D. I obsahově je popis jeho událostí vzhledem k poměrům spol. Business Advisor jednoznačně vyloučena. Podle tohoto svědka měla spol. Business Advisor připravit komplexní nabídku, k čemuž však Business Advisor neměla jakoukoli kvalifikaci, a to ani v osobě Ing. P., ani v osobě Ing. D. I podle hodnocení samotného svědka takovou nabídku by zpracovávalo v jejich firmě 5 lidí po dobu 2 až 3 měsíců. Business Advisor takovou kapacitu neměl a nikdy mu ani nebyla spol. D. & partneři v takovém rozsahu naúčtována. A stejně jako v ostatních případech, jedná se o první a současně poslední smlouvu VAE CONTROLS s Business Advisor. Smlouva se týká veřejné zakázky s krajskou dotací, cena se jeví buď nepřiměřenou rozsahu prací na nabídce, a VAE CONTROLS nevyužil svých obvyklých poradců a je tak zřejmé, že ani**

v tomto případě deklarované práce pro VAE CONTROLS spol. Business Advisor nemohla provést a ani je neprovedla. *(pozn. soudu: podrobné hodnocení obchodního případu je pak provedeno u vyhodnocení listinných materiálů)*

274. **Svědek Bohuslav D.**, majitel spol. D. lesy, sady, zahrady s.r.o., u hlavního líčení dne 18. 10. 2017 (č. l. 20723/sv. 67 – č. l. 135 zvláštního svazku) uvedl, že Martina D. zná, má k němu obchodní vztah. Měli spolu spolupráci někdy před 12 a 13 lety, kdy vlastnil cihelnu v Hlučíně, měl tam nějaké zalesňovací nebo jiné povinnosti, které zadával jejich firmě. Nějakým způsobem je kontaktoval, detaily si nepamatuje. Spolupráce proběhla v normálním režimu, udělali to, co bylo zadáno. Poté byla druhá spolupráce, která se odvíjela od toho, kdy při nějakém účtování si povídali o tom, co firma, co dělá, jak dělá, a on jim poskytl nějakou radu, která proběhla stylem, když vám to vyjde, tak mi z toho něco dáte. A oni mu pak celé 4 roky co to realizovali, protože ta rada přispěla k tomu, že se k té práci dostali, nějaká procenta z toho poskytovali na základě smlouvy a faktury. Z dalších obžalovaných zná pouze Ing. Břetislava Č., jsou v podstatě sousedi. Zná rovněž spol. Business Advisor, další obžalované nezná. Jen u spol. Vostav Morava ví, že je to společnost, ve které figuruje Břetislav Č. Jejich společnost D. lesy, sady, zahrady s.r.o., dříve fyzická osoba, jde o rodinnou firmu, která má 25 zaměstnanců, provádí údržbu zeleně, lesnickou činnost, školkařství, a z toho se odvíjela i spolupráce v cihelně a okolí cihelny. Když s Ing. D. seděli při nějakém uzavírání, tak se začali u kafe obecně bavit a z toho vyplynulo, co dělají a jak dělají. Ing. D. se ho ptal, jestli ví o tom, že je vyhlášeno výběrové řízení na údržbu Poruby a ví, že mu říkal něco v tom smyslu, že o tom ví, ale že se tam nemohou přihlásit, protože to výběrové řízení bylo nastaveno parametrově tak, že oni patří mezi ty větší firmy a nedokázali naplnit tzv. reference, a on říkal něco v tom smyslu, že by jim uměl poradit, a že když by jim to vyšlo, tak mu z toho něco dají. Na základě toho mu poradil, že se někde doslechl, že spol. Marius Pedersen by se tam o to ucházela, tak na základě toho je kontaktoval v Hlučíně, bylo to velmi rychlé, protože to oběma stranám vyhovovalo, oni měli stroje, lidi, zkušenosti, Marius Pedersen měl zase reference a peníze a poměrně vysoké jistiny. Domluvili se, že do té zakázky půjdou jako jejich subdodavatelé, a když potom uspěli, tak 4 roky realizovali práci v Porubě, byla to čtvrtina zakázky. Fakturace mezi nimi a Ing. D. byla zezačátku na dobré slovo, ale když ta akce proběhla, byl z toho úspěch, bylo jasné, že 4 roky by z toho měla být práce, tak se sešli a domluvili si pravidla. Byla tam nějaká smlouva, kterou si policie vyžádala. Na základě toho mu měsíčně dávali podíl, tuší 5 % z té fakturace, a bez té jeho rady by oni stáli mimo, nedokázali by se přihlásit. Neví, mezi kým probíhala fakturace těch 5 %, zda mezi nimi, p. D., nějakou společností, je to v té smlouvě, každé ty faktury, všechno tam je. Probíhalo to stejným způsobem od prvního okamžiku do poslední faktury. Mělo to jasný režim, kdy někdy třeba zapomněli, tak zavolala p. účetní nebo sekretářka od p. D. a upozornila na to, že tam je ta měsíční fakturace. Před tou veřejnou zakázkou na údržbu zeleně v Porubě v r. 2008, se předtím na údržbě zeleně v Porubě nepodíleli. Tyhle zakázky se periodicky soutěží, takže tam dělali někdy v r. 1994, 1995, ale tenkrát to bylo rozděleno celkem logicky mezi několik menších firem, bylo to daleko jednodušší. Takhle to bylo tak, že oni se hlásí do spousty výběrových řízení, dělají spousty nabídek, v podstatě několik denně, a to byl jeden z těch případů, nic mimořádného. Městský obvod Poruba zadal takové podmínky na referenci, že i jejich firma se té zakázky nebyla schopna účastnit proto, že ta logika vychází z toho, jak obecně ve státě podnikání funguje. V té době byl trend, a pořád má dozvuky, že z nějakých důvodů je třeba vytěsnit menší firmy. Jsou soutěže, které se soutěží celorepublikově nesmyslně a ten vítěz to potom přeprodává, a tak to bohužel funguje. On v tom logiku nevidí, ale ví, že by to mělo fungovat jinak. Starostou městského obvodu Ostrava-Poruba byl tehdy Miroslav N. Nikdy předtím, než byl osloven nabídkou Ing. D. na to, že by mohl dělat subdodavatele spol. Marius Pedersen a.s., nedělal nikdy žádné práce pro Marius Pedersen. Marius Pedersen a.s. nedělala výběrové řízení na své subdodavatele, to se nedělá. Jestli měli nějaké srovnatelné nabídky, to neví, ale oni se domluvili poměrně rychle, jednoduše, protože si měli co nabídnout. Nedokáže říci, jak se lišila cena, za kterou Marius Pedersen poskytoval službu městskému obvodu Poruba, od ceny, za kterou to dělali oni. Nepamatuje si už ani, kolik měli za m², ale myslí si, že tam byl nějaký minimální rozdíl, protože taková byla dohoda. Je zvyklý, že když

s někým udělá dohodu a funguje to, tak se v tom nehrabe. Kromě Marius Pedersen a.s. tam byl určitě ještě nějaký jiný uchazeč o tu veřejnou zakázku, ale neví kdo. Oni dodali to, co oni potřebovali, protože tam se dodává např. strojní vybavení a to, co ta firma jakoby obnáší, ty různé reference, a tím jejich úkol skončil a potom se dozvěděli, že uspěli. Ing. D. mu neposkytoval žádné jiné poradenství ani nabídky v oblasti veřejných zakázek. Prostě to tak vyplynulo z té situace, že oni pro něj pracovali, a že si chvíli povídali. Pokud se týká té zakázky v Porubě, tak tam tenkrát byli, už přesně neví, 3 subjekty. Marius Pedersen, který byl nositelem zakázky a měl 2 subdodavatele, to byli oni a firma Graseko. Graseko se nestaral o ten zbytek, Marius Pedersen tam měl své stroje a lidi, oni pouze neměli kapacity na to, aby to obsáhli, pro ně to byla tady v této oblasti první zakázka a oni tím, že jsou velká firma, tak to měli jednodušší z hlediska těch referencí, ale kapacity na to vybudované neměli, takže ví, že to byl výstřel, že zkoušeli, jestli uspějí, jak to půjde, tak jim to vyhovovalo, že část se bude dělat v subdodávce a část se jako by mezitím naučili. V Porubě se o údržbu zeleně soutěží co 4 roky, od té doby, co skončila ta 4letá zakázka v r. 2011, 2012, probíhá třetí výběrové řízení, dávali tam úplně stejnou cenovou nabídku, myslí si, že drželi i cenu, prostě to fungovalo. Sami se neúčastnili, protože by to zase nedali, ale nebyl to důvod měnit, všem to vyhovovalo. Takže uplynula 4letá doba, skončila smlouva, domluvili se, že to zkusí znovu, a protože ten, co to dělá, je vždy znevýhodněn, protože cena je známá, přišel potom někdo, kdo dal ještě nižší cenu. Oni se domluvili na tom, že ta cena je na té udržitelné úrovni, pokud chtějí dělat kvalitu, tak to snížit nejde, nechtěli to podbíjet cenou. Každý obor se dá, je hranice, kde se dá dělat kvalitu, a pak už se to začne nějakým způsobem šidit, a to nechtěli, nebyl důvod to hrotit. Nechce spekulovat o tom, proč Marius Pedersen a.s. si sám nevytvořil svůj subdodavatelský tým. Měli svůj tým svých zaměstnanců. Ta zakázka jako celek byla funkční, všem to vyhovovalo, zkusili to, a navíc věděli, že bude velký tlak na cenu a moc ambicí si nedělali. Neví, pokud se týká té provize, co platili Ing. D., neví, o jakou částku se v souhrnu jednalo, ale jde to spočítat. Bylo to tak, že jak kupuje naftu nebo platí zaměstnance, opravuje stroje, tak to byla jako jedna z nákladových položek a vycházelo jim to, nebyl důvod nad tím mudrovat.

275. **V daném případě je pak nutno konstatovat, že tato zakázka a obchod se liší od skutků, které jsou předmětem obžaloby. Nejde o poradenskou či kontrolní smlouvu se spol. Business Advisor, ale o smlouvu o zprostředkování se spol. D. & partneři. Nicméně ani zde se s ohledem na obsah listinných materiálů nelze vyhnout podezření ze simulace právního titulu u prováděných plateb s ohledem na jakousi nadstandardní výši odměn pro zprostředkovatele, který de facto nebyl ani zprostředkovatelem, ale pouhým poradcem, a jehož odměna se v podstatě rovná čistému zisku společnosti z této zakázky.** *(pozn. soudu: podrobné hodnocení obchodního případu je pak provedeno u vyhodnocení listinných materiálů)*

SVĚDCI K ZAKÁZKÁM MĚSTSKÉ NEMOCNICE OSTRAVA

276. **Svědek MUDr. Tomáš N.**, ředitel Městské nemocnice Ostrava v letech 2010-2014, u hlavního líčení dne 8. 1. 2018 (č. l. 21079/sv. 69 – č. l. 143 zvláštního svazku) vypověděl, že obž. Ing. Martina D. zná, nemá k němu žádný vztah. Ing. D. přivedl do nemocnice tehdejší náměstek P. s tím, že Ing. D. má firmu a může jim nabídnout nějaké finanční služby, poradenské, něco takového. Neví přesně, o jaké finanční služby se mělo jednat. V rámci svého pracovního působení se s Ing. D. stýkal, byl za ním párkrát v nemocnici, ale většinou se jednalo o zdravotní problémy jeho příbuzných, kteří u nich leželi, ale nejednalo se o nic, co by se týkalo chodu nemocnice, že by mu něco radil, nebo si klad nějaké podmínky, to ne. Říkal, že je Ostravák a že mu na nemocnici záleží s tím, že je lobbista a má kontakty napříč politickými stranami dejme tomu v Ostravě. Tyto své kontakty mohl uplatnit třeba při schvalování rozpočtu, ale to on neví, u žádných těch jednání nebyl. On po něm nežádal žádné navýšení rozpočtu nemocnice, žádné příspěvky nebo potlačení rozhodnutí o tom, že nemocnice dostane více peněz na nějaké projekty, ani nic takového. Co se týče personálního složení zaměstnanců nemocnice, tak v jednom případě se Ing. M., tiskový mluvčí, a p. Ing. D. nějak nepohodli a Ing. D. navrhoval, aby zrušil jeho pracovní poměr, ovšem tak se nestalo. P. M. byl odejit až po několika dalších měsících, a to proto, že jevil velké sklony

k požívání alkoholu na pracovišti a práci, kterou měl odvádět, neodváděl tak, jak si představovali. Kromě p. M. po něm nechtěl, aby někdo v nemocnici nepracoval, nebo naopak pracoval, či aby někoho vyhodil. Ing. D. se nezajímal také o žádná výběrová řízení nebo něco takového. Z ostatních obžalovaných zná Tomáše D. a Romana G., nemá k nim v podstatě žádný vztah. Poznali se při práci v Nemocnici v Novém Jičíně, kdy krajský úřad a spol. AGEL dohromady provozovali komplexní onkologické centrum a p. D. a p. G. byli zástupci spol. Martek Medical. Nevzpomíná si, zda zná Ing. Břetislava Č. z Vostav Morava. Petra G. nezná. Spol. Vostav Morava realizovala v městské nemocnici nějaké stavební zakázky, hemodialýzu a plicní oddělení. Business Advisor a Břetislava P. nezná. S Ing. D. nemá spojenu žádnou poradenskou společnost. Ví, že Ing. D. a p. P. se znali, ale jak, to neví. Ing. D. nikdy nebyl přítomen na žádné jejich poradě. V době, kdy byl ředitelem městské nemocnice, s Ing. D. neměl konflikt. Pokud jde o znalosti městské nemocnice, těch procesů v době, kdy se s Ing. D. znal, tak neví, jakou znalost městské nemocnice Ing. D. měl, ale žádnou hlubokou, a to ani nešlo. Stýkal se s ním ad hoc podle potřeby. Ing. D. za tu dobu, co se setkávali, mu nic nezajistil. Setkával se s ním hlavně kvůli tomu, že dlouhodobě u nich ležel jeden jeho příbuzný a řešili ty věci kolem toho. Neví, zda v městské nemocnici probíhaly nějaké energetické audity či co to bylo. Neví nic ani o zájmu Ing. D. na těchto auditech. Nebyl nikdy přítomen tomu, že by Ing. P. nebo Petr Š. sdělovali Ing. D. nějaké informace o jejich poradě mezi nimi třemi. Jméno L. mu nic neříká. Na poradách primářů jsou projednávány ekonomické otázky městské nemocnice, hlavně se projednávaly výsledky hospodaření jednotlivých oddělení primariátů. Neví nic, o zájmu Ing. D. na poradách primářů, na zápisech z porad primářů, neví o tom, že by Ing. D. nemocnice poskytovala nějaké interní materiály z porad týkající se hospodaření. Za jeho působení jako ředitele městské nemocnice byla spotřeba zdravotnického materiálu zveřejňována na primářských poradách v rámci hodnocení jednotlivých oddělení, tzn., hodnocení jejich zisku či ztráty. Pokud jde o spolupráci městské nemocnice se spol. SELLER Moravia, tak tato společnost procesovala některé veřejné zakázky. Jméno Romana T. zná, tuší, že jde o ředitele spol. SELLER Moravia. Tato společnost byla na administraci veřejných zakázek doporučena jednak zástupci města, jednak zástupci kraje, protože tato společnost dělá nebo procesuje výběrová řízení i pro některé krajské nemocnice. O vztazích spol. SELLER Moravia a Ing. D. nic neví. Podrobnosti o přípravách veřejné zakázky na rekonstrukci traumatologie nezná. Neví o okolnostech, za jakých se připravovala zakázka na rekonstrukci plicního oddělení, ani o přípravě veřejné zakázky na dodávku zdravotnického materiálu pro arytmologii a intervenční radiologii. To procesovala právě spol. SELLER Moravia. Kromě městské nemocnice působil v managementu Nemocnice v Novém Jičíně, šlo o krajskou nemocnici. Neví, zda v Nemocnici v Novém Jičíně se za jeho působení soutěžil nákup zdravotnického materiálu, ale myslí si, že už byl vysoutěžen. Pokud jde o důležitost zakázky na dodávku zdravotnického materiálu pro arytmologii a intervenční kardiologii, tak šlo hlavně o to, aby koupili levně a kvalitně. Neví, jak náročná je příprava takové veřejné zakázky. Nikdy to nedělal. Pokud ze sdělení městské nemocnice ze dne 13. 1. 2015 (č. l. 16260) vyplývá, že na přípravu této veřejné zakázky neposkytla žádnou součinnost a není schopna uvést jediného zaměstnance městské nemocnice, který by na této zakázce participoval, a smlouva se spol. SELLER Moravia byla uzavřena dne 23. 3. 2012 a zakázka byla zveřejněna již dne 26. 3. 2012, uvedl, že by si to dokázal představit pouze tak, že by tato společnost dělala stejnou zakázku pro jinou nemocnici. Neví, jakým způsobem bylo dospěno k předpokládané ceně u této veřejné zakázky. Když se podepisovala smlouva, tak se zabýval tím, kdo v té veřejné zakázce vyhrál a za jakých podmínek. Když vyhodnocovali úspory, které byly prokazatelné, tak s výsledkem veřejné zakázky byl spokojen. Pokud mu bylo předestřeno, že z ekonomických podkladů, které zaslala městská nemocnice, vyplývá, že Martek Medical měla zakázku na 3 roky, vyhrála ji s nabídkovou cenou 87 816 324 Kč, ve skutečnosti však již během dvou let vyčerpala celou tuto cenu a nedošlo tedy k žádným úsporám, uvedl, že se domnívá, že k úsporám došlo. Není ale ekonom ani obchodník, aby mohl vysvětlit, jak je to možné. Ta první zakázka, kdy se materiál pro arytmologii vypisoval tímto způsobem, předtím se to nedělalo nijak. Arytmologie byla v podstatě v plenkách, začínala. Lékaři nemocnice se to učili v Brně, k nim do nemocnice jezdili brněnští kolegové. V podstatě se

to rozjíždělo. Když přišel pacient, potřeboval nějaký materiál, nějaké pomůcky, objednávalo se to přes sklad. Nedokáže říci, zda se objednával kus po kuse nebo najednou více se to bralo z nějakého nemocničního meziskladu. Poté, co skončil v r. 2014 jako ředitel, v městské nemocnici již v žádné manažerské funkci nepůsobil a neví, v jaké podobě je tento typ materiálu nakupován v současnosti. Po předestření některých SMS zpráv pak uvedl, že pokud po něm Ing. D. křičel a pokud mluvil z cesty, tak to bylo patrně pod vlivem alkoholu, ale to neví, jsou to jen jeho domněnky. Ing. D. ho nikdy pod vlivem alkoholu nenavštěvoval. Pod vlivem alkoholu to zmínil proto, že se to nějak o něm obecně vědělo. S policejním ředitelem Tomášem T. se zná, neví však o žádné schůzce, na které by s Tomášem T. řešili nějakou věc, která by zajímala Ing. D. V Nemocnici v Novém Jičíně ukončil své působení, protože vyhrál výběrové řízení na ředitele Městské nemocnice Ostrava. V té době, kdy odcházel, byla Nemocnice v Novém Jičíně stále krajskou nemocnicí. Na jeho odchodu z Nemocnice v Novém Jičíně do Městské nemocnice Ostrava neměl Ing. D. žádný podíl. Neví o tom, že by nějak ovlivňoval výběrové řízení, ani ho nepřemlouval k účasti na výběrovém řízení. V současnosti nemá s Ing. D. žádné vztahy. Ing. D. s ním nikdy neřešil podmínky jakéhokoli výběrového řízení v nemocnici a ani otázku případného vítěze. Městská nemocnice v době jeho působení měla plán výkonu v oblasti arytmologie nebo intervenční kardiologie. Podklady si určovali jednak samostatní lékaři, kteří pracovali s těmi přístroji, jednak oddělení zdravotních pojišťoven a oddělení rozboru analýz. Na tyto výkony měla nemocnice se zdravotními pojišťovnami dodatky. Myslí si, že počty implementovaných přístrojů se zveřejňovaly do národních zdravotních registrů. Neví o tom, že by za jeho působení byly nějaké veřejné zakázky předmětem šetření Úřadu pro hospodářskou soutěž nebo policie. Vyslýchán na policii byl v souvislosti s jinou zakázkou, už si nepamatuje, o kterou šlo, ale šlo o výsledek auditu, který u nich probíhal a magistrát pak podal trestní oznámení, ale policie to odložila. V souvislosti se zakázkou na dodávku zdravotnického materiálu na něj nebyl nikdy činěn žádný nátlak, nebyla mu nabízena žádná výhoda, aby do té zakázky, nebo do její přípravy či vyhodnocování nějak intervenoval. Ing. D. mu v souvislosti s jeho působením v nemocnici za splnění nějakých jeho požadavků, přání, nikdy neslíbil žádný finanční či majetkový prospěch ani žádnou protislužbu. Nezaznamenal jakýkoli problém v souvislosti se zadáním nebo realizací veřejných zakázek na stavební práce, které prováděla spol. Vostav Morava.

277. **Výpověď svědka MUDr. Tomáše N., ředitele nemocnice, tedy nepřinesla objasnění vlivu Ing. Martina D. na chod této instituce, nicméně s ohledem na některé sporné momenty týkající se zejména nevysvětlených obsahů rozhovorů nemůže mít ani charakter vyviňující. Nelze pominout i citované hovory o propuštění tiskového mluvčího nemocnice Jiřího M., obsah citovaného rozhovoru ze dne 7. 9. 2012 v 17:06:23 hod. (č. l. 4871/sv.17). Rovněž hovory týkající se svědkyně Evy P. a jejího invalidního důchodu pak naznačují, že vztah mezi Ing. D. a MUDr. Tomášem N. byl na bližší úrovni, než sám svědek připouští. Byť soud připouští i variantu, že svědek ve vztahu k Ing. D. mohl postupovat tím způsobem, že pouze předstíral zájem a součinnost a následně nic ve prospěch žádosti Martina D. neučinil. Nicméně i tento způsob jednání vůči Martinu D. by naznačoval, že si svědek byl vědom toho, že jde o osobu, se kterou s ohledem na jeho politické kontakty, zejména s jeho přímou nadřízenou Ing. P. není radno mít nějaký konflikt.**

278. **Svědek MUDr. Tomáš M.,** v letech 2009-2014 náměstek léčebně preventivní péče Městské nemocnice Ostrava, následně po dobu 6 měsíců ředitel nemocnice a od ledna 2015 primář chirurgického oddělení, uvedl, že obž. Ing. Martina D. zná, byl mu představen někdy kolem r. 2011 nebo 2012. Obžalované Břetislava P., Jaroslava K., Jiřího H., Business Advisor a PRAGOIMEX nezná. Obž. Tomáše D. osobně nezná, obž. Romana G., Břetislava Č., Perfect Distribution a Vostav Morava zná, Petra G. zná jen povrchově, měli spolu snad jedno jednání. V době protiprávního jednání byl i zastupitelem Statutárního města Ostravy, což hrálo poměrně významnou roli v tom, že o těch aktérech věděl i z hlediska práce na zastupitelstvu, ale dnes už neumí přesně říci, kde je dělící linie zastupitelstva a městské nemocnice, protože se mu to časem

prolínalo. Ví, že hodně věcí má zprostředkovaných, že takto se o něm mluvilo a on to později vzal za své, tzn., že informaci typu, že tiskový mluvčí Jiří M. je člověk Ing. D., to byla informace, kterou on akceptoval, vsákla do něj, ale neměl ji podloženou žádnými fakty. Pokud může říci, vnímal, že p. M. je člověk, který nějakým způsobem je s ním spjat, nicméně pracoval tam asi jako externí pracovník na pozici tiskového mluvčího, jeho rolí bylo tlačit dopředu projekt, který byl projektem, pro který on sám plédoval, což byl projekt centra chirurgických oborů. Tam vnímal, že byla snaha ten projekt tlačit mediálně, dostávat ho do povědomí zastupitelů, protože městská nemocnice ho tenkrát i dnes potřebuje a po 4 letech nemá a dalších 7 let nebude mít a v té době on sám cítil, že ta ingerence by tam mohla být. Pokud jde o p. D., vzhledem k tomu, že on sám nasál tu atmosféru, že se Ing. D. tam pohybuje, že má nějaké vazby, že je to, čemu se říká lobbista a že mu byl představen v přítomnosti náměstkyně P. někde v budově ředitelství, tak z tohoto pohledu potom akceptoval to, že nějakým způsobem ingeruje do chodu a do toho, že chce v té nemocnici něco ovlivnit. Nicméně reálně on z pozice náměstka léčebně preventivní péče, a když se na to s odstupem dívá, tak nemůže říci, že by tam byly nějaké reálné ingerence, které by zasahovaly. Ví, že určitě se snažil ten mediální obraz nemocnice podpořit možná prostřednictvím p. M. tak, aby se v Ostravě začala nemocnice vnímat jako organizace s obrovským vnitřním dluhem. Vzhledem k tomu, že v r. 2014 po dobu 6 měsíců seděl na židli ředitele, viděl, jaké množství lidí každý týden, každý den, tou ředitelnou prochází, každý se svými zájmy, emocemi, tužbami a něčím, tak musí říci, že to, co se dělo předtím, protože byl na pozici toho náměstka, tak sledoval v mnohem menší míře, a vyjadřovat se k tomu, jaká byla motivace Ing. D. za nemocnici lobbovat, tak při tak málo četných kontaktech, kdy osobní kontakty s ním měl možná 2 nebo 3, telefonické 3, možná 4, přičemž tyto telefonické kontakty byly o umístění jeho rodinných příslušníků na interně, tak při tomto množství kontaktů se poměrně obtížně může vyjadřovat k jeho motivaci. Sám nezažil, že by Ing. D. nějakým způsobem něco ovlivňoval, co se má činit ať již v ekonomické či zdravotní oblasti. Ale v některých věcech to vnímal, což bylo právě to zmiňované centrum chirurgických oborů, kdy se jednalo o dlouhodobý proces, zcela páteřní pro nemocnici, tam byla evidentní snaha posunout ty věci dopředu, naplánovat, naprojektovat, přichystat to k tomu, aby ta stavba mohla být konečně po dvou desetiletích, kdy se o ní uvažuje, realizována. Což se samozřejmě nakonec nepovedlo. Cokoli však řekne, bude informace, které nějakým způsobem slyšel, četl např. v materiálech, které se rozdávaly na zastupitelstvu Statutárního města Ostravy v r. 2013, přičemž to byl 50stránkový elaborát.

279. Dále uvedl, že centrum chirurgických oborů bylo v podstatě jeho dítě a v podstatě se do nemocnice vracel proto, aby centrum chirurgických oborů vzniklo. Proto se nechal zvolit i do zastupitelstva. Může však zcela jednoznačně říci, že Ing. D. s ním samotným nikdy nejednal o tom, jak si to centrum představuje, jak by mělo vypadat, jak by se mělo financovat, nic takového. První projekt tohoto centra vznikl v r. 2010, vypadalo to nadějně, v r. 2010 došlo ke změně na postu ředitele po jednom roce, zastupitelstvo neschválilo ten první projekt, který byl podle jeho názoru zdaleka nejlepší a je pro město a nemocnici klíčový. V r. 2011 se objevila ta situace, že přišel nový ředitel (MUDr. Tomáš N.), udělal z něj náměstka pro léčebně preventivní péči a chtěl, ať je ten projekt realizován, byť v okleštěné podobě, protože se říkalo, že peněz není dost a v té době byla krize. A tam se začal projekt měnit v horší a tenkrát bylo třeba bojovat o čas, protože existovala možnost, že budou zařazeni do tzv. struktury traumacentra 2. A díky tomu bylo třeba ten projekt co nejrychleji tlačit dopředu, aby z toho Ministerstvo zdravotnictví těch 8 nemocnice v republice do toho dostali, proto se začal ten projekt realizovat, ale posléze se ještě zjistilo, že k tomu potřebují heliport, a proto se to ještě překreslovalo. Dostali se do fáze hotového stavebního povolení někdy v r. 2013, ale už nestačili před volbami v r. 2014 začít s realizací, čímž práce, řekněme 50 lidí po dobu 3 let vyšuměla do prázdna. V tomto směru žádnou osobní schůzku s Ing. D. neměl a nepozoroval ani žádné tlaky z jeho strany. Ani po volbách se jim to nepodařilo prosadit. Původní částka na financování původního projektu byla 900 milionů Kč, po okleštění to bylo nějakých 580 milionů Kč. Domnívá se, že evropské dotace na to žádné neměli jít. Pokud jde o veřejnou zakázku na dodávku zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční

radiologii, uvedl, že všechny veřejné zakázky ve zdravotnictví jsou jakýmsi kompromisem mezi zákonem o veřejných zakázkách, zákonem o poskytování zdravotní péče, který by měl být nadřazen všemu, zákonem o zdravotnické technice a občanským zákoníkem. Připustil také, že někdy se materiál pseudosoutěžil, neboť lékaři ziskových oborů jsou zvyklí pracovat s určitým materiálem, a pokud ho pro pacienty nedostanou, můžou jít pracovat jinam. Zakázka, která je předmětem obžaloby, se však ničím netýkala chirurgie a on k této zakázce ani jako náměstek pro lékařskou péči přizván nebyl a nepodílel se na ní. Pokud jde o stavební zakázky, byl členem jedné z výběrových komisí na otevírání obálek. Na žádný zájem Ing. D. o tyto zakázky nenarazil. Dále k dotazu státního zástupce uvedl, že je nějaký problém se zakázkou pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii, se dozvěděl až z novin. A když se o to začal zajímat aktivně, tak zjistil, že např. kardiologové nechtěli být účastni v té komisi, neví, zda se podíleli na specifikaci podmínek veřejné zakázky, ale asi ano, protože každé oddělení musí dát, s čím chce pracovat, neví, jestli to dobře pochopil, protože se o tom bavil s primářem kardiologického oddělení. Ví, že později proběhlo nějaké jednání s dodavatelskou firmou, které mělo upravit principy zpětného bonusování. Na přípravě zadávacích podmínek se však žádným způsobem na této veřejné zakázce nepodílel, protože to je zcela mimo jeho profesi. Odborně se na tom podílí vždy ten primariát, o jehož materiál ve výběrovém řízení jde. Pokud mu byla předestřena odpověď městské nemocnice ze dne 13. 1. 2015, kdy byl ředitelem, že nemocnice nemá informace o tom, kteří zaměstnanci se na tom podíleli a že zakázku zajišťovala spol. SELLER Moravia, uvedl, že si nedokáže vysvětlit, jaký externí subjekt by dokázal vytvořit zadávací dokumentaci k této zakázce bez součinnosti s nemocnicí. Každá veřejná zakázka musí vycházet z roční spotřeby daného oddělení a z plánu, jak se vyvíjí situace ve zdravotnictví. Zdravotnické přístroje a materiál jdou kupředu a postupy lege artis se tak rychle posunují. Nicméně určité specifikace musí konkrétní oddělení sestavit. Pro sestry ze staničních sálů není problém vyhotovit soupis vykázaného materiálu za poslední 3 roky či rok, to se děje běžně. Ze spol. SELLER Moravia osobně nezná nikoho, ale od r. 2009 ta firma dělala veřejné zakázky pro nemocnice. Byla to doba, kdy se hodně zakázek dělalo přes někoho, potom se zase šlo tou cestou, že se košatila vlastní oddělení veřejných zakázek nemocnic. Nedokáže si však představit, že by firma SELLER Moravia bez součinnosti nemocnice tuto zakázku za 3 dny od uzavření mandátní smlouvy dokázala zveřejnit a připravit veškeré zadávací podklady. Nemyslí si, že by z veřejných zdrojů šlo získat přesně informace o spotřebě konkrétního druhu zdravotnického materiálu městské nemocnice. Nějaké spotřeby z minulosti lze zjistit na základě vykázaných kódů zdravotním pojišťovnám, a to je jediné, co by mohlo být nejblíže pravdě. Zakázkami, které jsou v obžalobě, se jako ředitel nemocnice nezabýval, v podstatě byl jen vydán pokyn, aby po skončení těchto zakázek byla vypsána nová výběrová řízení, a v době, kdy on byl ředitelem, již obě stavby byly dokončeny. Pokud byl dotázán na možné vysvětlení rozdílu mezi minulou spotřebou poptávaných komodit a spotřebou, která byla poptávána, uvedl, že je třeba hodnotit, zda jde o spotřebu kusovou nebo objemovou. Rovněž mohlo docházet k tomu, že pokud byly špatně napsané vyhlášky, tak se nemocnice někdy předzásobila a v následujících letech materiál spotřebovávala, což byla běžná praxe, ale taky to z pohledu zdravotních pojišťoven asi nebylo úplně košer. Pokud pak byl dotázán na vztahy Ing. P. a Ing. D., uvedl, že měl pocit, že Ing. D. mu byl představen v budově ředitelství, několikrát viděl na parkovišti auto, o kterém mu řekli, že je to auto Ing. D. Potom ho jednou viděl vycházet, když šel k ekonomickému náměstkovi, a byla tam i Ing. P. Dále uvedl, že potom k němu dorazil jako k zastupiteli města ten 50stránkový elaborát, ve kterém vše do sebe nádherně zapadalo, a on tedy nyní neumí říci, co je manipulace. Dále zdůraznil, že poté, když odešel z ředitelské funkce, už žádnou manažerskou funkci nevykonával. Od 1. 2. 2015 přišli noví vládcové a teprve potom viděl, co je všechno možné. Takže z toho titulu, co zažil v r. 2015, se dnes musí dívat na r. 2012 a 2013 úplně jinak, než se na něj díval v tom r. 2013

280. **Výpověď svědka MUDr. Tomáše M. tedy poskytla vysvětlení určitý postupů v rámci specifik výběrových řízení u zdravotnického materiálu, aniž přinesla nějaké konkrétní informace pro stíhané zakázky. V obecné rovině pak svědek konstatoval, že obž. Ing. Martin D. se v nemocnici pohyboval, sám jej viděl v přítomnosti Ing. P. a viděl jej vycházet**

od ekonomického náměstka. Svědek také připustil zájem obž. Martina D. o tzv. kostku, tedy centrum chirurgických oborů, a vytváření jakéhosi mediálního obrazu směrem k zastupitelstvu, aby 900 milionovou či 580 milionovou investici profinancovali, přičemž zůstává otázkou, z jakých důvodů tak Martin D. činil, zda tak činil pouze z patriotických důvodů, aby Ostrava měla moderní chirurgické pracoviště *(pozn. soudu: avšak s vědomím, že v Ostravě je i fakultní nemocnice, která kapacitně potřebu složitých výkonů pokrývá)*, **anebo důvodů zájmů svých vlastních, spíše ekonomických, pro což by svědčil fakt, že s MUDr. M., jako otcem myšlenky, o této záležitosti nikdy nejednal, avšak projekt se snažil prosadit právě s ohledem na očekávanou výši investičních prostředků.**

281. **Svědek MUDr. Jaroslav L.**, ředitel Městské nemocnice Ostrava v době od 1. 2. 2015 do 31. 7. 2015, jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení dne 19. 10. 2017 čtena (č. l. 20731/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku – č. l. 3212/sv. 11), vypověděl, že o skutcích, které jsou předmětem obžaloby, se dozvěděl po svém nástupu do nemocnice, kdy v nemocnici probíhal externí audit zřizovatele, tedy Statutárního města Ostravy. Jeho úkolem pak bylo dát věci do pořádku. U Bc. Davida D. byla důvodem jeho odchodu z nemocnice výpověď pro nadbytečnost, neboť došlo ke zrušení obchodního odboru. U Ing. Petra Š. bylo podmínkou jeho nástupu do funkce to, že si sestaví vlastní manažerský tým, proto s ním byl ukončen pracovní poměr dohodou. Již od nástupu do funkce deklaroval, že jeho úkolem není zkoumat, kdo za co může, ale napravit stávající stav zjištěný auditem. Na problémové zakázky se nezaměřoval. Jeho cílem bylo vytvořit novou směrnici k veřejným zakázkám. Týden před svým nástupem byl na výběrovém řízení, následující týden nastupoval do funkce. V této krátké době byl zřizovatelem nemocnice informován o probíhajícím auditu, o problémech v nemocnici s výběrovými řízeními a o poklesu průměrných nákupních cen většiny soutěžených komodit. Zvláště markantní byl tento trend v kategorii velice drahých koronárních stentů, lékových stentů, PTCL balonů a kardiostimulátorů. Pokles těchto cen je trvalým jevem. Současně dochází k poklesu úhrad za tento materiál od zdravotních pojišťoven. Připustil také, že jeden z kardiologů ho upozorňoval na to, že některé materiály lze nakoupit výrazně levněji mimo smlouvu, a některým lékařům se zdál materiál předražený. Rovněž u stavebních zakázek si nepamatuje, že by v souvislosti s nimi řešil nějaké záležitosti.

282. **Tento svědek tedy k trestné činnosti, která je předmětem obžaloby, žádné relevantní informace neposkytl. Pokud jde o jím zmíněné stížnosti na cenu vysoutěženého materiálu, zde je nutno zdůraznit, že soud si plně uvědomuje nutnost důsledně chronologického posuzování cen materiálu k datu podání nabídky do výběrového řízení, když s ohledem na dobu trvání zakázky lze jen obtížně predikovat vývoj, jak u postupu lege artis, tak i přístrojové techniky a jejich cen tak, jak to ostatně ve své výpovědi obecně specifikoval svědek MUDr. Tomáš M.**

283. **Svědek Ing. Petr Š.,** ekonomický a technický náměstek Městské nemocnice Ostrava, u hlavního líčení dne 8. 1. 2018 (č. l. 21087/sv. 69 – č. l. 151 zvláštního svazku) vypověděl, že v MNO působil od 1. 7. 2011 do konce ledna 2015. Pak mu byl ze strany zaměstnavatele zakázán přístup do zaměstnání a byl doma po dobu výpovědní doby a de facto tedy skončil až k 1. 4. 2015. Nastoupil na pozici ekonomického, a v tu dobu i technického, náměstka, od r. 2014 poté, co odvolali ředitele N., tak po dobu asi 2,5 měsíce nemocnici řídil. Pak nastoupil jako ředitel MUDr. M. a v tu chvíli zůstal jen ekonomickým náměstkem až do doby propuštění. Domnívá se, že důvodem jeho odchodu byly audity, které ukazovaly na špatné hospodaření nemocnice, vyšetřovala to policie, nicméně po 2 letech případ odložila s tím, že se chovali s péčí řádného hospodáře. Ing. Martina D. zná, má k němu vztah jako k člověku, který se pohybuje po Ostravě, tzn., byl jim v nemocnici představen jako člověk, který tím, že má poradenskou firmu, takže dokáže spoustu věcí jakoby zařídit, ať už se to týká i prodeje dotačních fondů, na druhou stranu je pravda, že to bylo více o řečech než o skutcích. Podle těch řečí mohl Ing. D. pomáhat v dotačních titulech evropských fondů, kdy se z Prahy mohli dozvědět o něco dříve, než to bylo vyhlášeno, o jaké třeba

centra jde, nebo co ta evropská unie, nebo co ten český stát vypíše. V souvislosti s chodem nemocnice byl takový program, který by Evropská unie vypisovala, a to např. i iktové centrum a bylo tam toho více. Pamatuje si třeba na iktové centrum, což je v podstatě pro neurology, tj. pro lidi, kteří utrpí mrtvičku a pak se po ní léčí, tzn., není to jen samotné vyšetření, ale i následná rehabilitace. Toto centrum bylo také ze strany tenkrát Ministerstva financí výrazně napadáno, kdy se domnívali, že tento program měli předražený, ale po dalších zjištěních se ukázalo, že na koupili třeba CT, tedy počítačový tomograf o 2 miliony levněji než v Karviné a o 1 milion levněji než ve Vítkovicích a nenašli žádné pochybení, takže i z tohoto pohledu neměli problém. V souvislosti s tím, se s Ing. D. mohl setkávat jednou za 3 týdny, jednou za měsíc. Když se potkali, tak se víceméně bavili o těch rozvojových věcech, které by mohly nemocnici pomoct, ale většinou to dopadlo tak, že informace, které dostával od D., tak stejně nedošlo k naplnění těch skutků, protože to někde vyšumělo. Ing. D., jak se později ukázalo, jim byl prezentován jako člověk, který spoustu věcí ví a zná, tak to bylo spíše o tom, že více mluvil, než konal. Neví, proč jim Ing. D. takhle pomáhal, co z toho měl. Poradenská firma Ing. D. se jmenovala D. & partneři. S touto firmou se poprvé setkal, aniž znal Ing. D., protože předtím, než nastoupil do nemocnice, tak dělal na ČEZu, kde docházelo k nějaké transformaci jedné z firem, Energetika Vítkovice se transformovala do ČEZ energetických služeb, a tam zaznamenal nějaký ekonomický posudek nebo rozbor z firmy D. & partneři, takže aniž toho člověka znal, tak když jej potom viděl, tak věděl, že je to člověk, který se zabývá ekonomickým a jiným poradenstvím. Spol. Business Advisor zná pouze z novin. Obžalované Břetislava P., Jaroslava K., Jiřího H. a spol. PRAGOIMEX nezná, obž. Romana G., Tomáše D., Břetislava Č. a spol. Perfect Distribution a Vostav Morava zná. Obž. Ing. Petra G. zná až z novin, ví, o koho se jedná. Když se vypisovalo výběrové řízení na prostředky pro arytmologii a kardiologii, tak řízení se řídilo stálými směrnicemi, které v nemocnici byly. V každé komisi musel sedět někdo za odbornou veřejnost, tedy lékaři, nebo sestry. Když šlo o technickou záležitost, tak někdo z techniků nebo stavař. Pak tam vždycky seděl někdo z právního oddělení, někdo za veřejné zakázky nebo z obchodního odboru, pak tam byl někdo za vedení, za ekonomiku, nebo z oddělení rozboru a analýz. Takže předpokládá, že tato zakázka byla sestavena stejně. Pokud jde o požadavky, co má být dodáno, tak to bylo tak, že pokud to procházelo centrálním skladem, tzn. standardní spotřební zboží do nemocnice, tedy obvazy, rukavice, jehly, injekční stříkačky, tak tam se vidělo, kolik je množství, průměrná cena, protože se to nakupovalo samozřejmě v čase, ceny se na tom trhu vyvíjejí. U specifických věcí, které nešly přes centrální sklad, tak se braly z odborů zdravotních pojišťoven, které evidují výkony směrem ke zdravotním pojišťovnám, protože, ať už jsou to stenty nebo kardiostimulátory, tak každý z nich je placen jakoby zvlášť a je zvlášť zaúčtovaný materiál, tzn., že na tomto odboru získali počty výkonů a cena se zase získávala z Orasu, takže v podstatě to bylo pořád standardní, že se zjistilo za nějaké období předpokládané množství, které nemocnice buď dělala, nebo udělala do budoucna, a cena se zjišťovala z nějakého průměru, byť u tohoto materiálu by řekl, že když ta zakázka byla vysoutěžena, tak ta cena potom padala na základě vyhlášky, nebo na základě cen vyhlašovaných VZP. Podle toho se stanovila předpokládaná cena, resp. Předpokládaný objem pro každou zakázku. Odbor zdravotních pojišťoven je vnitřním odborem nemocnice, jakýmsi fakturačním místem, protože lékař je jediný člověk v nemocnici, který je jakoby fakturant čili fakturují se výkony, nikdo jiný nefakturuje. A toto prochází přes odbor zdravotních pojišťoven, které kontrolují, aby ty lékařské kódy na sebe navazovaly, aby byly smysluplné, a také tam mohl lékař něco zapomenout, nebo tam opačně mohlo být něco jiného. Takže to je odbor, který má kompletní informaci o poskytnuté zdravotní péči v nemocnici a o těch výkonech, které jsou sledované v jednotlivých výběrových řízeních. To je jedna část, a druhá část je centrální sklad, který zase řešil jinou část těchto výběrových řízení. Při vypisování zakázky se museli dívat také na to, kolik výkonů udělali v historii, a každý rok také dochází k dohadování se zdravotní pojišťovnou, kdy zdravotní pojišťovna lpí na svém, aby nezaplatila víc, než je nezbytně nutné, a oni jim zase prokazují, že ty lidi nenechali umřít, že to jsou jejich pacienti, pojištěnci, a že je vyléčili a vrátili zpět do procesu. Takže vždycky to dopadlo nějakým poměrem, nikdy ne na 100 %, ale nikdy ne na 0 %. Nedokáže zcela přesně odpovědět, zda a kdo zpracovával výchozí data pro

SELLER Moravia, protože u té zakázky na arytmologii a kardiologii ty počty a ceny musely dát oni z nemocnice a SELLER Moravia to neměl kde jinde získat. Jediné, co si pamatuje je, že lékaři v době, kdy tam do té nemocnice přišli, tak to byla jedna z největších komodit, která v nemocnici nebyla vysoutěžena, a tím pádem to nebylo z pohledu zákona o veřejných zakázkách správně, tak se zaměřili na tuto poměrně zásadní komoditu. Nedokáže říci, proč se lékaři z oddělení nebo z toho primariátu do toho nehrnuli. Zjišťovali, s kolika firmami byly podepsány smlouvy, nebo se od nich objednávalo, a kolik tam bylo různých dodavatelů. Nebyla nějaká ochota, aby spolupracovali ne na počtech a cenách, tato informace je, ale vůbec na konstrukci celého toho výběrového řízení. Myslí si, že tenkrát se poohlédli do světa, a to výběrové řízení vypsali tak, přičemž se nebaví o počtech a cenách, jako bylo v IKEMu provedeno výběrové řízení, takže obtáhli ty podmínky pro výběrové řízení. IKEM je nejlepší a nejlepší kardiocentrum v republice, takže neměli důvod výrazně se do toho textu zasahovat, ale on sám to netvořil, měl na to lidi. U této zakázky nezaznamenal, že by o ni Ing. D. projevoval nějaký zájem, že by se na ni ptal, nebo něco naopak doporučoval.

284. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že dodávka zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii byla zadána v jednom balíku a ne jako tři zakázky z toho důvodu, že v té době se pohyboval ve zdravotnictví druhým rokem a takový jeden z problémů, který byl ve zdravotnictví, nebo obecně, bylo dělení zakázek. Takže se v podstatě rozhodli, že pokud to bylo pro jeden primariát, byť to byly různé obory, a ony se takhle zakázky sdružovaly v rámci nemocnice, proto se rozhodli tu zakázku udělat najednou. K dotazu, zda dovede vysvětlit, jak to, předpokládané poptávané množství v zásadě neodpovídalo spotřebě městské nemocnice v r. 2011, kdy někdy to bylo 43 %, někdy 320 %, a jak k tomu dospěli, uvedl, že to není výroba triček, tzn., že ti pacienti buď jsou, nebo nejsou. Nebyl u toho, aby počítal výkony, od toho tam nebyl. Pokud oddělení rozboru analýz a oddělení zdravotních pojišťoven zjistilo počty výkonů, tak na základě toho se udělal předběžný objem těch výkonů. Rozdíly u jednotlivých druhů materiálu ve skutečné a předpokládané spotřebě oproti předchozím letům, nedokázal vysvětlit. Dále pak uvedl, že to, že výběrové řízení bylo děláno na 3 roky dopředu, není nic nestandardního, vycházelo se z historie nemocnice. Lékařská věda jde dopředu, mladší pacient dostane lepší materiál, který s ním déle vydrží, starší pacient dostane levnější. Ale to rozhodovali lékaři. Obecně platilo, že pokud lékaři chtěli používat lepší materiály, nemocnice jim v tom nebránila. Pokud by lékaři měli nějaké námitky proti výběrovému řízení, mohli do komise přizvat tzv. přísedící, tzn., že z toho oddělení tam mohl být někdo další, kdo si to celé vyslechl. Neměl hlasovací právo, ale mohl být poradním hlasem pro toho, kdo v komisi byl. Ale domnívá se, že u tohoto řízení žádná nespokojenost s výběrem materiálu, případně s cenou, nebyla. Domnívá se, že po půl roce firma dělala nějaké vyhodnocení efektivnosti cen a byla tam úspora 8 až 10 %. Takže z jeho pohledu ekonomického náměstka to výběrové řízení mělo smysl. Pokud mu bylo předestřeno, že v daném případě předpokládaná hodnota zakázky byla 182 milionů Kč bez DPH, vítězná nabídka Martek Medical činila 87 milionů Kč bez DPH, nicméně z údajů o spotřebě zdravotnického materiálu v letech 2013-2014 vyplývá, že městská nemocnice za tento zdravotnický materiál utratila 55 797 450 Kč a v r. 2014 částku 51 146 186 Kč, tedy v zásadě, že nabídková cena byla vyčerpána již za 2 roky, tak k důvodům tohoto překročení uvedl, že lékařům nezasahovali do práce. Nepamatuje si to přesně, ale předpokládá, že Martek Medical do výběrového řízení nabídl standardní věci za nějakou cenu a v nějakém množství, a z toho asi vycházela ta cena 80 milionů. Ale lékaři, pokud se rozhodnout operovat v dané kategorii, že nepoužijí „Fabii“, ale použijí „Mercedes“, tak prostě použili „Mercedes“ a ta cena tam byla samozřejmě odlišná. Zdravotnictví není opravdu nákup a prodej triček, i v kardiostimulátorech byl zásadní rozdíl, některé stály 150 tisíc, jiné i 300 tisíc, ale je na lékaři, který rozhodne, zda člověku dá strojek za 150 tisíc nebo za 300 tisíc. Zabývali se i nabídkou cen daného sortimentu, protože ty ceny jsou řízeny jednak zdravotní pojišťovnou, tzn., jsou tzv. VZP max, kdy na každý z těch kardiostimulátorů, a není si jistý, zda u stentů, tak tam nějaké ceny na rok vyhlašovány byly, a oni měli vždy efektivní cenu pod touto cenou, ani se jednou nestalo, že by jejich cena překročila cenu, kterou získali od pojišťovny. Pokud mu bylo předestřeno, že z kupní ceny, kterou městská nemocnice uzavřela s Martek Medical,

vyplývá, že tato myslela na situace, kdy ceny rostly, na druhou stranu zde nebylo ustanovení o poklesu ceny, nedokáže to vysvětlit. Z praxe ví, že firma reagovala vždy na snížení cen od zdravotních pojišťovny, a tak to tam bylo vždycky. Jako administrátora zakázky vybrali firmu SELLER Moravia s.r.o. proto, že pro ně už dělala v novojičínské nemocnici a v rámci kraje to byla prověřená spolehlivá firma, která za rozumné peníze byla schopna tu zakázku, nebo jakoukoli zakázku realizovat. Nebyly s nimi problémy, co se týče toho, že by zakázky končily na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nebo že by se někdo výrazně odvolával. Ta zakázka byla natolik velká, a v nemocnici byly možná jen dvě zaměstnankyně, takže z tohoto důvodu zakázky dávali externím firmám, které to uměly zpracovat, aby u těchto zakázek nedocházelo k tomu pochybení, že se někde něco špatně napíše a ta zakázka je pak shozena. Jeho vztahy s Romanem T. byly pracovní, když byla zakázka, tak se setkávali i denně, a když zakázka nebyla, tak se třeba půl roku neviděli. O vztazích p. T. a Ing. D. nic neví. Pokud mu bylo předestřeno, že mandátní smlouva se SELLER Moravia na administraci veřejné zakázky byla uzavřena dne 23. 3. 2012 a již 26. 3. byla vyhlášena veřejná zakázka, uvedl, že vzhledem k tomu, že jim pravděpodobně dodali množství a ceny a víceméně se řešilo jakoby to vlastní tělo zakázky, a ty texty byly opsány z IKEMu, tak neví, proč tam nebyla delší prodleva. Když dostali veškeré podklady, tak to mohli vyhlásit. Dopis nemocnice ze dne 13. 1. 2015, že na zakázce se nikdo z nemocnice nepodílel, nedokáže vysvětlit. Na právníka dr. M. má svůj vlastní názor, ale trvá na tom, že jde o standardní postup, a pokud by se na to nikdo nepodílel, tak by jej zajímalo, kde SELLER Moravia získala ty informace.

285. O přípravě zadávacích podmínek na veřejnou zakázku na rekonstrukci oddělení traumatologie a dialýzy si myslí, že tuto zakázku vlastně už zdědili. To, že se tam bude rekonstruovat, bylo zřejmé ze dvou důvodů. Jednak samotná hemodialýza byla v objektu, který v době, kdy nastoupil do nemocnice, již nepatřil nemocnici, a ty prostory byly poměrně nevyhovující, a už před nimi bylo rozhodnuto, že dialýza se přemístí do objektu, kde sídlila ortopedie a urologie a centrální sterilizace. Velký problém byl s tím, že dialýza oproti stavu, který byl v tom objektu, který nebyl nemocnice, měl výrazně větší nároky a tehdy si vedoucí hemodialýzy uzurpovala celé patro, takže museli zcela nelogicky začít stěhovat centrální sterilizaci se všemi těžkými přístroji do patra. Podle toho řešili tu dokumentaci na rekonstrukci a rekonstrukce se minimálně o rok protáhla, protože se zjistilo, že tam, kde měl být cement, byly pouze naházené pytle s cementem. Takže celá ta budova se musela vystěhovat a vyztužit. Tento problém, ale nebyl vyvolán samotnou zakázkou, ale původní stavbou ze 70. let, která byla postavena tak, jak byla postavena. Neví, kdo pro zakázku stanovoval ekonomickou a finanční způsobilost. K dotazu, zda předtím, než spol. SELLER Moravia zveřejňovala veřejné zakázky, konzultovala zadávací podmínky, nebo s kým konzultovala, tak uvedl, že sice zastával post technického náměstka, ale měl tam v té době Radka C. přes stavařinu a p. V. Takže konzultovat to mohli za jeho přítomnosti, nebo sami s těmito lidmi. Neví, proč při zadávacích podmínkách u veřejné zakázky na rekonstrukci plicního oddělení v porovnání s oddělením traumatologie byly stanoveny přísnější zadávací podmínky přesto, že se jednalo o objemově nižší stavbu. Pokud se zakázky vypisovaly, tak se vypisovaly podle zákona o veřejných zakázkách, a ty stanovovaly nějaká pravidla, která se v čase vyvíjela. Pokud jde o přísnější podmínky na požadavky na obrat společnosti, požadavky na realizaci obdobných zakázek na tu firmu, která to bude zhotovovat, tak si myslí, že v průběhu času i v nemocnici se začala objevovat spousta firem, které se tvářily, že umí ve zdravotnictví pracovat. Zdravotnictví však není standardní továrna, která, když neběží 14 dnů, tak se nic neděje, nebo ta firma zaplatí nějaké penále, ve zdravotnictví se léčí pacienti, takže se domnívá, že i tlak z odboru veřejných zakázek byl na to, aby u těch stavebních zakázek se do toho pustili jenom firmy, které mají s pracemi ve zdravotnických zařízeních nějaké zkušenosti a mají reference. Proč byly při menší zakázce na rekonstrukci plicního oddělení přísnější požadavky, si nepamatuje. Neví, proč při rekonstrukci plicního oddělení, kromě zkušeností s výstavbou obdobných staveb, dokladovanou obraty, požadovali i počet zaměstnanců společnosti. Dále osvětlil, že pavilon traumatologie se začal rekonstruovat za provozu, ale když statik zjistil, že budova je výrazně narušena staticky, museli celou budovu vystěhovat. Pacienti urologie a ortopedie pak byli na interně a chirurgii. Když se pak

vypisovala tato zakázka, mohlo to být za provozu, protože se řešilo přízemí a první nadzemní podlaží. Plicní oddělení se za provozu nerekonstruovalo, protože tam byla odběrní místnost na krev, tak se ten provoz musel vystěhovat, přičemž na odběry chodily denně desítky až stovky lidí, takže to výrazně zatěžovalo provoz nemocnice. Takže předpokládá, že byl výrazný tlak na to, aby se to udělalo rychle a dobře. Takže přísnější požadavky mohly mít tento důvod. Pokud se řešily nějaké reklamace se spol. Vostav Morava, řešil je p. C. a stavební dozor. Není si vědom, že by se se spol. Vostav řešily nějaké nestandardní reklamace. Dále uvedl, že Ing. D. nikdy nezasahoval nějakým způsobem do jeho činnosti, že by mu říkal, co má dělat. Není si vědom, že by se účastnil některých interních schůzek v městské nemocnici. Není si vědom, že by se někdy účastnil setkání více pracovníků v prostorách městské nemocnice, managementu, který by byl přítomen. Je možné, že mohl někde vidět asistentku Ing. D., ale neví, jestli je blondýna, tmavovlasá, věk. Pokud byl dotázán na osobu jménem Radim z městské nemocnice, jmenoval p. D. O jeho vztazích s Ing. D. však nic neví. Neví, zda byl přítomen tomu, že by ho navštívili v prostorách městské nemocnice.

286. K dotazu na osobu Jiřího M. uvedl, že tento byl tiskovým mluvčím nemocnice, nebyl však zaměstnancem nemocnice, pracoval na IČO, tzn., fakturoval. Měl přístup na veškerá jednání, byl i součástí porady ředitele, ale poté, co mu vypršela smlouva poté, co se jeho společenské chování neslučovalo s tím, co by měl dělat, tak odešel. Důvodem byl alkohol. Ing. D. na to, že p. M. odešel z nemocnice, neměl žádný vliv. K přehraným rozhovorům ze dne 15. 6. 2012 mezi ním a Ing. D. se blíže nevyjádřil. Pokud uvedl při hovoru s Ing. D. „Prosím tě, máš tady svoji asistentku, je u Radima.“, mohlo jít o Radima D. nebo Radima K., primáře kardia. Pokud mu byl přehrán hovor z 3. 9. 2012 mezi Ing. P. a Ing. D., uvedl, že když nastoupili s MUDr. N. do Ostravy, tak nemocnice měla pověst, že jde o ústav, kam se chodí umírat. Potřebovali do té nemocnice znovu natáhnout lékaře, získat důvěru, a nemocnici mediálně postavit na nohy. On sám žádného člověka neměl a objevil se tam Jirka M., který jim byl doporučen z města, neví, jestli přímo p. P., nebo kým. Práce byla odváděna dobře, nicméně v průběhu času se p. M. věnoval i jiným činnostem, což byl alkohol, který zasahoval do jeho pracovní činnosti. V té době dělal ještě tiskového mluvčího v Ostravských komunikacích, nebo někde jinde. Nebyl zaměstnancem na plný úvazek, přebíhal, a oni nakonec zjistili, že někde popíjel, že byl někde vidět. Právě Ing. D. je několikrát upozornil na to, že ho někde viděl, zeptal se jich, co tam dělá p. M., oni řekli, že má dělat určitou věc, ale Ing. D. řekl, že nedělá, že ho viděl někde pít. Takže z tohoto důvodu určitě mohli zavést řeč i na p. M. Uvedl, že odposlechy jsou ze září 2012, a pokud si pamatuje, tak p. M. skončil v lednu či v únoru 2013. Takže hledat příčinnou souvislost mezi výkřiky Ing. D. a tím, co řešil s p. P., tak to musí říct soudu někdo jiný. To ostatně byla záležitost ředitele N., protože on byl pouze ekonom. Ale jeho propuštění nebylo na základě toho, že by nějaký Ing. D. přišel do nemocnice a řekl „hele řešte M.“, bylo to na základě toho, že ta situace s M. kolem těch Vánoc nebo v lednu gradovala, co se týče alkoholu, takže mu byla ukončena smlouva. Nemá za to, že by SMS zpráva z 2. 9. 2012 zaslaná Ing. D. p. M., že má dostat výpověď, vyvolala mezi nemocnicí a městem nějaká intenzivní jednání, jak to prezentuje státní zástupce. Pokud mu byla předestřena zpráva z 28. 6. 2012 (č. l. 3893) uvedl, že textu zprávy nerozumí a je otázkou, zda v tu dobu nebyl Ing. D. pod vlivem. Není si vědom toho, že by mu někdy Ing. D. zadal úkol, aby snížil fakturaci p. M. Pokud fakturace Ing. M. někdy byla snížena, tak to bylo proto, že neplnil své povinnosti, které mu vyplývaly ze smlouvy, kterou měl uzavřenu s nemocnicí.

287. K dotazu, zda ví něco o zapojení Ing. D. do smluvních vztahů Dalkie a Městské nemocnice Ostrava, uvedl, že na veškeré energie, tzn., voda, plyn, elektřina a teplo, nemocnice měla dlouhodobé smlouvy. Bohužel u dodávky tepla, což byla Dalkia, nebylo možno najít alternativního dodavatele, protože tam nebyla možnost, že by se rozkopalo město a dotáhlo se odněkud jinud teplo do nemocnice. Takže se hledala řešení, která měla nemocnici ušetřit peníze. Jedno řešení byly výměníky, jedním z nich byla malá plynová topeniště, kterých by ale bylo třeba 15. Nicméně by to představovalo úsporu kolem 3 nebo 3,5 milionů. Poměrně výrazně na to jako nemocnice tlačili, a pokud jde o Ing. D., domnívá se, že Ing. D. ho buď seznámil, nebo přišel s někým z Dalkie, že by

tam bylo možné vstoupit do smluvního vztahu jinak, než že nemocnice ušetří, ale dodnes jej mrzí, protože tu informaci má a myslí si, že čerstvou, že nemocnice dodnes neudělala v tomto hospodářství žádné změny, byť to bylo nachystáno a nemocnice za těch 5 let mohla ušetřit minimálně 15-20 milionů Kč. Ing. D. jim neorganizoval žádnou schůzku s Dalkií. Schůzky Dalkie byly s p. L. a dalšími dvěma osobami. Pro Dalkii to bylo spíše nepříjemné, protože oni samozřejmě se jako dodavatelé tváří, jak chtějí ušetřit energii, ale v prvé řadě jim jde o byznys, a oni je tlačili k tomu řešení, protože pro ně bylo jedinou hrozbou, že by se vydali řešením ČEZu, tedy prostřednictvím těch kogeneračních jednotek, čímž by Dalkia přišla o celou nemocnici. K dotazu, zda dovede vysvětlit nějakým způsobem zájem Ing. D. na této spolupráci mezi městskou nemocnicí a Dalkií, uvedl, že pokud tam měl kontakty a seznámil se s těmi lidmi. Jim byl Ing. D. představen, že je to člověk, který kdekoho v Ostravě zná, kdekdo zná jeho, takže pokud by člověk potřeboval nějaký kontakt na někoho, tak když se obrátí na p. D. nebo opačně, tak je pravděpodobnost skoro 100 %, pokud je to člověk, který někde sedí v nějaké firmě, tak ho zná, ale to neznamená, že to mělo vliv na chod. To bylo o tom kontaktu. Pokud mu byla předestřena další SMS zpráva ze dne 18. 7. 2012 (č. l. 3898/sv. 16) týkající se schůzky s Dalkií, uvedl, že těch schůzek bylo více než 10, méně než 50, ale konaly se po celou dobu, co v nemocnici byl. Tepelné hospodářství se řešilo možná od r. 2012, pak do toho vstoupilo město s nějakou velkou zakázkou, která byla, pokud si pamatuje, zrušena, protože město mělo nějakou představu o energetickém hospodářství všech organizací a do toho chtěli začlenit i nemocnici, ale to nějak nedopadlo, ale už si nepamatuje proč. Takže pak začali s Dalkií jednat napřímo. Ty schůzky byly o tom, jak získat z Dalkie ty peníze, které tam ležely, bylo to jen o technickém řešení, ke kterému se Dalkia hlásila a nehlásila, protože věděli, že pro ně to technické řešení znamená menší tržby. To, že mu v SMS zprávě Ing. D. doporučuje, kdo se té schůzky má účastnit, nevnímá jako doporučení. Pokud se to týkalo technických věcí a pokud se to týkalo nikoliv smluvních věcí a byla tam řešena technika, tak vždy tam byl někdo z technického odboru, tzn. Radek C. Neví o tom, že by se Radek C. znal s Ing. D., ale je to možné, pravděpodobné. Není si jistý, zda se Ing. D. účastnil těch schůzek s Dalkií, ale spíše by řekl, že nikoli. Z jeho pohledu Ing. D. jednal spíše ve prospěch nemocnice než Dalkie. Dalkie v tu chvíli měla dvě možnosti, buď vytvořit nějaké technické řešení, které jí ušetří náklady a tím pádem sníží náklady nemocnici. Nemocnice to měla spočítané, měli nasmlouvané i odborníky z VŠB, kam by se mohli reálně dostat, protože pro nemocnici v té době bylo každých 100 tisíc dobrých. A tam se dopočetli k nějakým 3,5 nebo 4 milionům úspor za rok. (*pozn. soudu: svědek však nezmínil, kolik by činila úvodní investice do vybudování kogeneračních jednotek.)* Byl vytvořen i nějaký projekt na systém měření těchto úspor, nicméně z tohoto pohledu by Dalkia vždy musela investovat a vždy by měla nižší tržby. Ale neměli jinou cestu, protože nemocnice měla alternativu právě v těch kogeneracích s ČEZem. Ing. D. je od jednání s Dalkií nezrazoval, ani jim neříkal, že nemají jednat a že to mají nechat tak, jak to je. Poté, co bylo zahájeno trestní stíhání Ing. D., tak se s ním nesetkával. Možná se viděli ve městě někde náhodně. K dotazu obhájce pak svědek uvedl, že Ing. D. za ním nikdy nepřišel s tím, že by chtěl nějakým způsobem ovlivnit obsah zadání veřejné zakázky v nemocnici, nikdy za ním také nepřišel s tím, že by s ním chtěl řešit vítěze, tedy, kdo zvítězí v nějaké veřejné soutěži pořádané městskou nemocnicí.

288. Pokud byl dotázán na jednotkové ceny v poptávce, tak pokud šlo o nákup spotřebního materiálu, počítalo se to z nějakých historických dat a dělal to buď odbor zdravotních pojišťoven, nebo odbor rozporu a analýz. Pokud se jednalo o speciální věci, jako byly tep nebo kardiostimulátory, u běžného zdravotnického materiálu se počítalo z toho, kolik sklad za dané období objednal. Pokud byla obhájcem předestřena výpověď z přípravného řízení, kde uvedl „Oslovili jsme firmu SELLER Moravia, řekli jsme jim, co chceme, kde se mají inspirovat, vytvořili zadávací podmínky" a k dotazu, co se mínilo slovním spojením „kde se mají inspirovat", se rozumí, že se jednalo o zakázku z IKEMu. Nějaké zpětné hodnocení nebo předběžné vyhodnocení stavu veřejné zakázky na tu arytmologii probíhalo jednak ze strany nemocnice, tzn., že oni s primářem, nebo s jeho zástupcem, nebo ještě s jedním doktorem, domnívá se, že šlo o JUDr. H., společně s p. Š., což byla vedoucí Orazu (oddělení rozboru a analýz), probírali efektivní ceny a ví, že firma

Martek Medical dělala po půl roce vyhodnocení pro celý primariát, neví však, zda to bylo pro celé oddělení nebo jen pro primariát MUDr. K. *(pozn. soudu: kardiologie)* té zakázky, a z toho vyplynulo, že efektivní ceny ve vazbě na konkrétní typy přístrojů, které byly soutěženy, byly v řádu procent lepší, než před soutěží. Bylo to asi 8 – 10 %. Výstup byl zpracován formou nějaké prezentace, který zpracovával Martek Medical. Pokud mu bylo dále státním zástupcem předestřeno, že u hlavního líčení uvedl, že by Ing. D. mohl být člověk, který by jim mohl pomoci s dotacemi pro městskou nemocnici, a ve své výpovědi v přípravném řízení na dotaz, co konkrétně Ing. D. nabízel, uvedl „popravdě řečeno fakt nevím, byly to obecné poradenské služby", a měl objasnit rozpor, proč v přípravném řízení vůbec o dotacích nemluvil a u hlavního líčení dotace zmínil, uvedl, že nedokáže říci, co bylo v r. 2014, on v tom rozpor nevidí. Obecné poradenské služby jsou víceméně služby týkající se znovu dotací, ale znovu opakuje, že nemocnice neměla žádný důvod dávat někomu něco za věci, které jsou i obecně známé.

289. **Svědek Ing. Petr Š. tedy žádné manipulace ve vztahu k žalovaným zakázkám nepotvrdil, nicméně i podle této výpovědi byl Ing. Martin D. v nemocnici představován jako poradce v oblasti dotací, byť spol. D. & partneři se touto oblastí vůbec nezaobírala. Je však nutno zdůraznit, že sám svědek připustil, že se s Ing. D. setkával jednou za 3 týdny až jednou za měsíc. Svědek potvrdil zájem Ing. D. o mediální obraz nemocnice. Rovněž předestřené SMS zprávy potvrzují jakýsi přátelský kontakt, který nemůže být soudem považován za kontakt s člověkem, který by svědka v podstatě jen „zdržoval v práci". Svědek pak potvrdil zájem obž. Ing. D. o mediální obraz nemocnice a jeho kontakty s Jiřím M., byť vyloučil, že za ukončením smlouvy s nemocnicí stál právě Ing. D., byť se to v kontextu přehraných telefonních rozhovorů jeví jako přinejmenším sporné. Pokud se svědek vyjadřoval k jednání s Dalkií, již jen samotné zprostředkování těchto jednání, byť se ho snažil svědek vysvětlit pouze jako sdělení telefonních kontaktů, se soudu jeví jako pochybné, zejména ve světle výpovědi svědka L., který jakmile se dozvěděl o plánovaných úsporách v nemocnici, kontaktoval právě Ing. D., který o energetickém auditu v nemocnici naopak jednal s Michalem Ž. z Vysoké školy báňské, která energetický audit zpracovávala, a vyvstává tak otázka modu operandi, v němž by výhody byly vymáhány pod hrozbou změny dodavatele. Byť tedy svědek jakékoli působení Ing. D. a ovlivňování zakázek popřel, Ing. D. popsal nejméně jako člověka, který si udržoval povědomí o chodu nemocnice a udržoval kontakty s jeho vedením, mezi které svědek Petr Š. také patřil. Ačkoliv jim žádná služby neposkytoval a ani poskytnout nemohl.**

290. **Svědek Radim D.**, vedoucí obchodního odboru Městské nemocnice Ostrava, u hlavního líčení dne 11. 1. 2018 (č. l. 21107/sv. 69 – č. l. 171 zvláštního svazku) vypověděl, že v městské nemocnici pracoval jako vedoucí obchodního odboru. Jeho pracovní náplní bylo vést oddělení biomedicínského inženýrství, referátu veřejných zakázek a oddělení zásobování zdravotnickým a všeobecným materiálem. Obžalované Ing. Martina D., Ing. Romana G., Ing. Tomáše D. a spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, zná. Ostatní obžalované nezná. K Ing. D. nemá žádný vztah, zná ho z médií, poznal ho někdy v r. 2012, 2013, když se s ním jednou zkontaktoval. Byl u ředitele v ředitelně a Ing. D. tam byl. Ředitel mu ho představil, že to je Ing. D., řekl, co dělá on, vyměnili si vizitky a tím to bylo ukončeno. Jinak ho pak zná z médií. Takže s ním nikdy v nějakém osobním kontaktu nebyl, kromě tohoto jednoho případu. Zná rovněž Ing. Romana G. z doby, kdy pracoval ve spol. AGEL na nějaké vysoké manažerské funkci. Před Městskou nemocnicí Ostrava pracoval v Krajské nemocnici Nový Jičín, která byla pronajata spol. AGEL, takže tam vybíhal nějaké činnosti, které předcházely předání té nemocnice do pronájmu spol. AGEL, od té doby Ing. G. zná, spolu nicméně nic nevyjednávali. Tomáše D. poznal až v pozdější době, kdy byl nějakým obchodním manažerem spol. Martek Medical, která relativně čile obchodovala s městskou nemocnicí. Martek Medical zná, byla to asi největší distribuční společnost, co se týče zdravotnického materiálu v ČR. Pokud jde o výběrové řízení na materiály intervenční radiologie, kardiologie a arytmologie, tak neví, jak vznikl prvopočátek, ale v době, kdy nastoupil, dostal od

svého nadřízeného Ing. Š., ekonomického náměstka, a samozřejmě potažmo od ředitele na vědomí, že se připravuje veřejná zakázka na tyto druhy materiálů. V podstatě nastoupil do rozjetého autobusu a dostal na vědomí, že něco se takto realizuje. V prvopočátku do ničeho nezasahoval, jeho aktivnější úloha byla až v době realizace zakázky ve smyslu výběru nejlepšího adepta na dodávky těchto materiálů, když byla výběrová komise. Postupem času zjišťoval, že jeho prvotní úkoly byly úplně jiné než dozorovat tuto zakázku, nebo se o ni zajímat, protože víceméně obchodní odbor tvořil na zelené louce. V městské nemocnici nebylo nic, v podstatě, kdo co chtěl z jednotlivých ambulancí a oddělení si objednal a sklad to prostě nakoupil, takže nikdo nerozporoval ceny, jestli jsou dobré, špatné, jestli jsou bonusy, nejsou, jestli můžou být slevy. Vytvořil tedy nějaký tým lidí, začali sledovat jednotlivé nákupy, co do efektivity cen, možnosti bonusů, a postupovali úplně od nuly. Postupem času zjistil, že tyto druhy zdravotnických prostředků se do nemocnice nakupovaly čistě jen na objednávku podle potřeb oddělení, tudíž jednotlivých lékařů, kteří si tyto věci objednávali nebo nárokovali, samozřejmě tuto činnost dělaly staniční sestry nebo hospodářky, a bylo to odvislé i od toho, co jaký pacient, jaký druh přístroje potřeboval. Nikdo nesledoval ekonomickou efektivitu těchto nákupů, přičemž každý, kdo trošku zdravotnictví rozumí, tak ví, že nejdražší a největší byznys v rámci jednotlivých klinik se děje na kardiologii, ortopedii, eventuálně radiologii. Takže v nemocnici věděli, že na tomto úseku je potažmo i největší možný únik na špatných cenách. Poté reflektoval tuto zakázku, ale sám u ní byl aktivně přítomen až při jednání o výběru nejlepšího dodavatele. Neví, jakým způsobem bylo stanoveno množství toho, co potřebují nakoupit, tedy objem té veřejné zakázky, ale z logiky věci obchodní vnímal to, že mají nějaké statistické oddělení, tj. oddělení nákupu, fakturační, ekonomické, takže lze zpětně zjistit kolik a za co nakoupili. Předpokládá, že si to ekonomický náměstek vytáhl z oddělení, které se nějak jmenovalo, ale v podstatě vedl tu statistiku nákupů a plateb pojišťoven. Kontra náklady nákupní. Neví, jak byla stanovena očekávaná nabídková cena, ale předpokládá, že podle realizovaných nákupů za minulá léta, neví, zda nějakým aritmetickým průměrem, nebo z posledního roku, který přecházel výběrovému řízení. Pokud v přípravném řízení uvedl, že to bylo podle maximálních cen VZP, tak ano. Samozřejmě se to odvíjí od toho, že regulátor cen veškerých zdravotnických prostředků tam, kde je kód, ať už je to ZUM nebo ZULP, tak to reguluje VZP, která určuje, kolik bude nemocnici za onen zdravotnický prostředek nebo pomůcku zaplaceno. Veřejnou zakázku dělala spol. SELLER Moravia, která sídlila přes cestu k nemocnici. Předpokládá, že mandátní smlouvu s ní uzavíralo vedení nemocnice. Ví, že čísla do veřejné soutěže vytahoval Ing. Š. z nějakých ekonomických oddělení, a od něj také ví, že takovou hnací silou bylo výběrové řízení na tyto přístroje na IKEMu, kdy se o tom v nemocnici hodně mluvilo, že taková vzorová stanice pro něj právě ten IKEM, ale zda si podklady z IKEMu vyžádali, nebo to vygooglili, neví. Co se týče sestavování právních podmínek, na to měli právní oddělení, dr. M., takže předpokládá, že smlouvu mezi realizátorem veřejné zakázky a nemocnicí vyhotovovalo právní oddělení. Neví, zda proti vzoru z IKEMu někdo protestoval, nicméně obecně to bylo tak, že když lékaři neléčili, ale i obchodovali, vždycky to dopadlo špatně. Nikdo sice neprotestoval, ale kardiologické oddělení lidově řečeno do toho házelo vidle, stavělo se k této zakázce velice pasivně, takže víceméně to Ing. Š. táhl na svých bedrech a chtěl prorazit. Neví, jestli to bylo z jeho vlastní iniciativy, protože ho to mrzelo, nebo byl pověřen Ing. Š., aby zašel za primářem K., aby se ho zeptal, proč nechtějí spolupracovat, proč se nechtějí podílet na technické specifikaci veřejné zakázky, pak to pokračovalo i tím, že nechtěli být vůbec přítomni ve výběrové komisi, takže byl osobně za primářem K. a ten mu řekl, že od toho dávají ruce pryč, on i jeho podřízení lékaři, protože se domnívají, že s tou zakázku není něco v pořádku, proto se ho ptal, ať řekne, co podle něj není v pořádku. Na to mu primář K. neodpověděl, ale říkal, že nebyli přizváni k té specifikaci, a tudíž se k tomu nemůžou nějakým způsobem komfortně vyjádřit, že k tomu mají svá určitá podezření. Oponoval mu tím, že pokud tam podezření je, ať přijdou, ať řeknou, co je špatně, zúčastní se ve výběrové komisi a tam to třeba rozbijou. Od počátku byla problémem komunikace s p. primářem, který je sice špičkový odborník, ale spíše introvertní typ, měl tam pár lékařů, ale byla to spíše taková bojůvka, která se stavěla do těžké opozice, takže tam neprorazili, a tudíž nebyli

schopni zajistit vlastními silami vlastní odborníky, takže asi Ing. Š. a ředitel rozhodli jinak a šli vlastní cestou, tzn., přes externí firmu a možné odborníky. Neví nic o tom, že by na způsobu vypsání tohoto výběrového řízení měl zájem Ing. D., že by to nějakým způsobem ovlivňoval. On sám se účastnil porad vedení, určitě se tam o Ing. D. nikdo nezmiňoval. On sám sice není Ostravák, ale když pracoval v nemocnici, tak slyšel xkrát v rámci nějakých dění v ostravsko ekonomicko politických kruzích, že jméno D. existuje. Vytvaroval si jej do někoho, kdo byl nějaký ekonomicko politický lobbista, kterých je dnes po celé republice mraky, ale to bylo asi vše. Konkrétně o nějakých kontaktech ředitele N. a náměstka Š. s Ing. D. neví, ale předpokládá, že nějaké mohly být, protože městská nemocnice je druhá největší městská firma, takže tam nějaké i možná rozhovory mohly být. O vztazích mezi Martek Medical, AGELem, případně Ing. G. a Ing. D. a Ing. D. neví nic. Neví o tom, že spol. Martek Medical bylo poskytováno p. D. či spol. Business Advisor nějaké poradenství, o tom se dozvěděl, až když tato kauza byla medializována. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že s Ing. Š., nebo ředitelem N., nikdy neřešil, z jakého důvodu chtějí sloučit zdravotnický materiál pro arytmologii, kardiologii a intervenční radiologii do jednoho balíku. Když nastoupil, bylo to už dáno. Nicméně podle jeho názoru to svou pozitivní logiku určitě mělo. Pokud byl dotázán na rozdíl ve spotřebě u jednotlivých komodit, sdělil, že by jen spekuloval, nicméně pokud má nyní zkušenost z Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně, kde pracuje, tak skutečně se stává, že jeden rok je 300 infarktů a druhý rok jen 50, takže se skutečně může stát, že křivka spotřeby konkrétních komodit opravdu vyskočí o 300 %. Rovněž, pokud mu bylo předestřeno, že předpokládaná spotřeba na 3 roky byla 182 milionů Kč bez DPH, avšak podle maximálních cen VZP to bylo 236 148 605 Kč a podle cen z r. 2011 - 142 346 160 Kč, tak neví, jak se přišlo na těch 182 milionů Kč. Pokud se týká činnosti obchodního oddělení, jehož byl vedoucí, tak používali spol. SELLER Moravia, tak to nebyla jen tato společnost, bylo to průřezově X těchto realizátorů na různé, ať už stavební nebo úklidové činnosti. SELLER Moravia tedy pro ně byla jedna z několika firem, které tyto zakázky pro ně dělali. On s nimi neměl žádné negativní zkušenosti, dělali pro kraj, dělali pro město, byla to ověřená firma přes cestu, takže byl rychlý kontakt, takže pro něj to byla pozitivní firma, která dělala, co měla a dělala to dobře. Neví, kdy SELLER Moravia předávali podklady na přípravu té veřejné zakázky. On sám je nedával. Domnívá se, že firmě žádná data před podpisem mandátní smlouvy předávána nebyla. Pokud mu pak byla předestřena doba mezi podepsáním mandátní smlouvy ze dne 23. 3. 2012 a zveřejněním zakázky dne 26. 3. 2012, tak si to vysvětlil tak, že zřejmě byla čísla dána předem, že se zřejmě dohodli s vedením, že jsou schopni to udělat, že čísla mají, mají už nějaké podklady, tak potom asi došlo k podpisu těch smluv. Sám by postupoval jinak, ale nebyl statutár. Pokud firma dostala jen počty a názvy, ale žádná rodná čísla, tak v podstatě nic porušeno nebylo. Pokud jde o rozdíly v počtu úkonů, zdůraznil, že smlouvy ve zdravotnictví by měly být postaveny tak, aby dokázaly pokrýt i velký výkyv v počtu úkonů a potvrdil trend poklesu cen zdravotnických materiálů v dané době. Nedokáže říci, proč nabídková cena Martek Medical na 3 roky byla spotřebována nemocnicí v průběhu prvních dvou let. Pokud se týká oddělení kardiologie, tak ve výběrové komisi nakonec bylo X lékařů, byť pouze s jedním hlasem. Dorazili tam ti rebelové a podle jeho názoru byli spokojeni s tím, že víceméně dostávali to, co chtěli, a za dobré ceny. To, že se tříletý rozpočet vybral za 2 roky a že by s tím někdo nebyl spokojen, to neví. S novým vývojem zdravotnických prostředků jdou samozřejmě i vyšší ceny, které zase určuje nakonec VZP. Mohlo se tedy stát, že přišly nové materiály, dražší, a lékaři je chtěli. Pokud jde o nadřízené, byl jím Petr Š., měli spolu pouze pracovní vztah. Ředitele N. zná delší dobu, je to Těšíňák, stejně jako on, a když on hrál fotbal, tak mu MUDr. N. sádroval kotník. Když pak odešel od policie, tak mu přes někoho dal nabídku, aby šel pracovat k němu do novojičínské nemocnice, kde byl tehdy ředitelem. Vzhledem k tomu, že tam byly nějaké ekonomické a účetní nesrovnalosti, a on v té době končil na hospodářské kriminálce, tak měl zájem, aby to tam šel nějakým způsobem zrevidovat, nebo najít nějaké kostlivce ve skříni. Asistentku Ing. D. nezná, k němu do kanceláře ji Ing. D. nikdy neposílal jako nějakého kurýra. Pokud mu byly přehrány odposlechy týkající se návštěvy asistentky Ing. D. u Radima, nevybavuje si, že by ho nějaká slečna od Ing. D. navštívila. V nemocnici byl Radim i šéf oddělení pojišťoven a ještě primář K.

S primářem K. vztahy neměl moc dobré, lékaři pořád trošku napadali systém veřejné zakázky a z primáře K. čišela taková prioritní averze, takže primář K. si ho zaškatulkoval tak, že se s managementem snaží lékaře obejít a vyhlásit veřejnou zakázku bez nich, že je to takový Mnichov. Když spolu za ty 3,5 roku jednali maximálně 5x, vždy z něj cítil takovou averzi. Jaké vztahy měl primář K. s Ing. Š., to neví. Neví nic ani o vztazích Ing. D. a Ing. P. P. M. zná, v nemocnici byl nějaký čas tiskovým mluvčím, zpočátku to dělal dobře, pak, co ví, vyplynulo z porad, že začal práci zanedbávat. Měl nějaké své osobní problémy, a tak mu ředitel N. ukončil pracovní smlouvu. Pokud se týká aukčního systému e-centre, ten prosazovalo město za podpory primátora K. Nicméně byly tam snad i nějaké rodinné vazby na primátora. Přestože byli tlačeni do toho, aby soutěžili co nejvíce, neměli s e-centrem dobré zkušenosti a soutěžili s e-centrem jen to, co vysoutěžili pro jiné organizace města. O kritice Ing. D. na nevyužívání e-centra nemocnicí neslyšel, jeho osobně Ing. D. nikdy v této souvislosti nekritizoval. Nicméně slyšel rozhovor Ing. P. s Ing. Š., kde mu vytýkala, že vstřícnost nemocnice vůči e-centru je malá a že by měli být aktivnější. O stavebních zakázkách na budovu traumatologie a rekonstrukce plicního oddělení nic neví, to měl na starosti od počátku Ing. Š. Pak tam přišel jiný technický náměstek a pak už to vše řídil. K dotazu obhájce pak uvedl, že Ing. D. ho nikdy v jeho rozhodovací činnosti v rámci povinností v městské nemocnici neovlivňoval, on s ním nikdy v žádném kontaktu nebyl. Není mu známo, že by ovlivňoval nějakou jinou osobu.

291. **Svědek Radim D. tedy ze svého pohledu vedoucího obchodního oddělení připustil jisté neshody s lékařským personálem městské nemocnic ohledně způsobu vypsání výběrového řízení, nicméně z pohledu provozního a ekonomického vysvětlil důvody, které k tomu nemocnici vedly. U tohoto svědka pak žádné kontakty s Ing. D. zaznamenány nebyly, svědek však potvrdil, že byl Ing. D. představen v pracovně ředitele MUDr. N., a byť jen zcela okrajově, tak tato výpověď dosvědčuje vliv Ing. D., neboť soud má za to, že v případě externí návštěvy u nadřízeného podřízení obvykle čekají na sekretariátě, až bude dokončena další schůzka, nicméně v tomto případě ředitel nemocnice svědka Ing. D. představil, a to včetně popisu náplně jeho práce.**

292. **Svědek MUDr. Radim K.,** primář kardiologie Městské nemocnice Ostrava, vypověděl u hlavního líčení dne 9. 1. 2018 (č. l. 21096v/sv. 69 – č. l. 160v zvláštního svazku), že jako primář interního oddělení a později kardiologie působí v MNO od r. 2010. Vyjma spol. Perfect Distribution nikoho z obžalovaných nezná. Spol. Perfect Distribution zná jako jednu z firem, která je schopna dodávat materiál pro kardiologii, a v tomto duchu se nesl jejich kontakt. Pokud jde o zakázku na dodávku materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii, která byla vypisována v březnu 2012, tak zde se několik věcí vymykalo obvyklé situaci. Obvykle je výběrové řízení na materiál vcelku rutinní záležitostí, pokud se management rozhodne, že stojí za to přesoutěžit materiál, tak se k tomu přistoupí. Stejně tak se o tom rozhodlo rok předem a z managementu dostali jakýsi návrh komplexu zadávacích pravidel pro jednotlivé kategorie, ke kterým se mohli vyjádřit. Byli vcelku spokojeni s tím, jakým způsobem je to koncipováno, doplnili některá specifika týkající se jejich zařízení, upravili to o to, čím se lišili od třineckého pracoviště. K překvapení došlo až ve druhé fázi, kdy se dozvěděli, že ty jednotlivé kategorie nebudou soutěženy každá zvlášť, ale dohromady jako balík všeho materiálu společně s rentgenologickým pracovištěm, které podle něj do této soutěže nepatří. Nepříjemným překvapením to pro ně bylo, protože když soutěžili každý materiál zvlášť, tak těch kategorií bylo 40, 50 nebo 60 a do každé kategorie se přihlásilo 6 až 8 zájemců a v každé kategorii si mohli vybrat ten nejlepší materiál, resp. materiál s nejlepším poměrem cena – kvalita. Kdežto když se to shrnulo do jednoho balíku, takže ten balík neumožňuje jednotlivé jemné nuance jako klasické výběrové řízení ve 40, 50 kategoriích. O tom, že to bude soutěženo touto formou dohromady, se dozvěděli předtím, než to bylo soutěženo. Dá se říci, že proti tomu protestovali. Nezná osobu, která by takto koncipované výběrové řízení považovala za výběrové řízení, tzn., všichni, kteří trošku viděli do této problematiky, to brali tak, že Martek Medical bude zásobovat městskou nemocnici materiálem. Samozřejmě tato cesta z ekonomického

hlediska je možná a management má právo takto rozhodnout, nicméně nazývat to výběrovým řízením se jim zdálo poněkud eufemismem, takže na to zareagovali tak, že všichni zkušení kardiologové, resp. manažeři kardiologie v městské nemocnici, se z tohoto výběrového řízení, resp. z jejich komise, omluvili. Spolupráce Martek Medical měla problémy jen v jakýchsi dílčích skupinách, v kardiostimulátorech se občas vyskytla jakási položka, která byla zcela vytržena z finanční reality a byla násobně předražena, nicméně celkově ta spolupráce probíhala tak, jak probíhat měla. Martek Medical byl distributorem výrobků největších světových firem, které vyrábějí materiál pro intervenční kardiologii, takže tam pak problém být nemohl. A samozřejmě je to zkušená firma, která si umí poradit. K nějaké úpravě nasmlouvaných cen po roce došlo, každopádně ta úprava nebyla taková, jakou by si oni představovali, resp. jakou navrhovali managementu městské nemocnice. Dá se říct, že v 90 % seznam toho materiálu dodávaného od Martek Medical oproti předchozím letům, když výrobky odebírali od jiných firem, tak zůstal stejný. Ceny Martek Medical byly nižší než od předchozích dodavatelů. Pokud jde o to, zda nabídky samotných výrobců byly jiné, nižší nebo vyšší, pak zde jde o složitou otázku, protože v období, které je předmětem řízení, v kardiologii znamenalo rapidní pokles v některých kategoriích, tzn., to, o čem se roky psalo v novinách, že některé výrobky jsou předražené, tak se to jakýmsi způsobem začalo promítat i do politiky nemocnic a pojišťoven. Pojišťovny začaly tlačit na to, aby se nevykazovaly některé materiály za nesmyslné ceny. Ty firmy na to samozřejmě reagovaly a v některých kategoriích byl pokles cen v tomto období markantní, kolem 30, 40 %. Martek Medical na to bohužel zareagoval tak, že tu cenu snížil o 5 až 7 %, takže de facto ceny Martek Medical byly nižší, ale z informací, které měli, tak mohly být ještě nižší. Jakkoli Martek Medical a.s. v komplexu s nemocnicemi AGELu dával jednoznačný ekonomický smysl, nebyli přesvědčeni o tom, že ten ekonomický smysl to dávalo i v městské nemocnici. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že to, že mu výběrové řízení nepřišlo vůbec jako výběrové řízení, a že to bylo pro Martek Medical a.s., bylo proto, že ve světě neexistuje žádná firma, tzn. jeden mezinárodní moloch, který by vyráběl veškerý materiál. Takže bylo jasné, že v tomto případě musí jít o tzv. kompletátora, který ten materiál nakoupí, sváže, dá do balíčku a prodá jim ho zpátky, a to v takovém objemu, že v takovém rozsahu na českém trhu skutečně žádná taková firma nepůsobí. Všechny nemocnice v ČR a nemocnice s katetrizačními sály, nebo intervenční kardiologií, jich je 22, tak soutěží ten materiál v jednotlivých kategoriích a byl zde pouze jeden precedens pro to, co se stalo v nemocnici, a to byl Institut klinické medicíny v Praze, který to soutěžil podobným stylem, tzn., že byla založena společnost, která měla nulovou historii, ale která vyhrála zakázku na dodání veškerého materiálu v IKEMu. Kromě té reakce, že žádný z kardiologů nešel do výběrových a hodnotících komisí na protest, tak proto, že spolupráce kardiologie s tehdejším managementem byla z obou stran hodnocena jako uspokojivá, tzn., že ředitelé a náměstci jsou v nezáviděníhodné situaci jejich zdravotnictví, s těmi penězi, které mají na to, co by měl pacient dostat, a splnit veškeré zákony, které je nemožné dodržovat. Upozorňovali, jestli by nebylo vhodné nějakým způsobem přehodnotit tu finanční stránku, ale v tomto směru neuspěli. Spol. SELLER Moravia nezná, v životě o ní neslyšel. Neví o tom, že by někdo z jejich oddělení spolupracoval s touto společností na přípravě zakázky. To, že tato společnost byla schopna stanovit předpokládané množství spotřebního materiálu, bez toho, aniž by s nimi spolupracovala, bylo pravděpodobně vytaženo z čísel, která poslal na management jako komentář k těm základním zadávacím kritériím, která dostal. Pokud se týká předpokládaného množství takto poptávaného zdravotnického materiálu, tak množství, parametry, nebo i nějakou kontroverzi, oni vědí, kolik pacientů k nim za rok přijde, kolik pacientů potřebuje ten či který zákrok a kolik materiálu na jednotlivý zákrok potřebují. Takže jakýsi orientační nástřel o tom, kolik v těch kategoriích mělo být toho kterého materiálu, lze udělat. Domnívá se, že předpokládané poptávané množství u této zakázky, tedy poptávané počty, mu nepřišly nějakým způsobem zvláštní. Pokud byl svědkovi státním zástupcem předestřen procentuální rozdíl mezi porovnáním spotřeby nemocnice v r. 2011 a v poptávaném množství, svědek uvedl, že dovede vysvětlit jeden rozdíl a naznačí rozdíly v ostatních kategoriích. Jeden zásadní rozdíl, tzn. v první kategorii užití metalických stentů, je pokles vysvětlen tím, že v tomto

období byla publikována další klinická data, která svědčila pro to, že tzv. lékové stenty jsou jednoznačně lepší, tzn. v kategorii metalických stentů začal rapidní pokles v užívání těchto stentů, které např. v r. 2013 použili jen u 5 % pacientů. U těch ostatních kategorií to vysvětlení spočívá v mechanismu zásobování tím materiálem. Tzn., že firma Martek Medical jim materiál navezla na konfigurační sklady, kde je připraven, a oni si pro konkrétního pacienta berou jen ten materiál, který skutečně potřebují, protože u každého pacienta dopředu neví, jaký materiál bude užit. Takže jestli je to 70 % v té kategorii a 130 % v té druhé, tak to je to, o čem hovoří. Tzn. každý pacient je individuum se vším všudy a oni musí mít pro jednoho pacienta připraveno 13 druhů balonků, 20 druhu stentů a 3 druhy vodičů. Nicméně nakonec se platila jen ta skutečná spotřeba. Pokud by on sám připravoval podklady pro tuto zakázku, tak pro intervenční kardiologii ví, že zhruba 700 pacientů ročně bude potřebovat pomocí tzv. perkutátní koronární angiolplastikou. Oni vědí, že na jednoho pacienta potřebují 1,1 balonů, 1,2 stentů, což je číslo, které rovněž kolísá. Tzn., že potřebují 800 balonů, 900 stentů a je na nich, aby jakýmsi způsobem odhadli, jak to rozdělit do těch jednotlivých kategorií, aby byli připraveni na každý druh pacienta, protože rok od roku se to spektrum pacientů mění. K dotazu, zda byl trend poklesu cen předvídatelný, svědek uvedl, že právě toto se shoduje s tím, co se řeší, protože kdyby pokles začal dříve, tak tlak na snížení ceny by byl na stole již o rok dříve. Ale protože nebyl, tak to bylo přesně toto. Nedovede si vysvětlit, proč ve smlouvě bylo řešeno pouze navýšení ceny, nikoli případné snížení ceny. Nicméně svědek dále uvedl, že se domnívá, že klauzule týkající se snižování ceny ve smlouvách obvykle nejsou. Dále k dotazu státního zástupce uvedl, že management městské nemocnice upozorňoval na to, že kdyby oslovili některé přímé distributory, tak by ušetřili pro kardiologii peníze, které mohly použít jinak. Myslí si, že z tehdejšího managementu měl schůzku jak s ekonomickým náměstkem, tak s ředitelem. Prezentoval jim data, jaké teoretické množství peněz by mohli ušetřit, nicméně protistrana udělala jakousi prezentaci, ve které ukázala, že na rozdíl od minulého roku oni skutečně ušetřili nějaké peníze a management to bral jako dostatečné, takže v podstatě proti tomu jako klinik už dál nemohl nic namítat. Management tedy situaci vyhodnotil tak, že úspora je dostatečná při spolupráci s firmou Martek Medical a že budou pokračovat ve spolupráci. Primářské porady probíhají jednou měsíčně, jsou z nich zápisy. Probírají se tam i ekonomické záležitosti, ale veřejné zakázky nikoli, protože to by tam nic jiného neřešili. Doba potřebná pro přípravu takové veřejné zakázky na dodávky materiálu pro arytmologii, kardiologii na bodu 3 let je tak půl roku, jde o nesmírně složitou problematiku s obrovským množstvím dat. Nedokáže vysvětlit, jak to SELLER Moravia dokázala udělat během 3 dnů. Nevzpomíná si, zda v době přípravy zakázky věděl o tom, že IKEM to řeší jedním dodavatelem. Nicméně může říct, že v IKEMu ta zakázka vzbudila obrovský ohlas, řešilo se to na všech úrovních, které existují, nicméně závěr byl takový, že zakázka proběhla podle všech právních norem v pořádku. Neví o tom, že kardioport, tedy IKEM, byl vzorem pro vypsání této soutěže. Ti kompletátoři fungovali v době, kdy se rozdělovaly peníze z evropských fondů. Tedy pokud nemocnice chtěla čerpat evropské peníze, tak musela použít tzv. kompletátora, tedy jednu firmu, která vypracovala celkový balíček a nabídla ho a nemocnice ho akceptovala. V současné době již nemocnice soutěží dodávky v jednotlivých kategoriích. Není však schopen rozlišit, zda dosažený pokles cen je pozitivním výsledkem výběrových řízení nebo obecného poklesu cen v kardiologii, neboť v některých kategoriích ty poklesy cen jsou opravdu v řádu desítek %. Žádné osobní vztahy k Ing. Š. a Radimu D. nemá, to, proč z nemocnice odešli, ví pouze z novin. Ing. D. nikdy v prostorách městské nemocnice neviděl. Upřesnil, že čísla, tedy počty, kolik toho budou v následujících 3 letech potřebovat, na té zakázce zhruba vycházejí od nich, možná s nějakými korekcemi, nicméně se zbytkem zadávacích podmínek nemají nic společného. Tzn., že oni dostali 30 stránek nějakých zadávacích parametrů jednotlivých výrobků a z těch 30 stránek upravili počty v jednotlivých kategoriích. Ta vypsaná soutěž v těch požadavcích ve většině kategorií odpovídala tomu, co chtěli, tak, jak to upravili. Pokud jde o intervenční angiologii, která patří pod jeho primariát, tak neví o tom, že by nějaká kategorie neodpovídala jejich požadavkům zcela zásadním způsobem, problém byl v intervenční arytmologii, kardiostimulátorech, tam byly největší problémy, že některé firmy, které vyrábějí nezastupitelné

výrobky, nebyly zastoupeny v té nabídce. Pokud jde o intervenční kardiologii, tam byli s nabízením portfoliem spokojeni. Pokud mu byly předestřeny tabulky z výběrových řízení, povídal, že to množství odpovídá potřebám nemocnice. Množství je záležitost, která je trápila nejméně. Množství, které předpokládají, není množstvím, které odeberou a které musí koupit. To se skutečně vyhodnocuje podle toho, jaké spektrum pacientů za ten, který rok ošetří. Pokud jde o kritéria, kdy v daném případě 40 % tvořilo necenové kritérium, tak to je vždy největší dilema, jakým způsobem nastavit ta kritéria, aby dosáhli toho, že to, co chtějí, je to, aby firmy, které vyrábějí nejkvalitnější výrobky, nabídly takovou cenu, se kterou by byli spokojeni. Tzn. např. u rukavic, když každá druhá při nasazování praskne, a stejně lze dopadnout i s intervenčním materiálem. Domnívá se, že 60 % na cenu a 40 % na kvalitu je rozumné hodnocení. I v současné době se veřejné zakázky vypisují u běžného materiálu v rozmezí 60 na 40 u nekomplikovaného materiálu, u materiálu, který se používá při speciálních těžkých zákrocích, je snaha preferovat více kvalitu těch výrobků. K dotazu obhájce pak připustil, že do tohoto výběrového řízení se na jejich oddělení veřejné zakázky nevyhlašovaly, byla to otázka nastavených smluv a cen a bylo na ekonomickém oddělení, zda zatlačí stávající dodavatele ke snížení ceny, které bude vyhovovat nemocnici. Za jejich oddělení byl v komisi MUDr. G., který byl ochoten v komisi zasednout. Vzal si k tomu i nějaké poradce. Neví o tom, jak to bylo právně řešeno do tohoto výběrového řízení. V nemocnici se střídali ředitelé jako na běžícím pásu. Každý nový ředitel znamenal novou koncepci řízení a managementu. Jednotlivá oddělení se přejmenovával. Uvedl, že pravým důvodem jeho neúčasti ve výběrové komisi byl ten, že o výběrovém řízení v pravém slova smyslu se nejednalo. Přestože se našly firmy, které podaly konkurenční nabídky, tak dopředu bylo jasné, že ani jedna z těch firem nemůže splnit všechna kritéria, resp., že jedna nabídka je tak předražená, že de facto nemůže vyhrát, druhá nesplňovala kritéria, takže bylo jasné, že výsledkem výběrového řízení z objektivních důvodů bude firma Martek Medical. Ve vysoutěžených kategoriích se cena materiálu následně nekorigovala, o snížení ceny jednali jen v případě, že opravdu některý výrobek možná omylem nebo nedopatřením se dostal do zcela nepatřičné cenové kategorie, jako byly některé kardiostimulátory, které byly 2x dražší, tzn., nebyly o 10 %, ale o 100 % dražší než v okolních nemocnicích.

293. **Svědek MUDr K. tedy ve vztahu k předmětné veřejné zakázce potvrdil, že objemové parametry skutečně vycházely z čísel, která sestavovalo jeho oddělení pro výběrové řízení na dané materiály. A je tedy zřejmé, že vedení nemocnice mělo množstevní požadavky skutečně zajištěny z příslušných oddělení. Nelze pak pominout, že samozřejmě statistické údaje z odboru pojišťoven byly také k dispozici. Svědek nicméně zdůraznil, že to, s čím lékaři nesouhlasili, bylo vypsání zakázky v jednom velkém balíku, což vylučovalo účast přímých distributorů navázaných na jednotlivé výrobce, a vyslovil domněnku, že nikdo jiný, než Martek Medical nebyl schopen veškerý materiál zajistit. Svědek pak potvrdil, že byť se to dozvěděl až dodatečně, takže vzorem pro vypsání tohoto výběrového řízení skutečně byla zakázka pro IKEM Praha, kde stejnou zakázku vyhrál „nováček na trhu" bez jakékoli historie. Svědek poukázal na skutečnost, že to byla otázka rozhodnutí vedení, jakým způsobem bude zakázka realizována, přičemž on sám Ing. Martina D. ani nezná a nezmínil se ani o žádném nátlaku či lobbování za Martek Medical. Nicméně z jeho výpovědi tedy vyplývá, že pokud by došlo skutečně ke zmanipulování zakázky, bylo by to tím způsobem, že vedení nemocnice rozhodlo o soutěžení všech komodit v jednom balíku, neboť nikdo jiný, než Martek Medical nebyl schopen všechny položky zajistit a dodat. Nebylo by tedy třeba žádným způsobem ovlivňovat ani SELLER Moravia ani hodnotící komisi v tom směru, aby nějakým způsobem další zúčastněné diskriminovali. Pro tuto pravděpodobnou verzi pak svědčí právě ta skutečnost, že to bylo nejvyšší vedení, tedy MUDr. N. a Ing. Š., kteří s Ing. D. udržovali kontakty, byť samozřejmě žádné přímé důkazy tuto verzi nepodporují, kdy naopak svědci N. a Š., stejně tak obžalovaní G. a D. objasňují pozitiva tohoto modelu**.

294. **Svědek MUDr. Jiří G.**, lékař kardiologie Městské nemocnice Ostrava a člen hodnotící komise, vypověděl u hlavního líčení dne 23. 4. 2018 (č. l. 21419v/sv. 70 – č. l. 204v zvláštního svazku), že do výběrové komise se dostal v podstatě den jejího zasedání, kdy byl primářem určen na ranní schůzce. Hlásily se tři firmy a on se měl v podstatě vyjadřovat ke kvalitě nabízených produktů, nicméně neměl na to potřebné vzdělání, požádal o přestávku a zkonzultoval nabídky s kolegy na sálech. Nápomocen mu byl i prim. MUDr. H. z Fakultní nemocnice v Ostravě, který pro kardiocentrum byl garantem poskytované péče, protože centrum zatím nemělo akreditaci. Kolegové k dodávanému materiálu výhradu neměli, ceny neřešil, dodávalo se to v nějakém balíku, něco bylo dražší, něco levnější. Ví, že třeba jeden jeho kolega z arytmologie, který pracuje s kardiostimulátory, si po nějaké době vyjednal s Martek Medical zvláštní ceny. O zpětných bonusech neví. Pokud jde o společné vypsání zakázky, uvedl, že některé materiály jsou na odděleních společně, zhruba z 50, 60 % se to kryje. Pokud jde o ceny, o těch neví, s cenami materiálů nepracuje. V komisi žádné ovlivňování ve prospěch rozhodnutí pro Martek Medical neproběhlo. Dále uvedl, že po r. 2015, kdy skončila smlouva s Martek Medical, se už v jednom velkém balíku nenakupuje, ale nakupuje se dílčími zakázkami pro jednotlivé podobory. Do cenové politiky v těchto oborech nevidí, zná pouze svůj obor, kterým je neinvazivní angiologie. Pokud hovořil s kolegy, kteří si vydělili ze smlouvy ty kardiostimulátory, tak to bylo jednak z toho důvodu, že nemocnice začala dělat větší úkony, potřebovali jiný sortiment, a jednak šly ceny tohoto materiálu dolů. Dále k dotazu obhájce uvedl, že s kolegy, se kterými to konzultoval, jednalo se o MUDr. H. a MUDr. K., kdy si je vyvolal ze sálu, a pak se dívali do těch materiálů a oni mu říkali, co by použili a nepoužili. A tímto způsobem si to vyškrtával.

295. **Výpověď svědka MUDr. Jiřího G. pak soud považuje za pravdivou, když svědek neměl žádné důvody popisovat svou účast na výběrovém řízení nepravdivě, zejména když byl do komise nominován až těsně před samotným zasedáním hodnotící komise. Svědek tak potvrdil, že v rámci hodnotící komise k žádné manipulaci s veřejnou zakázkou nedošlo, na členy komise nebyl žádný nátlak vyvíjen, přičemž sám svědek se rozhodoval po poradě se svými kolegy z jednotlivých oddělení, nikoli na základě ceny, ale na základě kvality dodávaného materiálu, která byla podle něj i jeho kolegů odpovídající jejich potřebám.**

296. **Svědek MUDr. Miroslav H.**, primář kardiovaskulárního oddělení Fakultní nemocnice Ostrava-Poruba, člen hodnotící komise, u hlavního líčení dne 23. 4. 2018 vypověděl (č. l. 21421/sv. 70 – č. l. 206 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Romana G., Tomáše D. a Perfect Distribution, dříve Martek Medical. Ing. G. zná od doby, kdy byl náměstkem ve Vítkovické nemocnici, a Ing. D. jako zástupce firmy Martek Medical, protože navštěvoval jeho pracoviště s nabídkou materiálu. V samotné městské nemocnici neměl žádný pracovní vztah, nicméně kardiovaskulární oddělení Fakultní nemocnice Ostrava bylo garantem kardiologického pracoviště Městské nemocnice Ostrava. Do komise pro hodnocení nabídek jej telefonicky oslovil zástupce firmy, která byla garantem tohoto řízení (SELLER Moravia), nicméně nabídku původně odmítl s tím, že to musí odsouhlasit jeho zaměstnavatel i městská nemocnice. Následně pak v hodnotící komisi byl společně s MUDr. B. z fakultní nemocnice, za městskou nemocnici byl přítomen MUDr. G. a Ing. Š. Byli vyzváni k hodnocení nabídek, MUDr. G. si ještě vyžádal přítomnost dalších dvou kolegů, MUDr. K. a MUDr. H. Nikdo z členů komise či jakákoli jiná osoba na ně nepůsobili v tom směru, aby zvýhodnili Martek Medical. Na přípravě výběrového řízení se žádným způsobem nepodílel. Pokud jde o nabídkové ceny, pokud si pamatuje, soutěžilo se na VZP max a ty ceny byly rozhodně nižší. Jejich úkolem jako lékařů nebylo posuzovat ani ne tak cenu, ale spíše portfolio těch výrobků z hlediska kvality a sortimentu. Proč se materiál soutěžil v jednom velkém balíku, to neví, nicméně v té době to byl asi zcela obvyklý postup. Ve fakultní nemocnici soutěžili podobně velké balíky, i když ne pro celou kardiologii, ale měli to rozdělené na arytmologii a intervenční medicínu, a z toho ještě pak soutěžili třeba velký balík stentů. Pokud to městská nemocnice vypsala tímto způsobem, bylo to jejich rozhodnutí. Následně svědek uvedl, že z jeho

pohledu byla soutěž racionální, protože čím větší objem se soutěží, tím je možno dostat lepší cenu. Tyto otázky vnímají i ve fakultní nemocnici, kdy se soutěží skutečně velká portfolia, třeba stentů, neseká se to po jednotlivých segmentech, protože pak nelze dosáhnout na dobré ceny. Ve fakultní nemocnici se při výběrových řízeních také vychází z cen VZP max, ale fakultní nemocnice sama vyhlašuje výběrová řízení a drží se nějakého doporučení nebo vyhlášky ministerstva v tom smyslu, že hlavním kritériem je cena. Pokud se týká roční spotřeby zdravotnického materiálu, tak samozřejmě veřejný zdroj, kde by se psalo kolik stentů, kolik drátů, kolik balonů spotřebovali, to nikde není, ale veřejně dostupné jsou počty výkonů, včetně počtu intervencí a z toho si odborník poměrně jednoduchými výpočty může dovodit, kolik se spotřebovalo materiálu. S MUDr. K. se o této zakázce nikdy nebavil. S Ing. G. a Ing. D. se znají dlouhodobě, vídají se i na různých společenských akcích, které souvisí se zdravotnictvím, zná je dobře. Neví úplně přesně, proč skončili ve spol. Martek Medical. Možná, že to souvisí s touto kauzou. Pokud byl dotázán na rozdíl nabídkové ceny oproti předpokládané ceně, uvedl, že podobných poklesů se dosahuje i ve fakultní nemocnici, je to skutečně i o objemu té zakázky. Když se objednají 1 nebo 2 stenty nebo 5 stentů, tak dostane nemocnice cenu VZP max, když se jich objedná 1000, tak dostane cenu úplně jinou. Rozdíl mezi vysoutěženou cenou a následnou cenou skutečnou není schopen hodnotit. Pokud v přípravném řízení zmínil jako členy hodnotící komise p. D. a p. K. a Ing. Š. nezmiňoval, uvedl, že se domnívá, že v komisi byl spíše Ing. Š., protože ty dva vůbec nezná. Pokud jde o účast všech tří firem, tak z jeho pohledu lékaře Martek Medical nabízel nejširší portfolio, které v takovém rozsahu nebylo k dispozici ani pro fakultní nemocnici.

297. **Svědek MUDr. H. tedy rovněž potvrdil, že v rámci hodnotící komise k žádným manipulacím nedocházelo, na členy hodnotící komise nikdo ve prospěch Martek Medical nepůsobil. Z pohledu kvality byla nabídka skutečně nejlepší. Svědek sám ze svého pohledu vyslovil pochopení pro vypsání zakázky v jednom balíku, a to právě s ohledem na možnost dosáhnout množstevní slevy, i když sám popsal zřejmě vhodnější techniku veřejné soutěže, a to vypsat každé oddělení zvlášť a jako čtvrtou kategorii vypsat společně používaný materiál**.

298. **Svědkyně Ing. Pavlína W.**, členka představenstva spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, v jejíž sféře působnosti byla právě příprava veřejných zakázek, v přípravném řízení odmítla vypovídat (č. l. 4068/sv.- 14), u hlavního líčení dne 14. 5. 2018 tohoto svého práva využila znovu (č. l. 21497v/sv. 70 – č. l. 242 zvláštního svazku), nicméně u hlavního líčení dne 25.5.2022 (č. l. 25031/sv. 86 – č. l. 556 zvláštního svazku) vypověděla, že ve spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, působila od r. 2008 a záležitosti právě zpracování a podepisování veřejných zakázek měla na starosti, v této době neexistoval elektronický podpis, takže to řešili tím, že jí ostatní kolegové dali plnou moc a ona ty veřejné zakázky, které se předkládaly formálně, podepisovala. Podepisovala i veřejné zakázky, které jsou předmětem tohoto řízení, v přípravném řízení i u soudu odmítla vypovídat, aby nezpůsobila sobě nebo osobě blízké trestní stíhání. Nicméně se domnívá a nemyslí si, že by v této záležitosti činila nějak nesprávně a nezákonně a nedomnívá se, že by tak činil někdo z jejích kolegů, kteří jsou v pozici obžalovaných *(pozn. soudu: obžalovaní Roman G. a Tomáš D.)*. Do představenstva spol. Perfect Distribution se vrátila někdy v dubnu 2016, pochopitelně jako představenstvo pracuje a funguje, tak komunikuje i s obhájcem a mají samozřejmě rámcové informace o tom, v jakém stavu se celá kauza vyvíjí, diskutovali to s kolegy a dospěli k závěru, že by bylo správné se v této záležitosti vyjádřit, a právě to, že v té záležitosti byla aktivní ona, tak považuje za správné a za rozumné se k této záležitosti vyjádřit. Nicméně v této věci chtěla podat pouze krátké vysvětlení a dále využít svého práva a nevypovídat. V případě kontroly, která se u nich tvořila v rámci veřejných zakázek, tedy i zakázek, které jsou předmětem řízení, tak tyto víceméně podepisovala ona, tak informaci o tom, že do těchto zakázek vstupuje spol. Business Advisor ve věci kontroly správnosti podkladů do veřejných zakázek, tak jí sdělil tehdejší nadřízení Ing. D., že budou se spol. Business Advisor v této záležitosti spolupracovat. Získala od Ing. D. i kontakt na p. Břetislava P., má na něj i telefon, takže s p. P. si několikrát telefonovali, setkali se i

v Ostravě, protože ona víceméně fungovala v té době na pobočce v Třinci. Měli v té době už i sídlo v Prostějově, tam jezdila také, ale měli v té době kancelář i v Ostravě, kam čas od času také jezdila. Tzn., že dohoda o předávání právě podkladů ve věci kontroly formální správnosti, podkladů do výběrového řízení fungovala tak, že v Ostravě na pobočce fungovala recepce a dohoda byla taková, že buď si ty podklady budou předávat osobě a v případě, že ne, tak je ona nebo někdo z jejích kolegů cestou do Ostravy ty podklady na recepci předal s tím, že dohoda s protistranou byla taková, že si podklady vyzvednou oni. S p. P. se v Ostravě několikrát setkala, byl jí osobně představen a pamatuje si, že to byl takový starší pán, ale neví, jestli by ho dnes poznala. Ale kontakt na něho má stále. Forma předávání byla nejdřív v tištěné podobě, samozřejmě některé ty zakázky byly obsahově velké, tak potom byla dohoda taková, že si předávali podklady ke kontrole na CD nosičích (*pozn. soudu: od počátku jsou všechny zakázky vyhotovovány na CD nosičích, takto byly vydány i společností Martek Medical do trestního řízení)*. Otázka předávacích protokolů, nebo resp. osvědčení o správnosti, ty parafovala, protože v rámci uzavřené smlouvy s Business Advisor, ona tehdy tu smlouvu nepodepisovala, ale byla ve smlouvě uvedena jako kontaktní osoba, tedy někdo, kdo formálně přebírá ty kontroly, ať už to bylo osobně, nebo kontroly předával někdo z kolegů, když se z Ostravy směrem na Třinec vracel. Tím by toto své prohlášení ukončila. Pokud byla svědkyně poučena o snížené věrohodnosti své výpovědi, otázky následně zodpověděla. K dotazu soudu specifikovala telefonní číslo na p. P. a uvedla, že neví, proč nebyly podklady předávány formou e-mailů, ale na CD, taková byla dohoda. Jednalo se spíše o to, že byli asi velkokapacitní podklady a v tom případě ten e-mail není takový spolehlivý na odesílání. Zezačátku se to tisklo, ale byly to dokumenty, takže potom se zvolila právě elektronická forma. Dále vysvětlila, že nešlo pouze o vytvořené dokumenty ve formátu Word, ale součástí dokumentace jsou i certifikace, bezpečnostní prohlášení, prohlášení o shodě, a to nejsou všechno dokumenty, které mají ve Wordu. Tyto dokumenty získávají od dodavatelů jako originál certifikátu a nejsou schopni do převést do Wordu. Tzn., v podstatě součástí těch zakázek byla kombinace Excelu, Wordu a formátu PDF. Neví, kolikrát si volali s p. P., možná 3x nebo 5x. Žádné SMS zprávy o komunikaci s Ing. P. uložené v telefonu nemá. Následně pak svědkyně již definitivně využila svého práva a výpověď odepřela.

299. **Svědkyně Pavlína W. se tedy omezila na stručné prohlášení o tom, že vše bylo v pořádku, velmi stručně popsala předávání informací, odůvodnila jejich elektronickou formu, nicméně po úvodních dotazech státního zástupce odepřela vypovídat. Stejně jako poprvé u hlavního líčení a v přípravném řízení. S ohledem na tuto skutečnost tak její výpověď nemůže být považována za podklad pro rozhodnutí soudu, neboť svědkyně neodpovídala na otázky, které by mohly zpochybnit zapojení spol. Business Advisor, Břetislava P. a Martina D. do posuzování podkladů pro výběrová řízení a pochybnosti vyplývající se samotných podkladů předložených Martek Medical, ale i zjištěných v rámci odposlechů a skutečností, že kontroly nebyly až na dvě výjimky účtovány společností D. & partneři společnosti Business Advisor.**

300. **Svědkyně Jana M.**, zaměstnankyně spol. Martek Medical, která připravovala podklady pro veřejné zakázky a jejíž práce tedy měla být spol. Business Advisor kontrolována, u hlavního líčení dne 24. 4. 2018 (č. l. 21435v/sv. 70 – č. l. 220v zvláštního svazku) uvedla, že z obžalovaných zná Tomáše D. a Romana G. a spol. Perfect Distribution, resp. Martek Medical. Ve společnosti byla zaměstnána od r. 2002 na pozici referent obchodního úseku, její pracovní náplní byla kompletace neboli administrativní zajištění veřejných zakázek, a pak ještě další činnosti, jako péče o datovou schránku a různé administrativní práce spojené se sekretariátem. Veřejné zakázky jako takové vyhledávala ona, pokud jsou to zakázky podlimitní či nadlimitní, tak hledá ve věstníku veřejných zakázek, pokud to jsou zakázky menšího rozsahu, nebo potřebuje stáhnout zadávací dokumentaci, tak hledá na jednotlivých profilech zadavatelů. Tuto činnost dělá každý týden minimálně jednou. Pokud vyhledá zakázku ve věstníku veřejných zakázek, převede ten seznam, který najde, do excelové tabulky a tabulku pošle e-mailem jako přílohu svým nadřízeným, nebo osobám, které s tím mají co do činění, a ti jí řeknou, zda mají o tu zakázku zájem. V případě, že zakázku najde na profilu

zadavatele a usoudí, že je to z oboru zdravotnictví a je to příslušné k jejích společnosti, tak stáhne zadávací dokumentaci, vypíše ze zadávací dokumentace stručně obecný přehled, co je předmětem, jaká je předpokládaná hodnota, kdy je lhůta pro podání nabídek a toto posílá nadřízeným, a ještě obchodním zástupcům, kteří jsou příslušní k dané nemocnici, k danému subjektu. Následně čeká, až jí nadřízení sdělí, zda o tuto zakázku je zájem, a pak nastupuje proces kompletace té nabídky a nějaké přípravné práce. Když je nabídka kompletována, tak nyní už to nepředkládá nikomu ke kontrole, ale v určitém období tu zkompletovanou nabídku před nějakým sešitím a zapečetěním dávala ke kontrole Ing. W., která je současně její nadřízenou a podepisovala nabídky na základě plné moci. Co s nimi Ing. W. dělala, to nemůže posoudit, určitě si to zkontrolovala, co podepisuje, obsah. Neví, zda to dávala ke kontrole ještě někomu dalšímu. Neví o tom, že by zakázky v r. 2013 byly p. W., nebo někým jiným ze společnosti, předkládány před podáním nabídky nějakým externím spolupracovníkům. Nikdo jim nevytýkal, že dělají chyby v práci, že jsou vyřazováni z formálních důvodů. Jedině v případě, že je vyloučili z nějaké zakázky, tak byl nějaký ústní pohovor, ale prostě jen dotaz, co se stalo a proč, ale jinak ne. Důvodem pro vylučování bylo to, že se mohlo stát, že v té nabídce byl např. cizojazyčný doklad v originále, nebo v prosté kopii, a byla tam přiřazena nesprávná kopie toho překladu, nebo prostá kopie nějakého dokumentu měla být nahrazena originálem. Se jménem spol. Business Advisor se nikdy nesetkala, až u tohoto hlavního líčení. Je možné, že v r. 2013 jí byla některá z těch nabídek vrácena k přepracování, ale už si nevzpomíná. Stejné to bylo i v r. 2012. Pokud jde o její praxi, tak podklady k veřejným zakázkám začala připravovat od samotného vzniku zákona o veřejných zakázkách. Nepamatuje si přesně, možná to byly roky 2006, 2007. Během času veřejných zakázek přibývalo a největší množství veřejných zakázek bylo od konce r. 2011 do první poloviny r. 2012, možná i celý r. 2012. To už zpětně nedokáže posoudit, ale jednalo se o tom, že když byla na jaře r. 2012 vydána novelizace zákona o veřejných zakázkách, která podle jejího názoru to zpřísňovala, tak tam byla dána určitá přímá nařízení, která se musela dodržovat, takže víceméně všichni ti zadavatelé, kteří mohli, tak se snažili ty zakázky vyhlásit ještě před tou novelizací, takže těch zakázek bylo opravdu hodně, a někdy musela kompletovat větší množství najednou, třeba 5 nebo 7. Problém s kompletací veřejných zakázek malého rozsahu neměla. Pokud se týká let 2012, 2013, tak se nedá ani přesně určit příprava jaké veřejné zakázky, jí dala nejvíce práce. Jsou zakázky, které nevyžadují kromě kvalifikační dokumentace a pár čestných prohlášení, víceméně doložení žádného dokumentu, a jsou veřejné zakázky, např. dezinfekce, nebo nějaký zdravotnických prostředků, kde zadavatel vyžaduje doložení spousty prohlášení o shodě, bezpečnostních listů a další technické dokumentace, která se vztahuje přímo k těm prostředkům, takže ty zakázky některé obsahují řádově desítky listů a některé stovky. Pokud se týká let 2012, 2013, tak pokud jde o kontrolu p. W. u těch jejích nabídek, tak výhrady nebo návrhy na doplnění jí sdělovala ústně. Při každé kompletaci nabídky, která je jednak v tištěné podobě, tak po zkompletování, když je to už ve stavu před tím zapečetěním, tak pořizuje z každé nabídky skenovou podobu, a tehdy v těch letech ví, že nějaká CD p. W. připravovala, že pak chtěla i to CD a nechtěla jen nabídku ke kontrole, ale potom doložit i nějaké to CD, ale výhrady jí sdělovala ústně. V letech 2012, 2013 nezaznamenala, že by jí někdo vytýkal, že dělá často chyby v přípravě, bylo to víceméně pořád stejné. Myslí si, že její odměňování v tom období se nezměnilo. V Martek Medical nabídky pro veřejnou zakázku až do r. 2016 nebo 2017 kompletovala úplně sama. Od r. 2016 má další kolegyni, odbor byl posílen, jsou na to dvě. V Martek Medical neřešili, jaké poradenství pro ně měla spol. Business Advisor vykonávat, o ničem takovém neví. Osvědčení spol. Business Advisor nikdy neviděla, ani poradenské smlouvy s touto společností. O společnosti se dozvěděla až z médií, nebo prvotně asi z datové schrány, když přišel nějaký úřední dokument od státního zastupitelství. Pokud jde o připomínky, které jí p. W. v letech 2012, 2013 sdělovala, už není schopna říci, v kolika případech se tak dělo, jestli to byly desítky případů, nebo jen pár, opravdu neví. Neví, zda po r. 2013 se to nějak změnilo, snaží se to kompletovat, ale jsou jen lidi, vždycky může k nějaké administrativní chybě dojít. Ale není tam nějaké vysoké procento chybovosti. Nedokáže to říci ani v dnešní době, třeba v letošním roce. Jestli to bylo jednou, neví. V r. 2017 byl např. Martek Medical vyřazen z veřejné zakázky pro Slezskou nemocnici Opava, kde

produktový specialista bohužel zvolil jiný produkt, než měl, ale to se asi netýká té administrativní stránky. Z administrativní stránky to bylo také v r. 2017, kdy Fakultní nemocnice v Motele je vyřadila proto, že do položkového rozpočtu neuvedla nabídkovou cenu. V období 2006-2013. Dále uvedla, že se nikdy nesetkala s tím, že by se odměny dávaly mimo výplatní pásku, nebo že by někdo přinesl vánoční odměnu, aniž by to bylo na výplatní pásce. Neví ani o tom, že by si někdo z vyšších zaměstnanců takto odměny rozděloval. Ani u veřejných zakázek se nikdy nesetkala s tím, že by někdo říkal „to máme jisté", „to máme domluvené". Svědkyně pak potvrdila, že společnost měla dlouhodobé problémy s úspěšností nabídek ve výběrových řízeních. Nebyla však seznamována s procentuálním vývojem stavu vyřazených veřejných nabídek z veřejných zakázek. Pokud říkala, že jsou problémy s úspěšností, tak tím myslela úspěšnost, že cenově neuspěli, tzn. z toho pohledu, že úspěšnost ve veřejných zakázkách je ta neúspěšnost dlouhodobá, ale z pohledu těch cen, že nejsou třeba konkurence schopni uspět, nebo má někdo kvalitnější vzorky. To se také může stát. Přestože mají lepší cenu, může se stát, že někdo jiný předloží vzorky, které se zadavateli zdají kvalitnější. Nedostávaly se k ní statistiky toho, jak byla společnost vyřazována v porovnání s předchozími lety. Nedostávaly se k ní smlouvy, které statutární zástupci společnosti uzavírali s třetími subjekty na různé dodávky služeb, materiálu. To vůbec. Smlouvy se k ní nedostávají, pokud se to netýká vyloženě konkrétní veřejné zakázky, kdy ta smlouva je přiložena už k zadávací dokumentaci. Sama má střední ekonomické vzdělá s maturitou. Kompletaci a práci s nabídkami do veřejných zakázek se učila sama. V letech 2011, 2012 zpracovávala počet veřejných zakázek, který mohl přesáhnout 100. Pokud jde o větší zakázky, nehovoří o poptávkových řízeních. Do její pracovní náplně kromě kompletace veřejných zakázek spadala péče o datovou schránku, sestavování intrastatu, ekonom a některé další úkony, vyhledávání, sestavování reportů jejich dodavatelům. Bylo to docela rozsáhlé. V případě, že se pak jedná o zakázku, ke které připravují nabídku, tak tu zakázku má ještě dále sledovat na stránkách a zjišťovat, zda tam není nějaká dodatečná informace, nebo sami podávají dodatečné dotazy, žádosti, ty také posílala ona, nebo produktový specialista stanovil nějaký dotaz, nejasnost, co potřebuje vysvětlit, takže to nějak administrativně připravovala na hlavičkový papír, opět zajistila podpis nadřízených nebo statutárů a zasílala to zadavateli. Pokud byla nabídka již odevzdána, tak se mohlo stát, že je zadavatel znovu oslovil, aby objasnil nějaké nejasnosti u jimi podané nabídky. V tom případě opět zajišťovala administrativní schránku. Na shromažďování podkladů neobchodního charakteru v současné době má pomocníka, ale v té době vše zajišťovala ona. Ing. W. se neptala na nějaké důvody kontroly, nebo pozadí jejích pokynů či požadavků, které na ni vznášela. Byla to její nadřízená, měla právo si kdykoli veškeré materiály, které ona zpracovávala, zkontrolovat. Nemyslí si, že by to bylo nějak zvláštní. Potvrdila rovněž, že ve sledovaném období docházelo k nárůstu objemů dodávek mimo skupinu AGEL.

301. **S**vědkyně Jana M. potvrdila kontrolu ze strany Ing. W. s tím, že samozřejmě docházelo k administrativním chybám, které byly opravovány. Nicméně na jednotlivé zakázky si pro odstup doby a množství zpracovaných nabídek nebyla schopna samozřejmě vzpomenout.

302. **Svědkyně Jana M. tedy potvrdila, že některé z nabídek kontrolovala Ing. W., nicméně ani Ing. W., ani nikdo z obžalovaných či jiných nadřízených Janě M. skutečnost, že nabídky jsou kontrolovány externí firmou, nesdělil. Byť obžalovaní vysvětlují ze své pozice důvody, proč vyplatili 7 milionů Kč za kontroly nabídek, které zpracovávala obchodní referentka, pro níž tato částka představovala plat odhadem za 15 let, nezvolili řešení, které by např. Janě M. ubralo práci vynecháním agendy datových schránek, zpracováváním statistických údajů a dalších, aby se mohla věnovat pouze veřejným zakázkám. Vysvětlení obžalovaných, že Jana M. neměla být vnější kontrolou stresována, pak sice soud dokáže pochopit, nicméně za cenu, která násobně překračovala nejen odměnu Jany M., ale i např. právníka, kterého by firma zaměstnala, nebo advokátní kanceláře, kterou by najala. Soud pak nemohl přehlédnout také tu skutečnost, že obžalovaní, jako dlouholetí manažeři, samozřejmě velmi dobře vědí, že jakékoli kontakty**

přes třetí či čtvrtou osobu zvyšují chybovost komunikace, a soud by tak považovat za naprosto logické, že ze spolupráce se spol. Business Advisor by chtěli vytěžit co nejvíce a vést svou zaměstnankyni Janu M. k tomu, aby se chybám propříště vyhnula, což by naopak přímý kontakt s kontrolujícími osobami z Business Advisor přinesl jako další přidanou hodnotu pro spol. Martek Medical. Pokud by ovšem takové kontroly vůbec prováděny byly a nějaké kontrolující osoby existovaly. Soud tak výpověď Jany M. považuje za svědčící v neprospěch obžalovaných, neboť svědkyně, jako ve firmě jediná osoba kompletující nabídky do veřejných zakázek, nebyla informována o prováděné kontrole a jejích výsledcích a nadto byla kontrola prováděna jen u části zakázek, které svědkyně zpracovávala.

303. **Svědek Ing. Miloš J.**, ředitel prodeje zdravotnického materiálu mimo skupinu AGEL spol. Martek Medical, u hlavního líčení dne 24. 1. 2018 (č. l. 21123v/sv. 69 – č. l. 187v zvláštního svazku) vypověděl, že obž. Martina D. zná, osobně se viděli 2x nebo 3x při společenských událostech. Dále zná Romana G., Tomáše D., což jsou jeho kolegové, zná rovněž Martek Medical. Ostatní obžalované, včetně spol. Business Advisor, nezná, s tímto jménem byl seznámen až při výslechu na policii. Do spol. Martek Medical nastoupil 1. 7. 2011 jako produktový specialista a od 1. 1. 2012 se stal ředitelem prodeje zdravotnického materiálu mimo skupiny AGEL. U Martek Medical pak skončil v červenci r. 2015. Podílel se na přípravě nabídky pro výběrové řízení na dodávku zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii pro Městskou nemocnici Ostrava. Jakožto ředitel prodeje tohoto materiálu mimo skupinu AGEL, měl na starosti přípravu obchodní části této nabídky, a to začínalo tím, že byli obeznámeni jejich kolegyní, která sledovala veřejně dostupné weby, kde se vyhlašovaly veřejné zakázky, o tom, že byla vypsána veřejná zakázka, požádali ji, aby si nechala poslat zadávací dokumentaci, kterou prostudovali. Na základě této dokumentace se rozhodli, že do zakázky půjdou. Vzhledem k tomu, že byli velikým distributorem v rámci ČR právě tohoto typu materiálu, tak začalo velmi detailní jednání jak s dodavateli materiálu o technických parametrech jejich materiálu v jednotlivých částech té nabídky, tak i o cenových podmínkách, za kterých jsou schopni dodavatelé tyto materiály dodat, aby je uměli nabídnout výhodně i do té veřejné zakázky. Poté následovalo vytvoření produktového mixu, protože ta zadávací dokumentace byla vytvořena takovým způsobem, a oni na to reagovali, že v každé z těch tří částí arytmologie, intervenční kardiologie a radiologie bylo X částí. Jak bylo v zadávací dokumentaci, tak pro výpočet finální ceny, nabídkové ceny uchazeče, byl brán vždy první z nabídnutých materiálů v dané kategorii. U kardiostimulační techniky se jednalo o 3 části, oni v každé části nabídli jako první položku ten materiál, který technicky splňoval parametry v zadání a oni ho uměli nakoupit nejefektivněji, tzn., uměli nabídnout nejlepší obchodní podmínky, a tím pádem byli schopni tu cenovou nabídku vcelku mít pro výpočet pro hodnocení nízkou. Z důvodu, že v každé té kategorii je technicky velká škála materiálů, které mohou nabídnout, některé přináší určité benefity pro lékaře i pacienty, některé zase dostačují pro léčbu určitých typů pacientů, protože každý výkon každého pacienta je jiný, tak oni to koncipovali tak, protože tam bylo umožněno variantní řešení té nabídky, že v nabídce v každé kategorii nabídli třeba 8 až 10 produktů, a ty se lišily nabídkovou cenou, ale pro výpočet hodnoty té zakázky byla brána vždy první v dané části v dané kategorii. To bylo právě jeho úkolem, vytvořit takový produktový mix, který obstojí a bude akceptován zadavatelem s tím, že bude mít možnost vybírat si v určitých kvalitativních kategoriích daného typu materiálu tak, aby mohl provádět veškeré výkony na svých pacientech, kteří mu přijdou na daný typ výkonů. Jinými slovy, je-li požadováno auto, tak o ni nabízeli vše od Škody po Mercedes, na první místo dají Škodovku a výsledná cena hodnoty se počítá podle Škodovek. Ale i ten první produkt musí splňovat ta technická zadání. Navíc, jak se dočetli v zadávací dokumentaci, tak nebyly ty části odděleny, ale bylo to soutěženo jako jeden celek. Tudíž bylo jeho prací, aby měli výhodnou nabídkovou cenu, jakožto uchazeč do veřejné zakázky, aby měli co největší šanci uspět, a on měl právě na zodpovědnost z toho vytvořit jakýsi poměr výkonu cen v rámci všech těch tří částí a dosáhnout tak nejvýhodnější cenové nabídky. Celou tu obchodní část té cenové nabídky připravoval v podstatě on ve spolupráci s nákupním oddělením,

s manažery společnosti, kteří se mohli účastnit, a na některých jednáních s dodavatelskými firmami, právě nad tím, které výrobky vyhovují danému zadání, aby je mohli nabídnout do té kategorie, a také cenově, aby mohli udělat co nejlepší nabídku. Poté, jakožto administrátor, přičemž administrátor v tomto pojetí je osoba, která kompletovala celou nabídku na základě zadávací dokumentace, tzn., aby vyhověla jak po obchodní stránce, což byla jeho úloha, tak i po legislativně právní části, tzn. doložení veškerých předpokládaných dokumentů, veškerých prohlášení o shodě, veškerých podpisů, což měla na starosti p. Jana M., a právní dokumenty, tzn. podpisy, případně kopie nebo ověřené kopie dokumentů, které byly požadovány. Opravdu si nepamatuje, které to byly, ale měla to na starosti Ing. K. Jinak to určitě konzultoval, co se týče cenových podmínek, s vedením společnosti. Měl informaci o tom, že nějaká kontrola té zakázky probíhá, ale jakým způsobem, kterou společností a kým, to informaci neměl, ani po tom nepátral. Pro něho bylo důležité, jakožto pro obchodního ředitele, aby ty zakázky měli v pořádku, aby nedocházelo k vylučování z veřejných zakázek na základě formálních důvodů. Cenový boj je jiný, ten je v této branži veliký. Týká se cen, ale za jeho působení v této pozici ředitele prodeje k těm vyloučením z formálních důvodů docházelo velmi sporadicky. Pokud zmiňoval, že 2x či 3x viděl Ing. D. při společenských událostech, tak pokud spolu promluvili, tak to bylo spíše zdvořilostní pozdravení než nějaká diskuse. Určitě se neznali na té úrovni, že by došlo k tomu, aby zmínil, že pro ně on, nebo jeho společnost pracovali pro AGEL, že by vykonával nějakou kontrolní činnost. Co se týče činnosti Jany M., tak může hovořit pouze za období od 1. 1. 2012, ale neví o tom, že by p. M. dostala nějaká napomenutí nebo upozornění ze strany vedení společnosti, že nedělá svou práci dobře, není si toho vědom. Nevzpomíná si, při jaké příležitosti se s Ing. D. seznámil, je to již dlouhá doba. Je možné, že mu ho představili kolegové. Pokud zmínil, že byli vylučováni pro formální nedostatky a bylo to sporadické, tak toho bylo velmi málo a netrápilo je to z obchodního hlediska. *(pozn. soudu: proč tedy platit 100 – 350 tisíc Kč za kontrolu jedné veřejné zakázky)* Dále uvedl, že o tom, že existuje spol. Business Advisor, se dozvěděl v Prostějově, neví přesně kdy, přišli policisté do spol. Martek Medical vyzvednout si dokumenty právě k této společnosti, přičemž on byl v Prostějově v té době přítomen. Pak mu při výslechu svědka byly předkládány i nějaké smlouvy a faktury, ale do té doby to jméno nevěděl, ani se o něho nezajímal. Ze svého pracovního zařazení byl spokojený s tím, jakým způsobem zakázky probíhají, jaké jsou výsledky veřejných zakázek. Ani poté, kdy byl vyslýchán, se nezajímal o to, jaké byly výsledky kontroly nebo něco podobného. Po důvodu, proč skončili Ing. G. a Ing. D. ve spol. Martek Medical, nepátral. Skončili před ním. Spol. SELLER Moravia byla v této zakázce administrátorem, se zástupci této společnosti se mohl potkat, ví, že byl na prohlídce místa plnění, když se dojednávaly termíny, ale na jména těch osob si nevzpomíná. Za dobu svého působení ve zdravotnictví se setkal s podobnými zakázkami stejného rozsahu, jednou z nich byla zakázka od IKEMu, která byla megalomanská, obrovská, velké zakázky obdobného materiálu byly i pro některé fakultní nemocnice. Zadavatelé se rozhodují podle svých potřeb, zkušeností a znalostí. Otázka podmínek veřejné zakázky je vždy rozhodnutím zadavatele. Nedokáže odpovědět, proč byla zakázka společná, proč nebyla rozdělena na tři, nebyla to jeho práce, on se musel přizpůsobit tomu, jak byla vypsána. Smlouva, kterou Martek Medical uzavřel s Městskou nemocnicí Ostrava, byla už v zadávací dokumentaci. Pak byly i nějaké lhůty na instalaci softwaru, vybudování konsignačních skladů a spuštění dodávek materiálu, který byl předmětem smlouvy. Po podpisu smlouvy ještě prováděl detailní rozhovory s veškerými lékaři, vedoucími daných oddělení o tom, jaký druh materiálu, v jakém počtu, v jakých lokalitách, na jakých sálech a jakých zdravotnických provozech má být k dispozici. Jakým způsobem bude probíhat doplňování materiálu do konsignačních skladů, jakým způsobem budou kontrolována sériová čísla produktů tak, aby byly dohledatelné i v případě nežádoucích událostí u pacienta. Otázka výběru konkrétního materiálu už pak byla na lékaři. Nabízený materiál byl od renomovaných nadnárodních společností. Šlo o velmi kvalitní materiál, se kterým dlouhá léta obchodovali, a věděli, že kvalita je zaručena. Zpočátku řešili nějaké technické problémy, později přišlo na řadu i jednání o ceně kardiostimulátorů, kde nabídli nemocnici obratové zvýhodnění. Zhruba po 4 měsících dodávek ještě chtěla nemocnice zhodnotit a analyzovat dodávky materiálu, kterou poté, kdy vyžádal

historická data, zpracoval a prezentoval 23. 1. 2013 před vedoucími lékaři a náměstky. Pokud mu bylo předestřeno, že nabízená částka určená na 3 roky ve výši 87 milionů Kč byla nemocnicí vyčerpána již za 2 roky, uvedl, že je otázkou, zda do této částky byly zohledněny i poskytnuté obratové bonusy, neboť cenová nabídka byla koncipována tak, že byla rozdělena na 2 části, fakturační nabídková cena za produkt a obratové finanční zvýhodnění za daný produkt. Finální nabídková cena do hodnocení veřejné zakázky se počítala z očištěné, tzn., z efektivní nabídkové ceny po odečtení obratového zvýhodnění. Avšak fakturace mezi Martek Medical a městskou nemocnicí vyplývala z cen nabídkových. Takto za první 4 měsíce, které analyzoval, bylo městské nemocnici fakturováno 21 milionů, nicméně na obratovém zvýhodnění bylo poskytnuto zpět, tedy vydobropisováno 7 200 000 Kč, což je 33,1 %. Dalším důvodem, proč mohlo dojít k vyčerpání předpokládané spotřeby, bylo právě to, že nabídková cena se počítala pouze pro první, a tedy nejlevnější produkt, a lékaři pak využívali produkty uváděné na vyšších místech, tedy kvalitnější, a rozdíl v cenách mezi jednotlivými produkty v řadě mohl být markantní i několikanásobný.

304. S Ing. W., kterou zná velmi dobře, a která zastávala pozici finanční ředitelky v Martek Medical, nikdy neřešil otázku kontrol nabídek Martek Medical do veřejných zakázek. Na poradách společnosti se otázka trestního stíhání neprobírala. Pokud byl dotázán, zda Martek Medical někdy poptával externí subjekt na ekonomicko-právní poradenství, uvedl, že o tuto část společnosti se nezajímal. Pokud potřebovali řešit právní věci, měli své vlastní právníky, kteří byli zaměstnáni v mateřské spol. AGEL. V době, kdy připravoval zakázku po obchodní stránce, neměl žádné informace, které by nevyplývaly ze zadávacího řízení, že by mu někdo řekl, že nemocnice má nějaká jiná přání, nebo nějaké informace uvnitř nemocnice, že nabídka by měla být nějaká jiná. Obratové zvýhodnění je u velkých zakázek, nebo u velkých dodávek materiálu, bylo to na základě přání zadavatele. Oni v podstatě vyhověli přání a formátu zadání dokumentace, jak bylo navrženo. Nicméně existuje nějaká standardní cena materiálu, která je běžnou prodejní cenou, a při velkých obratech, velkých množstvích určitého materiálu, se poskytuje množstevní zvýhodnění, tedy množstevní rabat. Téma obratového zvýhodnění a bonusů je velkým tématem v českém zdravotnictví poslední rok, dva, principiálně to bylo popsáno v médiích velmi důkladně. Obratové zvýhodnění je poskytováno formou opravného daňového dokladu k zápočtu vyfakturovaných částek na základě odebraného množství zboží ve fakturační ceně za dohodnutých podmínek, tzn. za dohodnutých procent obratového zvýhodnění, všechno oficiální cestou přes fakturaci mezi společnostmi. On je odpovědný za prodej materiálu, nikoli za vykazování péče, takže nedokáže odpovědět, jakým způsobem fungovalo vykazování nákladů pojišťovnám, to nedokáže. Nicméně v dané zakázce byly jimi nabízené ceny nižší, než cena VZP max. Pokud v přípravném řízení svědek na otázku, kdo kontroluje jejich nabídku před odesláním zadavatelům, uvedl, že je kontroluje on v obchodní části, p. M. plus někdy externí subjekty, které mají povinnost upozornit je na nedostatky v rámci zadávací dokumentace, aby nehrozilo to, že budou vyloučeni z důvodu nedostatečně doložených dokladů. Ale které to byly společnosti, netuší, tak svědek uvedl, že si nevzpomíná, jestli to řekl Ing. D. na poradě, ale určitě tu informaci měl z porad, ale bylo to na hlavních poradách v sídle společnosti v Prostějově, kde měli hlavní kanceláře, nebo na poradách, které se konaly v Ostravě na Stodolní ul., to byli zváni jednotliví manažeři pro řešení konkrétních aktuálních případů, nebo jiných problémů. Nepamatuje si to s ohledem na odstup doby, kde to zaznělo. Dále k dotazu obhájce vysvětlil, že podmínkou veřejné zakázky bylo i vedení konsignačního skladu a dodávka softwaru, který měl řídit tok tohoto materiálu na konsignační sklady v rámci zdravotnického zařízení mezi dodavatelem a zdravotnickým zařízením. Samotný software měl na starosti ředitel IT p. L., jehož úkolem bylo napojit logistický systém Martek Medical na městskou nemocnici tak, aby vše zvládli. Na zakázku bylo nějakých 52 dní na přípravu a v té obchodní části, která patřila jemu, se to dalo relativně snáze zvládnout, ale problém byl právě ten software, který musel splňovat i ty nároky, aby do karty pacientů doplňoval sériová čísla veškerých produktů tak, aby to v případě problémů bylo dohledatelné.

305. **Svědek J. tedy vysvětlil způsob sestavení nabídky z obchodního hlediska, kdy v podstatě zdůraznil nutnost správného matematického sestavení nabídky, tedy nutností jeho slovy na první místo v dané kategorii uvést Škodovku a nikoli Mercedes, který bude nejčastěji používán, čímž také vysvětlil dřívější vyčerpání nabídky, neboť lékaři s ohledem na aktuální poznatky lékařské vědy volili jiný materiál, než ten, který byl nabízen na prvních místech, a mohl být tedy výrazně dražší, než přístroje, které se nacházely na prvních místech v nabídkových položkách. Nicméně z jeho výpovědi vyplynulo, že tuto strategii pochopili a dovodili sami a žádné rady k tomu nepotřebovali. Současně vyloučil, že by z městské nemocnice měli nějaké interní informace k zakázce a v tomto směru tedy nelze jakékoli manipulace s veřejnou zakázkou prokazovat. Výpověď tohoto svědka tedy žádným způsobem neprokazuje ovlivnění veřejné zakázky, na druhou stranu nelze pominout, že svědek případné kontroly nabídek do veřejných zakázek externími firmami zmínil pouze v přípravném řízení, a to navíc jen velmi okrajově s tím, že se o této možnosti dozvěděl od Ing. D. na nějaké poradě. Sám však o spolupráci s žádnou externí firmou neslyšel, o firmě Business Advisor slyšel poprvé až od policistů, což je u obchodního ředitele, který měl na starosti obchodní část nabídek, za které Martek Medical zaplatil 7 milionů Kč, přinejmenším zarážející.**

306. **Svědkyně Soňa K.**, zaměstnaná jako právní referentka ve spol. Martek Medical, u hlavního líčení dne 25. 4. 2018 (č. l. 21442/sv. 70 – č. l. 227 zvláštního svazku) vypověděla, že z obžalovaných zná pouze Romana G., Tomáše D., Martek Medical a se spol. Business Advisor přišla do styku v souvislosti s výkonem funkce, kterou zastává ve společnosti. Ve spol. Perfect Distribution, tedy Martek Medical, pracuje od 1. 8. 2007, kdy zastávala funkci právního referenta a manažera ISO norem. Od podzimu 2010 byla také za zaměstnance zvolena do dozorčí rady, kde byla až do března 2014. Její náplní práce je komplexní vedení rejstříku právní dokumentace, eviduje tedy veškeré smluvní dokumenty ve společnosti, a dále, pokud jde o manažera kvality, tak vede systém ISO certifikátů přidělených spol. Perfect Distribution a připravuje společnost na dozorové a certifikační audity v této oblasti. Vzpomíná si, že v období let 2012, 2013 zakládala i nějaké smlouvy spol. Business Advisor, ale nevzpomíná si, kdo jí dal ty smlouvy k založení. Ve spol. Martek Medical měla na starosti výběrová řízení p. Jana M., která zastávala funkci obchodního referenta, z pozice členky dozorčí rady se nesetkala se stížnostmi na její práci, že by její práce byla špatná, že by společnost byla vyřazována ze zakázek. Není ji známo, zda bylo ve společnosti rozebíráno, zda společnost je či není úspěšná ve veřejných zakázkách, a jaké jsou důvody této neúspěšnosti. Pokud jí byla předestřena smlouva o kontrolní činnosti a osvědčení (č. l. 7530-7579/sv. 25), identifikovala parafy Ing. W. a Ing. G., ale nevybavuje si, zda přesně osvědčení o kontrolní činnosti viděla. Jako právní referent smlouvy pouze eviduje, nemá žádný vztah k jakékoli jejich tvorbě. Datum, kdy jsou smlouvy evidovány, vyznačují přímo v samotném rejstříku, v programu je datum vložení. Není jí známo, že by se v dozorčí radě zabývali smluvní spoluprací Martek Medical a Business Advisor. Nevybavuje si ani žádnou jinou obdobnou smlouvu, kterou by měl Martek Medical uzavřenou, ve které by jiný subjekt poskytoval externí poradenství v oblasti veřejných zakázek a kontrolní činnosti. Pokud jí pak byla předestřena osvědčení z č. l. 7546-7547/sv. 25 uvedla, že neví, proč tyto dokumenty nejsou parafovány a proč na osvědčeních neidentifkovala parafu p. W., tam není uvedeno datum, kdy došlo k parafě. Nebývá to. V rámci své činnosti se nezabývá likvidačními lístky. Dále k dotazu obhájce uvedla, že pracuje denně s objemem desítek smluv, do rejstříku právní dokumentace se nezadává způsob, jakým byly smlouvy do společnosti doručeny a kým. V letech 2012 a 2013 byly smlouvy doručovány i jiným způsobem než poštou, např. kurýrem. Dále se vyjádřila ke způsobu doručování a evidence doručených zásilek ve společnosti a k otázkám projednávaným na dozorčí radě, což byly účetní výsledovky, výroční zpráva, zpráva o vztazích a další s tím spojené záležitosti, podnikatelské, finanční a investiční plány a další obdoby, tedy nikoli otázky výběrových řízení.

307. **Svědkyně K. tedy potvrdila existenci smluv mezi spol. Martek Medical a spol. Business Advisor, nicméně nebyla schopna se vzhledem k množství smluv a evidenčnímu systému schopna vyjádřit k tomu, kdy byly smlouvy do společnosti Martek Medical doručeny a jakým způsobem byly uzavřeny, ani vyjádřit se k jejich obsahu. Nicméně i ona potvrdila, že na listinách souvisejících s těmito smlouvami poznala podpisy pouze Romana G. a Ing. W. a je tedy zřejmé, že daná kontrolní činnost byla skutečně udržována „v tajnosti" mezi nejvyšším vedením společnosti. Svědkyně také popsala poměrně přísný režim vedení listinných dokumentů, na což ostatně poukazovali i obžalovaní. Nicméně je nutno konstatovat, že obžalovaní si byli vědomi toho, že i případné simulované smlouvy musí projít evidenčním systémem firmy, který velmi dobře znali, a s ohledem na tuto skutečnost mohli vyžadovat přípravu listin tak, aby listiny účetním a kontrolním systémem spol. AGEL prošly, aniž by byly účetními či kontrolními mechanismy zpochybněny. Výpověď svědkyně K. tak nemá usvědčující, ale ani vyviňující charakter.**

308. **Svědek Tomáš L.**, ředitel ICT a člen představenstva spol. Perfect Distribution (dříve Martek Medical) u hlavního líčení dne 24. 2. 2018 (č. l. 21432v/sv. 70 – č. l. 217v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Romana G., Tomáše D. a Perfect Distribution. O spol. Business Advisor se dozvěděl až v průběhu trestního řízení, ostatní obžalované nezná. Obžalovaní G. a D. byli jeho spolupracovníci, spíše šéfové ve spol. Martek Medical, kam nastoupil v r. 2004 na pozici IT správce, poté pracoval na pozici manažera IT, řídil celé IT oddělení, a dále na pozici ICT ředitele, a byl také členem představenstva. Pokud jde o smlouvu se spol. Business Advisor, tu v té době podepsat nemohl, protože ještě nebyl členem představenstva. Nabídky do veřejných zakázek Martek Medical sestavovala p. Jana M., která se starala o legislativní kompetenci veřejných zakázek, jednotlivé zdravotnické prostředky jí dodávala příslušná oddělení a p. M. to poté kompletovala. Nevzpomíná si, zda dokumentace zpracovávaná p. M. podléhala nějaké další kontrole, ani se o to nezajímal, protože v rámci své působnosti k těmto věcem nepřicházel. Jeho oddělení se staralo především o řízení IT systémů spol. Martek Medical a své služby navenek zdravotnickým zařízením nenabízel. Nicméně v této zakázce tento požadavek byl, a proto se zapojili. Přestože nějaký systém pro řízení konsignačních skladů už měli, tak toto řešení v rámci nemocnice v Ostravě nasadit nešlo, museli poptat externí firmu, se kterou část tohoto výběrového řízení připravovali. Celý proces nasazení a vyladění systému trval celý rok. Prvotní návrh však museli podat do 52 dnů, což byl pro něj šibeniční termín. Moc toho tehdy nenaspali, aby tu zakázku připravili. V průběhu té lhůty pro přípravu zakázky se nikdo ve společnosti nevyjadřoval v tom směru, že to mají jisté, že zakázku dostanou. Jednalo se asi o nejvíc stresující zážitek, co kdy zažil, protože museli dostát výběrovému řízení a tu svou část dodat. K dotazu státního zástupce připustil, že je možné, že na představenstvu Martek Medical řešili spolupráci s Business Advisor, ale není si na to schopen vzpomenout. Po obvinění spol. Martek Medical tato záležitost na představenstvu nebyla řešena. Ví, že se to nějakým způsobem řešilo s jejich firemními právníky. Neví, že by se ve společnosti dělala pak nějaká vnitřní kontrola. Dále uvedl, že schvalování účetních dokumentů probíhá ve společnosti částečně v digitální formě a pokud tedy není na likvidačním lístku podpis, jde pouze o procesní záležitost. Má za to, že ve společnosti by byly nalezeny i jiné nepodepsané likvidační lístky. Nicméně v elektronické verzi to schválení platby je zaznamenáno. Dále uvedl, že na oblast veřejných zakázek poradce nemají, nyní mají více členů týmu na přípravu zakázek, protože na p. M. toho bylo hodně, proto přijali další osobu. Dále k dotazu uvedl, že se nesetkal s nějakými zprávami o tom, že by ve společnosti byly vypláceny nějaké odměny mimo účetní systém, ani jemu nikdy žádnou obálku nikdo nepřinesl, ani neslyšel o tom, že by bylo potřeba vytvořit volné finanční prostředky pro účely přesvědčování klientů o nákupu.

309. **Z výpovědi svědka L., jehož věrohodnost není žádným způsobem snižována, pak vyplynulo, že u stíhané zakázky nebyla spol. Martek Medical poskytnuta žádná výhoda, resp. svědek o žádné takové výhodě nevěděl. Sám měl pouhých 52 dnů na přípravu IT řešení, jehož nasazení a odzkoušení si pak vyžádalo více než rok. Svědek dále poukázal na**

evidenční systém plateb v elektronické podobě a skutečnost, že ne vše, co bylo v listinné podobě zakládáno, muselo být také podepsáno, neboť schvalovací procesy ve firmě probíhaly i digitálně. Rovněž tento svědek se o spol. Business Advisor dozvěděl až v průběhu trestního řízení, do té doby o žádném poradenství nevěděl, resp. připustil, že si na informaci o poradenství nevzpomíná. Nicméně i tento svědek potvrdil, že firma měla své právníky a potvrdil, že veřejné zakázky měla na starosti p. M., další zaměstnanec byl přijat až později. Svědek také potvrdil, že žádné další externí poradce na veřejné zakázky spol. Martek Medical nepoužívala a smlouva spol. Martek Medical a Business Advisor se tedy opět dostává do režimu poprvé a současně naposled.

310. **Svědkyně Ing. Kamila B.**, finanční ředitelka spol. Martek Medical od 1. 1. 2012, u hlavního líčení dne 9. 1. 2018 (č. l. 21101/sv. 69 – č. l. 165 zvláštního svazku) vypověděla, že z obžalovaných zná pouze Romana G., Tomáše D. a spol. Martek Medical, ostatní obžalované, tedy včetně spol. Business Advisor, nezná. Ing. G. byl obchodním ředitelem holdingu AGEL a v r. 2012 byl generálním ředitelem spol. Martek Medical a.s., Refarm a.s. a Zen AGEL a.s., kde působila také. Na zpracování nabídky do veřejné zakázky na dodávku pro arytmologii, intervenční kardiologii pro Městskou nemocnici Ostrava se nepodílela. Nepodílela se ani na uzavírání smluv týkajících se této zakázky a neví také o tom, že by Martek Medical a.s. v průběhu této veřejné zakázky nějaká externí firma radila. Neví o tom, že by Martek Medical měl uzavřenu nějakou smlouvu, která mu měla pomáhat při veřejných zakázkách. Dozvěděla se to až na výslechu na policii. Ona sama se na žádných obchodních činnostech nepodílela, může pouze říci, že administrativní zakázky řešila Jana M. Pro obchodní aktivity pak byly vytvořeny dvě pozice ředitelů, které se zabývaly specifickými oblastmi těchto aktivit. V souvislosti se stíhanými zakázkami, resp. poradenstvím firmy Business Advisor byla vyslýcH. na policii s tím, že bylo zaplaceno 1 200 000 Kč za nějaké plnění v souvislosti s touto veřejnou zakázkou, což bylo pouze součástí účetních dat, za která odpovídala z pohledu procesního zpracování. Samotnou fakturu neschvalovala. To schvalovaly odpovědné osoby, ona mohla schvalovat pouze účetní případy a zaúčtování, nikoli obsah. Postup společnosti nevyžadoval její souhlas s vyplacením této částky. Dále k dotazu státního zástupce uvedla, že vzhledem k informacím, které dosud má, tak všechny náklady, které měla spol. Martek Medical s poradenskými službami Business Advisor, začlenila do svých daňových nákladů. V letech 2012-2014 se zúčastnila řady porad a jednání souvisejících s činností všech tří společností, řada z nich probíhala společně za účasti všech členů všech tří společností a představenstev, zejména pak v souvislosti se schválením účetní závěrky nebo plánu. Má za to, že nezaznamenala, že by se na představenstvech řešila otázka toho, že by spol. Martek Medical byla vyřazována z veřejných zakázek, tyto aktivity nejsou součástí procesu nebo jednání představenstev. Nebyla přítomna jednání představenstev Martek Medical, kde by se řešila spolupráce s Business Advisor poté, co byla spol. Martek Medical obviněna. Jednání o uzavření smlouvy o kontrolní činnosti nespadalo do jejího oboru, do její kompetence. Z titulu členky představenstva ji sice formálně mohla podepsat, nicméně věcně odpovědná osoba se vždy musela vyjádřit k obsahu smlouvy a garantovat znění. Netroufne si říci, kolik smluv se měsíčně v Martek Medical podepisovalo. Z pozice finanční ředitelky neví o tom, zda spol. Martek Medical měla i nějakého jiného externího poradce, který by se zabýval veřejnými zakázkami. Ekonomicko-právní poradenství v letech 2012-2014 poskytovala řídící osoba, tedy spol. AGEL. Šlo spíše o právní než ekonomické poradenství. Spol. Martek Medical v té době měla velké množství partnerů, tipuje stovky. Všechny je neznala, ani nemohla. Principem pozice finančního ředitele není seznamovat se s obsahy jednotlivých uzavíraných smluv, finanční ředitel má na starosti procesy a kompetence stanovené v rámci koloběhu dokladů a schvalování účetních dokladů, nikoliv však jejich věcného obsahu nebo dokumentu. Fakturu od Business Advisor na 1 200 000 Kč neměla v rukou, nikdo ze zaměstnanců jí nehlásil nic divného. Pokud jsou k fakturačnímu dokladu připojeny všechny doklady, které prokazují plnění, a věcně odpovědná osoba ji podepsala, že se plnění uskutečnilo, není důvod, aby za ní účetní přišla s tím, že by zpochybnila toto plnění.

311. **Finanční ředitelka spol. Martek Medical Ing. Kamila B. tedy nepotvrdila angažmá spol. Business Advisor v kontrolní činnosti při přípravě veřejných zakázek a kontrole zaměstnankyně Jany M. I její výpověď svědčí pro tu verzi, že smlouva a další účetní doklady týkající se smlouvy mezi Martek Medical a Business Advisor byly vloženy do účetního systému společnosti v podstatě „potichu a nenápadně" tak, aby nevzbuzovaly zbytečnou pozornost, tedy tím způsobem, aby o ní vědělo pouze nejvyšší vedení, a to ještě v omezeném okruhu, neboť všichni členové představenstva, a již vůbec ne nižší manažeři, nebyli se smlouvou seznámeni a nebyla jim nabídnuta možnost poradenských služeb Business Advisor využívat.**

312. **Svědek Ing. Josef U.,** manažer spol. Martek Medical pro mimonemocniční trh, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 9. 1. 2018 (č. l. 21096v/sv. 69 – č. l. 160v zvláštního svazku – č. l. 3976/sv. 14) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Ing. D. a Ing. G., ostatní nezná. On sám je členem nižšího stupně řízení společnosti, není tedy členem vedení společnosti. Porad vedení se účastní zhruba od r. 2013. Do sféry jeho působnosti z oblasti veřejných zakázek patří např. zdravotnické záchranné služby, které společnost neřadí do sféry nemocniční. I on potvrdil, že veřejné zakázky vyhledává Jana M., jeho oddělení pak má na starosti obchodní stránku, a p. M. nabídku kompletuje. Nevzpomíná si, že by se na poradách vedení hodnotila úspěšnost veřejných zakázek, ostatně jeho oddělení se těchto zakázek účastnilo jen sporadicky. Sám úspěšnost nesledoval, nezabýval se tím, a ani to nemusel prezentovat. V jeho divizi se to neevidovalo. Není si vědom toho, že by Ing D. na některé z porad zmínil opatření týkající se zlepšení kvality nabídek na veřejné zakázky. Není si vědom toho, že by Ing. D. na některé z porad prohlásil, že bude při veřejných zakázkách využíváno i služeb externích subjektů. Pokud to mělo zaznít na nějaké poradě, je možné, že na té poradě nebyl, nebo se jich to netýkalo. Neví o tom, že by nabídky do veřejných zakázek byly kontrolovány nějakým externím subjektem. Není si vědom toho, že by se o tom někde diskutovalo, jejich divize se to netýkalo. Název spol. Business Advisor nezná. Nezná ani Ing. Břetislava P. Předložené smlouvy o kontrolní činnosti a osvědčení o kontrole nikdy neviděl. Se zakázkou pro městskou nemocnici na dodávku pro kardiologii, arytmologii a radiologii neměl nic společného. Jeho divize do nemocnic neprodává vůbec nic.

313. **Svědek Josef U. tedy potvrdil nabídkový mechanismus popsaný svědkyní M., nicméně ani on, byť jako člen nižšího vedení, nepotvrdil, že by měl povědomost o možné spolupráci s Business Advisor při kontrole nabídek, byť připustil, že se porady, kde to mělo být zmíněno, možná neúčastnil, event. s ohledem na sporadickou účast jeho divize ve veřejných zakázkách se to jeho oddělení netýkalo. A i tato výpověď tedy potvrzuje, že informace o kontrolní činnosti zůstávaly „utajeny" pouze nejvyššímu vedení spol. Martek Medical.**

314. **Svědek Ing. Karel K.**, místopředseda představenstva a finanční ředitel spol. AGEL a.s., jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20730/sv. 67 – č. l. 138 zvláštního svazku – č. l. 3022/sv. 11) uvedl, že od 1. 9. 2007 působil ve skupině AGEL na pozici ekonoma Vítkovické nemocnice a.s., následně od 1. 6. 2009 jako obchodní ředitel AGEL a.s. a od března 2010 jako finanční ředitel AGEL a.s. Jako takový měl na starost zejména finanční plánování, kontroling a financování. Z titulu této pozice také působil jako člen dozorčích rad některých dceřiných společností spol. AGEL a.s. O spol. Business Advisor nikdy neslyšel, neví o tom, že by měla nějaký smluvní vztah ke spol. Martek Medical. Pokud mu byly předloženy smlouvy uzavřené mezi Martek Medical a Business Advisor, uvedl, že se s nimi nikdy nesetkal. Neví rovněž nic o zakázce pro arytmologii, intervenční kardiologii a radiologii Městské nemocnice v Ostravě. Tato zakázka nikdy nebyla předmětem jednání dozorčí rady. Není si vědom toho, že by kdykoli byla zmíněna nespokojenost s úspěšností spol. Martek Medical ve veřejných zakázkách. Konkrétní informace o úspěšnosti však nemá k dispozici. Není mu známo, že by některá ze společností holdingu AGEL si sjednala kontrolu nabídek pro veřejné zakázky externí firmou. Netroufá si obecně odhadnout cenu takových externích služeb. Pokud byl dotázán na Ing. Martina

D., uvedl, že ví, o koho se jedná, nicméně s ním nikdy nejednal. Neví také nic o vztahu Ing. G. a Ing. D. k p. D.

315. **Svědek K. tedy k samotné trestné činnosti neposkytl žádné relevantní informace, nicméně z jeho výpovědi je zřejmé, že kontrolní smlouvy zůstávaly utajeny nejen před zaměstnanci a nižším vedením spol. Martek Medical, ale i před nadřízenými v koncernu AGEL. Soud si je vědom toho, že byť se v rámci obratu skupiny AGEL jedná o částku nikoli podstatnou, zejména za situace, kdy je rozložena mezi více smluv, nicméně jedná se pro společnosti skupiny AGEL o natolik netypickou činnost, že lze vyslovit podiv nad tím, že o této smlouvě věděli de facto jen tři lidé, tedy obžalovaní Roman G., Tomáš D. a Ing. Pavlína W. A například tato možnost provádět kontrolig nebyla prezentována či nabídnuta i výše do skupiny a dalším společnostem v rámci holdingu, zejména za situace, kdy měla být tato činnost natolik výhodná, jak to prezentovali obžalovaní.**

316. **Svědek Roman F.,** vedoucí odboru plánování a kontrolingu spol. AGEL a.s., u hlavního líčení dne 29. 1. 2020 vypověděl (č. l. 23141/sv. 76 – č. l. 409v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Tomáše D., Romana G. a spol. Martek Medical, neboť to byla jedna z dceřiných společností AGELu. K dotazu soudu, jakým způsobem byly vyhodnocovány faktury za poskytnuté služby v rámci skupiny AGEL z pohledu jejich daňové uznatelnosti či neuznatelnosti, uvedl, že to přímo nebylo náplní práce jeho odboru, nicméně obecně lze říci, že každá ze společností mateřské skupiny zodpovídala za tzv. daňovou optimalizaci v rámci zákonných mezí sama a pouze složitější případy byly předmětem poradenství nebo záštity mateřské společnosti. Domnívá se, že každá účetní jednotka měla svůj předpis, nicméně centrální útvary do toho hodně promlouvaly, protože to muselo být holdingově řízeno. Pokud jde o finanční plány a začleňování poradenských služeb, tak on ze strany kontrolingu zodpovídal za klíčové procesy plánování, řízení úhrad, osobní náklady, materiálové spotřeby, což byl základ u tak obrovského holdingu s 13miliardovým obratem. Kontroling zodpovídal za technické zpracování všech těchto plánů, aby je měli v detailu, aby uměli reagovat v průběhu roku na odchylky, věděli o nich včas, uměli přijímat opatření. Plánovací proces řídila mateřská společnost. On byl zodpovědný za technickou přípravu plánů, ale projednání probíhalo za účasti představenstva, klíčových centrálních útvarů k úhradám osobním nákladům. Pokud jde o náklady poradenství, i to se dá rozlišit. Jsou náklady poradenství, které jsou holdingové řízení, tj. v podstatě praxe. AGEL jako značka byla matka, která měla 45 dceřiných společností, a ty se musely optimalizovat. To je běžná praxe, kde se ten náklad přizná, kde to bude v pořádku podle legislativy. Pokud pak byl dotázán přímo na poradenství a spol. Business Advisor, uvedl, že náklady na poradenskou činnost se začleňovaly do finančních plánů, ale tato společnost mu konkrétně nic neříká. Byly to pro něj položky. Vyhodnocování finančních plánů probíhalo každý měsíc, každý měsíc se dokumentovaly odchylky, přijímala se opatření. Každý měsíc byl report diskutován představenstvem, tedy report plnění finančních plánů i report jednotlivých společností. K dotazu, jaký byl správný postup, pokud se vyskytla potřeba nasmlouvat nějaké poradenské služby jednorázově, uvedl, že zde byl běžný kontrolingový postup, kdy existuje sada kontrolingových odchylek, strukturálních odchylek, které v podstatě se monitorují co do finančního objemu. Jakákoli anomálie zvýšené osobní náklady nějakým vlivem, nebo cenové vlivy v materiálu, nebo nějaké služby, vše se zohledňovalo, a v praxi kontrolingu tyto odchylky bylo třeba autorizovat, aby nebylo narušeno vyhodnocení finančního plánu. K dotazu, zda, pokud se vyskytla potřeba poradenských služeb a dohod, zda to musel útvar kontrolingu autorizovat, svědek uvedl, že samozřejmě. Byly to strukturální odchylky, které se komentovaly, byly to strukturální odchylky, které se jako by komentovaly, neboť to může vypadat jako neplnění plánů o 15, 10 milionů, když to přežene, ale za tím je nějaký příběh. Nebude nikde v reportu ukazovat toto neplnění, pokud je za tím nějaký příběh ve strukturálních odchylkách. Je to totéž, jako když se nastaví spotřeba materiálu v nějakých cenách a v průběhu roku dojde k jinému vývoji cen a v rámci toho se musí primářům autorizovat jejich finanční plány, protože oni spotřebovávají stále stejně. Nicméně k dotazu, zda bylo možno něco nasmlouvat ad hoc, a přitom

to nenechat schválit zmíněnými strukturami, a zda by se na to přišlo, svědek uvedl, že je celá řada položek, které se neautorizují. Drobné faktury se nebudou autorizovat, finanční plán se hlídá ve struktuře nějakých analytických účtů nebo syntetických účtů a nějakých středisek, vyhodnocují se obraty, plnění hospodářského výsledku a vybrané nákladové a výnosové druhy. Ne to, že je tam nějaká faktura, nějaký doklad o několika milionové částce, tak samozřejmě na to se může přijít v rámci těchto diskusí, co je za tím neplněním, ale kontroling nedohledává žádné věcné plnění, daňovou uznatelnost, v podstatě je to náklad a on pracuje s dokladem. Když má to schválení dokladu nějaký příběh, je zde věcná náplň dokladu, tak to v podstatě není předmětem jejich práce. Každé odchylky se musely vysvětlit, ale to bylo předmětem manažerských schůzek, jednání, a tyto obraty se vysvětlovaly. Samozřejmě z těchto jednání manažerů muselo vzejít schválení, protože on si třeba jako kontroler nemůže dovolit autorizovat nějakou reklamu, propagaci, odborné poradenství, protože o tom nic neví. O odchylkách ve finančních tocích se vědělo, každá odchylka musela projít na úrovni představenstva. Svědek dále uvedl, že se reportovaly náklady na odborné poradenství, reklamu a propagaci, byly to desítky milionů, které byly na měsíční bázi vyhodnocovány, ale z titulu nebylo s nimi plánováno. Bylo to něco navíc. Takových aktivit měla AGEL celou řadu. Sponzorovala různé sportovní akce. Pokud jde o daňovou problematiku, tak to pod jeho útvar nespadalo, na to bylo oddělení hlavní účetní skupiny, kde byli i daňaři. Jde o složitou problematiku, už přefakturování cca 250 milionů Kč mateřské společnosti za řízení je tvrdým oříškem. Jinými slovy, musel se najít vhodný titul fakturace této řídící činnosti na dceřiné společnosti, neboť mateřská spol. AGEL neměla za své existence žádné výnosy, ale pouze náklady. Jde o problém holdingové struktury, která má 45 společností, některé činnosti se vyplatilo ekonomicky centralizovat v mateřské společnosti, bohužel výnos se musí v rámcích legálních mezí fakturovat dceřiným společnostem.

317. **Svědek Roman F., jehož náplní práce bylo řídit finanční toky ve skupině AGEL a tedy zajistit, aby ve skupině bylo stále dost disponibilních finančních prostředků, tedy v podstatě uvedl, že platba pro spol. Business Advisor pro něj byla pouze dokladem. Pokud byl tento doklad odsouhlasen a stálo za ním nějaké vysvětlení od příslušných manažerů, tak neměl ani důvod kontrolovat, zda plnění bylo či nebylo poskytnuto. Nicméně se domnívá, že za samotnou správnost neúčtování daňových dokladů byla zodpovědná sama účetní jednotka, která náklad vynaložila. Je tak zřejmé, že pokud účetním, ať již Martek Medical, nebo samotné skupiny AGEL, nebylo přímo řečeno, že v případě faktury Business Advisor půjde o daňově neuznatelný náklad, tak tito účetní neměli důvod s těmito náklady pracovat jako s daňově neuznatelnými. Z vyjádření svědka, že roční obrat se pohyboval okolo 13 miliard, pak vyplývá, že cca 7 milionové plnění ve prospěch Business Advisor, dále rozdělené na jednotlivé platby po menších částkách, nemohlo být natolik významné, aby oddělení kontrolingu nějakým způsobem výrazněji narušilo kontrolu toků finančních prostředků.**

318. **Svědkyně Iveta W.**, hlavní účetní spol. Martek Medical, u hlavního líčení dne 29. 1. 2020 vypověděla (č. l. 23127/sv. 76 – č. l. 402v zvláštního svazku), že do spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, nastoupila v r. 2000 jako účetní. Postupem doby začala zastávat funkci hlavní účetní. Se jménem spol. Business Advisor přišla do kontaktu až při výslechu na policii. Ví, že s touto firmou měla Perfect Distribution nějaký smluvní vztah. K dotazu, jakým způsobem společnost rozlišuje náklady, které uplatňuje jako náklady k dosažení zisku, a jak rozlišuje náklady, které nebude vůči finančnímu úřadu uplatňovat jako náklady, svědkyně uvedla, že je pro ně závazná legislativa, tedy právní předpisy. Obecně šlo o náklady na reprezentaci, které jsou nedaňovým nákladem, takže ty nikdy nelze do daňových zahrnout. Pokud byla dotázána, zda kromě reprezentačních nákladů existují v jejich společnosti nějaké jiné náklady, které by nebyly paušálně zahrnuty do nákladů, uvedla svědkyně, že by mohli vyplácet cestovné nad zákonnou možnost, toho však neužívají, a poté nadlimitní záležitosti, které by vyplatili zaměstnancům. Jde např. o dary zaměstnancům. Domnívá se však, že ve společnosti jsou to skutečně nedaňové základy, jenom to,

co nařizuje zákon o účetnictví a dani. K dotazu, zda pokud by generální ředitel přišel s tím, že by nějakou fakturu za nějaké služby nechtěl dávat do nákladů, a jak by se postupovalo, svědkyně uvedla, že pokud by měl pocit, že je riziková, že by to bylo nevhodné, tak pokud by něco takového vyloženě řekl, že u faktury cítí riziko, a přesto má být přijata, ale považuje ji za neprůchodnou do daní, tak ano, tak by použili nějaký běžný nákladový účet s prefixem analytiky pro nedaňové účely. Čili byla by v účetnictví, ale pro daňové přiznání by byla vytažena ze základu daně a tím pádem by nebyla uplatněna jako daňový náklad. Pokud byla dotázána, zda za dobu jejího působení k takové situaci došlo, uvedla svědkyně, že možné to je, ale případ, který by byla schopna zmínit, neví. Určitě se to nestalo ve vztahu k firmě Business Advisor. Ona sama ze své pozice účetní by měla možnost něco takového navrhnout, protože jako účtař zodpovídá za účetnictví a daně, protože potom samozřejmě spolupracuje i s odbornými poradci, tak samozřejmě, pokud by něco takového vyhodnotila, tak by se šla zeptat, zda by to nebylo vhodnější proúčtovat raději nedaňově. Běžně pro to ale není důvod. Myslí si, že se s takovými vyloženě rizikovými případy nesetkala. U těch nákladů na reprezentaci to nikdo nemá ani snahu zkoušet účtovat. Následně svědkyně popsala systém schvalování faktur ve společnosti. Zda se v rámci zaúčtování či kontrol ve spol. Martek Medical někdo zabýval fakturami spol. Business Advisor, si nepamatuje. Když sestavují účetní závěrku, protože jsou částí skupiny, tak podléhají auditu účetní závěrky, spolupracují s firmou, která vyhotovuje daňové přiznání, tyto společnosti, než vydají své výroky, než sestaví daňové přiznání, tak některé výběrové položky testují. Ale nedokáže říci, zda tyto položky (*faktury Business Advisor*) byly vybrány. Vždy nějaké položky procházejí, mají své procesy. Co auditoři potřebují, to předloží, ale nevybavuje si, zda ty položky od Business Advisor byly v tom roce vybrány. O smluvním vztahu mezi Martek Medical a Business Advisor nic neví, vyjma toho, že zaúčtovala faktury. Nicméně, než fakturu zaúčtovali, muselo to být ve vnitřním elektronickém podpisu schváleno objednatelem a tzv. schvalovatelem. Elektronický systém vždy čeká na „roční" schválení příslušným objednatelem a schvalovatelem, tyto souhlasy nejsou automaticky přednastaveny. Zaúčtovat bylo možné, až když bylo vše schváleno. Dále k dotazu obhájce uvedla, že pracovala na pobočce v Třinci. P. D. a p. G. pobývali spíše v Prostějově, kde bylo sídlo společnosti. Jejich osobní kontakt byl minimální, to však na proces schvalování nemá vliv, dělalo se to elektronicky, protože obchodní zástupci byli z celé republiky, tak se to řešilo softwarem na dálku. P. D. ani p. G. jí nedali žádný ústní nebo jiný elektronický pokyn týkající se zaúčtování těchto faktur. Otázku daňových přiznání s p. D. a p. G. asi neřešila. Neví, do jaké míry se zajímali o zpracování agendy daně z příjmu, nebo obecně auditů, a jak dalece se zapojovali do tohoto procesu. Společnost měla vždy daňovou kancelář, v té době to byla ABC Taxis. Pokud jde o počet zpracovaných faktur ve společnosti měsíčně, bylo jich řádově 5000 za nákup zboží a faktur mimo sklady 300 až 350 měsíčně.

319. **Svědkyně Iveta W. tedy vypovídala plně v souladu se zákonem o daních z příjmu a účetní osnovou společnosti. Z její výpovědi tedy soud může dovodit, že neměla jakoukoli možnost rozpoznat, zda plnění spol. Business Advisor bylo či nebylo poskytnuto, a schválením v elektronickém systému obžalovaní potvrdili dodání objednaného plnění a museli si být vědomi také toho, že faktura do nedaňových nákladů je společností automaticky vyřazena pouze v případě nákladů na reprezentaci a je tedy zřejmé, že schválení faktur spol. Business Advisor a schválením proplacení těchto faktur obžalovaní věděli, že faktura bude zahrnuta do nákladů společnosti, které jsou daňově uznatelné.**

320. **Svědek Ing. Čeněk M.**, obchodní náměstek Fakultní nemocnice Olomouc, který byl konzultantem znaleckého posudku Ing. Hromjaka k cenám znaleckého posudku na dodávku materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a radiologii v Městské nemocnici Ostrava, který byl na návrh obhajoby vyslechnut dne 15. 5. 2018 (č. l. 21503v/sv. 70 – č. l. 248 zvláštního svazku), se obecně vyjádřil k fungování zdravotnického trhu v letech 2012, 2013, kdy uvedl, že bylo na trhu 5 až 8 distributorů, kteří dodávali materiál podobného charakteru v takovém rozsahu. 3 nebo 4 největší z nich fungují dodnes. Další část distributorů nefungovala jako dodavatelé takto širokého portfolia, ale fungovala jako zastoupení zahraničních firem. Pokud byl dotázán na možné vysvětlení

cen mezi poptávanou cenou a nejnižší nabídkou, vyslovil domněnku, že cena byla stanovena z úhrad VZP max a vysoutěžená cena mohla být až o 50 % pod těmito úhradami vzhledem k velikosti zakázky a spotřebě městské nemocnice. Potvrdil rovněž, že v r. 2013 došlo k největšímu skoku v cenách kardio materiálu, kdy především v Německu a Francii již úhrady byly úplně někde jinde, takže VZP také radikálně snížila tyto úhrady. Bylo již specifikováno, že v r. 2006 např. cena jednoho zařízení činila 1,3 milionů Kč, v r. 2012 už jen 600 000 Kč, a po snížení ceny 270 000 Kč. Rovněž uvedl, že je velice problematické stanovit množství spotřebovaného materiálu s ohledem na předchozí spotřebu, když se to tak dělalo dříve a objednávaly se věci na sklad, tak docházelo k situaci, že výrobky expirovaly. Proto nemocnice v letech 2009, 2010 přecházely na rámcové smlouvy, nicméně predikce vycházela z minulých období, nicméně množství bylo jen predikované a nemocnice se nezavazovaly na přesnou spotřebu do budoucna. Rovněž potvrdil, že údaje o úkonech jsou pravidelně zveřejňovány. Dále konstatoval určitou konzervativitu lékařského personálu a upřesnil, že úspěšnými nemocnicemi jsou pouze ty, které dokáží vytvořit jakýsi týmový kompromis mezi potřebami lékařů a potřebami ekonomů. Je třeba zohlednil i tu skutečnost, že někteří výrobci přímo do nemocnic ani nedodávají. On sám tedy soutěž, pokud měl možnost se s ní seznámit, hodnotí jako úspěšnou. Metodu, kterou byla veřejná soutěž vypsána, považuje za správnou. Jemu samotnému by se ve fakultní nemocnici, kdyby takovou soutěž na zakázku za 1,5 miliardy při porovnání velikosti nemocnic, by se mu zřejmě nikdo ani nepřihlásil. Rovněž se vyjádřil k obratovým bonusům, kdy za situace, kdy v zahraničí se stejné materiály prodávají výrazně levněji, je vytvářeno obrovské podhoubí pro tyto bonusy. Dále se vyjádřil k praxi veřejných zakázek, kdy uvedl, že pokud nemají nikde v nabídce uveden podpis, razítko, nedoloží certifikát, tak se uchazeč žádá o doplnění, protože kdyby byl uchazeč ihned formálně vyřazen, tak by to Úřad pro hospodářskou soutěž vrátil zpět. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že za jeho dobu působení v nemocnici Martek Medical vyhrál zakázku na dodávku v defibrilátorech nebo arytmologii. Byla jako každý jiný dodavatel, nicméně nebylo s nimi o čem diskutovat. Podmínky byly předem dány. Ve výběrovém řízení byla nastavena i kupní smlouva s jasně danými podmínkami. O žádných problémech s jejich dodávkami neví. Také se nesetkal s nekvalitní nabídkou Martek Medical, že by byla chybně podána, byly v ní formální vady. Jaká je marže dodavatelů přesně neví, nestaral se o to.

321. **Svědek tedy potvrdil obhajobu obžalovaných Romana G. a Tomáše D. v otázce, jak jim byla budována nabídková cena a z čeho vycházela předpokládaná cena nabídky. Potvrdil i obhajobu v tom směru, že konečná cena byla ještě nižší díky obratovým bonusům, které distributoři poskytovali. Nicméně i z jeho výpovědi vyplynulo, že marže distributorů byly poměrně velké, o čemž svědčí právě poskytované obratové bonusy, z čehož by vyplývalo, že tato veřejná zakázka mohla absorbovat i finanční prostředky poskytnuté spol. Business Advisor, což lze jen těžko předpokládat.**

322. **Svědek Miroslav M.**, manažer pro přípravu a realizaci investičních celků, zaměstnaný ve spol. Martek Medical, u hlavního líčení dne 15. 5. 2018 (č. l. 21506/sv. 70 – č. l. 251v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze Romana G., Tomáše D. a Perfect Distribution a.s. V této společnosti ještě pod jménem Martek Medical byl zaměstnán od března do prosince 2010. Měl na starost a přípravu realizaci investičních celků pro spol. AGEL, protože Martek Medical byla pověřena spol. AGEL dělat tento servis pro všechny dceřiné organizace v rámci spol. AGEL. Ing. D. a Ing. G. byli jeho nadřízenými. Ing. D. zná z doby, kdy docházel na detašované pracoviště na Stodolní ul. Jejich skupina měla v regionu poměrně hodně staveb a on byl v té době zaměstnancem spol. AGEL, která měla sídlo v Prostějově. Tam dojížděl tak 1x, 2x do týdne a současně bylo vytvořeno detašované pracoviště na Stodolní ul. v Ostravě, kde seděla celá investiční skupina, protože v blízkém regionu měli přípravy a realizaci mnoho staveb, tak aby nemuseli dojíždět do Prostějova, tak si tam našli detašované pracoviště. Tam Ing. D. opakovaně viděl, že tam docházel. Ing. D. tam chodil na jednání za Ing. G. Ing. G. v rámci té investiční skupiny nepracoval, v té době byl členem představenstva a měl na starost obchodní záležitosti společnosti,

takže jednal z různými obchodními partnery, nejenom s Ing. D., ale v podstatě s mnoha. Neví, čeho se ta jednání týkala, protože jejich skupina seděla v takovém open space otevřeném prostoru podkrovním, kde bylo 5 či 6 míst, kde seděli v řadě plus jejich asistentka. Prostor, který sloužil také pro jednání představenstva spol. AGEL a dozorčí radu, tento využívali pro jednání. Bylo to za zavřenými dveřmi, neví, o čem jednali. Bylo domluveno, že každý pátek bude na Stodolní porada s členy představenstva. Pátky byly vyhrazeny pro tato jednání a Ing. D. právě za Ing. G. docházel, takže ho tam viděl opakovaně. Tak 2x, 3x do měsíce. Jemu samotnému po pracovní stránce nikdy nebyla nabízena žádná pomoc od Ing. D., že by mu mohl pomoci s prací. Jeho skupina pracovala jen pro spol. AGEL, a to znamená pro její dceřiné společnosti, nikdy nevystupovali navenek mimo spol. AGEL. V rámci zpracování soutěží, které si organizovali, jim nebyla nabízena žádná konzultace Ing. D., protože to byla určitá specifika, jednalo se o modernizace, rekonstrukce stávajících provozů, kde byla dosti významná zdravotnická technologie, což vyžaduje určitou specializaci, a pro jejich skupinu tedy Ing. D. nepracoval. Ani spol. Vostav pro spol. AGEL nikdy nepracovala. Když Ing. D. docházel na Stodolní na ty schůzky, tak ty schůzky podle jeho odhadů trvaly určitě více než hodinu, přesně specifikovat to neumí, něco mezi jednou až dvěma hodinami, což může říct zodpovědně, protože měl pracovní místo v tom open space a seděl naproti dveří. Tzn., že každý, kdo do té místnosti vcházel a vycházel, tak chodil kolem něj. Viděl, že Ing. D. měl s sebou vždy nějaké písemné materiály, ale neví, co v těch materiálech bylo. Protože spolu nepřišli do kontaktu, bylo to pouze společenské dobrý den, jdu za tím a tím, a to bylo vše. Vždy měl s sebou nějaký materiál, ať už ho nesl v tašce, pod paží nebo v rukou. Nikdy nepřišel tak, že by přišel po prázdnu. Ty dokumenty asi předával, protože když odcházel, tak už ty dokumenty neměl, přišel s dokumenty, odešel bez nich. Ale to jsou detaily, které si po těch letech těžko vybavuje. Určitě na jednání chodil s papírovou dokumentací. Na ty schůzky Ing. D. opakovaně přišel s nějakým pánem, toho pána osobně nezná. Byl to starší prošedivělý pán, možná ho viděl 3x, 4x. Ing. W. zná, dělala ekonomku ve spol. Martek Medical, představenstvo nebo dozorčí rada měla právo přizvat si na jednání kohokoli s manažerů, tzn., že i ona občas na Stodolní na nějaké jednání přišla. Není mu známo nic o tom, že by ve spol. Martek Medical existoval nějaký černý fond. Co tam byl zaměstnán, nic takového neslyšel. Zdůraznil však, že jeho skupina se zabývala přípravou a realizací investičních celků, kdežto Martek Medical distribuoval zdravotnický materiál, což byly zcela odlišné záležitosti. Později byla jejich skupina včleněna přímo pod spol. AGEL, takže po těch měsících, (*pozn. soudu: tedy od ledna 2011*) už do spol. Martek Medical nedocházel, nebo spíše pouze výjimečně. On sám neměl povědomí o tom, co Ing. D. s Ing. G. projednávají. Neví, co bylo předmětem činnosti Ing. D. Pro jeho skupinu nepracoval. Oni sami v jejich činnosti občas externího znalce používali, ale byli to spíše znalci. Třeba, když dělali nějakou stavbu a potřebovali to staticky posoudit pro montáž technologie např. na statiku nebo osvětlení. Pokud to může posoudit, pokud si dělala spol. AGEL výběrová řízení, tak podmínky byly možná přísnější než ve státních organizacích, vše podléhalo vnitřními auditu, kterému museli vždy zpětně vše doložit.

323. **Zde je tedy namístě zdůraznit, že svědek potvrdil návštěvy Ing. D. a staršího pána, kterým byl zřejmě Břetislav P., ve spol. Martek Medical již v r. 2010. Nicméně samotná smlouva o kontrolní činnosti byla uzavřena až 2. 1. 2012, přičemž svědek dobu, kdy byl zaměstnán ve spol. Martek Medical od března 2010 do prosince 2010 specifikoval opakovaně a ve druhém případě zdůraznil, že poté už do spol. Martek Medical nedocházel, nebo pouze výjimečně. V období r. 2010 také není doložena žádná fakturace ani mezi spol. D. & partneři ani mezi spol. Business Advisor a Martek Medical a je tedy otázkou, co Ing. D. 3x až 4x měsíčně s Romanem G. řešil. Nicméně je zřejmé, že kontrolní činnost na základě smlouvy ze dne 2. 1. 2012 to být nemohla**.

324. **Svědek Miroslav Š.**, administrátor veřejných zakázek ve spol. SELLER Moravia, jako svědek dne 24. 4. 2018 (č. l. 21425v/sv. 70 – č. l. 210v zvláštního svazku) vypověděl, že obž. Ing. Martina D. zná pouze z médií, ostatní obžalované nezná, vyjma spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, kterou má v povědomí. Ale osobně z této společnosti nikoho nezná. Pro spol.

SELLER Moravia začal v r. 2011 pracovat jako administrátor veřejných zakázek, ve společnosti jsou dva, on a Roman T., který je jednatelem společnosti a který se zabývá podáváním nabídek jejich společnosti a zajišťováním práce, sháněním zakázek, a on dělá tu druhou část, kdy připravuje podklady pro zadávací řízení a administruje vlastní zadávací řízení. Pro městskou nemocnici si vybavuje 4 zakázky, rekonstrukci plicního oddělení, soutěž na kloubní náhrady, kardiostimulátory a vybavení kuchyně. Neví, jak zakázku na kardiostimulátory získali, to je otázka pro p. T. Nicméně jde o vysoce odbornou záležitost a předpokládá, že zadavatel jim kompletní technické podmínky připravil a oni pak pouze vyhlásili veřejnou soutěž. Také vyloučil odpověď nemocnice s tím, že na zadávací dokumentaci se nikdo z nemocnice nepodílel, neboť u takto specializované zakázky není možné, aby on sám technické podmínky vytvořil, nebyl by toho schopen. Svědek také uvedl, že je-li zadávací dokumentace od zadavatele perfektní, jsou schopni zadávací řízení vyhlásit během jednoho dne, neboť k tomu mají už předpřipravené formuláře, kde stačí doplnit chybějící kolonky. Pokud jde o předmětnou zakázku, pokud si pamatuje, konzultoval to s p. Š. a p. D., finální verzi podepisoval ředitel nemocnice. Jak dlouho pracoval na přípravě předmětné zakázky, si nevzpomíná, dělá desítky soutěží každý rok. Jen např. od ledna do 24. 4. 2018, tedy do data výslechu, měl přes 50 soutěží. Navíc v r. 2012 jich ve firmě bylo více. Nepamatuje si, že by po r. 2012 ještě pro městskou nemocnici pracovali, nicméně je to standardní věc. Mají zadavatele, pro kterého dělají třeba 10, 15 soutěží, a potom 2 roky nesoutěží a pak se znovu zadavatel ozve. Je to otázka nabídky a poptávky, na trhu jsou i konkurenční administrátoři. Pokud jde o smluvní otázku, jak je vyřešena administrace, je to otázka pro p. T. Pokud mu bylo předestřeno, že od podepsání mandátní smlouvy do vyhlášení soutěže uplynuly pouze 3 dny, uvedl, že si po 6 letech na detaily nepamatuje, ale pravděpodobně došlo k té situaci, že jim bylo oznámeno, že se spěchá. Pokud si dobře vzpomíná, tak mělo dojít i ke změně zákona o zadávání veřejných zakázek, a to je vždy období, kdy zadavatelé velmi spěchají na vyhlašování, protože v tom novém znění si nejsou jisti, zda nedojde k nějakému pochybení. Předchozí znění je už zaběhnuté, je nějaká rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jsou k dispozici judikáty, kdežto po novelizaci je čistý stůl a v některých oblastech to může být komplikované. Rovněž, pokud jde o zakázku na plicní oddělení, tak na stavební práce pro přípravu zadávacího řízení je potřeba mít k dispozici projektovou dokumentaci, soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr. Z těchto dokumentů z průvodní zprávy, technické zprávy, potom oni vytahují předmět vlastního plnění veřejné zakázky do zadávací dokumentace a kompletní projektovou dokumentaci, soupis stavebních prací připojují jako přílohy zadávací dokumentace, kde účastníci zadávacího řízení oceňují položkový rozpočet, a na základě toho je stanovována nabídková cena. Co se týče toho, kdo připravoval projektovou dokumentaci, to je určitě uvedeno na titulní straně projektu, kde je uvedena projekční kancelář a zodpovědný projektant. Výkaz výměr je standardní součástí projektu, zadavatelé nechtějí, aby si to soutěžitelé vypracovávali sami, v tom případě by byla vzájemná neporovnatelnost nabídek, takže zadavatel vždycky musí vypracovat ten soupis a jednotliví účastníci zadávacího řízení ho oceňují, aby byl stejný, a musí být oceněn vždy ve všech položkách. V rámci této soutěže nebyly nikdy nějaké náznaky toho, že je nějaký favorit, že se to vypisuje někomu na míru, nebo něco takového. V každém zadávacím řízení podepisují čestné prohlášení o nepodjatosti a samozřejmě, pokud by takovou informaci měl, zadávací řízení by nemohl administrovat. Za jakých podmínek byla připravována veřejná zakázka na rekonstrukci oddělení traumatologie, vůbec neví. Pokud jde o rekonstrukci plicního oddělení, zde danou věc opět musel konzultovat se stejnými osobami, a to p. Š., p. D. Pokud mu byl položen dotaz týkající se cenových kritérií v daném případě, tedy váhy 60 % na cenu a 40 % na necenová kritéria, spočívající v nástupu na odstranění reklamovaných vad, termínu dokončení díla a sankcí k těmto dvěma kritériím, a jak dospěli k těmto kritériím, uvedl, že při přípravě zadávací dokumentace sdělují zadavateli varianty, jak lze soutěžit, jak lze hodnotit jednotlivé nabídky, a to, že jde buďto o cenovou nabídku 100 %, tzn., ekonomickou výhodnost nabídek, případně může být více kritérií hodnocení, a zadavatel si určuje, jaká kritéria hodnocení chce a určuje si váhu jednotlivých kritérií. Jde vždy o rozhodnutí zadavatele. Oni jako administrátoři veřejných zakázek nemají žádnou rozhodovací pravomoc.

Mohou poskytnout zadavateli výklad, mohou mu dělat servis, ale v žádném případě nesmí rozhodnout či schválit zadávací dokumentaci, nesmí rozhodnout o výběru, o vyloučení, toto vše je na zadavateli. Netuší, proč se nástup na odstranění vad soutěžil v hodinových časových intervalech, avšak sankce se soutěžily v jednotlivých dnech. Pokud byl dotázán, zda dokáže vysvětlit, že rekonstrukce budovy traumatologie byla soutěžena pouze na cenu, uvedl, že to neví, nicméně nepřipadá mu to mimořádné. Mají zadavatele, pro kterého pracují 5, 7 let, a ten zadává 80 až 90 % zakázek pouze na nejnižší nabídkovou cenu, ale v některých případech chce třeba dodací lhůtu nebo nějaké jiné kritérium. Není to nic mimořádného. Žádnou veřejnou zakázku městské nemocnice, ve které by zájemci do druhého kola byli vybíráni losem, si nevybavuje, nikdy nesoutěžil žádnou zakázku, která by byla vybírána losem. O vztazích Romana T. a Ing. D. nic neví. Pokud jde o rekonstrukci plicního oddělení, pokud jde o technické a ekonomické předpoklady, oni zadavateli sdělují, jaká kvalifikační kritéria připouští zákon, které kvalifikační předpoklady jsou povinné, které jsou dobrovolné, a výsledné podmínky si zadavatel určí sám. Proč chtěli v městské nemocnici dokladovat i počet zaměstnanců společnosti, neví. Ve vztahu ke spol. SELLER Moravia vůči jeho osobě ani vůči p. Romanu T. nebylo nikdy trestní stíhání vedeno. Také neví o tom, že by zadavatel veřejných zakázek vůči firmě SELLER Moravia uplatňoval náhradu škody.

325. **Svědek Miroslav Š. tedy potvrdil, že z jeho pohledu byla výběrová řízení prováděná v Městské nemocnici Ostrava standardní, zdůraznil, že technickou část dokumentace musel vždy připravit zadavatel, SELLER Moravia k přípravě stavební dokumentace či technické dokumentace zakázek neměl ani odbornost, ani kapacitu. Také potvrdil, že vypsání výběrových řízení může být otázka dnů, neboť je-li kompletní zadávací dokumentace, jde již jen o vyplnění pár řádků formulářů, které měla společnost připraveny. Ani u jedné ze dvou zakázek se nesetkal s tím, že by dopředu bylo stanoveno, kdo je má vyhrát. Ani z výpovědi tohoto svědka tedy nelze žádné ovlivnění veřejné zakázky, ať již na dodávky pro kardiologii, arytmologii či radiologii, či na opravu plicního oddělení, dovodit.**

326. **Svědek Roman T.**, vlastník spol. SELLER Moravia a její jednatel, jako svědek dne 24. 4. 2018 u hlavního líčení (č. l. 21428v/sv. 70 – č. l. 214 zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná Břetislava Č., který je bývalým jednatelem spol. Vostav Morava a.s., nemá k němu žádný vztah, a spol. Vostav Morava zná jako ostravskou firmu, která se účastnila veřejných zakázek. Obž. Martina D. zná spíše povrchně, udělali spolu pár konzultací, co se týká veřejných zakázek z pohledu zákona. Konzultantem byl on jemu. Obracel se na něj vesměs v čase minulém s tím, jestli zadavatel zadal tu zakázku správně. Seznámili se prostřednictvím jeho bratra Radima D., s jeho bratrem jsou kamarádi asi 10 let. Bližší vztah s Radimem D. nemá. Ve spol. SELLER Moravia byl původně 50 % vlastníkem, následně 100 % vlastníkem. Společnost se zabývá pověřováním osob při zadávání veřejných zakázek, inženýrsko-investorskou činností a zpracováním žádostí o dotace z různých fondů, ať už národních či evropských. Pro Městskou nemocnici Ostrava zpracovali nějaké stavební zakázky a dodávky. Společnost dělá soutěže širokého spektra, jak dodávky, služby, tak stavební práce. Po vyhlášení nabídkového řízení oni zpracovávají zadávací dokumentaci z pohledu zákona, zadavatel většinou předává technickou specifikaci daného předmětu soutěže. Při stavebních pracích je to projektová dokumentace, u dodávek je to technická specifikace dodávaného výrobku. Odměna pro jejich společnost je stanovena na základě poptávky, pro stanovení ceny mají stabilní ceník, kdy podle typu zakázky mají odstupňované ceny služeb. Kritériem pro stanovení ceny, kterou požaduje jejich společnost, není procento ze soutěžené ceny. Uvedl, že na zakázce na dodávku zdravotnického materiálu pro kardiologii, arytmologii a intervenční radiologii se pracovalo měsíc před podpisem smlouvy, protože zakázka byla vcelku složitá, bylo to nadlimitní řízení. On ani kolegové ze společnosti nejsou odborníci na zdravotnické materiály, tudíž zadavatel musel zpracovat technickou specifikaci tak, aby odpovídala zákonu při vyhlášení. Spol. SELLER Moravia nebyla schopna zpracovat výběrové řízení od A až do Z, tedy že by si vytáhla údaje z účetnictví nějakých statistik. Netuší však, kdo z nemocnice na té technické specifikaci pracoval, ví, že konzultací bylo více a prováděl je za jejich společnost p. Š. Neví, odkud

se vzala idea vypsat tak širokou soutěž na tolik druhů materiálu do jednoho balíku. To je věc zadavatele, co chce soutěžit. Už si nevzpomíná, zda mu řekli, že by se někde inspirovali, a netuší, zda stejným způsobem byla vypsána soutěž v IKEM v Praze. K dotazu státního zástupce uvedl, že netuší, k jakým veřejným zakázkám Ing. D. poskytoval informace. Vždy to bylo v obecné rovině, nikdy nebyl zmíněn žádný zadavatel, a hlavně to bylo v čase minulém. Rady, které Martinu D. poskytoval, nikomu nefakturoval. Obrací se na ně spousta firem, zda by jim neporadili, ale tyto konzultace nefakturují. Ing. D. jim ani nezajistil žádného zákazníka. Bezplatně mu radil z toho důvodu, že vedl auditorskou firmu, která dělala nezávislé audity, takže předpokládal, že to potřebuje právě k této práci. Občas také konzultoval některé věci s Radimem D. S Martinem D. nemá spojenu žádnou společnost, spol. Business Advisor mu nic neříká. V rámci městské nemocnice vždy jednal s ředitelem N., spolu podepisovali smlouvy a vesměs u toho byl Ing. Š. O vztazích MUDr. N. a Ing. Š. k obž. Ing. D. nic neví. Netuší, proč ve zprávě městské nemocnice je uvedeno, že veřejnou zakázku nikdo nepřipravoval. Co si pamatuje, tak technické předpoklady se konzultovaly s primáři a doktory městské nemocnice. On sám však žádné konzultace nevedl. Pokud jde o předpokládanou cenu veřejné zakázky, ta se musela stanovovat podle zákona, stanovovala se 4 roky zpětně, kolik se zaplatilo. Netuší, proč propočty na základě minulých úkonů ani maximálních cen VZP nesouhlasí. Pokud se týká rekonstrukce budovy traumatologie, už si nevybavuje okolnosti, jakým způsobem získali zakázku k administraci této veřejné zakázky. Netuší ani, jakým způsobem se k Ing. D. dostal koncept zadávací dokumentace. On sám Ing. D. koncepty zadávací dokumentace nepředával. Přípravu veřejné zakázky, administraci, konzultují vždy se zadavatelem, dělají přípravy v zadávací dokumentaci, posílají to zadavateli, aby si to pročetl, zkonzultoval, jestli tam jsou nastaveny všechny záležitosti, které odpovídají jeho potřebám. On sám si nevybavuje k této zakázce žádnou okolnost, která by svědčila pro nestandardnost této veřejné zakázky. Všechny zakázky v nemocnici proběhly naprosto standardně. To, že u této veřejné zakázky byli vybíráni zájemci do druhého kola losem, bylo po dohodě se zadavatelem. Netuší, jaký k tomu byl důvod, oni zadavateli předloží návrhy, jak to může jít, jaká jsou specifika dané soutěže, a on si vybere. Pokud jde o plicní oddělení, neví, proč tam kromě referencí byl vyžadován i počet zaměstnanců. Rovněž, pokud jde o rekonstrukci plicního oddělení, jak byla stanovena necenová kritéria, neví, tato nastavení prováděli kolegové, pro něj jeho činnost končila uzavřením mandátním smlouvy a sledováním fakturace za jejich činnost. Spol. D. & partneři zná, jde o znalecký ústav, dělá nezávislé audity. Netuší nic o vztazích Ing. D. k Miroslavu N. ani k Simoně P. a už vůbec ne k jiným představitelům města či samosprávy. Prostory spol. D. & partneři navštívil, sídlí na Vítkovickém náměstí. Byl tam několikrát za Radimem D., 2x kvůli konzultaci, kdy nesl vyjádření Úřadu pro hospodářskou soutěž p. D. Už neví, jakých záležitostí se toto rozhodnutí týkalo. Bylo to ohledně zadávání. Kromě Ing. Martina D. a jeho bratra Radima D. tam nikdo jiný přítomen nebyl. Na sekretariátu seděla asistentka. Nedokáže říci, zda s Ing. D. komunikovali v době po září 2013, v současné době se již neschází. Osobní důvod k tomu nemá, ale žádné konzultace už nepotřebuje. Rovněž připustil, že SELLER Moravia vykonávala činnost pro klienty ještě dříve, než došlo k podpisu mandátních smluv s tímto subjektem. Pokud byl dotázán, jaký je režim např. v otázce mlčenlivosti, pokud pracují na veřejných zakázkách ještě před podpisem smlouvy, tak SELLER Moravia má takový kredit, že kdyby někdo chtěl něco k té veřejné zakázce, tak jsou povinni o tom zadavatele informovat, že nejsou schopni to administrovat, protože byl tento pokus učiněn. V minulosti se mu nikdy nestalo, že by takto zadavatele informovali.

327. **Ani svědek Roman T. tedy nepřipustil žádné ovlivňování veřejných zakázek a i on zdůraznil, že podmínky veřejných soutěží byly vždy na rozhodnutí zadavatele, přičemž jejich společnost zakázku pouze administrovala a případně radila zadavatelům v tom směru, aby se veřejná zakázka nedostala do rozporu se zákonem. Připustil rovněž, že práce na samotné zakázce mohla začít již před podpisem mandátní smlouvy a k podpisu smlouvy docházelo v podstatě až tehdy, kdy zadávací dokumentace byla perfektní. Byť svědek připustil, že obž. Martina D. zná a je kamarádem jeho bratra Radima D., ani z těchto skutečností nelze přímo ovlivnění zakázky dovozovat. S ohledem na skutečnost,**

že svědek si nepamatoval, jaké případy veřejných soutěží s Martinem D. konzultoval, nelze z toho ani dovozovat, že se to týkalo poradenství, které případně mělo být poskytnuto spol. Martek Medical či Vostav Morava, když naopak z doslovného znění výpovědi svědka T., který uvedl „obracel se na mně vesměs v čase minulém s tím, jestli zadal zadavatel tu zakázku správně“, lze dovodit, že se nejednalo o žádné rady, které by směřovaly naopak k uchazečům o veřejné zakázky, kterými byli právě Vostav Morava a Martek Medical.

328. **Svědek Miroslav P.,** zaměstnanec spol. SELLER Moravia, jehož výpověď z přípravného řízení byla před soudem čtena dne 11. 5. 2021 (č. l. 24906/sv. 85 – č. l. 541v zvláštního svazku – č. l. 3669/sv. 13) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze spol. Vostav Morava, která se mu objevovala v různých zadávacích řízeních a z této společnosti zná pouze lidi, kteří mu nabídky nosí. Z obviněných nezná nikoho. Pokud jde o zakázky pro Městskou nemocnici Ostrava, ví, že kolega Š. zpracovával dvě z těchto zakázek, on zpracovával tu třetí. Jednalo se o rekonstrukci hemodialyzační stanice, přesný název si nepamatuje. P. T. ho oslovil s tím, že od městské nemocnice získal zakázku na toto výběrové řízení. Předal mu kontakty na zadavatele, od nichž si vyžádal podklady pro zpracování dokumentace. Jednal s někým, na jehož jméno si nepamatuje, pravděpodobně z investičního odboru. Byla to osoba v nějaké vedoucí funkci. Tato osoba ho seznámila s obsahem připravované rekonstrukce, obdržel projektovou dokumentaci s výkazem výměr, dohodli se, že připraví nějaký nástřel zadávací dokumentace a pak to budou spolu konzultovat. Docházelo k průběžným konzultacím a schválení finální verze. Výběrové řízení pak proběhlo podle zákona o veřejných zakázkách. Kvalifikaci k veřejné zakázce stanovoval standardním způsobem tak, jak se stanovuje u stavebních prací na rekonstrukci, a to jak v obsahu, tak i v minimálních požadavcích. Neví přesně, zda si zadavatel vymínil nějaké zvýšení či změnu kvalifikačních požadavků, které navrhl on. Jednalo se o standardní požadavky v době a čase zadání. Neví přesně, zda do zadávací dokumentace dával nějaký návrh smlouvy, nebo zda mu tento návrh byl předložen z právního oddělení nemocnice. V průběhu celého řízení neshledal žádný nestandardní postup ze strany zadavatele, ani ze stran uchazečů. Poté k dotazu připustil, že osobou jednající za zadavatele byl v tomto případě Ing. Š. Netuší o tom, kdo rozhodl o tom, že řízení bude mít formu užšího zadávacího řízení s omezením účastníků losem. Jemu to bylo oznámeno, že smlouva byla uzavřena mezi zadavatelem a p. T. jen na užší řízení. Kdo o tom rozhodl, mu není známo. Nevzpomíná si na to, že by s p. Š. nějak diskutoval o tom, že veřejná zakázka bude probíhat v užším zadávacím řízení s losem. Omezení účastníků na 5 vycházelo ze zákona. Z jeho subjektivního pohledu bylo toto řízení pro zadavatele výhodnější, neboť uchazeči nejprve zpracovávají žádosti o účast, ve kterých prokazují svoji kvalifikaci, a následně mají více času a prostoru k řádnému ocenění položkových rozpočtů. Nezaznamenal ze strany uchazečů žádné náznaky domluvy mezi sebou. Podle jeho názoru nemá typ zadávacího řízení vliv na nabídkovou cenu. Předpokládaná hodnota se stanovuje na základě propočtu projektanta. Tyto propočty jsou u každé stavební práce jiné. Zažil z vlastní zkušenosti mnoho řízení, ve kterých vyhráli uchazeči s výrazně nižší nabídkovou cenou a pak docházelo během samotné zakázky k výraznému navýšení formou víceprací. Pokud jde o stanovení kvalifikačních předpokladů, tedy za poslední 3 roky obrat 200 milionů Kč a u technických kvalifikačních požadavků to byla stavba jedenkrát podobného charakteru za 60 milionů Kč a dvakrát za 40 milionů Kč, tak tyto parametry stanovil on na základě předpokládané hodnoty a její náročnosti. Na stanovení těchto hodnot neexistuje žádný vzorec, on např. vychází z úvahy, že firma, která se uchází o zakázku za 50 milionů Kč, by takových zakázek měla zvládat 3 až 4 za rok, takže hodnotu té zakázky vynásobí třemi nebo čtyřmi a dojde k výši ročního obratu. Pokud kolega Š. u druhé zakázky stanovil u předpokládané hodnoty roční obrat 300 milionů Kč, tak uvedl, že jsou samostatnými subjekty a každý stanovuje tyto parametry na základě svých zkušeností. Neexistuje žádný vzorec či metodika pro stanovení těchto hodnot. Dále uvedl, že členy jednotlivých komisí vždy vybíral zadavatel. Společnost již nemá žádné doklady k tomuto zadávacímu řízení, neboť všechny podklady se vracejí zadavateli jako součást spisu. K dotazu pak uvedl, že neví o tom, že by p. T. znal Ing. D. V minulosti jméno Ing. D. nikdy neslyšel, když s p. T. jednali, toto jméno nikdy nepadlo, takže netuší, zda se znají. Žádné tlaky

z jakékoli strany u tohoto výběrového řízení nezaznamenal a domnívá se, že průběh této veřejné zakázky byl zcela standardní.

329. **Rovněž z výpovědi svědka P. tedy nevyplynuly žádné skutečnosti, které by signalizovaly ovlivnění veřejné zakázky, přičemž svědek logicky i vysvětlil některá z kritérií veřejné zakázky, u nich byl autorem zadávací dokumentace.**

330. **Svědek Aleš R.**, vedoucí údržby Městské nemocnice Ostrava, u hlavního líčení dne 24. 4. 2018 (č. l. 21431v/sv. 70 – č. l. 216v zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze spol. Vostav Morava. Ví, že v nemocnici něco dělali. V době veřejných zakázek pracoval jako vedoucí údržby, nicméně žádným způsobem se nepodílel na zpracování dokumentace k výběrovým řízením. Do výběrového řízení byl přizván pouze k otevírání obálek jako vedoucí údržby. To bylo vše. V rámci otevírání obálek nebylo nic podivného, nikdo na něho nepůsobil v tom směru, kdo má vyhrát. Už si ani nevzpomíná, kdo v té komisi. V rámci otevírání obálek mohli jen nahlédnout a zkontrolovat, jestli je všechno v pořádku, co se týče těch papírů různých požadavků, mohli nahlédnout do spisu, ale nic víc. Pokud jde o nějaká kritéria k odstranění závad, tak už neví, jaké lhůty tam pro odstranění závad byly stanoveny. Jednání komise probíhalo zhruba půl až tři čtvrtě hodiny. Sám se zabýval údržbou objektu. Pokud jde o provádění staveb, které jsou předmětem zakázky, toto v kompetenci neměl. Kvalitu díla nekontroloval. Neví, zda na stavbách byly nějaké vady, nějaké reklamace. Domnívá se, že v městské nemocnici se sleduje, kdy společnosti nastupují na odstranění závad, on to však nesleduje, má to na starosti někdo jiný. Následně se vyjádřil k pracovnímu režimu údržby, kdy nemocnice rozlišuje mezi jednotlivými profesemi tak, že některé profese jsou neustále přítomny, např. elektro, ostatní údržbáři se střídají na dvě směny a pak mají pracovní pohotovost na telefonu.

331. **Svědek R. tedy potvrdil, že v rámci výběrového řízení na rekonstrukci plicního oddělení při otevírání obálek nedošlo k nějakým náznakům, kdo by měl vyhrát. Dále nebyl schopen se k předmětu řízení žádným způsobem vyjádřit, nicméně potvrdil, že režim údržby v nemocnici byl takový, že některé závady se musely odstraňovat ihned a stanovení lhůty k nástupu oprav či odstranění závad v hodinách tedy soud považuje za oprávněné a nikterak vybočující z potřeb nemocnice.**

332. **Svědek Vladimír U.**, vedoucí odboru hlavního mechanika a energetika Městské nemocnice v Ostravě, u hlavního líčení dne 25. 4. 2018 vypověděl (č. l. 21438/sv. 70 – č. l. 223 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná spol. Perfect Distribution, která byla dodavatelem nemocnice. Nikoho z této společnosti však nezná. Spol. Vostav Morava pak byla dodavatelem nějaké akce. Ostatní obžalované nezná. Součástí náplně práce jeho odboru byly technické záležitosti provozu nemocnice od zásobování energiemi až po samotný provoz. Odbor měl 4 oddělení, byla to část, která se nazývala energetika, poté vodní hospodářství a ekologie, pak vyhrazené technické zařízení plynu a zvedací zařízení a další samostatnou částí byl energetický dispečink. Pokud jde údržbu, ta pracovala v podstatě na denních směnách, nicméně elektrikáři a zaměstnanci energetického dispečinku jeli na 3 směny, takže v nemocnici vždy někdo byl. Ostatní údržba pak měla doma pohotovost na telefonu.

333. Pokud jde o předmět řízení, svědek uvedl, že byl členem komise na hodnocení veřejných zakázek s tím, že některé technické záležitosti mu v podstatě vyplývaly z funkce. Většinou se tak výběrových řízení účastnil on, nebo jeho zástupce, zakázek bylo hodně. Na komise, které hodnotily rekonstrukci budovy traumatologie a plicního oddělení, si už nepamatuje. Nicméně nedošlo k žádnému ovlivňování jeho osoby v tom směru, kdo by měl vyhrát. Praxe byla taková, že jeho se týkaly v podstatě pouze technické záležitosti, k dohledu nad dodržováním zákona o veřejných zakázkách tam byly dvě referentky z oddělení veřejných zakázek. Dále uvedl, že se podílel na vytváření některých technických specifikací pro výběrová řízení, nikdy však jím vytvořené specifikace neposlal nikomu mimo nemocnici. Nikdo to po něm ani nechtěl. Obecně se vyjádřil ke způsobu zadávání veřejných zakázek, kdy jeho oddělení zpracovalo v podstatě technickou

dokumentaci a požadavky a poslalo to na oddělení veřejných zakázek. Jemu samotnému se nikdy nestalo, že by ještě před vyhlášením výběrového řízení se ozvala nějaká firma, která už věděla, že budou něco dělat a že by chtěla podklady nebo nějakou informaci k výběrovému řízení. Dále uvedl, že pokud se týká reklamací, tak městská nemocnice sledovala lhůty k nástupu na odstraňování vad. Pokud vypisovali zakázku oni z technického oddělení, tak jedno z kritérií byl i termín do kdy se musí závady podle závažnosti odstranit. A to se pak nějakým způsobem kontrolovalo. Pokud jde o stavební část, to hlídalo investiční oddělení, oni hlídali další část zakázek, tedy elektriku, plyn, vyhrazená technická zařízení. Nástup na vady se sledoval individuálně podle charakteru závady. Nicméně konečné smlouvy, ve kterých byla uvedena povinnost dodavatele, kdy má nastoupit na odstraňování vad, tam již nefiguroval. Nezná také dodavatele městské nemocnice, kterým byla účtována smluvní pokuta. To šlo mimo něho, řešilo si to ředitelství samostatně. Pokud jde o energetický audit (*pozn. soudu: telefonické hovory obž. Martina D. se svědky Ing. Michalem Ž. a Jiřím L. z Dalkie a.s.*), svědek uvedl, že o energetickém auditu, který byl zpracován Vysokou školou báňskou, ví, neví, kdo vymyslel, že ten audit se bude dělat, jeho nápad to nebyl. Dodával k tomu podklady, byl na VŠB za nějakým inženýrem. Bylo to snad řečeno na nějaké poradě náměstka, že se tím bude něco sledovat. Technické zařízení bylo v takovém stavu, že s ním byly dost velké problémy, nemocnice je v podstatě soubor technických zařízení od Marie Terezie až po dnešek a nebylo jednoduché to provozovat. A už se vědělo, že určité sekce, ať už tepelného nebo vodního hospodářství, bylo třeba rekonstruovat. Z toho auditu tak podle něj měly vyplynout ty nejnutnější věci, které bude třeba následně opravit, nebo dát do plánu investic, a pro jeho oddělení to vlastně bylo požehnání, protože všichni věděli, v jakém stavu jsou rozvody a podstatné technické záležitosti, a musel být zajištěn plynulý provoz nemocnice. Ale má pocit, že energetický audit, který přišel, tak nijak oficiálně do ruky nedostal. Neví, zda se k nějakým statím nevyjadřovali, ale komplexní hotový soubor, ze kterého by vyplynulo, co mají nebo nemají udělat, nedostal. Zda na základě energetického auditu byly realizovány nějaké úspory, nevyhodnocoval. Bylo to v době, kdy se stal pro organizaci nepotřebný a šlo to mimo něj. Důvodem ukončení jeho pracovního poměru bylo to, že se stal nepotřebným, byla zrušena funkce vedoucího odboru, dostal výpověď s tím, že pro něj nemají práci, a dokonce i ve výpovědní lhůtě seděl doma za průměrný plat. Svědek připustil, že občas měl pracovní konflikty, protože se vždy snažil stát za svým názorem a nevyšel tak s každým. Nicméně se domnívá, že se svým provozním náměstkem (Petr Š.) vycházel dobře, ten s ním byl spokojen. Za jeho propuštěním tak zřejmě stál spíše nový ekonomický audit, který hledal, kde v nemocnici ušetřit, kde jsou nadbyteční zaměstnanci, a tak dostal výpověď pro nepotřebnost.

334. **Rovněž svědek Vladimír U. potvrdil, že v rámci hodnotící komise k žádnému ovlivňování nedošlo, a byť na konkrétní zakázky si nepamatoval s ohledem na odstup doby a jejich četnost, potvrdil, že se tak nedělo nikdy za jeho účasti. Rovněž potvrdil legitimitu požadavku nástupu na odstranění vad ve lhůtě hodin, kdy stavební zakázky měly i části týkající se elektra a plynu, které se musely odstraňovat ihned tak, aby provoz nemocnice zůstal zajištěn. Pokud jde o energetický audit, zde svědek, byť byl vedoucím provozu, sdělil, že neví, kdo energetický audit vymyslel, snad to měl být někdo z náměstků, nicméně potvrdil spolupráci s VŠB. Nicméně při hodnocení důkazů nelze pominout, že zatímco obž. Martin D. vyjednával o energetickém auditu s Jiřím L. a Michalem Ž., tak vedoucí odboru hlavního mechanika a energetika, který měl na starosti dodávky energie, konečné znění tohoto auditu ani nedostal, což opět jednoznačně svědčí o tom, že Martin D. nebyl v městské nemocnici pouhým konzultantem o možných poskytovaných dotacích, ale jeho faktický vliv byl podstatně větší.**

335. **Svědek Jan V.**, vedoucí oddělení dopravy Městské nemocnice Ostrava, vypověděl u hlavního líčení dne 25. 4. 2018 (č. l. 21439v/sv. 70 – č. l. 224v zvláštního svazku), že z obžalovaných vyjma spol. Vostav Morava nezná nikoho. Vostav Morava zná pouze mediálně. V městské nemocnici pracuje od r. 2001, 10 let byl vedoucím dopravy, poté půl roku vedoucí technického odboru, poté pracoval v Léčebně dlouhodobě nemocných v Radvanicích v pozici vedoucího

provozně technických služeb. K dotazu soudu pak obecně sdělil, že v nemocnici skutečně byl pohotovostní zaměstnanci údržby, kteří byli na místě 24 hodin denně, jednalo se o elektrikáře. Ostatní profese byly v pohotovosti doma na telefonu. Když dělal vedoucího dopravy, zařizoval jim přívoz služebními vozidly, později po fúzi s Městskou záchrannou službou to řešily sanitky. Pokud jde o veřejné zakázky, kromě zakázek, které vypisovalo oddělení dopravy, a pak zakázky léčebny dlouhodobě nemocných, tak byl jednou v komisi, kde kontroloval, jestli ti, kteří se ucházejí o nějakou zakázku, splnili kritéria při otevírání obálek. Tam hodnotili, kdo splnil kritéria, kdo ne a koho vyřadí. Dále k dotazu uvedl, že pokud zpracovával zadávací dokumentaci, nestalo se mu, že by po něm někdo z nemocnice chtěl, nebo mu nařídil, ať ty technické specifikace pošle někomu mimo nemocnici dříve, než bude vyhlášeno výběrové řízení. Ani se mu nestalo, že by v rámci zpracování podkladů někdo přišel s tím, aby změnil parametry, aby to vyhrála nějaká konkrétní firma. Pokud se týká otevírání obálek, konkrétně si nevzpomíná, o které zakázky šlo. Vzpomíná si pouze na vybavení kuchyně, na zbytek si ale nevzpomíná. Pro něho to bylo druhořadé. Do komise na zakázku byl potřeba určitý počet lidí, a proto byl oslovován nižší management i k zakázkám, které se ho nijak nedotýkaly. V rámci těch komisí nikdo nepociťoval, že by někdo z té komise chtěl průběh jednání nějakým způsobem narušit nebo zviklat k nějakému výsledku. Vždycky se jelo podle zadávací dokumentace, uchazeč splnil – nesplnil. Pokud něco chybělo, uchazeč byl vyřazen a provedli o tom záznam. Neměl pocit, že by někdo tlačil, aby někoho vyřadili. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že na přípravě veřejných zakázek na rekonstrukci plicního oddělení a traumatologie se nepodílel. Vzpomíná si, že se sledovalo, kdy nastoupí dodavatelé na odstranění závad, bylo to vždy stanoveno ve smlouvě. O spol. SELLER Moravia ví pouze z doslechu, nikdy s ní nespolupracoval.

336. **Svědek Jan V. tedy v rámci hodnotících komisí, ať již u jakékoli zakázky, přestože na své konkrétní působení si nevzpomíná, popřel jakékoli vlivy či tlaky, které by směřovaly k vyřazení některých uchazečů, případně jejich protěžování. Stejně jako svědci R. a U., pak potvrdil existenci nepřetržitého provozu v oblasti elektro údržby a pracovní pohotovosti dalších zaměstnanců, a tedy legitimitu požadovaných lhůt k odstranění závad v řádu hodin.**

337. **Svědek Aleš V.**, vedoucí technického odboru, u hlavního líčení dne 25. 4. 2018 vypověděl (č. l. 21441/sv. 70 – č. l. 226 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Břetislava Č. a spol. Vostav Morava, a to z práce. P. Č. se účastnil kontrolních dnů. Rovněž tento svědek potvrdil 24hodinovou službu elektrikářů a pracovní pohotovost ostatních údržbářů, pro které se posílají auta. Pokud se týká přípravy veřejných zakázek, tak ty si vždy dělali vedoucí těch oddělení, protože oni nejlépe vědí, co potřebují udělat. V komisích byl několikrát, když se vyhlašovaly veřejné zakázky. Byl i v pozici hodnotitelů. Přesně si nevzpomíná, ve kterých zakázkách v komisi byl, na traumatologii si nepamatuje, pamatuje si na některé zakázky související s gynekologií. Při jednání komisí nikdy nezaznamenal žádné tlaky v tom směru, že by někdo měl být vyřazen, nebo že by měl někdo vyhrát. Ani se nesetkal nikdy se stížnostmi jiných členů komise, že by někdo na ně před tou komisí působil, aby někdo vyhrál, nebo aby byl naopak vyřazen. Na něj také nikdo mimo komisi nepůsobil v tom směru, aby někoho preferoval či tzv. seknul. Pokud jde o podmínky nástupu na odstranění vad, nepodílel se žádným způsobem na nastavení parametrů, do kdy měla firma nastoupit na odstranění vad, ale bylo zvykem, že ve smlouvě bylo stanoveno do 24 hodin. Pokud byla nějaká reklamace, tak to u nich vyřizoval technik. Nemůže říct, že by něco nějak skřípalo, firmy vesměs nastoupily a odstraňovaly ty závady, ale závad tolik nebylo. Co se týče prvotní lhůty k odstranění vad, tak se vesměs přišli podívat ještě dříve, protože do 24 hodin obvykle museli začít dělat, protože jinak by měli penalizaci, která byla specifikována ve smlouvě. Domnívá se, že se nepodílel na přípravě zadávací dokumentace u rekonstrukce 1. a 2. patra budovy traumatologie, protože to dělají vesměs veřejné zakázky. Nějaké technické podmínky dávat mohli, ale jinak to všechno zpracovávají veřejné zakázky. U plicního oddělení to bylo to samé, protože to byla budova, která měla jít k zemi, tak to tam nebylo jednoduché. Není schopen vyjádřit se ke způsobu, jak byla

stanovena ekonomická kvalifikační kritéria. Podílel se na kontrole té zakázky, chodil na některé kontrolní dny, neví, kdo prováděl stavbu, vždy se jednalo s tím, kdo vyhrál. Jestli tam byla nějaká subdodávka, tak to muselo být ve smlouvě uvedeno. Pokud jde o spol. D.A.V., tak s ní nemá spojené žádné práce uvnitř nemocnice. Na budově plicního oddělení byla reklamace ohledně nějakého problému s fasádou, se soklem, který se měl skoro odloupnout, ale firma to opravila. Nedokáže říci, kdy nastoupili na odstranění. Neví, zda je možné, aby Vostav Morava zajistil nástup na odstranění vad do 1 hodiny. Evidenci nástupu na odstranění vad eviduje revizní technik, musí o tom být protokoly a záznamy. Neví, proč nemocnice dokumenty týkající se této zakázky a sledování nástupu na odstranění vad ve lhůtě 1 hodiny nepředložila. Ví, že za ředitele N. k sankcionování dodavatelů staveb docházelo.

338. **Rovněž tento svědek popřel existenci jakéhokoli nátlaku při jakékoli veřejné zakázce, ať již při zadávacích řízeních, ať již při zadávání technických podmínek, jednání hodnotících komisí, vyjádřil se k pohotovostním službám zaměstnanců nemocnice, a byť se nedokázal vyjádřit k hodinové lhůtě k nástupu odstranění vad, uvedl, že lhůta 24 hodin byla naprosto běžná, kdy v této lhůtě se už muselo začít pracovat**.

339. **Svědek Radovan C.**, vedoucí technického odboru Městské nemocnice Ostrava, jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení čtena dne 15. 2. 2017 (č. l. 20177/sv. 66 – č. l. 49 zvláštního svazku – č. l. 2519/sv. 9) v přípravném řízení vypověděl, že do Městské nemocnice v Ostravě nastoupil v lednu 2012 a vykonával zde různé funkce v technickém odboru. Po dobu 2 týdnů byl i technickým náměstkem nemocnice. Náplní jeho práce bylo zajištění technického provozu a odstraňování havárií, tedy úkoly spojené s běžným provozem a chodem nemocnice. Jedno z oddělení, což byl referát rozvoje a výstavby zajišťoval inženýrskou činnost na stavbách, při jednání s dodavateli a státní správou. Zajišťovali také technické věci týkající se veřejných zakázek, nicméně samotné zakázky potom dělal referát veřejných zakázek. Ke stíhaným zakázkám nedokáže nic říci, protože do nemocnice nastoupil až v době, kdy už běžely. Na rozhodování o parametrech zakázek se nepodílel. Dále se obecně vyjádřil k přípravě veřejných zakázek, kdy v té době nemocnice řešila především neuspokojivý technický stav, kdy třeba z rámu vypadávaly okna, což nemocnici sžíralo i z pohledu energetické náročnosti. U stavebních zakázek prvotní impulzy mohou pocházet i od provozovatelů jednotlivých objektů, kterým jsou jednotlivé primariáty. U plicního oddělení mohlo být jedním z impulzů, proč se zakázka realizovala, to, že museli opustit budovu, ve které bylo původně plicní oddělení umístěno, která patřila Národnímu památkovému úřadu, a oni se museli z budovy vystěhovat, protože Národní památkový úřad zahájil rekonstrukci a mělo tam vzniknout jejich sídlo a sídlo nějakých dalších státních institucí. U stavebních zakázek nezaznamenal cokoli nestandardního. Ing. Martina D. nezná, ví pouze ze sdělovacích prostředků, o koho se jedná, neuvědomuje si, že by jej viděl v nemocnici. Rovněž uvedl, že dodavatelem energií pro nemocnici je spol. Dalkia, přičemž probíhá nějaký projekt v návaznosti na energetické úspory, ve kterém je zapojena vysoká škola, ale neví přesně, jak ten projekt probíhá. Jména L., O., Ch., Ž. nezná.

340. **Svědek Radek C. se tedy k projednávaným případům relevantně nevyjádřil, nicméně i z jeho úst tedy zaznělo, že v rámci výběrových řízení pozdějších, žádné nestandardní věci nezaznamenal.**

341. **Svědek Ing. Petr B.** stavbyvedoucí a člen dozorčí rady spol. Vostav Morava a.s., vypověděl u hlavního líčení dne 11. 1. 2018 (č. l. 21106/sv. 69 – č. l. 170 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Břetislava Č., Petra G., ve spol. Vostav Morava pracuje jako stavbyvedoucí, je členem dozorčí rady. Martina D. a Business Advisor zná pouze z médií. Ostatní obžalované pak nezná. S Břetislavem Č. a Petrem G. se znají dlouho. Pracoval pro ně ještě, když studoval, a protože jsou malá firma, dalo by říci, že jsou kamarádi. On sám pracoval na některých zakázkách spol. Vostav Morava v městské nemocnici, a to na centrální sterilizaci a hemodialýze. Jejich společnost zakázky získala na základě veřejné soutěže, na zpracování podkladů pro veřejnou soutěž se nepodílel. Nabídkové ceny ve společnosti se tvoří tak, že přijde poptávka, on se tam zajde podívat jako

technik, zda by k tomu něco měl, přidá fotky, podklady rozpočtáři a rozpočtář, nebo kolegyně, která pak dělá nabídky, to řeší s vedením firmy. On se dostane až k hotové akci, kterou realizuje. V případě těchto zakázek, na kterých pracoval, však žádný technický průzkum nedělal, na místě byl, až když začala realizace. O tom, že nabídky do soutěží, které podávala spol. Vostav Morava někdo kontroloval, se dozvěděl až po tom, co byl na výslechu. Tam se o tom bavili, že to bylo kontrolováno, ale to byla starost obchodu, nikoli jeho. Pak se dozvěděl, že ve společnosti se ty nabídky kontrolovaly, protože kolegyně, která to dělala, byla nová, Ing. G. byl v nemocnici, ale on to předtím neřešil, pak si o tom povídali až po výslechu. Později po svém výslechu se ptal Ing. Č. a Ing. G. na tyto záležitosti, ať mu to vysvětlí, oni mu řekli, že kontroly byly, vysvětlili mu situaci, jak to tam bylo, a proto byl v klidu a dále to neřešil. Když Vostav vyhrála tu veřejnou soutěž, tak se nepodílel žádným způsobem na uzavírání smluv s nemocnicí. Kromě zakázky na rekonstrukci traumatologie nebyl stavbyvedoucím na jiných stavbách, které byly v městské nemocnici. Spol. D.A.V. zná, spolupracovali však s ní jiní stavbyvedoucí, on nikoli. Pokud byl dotázán na existenci jakési pohotovostní služby Vostavu, uvedl, že jsou pořád na telefonu a řeší pořád všechno, a uvedl, že spol. Vostav Morava je schopna nastoupit na odstraňování např. reklamovaných vad rychle podle dohody, protože stejně, když někam půjdou dělat a baví se o nemocnici, tak jsou tam sterilní prostory a nikdo je tam nepustí hned. Třeba na centrální hemodialýze dělali nějaké opravy potrubí, pustili je tam v noci, třeba od 2 do 6 do rána. Když se něco stane, tak jsou na telefonu a domluví se, kdy se tam mohou jet podívat. Třeba ta nemocnice je zrovna dost specifická. On sám nechápe možnost nastoupení k odstraňování vad v hodinových intervalech, takže jde o nastoupení za hodinu, ale že se musí domluvit a musí tam někdo přijít. Když byla nějaká reklamace, tak třeba přišel vedoucí toho oddělení, nějaký dozor, který tam byl za nemocnici, přijde a vyhodnotí, kde je nějaký problém. Není to, že za hodinu musíte zajistit, co budete dělat.

342. **Svědek Ing. Petr B. se tedy k samotnému ovlivňování veřejných zakázek žádným způsobem nevyjádřil. Pokud jde o kontrolní činnost ze strany spol. Business Advisor, pak o těchto kontrolách se dozvěděl až v souvislosti s trestním stíháním, přičemž oba obžalovaní mu měli sdělit, že kontroly probíhaly. Nicméně je zřejmé, že v daném případě se jedná o informaci z doslechu, která se shoduje s obhajobou obžalovaných.**

343. **Svědek Jiří K.**, jeden z akcionářů a také stavbyvedoucí spol. Vostav Morava, předseda dozorčí rady, u hlavního líčení dne 24. 1. 2018 vypověděl (č. l. 21127/sv. 69 – č. l. 191 zvláštního svazku), že jako akcionář má podíl 10 nebo 11 % a pracuje jako stavbyvedoucí. S Břetislavem Č. a Petrem G. se znají 20 let už z dob studentských a Ing. Č. je jeho švagrem. Od transformace na akciovou společnost je také předsedou dozorčí rady. Ostatní obžalované pak nezná. Žádným způsobem se nepodílel na zpracování nabídek, či později prací pro městskou nemocnici týkajících se traumatologie a plicního oddělení. O zpracování nabídek se starali Ing. Č. a Ing. G., konkrétně pak Ing. G., a ještě snad Vlaďka H. O přípravu se nestaral, měl na starosti výrobu, takže vůbec neví, kdo co dělal. Neví o tom, že by nabídky do veřejných zakázek někdo kontroloval ještě vně společnosti, dozvěděl se to až při výslechu na policii. Jako akcionář se nezabýval tím, jestli náklady, které spol. Vostav Morava vynaložila na poradenství od Business Advisor byly adekvátní, protože předtím o tom nevěděl. Když se to dozvěděl, bylo mu to Ing. G. a Č. vysvětleno, že to bylo nutné, a protože se nepodílí na přípravě, nebyl schopen to vyhodnotit. On sám za dobu, kdy působí ve spol. Vostav Morava k p. G. ví, že zkraje k ní byly takové poznámky „že než se to naučí“, ale nikdo, kdo začíná, není všeznalý. Není schopen říci, kdy se to napravilo, protože se na té přípravě nepodílí. Dále uvedl, že ve spol. Vostav Morava nemají nepřetržitou pohotovostní službu, ale když se něco děje, kluci jsou na telefonu a dokážou nastartovat. Sám žádnou reklamaci městské nemocnice nezažil, na ničem takovém se nepodílel. Nemocnice šla zcela mimo něj. O Ing. D. ví až z médií a z výslechu na policii. Pokud byl dotázán, proč ve společnosti po r. 2013 klesl obrat, uvedl, že tyto roky byly těžké a těžko se sháněly zakázky. Pokud mu bylo státním zástupcem předestřeno, že z materiálů, které jsou součástí trestního spisu, vyplývá, že spol. Vostav Morava a.s. byla mimořádně úspěšná u veřejných zakázek vyhlašovaných Městskou nemocnicí Ostrava, případně

Městským obvodem Ostrava-Poruba, tak neví důvod, proč zrovna u těchto zadavatelů byla společnost tak úspěšná. Neví, zda spol. Vostav Morava někdy pracovala pro Miroslava N. *(pozn. soudu: hejtman MS kraje – Vostav Morava stavěla jeho rodinný dům)*. Neví o tom, zda po spol. Business Advisor někdo jiný poskytoval spol. Vostav Morava poradenství ve věci veřejných zakázek. Neví, zda má Vostav Morava nějakého jiného poradce pro právně ekonomické záležitosti. K dotazu obhájce pak uvedl, že ve společnosti neměl na starosti smluvní agendu, není si vědom toho, že by to bylo něco mimořádného, že by o takových věcech neměl informace. Pokud zmiňoval, že mu Ing. Č. a Ing. G. vysvětlovali nutnost kontroly nabídek, tak mu to vysvětloval konkrétně Ing. Č. a Ing. G. to žádným způsobem nekomentoval, když to Ing. Č. říkal.

344. **Z výpovědi Jiřího K. tedy vyplynulo, že ani on jako akcionář a předseda dozorčí rady nebyl o kontrolní činnosti spol. Business Advisor ve spol. Vostav Morava informován, a tento poměrně vysoký výdaj mu nebyl znám, a připustil, že Ing. Č. mu to vysvětloval až dodatečně s tím, že to bylo zapotřebí, kdy sám hovořil o jisté počáteční nezkušenosti Ing. G., která měla tyto záležitosti na starosti. Nicméně jsou zde i skutečnosti, které nebudí důvěru soudu ve věrohodnost tohoto svědka, a tou je skutečnost, že svědek nevěděl, že společnost stavěla hejtmanu Miroslavu N. jeho rodinný dům, nicméně svědek také nepotvrdil úvahy státního zástupce o tom, že pokles obratu ve spol. Vostav Morava v letech po zahájení trestné činnosti souvisel spíše s obdobím jistého útlumu a obtížného shánění zakázek než s tím, že by obž. Martin D. ukončil své lobbistické působení a Miroslav N. skončil ve funkci hejtmana. Byť nevědomost svědka může vzbuzovat pochybnosti, z jeho výpovědi nelze nic usvědčujícího dovodit, snad jen to, že Ing. Č. byl při vysvětlování celé záležitosti s Business Advisor vysvětlující osobou, zatímco Ing. G. tato vysvětlení nijak nekomentoval.**

345. **Svědek Ing. Vlastimil O.**, člen představenstva a stavbyvedoucí spol. Vostav Morava, jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20731/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku – č. l. 3402/sv.12) vypověděl, že je bratrancem obž. Petra G. Firmu Vostav založili v r. 1999 a on je tam doposud. Je členem představenstva společnosti, pracuje jako stavbyvedoucí, náplní jeho práce je vedení realizace provádění zakázek a řízení lidí. Pokud jde o rekonstrukci prvního a druhého patra budovy traumatologie, hemodialyzační stanice, tak této zakázky se přímo nezúčastnil, zpracoval pouze časový harmonogram realizace provedení. Druhé zakázky na rekonstrukci plicního oddělení se vůbec neúčastnil. Ve firmě to mají rozděleno, dělal to někdo jiný. Spol. Business Advisor nezná, dozvěděl se o ní až z usnesení o zahájení trestního stíhání. O tom, že s ní má společnost uzavřený nějaký smluvní vztah, nevěděl. Smlouvy o kontrolní činnosti se mu do ruky nedostaly, ale na tom není nic divného. On sám má ve firmě na starosti bezpečnost práce, také si na to najímá firmu, která jim dělá audity, ale své společníky o tom neinformuje, případně jen tehdy, když je to potřeba, nebo když se o to oni sami zajímají. Podávání nabídek na veřejné zakázky měl na starosti většinou Ing. Č. Pracovala na tom ještě p. G., která dělá formální část a připravuje text. Neví, jak vznikl požadavek na kontrolu nabídek, požadavky jsou na kontrolu všeho, je to z různých institucí. Pořád probíhají nějaké audity na ISO, bezpečnost práce, kontroly finančního úřadu, životního prostředí. Jméno Břetislav P. nezná. Pokud jde o kontroly ve firmě a kontroly nabídek, tak si např. nechávají kontrolovat rozpočty těch částí, které nejsou přímo hlavní stavební výrobou (HSV), ale např. vzduchotechniku, elektroinstalace, interiér nebo jiné speciální dodávky. Za účelem kontroly těchto rozpočtů probíhají konzultace s odbornými firmami. V těch oddílech rozpočtu mohou být i práce, které vykonávají oni v rámci hlavní stavební výroby, ale v rámci toho se může jednat ještě o speciální práce, ze které vyplynou požadavky na subdodávku. Kontroly nabídek jako celku nezaznamenal. Po zahájení trestního stíhání mluvil o uzavřené smlouvě se spol. Business Advisor s Ing. Č., který mu řekl, že to proběhlo podle této smlouvy. Ing. Č. se neptal na to, proč si sjednali smlouvu s Business Advisor a Ing. Č. mu ani neřekl, jak na Business Advisor přišli. Neřekli mu, čím je firma zaujala natolik, aby s ní uzavřeli smlouvu. Nerozebírali ani cenu prováděné kontroly. Detaily vztahu ohledně Business Advisor

nerozebírali. Poté, když si přečetl to obvinění, tak to vlastně ani nechtěl vědět. Ing. D. nezná. Pokud jde o kontrolu plnění ze smluv, jsou malá společnost, a to jsou věci, o které se stará ten, kdo si je objednal. Smlouvu musí založit sekretářka, napsat číslo do šanonu, ale nijak jinak se s tím nepracuje. Mají rozdělené povinnosti, toto byla práce Ing. Č.

346. **Výpověď svědka Vlastimila O. tedy nemá usvědčující charakter, byť i z jeho výpovědi vyplývá, že poměrně významná smlouva na plnění, které dosáhlo bezmála 1 milionu Kč, nebyla vyjma Ing. Č. a Ing. G. ve společnosti nikomu známa. I tomuto svědkovi však vysvětlení po zahájení trestního stíhání podal Ing. Č. a sám svědek se pak raději na podrobnosti ani neptal. I tento svědek pak potvrdil, že ve společnosti měli rozdělené role s tím, že on měl na starosti bezpečnost práce a také o uzavíraných smlouvách společníkům neříkal. Je pak řečnickou otázkou soudu, kdy smlouva týkající se bezpečnosti práce měla hodnotu plnění 1 milion Kč, a v případě, že by cena za služby byla tak vysoká, by to svědek nekonzultoval s ostatními členy vedení.**

347. **Svědkyně Ing. Vladimíra G.**, asistentka a ekonomka ve spol. Vostav Morava, u hlavního líčení dne 23. 1. 2018 vypověděla (č. l. 21118v/sv. 69 – č. l. 182v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Břetislava Č., Petra G. a Vostav Morava, neboť v této společnosti pracovala od r. 2010. Nejprve nastoupila na sekretariát jako asistentka firmy a později pracovala jako ekonomka. Starala se o smlouvy a zpracování cenových nabídek a objednávky. U cenových nabídek rozpočty nezpracovávala, dostávala je a starala se pouze o doklady, které tvořily nabídku. Nevzpomíná si, jak se dostala k zakázkám na rekonstrukci traumatologie a části plicního oddělení z ledna a dubna 2012. Domnívá se, že přišla výzva poštou, ale ví, že chystala veškeré doklady do té nabídky, které byly požadovaný zadávací dokumentací. Myslí si, že to zkompletovala a nabídku odevzdali. V průběhu toho, kdy nabídky kompletovala, tak s ní spolupracovala rozpočtářka, ta jí dala cenu, a jinak to celé tvořila sama. Musela pošhánět všechny ty doklady, které byly třeba do nabídky dát. Pokud se týká nějakých záruk nebo smluvních pokut, tak to už potom projednávala s vedením společnosti s Ing. Č. Myslí si, že to stanovil on, protože ona tomu nerozumí. Když nabídku na plicní a traumatologii zkompletovala, tak si už nevzpomíná, zda to musel po ní někdo definitivně zkontrolovat před odesláním do nemocnice, to opravdu neví. Tyto nabídky se posílaly s podpisem oprávněné osoby, protože to musí podepisovat vždy oprávněná osoba nebo zástupce firmy, takže její podpis tam určitě nebyl. Nevzpomíná si, zda Ing. Č. jí to přímo podepsal, nebo mu to nechala na stole a on to podepsal. Ty dvě nabídky pak předala kolegovi, který většinu těch nabídek odváží na místo určené v zadávací dokumentaci. Určitě je nevezla sama, ale kolega Jiří E. K obálce byl vždy doručný list, který si kolega nechal potvrdit razítkem a podpisem a pak jí ho vrátil zpátky. Mezitím, co tu nabídku p. E. předala a on ji zavezl do nemocnice, byla běžná doba na transport, žádná velká časová prodleva tam nebyla, protože to většinou dělali na poslední chvíli. Neví o tom, že by někdo z vedení firmy nechal tu nabídku někým zkontrolovat vně firmy. O tom, že existuje nějaká společnost Business Advisor, se dozvěděla až u výslechu na policii. K dotazu státního zástupce uvedla, že s ní určitě nikdo nerozebíral důležitost zakázek na rekonstrukci oddělení traumatologie a plicního oddělení městské nemocnice pro jejich společnost. Za dobu, kdy působí ve spol. Vostav Morava, si nepamatuje, že by jí vedení řeklo u některé nabídky, ať si dá záležet, že je to pro ně důležitá zakázka. Po nástupu do Vostavu pro ni byly veřejné zakázky úplně nová věc, předtím se s tím nikdy nesetkala. Měla s tím po dobu dvou let velké problémy, navíc to byla kumulovaná funkce, takže jiné práce tam bylo dost, někdy to ovlivňovalo zpracování nabídky v tom, že neměla tolik času, zvonil neustále telefon, chodily návštěvy, musela vařit kávu. Byla taková roztržitá. Jak podávat nabídky do veřejných zakázek se postupně učila sama, potom začala chodit na nějaká školení a přeorganizovala se i práce ve firmě. Nabídky sestavovala podle zadávací dokumentace. Při sestavování nabídky si zaškrtávala body, co už v nabídce má, dívala se do zákona o veřejných zakázkách a pokud jí něco nebylo jasné, tak to v té zadávačce vyznačila. Vedení jí vyčítalo, že tu práci dělá špatně, bylo to zpočátku, byla tam rok, dva, chyby tam opravdu byly. Je možné, že se to nějak odrazilo na jejím mzdovém hodnocení, ale už si nevzpomíná, je to dlouhá

doba. Pokud jí bylo předestřeno, že z přehledu veřejných zakázek, kde spol. Vostav Morava podávala nabídku, vycházelo, že v r. 10 byla vyřazena pouze v jednom případě z důvodu formálních nedostatků, což nekoresponduje s tím, že měla dělat často chyby hned na počátku své kariéry, uvedla, že neví, o jakou zakázku se jednalo, kde přesně to bylo. Nevzpomíná si, se kterými zakázkami začínala a jak byly složité. Pokud jde o způsob kontroly z vedení, tak jí byly z vedení vráceny dokumenty a byl u toho papír, kde byly nějaké body, poznámky a ona to zpracovala při té konečné kompletaci. Bylo jí tam vyčítáno něco kolem pojištění, nějaké autorizace, nějaké doklady, které tam prostě měla dát. Nevzpomíná si, zda by se jí opakovaně stávalo, že zapomínala na ty stejné nedostatky, je to možné. Vedení firmy rozhodovalo o tom, do jaké zakázky nabídku podá nebo ne, podle požadavků v zadávacích podmínkách. Někdy v zadávacích podmínkách byly takové požadavky, které nemohly splnit, co se týká kvalifikace. Dívala se na to, šla za vedením, bavili se o tom, co tam je, co není, jestli mají příslušné reference nebo technickou kvalifikaci, aby se mohli účastnit. Někdy se jí stalo, že připravila celou nabídku a vedení jí pak řeklo, že takové zakázky se nemůžou zúčastnit. Neví, kolikrát se to stalo, ale určitě se stalo, že na poslední chvíli se rozhodli, že to nebudou odevzdávat. Pokud jí bylo předestřeno, že z přehledu kontrol, které měla spol. Business Advisor provést pro spol. Vostav Morava, vyplývala skutečnost, že z údajných 21 kontrol ve čtyřech případech ta nabídka v r. 2011 nebyla odevzdána, uvedla, že neví důvod a vůbec si na to nevzpomíná. Neví, proč spol. Vostav Morava si nechávala od externího subjektu kontrolovat nabídky, které pak neodevzdala, asi to bylo období, kdy se kontrolovaly všechny nabídky, na to nedokáže odpovědět. I příprava na veřejnou zakázku s předpokládanou cenou 533 000 Kč může být složitá. Na zakázku výměna hydroizolační folie na objekt u domu na ul. Bohumíra Četyny v Ostravě-Bělském Lese, si nevzpomíná, protože ročně zpracovává 100 až 120 nabídek. Pokud z přehledu nabídek z r. 201 vyplývá, že z 21 nabídek měla 15x chybu, tak to bylo proto, že to byla kumulovaná funkce, pořád se to učila. Určitě jí 2 roky trvalo, než se do toho nějak dostávala. Nedokáže vysvětlit, proč rok předtím byla vyřazena z formálních důvodů pouze jednou a v následujícím roce udělala ve 21 nabídkách 15 chyb. Zřejmě proto, že byly nabídky nějaké jednodušší. Pokud jí bylo předestřeno, že z vytýkaných vad, které měly mít nabídky Vostav Morava, bylo poměrně často, že chyběly doklady o pojištění, opakované prohlášení o bezúhonnosti členů statutárního orgánu, tedy jedny ze základních věcí, které vždy mají v každé nabídce být, uvedla, že je možné, že předávala ke kontrole teprve rozpracované nabídky a neměla tedy ještě kompletní doklady, ale neví, nepamatuje si to. Nedovede vysvětlit, proč tedy dávali externímu subjektu na kontrolu rozpracované nabídky, ale asi to byla nějaká prvotní kontrola. Na předestřených záznamech o kontrole (č. l. 14111-14147/sv. 47), tak pokud jsou tam rukou psané poznámky, je to její rukopis. Když tyto A4 převzala s nějakým textem, tak nepátrala po tom, kdo je autorem těch papírů, ani to nějak neřešila, byla ráda, že má nějakou zpětnou vazbu, že se na to někdo dívá a kontroluje jí to. Tyto listiny opravdu vznikly v době, kdy ty zakázky zpracovávala, a může vyloučit, že by je obdržela dodatečně, potom tam něco dopisovala na pokyn někoho z vedení. Takže jsou to autentické listiny, nikoli později vytvořené. Opravdu si nevzpomíná, zda takový papír s těmito poznámkami byl i u té traumatologie či u toho plicního oddělení. V letech 2011, 2012 zpracovávala do výběrových řízení kolem 100 až 120 nabídek ročně *(pozn. soudu: z nich však bylo kontrolováno pouze 21)*. Nedokáže říci, kdy jí přestaly být vraceny ty papírky s vytýkanými nedostatky. V současné době ji určitě nikdo externě nekontroluje. V r. 2017 také ne, minimálně 2, 3 roky nazpátek určitě nikdo kontrolu neprování, co si vzpomíná. Kromě listin, které jí byly předestřeny, jí nechodily od nějakého externího subjektu jiným způsobem napsané nedostatky jejích nabídek. Není schopna uvést, jaký zpravidla nástup se uvádí ve lhůtě k odstranění vad. Většinou to bylo uvedeno už v návrhu smlouvy o dílo toho konkrétního zadavatele. Když smlouvu podepisovali, akceptovali všechny smluvní pokuty a záruky. Spol. SELLER Moravia zná, myslí si, že se zabývá zadavatelskou činností, neví, jestli jim posílali výzvy nebo se hlásila do nějakých výběrových řízení. K dotazu na působení Ing. G. uvedla, že měl nějaký úraz a byl na dlouhodobé nemocenské, ale nedokáže to přesně říci. Dále uvedla, že náplní její práce nebylo sestavovat a kontrolovat úplně všechny smlouvy, které společnost uzavírala. Měla na starosti převážně smlouvy o dílo. V rámci svého

ekonomického působení nemusela všechny smlouvy parafovat nebo potvrdit účtování o těch smlouvách. Existovaly tedy smlouvy, o kterých nemusela z titulu své pozice vědět. Pokud z dokumentů vyplývá, že kontroly skončily 11. 4. 2012, tak neví, proč ty kontroly skončily, asi se je už naučila *(pozn. soudu: zde by soud očekával, že se tak stane poté, co nějakou dobu budou kontroly bez výhrad, tedy bez nalezených chyb svědkyně*). Pokud jde o technickou stránku, nabídky zpracovávala v papírové formě, ale měla to i v počítači v elektronické podobě. Svému vedení ke kontrole předkládala papíry v listinné podobě, elektronickou verzi těch dokumentů sama nikdy nikam e-mailech nebo nějakou formou neposílala. K jejímu počítači a k místu, kde byly uloženy její dokumenty, neměl nikdo jiný přístup, jen správce IT. Sdílené složky tedy neměli a do jejího počítače nikdo nemohl. Neví o tom, že by to někdo z vedení nějakým způsobem skenoval a posílal pryč. K dalšímu dotazu státního zástupce uvedla, že ty listiny se jí vracely zpět s tím papírem A4, který je založený ve spise, v řádech dnů, samozřejmě tak, aby to ona stačila zpracovat, ať mohou ten termín odevzdat. Ve firmě neměli žádné pravidlo, jak dlouho před uzávěrkou to musí Ing. Č. předložit. Dále uvedla, že Ing. Č. s Ing. G. měli a mají společnou kancelář. V rámci té kanceláře měli zcela jasně vymezené pracovní prostory. Když vešla do kanceláře a chtěla dát něco Ing. G., tak věděla, kam to má položit, totéž se týkalo Ing. Č. Papíry, když tam ani jeden z nich nebyl, pokládala asi do společných prostor, přesně si to nevybavuje. Někdy to předávala Ing. Č. do ruky. Nevzpomíná si, že by listiny někdy předávala Ing. G. Když tam nebyli, dávala to do společných prostor a dávala na papíry barevné lepky. Zpravidla tam psala jméno Ing. Č. Nepamatuje si, jestli zakázky na traumatologii či plicní oddělení předávala Ing. G. nebo Ing. Č. Když sama měla nějaký problém se zpracováním zakázky, jako na prvního se obracela na Ing. Č. Pokud Ing. Č. nebyl přítomen, záleží na tom, o co šlo, ale o nabídky se staral většinou Ing. Č., takže čekala na Ing. Č. a neřešila to s Ing. G.

348. **Výpověď svědkyně Vladimíry G. je tedy možno hodnotit jako výpověď loajální zaměstnankyně, která je částečně i v souladu s listinnými materiály předloženými spol. Vostav, podle které byly ke kontrole předkládány rozpracované nabídky (viz č. l. - 14147/sv. 47 – osvědčení z fakultní nemocnice s textem na 3. řádku „rozpracovanou nabídku doplnit v těchto částech:"), což samozřejmě postrádá jakýkoli smysl kontrolní činnosti v tom směru, že pokud sama svědkyně věděla, že ještě nemá zajištěno vše a měla se provést kontrola. Dalším velmi zvláštním textem je pak text na č. l. 14144/sv. 47, podle nějž nabídka nebyla zpracována a předložena a dodavatel se rozhodl, že nabídku podávat nebude. Přesto je dále v textu uvedeno „ostatní doklady a předložený návrh OK". Veškerá osvědčení pak postrádají jakoukoli dataci a podpis. V připojených tabulkách jsou pak u kontrolovaných nabídek texty neodevzdávalo se. Rovněž pak smlouva o kontrolní činnosti a její dodatek na č. l. 7622-7625/sv. 25 nestanoví počet kontrol. V samotné smlouvě je uvedena cena 400 000 Kč bez DPH, v dodatku pak žádná cena uvedena není, nicméně je uzavřena do konce r. 2012, i když smlouva není datována. Přesto je znovu účtováno 400 000 Kč bez ohledu na to, že opět část zakázek nebyla odevzdána a některá zadávací řízení byla zrušena, takže nebyl důvod tyto nabídky kontrolovat, přičemž paradoxně mezi kontrolovanými zakázkami není nabídka na rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, která spadala do druhého smluvního období stanoveného dodatkem. Nebylo možno přehlédnout ani tu skutečnost, že svědkyně hovořila o tom, že ve firmě se dělalo vše na poslední chvíli, nicméně osvědčení za první kontrolované období je datováno na den 21. 11. 2011, avšak poslední termín pro odevzdání nabídek byl až dne 28. 11. 2011, byť tato soutěž byla poměrně na nízkou částku a byla bez připomínek (viz č. l. 14112-14130/sv. 47). Pokud pak svědkyně uvedla, že nabídky se přestaly kontrolovat proto, že už se to naučila, tak z listinných materiálů nevyplývá, že by „delší dobu pracovala bez připomínek" a bylo by vyhodnoceno, že další plnění je zbytečné. A byť tedy svědkyně se snažila být loajální zaměstnankyní a potvrdit verzi o nekvalitě své práce, její výpověď má spíše usvědčující charakter, kdy soud má za to, že skutečně byly předkládány nehotové nabídky, které by svědkyně sama ještě doplnila tak, aby mohla být vykazována jakási činnost, která měla sloužit k poskytnutí prostředků spol. Business Advisor z jiných důvodů**

než deklarovaných ve smlouvě. Lze pak předeslat, že níže bude rozebráno, že žádná z těchto kontrol nebyla účtována společností D. & partneři společnosti Business Advisor.

Svědci PROPAG-STORM

349. **Svědek Milan V.** u hlavního líčení dne 14. 5. 2018 využil svého práva a s ohledem na své vlastní trestní stíhání v související trestní věci sp. zn. 35 T 10/2017 odmítl vypovídat. Obdobně pak učinil v přípravném řízení (č. l. 21497v/sv. 70 – č. l. 242v zvláštního svazku – č. l. 4002/sv. 14).

350. **Svědkyně Jaroslava V.**, jednatelka spol. Sport CAST s.r.o. a později AZ Advert s.r.o., jejíž výpověď byla čtena u hlavního líčení dne 11. 5. 2021 (č. l. 24906/sv. 85 – č. l. 541v zvláštního svazku – č. l. 4042/sv. 14) vypověděla, že po návratu z dlouhodobého pobytu v cizině a po rozvodu hledala práci a byla jí nabídnuta práce ve spol. Sport CAST. Tam byla asi 3 roky, pak v rámci jednoho majitele přešla do spol. AZ Advert, kde byla asi půl roku K těmto společnostem přišla tak, že ji náhodou oslovil p. Adolf Z. s tím, že odjíždí někam do zahraničí a zda ona nechce převzít funkci jednatele za něho ve firmě Sport CAST. P. Zímu znala z dřívějška přes manžela, když pobývali v Grenadě. S nabídkou souhlasila a nastoupila. Byla seznámena s tím, čím se firma zaobírá, Z. jí řekl, že firma zprostředkovává nákup a prodej reklamních ploch a časů. Ona sama jednala s finančním úřadem, sociálkou, podepisovala faktury a smlouvy, ale s klienty nejednala. AZ Advert se zabýval tou samou činností, ale tam byla jen krátce. Vykonávala totéž, co v případě spol. Sport CAST, tzn. jednání s úřady, podpisy na fakturách, na smlouvách, s klienty nejednala. Ze spol. Sport CAST do spol. AZ Advert odešla proto, že majitel se rozhodl, že chce Sport CAST prodat. Činnost obou společností spočívala v tom, že se nakupovaly reklamní plochy a časy v rádiu od firem, co si pamatuje RC Sport, E-MOTION, to je vše, co si pamatuje, a ty se pak prodávaly firmám PROPAG-STORM nebo WIENER, co si pamatuje, to byly asi ty největší, to je vše. S klienty za společnost jednal p. Robert M. a p. Z. Fakticky řídil firmu p. Z. Pokud dříve uváděla, že byl v zahraničí, tak se vrátil, byl zaměstnancem spol. Sport CAST, byl ředitelem. U toho AZ Advertu si to už nepamatuje, vypustila to z hlavy. Milana V., Ivo H., Jozefa L., Karla Š. nezná, zná pouze Rostislava K. Tento měl koupit Sport CAST. Neví, jak byla realizována spolupráce s firmami, které vyjmenovala, neboť s nimi nejednala. Uzavření obchodních smluv dojednával p. Robert M., ona smlouvy pouze podepisovala. Smlouvy četla. Netuší, jakým způsobem Sport CAST nebo AZ Advert zajišťoval plnění jednotlivých smluv. Sport CAST a AZ Advert žádnou reklamu nevyráběli, byli pouze zprostředkovatelé nákupu a prodeje. Faktury vystavoval snad účetní, ona přicházela až k hotovým fakturám. Kdo je zpracoval, u toho nebyla, nemůže ho jmenovat. Správnost faktur nekontrolovala, neměla podle čeho je kontrolovat. Faktury jí k podpisu předkládal Robert M. Řekl jí o těchto fakturách jen, že je potřebuje podepsat. Platby probíhaly přes účet, bankovní příkazy podle jejího předpokladu zadával Robert M. Ona sama bankovní příkazy nezadávala. Neměla ani přístup k elektronickému bankovnictví. Pokud jde o fyzické výběry v bance, tak tam chodila ona. Myslí si, že kromě ní měl přístup k účtům ještě p. Z. O nakládání s finančními prostředky rozhodoval p. Z. Pokud vybírala hotovost, tak jakou částku a ze kterého účtu, jí řekl p. Z. Pokud vybírala finanční prostředky, odnášela je zpět do kanceláře a předávala je p. M., nebo p. Z., podle toho, kdo byl v kanceláři. Jak oni naložili s hotovostí, to netuší. P. Z. jí důvody výběru hotovosti nezdůvodňoval. Výběry byly ve statisícových částkách, protože se dělalo hlášení do bank. Proč byly finanční prostředky ze Sport CAST odesílány na spol. BL Marketing a v případě AZ Advert na Sport CAST a E-MOTION, to neví. Tyto transakce nezadávala, neví, proč tam šly. Předpokládá, že všechny výběry byly zaznamenány v účetnictví, měli je při kontrole z finančáku, takže předpokládá, že vše bylo v pořádku. Doklady o hotovostních výběrech předávala nazpět do firmy tomu, kdo tam byl, p. M. nebo p. Z. Účetnictví obou firem vedla externí účetní Marcela B. Kromě ní ve Sport CASTu pracovala sekretářka Jevgenije K. a ještě nějaký Roman, dále pak p. M. a p. Z. Netuší, jaký byl roční obrat těchto firem. Skutečným majitelem byla nějaká německá firma. Netuší, jak spol. Sport CAST naložila s prostředky od spol. PROPAG-STORM ve výši 437 milionů Kč a spol. AZ Advert s prostředky od spol. PROPAG-STORM ve výši 32 milionů Kč. Netuší, proč po

jejím odchodu ze spol. Sport CAST klesla hodnota vystavených faktur až na nulu, a naopak u spol. AZ Advert došlo k navýšení z nuly na 32 milionů, a kdy poté v r. 2013 opět klesl obrat na nulu, neboť s klienty nejednala. P. Z. jí přechod do AZ Advert nijak nevysvětlil. Proč se stali jednateli Sport CASTu Rostislav K. a v případě AZ Advert Jiří K., to neví. Za působení ve firmě dostávala od p. Z. odměnu ve výši 20 000 Kč měsíčně čistého, a to jak ve Sport CASTu, tak v AZ Advertu. Odměnu dostávala v hotovosti.

351. **Z výpovědi svědkyně Jaroslavy V. tedy jednoznačně vyplývá, že společnosti Sport CAST a AZ Advert byly mezi společnosti Vlastislava P. RC Sport, E-MOTION a PROPAG-STORM zcela účelově vsunuty, neboť je zřejmé, že ona jako jednatelka obou společností činila pouze formální kroky „přeprodávala reklamu". Nakupovala ji od stále stejných subjektů a stejným subjektům ji prodávala, aniž by k tomu vyvíjela jakoukoli činnost ve smyslu obstarávání zákazníků. Svědkyně sama jako vyučená prodavačka netušila o chodu firmy nic, přičemž ostatní osoby do řetězce zapojené jí v podstatě dávaly pokyny k podpisům jednotlivých listin, u nichž nemohla ovlivnit žádným způsobem obsah, a dávala jim také veškeré peníze, které na jejich pokyn vybírala v hotovosti z banky, ačkoli sama byla jednatelkou a byla tedy odpovědná, ale také oprávněná k obchodnímu řízení firmy. Výpověď této svědkyně tedy jednoznačně potvrzuje pravdivost výpovědi svědkyň O. a K.**

352. **Svědkyně Marie P.**, jednatelka spol. Smart Advice s.r.o., Nedyre s.r.o. a Levimexo s.r.o., jejíž výpověď byla před soudem čtena dne 23. 1. 2018 (č. l. 21118v/sv. 69 – č. l. 182v zvláštního svazku – č. l. 3699/sv. 13), vypověděla, že záležitosti týkající se spol. Smart Advice s.r.o., Nedyre s.r.o. a Levimexo s.r.o. za ni vyřizoval JUDr. Jaroslav J., advokát z Prahy z Advokátní kanceláře Kubištová a spol. Ona byla na operaci se štítnou žlázou, takže vše vyřizoval on. To je asi vše, co k tomu může říci. Svědkyně si již nepamatovala, kdo jí nabídl funkci jednatele těchto společností, ani kdy, ví pouze to, že předmětem činnosti byla reklama a že všechno bylo bez hotovostně. O všechno se staral dr. J., protože ona byla nemocná. Dále uvedla, že byla nemocná po celou dobu, kdy zastávala funkci jednatelky. Má vystaveno potvrzení o pracovní neschopnosti od r. 2008 do r. 2013. Kromě štítné žlázy se léčí ještě pro maniodepresivní poruchu. Pokud jí byly předestřeny některé smlouvy, uvedla, že podpisy na nich nejsou její. Neví, kdo je za ni podepsal. Činnost všech firem řídil JUDr. J. Jména V., L., H., K. nezná. Nezná ani obchodní partnery firem, jejichž byla jednatelkou. Ví pouze to, že platby za faktury probíhaly bezhotovostně, bankovní příkazy však nezadávala, připustila pouze, že založila účty těmto společnostem, nepamatuje si, kdo jí dával pokyny k založení účtů. Také neví, kdo měl dispoziční práva k založeným účtům a přístup k internetovému bankovnictví. Neví, kdo rozhodoval o nakládání s finančními prostředky. Dále uvedla, že ani nezná své povinnosti jako jednatel obchodních společností, kdo vedl účetnictví, to neví, nikdy ho neměla. Neví, kolik společností měli zaměstnanců. Z toho, že byla jednatelkou těchto společností, nic neměla, nedostávala žádné finanční odměny. Bylo jí to jedno. Pokud jí byly předestřeny e-maily od Hany K. a odpovědi podepsané zkratkou M.P., uvedla, že tyto e-maily nikdy neviděla. Nebyla jejich příjemcem ani odesílatelem.

353. **Rovněž výpověď svědkyně Marie P. tedy potvrzuje účelovost existence středových společností, které měly nastrčené jednatele, kteří o ničem netušili, a fiktivní chod těchto společností řídily jiné osoby, které tímto způsobem se snažily uniknout své trestní odpovědnosti za páchané protiprávní jednání**.

354. **Svědek Jozef L.**, jediný společník a jednatel spol. DMAX s.r.o., jehož výpověď byla před soudem čtena dne 22. 1. 2018 (č. l. 21118/sv. 69 – č. l. 182 zvláštního svazku – č. l. 3167/sv. 11) vypověděl, že vystudoval střední odborné učiliště s maturitou, obor stroje a linky, řízení CNC. Poté pracoval ve firmách, které dělaly montáže CNC strojů. Od r. 1989 začal podnikat, dělal videoreportáže a fotoreportáže jako OSVČ. Potom založil firmu, která vyráběla kancelářské obaly v Košicích, byla to Patron s.r.o. V r. 1999 přišel do Prahy a nastoupil do firmy AGW CZ s.r.o. a působil tam až do r. 2012 v různých funkcích, nakonec jako jednatel a majitel. Tato firma se

zabývala různými finančními službami, reklamní a mediální činností. Od r. 2008 pracuje v Jersey, resp. podniká, protože si hotel jako firma Almorach LTD pronajímá. Pokud byl dotázán na spol. DMAX s.r.o., uvedl, že ji koupil od původního vlastníka, pak se stal jediným společníkem a také jednatelem. Firma dělala obchody s auty a později se zabývala reklamní činností. S reklamní činností začala původně tak, že koupili velkou reklamní obrazovku na obchodním domě Kotva a tam začali pronajímat reklamní časy. Dále spolupracovali s jinými vlastníky podobných obrazovek a bartrovali s nimi reklamní časy. Později tu obrazovku předali a jen nakupovali reklamní časy na obrazovkách jiných majitelů. Dále organizovali golfové turnaje. Ty golfové turnaje měl na starosti druhý jednatel DMAX s.r.o. a společník Stanislav S. Pokud byl dotázán na působení ve spol. DMAX s.r.o. v r. 2010, uvedl, že se staral o administrativní záležitosti, tzn. účetnictví, banky a takové záležitosti, sledoval statistiku, leasingy, úvěry. Činnost řídili fakticky oba jednatelé, tedy on i p. S. P. S. si řešil ten golf, on se staral o administrativní záležitosti. S. ho vlastně k tomu donutil, protože byl trochu bordelář, a kdyby to nechal na S., byl by problém. K dotazu uvedl, že zná Milana V., Ivo H., Rostislava K., Karla Š. a Janu G. Adolfa Z. nezná. Milana V. poznal tak, že mu ho představili společníci ze spol. Business Lights, Dan K. a nějaký J. Ale už neví, kdy to bylo. S tou společností koupili tu obrazovku na obchodním domě Kotva napůl. Nějaký čas obrazovku spravovali společně, potom jejich půlku odkoupila spol. Bonus CZ a nakonec tu obrazovku prodali p. V. Ale nekoupil místo na umístění té obrazovky, ale koupil jen samotnou obrazovku a odvezl si ji. Myslí, že koupil další obrazovky od té firmy. Tak se s ním seznámil. Potom si od něho nakupovali jenom časy a ty časy vlastnily různé firmy a v těch firmách působí dříve jmenovaní lidé. P. K. byl jedním z nich, ze zástupců firem, co jim prodávali časy na svých obrazovkách. Dokonce si myslí, že p. V. koupil celou tu spol. Business Lights a potom koupil i tu jejich obrazovku. Ke K. nic dalšího neví, p. Š. byl také jedním z nich. Co se týče p. H., tak tomu prodal spol. DMAX, p. G. byla nějaká osoba, kterou on udělal jednatelkou DMAX. Tuto osobu viděl pouze jednou, když si přebírala podpisový vzor v bance, a jednou, když ji zapisovali jako jednatelku. Ale to byla osoba, kterou si tam dosadil p. H. jako jednatelku. H. prodal DMAX, protože H. měl o společnost zájem, a to za částku kolem 4 milionů Kč, která byla tvořena základním kapitálem a vklady společníků. Kupní cena byla uhrazena ve splátkách. Dohodli se tak, že dokud nebude zaplacena celá kupní cena, tak to nepřevede. Takže půl roku dopředu to splácel a teprve pak došlo k převodu podílu. Současně se ale dohodli, že si tam může jmenovat svou jednatelku, ale rozhodnutí samotné učinil on, protože byl stále společník. Pokud H. uváděl, že G. vůbec nezná, je to nesmysl, protože ji doporučil H. a on sám G. v životě neviděl. Za dobu, kdy byl on jednatelem spol. DMAX, tak V. na chod firmy žádný vliv neměl. Ale neví, jak to bylo v době, kdy tam nastoupila G. a H. se stal společníkem. Od S. žádné informace o chodu firmy neměl. S. si řešil jen ten golf, v podstatě tam zůstal vykonávat funkci jednatele ještě déle, protože nemohl odejít ihned, stále běžena golfová sezona a vyúčtování a faktury se dělají až na konci sezony. Pokud byl dotázán, od kterých společností nakupovali reklamní časy, uvedl, že to bylo od různých společností, ale měnilo se to, jednou to byl Business Lights, potom Světelky, těch společností bylo více. Smlouvy s obchodními partnery, pokud byl jednatelem, tak uzavíral on, druhý z jednatelů p. S. to činil ve vztahu ke svému okruhu klientů. Za dobu, co byl jednatelem, měli zhruba 50 klientů, mezi největší společnosti patřili Xerox, Ford Charouz, Activa, Bauer media a další. Na konci jeho působení byla klientem i spol. PROPAG-STORM, ale jen chvíli. K této společnosti přišli tak, že PROPAG-STORM měl kontrakt, který zajímal p. H. a kvůli tomu koupil spol. DMAX. P. H. ho oslovil s tím, že pokud osloví PROPAG-STORM a uzavře s nimi kontrakt, tak on od nich koupí DMAX. On chtěl, aby se ten kontrakt s PROPAG-STORM rozběhl, aby měl jistotu, že to bude fungovat, a následně mu vyplatil kupní cenu a také mu postupně v době fungování vztahu s PROPAG-STORMem kupní cenu splácel, a to v hotovosti. Ještě si vzpomíná, že H. volal domů kvůli tomu, že ho naháněli z finančního úřadu, že p. G. si nepřebírá poštu, a on to tehdy zařídil. Vzpomíná si, že s H. byl na finančním úřadu a H. tam tvrdil, že G. se nemohla dostavit ve stanoveném čase, protože je těžce nemocná, že má něco se srdcem. Kontrakt s PROPAG-STORM byl finančně zajímavý, nicméně H. přišel s tou nabídkou prodat PROPAGu celý kompletní balíček služeb pro určitou konkrétní

akci. DMAX jen dostal ten balíček hotový a prodal ho se ziskem cca 10 % PROPAGu, tedy za jeho působení to bylo těch 10 %. Uvede příklad: Je nějaká sportovní akce, práva na reklamu při té akci má nějaká firma, potom jsou tam různé služby s tím spojené, billboardy, led systémy, vstupenky, dresy s logy, např. na ledě je zatavené logo toho partnera, to jsou věci, ale ty zabezpečovaly různé firmy a nějaká firma to prodala DMAXu a DMAX to přeprodal PROPAGu. K dotazu, jak mohl H. přijít s takovým balíčkem, když každý klient má individuální požadavky, a jak H. mohl vědět, co PROPAG potřeboval, svědek uvedl, že mediální služby se prodávají v balíčcích a jsou tam už hotové služby, které si klient může vybrat. Nemůže přijít s požadavkem, např. že na stadionu chce něco konkrétního, protože to už je hotové a někdo k tomu už ta práva má. Podmínky pro kontrakt projednával jen s p. H. a PROPAG-STORMem. Do DMAX chodily tyto balíčky z North Screen Production. Z PROPAG-STORM jednal s Lenkou O., a ještě jednou paní, na jejíž jméno si nevzpomíná. North Screen Production se platilo bezhotovostně na účty, přičemž na North Screen Production ho nakontaktoval právě p. H. Přesně si nevzpomíná na dobu, kdy ho H. nakontaktoval na North Screen Production, jestli to bylo předtím, než uzavřel smlouvu s PROPAG-STORM, nebo až potom. Hotové balíčky si p. H. nakupoval od North Screen Production. Za dobu jeho působení v DMAX tato věci nedělali, než přišel p. H. s tím kontraktem s PROPAG-STORM. Oni dělali jen ty obrazovky a golf. Připustil, že smlouvy za spol. DMAX se spol. North Screen Production o převodu reklamních práv skutečně podepsal. Na jméno jednatele spol. North Screen Production si nevzpomíná. Pokud mu bylo předestřeno jméno Kristan H., uvedl, že pokud byl jednatelem v té době, tak to byl on, nicméně smlouvy chodily poštou, osobně se to nepodepisovalo. Pokud byl dotázán na přeposílání finančních prostředků North Screen Production, Caldexter, Informplus, Terinvest Company, Union partners, WEDOWEE Trading a Route 44 a realizaci hotovostních výběrů v řádu milionů Kč, uvedl, že za jeho jednatelství se v hotovosti z účtů nevybíraly takové sumy v řádu milionů Kč. K North Screen Production se vyjádřil, to byl jejich obchodní partner, také tam probíhaly nějaké platby, ale nějaké menší částky chodily na Union partners, ale ve vztahu k těm ostatním si nevzpomíná. Za dobu jeho působení bylo účetnictví vedeno řádně, proběhla i kontrola finančního úřadu. To bylo v době, kdy on už nebyl jednatelem, a oni nebyli schopni sehnat p. G. Kontrola byla zaměřena na DPH a na vztahy s PROPAG-STORM. Bylo to na dožádání finančního úřadu z Ostravy. Kontrolovaly se smlouvy, faktury, platby, hlášení DPH. P. H. předal celou kancelář komplet se zařízením i dokumentací. Neví, jestli je v zápise o převodu společnosti zaznamenáno, že mu předal účetnictví, měli na to externí firmu, to byla spol. Pagina s.r.o. K dotazu, kolik měla spol. DMAX zaměstnanců, uvedl, že v čase převodu ani jednoho. Předtím od 3 do 10. Proč došlo k nárůstu faktur spol. DMAX na PROPAG-STORM z nulové částky v r. 2010 až na 140 milionů v r. 2013, neví. Pokud jde o schopnost North Screen Production služby dodávat, to byla záležitost p. H., takže on si nepotřeboval ověřit, jestli jsou schopni dodat to, co bylo ve smlouvě. Pouze zabezpečoval podpis těchto smluv a faktur. Jedním z důvodů, proč na H. nepřevedl DMAX dříve, bylo to, že měl v ČSOB směnku na 1 milion Kč a v leasingovce směnku na 1,9 milionů Kč jako záruku za vozidlo BMW X7, které jako služební vozidlo používal S. A dokud tyto směnky nevyplatil, tak ten převod nechtěl uskutečnit. Nyní ví, že p. H. je nějakým způsobem spojený s p. V., ale to tehdy nevěděl. Pokud Karel Š. uvedl, že vybíral peníze v hotovosti z účtu firmy Caldexter a dával tyto peníze p. V., případně svědkovi, svědek uvedl, že p. V. mu dlužil a ještě dluží peníze, takže ty peníze byly na splacení dluhu V. u něj. Pokud si vzpomíná, byly to pouze dva případy, kdy mu Karel Š. peníze předal. V. mu dlužil od r. 2010 asi 5 milionů Kč a postupně mu to splácel. Později už nikoli. Půjčil mu v r. 2010 asi 10 milionů Kč, byla to půjčka, kterou poskytla firma DMAX Limited se sídlem v Jersey, jíž byl zplnomocněným zástupcem. Za spol. Caldexter a GEETERA smlouvy s PROPAG-STORMem nedojednával. Pokud to tvrdí Karel Š. ve své výpovědi, je to nesmysl. S PROPAG-STORMem seznámil on jen p. H., když si oficiálně přebíral DMAX. Pokud mu bylo předestřeno, že dříve uvedl, že s PROPAG-STORMem za ním přišel p. H., svědek uvedl, že seznámil jen p. H. s PROPAG-STORM, ale až po jeho oficiálním přepisu DMAX na něho. Pokud mu byly předestřeny e-maily z 20. 8. 2012 podepsané zkratkou J. L., které byly reakcí na e-maily

Hany K. na DMAX, uvedl, že neví, jestli ten e-mail psal on, text s těmi iniciály J. L. mohly napsat kdykoli. K tomu e-mailu měl přístup i p. H. On používal e-mail xxx, e-mail xxxbyl založen jen pro komunikaci s PROPAG-STORMem. Co se týče těch podkladů, které měla zasílat p. K., tak uvedl, že oni určovali způsob fakturace podle toho, kdy nastalo datum zdanitelného plnění, a to záleželo od dohody mezi klientem a PROPAG-STORM. Z PROPAG-STORMu mu volali, když byl nějaký problém i v době, kdy už nebyl jednatelem, a taktéž z finančáku. Svědek dále uvedl, že PROPAG-STORM sháněl klienta ke sportovním akcím a uzavíral s nimi smlouvu. Podpisu smlouvy předcházelo to, že North Screen Production nabídl na celý rok seznam akcí, na které měl přislíbena reklamní a marketingová práva. Ten seznam sportovních akcí je vždy začátkem roku, nebo sezony, zveřejňován na stránkách určitého sportovního svazu a každý klient ví, o jaké akce se jedná. Jakmile byla uzavřena smlouva s PROPAG-STORM, tak on ji dále jen posunul na North Screen Production, dohodly se platební podmínky, služby, které budou vykonávat, a podepsala se smlouva. PROPAG-STORM si neobjednával reklamu přímo u vlastníka reklamních práv, protože vlastníci nejsou zařízeni na to, aby si tu reklamu vyrobili sami, a fyzicky na těch místech sportovních utkání ji realizovali. K dotazu, proč tedy neobjednával PROPAG-STORM přímo u vlastníka práv, tedy North Screen Production, uvedl, že to neví, ale myslí si, že je to tak, že když se koupí rohlík ve velkoobchodě za 50 haléřů a prodá se v maloobchodě za korunu, tak mezitím je pár článků.

355. **Svědek Jozef L. tedy ve své výpovědi popsal přerod spol. DMAX z běžné reklamní agentury, která měla 3 až 10 zaměstnanců a sháněla jednotlivé klienty na zobrazování reklamy na vlastněné obrazovce, či sdílených obrazovkách, až na středovou společnost, která žádné zaměstnance nepotřebovala, měla v podstatě fiktivní jednatelku, která nic nevěděla, a její činnost spočívala pouze v přeprodávání balíčků reklamních práv, aniž sama musela udělat jakýkoli servisní úkon ve vztahu ke koncovým klientům. Tato výpověď tedy potvrzuje výpovědi svědkyň O. a K. popisující průběh reklamního řetězce, ve kterém docházelo jednak k navyšování ceny reklamních práv a jednak k masivním výběrům v hotovosti.**

356. **Svědek Ivo H.,** jednatel spol. DMAX s.r.o., jehož výpověď byla před soudem čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20729/sv. 67 – č. l. 138 zvláštního svazku – č. l. 2883/sv. 10), vypověděl, že zná Ing. Karla Š. asi 3 roky. Pak přišel o práci, žádnou nesehnal, a když seděli se Š. v hospodě na radnici ve Vysočanech, tak ho Š. seznámil s Ing. V. nebo tak nějak, přesně neví (pozn. soudu: Později se svědek na základě otázky policejního rady opravil s tím, že se jedná o Milana V.). Tam mu bylo ze strany V. nabídnuto převzít firmu DMAX jako jednatel s tím, že se tam vykonává nějaká reklamní činnost, a tudíž zahájil kroky k tomu, zařídil kancelář v Praze 9, K Žižkovu 7, ta se vybavila nábytkem, co měl on, nábytek byl jeho, počítač koupil V. a další technické věci. Pak se stal zaměstnancem v té firmě DMAX. Přesně ty měsíce neřekne, kdy začal, ale bylo to někdy na jaře loňského roku (*výslech dne 25. 11. 2014*) a je tam doposud. Nechal pozastavit činnost, řekli mu policisti, aby s tím nehýbali. Teď už se s tím nehýbe, on dostával do té firmy v deskách založené jak smlouvy, tak faktury, které přišly přes Milana, nebo to přišlo poštou, a vybíraly se hotově peníze, které předával V. Několikrát L., to neví kolikrát, ale moc ne. Milan měl těžkou cukrovku, tak kolikrát nebyl, tak ty peníze převzal L. Jožo (Jozef L.). Oni mu řekli buď faxem, nebo přes počítač, teď si nevzpomíná, jak se tomu říká, jak to mluví, tak mu Milan V. řekl, kolik má vybrat, z jakého účtu, tak to vybral a večer mu to předal. Vždycky mu pak došly faktury a smlouvy, a to ukládal do šanonů. Jak bylo naloženo s penězi, které vybral a předal je Milanu V., to neví. V. si je vzal, dal do tašky a odjel. Neptal se ho, jak s nimi hodlá naložit, asi je dával těm firmám, co posílaly ty smlouvy a faktury. U předávání těch peněz firmám nikdy nebyl, dal to V. a on si to odvezl. Následně připustil, že jména Milan V. a L. jsou Milan V. a Jozef L., jména komolí běžně. K dotazu, kdo byl obchodním partnerem spol. DMAX, uvedl, že to byla spol. PROPAG-STORM a dále neví. On to nesledoval, které to byly firmy. Jen si přečetl smlouvu a faktury, založil to a více se nestaral. Podíval se, jestli sedí ta fakturovaná částka s tím, co vybral v hotovosti a předal to V. Pak to založil a tím to pro něho zhaslo. Veškeré tyto smlouvy dělal V., on je pouze podepsal, podepsal i faktury, že

souhlasily, a více neví. Ekonomiku a další věci kolem toho, účetnictví, zařizoval V. V současné době je účetnictví veškerých firem na policii, a to u DMAXu i spol. Lutrek. Lutrek byl zabaven v Teplicích, DMAX byl zabaven u něj v kanceláři v Praze. Účetnictví firem vedl V. Jaký byl vztah V. k těmto firmám, to on neví. On s tím přišel, pak to dělali, a neví, jaký k tomu měl V. vztah. V. údajně nesměl podnikat, tak to dělali oni s Karlem Š. Pokud byl dotázán na to, kdo je jednatelka Jana G., která byla zapsána jako jednatelka DMAXu od 16. 7. 2012, uvedl, že ji nezná. Jemu bylo řečeno, že je těžce nemocná, to mu řekl V. Žádná z jeho firem neměla žádné zaměstnance. Pokud byl dotázán, jak zajišťovali plnění z jednotlivých smluv na zajištění reklamy, tak nejprve uvedl, že nerozumí otázce, a po bližším osvětlení uvedl, že to dělal W., že dělal 20 hodin na počítači, všechno dělal on. Následně uvedl, že reklamu skutečně jeho firmy vyráběly. Všechno vyráběl p. V. K dotazu, co konkrétně vyráběl p. V., svědek uvedl, že ty reklamy. Oslovoval ty firmy atd. Šlo to všechno přes něj. Žádné reklamy vyrobené V. neviděl, ale ví, že se hrál golf. Dispoziční práva k účtům na DMAX měl on a Ing. Š., elektronický měl Milan V. Pokud byl dotázán, zda ví, zda Karel Š. je jednatelem spol. Caldexter, která byla společníkem ve firmě DMAX, ve které figuruje jednatel, svědek uvedl, že tak asi jo. Se Š. se o nějakém Caldexteru nebavili. Pokud jde o to, co bude firma dělat, jak to bude zajišťovat, tak mu Š. nic neříkal, to mu vysvětlil Milan V., co se bude dít. V první fázi měl zařídit tu kancelář, stal se zaměstnancem DMAXu a měl přebírat faktury, měli se shánět firmy na hraní golfu, on sám z toho měl výplatu a občas byla nějaká odměna. To mu dával V. a dával mu je z jiných peněz, než z těch, které vybral a předal V. V. mu řekl, že ho potřebuje do firmy, protože p. G. nemůže ze zdravotních důvodů vykonávat činnost ve firmě DMAX, protože má něco se srdcem. Proč ukončil činnost ve firmě Jozef L., to neví. Pokud jde o předloženou korespondenci ze strany DMAX a odpovědi, svědek uvedl, že tu korespondenci většinou psal Milan a neví, zda ho tam nepodepsal, protože v tom e-mailu je skutečně napsáno I. Ty e-maily však on neposílal. Je možné, že to bylo posláno na jeho e-mail, protože Milan občas v jeho kanceláři úřadoval a používal i jeho počítač. On by takový e-mail psal ¾hodiny, protože neumí psát moc rychle na počítači. Pokud byl dotázán na e-mailovou adresu xxx, uvedl, že to je asi jeho služební e-mail. Pokud byl dotázán na přístupové heslo, uvedl, že neví. Heslo věděl p. V. Pokud mu byly předestřeny smlouvy mezi DMAX a PROPAG-STORM, uvedl, že to musel dělat V. On by takové smlouvy nenapsal, podpis je však jeho. Připustil, že v souvislosti s jednou reklamní akcí měl jednání s O. a K., seděli spolu u snídaně asi 15 minut, představil se, řekli si, že se těší na spolupráci a tím to skončilo. To setkání dohodl buď V. nebo L.

357. Ve své druhé výpovědi (č. l. 2896/sv. 10) svědek Ivo H. upřesnil, že je vyučeným kuchařem, přičemž jako kuchař pracoval na různých místech až do r. 1998. Od r. 1998 pracoval v Raiffeisen stavební spořitelně jako obchodní zástupce, kde měl na starosti financování inženýrských sítí v obcích. S tím skončil v r. 2003. Pak zase pracoval jako kuchař, měl nějaké brigády. Pracoval v security – převoz peněz. Pak dostal nabídku od Karla Š., který ho seznámil s Milanem V., který mu nabídl převzetí firmy DMAX a zařízení kanceláře. Pak mu V. řekl, ať založí společnosti Erebit a Lutrek. Znovu popsal, že okolnosti a podmínky vstupu do DMAXu dohodl Milan V., který ho také seznámil s Jozefem L. Ten Slovák ze společnosti vystoupil (Jozef L.) a on vstoupil. S L. se na ničem nedohadoval, vždy se bavil jen s V. V DMAX byla ještě nějaká ženská z Teplic, na její jméno si nevzpomíná, v životě ji nikdy neviděl. Pokud mu bylo předestřeno jméno Jana G., uvedl, že je možné, že to byla ona, byla z Teplic, on tam nejezdil, takže ji neviděl. V. mu řekl, že je nějaká nemocná na srdce, kdo ji přivedl do DMAX, to neví. Znovu zopakoval, že pouze podepisoval smlouvy a faktury a vybíral peníze v hotovosti. Dále uvedl, že za převod podílu ve spol. DMAX nic nezaplatil, ale ani nic nedostal. Opakovaně k dotazům uváděl, že vše zařizoval Milan V. a on o tom nic neví.

358. **Svědek Ivo H. tedy popsal svou roli „bílého koně“ ve firmě DMAX, kdy jedinou rolí tohoto svědka bylo archivovat smlouvy a faktury a vybírat hotovost. Skutečnost, že tento svědek byl vybrán k plnění této role jinými osobami, je pak prokazována i způsobem slovního vyjadřování svědka v průběhu výslechu a také skutečností, že svědek sám se**

některé z moderních technologií ani nepokoušel ovládat a k jeho spokojenosti postačovalo pouze to, že dostával „vejplatu" a sem tam nějakou tu odměnu. Rovněž tato výpověď tedy zapadá do koncepce popisované svědkyněmi O. a K., přičemž je logické, že pachatelé této trestné činnosti potřebovali ve středových společnostech osoby, které se nebudou na nic ptát, pokud možno ani nic dělat, tak, aby o skutečném průběhu trestné činnosti nemohly vypovídat.

359. **Svědkyně Daniela H.**, účetní společností z dodavatelského řetězce spol. PROPAG-STORM, jejíž výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 25. 4. 2018, v přípravném řízení vypověděla (č. l. 21442/sv. 70 – č. l. 227 zvláštního svazku – č. l. 2772/sv. 10), že pracuje jako účetní. Do r. 2002 jako zaměstnankyně, od r. 2002 do r. 2009 jako OSVČ a následně v rámci právnické osoby. Jako účetní přitom pracuje od r. 1993. Pokud jde o spol. Smart Advice s.r.o., bylo to poslední setkání z celé řady společností, se kterými měla smluvní vztah. Spol. Smart Advice dělala účetnictví pouze nárazově na základě požadavků JUDr. J., který byl dlouholetým přítelem jejího manžela. Probíhalo to fakticky tak, že se s ní telefonicky spojil, zda se může zastavit, donesl jí složku, kde byly smlouvy, ve většině případů na spol. PROPAG-STORM a.s. Poprosil ji, jestli by mu pomohla vystavit faktury na základě těchto smluv. Pak jí donesl poznámku s přijatými plněními. Na základě těchto dat mu pomohla vystavit přiznání k DPH. Toto přiznání, stejně jako vydané faktury, JUDr. J. podepsal jménem Marie P. Zabalila to do obálky, pak to J. odnesl na poštu, aby to bylo doručeno finančnímu úřadu. Toto se stalo asi 4x nebo 5x, po dobu cca půl roku. Přesně si to nepamatuje, neboť je to již 5 let. Tuto službu pro JUDr. J. prováděla pouze v rámci toho, že byl přítelem jejího muže, nebylo to na základě smlouvy. Při podepisování faktury jménem Marie P. byl přítomen i její manžel. Bylo to v kanceláři Na Větrově 55, kde měla v té době sídlo její společnost, kde toho času pracovala. JUDr. J. jí říkal, že přijaté doklady jí následně dodá, ale nikdy se to nestalo. JUDr. J. zná od prvního dne, kdy přišla do Prahy, tj. od 16. 11. 1999, protože byl přítelem jejího muže, ten večer je spolu seznámil. Do 4. 2. 2004 byla její komunikace s JUDr. J. pouze na přátelské úrovni. Její manžel několikrát poprosil JUDr. J., jestli nezná nějaké firmy, které by potřebovaly zpracovávat účetnictví. JUDr. J. mu vyšel vstříc a dne 4. 2. 2004 byla uzavřena první smlouva o účetních a ekonomických službách, a to se spol. Czech Sport Marketing s.r.o. IČ 26733787, která byla zastoupena Mgr. Bronislavem M. Setkání s p. M. zprostředkoval JUDr. J. V této společnosti působila do 31. 7. 2008. Společnost se zabývala, jako všechny společnosti z té skupiny, nákupem a prodejem reklamních práv ke sportovním akcím. Smlouva o účetních a ekonomických službách č. 006/2004 byla uzavřena za standardních podmínek a ceny obvyklé. Z jejího pohledu se jednalo o standardní výkon ekonomických služeb, obdržela veškeré účetní doklady. Jednalo se o ucelené zpracování účetnictví, mzdové agendy, zpracování všech daňových přiznání, účetní poradenství, daňové poradenství a komunikace s úřady. Účetní doklady dostávala od p. M. Následně JUDr. J. přivedl zástupce další reklamní společnosti, p. Hanu V., a dne 11. 2. 2004 došlo k uzavření smlouvy o účetních a ekonomických službách č. 007/2004 se spol. Sport Marketing Praque s.r.o. IČO 26707713. Kvůli této společnosti byla několikrát předkládat účetní doklady na policii na Zbraslavi u p. K. I tato společnost se zabývala nákupem a prodejem reklamních práv ke sportovním akcím. Jednalo se, stejně jako u předešlé společnosti, o komplexní zpracování účetnictví, daňových přiznání, mezd atd. U těchto svou společností byly pravděpodobně otestovány její kvality jako účetní a na základě toho začala zpracovávat účetnictví dalších dvou společností, konkrétně VM Production s.r.o. IČO 27064891, zastoupenou p. Petrem D. Druhou společností byla Kiwi Sport s.r.o. IČO 27064271. To bylo od 12. 1. 2005. Spolupráce se společnostmi Kiwi Sport, VM Production a Czech Marketing byla ukončena stejného dne 31. 7. 2008. V této době, na základě dlouhodobé spolupráce, intenzivně komunikovala s asistentkou p. Vlastislava P., která byla zaměstnána ve spol. Kiwi Sport s.r.o., p. Ivanou K. Důvodem intenzivní komunikace bylo zpracování účetnictví těchto tří společností. Časté byly kontroly finančního úřadu, příprava na kontroly, včetně předávání videodokumentací. Byli neustále v kontaktu pro plnění smluv o účetních a ekonomických službách. Tyto společnosti se zabývaly nákupem a prodejem reklamních práv ke sportovním akcím. Mezitím v průběhu trvání smluv se třemi výše uvedenými společnostmi

byla oslovena, že ji v účetní kanceláři navštíví Lenka O. v doprovodu Hany K. za účelem uzavření třech smluv o ekonomických službách. Dne 14. 12. 2006 byly uzavřeny 3 smlouvy o ekonomických službách s účinností od 1. 11. 2006, a to ke společnostem Kalandra s.r.o. IČO 27601595, Jarabista s.r.o. IČO 27599531 a Dachigam IČO 27601579. Všechny tři společnosti byly zastoupeny Lenkou O. Dne 18. 2. 2008 p. Lenka O. oznámila účetní kanceláři, že tyto společnosti budou v rámci velmi krátké doby končit svou činnost, protože veškeré aktivity těchto společností se budou převádět do Ostravy na akciovou společnost, z čehož jí nekompromisně vyplývá, že se jedná o spol. PROPAG-STORM a.s. Tyto tři společnosti se zabývaly nákupem a prodejem reklamních práv ke sportovním akcím. Když jí bylo ke konci spolupráce oznámeno ukončení ekonomické činnosti těchto tří společností Lenkou O., bylo jí sděleno, že nedodrží smluvní podmínky, a to dvouměsíční výpovědní lhůtu, načež by byla ona sama ze dne na den bez financí. Po delší úvaze osobně navštívila Vlastislava P., že vzhledem k její dlouholeté spolupráci se jedná o nekorektní jednání, a aby p. Lence O. domluvil, že si přeje dodržet smluvní podmínky. Konkrétně dodržení dvouměsíční výpovědní lhůty. V tom jí p. Vlastislav P. vyhověl a slíbil, že vše bude dodrženo. Zhruba půl hodiny nato jí volala Lenka O., velmi nepříjemně ji oslovila a křičela na ni, co jim to provedla u p. P. Tato tečka za jejich spoluprací ji ze 100 % utvrdila v tom, že p. O. a K. pracují na základě instrukcí od Vlastislava P. Na základě reportáže Dalibora B. by chtěla také doplnit svůj názor ohledně hierarchie ve skupině, a to o roli JUDr. J. Podle jejího názoru byl přímým spolupracovníkem Vlastislava P., vykonával služby spojení se zakládáním společností, které byly na konci řetězce, a jejich smyslem byla nedlouhá životnost. Na základě těchto společností docházelo ke krácení daně z příjmu a na dani z přidané hodnoty. Za řízením chodu spol. Kiwi Sport, Czech Sport Marketing, VM Produktion, Kalandra, Jarabista, Dachigam stál podle jejího názoru Vlastislav P. Ohledně spol. Kiwi Sport, Czech Sport Marketing, VM Production jezdila na jednání do sídla společnosti na Chrudimské ul. u Flory, kde měl kancelář Vlastislav P., několikrát se tam s ním potkala. Ohledně spol. Kalandra, Jarabista a Dachigam její názor utvrzuje spousta skutečností při výkonu ekonomických služeb, konkrétně se jednalo o způsob ukončení této spolupráce, dále při uzavření smluv o ekonomických službách k těmto posledním třem společnostem se s ní spojila asistentka p. P. p. Ivana K. Doklady k měsíčním zpracováním DPH těchto tří společností jí byly doručovány osobně v obálkách, konkrétně manželem p. K. Pokud jde o samotnou činnost těchto společností, tak reklamní práva se nakupovala od jiných právnických osob a prodávala se jiným právnickým osobám. Je jí známo, že všechny tyto právnické osoby se zabývaly stejnou činností, nákupem, prodejem reklamních práv při sportovních akcích, a to se týkalo spol. Kalandra, Dachigam a Jarabista, co si vzpomíná. Konkrétně od koho nakupovali a komu prodávali, si nevzpomíná. Jednalo se o přeprodávání reklamních práv. Veškeré účetní doklady těmto společnostem vrátila, k čemuž má předávací protokoly ze dne 12. 6. 2008 podepsané Stanislavou Ch., k čemuž má i originál plné moci podepsané Lenkou O. Protože se jedná o dobu 8 let, už není schopna konkrétně si vzpomenout, na základě podrobných předávacích protokolů je schopna uvést, že společnosti Kiwi Sport, Czech Sport Marketing prodávaly reklamní plochy konečným zákazníkům, jako např. Kovona, KBK a další, které jsou uvedeny v protokolu. Tyto předávací protokoly poskytne policejnímu orgánu. Pokud jde o obchodní vztah mezi těmito společnostmi, tak tyto společnosti obchodní vztah neměly, tyto společnosti byly spojeny pouze na úrovni jednatelů. Společnosti neměly stejné zaměstnance, pouze jednatele. Kolem 20. jí zavolala asistentka p. P. s tím, že asi za hodinu přivezou doklady. Tyto doklady byly v kompletní formě zabaleny ve velkých obálkách pro každou společnost zvlášť. Domnívá se, že jí byly předávány tři obálky za tři společnosti. Někdy jí obálky předal p. K., manžel p. K., někdy p. Lenka O. Ve většině případů jí předával obálky p. K. Nikdy nebyla svědkem osobního setkání p. P., p. O. a K., p. D. či p. B., ale domnívá se, že se znali. Pokud jde o zapojení p. P., nikdy nezpracovávala účetnictví společnosti, kde by figuroval Vlastislav P. Ale pokud je jí to známo, figuroval ve spol. E-MOTION s.r.o. Tyto skutečnosti lze zjistit z ARESu. Pokud si vzpomíná, při zpracování účetnictví se setkávala s fakturacemi E-MOTION s.r.o. Předmětem těchto faktur byla fyzická výroba různých bannerů, reklamních ploch a videodokumentací. Nevzpomíná si, že by spol. E-MOTION s.r.o. disponovala reklamními právy

k nějakým sportovním či kulturním akcím. Konkrétně si vzpomíná minimálně na jednu fakturu za nákup reklamních práv, ale nevzpomíná si, která společnost je od E-MOTION s.r.o. nakoupila. K dotazu policejního rady pak znovu zopakovala, že pokud jde o spol. Smart Advice, JUDr. J. se jí vždycky telefonicky ohlásil, jestli se může zastavit, že by potřeboval pomoct s DPH. Dovezl obálku, kde byly smlouvy. Odběratelem v těchto smlouvách byla téměř vždy spol. PROPAG-STORM a.s. Tyto smlouvy se týkaly reklamních práv. PROPAG-STORM dostal od Smart Advice faktury. Na základě smluv, co donesl v té obálce JUDr. J. Tyto faktury mu pomohla vystavit na základě smluv. Tyto ekonomické služby dělala zdarma, protože jí byla v budoucnu slibována další spolupráce v oblasti ekonomických služeb. Také se stalo, že ji Lenka O. kontaktovala, kde jsou faktury, že už je potřebují. Tzn., faktury vystavené spol. Smart Advice s.r.o. Faktury jí poslala e-mailem za asistence JUDr. J. z e-mailové adresy xxx. To bylo cca jednou. Protože PROPAG-STORM potřeboval tyto faktury v originále, byly vytištěny, orazítkovány, podepsány JUDr. J. jménem P. a odeslány poštou na sídlo spol. PROPAG-STORM. Pokud byly svědkyni předestřeny faktury zasílané spol. PROPAG-STORM z e-mailu xxx, svědkyně potvrdila, že jde o faktury, které odesílala na základě smluv od JUDr. J. Pokud jde o zpracování DPH spol. Smart Advice, jakmile byly vystaveny faktury za měsíční zdaňovací období, JUDr. J. jí na papíře předložil celkovou sumu přijatých plnění, tato částka se zadala do programu. JUDr. J. jí slíbil, že přijatá plnění jí do příště dodá. To se však nestalo. Ještě mu zdůrazňovala, že účtování se nakupí a že nebude stíhat účetní práce, aby stíhala udělat účetní závěrku. Nic však nedodal. Celkově se za tímto účelem viděli asi 5x. Na základě toho mu také vytiskla přiznání k DPH, on ho vlastnoručně před ní podepsal jménem P. Toto přiznání bylo následně posláno na finanční úřad. Ve stejný den, co jí JUDr. J. přinesl smlouvy k vystavení vydaných faktur, zaúčtovala i přijatá plnění. Na základě informací, které přinesl JUDr. J. na papírku. Vytiskla přiznání k DPH za měsíční zdaňovací období. Na papírku byl uveden základ DPH, částka celkem. Faktury spol. Smart Advice byly číslovány obvyklým způsobem v této skupině, a to tak, že první 4 číslice byl rok, další 2 číslice měsíc, další 2 číslice den (datum uskutečnění plnění) a poslední číslice byla pořadí faktury vystavené v ten samý den. Takové číslování dokladů je neobvyklé, zpočátku spolupráce s výše uvedenými reklamními agenturami tuto věc mnohokrát vytýkala. Bylo jí řečeno p. Ivanou K., že oni jsou takto zvyklí číslovat a nebudou systém číslování měnit. Tento způsob číslování jí při kontrole na finančním úřadu na Praze 10 vytkl správce daně. Na základě prostudování zákona o DPH správci daně namítala, že doklad má mít evidenční číslo, nikde však není přikázána posloupnost. Takže u správce daně toto číslování prošlo. Pro účely zadávání vydaných faktur do účetního programu tyto vydané faktury očíslovala a zadala s posloupností. S vystavováním faktur a DPH této společnosti JUDr. J. pomáhala krátkodobě, po určité době se už ani neozval a už se nikdy ani neviděli. S JUDr. J. se neviděla cca 5 let, domnívá se, že už pak nikdy nepřišel, aby nemusel plnit plané sliby, které jí dal ohledně možných nových odběratelů v oblasti ekonomických služeb. JUDr. J. kontaktovala cca půl roku až rok nato, co už nepřišel, že neustále počítá s jeho nabídkou. Z jiné třetí strany se dozvěděla, že už ji nechce nikdy vidět. Kdo dělal účetnictví vyjmenovaných společností po ní, to neví. Důvodem ukončení spolupráce je to, co jí bylo sděleno, že veškeré aktivity se převádí na Ostravsko na akciovou společnost. Po ukončení činnosti pro JUDr. J., tedy po ukončení spolupráce s firmami Kalandra, Jarabista a Dachigam dne 30. 4. 2008 došlo k delší časové odmlce, ale za nějakou dobu ji oslovil JUDr. J., že by potřeboval zpracovávat účetnictví jedné reklamní společnosti. Jednalo se o spol. Tepax s.r.o. Účetnictví této společnosti zpracovávala krátkodobě, asi 1 rok. Po předložení výpisu z obchodního rejstříku spol. Tepax pak svědkyně uvedla, že spolupráce s výše uvedenými společnostmi skončila skutečně k 31. 12. 2007, ale tím, že jí to bylo oznámeno až během února 2008 a uplynula dvouměsíční výpovědní lhůta, která začínala plynout 1. následujícího měsíce, tak papírově byla spolupráce ukončena až ke dni 30. 4. 2008. JUDr. J. ji oslovil v průběhu cca února 2008, aby uzavřela smlouvu o ekonomických službách se spol. Tepax s.r.o. Na jednání osobně přivedl p. Miroslava P., jejího dlouholetého přítele. Účetnictví zpracovávala standardně na základě smlouvy. Miroslav P. se jí svěřil, že z JUDr. J. nemá dobrý pocit a ze způsobu vedení společnosti a že chce ihned odejít. To se mu podařilo cca za půl roku. Poté přišel nový jednatel Ing. Petr S.,

kamarád JUDr. J. Ke konci r. 2008 si od ní vyzvedl všechny účetní doklady a od té doby o spol. Tepax s.r.o. neslyšela. Pak následuje to, o čem se bavili na počátku výslechu. JUDr. J. ji oslovil s pomocnými ekonomickými službami pro spol. Smart Advice s.r.o. Spol. Tepax s.r.o. se zabývala nákupem a prodejem reklamních práv ke sportovním akcím. K této společnosti měla kompletní účetní agendu. Pokud jí byla předestřena jména Jozef L., Milan V., Karel Š., Ivo H., Adolf Z. a Robert M., uvedla, že tyto osoby nezná, zaslechla pouze jména Adolf Z. a Robert M. Přesně si nepamatuje, jen ví, že to zaslechla v souvislosti s výkonem její šestileté spolupráce. Pokud byla dotázána na jména Jaroslava V., Marie P. a Marcela B., uvedla, že podle jména zná Marii P., protože byla jednatelkou Smart Advice. B. a V. nezná. Pokud jde o spol. Sport Cast s.r.o., tak jednou jí JUDr. J., zřejmě omylem donesl složku spol. Sport CAST. Tuto mu však vrátila. Složka obsahovala smlouvy na prodej reklamních práv. Pokud byla dotázána, zda této společnosti nevykonávala účetnictví, uvedla, že si nevzpomíná, ale pokud JUDr. J. pomohla, tak pouze jednorázově, nevzpomíná si. Kopii ze složky Sport CAST si neudělala. Má však kopie zálohy kompletního účetnictví. Na výzvu policejního orgánu je vydá, má strach. Cítí se ohrožena ze strany JUDr. J. a Vlastislava P., případně jeho dalších spolupracovníků, přestože nezná rozsah jejich činnosti. Ví však kompromitující informace na tyto osoby, proto to dnes řekla do protokolu a současně by chtěla předat veškerou elektronickou podobu účetnictví. Všichni, konkrétně Ivana K., jí řekla, že musí vše z počítače vymazat. Ona to vymazala, ale v tu chvíli jí nedošlo, že veškerá data má na zálohovacích médiích. Svědkyně pak připustila, že vystupovala v reportáži Dalibora B. v Reportéři ČT dne 8. 6. 2015 pod názvem Nečistá hra. Pokud jde o platby mezi společnostmi, které účtovala, tak u společností, kde zpracovávala účetnictví na základě smluv, měla k dispozici bankovní výpisy a u těchto společností probíhaly platby bezhotovostně. V rámci tohoto období jí nebylo známo, že se prostředky vracejí zpět objednatelům reklamy. Když zpracovávala účetnictví, viděla pouze nákup a prodej reklamních práv, ale neviděla, kam byla ta práva dále přeprodávána. Dále uvedla, že se zapomněla zmínit o spol. M.A.X. Development Marketing s.r.o. V této společnosti dříve figurovala p. Zuzana H., přítelkyně p. M., a poté p. O. Dále k dotazu po předestření jmen společností uvedla, že společnosti Age 21 a.s. a Business Advisor zaslechla, ale bližší podrobnosti si nepamatuje. O dalších společnostech neslyšela. O spol. Business Advisor se dozvěděla pravděpodobně ještě před odvysíláním reportáže. Pokud byla dotázána, zda má po odvysílání reportáže strach, uvedla, že dva měsíce se rozhodovala, jestli bude vypovídat na kameru v pořadu Reportéři ČT. Měla stále obavy a bála se na tu kameru jít. Po odvysílání reportáže ji kontaktovala přes Facebook Lenka O. slovy „Dano, proboha za co?“. Pak už se jí nikdo neozval. V reportáži vystoupila kvůli spravedlnosti, aby zloději tohoto ražení prostě nebyli tady. Dále k dotazu vedla, že u spol. Kalandra, Dachigam a Jarabista obdržela kompletní účetní doklady, ze kterých je patrno, že se nakupovala a prodávala reklamní práva, že tyto společnosti vykonávaly ekonomickou činnost. Vedla se tam i mzdová agenda. Nevzpomíná si, že by tam byly reklamní bannery.

360. **Svědkyně Daniela H. tedy popsala fungování řetězce zajišťujícího návrat finančních prostředků klientům ještě před vznikem spol. PROPAG-STORM a v začátcích jejího působení. Popsala i zapojení JUDr. J. do protiprávního jednání, v podstatě ve shodě se svědkyní Marií P., citovanou výše. Její výpověď pak zcela odpovídala popisu jednání svědkyněmi O. a K., přičemž svědkyně zmínila i ovládací roli Vlastislava P. k celému řetězci, když pouze na základě přímluvy u něj byla dodržena výpovědní lhůta ze smlouvy o poskytování účetních služeb.**

361. **Svědek Rostislav K.**, jednatel spol. Sport CAST s.r.o., WEDOWEE Trading s.r.o. a BL Marketing s.r.o., jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena dne 22. 1. 2018 (č. l. 21117v/sv. 69 – č. l. 181v zvláštního svazku – č. l. 3096/sv. 11), vypověděl, že je vyučeným prodavačem. Později začal podnikat v oboru nákup a prodej. Založil společnosti WEDOWEE Trading, Rest Hotels a.s., Pantax a.s., která je v likvidaci. Pokud jde o spol. Sport CAST, už si nepamatuje, jak k tomu došlo, že se stal jednatelem této společnosti. Společnost WEDOWIEE založil on, její činností byla reklamní činnost, nákup a prodej. Spol. BL Marketing se zabývala reklamní činností. Nepamatuje

si, jak se stal jednatelem spol. BL Marketing. K dotazu, aby konkrétně popsal, čím se společnosti Sport CAST, WEDOWIEE a ML Marketing zabývaly, a jakou konkrétní činnost v těchto společnostech vykonával on, svědek uvedl, že se zabývali reklamní činností. Pokud byl požádán, aby popsal činnost podrobně, odpověděl, že už neví. K dotazu, co konkrétně dělal ve společnostech on, uvedl, že neví, jak to má říct. Zařizoval reklamy. Když byl dotázán, jakým způsobem zařizoval reklamy, řekl, že to už neví. Když byl dotázán, kdo fakticky řídil činnost těchto firem, odpověděl, že Ing. V. Pokud byl dotázán, jakým způsobem p. V. řídil činnost těchto společností, uvedl, že by to řekl tak, že měl zakázku na reklamu a ta se provedla a bylo to. K dotazu, z jakého titulu řídil p. V. činnost těchto společností, uvedl, že se znají z dřívější doby a on nemohl podnikat, protože měl zákaz podnikání. Neví, z jakého důvodu, ale asi byl trestaný. Pokud byl dotázán, zda mu p. V. dával nějaké pokyny, uvedl, že ano, nicméně si přesně nepamatuje, o jaké pokyny se jednalo. Na obchodní partnery si nepamatuje. Smlouvy dojednával p. V., neví, kdo je podepisoval. Na přípravě obsahu smluv se nepodílel, obsah smluv neznal. Popřel, že by smlouvy, faktury a další dokumenty podepisoval, i když byl jediným statutárním orgánem. Jak fakticky probíhalo plnění podle smluv, neví. Zda jím zastupované firmy vyráběly nějakou reklamu, už neví. Neví, kdo vystavoval faktury. K dotazu, jakým způsobem probíhaly platby za doručené faktury, uvedl, že platby probíhaly přes bankovní účty a vybíraly se hotově. Bankovní příkazy zadával p. V. a měl přístup k bankovním účtům těchto firem. Účty zařídil on. Měl k účtům také přístup, ale neví, kdo další. K internetovému bankovnictví měl přístup p. V., on sám ho neměl. Chtěl ho proto, že sám nemohl podnikat, ale už si nepamatuje, jak to bylo. Příkazy prostřednictvím internetového bankovnictví zadával p. V. O nakládání s finančními prostředky firem rozhodoval rovněž p. V. Hotovostní výběry však prováděl on. V. mu řekl, že má udělat hotovostní výběry, že se z toho musí zaplatit reklama a různé věci, peníze předával V. Hotovostní výběry prováděl v částkách 100, 200, 300 tisíc Kč. Proč nebyly platby prováděny bezhotovostními převody, to neví, na to se musí policie zeptat V. Proč má dispoziční práva k účtům Union partners, to neví. Že byl jednatelem spol. Union partners si nepamatuje. Jak s prostředky, které vybral a dal V., V. naložil, to neví. Jaké byly finanční toky mezi Sport CAST, BL Marketing a AZ Advert, neví, proč to bylo AZ Advert mu nic neříká. Tam ani výběry na Sport CAST nedělal. Doklady o hotovostních výběrech předával p. V. Neví, kdo vedl účetnictví jeho firem. Kde je nyní účetnictví, neví. Kolik měli zaměstnanců jeho firmy, neví. Neví, jaký byl roční obrat těchto firem, proč došlo k poklesu obratu spol. Sport CAST v letech 2012, 2013, neví. V těch letech měl na výběry hotovosti ze Sport CAST plnou moc někdo jiný. Co měl p. V. z toho, že působil na činnosti firem Sport CAST, WEDOWIEE a BL Marketing, neví. V. nebyl jednatelem proto, že nemohl podnikat, měl zákaz činnosti. Na předestřené smlouvy mezi BL Marketing a PROPAG-STORM ze dne 30. 11. 2010 není jeho podpis, podepisuje se jinak. Za své působení ve firmách dostával 20 až 30 tisíc Kč měsíčně čistého, vyplácel mu je Milan V. v hotovosti. Byla to provize za zprostředkování reklam. Žádné reklamy však nezprostředkovával, ale pomáhal p. V. s těmi výběry, a když bylo třeba, ho někam odvézt. Povinnosti jednatele obchodní společnosti nezná. Jozefa L., Ivo H., Marii P., Jaroslavu V., Karla Š., Adolfa Z. a Roberta M. nezná.

362. **Rovněž výpověď svědka Rostislava K. tedy potvrdila modus operandi spočívající v nasazení tzv. bílých koní do středových společností, kde byly vybírány peníze, stejně jako tomu bylo u svědka H. Rovněž u svědka K. bylo jeho úlohou pouze fakticky být jménem v obchodním rejstříku, na rozdíl od svědka H., tento svědek ani nepodepisoval faktury a smlouvy. Pouze vybíral hotovost, kterou předával, stejně jako svědek H., Milanu V., který organizoval chod středových společností a vybírání peněz v hotovosti**.

SVĚDCI K ČINNOSTI SPOLEČNOSTI BUSINESS ADVISOR

363. **Svědek Jiří M.**, člen statutárního orgánu Business Advisor (HAPPY SUMMER a.s.) v době od 17. 12. 2007 do 19. 11. 2008, jehož výpověď byla před soudem čtena dne 19. 10. 2017 (č. l. 20731/sv. 67 – č. l. 139 zvláštního svazku – č. l. 3239/sv. 11), vypověděl, že 20 let pracuje jako fyzioterapeut. Kromě toho je zaměstnán u firmy společnost ONLINE s.r.o., což je firma, která se zaměřuje na zakládání společností na klíč. Byl nominován do orgánů společnosti, které tato

společnost zakládala, a jednou z těchto společností byla i spol. Business Advisor, původně HAPPY SUMMER a.s. Statutárním orgánem byl od 17. 12. 2007 do 19. 11. 2008. Poté byla jeho činnost v představenstvu ukončena. Tato činnost byla vykonávána pro firmu společnosti ONLINE s.r.o. a od doby ukončení své činnosti o spol. Business Advisor nic neví. Martina D. osobně nezná, nikdy s ním nesetkal a až do této chvíle o něm nevěděl. Informace, které získal, byly za poslední dva dny na internetu. O zakázkách, které jsou předmětem trestního řízení, vůbec nic neví, nemá s nimi nic společného. Uvedl, že spol. ONLINE byla společností holdingu WPB Capital, řídil ji Ing. Patrik B. a Ing. David V. Za členství ve statutárních orgánech dostával odměnu v řádu stokorun na status. Nepamatuje si, zda za společnost uzavřel nějaký právní akt, neví, kdo si společnost objednal nebo koupil. Spol. PRAGOIMEX mu nic neříká. Pokud mu byla předestřena smlouva ze dne 7. 11. 2008, kterou měl podepsat on, uvedl, že na smlouvu si nevzpomíná, ale podpis na smlouvě vypadá jako jeho. Parafy v dolním rohu jednotlivých listů nejsou jeho. Na sjednání smlouvy si nevzpomíná, je to už 7 let. Je to dlouhá doba. Obecně se činností žádné společnosti, do které byl nominován, neúčastni, to měli na starosti lidé z WPB Capital. Břetislava P. nezná, žádné zmocnění mu nikdy nedával. Pokud byla ukončena jeho činnost v představenstvu HAPPY SUMMER, to měli na starost lidé z WPB Capital, na okolnosti si nevzpomíná. Na materiál nazývající se průzkum demografické struktury obyvatelstva v Ostravě ze srpna 2008 si nevzpomíná. Nevzpomíná si ani na to, kde smlouvu s PRAGOIMEXem podepsal. Kde byl 7. 11. 2008, by se muselo dohledat, zda byl v práci či nikoliv.

364. **Od svědka Jiřího M. pak nelze očekávat žádné relevantní informace k trestnímu řízení, neboť jde o osobu, které pouze propůjčuje své jméno ke krytí ať již legálních či nelegálních obchodů organizovaných Pavlem P. (***oba narozeni v roce 1969 v Chrudimi)***. Tento svědek nejenže byl nominován do Happy Summer jako předseda představenstva při jejím založení, ale poskytl rovněž jménem společnosti ALEFINO Ltd. Martinu D. finanční prostředky, které byly zajištěny na účtu v Lichtenštejnsku, což bude níže podrobněji rozvedeno. Je tak zřejmé, že od této osoby nelze očekávat žádné informace o páchané trestné činnosti a jejích okolnostech, nicméně zapojení téže nominee osoby jak při založení Business Advisor, tak u poskytnutí finančních prostředků v cizině může svědčit o spojení legálních a nelegálních obchodů při zakládání tuzemských i cizozemských obchodních společností.**

365. **Svědkyně Bc. Kateřina B.**, projekt manažerka spol. Společnost ONLINE s.r.o., jejíž výpověď byla čtena dne 15. 2. 2017 (č. l. 20177/sv. 66 – č. l. 49 zvláštního svazku – č. l. 2512/sv. 9), vypověděla, že ještě v době studia pracovala ve spol. ABC, ENTERPRISE, kde pracovala jako asistentka. Potom začala pracovat ve spol. ONLINE s.r.o., která se zabývala zakládáním a prodejem společností. Tam nastoupila na pozici projekt manažera. Předmětem její činnosti bylo zakládání a prodej společností. HAPPY SUMMER (později Business Advisor) byla jedna ze společností, které zakládala a prodávala. Popsala systém zakládání nových společností s tím, že majitelem je vždy spol. READY MADE s.r.o., jednatel či statutární orgán byla vždy ona, takže podepsala příslušné dokumenty a nechala společnost zapsat u soudu. Když pak přišel nějaký potenciální klient, tak se na něho firma přepsala. Spol. READY MADE skládala základní kapitál. Spol. READY MADE reprezentoval Ing. Jiří K., jednatel této společnosti. Ročně založí a prodají tak cca 100 společností. Prodej probíhal tak, že klient přišel pro akciovou společnost, sepsala se smlouva o koupi cenných papírů, odvolaly se stávající orgány a navolily se nové. Stejně jako dozorčí rada. Pokud jde o HAPPY SUMMER, na to, kdo konkrétně akcie kupoval, si nevzpomíná, u podpisu smlouvy byla. Nevzpomíná si ani, zda je kupovala fyzická osoba či nějaká osoba právnická. Nepamatuje si ani, kdo nastoupil namísto ní jako člen představenstva. Pokud jde o nominace, buď své členy dodal daný klient, který firmu kupoval, anebo nabízeli službu, která jmenovala tzv. nominee services, kdy za úplatu dodávali jejich lidi. Pokud jí byl předložen výpis z obchodního rejstříku spol. Business Advisor, uvedla, že jsou tam lidi, které dodávali oni, tzn., Jiří M., Ing. Štefan J., Lukáš S. a Petr H. Pokud jde o nominace z jejich seznamu, to měla na starosti centrála v Praze,

za jejího působení p. M. Ale obvyklé bylo, že klient si z 90 % sám navrhl osoby do statutárních orgánů. Pokud se měly jmenovat nějaké osoby z jejich seznamu, ona pouze vznesla požadavek, že klient má zájem o využití služeb nominee services, a Praha jí ta jména sdělila. Netuší, kdo lidi z tohoto seznamu nominee services instruuje o tom, jak se mají v konkrétní firmě chovat. Ale předpokládá, že klient, který firmu kupuje. Pokud tedy měl klient zájem o to, aby ponechali původní sídlo společnosti, případně nominované lidi do statutárních orgánů, tak s klientem prošla veškeré formální náležitosti, aby přešla společnost na něho, převedla cenné papíry, navolila nové statutární orgány, a jak s nimi klient komunikoval, to už ona neví. Pro ni to bylo dnem odvolání uzavřeno. Pokud byl ve funkci člena představenstva p. M., tak předpokládá, že nový akcionář instruoval statutární orgány. Jakou formou to dělal, ona neví. Akcionář uzavřel smlouvu se společností, která nabízela nominee služby, a tam byly asi dané i kontakty. Nejspíše na tu společnost, která dále instruovala nové statutární orgány, ale kdo byl v té společnosti, to neví. Na koho se klient obrátil, to také neví. Pokud byla dotázána, proč byl jediný akcionář vymazán až k datu 16. 5. 2008, když jí samotné zaniklo členství v představenstvu 17. 12. 2007, pokud tvrdila, že okamžikem zániku jejího členství ve statutárním orgánu byly současně převedeny akcie, uvedla, že se asi zapomněl vymazat ten stávající akcionář s tím, že i ona dělá chyby. Znovu zdůraznila, že Jiří M. od ní neměl žádné instrukce, jakým způsobem postupovat ve funkci člena představenstva. Neví o tom, že by mu centrála v Praze dala jakékoli instrukce. Jakým způsobem byla řešena odpovědnost nominee osob za výkon funkce, to neví. Pro ni vše končí podpisem smlouvy. Cena za prodej akcií HAPPY SUMMER byla 120 000 Kč za akciovou společnost bez základního kapitálu, jen za služby. Neví, zda p. M. uzavřel nějakou smlouvu. Pokud byla dotázána na spol. ABC.ENTERPRISE, uvedla, že tato společnost se zabývá účetním a daňovým poradenstvím. Ve statutárních orgánech je Ing. Jiří K., další statutární orgány nezná. Poukázala na to, že spol. ABC.ENTERPRISE i společnosti ONLINE mají sídlo v jednom domě na ul. Hradní 27 ve Slezské Ostravě. ABC.ENTERPRISE tam má pouze pronajaté prostory. Business Advisor tam měla své sídla, které si pronajala od spol. Office House, což je i činnost této společnosti, poskytování sídel. Pokud byla dotázána na spol. WPB Capital, uvedla, že tento název souvisel s centrálou v Praze, ale co dělají oni přímo v systému zakládání firem, to neví.

366. **Svědkyně Kateřina B. tedy potvrdila, že spol. HAPPY SUMMER byla založena jako tzv. ready made společnost, nikoli pro určitého klienta, ale v podstatě do zásoby. Následně byla jako taková také prodána, a to včetně některých členů statutárních orgánů, kteří pocházeli ze seznamu nominantů poskytovaného mateřskou pražskou společností WPB Capital tak, jak to vypověděl svědek M., a rovněž potvrdila, že sídlo spol. HAPPY SUMMER a později Business Advisor bylo toliko formální v tzv. office house, tedy v budově společnosti, která se pronajímáním sídel společností živila. Svědkyně pak bohužel nebyla schopna identifikovat kupujícího a poskytnout tak informace o případném konečném vlastníkovi spol. Business Advisor, jejíž vlastnictví obž. Martin D. popírá.**

367. **Svědek Pavel P.**, jehož výpověď byla před soudem čtena dne 25. 5. 2021 (č. l. 25056/sv. 86 – č. l. 567v zvláštního svazku – č. l. 2001/sv. 8 spisu 54 T 7/2017), vypověděl, že si není jistý, že by p. D. a p. P. znal, a není si jistý, že by se spol. Business Advisor obchodoval. Nicméně je možné, že je to společnost, kterou kdysi některá z jeho jiných společností zakládala a následně prodávala, jako tzv. ready made společnosti. Na jména D. a P. se před výslechem podíval na internetu a zhruba tuší, o jaký příběh jde, ale to je tak všechno. K dotazu, zda zná Lenku O. a Hanu K., vystupující za spol. PROPAG-STORM a.s. a Vlastislava P., vystupující za spol. E-MOTION a RC Sport s.r.o., uvedl, že všechny tři osoby zná. Neví, v jakém přesně období je postupně poznával, ale zná je relativně velmi dlouhou dobu, rozhodně více, než 10 let. P. O. a K. znal z toho důvodu, že kdysi vedly v Ostravě franšízovou pobočku jejich firmy, spol. ONLINE s.r.o. Potom, když tato spolupráce skončila, což bylo před 7 až 8 lety, tak se potkávali minimálně. Vlastislava P. zná stejně dlouho jako O. a K., ví, že obě před lety odešly od nich pracovat právě k p. P., ale neví, co konkrétně tam dělaly a v čem podnikaly. Jeho vztah s p. P. je víceméně přátelský, občas pro firmu p. P., možná

se jednalo o firmu E-MOTION, dělali poradenské služby. Nicméně ten vztah s ním je hlavně v osobní rovině přes sport. Popřel, že by zařizoval p. D. nějaké bankovní účty v zahraničí. K dotazu, zda jej o takovou službu požádal p. P., ale s tím, že ten účet byl primárně určen pro p. D., svědek uvedl, že nikoli, ani pro p. P. žádný účet neotevíral.

368. **Výpověď svědka Pavla P. však z pohledu listinných důkazů předložených státním zástupcem nemůže obstát, jak bude níže zmíněno, zajištěná e-mailová komunikace Pavla P. svědčí o tom, že je to právě on, kdo ovládal osobu Jiřího M. zejména v jeho angažmá ve společnosti Alefino Limited (příloha VSZ založená dne 9.11.2020 k č.l. 24082/sv. 81 – svazek označený jako szE2) a rozhodoval o finančních tocích ve společnosti Alefino Limited, které zjevně sloužily ke skrývání původu finančních prostředků a která formou úvěrového rámce kreditovala účet Martina D. u Valartis Bank v Lichtenštejnsku. Nicméně tvrzení, že svědek nezakládal účet ve Valartis Bank je pravdivé, neboť tento účet zakládal sám Martin D., výběr banky však nebude náhodný, neboť u stejné banky měla účet zřízený i Alefino Limited. Je tak zřejmé, že tento svědek je v souhře „podivných náhod" klíčovou osobou, která o „příběhu", jak to sám svědek označil, ví mnohem více, než je ochoten s ohledem na vlastní trestní odpovědnost orgánům činným v trestním řízení sdělit.** *(pozn. soudu: svědek narozen xxx v xxx, svědek Jiří M. narozen xxx v xxx, může tedy jít o spolužáky ze základní školy – Jiří M. je fyzioterapeutem v Chrudimské nemocnici a přivydělává si díky nominee servisu a je takto využívaný Pavlem P. jako bílý kůň).*

369. Vzhledem ke skutečnosti, že z dokumentů poskytnutých právní pomocí z Lichtenštejnska (*viz samostatná příloha přílohy státního zástupce VZS Olomouc ze dne 22. 7. 2020 – důkazní návrh listinné materiály získané právní pomoci z Lichtenštejnska – příloha szD)*, kde se při otevření účtu Martin D. prohlásil za pojišťovacího makléře (Insurance Brooker), přičemž bankovní úředník následně do profilu obchodního vztahu zaznamenal, že klient, tedy Martin D., je vlastníkem spol. D. & partneři (posudková činnost oceňování podniků), SATUM CZECH, s.r.o. (pojišťovací makléřství) a Business Advisor (podnikové poradenství), soud vyslechl rovněž dva ze společníků této společnosti Romana H. a Petera D.

370. **Svědek Ing. Roman H.**, společník a jednatel spol. Satum Czech, u hlavního líčení dne 13. 4. 2021 vypověděl (č. l. 24564/sv. 84 – č. l. 520 zvláštního svazku), že z obžalovaných zná Romana G., a to z nějakých společenských událostí, rovněž spol. Business Advisor, kterou společnost SATUM CZECH kdysi využila na objednávání sky boxu na kulturní, sportovní a společenské akce. Zná rovněž Ing. Martina D., a to asi po dobu 15 let, také z různých společenských akcí. On sám je jednatelem spol. SATUM CZECH s.r.o., společnost je licencována jako pojišťovací makléř, zabývají se zprostředkováním pojištění pro právnické, fyzické osoby. Na trhu jsou od r. 1997, od počátku jsou tři společníci, on, Ing. Petr D. a Ing. Jitka H. K dotazu soudu pak svědek uvedl, že Martin D. nikdy neměl ve spol. SATUM CZECH žádnou majetkovou účast, ať již oficiální či skrytou, jako tichý společník nebo třeba držitel zástavního práva k některému z podílů společníků. Společnost žádného skrytého společníka nikdy neměla. Pokud bylo svědkovi předestřeno, že z účetních závěrech společností založených do sbírky vyplývá, že společnost má zisk mezi 10 až 15 miliony ročně, nicméně v posledních 3 letech se zisk nerozděluje a je dáván společníkům formou půjček, svědek uvedl, že tyto peníze se žádným způsobem k Martinu D. nedostaly. Peníze si půjčil on. Tyto peníze Martinu D. nedal. Zisku 10 až 15 milionů Kč dosahují za situace, kdy společnost má 117 zaměstnanců na hlavní pracovní poměr v rámci celé ČR, a ještě samostatnou firmu na Slovensku. Aby takový zisk dosáhl jen jediný pojišťovací makléř, je velmi těžké. S Ing. D. se stýkali na různých sportovních, kulturních a společenských akcích. Ví, že měl znaleckou společnost na oceňování nebo takové věci, a u Business Advisor ví pouze to, že využívali jejich služeb na pronájmy sky boxů. O tomto pronájmu jednali vesměs s p. D. Jinak po něm nic nepožadovali. K dotazu obž. Martina D. pak svědek připustil, že v minulosti mu půjčil finanční prostředky v řádu milionů Kč. Svědek mu půjčku řádně vrátil, a to bezhotovostně. Půjčka nebyla jištěna žádnou

zástavou, bylo tam nějaké jeho osobní ručení. Obchodní podíl SATUMu zastaven nebyl. O vztazích Ing. G. a Ing. D. nic neví.

371. **Svědek tedy vyloučil jakýkoli majetkový podíl Martina D. ve spol. SATUM CZECH s.r.o. Za podstatné pak lze považovat rovněž informaci o počtu zaměstnanců společnosti a přibližném ročním zisku mezi 10 až 15 miliony Kč, který přibližně odpovídá částkám, které Martin D. uváděl jako předpokládané obraty na účtu ve Valartis Bank.**

372. V podstatě shodně pak vypovídal **svědek Ing. Peter D.** dne 14. 12. 2020 (č. l. 24099/sv. 82 – č. l. 489v zvláštního svazku), který se shodně jako svědek H. vyjádřil k majetkovým podílům ve spol. SATUM CZECH s.r.o. i majetkovému podílu Martina D. ve spol. SATUM CZECH, a netuší, proč by se měl Martin D. v cizině vydávat za vlastníka spol. SATUM CZECH. Rovněž on vyloučil, že by nerozdělený zisk z minulých let směřoval k Martinu D. Pokud byl dotázán na finanční prostředky poskytované Ing. D., svědek uvedl, že kdysi možná pojišťovali Martinu D. jeho vozidlo a možná z toho byla nějaká pojistná událost. Svědek připustil, že si od Ing. D. také půjčil finanční prostředky na nákup nějaké nemovitosti okolo milionu Kč. Peníze řádně vrátil. Půjčka byla zaplacena bezhotovostně převodem. Také ví, že si od Ing. D. několikrát půjčili sky box, což platil SATUM, neví však, kdo byl pronajímatelem, musel by se podívat do účetnictví.

373. **Rovněž svědek Petr D. tedy vyloučil jakoukoli majetkovou účast Martina D. na podnikání spol. SATUM CZECH a vyjma možného pojistného plnění a plateb za sky box, vyloučil, že by Ing. Martin D. dostával od spol. SATUM CZECH nějaká plnění.**

374. **Svědek Jaroslav Š.**, předseda představenstva spol. JAMALL, vyslechnutý na základě návrhu JUDr. Kijase jako člen statutárního orgánu společnosti, která měla uzavřenu smlouvu se spol. PROPAG-STORM, u hlavního líčení dne 25. 5. 2021 vypověděl (č. l. 25037/sv. 86 – č. l. 559 zvláštního svazku), že ve spol. JAMALL pracuje od r. 2004 dosud. Je předsedou představenstva této společnosti. Spol. JAMALL měla uzavřenou smlouvu se spol. PROPAG-STORM na plnění reklam, nebo uskutečnění reklam a propagování jejich firmy. Smlouvu uzavíral on a podepisoval ji po diskusi s nějakými kolegy, kdy víceméně vybírali. Za PROPAG-STORM ji podepsala Lenka O. Smlouva byla standardní, nikoho neoslovovali, dostali nabídku, už si nevzpomíná, jak to bylo, nicméně dostali nabídku o tom, že by měli být zviditelněni. V tu dobu měli skoro 35 prodejen po republice, cílili hlavně na krajská města, na televizní přenosy. Domlouvali si víceméně medializaci a brant spol. JAMALL, která se zaobírá prodejem nábytku. Řádově do reklamy dávali 1 až 2 miliony měsíčně, jak kdy. Záleží, v jakém to bylo období, probíhalo to, kdy byly přenosy. Svědek pak popřel, že by 80 % těchto finančních částek dostávali zpět v hotovosti, případně elektronicky na nějaký účet. Už se ho na to ptala policie. Trestně stíhán není, ani nikdo jiný ze společnosti. Rovněž finanční úřad jim žádné daně nedoměřil. Finanční úřad u nich nedělal ani kontrolu v souvislosti s transakcemi s PROPAG-STORMem. Svědek připustil, že zná Vlastislava P., nicméně neví, kde ho potkal, zná ho ze sportu, vídával ho ledaskde. Žádné společnosti s tím spojené nemá. Není si vědom toho, že by odebíral reklamu od společností, které patřily Vlastislavu P. O vztahu p. P. ke spol. PROPAG-STORM nic neví. Spol. E-MOTION a RC Sport nezná. Pokud mu byla předestřena jména tzv. středových společností, svědek uvedl, že žádnou z nich nezná. S žádnou z takových společností nikdy nic nedělali, ani neslyšel jména těch společností. Nezná ani Bronislava M. Spolupráci se spol. PROPAG-STORM ukončili v letech 2012 nebo 2013, byla krize, začali zavírat prodejny a neměli na to peníze. Reklama přestala fungovat, nedokázali to uplatit. Byla krize už od r. 2008 a šlo to rapidně dolů. Svědek pak připustil, že Pavel P. je jeho kamarád. O jeho vztazích s Vlastislavem P. nic neví. Neví o tom, že by v bytě Ing. Pavla P. byla fiktivní advokátní kancelář. JUDr. Jiřího H. zná, je to advokát, který je v nějakých sporech zastupoval, myslí si, že je to také advokát p. P., nebo že jsou kamarádi. S JUDr. H. žádnou smlouvu o nájmu či podnájmu uzavřenu neměl. Od Pavla P. měl pronajatý byt v Praze, kde má trvalý pobyt. V tomto bytě byla kancelář JUDr. H. K dotazu obhájce poté uvedl, že kromě Lenky O. a Hany K. s nikým jiným ze spol. PROPAG-STORM nejednal. Martina D. nezná. S O. a K. se viděli tak jednou za půl roku, možná za rok, kontaktovali se převážně e-mailem nebo telefonicky. Reklamu měl víceméně na

hokeji. Preferovali reklamu hlavně v televizních přenosech, fotbal, hokej, házená, stolní tenis, basketbal. Na přenosy se však nedíval, není úplně zastáncem těch sportů. Reklamu však viděl často.

375. Státní zástupce pak předložil usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 3 Nt 1721/2018 – 231 (č. l. 25111/sv. 86), ze kterého vyplývá, že Jaroslav Š. byl nájemcem bytu Pavla P., v němž byla umístěna pobočka kanceláře JUDr. H., ve které pracoval právě Pavel P., a to v podstatě z toho důvodu, aby zde umístěné počítače a jejich paměťová média byla chráněna advokátním tajemstvím. Nicméně dospěl k závěru, že nešlo o pobočku advokátní kanceláře, neboť šlo v podstatě o hernu a soud dovodil účelovou simulovanost posuzovaného prostoru, jako prostoru souvisejícího s výkonem advokátní praxe JUDr. Jiřího H. na podkladě formálně deklarovaného pracovního poměru Ing. Pavla P.

376. **Výpověď svědka Jaroslava Š., který popřel vratky ve výši 80 % ve prospěch spol. JAMALL a.s., nelze považovat za věrohodnou, a to nejen s ohledem na obecný poukaz na skutečnost, že svědek by si pravdivou výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání, ale i s ohledem na konkrétní okolnosti, a to skutečnost, že svědek se zná jak s Vlastislavem P. a svému kamarádovi Pavlu P. přinejmenším strpěl ukrytí dat pod rouškou advokátního tajemství. Navíc v daném případě soud neznal parametry smlouvy spol. JAMALL a.s. se spol. PROPAG-STORM a ani k těmto smlouvám konkrétně nevyslýchal svědkyně O. a K., takže případný závěr o tom, zda spol. JAMALL vratky obdržela, či nikoli, by byl v dané chvíli spekulací. Nicméně ani závěr, že spol. JAMALL v daném případě vratky nedostávala, by nemohl nic změnit na závěrech soudu činěných na podkladě výpovědi svědkyň O. a K. o probíhajících vratkách právě ve vztahu k obž. Martinu D.**

377. **Svědek Zdeněk K.**, skutečný vlastník spol. VIAMONT a.s., která rovněž patřila ke klientům spol. PROPAG-STORM, vyslechnutý na základě návrhu obhajoby dne 11. 5. 2021, u hlavního líčení vypověděl (č. l. 24899/sv. 85), potvrdil, že je skutečným vlastníkem spol. VIAMOT a.s., a to jako jediný akcionář společnosti IDS BUILDING CORPORATION. Svědek přitom potvrdil, že něco takového, jako objednávky reklamy VIAMONTem od spol. PROPAG-STORM probíhaly. Neví však kdo z VIAMONTu jako statutár to měl na starosti. O tom, že se vracely z reklamy nějaké prostředky v hotovost, svědek neví, nikdy nebyl příjemcem takových peněz. Svědek však připustil, že zná Bronislava M. z nějakých společenských akcí. M. měl nějaký catering a reklamní společnost. Pokud byl dotázán, zda jednal s M. ohledně reklamy, svědek uvedl, že se viděli na nějakých společenských akcí, to určitě ano, protože zajišťoval catering a reklamy. O vztahu Bronislava M. se spol. PROPAG-STORM nic neví. Nezná ani Vlastislava P. Martina N. zná, o jeho vztahu ke spol. PROPAG-STORM nic neví. Pokud jde o vztahy mezi Martinem N. a Bronislavem M., jednalo se podle svědka o volejbalové ligové hráče, byli to kamarádi. Pokud jde o Ondřeje N., je to generální ředitel Strabagu, jaký měl on vztah ke spol. PROPAG-STORM, to neví. Martina D. nezná. Neví o tom, že by někdo ze spoluvlastníků, statutárních zástupců či zaměstnanců spol. VIAMONT byl v souvislosti se spol. PROPAG-STORM stíhán policií. Firma VIAMONT v letech 2011-2013 byla aktivní, nebyla v útlumu či přímo v insolvenci.

378. **Ani v případě tohoto svědka však k obchodnímu vztahu spol. VIAMONT a.s. a spol. PROPAG-STORM nebyly vyslechnuty Lenka O. a Hana K., nicméně i v tomto případě nelze učinit závěr o tom, že spol. VIAMONT a.s. nedostávala vratky zpět. Svědek Zdeněk K. přímo nebyl manažerem spol. VIAMONT a lze tedy připustit, že o vratkách vědět nemusel. Nicméně i zde je nutno poukázat na skutečnost, že svědek znal Bronislava M., přičemž z výpovědí svědkyň O. a K. vyplývá, že nové klienty z řad nezasvěcených v podstatě nepřijímali. A ani výpověď svědka K. tedy nemůže nijak ovlivnit závěr o tom, že Ing. Martinu D. byly vratky za reklamu vypláceny.**

379. **Svědek Milan Ch.**, náměstek generálního ředitele spol. Dalkia Česká republika, u hlavního líčení dne 23. 4. 2018 (č. l. 21424/sv. 70 – č. l. 209 zvláštního svazku) uvedl, že z obžalovaných fyzických osob zná pouze Martina D., se kterým má povrchní vztah. Dále zná Romana G. jako předsedu představenstva nebo ředitele spol. AGEL. Business Advisor zná pouze z médií, PRAGOIMEX také z médií, ale neumí ho zařadit. Martek Medical byla dceřiná společnost AGELu.

Vostav Morava zná z doslechu. Ve spol. Dalkia Česká republika začal pracovat 2. 1. 2012 na pozici náměstka generálního ředitele pro vnější vztahy, kterou vykonával 3 roky. Po 3 letech byl pověřen vedením divize využití odpadu, takže přešel na jinou pozici v rámci Veolie, protože mezitím došlo k akvizici Dalkie společností Veolia, kde působí dodnes. Jeho primárním úkolem bylo starat se o klienty, tedy navazovat vztahy s novými klienty a udržovat klienty stávající. Klientům dodávali zejména tepelnou energii a jejich dceřiná společnost také elektrickou energii. V zásadě celé město Ostrava je připojeno na jejich sítě. Pokud jde o městskou nemocnici, tak samozřejmě vedení každé firmy musí fungovat s péčí řádného hospodáře, takže představitelé nemocnice měli snahu vyjednávat jak s nimi, tak dalšími subjekty. A nikdy to však nedospělo do fáze, kdy by se řeklo, že už s nimi nechtějí spolupracovat, ale že úprava ceny směrem dolů je vítána. Energetický audit Městské nemocnice Ostrava zpracovaný VŠB byla primárně studie, jakým způsobem pokračovat ve vytápění nemocnice do budoucna, zda nahradit centrální zásobování teplem kogenerační jednotkou nebo čímkoli jiným, ke studii měli neutrální vztah, ale vyvolávalo to jakousi reakci ze strany vedení nemocnice, a pak nastupovalo klasické vyjednávání, v němž se Dalkia snažila být lepší než konkurence. V rámci tohoto vyjednávání Ing. D. neměl žádnou úlohu, protože nebyl zástupcem nemocnice. Takže on, vyjma nějaké spolupráce na tom auditu, není si vůbec jistý, zda tam nějaká byla, si nedokáže představit, jakou roli by tam Ing. D. měl mít. Nemůže hovořit za své kolegy, zda někdo z nich Ing. D. kontaktoval, nebo nekontaktoval, zda po něm chtěl někdo nějakou službu nebo ne, protože oni si zakládali na tom, že vždy jednali s oficiálními představiteli společností. V městské nemocnici byl odpovědný ředitel a finanční ředitel Petr Š. a s těmi vždy vyjednávali. Pokud mu byla předestřena komunikace ze září r. 2012, kde si vyměnil s Ing. D. nějaké SMS, které zmiňují potřebu kontaktovat a setkat se s Miroslavem N. s tím, že SMS naznačují, že Ing. D. je p. N. („jasně, že ne, já to beru tak, že vy jste on, takže nebyl důvod“) uvedl, že je mimoostravský a jak říkal, na počátku r. 2012 teprve začal pronikat do těch vazeb a vztahů tady a bylo mu řečeno různými lidmi, že se něco nějak má, nicméně postupem času se dostával k tomu, jak to bylo ve skutečnosti. Pokud mu někdo něco říkal, tak na to bral zřetel, ale postupem času se vždy snažili zachovat oficiální linii komunikace a ve finále veškerá vyjednávání vždy probíhala s oficiálními zástupci, v tomto případě nemocnice. V jeho agendě Dalkia či Veolia neměly nikdy žádný smluvní vztah s Ing. D., ale zaslechl, že kdysi společnost, myslí si, že se jmenovala Business Advisor nebo D. & partneři, tak jedna z těchto společností jim zpracovávala nějakou studii měření emisí. Ale to bylo ještě před jeho nástupem. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že spol. Business Advisor zná pouze z doslechu, neumí ji zařadit. Neví, co tam probíhalo nebo neprobíhalo. Pokud jde o ty textové zprávy z 12. 9. 2012, neumí říci, na základě jakých zdrojů dospěl k závěru, že by prostřednictvím Ing. D. mohl kontaktovat p. N., nebo brát slova Ing. D. za slova p. N., ale tu a tam někdo něco prostě zmínil, že tito dva lidé se nějakým způsobem baví. Pak zjistil, že realita je jiná. Došlo k tomu zhruba po roce, co nastoupil, takže kolem přelomu r. 2012, 2013 jak si obšlapával terén a postupem času zjišťoval, jak se ty věci mají, tak k tomu nutně dospěl. Pokud jde o jednání s Ing. D. po tom r. 2013, tak kontakt postupně ustával, neměli důvod se s Ing. D. bavit a nevyužívali ho a ani žádné jiné prostředníky. O vztazích Ing. L. a Ing. D. ví pouze to, že ten audit, který pro něj dělala jedna z těch dvou společností ohledně těch emisí, takže tam nějakým způsobem docházelo ke kontaktům těchto dvou lidí. Zda by jejich vztah blízký, nebo vzdálený, to neumí říci. Pokud mu bylo předestřeno, že z výpovědi Ing. L. vyplývá, že kontaktoval Ing. D. ve věci energetických auditů uvnitř nemocnice, zda neví důvod, proč tak učinil, svědek uvedl, že to bylo možná proto, že mají k sobě ti dva lidé blízko, ale za Ing. L. nemůže hovořit. Pokud jde o schůzku, která měla proběhnout s p. N. po SMS s Ing. D., a zda tato schůzka proběhla a čeho se měla týkat, uvedl, že s p. N. měl několik schůzek, neví, jestli se to týkalo nemocnice. Pokud se ten audit týkal městské nemocnice, tak pro něj byli oficiálními zástupci p. P. a Petr Š. Myslí si, že Ing. D. mu nikdy nezprostředkovával žádnou schůzku v městské nemocnici, protože tím, kdo ho uvedl do Městské nemocnice Ostrava, byl Ing. L. a neumí si vybavit, že by jim Ing. D. kdykoli, cokoli domlouval. Radovana C. zná, byl to technický náměstek nemocnice, s ním se setkal až po svém přechodu na odpadovou divizi. Michala Ž. zná, ví, že pracoval na výzkumném energetickém centru VŠB a že se

podílel na přípravě té studie. Neví, jaké vztahy měli p. Ž. a p. D., ví, že se znali. Žádné bližší podrobnosti k tomu, že by spolu řešili záležitosti auditu v městské nemocnici, to neví. Sídlo spol. D. & partneři navštívil, bylo to někde vedle vítkovické nemocnice. Už neví, proč tam byl. Jednali s p. D. sami. Tadeáš O. je nadřízený p. Ž., byl ředitelem výzkumného energetického centra, neví, zda existoval nějaký vztah mezi Ing. D. a p. O., předpokládá, že se mohli někde vidět. Pokud jde o vztah Ing. D. a p. N., tak každý má nějaké známé a on neumí říci, jaký byl jejich vztah, protože pro ty byznysové věci se vždy využívala oficiální komunikace. I po těch energetických auditech v městské nemocnici zůstali dále dodavatelem tepla. Myslí si, že dodnes tam ta dodávka je.

380. **Svědek Milan Ch. se tedy logicky a smysluplně snažil vysvětlit svou komunikaci s Martinem D. (výpis z komunikace č. l. 2946-2947/sv. 10 – procesně provedeno v rámci předložení všech odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu), a byť tedy jeho vysvětlení je přijatelné po stránce logické, v kontextu dalších důkazů neobstojí. Je zřejmé, že v citované komunikaci svědek přikládal Ing. D. mnohem vyšší vážnost, než u hlavního líčení, a v kontextu výpovědi svědka Jiřího L., jakož i hodnocení jeho telekomunikačního provozu, je pak zřejmé, že Ing. D. skutečně byl považován za osobu, která je schopna vedení nemocnice v jejich rozhodováních ovlivnit. Nicméně samozřejmě všechna oficiální jednání se musela nakonec odehrát na oficiální úrovni a bez přítomnosti Ing. D., který již svou roli „poradce" splnil.**

381. **Svědek Rostislav O.**, předseda představenstva spol. Master IT Technologies a.s., subdodavatel spol. Vítkovice IT Solutions, u hlavního líčení dne 18. 10. 2017 vypověděl (č. l. 20721/sv. 67), že obž. Martina D. zná pouze z médií, o spol. Business Advisor se dozvěděl na policii, když byl vyslýchán, a tenkrát si uvědomil, že podepsal smlouvu s touto společností. Obecně ji nezná, neměl s ní nikdy žádné kontrakty. O spol. PRAGOIMEX ví, že je to dodavatel tramvají a autobusů. Ostatní obžalované nezná. Smlouvu s Business Advisor podepsal v době, kdy se konala veřejná zakázka na inteligentní dopravní systém, kdy sháněli subdodavatele pro to, aby úspěšně splnili veřejnou zakázku. V té době, kdy skládali celou nabídku pro to, aby podali úspěšně veřejnou zakázku a nejlépe vyhráli, tak jim přišla nabídka na služby od spol. Business Advisor, myslí si, že to byla projektová řízení. Ta zakázka byla docela velká, za nějakých 200 nebo 250 milionů, a oni byli pořád relativně malá firma, takže s takovými věcmi neměli zkušenosti. Takže potřebovali, a dělají to tak pořád, skládají do veřejných zakázek spoustu subdodavatelů, čili projektové řízení na takové zakázce za ty peníze jim připadalo docela v pořádku, takže to takto domluvili. Tato nabídka prošla poradou jejich společnosti, kolegové za techniku to schválili, on to podepsal. Neověřovali, jestli spol. Business Advisor má vůbec know-how, aby něco takového poskytla, víceméně nikoho takového neměli, a vzhledem k tomu, že má z byznysu zkušenost, že i malá společnost dokáže velké věci, tak nevidí důvod, proč by si stejně tak nedokázala tyto služby nakontraktovat. Pokud kontrakty má, tak to bral jako hotovou věc. P. F. mu tyhle věci posvětil za techniku a asi dalších 6 lidí mu řeklo, že tuhle část té nabídky potřebují připravit, tak to podepsal. Jaké tam oni měli dodavatele, to žádným způsobem neověřoval a ani s tou firmou nebyl v kontaktu. Nabídka byla velice obsáhlá, co se týče technických věcí, ta jejich část, kterou tam měli dělat jako subdodavatelé, takže za techniku tam měli dodávat celé IT řešení, za to zase ručili technici od nich. Business Advisor měla podepsanou smlouvu, tak proč by to nesplnila. Nevzpomíná si, že by někdo z jeho lidí mu řekl, že spol. Business Advisor zná, že to dokážou udělat. Ta příprava byla docela napnutá, neověřoval, kolik má Business Advisor a.s. zaměstnanců. Nabídku do veřejné zakázky na inteligentní dopravní systémy IDS 2 Ostrava podaly Vítkovice IT Solutions, oni ve sdružení s nimi nebyli, ale má pocit, že byli jejich subdodavatelé. S Vítkovice IT asi měli podepsanou smlouvu. Do té veřejné zakázky podaly nabídku Vítkovice. Myslí, že kdyby uspěli, tak by se toho účastnili v nějaké subdodavatelské roli. Měli spoustu technických schůzek u Vítkovic, skládali tu nabídku tak, aby byla úspěšná. Spol. Business Advisor měla řešit až následnou realizaci, tzn. projektové řízení, projekty, přesně si to nevybavuje, co vše tam bylo, ale tady šlo hlavně o to, aby se to splnilo po stránce technického zadání, a proto udělali vše, aby tu nabídku splnili a nebyli vyřazeni. Smlouvu

za 13 milionů Kč podepisuje jednou, dvakrát do roka. Nevidí důvod, proč by ji neměl podepsat, když to potřebovali poskládat, měl to posvěcené od svých lidí, kteří tu nabídku skládali po stránce technické. On je předseda představenstva a byl zodpovědný za to, aby podali nabídku, která splňuje kvalifikace a byla nejlépe úspěšná. Od toho má vždy vstupy od svých lidí, včetně p. F., ten mu podklady dal, poskládali ty věci, byla tam spousta dalších technologií, tak to podepsali. P. F. říkal, že toto je potřeba proto, aby splnili tu zakázku úspěšně, že na to nemají lidi. P. F. byl v té době zodpovědný za tyto věci, byl předseda dozorčí rady. P. F., určitě bude říkat jiné věci. Neví, z jakého důvodu není u jeho podpisu datum, může se stát, že tam někdy zapomene dát ve smlouvě datum. U nich ve firmě asi bude jeden výtisk této smlouvy s jeho podpisem, neověřoval to. Nešlo o bianko šek. Zakázka byla za 200 milionů Kč, z jeho pohledu, co má zkušenosti, tak 10 % na projektové řízení a tyto věci, které jsou velice složité, není nijak velká částka. P. F. tam byl uveden za techniku, v té době byl předseda dozorčí rady, věděl o všech věcech, které se ve firmě dělají, čili on jednoznačně prohlásil, že proto, aby úspěšně splnili veřejnou zakázku, potřebují lidi na to, aby řešili to projektové řízení a ty projekty, které tam byly. Neví, jestli se zabývali tím, jestli Business Advisor nějakou činnost tohoto typu vyvíjel. Podávají spoustu veřejných zakázek, jak v ČR, tak v Polsku i na Slovensku, nabídek je docela velká řada a z toho je malé procento úspěšných. P. D. nikdy neznal, nikdy s ním neuzavřel žádnou smlouvu a nevěděl vůbec, že p. D. je v Business Advisor, ani to nezjišťoval. P. P. nikdy neviděl. Neví o tom, že by někdy spolupracoval i s nějakou zahraniční poradenskou firmou, která by jim poskytovala takové projektové řízení ve vztahu k zakázkám v Ostravě nebo v MS kraji. Neví o tom, že by do té smlouvy, kterou podepsal, něco doplňoval, to spíše mohl doplňovat p. F., tzn. předmět smlouvy, který by naplnil to, co potřebovali, aby podali tu nabídku, nebo aby byli nějaký subdodavatel té společnosti Vítkovice IT Solutions. Na poradě spol. Master IT nikdy neřekl, že pokud se chtějí účastnit výběrových řízení v Ostravě, musí spolupracovat s firmou Business Advisor. Toto slyšel poprvé na policii, pak se na to ptal pěti lidí, kteří byli na poradě, a samozřejmě mu to všechno vyvrátili. Součástí smlouvy, kterou podepisoval, nebyla příloha.

382. **Výpověď svědka Rostislava O. je však soudem hodnocena jako nevěrohodná, tedy nepopisující skutečně prožité události, ale jako výpověď zkreslená a vysvětlující skutečně prožité události tak, aby se svědek případně vyhnul své vlastní odpovědnosti. Soud nepovažuje za důvěryhodné tvrzení svědka o tom, že podepíše smlouvu (viz č. l. 7802-7804/sv. 26) na projektové řízení pro projekt inteligentních dopravních systémů v hodnotě 6,5 % zakázky, tedy 13 milionů Kč s firmou, o které nic neví, s jejímiž představiteli se ani nesetká a ani neví, kdo je doporučil, a to zejména za situace, kdy spol. Business Advisor neměla žádné zaměstnance, předseda jejího představenstva Ing. Břetislav P. podle svého vlastního tvrzení vlastně ve společnosti nic nedělal a osoba ovládající Ing. Martin D., byť možná měl potřebné manažerské schopnosti, neměl potřebné technické znalosti, přičemž nelze přehlédnout ani výpověď svědka F., který uzavření smlouvy, resp. vysvětlení, které se mu dostalo, popisuje jinak, v kontextu projednávané věci také věrohodněji a zmiňuje skutečnost, že koordinaci mezi jednotlivými subdodavateli, kterých bylo více, by měl na starosti on, přičemž pokud by tyto práce byly ve skutečnosti vykonány jako režijní náklady spol. Master IT Technologies, byl by tím otevřen prostor pro fakturaci Business Advisor, neboť potřebné práce ve skutečnosti byly provedeny, avšak jiným, než smlouvou deklarovaným způsobem. S ohledem na tyto skutečnosti tedy soud nemohl dospět k závěru, že by spol. Business Advisor mohla deklarované služby provádět.** *(Pozn. soudu: Jako naprosto irelevantní se pak jeví obhajoba obžalovaného Martina D., podle níž měli tuto odbornou práci vykonat zaměstnanci dodavatele výpočetní techniky společnosti D. & partneři za příslib budoucího odběru techniky.)*

383. **Svědek Ing. Petr F.**, zaměstnanec a člen dozorčí rady spol. Master IT Technologies a.s., u hlavního líčení dne 18. 10. 2017 vypověděl (č. l. 20718/sv. 67 – č. l. 132v zvláštního svazku), že obž. Martina D. zná z médií, osobně nikoli. O spol. Business Advisor slyšel, další obžalované nezná. Dále uvedl, že pracoval pro dvě společnosti, které se ucházely o zakázky v souvislosti s dopravou

v Ostravě, nejprve to byla švédská nadnárodní firma SAAB, která uzavřela v letech 2010 nebo 2011 kontrakt s Městem Ostrava na pilotní systém určený pro označení volných parkovacích míst. Švédské vedení pak rozhodlo, že tyto aktivity nebude dále podporovat, a tak přešel do spol. Master IT Technologies, kde měl již majetkový podíl. Tato společnost se pak měla účastnit výběrového řízení na inteligentní dopravní systémy, které byly vypsány v letech 2012, nebo 2013. On sám řešil technickou část věci, protože vždy zastával nějakou technickou pozici. Tento projekt byl velký a potenciál více firem má šanci uspět, proto se domlouvali se spol. Vítkovice IT Solutions, která měla být jejich partnerem. Požadavek na partnerství se spol. Business Advisor vznesen nebyl, to se potom dozvěděl až z médií. Ví, že jejich předseda představenstva Rostislav O. jim tvrdil, že uzavřel nějakou smlouvu s poradenskou firmou v Ostravě, ale v té době ještě nevěděl, která to byla firma a co ta smlouva obnáší. Smlouvu viděl poprvé až na policii při výslechu, protože na ní byl uveden jako kontakt ve věcech technických, ovšem bez jeho vědomí. Než se doslech o Ing. D. v médiích, nikdy o něm a jeho vlivu neslyšel. Až poté si to dával do souvislostí, když tyto kauzy vylezly na povrch, že ta firma, se kterou byla podepsána ta konzultační smlouva, byla právě firmě Ing. D. Předtím, než se o této kauze dozvěděl z médií, se s Ing. D. nikdy nesetkal, ani s Ing. P. Spol. Business Advisor předtím, než tato kauza vyšla najevo, neznal. Když jim bylo na poradě řečeno, že s firmou Business Advisor a.s. budou spolupracovat, tak mu k firmě bylo řečeno, že je to konzultační firma a že pokud chtějí v Ostravě dělat nějaké veřejné zakázky, je třeba mít uzavřenu smlouvu s touto firmou. Nejmenovala se firma konkrétně, ale je si jistý, že Master IT v té době neměl ani znalosti, aby se takových velkých tendrů mohl účastnit. Suma 13 milionů pro spol. Master IT byla při tehdejších obratech poměrně významná. Ve firmě byl trochu problém informačního embarga mezi představenstvem a zbytkem akcionářů, a to byl také důvod, proč v r. 2014 zahájil nějaké jednání o prodeji podílu, protože tam bylo všechno zastřeno tajemstvím, proto už v té firmě nechtěl být. V r. 2015 se mu podařilo podíl prodat a od té doby nemá s firmou nic společného. Pokud se týká příprav na veřejnou zakázku inteligentních dopravních systémů IDS Ostrava 2, tak u nich ve firmě přípravy pro oblast dynamického dispečinku inteligentních zastávek, dopravně řídícího informačního centra, veřejné podpory, telemetrie a serverové filmy částečně po technické věci zabezpečoval on, protože ten tendr byl vypsán už podruhé a díky tomu, že jeho předchozí zaměstnavatel sám se rozhodl, že tyto aktivity nebude podporovat, tak on si sebou přinesl nějaké know-how, takže na tyto věci byly dávno vypracovány harmonogramy a on se zabýval celkovou technickou koordinací. Třeba kluci, co byli ve firmě, měli na starosti tu serverovou část, jakoby zabezpečení back handu, částečně tu nabídku koordinovali s Vítkovice IT Solutions, oni pak měli ještě další partnery, takže konkrétně ty inteligentní zastávky se řešily s nějakou firmou z Boskovic. K dotazu, jakým způsobem byly uzavírány v Master IT Technologies smlouvy, uvedl, že u obchodního uzavírání smluv nikdy nefiguroval, ale pokud měl být odpovědný za věci technické a věděl, o tom. Bohužel u této smlouvy o tom nevěděl, že ho tam někdo napsal. Pokud je u této smlouvy příloha, tak to bylo převzato tak, jak viděl tu verzi na policii, z nabídky. Tvořila se nabídka a část té nabídky harmonogram se použila jako příloha do této smlouvy. Jakmile on vytvořil dokument, měli nějaké diskové úložiště a tam se ty materiály skládaly. Prakticky přístup tam měli všichni klíčoví lidé ve firmě, od představenstva až po lidi, co s tím dělali, takže kdokoli tento dokument mohl použít na cokoli, třeba jako přílohu smlouvy. Ten dokument, který je přílohou nabídky, dělal on (č. l. 7805/sv. 26). V rámci přípravy tohoto projektu se setkal vyjma Vítkovic IT s jejich partnery, např. s firmou ELTODO. Dále si to nepamatuje, musel by to dohledat ve svých poznámkách. Byl to rozsáhlý projekt, na to neměla potenciál jedna firma. Nešlo to udělat s jedním partnerem. Když se dozvěděl o tom, že koncept smlouvy byl nalezen u Ing. D., Rostislava O. se na to neptal, ve firmě už nebyl. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení (č. l. 2646/sv. 9) pak svědek uvedl, že na poradě vedení nepadlo jméno firmy Business Advisor, nicméně při výslechu se s vyslýchajícím policistou bavili už konkrétně.

384. **Svědek Petr F. tedy vypovídal v podstatě shodně u hlavního líčení i v přípravném řízení a jeho výpověď z přípravného řízení byla čtena toliko proto, aby se ujasnilo, zda na poradě, kde Rostislav O. zmiňoval firmu, se kterou je třeba uzavřít smlouvu, zaznělo přímo**

jméno firmy Business Advisor či nikoli. Svědek pak setrval na tom, že jméno spol. Business -Advisor přímo na poradě nepadlo. Tvrzení svědka a příslušná smlouva (č. l. 7802-7805) pak zapadá do celkového kontextu vybírání „desátku" z veřejných zakázek v Ostravě, kdy v daném případě nemohla být uplatněna kontrolní činnost ve vztahu k nabídce na veřejnou zakázku, kterou spol. Master IT Technologies ani nepodávala, neboť tuto podávala spol. Vítkovice IT Solutions, a zřejmě proto byla smlouva skryta za projektovou činnost, kterou by fakticky provedl v režijní činnosti někdo ze zaměstnanců spol. Master IT Technologies, takže navenek by bylo možno tvrdit, že tyto činnosti byly vykonány. Stačilo tedy, aby Břetislav P. smlouvu podepsal a cesta k fakturaci neprovedených plnění byla otevřená. Případ této společnosti, ačkoli není předmětem obžaloby, odkrývá modus operandi obž. Martina D., který byl podobný i u dalších skutků, které jsou obsahem obžaloby.

385. **Svědek Petr M.**, obchodní manažer spol. Vítkovice IT Solutions a.s., u hlavního líčení dne 26. 4. 2018 (č. l. 21447/sv. 70 – č. l. 232 zvláštního svazku) vypověděl, že z obžalovaných zná pouze spol. Business Advisor a Břetislava P. K těmto osobám má čistě obchodní vztah. Spol. Business Advisor jejich spol. Vítkovice IT Solutions a.s. používala jako konzultační a poradenskou společnost k zakázkám, kterých se Vítkovice IT Solutions a.s. účastnil. Byly to konzultace formálního charakteru týkající se zadávacích dokumentací, případně i nějakých technických věcí v nich obsažených. Konzultace probíhaly formou takovou, že si sjednali s Business Advisor schůzku, ty vždy probíhaly v sídle jejich spol. Vítkovice IT Solutions a.s., kde se seznámili s požadavky na zadání a na základě toho proběhla nějaká ne konzultace, ale spíše promyšlení toho zadání, a následně i další schůzka, kde bylo řečeno, v jakém rozsahu a v jaké kvalitě jsou schopni zpracovat daný materiál. Za Business Advisor a.s. se schůzek účastnil Ing. Břetislav P., měli pro ně zpracovávat převážně zakázky na výběrová řízení pro organizace z místní samosprávy, tzn. úřady, a myslí si, že byla i nějaká univerzita, pokud si dobře pamatuje. U nich veřejné zakázky probíhají tím postupem, že se zpracuje nějaký materiál a ten materiál už potom v té finální fázi se nechává ještě posoudit nějakou nezávislou konzultační společností. V minulosti využívali jejich interní právníky v rámci Vítkovice Machinery Group, ale jejich znalosti nebyly dostatečné, proto používali konzultační činnost komerčních organizací, jako Business Advisor, Rowan Legal a ještě další právní kanceláře, které měli zalistované v databázi. Ty činnosti se týkaly posouzení správnosti toho materiálu jak po formální, tak po technické stránce. Měli na to stanovený nějaký budget v rámci přípravy a realizace zakázek, protože v minulosti se stalo, že některé jejich zakázky byly vyloučeny z formálních důvodů, takže aby tomu předcházeli, tak někdy od r. 2010, 2011 se používal tento styl konzultací. Neví, kdo ve firmě Business Advisor a.s. ty faktické práce prováděl. P. P. byl de facto jakoby zprostředkovatel toho zadání, tzn., že on si to vyslechl, poznačil si to, odnesl si materiály a následně na další schůzce řekl možný rozsah. Neví, kdo se podílel na těch zprávách, pro ně bylo důležité to, jaký byl výstup. Pokud jde o posouzení technických řešení, která nabízeli, tak už si nepamatuje, zda chtěli vědět, kdo to bude posuzovat, takhle o tom neuvažovali, jestli jsou toho schopni. Na začátku jim dali úkoly, tzn., jaká zakázka se toho týká, jakých produktů, a pokud by řekli fajn, produktově nejsme schopni v tohle rozsahu, tak následuje kontakt na jinou společnost, která je schopna dát tyto informace. To proběhlo na začátku toho zadání toho daného předmětu. Tzn., že pokud věří někomu, kdo mu řekne, že je technicky schopen to zpracovat, že je schopen a že mu nelže. Pokud jde o zpracované materiály, ty byly vráceny zpět tak, že je osobně přivezl Ing. P. Co si pamatuje, tak nikdy nepřišla žádná sekretářka apod. Nezajímali se nikdy o to, kolik má spol. Business Advisor a.s. zaměstnanců. Výše odměny za tu práci byla stanovena na základě potvrzené následné schůzky, tzn. na první schůzce bylo většinou dáno zadání, potom bylo řečeno, kolik času to zabere, a na základě výsledků potom byla stanovena cena, byla řečena nějak předběžně a potom na základě výsledků byly ty práce objednány, aby nedošli k tomu, že zaplatí nebo objednají práce, které není daná firma schopna splnit. Pokud byla svědkovi předestřena faktura z č. l. 7609/sv. 25 – posouzení realizační dokumentace, včetně návrhu na změny týkající se plnění díla pro zadavatele za částku 283 350 Kč, svědek uvedl, že si nepamatuje, na co konkrétní zakázka byla. Počet měrných jednotek 47 byl nejspíše počet hodin. Pokud mu byla předestřena další faktura č. l.

7310/sv. 25 – posouzení realizační dokumentace, včetně návrhu na změny díla týkající se plnění díla pro zadavatele, tak objednávku poznal. Pokud mu bylo předestřeno, že z objednávky vyplývalo, že je z 29. 4. 2013 a rovněž z faktury vyplývalo, že faktura za uskutečněné práce byla vydána také dne 29. 4. 2013 za 47 hodin práce, uvedl, že objednávka byla vystavena až po odvedení práce, aby byli schopni posoudit kvalitu, a následně byla i fakturována. Policie po nich chtěla, ať jim vydají práci, kterou pro ně Business Advisor vykonala, ten výstup za těch 47 hodin byl důležitý pro společnost do doby podání nabídky, potom následně se uchovávají nějaký měsíc, půl roku až rok, a následně jsou likvidovány, nemají na to nějaká skladiště pro šanony obdobných materiálů. Pokud mu bylo předestřeno, že faktura byla z 29. 4. 2013 a policie chtěla materiály v prosinci 2013, uvedl, že materiály nebyly archivovány. Neví, jak by třeba v případě změny vedení společnosti Vítkovice IT Solutions jim dokládali, že to poradenství skutečně proběhlo. Pokud byla předestřena další faktura z č. l. 7611/sv. 25 – posouzení technického návrhu dle podmínek dokumentace zadavatele a nabídky za účelem přepisu vyjádření k technické specifikaci, už si nevzpomíná, jaké zakázky se to mělo týkat. Rovněž u faktury 7613 si nepamatuje, o jakou zakázku šlo. U faktury č. l. 7615/sv. 25 šlo o Ostravskou univerzitu, ale jist si není. U faktury č. 7617 si také nepamatuje, čeho se týkala. Pokud se týká poslední faktury z 3. 6. 2013 a rovněž zde nebyly podkladové materiály pro fakturaci, uvedl, že si nepamatuje, jestli jsou faktury uchovávány 3 měsíce, půl roku nebo rok. Tzn., že neví, jaký byl skartační plán nepotřebných materiálů. Ty materiály jsou potřebné do doby nabídky, aby věděli, že je ta nabídka formálně správná a nevylučitelná z nějakého posuzování. S Business Advisor ukončili spolupráci, jakmile byl na výslechu, další projekty už nebyly stanoveny. Je to 5 let zpátky a on si nepamatuje, z jakého důvodu. Neví, proč se žádný z výstupů Business Advisor ve prospěch jejich společnosti nenašel ani ve výpočetní technice zajištěné v Business Advisor, ani u Ing. P. To se musí soud zeptat jich. Pokud mu bylo předestřeno, že z analýzy účetnictví Business Advisor vyplývá, že společnost neměla jediného zaměstnance, žádné subdodávky, které by souvisely s těmito pracemi, neprováděla, tak je to pro něj zarážející a setrval na tom, že veškeré práce, které zaplatili, byly podle jeho názoru provedeny.

386. V přípravném řízení pak svědek M. vypovídal obdobně, přičemž uvedl, že firma Business Advisor byla v databázi jejich poradenských společností, kde bylo asi 5 firem. Některé byly advokátní, některé technické. Nicméně kromě kontaktních informací v databázi žádné jiné informace nebyly. Nedokázal odpovědět na otázku, proč vybrali tuto společnost. Firmu pozvali, oni si na místě vyslechli problematiku a byli ochotni požadavky zpracovat. Za firmu jednal vždy p. P., chodil k nim. Odměna byla stanovena podle výsledků práce v tzv. man day, sazbu za man day ve firmě nemají přesně definovanou, ale je stanoveno nějaké rozpětí od minimální do maximální částky, ve které se může pohybovat. K objednávce č. 2013/1002 ze dne 1. 2. 2013 s předmětem studium podkladů, zejména analýza smluvních podmínek zadavatele, ZD a nabídky za účelem sepisu vyjádření k právním dopadům, a faktuře č. 2013/03 na částku 151 250 Kč uvedl, že pokud si pamatuje správně, jednalo se o veřejnou zakázku na dodávku krajské digitální spisovny a po p. P. chtěli analýzu smluvních podmínek zadavatele a kontrolu nabídky do soutěže. P. P. předal zadávací dokumentace, pracovní návrh vytvořené nabídky a jeho úkolem bylo vyjádřit se k nabídce, zda je nabídka v souladu se zadávací dokumentací. Na další schůzce obdržel od p. P. dokumentaci, kde byly materiály týkající se zadané analýzy a revize pracovního návrhu nabídky. To bylo všechno. Jelikož ta dokumentace byla rozsáhlá, další schůzka se konala o několik dní později, aby byly odsouhlaseny man daye a částka odpovídající předané dokumentaci. Následně byla vyhotovena objednávka, předávací protokol a o několik dní později obdrželi fakturu, která byla ve splatnosti zaplacena. Proč není v objednávce specifikováno, o jakou zakázku se jedná, netuší. P. P. předal výsledky vytištěné, materiál je zřejmě skartován. Pokud jde o man daye, p. P. ho informoval, že na tom pracoval tým specialistů. Pokud byla objednávka ze dne 1. 2. 2013 a faktura byla vystavena 4. 2. 2013 a počet man day je 25, svědek uvedl, že man day odpovídá práci jednoho člověka v jednom dni, tak na zadání pracovalo více lidí. U druhé objednávky č. 2013/2012 ze dne 27. 2. 2013 s předmětem posouzení technického návrhu dle podmínek dokumentace, ZD a nabídky za účelem přepisu vyjádření k technické specifikaci a faktura č. 2013/06 ze dne 4. 3. 2013 na částku 229 000

Kč, tak tato se týkala Libereckého kraje na dodávku systému pro krizové řízení a výměru informací se Saskem. Zde se rovněž potkal s p. P., aby mu předal žádost na posouzení nového obchodního případu, předal mu zadávací dokumentaci a pracovní verzi nabídky. Na další schůzce proběhlo předání dokumentace ze strany Business Advisor a vyčíslení pracnosti, na další schůzce došlo k finálnímu odsouhlasení a osobní konzultace k finálnímu návrhu jejich nabídky. V ten samý den byla sepsána objednávka, předávací protokol. Zakázku měl ve firmě na starosti on. U třetí objednávky č. 2013/1003 ze dne 17. 4., ke které se váže faktura č. 2013/08 ze dne 18. 4. 2013, se týkalo zakázky pro Ostravskou univerzitu. S p. P. se tehdy potkal, předal mu zadávací dokumentaci plus jinou zadávací dokumentaci předcházející tomuto obchodnímu případu, protože s tím souvisela. Firma totiž realizovala předchozí zakázku a chtěli po p. P. písemné osvědčení z hlediska souladu nabídky se zákonem o veřejných zakázkách. Na další schůzce přinesl elaborát plus odhad nákladů a po prostudování na další schůzce došlo k odsouhlasení, tj. vystavení objednávky, předávacího protokolu. Co si pamatuje, osvědčení bylo kladné, tzn., že management měl ujištění, že nabídka je v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Tuto zakázku získali a byla v objemu kolem 2 milionů Kč. Pokud byl dotázán na výši odměny 175 000 Kč při zakázce ve výši 2 000 000 Kč, uvedl, že mají nějaký rozpočet na poradenské firmy na daný rok. Některé případy jsou složitější, některé jednodušší. Tzn., náklady na konzultační služby můžou a nemusí odpovídat celkové sumě zakázky. První zakázka, který byla zmíněna ve výslechu, byla do 20 milionů Kč, druhá kolem 10 milionů Kč, třetí ty 2 miliony Kč. Další na technologické centrum pro MS kraj byla kolem 25 milionů Kč a ta poslední, která byla také zakázkou MS kraje na technologické centrum, byla v objemu 17 milionů Kč. Další objednávka 2013/1004 ze dne 29. 4. 2013 s předmětem posouzení realizační dokumentace, včetně návrhu na změnu týkající se plnění díla pro zadavatele, a s tím související faktura č. 2013/09 ze dne 29. 4. 2013 na 284 350 Kč, souvisela se zakázkou na dodávku technologického centra pro MS kraj. S p. P. se potkali, předal mu zadávací dokumentaci a realizační dokumentaci s úkolem posouzení realizační dokumentace podle dané soutěže. P. P. si dokumenty převzal, prostudoval je, našel tam nějaké pochybení a nejasnosti v realizační dokumentaci. Tzn., jako obvykle zpracoval dokumentaci v podobě nějakých připomínek, na další schůzce došlo k vystavení objednávky, sepsání předávacího protokolu a fakturování. Objednávky 2013/1005 ze dne 23. 5. 2013 s předmětem sepsání vyjádření k možným odchylkám týkajících se plnění díla pro zadavatele a faktura č. 2013/11 ze dne 3. 6. 2013 na částku 272 250 Kč souvisela s dodávkou technologického centra, částí jedna nebo dvě, pro MS kraj. Zde se opět potkali s p. P., předal mu své požadavky, to se týkalo dodávek technologií ve smyslu ukončení výroby od daného výrobce a její možnou náhradu v souladu s podmínkami smlouvy o dílo. P. P. nebo jeho tým zpracoval dokumentaci, jejímž obsahem byla možnost náhrady technického řešení z důvodu ukončení výroby daných technologií. Tzn., chtěli vědět, a po p. P. ověřit, jestli náhradní produkt poté, co se předešlý přestal vyrábět, je v souladu se smlouvou. Tam předkládali i nějaké jejich vyjádření k této věci zadavateli zpracované na podkladu p. P. Co konkrétně p. P. poradil, si už nepamatuje, ale myslí si, že se to týkalo ukončení výroby nějakých produktů spol. CISCO. Výsledkem bylo to, že zákazník řešení přijal a nezpochybnil plnění díla. Dále uvedl, že z těchto zakázek získali tři z pěti. Proč nebyla uzavřena mezi Vítkovice IT Solutions a Business Advisor smlouva, ale byly vystavovány toliko objednávky, netuší a neumí se k tomu vyjádřit. Pokud mu bylo předestřeno, že čísla objednávek neodpovídají číselné řadě a posloupnosti, když datově v pořadí druhá objednávka 2013 má č. 2012, uvedl, že netuší, ta čísla generuje systém, možná došlo k nějaké chybě.

387. Pokud chtěli nějaké technologické konzultace k nějakému IT či technologickému řešení a nevěděli, od koho ty konzultace jsou, jak kvalitní jsou to lidé, co umí a co dokážou, tak bylo zjevné, že veškeré nabídky nebyly vyloučeny po formální stránce, ani po technické stránce, a projekty, které byly úspěšně vysoutěženy, byly i úspěšně předány, tzn., že on neměl žádné pochybnosti, že poskytnuté informace nebyly poskytnuty podle požadavků, které očekávali. K dotazu státního zástupce pak uvedl, že pokyn, aby jednal s Business Advisor, mu dal ředitel společnosti Vladimír M. Nebylo to tak, že by mu dal výslovný pokyn, jednej s touhle společností, ale byla zalistovaná v databázi, tzn., že nemůže potvrdit přímý pokyn, jednej s Business Advisor. Business Advisor si

našel sám z databáze, kde byly společnosti zalistovány. Určitě bylo kontrolováno, jestli ta plnění, která byla uvedena na fakturách, byla poskytována, ke schvalovacímu procesu dochází v rámci jejich společnosti. Většinou to schvaluje jeho nadřízený, vedoucí odboru, tím byl Milan H. Z finanční kontroly finanční ředitelka Hana P. Faktury byly zaúčtovány jako náklad, jako přijatá plnění, je to běžný postup. Pokud mu bylo předestřeno, že Business Advisor neměl žádné zaměstnance a účtoval náročnou činnost v desítkách dnů, a ani nebyl zajištěn žádný subdodavatel, tak vyslovil domněnku, že odměna mohla být poskytnuta nějakou kompenzací. Dále uvedl, že z dalších zalistovaných konzultantů, JUDr. Š., dělala spíše tu formální správnost, ale u kanceláře Rowan Legal docházelo i k nějakým technickým konzultacím.

388. **Výpověď svědka M. je však soudem hodnocena jako výpověď účelová, vedená snahou zakrýt protiprávní jednání. Nelze zde přehlédnout jen obecné vyjadřování svědka, neexistenci smlouvy, a i v tomto případě po zaplacení určité částky ukončení vztahu s firmou, se kterou byla Vítkovice IT Solutions údajně spokojena. Především je však třeba zdůraznit, že v daném případě měl Business Advisor poskytovat také technické poradenství na vysoce specializované IT produkty, avšak na tuto činnost neměl žádné odborníky, a to ani vlastní a ani nasmlouvané. Za zcela nevěrohodné pak soud považuje tvrzení svědka, že nechtěli znát kvality poradců z Business Advisor a spokojili se s tím, že nějaký výsledek práce byl dodán. Je tedy zřejmé, že i v daném případě šlo o zastřené plnění vycházející z pravidel spol. Vítkovice IT Solutions, kterému se Business Advisor přizpůsobila. Pokud tedy měla Vítkovice IT Solutions povolené smluvní partnery a ustálenou platbu v tzv. man day, je zjevné, že se tomu Business Advisor přizpůsobila tak, aby to bylo možno v účetním systému Vítkovice IT Solutions skrýt, a na rozdíl od jiných zakázek, kde bylo účtováno v procentech z ceny zakázky, v daném případě bylo účtováno v tzv. man day za práci neexistujícího týmu lidí.** *(Pozn. soudu: Rovněž zde je prakticky vyloučeno, aby tuto práci odváděl dodavatel počítačů společnosti D. & partneři jen za příslib dodávek techniky pro velmi malou společnost D. & partneři.)*

389. **Svědek Ing. Ivo S.**, provozně obchodní náměstek spol. Eurovia, závod Ostrava (dříve ODS dopravní stavby Ostrava a.s.) u hlavního líčení dne 11. 1. 2018 vypověděl (č. l. 21102v/sv. 69 – č. l. 166v zvláštního svazku), že z obžalovaných zná pouze Martina D. a spol. Business Advisor. O spol. Vostav Morava pouze slyšel. Ostatní obžalované nezná. Přesně si nepamatuje, kde se s Ing. D. poznal, ani kdy, ale bylo to po havárii mostu ve Studénce, což bylo pro spol. Ostravské dopravní stavby těžké období. Ostravské dopravní stavby i Eurovia byly vnímány jako společnost, která je naprosto nespolehlivá a nežádoucí na *trhu (pozn. soudu: most ve Studénce a zvlněná dálnice v Ostravě)*, a někdy v té době se poznal s Ing. D., který byl ochoten jim pomáhat, protože jejich nabídky na zakázky byly vylučovány jako na běžícím pásu, vždy pro nějakou banální chybu. Ing. D. mu nabídl, že je schopen přes svou společnost garantovat, že jejich zakázky budou přijímány k řádné soutěži. Takže na některé z těch zakázek, nějakých drobnějších, se dohodli a skutečně ty jejich nabídky přestaly být vylučovány z výběrových řízení, a tak to nějakou dobu trvalo. Nikdy k sobě neměli nějaký bližší vztah, nic jiného, než profesionálního v tom nevidí. Zakázky se kontrolovaly hlavně z hlediska těch listinných částí, za technickou část si odpovídali sami. Pamatuje si jeden jediný případ, kdy se jim to vrátilo s nějakou poznámkou, že jim padla beztrestnost členů představenstva, nebo něco takového, a takové věci potřebovali. Stávalo se to u referentů, že v době, kdy zpracovávali nabídku, tak kupříkladu ta beztrestnost ještě platila, ale v době odevzdání nabídky už třeba ne, což si neuvědomili. Kontrolovala se tedy jakási formálnost těch nabídek, aby to bylo v pořádku. Formálním kontrolorem těchto nabídek byla spol. Business Advisor, ale ne všech, ale jen těch, na kterých jim vyloženě záleželo, aby nebyli vyloučeni. Se jménem Ing. D. neměl spojenu žádnou jinou společnost než Business Advisor. Neví, kdo ve spol. Business Advisor kontrolu nabídek prováděl. On předával nabídky Ing. D., včetně smluv, které spolu uzavírali, a vracelo se mu to podepsáno zástupcem spol. Business Advisor, tuší, že se jmenoval Ing. P. Z těchto fakturovaných částek se v žádném případě nic v hotovosti nevracelo, ani jemu, ani nikomu jinému

z vedení Eurovie. U nich ve společnosti bylo o těchto poradenských smlouvách informován jeho nadřízený, ředitel závodu Ing. V. Ve společnosti se na přípravě veřejných zakázek podílelo 6 osob. Za finální podobu nabídek odpovídal on. Nepamatuje si případy z r. 2009, kdy byli vyloučeni z veřejných zakázek z formálních nedostatků, ale bylo to téměř k desítce nabídek. Poté, co začali spolupracovat s Ing. D., se složení oddělení, které se zabývalo veřejnými zakázkami, nijak neměnilo. Nepamatuje si, že v případě, že byla nějaká jejich nabídka vyloučena z formálních důvodů, se to odrazilo třeba na tom, že někdo nedostal odměny, ale nadřízení v Brně „vyskakovali". Nebylo to moc příjemné. V r. 2008 měly Ostravské dopravní stavby spolupráci s Business Advisor trvale někdy od r. 2009 do r. 2012, nebo 2013. Potom už tuto spolupráci nepožadovali. Pokud se týká výstupu z těch kontrol, které pro ně Ing. D. dělal prostřednictvím Business Advisor, tak to vypadalo tak, že to byly lístky. On sám nechával příslušnou část dokumentace na sekretariátě a za nějakých 4 a 5 dnů dostal SMS, že je to zkontrolováno, a byl tam lísteček, kde bylo napsáno str. 15 upravit to a to, nebo bez závad. Neví, proč nebyly tyto výstupy zakládány. Pokud mu byla předestřena smlouva a další dokumenty z č. l. 7591-7602/sv. 25, svědek uvedl, že na přípravu smluv mají smlouvaře, jinak je to podle něho normální smlouva, naprosto běžná, nevidí v ní nic mimořádného. Ve smlouvách nebylo specifikováno, jako nabídky budou kontrolovány, protože tam byla celá řada nabídek. On ten seznam předkládal při výslechu někde na policii, tak tam už to bylo asi zřetelnější. Přehled na č. l. 2439-2441/sv. 9 zpracovával on.

390. Přehled dělal na základě nabídek, které měli uloženy. Tento přehled vypracovával na žádost policie, neví, podle čeho si v r. 2013 vzpomněl, čeho se ty smlouvy od r. 2009 do r. 2012 týkaly. Nedokáže vysvětlit, proč Eurovia nevydala smlouvu datovanou 23. 5. 2013, která byla nalezena při prohlídce nebytových prostor na Mírové 18. Podpis na této smlouvě je jeho (č. l. 7604-7606/sv. 25), Nepamatuje si, zda proběhla nějaká kontrola nabídky ze strany Business Advisor, tehdy se účastnili veřejné zakázky trolejbusová trasa na Hranečníku. Možná to mělo úplně jiné důvody, že původně to chtěli kontrolovat, ale nakonec se to nekontrolovalo, protože nebyli lídrem v té soutěži, takže od toho možná odstoupili. Ale nepamatuje si to, nechce spekulovat. Akcí je 400, některé se kontrolují, asi jen ty, na kterých záleželo. Domnívá se, že po říjnu 2013 s Ing. D. už nespolupracovali nikdy, ani se s ním nestýkal, neměl důvod. Za Ing. D. chodil do kanceláře, většinou na sekretariát, bylo to ve Vítkovicích ve starší budově. Pokud tam bylo někde uvedeno jméno Business Advisor, tak si toho nevšiml. Se jménem Ing. Břetislava P. se setkával pouze na smlouvách, které byly podepisovány. Pokud se týká odborných znalostí Ing. D., tak když má někdo vlastní společnost, která oceňuje nemovitosti, tak si myslí, že to může být člověk, který ty vlastnosti mít bude, aby byl schopen takovouto nabídku zkontrolovat. Pokud mu byla předestřena výpověď z přípravného řízení, v níž uvedl, že neumí vysvětlit, proč byla uzavřena smlouva mezi ODS a Business Advisor, když Ing. D. vykonával tuto činnost sám, svědek uvedl, že to neumí vysvětlit, ale nemyslí si, že tu kontrolu dělal Ing. D. Na to, proč je to uzavřeno s Business Advisor, se ho neptal s tím, že uvedl, že na to Ing. D. nemá, že to podle něj bylo kontrolováno nějakým právníkem, svědek uvedl, že to myslel spíše tak, že na to Ing. D. neměl časově. Dále uvedl, že si nevzpomíná, proč v přípravném řízení uvedl, že to mělo být posuzováno nějakým právníkem. Dále k dotazu uvedl, že když se seznámil s Ing. D., tak on mu nabídl, že to půjde přes spol. Business Advisor a uvedl, že se domnívá, že mu Ing. D. řekl, že je to buď jeho společnost, nebo jím ovládaná společnost a že se touto činností zabývá, takže to byl důvod, proč zpočátku vyzkoušeli nějakou tu spolupráci a ona se docela osvědčila, takže pak ve firmě v tom nějakou dobu pokračovali. Když předseda představenstva podepisoval tu smlouvu, tak po něm nechtěl žádné reference na spol. Business Advisor, ale když něco uzavírají, tak si vyjíždějí společnost podle obchodního rejstříku, podívají se na to. Takže se domnívá, že to tak bylo. Pokud jde o to, že společnost byla ready made a byla Ing. P. a Ing. D. převzata měsíc před podpisem smlouvy, tedy byla to úplně nová společnost, tak si nepamatuje, jestli to někomu ve společnosti vadilo, že nemají žádné zkušenosti, žádnou historii, ale myslí si, že ne, protože jinak by tu smlouvu neuzavřeli.

Výpověď Ivo S. však podle názoru soudu nemůže zejména při rozboru smluvní dokumentace a řešených případů obstát. Především je nutno poukázat na skutečnost, že smlouvy tak, jak jsou založeny na č. l. 7591-7602/sv. 5, jsou uzavírány dopředu na pevné částky, aniž by byl znám počet kontrol, nebo jejich rozsah, nebo aby byly přímo specifikovány nabídky, které budou kontrolovány. A není ani stanovena procentní částka z ceny do veřejné soutěže. Rovněž ve fakturách nejsou specifikovány kontrolované zakázky a je tak zřejmé, že tento způsob stanovení ceny odpovídá spíše předem stanovené částce, která měla být zaplacena, a případné formální kontroly měly být pouhým zastíracím úkonem. Ani v tomto případě nelze přehlédnout, že samotný průběh kontrol zůstal pouze na nejvyšším vedení, tedy na statutárovi Ing. V., který smlouvy podepisoval, a vysoce postaveném manažerovi Ivo S., který sám kompletované nabídky také vozil, k čemuž měl ale na svém oddělení nejméně 6 referentů, jejichž práce byla honorována méně než práce Ivo S. Rovněž pokud jde o seznam na č. l. 2439-2441/sv. 9, který svědek zpracoval na základě žádosti policie, v podstatě popírá svědeckou výpověď Ivo S., který uváděl, že nechávali kontrolovat pouze nabídky, na kterých záleželo, nicméně vedle zakázek za několik desítek milionů se zde nachází i zakázky za 2 až 3 miliony. Nelze pak přehlédnout skutečnost, že svědek S. vypověděl, že technická část nabídky nebyla kontrolována, neboť za tu si jeho firma odpovídala sama, a byla kontrolovány pouze formální náležitosti, a z pohledu složitosti kontroly je tedy náročnost kontroly u zakázky za 80 milionů a zakázky za 2 miliony obdobná a je tedy otázkou, proč by kontrola měla být vázána na cenu. Nelze pak ani přehlédnout, že při znění citovaných smluv si ODS mohla za stanovenou cenu nechat zkontrolovat úplně všechny nabídky, neboť počet kontrol nebyl nikde specifikován. Byť soud připouští možnost slévání časových údajů, je nutno připomenout, že k pádu mostu ve Studénce došlo 8. 8. 2008, přičemž svědek uvedl, že byli vylučováni z veřejných soutěží v r. 2009 a že to bylo téměř v desítce nabídek. Nicméně zde soud poznamenává, že smlouva byla uzavřena již 15. 12. 2008 a rok 2009 již mohl být kontrolován. Rovněž v daném případě se zahájením trestního stíhání, ačkoli firma Eurovia zřejmě mohla být spokojena s činností Ing. D., veškerá spolupráce ustala, k čemuž by nebyl žádný důvod, pokud by byla činnost vyvíjena na základě reálných obchodních vztahů.

ZNALECKÉ POSUDKY K DODÁVKÁM TRAMVAJOVÝCH VOZIDEL

391. Znalecký posudek z oboru doprava a ekonomika zpracovaný Univerzitou Pardubice, Dopravní fakultou Jana Pernera (č. l. 13386-13411/sv. 4) prezentovaný doc. Ing. Ivo Drahotským, Ph. D., při výslechu mimo hlavní líčení dne 7. 1. 2019 (č. l. 21994/sv. 71 – č. l. 316 zvláštního svazku), který pak byl za souhlasu stran přečten u hlavního líčení dne 18. 3. 2019 (č. l. 22355/sv. 73 – č. l. 318d zvláštního svazku) prezentoval závěr, že pro daný předmět zakázky dodávky tramvají existovalo více potenciálních dodavatelů, a to vedle spol. PRAGOIMEX a.s. ještě dodavatelé PARS NOVA a.s. se sídlem v Šumperku, Krnovské opravny a strojírny s.r.o. se sídlem v Krnově *(pozn. soudu: kterýžto výrobce však byl v alianci s PRAGOIMEXem)* a dále spol. Modertrans Poznan sp.zoo z Poznaně. Pro nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje existovali dodavatelé Krnovské opravny a strojírny s.r.o., Modertrans Poznan sp.zoo., Tessa Bydgoszcz. Pokud jde o zadávací podmínky, tak zejména technické specifikace vycházely z požadavků zadavatele, byly zadány přiměřeně a nelze je považovat za diskriminující. Pokud jde o srovnání ceny rekonstruovaných tramvají, tak pokud posudek srovnal s ostatními dodávkami PRAGOIMEXu, pak posouzení ceny za rekonstrukci tramvají T3 na nízkopodlažní tramvaje pro DPO bylo provedeno na základě dostupných informací o cenách rekonstruovaných tramvají z původního typu T3 pro jiné dopravní podniky. Průměrná cena dodávaných tramvají pro ostatní dopravní podniky byla 14 820 000 Kč a cena za rekonstrukce pro r. 2009 pro dopravní podnik tak byla vyšší o 25 %, než je průměrná cena rekonstrukce, pro r. 2010 pak o 30 % vyšší, k čemuž znalci uvedli,

že konkrétní ceny vychází z výběrových řízení, obchodních vztahů mezi dodavatelem a odběratelem, přičemž hodnocení těchto vztahů se týká otázek právních, jejich posuzování zadavateli nepřísluší. V kontextu posuzování ceny a termínu dodání je třeba poukázat i na další faktory ovlivňující situaci na trhu, jako je např. kapacitní vytížení dodavatelů *(pozn. soudu: DPO si však rekonstrukce prováděl sám)* a jejich nasmlouvané zakázky, nutnost včasného čerpání prostředků z příslušných fondů a jiné. Pokud jde o dodávku nové tramvaje, pak při porovnání jednak tramvají dodávaných PRAGOIMEXem, jednak Krnovskými opravnami a strojírnami a Škodou Transportation dospěli znalci při přepočtení ceny tramvaje na jednu přepravovanou osobu a na přepravovanou osobu k závěru, že cena tramvaje dodané Dopravnímu podniku Ostrava a.s. je srovnatelná s cenami tramvají dodávaných spol. PRAGOIMEX jiným odběratelům. Pokud se posudek vyjadřoval k odbornému vyjádření Bc. Libora H., posudku doc. Knoflíčka, zpracovaného pro Ministerstvo financí, a posudku Ing. Ondřeje Trešla, zpracovaném pro regionální operační program, uvedl, že konstatování Bc. H. o 30 % odchylce ceny na základě vlastních zkušeností o výši obvyklých cen komponentů pro tramvajová vozidla, nelze považovat za relevantní, pokud nejsou uvedeny podklady exaktního charakteru dokládající uvedená tvrzení. Porovnání rozdílnosti mezi jednotlivými provedeními tramvají typu Vario LFR pro Olomouc a Ostravu provedl doc. Knoflíček ve svém znaleckém posudku, který své závěry podkládá informační bohatou a pádnou argumentací. Odlišnost cen tak je zřejmá z rozborů cen provedených na základě dodatečně vytvořených a poskytnutých rekonstrukcí předběžných kalkulací zpracovaných firmou PRAGOIMEX, zejména v položkách přímé náklady, konkrétně výše přímých nákladů na kooperace s KOS s.r.o. a DPO a.s. Pokud jde o posudek doc. Dr. Ing. Radka Knoflíčka č. 1525-48/14, pak se závěry tohoto posudku se nelze plně ztotožnit v otázce posuzování zakázky ve smyslu určení pro jednoho či více potenciálních dodavatelů. Doc. Knoflíček dospěl k závěru, že parametry mohl reálně a včas splnit pouze jeden výrobce a dodavatel, přičemž v jeho závěrečném podrobnějším zdůvodnění odpovědí je specifikován možný způsob účasti dalšího dodavatele, a to PARS NOVA a.s. U tohoto posudku tak znalecký posudek vyslovil souhlas s konstatováním, že průměrné ceny pro Ostravu byly o 25 až 30 % vyšší, než průměrné ceny pro ostatní dopravní podniky. Nicméně s ohledem na jednotlivé modifikace tramvají nelze tvrdit, že by byla cena nepřiměřená. Pokud jde o posudek zpracovaný Fakultou dopravní ČVUT v Praze, Ing. Ondřej Krešl a Ing. Martin Jacura, Ph.D., tak tyto posudky jsou v souladu s posudkem znalců podávajících toto vyjádření. Pokud pak byl znalec dotázán, kolika kusů v sérii orientačně musí vyrobit výrobce, aby se vývoj nové tramvaje zaplatil, uvedl, že toto je značně individuální, záleží na konkrétním výrobci, na jeho kapacitách. Záleží na tom, jestli už má nějaký koncept vypracovaný, nebo jestli se jedná o modifikaci, nebo vývoj zcela nového zařízení. Záleží na tom, jaké konstrukční skupiny bude užívat, jestli bude přebírat nějaké starší, nebo bude vyvíjet nové. Pokud to řekne z praxe, tak 10 až 20 tramvají je na hranici rentability, jestli vůbec, ale jde od výrobce. Pokud bude něco poskládáno ze starších typů a drobně se to modifikuje, tak série, která bude vyrobena, může být menší. Pokud bude chtít postavit úplně novou tramvaj, tak to bude třeba v desítkách kusů. Dalším aspektem jsou kapacity toho výrobce. Když výrobce bude mít nasmlouvány zakázky na několik let dopředu, tak nebude uvažovat v horizontu realizace konkrétní zakázky během roku. To je příklad třeba Škody Transportation, která dodává lokomotivy. Stejně tak, když výrobce bude kapacitně vytížen, jako třeba PARS NOVA a.s., který to uvedl ve svém vyjádření, kde se jednalo o modernizaci malých motoráčků z řady 810 v drážní dopravě, tak neměl kapacity na to, aby se tomu vůbec věnoval. Rovněž třeba Stadler nemá k dispozici vozidlo daného typu schválené k provozu v ČR, tzn., že pro firmu Stadler by pravděpodobně rozsah této zakázky byl úplně nerentabilní. Rovněž, pokud jde o odpověď ve vztahu ke spol. PARS NOVA a její možnosti přihlásit se do výběrového řízení, tak uvedl, že v posudku nespecifikovali konkrétní vozidlo, ale jen potenciál u toho vozidla. Rovněž k dotazu, zda existovalo nějaké vozidlo, u kterého by bylo reálné, že by ho mohli vytvořit v té době, aby se mohli účastnit zakázky, konkrétně, že by ho upravili jen pro Ostravu, uvedl, že s konkrétním typem nepracovali. Pokud na str. 10 posudku (č. l. 13395/sv. 44) je specifikováno sdělení PRAGOIMEXu odůvodňující rozdíly cen mezi Dopravním podnikem Ostrava a Dopravním

podnikem města Olomouc, tak specifika kapacitně a technologické disponibility jsou právě otázky, jakým způsobem využívají své výrobní zařízení a kapacity (pozn. soudu: a poradenské služby spol. Business Advisor). To, jaký vliv na náklady v této oblasti má skutečnost, že tramvaje jsou montovány v dopravním podniku, který je následně kupuje, to je otázka vnitropodnikového účetnictví, jakým způsobem mezi sebou proúčtovávají třeba pronájem ploch, je to otázka ekonomická a bylo by potřeba znát veškeré účetní aspekty, které jsou spjaty s koncepty této tabulky, a to jek v nálezové části, kterou měli znalci k dispozici, tak i skutečnosti, které se dozvídají nyní. Z hlediska nabídkových cen, ta cena není koncipovaná, jako když jde třeba o zajišťování základní dopravní obslužnosti, tak jde o jednotlivé náklady, které jsou tam položkově, s tím, že se přiznává přiměřený zisk. V tomto případě, když bude firma chtít, a ví o účastnících výběrového řízení, tak koncipuje své náklady a může mít třeba dvojnásobný zisk, pokud je úspěšná, tak bude vybrána. Je to i věc, která se týkala stavebních prací. Stavební práce na rekonstrukce dálnic dosahovaly nějaké částky, pak došlo k tomu, že bylo zastaveno zadávání nových zakázek a práce klesly o třetinu. Jde o marketing a jakýsi byznysový plán těch společností. Zjednodušeně lze říci, že nebudou-li technologické kapacity vytíženy, lze nabídnout vyšší cenu, pokud je technologická kapacita naplněna, může jít do výběrového řízení cena vyšší.

392. **Byť tento posudek vyznívá ve prospěch obžalovaných, neboť nabourává argumentaci obžaloby spočívající v existenci toliko jednoho výrobce a přemrštěné ceně tramvají, zůstává faktem, že cena tramvají byla nadprůměrná oproti tramvajím jiných dopravních podniků o 25 až 30 %, na čemž se shodly v podstatě všechny zpracované znalecké posudky. Nicméně soud zde pracoval i se skutečnostmi, které byly zjištěny až po zpracování posudků a výslechu znalců. Těmito zcela zásadními skutečnostmi byly smlouvy na prodej tramvají evidenčních čísel 1335, 1336 a 1337 (č. l. 1247-1291/sv. 4 spisu 30 T 7/2019), jimiž dopravní podnik první dvě citované tramvaje prodal PRAGOIMEXu za částku 15 250 000 Kč a třetí tramvaj za 15 550 000 Kč, a poté je koupil zpět za 18 540 000 Kč. Je tedy zjevné, že určité navýšení v ceně vzhledem k technickým specifikacím a variantám vozidel skutečně byla, neboť vozidlo prodávané dopravním podnikem PRAGOIMEXu mělo cenu o několik set tisíc Kč vyšší, než byla cena průměrná pro ostatní tři dopravní podniky zmiňované ve znaleckém posudku. A nelze než připomenout, že v ceně každé tramvaje byla zahrnuta částka 800 000 Kč, jako platba za poradenskou činnost Business Advisor, což PRAGOIMEX ve svém vyjádření zahrnutém do posudku eufemisticky nazval jako specifika kapacitní a technologické disponibility. Rovněž pokud jde o možnost jiných výrobců přihlásit se do výběrového řízení, považuje soud tyto úvahy za pouhou potencionalitu popírající faktický stav, který ostatně sami popsali, přičemž znalec to jmenovitě specifikoval u firmy Stadler, která v té době neměla vozidlo takového typu, a kvůli malé sérii by se to nevyplatilo. Soud pak připomíná, že všechna výběrová řízení v této věci projednávaná byla v malých sériích, a jak vyplývá z dokazování, tak jejich počet vyplýval z finančních možností dopravního podniku, což znamená, že výrobce neměl perspektivu dalších dodávek, když znalecký posudek sám při zohledňování ceny tramvají nabízel variantu např. rámcové smlouvy na 100 ks tramvají rozložené do několika následujících let. V případě, že by výběrová řízení byla vypsána tímto způsobem, tak by se snad potenciálním výrobcům vyplatilo poskládat a zaplatit vývoj vozidla, nicméně pokud se jednalo o malosériové zakázky, bylo to pro všechny výrobce, kteří již nebyli připraveni, nerentabilní, a soud tak dospívá k závěru, že znalecký posudek hodnotil jednotlivé skutečnosti odděleně tak, jak mu byly položeny otázky, ale zjištěné skutečnosti nehodnotil v jejich souhrnu, kdy jako příklad lze uvést, že mezi potenciální výrobce patřila spol. PARS NOVA a.s., o níž však věděli, že neměla o zakázku zájem vzhledem ke svému vytížení, vzhledem k prováděným rekonstrukcím železničních drážních vozidel. A byť tedy závěry posudku vyznívají ve prospěch obžalovaných, soud s ohledem na v průběhu řízení po podání znaleckých zjištěné skutečnost tento posudek ve prospěch obžalovaných nehodnotí.**

393. V rámci trestního řízení pak byl jako listinný důkaz proveden znalecký posudek zpracovaný pro Ministerstvo financí ČR, odbor 52 auditní orgán, odd. 5215 výkon auditů prostředků ROP (č. l. 13304-13344/sv. 44, předložen dne 17. 9. 2018 č. l. 21835v/sv. 71 – č. l. 287v zvláštního svazku), který konstatoval ve svém závěru, že technické parametry zadání obou předmětných zakázek, tedy dodávky rekonstrukce 15 ks tramvají T3 na nízkopodlažní tramvaje a dodávka rekonstrukce 8 ks tramvají na nízkopodlažní tramvaje, byly zadány přiměřeně k předmětu zakázky a tyto parametry mohl reálně a včas naplnit pouze jeden výrobce a dodavatel částečně nízkopodlažních tramvají původního provedení Tatra T3, nově po modernizaci a rekonstrukci pro DPO označených jako Vario LFR.E. Znalec pak konstatoval, že cena odpovídající obvyklé ceně v daném místě a čase u dvou dodávek rekonstrukce 15 a 8 ks tramvají původního provedení by byla nepřiměřenou nebo neodpovídající rozsahu nasmlouvaných prací a termínům plnění. Analýzu cen za dodávky typově shodných, však odlišných modifikací, a to ze všech zapůjčených písemných podkladů na realizaci obou zakázek je však zřejmé, že tramvaje Vario LFR.E pro Dopravní podnik Ostrava nemají cenu ve srovnání s Plzeňským městským dopravním podnikem a.s. v Plzni (PMDP) a Dopravním podnikem města Olomouc a.s. (DPMO) nijak nepřiměřeně přehnanou. Pro DPO je však nejvyšší, což lze jednak odůvodnit růstem cen za meziroční období, ale zejména odlišnou technickou specifikací na modernizaci tramvají pro Dopravní podnik Ostrava a.s. v Ostravě versus ostatní dopravní podniky v ČR. Tramvaje se navzájem dosti liší v detailech technického provedení modernizace a rekonstrukce. Odlišnosti jsou jak zjevné, ale v převládající části jsou oku skryté. To jsou komponenty konstrukční a montážní skupiny, agregáty a ostatní součástky, jakož i výbava a příslušenství předmětné tramvaje. Jednotlivé modifikace typu Vario LFR se od sebe liší detailními technickými parametry. Znalec proto doporučil přímý dotaz na PRAGOIMEX, který by měl rozdílné ceny vysvětlit. Znalec pak potvrdil, že varianta tramvaje PRAGOIMEX Vario LFR.E je v podstatě novostavbou tramvaje, kdy byly využity pouze původní podvozky a část kostry vozové skříně *(pozn. soudu: posudek Ostravské znalecké č. posudku 1311/36/21 ve znění dodatku však tvrdí použití pouze brzdičů a kol ze staré tramvaje*). Znalec pak připomněl, že původní vozidlová skříň tramvaje je zcela přepracována a je chráněna užitným vzorem CZ14329U1 z r. 2004. Použití předmětného užitného vzoru je legitimní u jeho majitele, který je současně zhotovitelem zakázky, tedy u spol. PRAGOIMEX. Znalec pak dále konstatoval, že konkurentem a potenciálním dodavatelem mohla být spol. PARS NOVA a.s., následovník Železničních opraven a strojíren Šumperk, která se zabývala výrobou, opravami, rekonstrukcí a modernizací drážních vozidel a také tramvají, včetně typu T3, ale velmi omezeně, když PARS NOVA se věnovala především modernizacím vícečlánkových tramvají typu K2, KT3, KT8 a RT6N2. Ze znalostí trhu pak vyplývá, že v letech 2008 až 2013 se spol. PARS NOVA a.s. přednostně věnovala zakázkám pro České dráhy na modernizaci a rekonstrukci motorových a přípojných vozů řady 810/010 a 814/914 Regionova a pro ČR Cargo modernizací a rekonstrukcí původních stejnosměrných elektrických lokomotiv řady 163 na dvouproudové lokomotivy řady 363.5, a z těchto důvodů s velkou pravděpodobností z kapacitních důvodů, tedy neměla zájem o modernizaci těchto tramvají T3 pro Dopravní podnik Ostrava. A zdůraznil, že pokud by se PARS NOVA o zakázku ucházela, musela by modernizované vozidlo podle požadavků vytvořit, a to buď koupením licence od PRAGOIMEXu anebo vývojem vlastní skříně, což je však velmi zdlouhavé řešení podléhající schválení technické sekce Drážního úřadu v Praze. Proces schválení změn stavu drážního vozidla T3 pro provoz na tratích MHD v ČR je časově neúměrně dlouhý, přímo ohrožující plnění termínu zakázky. Toto mohlo být příčinou, že se do zadávacího řízení hlásil pouze jeden ze dvou výrobců, přesněji modernizátorů tramvají původního provedení a typu T3 Tatra, který měl a má drážním úřadem schválen typ modernizované tramvaje pro provoz na tratích MHD v ČR.

394. Znalec doc. Dr. Ing. Radek Knoflíček dne 17. 9. 2018 byl vyslechnut jako svědek (č. l. 21835/sv. 71 – č. l. 287 zvláštního svazku), přičemž průběhu výslechu svědek zdůraznil, že tramvaj Vario LFR.E nebyla dodána pouze pro Dopravní podnik Ostrava, ale i pro jiná města v ČR, a dokonce i do zahraničí. Nicméně tramvaj dodaná pro Dopravní podnik Ostrava měla velice přesně specifikované technické parametry, které vyplývají z požadavku provozu v ostravské aglomeraci.

Tudíž podmínky provozu si většinou diktuje provozovatel sám a technické provedení tramvaje, která např. mohou vypadat shodně v Brně, Ostravě a Plzni, jsou v detailech odlišné, a také zdůraznil, že tramvaj Vario LFR.E je v podstatě novostavbou, čemuž musí odpovídat i pořizovací cena. Cenu tramvají dodávaných Dopravními podniku Ostrava považuje svědek za obvyklou. Dále uvedl, že nikdo z výrobců tramvají v oblasti „širší Evropy" neměl zájem tramvaje T3 rekonstruovat pro ČR. Týkalo se to situace kolem let 2007-2010, kdy teprve vznikala myšlenka u dopravních podniků v ČR a okolí rekonstruovat původní velice osvědčené tramvaje na moderní provedení, protože přece jenom to zastarání morální bylo výraznější než technické. V té době se tedy rekonstrukce tramvají T3 prováděly pouze na území ČR a možná na Slovensku, ale tím si není jist, má povědomí pouze o ČR. Až teprve později evropští výrobci zjistili, že je to docela lukrativní záležitost, přestavby drážních vozidel, což se netýká jenom tramvají, ale i železničních vozů a hnacích drážních vozidel. Takže až v posledních 4, 5 letech (cca od r. 2013) skutečně dochází k mohutným zájmům o tyto rekonstrukce a trhy nabízí nejenom od výrobců domácích, ale i zahraničních, přičemž svědek se domnívá, že byl pouze jeden, možná dva, schopní výrobci, kteří rekonstruovali tramvaje T3 na území ČR, a to byl PRAGOIMEX společně s Krnovskými opravnami a strojírnami a v jednom, nebo ve dvou případech do toho vstoupila i PARS NOVA Šumperk, která se ovšem vrhla na rekonstrukci jiných typů tramvají, a to zejména KT8, které ale vůbec nebyly určeny pro Dopravní podnik Ostrava, ale spíše pro Brno a Prahu. Standardní výrobci kolejových vozidel chtěli vyrábět vozidla nová a nikoli rekonstruovat stará. V rámci svého znaleckého zkoumání nezjišťoval, za kolik pořizoval Dopravní podnik Ostrava tramvaje před touto zakázkou, protože byl pověřen zadáním pouze na Vario LFR.E, a proto ho zajímala cena typově obdobných tramvají, které jezdily v jiných městech republiky, což se dalo zjistit z veřejných zdrojů z věstníku. Svědek také konstatoval, že bez schválení Drážního úřadu v Praze nelze kolejová vozidla ani vyrábět, ani prodávat, ani provozovat. Znalec dále poukázal na specifika provozu v Ostravě, která je sice rovinatá, nicméně v Ostravě jsou velké vzdálenosti od středu města do krajních částí, takže v podstatě ta tramvaj se chová jako drážní vozidlo a najede desítky km na jednu linku. Pokud mu byl předestřen rozdíl mezi cenou tramvaje pro Olomouc za 15 980 000 Kč a pro Ostravu přes 18 000 000 Kč, tak se domnívá, že rozdíl je kryt technickými parametry. Pokud namátkou vezme třeba komponent v podvozku hnacích ústrojí, trakční motor spojený s převodovkou, který pohání dvojkola, pokud se zvýší třeba výkon jednoho ze dvou nebo ze čtyř trakčních motorů o 100 W, tak už to znamená vyšší pořizovací cenu o 250 000 Kč, protože vozidla mají nesmírně vysokou pořizovací cenu. Takže rozdíl milionu až dvou mezi tramvajemi jej nezaskočí. Znalec také poukázal na to, že stejné tramvaje vyrobené ve stejnou dobu mají stejnou cenu, ale záleží i na úspěchu obchodníka, který dokáže navýšit cenu a druhá strana s tím souhlasí. Poukázal i na možné rozdíly hodinových mezd zaměstnanců, kteří tramvaje kompletují, které se mohou podle místa kompletace lišit. Dále pak znalec poukázal na skutečnost, že bývá pravidlem, že rekonstrukce a modernizace tramvají uspoří zhruba třetinu nákladů oproti pořízení tramvaje nové. K dotazu obhájce pak znalec připustil, že požadavek na stoupání 70 promile je odpovídající, teprve nedávno zjistil, že v Ostravě Hulvákách je poměrně strmé stoupání, takže tato tramvaj odpovídá místnímu stavu trati a perimetrům. Rovněž požadavek na tažení nebo tlačení neschopných vozidel je z hlediska tramvajového provozu oprávněný.

395. **I v případě tohoto znaleckého posudku, který měl snahu vysvětlit rozdíly v cenách tramvají stejného typu mezi jednotlivými městy jejich jiným technickým provedením, byl jeho závěr překonán později zjištěnými důkazy, a to smlouvami o prodeji tramvají ev. č. 1335, 1336 a 1337 mezi Dopravním podnikem Ostrava a PRAGOIMEXem, z nichž vyplývá cca 3 milionový cenový rozdíl, jehož součástí byla i částka 800 000 Kč pro spol. Business Advisor. Nicméně tento listinný materiál spolu s výslechem svědka soud považuje za lépe a správněji zpracovaný, než byl posudek Dopravní fakulty Jana Pernera, Univerzity Pardubice, neboť k otázce možných dodavatelů rekonstruovaných tramvají přistoupil komplexněji a nekonstatoval, že v podstatě všichni výrobci tramvají mohli takovou tramvaj vyrobit, ale posoudil otázku existence užitného vzoru, zájem výrobců o tyto rekonstrukce,**

a i posouzení kapacit a výrobních možností jednotlivých výrobců. Jeho závěr o tom, že jediným reálně možným dodavatelem byla spol. PRAGOIMEX, pak soud považuje za zcela správný, a to i s ohledem na malosériovost jednotlivých zakázek, pro které by se jednotlivě nevyplatilo novou tramvaj vyvíjet a nechat homologovat. Tento znalecký posudek je tedy hodnocen jednoznačně v neprospěch obžalovaných, neboť si byli vědomi, že PRAGOIMEX nebude mít ve výběrovém řízení žádnou konkurenci, což lze přičítat zejména k tíži obžalovaným zaměstnaným v PRAGOIMEXu, tedy Ing. K. a Ing. H., kteří ostatně také věděli, že žádný jiný soutěžitel na trhu nezvolil rychlou cestu nákupu užitného vzoru od spol. PRAGOIMEX, a že se tedy konkurence v dané zakázce bát nemusí. S ohledem na dlouhodobost spolupráce mezi PRAGOIMEX a Dopravním podnikem Ostrava, která se datovala nejméně od r. 2004, pak muselo být všem zúčastněným zřejmé, že nikdo jiný se do veřejné zakázky nepřihlásí, a nebyl tedy jakýkoli důvod pro uzavírání smlouvy mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor.

396. V trestním řízení byl k důkazu rovněž odborný posudek k obnově vozového parku 1 ks nové velkokapacitní nízkopodlažní tramvaje pro Dopravní podnik Ostrava a.s. (č. l. 13356-13367/sv. 44), který byl k důkazu proveden dne 17. 9. 2018 (č. l. 21839v/sv. 71 – č. l. 291v zvláštního svazku), přičemž tento posudek byl zpracován na základě žádosti Regionální rady regionu soudržnosti Moravskoslezsko. Znalec Ing. Ondřej Trešl, který posudek zpracovával, pak dospěl k závěru, že výběrové řízení vycházelo z oprávněných požadavků zadavatele a nelze je označit za diskriminující nebo vylučující. Šířku skříně musí v případě zájmu o proniknutí na trh s tramvajemi v ČR přizpůsobit všichni zahraniční výrobci. Šířka musí odpovídat platným normativním ustanovením, které vycházejí ze světově nejrozšířenější typové řady tramvají „T ČKD Tatra“ a nemohou být ve srovnání s ostatními tramvajovými provozy považována za výrazně prostorově omezující nebo jinak výjimečná. Požadavek na pohon všech kol je dán zejména výškovou členitostí tramvajových tratí v českých městech, kdy je potřeba zaručit provozní spolehlivost i při mimořádných situacích, jako je např. odsunutí nebo odtažení vadného vozidla na maximálním podélném sklonu. Z technického hlediska není u modulárních vozidel doplnění pohonu všech náprav problém, projeví se hlavně v ceně za vozidlo a při provozu pak ve spotřebě elektrické energie. Lze konstatovat, že po negativních zkušenostech provozovatelů s vozidly s neotočnými podvozky, poptávka po vozidlech s plně otočnými podvozky s klasickými nápravami dvojkolými opět postupně roste a výrobci se přizpůsobují. První takovouto vlaštovkou byla vozidla Flexity Clasic pro Drážďany a Lipsko od výrobce Bombardier Transportation. Klíčovým problémem však zůstává proces schválení vozidla pro provoz v ČR, v případě poptávání pouhého 1 ks tramvaje nelze očekávat, že výrobci budou mít zájem podstoupit náročný schvalovací proces, jehož cena by je mohla ze soutěže diskvalifikovat. Cenu 41 900 000 Kč za kompletní novou tramvaj délky cca 30 m lze označit jako přiměřenou. Vozy typu 13T a 14T od Škody Plzeň, kterých bylo ve stejném období vyrobeno téměř 90 ks s pouhými třemi podvozky, stály přibližně 60 milionů za kus. Kromě sdružení TV Team, jehož členem je i PRAGOIMEX, byl schopen podmínky výběrového řízení v krátké době splnit ještě minimálně jeden další výrobce kolejových vozidel, u ostatních by pravděpodobně doba přípravy vyžadovala určitý čas, avšak vyhovět limitujícím podmínkám výběrového řízení (pouze 40 % plochy podlahy nízké a přitom plně otočné podvozky s klasickými nápravami) by nepředstavovalo podstatný technický problém.

397. Dále Fakulta dopravní, Ústav dopravních systémů ČVUT v Praze, zpracovávala posudek k dodávkám tramvají T3, a dospěla k závěru, že pokud je zadání výběrového řízení rekonstrukce stávající tramvaje T3 na částečně nízkopodlažní sólo vozidlo, lze očekávat využití již schválené vozové skříně typu VAR CB3 LF z produkce KOS Krnov. Využití jiných výrobků by samozřejmě bylo možné, je však nutné, aby tyto byly schváleny jako změna stávající tramvaje T3 proti původnímu typu, jinak by takovouto tramvaj nebylo možno připustit do provozu s cestujícími. Jelikož proces rekonstrukcí krátkých 15 m tramvají na částečně nízkopodlažní trvá již přes 10 let, je možné konstatovat, že v případě seriózního zájmu jiných dodavatelů mohly být již pro

rekonstrukce schváleny i jiné vozidlové skříně. Kromě spol. PRAGOIMEX se v ČR komplexními modernizacemi tramvají s výměnou vozových skříní zabývá PARS NOVA Šumperk, nebo Datatechnic Plus Třemošná u Plzně a ti mohli podat své nabídky rovněž. Neučinili tak pravděpodobně zejména z důvodů geografických. Z Krnova je to blíže přímo do Ostravy-Martinova, kde sídlí spol. Ekova, tradiční osvědčený obchodní partner PRAGOIMEXu, který je navíc z historických důvodů přímo napojen na kolejovou síť DPO. Přeprava tramvajových vozových skříní se obvykle realizuje po silnici jako nadměrný náklad a její cena se do pořizovací ceny vozidla poměrně značně promítá. Podmínky výběrového řízení vycházely z oprávněných požadavků zadavatele a nelze je označit za předem diskriminující nebo vylučující. Minimálně v případě dvou konkurentů výše uvedených lze doložit provedení rekonstrukcí tramvajových vozidel pro český trh na základě dodávky náhradních dílů z KOS Krnov. Klíčovým problémem zůstává schválení rekonstruovaného vozidla pro provoz v ČR. V případě produkce cca 15 ks vozových skříní za rok nelze očekávat, že výrobci budou mít zájem podstoupit náročný schvalovací proces poměrně složitého výrobku, jehož cena by je nakonec mohla ze soutěže diskvalifikovat. Cenu 18 900 000 za kompletní novou tramvaj délky cca 15 m s přibližně 40 % podílem nízké podlahy lze označit jako přiměřenou, přičemž kromě spol. PRAGOIMEX byli podmínky výběrového řízení schopni splnit minimálně dva další výrobci nebo opravci kolejových vozidel.

398. Zpracovatel těchto odborných posudků Ing. Ondřej Trešl pak byl vyslechnut jako svědek dne 17. 9. 2018 (č. l. 21839/sv. 71 – č. l. 291 zvláštního svazku), kdy konstatoval, že zadávací podmínky pro výběrová řízení vycházejí z dlouhodobých zvyklostí a z norem platných přibližně od r. 1976, kdy to byly právě tramvaje typu T z ČKD Praha, které normy v podstatě tvořily. Znalec pak uvedl, že minimálně výrobce PARS NOVA se zabýval rekonstrukcemi tramvají T3 na článkové tramvaje. Tato rekonstrukce se objevila v Plzni a poté v zemích bývalého Sovětského svazu. PARS NOVA se pak zabývala rekonstrukcemi kloubových tramvají K2 s vloženými nízkopodlažními články, včetně tramvaje KT8, takže tramvaje T3 mohly rekonstruovat ještě KOS Krnov a PARS NOVA (pozn. soudu: KOS Krnov byl ve výrobní alianci TV Team společně s PRAGOIMEXem a neměl tedy důvod PRAGOIMEXu, který byl pouze inženýrskou společností, vůbec konkurovat, a navíc postupně se stal mateřskou společností PRAGOIMEXu). Znalec pak poukázal na výrobní závod SIEMENSu ve Zličíně, Bombardieru v České Lípě, nicméně připustil, že čím větší výrobce, tím má větší zájem o sériovost své výroby a proražení na nějaký trh, a nedokázal specifikovat, při jaké sérii se vyplatí velkému výrobci vyvinout a nechat homologovat kolejové vozidlo. Následně uvedl, že pokud zmiňovat jako renovátora tramvají spol. Datatechnic Plus z Třemošné, pak Datatechnic dělal pouze elektrovýzbroj bez pohonných součástí, skříně pro tato vozidla dodával vždy KOS Krnov. Následně pak připustil, že PARS NOVA ani Datatechnic částečně nízkopodlažní krátkou tramvaj homologovanou neměli, přičemž možnou cestou bylo částečně nízkopodlažní kostru tramvaje koupit.

399. Pokud jde o nízkopodlažní velkokapacitní obousměrné tramvaje, tak pokud posuzoval zadávací podmínky, tak k datu dodání tramvaje schválené pro provoz v ČR byla tramvaj KT8D5N z ČKD Tatra *(pozn. soudu: již neexistující výrobce)*, dále tramvaje Vario *(pozn. soudu: PRAGOIMEX)* a dále se domnívá, že Škoda Transportation. Pokud mu bylo předestřeno, že Škoda Transportation dodala první tramvaj do Bratislavy v r. 2014 a předmětná zakázka byla z r. 2010 a dodání v r. 2011, tak v tomto případě běžela homologace a připravovala se. Tramvaj Škody Transportation však fyzicky existovala *(pozn. soudu: Zde se opět naráží na problém potencionality, když potenciálních výrobců tramvají je mnoho, přihlásil se mohou všichni, ale zájem o dodání 1 ks specifické tramvaje však nikdo jiný než PRAGOIMEX, který má danou tramvaj vyprojektovanou a schválenou, nemá.)* Pokud jde o zadávací podmínky u nízkopodlažní obousměrné tramvaje, která měla být dlouhá maximálně 31 m, kdežto tramvaj Škody Transportation byla dlouhá 32,52 m, znalec uvedl, že je to otázka spřáhel a je běžným postupem, že vozidlo lze o metr upravit. Záleží např. na tom, zda jsou spřáhla zakrytá a metr je opravdu jen hra s čísly. Např. nahrazení pevného spřáhla spřáhlem skládacím neznamená zásadní problém ani pro homologaci. Pokud se týkalo tramvaje KT8D5N ČKD Tatra, která se v letech

2008-2011 nevyráběla, tak Siemens v konkurzní podstatě koupil kompletní technickou dokumentaci a deklaroval, že měl zájem vyrábět vozidlo RT6 pro Manilu, které byly s tramvajemi KT8 technicky příbuzné. Pokud mu bylo státním zástupcem předestřeno, že tramvaj KT8D5N má střední nízkopodlažní článek, tedy mezi 10 a 20 % nízkopodlažnosti a zadávací dokumentace požadovala 45 % a vozidlo by tedy muselo mít nízkopodlažní i krajní články, tak do té tabulky tramvaj uvedl proto, že se to blíží splnění, protože v kontextu toho, co tehdy Dopravní podnik Ostrava nakupoval, tak ty tramvaje Vario LF mají nízkopodlažní část v podstatě identickou, jako ty tramvaje KT8D5N, mezi podvozky se vzdálenosti otočných čipů 7,5 m, kde je vložena nízkopodlažní část. Dále pak svědek zmínil možnosti tramvají Flexity Classic Bombardier Transportation, které mířily do Lipska a Drážďan namísto dvouvozových souprav ČKD a polských tramvají Twist 2010, 2012 a 2014 pro Polsko a Německo. Pokud se podívá na tyto tramvaje a vezme zadávací podmínky Dopravního podniku Ostrava, tak z tramvají, které tam vidí, se v r. 2010 mohly účastnit veřejné zakázky téměř všichni výrobci, ale neví, proč ti výrobci ten schvalovací proces nezahájili včas, když věděli, že schválení je náročný proces, a když se chtěli dostat na nějaký trh, tak je to potřeba provést, ale nikdo to neudělal. Dále k dotazu předsedy senátu svědek uvedl, že když se srovná současné výběrové řízení na tramvaje Stadler do Ostravy a tehdejší malé série 8, 10 a 15 vozidel, nebo dokonce 1 tramvaje, tak se domnívá, že výrobci neměli motivaci při těchto malých sériích, které jdou do výběrového řízení, podstoupit ten schvalovací proces, což je ekonomicky zdůvodnitelné, neboť ekonomické důvody jsou zřejmé. Velkým výrobců zřejmě nestálo za to hlásit se do těch výběrových řízení na nízké série. Teprve nyní, když se poptávají větší série, tak pronikají na trh zahraniční společnosti. Současně to byla otázka zapojení dílen dopravních podniků, dopravní podniky většinou historicky mají vlastní dílny, takže pro ně bylo výhodné zaměstnat vlastní zaměstnance a tím pádem uspořit náklady. Může být problém s dílenským zpracováním vozidel dodávaných zvenčí a velmi často zaznívá názor „že sami bychom si to udělali líp“, a efektivnější se tedy jevilo koupit si stavebnici z náhradních dílů a zkompletovat si to vlastními silami.

400. **Rovněž v Ústavu dopravních systémů Fakulty dopravní ČVUT tedy dospěli k závěru, že zadávací řízení i cena poptávaných tramvají, které byly nakonec dodány, jsou obvyklé. Nicméně i v tomto případě znalci hodnotili spíše potencialitu, nikoli reálné možnosti výrobců při dodávkách tramvajových vozidel v malých sériích. Nicméně i z tohoto znaleckého posudku a výslechu svědka Ondřeje T. vyplynulo, že jediným dodavatelem, který schválené tramvaje měl, byl PRAGOIMEX a u ostatních výrobců šlo spíše o technickou možnost takovou tramvaj vyvinout a vyrobit a nechal homologovat, a je tak zřejmé, že PRAGOIMEX se případné konkurence jiných výrobců tramvají bát nemusel, a tedy jeho obavy, deklarované obžalovanými, z případného neúspěchu ve vyhlášených veřejných zakázkách byly zcela liché**.

401. Soud dále jako listinný důkaz dne 18. 3. 2019 předložil odborné vyjádření Bc. Libora H., šéfredaktora odborného časopisu Československý dopravák (č. l. 22368/sv. 73 – č. l. 318i verte zvláštního svazku – č. l. 12899-12910/sv. 43) a zpracovatele tohoto odborného vyjádření Bc. Libora H. vyslechl mimo hlavní líčení dne 7. 1. 2019 (č. l. 21987/sv. 71 – č. l. 312v zvláštního svazku), kterážto výpověď byla následně za souhlasu stran přečtena dne 18. 3. 2019 (č. l. 22355/sv. 73 – č. l. 318d zvláštního svazku). Z tohoto odborného vyjádření a výpovědi svědka pak vyplynulo, že rekonstrukce tramvají je nutno vnímat jako novostavby vozidel, neboť z původních tramvají T3 jsou používány při stavbě vozidel pouze dílčí komponenty, především kolébky podvozků (tedy pouze části podvozků nikoli celek), dále převodovky a brzdiče. Vozová skříň, elektrická výzbroj i podvozky typu komfort, vyjma kolébky, bzrdičů a převodovek, jsou zcela nové. Praxe, kdy lze využívat průkazy způsobilosti starších tramvají pro uplatnění na tzv. rekonstrukce, jsou ve skutečnosti až na dílčí a zaměnitelné součásti novostavbou, je v evropském měřítku zcela výjimečná.

402. K rekonstrukcím tramvají T3 pak Bc. H. uvedl, že v době, kdy bylo výběrové řízení vypsáno, neexistoval na evropském trhu jiný výrobce, který by podobné rekonstrukce tramvají realizoval. U první dodávky 15 tramvají pak doba mezi předpokládaným datem uzavření soutěže, tj. říjen 2009, a dodávkou prvního vozidla (únor 2010) byla extrémně krátká. V případě druhé dodávky již 9měsíční lhůta byla příznivější. Nicméně byla požadována taková vozidla, která jsou již schválena pro provoz v ČR. Vezme-li se v úvahu reálná doba výroby vozidel a schvalovací proces, musel by potenciální jiný uchazeč v době probíhající soutěže již mít podobný typ k dispozici, nebo alespoň ve výrobě, aby bylo možné zkoušky stihnout. Drážní úřad nemá stanoveno, jaký bude rozsah jednotlivých zkoušek, přičemž ke každému výrobci lze přistupovat individuálně, a to představuje pro potenciální uchazeče při krátké době na zhotovení zakázky riziko. Lze příkladmo uvést, že zkušební proces tramvaje EVO2 od PRAGOIMEXu v Liberci zabral zhruba ¾roku, od září 2012 do června 2013, a také schvalovací proces typu Vario LF, tj. nízkopodlažní vozové skříně určené pro tento typ modernizací, trval v r. 2005 déle než 4 měsíce. Zadávací podmínky byly stanoveny tak, že teoreticky umožňovaly účastnit se blíže neurčenému počtu potenciálních dodavatelů, jako problém lze vnímat krátké lhůty a skutečnost, že veškeré stanovené podmínky plnila spol. PRAGOIMEX se stávajícím produktem Vario LF, případně Vario LFR.E, a PRAGOIMEX byl tedy jediný na trhu, kdo plnil beze zbytku veškeré parametry vypsané soutěže. Pokud jde o dodání vysokokapacitní nízkopodlažní obousměrné tramvaje, tak u tramvají délky okolo 30 m jde o na trhu nejrozšířenější model. V nabídce mají takový typ všichni významní evropští výrobci, a to jak v jednosměrném, tak i v obousměrném provedení. Liší se však zásadně koncepce podvozku, řešení podhonu a podíl nízké nápravy. Přestože vysokokapacitní tramvaje jsou nejrozšířenějším typem, v době vypsání výběrového řízení (únor 2010) nebyl na trhu jiný výrobce, který by nabízel řešení, jež by odpovídalo poptávané technické specifikaci ze strany DPO, s výjimkou firmy PRAGOIMEX, která nabízela odvozenou variantu modelu Vario LF v tříčlánkovém provedení a v obousměrné variantě (typ Vario LF3/2). Jedná se o koncepci stejnou jako Vario LF s tím, že jde výhradně o novostavbu, tedy včetně kolébek podvozku, brzdičů a převodovek. Výběrové řízení však striktně umožňovalo pouze řešení s tzv. plně otočnými podvozky. Nebyla připuštěna jiná řešení, která mají podobné dynamické účinky na trať (zejména spojení nápravní ceny či nucené/dynamické natáčení podvozku užívané jinými evropskými výrobci). Zároveň musela být splněna podmínka, že všechny podvozky musí být hnací, ačkoli provozní parametry ostravské tramvajové sítě toto nutně nevyžadují. Obě podmínky mohla vedle firmy PRAGOIMEX splnit v dané době ještě spol. Inekon Group, která již měla patentované řešení svých plně otočných podvozků, umožňujících 100 % adhezi. Tento potenciální dodavatel ale neplnil podmínku v kvalifikačních předpokladech, která nařizovala, že uchazeč musel v posledních třech letech vyrobit minimálně 1 tramvaj s minimální obsaditelností 220 osob při 8 osobách na m² a navíc vyrobit 5 nových tramvají jakéhokoli typu. Firma PRAGOIMEX obě tyto podmínky splňovala, neboť odhlédne-li se od rekonstrukcí, vyrobila podle dostupných materiálů v požadovaném období v letech 2006-2008 celkem 7 tramvají, které byly vykazovány oficiálně jako nová vozidla, nikoli rekonstrukce, z nichž 3 odpovídaly specifikaci velkokapacitního vozu dle zadávací dokumentace. Spol. Inekon by podmínku nesplnila ani v případě, že by bylo počítáno s lety 2007-2009, což zadávací dokumentace připouštěla. Obecné požadavky zahrnovaly mj. údaj o maximální délce vozidla 31 m, i když délky zastávek v Ostravě umožňují provoz i delších vozidel (max. 33 m). Vůz Vario LF3/2 dosahuje délky 30 m a 10 cm, řada produktů jiných výrobců je zpravidla delší. Tramvaj Škoda T15 dosahuje délky 31,4 m, polská tramvaj Pesa Twist 32 m. Minimální podíl nízké podlahy vozidla byl stanoven na pouhých 45 % (Vario LF3/2 má 50 %), řešení s případně větším podílem nízké podlahy nebyla v rámci bodovacího hodnocení nijak zvýhodňována, jak je tomu obvykle v jiných zemích. Podobně, jako v případě rekonstruovaných tramvají, byly v rámci konstrukce vozidla připuštěny pouze nerezové plechy nebo plastické hmoty, nikoli další materiály s obdobným antikorozním účinkem. Minimální průměr nových kol byl stanoven na 590 mm, avšak větší průměr kol byl v rámci hodnocení nabídky zvýhodňován. S ohledem na to, že tramvaje celé řady Vario LF staví na koncepci tramvají ČKD, resp. PCC,

používají podobné řešení podvozku, které je nutné v interiéru překonávat dvěma schody, přičemž průměr nových kol je 700 mm, což je de facto maximum v tramvajovém provozu. Zvýhodňováno tedy bylo fakticky řešení, které přináší menší nízkopodlažnou plochu a větší stupňovitost interiéru (více schodů), což je řešení, které žádný evropský výrobce v dané době nenabízel, a v současné době je možné se s ním vedle ČR setkat pouze na Ukrajině. Přes tyto údaje lze říci, že podmínky výběrového řízení obecně nelze jednoznačně hodnotit jako omezující pro některého jiného uchazeče, ačkoli kritéria na reference, které se u rekonstruovaných tramvají neobjevovaly, prakticky znemožňovaly účast firmy Inekon Group, jejíž řešení vozidla Superior, případně Superior Plus, by mohlo zadávacím podmínkám především v otázce otočných podvozků vyhovět. Stejně jako v případě rekonstrukcí, lze výběrové řízení označit jako maximálně vhodné pro uchazeče, který v dané době měl podobný produkt (Vario LF3/2) jako jediný na trhu, neboť naprosto beze zbytku splnil všechny parametry soutěže. U všech tří výběrových řízení z let 2009-2010 lze konstatovat, že s ohledem na specifikaci podmínek, stanovených dodacích lhůt a v případě vysokokapacitní tramvaje i referencí, nebylo reálně možné, aby se přihlásil jiný uchazeč, který by byl schopen vozidla včas dodat. Vyjma vítězné firmy PRAGOIMEX. Poptávaná řešení byla v základních parametrech vždy mírnější než řešení, které spol. PRAGOIMEX v dané době na trhu nabízela. Nebo přesně odpovídala řešení, které na vozidlech Vario LF se v dané době uplatňovalo. Pokud jde o srovnání cen vozidel Bc. H. uvedl, že rozdíly v cenách jsou dány nejen odlišnými koncepcemi technického řešení, ale také vnitřní výbavou, včetně zdánlivých banalit, jako jsou informační systémy, či délkami záručního a pozáručního servisu. Bc. H. pak dospěl k závěru, že porovnatelná je pouze dodávka tramvají pro Dopravní podnik města Olomouc z let 2008-2012, kdy Olomouc zaplatila za vozidlo typu Vario LFR.E v r. 2008 14 143 000 Kč bez DPH, v r. 2009 pak 13 661 500 Kč (cena uvedena bez DPH). Dopravní podnik Ostrava kupoval prakticky identická vozidla za cenu 18 626 666 Kč, resp. 19 340 000 Kč bez DPH v r. 2010. Rozdíl tedy činil 4 483 666 Kč a maximálně 5 678 000 Kč. Podle jeho názoru pak rozdíl mezi jednotlivými tramvajemi tak, jak byly popsány PRAGOIMEXem v dopisu adresovaném PhDr. Evženu M. z Ministerstva finanční ze dne 16. 9. 2014, milionové rozdíly v ceně nevysvětlují (podrobně viz č. l. 12891v-12892/sv. 43), (*pozn. soudu: tomuto závěru pak přibližně odpovídá prodejní cena vozidel ev. č. 1335-1337, která PRAGOIMEX od dopravního podniku již po rekonstrukci koupil za částky 15 250 000 Kč, resp. 15 550 000 Kč, přičemž zpět je zakoupil za 18 540 000 Kč.)*. Bc. H. pak dospěl k závěru, že do Ostravy a do Olomouce byla ve sledovaném období dodána prakticky identická vozidla, která se lišila pouze v detailech. Z dostupných materiálů pak nebylo zřejmé, čím bylo navýšení částky mezi olomouckými tramvajemi a ostravskými tramvajemi způsobeno. Pro velkokapacitní tramvaje Vario LF3/2 pak neexistují srovnatelné údaje Při svém výslechu pak svědek uvedl, že se domnívá, že může takové odborné vyjádření zpracovat, neboť je šéfredaktorem odborného časopisu, největšího v ČR na Slovensku, týkajícího se veřejné dopravy. Mimoto v r. 2014 také působil v dopravním podniku jako externista při vypisování nového tendru na tramvaje.

403. Má vystudovanou němčinu a jeho druhým oborem je logistika. Ke kolejovým vozidlům ve veřejné dopravě se dostal skrze ten časopis, od dětství to měl jako koníček, začal se tomu věnovat a už mu to zůstalo. Dá se říci, že odbornost je z čistě jeho zájmu, pokud se nepočítá studium logistiky, kde byla fyzika, matematika a další obory. Neví přesně, jak se k němu policie dostala, nicméně žádné neformální doporučení, jak mají odborná vyjádření vyznít, mu policie nedala. Pokud jde o srovnání mezi cenami Dopravního podniku Olomouc a Dopravního podniku Ostrava, tak toto srovnání usnadnil sám výrobce, protože on provedl srovnání na základě dopisu, který výrobce tramvají poskytl Ministerstvu financí. On rozebral pouze jednotlivé body s tím, že u některých z nich uvedl, že podle jeho názoru nemohou mít vůbec vliv na cenu, zejména šlo o bod týkající se stavu přistavených vozidel, protože ten v tomto případě nehraje žádnou roli vzhledem k tomu, že se jedná o novostavbu, a u ostatních bodů se snažil vyčíslit nějakým způsobem ten cenový rozdíl, který mohl nastat. Nicméně výrobci s ohledem na obchodní tajemství nebyli ochotni tyto informace poskytnout oficiální cestou, takže mu to buď řekli, ale s tím, že to není informace oficiální, že jen pro jeho potřebu, aby měl nějakou představu, a na základě toho byly stanoveny

odhady cenových rozdílů. Ve výsledku to vyšlo, že cenový rozdíl by byl mezi ostravskou a olomouckou verzí asi 120 000 Kč. Svědek pak potvrdil, že spolupráce mezi dopravním podnikem a PRAGOIMEXem a.s. začala někdy kolem r. 2006, nebo ještě dříve, v ústředních dílnách docházelo k montáži tramvají jak pro Dopravní podnik Ostrava, tak pro externí zákazníky. Tato spolupráce byla do r. 2013 na stejné bázi, kdy do dopravního podniku byly doručovány náhradní vozové skříně a další díly a v Martinově pak docházelo k finální montáži těchto vozidel. V době, kdy byl v dopravním podniku, věděl, za jakou cenu ty tramvaje pořizoval dopravní podnik sám a jakou měli účetní hodnotu, nicméně na tuto částku zapomněl. V rámci odborného vyjádření nebylo jeho úkolem zkoumat ceny tramvají z let 2006-2008 a porovnávat je. Svědek pak připustil, že technické zkušenosti z oboru konstrukcí tramvají nemá.

404. Dále pak svědek připustil, že v časopise, který jako šéfredaktor vede, inzerovaly společnosti Stadler a Škoda Transportation, spol. PRAGOIMEX mu to nabízela někdy v r. 2015 s tím, že toto odmítl do doby ukončení tohoto vyšetřování. Také připustil, že časopis Československý dopravák vlastní jeho spol. MH Development s.r.o., kde je jednatelem i společníkem, tedy i vlastníkem. Ročně napíše do tohoto časopisu zhruba 500 stran, v zahraničí mu publikovali 1 článek v nějakém anglickém časopise, na jehož název si nevzpomene. Dále se vyjádřil k tomu, že jsou založena dvě vyjádření, jedno z 30. 10. 2014 a z 20. 3. 2015, tak vyjádření z 30. 10. 2014 nepovažoval za definitivní. Byl požádán policií, aby toto vyjádření vypracoval. Vzhledem k tomu, že byl požádán, aby to zpracoval do konce října, tak odevzdal vyjádření v tomto termínu a dopracoval to potom v definitivní verzi do konce března, kterou považoval za definitivní. Sám tu verzi z 30. 10. 2014 ani nemá k dispozici, neboť definitivní vyjádření zpracoval z tohoto dokumentu. Pokud pak byl dotázán obhájcem na svou účast ve výběrovém řízení na ředitele dopravního podniku, uvedl, že se jednalo o vtip. Tehdy se setkali s p. K., předsedou dozorčí rady, na muzejní noci, kde se bavili o tom, že se vypisuje místo na pozici předsedy představenstva dopravního podniku, nového ředitele, a K. mu říkal, že to má zkusit, tak říkal, že to mohou nějakým způsobem realizovat, že tam napíše ty požadavky. Poslal tedy požadované dokumenty, ale nebyl ani pozván do výběrového řízení. Vtip spočíval v tom, že to prostě zkusili. Věděl, že nemá šanci, ani nesplňoval všechny požadavky. Kdyby ho pozvali, aspoň by měl životní zkušenost z toho, jak fungují výběrová řízení na tyto pozice. Pokud v odborném vyjádření uvedl, že pokud se vyjadřoval k ceně komponent tramvají, a hodnotil to podle svých zkušeností, tak ty zkušenosti získal při tvorbě článku, při jednáních s jednotlivými výrobci, protože zajišťuje i obchodní činnost v rámci toho, setkává se s obchodními partnery a kontaktoval výrobce těch komponentů a dotazoval se na to, co uvádí v odborného vyjádření. Oni však nechtěli specifikovat konkrétní částky. Jednání s těmi dodavateli se zúčastňoval z toho titulu, že zajišťuje obchodní činnost i v rámci časopisu, tzn., obstarává do tohoto časopisu inzerci a obstarává články týkající se právě třeba těchto komponentů. Při této obchodní činnosti se také zabývá cenami komponentů tramvají. Připustil, že z jeho odborného vyjádření nelze skutečnost, že informace získával i z jiných zdrojů, zjistit, nebyl poučen policií o tom, jestli sám může obstarávat důkazy nebo je musí dostat od policie. Ví, že se snažil kontaktovat Drážní úřad v nějaké otázce, která mu vyvstala. Drážní úřad ho odmítl a teprve následně zajistil toto vyjádření přes policii. Ale oni mu neřekli, že by sám nesměl tyto podklady vyžadovat. Dále uvedl, že pokud jde o inzerci PRAGOIMEXu, tak ví, že PRAGOIMEXu nabízel reklamu, ale nakonec k tomu nedošlo. Ví, že PRAGOIMEX několik zpátky inzeroval v časopise Městská doprava.

405. **Pokud jde o hodnocení odborného vyjádření Bc. Libora H., soud po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že toto odborné vyjádření je potřeba připustit, byť obhajoba vznášela námitky jednak k odbornosti Bc. H., tak i k jeho případné podjatosti spočívající jednak v členství v pracovní komisi pro výběr nových tramvají, nicméně byť možná Bc. H. neměl hluboké technické znalosti, v daném případě je nutno konstatovat, že se Bc. H. stal jeho koníček povoláním, přičemž jeho prakticky získané zkušenosti při zpracovávání článků pro časopis, jsou právě takového charakteru, které jsou pro zpracování odborného vyjádření vhodné, a které např. znalci dopravních ústavů z vysokých škol pominuli. Rovněž**

Bc. H. připustil teoretickou možnost účasti všech výrobců tramvají na evropském kontinentě, nicméně poukázal na skutečnost, že všechny parametry výběrového řízení z těchto výrobců plnil právě a jen PRAGOIMEX. Ostatní výrobci by museli takové tramvaje vyvinout, což byl nákladný a zdlouhavý proces. Poukázal i na skutečnost, že podle jeho názoru u nízkopodlažní obousměrné tramvaje byl reálný konkurent, tedy Inekon Group, diskvalifikován díky kvalifikačním kritériím a poukázal i na skutečnost, že výběrová řízení na rekonstrukci krátkých tramvají tato kvalifikační kritéria neměla. Čímž poukázal na skutečnost, že dopravní podnik si mohl být vědom toho, že Inekon Group by nízkopodlažní obousměrné vozidlo mohl dodat, a proto tzv. reference upravil tak, aby je Inekon Group nesplnila a jediným dodavatelem mohl být PRAGOIMEX, kdy soud znovu připomíná, že šlo o výběrové řízení na jednu jedinou tramvaj, a žádnému z výrobců by se tedy úprava technické dokumentace, kterou naznačovali ostatní znalci, nevyplatila. Rovněž pokud jde o hodnocení rozdílu v cenách, tak byť znalec dospěl pouze k cenovému rozdílu ve výši cca 141 000 Kč, lze připustit jeho nedostatečnou orientaci v cenách jednotlivých náhradních dílů, nicméně skutečnost, že cena vozidla byla vyšší, než jaká je doložena, jak bylo ostatně výše zmíněno, cenou za prodej vozidel č. 1335, 1336 a 1337, která PRAGOIMEX koupil za 15 250 000 Kč, resp. 15 550 000 Kč, aby je obratem prodal dopravnímu podniku za 18 540 000 Kč (vše bez DPH). Nicméně i u tohoto prodeje je nutno poznamenat, že v této ceně 15 250 000 Kč, resp. 15 550 000 Kč již může být zahrnut i přiměřený zisk dopravního podniku, který při stavbě tramvají ze stavebnic samozřejmě do ceny tramvaje účtován nebyl. Pokud tedy do té ceny byl účtován i zisk, může odpovídat i odhad Bc. Libora H. o cenových rozdílech mezi jednotlivými tramvajemi. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že porovnání cen nebylo pro rozhodnutí o vině dále podstatné, kdy soud své rozhodnutí staví právě na ceně tramvají č. 1335-1337, nebylo nutno tuto otázku dále objasňovat. Z odborného vyjádření a výpovědi svědka B. Libora H. tedy obdobně jako z ostatních vyjádření vyplývá, že rekonstruované tramvaje i tramvaje obousměrnou nízkopodlažní mohl vyrobit kterýkoli výrobce, nicméně reálným dodavatelem byl pouze PRAGOIMEX, když podmínky výběrových řízení v době zadání splňovaly pouze výroby právě spol. PRAGOIMEX a.s. (*pozn. soudu: cenový rozdíl zachycen na č. l. 12905/sv. 43*****).**

406. Znalecký posudek Ostravské znalecké a.s. č. 1311/36/21, včetně svého dodatku č. 1 (samostatná příloha spisu označen jako příloha F– přednesen znalcem Mgr. Pavlem P. u hlavního líčení dne 26. 5. 2021 – č. l. 25053/sv. 86 – dodatek čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2021 – č. l. 2533v/sv. 87 – č. l. 566, 577v zvláštního svazku) pak dospěl k závěru, že ceny tramvají za m² u dodávek typu tramvají Vario LF, Vario LF2 a Vario LF3/2 do Dopravního podniku Ostrava, jsou o 35,2 průměru nižší, než průměrná cena za m² ostatních tramvají v ČR a Slovenské republice dodávaných ostatními dodavateli v té době. Rovněž při obsaditelnosti 5 osob na m² vycházejí tyto tramvaje o 35 % levněji, než ostatní tramvaje v ČR a SR dodávané ostatními dodavateli v té době. K dotazu pak znalec uvedl, že cena tramvaje dodaná objednateli jako vnos do rekonstruované tramvaje zohledněna není, neboť cena tramvaje byla celkem mizivá, i hodnota těch komponent byla malá, šlo o brzdiče a kola.

407. **Tento posudek však žádným způsobem nepracoval s cenami tramvají Vario LF dodávaných do jiných dopravních podniků v dané době a svým závěrem tedy potvrdil pouze výpovědi všech svědků z dopravního podniku a ostatně i obhajobu obžalovaných, že rekonstruované tramvaje byly o cca 35% levnější, než tramvaje zcela nové, kteréžto tvrzení nebylo ani soudem ani státním zástupcem zpochybňováno a bylo jedním z důvodů, proč dopravní podnik spolupracoval právě s PRAGOIMEXem, neboť za své rozpočtované prostředky mohl pořídit více přepravní plochy.**

408. Na návrh obhajoby byl dále proveden znalecký posudek České znalecké a.s. č. 5653-11-2019, který byl znalcem Dr. Ing. Vítězslavem Hálkem MBA, Ph.D., přednesen u hlavního líčení dne 15. 12. 2020 (č. l. 24111/sv. 82 – č. l. 499v zvláštního svazku – posudek řazen jako samostatná

příloha spisu k č. l. 23843, označen jako příloha G). Znalec v tomto posudku zhodnotil ekonomický vývoj spol. PRAGOIMEX v letech 2007-2018, přičemž období let 2010-2014 označil za ekonomicky nejúspěšnější období společnosti, a dospěl tak k závěru, že činnost spol. Business Advisor měla pro společnost pozitivní ekonomický vliv. Nicméně při svém výslechu znalec po menším slovním souboji připustil, že není schopen rozlišit, zda se jednalo o skutečné obchodní činnosti Business Advisor či úplatky poskytované spol. PRAGOIMEX, jimiž je také mezi ekonomickými subjekty sledováno zvýšení zisku. Znalecký posudek by tak soudem nebyl považován za relativní, pokud by sám znalec v tomto posudku nepopsal podklady a tyto nepředložil na přílohovém DVD, které mu byly poskytnuty objednatelem, tedy spol. PRAGOIMEX, a které zcela jednoznačně svědčí o tom, že smluvní dokumentace je tvořena účelově a je z velké části antidatována. Takto je třeba poukázat, že rámcová smlouva o spolupráci je uzavřena dne 7. 11. 2008 mezi HAPPY SUMMER a.s. a spol. PRAGOIMEX a je opatřena standardním kódem PRAGOIMEXu pro uzavírání smluv s č. 401CZ8052. Lze přitom předpokládat, že standardní číslo je připojeno právě při uzavření smlouvy. Přílohu za spol. HAPPY SUMMER podepisuje Jiří M. Nicméně jako doklad o spolupráci je připojen zápis o obchodním jednání ze dne 4. 8. 2008 společně s připojenou studií. Tento zápis z datem 4. 8. 2008 je podepsán Ing. Břetislavem P. a je v něm uvedeno jméno spol. Business Advisor, kterážto ještě neexistovala a Břetislav P. nebyl jejím jednatelem. Stejně tak připojený dokument o demokratické struktuře ostravského obyvatelstva je označen dnem 4. 8. 2008 s hlavičkou Business Advisor, což zřejmě vůbec znalci nevadilo, přestože tyto dokumenty studoval a přestože poznamenal, že dodatek rámcové smlouvy č. 1 z prosince 2008 reaguje na změnu názvu spol. HAPPY SUMMER na Business Advisor. Je tedy otázkou, jak znalecký posudek vůbec hodnotit z hlediska věrohodnosti znalce, když znalec pominul také skutečnost, že doklady o obchodních jednáních sice objednatelem, tedy PRAGOIMEXem doloženy byly, nicméně tato činnost Business Advisor spočívající ve zpracování různých studií tak, jak jsou v posudku označeny, nebyla vůbec honorována, a přestože posudek oceňuje úspory PRAGOIMEXu vyplývající ze zastaveného vývoje 40 metrové tramvaje cca na 111 milionů Kč, tak za tuto úsporu, přestože podle znaleckého posudku vyplývá z dodaných pokladů PRAGOMEX spol. Business Advisor ničeho nezaplatil a odměna Business Advisor byla vázána toliko na každý jednotlivý kus dodané tramvaje do dopravního podniku. Rovněž tak obchodní jednání ze dne 6. 10. 2008, tedy oficiálně den před uzavřením smlouvy mezi PRAGOMEXem a HAPPY SUMMER je opatřeno kódem smlouvy, podpisem Břetislava P. a jménem Business Advisor. Stejné chyby se pak objevují v zápise o obchodním jednání z 3. 11. 2008. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že smlouva o poradenských službách mezi D. & partneři a Business Advisor tak, jak je založena v tomto posudku, je datovaná až dne 1. 4. 2009 a je tedy nutno si položit otázku, kdo zpracovával analýzu údajně předloženou 4. 8. 2008 a jednal ve dnech 6. 10. 2008 a 3. 11. 2008. Nicméně závěr posudku, že činnosti Business Advisor měly pro PRAGOIMEX podstatný ekonomický význam, svědčí v neprospěch obžalovaných, neboť je zřejmé, že v opačném případě by Pragoimex takových tržeb a zisku nedosáhl a je rovněž zřejmé, že PRAGOIMEX mohl díky dotacím dodat do Ostravy více tramvají, než kolik si mohl dopravní podnik dovolit pořídit v případě, že by evropská dotace poskytnuta nebyla.

409. Znalec Dr. Ing. Vítězslav Hálek MBA, Ph.D., pak na žádost obhajoby zpracoval rovněž ekonomicko organizační posouzení ceny obvyklé činností/služeb dle rámcové smlouvy o spolupráci mezi spol. PRAGOIMEX a.s. a spol. Business Advisor a.s. uzavřené dne 7. 11. 2008, který byl za souhlasu stran čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2021 (č. l. 25330v/sv. 87 – č. l. 577v zvláštního svazku – posudek žurnalizován na č. l. 25075-25107/sv. 86). V tomto posudku znalec dospěl k závěru, že odměna byla sjednána jako tzv. success fee (poplatek za úspěch), přičemž dospěl k závěru, že cena obvyklá u sazeb z provize činí od 2,5 % do 50 %. Průměrná provize pak činí 13,92 % a medián 10 %. Za této situace 4 % sjednaná odměna je v obvyklé sazbě provize.

410. **Nicméně u tohoto posudku je nutno zopakovat hodnocení týkající se posudku č. 5653-11-2019, kdy znalec není schopen rozlišit, a sám to u hlavního líčení připustil, zda služba byla poskytnuta a jedná se o odměnu či o úplatek směřující od PRAGOIMEXu Business Advisor tak, jak tvrdí obžaloba, kdy soud znovu poukazuje na znalci známé listiny, které byly zcela zjevně antidatovány.**

Znalecký posudek týkající se obvyklé ceny sponzoringu, včetně marketingově ekonomického posouzení sponzorské prezentace spol. PRAGOIMEX a.s. prostřednictvím spol. PROPAG-STORM

411. Na základě návrhu spol. PRAGOIMEX byl k důkazu proveden znalecký posudek č. 391-21-2019 (samostatná příloha zaslaná obhájcem JUDr. Tomášem Sokolem k č. l 23261 spisu (označeno jako příloha H) zpracovatele Dr. Ing. Vítězslava Hálka MBA, Ph.D., přičemž znalec tento posudek přednesl u hlavního líčení dne 15. 9. 2020 (č. l. 23703/sv. 80). Stručně při tom uvedl, že v daném případě bylo oceňovaným produktem sponzorské plnění. Znalec tedy posuzoval, zda byla cena sponzorské prezentace obvyklá, nebo byla v jiném intervalu, než obvyklá, a zda mohl daňový subjekt s ohledem na své znalosti, zkušenosti a případnou nepřiměřenost toto rozpoznat. Znalec pak objasnil metodiku výpočtu, nicméně připustil, že pokud jde elektronickou reklamu na led panelech, tak neznal vteřinovou dotaci této reklamy. Znalec pak uvedl, že i sponzoring je daňově uznatelná položka, nicméně jeho přiměřenost se posuzuje ve vztahu k ekonomickým výstupům, tedy tržbě a zisku, kterými je poměřuje správce daně. Znalec pak konstatoval, že interval ceny obvyklé u této reklamy mu vyšel od 170 000 Kč do 6 000 000 Kč a pokud tedy PRAGOMIEX zaplatil 2 170 000 Kč, pak je to v rámci tohoto intervalu. Znalec pak připustil, že v tomto případě opravdu nebylo možno zkontrolovat čas, pouze v případě jednoho utkání bylo spočteno, že PRAGOIMEX se zobrazoval 16 vteřin. V ostatních třech měsících PRAGOIMEX tuto možnost neměl, byla tam pouze statická ukázka z utkání. K dotazu státního zástupce pak znalec připustil, že PRAGOIMEX ve smlouvách neměl žádný čas garantovaný.

412. **Tento posudek tedy sice formálně vyznívá ve prospěch obžalovaných, nicméně svým závěrem potvrzuje i verzi obžaloby, že daný sponzoring bylo možno pořídit 10x levněji tak, jak tvrdí svědkyně O. a K., když spodní pásmo ceny obvyklé bylo stanoveno na částku 170 000 Kč, tedy ještě níže než deklarovaný desetinásobek, a za této situace soud posudek ve prospěch obžalovaných hodnotit nemohl. Lze pak připomenout, že v daném případě šlo o předem připravený systém, který od počátku počítal s nízkými cenami, za které reklamní prostor a čas získával Vlastislav P. a s desetinásobkem ceny, za který tento stejný čas a prostor nakupovali klienti PROPAG-STORMU.**

Znalecký posudek obvyklé ceně reklamy spol. Business Advisor

413. **Na základě návrhu obhajoby pak byl u hlavního líčení dne 15. 9. 2020 přednesen zpracovatelem posudku Ing. Vítězslavem Hálkem MBA, Ph.D., znalecký posudek č. 349-21-2017 (č. l. 23701/sv. 80 – č. l. 472v zvláštního svazku) k posouzení pojmu reklamní práva a reklama z pohledu marketingové teorie a běžné praxe. Znalec v tomto posudku vymezil pojmy reklama, reklamní práva a kategorii sponzoringu a uvedl, že sponzoring je anonymnější, kdy sponzor nekontroluje účelovost vynaložení finančních prostředků, kdežto u reklamy investor nebo plátce sdělení kontroluje a hodnotí jeho efektivnost. Tento posudek je tedy soudem považován pouze za jakési upozornění na nutnost přesně rozlišovat mezi právními pojmy, aniž by měl jakýkoli dopad na hodnocení důkazní situace**.

Posudky k dodávkám zdravotnického materiálu do Městské nemocnice Ostrava a spolupráce spol. Business Advisor a Martek Medical

414. K problematice posouzení obvyklých cen vybraného souboru zdravotnických komodit vypracoval na žádost obhajoby znalecký posudek Ing. Jaroslav Hromjak, který byl soudem vyslechnut dne 20. 9. 2018 (č. l. 21848/sv. 71 – č. l. 300 zvláštního svazku), který ve zpracovaném posudku č. 2459/2015 (č. l. 13429-13456/ sv. 45) konstatoval, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii, činila podle podkladových dokumentů 182 milionů Kč bez DPH. Předpokládaná hodnota nadlimitní veřejné zakázky v rámci realizovaného rozboru jejího obsahu zadávacích podmínek byla stanovena jako součin maximálních úhrad jednotlivých poptávaných komodit a jejich poptávaným množstvím, počtem. Nabídková cena spol. Martek Medical podaná v rámci předmětné nadlimitní zakázky ze dne 14. 5. 2012 byla ve výši 87 616 324,21 Kč bez DPH. Z ekonomického pohledu, při technickém zhodnocení jednotlivých zdravotnických prostředků to znamená, že nabídková cena byla relevantní pod její poloviční úrovní, tj. po přepočtu 48,14 z předpokládané hodnoty posuzované veřejné zakázky. Znalcem byla provedena bilance maximálních úhrad pojišťoven za poskytnuté zdravotní prostředky (viz příloha 2) se zjištěním, že v případě zdravotních komodit z oblasti intervenční kardiologie dodaných firmou Martek Medical se tyto pohybují v relaci 31,13 až 70,24 % pod hodnotou maximální úhrady pojišťovny, pouze u položky č. 9 – zavádění pouzdra 1 ks á 669,90 Kč, byla tato hodnota překročena o 1,29 %. V případě intervenční radiologie jsou zdravotnické prostředky v intervalu od 0 % až po 38,83 % pod hodnotou maximální úhrady pojišťovny, a v oblasti arytmologie činí bilance maximálních úhrad za poskytnuté zdravotní komodity v relaci 36,00 až 40,89 %.

415. Z hlediska ekonomické přijatelnosti lze usuzovat, že obvyklá cena vybraného souboru zdravotních komodit dodaných firmou Martek Medical v rámci nadlimitní veřejné zakázky pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii Městské nemocnice Ostrava evidentně při své spodní hranici korespondovala s aktuálním trhem zdravotních prostředků, neboť v době přijetí nabídek se o předmětnou nadlimitní veřejnou zakázku zajímaly také dvě společnosti obchodující se zdravotnickým zbožím, u kterých jejich nabídková cena byla vyšší než u spol. Martek Medical, kdy firma Mediservis v rámci výběrového řízení nabídla sumu v hodnotě 90 800 850 Kč bez DPH, tj. 49,89 % z předpokládané hodnoty posuzované nadlimitní veřejné zakázky, a spol. EP SERVICES částku ve výši 122 575 802,70 Kč, tj. 67,35 % z hodnoty veřejné zakázky. Transparentnost účtovaných cen spol. Martek Medical za poskytnuté zdravotnické prostředky pro Městskou nemocnici Ostrava lze rovněž doložit referenčními cenami ze zdrojů NKÚ a Ministerstva zdravotnictví (viz příloha 3 posudku), kdy u vybraných komodit je nabídková cena spol. Martek Medical nižší než nejnižší fakturované obvyklé ceny ve vybraných fakultních nemocnicích. Ceny vybraného souboru zdravotnického zboží dodaného spol. Martek Medical pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii Městské nemocnice Ostrava odpovídaly aktuálnímu trhu se zdravotnickými komoditami. Pokud znalec posuzoval vývoj úhradových cen v následujících letech po zakázce, dospěl k závěru, že podle předložených podkladových dokumentů úhradové ceny zadaných souborů zdravotnických prostředků firmou Martek Medical v následujícím období let 2012-2014 plnění předmětné nadlimitní veřejné zakázky částečně klesaly i přes tříletou fixaci danou rámcovou smlouvou s Městskou nemocnicí Ostrava, kdy k datu 31. 10. 2013 bylo uskutečněno spol. Martek Medical na základě snížení maximálních úhrad ze strany pojišťoven reciproční snížení cen na vybraný soubor kardiostimulační techniky, kardiostimulátorů v rozpětí od 7,47 až 40,15 % a k datu 1. 4. 2014 bylo realizováno snížení cen na vybrané zdravotnické prostředky pro intervenční kardiologii v rozpětí 4,28 až 5 % a spol. Martek Medical tedy přiměřeně reagovala na snížení úhradových cen. Ceny dodávaného materiálu tedy byly v nižší cenové hladině, než ceny obvyklé v daném období.

416. V posudku č. 2460/15 pak znalec Ing. Jaroslav Hromjak dospěl k závěru (č. l. 13457-13512), že v období od 13. 2. 2008 do 31. 12. 2013 bylo zaznamenáno 585 vypsaných veřejných

zakázek a spol. Martek Medical se v průběhu takto deklarovaného období účastnila 426 veřejných zakázek. V souladu s podanými ústními informacemi ze strany zadavatele znaleckého posudku, celková agenda spočívala v tom, že zakázky vyhledávala na centrální adrese spol. Martek Medical obchodní referentka, která jednou týdně rozesílala vybrané zakázky na jednotlivé manažery, kteří následně vybrali, kterých zakázek se spol. Martek Medical bude účastnit. Jednotliví obchodníci pak zpracovávali cenové kalkulace a obchodní nabídky a stejná obchodní referentka pak zakázky kompletovala a připravovala k odeslání. Vzhledem k výraznému nárůstu počtu zakázek, kterých se spol. Martek Medical zúčastnila zejména v období let 2011-2013, a vzhledem k tomu, že zakázky připravovala pouze jediná osoba, prováděla spol. Business Advisor kontrolu formální správnosti vybraných nabídek připravených k odeslání. Spol. Business Advisor kontrolovala především kompletnost a aktuálnost všech dokumentů, tato kontrola měla pouze eliminovat rizika vyloučení z veřejných zakázek kvůli nekompletnosti nabídek, neaktuálnosti dokumentů apod. Podle znalce pak z hlediska statistické přijatelnosti vypracovaný úřední záznam Policií ČR ze dne 19. 3. 2015 nemá relevantní vypovídající schopnost, neboť spol. Martek Medical se v období let 2010-2011 zúčastnila celkem 177 výběrových řízení, proti deklarovanému počtu 63 zadávacích řízení podle policie. Resp. v době trvání smlouvy o kontrolní činnosti se Business Advisor v období od 2. 1. 2012 do 30. 4. 2013 účastnila celkem 159 výběrových řízení. Podle policie pak pouze 59. Smyslem spolupráce s Business Advisor nebylo zvýšení úspěšnosti ve veřejných zakázkách, ale snížení počtu vyřazení pro nesplnění zadávacích podmínek. Spolupráce s Business Advisor a snížení počtu vyřazení z veřejných zakázek mělo za důsledek nárůst obratu v získaných zakázkách, a to o 299 315 000 Kč v době trvání spolupráce s Business Advisor, a nárůst obratu o 10 034 455 Kč v období po ukončení spolupráce s Business Advisor, tedy za období od května 2013 do září 2013. Pokud jde o přiměřenost plnění, tak na základě předložené spisové dokumentace bylo zjištěno, že v rámci čtyř uzavřených smluv o kontrolní činnosti provedla firma Business Advisor v období od 2. 1. 2012 do 30. 4. 2013 pro potřeby spol. Martek Medical celkem kontrolu u 26 nabídek s výhradním statusem o celkovém objemu 299 315 000 Kč bez DPH a za svou službu vykonavatel kontroly účtoval 5 850 000 Kč bez DPH, tj. 1,95 % z celkového objemu nabídek. Tato odměna je přiměřená, neboť běžná obchodní marže v těchto soutěžených komoditách je v intervalu od 10 do 20 % z celkového objemu zakázky. Podle znalce pak veřejné zakázky v oboru zdravotnictví nelze hodnotit paušálně, z hlediska ekonomického je zde relevantní orientace na cenu, ale je také nutno přihlédnout k dalším faktorům, jako např. kvalifikační předpoklady uchazeče o veřejnou zakázku, jeho koncepci, návrh řešení, reference, vzorky, postavení na trhu se zdravotnickým materiálem, certifikace, preference lékařů atd. Každá veřejná zakázka v oblasti zdravotnických komodit, zejména však pro obor arytmologie, intervenční kardiologie a intervenční radiologie, je specifická záležitost jak z ekonomického, tak technického hlediska, neboť její obsah musí být zhodnocen podle potřeb zákazníka, jeho klinických parametrů a míry adaptability.

417. Pokud pak byl dotázán, proč tento znalecký posudek nezpracovával na základě vysoutěžených cen, ale na základě cen předpokládaných, kdy rozdíl v prvním období jen u stíhané zakázky pro arytmologii, kardiologii a radiologii činí 95 milionů Kč (znalec kalkuloval předpokládaný objem zakázky 182 milionů Kč, ve skutečnosti bylo vysoutěženo za 87 milionů Kč) a ve čtvrtém období u Všeobecné fakultní nemocnice byly koronární stenty s předpokládanou cenou 71 milionů Kč vysoutěženy s nabídkou 27 milionů Kč, znalec uvedl, že dostal takové zadání, že měl vycházet z předpokládaného objemu, nikoliv z reálných nabídek. Nabídky Martek Medical k jednotlivým zakázkám ani nestudoval. Rovněž pokud byl dotázán na posouzení odměny v prvním období, kdy činila u znalcem spočtených 203 905 000 Kč odměna 1 000 000 Kč, přičemž v následujícím období již za celkovou sumu 6 280 000 Kč nabídkových cen byla účtována částka 600 000 Kč, tedy téměř 10 %, v následujícím období pak za předpokládanou hodnotu zakázky 14 510 000 Kč již částka 2 500 000 Kč, tedy již částka 17 %, a v posledním období to bylo z nabídkových cen 74 620 000 Kč 1 750 000 Kč, tedy částka okolo 12 %, znalec uvedl, že to nemůže posoudit, že je to dohoda mezi dvěma stranami. K závěru, že ceny jsou přiměřené, dospěl tak, že to bral ze všeobecného hlediska, jak měli nastavená pravidla, to neví, pouze to statisticky

vyhodnotil. Pokud zahrnul do tabulky na str. 6 posudku i osvědčení k veřejné zakázce na obvazový materiál pro Psychiatrickou léčebnu Šternberk z 14. 5. 2013, když v té době již neměl Martek Medical smlouvu s Business Advisor, uvedl, že mu to takto zadavatelé předložili a on to takto zpracoval.

418. **Při rozhodování o vině však soud z tohoto posudku vycházet nemůže, neboť jej považuje za příliš zevšeobecňující a spíše za statistické kouzlo, než za seriózní posudek. Především je nutno konstatovat, že bez ohledu na způsob zadání znalec na otázku č. 3 (str. 10 - č. l. 13466/sv. 45) uvedl, že obrat spol. Martek Medical v získaných zakázkách narostl o 299 315 000 Kč v období trvání smlouvy a o dalších 10 034 455 Kč po ukončení spolupráce, nicméně tato informace je zcela nepravdivá, neboť na předchozí str. 6 posudku – č. l. 13462 znalec připouští, že tato částka je toliko tzv. výherním statusem, tedy předpokládanými cenami, které byly soutěženy výrazně níže, jen u stíhané zakázky to bylo 95 000 000 Kč, což tento výherní status a obrat snižuje na 204 000 000 Kč, přičemž ani další zakázky nebyly vysoutěženy na cenu předpokládanou, ale na cenu výrazně nižší. Nicméně z tohoto znaleckého posudku je skutečně některá čísla nutno zdůraznit. V letech 2008-2013 Jana M. vyhledala 585 vypsaných veřejných zakázek a spol. Martek Medical se pak účastnila 426 z nich. Jen u 26 z těchto zakázek měla Martek Medical potřebu provést kontrolu veřejných nabídek. V období, na které byla uzavřena smlouva, to pak bylo 159 nabídek, tedy jen 26 z nich bylo kontrolováno. Nicméně je zarážející porovnání cen kontroly v jednotlivých obdobích, kdy cena některých kontrol dokonce přesahuje předpokládané objemy zakázek, případně tvoří třetinu či polovinu předpokládané hodnoty veřejné zakázky, přičemž soud znovu poukazuje na jiná, logičtější a ekonomičtější řešení, která nastínil při hodnocení výpovědi svědkyně M. a dalších zaměstnanců spol. Martek Medical a AGEL. Soud se pak musí domnívat, že znalecký posudek byl zadán tímto způsobem na předpokládané hodnoty právě proto, aby se odměna pro Business Advisor jevila jako přiměřená vzhledem k obratu a také proto, aby nebylo zcela zjevné, že ceny za jednotlivé kontroly tak jak byla koncipována smlouva mezi Martek Medical a Business Advisor, nebyly vyšší, než kolik činila nabídková cena Martek Medical do jednotlivých veřejných zakázek.**

419. Znalec Ing. Jaroslav Hromjak pak dále zpracoval znalecký posudek č. 2530/2016 (č. l. 19091-19105/sv. 63), kdy účelem tohoto posudku bylo vyhodnotit porovnání zadávacích dokumentací nadlimitní veřejné zakázky na dodávky materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii Městské nemocnice Ostrava ze dne 23. 3. 2012 a zadávací dokumentace na dodávku kardiostimulátorů, včetně příslušenství, pro Městskou nemocnici Ostrava ze dne 13. 8. 2015, zadávací dokumentace veřejné zakázky koronárních stentů pro Městskou nemocnici Ostrava ze dne 13. 8. 2015, zadávací dokumentace veřejné zakázky dodávky zdravotnických prostředků pro intervenční kardiologii pro Městskou nemocnici Ostrava ze dne 19. 8. 2015, kdy znalec dospěl k závěru, že zadávací dokumentace z let 2012 a jednotlivé zadávací dokumentace na dodávku kardiostimulátorů, koronárních stentů a dodávku zdravotnických materiálů pro intervenční kardiologii z r. 2015, mají téměř naprosto stejnou strukturu zadávání, včetně osnovy, kdy lze usuzovat, že jednotlivé zadávací dokumentace z r. 2015 vycházely metodicky ze zadávací dokumentace z r. 2012. Dikce, důrazy i smysl hodnocení zadávací dokumentace vyhotovené v r. 2012 a jednotlivé zadávací dokumentace z r. 2015 jsou téměř totožné. Např. u koronárních stentů je výběr dodavatele dle zadávací dokumentace z r. 2015 posunut na úroveň totožných produktů, kde pak je soutěž možná pouze distributory, zatímco u zadávací dokumentace z r. 2012 je v jednotlivých kategoriích možnost dodání více produktů, soutěž tedy byla rozvinutější. Zadávací dokumentace z let 2012 i 2015 vycházejí z filozofie předpokládané velikosti veřejných zakázek, a to je z hranice úhradových cen, žádná nevyužívá institutu marketingového oslovení. Zpřísnění parametrů pro koronární stenty v r. 2015 vedlo k omezení možných dodavatelů, a tedy i k omezení možné konkurence. O zpřísnění soutěže v rámci zadávacích dokumentací z r. 2015 a zúžení možného portfolia produktu a dodavatelů

oproti zadávací dokumentaci z r. 2012 je i to, že zadavatel byl nucen zrušit části, resp. celou zadávací dokumentaci (viz podrobně č. l. 19100-19101/sv. 63). Znalec tedy hodnotil obě zadávací dokumentace jako plně v souladu se zákonem č. 137/2006, nicméně dokumentace z r. 2012 se jeví jako méně přísnější, a pouští tím do soutěže více dodavatelů, zároveň činí pracoviště univerzálnějším. Zadávací dokumentace z r. 2012 se pak jeví jako koncepčnější a zohledňuje více budoucí vývoj zdravotnických prostředků a úhradových cen, dále umožňuje širší výběr portfolia zdravotnických prostředků se zohledněním klinických požadavků. Nicméně celková osnova a dikce jednotlivých zadávacích dokumentací z r. 2015 a 2012 je totožná.

420. **Tento posudek tedy lze hodnotit ve prospěch obhajoby, když závěry tohoto posudku jsou v souladu s dalšími zjištěními soudu učiněnými na základě výpovědí svědků, zaměstnanců Městské nemocnice Ostrava, kdy textová část byla v podstatě zcela převzata z veřejné zakázky, kterou dříve vyhlásil IKEM Praha. Nicméně skutečnost, že textová část zadávací dokumentace byla převzata od IKEM a následně sloužila jako vzor pro další výběrová řízení, žádným způsobem nevylučuje protiprávnost jednání obžalovaných spočívající v jinak bezdůvodném plnění spol. Martek Medical pro Business Advisor.**

Znalecký posudek týkající se ekonomického a daňového aspektu vztahů mezi spol. Martek Medical a.s. a spol. Business Advisor a.s.

421. Na žádost obžaloby byl zpracován znaleckým ústavem Ostravská znalecká a.s. posudek č. 1214/35/20 (č. l. 23665/sv. 79), který znalkyně prof. Ing. Renáta Hótová a Ing. Martina Zublová přednesly u hlavního líčení dne 13. 4. 2021 (č. l. 245738/sv. 84 – č. l. 524v zvláštního svazku). Znalkyně pak obsáhle prezentovaly svůj závěr, že poradenství spol. Martek Medical spol. Business Advisor poskytnuto bylo a daně tedy spol. Martek Medical zkráceny nebyly. Závěrem posudku tedy bylo, že na vynaložené náklady je potřeba pohlížet jako na náklady, které slouží k zajištění, dosažení a udržení příjmu. Podle znalkyň, jak doložil i výpočet policie, došlo i ke snížení chybovosti zakázek oproti předchozímu období, ale bylo nižší i než v období následném. Znalkyně však při zkoumání nenarazily na žádnou fyzickou osobu, která by poradenství fakticky provedla. Šlo údajně zřejmě o nasmlouvané osoby, neboť účetnictví Business Advisor vykazovalo minimální mzdové náklady, naopak větší objem byl vykazován v oblasti služeb. Na konkrétní jména poskytujících osob se však nezaměřovaly. Pokud jde o chybějící listinné podklady, prof. Hótová vyslovila domněnku, že pokud nesouhlasí zápisy, třeba zápisy o provedených kontrolách byly s pozdějším datem, než byla podána veřejná zakázka, tak to vyhodnocuje jako relevantní, protože zápis mohl být vystaven později jako podklad k fakturaci. Opravdu to bylo zkontrolováno a často mohlo být i ústně upozorněno na nějaké neshody (*pozn. soudu: Tento závěr znalkyně je přitom čirou spekulací, neboť jak obž. G., tak i svědkyně P., hovořili vždy o poznámkách písemných.).* Dále se znalkyně vyjádřily k různým metodám stanovení cen za poskytnuté služby, přičemž stanovení ceny za úkon je podle nich standardní záležitost. K dotazu státního zástupce pak uvedly, že úspěšným výstupem služby není podle jejich názoru předávací protokol, ale to, že zakázka dopadla dobře, že byla akceptována. Pokud pak byly znalkyně obecně dotázány, proč v soukromoprávních vztazích dává jedna společnost druhé společnosti nějaký úplatek, resp. zaměstnanci druhé společnosti, tedy poskytuje nějakou výhodu, která není přiznaná, prof. Hótová uvedla, že jako ekonomové s kategorií úplatku nepracují, a teprve k opakovaným pozměněným dotazům připustila, že ekonomický subjekt poskytováním úplatku sleduje zpravidla svou větší prosperitu.

422. **Tento posudek tedy vyznívá ve prospěch obhajoby, nicméně je soudem s ohledem na ostatní provedené důkazy hodnocen jako zcela irelevantní, neboť znalkyně zcela zjevně vycházely z předpokladu, že účetní záznamy mají odpovídat skutečnosti, a neobtěžovaly se provést žádnou korelaci mezi službami účtovanými spol. Business Advisor spol. Martek Medical a službami nakupovanými spol. Business Advisor. Znalkyně tedy posudkem pouze potvrdily, že z pohledu účetního a formálně daňového byly účetní operace zakrývající poskytnutí protiprávních plnění dobře zaúčtovány a zahrnuty do nákladů na udržení a dosažení příjmu, tedy daňově odečitatelných nákladů.**

Posudek k cenám stavebních zakázek

423. Znalec Ing. Karel Vaverka ve svém posudku č. 235/02/2015 zpracovaném na žádost Policie ČR (č. l. 1305-13021/sv. 43 – znalec vyslechnut u hlavního líčení den 20. 9. 2018 – č. l. 21853/sv. 71 – č. l. 305 zvláštního svazku) posuzoval u obou stavebních zakázek, které jsou předmětem obžaloby, důvodnost víceprací a přiměřenost jejich cen, přičemž znalec konstatoval, že stavební práce provedené při rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, část hemodialyzační stanice a centrální sterilizace Městské nemocnice Ostrava, a při rekonstrukci plicního oddělení téže nemocnice, odpovídají rozsahu deklarovanému ve smlouvách o dílo a připojených dodatcích. Vícepráce v budově traumatologie byly zapříčiněny zejména nutnými zásahy vyplývajícími z porušeného statického stavu budovy, který nebyl deklarován v projektové dokumentaci, protože nebyl popsán ve stavebně technickém průzkumu. Stavebně technický průzkum nebylo možno provést z důvodu potřeby zachovat provoz oddělení po co nejdelší dobu. Přetížení stropní konstrukce při současném podepření systémem nenosných stěn však nebylo odhalitelné ani při velmi důkladném a podrobném stavebně technickém průzkumu. Z této příčiny vznikla většina víceprací na budově traumatologie. Další část víceprací byla způsobena potřebou zvýšení standardu užívání budovy, které požadoval objednatel. Vícepráce na budově plicního oddělení byly zapříčiněny mj. např. neexistencí a následnou potřebou vybudovat základové konstrukce pod některými stěnami, zvětšením plochy nových omítek stropů, nebo zvětšením počtu opravovaných místností. Práce deklarované v dodatcích tedy byly nutné a opodstatněné pro zdárné dokončení díla. Zejména práce na statickém zajištění budovy bylo nutno provést v každém případě. Čas stavebních prací nad rámec smlouvy bylo nutno provést z důvodu zachování provozu oddělení nemocnice, zbývající práce byly požadovány investorem z důvodu zvýšení standardu budovy a kvality provozu opravované budovy. Deklarované vícepráce byly oceněny standardně cenami URS (RTS) nebo cenami uvedenými v nabídkovém rozpočtu. Ceníkové položky a výměry jednotlivých položek jsou reálné a přiměřené. Prohlídkou stavby pak bylo zjištěno, že rozsah prací provedených v rekonstruované budově odpovídá soupisu stavebních prací uvedených v základním rozpočtu a ve změnových listech. Znalec dále uvedl, že pokud si vzpomíná, tak v daném případě byly ceny stanoveny principem ze smlouvy, přičemž v tom čase, když se tyto věci děly, byla velká válka o práci stavebních firem, takže stavební firmy většinou nabízely ceny pod úrovní ceníku. Pokud se jedná o vícepráce, existují dvě varianty, jakým způsobem se to řešilo, buď to bylo cenou, která byla u stejné položky uvedena ve smlouvě, tedy rozpočtu, anebo potom poněkud vyšší ceníkovou cenou. Pokud si znalec vzpomíná, v tomto případě byly ceny stanoveny principem na základě smlouvy. V ceně RTS bývají standardní marže od 8 do 12 %, systém tvorby cen RTS a URS navazuje na tvorbu cen ještě před r. 89. Byl to velice komplikovaný výpočet, který stanovil materiálové náklady, náklady na stroje, náklady mzdové, a potom z toho vyšly nějaké vedlejší náklady, které spočívaly v zařízení staveniště, v dopravě, vertikální, horizontální, pak tam byly ještě nějaké další vlivy, že se stavělo mimo region. Cenová úroveň dnes, jak se to promítá, prošla mnoha změnami a firmy RTS nebo URS dvakrát za rok vydávají nějaké ceníky, kde se pokouší reagovat na změny, které plynule nastávají. Jsou zde nové materiály, nové cenové úrovně, jiné požadavky na mzdy. Ale v podstatě se to vždy skládá z nějakých 4 složek, materiál, mzdy, doprava, režie a poslední položkou je zisk.

424. **Znalecký posudek Ing. Karla Vaverky přitom odpovídá rovněž výpovědím obžalovaných a svědků z řad zaměstnanců spol. Vostav i Městské nemocnice Ostrava, kteří potvrdili, že zásadní položka víceprací vznikla v důsledku „překvapení" na stavbě, kdy v podlaze byly namísto litého betonu naházeny jen pytle s cementem, kterážto skutečnost měla být odhalena při stavebně technickém průzkumu budovy, který se však neprováděl z důvodu nutnosti zachovat chod oddělení. Ceny těchto víceprací pak odpovídaly cenám ze smlouvy a nelze tedy konstatovat žádné bezdůvodné navýšení, kterým by se spol. Vostav Morava hojila na tzv. „podstřelené ceně".**

Znalecké posudky ke krácení daní

425. Obhajobou byl předložen znalecký posudek Ostravské znalecké a.s. č. 852/55/15 (součást přílohy C), který byl přednesen znalkyní Ing. Renatou Hótovou u hlavního líčení dne 16. 6. 2020 (č. l. 23510/78 – č. l. 454 zvláštního svazku). Tento posudek však řešil pouze teoretické úvahy a dospěl k závěru, že pokud dvě společnosti při vzájemném obchodování splní všechny své povinnosti, nemůže dojít ke zkrácení DPH. Výše sjednané úplaty a její odchylka od obvyklé ceny se tak může projevit ve výši daňových povinností u jednotlivých subjektů, pokud však oba subjekty, tzn. dodavatel i odběratel, řádně plní své povinnosti, pak ke krácení daně, resp. škodě ČR, nedochází. V praxi tak ke zkrácení daně zpravidla nedochází v důsledku nadhodnocení či podhodnocení ceny zdanitelného plnění, ale především neoprávněným uplatňováním nároku na odpočet u odběratele, např. když přijaté plnění neslouží pro ekonomickou činnost odběratele, resp. k realizaci jeho uskutečněných plnění, když je plnění pouze fiktivní, nebo neplněním povinnosti přiznat a odvést DPH (např. nepodáváním daňových přiznání, neuvedení uskutečněných plnění u dodavatele, nehrazení daňových povinností).

426. **Tento posudek tedy zpochybňuje konstrukci obžaloby týkající se krácení DPH u plnění mezi společnostmi Business Advisor a PROPAG-STORM a PRAGOIMEX a.s. a PROPAG-STORM a.s., nicméně tento posudek žádným způsobem nehodnotil skutečnost, že systém byl předem připraven tak, aby ke zkrácení daně došlo nikoli právě u dodavatele a odběratele, ale v následném řetězci středových firem, z čehož pak čerpali výhodu právě odběratelé, tedy v konečném důsledku spol. Business Advisor, resp. Martin D., a spol. PRAGOIMEX. V daném případě pak vratky měly být vypláceny rovněž Martinu D. Za této situace tento posudek nemůže být hodnocen ve prospěch obžalovaných**.

427. Na podkladě objednávky obhajoby pak Ostravská znalecká zpracovala rovněž znalecký posudek č. 1013/03/18 – příloha C, který pak u hlavního líčení dne 16. 6. 2020 (č. l. 23511/sv. 78 – č. l. 454v zvláštního svazku) přednesla Ing. Renata Hótová, který v podstatě navázal na předchozí znalecký posudek s tím, že znalecký posudek vyjádřil zásadní výhrady týkající se metodiky stanovení výše škody na DPH a dani z příjmu právnických osob ve vztahu k nákupu reklamních služeb spol. Business Advisor od spol. PROPAG-STORM. V případě obou daní je primárně vycházeno ze skutečnosti, že oprávněným vstupem pro účely DPH a oprávněným nákladem pro účely daně z příjmu právnických osob (dále jen „DPPO“) je pouze 20 % fakturovaných částek, když 80 % fakturovaných částek mělo být bez dokladu vypláceno Ing. Martinu D. Takto uplatněný postup při výpočtu škody (právní pojem) resp. ekonomické újmy (ekonomická kategorie) na DPH i DPPO ovšem považují znalci za nesprávný a nepřípustný, s vyčíslenou škodou na DPH v částce 7 128 000 Kč a na DPPO v částce 6 753 000 nesouhlasí. Postup, kdy je škoda stanovena z 80 % fakturované částky, jak ve znění zákona o DPH, je neakceptovatelný, neboť zcela odporuje postupům a principům stanoveným v zákonu o DPH. Důvodem je neutralita DPH, kdy při splnění daňových povinností všech zúčastněných subjektů k žádné ekonomické újmě českého státu nedochází. Podle znalců pak nejsou k dispozici v potřebném rozsahu doklady, které by umožňovaly ekonomickou újmu objektivně vyčíslit. Rovněž u DPPO princip uplatněný v žalobě nepovažují za správný, neboť sjednaná cena má být poměřována se zjištěným a řádně doloženým intervalem cen obvyklých či referenčních. Právě spojení osob (§ 23 odst. 7 zákona o dani z příjmu uvažuje spojení kapitálové či jiné), je přitom nutnou podmínkou pro uplatnění testu přiměřenosti, obvyklosti, nenavýšenosti sjednané ceny, zde za reklamní služby. V případě, že společnosti Business Advisor a PROPAG-STORM byly spojenými osobami, je nutné případnou ekonomickou újmu stanovit jako rozdíl mezi částkou DPPO, která měla být v rámci dané transakce odvedena při uplatnění nákladů u spol. Business Advisor jen v úrovni odpovídající ceně obvyklé, a částkou DPPO, která bylo odvedena při uplatnění nákladů u spol. Business Advisor a.s. v úrovni odpovídající ceně sjednané (fakturované). Cena obvyklá však zjišťována nebyla. Proto s výší obžalobou stanovené zkrácené DPPO nelze souhlasit. Znalci tak konstatovali, že nedisponují potřebnými podklady, aby mohli objektivní výši ekonomické újmy na DPPO způsobené spol. Business Advisor stanovit. Znalkyně pak ve všech svých odpovědích jak soudu, tak státnímu

zástupci, vycházela ze skutečnosti, že o všech pohybech peněz musí být nějakým způsobem účtováno, a zcela pominula variantu, že finanční prostředky se ze středových společnosti bez jakýchkoliv účetních dokladů v podstatě vypařily. Znalkyně Ing. Martina Zublová pak uvedla, že pokud docházelo k nějakým vratkám, je nutné posoudit, za co ty vratky byly. To však z žádných dokladů nevyplývá. Pokud to bylo vráceno z nějakého důvodu trestné činnosti, ta společnost to sama o sobě nemusela vědět. Není také určeno, kdo ty peníze dostal. Je tam hovořeno o fyzických osobách. Nikde však není uvedeno, že peníze by šly reálně do společnosti, která by se s tím musela účetně vypořádat. Tzn., pokud by do společnosti někdo vrátil peníze, muselo by to být nějakým způsobem proúčtováno, a ona věří, že by to bylo proúčtováno řádně i v souvislostech daňových. Pokud byl znalkyni předestřen státním zástupce případ, že pokud se odběratel a dodavatel dohodnou na ceně 20 a nasimulují doklad na 100, znalkyně Ing. Zublová se podivila nad možností simulace s tím, že samozřejmě každý je povinen zobrazovat věrně a poctivě účetnictví. Takže pokud byli domluveni na 20, tak měl být vystaven doklad na 20. Doklad je v tomto případě vystaven na 100. To svědčí o tom, že byli domluveni na 100 a k tomu je i smlouva na 100. O tom, že to bylo 20, je jen domněnka státního zástupce. Pokud se tedy vracely nějaké peníze, musí se určit, z jakého titulu ty peníze jsou. Např. pokud jim PROPAG-STORM poskytl dodatečnou slevu, mělo o tom být proúčtováno. Pokud to někdo jiný poskytl jako nějaký dar nebo nějakou jinou domluvenou provizi, nebo něco takového, tak je to titul úplně jiný, a se spol. Business Advisor a jejími daňovými povinnostmi to přímo nesouvisí. Znalkyně prof. Ing. Renata Hótová pak uvedla, že pokud jim bude řečeno, kde peníze skončily, znalkyně řeknou, jak peníze měly být zdaněny.

428. **Tento znalecký posudek a vyjádření obou znalkyň posudek zpracovávajících tedy v podstatě koresponduje s obhajobou obž. Ing. Martina D., že v případě krácení daní spol. Business Advisor, krátila ve skutečnosti neznámá osoba, která finanční vratky nevykázala jako svůj příjem, čímž došlo buď ke zkrácení daně darovací, nebo daně z příjmu fyzických osob. Tento posudek je pak soudem hodnocen jako zcela irelevantní pro posouzení této trestní věci, neboť znalkyně, jak samy připustily, vycházely při zpracování posudku ze zásady, že všechny subjekty zobrazují své účetní operace věrně a poctivě, což se v daném případě nestalo. Je nutno podotknout, že v tzv. středových společnostech byly prostředky vybírány v hotovosti a zde se účetně ztrácejí, takže není možno z objektivních důvodů zmapovat jejich naprosto přesný tok tak, jak by si to zcela jistě představovaly znalkyně Ostravské znalecké a.s. Nicméně svědkyně O. a K. potvrzují, že prostředky v dohodnuté výši byly vypláceny Ing. Martinu D., který o nich také žádným způsobem neúčtoval, a i za situace, že nebyl jejich konečným příjemcem a tyto prostředky byly jeho prostřednictvím převedeny dalším osobám, které ovládaly spol. Business Advisor, pak tyto osoby mu rovněž žádná potvrzení o převzetí finančních prostředků nevystavovaly, když lze připomenout, že při obsáhlých prohlídkách jak bytových, tak i kancelářských prostor, nebyly žádné takové doklady nalezeny. Soud se k této otázce vrátí při hodnocení subjektivní stránky, nicméně je zřejmé, že v daném případě nebylo úmyslem obžalovaných krátit DPPO u konečných příjemců finančních prostředků, ale naopak získat nedohledatelné peníze formou nadhodnocené ceny reklamy, s čímž se pojí krácení daní právě v tomto řetězci, který byl dopředu vytvořen tak, aby vratku generoval, a mezi dodavatelem PROPAG-STORM a odběratelem PROPAG-STORMu bylo vše účetně i daňově naprosto v pořádku. Znalkyně tak v podstatě potvrzují, že tento systém opravdu byl dobře předem připraven, a rovněž správně a téměř bezchybně fungoval.**

429. Obhájcem spol. PRAGOIMEX pak byl předložen znalecký posudek č. 1415/127/2020 (č. l. 23805-23832/sv. 80), spol. BDO ZNALEX s.r.o., který u hlavního líčení dne 11. 5. 2021 prezentoval znalec Lukáš Křístek (č. l. 24902/sv. 85 – č. l. 539v zvláštního svazku). Rovněž tento znalecký posudek dochází k závěru, že pokud plnění ze strany Business Advisor a PROPAG-STORM existovalo, a bylo prokazatelně zaplaceno, pak na straně PRAGOIMEXu není u DPH prostor pro zkrácení daně. Rovněž pokud plnění ze strany Business Advisor a také PROPAG-

STORM existovalo a bylo prokazatelně zaplaceno, pak na straně PRAGOIMEXu není u daně z příjmu prostor pro zkrácení daně. Nicméně sám posudek konstatoval, že odpovědi vychází z toho předpokladu, který byl uveden v otázkách, že šlo o „prokazatelně existující plnění, které bylo následně uhrazeno".

430. **K tomuto posudku tedy lze vyslovit stejné výhrady jako k předchozímu posudku Ostravské znalecké, tedy že posoudit systém, který byl jak ze strany PROPAG-STORMu, tak i Business Advisor postaven tak, aby vše účetně a daňově bylo naprosto v pořádku, a vycházel z předpokladu, že plnění bylo poskytnuto. Nicméně zde je možno odkázat na předchozí hodnocení, zejména ve vztahu k PRAGOIMEXu a spol. Business Advisor provedené Českou znaleckou a.s. a dr. Hálkem, který potvrdil ekonomickou opodstatněnost nákladů Business Advisor a jejich prospěšnost pro PRAGOIMEX, avšak pominul časovou nesouslednost listin předložených PRAGOIMEXem, z nichž vyplývá, že Business Advisor jednal svým jménem a předsedou představenstva Břetislavem P. 4 měsíce před uzavřením smlouvy mezi HAPPY SUMMER zastoupenou Jiřím M. a PRAGOIMEXem, což zcela zjevně svědčí o účelovosti této smluvní dokumentace. Přitom i BDO ZNALEX tyto listiny měla k dispozici (č. l. 23815/sv. 80). Ani tento posudek tak nemohl být hodnocen ve prospěch obžalovaných. I tento posudek tedy posuzoval pouze vztahy mezi společnostmi, které byly oficiálně deklarované, nikoli vztahy skutečné, které měly být zastřeny.**

431. Soud dále k návrhu obhajoby jako listinu provedl znalecké posudky Poradenské a konzultační a.s. reprezentované znalcem Dr. Ing. Vítězslavem Hálkem, MBA, Ph.D. ze spisu sp. zn. 30 T 7/2017, který se týkal ceny reklamy zaplacené spol. Kadamo a.s. spol. PROPAG-STORM (Příloha spisu sp. zn. 30 T 7/2017 znalecký posudek 384-21-2019 (roky 2011, 2012) a rovněž znalecký posudek 385/21-2019 (roky 2012, 2013) a to dne 26. 5. 2021 (č. l. 25057/sv. 86 – č. l. 568 zvláštního svazku.) Z těchto posudků pak vyplynulo, že cena reklamy sjednaná mezi Kadamo a.s. a PROPAG-STORM a.s. ve v letech 2011 a 2012 výši 20 milionů Kč byla v rozpětí cen obvyklých, které se pohybovaly v pásmu od 602 829 Kč až po 38 541 631 Kč. Nicméně i tento posudek potvrzuje skutečnost, že stejnou reklamu bylo možno pořídit nejen za cenu 10x nižší, ale dokonce i za cenu 33x nižší. Pokud jde o cenu obvyklou reklamního plnění v témže vztahu za r. 2012, 2013, kdy byla sjednaná cena mezi Kadamo a.s. a PROPAG-STORM a.s. ve výši 12 milionů Kč, je tato cena rovněž cenou obvyklou, neboť se pohybuje v pásmu stanovené obvyklé ceny od 414 588 Kč do 19 757 950 Kč, a i v tomto případě tedy znalec nepřímo potvrzuje možnost pořídit stejná reklamní plnění za cenu, která dokonce je 3x nižší, než onen svědkyněmi O. a K. deklarovaný desetinásobek

432. **Nepřímo pak závěry tohoto znalce, byť prezentované pouze ve formě listin, podporují také závěr, že společnosti RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. Vlastislava P. reklamu nepořizovaly za cenu, která by byla podhodnocena, neboť onen deklarovaný desetinásobek je ještě 3x vyšší než minimální cena ceny obvyklé stanovená znalcem Vítězslavem Hálkem. Ani tento posudek tedy, byť se citovaným posudkem jeví závěr o tom, že cena zaplacená spol. Kadamo spol. PROPAG-STORM se může jevit jako cena obvyklá, ničeho to nemění na závěru soudu, že v daném řetězci mezi RC Sport s.r.o., event. E-MOTION s.r.o. a PROPAG-STORM byla reklama ve skutečnosti realizována za cenu přibližně 10x nižší tak, aby bylo plnění pro finanční úřady prokazatelné, nicméně ve středovém řetězci firem přeprodávajících reklamu došlo k výběru finanční hotovosti nesloužící k realizaci reklamy a finanční částka ve výši zhruba 80 % ceny zaplacené odběratelem spol. PROPAG-STORM byla tomuto klientovi vrácena. Závěr znalce Dr. Hálka o minimální hranici ceny obvyklé, která byla ještě nižší než částka, za kterou prodávali reklamu spol. RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o., pak tento závěr soudu jen utvrzuje.**

Posudky k nárůstu ceny v řetězci dodavatelů spol. PROPAG-STORM

433. K posouzení otázek souvisejících s cenou reklamy prodávané spol. PROPAG-STORM a analýzu souvisejících finančních toků v tomto řetězci byl zpracován znalecký posudek znaleckým ústavem A-Consult Plus spol. s r.o., který byl u hlavního líčení přečten dne 14. 12. 2020 (č. l. 24108/sv. 82 – č. l. 494v zvláštního svazku, znalecký posudek založen na č. l. 20824-21067/sv. 68). Znalecký ústav se tedy pokusil rekonstruovat jednotlivé ucelené řetězce plnění, tj. od nákupu produktu reklamního plnění až po jeho finální prodej, a to počínaje smlouvami mezi sportovními svazy a společnostmi RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. (výjimečně Taurus s.r.o.), následně přeprodej těchto plnění společnostmi RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. tzv. středovým společnostem, přeprodej od středových společností ke spol. PROPAG-STORM a nakonec prodej tohoto plnění koncovým zákazníkům. Znalecký ústav se pak zaměřil rovněž na výkonnost spol. PROPAG-STORM ve srovnání s ostatními společnostmi na trhu v zájmu zjištění, jak PROPAG-STORM a.s. dosahovalo vysokých objemů obratu.

434. Spol. PROPAG-STORM a.s. přitom výrazně odlišoval skutečnost, že generovala hospodářské výsledky na základě neobvykle vysokého objemu výkonu, tedy cen za prodávanou reklamu. Klíčový rozdíl spočíval právě v objemu dosahovaných výkonů v důsledku předražených prodejů. Společnosti RC Sport a E-MOTION nerealizovaly pořízení (i se zohledněním vynaložených vlastních nákladů na realizaci) sportovních akcí, reklamních produktů pod cenou, ale za ceny obvyklé. Stejně tak za ceny obvyklé, tj. ceny na trhu běžné a generující určitý potřebný zisk, prodávaly reklamní produkty svým odběratelům na první úrovni přeprodeje. Naopak za ceny, které v běžné výši nebyly, byly reklamní produkty obchodovány až na následujících úrovních přeprodejů, kdy docházelo k předražování reklamy a generování cen mnohonásobně předražující reklamní produkty, čili ceny tržně neobvykle vysoké. Protože PROPAG-STORM a.s. nakupovala reklamní produkty s již předraženými cenami, musela tyto ceny přenést na externí zadavatele. Podle ústavu ekonomická struktura mezi společnostmi RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. a PROPAG-STORM a.s. neměla žádné ekonomické odůvodnění. Přeprodávání reklamních produktů mezi mnoha společnostmi v krátkých časových intervalech nemělo ekonomický smysl a v normálně fungujícím obchodním styku bylo nelogické. U společností, které nakupovaly předražené reklamní produkty, tento přístup současně dokumentuje velmi špatné povědomí nebo úmysl o cenách na trhu reklamy, pokud byli ochotni smluvně přistoupit na tak výrazné předražení a současně se podílet na deformaci podmínek na trhu. Pokud jde o tyto odběratele spol. PROPAG-STORM, tak PROPAG-STORM s nimi měla uzavřeny rámcové smlouvy, zpravidla na pevnou částku, která se měla rozdělit mezi několik reklamních akcí. Počet objednaných marketingových aktivit byl často značný a ke konkrétní akci nebylo možno jednoznačně přiřadit marketingovou aktivitu přeprodávanou v řetězci dotazovaných společností. V přílohách, dodatcích, smluv byla specifikována jen produktová náplň zajištěné reklamy, ale nikoli už individuální ocenění těchto dílčích aktivit. Znalci předpokládají, že pokud by zadavatel podepisoval rámcovou smlouvu s paušálními měsíčními platbami, pak by měl požadovat orientační kalkulaci pro dílčí reklamní akce, což se však nedělo. Z obsáhlého posudku pak lze příkladmo uvést např. vyhlašování nejlepších tenistů za r. 2009 – Zlatý kanár 2009, vysílanou ČT4 Sport, kdy RC Sport s.r.o. získala tuto akci v rámci smlouvy s Českou tenisovou obchodní společností a Českým tenisovým svazem, kde se zavázala organizovat sportovní akce na klíč, včetně plateb prize money a zabezpečit zajištění reklamního plnění partnerů České tenisové obchodní společnosti, za což RC Sport měla od České tenisové obchodní společnosti inkasovat částku 11 120 000 Kč plus DPH. Tyto smluvní vztahy pak neumožňovaly určit, jaké náklady společnosti RC Sport v souvislosti s tímto závazkem vznikly. Nicméně RC Sport „Zlatého kanára 2009" přeprodal spol. Sport CAST s.r.o. za částku 520 000 Kč. Sport CAST s.r.o. ji pak prodala spol. PROPAG-STORM za 8 milionů Kč, tedy za více než patnáctinásobek ceny. PROPAG-STORM ji pak realizoval ve vztahu ke spol. VIAMONT DSP, VIP Reklama, spol. s r.o., VIAMONT a.s., GC System a IDS Inženýrské a dopravní stavby Olomouc v rámci jejich dlouhodobých kontraktů. Je však vysoce pravděpodobné, že předražení

reklamních produktů přenášena PROPAG-STORM ve sjednaných smluvních odměnách právě na tyto externí zadavatele (č. l. 18-23 posudku). Dalším z citovaných příkladů pak je mistrovství světa mužů a žen v silovém trojboji, kdy RC Sport s.r.o. reklamní, marketingová a televizní práva získala od Českého svazu silového trojboje za částku 100 000 Kč, což lze považovat za cenu obvyklou. RC Sport s.r.o. pak prodávala reklamní plochy dále spol. Sport CAST za částku 260 000 Kč a spol. Sport CAST je prodávala spol. PROPAG-STORM za částku 2,5 milionu Kč, tedy za 9,6 násobek. Spol. PROPAG-STORM pak tuto akci prodala spol. VIAMONT DSP a.s., VIP Reklama spol. s r.o., Rema System a.s., Business Advisor a.s., IDS Cargo a.s., Entre s.r.o., Impex Trade CZ s.r.o., JMB Steel s.r.o., Mertastav s.r.o., Poháry Bauer s.r.o. a Breda & Weinstein opět v rámci jejich dlouhodobých kontraktů, které stanovovaly ceny celkového plnění (č. l. 24-27 posudku). Rovněž pokud jde o další akce, což bylo finále Českého poháru v házené žen, zde se RC Sport s.r.o. zavázal ve smlouvě s Českým svazem házené uhradit veškeré náklady na organizaci akce a sám prodával reklamní plochy spol. Smart Advice s.r.o. za částku 300 000 Kč. K nárůstu ceny došlo přeprodejem na PROPAG-STORM, kdy Smart Advice prodávala za 9,6 násobek ceny, tedy za částku 2 900 000 Kč. PROPAG-STORM pak přeprodal plnění IDS Inženýrské a dopravní stavby Olomouc a.s., VIP Reklama spol. s r.o., Rema System a.s., Business Advisor a.s., QOU s.r.o., JUDr. Jiřímu D., AZ Tech, VOŠ TEC CZ spol. s r.o., Comsys Trade spol. s r.o., a SSKA, stavební společnost Karviné v rámci jejich dlouhodobých kontraktů se stanovenou celkovou cenou (č. l. 41-44 posudku). Názorným je pak příklad rozhlasových sportovních přenosů z května 2010 z tenisového turnaje French Open, z Mistrovství světa v hokeji 2010 a fotbalu, kdy RC Sport s.r.o. přitom tyto spoty nakupovala za 1 200 Kč od spol. NO SPORTS Agency s.r.o., tedy v květnu za celkovou cenu 912 500 Kč. RC Sport s.r.o. prodávala spol. BL Marketing s.r.o. jeden odvysílaný reklamní spot za částku 1 250 Kč. BL Marketing s.r.o. pak prodával jeden spot za částku 12 000 Kč. Z celkové částky 912 500 Kč zaplacené BL Marketingem RC Sportu pak PROPAG-STORM zaplatil 8 760 000 Kč, přičemž tato částka byla rozprostřena na základě smluvních odměn mezi pivovary Litovel, Zubr a Holba a spol. Kadamo v rámci jejího dlouhodobého kontraktu. Znalci pak zjistili, že Pivovar Holba nakupoval přímo od Českého rozhlasu o dva měsíce později na jiných akcích, byť méně významných, spoty delšího trvání od Českého rozhlasu za 417, resp. 610 Kč (č. l. 51-56 posudku). V r. 2012 jsou pak popsány řetězce, kde nebyla pouze jedna středová společnost, ale došlo k navýšení prodejem z původního E-MOTION s.r.o., který prodával halové mistrovství ČR v tenise mužů v lednu 2012 spol. Route 44 s.r.o. za částku 160 000 Kč, Route 44 ji pak prodala za částku North Screen Produktion za částku 176 000 Kč, tedy pouze s 10 % marží, nicméně North Screen Produktion ji následně prodávala spol. DMAX s.r.o. již za částku 1 400 000 Kč a spol. DMAX spol. PROPAG-STORM za částku 1 600 000 Kč (*pozn. soudu, což je onen desetinásobek popisovaný svědkyněmi O. a K., kdy p. P. řekl, že na akci potřebuje určitou sumu prostředků, a ony to vynásobily desíti)*, přičemž tato reklama byla znovu PROPAG-STORMem přeprodána Strabagu a.s., Rema System a.s., Kadamo a.s. a IDS Inženýrské dopravní stavby Olomouc, Bitcom s.r.o., VOŠ TEC s.r.o., Comsys Trade spol. s r.o., Metal Trade Comax a JUDr. Jiřímu D. v rámci jejich dlouhodobých kontraktů. Z jednotlivých řetězců tak, jak jsou v posudku zaznamenány, pak bylo předražení reklamy zaznamenáno od 4,1 násobku (Strongman Champions League 2013 – č. l. 103 posudku) až po více než 15 násobek (č. l. 18 posudku). Znalci pak rovněž upozornili na skutečnost, že ne vždy se spol. PROPAG-STORM podařilo prodat všechny reklamní produkty, které zakoupila. Z toho by PROPAG-STORM inkasovala ztrátu, protože nakoupila větší rozsah reklamního plnění, než byla schopna zobchodovat. V podkladech dostupných znalcům nebyla obsažena žádná dokumentace o řešení vzniklých disproporcí bezi PROPAG-STORM a jeho dodavateli ve smyslu dodatku ke smlouvám s redukcí reklamního plnění. Znalci tak dospěli k závěru, že při přeprodejích reklamních produktů docházelo u společností, které figurovaly ve střední části řetězce, tj. přeprodejem produktů na PROPAG-STORM a.s., k mnohonásobnému navýšení ceny. Na začátku řetězce prodeje reklamního plnění musely nakoupit společnosti na vstupu nákupu reklamy (RC Sport s.r.o., E-MOTION s.r.o. a výjimečně Taurus s.r.o.) produkt od sportovních svazů nebo jiných subjektů za pořizovací ceny. U těchto vstupních cen bylo možné

předpokládat, že byly svým smluvním objemem akceptovatelné jak pro sportovní svazy, tak i pro nakupující RC Sport, E-MOTION a Taurus. Z tohoto pohledu by mělo jít o ceny, které byly na reklamním trhu obvyklé a strana prodávající i kupující byly ochotny za takovou cenu reklamní plnění zobchodovat. K výrazném navýšení ceny došlo až v návazném průběhu přeprodejů. Pokud pak posuzovala, zda tyto ceny, za které nakupovaly spol. RC Sport a E-MOTION, příp. Taurus, nebyly podhodnoceny, zkoumali znalci smluvní vztahy mezi sportovními svazy a těmito společnostmi, přičemž s ohledem na znění smluv v některých případech přezkoumání nebylo možné, neboť jednoznačná cena produktu nebyla zjistitelná. V dalších případech lze ceny považovat za obvyklé, když je sportovní svazy svým podpisem akceptovaly.

435. Pokud pak znalci porovnávali hospodářské výsledky za r. 2009-2014 spol. PROPAG-STORM s dalšími 6 společnostmi, dospěli k závěru, že lze konstatovat, že PROPAG-STORM a.s. v porovnání s ostatními vybranými společnostmi dosahovala vysokých výkonů z důvodu prodejů reklamních produktů za výrazně vyšší, než na trhu obvyklé ceny (č. l. 189-191).

436. V další části posudku se pak znalci věnovali finančním tokům, kdy konstatovali, že PROPAG-STORM platil tzv. středovým společnostem vždy bezhotovostně a tyto společnosti dále převážně bezhotovostně hradily smluvní ceny společnostem RC Sport či E-MOTION. Zbylé finanční prostředky pak byly buď přímo z těchto středových společností v hotovosti vybírány, nebo převáděny na další subjekty, kde byly následně vybrány v hotovosti. Subjekty realizující výběr byly společnosti BL Marketing s.r.o., ENIANER s.r.o., Metal Real a.s., Caldexter s.r.o., Inform Plus s.r.o., Terywest Company s.r.o., WEEDOWEE, Union Partners s.r.o., případně další (č. l. 325 posudku). Znalci pak upozornili rovněž na skutečnost, že řadu těchto středových společností neevidovala Česká správa sociálního zabezpečení a tyto tedy nevykazovaly žádné zaměstnance. Znalci pak konstatovali, že spletitost vazeb se mezi r. 2009-2013 výrazně prohloubila a struktura finančních toků ztrácela přehlednost. Přitom řetězec produktových toků byl ve všech letech relativně jednoduchý a bylo by očekávatelné, že podobná struktura bude i v případě realizace úhrad. U produktových a finančních toků vstupoval od r. 2001 postupně do přeprodejů reklamního plnění mezi E-MOTION s.r.o. a RC Sport s.r.o. a úroveň společností, kde docházelo ke skokovému navyšování ceny, další mezičlánek, a to Route 44 s.r.o., marže zde vykazovala nárůsty v běžném tržním prostředí. Až do následující úrovně přeprodejů figurovala skupina společností (Sport CAST s.r.o., BL Marketing s.r.o., Nedyre s.r.o., Smart Advice s.r.o., North Screen Production s.r.o., AZ Advert s.r.o., LEVIMEXO s.r.o.), u kterých docházelo k mnohonásobnému navyšování ceny reklamního produktu oproti pořizovací ceně. Na výstupu od společností navyšujících cenu byly přiřazeny u některých toků další mezičlánky DMAX s.r.o., GEETERA s.r.o., které prodejem na PROPAG-STORM a.s. vykázaly také v zásadě běžnou marži. Společnosti DMAX s.r.o. a GEETERA s.r.o. se staly články v řetězci přeprodejů, který vytvořil pro PROPAG-STORM a.s. pozici navozující stav, že prodej proběhl za běžnou cenu a nikoli předraženě. Po celé sledované období platil princip, že většina objemů finančních prostředků, které byly přijaty od PROPAG-STORM přímo, tj. DMAX s.r.o., GEETERA s.r.o., nebo v dalším toku převedeny na společnosti navyšující cenu, byla směřovaná k následným hotovostním výběrům. V menší míře vybíraly tyto společnosti hotovost přímo, v podstatně větším rozsahu byly realizovány převody na navazující řadu dalších společností, které postupně vybraly v hotovosti naprostou většinu přesunovaných finančních prostředků. Velký počet společností zapojených do řetězce velmi často fungoval tak, že společnosti přijímající platbu hotovostně vybrala část této úhrady a část přeposlala na další společnost, která opět část vybrala v hotovosti a část poslala na další společnost atd. Protože ale finálně byly stejně prostředky ve velké míře vybrány v hotovosti, jevil se tento přístup spíše jako snaha o zastření reálného účelu finančních toků. Většina finančních zdrojů byla tedy převáděna na společnosti, které se na dodávce věcného plnění přímo nepodílely, což bylo v dohledaných případech smluvně ošetřeno podobnými formáty smluv, jako je smlouva o společném postupu partnerství, spolupráci a podílnictví při zajišťování reklamy a jejího prodeje, a smlouva o zprostředkování a podpoře obchodních záměrů mezi zprostředkovatelem a zájemcem. Velký

rozsah společností zapojených do řetězce finančních toků, množství vzájemných vazeb a vrstvení transakcí je jednoznačně neefektivní a ve standardní praxi při řízení finančních toků stěží představitelné. Společnosti si v navazujících produktových tocích zahrnovaly do smluv ceny včetně marží, běžně cca 10-15 % plus stupeň, kdy došlo k mnohonásobnému nárůstu ceny, což znamená, že se stále ceny zvyšovaly, a čím více bylo mezistupňů v řetězci, tím více narůstala cena. Vše indikuje nevěrohodnost a účelovost realizovaných finančních přesunů s cílem zastření konečného vyústění většiny transakcí, tj. hotovostních výběrů. Pokud pak znalci další metodou ověřovali, zda ceny, za které nakupovaly spol. E-MOTION s.r.o. a RC Sport s.r.o. reklamní plnění, nebyly podhodnoceny, a zda tyto společnosti nechtěly dobrovolně inkasovat prodejem reklamního plnění na své odběratele ztrátu, pak z hospodářských výsledků spol. RC Sport s.r.o. za r. 2009-2011, kdy tato společnost přestala být aktivní, a začala do obchodních vztahů vstupovat spol. E-MOTION s.r.o., vykazoval ve všech letech kladný provozní i celkový hospodářský výsledek. U spol. E-MOTION s.r.o. měl provozní i celkový výsledek hospodaření kolísavý vývoj, ale s výjimkou ztráty vykázané v r. 2009, vykazovalo hospodaření E-MOTION s.r.o. běžnou efektivnost. Pokud tedy společnosti vykazovaly standardně ziskové hospodaření, pak to také znamená, že RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. nerealizovaly pořízení reklamních produktů pod cenou, ale za ceny obvyklé. Stejně tak RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. reklamní produkty svým odběratelům na první úrovni přeprodeje prodávaly za cenu obvyklou, přičemž v následných stupních přeprodejů bylo vygenerováno mnohanásobné předražení směrem ke spol. PROPAG-STORM, která toto předražení přenášena na své externí zadavatele a přeprodávala tak za předražené ceny, které nebyly svou výší obvyklé. Znalci pak poukázali rovněž na výkonový růst spol. PROPAG-STORM v letech 2009-2014 s výrazným útlumem v r. 2014 *(pozn. soudu: zahájení trestního stíhání)*, zejména v letech 2009, 2010 byly výkony společnosti s přihlédnutím k jejímu předmětu podnikání velmi vysoké, a to i v porovnání s analýzami hospodaření spol. RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. Provozní i celkový výsledek hospodaření měl kolísavý vývoj s mírně rostoucím trendem, ale s výjimkou malé ztráty v r. 2013 vykazovalo hospodaření PROPAG-STORM a.s. pouze běžnou efektivnost. S ohledem na tyto závěry pak je zřejmé, že PROPAG-STORM plnění pod cenou neprodávala, protože vykazovala kladné hospodářské výsledky, a k již předraženým cenám si tedy kalkulovala ještě vlastní marži. Podle znalců pak předražení se pohybovalo nejčastěji od 7 násobného do 9 násobného nárůstu cen. Od r. 2010 do r. 2012 se indexy nárůstu cen postupně zvyšovaly a nejvyšších cenových předražení bylo dosaženo v r. 2012 (v rámci zkoumaného vzorku 10 až 14násobku). V r. 2013 však došlo naopak k výraznému útlumu předražování, kdy indexy nárůstu klesly na cca 5násobek.

437. **Tento posudek tedy jednoznačně potvrzuje zejména pravdivost výpovědí svědkyň O. a K. a potvrzuje vybudování systému středových společností sloužícího k navýšení ceny reklamy, přičemž z obchodních případů, které znalci zkoumali a popsali, a z jejich závěrů vyplývá, že mezi původní společností Vlastislava P. RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. a PROPAG-STORM a.s. vstupovala nejprve pouze jedna firma a teprve následně v průběhu doby byly zařazeny do tohoto řetězce nárazníkové firmy, které vykazovaly pouze běžnou obchodní marži, a to jak mezi RC Sport, E-MOTION a „předražovatele", tak mezi „předražovatele" a spol. PROPAG-STORM. Lze konstatovat, že vyvrací i obhajobu obž. Martina D., že RC Sport s.r.o. a E-MOTION s.r.o. mohly reklamní práva nakupovat výrazně pod cenou obvyklou a ke koncovým zákazníkům PROPAG-STORM se tak dostávala cena na úrovni ceny obvyklé, což je vyloučeno nepřímými závěry znalců, ale v podstatě také srovnáním hospodářských výsledků, zejména podílu obratu a zisku mezi společnostmi RC Sport s.r.o., E-MOTION s.r.o. a PROPAG-STORM a.s., ale i srovnáním PROPAG-STORMu s dalšími reklamními společnostmi, které znalci provedli. V daném případě pak samozřejmě z posudku vzhledem k subjektivní stránce obž. Martina D. a dalších obžalovaných ničeho nevyplývá, nicméně, stejně jakou znalci poukázali na znalost Pivovaru Holba, který reklamní spoty od Českého rozhlasu uměl nakupovat i sám, tak přesto je v určitém období nakupoval od spol. PROPAG-STORM zhruba 30x dráž, než za**

kolik je nakupoval přímo u Českého rozhlasu, a je tak zřejmé, že tyto spoty samotné mohl Pivovar Holba při zohlednění významu akce nakoupit sám za cenu odpovídající nákupní ceně RC Sport. Stejně tak lze u obž. Martina D. poukázat na skutečnost, že sám je znalcem na dodavatelsko-odběratelské vztahy a osobně se znal s Vlastislavem P., lze jen těžko dovozovat, že by jako poradce spol. Business Advisor, jak sám sebe označuje, radil spol. Business Advisor, aby reklamu nakupovala přes prostředníky, když jí mohl zprostředkovat vztah přímo s Vlastislavem P., a je tak zřejmé, že tyto obchodní vztahy skutečně sloužily pouze jako zástěrka k získání nevystopovatelné hotovosti tak, jak to popisují svědkyně O. a K.

438. Ze spisu sp. zn. 30 T 7/2017 pak byl na návrh obhajoby proveden jako listina rovněž znalecký posudek spol. Proskon s.r.o. založený na č. l. 5559-5666/sv. 25 tohoto spisu (č. posudku 2464/51/2018 – proveden u hlavního líčení dne 25. 5. 2021 – č. l. 25037/sv. 86 – č. l. 559 zvláštního svazku), který v podstatě konstatoval nepřezkoumatelnost posudku znaleckého ústavu A Consult plus s.r.o. v konkrétních otázkách s ohledem v podstatě na některé chybějící materiály, na což však upozornili již sami znalci znaleckého ústavu A Consult ve svém posudku. Tedy např. na absenci jednotkových cen a absenci některých smluv a nepřezkoumatelnost vztahů v mezičláncích. Znalecký posudek dále konstatuje, že podíl výdajů na reklamu k tržbám u cílových společností nebyl nijak výjimečný, většina cílových společností měla konstatovat, že byla prováděna analýza výdajů na reklamu a nebyly shledány závady, a žádná z cílových společností se nedomnívala, že by utrpěla škodu.

439. **Rovněž tento posudek však nemůže s ohledem na závěry soudu vycházející z výpovědí svědkyň O. a K., podporovaný dalšími důkazy, obstát, neboť systém reklamního plnění byl předem vytvořen tak, aby umožňoval návrat hotovosti do společností realizujících reklamu, a to s vědomím jejich nejvyššího vedení, a to zcela zřejmě buď s přímým záměrem zkrátit daň, nebo naopak s cílem získat neevidované finanční prostředky pro zcela jiné záměry.**

Znalecké posudky k finančním tokům

440. RNDr. Vlastimil Klíma zpracoval znalecký posudek č. 031/2015 (posudek provedeny u hlavního líčení 17. 9. 2018 (č. l. 21823/sv. 71 – č. l. 275 zvláštního svazku) z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kterým sumarizoval finanční toky mezi spol. PROPAG-STORM a zájmovými společnostmi, mezi které policie zařadila pro účely zpracování posudku spol. AltVin a.s., BL Marketing s.r.o., Caldexter s.r.o., DMAX s.r.o. GEETERA s.r.o., Levimexo s.r.o., Nedyre s.r.o., Kusaro stavby s.r.o. (dříve Sigval s.r.o.), Smart Advice s.r.o. a Sport CAST s.r.o., tedy společnosti, které byly středovými „navyšovateli" cen reklamy. Z tohoto posudku pak vyplynulo, že bezhotovostní příjmy těchto firem v letech 2009-2013 tvořily 2166 milionů Kč, z toho 1721 milionů Kč pocházelo od spol. PROPAG-STORM a 445 milionů Kč odjinud. Z toho bylo v hotovosti vybráno celkem 955 milionů Kč a 1157 milionů Kč bylo odesláno do jiných firem (*pozn. soudu: Zde je namístě konstatovat, že z posudku dále vyplývá, že mezi firmami, kam byly bezhotovostně prostředky odesílány, jsou i další firmy, které prostředky hotovostně vybíraly, např. Světelky CZ s.r.o., Wedowee s.r.o., Route 44 s.r.o. a další, na které poukázal dříve citovaný posudek A Consult Plus, které se zájmovými společnostmi spolupracovaly na základě „partnerských či podporovatelských smluv" tak, jak to konstatuje posudek znaleckého ústavu A Consult Plus.*).

441. Tato znalcem provedená sumarizace tedy podporuje výpověď svědkyň O. a K. o bezhotovostních výběrech u tzv. středových společností v reklamním řetězci, kde se tvořily finanční prostředky pro vratky klientům, resp. odběratelům spol. PROPAG-STORM.

442. V posudku 073/2015 pak znalec RNDr. Vlastimil Klíma (posudek zařazen na č. l. 12507-12546/sv. 41 – proveden u hlavního líčení dne 17. 9. 2018 – č. l. 21823/sv. 71 – č. l. 275 zvláštního

svazku) zařadil podle znaleckého úkolu do druhé skupiny společností, kde se měla vybírat hotovost, společnosti uvedené v seznamech na č. l. 5-8 posudku (č. l. 12511-12514/sv. 41), kam zařadil u předchozího posudku soudem citované společnosti, kde se měly vybírat finanční prostředky, jakož i další firmy podílející se na výběrech hotovosti, přičemž dospěl k závěru, společně se závěry posudku č. 31/2015, že PROPAG-STORM zaslal na účty první skupiny 1721 milionů Kč v letech 2009-2013, z čehož z účtu první skupiny bylo vybráno v hotovosti 965 milionů Kč a 1073 milionů Kč bylo odesláno do jiných a neurčených firem. Část z těchto firem a účtů označil jako druhou skupinu, do níž bylo z uvedených 1073 milionů Kč odesláno 904 milionů Kč a z toho v hotovosti vybráno 706 milionů Kč. Celkem tak z původních 1721 milionů Kč od spol. PROPAG-STORM bylo vybráno v hotovosti v první skupině 965 milionů Kč a ve druhé skupině 706 milionů Kč, celkem tedy 1671 milionů Kč (*pozn. soudu: Z nálezové části posudku pak vyplývá, že v rámci druhé skupiny byly hodnoceny i společnosti RC Sport s.r.o., E-MOTION s.r.o. a Taurus s.r.o., které obdržely z účtů první skupiny, tedy ze středových společností, částky RC Sport s.r.o. 90 043 378 Kč, E-MOTION s.r.o. částku 41 942 029 Kč a spol. Taurus s.r.o. částku 2 475 800 Kč, celkem tedy částku 134 461 207 Kč, což ve srovnání s bezhotovostními platbami PROPAG-STORM ve výši 1 721 000 000 Kč činí méně než 10 % částky odeslané PROPAG-STORMem a tedy podporuje výpověď svědkyň O. a K. o skutečných nákladech reklamy ve výši 10 % inkasované částky od jejich odběratelů a reálnost způsobu výpočtu požadované ceny za reklamu od PROPAG-STORMu, kdy Vlastislav P. jim sdělil částku, kterou na reklamu potřebuje, a ony pro účely stanovení koncové ceny tuto částku vynásobily desíti*).

443. Znalec RNDr. Vlastimil Klíma pak u hlavního líčení dne 17. 9. 2018 (č. l. 21823/sv. 71 – č. l. 275 zvláštního svazku) prezentoval znalecké posudky č. 094/2013 (č. l. 11643-11846/sv. 39, 11895-11913/sv. 39), dále znalecký posudek č. 031/2014 (č. l. 11895-11913/sv. 39), dále znalecký posudek č. 59/2014 (č. l. 11915-11994/sv. 40, včetně jeho dodatku na č. l. 12283/sv. 41), dále znalecký posudek č. 101/2014 (č. l. 11996-12124/sv. 40), posudek č. 116/2014 (č. l. 12284-12297/sv. 41), posudek č. 183/2014 (č. l. 12298-12346/sv. 41), posudek č. 130/2014 (č. l. 12347-12396/sv. 41), posudek č. 142/2014 (č. l. 12397-12420/sv. 41), posudek č. 147/2014 (č. l. 12423-12450/sv. 41) a posudek č. 032/2015 (č. l. 12572-12619/sv. 42), kterými znalec, pokud to bylo možné, zpřístupnil paměťová data při domovních prohlídkách zajištěné a vydané elektroniky (mobilní telefony, tablety, notebooky, stolní počítače, paměťové karty a USB flash disky), případně provedl obnovu smazaných souborů. Výsledkem jeho práce tak byla řada nosičů DVD a pevných disků s vykopírovanými daty. Těchto údajů bylo velké množství, proto byly uloženy na pevných discích. Znalec pak popsal způsob zkoumání neoprávněné manipulace a konstatoval, že v průběhu svého znaleckého zkoumání žádnou neoprávněnou manipulaci se zajištěnými daty nezjistil. Pokud mu pak bylo předestřeno, že ve znaleckém posudku č. 059 je uvedeno datum poslední manipulace s daty 13. 11. 2013 (pozn. soudu: tedy po zajištění zkoumané elektroniky), pak uvedl, že na tuto záležitost si nevzpomíná, ale ví, že někde došlo k písařské chybě v tom datu. Po předestření předmětných posudku pak uvedl, že správné datum uložení těchto dokumentů bylo 13. 11. 2010, kdy jako vodítko slouží posudek č. 116/2014, kde se zabýval vlastnostmi některých dokumentů, což byly koncepty zadávacích dokumentací nalezených u Ing. D., a tam bylo skutečně datum uložení těchto dokumentů 13. 11. 2010. Dále uvedl, že v některých případech nezkoumal zařízení samotná, ale jejich bitové kopie, které pořídila policie. Samozřejmě, že nemůže v případě, že pokud došlo k pořízení bitové kopie policií později než k zajištění techniky na místě, pak nemůže jako znalec zaručit, že od data zajištění předmětu, které bylo dne 16. 9. 2013, do dne pořízení kontrolního součtu MD5, nedošlo k zásahu do obsahu těchto věcí, ale to je zcela mimo jeho působnost. Znalec pak popsal způsob, jakým lze antidatovat soubor v počítači, kdy se změní systémové datum na datum požadované, soubor se uloží a systémové datum se pak změní zpět na datum aktuální. Upozornil však na to, že na discích se objevují soubory, které mají nesmyslné datum, např. 2054, na discích bývá takových souborů stovky, jedná se o falešné datum, které vzniká nebo se přebírá ze souborů, které jsou kopírovány na pevný disk počítače a tam přetrvávají, jedná

se většinou o programy nebo jejich datové soubory, u nichž vývojáři nemají nastavený správný čas, nebo je nastaven úmyslně špatně, takže na discích lze nalézt soubory s takovýmito daty, ale to lze většinou jednoduše oddělit. Po předestření znaleckého posudku Ing. Berantíka č. 295 (založen v příloze B, č. l. 299-307), kdy v tomto posudku byly nalezeny soubory, které byly změněny dne 17. 4. 2014, znalec pak uvedl, že pokud se některá metadata zobrazují s datem 17. 4. 2014 a jde o rekonstruované soubory, u nichž se jako systémový čas zobrazuje doba rekonstrukce. Je tedy třeba rozlišovat rekonstruované soubory a originální soubory. U originálních souborů lze dohledat metadata a mít je za platná, u zrekonstruovaných je to poněkud jinak. Znalec pak připustil, že i metadata zrekonstruovaných souborů lze získat, ale muselo by se to dělat z původní binární kopie. Sám se však nikdy s takovým požadavkem od policie nesetkal a nikdy to neprováděl. Pokud v posudku 059/2014 zkoumal stopy 0801 a 0802, pak nemůže konstatovat, že by uživatel „Bobo" užívající stolní počítač 0801 byl stejným uživatelem jako uživatel pevného disku 0802, jím označený jako uživatel X. Toto by se dalo zjistit, ale bylo by potřeba dalšího zkoumání. Připustil pak, že na str. 66 posudku 059/2014 je písařská chyba, kdy došlo k záměně telefonu iPhone a telefonu Nokia E52. Znalec pak teoreticky připustil, že před pořízením bitové kopie je teoreticky možné provést úpravu souboru tím způsobem, že se změní systémové datum, soubor se upraví, systémové datum se vrátí zpět a teprve poté se provede bitová kopie.

444. **Tento znalecký posudek tedy dospívá k závěru, že data vykopírovaná z paměťových médií zajištěných věcí jsou autentická, nebylo s nimi dodatečně manipulováno a mohou tedy sloužit jako důkaz pro trestní řízení. Soud v tuto chvíli připomíná rozsah a složitost spisového materiálu, přičemž je toho názoru, že pokud by chtěl některý z policistů manipulovat s daty v zajištěné technice, nebylo při rozsahu a složitosti trestní věci v řádu několika málo hodin ani tato data zmanipulovat takovým způsobem, aby odpovídala zjištěním, která se prováděla od zahájení úkonů trestního řízení až po podání obžaloby v r. 2016.**

445. Znaleckým posudkem č. 84/14 pak znalec Ing. Eduard Svoboda převedl data získaná z počítačů spol. PROPAG-STORM do virtuálního počítače s „prohlížečem" Pohoda Look, který umožnil prohlížení účetních dat spol. PROPAG-STORM bez nainstalovaného účetního systému Pohoda. Samotný tento posudek (č. l. 3055-3068/sv. 19 spisu 77 T 1/2019 – proveden dne 13. 4. 2012 – č. l. 24588/sv. 84 – č. l. 531 zvláštního svazku) neměl na posouzení trestní věci žádný vliv.

446. Za shodného souhlasu stran pak byly provedeny rovněž znalecké posudky z oboru kybernetika, informační technologie, znalce Ing. Jiřího Bernatíka č. 283 (hlavní líčení dne 17. 9. 2020 – č . l. 23723/sv. 80 – č. l. 485 zvláštního svazku, posudek založen na č. l. 22585-22599/sv. 73) a dále posudky č. 295, 300, které byly provedeny u hlavního líčení dne 26. 5. 2021 (č. l. 25057/sv. 86 – č. l. 568 zvláštního svazku, posudky jsou žurnalizovány v příloze B na č. l. 299-307, 308-320). Znalec v posudku č. 283 dospěl k teoretickému závěru, že na paměťové médium lze vložit soubory ve formátech *.doc, *.docx i *.pdf tak, aby datum jejich vložení bylo dřívější, než je datum poslední prokázané manipulace s daným médiem, a to buď za pomoci specializovaných programů, nebo manipulací se systémovým časem Windows. Tento teoretický závěr znaleckého posudku je soudu dobře znám, přičemž v současné době rozšíření počítačové techniky jej lze považovat již za notorietu. Soud tak považuje u tohoto posudku za nutné konstatovat, že šlo o odpověď na čistě teoretickou otázku vyplývající z písařské chyby v posudku č. 59/2014 znalce Klímy, kterou znalec Klíma vysvětlil nikoli jako důkaz manipulace, ale jako prostou písařskou chybu v písemném vyhotovení posudku. Znalec Bernatík přitom v souvislosti se svým závěrem posuzování žádných datových médií neprováděl.

447. V posudku č. 295 pak znalec zkoumal DVD disk, a to zájmové dokumenty, stolní počítač znalcem označeno jako 801, zajištěná stopa 8, z kopie pořízené v trestním řízení, kde znalec přezkoumával zejména adresář 801 zrekonstruované docx a dospěl k závěru, že u těchto definovaných souborů došlo k jejich vytvoření a změně k datu 17. 4, 2014. Znalec pak poznamenal, že u těchto souborů se jedná o zcela totožný datum, ale i čas v rozměru hodina: minuta: sekunda,

nejen u vytvoření a změny souboru, ale i u otevření souboru, což je podle znalce fakt hodný pozornosti a fakt velice pravděpodobný, neboť toto je běžnými přístupy k souboru prakticky neproveditelné. Proto znalec odkázal na možnosti komerčně i volně dostupných řešení pro úpravu předmětných dat definovaných souborů.

448. **Nicméně tento závěr znalce byl opět znalcem Klímou při jeho výslechu vysvětlen s tím, že se jednalo o dobu, kdy docházelo k rekonstrukci smazaných dat, o čemž pak svědčí i název zkoumaného adresáře. Pokud pak jde o stejný čas vytvoření a změny souborů, je nutno poznamenat, že se jedná o soubory datově velice malé, v řádu desítek kilobajtů, jejichž rekonstrukce může být výkonnými počítači znalců prováděna v řádu milisekund, kdy soud poznamenává, že vymazání dat v paměťových médiích probíhá tím způsobem, že počítat i při běžném použití tyto soubory „přestává vidět", nicméně data zůstávají na disku uložena, dokud nejsou přepsána jinými daty, a zrekonstruování těchto souborů tedy představuje jen jakési zviditelnění stále existujících dat. Ani tento posudek tedy neprokazuje procesní obhajobu obžalovaného, že policie do zajištěných souborů nelegálním způsobem zasahovala.**

449. Ve znaleckém posudku č. 300 pak měl znalec zodpovědět dotaz, zda závěry znalce Klímy z posudku 116/2014 jsou jediným možným vysvětlením disproporcí, kdy počítačový soubor je vytvořen např. 13. 11. 2010 v 10:05:02, otevřen 13. 11. 2010 v 11:17:18, ale změněn v datu předcházejícím, tedy 9. 4. 2009 v 13:22:17, kdy znalec Klíma uvedl, že soubor byl k datu vytvoření uložen a následně otevřen, ale nedošlo k jeho změně *(pozn. soudu: počítač tedy eviduje změnu posledním upravovatelem dokumentu před jeho uložením do počítače – zcela běžný stav, kdy jsou dokumenty doručovány jako příloha e-mailu, přičemž pokud si adresát e-mailu přílohu uloží ve svém počítači, je jako datum vytvoření evidováno datum uložení souboru do počítače adresáta, nicméně jako změna je evidována poslední změna provedená odesílatelem této přílohy, a to až do doby, než adresát přílohu upraví)*, přičemž znalec Klíma dále poznamenal, že v počítači se mohl soubor vyskytovat i dříve, např. v jiném adresáři, nebo dokonce v několika kopiích, které mohly být přesouvány, kopírovány, mazány. Jisté je pouze to, že v místě, kde byl nalezen, vznikl nebo sem byl nakopírován dne 13. 11. 2010. Znalec Bernatík pak k tomuto závěru dodal, že k uvedeným skutečnostem mohlo dojít i manipulací s metadaty za pomoci specializovaných programů.

450. Přestože znalec nakonec neobdržel od zadavatele posudku data zajištěná forenzním způsobem, konstatoval, že má za prokázané, že k ovlivnění metadat uvedených souborů s vysokou pravděpodobností došlo a že uvedené ovlivnění metadat uvedených souborů může být dílem úmyslného jednání osoby znalé výše uvedených postupů. Pokud ani zadavatel posudku ani znalec Klíma ve svých znaleckých posudcích 059/2014 a 116/2014 nebyl s podporou zadavatele schopen exaktně a dokumentovaně vyjasnit, kdy a kde a z jaké příčiny došlo k prokázané manipulaci s metadaty souborů, je nutno se domnívat, že tato fakta vyjasnit z existujících dat a informací s pravděpodobností hraničící s jistotou nelze. Fakt, že velmi pravděpodobně došlo k manipulaci s metadaty těchto souborů a že nelze exaktně a dokumentovaně vyjasnit, kdy a kde a z jaké příčiny došlo k prokázané manipulaci s těmito daty, vyvolává ale další spekulace či otázky k tomuto tématu, jako např. zda k disproporci pouze u těchto výše zkoumaných souborů nedošlo vinou nepozornosti při editaci metadat těchto souborů písařskou chybou vedoucí k logické nesrovnalosti v datech, zda obdobně, jako s metadaty uvedených souborů nebylo též manipulováno i s metadaty jiných souborů, zda nebylo též manipulováno i s obsahem souborů samotných. Faktem podle znalce zůstává pouze zde provedené zjištění, že s daty výše uvedených souborů velmi pravděpodobně manipulováno bylo a že pouze nelogičnost těchto metadat vedla ke zkoumání tohoto faktu a finálně k tomuto zjištění. Legislativně právní hodnocení však ponechává znalec na zvážení zadavatele.

451. **V hodnocení posudku Ing. Bernatíka č. 300 je nutno především zdůraznit, že zatímco znalec RNDr. Klíma v posudku č. 116/2014 nabízí nejjednodušší vysvětlení, které si může každý uživatel počítače ověřit, např. uložením přílohy e-mailu na pevný disk počítače, případně kopírováním souborů z vlastního počítače mezi jednotlivými adresáři,**

tak Ing. Bernatík přichází se spikleneckou teorií manipulace s metadaty. Nicméně soud, jak již výše konstatoval, se přiklání k jednoduchému řešení, které je součástí běžného uživatelského života, a je vysvětleno i základní logikou, když předmětné dokumenty, kterými byla zadávací dokumentace na veřejnou zakázku tramvají, nebyla obž. Martinu D. zasílána proto, aby ji jakkoli upravoval, či měnil, ale proto, aby o ní věděl a seznámil se s ní. A je tedy logické, že v počítači Martina D., kde byla tyto dokumentace uložena, ať již po doručení e-mailem nebo vykopírováním z přenosného paměťového média, byla pouze otevírána, a tedy čtena a nikoli měněna. Proto systém u každého ze souborů evidoval pouze změnu provedenou posledním úpravcem před odesláním souboru Martinu D. Závěr Ing. Bernatíka o manipulaci s daty pak naráží na problém, který soud již výše nastínil, tj. že v době domovních prohlídek a době, kdy byly následně zajišťovány počítače a jejich paměťová média, nikdo z policistů nemohl mít tušení o tom, jaké důkazy a jakým způsobem by bylo „vhodné" zfalšovat tak, aby se tyto důkazy jevily pro soud věrohodnými v kontextu i dalších důkazů ve spise obsažených a také pozdějších výpovědí svědků.

Znalecký posudek k podpisům Břetislava P.

452. Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertiza ručního písma, čtený u hlavního líčení dne 13. 4. 2021 (č. l. 24588/sv. 84 – č. l. 531 zvláštního svazku, založen na č. l. 3072-3123/sv. 19 spisu 77 T 1/2019 – č. l. 13081-13133 spisu 77 T 1/2016 – svazek 43) pak porovnal pravé podpisy Břetislava P. s podpisy, které byly uvedeny jako podpisy Břetislava P., s listinnými materiály spol. PRAGOIMEX a.s., Martek Medical a.s., Vostav Morava a.s., Solaris Bus & Coach S.A., Eurovia CS a.s., SOR Libchavy spol. s r.o., VAE CONTROLS s.r.o., Solaris Czech spol. s r.o. a PROPAG-STORM a.s. U smluv se spol. PRAGOIMEX bylo zkoumáno 6 podpisů, přičemž na dodatku č. 2, dodatku č. 3 a dodatku č. 6 jsou pravé podpisy Břetislava P., na dodatku č. 1, 4 a 5 nejsou pravé podpisy Břetislava P. U spol. Martek Medical na smlouvách o kontrolní činnosti ze dne 2. 1. 2012, 30. 4. 2012 a 27. 9. 2012 nejsou pravé podpisy Břetislava P., na smlouvě o kontrolní činnosti ze dne 1. 1. 2013 je pravý podpis Břetislava P. U spol. Vostav Morava na smlouvě o kontrolní činnosti ze dne 1. 9. 2011 ani na dodatku č. 1 této smlouvy není pravý podpis Břetislava P. U spol. Solaris Bus & Coach S.A. je na smlouvě o poradenské s zprostředkovací činnosti ze dne 17. 7. 2018 pravý podpis Ing. Břetislava P. (*pozn. soudu: ačkoliv v té době spol. Business Advisor pod tímto názvem ještě neexistovala a Břetislav P. nebyl předsedou představenstva*). Na ostatních písemnostech, tedy dodatku č. 1 ze dne 1. 12. 2009, prováděcí smlouvě č. 2, prováděcí smlouvě č. 2 v polském jazyce, v provádění smlouvě č. 3 a v prováděcí smlouvě č. 3 v polském jazyce nejsou pravé podpisy Ing. Břetislava P. Z materiálů spol. Eurovia CS a.s. pak na smlouvě o kontrolní činnosti ze dne 15. 12. 2008, dodatku č. 1, dodatku č. 2, dodatku č. 3, dodatku č. 4, dodatku č. 5, ani na smlouvě o kontrolní činnosti z 10. 7. 2012 nejsou pravé podpisy Břetislava P. Z materiálů spol. SOR Libchavy pak na smlouvě o kontrolní činnosti z 6. 6. 2011 je pravý podpis Břetislava P., na smlouvě ze dne 1. 7. 2011, na smlouvě zprostředkování není pravý podpis Ing. Břetislava P., na smlouvě o kontrolní činnosti mezi VAE CONTROLS a.s. a Business Advisor ze dne 2. 3. 2011 také není pravý podpis Břetislava P. Pokud jde o materiály Solaris Czech spol. s r.o., pak zde původní smlouva, poradenská zprostředkovací ze dne 14. 3. 2012, neobsahuje pravý podpis Břetislava P., a stejně tak prováděcí smlouva č. 1 ze dne 28. 3. 2012 není opatřena pravým podpisem Břetislava P. U prováděcí smlouvy č. 2 ze dne 15. 1. 2013 pak je pravý podpis Břetislava P. Pokud jde o materiály spol. PROPAG-STORM, pak smlouva mezi Business Advisor a PROPAG-STORM ze dne 19. 5. 2009, dodatek č. 1 ze dne 30. 11. 2009, smlouva ze dne 14. 2. 2010, smlouva ze dne 16. 6. 2010, dodatek č. 1 ze dne 31. 10. 2011 ke smlouvě ze dne 27. 6. 2011, dodatek č. 2 k téže smlouvě, příloha č. 1 k téže smlouvě, dále pak příloha č. 1 ze dne 31. 12. 2011 k rámcové smlouvě o spolupráci ze dne 19. 12. 2011, příloha 2 k této smlouvě o spolupráci, smlouva ze dne 1. 11. 2012, rámcová smlouva o spolupráci ze dne 31. 12. 2012, dodatek č. 1 k této smlouvě, neobsahují pravé podpisy Břetislava P. Naopak smlouva ze dne 23. 3. 2011, ze dne 27. 6. 2011,

rámcová smlouva ze dne 19. 12. 2011, příloha č. 2 ke smlouvě ze dne 19. 12. 2011, dodatek č. 2 k rámcové smlouvě ze dne 31. 12. 2012, příloha 1 k této smlouvě, příloha 2 k této smlouvě, příloha 3 k této smlouvě a úprava přílohy č. 2 a přílohy 3 k této smlouvě obsahují pravé podpisy Břetislava P. Zde soud připomíná, že obž. Břetislav P. se nikdy nehájil tím, že by tyto dokumenty nepodepsal, a ani nikdo jiný z obžalovaných či svědků soudu nesdělili, že by se obž. Břetislav P. podivoval nad tím, jak to, že podepisuje např. dodatek č. 3, ačkoli samotnou smlouvu a dodatky 1 a 2 nepodepsal.

453. **Posudek tedy jednoznačně dokládá, že skutečnou ovládající osobou spol. Business Advisor byl někdo zcela jiný než jediný zapsaný statutární orgán Břetislav P. Nicméně z dalších důkazů, zejména odposlechů a materiálů z obchodního rejstříku, kde obž. Martin D. vystupoval v pozici držitele 100 % akcií a prodloužil funkční období Břetislava P., vyplývá, že právě on byl ovládající osobou Břetislava P. a jedinou osobu, která ho úkolovala. Zde je namístě také zdůraznit, že v průběhu záznamů odposlechů, zkoumání paměťových médií zajištěných počítačů, nebyly zjištěny nikdy žádné řídící pokyny od jiných osob ve vztahu ani k Ing. Martinu D. ani k Ing. Břetislavu P., a to ani za účelem sjednání schůzek k předání takových pokynů, což je v dnešní době informačních technologií a mobilních telefonů prakticky vyloučeno.**

Odposlechy

454. Soud provedl k důkazu rovněž záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu, a to v hlavních líčeních počínaje dnem 13. 5. 2018 (č. l. 21498/sv. 70 – č. l. 243 zvláštního svazku) až 16. 4. 2019 (č. l. 22460/sv. 73 – č. l. 336 zvláštního svazku), kdy byly přehrány hovory vybrané soudem, státním zastupitelstvím a obžalovanými. Nepřehrané hovory pak byly v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr. ř. per analogiam předloženy stranám dne 15. 4. 2019 (č. l. 22451/sv. – č. l. 331v zvláštního svazku). Proti zařazení odposlechů jako důkazu pak obhajoba vznesla námitky k jejich neprocesnosti, když dospěla k závěru, že příkazy k odposlechu jsou nezákonné, když s ohledem na judikaturu týkající se této otázky je zřejmé, že okresní soud při vydání příkazů pouze zcela převzal odůvodnění státního zástupce a sám nedoplnil žádné své úvahy odůvodňující povolení odposlechů.

455. **Soud této námitce nevyhověl, když je toho názoru, že postup Okresního soudu v Ostravě, který příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydával, je zcela správný a odpovídající zásadám trestního procesu v přípravném řízení. V přípravném řízení totiž neplatí poslední věta ust. § 2 odst. 5 tr. ř., podle které si má soud doplňovat v řízení před soudem dokazování v potřebném rozsahu pro rozhodnutí sám. Soud nemá být pomocníkem obžaloby ani v řízení před soudem, a již vůbec ne v řízení přípravném, do kterého ingeruje svými povoleními či vydáním příkazů. V přípravném řízení soud posuzuje pouze zákonnost a odůvodněnost zásahů do soukromé sféry jednotlivých osob, a to zda na základě návrhu buď státního zástupce, nebo přímo policie. Pokud navrhovatel svůj návrh řádně a úplně odůvodní ve smyslu požadavků příslušných ustanovení trestního řádu, pak soud tomuto návrhu vyhoví a není zapotřebí, aby doplňoval jakékoli své úvahy. Naopak doplňování a cizelování odůvodnění státního zástupce, případně jeho změna, by soud stavěla nikoli do pozice nezávislého orgánu chránícího práva soukromých osob, ale do pozice vyšetřujícího orgánu, který soud v přípravném řízení rozhodně není. Pokud pak odůvodnění návrhu státního zástupce či policejního orgánu nemá všechny náležitosti, nebo je logicky chybné, soud návrh na vydání příkazu či povolení zamítne. Soud je tedy toho názoru, že okresnímu soudu a ani soudu krajskému při rozhodování o prodloužení odposlechů nepřísluší žádné vlastní úvahy nad rámec odůvodnění státního zástupce,**

neboť takovým postupem by neposkytl zákonnou ochranu zákonem chráněným zájmům dotčených subjektů.

456. Úvodem je pak nutno konstatovat, že je nutno dát za pravdu obhajobě obž. Martina D., kdy žádný z odposlechů přímo nedokazuje ničeho k obžalovaným veřejným zakázkám, ani jiným veřejným zakázkám, neboť odposlechy probíhaly v období od května 2012 do června 2013, přičemž veškeré veřejné zakázky popsané v obžalobě se odehrály před zahájením těchto odposlechů. Nicméně podle názoru soudu právě odposlechy umožňují hodnotit věrohodnost svědků a obsah jejich výpovědí a posoudit, zda odposlouchávaný Ing. Martin D. hovořil v odposleších se zaměstnanci dopravního podniku, Městské nemocnice Ostrava a spol. Martek Medical, případně politiky působícími v orgánech města Ostravy, skutečně pouze jako dotační poradce, případně, zda z těchto odposlechů a způsobu vzájemné komunikace nelze dovodit vztah, který by daleko překračoval běžné kamarádské rady a případně běžnou obchodní činnost tak, jak to naznačovala obhajoba. Podstatným však může být i to, co by mělo být při běžné obchodní činnosti zúčastněných osob zaznamenáno, avšak zaznamenáno to nebylo. *(pozn. soudu: např. řídící pokyny akcionářů Business Advisor ve vztahu jak k Břetislavu P., tak i ve vztahu k poradci Martinu D., nebo řídící pokyny Břetislava P. k poradci Martinu D.)*

457. Z odposlechů pak vychází rovněž statistika četnosti komunikací (č.l. 15249 -15252/sv. 50) obžalovaného Martina D. s dalšími osobami, kterýžto důkaz nelze přeceňovat, neboť zahrnuje i pokusy o volání, zřetězené dlouhé SMS zprávy, které se zobrazují jako více kontaktů. Období provádění odposlechů je pak poměrně dlouhé. Nicméně i z porovnání četnosti hovorů mezi obžalovanými lze učinit jisté závěry o jejich vztazích. Například, je -li porovnán počet hovorů mezi Břetislavem P. a Martinem D. na straně jedné (22.6.2012 – 12.9.2013 79 kontaktů) a na druhé straně počet hovorů Martina D. se zástupci klientů společnosti Business Advisor (Jaromír R. 61x, Roman G. 1213x, Ivo S. 192x, Břetislav Č. 322x, Josef B. 41x), je nutno dospět přinejmenším k závěru o nepoměru vědomostí Břetislava P. a Martina D. a pouze zastírací roli Břetislava P. při činnosti Business Advisor).

458. Ing. D. měl blízký vztah k tehdejšímu hejtmanovi Moravskoslezského kraje **Miroslavu N.**, se kterým si tyká a jsou v častém telefonickém i osobním kontaktu. (Počet vzájemných kontaktů 5077.) Viz např. SMS ze dne 1. 6. 2012 v 08.45.35 hod.(4521/16), v SMS zprávách ze dne 25. 6. 2012 (č. l. 4596/16 – 4600/16) probírají obměnu radních SMO, dále např. SMS ze dne 5. 6. 2012 07:39:09 hod (č. l. 4534/16)., kde se baví o Ing. S. a Aleši B. O vzájemném vztahu Ing. D. a N. svědčí SMS komunikace ze dne 12. 9. 2012 15:18:46 – 15:42:12 (č. l. 4883 - 4885/17), kdy Ing. Ch. z DALKIE sděluje D., že měl probrat nějakou záležitost s N., ale nepotkal se s ním, protože mu stačila D. slova, protože to bere tak, že Ing. D. je N. a proto se s N. ani nemínil potkat. V tomto ohledu se na Ing. D. obrací i jiné osoby se záležitostmi patřícími do působnosti Miroslava N. (viz. Roman K. sms ze dne 6. 6. 2012, 13:35:11 (č. l. 4541/16), hovor z 12. 6. 2012 v 10:57:22 (č. l. 4555/16) s Michalem Ž., kdy je zřejmé, že mu předá materiál, který má z krajských). Prostřednictvím Ing. D. vyjadřuje Karel S. svou podporu Miroslavu N. (viz SMS 28. 6. 2012 v 17:10:22 hodin (č. l. 4638/16). V SMS komunikaci ze dne 24. 8. 2012 (č. l. 4797 - 4800/16) rozebírají existenci videa, na kterém má Miroslav N. v kasinu podepisovat směnku na 2,5 milionu Kč. Skutečnost, že Miroslav N. si byl vědom pozice Ing. D. ve vztahu k MNO vyplývá ze série SMS ze dne 3. 9. 2012 15:08:44 -15.47.56 (č. l.4847-4850/17), ve které rozebírají okolnosti ukončení smlouvy s Jiřím M. v SMO. Skutečnost, že zájmy Miroslava N. se prolínají se zájmy Ing. D. je dokladována SMS ze dne 10. 9. 2012 v 12:57:56 (č. l. 4875/17). V této Miroslav N. informuje Martina D., že Aleš B. se má sejít s Tomášem H. (primátorem Karviné), kdy se dá očekávat, že tam na ně bude „blít". Skutečnost, že Ing. D. je osobou spojovanou s činností Miroslava N., dále vyplývá z jeho hovoru s Ing. Tomášem V., generálním ředitelem ČSAD Havířov, a.s., kdy v hovoru se baví o garancích. Následně komunikuje s Pavlem S. z Letiště Mošnov, a.s. (viz. hovory ze dne 29. 11. 2012 v 18:09:44, 18:12:03 a 18:16:04 (č. l. 5096 – 5098/17)). Dne 11. 6. 2013 v 19:24:19(č. l. 5414/18) obdržel Ing. Martin D. poděkování od zástupce společnosti HB Reavis Group CZ,

s.r.o., za zprostředkování setkání s Miroslavem N. Nelze pak pominout ani zaměstnání manželky hejtmana Martiny N. ve společnosti Business Advisor a.s., které však nebylo validováno žádným svědectvím a nebylo podpořeno žádným výsledkem prováděné práce, když všechny administrativní činnosti pro společnost vykonávali zaměstnanci společnosti D. & partneři.

459. Vztahy a „politická" součinnost s představitelem ostravské ČSSD a následně poslancem parlamentu ČR Adamem R. je dokladována následujícími odposlechy a také skutečností, že v období 2009-2010 byl na základě dohody o pracovní činnosti zaměstnán ve společnosti Business Advisor, a.s. Z pořízených odposlechů vyplývá, že si tykají, viz např. SMS komunikace z 31. 5. 2012 v 17.44.27 – 18:17:16 (č. l.4520 – 4521/16) Často jsou v osobním a telefonickém styku. Např. dne 24. 10. 2012 12:51:35 - 12:55:57 (č. l. 4984 – 4986/17) mu Adam R. posílá dvě SMS zprávy, ve kterých jej informuje o zasedání zastupitelského klubu a jednání zastupitelstva, kdy jej informuje, že Eva (P. – tchyně Adama R.) nehlasovala. Asi díky slibu dohledu Martina D. nad tím, jak jim říkal, že 100 % po volbách a dále mu Adam R. vyčítá jeho přístup, není ale zřejmě přesně za co, v závěru dodává, že D. je nemocný člověk a že dopadne špatně. Vzápětí telefonicky řeší Aleše B., Martin D. jej hanlivě označuje a říká, že „všechny mafiány sere" a výhružně se k němu vyjadřuje (24. 10. 2012 13:21:57 (č. l. 4986/17)). Po dvou dnech Adam R. žádá Ing. D. (26. 10. 2012 8:13:51 (č. l. 4992/17)) setkání s Evou P. Na to navazuje hovor Ing. D. s ředitelem MNO MUDr. N. ze dne 31. 10. 2012 16:22:15 (č. l. 5013/17), ve kterém se Ing. D. ptá, jestli nemá známého na posudkovém, na sociálce, že Karel, zřejmě S. „dělá bordel" P., čímž má na mysli odejmutí invalidního důchodu. Vzápětí pak odesílá Ing. D. Evě P. tzv. vizitku se jménem a telefonním číslem MUDr. N. (31. 10. 2012 16:23:45 (č. l. 5013 – 5014/17). 20. 2. 2013 v 20:33:36 (č. l. 5252/18) informuje Adam R. Ing. D. SMSkou, že mu přišel ověřovací kód k emailu, kdy nabádá Ing. D., aby si vymazal email. Následně v reakci na tuto SMS Ing. Martin D. hovoří s Jiřím F. v 21:55:22 (č. l. 5253/18) o možnostech provedení bezpečnostní kontrolu kanceláře ve Vítkovicích, kdy se zjevně jedná o kontrolu před odposlechem, kdy tuto kontrolu mu následně provede Ing. Jiří P., bývalý policista. Soud pak podotýká, že nelze pominout ano pomocnou ruku, kterou Business Advisor a.s. Adamu R. poskytla v době, kdy nevykonával řádnou veřejnou funkci a zaměstnala jej, přičemž nelze přehlédnout jiný popis práce poskytnutý svědkem a vyplývající z výkazů společnosti.

460. Ing. Martin D. dále obsáhle komunikuje s náměstkyní primátora **Ing. Simonou P.** Např. v rozhovoru s Ing. D. dne 1. 6. 2012 11:17:04 (č. l. 4523/16) hod. mu Ing. P. sděluje, že hodlá odvolat jednatele DK Poklad, s.r.o. P. a ptá se jej, zdali to někomu nebude vadit. Ing. D. má schůzku s Miroslavem N., takže to proberou a pak se spolu setkají. V SMS ze dne 2. 6. 2012 14:58:54 (č. l. 4526/16) si domlouvají schůzku, bude u ní i Ing. Lumír P., kdy je zřejmé, že tato schůzka souvisí s odvolání Ing. P. a otázkami souvisejícími s přípravou veřejné zakázky na rekonstrukci DK POKLAD, což vyplývá z následujícího hovoru 15:18:37 (č. l. 4526 -4527/16). Tyto záležitosti následně řeší i v hovorech ze dne 5. 6. 2012 v 19.03.04 (č. l. 4538/16) , Ing. P. Ing. D. zasílá různé interní materiály SMO, např. dne 4. 6. 2012 09:12:03 (č. l. 4530 – 4531/16) hod. mu posílá SMS kde se zmiňuje o územní studii spojené s Černou loukou, a že firma HB Reavis má tím pádem otevřený prostor, Ing. D. ji následně žádá o její zaslání, Ing. P. mu odpovídá, že „jasně". (obdobný hovor 4. 6. 2021 12:08:22 (č. l. 4532 – 4533/16)). Ing. D. pak sděluje „Štefanovi" z HB Reavis Group Cz, s.r.o., že mu materiály od Ing. P. pošle 4. 6. 2012 14:54:21 -24 (č. l. 4533/16). V dalším hovoru ze dne 4. 6. 2012 12:08:22 (č. l. 4532 – 4533/16) se Ing. P. ptá Ing. D., jestli má něco k tomu materiálu, co mu dávala včera, dále se baví o politických záležitostech. Zástupci podnikatelských subjektů si prostřednictvím Ing. D. domlouvají schůzky s Ing. P., což je zřejmé ze SMS mezi Ing. D. a Ing. G. (viz. SMS 3. 6. 2012 v 9:12:55 a navazující SMS 17:13:14 – 16 (č. l. 4527 – 4528/16)) Dne 18. 6. 2012 08:26:40 – 44 (č. l. 4572/16). Ing. D. žádá Ing. P. o zaslání materiálu k přerozdělení financí na sport z automatů, Ing. P. mu vyhovuje (SMS a hovor 18. 6. 2012 11:27:00 – 11:41:18 (č. l. 4573 – 4574/16). Dne 20. 6. 2012 09:33:21 (č. l. 4581/16) sděluje Ing. P., že zasílá Ing. D. další materiál v obálce. Obdobně mu materiály předává 1. 9. 2012, 27. 9. 2012 (viz. SMS ze dne 1.9.2012 10:32:21 (č. l. 4832/17), 27. 9. 2012 11:29:25 (č. l. 4915/17), 11. 10. 2012 v 12:03:34

(č.l. 4932/17)). V hovoru dne 25. 6. 2012 16:10:44 (č. l. 4595/16) Ing. P. probírá záležitost Ekova Elektric. Z SMS mezi Ing. P. a Ing. D. ze dne 2. 7.2 012 10:33:30 – 11:55:01 (č. l.4659 – 4660/16) a následujících plyne, že budou hledat způsob, jak si přiklonit na svou stranu nově zvolené náměstky primátora Ing. S. a Ing. H., na Ing. S. Martin D. zkouší něco osobně. Z hovoru s Romanem G. ze dne 19. 7. 2012 18:50:27 (č. l. 4687/16) vyplývá, že jedná s Ing. P. V hovoru dne 22. 8. 2012 12:56:15 (č. l. 4788- 4789/16) se Ing. P. baví s Ing. D. o rozhodnutí vedení přibrat k posouzení rozmístění lokalit s výherními automaty a rozdělení peněz firmu A plus partner, že to bude průser, protože to je zakázka nad 500 tis. Kč a musí viset na profilu zadavatele, že to je K. hra, shodují se, že to vytahovat nebudou a že si to nechají až na tu „jejich věc". Ing. P. Ing. D. zasílá materiály, které mají být projednány v radě, viz SMS ze dne 26.8.2012 11:52:43 a 12:04:32 (č. l. 4806/16). Dne 3. 9. 2012 v 14:42:22 (č. l. 4847/17) hovoří o odchodu Jiřího M. z nemocnice a Ing. P. žádá Martina D., aby ji o takových krocích vždy předem informoval. Zazní rovněž stesk Simony P., že je (ředitele N. a ji) Martin D. svým jednáním staví do pozice loutek. Dne 19. 10. 2012 16:28:16 (č. l.4965/17) Ing. D. sděluje Ing. P., že dnes byla na komisi schválena 2. etapa, kdyby dnes přistálo na radě něco na stůl, tak to mají „dát pryč", že to není na telefon. Na to reaguje Ing. P., že to má říct Lumírovi P., že on jí to potom řekne, ale že je to velká věc, ona o tom nic neví, takže to umí zdůvodnit. V 17:36:52 (č. l. 4966/17) pak Ing. P. něco zasílá Ing. D. do e-mailu. Dne 25. 10. 2012 08:03:31 (č. l. 4988/17) Ing. P. sděluje, že vezme Ing. D. tabulku se složením dozorčích rad, následně ve 12:54:47 (č. l. 4989 – 4990/17) sděluje, že na výjezdní radu dává chirurgické sály a sděluje že Ing. H. a Ing. S. se jí tvrdě obuli do nemocnice. Dne 4. 12. 2012 14:30:39 – 42 (č. l. 5127/17) Ing. P. informuje Ing. D. o průběhu jednání rady, že vyhodili z rozpočtu Baník, vítkovický stadion, aquapark, parkovací dům, Lahodův kulturák v Hošťálkovicích, atletickou halu, Nádražní a věžák Odstrčilova. Pravidelné společné schůzky Ing. P., Ing. D. a Lumíra P. jsou dokladovány řadou tel. kontaktů a SMS (viz. např. SMS ze dne 6. 1. 2013 v 13:24:29) a i plánovacím kalendářem na rok 2013 zajištěným při prohlídce nebytových prostor v jeho kanceláři (viz. příloha číslo 33).

461. **Spolupráce s Ing. Lumírem P. je dokladována vzájemnou častou komunikací.** Viz. např. hovor z 6. 6. 2012 10:32:52 (č. l. 4540/16) o informaci ze sněmovny od Adama R., že protikorupční policie sbalí Aleše B. Předmětem jejich debat jsou často politické záležitosti (20. 6. 2012 17:18:39 (č. l. 4584/16), 27. 8. 2012 19:12:41 (č. l. 4813/16), 17. 10. 2012 7:29:57 (č. l.- 4948/17). Dne 4. 9. 2012 11:27:19 (č. l. 4857/17) jej naopak Lumír P. „kára", že některé informace potřebuje vědět ihned, a ne až s odstupem a ještě od Simči (Simony P.).

462. Dále se zná a tyká si s **Vojtěchem M.**, mj. náměstkem primátora pro dopravu v letech 2006 – 2010, předsedou dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava a.s. v letech 2003 – 2010, se kterým v telefonu ze dne 17. 10. 2012 09:10:51 (č. l. 4950/17) vyjadřuje potřebu s Martinem D. konzultovat a dotazuje se na jeho názory na prodej Ekovy Electric a.s. *(dříve těžké dílny dopravního podniku, později dceřiná firma dopravního podniku, kde se před vyčleněním kompletovaly tramvaje*) a cenu nabídnutou zájemcem. Lze podotknout, že na druhé straně Martin D. komunikuje i se zájemcem o koupi Ekovy Škoda Holding a.s. prostřednictvím ředitele Josefa B. (např. 22. 8. 2012 12:21:12 (č. l. 4787 - 4788/16)). 26. 6. 2012 18:57:26 (č. l.4607/16) pak Vojtěch M. informuje Martina D. o tom, že si sice řekl o předsedu dozorčí rady v dopravním podniku, nicméně že na to místo dneska navrhli B., podle Martina D. se „všichni zbláznili na ultimum, to v žádném případě, vždy se to rozkrade." Martin D. také nabádá Vojtěcha M., aby „zamotali šišku „novému náměstkovi primátora S., a poslali za ním všechny „firmy, co mají." (30. 6. 2012 22:30:07 – 13 (č.l. 4657/16)). Z pohledu hodnocení důkazů v trestním řízení je pak pro soud významná SMS konverzace z 20. 10. 2012 22:03:02 – 22:19:03 (č. l. 4972 – 4972A/17), ve které se Vojtěch M. dotazuje Martina D., zda zná profesorku Hótovou, jeho známý pan J. potřeboval pomoct. Martin D. sděluje, že profesorku zná aj. mu má v pondělí zavolat. *(Pozn. soudu: Tato „známost" by pak mohla dále dokreslovat některé nepřiléhavé závěry Ostravské znalecké a.s., tak jak byly rozebrány při citaci závěrů jejích posudků a všeobecnou neochotu prof.*

Hótové pochopit některé otázky soudu a státního zástupce a naopak pracovat pouze v dikci účelově položených otázek obhajoby.)

463. Vliv Ing. Martina D. na chod v **Městské nemocnici Ostrava,** dále jen MNO je doložen hovory a SMS zprávami z nichž vyplývá, že často hovoří a setkává se s jejími představiteli, nikoliv však o možných dotacích, tak jak to vyslechnutí představitelé nemocnice uváděli ve svých svědeckých výpovědích. Např. v hovoru ze dne 5. 6. 2012 09:04:51 (č. l. 4535/16) hod. Ing. D. informuje muže o mimořádné městské konferenci ČSSD, a že se chystá změna v radě a na postu náměstků, což nahrává „nám a naší investici třeba, nebo rozumným investicím". Muž říká, že jasně rozumným lidem. Dne 18. 6. 2012 12:23:59 (č. l. 4575/16) Ing. D. volá Michal Ž. z VŠB TÚ Ostrava a sděluje mu, že má nějaké informace ohledně nemocnice, jakým směrem by to měli rozjet. Ing. D. také často komunikuje s ekonomickým náměstkem MNO Ing. Petrem Š. V komunikaci Ing. Petra Š. úkoluje, co má činit směrem ke svým podřízeným (viz. sms k auditu 5. 6. 2012 13.03.47 (č. l. 4537/16), domlouvá si s ním schůzky (např. 16. 7. 2012 09:14:11 (č. l. 4667/16), a domlouvá schůzky s DALKIÍ 18. 7. 2012 18:16:23 a 18. 7. 2012, 18:27:49 (čl. 4684 – 4685/16)). Jak plyne z hovoru ze dne 1. 8. 2012 09:33:17 (č. l. 4726/16) s Jiřím M., mluvčím MNO, nechává si Ing. D. posílat materiály z nemocnice, v tomto konkrétním případě zápis z porady primářů. V hovoru ze dne 16. 8. 2012 07:49:56 (č. l. 4750/16) s M. se Ing. D. poněkud expresivně kritizuje Radima D., Petra Š., Tomáše N., ředitele nemocnice, že neposlouchají jeho pokyny, týkající se E-centre, což je elektronický nákupní systém.

464. Z hovorů a SMS zpráv ze dne 16. 8. 2012 11:53:03, 11.5812, 12:12:53, 12:31:43 a 12:32:19 (č. l. 4754–4755/16) mezi Ing. D. a Jiřím M. plyne eminentní zájem Ing. D. na prezentaci investiční akce, tzv. Kostky v médiích. V SMS ze dne 2. 9. 2012 17:49:04 -19:28:56 (č. l. 4834-4836/17) h Ing. D. velmi hrubým a nevybíravým způsobem vyčítá M., že mu poslal na e-mail špatný propagační materiál a rezolutně chce, aby podal do 12.00 hod. žádost o ukončení spolupráce s MNO. Petru Ž., mediálnímu poradci Městské nemocnice Ostrava, oznamuje, že M. propustil. 2. 9. 2012 19:41:06 (č. l. 4836/17). Následně v SMS oznamuje lidem ze svého okolí, např. Romanu G. ze skupiny Agel (2. 9. 2012 19:44:28 – 30 (č. l.4836/17)) Ve 21:57:21 – 23 (č. l. 4837/17) hod. Ing. D. zasílá Ing. Š. SMS, že zítra ráno má M. podat žádost o ukončení, jestli ne, tak výpověď. Následující den 3. 9. 2012 v 9:54:35 – 39 (č. l. 4838 -4839/17) Ing. D. výpověď Petru Š. připomíná, v 10:59:36 (č. l. 4839/17) sděluje Petr Š., že věc řeší s ředitelem nemocnice. V 11:33:04 (č. l. 4839/17) sděluje Ing. P., že je u ředitele N. a Š. a všichni jsou z toho v šoku, proč má dát M. výpověď. D. odpovídá, že tam jede a že smlouvy nastaví jinak, bere to na sebe a srovná to. Skutečnost, že jede do nemocnice je dokládána jeho SMS ze dne 3. 9. 2012 v 11:42:43 (č. l. 4840/17). V hovoru Ing. P. s Ing. D. ze dne 3. 9. 2012 11:59:13 (č. l. 4842/17) hovoří o odchodu M., že chce odejít i z organizace (pozn. soudu: místní organizace ČSSD v Porubě), Ing. P. připomíná, že Ing. D. křičel v minulosti na MUDr. N., ředitele MNO, který z toho byl v šoku, a nyní je to podobná situace. Z SMS s Jiřím M. v období od 11.45.17- 12:55:10 (č. l. 4840-4845/17) je zřejmé, že Jiří M. skutečně navrhnul v nemocnici ukončení předmětné smlouvy, na poradě v nemocnici to prezentoval tak, že jej Martin D. propustil, což mu Martin D. vyčetl, neboť „je to mezi nimi." Dne 3. 9. 2012 v 14:42:22 (č. l. 4847/17) hovoří o odchodu Jiřího M. z nemocnice a Ing. P. žádá Martina D., aby ji o takových krocích vždy předem informoval.

465. V dalších SMS s Miroslavem N. 3. 9. 2012 15:08:44 -15:47:18 (č. l. 4847-4850/17) zlehčuje svoje jednání vůči M. a snaží se je interpretovat, že M. měl podat žádost o novou smlouvu s nižším platem, ani Miroslav N. jej za jeho postup nekritizuje. V SMS ze dne 4. 9. 2012 7:39:41-43 (č. l. 4854/17) se Ing. D. u Ing. P. zajímá o projekty v MNO. Dne 4. 9. 2012 10:15:51 (č. l. 4855/17) volá MUDr. N. Ing. D., že je u něho M. a že s ním chce jednat o možnosti, aby v nemocnici zůstal na jiný úvazek. Ředitel N. se ptá Ing. D. na stanovisko Ing. P. a Martin D. mu vysvětluje, že to pochopila, ale je na prášky vzhledem k vazbám na M. na Porubu (pozn. soudu místní organizaci ČSSD). V hovoru ze dne 7. 9. 2012 10:33:22 (č. l. 4870 – 4871/17) Ing. P. Ing. D. říká, že sedí

v nemocnici s Tomášem (pozn. soudu tj. ředitelem MUDr. N.), a oba se s Ing. D. radí, jak postupovat v záležitosti M. Dne 10. 10. 2012 13:03:20 a 13:04:20 (č. l. 4930/17) Petr Š. zasílá Ing. D. SMS a sděluje mu, že má jednoho potenciálního uchazeče, zřejmě na místo M. Ing. D. po něm požaduje jeho životopis. V hovoru Ing. P. s Ing. D. ze dne 12. 10. 2012 14:38:10 (č. l. 4934 – 4935/17) probírají záležitosti týkající se MNO, když se hovor stočí na ředitele MUDr. N., Ing. D. prohlásí: „My potřebujeme ředitele a ne lobbistu kurva tam". Dne 19. 10. 2012 12:01:22 – 12:15:41 (č. l. 4963/17) referuje Petr Ž., mediální poradce MNO, Ing. D., že probrali s ředitelem možnosti prezentace tzv. kostky, plicního i dalších věcí. Dne 25. 10. 2012 19:36:30 (č. l. 4991/17) Ing. P. zasílá Ing. D. SMS, že H. jim začíná hodně škodit, hlavně v nemocnici, že Ing. D. má něco zkusit. 16. 11. 2012 v 17:16:38 (č. l. 5069 – 5070/17) v SMS Romanu G. označuje Tomáše N. za člověka Agelu, kdy mu uvádí, že ještě půl roku a Tomáše Ti odvolám. Před touto SMS byla MUDr. N. sdělena na základě sdělení Petra Ž. nespokojenost Ing. D., že otevření nového plicního oddělení není náležitě medializována (16. 11. 2012 17:13:21 – 17:15:34 (č. l. 5068 – 5069/17)).

466. Skutečnost, že Ing. D. je podrobně informován o dění v Městské nemocnici Ostrava je dále dokládáno i hovory z řad podnikatelských subjektů, viz. např. Jiřího L. z Dalkie 12. 6. 2012 v 10:55:00 a Michalem Ž. z 12. 6. 2012 10:57:22 (oba hovory č. l. 4555/16) k problematice auditů v MNO, kdy Ing. D. na jedné straně „uklidňuje" Milana Ch., na druhé straně vzápětí „ladí" taktiku dalšího postupu s Michalem Ž. Skutečnost, že Petr Š. koordinoval svá rozhodnutí v návaznosti na jednání s Ing. D., vyplývá z hovoru ze dne 4. 1. 2013 v 16:28:50 (č. l. 5159/17), kdy je zřejmé, že společně budou společně upravovat dopis týkající se energetických úspor a Martin D. řekne osobně Peru Š., jak to „namyslel". Skutečnost, že Ing. D. je informován o schůzkách potenciálních dodavatelů s vedením MNO, je dokladována např. SMS ze dne 9. 1. 2013 v 10:03:33 – 11:31:34 (č. l. 5164 – 5165/18). S Tomášem Š. řeší dále záležitost kogenerační jednotky v MNO (viz. hovor ze dne 14. 5. 2013 v 9:30:09).

467. Dále nelze přehlédnout prakticky pravidelné schůzky mezi Ing. Martinem D. a Romanem T., jednatelem společnosti Seller Moravia, s.r.o., která pro Městskou nemocnici Ostrava a.s., administrovala předmětné veřejné zakázky. K jejich schůzkám dochází, přestože mezi nimi není jakýkoliv právní vztah, kdy z obsahu zjištěných hovorů nevyplývá, že by mezi těmito byly přátelské vztahy vyplývající z mimopracovních aktivit a přesto vzájemně realizovali ve sledovaném období 322 telefonních spojení (č.l. 15250/sv. 50). V kontextu se zjištěnými skutečnostmi vyplývajícími z výše uvedeného je možné dovodit, že v rámci jejich schůzek byl řešen postup při zadávání veřejných zakázek.

468. Skutečnost, že postavení Ing. Martina D. ve vztahu k Městské nemocnici bylo obecně známé i podnikatelským subjektům majícím zájem obchodovat s Městskou nemocnicí Ostrava je zřejmý z následujících hovorů:

469. Společné zájmy pojí Ing. D. s **Dalkia Česká republika, a.s.,** neboť je s představiteli této společnosti ve velmi častém kontaktu. Jde o již zmíněné hovory s Jiřím L. z 12. 6. 2012 10:55:00 (č. l. 4555/16), ve kterém se Ing. D. ptá, jestli byly v MNO zadány nějaké audity, a Michalem Ž. z VŠB TÚ Ostrava (10:57:22 – č. l. 4555/16) o zmíněných auditech a také o další záležitosti spojené s nemocnicí. Dne 27. 6. 2012 13:33:08 hovoří s Jiřím L., který mu sděluje, že do 10. musí podat nabídku, ale musejí podat na všechno, nejen na nemocnici, a že by museli do toho jít s EVČ nebo se Siemensem nebo s AB facility, Ing. D. mu vysvětloval, jak se bude postupovat, když to některá z uvedených firem vyhraje, L. říká, a ještě ten audit, co udělala ta Báňská, že toho O. „zjebe", protože ten audit je úplně vyeliminoval. Ing. D. navrhuje postupovat, jak se dohodli, tj. jít s někým do sdružení. Z hovoru dále vyplývá, že Ing. D. nemůže nyní moc jednat se Siemensem, protože ta věc patřila do sféry odvolaných radních, jejichž odchod oni spojují s Ing. D. Poté v 15:42:28 (č. l.4622/16) Ing. D. znovu kontaktuje Michala Ž. a dotazuje se jej, zda je Dalkia podle auditu mimo hru *(pozn. soudu: jak se v předchozím hovoru domníval Jiří L.)*, nebo ne. Michal Ž. sděluje, že i tato varianta je ve hře, ale Dalkia by se musela snažit a zainvestovat. Dne 16. 7. 2012 13:34:30 (č. l.4672/16) hovoří D. s Michalem Ž., který se ho ptá, co má muži, který za ním jede na schůzku, tzv. pustit o

těch auditech nemocnic atd. D. mu radí, ať se odkáže na něho. Dne 18. 7. 2012 18:27:49 (č. l.4685/16) si domlouvá schůzku s Ing. Petrem Š. za účasti Milana Ch. z Dalkie (18:16:23 (č. l. 4684/16)). Další hovor s Michalem s VŠB dne 27. 7. 2012 08:00:14 (č. l. 4706/16), ve kterém probírají postup při jednání s Dalkií a MNO. V hovoru ze dne 16. 8. 2012 15:13:59 (č. l. 4756/16) žádá L. z Dalkie po Ing. D. informace od toho, co vyhraje, nebo vyhrál, ať ví, co mají dělat, na koho se mají obrátit, D. mu odpovídá, že se mají obracet na něho. V SMS ze dne 10. 9. 2012 22:19:19 - 30 (č. l. 4879/17) se Milan Ch. z Dalkie se ptal na znalecký posudek na PT, že projekt má trochu zpoždění, ale bude D. informovat. V hovoru D. s Robertem S. z Oxo Group a.s. ze dne 24. 9. 2012 10:50:44 (č. l. 4906/17) Robert S. říká, že D. má ty Fifejdy pod kontrolou, že už se do toho nesere, D. na to, že jo, že tam se hádají jenom velcí kluci.

470. Ing. D. velmi často domlouvá různé záležitosti se zástupci **podnikatelských subjektů**, zejména těch, které jsou určitým způsobem navázány na veřejné finance. Např. Romanem G. z **Agelu.** Např. již zmiňovaný hovor ze dne 3. 6. 2012 09:12:55 (č. l. 4527 – 4528/16) v němž domlouvá schůzku u Ing. P. ohledně nějakého projektu. V 17:13:14 – 16 (č. l. 4528/16) pak Ing. P. zasílá SMS, že kluci z Agelu mají hotový ten projekt, a chtěli by se potkat, další hovory např. 16. 6. 2012 11:58:56 (č. l. 4571/16). Nelze pominout ani komunikaci ze dne 2. 12. 2012 12:55:12 – 13:37:03 (č. l. 5116 – 5117/17) kdy Roman G. sděluje, že jeho zajímá, kdy bude mít fifky (Městská nemocnice Ostrava Fifejdy) a ne co je ze S. a B., na což mu Martin D. odpovídá, že On už maká. Se S. a B. ještě neskončil. Toto mají za manželku, a až se dostanou k němu, tak je vymaže. Následně Martin D. sděluje „Fif.NE", na což Roma G. odpovídá zprávou „Jo".

471. Martin D. rovněž komunikuje s jednatelem spol. Seller Moravia s.r.o. Romanem T., která administrovala zakázky Městské nemocnice Ostrava, dalších městských firem a města, kdy lze připomenout, že podle výpovědí svědků to byl požadavek právě města, aby nemocnice zadávala zakázky prostřednictvím tohoto administrátora. (322 hovorů, přičemž společné obchodní zájmy, ani společné zájmy společenské, kulturní či sportovní oba aktéry nespojují). Vzájemná telefonní komunikace pak spočívá především v domlouvání schůzek, případně v nejasných narážkách, které chápou jen zainteresované osoby. Dne 28. 6. 2012 v 14:54:52 sděluje Martin D. Romanu T., že „platí jednička a ta druhá věc, že pokud četl včera noviny, tak to potvrzuje tamto, až se vrátí, tak se domluví" (č. l. 4636/16). Dne 29. 6. 2012 v 14:21:34 Roman T. sděluje Martinu D., že po proběhlých jednáních vše spěje ke zdárnému konci, na což mu Martin D. odpovídá, že to věří, ale na vysvědčení jednička je jednička (č. l. 4648/16). 29. 6. 2012 v 09:37:26 Martin D. SMS zprávou žádá Romana T., aby mu dal vědět, jak dnes, viz jejich rozhovor, a v 09:38:48 mu Roman T. sděluje, že vše probíhá standardně (č. l. 4643/16). (*pozn. soudu K hovorům z těchto dnů lze připomenout, že právě dne 29. 6. 2012 byla uzavřena smlouva mezi Městskou nemocnicí Ostrava a Martek Medical na dodávku zdravotnického materiálu pro kardiologii, arytmologii a radiologii, a lze tedy dovozovat souvislost mezi pochvalou či šifrovanou zprávou, která by dokonce mohla znamenat, že ona připomínaná a pak udělená jednička je jedním milionem korun pro Romana T. za uzavření této smlouvy, zvláště v situaci, kdy 28.5.2012 došlo k úhradě první faktury ve výši 1.000.000 bez DPH za první smlouvu o kontrolní činnosti mezi Business Advisor a Martek Medical (čl. 7544/25 a násl.). Soud si uvědomuje, že ve vztahu k Romanu T. jde možná jen o souhru náhod, nicméně způsob rozdělení a načasování plateb ve vztahu Busines Advisor a Martek Medical ve spojení se zachycenou komunikací tomuto výkladu nasvědčuje. Nicméně soud si uvědomuje, že tato skutečnost může být pouhou spekulací, a proto z tohoto možného výkladu ve výroku o vině nevychází.)* Tento konspirativní styl komunikace pak potvrzuje i hovor ze dne 30. 6. 2012 v 19:00:34 (č. l. 4655/16) a opět zmiňuje vysvědčení, ale telefon je „na piču". Jeden z hovorů s Romanem T. pak dokládá odbornost Martina D. při kontrole veřejných zakázek, kdy Roman T. upozorňuje Martina D. na to, že veřejný zadavatel je povinen zveřejňovat ze zákona všechny veřejné zakázky (22. 8. 2012 v 12:32:43 – č. l. 4788/16). Nicméně tuto skutečnost by samozřejmě obžalovaný, pokud by kontrolní činnost pro klienty Business Advisor prováděl, věděl a nemusel by se na tyto skutečnosti Romana T. dotazovat.

472. Ing. Martin D. často spolupracuje a komunikuje s Ing. Břetislavem Č., předsedou představenstva VOSTAV MORAVA a.s., přičemž telefonicky spolu hovoří velice obezřetně,

v podstatě jen domlouvají schůzky (11. 6. 2012 15:16:05 (č. l. 4552/16), 20. 6. 2012 9:56:20 (č. l. 4581 – 4582/16), 19. 7. 2012 19:07:58 (č. l. 4687/16), 28. 8. 2012 12:46:50 (č. l. 4817/16), 29. 8. 2012 13:29:56 (č. l. 4819/16) a 19:57:39 (č. l. 4820/16) a další), u nichž není zřejmé, čeho by se měly týkat, pouze ve dvou případech domlouvají „vyhotovení papírů." (3. 8. 2012 15:10:34 (č. l. 4732/16) a 6.8.2012 9:28:09 (č. l.4735/16), a pouze v jednom případě si domlouvají schůzku s tím, že Martin D. říká, že zapomněl probrat nějaké platby (7. 12. 2012 11:26:23 (č. l. 5135/17). *(Pozn. soudu: vztah mezi Business Advisor a VOSTAT Morava dle předložené dokumentace předčasně ukončen v dubnu 2012 (č.l.7629/sv. 25, platba faktury vystavené dne 10.4.2012 proběhla až 30.11.2012 (180tis), 13.12.2012 (150tis) a 27.12.2012 (150 tis)).*

473. Rovněž se angažuje v dění v **Dopravním podniku Ostrava a.s.,** dále jen DPO, a jeho dceřiné společnosti Ekova Electric a.s. Vnitřní postoj obžalovaného Martina D. k dopravnímu podniku pak nejlépe ilustruje jeho hovor ze Simonou P. 29. 6. 2012 20:47:25 (č. l. 4651/16), v části, která bylo v přepisu policie hodnocena jako nezájmová, kdy okolo třetí minuty telefonátu objasňuje Simona P. rozdělovaní funkcí v klubech a na městě a zmiňuje plánované jmenovaní Aleše (B.) do dozorčí rady dopravního podniku, které podporuje i Adam (*R.*), na to reaguje Martin D. sdělením, že Aleš (*B.*) nemůže být předsedou dozorčí rady dopravního podniku a že potřebuje Vojtu (*M.*) v dozorčí radě, aby to tam vedl, jestli si Adam (*R.*) myslí, že vyhráli a že dají Alešovi (B.) dozorčí radu a navíc tam má další lidi (jmenuje je). Dále reaguje větou „**SIMONO, JÁ JSEM NEDĚLAL OSM LET A NESTARAL JSEM SE O NĚCO, ABY MI TO TAM NĚJAKÝ KULAL ROZKULAČIL V CELÉ OSTRAVĚ."** Martin D. je z toho rozladěn, chce to vzdát a jít do Prahy, Simona P. jej přesvědčuje, že vzdát to umí každý, a že on to vždy dokázal situaci překotit. Dále pak řeší roli Mirka (*N.*), který byl vždy považován za klidnou sílu, ale dokázal vždy zasáhnout v pravou chvíli, nyní ale jen přihlíží. **Tento hovor pak nelze hodnotit jinak, než přiznání vlivu na chod dopravního podniku nejméně od roku 2004, což se kryje s dobou, po kterou vykonával funkci předsedy dozorčí rady Vojtěch M., kterého tam Martin D. dle citované pasáže hovoru potřebuje.** (Viz rovněž již citovaný hovor 26. 6. 2012 18:57:26 (č. l. 4607/16) – Vojtěch M. si řekl a předsedu dozorčí rady, ale navrhli B.).

474. Dále vnitřní vztah obžalovaného Martina D. k zaměstnancům dopravního podniku dokládá hovor s Tomášem F. 21. 8. 2012 v 7:47:17 (č. l. 4775/16) kdy Martin D. sděluje, že se v noci vrátil z Prahy a jede zase pryč a říká „NERAD VÁS TU NECHÁVÁM V TĚCHTO TĚŽKÝCH CHVÍLÍCH OSAMOCENÉ BEZ DOHLEDU, nevím, jestli ti to říďa řekne nebo ne, ale on už to ví a chce, abychom mu to ve čtvrtek odprezentovali. Zítra večer se potkáme, TEN TELEFON JE NA HOVNO." Byť si je soud při hodnocení tohoto telefonátu vědom sarkastického tónu hlasu obžalovaného, je zřejmé, že i za tohoto vyznění prezentuje Martin D. svou potřebu mít dění v dopravním podniku plně pod kontrolou.

475. Dále z pořízených odposlechů vyplývá, že na připravovaných projektech Dopravního podniku Ostrava a.s., tento subjekt úzce spolupracuje prostřednictvím Ing. D. se svým dodavatelem tramvají společností PRAGOIMEX a.s. V tomto ohledu Ing. D. ví o schůzkách Jiřího H., Tomáše F. a Ing. Radka H. (viz. hovory ze dne 31. 5. 2012 15.14.31 (č. l. 4518/16), 17:30:14 (č. l. 4520/16), domlouvá si schůzku s Ing. H. a následně se dotazuje na zápis Ing. F. (1.6.2012 v 8.48 hodin (č. l. 4521/16). Velmi často se setkává a komunikuje s ředitelem DPO Romanem K., a ředitelem Ekova Electric a.s. Ing. Radoslavem H. V hovoru dne 20. 6. 2012 15:08:36 (č. l. 4582 - 4583/16) si domlouvá schůzku s Ing. B., personálním ředitelem Škoda Holding a.s. Zřejmě se jedná o záměr SMO a DPO vstupu strategického investora do Ekova Electric a.s. Škoda je jedním z uchazečů o vstup.

476. V hovorech a SMS v době od 24. 6. 2012 16:21:43 do 25.6.8:21:12 (č. l. 4588 - 4592/16) Ing. D. řeší s Tomášem F., Radkem H. obnovu vozového parku DPO, kde je připraven materiál pro autobusy, ale chybí materiál týkající se tramvají, což se Martin D. snaží urychlit, tak aby materiál mohl být předložen řediteli s tím, že to zdržuje investice do vozového parku. Nicméně v průběhu této doby o tom informuje i Jiřího H. z Pragoimexu, kterému sděluje, že mu materiál Tom (F.)

poslal. U této komunikace je pak zcela zřejmé, že vnitřní materiály dopravního podniku se v podstatě on-line dostávají nejen k Ing. D., ale rovněž i k dodavateli dopravního podniku společnosti Pragoimex. **Z komunikace je pak zřejmé že Martin D. vystupuje vůči zaměstnancům DPO nikoliv jako žadatel či spolupracovník, ale v nadřazeném postavení.**

477. S ředitelem DPO Ing. Romanem K. se Ing. D. také schází, viz. např. SMS ze dne 27. 6. 2012 07:26:14, 8:22:41, 8:24:27, 8:27:27-29 (č. l. 4612 – 4614/16) Účastnit jednání se má i Mgr. Š. z Mt Legal s.r.o., advokátní kancelář, která se mimo jiné zabývá organizací zadávacích řízení. V hovoru dne 27. 6. 2012 18:30:41 (č. l. 4623 – 4624/16) s mužem z Pragoimex a.s. Ing. D. požaduje ty materiály, aby je mohl poslat do Prahy. Dne 16. 7. 2012 09:21:01 (č. l. 4667/16) Jiří H. z Pragoimex a.s. sděluje Ing. D., aby vystavil fakturu na další vozidlo, Ing. D. rozumí a budou si volat. Z komunikace mezi Ing. D., Jiřím H. a Tomášem F. je zřejmé, že tito si přeposílají emaily k projektu ekologizace dopravy, kdy v hovoru ze dne 30. 6. 2012 v 13:19:28 (č. l. 4653/16) s Tomášem F. mu zdůrazňuje, aby správně pochopil poznámky „jako elektronická karta atd., a oni potřebují, aby to měl u sebe, zadávačka a další věci. Martin D. také sdělil řediteli, že se chystá výběrové řízení na dva roky pro tramvaje a ten o ničem nevěděl. Z SMS z 16. 7. 2012 10:37:31 a 10:38:17 (č. l. 4669/16) vyplývá, že Tomáš F. z DPO stále pracuje na určitém materiálu. V SMS ze dne 17.7.2012 12:21:43 - 12:23:35 (č. l. 4676 – 4677/16) si Ing. D. domlouvá schůzku s Josefem B. ze Škoda Holding a.s. Dne 27. 7. 2012 10:53:20 (č. l. 4708/16) další hovor s Jiřím H., hovoří o materiálu týkajícího se DPO a že by bylo účelné se potkat všichni společně. Ing. D. následně 10:58:32 – 13:50:29 (č. l. 4708 - 4710/16) kontaktuje Radka H. a domlouvá s ním schůzku a termín pak předává Jiřímu H. a Tomáši F., kdy v kontextu této komunikace je zřejmé, že ke schůzce dojde 31. 7. 2012 v 13.30 hodin v ostravském hotelu Bonum. Následně je tato schůzka a její výsledky rozebírány Ing. D. a Ing. H. v hovoru ze dne 31. 7. 2012 v 15:06:09 (č. l. 4721 – 4733/16), kdy zaznívá nespokojenost s obsahem jednání, které Jiří H. „málem neustál“, protože jednající za protistranu neto neumí spočítat a nerozlišuje mezi T3 a jinými tramvajemi a nepozná rozdíl mezi jednotlivými typy T3, dále pak v hovoru říká, že „se snažil ještě chvilku než přišel zase Tomáš s Radkem, tak jako Radek se bude snažit tlačit tam, kam ví, jak to má být, a je otázka, jak dalece vlastně si to tam takhle prosadí“. **Tato formulace pak naznačuje ovlivňování budoucího rozhodování dopravního podniku ve prospěch rekonstrukce tramvají T3, které má tlačit Radek H., neboť i jím vedená Ekova Electric na tom má zájem, protože tramvaje kompletuje**. Dne 2. 8. 2012 08:37:25 (č. l. 4727/16) zasílá Tomáš F. z DPO na e-mail Ing. D. nějaký materiál, který Ing. D. měl mít na jednání s ředitelem DPO Romanem K., které mělo proběhnout téhož dne v 9.30 hodin. Následně v 10:44:08 (č. l. 4727 – 4728/16) mu sděluje výstup z tohoto jednání, kdy má být propuštěna řada lidí. O výsledcích schůzky chce informovat i Jiřího H. (viz. hovor ze dne 2. 8. 2012 v 14.21.22 hodin (č. l. 4728/16)). Další materiál mu Tomáš F. posílá na žádost 6. 8. 2012 06:43:37 (č. l. 4733/16) vzápětí v 8:44:21 (č. l. 4734/16), materiál je obratem v 9:10:27poslán Jiřímu H. (č. l. 4735/16). Dne 15. 8. 2012 19:55:38 (č. l. 4749/16) si Ing. D. domlouvá schůzku s ředitelem DPO Ing. K. Dne 16.8.2012 08:53:33 (č. l. 4751/16) Ing. D. požaduje po Tomáši F. zaslání kalkulačního vzorce tramvají. Dne 16. 8. 2012 9:17:06 (č. l. 4752/16) si K. potvrzuje schůzku na 23. 8. 2012, kdy má pro jednání rezervovaný celý den, na schůzku má dorazit Libor K. jako zástupce amerického výrobce elektrobusů s průběžným indukčním dobíjením (9:12:02 (č. l. 4752/16). V hovoru dne 17. 8. 2012 14:09:54 (č. l. 4763/16) s Ing. Radoslavem H. z Ekova se Ing. D. ptá, jak vypadá ten materiál, Ing. H. odpovídá, že už na to nemá nervy, Tomáš F. taky, D. říká, že „prdí“ na nějaká jednání s náměstky, má termín, tak se to musí dodělat, ať to do hodiny dodělají, domlouvají si schůzku. V SMS dne 19. 8. 2012 18:55:03 (č. l. 4767/16) se Ing. D. dotazuje Tomášove F., zda to pro něj do zítřka zmákne, a navrhuje mu, ať si vezme dovolenou a „zarve“ na tom materiálu. Z hovoru S Romanem K. ze dne 20. 8. 2012 18:06:07 (č. l. 4771-4772/16) plyne, že Ing. D. sjednal na 23. 8. 2012 schůzku se zástupci amerického investora, v hovoru je označuje z „Ameriky elektrobusy“, které se bude účastnit Ing. D. a Ing. K. Ve čtrnáct hodin se mají setkat s panem poradcem, co s ním už jednou seděli. Ing. K. Ing. D. informuje, že zítra ze Škodovky přijedou Š. a M. a Ing. H. má jednání se zástupci Pragoimexu, aby dali do Ekovy

nějaké zakázky s tím, že už jsou horší než Škodovka, která občas něco pustí. Z SMS ze dne 22. 8. 2012 v 06:52:01 (č. l. 4782/16), kterou Ing. D. poslal Tomášovi F., plyne, že Ing. D. skutečně velmi záleží, aby byl materiál včas hotov, když říká, že na Tomáše spoléhá, že po jednání v Praze má dynamit pod prdelí.

478. Dne 22. 8. 2012 12:21:12 (č. l. 4787 – 4788/12) volá Ing. D. B. ze Škoda Holding a žádá Ing. D. o schůzku k celému dosavadnímu vývoji. Z hovoru ze dne 23. 8. 2012 12:54:47 (č. l. 4794) plyne, že Ing. D. je na jednání v Hotelu Bonum a žádá svou sekretářku, ať mu tam přinese složku DPO, ve které mají být věci ohledně Telmaxu, elektronické peněženky a takové věci. V hovoru ze dne 23. 8. 2012 16:06:49 (č. l. 4795/16) Ing. D. s Liborem K. probírá proběhlé jednání. Konstatují, že ředitel Ing. K. byl nadšený a druhá strana taky. Domlouvají se, že si spolu musí naladit noty na další pokračování. V 17:39:12 (č. l. 4795/16) pak informuje Jiřího H., že je po ekologizaci. „Materiál" dodělají, akorát dnes bylo jednání s možností až 50 % dotace (zřejmě s panem poradcem, se kterým už seděli. – viz hovor 20. 8. 2012 18:06:0 (č. l. 4771-4772/16), ale Roman se toho nesmyslně chytil. Materiál mu dodělají, na dozorčí radu půjde nějaký slide, takže to má Roman dobře vymyšlené, v září to půjde na dozorčí radu jako materiál, ale teď si k tomu musí říct tu omáčku a dále se domlouvají na schůzce. **V tomto případě pak jde znovu o hovor, kdy Ing. D. přenáší informace z jednání dopravního podniku, ať ji se jich účastnil z jakéhokoliv důvodu, dodavateli dopravního podniku Pragoimexu reprezentovanému Jiřím H. Je také zřejmé, že o dotacích neradí Ing. D. sám, ale dotačním poradcem je jiná osoba, kterou Ing. D. označil jako „pana poradce, se kterým už jednou seděli."** Dne 2. 9. 2012 12:50:42 (č. l. 4833/17) zasílá Tomáš F. z DPO D. nějaký materiál na e-mail. V SMS ze dne 3. 9. 2012 15:50:06 (č. l. 4850/17) žádá Ing. K. Ing. D. o schůzku. Z hovoru ze dne 4. 9. 2012 14:19:07 (č. l. 4858/17) je zřejmé, že se Ing. D. stále zabývá projektem souvisejícím s DPO, neboť se ptá na údaje k dotacím. V hovoru ze dne 5. 9. 2012 8:38:56 (č. l. 4860/17) si Ing. D. domlouvá schůzku s personálním ředitelem Škoda Holding a.s. B. Dne 5. 9. 2012 v 18:44:02 (č. l.4864/17) hod. si Ing. D. domlouvá schůzku s mužem z Krnovských opraven a strojíren, s.r.o. Tato společnost se původně ucházela o vstup do Ekova Electric a.s. V SMS ze dne 6. 9. 2012 8:14:35 a 9:47:04 (č. l. 4864/17) si Ing. D. domlouvá další schůzku s Ing. K. Pravidelnost těchto schůzek je dokladována textem „jako obvykle". Dne 11. 9. 2012 16:46:54 č. l. 4881/17) zasílá Tomáš F. Ing. D. nějaký materiál na jeho e-mail. Ing. K. v SMS z 24. 9. 2012 16:53:42 (č. l. 4908/17) žádá Ing. D. o další schůzku. V SMS ze dne 26. 9. 2012 11:30:09 (č. l. 4911/17) Ing. D. žádá Tomáše F. o svázaný materiál k ekologizaci, protože odjíždí, kdy z komunikace mezi nimi ze dne 27. 9. 2012 v 8:28:52, 9:36:52 a následné komunikace s asistentkou Zuzanou K. 9:55:43 (č. l. 4913- 4914/17) je zřejmé, že mu jí Tomáš F. poskytl. Následně o tomto materiálu komunikuje s Ing. Jiřím H. (hovor ze dne 27. 9. 2012 v 11:25:30 (č. l. 4914 – 4915/17). Dne 8. 10. 2012 11:43:02 (č. l. 4925/17) Ing. K. chce předat Ing. D. prezentaci na to zítřejší jednání a že P. (*pozn. soudu: v té době starosta obvodu Ostrava-Poruba*) bude prezentovat jen tu ekologizaci. Následující den se Ing. K. s Ing. D. setkávají v Praze, setkávají se v hotelu Esplanade v 17:00, Roman K. má jednu prezentaci pro Ing. D. a jednu pro toho, s kým se setkají (8. 10. 2012 v 14:45:00 (č. l. 4926/17)). Dne 11. 10. 2012 v 14:44:12 (č. l. 4932/17) Ing. D. potřebuje po Tomášovi F. nějaký materiál, Tomáš F. sedne do auta a přiveze mu ho. Dne 15. 10. 2012 v 13:44:13 (č. l. 4940/17) se Tomáš F. potřebuje sejít s Ing. D. Na další setkání s Ing. K. se domlouvají dne 25. 10. 2012 v 09:09:32 (č. l. 4989/17), schůzka proběhne následujícího dne. V SMS ze dne 26. 10. 2012 v 11:45:32 (č. l. 4993/17) Ing. D. sděluje Ing. Radoslavu H. z Ekovy, že se s ním potřebuje nutně potkat. Dne 26. 10. 2012 v17:32:26 (č. l. 4998/17) sjednává Ing. K. s Ing. D. další schůzku, další v 30. 10. 2012 08:34:24 (č. l. 5008/17). Dne 26. 10. 2012 v 11:45:32 a 11:48:28 (č. l. 4993/17) si domlouvá schůzku s Ing. H. Skutečnost, že Roman K. si byl vědom toho, že pro Ing. D. pracuje Tomáš F. je dokladována hovorem ze dne 27. 11. 2012 v 19:13:12 (č. l. 5091/17), kdy mu sděluje, že Tomáš má pro něj podklady pro CNG a dále, že zpracoval podklady k tramvajím. O tom, co přišlo z „Bruselu" se Ing. D. nechce bavit do telefonu. V hovoru s Tomášem F. z 10. 12. 2012 v 18:33:16 (č. l. 5138/17) se s Ing. D. baví o projektu zakoupení autobusů na CNG, F. potřebuje noty na jednání s T. s Vítkovic (*z hovoru vyplývá,*

že Vítkovice by CNG stanici mohly vyrobit a postavit), Ing. D. mu vyčítá, že chtějí žádat dotaci miliardu na autobusy CNG a plnící stanici chtějí stavět až v roce 2015, bude z toho jen ostuda. F. by měl všechny svolat sám, nebo to udělá Ing. D. V hovoru z 10. 12. 2012 v 18:37:08 (č. l. 5139/17) Ing. K. Ing. D. říká, že mu F. předal materiál, co zpracoval technický náměstek G., materiál už je v Praze, a ti z Prahy mu volali, že jestli si nedělá srandu postavit stanici CNG v r. 2015. Ing. K. ten materiál neviděl. V hovoru ze dne 11. 12. 2012 v 10:54:54 (č. l. 5142/17) si Ing. D. a Ing. K. domlouvají oběd. V hovoru ze dne 11.12.2012 16:08:37 (č. l. 5142 – 5143/17) hovoří Ing. K. s Ing. D. o materiálu od G. a oba se shodují, že koupit autobusy na CNG v r. 2014 a plnicí stanici mít až v r. 2015 je blbost. Z hovoru je také možné dovodit, že na zakoupení autobusů na CNG se jedná o vyřízení dotací z EU, Ing. K. v této souvislosti dodává, že by nic nenamítal, kdyby ti, co zařizují tu dotaci, měli nějaký benefit. Dále domlouvají setkání v Praze, patrně budou jednat i na Ministerstvu dopravy. Z hovoru ze dne 4. 1. 2013 v 8:08:35 (č. l. 5157/18) je zřejmé, že Ing. D. bude Tomášem F. informován o průběhu porady týkající se ekologizace DPO, podrobnosti nechtějí probírat po telefonu.

479. Skutečnost, že Ing D. komunikuje i s Bohuslavem K. a to ve vztahu k projektům DPO vyplývá z komunikace mezi Ing. D. a Tomášem F. ze dne 11. 1. 2013 v 11:02:40, 11:04:50 (č. l. 5167/18) Skutečnost, že Ing. D. rozděluje prostřednictvím Tomáše F. úkoly jednotlivým pracovníkům DPO – v daném případě G. je zřejmé z hovoru ze dne 15. 1. 2013 v 17:17:02 (č. l. 5172 - 5173/18), kdy chce zjistit, kolik autobusu má DPO nad 300.000 km. Auditorská společnost Grant Thorton Advisory (GTA) komunikuje s Ing. D. ve věci personálních auditů, kdy podle čtvrtečních informací do dozorčí rady se čeká právě na jejich dohodu, tj. dohodu Martina D. a GTA (viz. SMS ze dne 19. 1. 2013 v 16:26:23 - 29, (č. l. 5175 - 5176/18). 22. 1. 2013 21:50:45 - 22:01:53 (č. l. 5180 -5182/18) informuje GTA Martina D. o proběhlém jednání a navrhovaných postupem města a dopravního podniku. Uvedené SMS ze dne 22. 1. 2013 přeposílá Ing. H. dne 23. 1. 2013 v 22:44:39 – 49 (č. l. 5184-5185/18). 20. 3. 2015 v 8:35:05 (č. l.5286/18) domlouvá Ing. D. s Romanem K. termín společného jednání s ředitelem regionální rady. Tato schůzka následně proběhla až dne 16. 4. 2013, kdy z této se obv. Ing. D. omluvil SMS ze dne 16. 4. 2013 v 9:55:27 (č. l. 5331/18). Skutečnost, že Ing. H. nosil Ing. D. materiály je dále zřejmá z SMS ze dne 18. 4. 2013 v 12:18:06 (č. l. 5337/18). 5. 8. 2013 v 13:02:11 Libor K. se baví s Ing. D. mj. o EKOVA Electric a.s., kdy z telefonního čísla evidovaného na Libora K. osoba jménem Pavel uvádí, **že to je ta firma, kterou Ing. D. bačuje**, a jestli to správně pochopil, tak oni mají zájem o 35 autobusů, tak si musí na to sednout. Ať to dají spolu správným způsobem dohromady. U svědka Bohuslava K. je pak zřejmé, že tento svědek se s Jiřím H. setkával pravidelně a o jejich setkávání byl informován Martin D., což vyplývá z komunikace z 31. 5. 2012 v 17:30:14 (č.l. 4520/sv.16), 8.6. 2012 v 15:57:31 (č.l. 4549/sv.16), 14. 6. 2012 v 08:29:38 (č.l. 4566/sv.16), 22. 6. 2012 v 09:51:28 (č.l.4586A/sv.16). Dne 18. 6. 2012 v 09:25:58 (č.l. 4572-73/sv.16) se Martin D. dotazuje Jiřího H., zda má tu novou verzi od malého K. Následně pak Ing. D. po schůzce píše H., že to má. V kontextu s předcházejícím hovorem ze dne 27. 6. 2012 v 18:30:41 (č.l. 4623 -24/sv.16) je zřejmé, že malým K je právě Bohuslav K. V uvedeném hovoru Jiří H. informuje D., že mluvil s malým K, který zítra nemůže, kdy D. požaduje schůzku následujícího dne. 27. 6. 2012 v 21:05:31 požaduje po Tomáši F., aby vyřídil K., který chce F. vytvořený systém zrušit, že to neexistuje. Z hovoru ze dne 28. 6. 2012 v 10:14:12 (č.l. 4632-33/sv.16) je pak zřejmé, že s Bohuslavem K. se setkává pravidelně. Ing. D. s ním nechce mluvit do telefonu a navrhuje mu setkání, kde už jednou byli, v hotelu Bonum. K. sice neví, kde to je, ale schůzka má proběhnout v 11:15 a je to kousek od dopravního podniku. Tato schůzka probíhá přitom více než 6 měsíců předtím, než byl Martin D. Bohuslavem K. požádán, aby našel práci jeho manželce. Navíc je zřejmé, že K. žádosti D. vyhověl, věděl, co má vzít, neboť dne 28. 6. 2012 v 11:50:31 (č.l.4633/sv.16), tedy hned po schůzce, informuje Martin D. Jiřího H., že to má. Dne 18. 7. 2012 v 07:20:47 (č.l.4681/sv. 16) Martin D. vyzývá Jiřího H., aby si domluvil schůzku s malým K. Dne 11. 1. 2013 v 11:02:40 (č.l.5167/sv.18) žádá Tomáše F., aby volal K. a řekl mu, že to neexistuje. V 11:04:50 (č.l. 5167/sv. 18) F. žádá, aby mu to D. poslal e-mailem, Martin D. sděluje, že nemůže, ale že K. ví, co tam je. F. se do dozví od něj. Pokud tedy

Martin D. i Bohuslav K. ví, co v dokumentu je, museli ho nějakým způsobem sdílet, nebo o něm jednat.

480. **Z výše uvedených hovorů je zřejmé, že Ing. Martin D. má přímý vliv na chod Dopravního podniku Ostrava a.s., a Městské nemocnice Ostrava, příspěvkové organizace, kdy svého vlivu využívá jak k jednání a případně úkolování zástupců uvedených společností, tak i k jednáním s uchazeči o veřejné zakázky. Taktéž je zřejmé, že záležitosti těchto subjektů projednává s členy rady SMO a to zejména Mgr. Simonou P. a Ing. Lumírem P. Z předmětných hovorů taktéž vyplývá, že uchazeči o veřejné zakázky jsou si vědomi vlivu Ing. Martina D. na chod uvedených společností a taktéž je jim zřejmá jeho úzká vazba na představitele Statutárního města Ostravy, případně Moravskoslezského kraje. Angažuje se v celé řadě záležitostí, zejména těch, které jsou spojeny s činností subjektů, financovaných z veřejných rozpočtů. Osoby, s nimiž při těchto aktivitách vstupuje do styku, s ním jednají jako s osobou, u níž zcela přirozeně předpokládají rozhodující vliv na dění v určité konkrétní záležitosti a to přesto, že Ing. D. nedisponoval žádným právním titulem, který by jej opravňoval v těchto záležitostech vystupovat.**

481. **Z hovorů mezi Ing. Martinem D. a uvedenými uchazeči o veřejné zakázky, zástupci SMO a zástupci uvedených společností je zřejmé, že hovory vedou konspirativně, kdy tento druh hovorů fakticky vylučuje, že by s Ing. Martinem D. prováděli řádnou obchodní spolupráci.**

482. **Naopak, z je patrné, že Ing. S. s Alešem B. jsou hlavními jeho protivníky v soupeření o sféru vlivu v Ostravě. Výmluvně o tom hovoří SMS Ing. D. s různými lidmi z června a prosince r. 2012, kdy nejprve Aleš B. a Ing. S. odstoupili z rady SMO, a v prosinci pak byli odvoláni ze všech stranických funkcí. Viz. např. SMS různým adresátům z 2.12.2012 9:27:30 – 13:37:03 (č. l. 5112 – 5117/17), kdy Martin D. sděluje, že to mají za to, že se obuli do jeho ženy a rodiny, a že on za dva roky končí.**

483. Odposlechy dále zachycují hovory, pole působnosti Martina D. a snahu o jeho rozšiřování, např. když se dotazuje ředitele městské nemocnice MUDr. Tomáše N., zda zná někoho na krajské záchrance a žádá seznámení (20. 112. 2012 v 19:17:18 až 19:22:35 hod. – č. l. 5149/17), kdy lze jen těžko předpokládat, že by v tomto případě potřeboval Martin D. nějakou pomoc se zdravotním problémem.

484. Spolupráci se spol. SATUM CZECH s.r.o. pak dokládá rovněž komunikace ze dne 26. 9. 2012 v 15:41:32 hod. (č. l. 4912/17), kdy se řeší pojištění Galerie hlavního města Prahy, které se má teprve jako výběrové řízení objevit na centrální adrese, a pak si k tomu řeknou více.

485. Rozsah kontaktů v rámci celé republiky je pak ilustrován hovorem ze dne 20. 6. 2012 v 09:57:25 hod. (č. l. 4582/16), kdy volající, jehož telefon je registrován na firmu ČD Telemantika, probírá s Martinem D. nový systém odměňování s tím, ať ministr neblbne, což Martin D. dokáže poslat dál.

486. Ze záznamů odposlechu lze dovodit existenci druhého telefonního čísla, možná šifrovaného, které bylo Martinem D. užíváno. Např. dne 21. 12. 2012 v 08:15:13 (č. l. 5150/17) Martin D. v komunikaci s Romanem G. sděluje, že je na normálním telefonu. 20. 11. 2012 v 12:59:02 (č. l. 5078/17) sděluje Martin D. své sekretářce Zuzaně K., že nechal jeden telefon v kanceláři. Z komunikace s manželkou obžalovaného Petrou D. ze dne 28. 10. 2012 v 19:28:21 až 29. 10. 2012 v 08:17:53 a následujících komunikací s Miroslavem N. 29. 10. 2012 v 08:33:34 až 08:40:05 a SMS zprávy odeslané D. Tereze dne 29. 10. 2012 v 09:47:51 (č. l. 5000-5005/17) vyplývá, že Petra D. použila nějakou SIM kartu, kterou našla, a tím Martinu D. „proflákla“ číslo. Rovněž v telefonním hovoru s Tomášem F. dne 31. 1. 2013 v 13:30:37 (č. l. 5205/18) zazní informace, že se bude volat na druhý mobil. Rovněž v hovoru s Petrem Š. dne 20. 12. 2012 v 09:00:42, když chce Petr Š. Martinu D. něco sdělit, tak mu Martin D. odpovídá, že mu zavolá z druhého teďkom. **Lze**

si tedy položit řečnickou otázku, z jakého důvodu byl „druhý telefon“ používán za situace, když veškerá činnost obž. Martina D., resp. jeho komunikace s jeho kontakty, byla zcela legální.

487. Odposlechy také nastiňují rozsah příjmu obž. Martina D., kdy z komunikace se spol. Develon CZ s.r.o. ze dne 25. 9. 2012 v 08:50:54 až 08:51:05 (č. l. 4909/17) a dne 26. 9. 2012 v 10:46:48 (č. l. 4911/17) vyplývá investice Martina D. do investičního fondu Mint Fund 6B.V alias do nákupního centra Olomouc City v Olomouci-Řepčíně, kam měl Martin D. investovat 10 milionů Kč. Z hovoru ze dne 10. 12. 2012 v 20:43:41 (č. l. 5140/18) pak vyplývá, že olomoucká akvizice má být přepsána na manželku Martina D. pro případ, že by se s ním něco stalo. Z komunikace se spol. Develon CZ dne 19. 2. 2013 v 16:01:11 až 16:10:59 (č. l. 5248/18) pak vyplývá, že společnost pro Martina D. vyřizuje daňovou optimalizaci na ostrově Jersey a potřebuje k tomu kopii účtu za elektřinu, plyn apod., kde je jméno Martina D., které se shoduje s trvalým bydlištěm. 20. 2. 2013 v 08:26:23 až 08:23:26 Martin D. žádá Zuzanu K., aby naskenovala jeho SIPO a poslala ho Radimu B., tj. spol. Develon CZ (č. l. 5249-5250/18). Z komunikace s Jaroslavem P. ze spol. OHL ŽS z 29. 1. 2013 v 10:33:09 (č. l. 5198-5199/17) a 13:56:04-13:56:06 (č. l. 5200-5201/18) pak vyplývá, že Martin D. měl zájem koupit byt v Praze, který však počká, apartmán na Mallorce má přednost. 21. 7. 2013 v 15:08:53 (č. l. 5443/18) pak obž. Martin D. popisuje své matce nákup nemovitosti na Mallorce za 390 000 EUR. Stejně jako byla v odposleších jmenovitě zmíněna prof. Hótová, byla zaznamenána i SMS zpráva spol. BDO tax s.r.o., kdy tato společnost se Martina D. dotazuje na dobu realizace investice (21. 8. 2012 v 09:35:27 – č. l. 4776/16).

488. **Pokud jde o hodnocení odposlechů vůči ostatním obžalovaným, lze na zapojení dalších obžalovaných do trestné činnosti dovozovat ze skutečnosti, zda vůbec s obž. Martinem D. komunikovali. Takto je ve vztahu ke spol. Martek Medical nutno konstatovat, že s obž. Martinem D. komunikuje pouze Roman G., zatímco hovory Tomáše D. zaznamenány nebyly. U spol. Vostav pak obž. Martin D. komunikuje pouze s Břetislavem Č., žádné hovory s Petrem G. zaznamenány nebyly. U spol. PRAGOIMEX pak nebyly zaznamenány hovory s Jaroslavem K., ale pouze s Jiřím H.**

489. **Ze zaznamenaných odposlechů pak, pokud jde o vztah nadřízenosti a podřízenosti v Městské nemocnici Ostrava a Dopravním podniku Ostrava, pak obsah komunikace mezi na jedné straně Martinem D. a Petrem Š. z městské nemocnice, Tomášem F. z dopravního podniku a Radkem H. z Ekova Electric, a na druhé straně mezi Martinem D. a Tomášem N., ředitelem městské nemocnice, a Radimem K., ředitelem dopravního podniku, pak obsahově komunikace působí tak, jakoby Martin D. byl ve skutečnosti náměstkem těchto ředitelů, kdy podřízení ředitelů ve skutečnosti probírají problémy s Martinem D., Martin D. je úkoluje, lhůtuje, a teprve když materiál schválí on, je materiál předkládán řediteli, často na schůzce za účasti Martina D. Komunikace pak působí dojmem, jak to ostatně naznačila Simona P., že skutečným ředitelem obou městských podniků byl Martin D. a ředitelé působili jen jako nastrčené loutky. Tedy alespoň v oblastech, které patřily do sféry zájmu Martina D., tedy ve sféře investic, kdy samozřejmě do léčebné péče či organizace dopravy samotné se Martin D. nepletl**.

490. **Pro hodnocení soudu je pak významné rovněž to, co odposlechnuto být mělo, za situace, kdyby obhajoba obžalovaných byla pravdivá a jejich činnost by byla pouze běžnou obchodní činností, avšak toto odposlechnuto nebylo.**

491. **Pokud jde o obhajobu obž. Martina D., že byl pouhým poradcem spol. Business Advisor, lze konstatovat, že z nečetné komunikace s Břetislavem P., předsedou představenstva, nevyplývá, že by to byl Martin D., kdo by přijímal pokyny Břetislava P., naopak pokyny uděluje Břetislavu P. Martin D. Pokud se týká podnikání v Cihelně Hlučín, zde je komunikace v podstatě otevřená a běžného charakteru. Nicméně, pokud se jedná o**

další komunikaci, zřejmě se týkající Business Advisor, vždy se sjednávají schůzky a nic se po telefonu neprobírá, což při běžné obchodní činnosti nelze považovat za obvyklé. V hovorech pak nebyla zaznamenána žádná komunikace s akcionáři Business Advisor, nebyly zaznamenány žádné úkoly, dohody, pokyny, kterými by byla akcionáři Business Advisor řízena jeho činnost poradce, když sám obžalovaný uvádí, že akcionáři Business Advisor a strůjci myšlenky jejího podnikání jsou jiné osoby než on.

492. **Vyjma naprosto marginální části hovorů, pak komunikace Martina D. s ostatními obžalovanými, případně i dalšími osobami, není otevřená, je vedena v náznacích a takovým způsobem, aby jí rozuměli pouze volaný a volající, a přestože řada problémů by byla možná vyřešit telefonicky, domlouvají se schůzky, přičemž je naznačováno, že to není na telefon, telefon je k ničemu apod. Běžná obchodní komunikace však takové utajování nevyžaduje.**

493. **Rovněž pokud svědci z řad zaměstnanců dopravního podniku a městské nemocnice popsali činnost Martina D. jako činnost poradce v oblasti dotací, pak žádné takové rady, které by byly přímo od Martina D., zaznamenány nebyly. Minimum hovorů se týká dotací, nezazní žádné konkrétní rady, z jakého fondu či programu dotace čerpat. Nezazní žádná informace o chystaných dotačních programech přímo v Bruselu, naopak z hovorů je zřejmé, že radí někdo jiný v Praze, když v citovaném hovoru s Radimem K. zmiňují, že se společně setkají s panem poradcem, se kterým se už setkali. Pokud byl zaznamenán hovor řešící dotace z regionálního operačního programu pro Dopravní podnik Ostrava, tak to bylo pouze v hovoru se Simonou P. 22. 6. 2012 v 16:51:56 (č. l. 4588/16). Jinak takové hovory zaznamenány nebyly. Ani u dotací nelze předpokládat, že by se jednalo o nějakou utajovanou skutečnost, která by nemohla být probírána telefonicky, zejména za situace, kdy městské organizace patřily do sféry veřejných příjemců dotačních prostředků, které si s jinými subjekty nijak nekonkurovaly. Lze jen těžko dovozovat, že by takové informace nemohly být poskytnuty po telefonu, protože by je mohl jako konkurent Dopravního podniku Ostrava odposlouchávat jiný dopravní podnik na území ČR.**

494. Důkazy zajištěné záznamem e-mailových schránek, které byly zajištěny formou příkazu ke sledování osob a věcí ve smyslu § 158d odst. 1, 3 tr. ř., kdy obhájce JUDr. Kijas namítl, že bylo povoleno sledování do minulosti, neboť sledování lze v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 1372/2017 povolit pouze do budoucna. Navíc toto období přesáhlo zákonem povolenou dobu 6 měsíců stanovenou § 158d odst. 4 tr. ř. Soud tuto námitku nepovažuje za relevantní, neboť obhajoba vychází nikoli z textu zákonného přepisu, ale pouze z jeho nadpisu, když v odst. 3 citovaného § 158d tr. ř. se hovoří o záznamech uchovávaných v soukromí, které lze takovým sledováním zajistit. Z jazykového výkladu je pak zřejmé, že záznam uchovávaný v soukromí se vztahuje k událostem minulým, kterým jsou také doručené e-maily, které v e-mailové schránce zůstávají nevymazány z vůle uživatele. V daném případě jde tedy o variantu, kterou sám zákon předvídá, tedy, že jde o záznam minulých událostí, které si uživatel uchovává v soukromí, ať již ve svém bytě, svém počítači, nebo na diskovém poli, které mu pro jeho využití vyhradil provozovatel e-mailové schránky. Pokud jde o namítanou dobu sledování a stáří záznamu, ty nejsou zákonem nijak omezeny. Omezení uvedené v § 158d odst. 4 tr. ř. se vztahuje pouze na do budoucna probíhající sledování a toto omezení nelze vztáhnout na stáří záznamů, které jsou zajištěny. Soud přitom připomíná, že v e-mailové schránce zůstávají e-maily uloženy výhradně z vůle osob e-mailovou schránku ovládajících, každý uživatel má možno e-mail odstranit. Pokud pak JUDr. Kijas namítal nedostatečné odůvodnění příkazu ve vztahu k e-mailové schránce xxx, kde zakladatelem této schránky je osoba jménem Zuzana K. a nebylo žádným způsobem dokladováno, že by tuto adresu užíval v míře nikoli nepatrné i Martin D., je nutno zdůraznit, že soud považuje daný příkaz za dostatečně odůvodněný, neboť Zuzana K., sekretářka obžalovaného, se podílela na předávání pošty a vzkazů, nejen v listinné, ale i v elektronické podobě, a dále zdůraznil, že u tohoto e-mailu není nijak prokázáno, že by k němu přistupoval Martin D., což je však otázka k hodnocení důkazů, nikoli nezákonnosti samotných zajištěných důkazů. Aktuálně doručované e-maily pak byly

zajišťovány odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu v souladu s ust. § 88 odst. 1 tr. ř.

495. Takto bylo zjištěno, že Radoslav H. 1. 11. 2012 informuje Martina D. o tom, že Bohuslav K. má rozbor rozdílnosti trolejbusů mezi Opavou, Českými Budějovicemi, Plzní, Zlínem, Ostravou, Jihlavou, Brnem, Ústím nad Labem, Chomutovem a Jirkovem. Vše u městských dopravních podniků. K tomu uvádí názvy firem Eurovia Vinci, Strabag, Kvazar plus, Viamont, Metrostav, Firesta, OHLA ŽS, přičemž nelze pominout, že nejméně s Firestou, OHLA ŽS, Metrostavem, Kvazarem Plus byla zaznamenána také telefonní komunikace Martina D. ve sledovaném období (č. l. 5501/19).

496. Dne 8. 1. 2013 pak Pavel V. informuje Martina D. o veřejné zakázce, dotačním poradenství k zakázce „Ekologizace veřejné dopravy ve městě Ostrava“ (č. l. 5502, 5512/19).

497. Dne 11. 8. 2012 pak je od původně adresy xxx přes adresu xxx doručena zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku na stavební práce Ostrava, trolejbusová trať na Hranečník (č. l. 5528, 5539/19). Z úpravy dokumentu, zobrazených poznámek a komentářů je pak zřejmé, že se jedná o koncept této zadávací dokumentace, jehož zpracování měl na starosti Bohuslav K. 25. 2. 2013 v 8:43 hod. pak Eva P. zasílá na adresu xxx dokumenty do dozorčí rady, mj. zadávací dokumentaci pro modernizaci tramvají typu K2 na Vario LF 2 a typu T3 na Vario LF 2 a další související dokumenty (č. l. 5540-5582/19).

498. Z e-mailu ze dne 28. 2. 2013 je pak zřejmé, že Eva P. 23. 2. 2013 zaslala na adresu xxx materiály na dozorčí radu dopravního podniku konanou dne 28. 2. 2013, tisk 013. Dne 3. 4. 2013 pak Eva P. zaslala na adresu xxx zápis z dozorčí rady a usnesení dozorčí rady z 28. 3. 2013 (č. l. 5513-5527/19). Předmětem jednání přitom bylo vypsání veřejné zakázky „Modernizace tramvají K2 na Vario LF 2 a typu T 3 na Vario LF, přičemž dozorčí rada udělila souhlas k obsahu zadávací dokumentace a ke složení a jmenování hodnotící komise. *Soud pak připomíná, že zakázka byla vypsána formou jednacího řízení bez uveřejnění.*

499. Dne 21. 5. 2013 pak Radoslav H. zasílá materiál ke struktuře obnovy vozového parku dopravního podniku (č. l. 5586-5587/19). Dne 16. 12. 2012 je pak z adresy xxx na adresu xxx odesílán plán investic dopravního podniku na r. 2013 (č. l. 5592-5596/19).

500. Dne 20. 1. 2013 Eva P. zasílala Martinu D. materiál do dozorčí rady konané dne 17. 1. 2013, kdy byla mj. probírána otázka vstupu strategického partnera do spol. Ekova Electric a.s. Dne 14. 6. 2013 se dotazuje Martin D. z adresy xxx Radoslava H. na to, zda má materiál, popř. zadávací dokumentaci, včetně technické specifikace k modernizaci odbavovacího systému. Radoslav H. mu sděluje, že nemá, že to šlo mimo něj, nebylo to v IDS2, je to v gesci R. Š., ani neví, zda už mají zadávací dokumentaci. Z této komunikace pak vyplývá, že Martin D. skutečně zadávací dokumentaci vyžadoval ještě v době její přípravy (č. l. 5600/19). Dne 10. 6. 2013 pak obdrží od Radomíra K. původní e-mail od Romana K. navazující na jednání s hejtmanem Moravskoslezského kraje Miroslavem N. týkající se nasazení elektroautobusů s průběžným rychlonabíjením a projektu Zelená a čistá Ostrava, včetně projektového záměru (č. l. 5601-5616/19). Dne 13. 7. 2012 je z adresy xxx na adresu xxx odesílána původní zpráva Radoslava H. týkající se odbavovacího systému. Jde o pracovní verzi zadávací dokumentace na odbavovací systém (č. l. 5617-5630/19). Dne 14. 7. 2012 pak Martin D. z adresy xxx na adresu xxx zasílá e-mail od Tomáše F. směrnici k centrálnímu nákupu v dopravím podniku (č. l. 5631-5635/19). Dne 18. 7. 2012 je z adresy xxx na adresu xxx zasílán pracovní návrh podkladů pro výběrové řízení Ostrava – trolejbusová trať na Hranečník, včetně návrhu smlouvy o dílo (č. l. 5639-5658/19). Dne 2. 8. 2012 pak obž. Martin D. z adresy xxx odesílá Michalu P. prováděcí projekt elektronické peněženky, verzi ze dne 30. 7. 2012 (č. l. 5691, 5727/19).

501. Dne 31. 8. 2012 pak Simona P. zasílá Martinu D. sledované projekty města k datu 31. 8. 2012 (č. l. 5666-5669/19) a dne 12. 11. 2012 pak Simona P. posílá návrh kapitálového rozpočtu

Statutárního města Ostravy pro r. 2013 (č. l. 5670-5681/19). E-mailová komunikace z 31. 8. 2012 až 17. 10. 2012 (č. l. 5682-5690/19) pak zachycuje nespokojenost Martina D. s investicí do tzv. kostky v městské nemocnici, kterou vyjadřoval ve vztahu k Petru Ž. Dne 2. 8. 2012 pak obž. Martin D. z adresy xxx odesílá Michalu P. prováděcí projekt elektronické peněženky, verzi ze dne 30. 7. 2012 (č. l. 5691, 5727/19).

502. Odposlechy přehrávané na základě návrhu obhajoby Oldřicha L., Michala T., Jiřího S. a Aleše B. pak dokládají optiku politických bojů z druhé strany pohledu, tedy z pohledu tzv. Jižanů, a samozřejmě také dokládají snahy o ovlivňování veřejných zakázek. Nicméně obž. Martina D. nijak nevyviňují ani jeho obhajobu nepodporují (DVD s odposlechy a přepisy založeny na č. l. 22511-22533/sv. 73). V rámci tohoto bloku odposlechů pak byly přehrány i hovory mezi Alešem B. a Jiřím S., v nichž je popisován jakýsi boj o Adama R. a o to, zda se připojí na stranu Aleše B. a Jiřího S., nebo naopak na stranu Miroslava N. a Porubáků. V hovorech je zmiňován i Martin D. s tím, že Adam R. používá jeho argumenty a Martin D. také výrazně ovlivňuje Simonu P. Ve druhém hovoru ze dne 4. 5. 2012 ve 22:23:58 je opět probírán Adam R. a vnitrostranický boj, a zejména role Miroslava N., který není označován příliš přátelsky. Zmiňováno je i to, že „Martin D. musí jít do prdele a Mirka taky musí odstavit." Je rovněž zmiňováno, že pokud se podaří Miroslava N. odstavit, tak když se jim to podaří, tak mají oba vystaráno na všechny roky, zřejmě do konce života. Dále se pak zmiňuje, že se mají věnovat hlavně kolejím *(pozn. soudu: tedy dopravnímu podniku)*, protože jinak je to zbytečné (DVD a přepisy hovorů č. l. 22519-22523/73). Z těchto hovorů pak vyplývá snaha Aleše B. a Jiřího S. vytlačit zejména porubskou skupinu z jejího vlivu na dopravní podnik, tedy především Martina D., z jeho vlivu na koleje, aby sami měli možnost být zaopatřeni až do konce života. **To, že Aleš B. bude v dopravním podniku krást, přitom řekl i Martin D. v jednom z výše citovaných hovorů se Simonou P., když uvedl, že on se o to 8 let stará a teď mu to tam někdo rozkulačí. Tento odposlech tedy významně snižuje věrohodnost svědků B. a S., nicméně na druhé straně potvrzuje slova samotného Martina D. o jeho vlivu na dopravní podnik, kdy je zřejmé, že pokud by Martin D. na dopravní podnik vliv neměl, nebylo by nutné tento jeho vliv potlačovat**.

503. **Sledováním dle § 158d odst. 1, 3 tr. ř.** e-mailové schránky xxx pak byla zajištěna komunikace mezi Pavlem V. ze spol. Grant Thorton, kdy 4. 5. 2012 zaslal Martinu D. finální organizační strukturu dopravního podniku předloženou v závěrečné zprávě Grant Thorton Advisory (č. l. 5753-5754/19). 27. 3. 2012 přitom Martin D. zaslal na adresu xxx pracovní verze organizační struktury pro konzultaci s náměstkem B., který původně obdržel rovněž od Pavla V. téhož dne (č. l. 5557/19). Dne 23. 2. 2012 je pak zaznamenán e-mail z adresy xxx na adresu Martina D., kterým je předáván výsledek šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkající se dodávky elektrobusů v dopravním podniku v r. 2010. Dne 23. 2. 2012 pak Pavel V. z Grant Thorton Advisory zasílá materiály týkající se kontrolního dne z projektu personálního procesního a organizačního auditu v dopravním podniku (č. l. 5771-5786/19). Z těchto materiálů je přitom zřejmé, že spol. Grant Thorton Advisory patří do skupiny BDO, firma BDO tax přitom řeší investice obž. Martina D. (SMS zpráva 21. 8. 2012 – č. l. 4776/16) a BDO Znalex pak zpracovává posudek k daňovému úniku na dani z přidané hodnoty pro objednatele PRAGOIMEX (č. l. 23805/80). 12. 1. 2012 si Martin D. posílá na adresu xxx rozvojové investiční záměry dopravního podniku, resp. Statutárního města Ostravy, v horizontu let 2013-2017, tedy dokument, který připravil Radoslav H.

504. Dále ve schránce Martina D. je přeposlaná pošta z xxx týkající se materiálů na dozorčí radu dopravního podniku dne 23. 2. 2012, kdy zpráva je do schrány přeposlána 20. 2.2012, tedy 3 dny před konáním dozorčí rady (č. l. 5789-5806/19). Dne 19. 9. 2011 pak xxx posílá materiál na adresu xxx s textem e-mailu „Jen pro tebe...." a tento e-mail je z adresy xxx přeposlán 15. 2. 2012 na adresu Ing. Martina D. Jde přitom o prezentaci výsledků strategie kompletní investiční a provozní správy veřejného osvětlení ve městě Ostrava ze dne 6. 9. 2011 (č. l. 5807-5851/20). Dále byl 9. 12. 2011

přeposlán e-mail z adresy xxx na adresu xxx, který obsahuje sdělení Daniely Z., účetní ABC.Enterprice a.s. o výsledovce spol. Business Advisor (č. l. 5852-5863/20).

505. Dále je nutno konstatoval listinné materiály vytištěné ze stolního počítače Ing. Martina D. zajištěného při prohlídce kancelářských prostor na ul. Mírová 18 pod pořadovým číslem 4 dobrovolně vydaných věcí, ve znaleckém posudku znalce RNDr. Klímy je označen jako stopa 08 01. Tyto dokumenty jsou pak založeny v **příloze č. 32**.

506. Ve svazku 1 této přílohy je pak na č. l. 12-18 návrh usnesení dozorčí rady dopravního podniku týkající se veřejné zakázky rekonstrukce tramvajových nástupišť Hotelový dům Jindřich – předchozí souhlas, včetně zadávací dokumentace. Na č. l. 53-55 je pak založena informace o funkci kontrolingového systému vzhledem k podnikatelským aktivitám společně s návrhem usnesení dozorčí rady v této věci. Na č. l. 63-88 je pak založen materiál na dozorčí radu dne 15. 9. 2009, a to podnikatelský plán dopravního podniku na r. 2010. Na č. l. 89-102 je pak založen rozbor spolupráce se spol. PRAGOIMEX počínaje r. 2000. *(pozn. soudu: jde o část Forenzního auditu Dopravního podniku Ostrava za roky 2006 – 2007, celý audit je založen v příloze I.)* Spolupráce s PRAGOIMEX v letech 2006 a 2007 je hodnocena jako spíše výjimečná, pro vlastní užití vozidel v dopravním podniku v rámci obnovy vozového parku vzhledem ke skutečnosti, že PRAGOIMEX využívá k výrobě tramvají Vario výrobní kapacity spol. Krnovské opravny a strojírny, se kterou je personálně a kapitálně propojena. PRAGOIMEX tak disponuje dostačující výrobními kapacitami pro výrobu jednotlivých typů tramvají Vario a není příliš racionální očekávat, že by v budoucno probíhala nějaká rozsáhlejší výroba tramvají Vario pro zákazníky spol. PRAGOIMEX. Pokud by taková situace nastala, byla by nejspíše zapříčiněna nějakou mimořádnou situací, např. kapacitními problémy, než systémovou spoluprací. Dále se v materiálu konstatuje, že při přestavbě je obměněno 95-99 % komponentů a jde tedy prakticky o novou tramvaj typu Vario LFR.E., byť tato vozidla nadále mají původní průkaz drážní způsobilosti. V období let 2006-2007 bylo modernizováno 10 ks starších tramvají, průměrné náklady na modernizaci činily 12 789 000 Kč. Předpokládaná běžná pořizovací cena tramvaje Vario LFR.E činí podle této zprávy 19 000 000 Kč bez DPH a jde tedy o úsporu 6 200 000 Kč na jedné tramvaji. Je přitom zjevné, že z modernizovaných tramvají má pro PRAGOIMEX své nezanedbatelné přínosy, neboť provádí dodávku komponentů pro dodávku modernizaci, která je nepochybně ziskovou transakcí. S ohledem na to materiál doporučuje, aby DPO vstoupilo v otázce modernizací tramvají Vario LFR.E do jednání se spol. PRAGOIMEX. Materiál pak řeší rovněž problematiku jednacího řízení bez uveřejnění ve vztahu ke spolupráci se spol. PRAGOIMEX, přičemž z tohoto materiálu je tedy zřejmé, že cena, za kterou prodával dopravní podnik tramvaje 1335-1337 v částce 15 250 000, event. 15 550 000 Kč, obsahovala i přiměřený zisk dopravního podniku, když cena tramvají v letech 2006-2007 činila 12 789 000 Kč. **Tento materiál však také obsahuje pasáže o užitném vzoru evidovaném pod č. 14329 a je z něj zřejmé, že uživatelem tohoto vzoru je právě spol. PRAGOIMEX, a že tedy tramvaje Vario nemůže dodat nikdo jiný, než právě PRAGOIMEX.** Na č. l. 156-168 jsou pak založeny materiály týkající se materiálu pro dozorčí radu, týkající se veřejné zakázky na trakční asynchronní motory pro kompletaci trolejbusů Solaris Trolino, přičemž na č. l. 157 je e-mail Martina D. advokátní kanceláři JUDr. Bernatíka, ve kterém Martin D. žádá o posouzení této zakázky a dále uvádí, že v příloze zasílá získaný materiál z dopravního podniku objasňující výrobu motorů. Existuje i jiný výrobce a podle jeho informací není v současnosti homologován pro Solaris. Plzeňská Škodovka vyrábí taktéž asynchronní motory pro svoje tramvaje, ale předpokládá, že dopravní podnik najde vysvětlení, proč nejdou použít. Citovaný e-mail je přitom z 25. 7. 2007, přičemž materiál pro dozorčí radu je datován až dne 20. 9. 2007, a e-mail tak naznačuje možnost ovlivnění zakázky rovněž ve prospěch spol. PRAGOIMEX, když dopravní podnik hledá důvody, proč nelze asynchronní motory vyráběné Škodovkou pro daný trolejbus použít.

507. Na č. l. 225-229 je pak založena koncepční studie strategie restrukturalizace dopravního podniku. Na č. l. 229-234 je pak právní stanovisko Dopravního podniku Ostrava týkající se veřejné

podpory zpracované kanceláří Zachveja & Blaško. Na č. l. 235, 236 je založena informace pro pracovní seminář členů zastupitelstva Města Ostravy ze dne 19. 11. 2009, který obsahuje návrh optimální struktury organizace dopravního podniku v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici. Na č. l. 254-255 je pak založen zápis z dozorčí rady ze dne 17. 1. 2009 a na č. l. 256 pak strukturovaný životopis Ing. Romana K. Na č. l. 257-258 je dokument otázky a odpovědi týkající se založení společnosti ve Švýcarsku. Zjevně mají souvislost s plánem na založení spol. Heres Holding. Na č. l. 260-267 je pak koncept smlouvy o spolupráci mezi Solaris Bus & Coach a nespecifikovanou švýcarskou společností, kde Solaris Bus & Coach vystupuje jako „společnost" a neznámá švýcarská firma jako konzultant. Podle obsahu této smlouvy se společnost hodlá účastnit veřejných soutěží vypsaných zákazníky na dodávky autobusů a trolejbusů v období let 2008-2015 a konzultant má poskytovat v této souvislosti konzultační a asistenční služby, za což společnost zaplatí odměnu. Odměna se sjednává ve výši 5 % z hodnoty dodávek dle každé rámcové a prováděcí smlouvy, kterou společnost zrealizuje. Na č. l. 268-284 je pak koncept základních údajů zadávací dokumentace k veřejné zakázce na stavební práce na rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, část A, hemodialyzační stanice a centrální sterilizace. Na č. l. 285-291 je založen přehled výdajů Dopravního podniku Ostrava za r. 2008, na č. l. 293-323 pak pracovní docházka Martiny N., z níž je patrna pravidelná pracovní doba od 8:00 do 16:30 hod. a základní mzda ve výši 20 000 Kč. Za srpen 2012 jsou přitom založeny dvě docházky, jedna za dobu od 7:30 do 16:00 hod. se mzdou 10 000 Kč a druhá s pracovní dobou od 8:00 do 16:30 hod. se mzdou 20 000 Kč. Na č. l. 324-344 je pak založena kniha jízd spol. Business Advisor a na č. l. 346-350 koncepty smluv spol. Business Advisor se spol. Alpine stavební společnost CZ a Satum Czech s.r.o. na reklamní služby, kdy se objednává reklama v rámci akce Tenis Cup 2010 konané v areálu tenisových kurtů Luďka K.

508. **V příloze č. 32/I, svazek 2**, je pak na č. l. 1-5 založen e-mail Ing. Martina D. advokátní kanceláři, určený JUDr. P., ve kterém je zasílána smlouva o spolupráci dopravního podniku se spol. Inekon s textem: „Zasílám přílohou smlouvu, tuto bychom chtěli vypovědět. Jde to? Hrozí případně něco? Musíme případné poptávky Inekonu Group a.s. akceptovat? V současnosti je uzavřena dílčí smlouva o dílo, kdy Inekon Group a.s. neplní v souladu se smlouvou. V minulosti neplatil řádně dle smlouvy a byl po splatnostech. Potřeboval bych to zítra, ředitel pak odjíždí. Děkuji Ing. Martin D." a dále je vložen podpis Zuzany T. K tomu je připojena smlouva mezi Inekon Group a.s. a Dopravním podnikem Ostrava a. s. a DPO Inekon a.s. Z tohoto e-mailu je tedy zřejmé, že jedná v pozici jako by byl náměstkem ředitele dopravního podniku, ač jím ve skutečnosti nikdy nebyl, a advokátní kancelář Vídeňský, Popek a Martínková by byli smluvními partnery dopravního podniku, zatímco z obhajoby obžalovaného a dalších materiálů vyplývá, že byli právními zástupci spol. D. & partneři. Na č. l. 10-18 je pak založena e-mailová komunikace mezi Martinem D. a Mgr. Ladislavem P. a přílohové dokumenty. 21. 10. 2010 Mgr. P. upřesňuje smlouvu mezi Business Advisor a Solaris Bus, kdy se v textu finalizuje text nároku na odměnu konzultanta, který bude ve výši 5 % z hodnoty každé prováděcí smlouvy na autobusech a 6 000 EUR paušálně za každý trolejbus, a to ze zrealizovaných dodávek. V e-mailu z 2. 2. 2009 se pak řeší problém se spol. SOL Management & Services s.r.o., dále smlouva o půjčce a smlouva o úplatném převodu cenných papírů, kde se Mgr. P. ujišťuje, zda má chápat pokyn Martina D. tak, že se trvá na tom, aby připravil smlouvu s tím, že cena bude sjednána samostatným dodatkem, tedy na jiné listině, a to přesto, že Martinu D. v předchozí e-mailové zprávě vysvětlil, že takovým způsobem uzavřená smlouva je neplatná. K tomuto e-mailu je pak přiložena plná moc Business Advisor, kterou má podepsat Břetislav P. pro Mgr. P., a dopis Mgr. P. spol. SOL Management & Services a na str. 15 pak smlouva o úplatném převodu cenných papírů, kterými Martin D. převádí veškeré akcie Business Advisor na kupujícího, jehož jméno není vyplněno. **Z těchto příloh je pak zřejmé, že záležitosti Business Advisor řeší nikoli Břetislav P., ale právě Martin D., a pokud má Mgr. P. připravovat smlouvu o převodu akcií, je zřejmé, že ke dni odeslání e-mailu, tedy ke dni 2. 2. 2009 byl vlastníkem těchto akcií právě obž. Martin D., a jednal tedy jako**

osoba ovládající Business Advisor. Na č. l. 14 je pak založen požadavek Martina D. adresovaný Mgr. P. s tím, že potřebují připravit smlouvu, kdy mají od spol. Škoda možnost získat zakázku na 10 ks znaleckých posudků, ale potřebují, aby smlouvu na zajištění těchto posudků, resp. dodání, podepsala spol. Business Advisor, která má v předmětu podnikání poradenskou a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků. Nechtějí, ať je to formou zprostředkovatelské smlouvy, ale s tím, že to Business Advisor zajistí vlastními silami. 2. 9. pak advokátní kancelář zasílá návrh smlouvy s výhradou, že Business Advisor není soudním znalcem a nemůže se zavázat posudky zpracovat sama, proto je zaslána smlouva obstaravatelská. **Zde pak vyvstává logická otázka, proč Martin D., pracující pro spol. D. & partneři, který byl v té době předsedou dozorčí rady spol. D. & partneři a pracoval pro ni jako znalec, zprostředkovává obchody spol. Business Advisor, pro kterou byl pouhým konzultantem s odměnou 1650 Kč/hod**. **Nabízí se tak vysvětlení, že oněch 10 zmíněných znaleckých posudků mohlo být odměnou od Škodovky za jednání Martina D. ve prospěch této společnosti při jednání se Statutárním městem Ostrava a Dopravním podnikem Ostrava, které v té době probíhalo (viz hovory s personálním ředitelem Škodovky p. B.).** Na č. l. 47 je pak e-mail Mgr. P. Martinu D. týkající se problémů s konkurenční doložkou Ing. Romana K. ze dne 1. 3. 2011 a je zřejmé, že Martin D. opět řeší záležitosti, které ho vůbec nemají zajímat. Na č. l. 57-71 je pak založena pokladní kniha, vyúčtování jednak Radima D. a jednak Martina D. Na č. l. 73-74 jsou koncipované dopisy Martina D., z nichž ten na č. l. 74 se týká zřejmě skutku pod bodem 1., **nicméně je pouze důkazem o tom, že obžalovaný se o tyto záležitosti zajímal ke dni 8. 4. 2009.** V e-mailech na č. l. 83-85 jsou pak Martinem D. s Mgr. Ladislavem P. řešeny otázky dozorčí rady dopravního podniku. Na č. l. 112-114 je pak pokladní kniha z r. 2013 Ing. Martin D. proplaceno z pokladny Business. Na č. l. 115 je zápis o rozhodnutí jediného akcionáře spol. Business Advisor datovaný dnem 7. 3. 2010, kterým se schvaluje účetní závěrka za r. 2009. Jako jediný akcionář zde vystupuje Martin D. Na č. l. 126, 127 je pak zápis z jednání dozorčí rady 11. 6. 2007, opět svědčící o tom, že Martin D. se zajímá o vnitřní dění v dopravním podniku. Na č. l. 185 pak Martin D. přeposílá jednak sám sobě a jednak advokátní kanceláři zprávu pod názvem Seller Moravia, rozbor a doporučení zadavateli, kde Martin D. popisuje již podanou žádost na úřad regionální rady, kde se žádá o dotaci v rámci ROP doprava Moravskoslezský kraj, kdy se jedná o soutěže z let 2009, 2010 a 2011, kdy se budou soutěžit stejné typy trolejbusů, pouze v jiných počtech, a stejné u tramvají, a Martin D. se dotazuje, zda takovým postupem dochází k dělení veřejné zakázky a zda je jím porušován zákon o veřejných zakázkách. Na č. l. 196 je opět komunikace mezi Mgr. P. a spol. D. & partneři, kde se řeší rozhodnutí o rozdělení zisků a úhradě ztrát a případného přerozdělení zisku do rezervního fondu. E-mail se týká podle hlavičky spol. Business Advisor a.s. a je datován 20. 12. 2010. **I v tomto e-mailu na konci r. 2010 tedy Martin D. a nikoli žádný jiný akcionář řeší otázky, které přináleží akcionářům a on jako pouhý konzultant by je nemusel řešit.** Na č. l. 202-203 jsou pak opět e-maily týkající se rad v mediální prezentaci střetu zájmů Ing. K. a podnikatelský plán Ekovy Electric a předmět jejich živnostenského oprávnění. E-maily z č. l. 204, 213 řeší problematiku týkající se spol. Veolia Transport Morava a.s. a SOR Libchavy a.s., kdy je nutno velmi pečlivě zvážit, zda v případě uzavření kupní smlouvy mezi Veolia Transport a SOR Libchavy se nejedná o smlouvu kupní, ale smlouvu o naplnění veřejné zakázky, tj. smlouvu, která byla uzavřena na základě zadávacího řízení veřejné zakázky, kde musela dát spol. SOR Libchavy nabídku, kterou musel zadavatel Veolia Transport zhodnotit, a na základě hodnocení tuto společnost vybral jako vítězného uchazeče. Je tedy otázkou, zda smlouva o zprostředkování je „bezpečná", když zprostředkování uzavření smlouvy v zadání veřejné zakázky nepřipadá v úvahu, přičemž Mgr. P. sdělení Mgr. J. z 2. 9. 2011 (č. l. 204) doplňuje 4. 10. 2011, tato rizika opět zdůrazňuje a uvádí, že v minulosti v takových případech uzavírali poradenské a konzultační smlouvy, jejichž předmětem bylo odborné posouzení či zpracování nabídky, což není protiprávní, ale otevřeně „zprostředkovat" veřejnou zakázku skutečně považuje za krajně riskantní. **Tento text pak jednoznačně vylučuje jakoukoliv kontrolní činnost a je zřejmé, že byla pouze hledána cesta, jak legalizovat platbu od společnosti SOR Libchavy.** V e-mailu na č. l. 205 pak Martin D. řeší

s Ladislavem P. otázku sloučení Městské nemocnice Ostrava a Městské záchranné služby a problematiku účetních závěrek těchto příspěvkových organizací. V e-mailu na č. l. 211 pak řeší otázku akcionářů spol. Business Advisor, které jsou na majitele, a Martin D. nechce, aby ani na valných hromadách nebyl viděn akcionář. Dále se řeší nestandardní podmínky vývoje a montáže trolejbusů typu SOR v dopravním podniku. Na č. l. 220-237 je pak stanoveno ocenění spol. Business Advisor. Tuto zprávu o odhadu fair value spol. Business Advisor zpracoval ke dni 31. 1. 2012 Ing. Radim D. a fair value stanovil na 24 942 000 Kč. Na č. l. 244-285 je pak podnikatelský plán dopravního podniku na r. 2009. Plány investic Statutárního města Ostravy jsou pak založeny ve spise na č. l. 295-315. Na č. l. 316-321 pak Martin D. řeší s advokátní kanceláří Havel, Holásek a partners otázky prodeje akcií švýcarskému subjektu a následného zdanění ve Švýcarsku, a možnosti kapitálového toku mezi oběma zeměmi. Řeší se rovněž otázka polského daňového práva, zřejmě v návaznosti na smlouvu se Solaris Bus & Coach (č. l. 257-258 přílohy 32, část 1, svazek 1). *Na č. l. 369-383 je pak zadávací dokumentace na dodávky trolejbusů ze dne 14. 1. 2008*. Na č. l. 384 je přehled uchazečů o výkopové a stavební práce v dopravním podniku a č. l. 358-390 obsahují rozvahu spol. Business Advisor.

509. **V příloze č. 32 část III, svazek 1** (v obžalobě označeno jako svazek 3 přílohy 32) jsou pak dokumenty z pracovní stanice Zuzany K., asistentky Ing. D., zajištěné při prohlídce kancelářských prostor na ul. Mírové, pod poř. č. 6 dobrovolně vydaných věcí, ve znaleckém posudku RNDr. Klímy označeno jako stopa 08-03. Na č. l. 1-41 jsou založeny e-maily mezi Danielou Z. ze spol. ABC.Enterprise CZ a Zuzanou K., asistentkou Martina D., týkající se účetnictví spol. Business Advisor. Na č. l. 42-127 je pak e-mailová komunikace týkající se pracovního poměru Martiny N., včetně poskytnutého odstupného ve výši cca 66 000 Kč, dále odvodu na zdravotní, sociální pojištění.

510. Na č. l. 138-164 jsou pak překlady vypracované překladatelem Jiřím G. týkající se transakce mezi spol. Business Advisor a Heres Holding AG ve Švýcarsku. Na č. l. 169-174 jsou vyčísleny náklady na společnost ve Švýcarsku, další doklady týkající se společnosti, zasílá je přitom Martin D. z adresy xxx (viz č. l. 169, 170). Dále je na č. l. 192-201 smlouva postoupení pohledávky Ing. Martina D. za Cihelnou Hlučín spol. Business Advisor a je tak zřejmé, že tímto úkonem mohl být legalizován převod finančních prostředků z Business Advisor, kde, dá se říci, jich byl nadbytek, směrem k Martinu D. Na č. l. 211-228 je pak koncept poradenské smlouvy s Veolia Transport a.s. Dodatek č. 1 této smlouvy pak specifikuje, že zadavatelem má být Dopravní podnik Ostrava, případně Statutární město Ostrava, oprávněný zadat výběrové řízení, přičemž „misí" se rozumí poradenská činnost poskytovaná poradcem na základě smlouvy v souvislosti s přípravou vlastní účasti spol. Veolia Transport na výběrovém řízení k výběru koncesionáře k provozování městské hromadné dopravy v Ostravě, případně smlouvy o nájmu či prodeji podniku zadavatele nebo jeho části (č.l.225). **Tato smlouva pak představuje možnou snahu o převzetí části dopravního podniku společností VEOLIA TRANSPORT nebo ovlivnění výběrových řízení na příměstskou dopravu, která nebyla realizována Dopravním podnikem Ostrava.** Č. l. 254-271 pak obsahují manuál ke kryptovacímu programu Kryptokult, díky kterému lze „bezpečně volat, posílat zprávy a e-maily", kdy tato příR. může vysvětlovat v komunikaci zmíněnou existenci druhých telefonů, neboť zařízení funguje i prostřednictvím datového připojení mobilních operátorů. Č. l. 275-281 pak obsahuje formulář smlouvy o dílo, kde zhotovitelem je Business Advisor a.s., přičemž předmětem díla je ocenění obchodního majetku. Na č. l. 282-288 je pak založen stejný formulář smlouvy, nicméně zhotovitelem je Heres Holding AG, což dále dokladuje snahu vyvést působení spol. Business Advisor mimo Českou republiku do Švýcarska. Na č. l. 289-293 je uveden přehled vykonaných úkolů společnosti D. & partneři ve prospěch Business Advisor, včetně časové náplně za měsíce únor až květen 2013, kde kromě administrativních a účetních úkonů je účtováno také poradenství při obchodních jednáních se spol. PRAGOIMEX, PROPAG-STORM, Satum Czech, Vítkovice IT Solutions, Onyx Trust Services AG (*pozn. zřizujících ve Švýcarsku Heres Holding*), Martek Medical a.s., Solaris Bus & Coach SA, PROPAG-STORM,

ABC.Audit, ABC.Enterprise, Eurovia CS, kontrola plnění z reklamních smluv a kontrola plnění úkolů zaměstnankyní p. N. *(pozn. soudu: podrobné porovnání všech zajištěným a předložených přehledů s činností Business Advisor je předmětem samostatného hodnocení)* Lze podotknout, co v tomto přehledu není, je kontrola nabídek do veřejných zakázek, kterékoli z citovaných společností. **Ve vztahu ke spol. Martek Medical je takto za únor až květen 2013 účtováno pouze 2,5 hod. práce, nicméně v tomto období měla být ve dnech 15. 3. do 14. 5. provedena kontrola pěti smluv s předpokládaným objemem zakázek 74 620 000 Kč, za což Business Advisor od Martek Medical inkasovala 5 850 000 Kč bez DPH (viz č. l. 13461-13462, svazek 45) a je tak zřejmé, že tvrzení obhajoby o tom, že kontrolní služby poskytoval Martin D. v rámci činnosti D. & partneři, je ryze účelová.** *(pozn soudu: v příloze D pak v podrobném přehledu předloženém Martinem D. je pak uvedeno, že 2,5 hodiny je účtováno za „obchodní jednání s MARTEC – dopracování kontroly nabídky a vydání osvědčení k VZ Psychiatrická léčebna Šternberk, Ing. D., K. – kontrola zbylých zakázek pak není vykazována ani formálně.)*

511. **V příloze 32, svazek IV, část 1 (v obžalobě označeno svazek 4/1)** se nachází dokumenty z hard disku WD1600YS zajištěného v kancelářských prostorách společnosti D. & partneři , který byl ve znaleckém posudku 59/2014 označen jako stopa 08 04. Na č. l. 1 je založen návrh na usnesení dozorčí rady na odvolání Ing. Františka V. z funkce předsedy představenstva Dopravního podniku Ostrava. Na č. l. 2 je pak zařazeno rozhodnutí jediného akcionáře obchodní spol. Business Advisor Ing. Martina D., který ukládá předsedovi představenstva Ing. Břetislavu P., aby podepsal dohodu o provedení práce s Ing. Martinem D. Tento dokument obsahuje datum 29. 5. 2009. Na č. l. 3-6 jsou pak další materiály, mezi nimi další dvě rozhodnutí jediného akcionáře Martina D., kdy na č. l. 6 je toto rozhodnutí datováno dnem 23. 4. 2010. Na č. l. 14-17 jsou pak založeny předchozí souhlasy k veřejným zakázkám dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava. Č. l. 20 pak obsahuje koncept návrhu na jmenování hodnotící komise k nízkopodlažní obousměrné tramvaji zpracovaný Ing. Bohuslavem K., nedatovaný. Na č. l. 40 je pak založen profesní životopis Ing. Petra Š., na č. l. 73-80 je pak právní stanovisko Mgr. Marcela Zachveji a Mgr. Sylvie P. k veřejným zakázkám dopravního podniku vypracované dne 22. 10. 2008. Jedná se o koncept tohoto stanoviska, neboť na č. l. 78 je obsažen komentář autora k otázce pochybení při hodnocení nabídek, do čehož by se autor nerad pouštěl, protože to v předchozím stanovisku „podrželi". Č. l. 93-94 pak obsahuje přílohu k účetní závěrce Business Advisor k datu 31. 12. 2008. Č. l. 105-109 pak obsahuje koncept zadávací dokumentace na dodávku nízkopodlažní obousměrné tramvaje, když je zřejmé, že tento dokument neobsahuje datum.

512. Na č. l. 131 je pak dopis Ing. Martina D. Ing. N., kterým Ing. D. zasílá smlouvu upravenou po projednání s daňaři a právníky, kde definovali pojmy mise a navrhli formy zajištění plateb. Podle použitého pojmu mise, což časově odpovídá smlouvě s Veolia Transport, a e-mailové komunikaci s advokátem Marcelem Zachvejou (č. l. 211-228 svazku příloha č. 32, část III, svazek 1., v obžalobě označeno jako svazek 3). Na č. l. 132-154 jsou pak koncepty smluv se spol. PROPAG-STORM. Na č. l. 162-169 technické podmínky pro dodávku nízkopodlažní tramvaje. Na č. l. 174-175 pak materiály k veřejné zakázce na elektrobusy. Na č. l. 251 je pak soupis vykonaných činností Ing. Břetislava P. v r. 2010, které měly spočívat v poradenství při obchodních jednáních se společnostmi PROPAG-STORM a.s., Solaris Bus & Coach, RFT s.r.o. a poradenství při uzavírání obchodní smlouvy se spol. PROPAG-STORM, za což mu byla vyplacena odměna ve výši 48 000 Kč ke dni 18. 3. 2010. Na č. l. 252-255 je pak přehled vykonaných úkonů, včetně časové náplně spol. D. & partneři za r. 2009, kde vyjma administrativních a účetních úkonů je uvedeno rovněž podnikatelské poradenství týkající se smluv o reklamní činnosti, vyhodnocování reklamního plnění, poradenských služeb při obchodních jednáních se spol. ARTFOR production a.s. a S.P.I. Holding, kontrola podkladů pro finanční úřad, podnikatelské poradenství při smlouvě o obstarání věci se spol. Škoda Holding a.s., konzultace k mandátní smlouvě se spol. ABC.Enterprise, ke smlouvě o reklamní činnosti JK Velká Polom a ke smlouvě o reklamě a propagaci se spol. KRESPO, **kdy je nutno konstatovat, že opětovně není specifikována jakákoli kontrolní činnost ve vztahu ke**

klientům spol. Business Advisor. Na č. l. 256-258 je pak koncept námitek do dozorčí rady pro Vojtěcha M. Na č. l. 401-406 je pak založen požadavek na komodity pro výběrová řízení 2009 v dopravním podniku.

513. **Ve svazku příloha č. 32, část IV, svazek č. 2 (v obžalobě označen jako 4/2)** se pak nalézají rovněž zájmové dokumenty z téhož harddisku zajištěného v prostorách D. & partneři , ve znaleckém posudku RNDr. Klímy označeném jako stopa 08 04. Na č. l. 5-6 je pasáž z marketingového průzkumu týkajícího se městské dopravy v Ostravě. Na č. l. 7, 8 je rozbor a doporučení zadavateli, tedy Dopravnímu podniku Ostrava, od spol. Seller Moravia, týkající se dodávky 10 nízkopodlažních trolejbusů a 24 tramvají (u tramvají jde o stíhané zakázky). Zde Seller Moravia uvádí, že předmět výběrového řízení na nákup a rekonstrukci vozového parku zadavatele spolu souvisí a nesmí se tedy předmět výběrového řízení rozdělit na několik samostatných výběrových řízení. Doporučuje se, aby zadavatel postupoval tak, že vyhlásí jedno velké výběrové řízení a definuje přesně postupy jednotlivých fází, jak uvedl v žádosti o dotaci. Výsledkem tohoto výběrového řízení bude uzavřena jedna smlouva s jedním dodavatelem, který bude zajišťovat celý předmět výběrového řízení. Doporučuje se tedy, aby zadavatel postupoval tak, že vyhlásí jedno velké výběrové řízení, anebo vyhlásí dvě výběrová řízení, a to na jednak dodávku a jednak renovaci stávajícího vozového parku. Seller Moravia tedy upozornil na to, že členění výběrových řízení je nevhodné a v kolizi se zákonem. Toto doporučení následně řešil Martin D. s Mgr. P., jak bylo uvedeno výše (viz č. l. 185 příloha č. 32, část I, svazek č. 2). Na č. l. 9 je pak seznam členů výboru regionální rady Moravskoslezsko, mezi nimiž je i Miroslav N. Na č. l. 15 je pak print screen e-mailu od Františka K., z něhož je zřejmé, že František K., jeden z ředitelů dopravního podniku, v průběhu měsíců července až září 2008 přeposílal materiály z dopravního podniku zřejmě Martinu D., když tento print screen obsahuje např. materiál o stavu soudního řízení se Škodou Transportation a dohodami se Škodou Transportation.

514. Na č. l. 19-61 jsou pak materiály dozorčí rady dopravního podniku týkající se veřejné zakázky rekonstrukce vozu T3 na nízkopodlažní tramvaje, předchozí souhlas k zadání, který obsahuje také zadávací dokumentaci. Č. l. 72-74 pak obsahuje obsah zprávy o provedení forenzního auditu v účetním období let 2006-2007 Dopravního podniku Ostrava. Na č. l. 75 je pak hlavička text projektu restrukturalizace Dopravního podniku Ostrava, finální zpráva z 1. etapy projektu ze dne 30. 4. 2010. Tento dokument je přitom určen výhradně pro vybrané zaměstnance zákazníka. K tomuto textu je pak poznámka „plus 80 stran“. Na č. l. 78-79 je pak e-mailová komunikace mezi Martinem D. a Mgr. Ladislavem P. týkající se vystoupení Ing. H. na dozorčí radě dopravního podniku, kdy se k Ing. H. měl dostat tisk 147, který mu měl někdo vynést z dopravního podniku. Na č. l. 81 je pak e-mail z xxx na adresu xxx který obsahuje původní zprávu od Františka K. z 5. 9. 2008, 14:59:55, kterou je přeposílán e-mail od Bohuslava K., určený Františku K., a který obsahuje zadávací dokumentaci na dodávku motorové nafty. Předmětem tohoto e-mailu je název Dopravní podnik Ostrava – nafta, kde se řeší otázka sporné části zadávacích podmínek. Tento e-mail pak zpětně prokazuje totožnost print screenu na č. l. 15, kde k datu 5. 9. je od Františka K. přeposlaný e-mail – Dopravní podnik Ostrava – nafta, a je tedy zřejmé, že print screen náleží adrese xxx. Na č. l. 84 pak zasílá asistentka náměstka primátora Vojtěcha M. na pokyn Vojtěcha M. mj. Martinu D. k připomínkám zápis z 18. dozorčí rady Dopravního podniku Ostrava. Na č. l. 166-167 je pak pozvánka na služební cestu do Doněcka ve dnech 29.-31. 1. 2009, které se spolu s představiteli města Ostravy a MS kraje účastnil rovněž Martin D.

Listiny nalezené při prohlídce kancelářských prostor na adrese Mírová 98/18, Ostrava-Vítkovice (řazeny ve svazku příloha 33)

515. Příloha 33 svazek 1 – na č. l. 46-47 jsou řazeny přehledy vykonaných úkolů, včetně časové dotace, které vykonala spol. D. & partneři při spol. Business Advisor za měsíce říjen a listopad 2010. Podnikatelské poradenství se týká zpracování a vyhodnocení reklamního plnění a poradenských služeb při obchodních jednáních bez specifikace klienta a poradenských služeb při obchodních jednáních s obchodním společnostmi PROPAG-STORM, Portal Media, Satum

Czech, Solaris Bus & Coach a Europublic CZ, a dále administrativních služeb. Obdobně jako materiálů zajištěných elektronicky lze konstatovat, že není vykázána žádná kontrolní činnost ve vztahu ke kontrolovaným veřejným zakázkám klientů spol. Business Advisor. Na č. l. 48-53 jsou pak smlouvy týkající se reklamy, v nichž na straně odběratele vystupuje vždy firma Business Advisor. Na č. l. 55-72 je pak koncept aplikace zákona o veřejných zakázkách v dopravním podniku ze dne 31. 10. 2011. Na č. l. 102-116 je pak fakturace a e-maily spol. D. & partneři se spol. D. Lesy, sady, zahrady s.r.o. týkající se poradenských služeb za sjednání dohody se spol. Mariusz Pedersen, která na základě veřejné zakázky zajišťovala sekání trávy v městském obvodu Poruba. Na č. l. 116-128 jsou založeny faktury dodavatele spol. D. & partneři odběrateli Business Advisor za poradenské služby a administrativní činnost za měsíce prosinec 2010, leden, únor, březen, duben, květen, červen a srpen 2011 a za měsíce leden, únor, duben, květen a srpen jsou založeny rovněž přehledy vykonaných úkonů, včetně časové dotace. Rovněž zde chybí jakákoli kontrolní činnost ve vztahu k nabídkám klientů spol. Business Advisor do veřejných zakázek. Pouze za měsíc leden 2011 (č. l. 128) je specifikována kontrola plnění poradenských smluv ve spol. PRAGOIMEX, včetně dodatků, což však zcela zjevně nesměřuje ke kontrole nabídek do veřejných zakázek. **A ani z těchto přehledů tedy nevyplývá, že by D. & partneři plnění, které deklarovala Business Advisor ve vztahu ke svým klientům, prováděla, nebo je přefakturovávala např. od advokátní kanceláře Martínková, Popek, Vídeňský. K přehledům vykonaných úkonů spol. D. & partneři lze rovněž konstatovat, že podnikatelské poradenství se pohybuje v řádu jednotek hodin, zatímco u nabídek zejména spol. Martek Medical, kdy údajně musely být zkontrolovány např. všechny certifikáty nabízeného zboží, které nadto nebyly předkládány v listinné formě, ale jako dokumentace na CD nebo VD nosiči, muselo jít zejména u velkých zakázek o práci významně časově náročnější.**

516. Na č. l. 134-136 je pak smlouva o podnájmu osobního vozidla Audi A7 RZ xxx, jehož nájemcem byla spol. D. & partneři, která jej přenechala k užívání spol. Business Advisor.

517. Na č. l. 141 je přehled vykonaných úkolů, včetně časové náplně za květen 2013 ze dne 31. 5. 2013 mezi spol. D. & partneři a Business Advisor, kde je specifikováno opět podnikatelské poradenství v řádu jednotek hodin, a to poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi Martek Medical, Solaris Bus & Coach, konané za účasti představenstva společnosti v sídle spol. PROPAG-STORM, ABC.Audit, ABC.Enterprise a Eurovia CS. Není tedy účtováno žádné plnění ve formě kontroly nabídek do veřejných zakázek, přičemž u spol. Martek Medical je účtováno pouhých 2,5 hod.

518. Dále jsou na č. l. 142-353 založeny účetní doklady spol. Business Advisor za roky 2012, 2013, řazené sestupně. Na č. l. 173, 191, 185, 199, 204, 215, 245, 252, 258, 274, 275, 287, 292, 302, 314, 325 a 331 jsou pak řazeny faktury dodavatele D. & partneři za administrativní a poradenské služby za měsíce červen 2013 až únor 2012 (řazeno sestupně). Pouze za měsíce červen a květen 2013 a únor až červen 2012 jsou připojeny rovněž přehledy vykonaných úkonů, a to buď na samostatném listu, nebo jako ROP faktury. V žádném z těchto přehledů pak není vykázán úkon spočívající v kontrole nabídek do výběrového řízení (pozn. na pozdější období, tedy od července do prosince 2013 faktury nalezeny nebyly, nicméně je možno poukázat na č. l. 138 – zálohovou fakturu ze dne 18. 6. 2013, kdy je účtována záloha za srpen až prosinec 2013 ve výši 252 000 Kč). Faktury týkající se spol. Solaris Bus & Coach jsou pak založeny na č. l. 223, 225, 337 a 345, kdy jsou účtovány poradenské služby poskytované na základě poradenské a zprostředkovací smlouvy.

519. Faktury týkající se spol. Vítkovice IT Solutions, včetně objednávek služeb, jsou na č. l. 224, 226-229, 231, 235 a 236, přičemž je účtováno sepsání vyjádření k možným odchylkám týkajících se zadavatele (č. l. 224). Posouzení realizační dokumentace, včetně návrhu změny týkající se plnění díla pro zadavatele (č. l. 226), vydání písemného osvědčení z hlediska souladu nabídky se zákonem o zadávání veřejných zakázek s příslušnými normami a zadáním podmínek zadavatele a posouzení technického návrhu podmínek dokumentace zadavatele, zadávací dokumentace a nabídky za účelem sepisu vyjádření k technické specifikaci (č. l. 231) a studium podkladů, zejména analýza

smluvních podmínek zadavatele, zadávací dokumentace a nabídky za účelem sepisu vyjádření k právním dopadům, kdy k takovéto činnosti neměla Business Advisor žádného faktického dodavatele, který by tyto odborné činnosti v oblasti informačních systémů dokázal zpracovat. Faktury týkající se spol. Martek Medical jsou pak založeny na č. l. 230, 239, 240, 336, 338a 347, faktury týkající se spol. PRAGOIMEX za první až osmé tramvajové vozidla na č. l. 350, 348, 342, 341, 340, 238, 237 a 233.

520. Faktura spol. Vostav je pak založena na č. l. 349, jsou na ní poznámky o částečných úhradách, kdy faktura ze dne 10. 4. 2012 zní na částku 480 000 Kč, přičemž na faktuře je poznačena částečná úhrada 180 000 Kč dne 30. 11. a 150 000 Kč dne 27. 12.

521. Faktury spol. Eurovia CS jsou pak řazeny na č. l. 339, 343a 346. Mezi ostatními fakturami je možno konstatovat na č. l. 270 fakturu za 12 lahví vína na částku cca 19 000 Kč a na č. l. 278 nákup skartovačky, která byla dodána do sídla spol. D. & partneři, tedy na Mírovou 18. Ve spisovém materiálu jsou zařazeny rovněž faktury za nájem vozidla Audi A7 RZ xxx, refakturace PHM, ale i dílčích oprav vozidla.

522. Při prohlídce kancelářských prostor na Mírové 18 **Příloha 33, svazek 2** pak byly nalezeny rovněž účetní doklady spol. Business Advisor (č. l. 354-365), dále smlouva o kontrolní činnosti mezi Eurovia CS a.s. a Business Advisor a.s. z 23. 5. 2013, kdy vykonavatel kontroly měl přezkoumávat nabídky spol. Eurovia CS týkající se trolejbusové trati na Hranečník, zkvalitnění infrastruktury tramvajové dopravy v Ostravě, část 1, 2, 3, a opravy tramvajové trati na ul. 28. října v úseku ulic Na Jízdárně a Vítkovická. Tato kontrola měla proběhnout od května do srpna 2013, její cena měla být 498 730 Kč bez DPH, přičemž při vyřazení nabídky měla být cena díla snížena o 50 000 Kč za každé vyloučení. Dále je na č. l. 372-376 založena rámcová smlouva o spolupráci mezi PROPAG-STORM a Business Advisor s výší plnění 10 milionů Kč rozčleněných do 10 faktur po 1 milionu Kč vystavených vždy k 5. dni v měsíci, počínaje 5. 3. 2013 do 5. 12. 2013. Ke smlouvě je pak připojena příloha na č. l. 374-376, podle které jsou konkrétní závazky týkající se reklamy, včetně zpracování reklamního nápisu pro LED reklamní systém, přičemž pouze v jedné části je zmíněna, pokud jde o reklamu v LED reklamním systému, časová dotace 20 sekund. U ostatních akcí se sice hovoří o LED reklamním systému, nicméně není zde časová dotace reklamy uvedena. Je přitom zřejmé, že strany si byly nutnosti sjednat časovou dotaci v LED reklamním systému sjednat, což je patrno právě z druhé odrážky této přílohy 1. Skutečnost, že u dalších odrážek, tedy u dalších akcí, není časová dotace při použití LED reklamního systému uvedena, pak zcela zjevně umožňovala velkou variabilitu z pohledu ceny.

523. Na č. l. 377-380 je pak založena výsledovka spol. Business Advisor na r. 2012, z níž vyplývá hospodářský zisk ve výši 1 990 000 Kč. Na č. l. 381-382 je pak založena prováděná smlouva č. 2 ke smlouvě poradenské a zprostředkovací mezi Solaris Czech spol. s r. o. a Business Advisor, která se týká veřejné soutěže spol. Komett Plus na dodávku dvou nízkopodlažních autobusů s pohonem CNG, kdy tyto zakázky má konzultovat právě s Business Advisor, za což se zavazuje zaplatit 9 % z ceny, kterou za autobusy zaplatí odběratel.

524. Na č. l. 383-399 je pak založen výtisk pohybu na účtech spol. Business Advisor za r. 2013 k datu 18. 7. 2013. Zajištěna byla rovněž kreditní karta spol. Business Advisor se jménem předsedy představenstva Ing. Břetislava P. platná od července 2013 do července 2016 (č. l. 406), která je Břetislavem P. řádně **podepsána a je tedy zřejmé, že kartu neužíval obž. Břetislav P., ale v rámci četných cest právě obž. Martin D.** Č. l. 407-409 pak obsahuje dodatek k rámcové smlouvě mezi spol. PROPAG-STORM a Business Advisor, v němž se výše plnění zvyšuje z 10 milionů na 11 milionů Kč s tím, že v září 2013 přibyla jedna faktura k 10. 9. 2013, což naznačuje skutečnost, že výše reklamního plnění se nevázala na nějakou pevnou částku stanovenou v počátečním období, ale naopak se vyvíjela podle výkonů spol. Business Advisor s tím, že získané finanční prostředky bylo nutno „vyprat" a získat buď anonymní hotovost, nebo hotovost na účtech v cizině. Na č. l. 414-418 je pak pokladní kniha spol. Business Advisor za r. 2012, z níž je patrný

přehled hotovostních výdajů společnosti, spočívajících především v cestovném, poštovném, parkovném a úhradě občerstvení (pozn.: jde o č. l. 414-418). Na č. l. 419-424 je pak rozvaha, výkaz zisků a ztráty spol. Business Advisor k 31. 12. 2010, z níž je patrno mj., že s osobními náklady ve výši 227 000 Kč dosáhla společnost výkonu ve výši 10,5 milionu Kč, přičemž v předchozím období při osobních nákladech ve výši 59 000 Kč byly výkony ve výši 7 270 000 Kč. Na č. l. 425 jsou pak kopie občanského a řidičského průkazu Břetislava P. Na č. l. 454-577 jsou pak účetní doklady a sestavy dle analytických účtů spol. Business Advisor za r. 2010 a 2011. Na č. l. 583 je pak smlouva o dílo, která je signována pouze ze strany objednatele, tedy spol. Master IT Technolgies a Business Advisor, která vystupuje na straně dodavatele, přičemž dodavatel se zavazuje poskytovat službu projektového řízení pro projekt inteligentní dopravní systém IDS2 Ostrava, pro celý obsah dodávky jednotlivých subsystémů, tedy v oblastech dynamického dispečinku, inteligentních zastávek, dopravně řídících a informačního centra, podpory veřejné dopravy, telemetrie a serverové farmy, a to v časovém harmonogramu dle přílohy. **K ničemu takovému samozřejmě spol. Business Advisor neměla žádnou kvalifikaci a ani praktické zkušenosti.** Na č. l. 590-652 a následně ve svazku 3 přílohy 33, jsou založeny překlady části listin, na č. l. 686-706 se pak nalézají smlouvy o poskytování právních služeb mezi Ing. Martinem D. a advokátní kanceláří Havel a Holásek a následná komunikace a listiny týkající se založení spol. Heres Holding AG ve Švýcarsku, včetně konceptu smlouvy o převodu akcií, přehledu nákladů za udržování chodu společnosti ve Švýcarsku, a e-mailová komunikace mezi advokátem Janem P. a švýcarským advokátem Felixem Mathisem, z níž mj. vyplývá, že spol. Heres Holding AG má koupit spol. Business Advisor za částku odpovídající ohodnocení Ing. Radimem D., tedy za částku cca 24 900 000 Kč, tedy přibližně 1,2 milionu švýcarských franků, přičemž s takovou cenou má švýcarská strana problém s tím, že v předchozím roce byl zisk společnosti pouze 100 000 švýcarských franků (1 990 000 Kč) a takto vysoká cena by mohla být švýcarskými orgány považována za skrytou dividendu a neuznána do nákladů (č. l. 694). Dále z komunikace vyplývá, že držitelem akcií Business Advisor je Ing. Martin D., který je předložil advokátům spol. Havel a Holásek (č. l. 690), přičemž v e-mailu je uvedeno datum 19. 6. 2012. Na č. l. 794-796 jsou pak materiály týkající se webhostingu a e-mailu spol. Heres Holding AG, včetně přístupových hesel. **Z těchto materiálů je pak zřejmé, že majitelem spol. Business Advisor a jediným akcionářem byl stále Ing. Martin D., který plánoval prodej spol. Business Advisor švýcarské společnosti, čímž by legalizoval příjem ve výši cca 25 000 000 Kč, které by zaplatil de facto sám sobě. Je zřejmé, že pro tyto účely měly sloužit právě vratky spol. PROPAG-STORM činěné jednak v hotovosti a jednak podle tvrzení svědkyň O. a K. na zahraniční účty.**

525. Při domovních prohlídkách byly pořízeny také kopie diáře a telefonního seznamu obžalovaného, přičemž z diáře jsou patrné četné schůzky obž. Martina D., nicméně vyjma dat a časů schůzek tam nejsou uvedeny žádné poznámky, které by mohly sloužit jako důkaz. Na č. l 895-931 je pak smlouva o půjčce mezi Ing. Martinem D. a spol. Cash Collectors CZ a.s., kterou Martin D. investoval část 5 milionů Kč do vymáhání dluhu spol. Cash Collectors CZ (příkaz k úhradě č. l. 931), přičemž ke dni 14. 4. 2011 evidoval Martin D. ještě závazek ve výši 4 844 942 Kč na jistině a ve výši 93 447,65 Kč na úrocích, a to ke dni 31. 12. 2010. Na č. l. 932-934 je pak smlouva o půjčce mezi Martinem D. a Ing. Peterem D., jedním ze společníků spol. Satum Czech o bezúročné půjčce ve výši 2 500 000 Kč na dobu od 27. 5. 2008 do 30. 9. 2008. Za tuto půjčku ručila spol. Satum Cech s.r.o.

526. Příloha 34 pak obsahuje účetnictví společnosti Business Advisor, kdy pro posouzení věci soud považuje za nutné výslovně zmínit přijaté faktury společnosti D. & partneři a k nim připojené přehledy úkonů pokud byly připojeny. Jednotlivé listiny potřebné k posouzení věci jsou pak citovány ve vztahu k hodnocení jednotlivých skutků či obchodních případů.

KOMPILACE PŘEHLEDŮ VYKONANÝCH ÚKONŮ SPOLEČNOSTI D. & PARTNEŘI VŮČI BUSINESS ADVISOR Z JEDNOTLIVÝCH ČÁSTÍ SPISU

527. Pro přehlednost soud provádí shrnutí listin prokazujících fakturaci společnosti D. & partneři vůči společnosti Business Advisor a to z příloh 32, 33, 34, přílohy A č.l. 192 – 197 a přílohy D přehledu fakturace D. & partneři a Business Advisor za období 6/2011 – 6/2013, které byly předloženy Martinem D. u hlavních líčení, přičemž soud předesílá, že mezi jednotlivými listinami nebyly zjištěny žádné nesouladné údaje.

I. kvartál 2009 (*pozn. soudu: bez smlouvy uzavřena až 1.4.2009*) – **Příloha 32/IV/1 – č.l. 254**

Ekonomické poradenství – 8 hodin

- smlouva mandátní se společností ABC Enterprise a.s.

Podnikatelské a právní poradenství – 10 hodin

- smlouva o reklamní činnosti se JK Velká Polom
- smlouva mandátní se společností ABC Enterprise a.s.

Administrativní služby – 10 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Faktura nebyla nalezena, úhrada není na účtech. (*pozn. soudu předpokládaná hodnota plnění 39 700 Kč bez DPH – 18x1650Kč +10x1000Kč)*

I. pololetí 2009 – Příloha 32/IV/I – č.l. 254 verte

Podnikatelské a právní poradenství - 24 hodin

- smlouva o reklamní činnosti s se společností Portalmedia s.r.o.
- Smlouva o zajištění reklamních služeb se společností PROPAG STORM
- Smlouva o reklamě a propagaci se společností Crespo

Administrativní služby – 15 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Faktura nebyla nalezena, úhrada není na účtech. (*pozn. soudu předpokládaná hodnota plnění 54 600 Kč bez DPH– 24x1650Kč +15x1000Kč), nicméně úkony jsou zahrnuty do faktury za II. kvartál.*

II. kvartál 2009 – Příloha 32/IV/I – č.l. 252

Podnikatelské poradenství - 19 hodin

- smlouva o reklamní činnosti s se společností Portalmedia s.r.o.
- smlouva o zajištění reklamních služeb se společností PROPAG STORM
- smlouva o reklamě a propagaci se společností Crespo Trading s.r.o.
- zpracování a vyhodnocení reklamního plnění ze smluv

Administrativní služby – 34 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Faktura na částku 77 767 Kč vč. DPH za 19 hodin podnikatelského poradenství a 34 hodin administrativních služeb – **příloha 34/I/1 č.l. 211**. Shodně pak příloha A, č.l. 192.

III. kvartál 2009 – Příloha 32/IV/I – č.l. 252 verte

Podnikatelské poradenství - 28 hodin

- dohoda o provedení práce s paní Kateřinou H. (3hodiny)

- smlouva o poskytování reklamních služeb se společností ARTFOR production s.r.o. (4 hodiny)
- smlouva o poskytování reklamních služeb S.P.I. Holdings, a.s. (3 hodiny)
- zpracování a vyhodnocení reklamního plnění ze smluv (6 hodin)
- poradesnké služby při obchodních jednáních se společnostmi ARTFOR production a S.P.I. Holdings.a.s. (6 hodin)
- poradenské služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (6 hodin)

Administrativní služby – 55 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Faktura na částku 120 428 Kč vč. DPH za 28 hodin podnikatelského poradenství a 55 hodin administrativních služeb – **příloha 34/I/1 č.l. 189**. Shodně pak příloha A, č.l. 192.

IV. kvartál 2009 – Příloha 32/IV/I – č.l. 253

Podnikatelské poradenství - 27 hodin

- smlouva o obstarání věci se společností ŠKODA HOLDING, a.s. (3hodiny)
- dodatek ke smlouvě o zajištění reklamních služeb se společností PROPAG STORM (3 hodiny)
- zpracování a vyhodnocení reklamního plnění z uzavřených reklamních smluv v roce 2009 (7 hodin)
- poradesnké služby při obchodních jednáních (10 hodin)
- kontrola podkladů pro finanční úřad (4 hodin)

Administrativní služby – 34 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Faktura nenalezena, nebylo účtováno. Shodně pak příloha A, č.l. 192, kde údaj chybí. (*pozn. soudu předpokládaná hodnota plnění 78 500 Kč bez DPH– 27x1650Kč +34x1000Kč)*

Leden 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Únor 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Březen 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Duben 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Květen 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Červen 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Červenec 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Srpen 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Září 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

Říjen 2010 - přehled není ve spise, faktura **příloha 34/I/2 č.l. 192** na částku 63 720 za 14 hodin podnikatelského poradenství a 30 hodin administrativních služeb, podle přílohy A, č.l. 193 účtováno shodně

Listopad 2010 – Příloha 34/I/2/– č.l. 178 faktura na částku 61 680 Kč, č.l. 179 přehled (chybně je uvedeno, že jde o poradenství za období 12/2010, je zde však datum 30.11.2010

Podnikatelské poradenství - 16 hodin

- kontrola reklamního plnění z reklamních smluv Propag-Storm a.s. a Portalmedia s.r.o. za měsíc listopad 2010 (3hodiny)
- Poradenské služby při obchodních jednáních s obchodními společnostni Propag – Storm a.s., Portalmedia s.r.o., SATUM CZECH s.r.o., Solaris Bus&Coach S.A., Euro public CZ s.r.o. (9 hodin)
- poradesnké služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (4 hodin)

Administrativní služby – 25 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Shodně pak příloha A č.l. 193.

Prosinec 2010 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 193 žádné služby fakturovány nebyly

*Pozn. soudu: do přehledu za rok 2010 nejsou zahrnuty platby za znalecké posudky vypracované pro ŠKODA HOLDING, neboť zde posudky objektivně zpracovány byly a soud tuto platbu a vypracování posudku nezpochybňuje***.**

Leden 2011 - Příloha 33/1 – faktura na částku 51 300 Kč č.l. 127, přehled č.l. 128,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 218, přehled č.l. 219 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi PRAGOIMEX.a.s., PROPAG – STORM a.s., Europublic CZ a.s. (9 hodin)
- kontrola plnění Poradenských smluv se společností PRAGOIMEX a.s., vč. Dodatků (6 hodin)

Administrativní služby – 18 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Únor 2011 - Příloha 33/1 – faktura na částku 46 920 Kč č.l. 125, přehled č.l. 126,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 215, přehled č.l. 216 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 14 hodin

- poradenství při obchodních jednáních se společnostmi Pragoimex, a.s., PROPAG – STORM a.s., (9 hodin)
- poradesnké služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (5 hodin)

Administrativní služby – 16 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

<u>Březen 2011</u> - Příloha 33/1 – faktura na částku 51 660 Kč č.l. 125, přehled není ve spise**,**

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 211 – shodně příloha A č.l. 194 – faktura je vystavena na 17 hodin podnikatelského poradenství a 15 hodin administrativních služeb

<u>Duben 2011</u> - Příloha 33/1 – faktura na částku 45 000 Kč č.l. 122, přehled č.l. 123,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 181, přehled č.l. 182 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 10 hodin

- kontrola reklamního plnění z reklamní smlouvy se společností Propag-Storm, a.s. za měsíc duben 2011 (4 hodiny)
- poradesnké služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (6 hodin)

Administrativní služby – 21 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

<u>Květen 2011</u> - Příloha 33/1 – faktura na částku 51 300 Kč č.l. 120, přehled č.l. 121,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 165, přehled č.l. 166 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi PRAGOIMEX.a.s., PROPAG – STORM a.s., Europublic CZ a.s. (8 hodin)
- kontrola všech uzavřených smluv s reklamními společnostmi za rok 2011 (7 hodin)

Administrativní služby – 18 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Pozn. soudu od června 2011 pak mezi důkazy vstupuje obžalovaným Martinem D. dne 16.6.2020 předložený podrobný rozpis jednotlivých úkonů označený jako Přehled fakturace D. partneři a.s. a Business Advisor a.s., který je zařazen v příloze D. Obsah tohoto důkazu bude doplněn k popisům dle přehledů <u>podtrženou kurzívou.</u> K tomuto dokumentu je však potřeba zdůraznit, že tento byl předán pouze v listinné podobě, není ani datován a není tak zřejmé, zda nevznikl až dodatečně, když stejný dokument nebyl v zajištěné výpočetní technice nalezen. Podezření o účelovém vytvoření listiny pak posiluje skutečnost, že popis podnikatelského poradenství „v oblasti poradenství klientům BA" je podrobnější než přehledy dodávané s fakturami, avšak „v oblasti reklamy" a „v oblasti ostatní" je text stručnější než v přehledech, což se evokuje účelové vytvoření listiny pro potřeby trestního řízení. Nicméně soud s dokumentem pracuje jako s autentickým důkazem. *(Pozn soudu: texty jsou uváděny doslovně, včetně chyb a překlepů.)*

<u>Červen 2011</u> - Příloha 33/1 – faktura na částku 164 700 Kč č.l. 119, přehled chybí,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 151, přehled č.l. 152 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 45 hodin

- poradenské služby při obchodních jednáních se společností Propag-strorm, a.s. PORTALMEDIA, s.r.o. (8 hodin) *bez bližší specifikace*
- Kontrola reklamního plnění z reklamních smluv za měsíc červen (6 hodin) *bez bližší specifikace*
- Poradenské služby při obchodních jednáních se společností SOR Libchavy spol.s r.o. (7 hodin) obchodní jednání SOR – *plnění smlouvy o Kontrolní činnosti, připomínky k dokumentaci – jednání pan L. Olomouc, zpracování Osvědčení a jeho předání L., Ing. D.*
- Poradenské služby s obchodní společností PRAGOIMEX a.s., následná kontrola plnění Smluv vč. Dodatků (9 hodin) *obchodní jednání PRAGOIMEX-příprava podkladů pro Ing. P., kontrola smluv a dodatků od roku 2008, včetně plnění ve vazbě na dodaná vozidla vyhlašovateli a fakturaci vč data úhrad, s ohledem na možnost vystavení penalizačních faktur a sankcí za pozdní úhrady, či neplnění smluv ze strany Pragoimex, Ing.D., K. (Z.)*
- Kontrola vypracovaných administrativních úkolů (8 hodin) *bez bližší specifikace*
- Poradenské služby při jednání z obchodní společností JK Velká Polom (7 hodin) *bez bližší specifikace*

Administrativní služby – 63 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Červenec 2011 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 194 žádné služby fakturovány nebyly.

Srpen 2011 - Příloha 33/1 – faktura na částku 27 480 Kč č.l. 117, přehled č.l. 118,

shodně pak Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 132, přehled č.l. 133 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 6 hodin

- Kontrola reklamního plnění z reklamní smlouvy se společností Propag-Storm, a.s za měsíc červenec, srpen 2011 (2hodiny) *kontrola reklamních plnění PS7/8/2011*
- poradenské služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (4 hodin) *bez bližší specifikace*

Administrativní služby – 13 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Září 2011 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 194 žádné služby fakturovány nebyly.

Říjen 2011 - Příloha 34/I/3 – faktura č.l. 96 na částku 51 300, přehled č.l. 133 – shodně příloha A č.l. 194

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- Poradenství při obchodních jednáních se společnostmi PRAGOIMEX a.s., EuroPublic CZ, s.r.o., PORTALMEDIA, s.r.o., PROPAG-STORM a.s. (7 hodin) obchodní jednání PRAGOIMEX – *příprava podkladů pro jednání Ing. H. a Ing. P. k diskuzi o případné další spolupráci*

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová

a jednání nad nedodržením smluvních ujednání ze strany Pragoimex (4 hodiny, obchodní jednání s Europublic, PORTALMEDIA, PS (3hodiny) (pozn. soudu: například zde lze vidět rozdílnost podrobnosti popisu jednání u PRAGOIMEXu a naopak strohost popisu u „obchodních jednání s reklamními společnostmi, kde se neobjevuje, s kým bylo jednáno a o čem)

- Kontrola reklamního plnění z reklamní smlouvy se společností Propag-Storm, a.s. za měsíc září, říjen (4 hodiny) *kontrola reklamních plnění PS 9/10/2011*
- Kontrola reklamního plnění z reklamní smlouvy se společností PORTALMEDIA, s.r.o. (4 hodiny) *kontrola reklamních plnění PORTALMEDIA*

Administrativní služby – 18 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Listopad 2011 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 194 žádné služby fakturovány nebyly.

Prosinec 2011 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 194 žádné služby fakturovány nebyly.

Pozn. soudu: od září do listopadu 2011 mělo proběhnout 21 kontrol nabídek společnosti VOSTAV Morava – není vykázána jediná (č.l. 7626 – 27/sv.25). Činnosti vykázané u PRAGOIMEXu rovněž neodpovídají zpracovávání rad směřujících ke zvýšení odbytu této společnosti.

Leden 2012 - přehled není ve spise, faktura není ve spise, podle přílohy A, č.l. 195 žádné služby fakturovány nebyly.

Pozn. soudu: v lednu 2012 byly provedeny dvě kontroly nabídky Martek Medikal (osvědčení 3.1.2012 a 311.2012 č.l. 7533-34/sv. 25) – nejsou vykázány.

Únor 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 231 na částku 51 660, přehled č.l. 232 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 331, přehled č.l. 331verte

Podnikatelské poradenství - 17 hodin

- Poradenství při obchodních jednáních se společnostmi PRAGOIMEX a.s., PROPAG-STORM a.s. (7 hodin) *obchodní jednání PRAGOIMEX-zpracování pro BA aktualizované nabídky BA v oblasti Kontrolní činnosti pro Pragoimex i mimo vymezení v Rámcové smlouvě (3 hodiny), obchodní jednání PS (4hodiny)*
- Poradenské služby při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (6 hodin) *obchodní jednání s reklamními společnostmi (6 hodin)*
- Kontrola reklamního plnění z reklamních smluv uzavřených v roce 2011 (4 hodiny) *kontrola reklamních plnění za rok 2011(4 hodiny)*

Administrativní služby – 15 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová

Pozn. soudu: v únoru byla provedena jedna kontrola nabídky Martek Medical (osvědčení 10.2.2012 č.l. 7535/sv. 25) – není vykázána.

Březen 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 214 na částku 35 040 Kč, přehled č.l. 215 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 325, přehled č.l. 326

Podnikatelské poradenství - 8 hodin

- Poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi Europublic, a.s., PROPAG-STORM a.s. (6 hodin) *obchodní jednání EuroPublic, PS (6 hodin)*
- Kontrola plnění z reklamních smluv 2012 (2 hodiny) *kontrola plnění reklamních smluv 2012 (2 hodiny)*

Administrativní služby – 15 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v březnu byly provedena dvě kontroly nabídek Martek Medical (osvědčení 16.3.2012 č.l. 7536-37/sv. 25) – nejsou vykázány.

Duben 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 193 na částku 50 940 Kč, přehled č.l. 194 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 314, přehled č.l. 315

Podnikatelské poradenství - 13 hodin

- Poradenské služby při obchodních jednáních s obchodními společnostmi (4,5 hodiny) *obchodní jednání s obchodními společnostmi-potenciálními klienty BA (představení činnosti BA, portfolia klientů, diskuse nad potřebami klientů), jejich pozvání na kulturní akci v ČEZ Aréně, VAE Controls, VAE, MORYS, Firesta.Ing.D. (4,5 hodiny)*
- Kontrola vypracovaných administrativních úkonů za I.Q 2012 (4 hodiny) *kontrola vypracovaných admin. úkolů (4 hodiny)*
- Poradenské služby s obchodní společností PRAGOIMEX, a.s., následná kontrola plnění Smluv vč. Dodatků (4,5 hodiny) *obchodní jednání PRAGOIMEX-příprava podkladů pro jednání Ing.P.-kontrola plnění dodávek vozidel, analýza předběžného stanovisko z jednání 02/2012 o rozšíření spolupráce BA a Pragoimex.Ing.D. (4,5 hodiny)*

Administrativní služby – 21 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v dubnu bylo provedeno pět kontrol nabídek Martek Medical (osvědčení 6.4.2012, 19.4.2012, 20.4.2012, 26.4.2012 a 27.4.2012 – žalovaná zakázka MNO č.l. 7538-42/sv. 25) – nejsou vykázány, kdy lze poukázat na rozsah nejméně poslední nabídky a časovou náročnost takové kontroly. V lednu až dubnu 2012 také proběhla kontrola 15 nabídek VOSTAV Morava, rovněž u tohoto obchodního partnera Business Advisor není žádná kontrola vykázána (č.l. 14133-34/sv.47). Lze rovněž podoknout, že společnost VAE Controls nebyla v dubnu 2012 potenciálním klientem, ale již získaným klientem Business Advisor, když smlouva o kontrolní činnosti měla být podepsána 2.3.2011(č.l. 7139-40/sv. 24), přičemž platba faktury ze dne 30.10.2011objektivně proběhla dne 22.11.2011 (č.l. 7144/sv.24)

Květen 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 169 na částku 54 900 Kč, přehled č.l. 170 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 302, přehled č.l. 303

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- Poradenské služby při obchodních jednáních s obchodními společnostmi:

  Eurovia CS a.s (2,5 hodiny) *obchodní jednání EUROVIA-dokončení kontrolní činnosti VZ Obvodová Františkov, poznámky.D., K. (2,5 hodiny) (pozn. soudu: proč je účtováno dokončení kontrolní činnosti, ale nikoliv její zahájení?)*

  Solaris Bus&Coach (3,5 hodiny) *obchodní jednání Solaris Bus&Coach-vyhodnocení spolupráce Smlouvy poradenské a Prováděcí smlouvy č.3, naplnění čl.2 odst.2)odrážka druhá.Ing.D.(3,5 hodiny)*

  SATUM CZECH s.r.o. (1 hodina) *obchodní jednání SATUM CZECH-vyhodnocení možnosti spolupráce s klienty Satum, kteří by měli potenciální zájem o poradenství BA.D., H. (1hodina)*

- Poradenské jednání s obchodní společností PROPAG-STORM a.s. a následná kontrola reklamního plnění z uběhlých sportovních akcí (3 hodiny*) obchodní jednání PS+kontrola reklamních plnění (3 hodiny)*

- Poradenské služby při obchodním jednání se společností Solaris Bus&Coach, konaného v Praze za účasti představenstva společnosti (5 hodin) *obchodní jednání Solaris Bus&Coach v Praze za účasti představenstva společnosti-příprava pro jednání za účasti představitelů Solaris Bus coach v ČR, vyhodnocení spolupráce a náměty na rozšíření spolupráce mimo čl. I Smlouvy poradenské a zprostředkovací. Snaha rozšířit spolupráci na celé území ČR a taktéž mimo dopravní podniky.Ing.D. (5 hodin)*

Administrativní služby – 21 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v květnu byla provedena jedna kontrola nabídky Martek Medical (osvědčení 7.5.2012 č.l. 7548/sv. 25) – není vykázána.

Červen 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 151 na částku 62 100 Kč, přehled není založen – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 292, přehled č.l. 293-294, *v seznamu úkonů dle přílohy D není měsíc červen 2012 uveden*

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- Kontrola vypracovaných administrativních úkonů za II.Q 2012 (2 hodiny)
- Poradenství při obchodním jednání se společností ŠMÍRA-PRINT s.r.o. (2 hodiny)
- Poradenství při obchodních jednáních se společností PRAGOIMEX, a.s (3 hodiny)
- Poradeství při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (4 hodiny)
- Jednání s reklamními společnostmi za účelem konzultace ohledně vypracování vhodných reklamních předmětů pro budoucí reklamní akce společnosti (4 hodiny)

Administrativní služby – 27 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v červnu byly provedeny dvě kontroly nabídek Martek Medical (osvědčení 26.6.2012 č.l. 7549-50/sv. 25) – nejsou vykázány.

Červenec 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 137 na částku 54 060 Kč, přehled není založen – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 287, přehled není založen, *dle přílohy D je účtováno*

Podnikatelské poradenství - 17 hodin

- *kontrola vypracovaných admin. úkolů (3 hodiny)*
- *obchodní jednání PS (3hodiny)*
- *obchodní jednání PRAGOIMEX a SATUM CZECH-příprava pro BA pro toto jednání kdy obě společnosti měli zájem o vzájemnou spolupráci. Vymezení možností, které SATUM v oblasti pojištění výroby výpadku výrobu, pojištění za škodu způsobenou managementem společnosti, a to s ohledem, že klienty Pragoimexu jsou dopravní podniky a taktéž Pragoimex obchoduje se zeměmi bývalého sovětského svazu. BA si slibovalod této spolupráce získat některého dalšího klineta z řad klientů Satum, Pragoimex.Ing. D. (5 hodin)*
- *obchodní jednání EuroPublic (4 hodiny)*
- *namátková kontrola faktur – zda jsou vystaveny v souladu se smlouvami, jak dodavatelské tak odběratelské s ohledem na rámcové smlouvy a jejich dodatky a poskytnutá plnění Ing. D., Z. (2 hodiny)*

Administrativní služby – 17 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Srpen 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 107 na částku 51 660 Kč, přehled č.l. 108 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 275, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 17 hodin

- Kontrola vypracovaných administrativních úkonů za měsíc srpen 2012 (3 hodiny) *kontrola vypracovaných admin. úkolů (3 hodiny)*
- Poradenství při obchodním jednání se společností EUROVIA (3 hodiny) *obchodní jednání EUROVIA-Kontrolní činnost VZ I/48 estakáda FM, zpracování poznámek. Ing D., K. (3 hodiny)*
- Poradenství při obchodních jednáních se společností PRAGOIMEX, a.s, SATUM CZECH s.r.o. (5 hodin) *obchodní jednání PRAGOIMEX, SATUM CZECH – vyhodnocení pro BA: možnosti spolupráce s vytypovanými klienty Satum, tito však mají – měli zájem o vyhledávání a zpracování žádostí při získávání dotačních titulů z ROP, BA se plně nechtěl na tuto oblast specializovat, ale měl zájem o spolupráci při vyhledávání dotačních možností a následné kontrolní činnosti (5 hodin)*

  (Pozn. soudu: tento text pak významně ilustruje činnost společnosti Business Advisor – nechceme zpracovávat komplikované a náročné žádosti o dotace, pouze vám o dotačním titulu řekneme, a následně inkasujeme podíl z dotace pod záminkou kontroly nabídek.)
- Poradestvví při obchodních jednáních s reklamními společnostmi (Europublic)(4 hodiny) *obchodní jednání EuroPublic (4 hodiny)*
- Kontrola vystavených faktur v souvislosti s uzavřenými smlouvami (2 hodiny) *Kontrola faktur-zda jsou vystaveny v souladu se smlouvami, jak dodavatelské tak odběratelské s ohledem na rámcové smlouvy a jejich dodatky a poskytnutá plnění. Ing. D., Z. (2 hodiny)*

Administrativní služby – 17 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Září 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 104 na částku 52 080 Kč, přehled č.l. 105 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 274, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 16 hodin – *v seznamu dle přílohy D uvedeno 18 hodin*

- Kontrola vypracovaných administrativních úkonů za měsíc září 2012 (3 hodiny) *kontrola vypracovaných admin. úkolů (3 hodiny)*

- Poradenství při obchodním jednání se společností Solaris Bus (4 hodiny) *obchodní jednání Solaris Bus-Prováděcí smlouva č. 1, zpracování doporučení, optimalizace nabídky a předání Ing. R.Ing. D. (4 hodiny)*
- Poradenství při obchodních jednáních se společností PROPAG-STORM, a.s. (4 hodiny) *obchodní jednání PS (5 hodin)*
- Kontrola reklamního plnění z reklamních smluv uzavřených v roce 2012 (uplynulé akce v předchozích dvou měsíců a aktuálním měsíci) (3 hodiny) *kontrola reklamních plnění za uplynulé 2 měsíce + aktuální měsíc (4 hodiny)*
- Kontrola vystavených faktur v souvislosti s uzavřenými smlouvami (2 hodiny) *kontrola vystavených faktur v souladu se smlouvami (2 hodiny)*

Administrativní služby – 17 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v září byla provedena jedna kontrola nabídky Martek Medical (osvědčení 18.9.2012 č.l. 7551/sv. 25) – není vykázána.

Říjen 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 50 na částku 45 780 Kč, přehled č.l. 51 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 258, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 11 hodin

- Poradenství při obchodním jednání se společností Eurovia (3 hodiny) *obchodní jednání EUROVIA - diskuze s Ing. S. na téma spolupráce do konce roku 2012 a výhled na 2013. Ing. D. (3 hodiny)*
- Kontrola evidence reklamního plnění z reklamní smlouvy se spol. PROPAG-STORM za obd. Říjen 2012 a násl. osobní kontrola umístění reklamních bannerů (5,5 hodin) *kontrola reklamních plnění PS, osobní kontrola bannerů (5,5 hodin)*
- Poradenské služby při obchodním jednání se společností Europublic, a.s. (2,5 hodiny) *obchodní jednání Europublic (2,5 hodiny)*

Administrativní služby – 20 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Listopad 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 32 na částku 65 280 Kč, přehled č.l. 33 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 252, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 16 hodin

- Poradenství při obchodním jednání se společnoti PROPAG-STORM, a.s. (3 hodiny) *obchodní jednání PS (3 hodiny)*
- Poradenství při obchodním jednání se společnosti VOSTAV MORAVA a.s., ODS dopravní stavby Ostrava, a.s. (5,5 hodiny) *obchodní jednání VOSTAV – jednání o možnosti prodloužení Dodatku č.1 na další období popř. uzavření nového dodatku na rok 2013 s ohledem na potřeby společnosti Vostav v roce 2013. vyhodnocení dosavadní spolupráce. Kontrola plnění ukončených smluv.,ODS dopravní stavby-předání zbylých podkladů Ing. S.Ing. D. (5,5 hodiny)* (*pozn. soudu: v té době již EUROVIA, což již bylo v přehledech uvedeno)*
- Kntrola plnění z reklamních smluv (2 hodiny) *kontrola reklamních plnění (2 hodiny)*

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová

- Poradenství při obchodním jednání se společností SOLARIS CZECH spol. s r.o. (3,5 hodiny) *obchodní jednání SOLARIS CZECH-jednání o případné spolupráci do konce roku a v roce 2013, ze strany Solaris projeven zájem o spolupráci navazující na zakázku pro COMETT Plus, která má zájem o obnovu vozového parku (3,5 hodiny)*
- Kontrola účetních podkladů pro sestavení DPH (2 hodiny) *kontrola účetních podkladů k DPH (2 hodiny)*

Administrativní služby – 28 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v listopadu bylo provedeno pět kontrol nabídek Martek Medical (osvědčení 9.11.2012, 22.11.2012, 30.11.2012 č.l. 7557-61/sv. 25) – nejsou vykázány.

Prosinec 2012 - Příloha 34/I/4 – faktura č.l. 15 na částku 67 260 Kč, přehled č.l. 16 – shodně příloha A č.l. 195, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 245, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 17 hodin

- Poradenství při obchodních jednání se společnosi PRAGOIMEX, a.s., Martek Medical, a.s. (6 hodin) *obchodní jednání PRAGOIMEX a MARTEC-příprava podkladů pro jednání Ing. P. ve vztahu k Pragoimex-kontrola plnění Dodatku č.6 k Rámcové smlouvě o spolupráci, termíny fakturace ve vazbě na dodaná a uhrazená vozidla odběratelem ve vztahu k plnění výzev ze Pragoimexu a plnění závazků Pragoimexu. Konzultace k harmonogramu předpokládaných dodávek vozidel odběrateli.Martec-konzultace Ing.D. ing.P. k VZ zbývajících k předání Martec, a to diskuse a odsouhlasení Osvědčení pro Centrální nákup Plzeň a SZZ Krnov (6 hodin)*
- Poradenství při obchodním jednání se společčnosti PROPAG-STORM, a.s., EUROPUBLIC, a.s. (5 hodin) *obchodní jednání PS a EuroPublic (5 hodin)*
- Kntrola plnění z reklamních smluv (3 hodiny) *kontrola plnění reklamních smluv 2012 (3 hodiny)*
- Kontrola fakturace ro rok 2012 (1 hodina) *kontrola fakturace (1hodina)*
- Kontrola účetních podkladů pro sestavení DPH (2 hodiny) *kontrola účetních podkladů k DPH (2 hodiny)*

Administrativní služby – 28 hodin

Obsah pro věc nepodstatný

Pozn. soudu: v prosinci byly provedeny dvě kontroly nabídek Martek Medical (osvědčení 7.12.2012 a 10.12.2012 č.l. 7562-63/sv. 25) – poprvé je vykázána diskuse k nim, nikoliv kontrola samotná. Zde je možno poukázat na kopírování jednotlivých přehledů za listopad a prosinec, které se projevují stejnými písařskými chybami v textu přehledu -společnoti – společnosi, společčnosti, Kntrola - a obdobné hodinové dotace na řádcích, což svědčí spíše pro náhodné vyplňování určitých úkonů, které se mají krýt s činností Business Advisor, o čemž svědčí právě absence dalších údajně provedených kontrol v jiných měsících jak u Martek Medical, tak i u VOSTAV Morava, ale i dalších klientů Business Advisor. Pokud se tedy jméno některého z klientů Business Advisor objevuje ve výkazech společnosti D. & partneři, považuje to soud za náhodný tip do fakturace než za potvrzení skutečně odvedené činnosti.

Leden 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 355 na částku 49731 Kč, přehled č.l. 356 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 275, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 14 hodin

- Poradenství při obchodním jednání se společnotí PROPAG-STORM a.s. (3 hodiny) *obchodní jednání PS (3 hodiny)*
- Kontrola plnění z reklamních smluv za uplynulý rok (6 hodin) *kontrola plnění reklamních smluv za uplynulý rok (6 hodin)*
- Poradenské služby při obchodním jednání s obchodními společnostmi (3 hodiny) *obchodní jednání s obchodními společnostmi, potenciálními klienty BA o případné spolupráci Vae Controls Ing. M., Ing. S. Eurovia (3 hodiny) (pozn. soudu: přestože obě společnosti byly v minulosti klienty Business Advisor, k pokračování spolupráce nedošlo)*
- Kontrola účetních podkladů potřebných k sestavení DPH (2 hodiny) *kontrola účetních podkladů k DPH (2 hodiny)*

Administrativní služby – 18 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Únor 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 332 na částku 67 034 Kč, přehled č.l. 353 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 204, přehled není založen,

Podnikatelské poradenství - 16 hodin

- Poradenství při obchodních jednáních se spol. PRAGOIMEX (3 hodiny) *obchodní jednání PRAGOIMEX – Ing. D. Ing. P. analýza Plánu ekologizace a modernizace vozových parků městských dopravních podniků ve vazbě na Evropské dotace, hodnocení možnosti uplatnění se v této oblasti (3 hodiny)*
- Poradenství při obchodních jednáních se společností Vítkovice IT Solutions a.s. (4 hodiny) *obchodní jednání Vítkovice IS Solutions - zpracování pro Ing. P., připomínky a finalizace podkladů pro klienta k zakázce Digitalizece dat, kontrola předmětu objednávky, Ing. D. (4 hodiny)*

  (pozn soudu: srovnej fakturu ze dne 4.2.2013 č.l. 7615/sv. 25 účtováno 25 hodin práce se sazbou 5 000 Kč za vyhotovení „Studium podkladů, zejména analýza smluvních podmínek zadavatele, ZD a nabídky za účelem sepisu vyjádření k právním dopadům.")
- Poradenství při obchodním jednání se společností SATUM CZECH, s.r.o., ČEZ ARÉNA (4 hodiny) obchodní jednání SATUM CZECH – *jednání Ing. D. Ing. H. o společné prezentaci BA při utkáních FED Cup konaného v Ostravě (2 hodiny), obchodní jednání ČEZ ARÉNA (2 hodiny)*
- Kontrola reklamního plnění z pořádaných akcí (2 hodiny) kontrola reklamních plnění *(2 hodiny)*
- Konzultace společnosti (předběžných účetních výsledků s p. účetní Z.) (3 hodiny) *konzultace spolelčnosti (předběžné účetní výsledky s pí. Účetní Z. (3 hodiny)*

Administrativní služby – 29 hodin

Pozn. soudu: mezi jinými je účtováno „zajištění cateringu pro prezentaci společnosti ve skyboxu u příležitosti pořádané akce v ČEZ Aréně ve dnech 9. – 10.2.2013" *a zůstává tedy otázkou, kdy přesně obchodní jednání a PRAGOIMEXem, Vítkovice IT Solutions a SATUM CZECH probíhalo, nebo zda to bylo jen společenské odpoledne ve skyboxu v ČEZ Aréně při sledování tenisu.*

Obsah pro věc nepodstatný.

Březen 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 323 na částku 54 632 Kč, přehled č.l. 324 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 199, přehled není založen, shodně dále příloha 32/III/1 přehled č.l. 290

Podnikatelské poradenství - 11 hodin

- Kontrola podkladů pro Finanční úřad (2,5 hodin) *kontrola podkladů pro finanční úřad (2,5 hodiny)*
- Poradenství při obchodním jednání s advokátní kanceláří (1,5 hodin) *jednání s advokátní kanceláří - MT Legal, konzultace k problematice VZ pro klienta Vítkovice IT, Ing. D., JUDr. Š. (1,5 hodin)*

  (pozn. soudu: srovnej fakturu ze dne 4.3.2013 č.l. 7611/sv. 25 38 hodin v sazbě 5 000 Kč za „Posouzení technického návrhu dle podmínek dokumntace zadavatele, ZD a nabídky za účelem sepisu vyjádření k technické specifikaci" – předmět objednávky a prací tedy nezahrnoval žádné právní posouzení)
- Poradenství při obchodním jednání se společností SATUM CZECH, a.s. (2,5 hodiny) obchodní jednání SATUM CZECH – *vyhodnocení prezentací firem na FED Cup v Ostravě, rozdělení nákladů a diskuze nad případnou další prezentací při FED Cup popř. Davis Cupu v Ostravě. Ing. D., Ing. H. Satun czech*
- Poradenství při obchodním jednání se společností PRAGOIMEX, a.s. (2 hodiny) obchodní jednání PRAGOIMEX – *kontrola plnění Dodatku č. 6 k Rámcové smlouvě, plnění 7 a 8 vozidla klientem ve vazbě na fakturaci, Ing. D., paní K. sekretariát a paní Z. účetní (2 hodiny)*
- Poradenství při obchodním jednání se společností PROPAG-STORM (2,5 hodiny) *obchodní jednání PS (2,5 hodiny)*

Administrativní služby – 27 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Pozn. soudu: v březnu byly provedeny dvě kontroly nabídek Martek Medical (osvědčení 15.3.2013 a 25.3.2013 č.l. 7571-72/sv. 25) – nejsou vykázány.

Duben 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 291 na částku 54 511 Kč, přehled č.l. 292 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 185, přehled není založen, shodně dále příloha 32/III/1 přehled č.l. 291

Podnikatelské poradenství - 17 hodin

- Poradenství při obchodních jednáních se spol. JK Velká Polom (2 hodiny) *obchodní jednání JK (2 hodiny)*
- Poradenství při obchodním jednání na se společností ONYX TRUST SERVICES AG (Jana L.) (4 hodiny) *poradenství obchodní jednání ONYX (4 hodiny)*
- Poradenství při obchodních jednáních se společností Vítkovice IT Solutions a.s. (3 hodiny) *obchodní jednání Vítkovice IS Solutions-zpracování připomínek Ing. P. k VZ klienta vyhlašovanou Ostravskou univerzitou. Ing. D., K. (3 hodiny)*

  (Pozn. soudu: srovnej faktury ze dnů 18.4.2013 a 29.4.2013 č.l 7613/sv. 25 a 7609/sv. 25 na 29 hodin a 47 hodin práce v sazbě 5000 Kč.)
- Poradenství při obchodním jednání se společností SATUM CZECH, s.r.o. (4 hodiny) *obchodní jednání SATUM CZECH-nabídka spolupráce v oblasti Kontrolní činnosti kdy Satum se účastní VZ vyhlašovaných municipalitami a krajskými úřady, diskuze nad specifikem vyhlašovaných VZ s ohledem na specializaci na pojišťovnictví.Ing. D., Ing.H., Ing. K.-Satum (4hodiny)*
- Konzultace společnosti (předběžných účetních výsledků s p. účetní Z.) (3 hodiny) *konzultace společnosti (předběžné účetní výsledky s pí. Účetní Z.) (3 hodiny)*

- Kontrola odvedených úkolů zaměstnankyně p. N. (1 hodina) *kontrola odvedených úkolů pí N. (1 hodina) (pozn. soudu: dle zjištění soudů paní N. žádné činnosti nevykonávala, do práce nechodila. Pokud by do práce chodila, tak jak tvrdil svědek - její manžel Miroslav N., nebyl důvod, aby D. & partneři účtovala podstanou část jednoduchých administrativních úkonů, jako je přebírání pošty a pod.)*

Administrativní služby – 17 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Pozn. soudu: v dubnu byly provedeny dvě kontroly nabídek Martek Medical (osvědčení 5.4.2013 a 12.4.2013 č.l. 7571-72/sv. 25) – nejsou vykázány.

Květen 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 284 na částku 52 938 Kč, přehled č.l. 285 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 140, přehled č.l. 141, shodně dále příloha 32/III/1 přehled č.l. 292

Podnikatelské poradenství - 15 hodin

- Poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi:
- MARTEK MEDICAL, a.s. (2,5 hodiny) *obchodní jednání s MARTEC-dopracování kontroly nabídky a vydání osvědčení k VZ Psychiatrická léčebna Šternberk, Ing. D., K. (2,5 hodiny)*

(pozn. soudu srovnej osvědčení ze dne 14.5.2013 č.l. 7575/sv. 25 osvědčení podepsáno nikoliv „D.“, ale „P.“, z pěti kontrol z poslední smlouvy je vykázána pouze jedna, a to opět jen ve formě dopracování kontroly a vydání osvědčení, „zahájení kontroly“ přitom vyúčtováno není)

- Solaris Bus&Coach S.A., konané za účasti představenstva v sídle společnosti. (3 hodiny) *obchodní jednání s Solaris Bus&Coach S:A konané za účasti představenstva společnosti – z jednání sešlo z důvodu odvolání Polského klienta. Doba využita pro vymezení možností případné další spolupráce, která bude prodiskutována s majiteli Solaris v Polsku (3 hodiny)*
- PROPAG-STORM, a.s. (2,5 hodiny) *obchodní jednání PS (2,5 hodiny)*
- ABC.AUDIT, a.s. (p. P.) (1,5 hodiny) *obchodní jednání ABC audit (1,5 hodiny)*
- ABC Enterprise, a.s. (2 hodiny) *obchodní jednání ABC Enterprise (2 hodiny)*
- Eurovia CS, a.s. (2 hodiny) *obchodní jednání EUROVIA – Ing. S., Ing. D., zasedačka, možnosti případné další spolupráce na trhu VZ (2 hodiny)*
- Kontrola plnění z reklamních smluv (1,5 hodiny) *kontrola plnění reklamních smluv (1,5 hodiny)*

Administrativní služby – 19 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Červen 2013 - Příloha 34/I/5 – faktura č.l. 266 na částku 52514 Kč, přehled č.l. 267 – shodně příloha A č.l. 196, shodně příloha 33/1 – faktura č.l. 173, přehled č.l. 173verte, shodně dále příloha 32/III/1 přehled č.l. 293

Podnikatelské poradenství - 16 hodin

- Poradenské služby při obchodních jednáních se společnostmi:
- ABC.AUDIT, a.s. (p.P.) (2 hodiny) *obchodní jednání ABC Audit (2 hodiny)*
- PROPAG-STORM, a.s (3 hodiny) *obchodní jednání PS (3hodiny)*
- ABC Enterprise, a.s. (1,5 hodiny)

- Eurovia CS, a.s. (2,5 hodiny) *obchodní jednání EUROVIA-ing. S. Ing. D., zasedačka, kontrola smluv o kontrolní činnosti a dodatků za rok 2012, s ohledem na účetní závěrky a audit společnosti Eurovia (2,5 hodiny)*

  Pozn. soudu: srovnej fakturu ze dne 3.6.2023 č.l. 7617/sv. 25 na 45 hodin v sazbě 5 000 Kč za „Sepsání vyjádření k možným odchylkám týkajících se plnění díla pro zadavatele"

- Kontrola plnění z reklamních smluv (2 hodiny) *kontrola plnění reklamních smluv (1,5 hodiny)*
- SATUM CZECH s.r.o. (2 hodiny) *obchodní jednání SATUM CZECH-diskze o klientech SATUMu, kterými jsou významné společnosti v regionu jako.např. Geco, ŽDB, CIDEM Hranice, TQM Opava, které se taktéž účastní VZ a BA by navázal spolupráci v oblasti Kontrolní činnosti u těchto subjektů budoucích klientů. (2 hodiny)*
- Konzultace společnosti (předběžných účetních výsledků s p. účetní Z.) (1,5 hodiny) *konzultace společnosti (předběžné účetní výsledky s pí Účetní Z.) (1,5 hodiny)*
- Poradenství při obchodních jednáních se společností Vítkovice IT Solutions a.s. (1,5 hodiny) *obchodní jednání Vítkovice IS Solutions-zpracování připomínek pro Ing. P. k VZ klienta, odchylek k již uzavřené Smlouvě s Krajským úřadem, náhrada za ukončení výroby některých komponentů Cisco, Ing. D., K. (1,5 hodiny)*

Administrativní služby – 17 hodin

Obsah pro věc nepodstatný.

Červenec 2013 – v příloze A č.l. 196 uvedena fakturovaná částka 50 941 Kč, faktura ani přehled není k dispozici

Za měsíce **srpen 2013 – prosinec 2013** již není žádná činnost vykazována jsou založeny pouze zálohové a doplatkové faktury. Příloha 33/1 – č.l. 138 a 139 faktura ze dne 18.6.2013 na částku 252 000 Kč (8/2013 54 000 Kč, 9/2013 55 000 Kč, 10/2013 41 000 Kč, 11/2013 52 000 Kč, 12/2013 50 000 Kč) Doplatky dle přílohy A č.l. 196 8/2013 2571 Kč, 9/2013 1632 Kč, 10/2013 9 641 Kč, 11/2013 4 934 Kč, 12/2013 218 Kč. Faktury a ani přehledy nejsou k dispozici. (pozn. soudu

Pokud jde o hodnocení přehledů vykázané činnosti společnosti D. & partneři vůči společnosti Business Advisor jako důkazu, soud je toho názoru, že účtování probíhalo spíše náhodně, tzv. „aby tam něco bylo" a bylo to kolem 50 000 Kč a prvky shodné s činností Business Advisor se vyskytují pouze náhodně, nikoliv proto, že práce byla odvedena, ale proto, že Martin D. věděl, že se něco podobného by se tam mělo objevit. Pro tento závěr svědčí právě fakt, že u těchto činností je vykazována nízká časová dotace a většina kontrolní činnosti není vykazována vůbec a u vykazovaných rad právníků není přenášena jejich odměna na Business Advisor. Tedy i přes několik málo vykázaných „obchodních jednání" ve prospěch klientů Business Advisor soud nehodnotí jako práce skutečně odvedené, ale pouze vykázané k zakrytí trestné činnosti, kdy nelze pominout základní úvahu, proč D. & partneři vykazuje v některých měsících „plnění pro plnění" ačkoliv mohl vykázat mnoho hodin práce na deklarované činnosti pro klienty Business Advisor.

Listiny týkající se vztahu spol. PRAGOIMEX a Business Advisor

528. Listiny týkající právního vztahu mezi spol. PRAGOIMEX a.s. a spol. Business Advisor a.s. vydal obž. Ing. Jaroslav K. jako generální ředitel spol. PRAGOIMEX (č. l. 7385-7394/sv. 24) a tyto listiny jsou pak založeny ve svazku 25 na č. l. 7395-7523. V rámci těchto listin je pak třeba poukázat především na rámcovou smlouvu o spolupráci CODE401CZ8052 uzavřenou za

PRAGOIMEX dne 30. 10. 2008 a za spol. Happy Summer, jak se ke dni podpisu smlouvy nazývala spol. Business Advisor, ji podepisuje Jiří M. dne 7. 11. 2008 (č. l. 7396-7400/sv. 25). Dále je žurnalizován dodatek č. 1 k rámcové smlouvě o spolupráci (č. l. 7401-7402/sv. 25), který reflektuje na změnu názvu obchodní firmy ze spol. Happy Summer a.s. na Business Advisor a.s., ke které došlo dne 25. 11. 2008. Tento dodatek je jak Jaroslavem K., tak Břetislavem P. podepsán dne 15. 12. 2008. Dodatek č. 2 ze dne 15. 12. 2008 pak upravuje 3 % odměnu spol. Business Advisor z dodávky pro Dopravní podnik Ostrava, který vzešel z výsledků jednacího řízení bez uveřejnění, a následného uzavření kupní smlouvy s dopravním podnikem na dodání komponentů pro kompletaci oboustranného tříčlánkového tramvajového vozidla typu Vario LF3/2, přičemž cena zakázky činila 21 308 000 Kč a 3 % odměna spol. Business Advisor tak činila 639 240 Kč (č. l. 7403-7404/sv. 25). Dodatek č. 3 rovněž ze dne 15. 12. 2008 pak rovněž obsahuje ustanovení o 3 % odměně pro Business Advisor, vzniklé z výsledků jednacího řízení bez uveřejnění s následným uzavřením koupi s Dopravním podnikem Ostrava, jejímž předmětem bylo dodání komponentů pro kompletaci dvoučlánkového vozidla typu Vario LF2 plus, přičemž předmět dodávky PRAGOIMEXu byl 15 382 000 Kč a podíl Business Advisor ve výši 4 % činil 615 280 Kč (č. l. 7405-7406/sv. 25). Na tyto dodatky 2 a 3, byť nejsou součástí žalovaného protiprávního jednání, lze rovněž upozornit, neboť s ohledem na charakter řízení, kdy šlo o jednací řízení bez uveřejnění, nicméně stále o veřejnou zakázku, de facto Business Advisor žádnou kontrolní činnost poskytovat nemohl, z čehož vyplývá jednoznačná skutečnost, že tyto právní úkony zastírají skutečný důvod plnění, neboť veškeré další listiny týkající se vzájemné spolupráce je nutno považovat za antidatované a vzniklé čistě účelově pro potřeby prokázání jakéhosi plnění pro potřeby případného daňového řízení, když je všeobecně známou skutečností, že tyto bezobsažné zprostředkovatelské a poradenské služby bývají často daňovými úřady přezkoumávány. Takto je nutno poukázat na záznamy o obchodních jednáních a s tím související „studie" ze dne 4. 8. 2008 (č. l. 7441-7456/sv. 25), ze dne 15. 9. 2008 (č. l. 7457-7465/sv. 25), ze dne 6. 10. 2008 (č. l. 7466-7471/sv. 25), znovu 6. 10. 2008 (č. l. 7472-7475/sv. 25) a 3. 11. 2008 (č. l. 7476-7477/sv. 25) a ze dne 14. 11. 2008 (č. l. 7478-7479/sv. 25), pak všechny tyto listiny **je nutno považovat za antidatované, neboť obsahují název spol. Business Advisor a.s., razítko spol. Business Advisor a podpis Břetislava P., ačkoliv spol. Happy Summer změnila název na Business Advisor teprve ke dni 25. 11. 2008, jak to vyplývá z dodatku č. 1 k rámcové smlouvě. Zpracované materiály pak rovněž obsahují logo a název spol. Business Advisor, ze samotného textu smlouvy o rámcové spolupráci a z jejího dodatku č. 1 je přitom zřejmé, že strany si byly vědomy toho, jaký je správný název společnosti „poskytující poradenství" a je tedy zřejmé, že veškeré tyto listiny jsou antidatované, vzniklé až po přejmenování společnosti.** *(pozn. soudu: nelze akceptovat obhajobu obžalovaného Martina D. o tzv. draftu společnosti a pozdějších změnách dokumentů, na nichž zůstalo původní datum, když je zřejmé, že zápisy o obchodních jednáních byly aktem jednorázovým a je tedy zřejmé, že uvedení správného obchodního jména a jednající osoby bylo při dodatečném vytváření dokumentů opomenuto a doklady tedy nebyly falšovány s dostatečnou pečlivostí odpovídající výši plnění.)* **Nehledě na skutečnost, že je nutno zdůraznit, že PRAGOIMEX a jeho zaměstnanci věděli o tramvajích a tramvajovém provozu vše, co bylo potřebné, a data, která zpracovávala údajně Business Advisor, vůbec nepotřeboval. Rovněž tak je nutno zdůraznit, že obž. Jiří H. byl dlouholetým pracovníkem Dopravního podniku Ostrava a problematiku provozu tedy musel znát, aniž by potřeboval nějaké rady, o čemž svědčí rovněž zajištěné telefonní hovory, z nichž je zřejmé, že i on své poradenství, ať přímo při schůzkách, či prostřednictvím Martina D., zejména Tomáši F. a Radku H. poskytoval.** U dalších listin založených ve spisovém materiálu pak samozřejmě již antidataci prokázat nelze, nicméně i tyto materiály osvědčující vzájemnou spolupráci PRAGOIMEXu a Business Advisor jsou považovány soudem za naprosto neúčelné a neprospívající PRAGOIMEXu žádným způsobem. Takto např. průzkum nasazení tramvají na nových tramvajových tratích (č. l. 7503-7515/sv.25) datovaný dnem 4. 12. 2009, kdy obchodní jednání se mělo uskutečnit 7. 12. 2009, neobsahuje ani slovo o nových tramvajových tratích v Ostravě, pouze se konstatuje, že s ohledem na znečištění ovzduší mají být

staré autobusy nahrazeny ekologickými elektrobusy, a pokud jde o popis tramvajových linek, popisují se pouze stávající linky, z nichž ani nejsou uvedeny všechny (*pozn. soudu: např. chybí páteřní linka č. 2 spojující centrum se sídlištěm Výškovice)*. Jsou-li v závěru uvedeny, že zvažované tratě jsou zvažovány do oblastí, které jsou v přehledu znečištění vyznačeny žlutě, pak soud z místních znalostí konstatuje, že tramvajová trať nevede pouze do Bartovic a na Fifejdy, přičemž na obě místa je stavba tramvajové trati prakticky vyloučena, když sídliště Fifejdy se nachází cca 300 m vzdušnou čarou od páteřní tramvajové trati centrum – Poruba a je doplňkově obsluhováno autobusy a trolejbusy, a tramvajová trať do Bartovic by pak znamenala velmi vysoké náklady při poměrně řídkém osídlení Bartovic, které je tvořeno především rodinnými domy, přičemž dopravní obslužnost je zajištěna plně autobusy, když současně v letech 2009 až do současné doby žádná nová podstatná tramvajová trať postavena nebyla, byly realizovány pouze dvě krátké propojky tramvajových tratí mezi Vítkovických nádražím a Dolními Vítkovicemi a mezi Zábřehem a Hrabůvkou, které však v textu zmíněny nejsou (linky č. 6 a 15).

529. Dodatky 4, 5 a 6 k rámcové smlouvě o spolupráci se pak přímo týkají žalované trestné činnosti v bodě 1a, 1b a 1c, když upravují odměnu spol. Business Advisor za kontrolu nabídek, přičemž odměna je u vozidla T3 stanovena z ceny 18 540 000 Kč 4 % na částku 741 600 Kč bez DPH, u obousměrné vysokokapacitní tramvaje Vario LF3 z ceny 42 910 000 Kč činí odměna 4 % 1 676 400 Kč a u následné rekonstrukce 8 ks tramvají při ceně vozidla 19 340 000 Kč činí odměna 773 600 Kč, což představuje opět 4 % (č. l. 7407-7412/sv. 25). Vystavené faktury spol. Business Advisor jsou pak založeny na č. l. 7415-7438/sv.25.

530. Pokud pak jde o faktické provedení činností účtovaných spol. Business Advisor spol. PRAGOIMEX, a tedy otázku, kdo vlastně ekonomické, právní a obchodní poradenství poskytoval, je pak nutno srovnat i smlouvu o poradenské konzultační činnosti mezi D. & partneři a.s. a Business Advisor a.s. (č. l. 189-191 přílohy A), která byla uzavřena dne 1. 4. 2009, a k ní připojený seznam faktur spol. D. & partneři, dnes Value Consulting a.s., pro Business Advisor (č. l. 192-197 přílohy A), k čemuž je dále nutno srovnat přílohu 32/III/1 (v obžalobě označeno jako sv. 3/1) č. l. 289-293 a dále přílohu 33/I, č. l. 117-353 a dále přehled fakturace D. a partněři a Business Advisor z přílohy D a dále pak faktury a přehledy úkonů z účetnictví Business Advisor zajištěného v příloze 34. Takto je možno konstatovat, že spol. PRAGOIMEX vykázala úseky spolupráce, které končily daty 4. 8. 2008, 15. 9. 2008, 6. 10. 2008, 3. 11. 2008, 14. 11. 2008, 9. 2. 2009, 12. 5. 2009, 15. 6. 2009, 7. 12. 2009, 18. 1. 2010, 15. 2. 2010 a 11. 3. 2010. D. & partneři oproti tomu účtují pouze za 2. kvartál 2009 a 3. kvartál 2009, což ale odpovídá pouze spolupráci ukončené ke dnům 12. 5. 2009 a 15. 6. 2009. Za 4. kvartál, kdy byla ukončena spolupráce ke dni 7. 12. 2009 a k ní připojená studie je ukončena 4. 12. 2009, není spol. D. & partneři ničeho účtováno. Stejně tak za spolupráci v r. 2010, kdy první faktura za poradenství je vystavena až za říjen 2010 a druhá za listopad 2010. Naopak z faktur nalezených při domovních prohlídkách (viz příloha 33) pak z přehledu vykonaných úkonů podnikatelské poradenství při obchodních jednání s PRAGOIMEXem je účtováno v lednu, únoru, květnu, červnu, říjnu 2011, únoru, dubnu, červnu 2012, a dále pak v únoru, březnu 2013. Je tedy zřejmé, že v datech, kdy mělo dojít podle listin předložených PRAGOIMEXem k poskytnutí spolupráce, tuto spolupráci neměl kdo poskytovat, a naopak za dobu, kdy žádná spolupráce mezi PRAGOIMEXem a Business Advisor prokazovaná není, tuto spolupráci účtuje D. & partneři spol. Business Advisor. Tyto skutečnosti pak utvrzují soud v konečném přesvědčení, že listiny osvědčující spolupráci mezi Business Advisor a PRAGOIMEX byly čistě účelovými formálními úkony, které měly doložit spolupráci pro případ daňové kontroly. A naopak spol. D. & partneři účtovala vůči spol. Business Advisor v jakémsi pravidelném schématu fakturace okolo 50 000 Kč měsíčně tak, aby částky pokud možno nebyly stejné a nebudily tedy pozornost při případné kontrole.

531. Pokud jde o obžalovaným Martinem D. předložené listiny na č.l. 210 – 288 v příloze A, tedy především materiály, které měla zpracovávat Business Advisor pro PRAGOIMEX, lze poukázat na částečnou shodnost s již dříve citovanými materiály, nicméně je nutno znovu poukázat

na antidataci všech listin datovaných před 25.11.2008, kdy došlo k přejmenování Happy summer na Business Advisor a nepřiléhavé podpisy Ing. P., který v této době neměl ve společnosti žádné postavení. (č.l. 216, 217 – říjen 2008). Soud pak znovu zdůrazňuje, že tyto studie a zprávy o trendech neměly pro PRAGOIMEX žádný praktický význam a byly jen kamufláží pro maskování trestné činnosti, neboť pokud by význam měly, PRAGOIMEX by jejich vyhotovení uhradil, lze odhadnout, že za cenu nejvýše ve vyšších desítkách tisíc korun, a nevázal by odměnu na dodávky vozidel. Rovněž lze připomenout, že společnost D. & partneři tyto studie vůči Business Advisor nevykazovala a je otázkou kdo je autorem jejich stažení z internetu a případné kompilace, neboť soud nepochybuje o tom, že autorem cenového srovnání v azbuce (č.l. 287) není nikdo z týmu Business Advisor. Opětovně lze připomenout, že přestože PRAGOIMEX dodával své tramvaje do Olomouce, Brna, Prahy i ciziny, nikdy nebyla za tyto dodávky Business Advisor odměněna slíbenou čtyřprocentní provizí, zjevně proto, že u těchto tramvají byla cena nižší a s odměnou nebylo kalkulováno do jejich ceny tak, jak tomu bylo u tramvají ostravských.

Listinné materiály týkající se spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical ke skutku pod bodem 2.

532. Základem právního vztahu mezi spol. Business Advisor a Martek Medical jsou čtyři smlouvy o kontrolní činnosti uzavřené ve dnech 2. 1. 2012, 30. 4. 2012, 27. 9. 2012 a 1. 1. 2013 (č. l. 7530-7531/25, 7546-7547/25, 7555-7556/25, 7568-7569/25). Předmětem smlouvy je nestranné provedení přezkoumání textové části nabídek, včetně harmonogramu, rozčlenění na jednotlivé části, včetně návrhu smluv do veřejných soutěží dle podkladů předložených objednatelem kontroly, a vydat o tomto písemné osvědčení v jednom vyhotovení z hlediska souladu nabídek se zákonem o zadávání veřejných zakázek s příslušnými normami a zadáním a objednatel kontroly se zavazuje za provedení přezkoumání a vydání osvědčení uhradit cenu dle této smlouvy. Ke smlouvě je pak připojen vždy vzor osvědčení. Smlouva nestanoví počet kontrol, přičemž pro případ, že bude některá kontrolovaná nabídka objednatele ze soutěže vyloučena, snižuje se cena díla o 10 000 Kč za každý takový případ. U první smlouvy bylo kontrolní období stanoveno od 2. 1. 2012 do 30. 4. 2012 a cena za kontrolu byla 1 000 000 Kč bez DPH. U druhé smlouvy bylo kontrolní období od 1. 5. 2012 do 27. 9. 2012 a cena kontroly byla opět bez uvedení počtu kontrol 600 000 Kč. U třetí smlouvy bylo kontrolní období od 1. 10. 2012 do 31. 12. 2012 a cena za kontrolu opět bez uvedení počtu případů byla 2 500 000 Kč. U posledního, čtvrtého období se jednalo o dobu od 1. 1. 2013 do 30. 4. 2013 a cena kontroly byla opět bez uvedení počtu případů ve výši 1 750 000 Kč. K této poslední smlouvě pak soud poznamenává, že měla být uzavřena na nový rok, nicméně jak vyplývá z provedených odposlechů, byla ve skutečnosti Břetislavem P. podepsána až 14.3.2013 *(hovor 14.3.2013 9:03:34 – č-l- 5279/sv. 18)* Za jednotlivými smlouvami pak následují osvědčení k jednotlivým dodávkám ze dnů 3. 1. 2012, 31. 1. 2012, 10. 2. 2012, 16. 3. 2012, 16. 3. 2012, 6. 4. 2012, 19. 4. 2012, 20. 4. 2012, 26. 4. 2012 a 27. 4. 2012 (č. l. 7533-7542/sv. 25), přičemž stíhané zakázky pro dodávky materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a materiálu pro intervenční radiologii se týká osvědčení na č. l. 7542/sv .25. Ke druhé smlouvě jsou přiložena osvědčení ze dnů 7. 5. 2012, 26. 6. 2012, 26. 6. 2012 a 18. 9. 2012 (č. l. 7548-7551/sv. 25), přičemž u posledního citovaného osvědčení je původně napsané datum 26. 6. 2012 zabělено a přepsáno. U třetí smlouvy jsou pak založena tři osvědčení z 9. 11. 2012 a dále osvědčení z 22. 11. 2012, 30. 11. 2012, 7. 12. 2012 a 10. 12. 2012 (č. l. 7557-7563/sv. 25). U poslední smlouvy jsou pak založena potvrzení ze dne 15. 3. 2013, 25. 3. 2013, 5. 4. 2013, 12. 4. 2013 a 14. 5. 2013 (č. l. 7571-7575/sv. 25). Pokud je v textu osvědčení uvedeno, že přílohou je CD disky, pak 26 ks CD vydala spol. Martek Medical v průběhu trestního řízení, přičemž obsah těchto CD byl zkopírován na jedno DVD, které je založeno na č. l. 15075/sv. 50. Lze přitom konstatovat, že s ohledem na počet zadaných kontrol činila cena kontroly za jednu zakázku u první smlouvy 100 000 Kč, u druhé smlouvy 150 000 Kč, u třetí smlouvy 350 000 Kč a rovněž u čtvrté smlouvy částku 350 000 Kč. Porovnání ceny kontroly s předpokládaným objemem z veřejné zakázky pak byl porovnán a vyhodnocen při hodnocení znaleckého posudku Ing. Hromjáka č. 2460/15 (č. l. 13457-13513/sv. 45). Pokud soud porovnává

předpokládaný objem zakázky s nabízenou cenou, pak v některých případech byla nabídková cena mírně vyšší než přepokládaný objem, v ostatních případech byla nižší. Do očí bijícím příkladem poměru ceny kontroly a nabídkové ceny, ať již předpokládané nebo skutečné, se pak dostává ve třetím období u zakázek Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, kdy oproti ceně kontroly 350 000 Kč stojí předpokládaný objem zakázek na injekční stříkačky ve výši 540 000 Kč, s vítěznou cenou Martek Medical ve výši 411 576 Kč, u močových katetrů předpokládaný objem zakázky ve výši 650 000 Kč, ale nabídková cena Martek Medical 318 500 Kč, a u injekčních jehel předpokládaný objem zakázky 250 000 Kč a nabídková cena Martek Medical 152 554 Kč. U těchto zakázek pak cena kontroly tedy převyšovala nejen samotnou marži Martek Medical jako dodavatele z přeprodávaného zboží, ale výrazně překročila i cenu předávaného zboží *(pozn. soudu: ceny jednotlivých zakázek vyplývají právě z obsahu souborů na DVD nosiči na č. l. 15075/sv. 50)*. Na č. l. 15078/sv. 50 pak policejní orgán porovnává data vydání osvědčení s daty uvedenými v jednotlivých dokumentech a případně datem pořízení CD, kdy některá CD vznikla před vydáním osvědčení a jen několik málo z nich po vydání osvědčení, nicméně z toho nelze usuzovat, že by nabídky nebyly kontrolovány, neboť pokud datum pořízení CD předchází datu osvědčení, byla nabídka zřejmě bezvadná. Pokud je datum pořízení CD až po datu vydání osvědčení, mohlo být nové CD pořízeno s opraveným materiálem. Nicméně samozřejmě tato pozdější data vzbuzují pochybnosti, neboť nebyl důvod pořizovat nové CD, když nabídky se odevzdávaly v písemné formě. Pozdější datum pořízení CD s dokumentací bylo u první smlouvy zaznamenáno u Pardubické krajské nemocnice, kdy datum kontroly je 19. 4., CD je však pořízeno až 23. 4. 2012. U zakázky IKEM, kde osvědčení z 26. 4., jsou obsaženy soubory ze 30. 4. 2012, u Městské nemocnice v Ostravě – stíhané zakázky je datum kontroly 27. 4., nicméně CD bylo pořízeno až 13. 5. 2012. U zakázky Psychiatrické léčebny Šternberk na rukavice je sice v názvu uvedeno datum 10. 4. 2012, nicméně soubory byly pořízeny 5. 4. 2012, a navíc v této dokumentaci je chyba, kdy v souborech týkajících se dodávky rukavic je založena cenová nabídka na inkontinenční pomůcky. Nicméně vzhledem k tomu, že Martek Medical v zakázce zvítězila, je zřejmé, že chyba v nabídce mohla být odstraněna, nicméně není zřejmé, zda z popudu kontroly nebo výzvou zadavatele. Nicméně by to znamenalo, že o opravě nabídky se nové CD nepořizovalo a za této situace by pozdější datum pořízení CD oproti datu vydání osvědčení znamenalo, že materiály byly tvořeny čistě účelově, aby osvědčovaly plnění kontrolní činnosti. U druhé smlouvy pak data pořízení CD předcházejí datu kontroly, případně jsou v den kontroly. U třetí smlouvy pak u zakázky Fakultní nemocnice Ostrava – materiál k denervaci renálních tepen je datum kontroly 27. 11. 2012, nicméně CD s nabídkou vzniklo až 13. 2. 2013. U zakázky Sdružené zdravotnické zařízení Krnov na inkontinentní pomůcky měla být kontrola provedena dne 10. 12. 2012, pořízené CD je však z 13. 12. 2012. U čtvrté kontrolní smlouvy je pak u zakázky Městské nemocnice Ostrava na spojovací hadičky a materiál kontrola vykázána 12. 4., nicméně CD s nabídkou vzniklo až 16. 4. 2013. Stejně tak u Psychiatrické léčebny Šternberk je datum vykázané kontroly 14. 5., ale CD vzniklo až 15. 5. 2013. Soud pak znovu zdůrazňuje, že prakticky u všech zakázek, které jsou do 1 000 000 Kč, cena kontroly převyšuje marži, kterou si Martek Medical za dodávané zboží účtoval, a na těchto obchodních případech by Martek Medical zaznamenal ztrátu. V této souvislosti je nutno konstatovat, že Martek Medical vydal do trestního řízení rovněž seznam všech veřejných zakázek za r. 2012-2013, u nichž zvažoval svou účast (CD disk na č. l. 2219/sv. 8). Tento přehled byl zpracován ke dni 30. 12. 2013 na žádost Policie ČR a lze z něj dovodit, že v r. 2012 Martek Medical zvažoval účast v celkem 195 veřejných zakázkách a účastnil se 137 z nich. Nabídky však byly kontrolovány pouze v 19 výběrových řízeních, v r. 2013 pak Martek Medical zvažoval účast ve 141 veřejných zakázkách a účastnil se 78 z nich, kontrolováno však bylo pouze 5 nabídek, byť zde si je samozřejmě soud vědom toho, že smlouva se týkala pouze prvních čtyř měsíců r. 2013. Soud si však nemohl nepovšimnout, že mezi zakázkami, do nichž se Martek Medical hlásil, byly i zakázky s mnohem vyšší předpokládanou hodnotou, např. Fakultní nemocnice Ostrava – rukavice nesterilní vyšetřovací s přepokládanou cenou 12 564 000 Kč z 27. 3. 2012, nebo zakázka Centrální zdravotnické zadavatelské s předpokládanou hodnotou 20 920 000 Kč z 30. 3. 2012, které Martek Medical kontrolovat

nenechal, byť jsou podstatně lukrativnější, než některé ze zakázek kontrolovaných. Nehledě na to, že podle textu smlouvy, který neurčoval počet kontrol, mohl Martek Medical nechat zkontrolovat všechny podávané nabídky, aniž by to mělo vliv na cenu. Obhajobu obžalovaných G. a D. v tom smyslu, že dodávkami tohoto zboží byl získán velký množstevní rabat a tedy jednotlivé zakázky se společnosti vyplatily i pokud bylo dodáváno pod cenou, soud neakceptuje, neboť ekonomicky výhodnějším řešením bylo tento materiál zdarma dodat, nebo jen za symbolickou cenu, do vlastních zařízení, eventuálně jej nechat i zničit. Rovněž v r. 2013 ve sledovaném období, tedy do konce dubna, byly mezi zakázkami, jichž se Martek Medical účastnil, zakázky s podstatně vyšší hodnotou, a to zakázka Fakultní nemocnice Ostrava – produkty pro PTCA, katetry a vodiče, s předpokládanou hodnotou 25 980 000 Kč, a zakázka Fakultní nemocnice Plzeň na jednorázové hygienické prostředky za 4 000 000 Kč, byť tato nabídka byla podána až 28. 5. 2013. Za stěžejní však soud považuje skutečnost, že Business Advisor kontrolovala pouze nabídky, v nichž Martek Medical zvítězil a stal se dodavatelem, byť v celé řadě výběrových řízení, jichž se účastnil, neuspěl nikoli po formální stránce, ale neuspěl, protože nenabídl nejnižší cenu. Byť jde při počtu 215 zakázek a 26 kontrolovaných zakázek pouze o statistiku malých čísel, je pravděpodobnost, že by se mezi kontrolovanými nabídkami měla objevit i některá z těch, které neuspěly cenově, poměrně vysoká. Pokud z obhajoby obž. Martina D. vyplývá, že kontrolní činnost ve prospěch Business Advisor prováděl on, je možno konstatovat, že srovnáním účetních dokladů spol. D. & partneři (faktury a přehledy provedených úkonů poradenské činnosti) tak, jak jsou založeny v příloze 33/1 na č. l. 117-353, a v příloze 32/III/1 na č. l. 289-293, příloze 34 i v přehledu úkonů založeném Martine D. (příloha D) *(pozn. soudu: viz podrobná kompilace výše)* bylo zjištěno, že D. & partneři účtovali pouze tři kontroly, dvě v prosinci 2012 a jednu v květnu 2013 a to ještě jako „konzultaci s Ing. P." a „dopracování kontroly", nikoli tedy jako kontrolu samotnou od počátku do konce. Za situace, kdy D. & partneři účtuje pouze tři kontroly v časově minimální časové dotaci 6 hodin avšak společně s činnosti pro PRAGOIMEX za prosinec 2012 a 2,5 hodiny za květen 2013, má soud za to, že nebylo prováděno ani žádné poradenství s advokátní kanceláří Martínková, Vídeňský, Popek, kdy z předložených přehledů (příloha A č. l. 192-197) je vzhledem k pravidelným platbám této kanceláři zřejmé, že D. & partneři patřil mezi tzv. paušalisty této advokátní kanceláře a je nelogické, aby D. & partneři nepřenesl tyto náklady na Business Advisor, zejména za situace, kdy paušální odměna této kanceláře se Radimu D. zdála příliš vysoká a chtěl ji snížit, neboť D. & partneři služeb advokátní kanceláře příliš nevyužíval (viz e-mail č. l. 167 příloha 32/I/2). Navíc soud poznamenává, že v e-mailech s Mgr. P., které byly předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení, nebyla žádná komunikace ve vztahu ke kontrolovaným zakázkám Martek Medical zaznamenána, stejně tak je nutno poznamenat, že druhá, třetí a čtvrtá smlouva již měly probíhat v době, kdy běžely odposlechy, přičemž žádný telefonát Martina D. týkající se ať již převzetí či odevzdání CD s kontrolou zaznamenány nebyly. Soud rovněž znovu poznamenává souvislost se zajištěnou telefonní komunikací Martina D. s Romanem T. z 29. 6. 2012, že na vysvědčení bude jednička a jednička je jednička, připomíná časové rozdělení kontrolních smluv, kdy za první smlouvu byla vyplacena částka 1 000 000 Kč bez DPH ke dni 28. 5. 2012 a Martin D. jako osoba ovládající Business Advisor tedy měl možnost Romana T. opravdu jedničkou odměnit, a proto také mohla narůst cena kontroly z původních 100 000 Kč bez DPH až na 350 000 Kč za kontrolu, neboť zájmová smlouva s Městskou nemocnicí Ostrava již byla uzavřena. Byť je zřejmé z dat pořízení jednotlivých CD, že doklady týkající se kontrol skutečně byly vytvářeny, má soud za to, že tyto úkony nebyly skutečné, ale byly vytvářeny pouze jako formální krytí, nikoli sice pro účely trestního řízení, ale pro účely řízení daňového, neboť je všeobecně známo, že daňové orgány jsou na kontrolní zprostředkovatelské a poradenské služby poněkud alergické, a kontrole těchto nákladů věnují mimořádnou péči. Provedení finančních toků je pak zřejmé z faktur spol. Business Advisor na č. l. 7544, 7553, 7565, 7566, 7577 a 7578/sv. 25, a provedení plateb pak z výpisů z účtu následujících po jednotlivých fakturách (vše sv. 25). U třetí a čtvrté smlouvy pak byly dokonce vystaveny faktury zálohové a bylo placeno ještě před uplynutím kontrolního období. Na tomto místě pak soud rovněž považuje za vhodné položit řečnickou otázku, proč by obž. Martin D.

všechnu tuto činnost vykonával, když z toho vlastně nic neměl. D. & partneři kontroly neúčtovala, Business Advisor všechny prostředky investovala do reklamy, z níž podle své obhajoby nedostával vratky, a vzhledem k tomu, že podle svého tvrzení ani nebyl, vyjma krátkého období, akcionářem Business Advisor, nemohl inkasovat ani žádný zisk z akcií. A jediným dohledatelným bonusem pro obžalovaného tedy byla skutečnost, že Business Advisor platil leasing vozidla Audi A7 RZ xxx, které užíval Martin D. a jehož splátku ve výši 36 000 Kč by si spol. D. & partneři mohla při svých hospodářských výsledcích jen obtížně dovolit (viz daňová přiznání D. & partneři na č. l. 9708, 9869/sv. 32), kdy od r. 2009 do r, 2012 obrat společnosti klesal z 3 000 000 Kč přes 2 500 000 Kč až na 2 000 000 Kč a sama společnost vlastnila vozidla Ford Fusion (č. l. 9851). Do těchto obratů je přitom stále nutno započítat cca plnění ve výši 600 000 Kč od spol. Business Advisor při pravidelných platbách okolo 50 000 Kč měsíčně. Pokud obžalovaní předložili listiny týkající se skutečnosti, že počet výkonů byl veřejně znám a listiny týkající se podobnosti se zakázkou IKEM (příloha A č.l. 12 – 135) pak soud tyto skutečnosti nezpochybňuje a tyto skutečnosti vyplynuly rovněž ze svědeckých výpovědí a znaleckých posudků, nicméně tyto listiny žádným způsobem nevyvrací vinu obžalovaných. Soud pak připomíná, že způsob ovlivnění veřejné soutěže nebyl v trestním řízení objasněn a rozhodnutí o vině vychází z rozboru poskytovaných plnění a skutečnosti, že inkriminovaná zakázka je jedinou zakázkou společnosti Martek Medical, za niž mohl vzhledem k rozsahu nabídky úplatek zaplacen a rovněž časových souvislostí s průběhem citované zakázky tak, jak budou níže ještě citovány v závěrečném shrnutí.

Listiny týkající se spol. Vostav Morava a.s.

533. Listiny týkající se spolupráce mezi společnostmi Vostav Morava a.s. a Business Advisor a.s. jsou pak založeny na č. l. 7622-7629/sv. 25 a doklady zachycující průběh jednotlivých „kontrol" pak na č. l. 14135-14147/sv. 47. Seznam všech zakázek, kterých se spol. Vostav Morava zúčastnila je pak na č. l. 14149-14161/sv. 47. První smlouva o kontrolní činnosti (č. l. 7622-7623/sv. 25) je uzavřena k přezkoumání textových částí nabídek, včetně harmonogramu rozčlenění nabídek na jednotlivé části, včetně návrhu smluv o dílo do veřejné soutěže, dle podkladů předložených objednatelem kontroly. Smlouva je prakticky totožná se smlouvou, kterou měla spol. Business Advisor uzavřenu s Martek Medical, a to včetně chyby v textu, kdy je namísto slova provedení uvedeno slovo prodlení. Stejná byla rovněž konstrukce ceny, kdy bylo stanoveno období, v daném případě od 1. 9. 2011 do 30. 11. 2011 a cena kontroly ve výši 400 000 Kč. Počet kontrol opětovně stanoven nebyl, cena kontroly se snižovala o částku 10 000 Kč v případě vyloučení nabídky ze soutěže. Dodatek č. 1 (č. l. 7624-7625/sv. 25) pak mění a doplňuje termín provedení kontroly, kdy kontrola měla dále probíhat od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012, přičemž účtováno mělo být čtvrtletně, nicméně cena v dodatku stanovena nebyla, ani za kontrolu ani za čtvrtletí. Na č. l. 7626-7627/sv. 25 je pak seznam kontrolovaných nabídek nazvaný jako „osvědčení o vykonání kontrol". V tomto textu je uvedeno celkem 21 veřejných zakázek, nicméně u čtyř s nich je poznámka „neodevzdávalo se" a u dvou text „zadávací řízení zrušeno". Pokud soud na základě této tabulky za činnost vykonávanou v září až listopadu 2011 provede srovnání s fakturací spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor dle shora provedené kompilace, pak může jen konstatovat, že žádná z těchto kontrol nebyla v příslušném časovém období vykázána. Druhý přehled kontrolní činnosti pak byl předložen spol. Vostav Morava a.s. dodatečně a je založen na č. l. 14133-14134/sv. 47. Zde je pak uvedeno 15 veřejných zakázek, z nichž u 5 z nich je uveden text „neodevzdávalo se" a u jedné „ZŘ zrušeno". Tyto kontroly jsou provedeny za období od 19. 1. 2012 do 11. 4. 2012. Pokud pak soud znovu provedl srovnání všech dostupných přehledů dle shora provedené kompilace pak opět zjistil, že v daném období není spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor vykazována žádná kontrola pro Vostav Morava a dokonce ani podnikatelské poradenství při obchodních jednáních s Vostav Morava (příloha 34/I/4, č. l. 231, 232, 214, 215, 193, 194, příloha 33/I – č. l. 331, 331v, 325, 326, 314, 315). Za leden 2012 pak dokonce žádná faktura vydána nebyla, a to ani podle zajištěného účetnictví ani podle přehledu předloženého obž. Martinem D. Pokud jsou pak na č. l. 14113-14131/sv. 47 a dále 14135-14147/sv. 47, pak tyto listiny skutečně obsahují seznam jakýchsi závad

nabídek k veřejným zakázkám spolu s následně doplněnými poznámkami, nicméně tyto poznámky nejsou datovány ani podepsány a s ohledem na některé texty obsažené v těchto listinách, je soud považuje buď za jakési interní materiály Vostavu zpracované v rámci Vostavu, anebo jako čistě účelově vytvořené. Ostatně sama svědkyně G. připustila, že rukou psané texty jsou její rukopis. Na č. l. 14144/sv. 47 je pod názvem Veřejné zakázky město Bohumín – kanalizace Bohumín m. č. Záblatí, ul. Rovná, Sokolská, Stará, Anenská, uveden text „nabídka nebyla zpracována a předložena, dodavatel se rozhodl, že nabídku podávat nebude". Tento text je uveden kurzívou a pod tím je uvedeno „ostatní doklady a předložený návrh nabídky OK". Je tedy zřejmé, že pokud nabídka nebyla zpracována, nemělo co být kontrolováno. Rovněž č. l. 14146 u zakázky Římskokatolická farnost Šenov u Ostravy, rekonstrukce barokní perly Slezska, kostela prozřetelnosti boží a veřejného prostranství v Šenově, je text „neodevzdávalo se, chybí reference na stavby obdobného charakteru". Rovněž u č. l. 14136 u zakázky Statutární město Ostrava – regenerace brandfield Přívoz – stará ČOV je uveden kurzívou text „návrh nabídky nebyl zpracován z důvodu chybějících referencí na demolice v poddolovaném území a nemožnosti použít subdodavatele". Faktura je pak zřejmá z faktur na č. l. 7628/sv. 25, faktura byla vystavena 21. 11. 2011 a na Vostav byla doručena dne 23. 11. 2011. Zní přitom na částku 400 000 Kč plus 80 000 Kč DPH. Druhá faktura za první čtvrtletí r. 2012 pak byla doručena dne 12. 4. 2012, je ze dne 10. 4. 2012 (č. l. 7629/sv. 25, shodné faktury na č. l. 14110/sv. 47, 14132/47) k úhradě těchto částek. Tyto částky přitom byly zaplaceny dne 8. 12. 2011 (480 000 Kč – č. l. 285/příloha 34/I/3), u druhé faktury pak ve třech splátkách po 180 000 Kč a dvakrát po 150 000 Kč ve dnech 30. 11., 13. 12. a 27. 12. 2012 (č. l. 939-940/příloha 34/I/4). Soud pak připomíná, že druhé období se shodovalo s obdobím, kdy byla poskytována kontrola pro Martek Medical, kde byl součástí smlouvy i kontrolní text osvědčení o provedené kontrole. Zůstává tedy přinejmenším podivné, proč stejný text nebyl používán i při kontrole Vostav Morava a proč nebyl podepsán a orazítkován, když je zjevné, že pokud by kontrola fakticky byla prováděna, muselo docházet k nějakému předáváním nabídkové dokumentace. Nicméně i v tomto případě soud zdůrazňuje, že podle doložených smluv byla stěžejní celková cena kontroly, nikoli odvedená práce tak, jak by to bylo běžné v normálním obchodním vztahu, kdyby se cena odvíjela buď od počtu kontrol, nebo na nějakém poměru na ceně zakázky. V daném případě to však bylo podle smluv i podle osvědčení zcela jedno, důležité bylo zaplatit plnou cenu a nikoli odvést práci. Soud pak připomíná, že ani před 1. 9. 2011 ani po 30. 4. 2012 podobné smlouvy s jinými poradenskými subjekty neměl a necítil potřebu, aby jeho nabídky byly kontrolovány. Tuto potřebu necítil ani po prvním kvartálu 2012, přestože smlouvu s Business Advisor na toto období měl až do konce r. 2012 uzavřenu. A i po prvním kvartálu r. 2012 se účastnil celé řady výběrových řízení tak, jak to vyplývá se seznamu dodaného spol. Vostav Morava na č. l. 14153-14157/sv. 47. I z těchto skutečností pak vyplývá, že šlo pouze o transfer částky 800 000 Kč bez DPH ke spol. Business Advisor, resp. k Martinu D., která by však byla formálně krytá před daňovými úřady zdánlivě legitimním plněním.

534. Soud na tomto místě však považuje za nutné konstatovat, že v letech 2010-2013 se spol. Vostav Morava účastnila velkého počtu zadávacích řízení, nicméně z let 2010 a 2011 měla k dispozici pouze přehled zakázek, v nichž zvítězila. V r. 2010 tak Vostav Morava získala celkem 12 zakázek, z toho 9 zadavatele městského obvodu Ostrava-Poruba, 2 zakázky Statutárního města Ostravy a 1 zakázku Městské nemocnice Ostrava. V r. 2011 pak získala 7 zakázek, z toho 2 zakázky městského obvodu Ostrava-Poruba, 1 zakázku Statutárního města Ostravy a 2 zakázky Městské nemocnice Ostrava. Další dvě od ostatních zadavatelů. V r. 2012 se pak společnost účastnila 30 zadávacích řízení, v 7 případech byla úspěšná, z toho byly 4 zakázky městského obvodu Poruba, 1 zakázka Statutárního města Ostrava a 1 zakázka Městské nemocnice Ostrava. 1 zakázka pak byla z okruhu ostatních zadavatelů. V r. 2013 se společnost zúčastnila 22 zadávacích řízení, ve 4 případech byla úspěšná, z toho byly 3 zakázky pro městský obvod Poruba a 1 zakázka pro Městskou nemocnici Ostrava. (viz. seznamy zakázek a vyhodnocení zakázek č.l. 14149 – 14162/sv. 47) **Soud pak připomíná, že v daném případě byla první část platby poskytnuta na základě faktury vystavené dne 21. 11. 2011, tedy více než 6 týdnů před vypsáním veřejné zakázky na**

rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, a byla zaplacena dne 8. 12. 2011. S ohledem na ostatní případy, kdy plnění bylo účtováno vždy až po uzavření smlouvy, je soud toho názoru, že byť je zřejmé, že plnění bylo poskytnuto protiprávně ve vztahu k některé veřejné zakázce, není u spol. Vostav Morava s ohledem na její četnou účast ve veřejných zakázkách možno určit, zda se tak stalo právě s žalovanými zakázkami, či se zakázkami jinými, které byly uzavřeny v r. 2011 či u druhé smlouvy později v r. 2012.

Listinné materiály týkající se spol. Škoda Holding a.s.

535. Spol. Škoda Holding a.s. na výzvu policejního orgánu předložila dva znalecké posudky zpracované spol. D. & partneři č. 45/2010 (č. l. 7152-7244/sv. 24) a č. 52/2010 (č. l. 7245-7346/sv. 24). Účelem těchto posudků bylo pro vnitřní potřeby vlastníka nemovitosti, zejména pro komparaci starších administrativních ocenění s aktuálním administrativním způsobem stanovenou cenou. Již samotný účel těchto posudků vzbuzuje značné pochybnosti a jeví se být z pohledu podnikatelských potřeb spol. Škoda Holding a.s. zcela zbytečným. Nicméně, jak vyplývá z faktur na č. l. 286 a 293 přílohy 34/I/2 Business Advisor podle uzavřené smlouvy o obstarání věci požadovala po Škoda Holding a.s. zaplacení částky 510 000 Kč za každý z posudků, a to na základě smlouvy o obstarání věci. Tyto částky pak zaplatila ve dnech 11. 5. 2012 a 24. 8. 2012 Škoda Investment a.s. s uvedením variabilního symbolu uvedené faktury (č. l. 308, 304 příloha 34/I/2). Naopak spol. D. & partneři požadovala za každý z těchto posudků částku 150 000 Kč (faktury č. l. 249 a 221 příloha 34/I/2), přičemž požadovaná částka 150 000 Kč byla zaplacena vždy v den platby Škodou Investment, tedy 11. 5. 2012 a 24. 8. 2012 (č. l. 308, 304 citované přílohy). Soud pak připomíná zajištěné odposlechy mezi Stanislavem B. a Martinem D., přičemž žádná komunikace mezi Břetislavem P. a Stanislavem B. zachycena nebyla, a dále pak připomíná zajištěné e-maily z adresy xxx, konkrétně z č. l. 14 přílohy 32/I sv. 2, kdy Martin D. upozorňuje Mgr. P., že mají možnost zpracovat 10 posudků pro Škodu Holding s tím, že je má zpracovat spol. Business Advisor, která v předmětu poradenskou a konzultační činnost, a odpověď Mgr. P., že Business Advisor není soudním znalcem a nemůže se k takové činnosti zavázat a zasílá smlouvu obstaravatelskou. Je tedy zřejmé s ohledem na znění těchto e-mailů, zajištěnou telefonní komunikaci, navýšení ceny posudků, ale i s ohledem na přinejmenším podivný účel vypracování posudků, že tímto způsobem byly zastřeny protiprávní platby, zřejmě související s dodávkou nízkopodlažních trolejbusů v hodnotě 42 660 000 Kč bez DPH pro Dopravní podnik Ostrava, které sice probíhalo v otevřeném zadávacím řízení, nicméně nabídku do soutěže podala jen Škoda Holding. Zmínit lze i zájem Škody o Ekovu Electric.

536. Za situace, kdy se Škodou Holding komunikoval právě Martin D., který o sobě současně prohlašuje, že nehájil zájmy Business Advisor, neboť k ní neměl majetkový podíl a akcie držel jen přechodně pro jiné osoby, je zcela nelogické, proč by Martin D. „zcela legální" zakázku na znalecké posudky nenechal zadat přímo své firmě D. & partneři a neinkasoval pro sebe a svou společnost celou část odměny, kterou byla spol. Škoda Holding a.s. ochotna zaplatit, ačkoli skutečné náklady na posudek byly nejvýše třetinové. Krytí platby vypracováním znaleckých posudků pak také dokládá variabilitu činnosti Business Advisor, která nebyla vázána výlučně na kontrolní činnost tak, jak to učinila např. se spol. PRAGOIMEX, Martek Medical či Vostav Morava, ale byla ochotna nalézt jiný způsob krytí platby tak, aby tento krycí způsob prošel kontrolními mechanismy i velkých korporací, které měly zavedeny poměrně přísný systém finanční kontroly, jako je Martek Medical či právě Škoda Holding. Samotná smlouva o obstarání věci je pak založena na č. l. 2190-2192/sv. 8, byla podepsána ve dnech 10. 11. 2009 a 16. 11. 2009 a účelem této smlouvy byla skutečně aktualizace úředního ocenění nemovitého majetku objednatele. Cena pak byla stanovena na 850 000 Kč bez DPH, tedy 1 020 000 Kč s DPH, a rozdělena na dvě splátky. Kopie faktur spol. Business Advisor jsou pak na č. l. 2195 a 2196/sv. 8.

Listinné materiály týkající se spol. VAE CONTROLS s.r.o.

537. Se spol. VAE CONTROLS s.r.o. spol. Business Advisor uzavřela pouze jednu smlouvu o kontrolní činnosti (č. l. 7139-7140/sv. 24) dne 2. 3. 2011, přičemž se dá konstatovat, že jde o

obvyklou kontrolní smlouvu spol. Business Advisor, kde však je již odstraněna chyba ve slově prodlení, kdy místo něj je uvedeno přezkoumání. Období kontroly má být od 2. 3. 2011 do 20. 3. 2011, opět není uveden počet kontrol. Cena je stanovena na 1 720 000 Kč. Pro případ vyřazení nabídky je pro každý kontrolovaný případ stanoveno snížení odměny o 100 000 Kč. Faktura spol. Business Advisor je pak založena na č. l. 7141/sv. 24, je vystavena dne 30. 10. 2011 se splatností 14. 11. 2011 na částku 2 064 000 Kč, kdy částku 344 000 Kč tvoří DPH. Provedení platby je doloženo výpisem z účtu spol. VAE CONTROLS na č. l. 7144/sv. 24, a to ke dni 22. 11. 2011. Pokud jde o srovnání poskytnutého plnění v době od 2. 3. 2011 do 20. 3. 2011, je nutno nejprve konstatovat, že tato zakázka časově souvisí se zakázkou Letiště Mošnov a.s. na výběr dodavatele staveb energetických zařízení, která byla zveřejněna dne 22. 2. 2011 s předpokládanou hodnotou 110 milionů Kč a vysoutěženou cenou 123 510 776 Kč, přičemž smlouva byla uzavřena dne 22. 9. 2011 a realizace měla být ukončena do konce května 2012 (viz CD nosič a listinné materiály na č. l. 14164-14190/sv. 47). Pokud tedy jde o samotné srovnání s vykazovanou činností spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor, byla jak podle přehledu předloženého obžalovaným, tak podle zajištěné faktury na č. l. 211 přílohy 34/I/3 byla spol. D. & partneři v březnu 2011 vykázána činnost za 51 660 Kč spočívající v 15 hodinách administrativního poradenství a 17 hodinách poradenské činnosti. Přehled za měsíc březen zajištěn nebyl. Nicméně soud poukazuje na skutečnost (zejména při srovnání s časovou náročností vykazovanou u Vítkovice IT Solutions), že provedení kontroly nabídky za 123 510 776 Kč je v průběhu 17 hodin prakticky vyloučeno, přičemž fakturace D. & partneři se i v daném případě řídí zavedeným schématem fakturace okolo 50 000 Kč a nijak nevybočuje z běžně zavedeného rámce. Soud tak má za to, že ani v tomto případě žádná kontrola neproběhla, kdy upozorňuje rovněž na skutečnost, že ve smlouvě o kontrolní činnosti je sice uvedeno ustanovení o snížení odměny o 100 000 Kč za každý případ, kdy bude nabídka ze soutěže vyloučena, nicméně vykonavatel kontroly je oprávněn vystavit konečnou fakturu za dílo teprve po podpisu smlouvy objednatele kontroly se zadavatelem soutěže na dodávku díla, což nastalo i v tomto případě, kdy faktura byla vystavena ke dni 30. 10. 2011 a smlouva byla podepsána 22. 9. 2011. Pokud byla obžalovaným Martinem D. předložena e-mailová komunikace mezi Radkou H. a Leo M. (č.l. 298 příloha A) s předmětem „faktura za provizi letiště Ostrava" pak vysvětlení pro finanční úřad, že se nejednalo o provizi za zprostředkování obchodu, ale odměnu za práci při přípravě a kontrole nabídky veřejné soutěže, kdy tato práce se podle předmětu smlouvy týkala veškerých činností nutných k přípravě nabídky a to zejména formálních, kvalifikačních, smluvních, příprava harmonogramu, tak nelze než znovu, že na citované přípravné práce neměla Business Advisor žádnou personální kapacitu, natož odbornou, která by byla schopna zpracovat harmonogram rekonstrukčních a stavebních prací podle příslušných technologických postupů. I tento mail tak poukazuje pouze špatnou dohodu mezi stranami, když Martin D., resp. Business Advisor tvrdí, že pouze nabídky kontrolovala, ale klient hovoří o přípravě nabídky, neboť si je vědom toho, že cena pouhé kontroly nabídky po formální stránce je přemrštěná a vyvolala by ve finančním úřadu nevoli.

Listiny týkající se spol. SOR Libchavy spol. s r.o.

538. Spol. Business Advisor se spol. SOR Libchavy uzavřela jednak smlouvu o kontrolní činnosti (č. l. 7352-7354/sv. 24) a jednak smlouvu zprostředkovatelskou (č. l. 7350-7351). Smlouva o kontrolní činnosti je jakousi běžnou smlouvou Business Advisor o kontrolní činnosti, pouze s tím rozdílem, že je vymezena pouze jedna zakázka, a to nákup autobusů pro spol. Veolia Transport Morava a.s. – projekt ROP. Cena za tuto kontrolu je stanovena na 490 000 Kč bez DPH a smlouva je datována rukou psanými daty 6. 6. 2011 a je k ní vystaveno osvědčení o provedené kontrole ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 7355/sv. 24). Smlouva o zprostředkování mezi Business Advisor, jako zprostředkovatelem, a zájemcem SOR Libchavy zavazuje Business Advisor vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce měl příležitost uzavřít kupní smlouvu se spol. Veolia Transport Morava a.s. na 30 ks autobusů SOR CN 10,5. Odměna pak činí 1 472 000 Kč bez DPH, tj. 1 766 400 Kč. Smlouva je opět datována rukou psanými daty na 1. 7. 2011. Pokud jsou tyto

smlouvy, zejména jejich obsah, porovnány s výkazy činnosti spol. D. & partneři, pak je nutno připustit, že za červen 2011 spol. D. & partneři vykázala vůči Business Advisor poradenské služby při obchodních jednáních se spol. SOR Libchavy, nicméně jedná se nikoli o kontrolní činnost, ale o poradenské služby při obchodních jednáních (příloha 34/I/3, č. j. 152), blíže je pak jednání specifikováno teprve v přehledu předloženém v roce 2020 v příloze D, který obsahuje text „plnění kontrolní činnosti". Nicméně v dalších měsících po uzavření zprostředkovatelské smlouvy, kdy spol. D. & partneři jsou vystaveny faktury za srpen 2011 a říjen 2011, již spol. D. & partneři žádnou poradenskou činnost při obchodních jednáních se spol. SOR Libchavy nevykazuje (příloha 34/I/3, č. l. 132-133, 96-97). I pokud by soud připustil jakési nepřesné vykazování, kdy kontrolní činnost je vykazována jako poradenské služby při obchodních jednáních, nemůže soud v tomto konkrétním případě přehlédnout další listinné materiály, které podle názoru soudu prokazují, že ani v tomto případě k žádném plnění nedošlo, kdy je nutno poukázat na zajištěné e-maily v příloze 32/I/2 na č. l. 86, 209 a 213, kdy 1. 7. 2011 Pavla S., provozní ředitelka Veolia Transport Morava a.s. zasílá Martinu D. k podpisu první část smlouvy a sděluje, že včera otevírali obálky a předpokládaný termín uzavření smlouvy je 1. 8., pokud nebudou žádné komplikace ze strany ROP. Platba by měla proběhnout ihned poté. Další část se pořeší až po dovolené, ona také odjíždí a bude zpět 18. 7. Ideální by bylo poslat podepsanou smlouvu poštou co nejdříve, SOR má poslední dva týdny v červenci celozávodní dovolenou. Tato zpráva je přitom zasílána na adresu xxx. Z této adresy se zpráva přeposlána na adresu D. & partneři a.s. a odtud pak advokátní kanceláři Mgr. P. s žádostí o zhodnocení, zda je smlouva v pořádku, a to 4. 7. 2011. 7. 7. 2011 pak Mgr. Ladislav P. sděluje, že smlouvu prostudoval a má za to, že tato je z právního hlediska akceptovatelná. Upozorňuje však, že pokud jde o č. l. 3, odst. 1 – smluvní úroky, upozorňuje, že dvojnásobek diskontní sazby je méně, než zákonný úrok z prodlení, neboť ten odpovídá diskontní sazbě zvýšené o 7 procentních bodů, což odpovídá přesně textu tak, jak je zachycen na č. l. 7353/sv. 24 smlouvy o kontrolní činnosti mezi SOR Libchavy a Business Advisor, a je tedy zřejmé, že tato smlouva nebyla podepsána 6. 6. 2011, ale nejdříve poté, kdy ji zkontroloval Mgr. P. Navíc je zřejmé, že podpis této smlouvy zprostředkovávala Pavla S. z Veolia Transport Morava a.s. jako žadatel o dotaci a lze tedy mít za to, že tyto služby směřovaly skutečně k získání podílu z prostředků dotačních programů tak, jak o tom hovořil svědek L.

539. Antidataci smlouvy o zprostředkování pak potvrzují zajištěné e-maily na č. l. 204 a 2013 přílohy 32/I/2, kdy 2. 9. 2011 (č. l. 204) Mgr. J. vyslovuje své připomínky ke zprostředkovatelské smlouvě a upozorňuje na nebezpečnost smlouvy o zprostředkování do veřejné zakázky. 4. 10. 2011 (č. l. 213) pak obdobné výhrady vznáší Mgr. Ladislav P. a uvádí, že nemůže doporučit uzavření takové smlouvy, na což je upozornila jeho kolegyně již v předchozím posouzení smlouvy. Pokud je mu známo, tak v minulosti v takových případech uzavírali poradenské a konzultační smlouvy, jejichž předmětem bylo odborné posouzení či zpracování nabídky, což není protiprávní, ale takto otevřeně „zprostředkovat" veřejnou zakázku skutečně považuje za krajně riskantní. Z e-mailu Mgr. J. pak vyplývá rovněž v tomto případě aktivita Ing. S. a je tedy nutno mít za to, že aktivita k transferu finančních prostředků z dotací pocházela od žadatele o dotaci. Pokud jde o finanční toky, v tomto případě soud odkazuje na faktury za kontrolní činnost na č. l. 7356/24 a na fakturu za prostředkovatelskou činnost na č. l. 7362/24, kdy první z nich byla vystavena dne 10. 8. 2011 a podle poznámek zaplacena dne 12. 9. 2011, přičemž na účet Business Advisor byla připsána dne 13. 9. 2011 (příloha 34/I/3, č. l. 274). Faktura za zprostředkovatelskou činnost pak byla vystavena dne 17. 10. 2011 a zaplacena dne 30. 10. 2011, prostředky byly na účet Business Advisor připsány 1. 11. 2011 (příloha 34/I/3, č. j. 284). Podle faktury za zprostředkovatelskou činnost pak z poznámek na této faktuře vyplývá, že částka za zprostředkování ve výši 1 472 000 Kč byla rozúčtována do nákladů jednotlivých autobusů, a to částkou 49 066 Kč za každý autobus. V tomto případě je pak souvislost s příslušnou veřejnou zakázkou a financováním z Regionálního operačního programu patrná již ze samotných listin, které předložila spol. SOR Libchavy (viz žádost o dotace č. l. 14340-14343/sv. 48 a dokumentace k veřejné zakázce č. l. 13344-14522/sv.

48), a protiprávní plnění vyplývá přímo z textu smlouvy o zprostředkování tak, jak na to ostatně upozornili již Mgr. P. a Mgr. J.

Listiny ke spol. Solaris Czech s.r.o.

540. U této zakázky je předně nutno poznamenat, že se jedná o jedinou zakázku, která byla realizována mimo Ostravu, a to do Jižních Čech. Nicméně s Ostravou tento případ spojuje sídlo dodavatele autobusů Solaris Czech s.r.o., které je v Ostravě-Radvanicích, a současně je nutno poznamenat, že ředitel společnosti Ing. Jaromír R. byl dříve zaměstnán v Dopravním podniku Ostrava. Jednatelkou spol. Solaris Czech s.r.o. je pak jeho manželka Eva R. Spol. Solaris Czech s.r.o. vydala poradenskou a zprostředkovací smlouvu (č. l. 7368-7370/sv. 24), podle které měla být spol. Business Advisor jejím konzultantem při dodávkách autobusů v letech 2012-2015. Podle čl. 3 této smlouvy konzultant měl poskytovat společnosti dostupné informace a obchodní doporučení, které by měly pomoci k získání projektu (zakázek na autobusy). Odměna za tuto činnost byla stanovena na 3 až 7 % z každé dodávky autobusů uskutečněné po podpisu této smlouvy. Konkrétní výše měla být stanovena prováděcí smlouvou. Tato smlouva je datována dnem 14. 3. 2012. Dále pak byla uzavřena prováděcí smlouva č. 1 (č. l. 7371/sv. 24), podle níž měla spol. Solaris Czech s.r.o. zájem s ohledem na vypsání veřejné soutěže společností COMETT PLUS účastnit se této soutěže na dodávku nízkopodlažního autobusu o délce 12 m a dodávku nízkopodlažního autobusu o délce 18 m s pohonem CNG. Byl deklarován zájem využít služeb konzultanta, tedy spol. Business Advisor, a současně zájem Solaris Czech realizovat tyto dodávky autobusů a konzultant měl poskytnout konzultační služby dle čl. 3 rámcové smlouvy, zřejmě tedy poskytnout pomoc při přípravě nabídky. Dále pak byla uzavřena prováděcí smlouva č. 2 (č. l. 7372/sv. 24), podle které měl Solaris Czech zájem s ohledem na vypsání veřejné soutěže společností COMETT PLUS účastnit se této soutěže na dodávku nízkopodlažních autobusů s předpokládaným termínem plnění v r. 2013 a konzultant měl opět poskytnout služby podle čl. 3 rámcové smlouvy. První prováděcí smlouva stanovila odměnu 5 %, druhá prováděcí smlouva pak převýšila cenu rámcové smlouvy a stanovila odměnu na 9 %. Policie při prohlídce spol. Direct Finance na Mírovém nám. 18 pak nalezla ještě jiný text prováděcí smlouvy č. 2, kde je uvedeno jiné datum, tedy 8. 3. 2013 (č. l. 7379-7381/sv. 24). První prováděcí smlouva je uzavřena 28. 3. 2012, druhá 15. 1. 2013. K první prováděcí smlouvě je vystavena faktura na částku 625 625 Kč bez DPH, tedy 750 750 Kč, včetně DPH (č. l. 7374/sv. 24), přičemž platba byla provedena dne 27. 11. 2012 podle poznámky na faktuře, přičemž na účet spol. Business Advisor byla tato platba připsána 28. 11. 2012 (č. l. 8089/sv. 27). Ke druhé prováděcí smlouvě je pak faktura ze dne 6. 9. 2013 (č. l. 7374/sv. 24) na částku 950 000 Kč bez DPH, tedy 1 149 500 Kč s DPH. Podle poznámky byla platba uskutečněna 14. 8. 2013, přičemž platba byla na účet Business Advisor připsána 15. 8. 2013 (č. l. 8104/sv. 27). Spol. Solaris Czech s.r.o. připojila rovněž faktury za dodávku autobusů, z níž byla vypočtena odměna, přičemž tyto jsou založeny na č. l. 7375-7378/sv. 24. Pokud soud porovná data uzavření smluv a předpokládanou dobu, kdy mělo být spol. Business Advisor plněno, tak při porovnání je nutno konstatovat, že z dostupných přehledů bylo v době od března 2012 do června 2013 účtováno poradenství při obchodních jednáních se spol. Solaris Czech s.r.o. v rozsahu 3,5 hodiny pouze jedenkrát, a to za období listopadu 2012 (č. l. 33 příloha 34/I/4), což je však až po dodávce prvních dvou autobusů, tedy za dobu, kdy již proběhla fakturace z 26. 11. 2012, přičemž skutečná poradenská činnost by musela být vykonána dříve. V ostatních přehledech ve sledovaném období však poradenská činnost při obchodních jednáních, natož pak kontrolní činnost či zpracování nabídky účtováno není - viz příloha 34/I/4, č. j. 215, 194, 170, 108, 105, 51, 16 (pozn. soudu: na č. l. 105 za září 2012 je účtováno poradenství při obchodních jednáních se spol. Solaris Bus, nicméně takto je označována polská společnost). Dále pak v příloze 33/I - č. l. 293, a v příloze 34/I/5 – 356, 333, 324, 292, 285 a 266. I v tomto případě je tedy zřejmé, že plnění nebylo poskytnuto tak, jak je deklarováno.

Listiny týkající se spol. Eurovia CS a jejího právního předchůdce ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s.

541. Původní smlouvu o kontrolní činnosti uzavřela se spol. Business Advisor a.s. spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. dne 15. 12. 2008. Tato smlouva byla uzavřena k provádění přezkoumání textových částí nabídek, včetně harmonogramu rozčlenění nabídek na jednotlivé části, včetně návrhu smluv o dílo do veřejných soutěží podle podkladů předložených objednatelem kontroly, o čemž mělo být vydáno osvědčení. Smlouva přitom neobsahuje chybu, kdy slovo přezkoumání v daném případě není zaměněno za slovo prodlení. Nicméně pokud jde o cenu a platební podmínky, je smlouva obdobná jako u Martek Medical, kdy je stanoveno kontrolované období a cena za kontrolu bez DPH, počet kontrol však stanoven není. Odměna není závislá na výsledku veřejné zakázky, pouze pro případ vyloučení ze soutěže se cena díla snižuje o 50 000 Kč za každý takový případ. První smlouva je přitom uzavřena na období od 1. 1. 2009 do 30. 4. 2009 a je stanovena odměna ve výši 1 375 000 Kč (č. l. 7591/sv. 25). Dodatek č. 1 ze dne 20. 4. 2009 (č. l. 7592/sv. 25) pak rozšiřuje kontrolní období o jeden měsíc – červenec 2009 a cena se zvyšuje o 95 000 Kč. Období kontrolované je tedy uvedeno jako doba od 1. 1. 2009 do 31. 7. 2009, ačkoliv v původní smlouvě to bylo pouze do 30. 4. 2009. Dodatek č. 2 (č. l. 7593/sv. 25) je pak z 20. 7. 2009, rozšiřuje kontrolní období až do 31. 10. 2009, cena se zvyšuje o 175 000 Kč. Dodatek č. 3 (č. l. 7594/sv. 25) je z 30. 10. 2009 a kontrolní období stanoví na první polovinu r. 2010, tedy od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 a cena se zvyšuje o 1 100 000 Kč. Dodatek č. 4 pak již uzavírá spol. Eurovia CS a.s., nicméně stále zastoupená Ing. Tomášem V., ředitelem závodu Ostrava (č. l. 7595/sv. 25). Kontrolní období se vymezuje od 1. 3. 2012 do 15. 6. 2012, cena kontroly je 201 960 Kč, přičemž tato smlouva není datována. Zde soud považuje za nutné zdůraznit, že v období od 1. 7. 2010 až do 28. 2. 2012 se spol. Eurovia CS obešla bez jakékoli kontroly nabídek do veřejných zakázek. Dodatek č. 5 (č. l. 7596/sv. 25) je pak datován dnem 29. 3. 2012, je na období od 1. 4. 2012 do 20. 6. 2012, cena je stanovena na 312 000 Kč, kdy soud považuje za nutné upozornit, že období od 1. 4. 2012 do 15. 6. 2012 je tímto dodatkem kryto druhou smlouvou. Dne 10. 7. 2012 je pak uzavřena nová smlouva o kontrolní činnosti (č. l. 7597/sv. 25) na období od 1. 5. 2012 do 31. 8. 2012 za cenu 601 080 Kč a touto smlouvou je tedy období květen 2012 až 15. 6. 2012 kryto celkem třemi smlouvami, aniž by byl ve kterékoli ze smluv stanoven počet kontrol, nejedná se přitom ani o žádnou novaci, kterou by došlo ke zrušení předchozích smluv, neboť všechny částky tak, jak byly ve smlouvách specifikovány, byly také zaplaceny, jak vyplývá jednak ze spol. Eurovia doložených faktur, případně faktur vydaných z účetnictví spol. Business Advisor, všechny citované částky byly zaplaceny.

542. K první citované smlouvě je faktura založena na č. l. 275 přílohy 34/I/1, faktura byla vystavena 4. 5. 2009, splatná 2. 6. 2009 a zaplacena dne 15. 6. 2009 (č. l. 7967/sv. 27). Faktura k prvnímu dodatku je pak založena na č. l. 269 přílohy 34/I/1, byla vystavena 31. 7. 2009, splatná 30. 9. 2009 a zaplacena byla 24. 9. 2009 (viz příloha 34/I/1 – č. l. 2). Ke druhému dodatku je faktura na č. l. 265 přílohy 34/I/1 a v bankovní knize na č. l. 2 je uvedena faktura jako zaplacená dne 27. 10. 2009.

543. Pokud jde o srovnání služeb poskytnutých v r. 2009 spol. Business Advisor s výkazy činnosti spol. D. & partneři pro Business Advisor, pak je nutno uvést, že přehledy úkony za r. 2009 nebyly vykonány, nicméně samotná smlouva mezi D. & partneři a Business Advisor je datována až dnem 1. 4. 2009 a samotná spol. D. & partneři skutečně účtuje v r. 2009 pouze druhý a třetí kvartál r. 2009, kdy z přílohy A, č. j. 192-197 vyplývá tato fakturace, když faktury jsou založeny v účetnictví spol. Business Advisor na č. l. 211 a 189 přílohy 34/I/1, kdy fakturou za druhý kvartál je účtováno 19 hod. poradenství a fakturou za třetí kvartál 28 hod. poradenství. Nicméně u r. 2009 je možno konstatovat, že od 1. 1. 2009 do 31. 3. 2009 neměl tedy kontrolu ani kdo vykonávat. U dodatku č. 2, kde je kontrolní období od 1. 8. 2009 do 31. 10. 2009, pak za období III. A IV. čtvrtletí 2009 nebylo ničeho účtováno (Příloha 32/IV/1 – č.l. 252 verte, 253). Rovněž nebylo možno přehlédnout, že tzv. osvědčení o přezkoumání nabídek nebyla spol. Eurovia CS předložena.

544. Pokud jde o dodatek č. 3, který se vztahuje na období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, pak faktura na částku 1 100 000 Kč byla předložena spol. Eurovia CS a je založena na č. l. 7602/sv. 25,

byla vystavena dne 8. 4. 2010 a zaplacena dne 10. 6. 2010 v částce 1 100 000 Kč bez DPH, tedy 1 320 000 Kč s DPH (příloha 34/I/2 – č. l. 306). Zde je pak srovnání toho, zda služby mohly být poskytovány, poměrně jednoznačné. Spol. D. & partneři účtuje Business Advisor poradenskou činnost až za měsíc říjen 2010 (faktura č. l. 192 příloha 34/I/2, shodně přehled příloha A – č. l. 192-197). Do tohoto období pak spadá také jediná faktura vystavená Břetislavem P. za poradenskou činnost ve prospěch Business Advisor (č. l. 262 příloha 34/I/2), kterou Břetislav P. účtuje poradenskou činnost pro Business Advisor ve vztahu ke spol. PROPAG-STORM, Solaris Bus & Coach S.A. a spol. RFT, tedy žádné kontrolní činnosti vztahující se k činnosti spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. a zde je tedy zcela zřejmé, že kontrolní činnost ve vztahu k dodatku č. 3 neprovedl nikdo. U dodatku č. 4 na období od 1. 3. 2012 do 15. 6. 2012 je faktura založena na č. l. 7599/sv. 25, zní na částku 201 960 Kč bez DPH, tedy částku 242 352 Kč, je vystavena dne 17. 5. 2022 a doručena 23. 5. 2012, tedy ještě před ukončením kontrolního období. Zaplacena pak byla 25. 7. 2012 (příloha 34/I/4 – č. l. 938). Faktura za dodatek č. 5, tedy za období od 1. 4. 2012 do 20. 6. 2012 je pak založena na č. l. 7600/sv. 25, je vystavena na částku 312 000 Kč bez DPH, tedy 374 400 Kč, je vystavena dne 16. 6. 2012, doručena 19. 6. 2012 a zaplacena 9. 8. 2012 (příloha 34/I/4 – č. l. 938). Faktura týkající se poslední smlouvy o kontrolní činnosti z 10. 7. 2012 na období května až srpna 2012 je založena na č. l. 7601/sv. 25, vystavena na částku 601 080 Kč bez DPH, tedy 721 296 Kč, je vystavena dne 21. 9. 2012, doručena dne 26. 9. 2012 a zaplacena 22. 11. 2012 (příloha 34/I/4 – č. l. 939). Pokud jde o srovnání těchto smluv s vykázanou činností spol. Business Advisor je nutno konstatovat, že žádný z přehledů za r. 2012 nevykazuje činnost kontrolní. Poradenství při obchodních jednáních se spol. Eurovia je vykázáno pouze v květnu 2012, a to 2,5 hod. (příloha 34/I/4 – č. l. 170) – dle přehledu v příloze D „dokončení kontrolní činnosti VZ Obvodová Františkov" a v srpnu 2012 jsou vykázány 3 hod. poradenství při obchodních jednáních se spol. Eurovia (č. l. 108 příloha 34/I/4), dle přehledu v příloze D „kontrolní činnost VZ i/48 estakáda FM, zpracování poznámek" a dále jsou vykázány 3 hod. poradenství při obchodních jednáních se spol. Eurovia za říjen 2012 (č. l. 51 příloha 34/I/4), - dle přehledu v příloze D však jen „diskuze nad další spoluprací", nicméně podle smlouvy bylo poradenství ukončeno na konci měsíce srpna, přičemž i faktura spol. Business Advisor byla vystavena již 21. 9. 2012 a je zřejmé, že žádná kontrolní činnost již v tomto období probíhat nemohla, když rozsah vykázaných prací je naprosto minimální (v součtu jen 5,5 hodiny), za což by Business Advosir inkasovala statisícové částky. I zde je tedy vykázání této činnosti spíše dílem souhry náhod a potřeby něco vyúčtovat, než důkazem provedené práce, kdy soud připomíná, že vyjma těchto dvou veřejných zakázek není žádná další kontrolní činnost vykázána. V ostatních zajištěných přehledech žádná činnost D. & partneři ve vztahu ke spol. Eurovia účtována není (č. l. 215, 194, 105 přílohy 34/I/4 a za měsíc červen 2012 příloha 33/I č. l. 293). Je tak zcela zřejmé, že i tzv. poradenství při obchodních jednáních tak, jak je vykazováno spol. D. & partneři časově nesouvisí s činností vykazovanou spol. Business Advisor vůči spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava či Eurovia CS. Je možno poukázat, podobně jako u spol. Martek Medical, že za kontrolované období od 1. 3. 2012 do 31. 8. 2012 spol. D. & partneři účtovala celkem 5,5 hod. poradenské činnosti ve vztahu k Business Advisor a Business Advisor částku 1 115 040 Kč bez DPH, což by činilo hodinovou sazbu 202 734 Kč. S tím je možno srovnat smlouvu předloženou spol. Eurovia CS a.s. na č. l. 1526-1533/sv. 50, kdy spol. Eurovia měla uzavřenu s Ing. Tomášem S. smlouvu na zpracování nabídek se zaměřením na opravy komunikací a zajištění výběrových řízení, kdy cena za poskytnutou službu byla stanovena podle skutečně odvedené práce, maximálně však mohlo být fakturováno 37 000 Kč měsíčně, což by při 160 hodinové měsíční dotaci dělalo hodinovou odměnu 231 Kč, tedy odměnu 875krát nižší, než kterou by dostával Business Advisor za vykázanou činnost D. & partneři. Vyjma vydaných smluv spol. Eurovia pak policejní orgán při prohlídce nebytových prostor na Mírové 18 zajistil ještě další smlouvu o kontrolní činnosti ze dne 23. 5. 2012 na období května 2013 až srpna 2013 na částku 498 730 Kč. Nicméně k této smlouvě o kontrolní činnosti faktura vystavena nebyla (viz č. l. 210 příloha 34/I/5), částka 598 476 Kč pak na účet spol. Business Advisor rovněž nedorazila. Nicméně v přehledem spol. D. & partneři jsou vykazovány za květen 2013 2 hod. poradenství při

obchodních jednáních a za červen 2013 2,5 hod. poradenství při obchodních jednáních se spol. Eurovia (č. l. 285, 267 příloha 34/I/5) – dle přehledu v příloze D jen jednání o možnosti další spolupráce a kontrola smluv a dodatků se zaměřením na audit společnosti Eurovia, který samozřejmě vzhledem ke shora uvedeným nesrovnalostem a chybějícím dokumentům mohl nekalé praktiky odhalit.

545. Ze shora uvedených údajů je pak zcela zřejmé, že spol. Business Advisor pro spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. a následně jejího nástupce Eurovia CS a.s. žádnou kontrolní činnost nevykonávala a předložené doklady zastírají pravý původ poskytnutí finančních prostředků, když lze konstatovat, že spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. a následně i Eurovia CS a její ostravský závod se účastní v podstatě jen veřejných zakázek *(pozn. soudu: originály smluv založeny na č. l. 13039-13050/sv. 43)*. Spol. Eurovia pak přeložila ke srovnání pouze seznam veřejných zakázek za r. 2012-2013 (č. l. 14795-14800/sv. 49), nicméně vzhledem ke skutečnosti, že tato společnost nebyla mezi obžalovanými a rovněž obžalovaní Ing. Martin D., Ing. Břetislav P. a spol. Business Advisor nebyli ve vztahu k této společnosti obžalováni, nebylo nutno provádět srovnání vykázané činnosti a veřejných zakázek, které v té době spol. Eurovia CS svým ostravským závodem či jejím předchůdcem ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. vykonávala, když pro účely tohoto trestního stíhání postačí konstatovat, že žádné služby spol. Business Advisor spol. ODS – Dopravní stavby Ostrava a.s. či Eurovia CS poskytnuty nebyly.

Listiny týkající se spol. Vítkovice IT Solutions a.s.

546. Před konstatováním těchto listin považuje soud za vhodné připomenout výpověď svědka Petra M., který popsal spolupráci Vítkovice IT Solutions se spol. Business Advisor tak, že tato nebyla podložena písemnými smlouvami, ale pouze objednávkami, kdy on sám předal dokumenty Břetislavu P., o několik dní později se sešli, odsouhlasili si tzv. man daye a částku odpovídající předané dokumentaci, a teprve následně byla vyhotovena objednávka, předávací protokol, a o několik dní později obdrželi fakturu (č. l. 3268/sv. 12). Je pak vhodné ještě připomenout, že podle výpovědi Petra M. bylo účtováno v tzv. man day, tedy práce jednoho člověka za den. Pan P. jej informoval o tom, že na zakázkách pracoval tým specialistů, tzn., že v jednom kalendářním dni může být účtováno více man day.

547. První objednávka (č. l. 7616/sv. 25) byla vystavena dne 1. 2. 2013 na předmět činnosti studium podkladů, zejména analýza smluvních podmínek zadavatele, ZD (zadávací dokumentace) a nabídky za účelem sepisu vyjádření k právním dopadům. Dohodnutá částka ve výši 125 000 Kč představovaná 25 man dayi krát 5 000 Kč je pak fakturována dne 4. 2. 2013 (č. l. 7615/sv. 25), přičemž je spol. Vítkovice IT Solutions zaplacena dne 20. 2. 2013 – příloha 34/I/5 č. j. 204 *(pozn. originály objednávky a faktur tamtéž na č. l. 223 a 224)*. Zde pak soud poznamenává, že z objednávky a faktur není úplně zřejmé, k čemu Vítkovice IT Solutions potřebovaly „sepsat vyjádření k právním dopadům" a jakým způsobem bylo toto vyjádření v zakázce na dodávku informačních technologií využito.

548. Druhá objednávka ze dne 27. 2. 2013 (č. l. 7612/sv. 25) byla učiněna na posouzení technického návrhu dle podmínek dokumentace zadavatele, ZD (zadávací dokumentace) a nabídky za účelem sepisu vyjádření k technické specifikaci. Faktura na toto plnění byla vystavena dne 4. 3. 2012 (č. l. 7611/sv. 25), na dohodnutých 38 man dayů po 5 000 Kč, celkem tedy 190 000 Kč s DPH pak 229 900 Kč. Tato částka pak byla Vítkovice IT Solutions Business Advisor zaplacena dne 4. 4. 2013 (příloha 34/I/5 č. j. 197 – faktura a objednávka na č. l. 219, 220 tamtéž). Ani zde pak soudu není předmět plnění příliš zřejmý. Pokud jde v daném případě o číslo objednávky, které není v číselné řadě, což Petr M. vysvětlil jako chybu v systému, který čísla generuje, pak soud této skutečnosti nepřikládá žádný význam, neboť ze sledu vystavená objednávka, vydaná faktura a objektivně prokázaná platba nelze dovodit žádnou antidataci.

549. Jako třetí pak byla vystavena objednávka ze dne 17. 4. 2013 (č. l. 7614/sv. 25) k vydání písemného osvědčení z hlediska souladu nabídky se zákonem o zadávání veřejných zakázek

s příslušnými normami a zadáním podmínek zadavatele. K tomuto posouzení bylo dohodnuto tzv. 29 man dayů po 5 000 Kč, které jsou také účtovány fakturou ze dne 18. 4. 2013 (č. l. 7613/25) v částce 145 000 Kč, s DPH pak 175 450 Kč. Tato částka pak byla zaplacena dne 21. 5. 2013 (viz příloha 34/I/5 č. l. 194 – faktura a objednávka č. l. 216, 217 tamtéž). Jako čtvrtá pak byla vystavena objednávka ze dne 29. 4. 2013 (č. l. 7610/sv. 25) na posouzení realizační dokumentace, včetně návrhu na změny týkající se plnění díla pro zadavatele. Objednávka zněla na 47 man dayů po 5 000 Kč, přičemž na částku 235 000 Kč, s DPH 284 350 Kč, byla vystavena faktura dne 29. 4. 2013 (č. l. 7609/sv. 25), která byla zaplacena dne 31. 5. 2013 (příloha 34/I/5 č. l. 195 – faktura a objednávka č. l. 214, 215 tamtéž). Poslední objednávka pak byla vystavena dne 23. 5. 2013 (č. l. 7618/sv. 25) na sepsání vyjádření k možným odchylkám týkajícím se plnění díla pro zadavatele v dohodnutém množství 45 man dayů při jednotkové ceně 5 000 Kč. Faktura (č. l. 7617/sv. 25) pak byla vystavena dne 3. 6. 2013 na částku 225 000 Kč bez DPH, s DPH pak 272 250 Kč, kterážto částka byla zaplacena dne 11. 7. 2013 (příloha 34/I/5 č. l. 1987 – objednávka a faktura č. l. 211, 2012 tamtéž). Lze tedy rekapitulovat, že v přibližně v období od ledna do června byla vystavena fakturace na tzv. 184 man dayů, což by odpovídalo tomu, že v Business Advisor práci skutečně vykonával tým lidí, nicméně spol. Business Advisor žádné zaměstnance k takové činnosti neměla. Sám Břetislav P. v tomto období žádnou poradenskou činnost ve vztahu k Business Advisor neúčtoval, a jak vyplývá z přehledu úkonů vykonaných spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor, ta vykázala ve vztahu ke spol. Vítkovice IT Solutions za první pololetí r. 2013 pouze 8,5 hod. poradenství při obchodních jednáních, a to v měsíci únoru 2013 – 4 hod., v měsíci dubnu 2013 – 3 hod. a v měsíci červnu 2013 – 1,5 hod. (příloha 34/I/5 č. l. 333, 292, 267 a přehled v příloze D). Naopak v lednu, březnu a květnu ve vztahu ke spol. Vítkovice IT Solutions nevykázala žádnou činnost (viz č. l. 356, 324, 285 tamtéž). Pokud v přehledu v příloze D účtuje D. & partněři konzultace s právníkem JUDr. Š. v březnu 2013 v rozsahu 2,5 hodiny, pak soud zdůrazňuje, že rozbor k právním dopadům byl objednán a zpracován v únoru 2013, kdy žádné konzultace s právníky vykázány nejsou, a v březnu byly objednány a zaplaceny „připomínky technické“. Je tedy zřejmé, že činnost objednávanou spol. Vítkovice IT Solutions a účtovanou spol. Business Advisor neměl fyzicky kdo provést a plnění deklarované ve fakturách tedy nebylo poskytnuto. Byť se svědek Petr M. snažil poskytnuté plnění podřadit pod jednotlivé zakázky, které spol. Vítkovice IT Solutions zpracovávala, je soud toho názoru, že v daném případě jde o případ obdobný Martek Medical, kdy platba za jednu zakázku byla rozložena na více formálních kontrol. Ze seznamu veřejných zakázek tak, jak jej spol. Vítkovice IT Solutions a.s. předložila (č. l. 14791/sv. 49) pak nelze souvisle prokázat žádnou zakázku, která je zde uvedena, nicméně vzhledem ke skutečnosti, že trestná činnost spol. Vítkovice IT Solutions není obžalována, nebylo nutno, aby soud souvislost s konkrétní veřejnou zakázkou prokazoval, když pro účely rozhodnutí v nyní projednávané trestní věci postačí konstatování, že služby nebyly poskytnuty. Soud pak k dané věci poznamenává, že objednal – spol. Vítkovice IT Solutions a.s. platila za právní technické rozbory a kontrolu veřejných zakázek někomu, kdo ani nebyl schopen podle objednávky správně označit jméno odběratele, kdy na všech fakturách spol. Business Advisor je odběratel označen názvem Vítkovice Solutions a.s., ačkoli správný název společnosti, který je na každé objednávce, je Vítkovice IT Solutions a.s. Na tomto závěru ničeho nemění ani plná moc JUDr. Petra Š. ze dne 18.9.2012 (příloha B č.l. 321 - 324) a o smlouva poskytování právních služeb ze dne 12.4.2012 s advokátní kanceláří Havel, Holásek & Partněři (příloha B č.l. 326 – 332.) Tyto listiny osvědčují pouze to, že Martin D. měl tyto právníky k dispozici a tito pro něj pracovali, neosvědčují však vykonání prací pro společnosti Vítkovice IT Solutions, jak se ve své obhajobě snažil tvrdit Martin D. připojením výpisu vydaných faktur (příloha B č.l. 333). Soud připomíná, že advokáti Neveselý a P. z AK Havel, Holásek měli na starost nákup ready made společnosti ve Švýcarsku, a zdůrazňuje, že v dané době již probíhaly odposlechy a ani sledováním e-mailové komunikace žádné rady těchto advokátů ve prospěch klientů Business Advisor nebyly zaznamenány, na rozdíl o čilé konverzace nad švýcarským problémem. Vzhledem k sídlům těchto advokátů v Praze si je pak soud jist tím, že Martin D. nejezdil pro „banální“ rady, za které účtovala D. & partneři úhrnem 8,5 hodiny Business Advisor osobně do Prahy.

Listiny týkající se spol. Solaris Bus & Coach S.A. Polská republika

550. Listiny týkající se tohoto „prvního“ klienta spol. Business Advisor byly poskytnuty v rámci právní pomoci z Polské republiky. Smlouva o poradenské činnosti uzavřená mezi spol. Solaris Bus & Coach S.A. a Business Advisor a.s. (č. l. 11076-11080/sv. 36) deklaruje zájem spol. Solaris Bus & Coach S.A. změnit své stávající smluvní vztahy s Dopravním podnikem města Ostravy formou dodatku k již uzavřeným smluvním vztahům a účastnit se veřejných soutěží vypsaných Dopravním podnikem města Ostravy na dodávku autobusů pro roky 2008-2010. Solaris Bus & Coach S.A. je připraven s dopravním podnikem uzavřít rámcovou smlouvu na plnění jednotlivých dodávek prováděcí smlouvy. Business Advisor přitom má odborné znalosti a zkušenosti s přípravou projektu, organizací a průběhem obchodní soutěže. Podle čl. 3 pak má Business Advisor poskytovat rady obecné nebo specifické povahy, získávat a zpracovávat informace, které mohou být v zájmu Solaris Bus & Coach S.A., provádět marketingový průzkum a administrativní podporu, asistovat Solaris Bus & Coach S.A. při přípravě a vyhodnocení studie vlivů na životní prostředí, které mohou být realizovány, rady týkající se financování, pomáhat Solaris Bus & Coach S.A. při přípravě nabídky a s ní spojené korespondence, nebo vhodné dokumentace k prosazování zájmů společnosti, asistenci Solaris Bus & Coach S.A. při dodávkách, zvláště pak ve finančních obchodních a právních otázkách a další asistence v oblasti expertizy. Odměna je stanovena na 5 % z realizované hodnoty dodávek autobusů zákazníkovi v rámci veřejné soutěže. Soud v tuto chvíli ponechá stranou mírnou problematičnost činností konzultanta, tedy Business Advisor, spočívající ve zjišťování informací ve prospěch Solaris Bus & Coach S.A., a přejde rovnou k zásadním problémům této smlouvy, kterým je jeho antidatace, kdy smlouva je datována dnem 17. 7. 2008 a za spol. Business Advisor ji podepisuje a v záhlaví je jako předseda představenstva uveden Ing. Břetislav P. Jedná se tedy o obdobný problém, jako u spol. PRAGOIMEX, když spol. Happy Summer a.s. byla na Business Advisor přejmenována až v průběhu listopadu 2008, tedy 4 měsíce po údajném podpisu této smlouvy, přičemž soud připomíná, že prvotní smlouva s PRAGOIMEXem je datována na přelomu října a listopadu 2008 a je uzavírána pod tehdy platným názvem spol. Happy Summer a.s. První dodatek k této smlouvě (č. l. 11081-11082/sv. 36) je pak z data 1. 12. 2009 a v podstatě rozšiřuje období spolupráce na roky 2008-2015 a vyjma Dopravního podniku Ostrava se má soustředit na všechny subjekty provozující městskou hromadnou dopravu a příměstskou dopravu a vedle autobusů se bude týkat i trolejbusů, přičemž upravuje znovu odměny, kdy odměna bude činit 5 % z hodnoty autobusů a 6 000 EUR za každý dodaný trolejbus. Proč je v textu připravovaném na konci r. 2009 uvedeno období let 2008-2015, ponechá soud bez povšimnutí, když mohlo jít buď o písařskou chybu, nebo záměr navazující na původní smlouvu.

551. Dále byla mezi spol. Solaris Bus & Coach S.A. a Business Advisor uzavřena prováděcí smlouva č. 2 týkající se vypsání veřejné soutěže Dopravním podnikem Ostrava v r. 2010 na dodávku 12metrových nízkopodlažních autobusů a dodávku 10metrových nízkopodlažních autobusů s předpokládaným termínem plnění 2011 a 2012. Odměna je pak stanovena na 5 % z dodávky autobusů. Tato smlouva vydaná spol. Solaris Bus & Coach S.A. je podepsána pouze Břetislavem P. za spol. Solaris Bus & Coach S.A. není podepsána a není datována. Nicméně na polské verzi (č. l. 11085-11086/sv. 36), kde také datum a podpis schází, je tlumočnická doložka Ing. Jany M., podle níž by dokument tlumočen 3. 11. 2010 a je tedy zřejmé, že k případném podpisu a akceptaci mohlo dojít až po tomto datu. Lze přitom poukázat na přímo spol. Solaris Bus & Coach S.A. vydané rozhodnutí zadavatele, tedy Dopravního podniku Ostrava, o přidělení veřejné zakázky (č. l. 11103/sv. 36), které je datováno dnem 30. 4. 2010, a je tedy zřejmé, že tato smlouva byla uzavírána více než půl roku po tom, co již Solaris Bus & Coach S.A. věděl, že zakázku získal. Rovněž prováděcí smlouva č. 3 (č. l. 11087-11088/sv. 36) je uzavřena na stejný předmět jako prováděcí smlouva č. 2, v čl. 1.3 obsahuje text prováděcí smlouva č. 2 a rovněž text této smlouvy není datován. Nicméně za spol. Solaris Bus & Coach S.A.je zde podpis. Rovněž polský překlad (č. l. 11089-11090/sv. 36) není datován, nicméně na tomto vyhotovení bohužel chybí tlumočnická doložka. Nicméně lze předpokládat, že časově vzhledem k tomu, že šlo o prováděcí smlouvu č. 3,

že tato byla uzavřena až po prováděcí smlouvě č. 2 a týkala se zakázky na dodávku 55 nízkopodlažních autobusů, kde bylo o přidělení zakázky rozhodnuto dne 2. 2. 2011 (č. l. 11101-11102/sv. 36) a s tím související fakturace (č. l. 11092-11094/sv. 36). Vzhledem ke skutečnosti, že další rozhodnutí dopravního podniku o přidělení zakázek na dodávku nízkopodlažních autobusů (č. l. 11103-11105/sv. 36) jsou datována dnem 30. 4. 2010 a tlumočnická doložka na prováděcí smlouvě z 3. 11. 2010, je zřejmé, že i tato smlouva byla skutečně uzavřena teprve dodatečně. Pokud jde o jednotlivá peněžitá plnění, pak jako první byla vystavena spol. Business Advisor faktura č. l. 11100/sv. 36 za dodávku SU12 – 10 ks, SU15 – 1 ks, SU18 – 6 ks (pozn. soudu: tedy Solaris Urbino a délka autobusu) na částku 2 167 950 Kč, Faktura je vystavena dne 5. 5. 2009 se splatností 12. 5. 2009 a je zaplacena ve dnech 10. 6. a 18. 6. 2009 (příloha 34/I/1 č. l. 1). Další faktura na č. l. 11099/sv. 36 je vystavena dne 20. 10. 2009, splatná 2. 11. 2009 za dodávku SU12 – 10x, SU 15 – 1x, SU18 – 6x na částku 2 167 950 Kč a je zaplacena dne 18. 11. 2009 (příloha 34/I/1 č. l. 2). Třetí faktura na 6 trolejbusů (č. l. 11098/sv. 36) je vystavena 5. 3. 2010, splatná 19. 3. 2010 na částku 450 000 EUR, která je zaplacena 27. 4. 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 309). Další faktura je vystavena 14. 5. 2010, splatná 28. 5. 2010 bez konkrétní specifikace na částku 464 115 Kč, která je zaplacena dne 8. 6. 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 306). Další faktura je vystavena dne 4. 11. 2010, splatná 18. 11. 2010, jde o provizi z 6 trolejbusů ve výši 450 000 Kč (č. l. 11096/sv. 36). Faktura je zaplacena 23. 12. 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 297). Následně je vystavena faktura na č. l. 11097/sv. 36 dne 11. 11. 2010, splatná 25. 11. 2010, jako provize za A bus OVA 2010 SU10, SU15, SU18 na částku 464 115 Kč, která je zaplacena dne 10. 12. 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 297). Faktury vztahující se k prováděcí smlouvě č. 3, tedy k dodávce 55 autobusů jsou pak založeny na č. l. 11093/sv. 36, 11092/sv. 36 a 11094/sv. 36), přičemž byly vystaveny ve dnech 25. 2. 2011, 24. 5. 2012 a 10. 5. 2013 na částky 4 370 000 Kč a dvakrát 4 240 500 Kč, kteréžto částky byly zaplaceny ve dnech 25. 3. 2011, 12. 6. 2012 a 12. 6. 2013 (příloha 34/I/3 č. l. 282, 4/937 a 5/190). Jako podklad pro fakturaci pak spol. Solaris Bus & Coach S.A. předložila rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejných zakázek ze dnů 2. 2. 2011 (55 ks nízkopodlažních autobusů 2011-2013) a 30. 4. 2010 (5 ks nízkopodlažních autobusů – 2010, dodávka 1 ks 18metrového nízkopodlažního autobusu a dodávka 1 ks 15metrového nízkopodlažního autobusu – č. l. 11101-11105/sv. 36).

552. Pokud pak dojde ke srovnání činnosti vykazované Břetislavem P. a spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor, pak lze připomenout, že samotná smlouva o poradenské činnosti mezi spol. D. & partneři a Business Advisor byla uzavřena dne 1. 4. 2009 (příloha A č. l. 189-191), přičemž počínaje 1. 4. začalo být účtováno. Nicméně za 2. kvartál až 4. kvartál r. 2009 nebylo za činnost ve prospěch Solaris společností D. & partneři Business Advisor ničeho účtováno (příloha 32/IV/1 č.l.252, 252 verte, 253). V r. 2010 účtuje Břetislav P. částku 48 000 Kč jako poradenství při obchodních jednáních se spol. PROPAG-STORM právě Solaris Bus & Coach S.A. a RFT s.r.o. a poradenství při uzavírání obchodních smluv se spol. PROPAG-STORM (příloha 34/I/2 č. l. 262). V tomto vyúčtování i pro spol. Business Advisor je používán zde obvyklý termín poradenství při obchodních jednáních, není zmiňováno žádné zpracování nabídek do výběrových řízení, ani kontrola nabídek. V dalším spol. D. & partneři účtovaném období, tedy říjnu 2011, přehled chybí, a za listopad 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 197) je účtováno poradenství při obchodních jednáních se spol. PROPAG-STORM, Portal Media, Satum Czech, Solaris Bus & Coach S.A. a Europublic, celkem 9 hod. za všechny tyto firmy, přičemž je zřejmé z tlumočnické doložky, že právě v této době měla být uzavírána prováděcí smlouva č. 2, která se však vztahuje k zakázkám uzavřeným již v dubnu 2010. V průběhu r. 2011 pak spol. D. & partneři ve vztahu k Business Advisor žádné poradenství pro spol. Solaris Bus & Coach S.A. neúčtuje (viz příloha 34/I/3 č. l. 219, 216, 182, 166, 152, 133a 97). Naopak v r. 2012, kdy již žádné poradenství probíhat nemělo, neboť k fakturaci v letech 2012 a 2013 docházelo na základě rozhodnutí dopravního podniku jako zadavatele ze dne 2. 2. 2011, je účtováno v květnu 2012 3,5 hod. poradenství při obchodních jednáních a dále jednání v Praze za účasti představenstva polské společnosti (příloha 33/I č. l. 303, dle přehledu v příloze D jednání dokonce odvoláno). Dále pak v květnu 2013 je účtována účast při jednání v Praze za účasti členů představenstva polské společnosti (příloha 34/I/8 č. l. 285), kdy je zřejmé, že tato

květnová jednání časově souvisí s vystavením faktur ze dne 24. 5. 2012 a 10. 5. 2013. Byť v tomto případě je u vykázané činnosti Břetislava P. z března 2010 a Business Advisor z listopadu 2010 zřejmá souvislost s obchodními jednáními, lze skutečně dovozovat, že účtovaná činnost souvisí s jednáními při uzavírání smluv, nikoli se samotnou konzultantskou činností, kterou měla spol. Business Advisor provádět. V té souvislosti soud opětovně poukazuje na antidatovanou původní smlouvu ze dne 17. 7. 2008 a nedatovanou prováděcí smlouvu č. 2 vztahující se k zakázkám uzavřeným 30. 4. 2010, avšak podle tlumočnické doložky vzniklou nejdříve 3. 11. 2010. I v tomto případě je tak zřejmé, že veškeré smlouvy byly uzavírány k zastírání skutečného důvodu platby finančních prostředků.

Listiny týkající se spol. MASTER IT Technologies a.s.

553. Pokud se týká této společnosti, je nutno předeslat, že svědek Radim O. k výzvě policejního orgánu sdělil, že MASTER IT Technologies a.s. se spol. Business Advisor nikdy žádnou smlouvu uzavřenu neměla, a proto žádné listinné materiály nevydal (č. l. 7799/sv. 26). Nicméně policie při prohlídce sídla spol. Direct Finance s.r.o. na Mírové 18 zajistila smlouvu o dílo (č. l. 7802-7805/sv. 26), z níž pořídila kopii a originál vrátila (viz ÚZ č. l. 7801/sv. 26). Je pravdou, že tato smlouva není datována a je podepsána pouze za spol. MASTER IT Technologies a.s. Za spol. Business Advisor podepsána není a není také datována. Touto smlouvou se spol. Business Advisor zavazovala poskytovat službu projektového řízení pro projekt inteligentní dopravní systémy IDS2, tedy zabezpečit koordinaci navazujících činností tak, aby byl splněn časový harmonogram na č. l. 7805/sv. 26, za což se objednatel, tedy MASTER IT Technologies zavazoval zaplatit 6,5 % z objemu řízeného projektu, tedy 13 milionů Kč. Pokud pak soud četl výpověď svědka Rostislava O. (č. l. 20721/sv. 67 – 134 zvláštního svazku), pak služby činnosti Business Advisor měly spočívat v projektovém řízení, kde cena do 10 % zakázky je zcela obvyklá. Sama MASTER IT Technologies měla být subdodavatelem Vítkovice IT Solutions (pozn. účast Vítkovice IT Solutions pak vyplývá z přehledu veřejných zakázek na č. l. 14791/sv. 49, kde tato společnost sdělila, kterých zakázek se účastnila), zadavatelem v tomto případě bylo Statutární město Ostrava, přičemž předpokládaná hodnota zakázky byla 235 milionů Kč. Z těchto dokladů však také vyplývá, že zakázka byla zrušena zadavatelem, a proto také smlouva zůstala jen v jednostranně podepsaném konceptu. Nicméně k předmětu činnosti je nutno sdělit, že pro jakékoli projektové řízení Business Advisor ani za účasti D. & partneři neměla žádnou personální odbornou kapacitu, která by toto projektové řízení mohla realizovat, a je tak zřejmé, že v případě této zakázky by řízení projektu prováděl někdo ze zaměstnanců MASTER IT Technologies, nebo Vítkovice IT Solutions, a spol. Business Advisor by pravděpodobně pod záminkou toho, že činnost byla vykonána, inkasovala odměnu ve výši 13 milionů Kč. Daná smlouva pak dokládá modus operandi spol. Business Advisor, která se zájemci o veřejné zakázky uzavírala v podstatě jakékoli smlouvy, které byl zájemce o veřejnou zakázku ochoten akceptovat tak, aby to prošlo firemním systémem a v případě daňové kontroly by se v tomto případě jen obtížně prokazovalo, že tyto řídící činnosti byly vykonány někým jiným, neboť vykonány samozřejmě být musely, a to obvykle zaměstnanci za cenu odpovídající jejich mzdě několiksetkrát nižší, než byla odměna Business Advisor.

Listiny týkající se spol. D. lesy, sady, zahrady s.r.o.

554. Zde soud upozorňuje, že tyto listiny se nevztahují ke spol. Business Advisor, neboť popisují spolupráci mezi spol. D. lesy, sady, zahrady s.r.o. a spol. D. & partneři, nicméně tento obchodní případ, který bude citován, představuje možný motiv obž. Martina D. založit spol. Business Advisor tak, aby nebylo dohledatelné, že finanční prostředky z veřejných zakázek směřují přímo k osobě Martina D. V daném případě spol. D. lesy, sady, zahrady s.r.o. uzavírá se spol. D. & partneři a.s. smlouvu o zprostředkování, kterou se spol. D. & partneři zavazuje, že bude ve prospěch zájemce vyvíjet takovou činnost, aby zájemce získal příležitost k uzavření smlouvy o dílo, v rámci které zájemce v postavení zhotovitele bude poskytovat třetí osobě, tedy objednateli, plnění, a to údržbu zeleně v oblasti města Ostravy. Za to byla sjednána provize 5,5 %. Tato smlouva je uzavřena dne 16. 4. 2008 (č. l. 7648-7649/sv. 25). Ze smlouvy o dílo (č. l. 7650-7653/sv. 25) je pak

zřejmé, že D. lesy, sady, zahrady s.r.o. uzavřela smlouvu se spol. Marius Pedersen a.s. na práce na údržbě veřejné zeleně v obvodu městského obvodu Poruba. Nicméně tato smlouva je uzavřena již 31. 3. 2008, tedy 16 dnů před uzavřením smlouvy o zprostředkování. Prvotním objednatelem je pak podle smlouvy o dílo (č. l. 7659-7664/sv. 25) Statutární město Ostrava, městský obvod Poruba, který na základě vyhlášené veřejné zakázky uzavřel smlouvu právě se spol. Marius Pedersen a.s. (*pozn. soudu: jedná se o nedatovanou smlouvu, která je pravděpodobně návrhem smlouvy předkládané do výběrového řízení veřejné zakázky).* Fakturace mezi spol. D. lesy, sady, zahrady a D. & partneři je pak založena na č. l. 7666-7703/sv. 25, přičemž první faktura je ze dne 19. 6. 2008 – č. l. 7698/sv. 25, přičemž spol. D. & partneři byl touto smlouvou zajištěn příjem zpravidla mezi 10 a 20 tisíci Kč, podle druhu sezónních prací však vystoupaly faktury i ke 30 až 40 tisícům Kč. Nicméně svědek Bohuslav D. (č. l. 2723/sv. 67 – č. l. 135 zvláštního svazku) časovou disproporci akceptovatelně osvětlil s tím, že původní rada navázat kontakt se spol. Marius Pedersen vycházela od Ing. Martina D. a domluvili se, že když to vyjde, tak mu z toho něco dají. A v daném případě tedy lze chybu v datu pochopit, když smlouva byla uzavírána skutečně až poté, kdy obchod byl úspěšný, a smlouva byla jen čistě formální pro účely fakturace. Nicméně právě tento obchodní případ zřejmě naznačil, že spol. D. & partneři nemůže přímo stát za těmito radami, neboť by byla přímo dohledatelná souvislost mezi provizemi z veřejných zakázek a Martinem D., což by ohrožovalo nejen samotného Martina D., ale i spol. D. & partneři, a zřejmě proto došlo právě v této době k zakoupení ready made spol. Happy Summer, která se pro příště stala poskytovatelem obdobných cenných rad uchazečům o veřejné zakázky a beneficientem části prostředků z veřejných zakázek.

Listiny související s činností Břetislava P. ve spol. Business Advisor

555. Pokud soud průběžně dospívá k závěru, že přehled vykonané činnosti spol. D. & partneři ve prospěch spol. Business Advisor neodpovídá rozsahu činností, které měla Business Advisor vykonat pro své klienty, musel se také zabývat otázkou, zda tyto činnosti nemohla vykonat jiná osoba se vztahem ke spol. Business Advisor. V tomto směru přicházely v úvahu dva zaměstnanci společnosti, a to Adam R., který si po dobu několika měsíců „přivydělával" ve spol. Business Advisor, nicméně z jeho výpovědi samotné nevyplývá, že by jakoukoli kontrolní činnost ve vztahu k veřejným zakázkám vykonával. Dále přicházela v úvahu zaměstnankyně Martina N., které byla mzda vyplácena, nicméně tuto zaměstnankyni nikdo nejen v sídle společnosti, ale ani v pronajatých prostorách na Mírové 18, nikdy neviděl. Nebyly zaznamenány žádné telefonní hovory ani e-mailová komunikace a při prohlídkách nebytových prostor ani žádné výsledky její práce. Soud tedy dospívá k závěru, že ani ona žádnou činnost nevykonávala. Poslední osobou, která měla vztah ke spol. Business Advisor, pak byl předseda jejího představenstva Břetislav P. Ten však nebyl zaměstnancem společnosti, a jak to vyplývá ze zajištěné e-mailové komunikace mezi Mgr. Ladislavem P., Martinem D. a jeho bratrem Radimem D. (příloha 32/I/2 č. l. 87), tak Břetislav P. měl ve společnosti působit na základě komisionářské smlouvy na zařízení rozhodnutí jediného akcionáře na své IČO, přičemž za celé období od r. 2008 do září 2013 vystavil pro společnost pouze jednu fakturu, a to dne 18. 3. 2010 (příloha 34/I/2 č. l. 261, 262) za poradenství při obchodních jednáních se společnostmi PROPAG-STORM, Solaris Bus & Coach S.A. a RFT a poradenství při uzavírání smluv s PROPAG-STORM. Na přehledu činností a faktuře pak není uvedena žádná časová dotace, kterou si tato jeho poradenská činnost vyžádala. Nicméně v letech 2008-2013 žádné jím vystavené faktury přijaté spol. Business Advisor neexistují (srov. příloha 34/I/1 č. l. 306, 150, příloha 34/I/2 č. l. 159, příloha 34/I/3 č. l. 211, příloha 34/I/4 č. l. 12-13 a příloha 34/I/5 č. l. 227). Stejně tak mimo platby v r. 2010 za poradenskou činnost (příloha 34/I/2 č. l. 310) nebyla v bankovních knihách a bankovních výpisech nalezena žádná platba ve prospěch Břetislava P. (příloha 34/I/1 č. l. 1-129, příloha 34/I/2 č. l. 297-312, příloha 34/I/3 č. l. 282-310, příloha 34/I/4 č. l. 936-979 a příloha 34/I/5 č. l. 180-208). Pokud jde o hotovostní platby, pak v hotovostních platbách zaznamenaných v příloze 34 byly nalezeny doklady, kterými Business Advisor vyplácela Břetislavu P. nějakou hotovost, jednalo se o platby za občerstvení, služební cesty *(pozn. soudu: které převážně zkonzumoval a vykonal Martin D.)*, případně příjmy hotovostí, kterými byly

následně propláceny hotovostní platby faktur. Nebyl však nalezen žádný doklad, u nějž by účel platby spočíval v odměně Břetislava P. za jakoukoli vykonanou činnost. Pokud jde o předchozí zkušenosti Ing. Břetislava P., pak je možno konstatovat, že v minulosti od r. 1961 do r. 2001 působil na technických pozicích v Ostroji s.p., Hutním projektu, Vítkovických železárnách a strojírnách Klementa Gottwalda, Projekta projektový a inženýrský podnik, Restaurace a jídelny Ostrava, Severomoravské uhelné sklady s.p. a jiné (č. l. 14547-14569/sv. 48). Působil také jako likvidátor ve spol. Sawing CZ s.r.o. v likvidaci a Miss Česká republika a.s. v likvidaci, přičemž z těchto jeho pracovních zařazení lze dovodit jisté technické i právní či ekonomické znalosti, nicméně nikoli v otázkách zákona o zadávání veřejných zakázek dopravních prostředků, stavebnictví, zdravotnického materiálu, zařízení pro energetiku, informačních technologií, kam směřovaly služby jednotlivým odběratelům spol. Business Advisor. Nebylo možno přehlédnout ani vyjádření Ing. Břetislava P. při domovní prohlídce v místě jeho bydliště na adrese xxx (č. l. 6907-6908/sv. 23), že sám osobní počítače nepoužívá s tím, že v domě je pouze počítač manželky a notebook zakoupený pro vnuka. A je tedy otázkou, kde by Ing. P. posuzoval CD disky s nabídkami Martek Medical, i když samozřejmě na počítači manželky to zřejmě bylo možné. Nicméně je zřejmé, že počítačová gramotnost Ing. Břetislava P., ale zejména jeho aktivita v Business Advisor byla minimální, neboť např. číslo Ing. Romana G. mu Martin D. posílal nejméně 2x, a to 14. 9. 2012 v 10:42 hod. (č. l. 4889-4890/sv. 17), kdy Martin D. zasílá Břetislavu P. tzv. vizitky Ing. S. z Ostravských dopravních staveb a vizitku Ing. Romana G. Znovu pak zasílá telefonní číslo na Romana G. dne 7. 3. 2013 v 14:45:20 hod. (č. l. 5257/sv. 18), a to přesto, že s Martek Medical Business Advisor „spolupracovala" již od 2. 1. 2012 a s ODS – Dopravní stavby Ostrava, později Eurovia, již od 1. 1. 2009. Zdůraznit je pak třeba rovněž odposlech ze dne 14. 3. 2013 v 09:03:34 hod. (č. l. 5279-5280/sv. 18), ve kterém Martin D. vyzývá Břetislava P., že se má obléci slušněji, že budou mít všechno připravené a bude tam paní finanční ředitelka. Má se představit jako P. a chtít to jméno, co mu dal minule (zpráva 7. 3. 2013 v 14:45:20 hod., č. l. 5275/sv. 18 – Ing. G.). Nemusí si nic brát, je to ta poslední smlouva. Má smlouvu jen podepsat a pochválit spolupráci *(pozn. soudu: na smlouvě je přitom datum 1. 1. 2013 – č. l. 7568/sv. 25)*. Tento hovor dokládá nejen zpětné uzavírání smluv, ale i skutečnost, že Břetislava P. přesto, že již uplynula doba 15 měsíců od oficiálního navázání spolupráce, v Martek Medical nikdo neznal.

556. Obdobný závěr o tom, že obž. Břetislav P. žádné smlouvy neposuzoval, lze učinit rovněž z již citovaného znaleckého posudku z oboru expertiza ručního písma (č. l. 13081-13132/sv. 43), z něhož vyplývá, že Ing. Břetislav P. nepodepsal většinu smluv za Business Advisor, na kterých je deklarován jako osoba podepisující, a je tedy zřejmé, že pokud smlouvy ani sám nepodepisoval, nečinil ani žádné kroky k jejich provádění, když o nich zřejmě ani nevěděl. Je pak možno připomenout rovněž rozhovor mezi Ing. Martinem D. a Ing. Břetislavem P. ze dne 17. 8. 2012 v 13:34:25 hod. (č. l. 4762/sv. 16), v jehož průběhu Martin D. Břetislava P. označuje jako důchodce, který nemá na nic čas, tyčinkáře, a Břetislav P. mu potvrzuje, že nemá čas, protože pomáhá bratrovi ve firmě *(pozn. soudu Havlíkovy tyčinky)*, což kontrastuje s množstvím práce, kterou vykonala Business Advisor pro své klienty. Lze rovněž připomenout, že v odposleších mezi Ing. D. a Břetislavem P. nikdy nezazní informace o tom, že je třeba převzít a zkontrolovat nějakou nabídku. Dále nelze přehlédnout, že pokud by byla pravdivou obhajoba obž. Ing. Martina D., že byl pouhým poradcem spol. Business Advisor, tak je nutno zdůraznit, že Břetislav P. byl předsedou představenstva a byl tedy osobou, která by měla vstupovat v nadřazeném postavení vůči Martinu D. Nicméně z telefonních hovorů, které byly zachyceny, vyplývá opak, např. když Břetislav P. žádá Ing. D. o peníze – 7. 9. 2012 v 08:09:16, 08:10:47 (č. l. 4869/sv. 17) a 11. 9. 2016 v 16:53 (č. l. 4881/sv. 17). Lze pak připomenout, že v tomto období žádný doklad o výplatě peněz Ing. P. není, vyjma dokladu ze dne 17. 9. 2012, kdy je mu proplácena částka 1 664 Kč za služební cestu do Prahy, kdy namísto jízdenky Pendolina je proplácen benzín. Především však nelze přehlédnout obhajobu samotného Břetislava P., který žádné skutečnosti o tom, že by kontroly prováděl sám, ve své výpovědi neuvedl a ve své závěrečné řeči (č. l. 25460/sv. 87) zdůraznil, že firma byla vedena majitelem a on byl pouze ujišťován o tom, že všechno je v pořádku, a zdůraznil, že ze svého angažmá neměl žádný osobní

profit, pouze ve své podstatě symbolickou odměnu za zastupování Business Advisor, a to formou ústní dohody o roční odměně, kterou vlastně nikdy neobdržel, což vyplývá z úvodem citovaného odstavce, ve kterém bylo konstatováno, v účetnictví Business Advisor, vyjma jedné faktury, nejsou evidovány žádné odměny pro obž. Břetislava P. Je tak zřejmé, že obž. Břetislav P. žádnou činnost, kterou deklarovala spol. Business Advisor vůči svým klientům, nevykonával.

Listinné materiály týkající se veřejných zakázek v Dopravním podniku Ostrava

557. Pokud lze listinné materiály chronologicky řadit ve vztahu k projednávaným skutkům trestního řízení, lze předeslat, že k samotnému rozšíření spolupráce s PRAGOIMEX předchází ukončení smlouvy se spol. Inekon, ve které se angažoval i obž. Martin D., jak je patrno zejména z e-mailové komunikace s Mgr. P., když 15. 9. 2008 se Ing. D. v e-mailu zpracovaném Zuzanou T. dotazuje na možnost vypovědět smlouvu se spol. Inekon Group a uvádí: „Dobrý den pane doktore, zasílám smlouvu, tuto bychom chtěli vypovědět.“. Dále v dotazu řeší možnost výpovědi a případné nároky Inekon Group a.s. V příloze pak zasílá smlouvu mezi dopravním podnikem, spol. Inekon Group a.s. a spol. DPO Inekon a.s. (č. l. 1-5 příloha 32/I sv. 2). Lze pak upozornit, že ukončením této smlouvy se uvolnily kapacity dopravního podniku na rozšíření spolupráce se spol. PRAGOIMEX. Nicméně tato záležitost není součástí samotného trestního řízení, avšak dopravnímu podniku, jehož část kapacity byla vázána touto smlouvou k výrobě tramvají Astra, se uvolnila pro možnost výroby, resp. rekonstrukcí, tramvají Vario LF, na které dopravní podnik také spolupracoval od r. 2004. Následně pak nutno zohlednit plán výzev regionálního operačního programu regionu soudržnosti Moravskoslezsko pro r. 2009 (č. l. 16594-16599/sv. 55), kde na č. l. 4 v prioritní ose jedna v oblasti podpory pořízení dopravních prostředků veřejné dopravy je alokováno 260 milionů Kč s tím, že předpokládaný termín vyhlášení výzvy je 20. 1. 2009 a předpokládaný termín ukončení výzvy je 6. 3. 2009 (č. l. 16595v/sv. 55). Samotná výzva k předkládání dotací je pak založena na č. l. 16623-16625/sv. 55 a týká se pořízení nízkopodlažních drážních vozidel MHD (tramvaje, trolejbusy) s tím, že jde o nákup nových nízkopodlažních vozidel a nákup rekonstruovaných vozidel, provedení rekonstrukce drážních vozidel zadavatele na nízkopodlažní.

558. V rámci spolupráce Business Advisor s dalšími klienty, a to zejména Solaris Bus & Coach S.A. a Solaris Czech lze konstatovat, že materiály předložené z regionálního operačního programu rovněž obsahují údaje k dalším nestíhaným zakázkám, a to dodávky nízkopodlažních trolejbusů z r. 2010 (viz odměna 6 000 EUR za trolejbus pro Business Advisor od Solaris Bus & Coach S.A.), dále dodávka 55 ks nízkopodlažních autobusů v letech 2011-2013 a dále nákup autobusů pro Veolia Transport Morava a.s. (viz vyhodnocení č. l. 16683-16685/sv. 55, listinné materiály ROP č. l. 16583-16682/sv. 55). Lze pak konstatovat, že přehled členů regionálního operačního programu měl obž. Martin D. k dispozici (příloha 32/IV/1 č. l. 9). Samotná žádost o dotaci je pak založena na č. l. 15608-15755/sv. 52). Podle tohoto projektu má být pořízeno celkem 34 ks nových vozidel, z toho 10 ks nových trolejbusů, a tedy 24 tramvají (skutek 1a) 15 ks tramvají, skutek 2b) 1 ks tramvaje, skutek 1c) 8 ks tramvají) *(pozn. soudu: rovněž souvislost s odměnou 6 000 EUR za trolejbus pro Business Advisor od Solaris Bus & Coach S.A.).*

559. Skutečnost, že obž. Martin D. rovněž „monitoroval“ tuto žádost, je pak doložena z přílohy 32/I/sv. 2, č. j. 185. V žádosti o dotaci přitom předpokládal za tramvaje v r. 2010 cenu 18,2 milionů Kč, v r. 2011 cenu 19 milionů Kč, v r. 2012 cenu 20 milionů Kč a v r. 2013 cenu 21 milionů Kč, u vysokokapacitní tramvaje se počítá v r. 2010 s cenou 42 milionů Kč, v r. 2011 s cenou 42,5 milionů Kč, v r. 2012 s cenou 43,5 milionů Kč a v r. 2013 s cenou 45 milionů Kč, což vyplývá z prohlášení spol. PRAGOIMEX ze dne 30. 1. 2009 tak, jak je založeno na č. l. 15666/sv. 52. Lze pak podotknout, že zatímco u ceny trolejbusů byla předložena spolu s žádostí o dotaci vyjádření spol. SOR Libchavy, Solaris Czech spol. s.r.o. a spol. Škoda Electric (viz č. l. 15663-15665/sv. 52). U tramvají bylo předloženo prohlášení pouze jediného výrobce, a to právě spol. PRAGOIMEX, a je tedy zřejmé již z těchto listinných materiálů, že dopravní podnik si byl velmi dobře vědom toho, že nikdo jiný, než PRAGOIMEX se chystané veřejné soutěžen zúčastnit nebude moci. Jinak by

byly předloženy, stejně jako u trolejbusů, nabídky nejméně spol. Inekon, Škoda, případně polských výrobců tramvají tak, jak bylo tvrzeno obhajobou a některými znaleckými posudky. Na tomto místě je ještě vhodné zdůraznit, že jak vyplývá z materiálů předložených spol. PRAGOIMEX, a to dodatku č. 2 a dodatku č. 3 k rámcové smlouvě o spolupráci s PRAGOIMEXem (č. l. 7403-7406/sv.25), dopravní podnik si byl velmi dobře vědom toho, že vozy typu Vario LF může dodávat pouze PRAGOIMEX, a to vzhledem ke skutečnosti, že PRAGOIMEX dodával komponenty pro kompletaci obousměrného tříčlánkového tramvajového vozidla typu Vario LF3/3 a dvoučlánkového vozidla typu Vario LF2 na základě výsledků jednacího řízení bez zveřejnění, a s tím, že PRAGOIMEX je jediným dodavatelem tedy počítal dopravní podnik nejen po ukončení dotačního programu v bodě 1d, ale rovněž už i před podáním žádosti o dotaci, a je tedy zřejmé, byť některé znalecké posudky se snaží tvrdit opak, že PRAGOIMEXu skutečně žádná konkurence při veřejných zakázkách nehrozila.

560. Pokud jde o cenu tramvají, tedy rekonstrukcí vozidel T3 na typ Vario LF, je nutno konstatovat, že cena tramvají tak, jak vzešla z výběrového řízení v částce 18 540 000 Kč, byla nejvyšší cenou za tuto rekonstrukci, kterou v té době PRAGOIMEX dosáhl u kteréhokoli z dopravních podniků, a lze konstatovat, že žádný dopravní podnik dražší tramvaj Vario LF nekoupil. Jak vyplývá z listin předložených dopravními podniky Olomouc, Brno a Plzeň, u Dopravního podniku Olomouc maximální cena rekonstruované tramvaje činila 15 980 000 Kč (č. l. 13210-13211/sv. 44). U Dopravního podniku Brno pak cena rekonstruované tramvaje činila od 14 420 000 Kč v r. 2007 až po 17 140 000 Kč v r. 2012 (viz č. l. 13253-13262/sv. 44) a u Dopravního podniku v Plzni pak cena činila od 13 585 000 Kč v r. 2008 až po 15 455 000 Kč v r. 2013 (viz č. l. 13263-13272/sv. 44). Pokud obhajoba poukazovala na zahrnutí různých výzbrojí a výstrojí daných tramvají (viz sdělení PRAGOIMEX č. l. 16965-16967/sv. 56 a informace dopravního podniku o nových součástkách na tramvajích č. l. 17042-17043/sv. 56), pak touto argumentací se soud nezabýval, neboť měl k dispozici pro soud zcela rozhodující materiál zajištěný v trestním řízení proti Ing. Františku K. a Ing. Radoslavu H. vedeném pod sp. zn. 30 T 7/2019 (čtení provedeno u hlavního líčení dne 11. 5. 2011 – č. l. 24907/sv. 85 – č. l. 542 zvláštního svazku – *citována č.l. ze spisu 30 T 7/2019 – kopie označeny jako Příloha I.*). Zde, jak již bylo konstatováno v pasáži věnované znaleckým posudkům, došlo k situaci, kdy první tři tramvaje nových evidenčních čísel 1335, 1336 a 1337 již bylo rekonstruováno na základě dodaných komponentních stavebnic a tyto byly v podstatě za plnou hodnotu prodány dopravním podnikem PRAGOIMEXu, aby byly následně koupeny s rozdílem cca 14 dnů až 3 týdnů zpět, byť fakturace zní pouze na dodávku komponentů tramvají, nicméně další tři smlouvy zní rovněž na dodávku komponentů tramvají a cena je téměř pětinásobně nižší. Vozidlo 1335 tak bylo PRAGOIMEXu dne 1. 2. 2010 prodáno za 15 250 000 Kč, tedy 18 300 000 Kč s DPH, aby bylo následně 16. 2. 2010 koupeno dopravním podnikem zpět za částku 18 540 000 Kč bez DPH, tedy 22 248 000 Kč s DPH (č. l. 1247-1264/sv. 4). Skutečnost, že vozidlo bylo již kompletní, je prokazována technickou kontrolou z 22. 1. 2010. Pokud jde o druhé vozidlo 1336, to bylo prodáno 1. 3. 2010 dopravním podnikem PRAGOIMEXu za částku 15 250 000 Kč (č. l. 11/sv. 1), aby pak bylo 17. 3. 2010 koupeno zpět za částku 18 540 000 Kč (č. l. 1265-1276/sv. 4). Vozidlo přitom prošlo technickou kontrolou dne 19. 2. 2010 (č. l. 1271/sv. 4). Třetí vozidlo č. 1337 pak bylo dopravním podnikem PRAGOIMEXu prodáno dne 2. 4. 2010 za částku 15 550 000 Kč, tedy 18 660 000 Kč s DPH (č. l. 12/sv. 1), aby bylo následně 21. 4. 2010 koupeno za částku 18 540 000 Kč, tedy 22 248 000 Kč s DPH (č. l. 1277-1291/sv. 4). Vozidlo přitom prošlo technickou kontrolou již 12. 3. 2010 (č. l. 1283/sv. 4) . Skutečnost, že v daném případě šlo o provozuschopná vozidla, je dokládána nejen daty technické kontroly, které předcházejí prodeji, ale rovněž i z dokladů o prodeji dalších tří stavebnic PRAGOIMEXu, kdy Dopravní podnik Ostrava PRAGOIMEXu dodal komponenty montážních sad za částku 3 967 000 Kč bez DPH, tedy částku 4 760 000 Kč, v dubnu, květnu a červnu 2010 (č. l. 13-15/sv. 1). Lze přitom připomenout výpověď svědkyně Naděždy F. u hlavního líčení dne 29. 1. 2020 (č. l. 23102/sv. 76 – č. l. 390 zvláštního svazku), podle které byla faktura spol. Business Advisor vždy nákladovou fakturou pro stanovení ceny PRAGOIMEXem pro dopravní podnik, a je tedy zřejmé,

že každá tramvaj byla o provizi pro spol. Business Advisor předražena, což ostatně vyplývá i ze sdělení Dopravních podniků Olomouc, Brno a Plzeň, neboť tramvaj za 18 540 000 Kč tohoto typu žádný jiný dopravní podnik nekoupil (jiné skutečnosti pak nevyplynuly ani z opakovaně vyžádaných sdělení Dopravních podniků Liberec a Jablonec nad Nisou, Plzeň, Brno, Olomouc a Praha, č. l. 14697-14786/sv. 49).

561. Pokud jde o neúčast na výběrových řízeních, pak spol. Inekon Group a.s. sdělila, že veřejné zakázky na dodávku vysokokapacitní obousměrné tramvaje se neúčastnila, protože předpokládaná cena nepokrývala jejich náklady, přičemž toto hodnocení mělo váhu 82 % (č. l. 13285/sv. 44). Spol. Škoda Transportation pak sdělila, že renovace tramvají T3 ukončila v r. 1998, kdy tyto modernizace prováděla převážně pro Dopravní podniky v Liberci a Plzni. Nicméně tyto zkušenosti nebylo možno využít v rámci modernizace tramvaje na nízkopodlažní vozidla. Společnost pak vyhodnotila zakázku tak, že je pro ni nezajímavá objemově a z ekonomického hlediska by byla ztrátová a v dané době nadto měla mnoho zakázek v realizačním nebo předrealizačním stadiu (č. l. 13287-13289/sv. 44). Spol. Stadler Bussnang AG se sídlem ve Švýcarsku pak sdělila, že si vyzvedla zadávací dokumentaci, nicméně nepředložila nabídku z toho důvodu, že dodací podmínku do 10 měsíců od objednání nebylo možno dodržet, neboť vozidlo tohoto typu neměli schválené pro provoz. Doba homologace reálně činí okolo 26 měsíců, což je interval téměř 3x delší než lhůta k dodání stanovená zadavatelem (č. l. 13291/sv. 44). I těchto listin je tedy zřejmé, že s ohledem na malosériovost dodávek, krátkou dodací lhůtu, ale i cenu vozidel se nechtěli další výrobci soutěže účastnit, neboť žádný z výrobců neměl nízkopodlažní variantu tramvaje T3 homologovánu a u obousměrné nízkopodlažní tramvaje byla cena pro Inekon příliš nízká, a je tak zřejmé, že skutečně jediným reálně očekávaným soutěžitelem byla skutečně spol. PRAGOIMEX, která se tak nemusela obávat toho, že by její nabídka do veřejné soutěže byla vyloučena. Pokud byla k rekonstrukci drážních vozidel zpracována zpráva auditního orgánu, a to Ministerstva financí (č. l. 16768-16892/sv. 55) a tento audit nekonstatoval žádné porušení zákona, je nutno konstatovat, že Ministerstvo financí v této auditní zprávě oproti soudu pracovalo se značně omezenými materiály, kdy mělo k dispozici pouze listinné materiály zadavatele, tedy dopravního podniku, a nemělo k dispozici listinné materiály PRAGOIMEXu, Business Advisor a další důkazy shromážděné v trestním řízení. Stejně tak, pokud bylo eventuálně řešeno, zda dovolují zadávací podmínky, včetně technické specifikace, rovný přístup všech potenciálních dodavatelů, pak toto hledisko bylo, jak vyplývá z auditní zprávy, zkoumáno pouze z toho pohledu, zda se nevytvářejí neodůvodněné překážky v účasti, tedy zda se vytvářejí podmínky pro rovný přístup a nevedou k vytváření neodůvodněných překážek pro otevření zadání veřejných zakázek hospodářské soutěže, např. nastavení vnitrostátních norem bez připuštění možnosti obdobných norem jiných členských států EU (např. č. l. 16778v/sv. 55 – test 30). Pokud jde o homologaci, pak drážní úřad sdělil, že spol. PRAGOIMEX začala pracovat na homologaci rekonstruované tramvaje již v r. 2004, v průběhu r. 2005 probíhaly jízdy rekonstruovaného vozidla s cestujícími a bez cestujících. Šlo o vozidla evidenčních čísel 1311 a 1312 (pozn. soudu: dle číslování tato vozidla pocházela z Dopravního podniku Ostrava). Změna těchto drážních vozidel byla schválena k 6. 6. 2005, s novým designem pak bylo vozidlo schváleno 16. 11. 2006. Dne 15. 12. 2010 bylo schváleno variabilní použití elektrické výzbroje Škoda Electric. Pokud jde o samotnou tramvaj Vario LF3, dne 12. 4. 2006 vydal drážní úřad stanovisko, ve kterém je uveden minimální rozsah zkoušek pro toto vozidlo, a dle 13. 10. 2006 bylo vydáno rozhodnutí o schválení tohoto typu drážního vozidla (č. l. 13300-13301/sv. 44). Nicméně z tohoto sdělení je dále zřejmé, že u tohoto vozidla byl schvalovací proces poměrně krátký, neboť se jednalo o vozidlo navazující na předchozí typy, pouze s novou karosérií. I toto sdělení tedy potvrzuje sdělení ostatních výrobců, zejména Stadler Bussnang AG, že za dobu 10 měsíců do plánované první dodávky od uzavření smlouvy nebylo možno zcela nové vozidlo, které by vycházelo z požadavků dopravního podniku vyvinout a schválit k provozu.

Listiny k veřejné zakázce na rekonstrukci vozu T3 na nízkopodlažní tramvaj – 15 ks – skutek Ia

562. Listinné materiály k této veřejné zakázce se pak nacházejí v přílohách č. 1 a 2 spisového materiálu, kdy v příloze č. 1 jsou založeny „procesní materiály“ od formulářů pro zveřejnění v informačním systému veřejných zakázek přes zadávací dokumentaci, listinných materiálů týkajících se jmenování členů komise pro otevírání obálek a hodnotící komise a protokoly o jednání těchto komisí, až po rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky a uzavřenou smlouvu. Příloha č. 2 pak obsahuje nabídku spol. PRAGOIMEX.

563. Z těchto listinných materiálů pak žádné podstatné skutečnosti ani ve prospěch ani v neprospěch obžalovaných nevyplývají (zadávací dokumentace rovněž na č. l. 13174-13185/sv. 44).

Veřejná zakázka na dodávku nízkopodlažní vysokokapacitní obousměrné tramvaje – Ib

564. Listinné materiály týkající se této veřejné zakázky jsou pak zařazeny v přílohách č. 3 a 4, kdy v příloze č. 3 jsou řazeny listinné materiály dopravního podniku od procesního listu zadávacího řízení přes oznámení o veřejné zakázce, zadávací dokumentaci, složení členů komise pro otevírání obálek a hodnotící komise, zprávu o posouzení nabídky a kupní smlouvu. Zadávací dokumentace je pak založena rovněž na č. l. 13194-13207/sv. 44. Nabídka spol. PRAGOIMEX je pak v příloze č. 4. Z dokumentace pak vyplývá, že o zakázku, resp. o zadávací dokumentaci projevila zájem také spol. TŽV Gredelj z chorvatského Zagrebu (č. l. 47/příloha 3) a upřesňující informace byly poskytnuty spol. Ansaldo Breda s.p.a z Itálie (č. l. 60) a spol. Pesa Bydgoszcz s.a. (č. l. 62) a rovněž PRAGOIMEXu a.s. (č. l. 63) a Škodě Transportation (č. l. 64) a spol. Inekon Groupu (č. l. 65). Nicméně žádná z těchto společností nabídku do veřejné zakázky nepodala, jak je patrno z přílohy č. 4 a dokumentace týkající se hodnocení nabídek.

Veřejná zakázka na rekonstrukci 8 ks vozu T3 na nízkopodlažní tramvaj – bod Ic

565. Listinné materiály k této zakázce jsou obsaženy v příloze č. 5 spisového materiálu, a to od procesního listu zadávacího řízení přes uveřejnění veřejné zakázky a výsledku, zadávací dokumentace založena rovněž na č. l. 13186-13193/sv. 44), přes složení komise pro otevírání obálek, hodnotící komise až po protokoly z jejich jednání a konečnou smlouvu o dílo. V příloze č. 6 je pak založena nabídka jediného uchazeče, spol. PRAGOIMEX do tohoto výběrového řízení.

Listinné materiály k veřejné zakázce na modernizaci 11 ks tramvají T3 a 3 ks tramvají K2 – bod Id (skutek z obžaloby sp. zn. 4 VZV 2/2018 – 77 T 1/2019)

566. Zájem obž. Martina D. o tuto veřejnou zakázku je doložen především e-mailovou komunikací Martina D. s členkou dozorčí rady Evou P. a jejími přílohami tak, jak jsou založeny na č. l. 1933-1948/sv. 12 spisu 77 T 1/2019, případně na č. l. 5513-5527/sv. 19 spisu 77 T 1/2016. V této komunikaci dne 23. 2. 2013 zaslala Eva P. Martinu D. materiál na dozorčí radu Dopravního podniku ze dne 28. 2. 2013, a to tisk013, kterým je podle později zasílaného zápisu z dozorčí rady právě materiál týkající se modernizace tramvají K2 na Vario LF2 a typu T3 na Vario LF. Předchozí souhlas k vypsání veřejné zakázky. Dne 28. 2. 2013 se obž. Martin D. z adresy xxx dotazuje, jak to dnes probíhalo a jak to šlo s tím, že kolega *(pozn. soudu: lze předpokládat, že Jiří H.)* se dotazuje, zda materiál níže *(pozn. soudu: tedy tisk013)* byl schválen. Eva P. pak sděluje, že nemůže poskytnout informace, protože se musela na poslední chvíli z dozorčí rady omluvit, ale bude se snažit potřebné zjistit a ozve se. Dne 3. 4. 2013 pak Eva P. zasílá zápis z dozorčí rady ze dne 28. 3. 2013 a usnesení dozorčí rady z téhož dne, kterým dozorčí rada udělila představenstvu společnosti předchozí souhlas k vypsání veřejné zakázky, obsahu zadávací dokumentace ke složení a jmenování hodnotící komise k zakázce na modernizaci tramvají K2 na Vario LF2 a typu T3 na Vario LF. Podle zápisu z dozorčí rady přitom v bodě 7 dozorčí rada hlasovala jednomyslně, přitom řešil i otázku užitných vzorů s tím, že jí byla podána informace, že užitné vzory má PRAGOIMEX, KOS a VKV, a byl vznesen dotaz, zda zakázka bude PRAGOIMEXem zadána Ekově Electric s tím, že dopravní podnik se bude snažit, aby tuto zakázku dělala Ekova Electric (č. l. 1942 spisu 77 T 1/2019). Obsahově shodné materiály z dozorčí rady a představenstva pak předložil Dopravní podnik

Ostrava (č. l. 3875-3894/sv. 24). Nad rámec jednání dozorčí rady ze dne 28. 2. 2013 pak dopravní podnik předložil i zápis z dozorčí rady ze dne 28. 3. 2013 (č. l. 3886-3889/sv. 12), kde se o této zakázce obsáhle diskutovalo *(pozn. bod 8 veřejné zakázky)*, přičemž k jednání byl přizván i Bohuslav K. a řešila se otázka ceny a otázka, zda je PRAGOIMEX jediným možným dodavatelem, přičemž Bohuslav K. dozorčí radě sdělil, že pokud se dělalo porovnání nabídky, tak v r. 2010 byla cena za 1 ks tramvaje T3 19 milionů Kč a dnes je 18,5 milionů Kč s tím, že technická specifikace byla zpřísněna. Zakázku hájil i Ing. Roman K. s tím, že v rámci Evropy není nikdo, kdo by vyráběl jednočlánkové tramvaje. Na Ukrajině vyrobili něco na tento princip. U tramvají K2 asi odpovídá Astra a Trio, avšak je to na jiné bázi bez otočných podvozků, což je problém. Následně však dozorčí rada udělila představenstvu souhlas k přidělení zakázky a uzavření smlouvy se spol. PRAGOIMEX poměrem hlasů 8:1. Zadávací dokumentace k zakázce je pak založen na č. l. 3503-3705/sv. 22 spisu 77 T 1/2019, když obsahem této dokumentace je zejména vyjádření drážního úřadu k užitným vzorům, kdy drážní úřad potvrdil, že rekonstrukce tramvají typových řad T3 a K2 na typy TP6–07–VarCB3LF-01 a TO6-07VarioLFR.E-01 Brno mohou provést pouze společnosti PRAGOIMEX a.s. a Krnovské opravny a strojírny s.r.o. (č. l. 3507/sv. 22). Na základě tohoto potvrzení veřejná zakázka proběhla v jednacím řízení bez uveřejnění. Nabídka je pak založena v rámci citovaných listin od č. l. 3593/sv. 22. Úhrnná cena zakázky pak byla stanovena na částku 286 728 000 Kč, přičemž se vycházelo z ceny rekonstrukce vozidla T3 – 18 520 000 Kč (pozn. v bodech 1a a 1c to bylo 18 540 000 Kč) a z rekonstrukce tramvaje K2 – 27 640 000 Kč (č. l. 3598/sv. 22). Účetní doklady, tj. faktury na základě uzavřené smlouvy ze dne 22. 4. 2013 jsou pak založeny na č. l. 3447/sv. 21 až 3452/sv. 21, kdy 31. 10. 2013 jsou fakturovány 2 notebooky v hodnotě 88 000 Kč, tedy 106 482 Kč (č. l. 3447/sv. 21) a rovněž první tramvaj Vario LFR.S ev. č. 1358 za částku 18 520 000 Kč, tedy 22 409 200 Kč. Faktury za tramvaje 1359, 1360 a 1361 stejného typu jsou pak vystaveny ve dnech 27. 11. 2013, 16. 12. 2013 a 19. 12. 2013 na tytéž částky (č. l. 3449-3451/sv. 21). Faktura na první tramvaj K2, tedy Variol LF2R.S ev. č. 1402 je pak vystavena dne 20. 1. 2014 na částku 27 640 000 Kč, tedy 33 444 400 Kč (č. l. 3452/sv. 21).

567. Ve stejný den, jako jsou vystaveny faktury na vozidlo ev. č. 1358 a 2 ks notebooku, je pak uzavřena rámcová smlouva o spolupráci mezi spol. PROPAG-STORM a spol. PRAGOIMEX na marketingové a mediální činnosti s tím, že odměna bude činit částku 5 170 000 Kč bez DPH a platby se rozdělí tak, že 5. 12. 2013 bude zaplacena částka 1 170 000 Kč a následně 5. ledna, února, března a dubna 2014 bude zaplacena vždy částka 1 000 000 Kč. Podle smlouvy o dílo mezi PRAGOIMEX a Dopravním podnikem Ostrava ze dne 22. 4. 2013 pak lze připomenout, že částka zaplacená dopravním podnikem za r. 2013 za rekonstruované tramvaje měla činit 129 360 000 Kč (č. l. 3598/sv. 22). 4 % z této částky přitom představují 5 174 400 Kč a lze tedy konstatovat, že dříve obvyklá odměna spol. Business Advisor ve výši 4 % z ceny tramvaje je zachována i v tomto případě. Rámcová smlouva (č. l. 3428-3431/sv. 21) a dodatek č. 1 – období od 1. 11. do 31. 12. 2013 (č. l. 3432-3433/sv. 21). Faktury výstavce PROPAG-STORM a.s. odběrateli PRAGOIMEX na částku 1 170 000 Kč a 1 000 000 Kč ze dnů 5. 12. 2013 a 5. 1. 2013 jsou pak založeny na č. l. 3434-3435/sv. 21). Vydané doklady dopravního podniku, tj. faktury, jsou založeny na č. l. 14691-14696/sv. 49 spisu 77 T 1/2016 a PRAGOIMEXem vydané kopie prokazující spolupráci s PRAGOIMEXem na č. l. 14624-16631/sv. 48 spisu 77 T 1/2016. Provedení obou úhrad PRAGOIMEXem na účet PROPAG-STORMu je pak patrno z výpisu z účtu spol. PROPAG-STORM (č. l. 3426-3427/sv. 21 spisu 77 T 1/2019, resp. č. l. 14622-14623/sv. 48 spisu 77 T 1/2016). V této souvislosti je pak nutno připomenout výpověď svědkyň O. a K., že 80 % z částek zaplacených PRAGOIMEXem měl inkasovat Ing. Martin D., a připomenout závěry, které soud učinil ve vztahu ke znaleckému posudku znalce Vítězslava Hálka č. 391-21-2019, který cenu obvyklou reklamy pořízené PRAGOIMEXem od PROPAG-STORMu stanovil od 169 000 Kč až po 6 190 000 Kč, čímž připustil, že danou reklamu bylo možno pořídit za částku ve výši 10 % tak, jak vypověděly svědkyně O. a K. Pokud pak jde o obsah přílohy č. 1, kde byly stanoveny konkrétní akce ve srovnání s výpovědí obž. Ing. Jaroslava K., že spol. PRAGOIMEX jako výrobce tramvají nikdo neznal a je tedy otázkou, jakým způsobem by bylo dosaženo „zviditelnění“ PRAGOIMEXu

na nízce dotovaných tenisových turnajích v Milovicích, Opavě a Vendryni, když jediným místem, kde snad mohlo být nějakého účelu dosaženo, byl turnaj v Jablonci nad Nisou, kde je společný dopravní podnik s Městem Liberec. Nicméně zde soud považuje za stěžejní připomenout, že byť spolupráce spol. PRAGOIMEX se spol. Business Advisor nebyla ukončena, Business Advisor měl teoreticky nárok na odměnu ve výši 4 % i z těchto vozidel, odměnu za poradenskou činnost ve vztahu k těmto vozidlům neúčtoval. Naopak v den fakturace prvního vozidla, kdy jinak byla obvykle fakturována současně poradenská činnost spol. Business Advisor vůči spol. PRAGOIMEX, byla uzavřena rámcová smlouva o spolupráci se spol. PROPAG-STORM, a to na částku, která odpovídala 4 % z ceny dodávek tramvají PRAGOIMEXem Dopravnímu podniku Ostrava za r. 2013, tedy z částky 129 360 000 Kč (4 % z ceny 5 174 400 Kč) a je tak zřejmé, že stejného podílu na veřejné zakázce obž. Martin D. dosáhl i bez působení spol. Business Advisor, naopak vyřazením spol. Business Advisor došlo k vyřazení rizika zpochybnění poradenské činnosti finančními úřady a rovněž došlo k eliminaci protiprávnosti smluv o kontrolní činnosti za situace, kdy veřejná zakázka probíhala jednacím řízením bez uveřejnění, oslovením jediného dodavatele. Z citovaných listinných materiálů je tak zřejmé, že zejména citovaná časová souvislost mezi fakturací PRAGOIMEXem ve vztahu k dopravnímu podniku ze dne 31. 10. 2013 a uzavřením smlouvy mezi spol. PRAGOIMEX a spol. PROPAG-STORM, jakož i cenou za reklamní plnění, která odpovídá 4 % z ceny dodávek tramvají za r. 2013, je zcela jasně prokazována souvislost s veřejnými zakázkami, když tuto souvislost dále prokazují svědkyně Lenka O. a Hana K.

Listinné materiály k veřejné zakázce Městské nemocnice Ostrava na dodávku materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii.

568. Danou zakázku administrovala spol. Seller Moravia s.r.o., přičemž mandátní smlouva mezi Městskou nemocnicí Ostrava a spol. Seller Moravia s.r.o. byla uzavřena dne 23. 3. 2012 (č. l. 15137-15143/sv. 50). Samotné listinné materiály týkající se veřejné zakázky jsou pak obsaženy v příloze č. 7, svazky 1 a 2, které obsahují seznam uchazečů, kteří si kvalifikační dokumentaci vyzvedli (č. l. 3-7 příloha 7/sv. 1), tak samotnou kvalifikační dokumentaci, základní údaje zadávací dokumentace i přílohy zadávací dokumentace, dále dodatečné informace k zadávací dokumentaci, údaje o složení členů komise k otevírání obálek, údaje ke členům hodnotící komise, dále kupní smlouvu mezi Městskou nemocnicí Ostrava a Martek Medical datovanou dne 27. 6. 2012 a její dodatek ze dne 5. 1. 2012 (č. l. 346-406 příloha č. 7/sv. 2). K datu na smlouvě je přitom možno konstatovat, že na smlouvě je vytištěno datum 27. 6. 2012 s místem v Prostějově, přičemž pokud ředitel MUDr. Tomáš N. podepisoval smlouvu v Ostravě, datum 27. 6. 2012 je dopsáno ručně. Nicméně zde jde zřejmě o chybu samotného ředitele N., neboť, jak vyplývá z oznámení o uzavření smlouvy a oznámení o uvolnění peněžní jistoty, tak smlouva byla uzavřena dne 29. 6. 2012 (č. l. 434-435 příloha 7/sv. 2). Skutečnost, že smlouva byla uzavřena opravdu až 29. 6. je přitom osvědčována i zajištěnými odposlechy mezi Martinem D. a Romanem T. Lze pak konstatovat, že Martek Medical byl jedním z prvních uchazečů, kteří si zadávací dokumentaci vyzvedli, a to dne 27. 3. 2012, když první uchazeč Arrow International CR a.s. si zadávací dokumentaci vyzvedl 26. 3. 2012, zatímco poslední z uchazečů Hospimed spol. s r. o. si dokumentaci vyzvedl až dne 26. 4. 2012. Kopie listin jsou pak shodně založeny ve svazku 50, a to od č. l. 15083 až po č. l. 15213/50. Nabídku pak do veřejné zakázky podala spol. Martek Medical a.s. (nabídka v příloze č. 8), dále spol. EP Services s.r.o. (příloha č. 9) a spol. Mediservis s.r.o. (příloha č. 10). Na základě žádosti Policie ČR Městská nemocnice v Ostravě doplnila doklady týkající se spotřeby materiálu v letech 2010-2011 (č. l. 16260-16314/sv. 54). K této zprávě pak byl vyžádán i přehled maximálních úhrad, které Všeobecná zdravotní pojišťovna poskytovala za tyto úkony Městské nemocnici Ostrava (č. l. 16315-16345). Porovnání spotřeby a úhrad pak provedl policejní orgán na č. l. 16346-16355/sv. 54, přičemž z tohoto porovnání vyplývá, že množství uváděných zdravotnických prostředků nekoresponduje se spotřebovaným množstvím v r. 2011, v některých případech je skutečná a budoucí spotřeba značně rozdílná. Např. u kardiostimulátorů, stentů metalických koronárních, koronárních diletačních balonkových katetrů vysokotlakých, diagnostických koronárních katetrů, cévních

pouzder. Největší rozdíl je pak u diagnostických vodičů. Nicméně lze dodat, že ani z tohoto porovnání nevyplynulo, jakým konkrétním způsobem měla být spol. Martek Medical zvýhodněna, tedy že by v daném případě její konkrétní nabídka u položek, které nebyly reálně spotřebovány, byla výrazně nízká, a naopak u položek, které spotřebovávány reálně byly, byla nabídka vyšší.

569. Dále je pak založen audit Městské nemocnice Ostrava z r. 2015 (č. l. 17391-17489/sv. 57), který konstatoval, že po zřízení obchodního odboru v r. 2011 došlo v městské nemocnici k odtržení výběrových řízení od odborných zdravotnických oddělení. Podklady k výběrovým řízením vyhotovovala vedoucí oddělení zásobování, p. K., včetně specifikace poptávaného zboží. S odborným personálem pak byla konzultována již vyhotovená specifikace zboží. Množství zboží a odhad hodnot stanovila vedoucí zásobování bez jakékoli konzultace s odborným zdravotnickým personálem, který daný materiál užívá. Audit dále zmínil zvýhodňování spol. Martek Medical při dodávkách dezinfekčních prostředků, které byly od Martek Medical odebírány za vyšší ceny, než které byly vysoutěženy od jiné společnosti (č. l. 17410/sv. 57). Samotnou stíhanou zakázku pak auditní zpráva nerozebírala, neboť byla předmětem trestního řízení. Ve vztahu k této zakázce však konstatovala pochybení v souvislosti se zřízením konsignačního skladu, kdy na konsignační sklad spol. Martek Medical, provozovaný na serveru spol. Martek Medical, byly postupně převedeni všichni dodavatelé s konsignačními sklady působící v Městské nemocnici Ostrava a Martek Medical tak mohl mít přístup k množství a cenám dodávaných produktů jiných dodavatelů (č. l. 17417-17418/sv. 57). V této souvislosti je možno připomenout zájem spol. AGEL o Městskou nemocnici Ostrava a jednání mezi Simonou P. a Romanem G., které podle telefonních odposlechů Martin D. zprostředkovával, a je tedy otázkou, zda zvolené softwarové řešení nebylo předstupněm akvizice Městské nemocnice Ostrava či získání přehledu o jejím hospodaření.

570. Vyjádření jednotlivých uchazečů o veřejnou zakázku, kteří nepodali nabídku, jsou pak založena na č. l. 17515-17547/sv. 58, kdy jednotliví uchazeči sdělili převážně, že nebyli schopni splnit zadávací kritéria dodavatele s tím, že nemají poptávanou šíři portfolia výrobků.

571. Obž. Tomáš D. pak založil rovněž zpracované srovnání cen z výběrového řízení s cenami předchozími u Městské nemocnice Ostrava (č. l. 19964-19965/sv. 65 a 20457-20458/sv. 67) společně se srovnáním nejnižší a nejvyšší hlášené ceny těchto materiálů ve fakultních nemocnicích za r. 2013, z nichž vyplývá, že vysoutěžené ceny byly zpravidla nižší, než ceny v předchozím období, a v rozpětí pod úrovní nejvyšší hlášené ceny. Na č. l. 21666-21728/sv. 70 je pak přehled měsíčních plateb z období let 2012-2013, které byly v souvislosti se stíhanou zakázkou zasílány spol. Martek Medical, na č. l. 21974/sv. 71 je pak přehled zpětných bonusů získaných Městskou nemocnicí Ostrava od spol. Martek Medical. Lze pak připomenout rovněž znalecký posudek, který již byl citován, znalce Hromjáka (č. l. 19091-19106/sv. 63), který srovnával zadávací dokumentaci se zadávací dokumentací dříve použitou v IKEM Praha, kdy inspiraci touto zakázkou potvrdili také vyslechnutí svědci. Dostupnost údajů o počtech intervenčních výkonů pak dokládají obžalovanými předložené sjezdové noviny kardiologické společnosti (č. l. 19851-19852/sv. 65) a přehled vybraných kardiologických intervencí (č. l. 19853-19893/sv. 65).

572. Přestože státní zástupce ve své závěrečné řeči (pasáž č. l. 25360-25361/sv. 87) hodnotí v neprospěch obžalovaných rozdíly mezi skutečnou spotřebou a poptávanou spotřebou a dospívá k závěrům o nepříznivé ceně dodávaného materiálu pro Městskou nemocnici Ostrava, soud konstatuje, že tyto propočty jsou sice správné, nicméně podle názoru soudu z nich nelze dovozovat ničeho v neprospěch obžalovaných, avšak ani v jejich prospěch. Existuje totiž příliš velké množství proměnných, které nebyly v řízení zkoumány a objasněny, a ani to nebylo účelem řízení, které by správnost těchto výpočtů mohly ovlivnit. Jde především o vývoj náležitého odborného postupu v soutěžených zdravotnických oblastech, kdy mohlo dojít k posouvání mezi jednotlivými kategoriemi dodávaného materiálu, případně vzniku kategorií nových. Dále na předpokládané struktuře pacientů, kdy v této oblasti lze i laicky konstatovat, že např. bude-li delší zima se smogovým obdobím, pak pacientů výrazně přibude. Rovněž tak pokud jde o změnu ceny, je nutné zohledňovat zpětné bonusy, které nemocnici byly poskytnuty, a které reálnou cenu dodávaného

materiálu snížily. Na druhou stranu však tyto skutečnosti nehovoří ani ve prospěch obžalovaných Romana G. a Tomáše D., neboť je nutno připomenout si jejich obhajobu, že měli za úkol zvýšit obrat skupiny AGEL směrem mimo skupinu, což tato zakázka zcela jednoznačně zaručila. Soud tak proto z takto citovaných listinných materiálů nevyvozuje žádné závěry v neprospěch obžalovaných, nicméně ani nic, co by potvrzovalo obhajobu obžalovaných, a znovu připomíná, že vina v tomto bodě vychází především ze skutečnosti, že kontrolní činnost neměl kdo provádět, tuto neprováděl ani Břetislav P., ani ji adekvátním způsobem nevykazovala spol. D. & partneři. Z elektronické komunikace přitom vyplývá, že nejméně první a poslední smlouva byly antidatovány (viz e-maily z adresy xxx ze dne 13. 4. 2012 a 17. 4. 2012, s „návrhy", smlouvy o kontrolní činnosti a smlouvy o spolupráci mezi Martek Medical a Business Advisor (č. l. 4919-4921, 4926-4932/sv. 31 spisu 77 T 1/2019), které prokazují antidatování první smlouvy, a odposlech mezi Martinem D. a Břetislavem P. ze dne 14. 3. 2013 v 09:03:34 hod. (č. l. 5279-5280/sv. 18), který prokazuje antidataci poslední smlouvy, jakož i SMS nalezená v mobilu Břetislava P. ze dne 20. 11. 2013 v 15:08:59 hod. od svědkyně W. (č. l. 12397/sv. 41), který dále prokazuje antidataci osvědčení, které mají být dodány, ačkoliv spolupráce již několik měsíců neprobíhala.

573. Rovněž pak lze poukázat na rozdělení plateb tak, že nejprve byla vyplacena na konci května 2012 částka 1 000 000 Kč a na SMS komunikaci mezi Romanem T. ze spol. Seller Moravia a Martinem D., ve které se naznačuje, že jednička je jednička, tedy zřejmě onen jeden milion Kč, který měl od spol. Martek Medical Martin D. prostřednictvím spol. Business Advisor již k dispozici.

Listiny k veřejné zakázce rekonstrukce 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie – část A, hemodialyzační stanice a centrální sterilizace

574. Listiny k této problematice jsou založeny v přílohách č. 11 až 25 spisového materiálu sp. zn. 77 T 1/2016, přičemž samotná zadávací dokumentace je obsažena v příloze č. 11. Z listinných materiálů zde založených pak vyplývá, že mandátní smlouva se spol. Seller Moravia s.r.o. byla Městskou nemocnicí Ostrava uzavřena dne 1. 12. 2011 (č. l. 6-13), přičemž oznámení o zakázce bylo zveřejněno dne 2. 1. 2012 s předpokládanou hodnotou 53 milionů Kč. Kvalifikační dokumentaci si odebraly společnosti G&G Building s.r.o., Stamont – pozemní stavitelství s.r.o., Skanska a.s., OHL ŽS a.s., Průmstav a.s., O.K.D.C.Mont s.r.o., Beskydská stavební a.s., Metrostav a.s., Zlínstav a.s., Berger Bohemia a.s., Firesta-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., Stavos Stavba a.s., Hochtief CZ a.s., Alpinebau CZ s.r.o., VOKD a.s., Vostav Morava a.s., VW Wachal a.s., DAV a.s. a VS Invest a.s., a to v době od 2. 1. 2012 do 10. 1. 2012.Samotný Vostav Morava dokumentaci vyzvedl dne 5. 1. 2012 (č. l. 174-179). Dne 25. 1. 2012 pak probíhalo otevírání obálek s kvalifikační dokumentací, kdy žádosti o účast podali VOKD a.s., DAV a.s., Beskydská stavební a.s., Stamont – pozemní stavitelsltví s.r.o., Hochtief CZ a.s., Firesta – Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., Stavos Stavba, Vostav Morava, Skanska a.s., tedy celkem 9 zájemců. Z těchto zájemců všichni splnili kvalifikační předpoklady a nikdo vyřazen nebyl (č. l. 203-211, 217, 218). Následně pak 30. 1. 2012 proběhlo losování, které mělo počet uchazečů omezit, za účasti notáře (viz č. l. 224-226, a notářský zápis na č. l. 239-241). Losování před přítomnými zástupci uchazečů provedli Roman T. a Miroslav P., oba ze spol. Seller Moravia, kteří byli na losování nominováni jako zástupci zadavatele, tedy Městské nemocnice Ostrava. Losováním byl počet uchazečů omezen na 5, Vostav Morava a.s., DAV a.s., Firesta – Fišer, rekonstrukce, stavby, Hochtief CZ a Stavos Stavba. Ostatní uchazeči pak byli ze soutěže vyloučeni (č. l. 242-249). Vylosovaní uchazeči naopak byli vyzváni k podání nabídky, přičemž dne 21. 2. 2012 byly nabídky otevřeny a konstatovány nabídkové ceny (viz č. l. 302-308), přičemž nejnižší nabídkou byla nabídka spol. Vostav Morava na částku 45 057 811 Kč bez DPH. Vyhodnocení nabídek pak proběhlo 24. 2. 2012, kdy žádná nabídka nebyla vyřazena (č. l. 322-323). Podle celkového hodnocení nabídek (č. l. 329-330) pak byla jako první hodnocena spol. Vostav Morava s cenou 45 057 811 Kč, následována spol. DAV a.s. s částkou 45 991 013,40 Kč, třetí v pořadí byla spol. Stavos Stavba a.s. s částkou 47 969 585 Kč, čtvrtou v pořadí spol. Hochtief CZ a.s. s částkou 51 609 756 Kč a nakonec spol. Firesta – Fišer, rekonstrukce, stavby a.s. s částkou 52 068 354,10 Kč (č. l. 330-331) Tato dokumentace tedy sama o sobě nesvědčí o žádné manipulaci

ve prospěch spol. Vostav, i když míchání obálek a losování dvěma spolupracovníky ze spol. Seller Moravia může vzbuzovat jistou pochybnost. Nicméně losování proběhlo za účasti notáře a také zástupců části uchazečů, kteří proti způsobu losování žádné námitky nevznesli. Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky datované dnem 24. 2. 2012 podepsané MUDr. Tomášem N. je pak založeno na č. l. 335-336. Dne 12. 4. pak bylo oznámeno uzavření smlouvy s vítězným uchazečem, tedy spol. Vostav Morava, ke kterému došlo dne 30. 3. 2012 (č. l. 339). Žádosti jednotlivých uchazečů o účast jsou pak založeny v přílohách 12-20 a nabídky pěti vylosovaných uchazečů v přílohách 21-25. Rovněž z těchto listin nevyplývá žádná manipulace s průběhem řízení. Zde je pak namístě podotknout, že v době, kdy probíhala tato veřejná zakázka, nebyly např. na rozdíl od Martek Medical ještě povoleny odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a nejsou tedy k dispozici ani nepřímé konsekvence, které by poskytly jiný náhled na průběh veřejné zakázky. Soud tak znovu opakuje, že vzhledem k úspěšnosti spol. Vostav Morava, byť bylo prokázáno, že plnění mezi spol. Business Advisor a spol. Vostav Morava neproběhlo, mohlo souviset se kteroukoli jinou veřejnou zakázkou, kterou Vostav Morava prováděl (č. l. 14148-14161/sv. 47), kdy je nutno zdůraznit, že první fakturace, která je spol. Vostav Morava kladena za vinu, je z listopadu 2011, tedy ještě před uzavřením mandátní smlouvy mezi městskou nemocnicí a spol. Seller Moravia. Tato faktura ze dne 21. 11. 2011 byla uhrazena 8. 12. 2011, tedy ještě před zveřejněním zakázky, ke kterému došlo 2. 1. 2012. Lze pak připomenout, že v žádném z jiných případů nebylo zjištěno plnění mezi klientem Business Advisor a Business Advisor dříve, než došlo k vypsání veřejné zakázky, přičemž navíc zcela obvyklým schématem bylo placení až poté, kdy klient Business Advisor dostal plnění od zadavatele. Lze pak poukázat rovněž na „cenovou hladinu za služby Business Advisor“, která se obvykle pohybovala mezi 4 až 5 %, čemuž část 960 000 Kč úhrnně zaplacená spol. Vostav Morava neodpovídá, a lze tedy dovozovat, že tato platba souvisela s dřívějšími zakázkami, v nichž Vostav Morava zvítězil, jejich hodnota byla nižší.

Listiny k bodu 3b rozsudku – veřejná zakázka Městské nemocnice Ostrava na rekonstrukci plicního oddělení

575. Listinné materiály k této zakázce se nacházejí v příloze č. 26, která obsahuje zadávací dokumentaci, přílohy 27 až 31 pak obsahují nabídky jednotlivých společností, které se o zakázku ucházely. Zakázka byla vypsána dne 23. 3. 2012 (č. l. 7-15), původní termín pro podání nabídek pak byl posunut z 14. 5. 2012 na 29. 5. 2012 (č. l. 19), a to ke dni 6. 4. 2012 (č. l. 20-31). Zadávací dokumentaci si pak vyzvedly společnosti MŽT Stavitelství a.s., DAV a.s., CZASCH spol. s r.o., Beskydská stavební a.s., Vostav Morava a.s., Bytostav Poruba a.s., JTA Holding spol. s r.o. a Pozemstav Prostějov, a to v době od 28. 3. 2012 do 23. 4. 2012. Samotná spol. Vostav Morava vyzvedla zadávací dokumentaci dne 4. 4. 2012. Dne 30. 5. 2012 se pak sešla komise ve složení Radovan C., Aleš R. a Jiří P., která hodnotila všechny nabídky (č. l. 257-263). Nabídku přitom podaly společnosti Vostav Morava, Sdružení akce plicní oddělení MŽT Stavitelství a.s. a Matoušek CZ a.s., Bytostav Poruba a.s., DAV a.s., JTA Holding spol. s r.o., když všichni z těchto uchazečů doručili nabídky 29. 5. 2012 (č. l. 264-265). Při jednání této komise nebyla žádná z nabídek vyřazena, přičemž nabídková cena Vostav Morava a.s. byla 16 099 102 Kč, Sdružení akce plicní oddělení MŽT Stavitelství a.s. a Matoušek CZ byla 15 988 391,32 Kč, nabídka Bytostavu Poruba byla 15 388 712 Kč, nabídka DAV a.s. 17 089 963,77 Kč a nabídka JTA Holding spol. s r.o. 19 492 629 Kč. Následně dne 8. 6. 2012 došlo k posouzení kvalifikace uchazečů, přičemž při posouzení kvalifikace byla vyřazena spol. DAV a.s., neboť v posledních třech letech neměla potřebný počet zaměstnanců min. 70 osob (č. l. 277-279). Dále probíhalo posouzení nabídek a při tom žádnou z dalších nabídek nevyřadila (č. l. 280-282). Dále došlo k hodnocení nabídek, přičemž samotná hodnotící kritéria jsou vyhodnocena na č. l. 285, 286. Zde je možno poznamenat, že lhůtu k nástupu odstranění vad nestanovil ve lhůtě 1 hodiny nejen Vostav Morava, ale i Bytostav Poruba, který se o zakázku ucházel s nejnižší cenou. Pokud jde o další hodnotící kritérium, zdůrazňované obhajobou, tedy smluvní pokuta za prodlení s nástupem na odstranění reklamačních vad, tato byla spol. Vostav Morava nabízena ve výši 32 198 Kč a Bytostavem Poruba, který nabídl nejnižší cenu,

v částce 30 777 Kč, tedy s rozdílem necelých 1 500 Kč, vždy tedy v maximální možné výši dle zadávací dokumentace (1/500 ceny). Nicméně Bytostav Poruba, který se umístil na druhém místě, nabídl o čtvrtinu delší dodací lhůtu a u tohoto kritéria tedy získal o čtvrtinu nižší hodnocení. Je pak nutno zdůraznit, že Sdružení akce plicní oddělení MŽT Stavitelství a.s. a Matoušek CZ a.s. a JTA Holding spol. s r.o. stanovili nepřiměřené smluvní pokuty dle hodnotících kritérií, a proto byly smluvní pokuty u sdružení i smluvní pokuta za prodlení s dodací lhůtou hodnocena nulovou bodovou hodnotou. Ze závěrečného hodnocení (č. l. 291) je pak zřejmé, že zvítězit Vostav Morava před Bytostavem Poruba o 0,41 %, přičemž za situace, kdyby Bytostav Poruba nabídl kratší dodací lhůtu, zcela jednoznačně by se svou nabídkou zvítězil. Nelze tedy přímo konstatovat, že by zakázková kritéria byla šitá na míru právě Vostavu Morava. I Bytostav Poruba, který neuspěl, stanovil nástup k odstranění vad na 1 hodinu a rovněž smluvní pokuta s nástupem na odstranění reklamovaných vad byla Bytostavem Poruba stanovena v nejvyšší možné výši s ohledem na nabídnutou cenu (16 099 102/32 198=500, což se rovná 15 388 712:30 777). Lze konstatovat, že i pokud v pořadí druhá nejnižší cena Sdružení akce plicní oddělení MŽT Stavitelství a.s. a Matoušek CZ a.s. ve výši 15 988 391 Kč stanovila nejvyšší připuštěnou smluvní pokutu a lhůtu k nástupu na odstranění reklamovaných vad 1 hodinu, pak by stejně proti Vostavu Morava neuspěla, neboť dodací lhůta činila 110 dnů oproti 62 dnům Vostavu Morava. Stejně tak nulově hodnocená smluvní pokuta za prodlení s nástupem na odstranění reklamovaných vad JTA Holdingu by neměla na vítězství Vostavu Morava žádný vliv, kdy JTA Holding sice nabídl dodací lhůtu 63 dnů, ale zato výrazně vyšší cenu ve výši 19 492 629 Kč, a výsledek by v tomto případě neovlivnila nejen nulově bodovaná smluvní pokuta, ale ani hodinová lhůta k nástupu na odstranění reklamovaných vad. Byť obhajoba zdůrazňovala tyto chyby dalších uchazečů, tak tyto chyby neměly na finální posouzení nabídek a zejména jejich pořadí žádný vliv, kdy soud zdůrazňuje, že nejlevnější Bytostav Poruba zvolil naprosto stejné parametry lhůty k nástupu na odstranění vad i smluvních pokut v maximální možné míře vzhledem k ceně, nicméně jeho vítězství pohřbila o čtvrtinu delší dodací lhůta, která přitom byla pro nemocnici podstatná, neboť k rekonstrukci docházelo za provozu. Zadavatel se vypořádal rovněž s námitkami uchazeče MŽT Stavitelství a.s. ohledně krátké lhůty k nástupu na odstranění vad, když v nevyhovění námitkám (č. l. 319-322) sdělil, že lhůta k nástupu na odstranění reklamovaných vad neznamená odstranění zjištěné vady v záruční době, ale nástup na odstranění této vady, v této lhůtě se tedy zástupce společnosti musel dostavit na místo reklamace a začít posuzovat reklamovanou vadu, a vyhodnotil, že Vostav Morava je vzdálen cca 7 km a má dojezdový čas cca 7 minut, spol. Bytostav Poruba je vzdálena cca 8,8 km s dojezdovým časem 9 minut, kdy lze zdůraznit, že spol. MŽT Stavitelství sídlí v Ostravě-Mariánských Horách, tedy ne dále, než 4 km od nemocnice, a stejným způsobem mohla lhůtu navrhnout také. Nicméně ani tato skutečnost by s ohledem na velmi dlouhou dodací lhůtu k vítězství této společnosti nepřispěla. Rozhodnutí o výběru uchazeče je pak zařazeno na č. l. 302 a je datováno dnem 8. 6. 2012. Podle názoru soudu tedy ani z této dokumentace nelze vyčíst žádná kritéria, která by vyhovovala spol. Vostav Morava. Naopak je zřejmé, zejména z nabídky druhého uchazeče Bytostav Poruba, že „umění čtení zadávací dokumentace a podávání úspěšných nabídek“ nebyla vlastní pouze Vostavu Morava, ale i Bytostavu Poruba, který nabídl v podstatě naprosto stejná kritéria jako Vostav Morava, pouze s rozdílem dodací lhůty, která nezávisí na schopnosti čtení nabídky, ale spíše na reálných možnostech ovlivněných provozem dodavatele. Pak rovněž druhá nejlevnější nabídka, i pokud by využila stejná kritéria jako Vostav, by nezvítězila, neboť i zde byla výrazně vyšší, téměř dvojnásobná dodací lhůta oproti Vostavu. Podle názoru soudu tedy v této zadávací dokumentaci nelze žádné zvýhodnění pro Vostav Morava nalézt a je přitom zřejmé, že jisté přeceňování vlastních sil nebylo vlastní jen Vostavu Morava, ale i Bytostavu Poruba. Nicméně takto „přecenit“ vlastní síly mohl každý z uchazečů. Jednotlivé nabídky jsou pak řazeny v dalších přílohách, tedy v příloze č. 27 – nabídka spol. Vostav Morava a.s., v příloze č. 28 – nabídka MŽT Stavitelství a.s., v příloze č. 29 – nabídka Bytostavu Poruba a.s. a v příloze č. 30 – nabídka spol. DAV a.s., v příloze č. 31 pak nabídka spol. JAT Holding s.r.o. Stejně jako u předchozí zakázky lze přitom připomenout, že platba ve prospěch spol. Business Advisor proběhla v prosinci 2011 a v dubnu 2012 a druhá platba tedy

byla spol. Vostav Morava spol. Business Advisor zaplacena sice po vypsání výběrového řízení, nicméně před posouzením nabídek a vyhlášením vítěze. Pokud soud hodnotí výsledky, a zejména nabídku druhého Bytostavu Poruba, bylo by možno vítězství spol. Vostav Morava v této soutěži zařídit pouze tak, že by byla ovlivněna nabídka spol. Bytostav Poruba v tom směru, aby nabídla výrazně delší dodací lhůtu než Vostav Morava, což však žádným způsobem nebylo prokázáno.

Listiny ke vztahu spol. Business Advisor a.s. a spol. PROPAG-STORM a.s.

576. Právní vztah mezi spol. Business Advisor a spol. PROPAG-STORM je dán především materiály nalezenými při domovní prohlídce nemovitosti užívané Hanou K. a Lenkou O., které řídily chod spol. PROPAG-STORM (č. l. 6911-7061/sv. 23). V rámci této domovní prohlídky byly nalezeny originály smluv mezi spol. PROPAG-STORM a.s. a spol. Business Advisor a.s., přičemž první smlouva byla uzavřena dne 19. 5. 2009 (č. l. 6971-6978/sv. 23) a upravovala zajištění reklamních služeb spol. PROPAG-STORM jako poskytovatelem a spol. Business Advisor a.s. jako objednatelem reklamy s tím, že smluvní odměna měla činit 3,5 milionu Kč a příslušnou sazbu DPH a měla být rozdělena do sedmi měsíčních plateb po 500 000 Kč plus 19 % DPH na základě faktur vystavených k 5. dni v měsíci počínaje 5. 6. 2009 a konče 5. 12. 2009. Faktury a doklady týkající se úhrady těchto faktur jsou pak založeny v příloze 34/I/1, faktury na č. l. 235, 227, 209, 198, 185, 171 a 152. Osvědčení o datech zaplacení jsou pak v knize bankovních výpisů v téže příloze na č. l. 1 a 2.

577. Dodatek č. 1 k této první smlouvě (č. l. 6979-6980/sv. 23) pak zvýšil smluvní odměnu na 4 miliony Kč plus DPH s tím, že přidal ještě jedno měsíční plnění navíc, kdy faktura měla být vystavena dne 5. 1. 2010. Tento dodatek pak byl uzavřen dne 30. 11. 2009. Vystavená faktura je založena v příloze 34/I/2 na č. l. 275 a úhrada je zaznamenána na č. l. 312 této přílohy.

578. Třetí smlouva o zajištění reklamních služeb mezi těmito subjekty byla uzavřena dne 14. 2. 2010 (č. l. 6987-6993/sv. 23), zněla na částku 3 200 000 Kč rozčleněnou na čtyři měsíční platby po 800 000 Kč s daty vystavení faktur od 5. 3. do 5. 6. 2010 (faktury jsou obsaženy v příloze 34/I/2 na č. l. 263, 254, 245 a 231, data úhrad jednotlivých faktur jsou pak vykázána na č. l. 310 a 309, 308 a 306 – dvě platby).

579. Čtvrtá smlouva je pak uzavírána dne 16. 6. 2010 (č. l. 6994-7001/sv. 23) na částku 5 000 000 Kč s rozdělením na pět plateb po 1 milionu Kč počínaje 5. 8. a konče 5. 12. 2010. Zde lze přitom konstatovat mírné antidatování smlouvy, a to na základě e-mailové komunikace založené na č. l. 1958-1966/sv. 8 spisu 54 T 7/2017, kdy Zuzana T. zasílá Haně K. návrh smlouvy upravené Martinem D. teprve dne 24. 6. 2010, přičemž původní návrh smlouvy zněl na částku 4 800 000 Kč v 6 splátkách po 800 000 Kč počínaje dnem 5. 7. 2010 a konče dnem 5. 12. 2010, jak byla smlouva dne 16. 6. 2010 Hanou K. navržena, přičemž smlouva byla navýšena na 5 milionů Kč rozdělena však do 5 plateb po 1 000 000 Kč počínaje 5. 8. 2010 a konče 5. 12. 2010. Fakturace k této smlouvě je pak založena v příloze 34/I/2 na č. l. 216, 206, 201, 185 a 177 a data plateb jsou zaevidována v téže příloze na č. l. 304, 302, 299, 297 a v příloze 34/I/3 na č. l. 282, když poslední platba za fakturu vystavenou dne 5. 12. 2010 byla uhrazena ve třech splátkách 5. 1. 2011 – 900 000 Kč, 25. 2. 2011 – 150 000 Kč a 29. 3. 2011 – 150 000 Kč *(Pozn. soudu: Byť všechny faktury vystavené spol. Business Advisor v r. 2010 byly nakonec zaplaceny je z dat úhrad uvedených buď v knihách bankovních výpisů nebo ve výpisech z účtu zřejmé, že zejména zpočátku r. 2010 nebyly vždy prostředky k úhradě faktur spol. PROPAG-STORM k dispozici a tyto faktury byly dopláceny se zpožděním tak, jak přicházely prostředky od klientů spol. Business Advisor. Zde je pak soud toho názoru, že obezřetný podnikatel mínící své podnikání vážně by výdaje na reklamu, která je zbytným nákladem, plánoval opatrněji. Nicméně způsob, jakým tyto prostředky vynakládala spol. Business Advisor, svědčí právě pro závěr, že Business Advisor, resp. Martin D. předpokládal určité výnosy i termíny plateb, které se odvíjely od ukončení zakázek a plateb dodavatelů, přičemž tyto peníze musely být co nejrychleji „vyprány" tak, aby daňová zátěž spol. Business Advisor byla co nejnižší. A přesto, že Business Advisor měla problémy se splatností, přesto v následujícím období částky vydávané za reklamu ještě navýšila.)*

580. Ve smlouvě z 23. 3. 2011 (č. l. 7020-7026/sv. 23) je odměna bez DPH specifikována na částku 3 600 000 Kč ve třech měsíčních platbách po 1,2 milionu Kč, přičemž faktury měly být vystaveny vždy opět k 5. dni v měsíci, tedy 5. 4. 2011, 5. 5. 2011 a 5. 6. 2011. Faktury k této smlouvě pak jsou založeny v příloze 34/I/3 na č. l. 191, 179 a 163, přičemž data úhrady jsou uvedena v knize bankovních výpisů v téže příloze na č. l. 283. Následující smlouva byla uzavřena dne 27. 6. 2011 (č. l. 7002-7005/sv. 23) a zní na částku 7 200 000 Kč v 6 splátkách po 1,2 milionu Kč opětovně na základě faktur vystavených k 5. dni v měsíci počínaje 5. 7. 2011 a konče 5. 12. 2011. 29. 8. 2011 pak byla tato smlouva doplněna přílohou č. 1 (č. l. 7018-7019/sv. 23) a dále měněna dvěma dodatky, kde byly měněny reklamní akce ze dnů 31. 10. 2011 a 20. 12. 2011 (č. l. 7006-7017/sv. 23). Faktury k této smlouvě jsou založeny v příloze 34/I/3 na č. l. 147, 135, 119, 108, 79 a 66, přičemž data jejich úhrad jsou patrna z knihy bankovních výpisů založené v téže příloze na č. l. 283-285.

581. Smlouva na r. 2012 pak byla uzavřena dne 19. 12. 2011 (č. l. 7033-7036/sv. 23) a zněla na částku 10 800 000 Kč, tedy 9 plateb po 1,2 milionu Kč na základě faktur vystavených počínaje 5. 4. 2012 a konče 5. 12 2012. K této smlouvě pak byly doplněny dvě přílohy, jedna z 31. 12. 2011 (č. l. 7037-7038/sv. 23) a příloha č. 2 z 30. 6. 2012, která je ve dvou stejnopisech založena na č. l. 7039-7042/sv. 23 *(pozn. soudu: Ze založení obou stejnopisů originálů pak lze dovodit, že skutečný obsah těchto smluv nebyl pro Business Advisor vůbec podstatný a pouze skrýval skutečný právní důvod smlouvy.)*. Faktury k této smlouvě se pak nacházejí v příloze 34/I/4 na č. l. 198, 185, 167, 149, 131, 125, 85, 57 a 24, přičemž data úhrad jednotlivých faktur jsou patrna z knihy bankovních výpisů založené v téze příloze na č. l. 937-939). V r. 2012 pak ještě došlo k uzavření jedné smlouvy, a to k datu 1. 11. 2012 (č. l. 7027-7032/sv. 23), která zněla na jedno měsíční plnění za částku 1 000 000 Kč na základě faktury vystavené k 30. 11. 2012. Tato faktura je pak založena v příloze 34/I/4 na č. l. 30 a její úhrada je doložena knihou bankovních výpisů na č. l. 939 téže přílohy.

582. Poslední smlouva na r. 2013 pak byla uzavřena dne 31. 12. 2012 (č. l. 7043-7046/sv. 23), byly k ní uzavřeny tři přílohy ze dnů 31. 12. 2012, 30. 6. 2013 (založeny na č. l. 7052-7058/sv. 23) a dne 26. 8. 2013, kdy tímto dodatkem došlo k navýšení částky na 11 000 000 Kč, kdy v měsíci září 2013 mělo být dodáno ještě jedno plnění v hodnotě 1 000 000 Kč a naopak dodatkem ze dne 24. 10. 2013 bylo plnění sníženo na 9 000 000 Kč, když byla vypuštěna plnění za listopad a prosinec 2013 (č. l. 7047-7051/sv. 23). Pokud jde o faktury k této smlouvě, tyto jsou založeny v příloze 34/I/5 na č. l. 330, 308, 296, 278 a 243, kdy poslední založená faktura je z 5. 7. 2013. Podle výpisu z účtu založeného v příloze 34/I/5 pak byly zaplaceny pouze faktury za březen, duben a květen (č. l. 194, 197 a 187), přičemž faktury za červen a červenec zůstaly nezaplaceny (č. l. 227 citované přílohy). Nicméně z výpisu z účtu spol. Business Advisor pak vyplývá, že faktury byly vystaveny spol. PROPAG-STORM i za následující měsíc, přičemž k 4. 9. 2013 byly doplaceny faktury za květen, červen a červenec (č. l. 8104/sv. 27 a 8106/27) a dne 18. 9. 2013 byly zaplaceny v celé výši faktury za srpen a obě faktury za září 2013 (č. l. 8106/sv. 27).

583. Z listinných materiálů nalezených při domovní prohlídce obydlí Hany K. a Lenky O., a stejně tak z prohlídky prostor spol. PROPAG-STORM (č. l. 7062-7089/sv. 23) je pak nutno poukázat ještě na skutečnost, že v těchto prostorách byla nalezena razítka tzv. středových firem (č. l. 6924/sv. 23 – fotografie č. l. 6941/23) a je tedy zřejmé, že Hana K. a Lenka O. měly k dispozici razítka tzv. středových společností, což mělo usnadňovat vytváření účetních dokladů, neboť jednatelé těchto společností převážně nebyli schopni účetní doklad vystavit. Takto byla při těchto prohlídkách nalezena razítka spol. JARABISTA, Kalandra, MAX Developement & Marketing, Dachigam, Prancer, Save Invest, Sirius Invest (č. l. 6924/sv. 23) a razítka týchž společností byla nalezena rovněž při prohlídce prostor užívaných spol. PROPAG-STORM (č. l. 7078/sv. 23, stopa 6), což jednoznačně svědčí o tom, že tyto společnosti žádnou činnost nevykonávaly a byly pouze účetními prostředníky mezi PROPAG- STORMem a společnostmi Vlastislava P., přičemž vystavování jejich účetních dokladů bylo ovládáno svědkyněmi O. a K.

584. Pokud jde o vztahy uvnitř řetězce mezi společnostmi tzv. středovými a spol. PROPAG-STORM, pak tyto smlouvy jsou založeny na CD disku založeném na č. l. 5078-5080/sv. 21 spisu

54 T 7/2017, svazky 27 až 31 spisu 77 T 1/2016 pak obsahují výpisy z účtu spol. PROPAG-STORM a firem z řetězce, nicméně tyto důkazy byly zpracovány formou znaleckého posudku, který se zabýval finančními toky a výběry hotovosti v řetězci, posudky znalce RNDr. Klímy č. 31/15 a 73/15, které již soud dříve citoval, a není tedy nutno tyto údaje jednotlivě citovat.

585. Důkazní materiály týkající se charakteru obchodů mezi společnostmi Vlastislava P., tzv. středovými společnostmi a spol. PROPAG-STORM byly získány rovněž při domovní prohlídce u Ing. Milana V., který byl jedním z organizátorů chodů středových společností. V průběhu domovní prohlídky konané dne 17. 4. 2014 na adrese xxx (č. l. 3028/sv. 13 až 3697/sv. 15 spisu 54 T 7/2017) byla nalezena celá řada písemností, datových nosičů, ale i razítek středových společností, z nichž zjednodušeně řečeno vyplývá, že koncový produkt prodávaný spol. PROPAG-STORM klientům byl v řetězci středových firem účelově přeprodáván, aniž tyto středové společnosti vykázaly jakoukoli činnost ve vztahu k předmětu plnění, kdy došlo k několikanásobnému navýšení kupní ceny tak, jak to ostatně konstatovaly zpracované znalecké posudky, kdy v podrobnostech lze odkázat na vyhodnocení obsahu výpočetní techniky a datových nosičů zajištěných při domovní prohlídce dne 17. 4. 2014 u Ing. Milana V., které je založeno na č. l. 3116-3123/sv. 14 spisu 54 T 7/2017.

586. Rovněž pak je nutno poukázat na materiál zajištěný při domovní prohlídce u Ing. Martiny H. (č. l. 3710-3724 sv. 14 spisu 54 T 7/2017), kdy na č. l. 3723-3724/sv. 14 spisu 54 T 7/2017 je zobrazeno schéma navýšení ceny na modelovém příkladu s počáteční cenou 500 000 Kč fakturovanou společností „E“, tedy E-MOTION Vlastislava P., která fakturovala částku 500 000 Kč plus DPH, tato cena je navyšována pro spol. „R 44“, tedy Route 44 o 10 %, tedy na 550 000 Kč plus DPH, dále na spol. „VX“, kde se částka navyšuje na 88 % a účtuje se spol. DMAX za částku 4 400 000 Kč a DMAX pak prodává tuto službu spol. PROPAG-STORM, která ji prodává klientovi za 5 000 000 Kč. Tento náčrtek pak zcela potvrzuje schéma „podnikání“, které popsaly svědkyně Lenka O. a Hana K.

587. Pokud obžalovaný Martin D. předkládal fotografickou dokumentaci o proběhlém reklamním plnění (příloha D), pak soud faktické provedení reklamy či sponzoringu nezpochybňoval, neboť faktické plnění obstarané za desetinovou cenu bylo součástí vytvořeného systému vracení peněz klientům, kteří by bez vratek nákupy reklamního plnění ani nerealizovali. *(pozn. soudu jako například PRAGOIMEX).*

588. Ve vztahu k trestné činnosti organizované prostřednictvím spol. PROPAG-STORM pak bylo soudy povoleno i sledování vnitřních prostor spol. DMAX s.r.o., Competitive Edge Advisors, rovněž některých osob zapojených do trestné činnosti. Příkazy soudů a protokoly o sledování jsou založeny ve svazcích 16-18 spisu 54 T 7/2017, přičemž tyto důkazy souvisí s aktuálně projednávanou věcí pouze okrajově, nicméně ve vztahu k obž. Ing. Martinu D. a jeho obhajobě je nutno citovat protokol o sledování ze dne 15. 8. 2017 (č. l. 4377-4384/sv. 18 spisu 54 T 7/2017) ze sledování prostor spol. Competitive Edge Advisors, konkrétně ze dnů 14. 4. 2016, 18. 5. 2016, 15. 6. 2016 a 22. 9. 2016, kdy tyto pasáže se týkají postupu Martina D. zejména v daňovém trestním řízení, když 14. 4. 2016 rozebírají advokát Mgr. Marek Š. a Vlastislav P. snahu obž. Martina D. přimět Lenku O. a Hanu K. způsobem, jakým si to Martin D. představuje, s tím, že O. s K. mají vypovídat s D., že u jednání byl nějaký starší chlap, přičemž Marek Š. se podivuje nad tím, že Martin D. měl platební karty, jezdil autem, veškeré ubytování bylo na něho a teď chce tvrdit, že s byznysem nic neměl. A pak se řeší záležitost, že nějaké peníze (Martina D.) jsou na spol. PROPAG-STORM, přičemž P. říká, že je nemůže vyplatit, protože dluží ještě „desítku“ pivovarským. Hovoří rovněž o tom, že N. je z toho pryč. Dále se řeší otázka toho, že půlka reklamy byla na Business Advisor a půlka na D. (pozn. soudu: D. & partneři), ale faktura šla jenom na Business Advisor. 18. 5. 2016 Vlastislav P. hovoří s Hanou K., která mu popisuje jejich problém s Martinem D., přičemž Hana K. říká, že jestli si myslí, že je bude D. zastrašovat a vyhrožovat, tak půjde na policii a všechno řekne. Vlastislav P. říká, že si pamatuje, že v r. 2011 designoval to jeho logo na základě jeho požadavků a Hana K. se ptá, zda i to D. P. říká, že to D. šlo jako první. Na to Hana K. říká, že D.

teď říká, že původně to bylo myšleno, že tam bude D., ale že to zrušili a ony si to špatně vysvětlily a celou dobu tam dávaly to druhé. Hana K. mu potvrzuje, že druhé logo nikde ve smlouvě nebylo, že to, že se budou propagovat dvě loga, byla jen ústní dohoda a Hana K. připouští, že nejsou schopni doložit, že měli k prezentaci obou log nějaké oprávnění a že spočítala, že by po nich Business Advisor mohl chtít vrátit 18 milionů. Rovněž 15. 6. 2016 řeší Lenka O. s Vlastislavem P. Business Advisor a postup Martina D. s tím, že O. říká, že oni vůbec neřeší bráchu (Radima D.), oni řeší to Business Advisor. O. říká, že hlavně on už dělá konstrukce také, že všechny utopí, a dále rozebírají postup Martina D. V průběhu dalšího rozhovoru rozebírají postup Martina D., Lenka O. vyslovuje znepokojení nad jeho obhajobou a postupem a nadává na něj a říká, že udělala, co chtěli, že se kvůli tomu dostane do problémů kvůli jeho blbosti. 22. 9. 2016 pak Lenka O. Vlastislavu P. říká, že napsali žádost na náhradu škody za podnikání, přičemž P. hovoří o znaleckém posudku, který by měl udělat ten člověk, který si myslí, že ty peníze jsou furt jeho (Martin D.), (viz č. l. 4380-4383/sv. 18 spisu 54 T 7/2017). Tyto nahrané hovory pak potvrzují výpovědi svědkyň Lenky O. a Hany K., které nátlak Martina D. ve svých výpovědích popsaly, popsaly také jeho snahu získat finanční prostředky z účtu spol. PROPAG-STORM formou zpracování posudku, který by vyčíslil náhradu škody z podnikání způsobenou policejním zásahem, který měli zpracovat znalci spol. D. & partneři. Pokud jde o zde zmíněnou propagaci loga spol. D. & partneři, na kterou neexistovala písemná smlouva, ale šlo jen o ústní dohodu mezi Martinem D. a Hanou K., nelze než poznamenat, že spol. D. & partneři si účtovala vůči spol. Business Advisor řadu hodin kontroly reklamního plnění poskytovaného spol. PROPAG-STORM a tuto údajnou vadu dodatečně namítanou Martinem D. by musela odhalit, a nejméně spol. Business Advisor na ni upozornit, a nelze tak než konstatovat, že i ve světle této úvahy je tato obhajoba vyloučena a rovněž potvrzuje pravdivost výpovědí svědkyň O. a K. Pokud obžalovaný Martin D. namítal nepoužitelnost tohoto důkazu v projednávané věci s ohledem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, je nutno konstatovat, že toto rozhodnutí zůstalo v praxi osamoceno, a bylo překonáno rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8 Tdo 647/2020, které použitelnost sledování osob v jiných trestních věcech aprobovalo.

DAŇOVÁ TRESTNÁ ČINNOST BUSINESS ADVISOR

589. Soud dále k důkazu provedl daňová přiznání k dani z příjmu právnických osob (dále jen „DPPO“) a k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) spol. Business Advisor, z nichž bylo zjištěno, že za r. 2009 (č. l. 9595-9603/sv. 32) spol. Business Advisor vykazovala obrat 7 270 869 Kč, přičemž po zohlednění nákladů, včetně daňově neuznatelných, činil základ daně 511 000 Kč a daň 201 200 Kč. V r. 2010 (č. l. 10256-10272/sv. 34) při obratu 10 500 410 Kč, po zohlednění daňově neuznatelných výdajů byla vykázána ztráta ve výši 859 030 Kč a daň byla tedy nulová. V r. 2010 pak v daňovém přiznání spol. Business Advisor uvedla, že má jednoho zaměstnance. V r. 2011 (č. l. 9604-9612/sv. 32) pak při obratu 14 637 992 Kč a vykázaném zisku 2 366 990 Kč, při zohlednění daňové ztráty z předchozího roku činil základ daně 1 631 000 Kč a daň činila 309 890 Kč. V r. 2012 (č. l. 9614-9626/sv. 32) při obratu 15 167 711 Kč činil zisk 642 860 Kč, při zohlednění daňově neuznatelných výdajů pak základ daně činil 913 000 Kč a daň 173 470 Kč. Jak v r. 2011, tak v r. 2012 společnost vykazovala jednoho zaměstnaného člověka.

590. Pokud jde o DPH, daňová přiznání byla v letech 2008, 2009 a 2010 kvartální, počínaje lednem 2011 až do konce r. 2013 pak byla daňová přiznání k DPH podávána měsíčně. Daňová přiznání jsou pak založena na č. l. 9281-10389/sv. 34. Z těchto daňových přiznání pak bylo zjištěno, že od 4. kvartálu 2008 do 3. kvartálu 2009 spol. Business Advisor vykazovala jako hlavní činnost pronájem nemovitostí. Od 4. kvartálu 2009 až do konce r. 2013 pak jako hlavní činnost vykazoval reklamu a propagaci. Nicméně k těmto předmětům činnosti je nutno říci, že ani jednu z těchto činností společnost de facto nevykonávala, neboť žádnou nemovitost spol. Business Advisor nevlastnila a reklamní a propagační činnost také neprováděla. Nicméně je zřejmé, že hlavní předmět – poradenská činnost, by zřejmě vzbudil nežádoucí pozornost finančního úřadu a zvolená hlavní činnost – reklama a propagace na první pohled snadno skrývala výdaje za reklamní činnost poskytovanou Business Advisor spol. PROPAG-STORM, když bez bližšího zkoumání se finanční

toky opravdu mohly jevit jako nákup a prodej reklamy s v podstatě minimální provizí. Z daňových přiznání k DPH pak rovněž vyplývá, že finanční toky mezi příjmy a výdaji byly řízeny velmi dobře, když spol. Business Advisor vykázala vlastní daňovou povinnost pouze ve 2. kvartále r. 2009, ve 2. kvartále r. 2010, v březnu 2011, srpnu 2011, říjnu 2011, březnu 2012, červenci 2012 a listopadu 2012, a následně v měsících lednu, únoru a březnu 2013. Jinak vykazovala vždy nadměrné odpočty. I když je nutno zdůraznit, že část nadměrných odpočtů souvisí s plněním do ciziny vykázaným ve vztahu ke spol. Solaris Bus & Coach z Polska *(pozn. soudu: Skutečnost, že nebyla k dispozici k dani z příjmu za listopad 2011, kde chybí v kopii druhá strana přiznání, a za květen 2013 a říjen 2013, pak s ohledem na zprošťující rozhodnutí soudu v daňové trestní věci nebyla podstatná.).*

591. V rámci listinných důkazů je pak dále nutno poukázat na zprávu o daňové kontrole ve spol. Business Advisor (č. l. 5392-5409/sv. 23 spisu 54 T 7/2017), která, byť je postavena na principu daňový subjekt netvrdil a neprokázal a vychází tedy z odlišného způsobu dokazování, než je trestní řízení, nicméně finanční úřad v této zprávě vyčíslil za období od června 2011 do prosince 2013 podíl přijatých plnění spol. PROPAG-STORM v procentech z ostatních plnění přijímaných spol. Business Advisor a dospěl k závěru, že v jednotlivých měsících se podíl reklamy na výdajích spol. Business Advisor zadaných spol. PROPAG-STORM podílel od 70 % až do 99 %. Od června do prosince 2011 to pak bylo 93 %, v r. 2012 86 % a v r. 2013 85 % (tabulka č. l. 5394/sv. 23 spisu 54 T 7/2017). V závěru zprávy o daňové kontrole pak na č. l. 5409 vyčíslila zpráva o daňové kontrole neoprávněně uplatněné nároky na odpočet DPH za období od června 2011 do prosince 2013 na celkovou sumu 6 359 275 Kč, k čemuž byly vydány dodatečné platební výměry na č. l. 5410-5469/sv. 23. V rámci této kontroly přitom byly zohledněny protokoly o ústním jednání, kdy na dotazy finančního úřadu odpovídal Břetislav P., a to ze dnů 30. 6. 2014, 15. 4. 2015 a 4. 1. 2017 (č. l. 5532-5547/sv. 23 spisu 54 T 7/2017). V těchto protokolech pak bylo dotazy finančního úřadu konstatováno (č. l. 5537/sv. 23 spisu 54 T 7/2017), že spol. Business Advisor nakupovala reklamu rovněž od spol. Vítkovice Arena, Portalmedia, ArtFor Production, ARS Production, HC Vítkovice, Šmíra Print, AVIENTTE, ARRIVOTO, a REALITA za ceny, které se výrazně lišily od cen reklamy PROPAG-STORM a byly podstatně levnější, tedy měl subjektivní znalost o ceně reklamy s tím, že reklama PROPAG-STORM měla být až 100 násobně vyšší, než cena reklamy zajišťovaná od citovaných společností. Obž. Břetislav P. pak náklady odůvodňoval především snahou o zajištění dobrého jména (good will) a snahou zajistit veškerou reklamu a činnost s tím související u jedné firmy.

592. **Byť tedy daňové řízení vedené vůči spol. Business Advisor a jeho závěry nejsou pro trestní řízení zcela relevantní, neboť daňové řízení vychází z jiných právních principů, je nutno poukázat na jisté aspekty podnikání spol. Business Advisor, které mj. vyplývají i z důkazů provedených v trestním řízení, a to zejména z přílohy 34, tj. z účetnictví spol. Business Advisor, a které jsou v souladu s dílčími závěry daňové kontroly. Především je nutno poukázat na opravdu velmi vysoký podíl reklamních plnění na celkových výdajích spol. Business Advisor. Pokud soud odpočte plnění pro spol. D. & partneři spočívající v poradenské činnosti, která však podle výkazů nesouvisela s činností vykonávanou spol. Business Advisor, náklady na pronájem prostor v sídle společnosti a spol. D. & partneři, je nutno konstatovat, že nebyly zjištěny žádné náklady, které by spol. Business Advisor vynaložila na zajištění plnění pro své klienty, kdy nebylo zjištěno, že by Business Advisor jakékoli služby pro své klienty nakoupila či provedla, když ani neexistovaly fyzické osoby, které by tuto činnost mohly provádět. A pokud soud ohlédne od možnosti, že spol. Business Advisor byla jakýmsi ekonomickým perpetuum mobile, pak zbývá jediné logické vysvětlení, kterým byla právě trestná činnost nejen popsaná v obžalobách vrchního státního zastupitelství, ale i další skutky blíže neobjasněné, na které bylo poukázáno v pasáži věnované srovnání fakturace jednotlivých klientů spol. Business Advisor a srovnání s fakturací spol. D. & partneři a Břetislava P.**

593. V rámci daňového řízení je pak možno poukázat rovněž na zajišťovací příkaz Finančního úřadu MS kraje, územního prac. Ostrava II., které se nacházejí na č. l. 24664-24745/sv. 84, dále úřední záznamy na č. l. 24745-24770/sv. 85 a rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství Brno nacházející se na č. l. 24771-24848/sv. 85, které potvrdilo závěry Finančního úřadu pro MS kraj, územního prac. Ostrava II., nicméně s ohledem na rozdíl mezi daňovým řízením a trestním řízením soud z těchto závěrů při rozhodnutí o vině nevychází, když provedl sám důkazy, které jsou pro jeho rozhodnutí potřebné a činí závěry vlastní. Pro úplnost pak lze dodat, že proti předmětným rozhodnutím odvolacího finančního ředitelství byla podána správní žaloba, která je Krajským soudem v Ostravě projednávána pod sp. zn. 25 Af 160/2020, o které nebylo k datu vyhlášení rozsudku rozhodnuto.

Listiny ke vztahu spol. PRAGOIMEX s spol. PROPAG-STORM a daňovým povinnostem spol. PRAGOIMEX

594. Z listinných materiálů nad rámec uzavřených smluv a údajů týkajících se fakturace a plateb, které byly blíže citovány u listin týkajících se bodu 1d, spol. PRAGOIMEX předložila na výzvu policejního orgánu nabídku reklamního plnění spol. PROPAG-STORM pro r. 2013 ze dne 3. 12. 2012 (č. l. 3869-3871/sv. 23 (*v tomto odstavci spisu 77 T 1/2019*)) s tím, že se dochovala pouze vybraná nabídka, ostatní nabídky nebyly zachovány (viz sdělení č. l. 3861/sv. 23) s tím, že podle tohoto sdělení rozhodnutí klienta o oslovení reklamních agentur neexistují, neexistují ani rozhodnutí klienta o uvolnění prostředků na reklamu. Neexistuje ani rozhodnutí PRAGOIMEXu o výběru konkrétní společnosti. Dále bylo předloženo sdělení o rozšíření marketingové činnosti (č. l. 3863/sv. 23), které není datováno, dále sdělení PRAGOIMEXu spol. PROPAG-STORM ze dne 4. 2. 2014, kterým PRAGOIMEX upozorňuje PROPAG-STORM, že dosud neobdrželi návrh přílohy č. 2 a PRAGOIMEX žádá o dočasné pozastavení činnosti až do vzájemného odsouhlasení dalšího postupu. Současně informuje PRAGOIMEX o žádosti Policie ČR o poskytnutí informací týkajících se smluvního vztahu a zaslání přístupového hesla na stránky PROPAG-STORM (č. l. 3864/sv. 23). Dále byl předložen zápis z jednání mezi spol. PROPAG-STORM a spol. PRAGOIMEX ze dne 13. 2. 2014, kdy v zápise je opětovně konstatováno, že nebyla předložena příloha 2 smlouvy k vzájemnému odsouhlasení a objednatel konstatoval, že nebyl zcela naplněn cíl zintenzivnění povědomí o společnosti objednatele poskytovatelem zajišťovanou reklamou. Současně PRAGOIMEX požádal o vysvětlení, z jakého důvodu se o existenci smluvního vztahu zajímá policie. Současně bylo poukázáno na to, že místo 15 halových akcí bylo v r. 2013 uskutečněno jen 14 halových akcí plus tenisové utkání, a PRAGOIMEX reagoval dne 15. 4. 2014 odstoupením od rámcové smlouvy o spolupráci (č. l. 3867/sv. 23) s tím, že nebyl stále předložen dodatek č. 2 a nebyl schválen plán reklamy a propagace. Současně PRAGOIMEX uvádí, že tuto situaci považuje za objednatelem prokázanou objektivní nemožnost plnění a nevznáší tedy vůči PROPAG-STORMu žádné nároky či pohledávky (*pozn. smlouva a dodatek ze dne 31. 10. 2013 zařazena shodně na č. l. 3428-3433/sv. 21 spisu 77 T 1/2019 a faktury založeny na č. l. 3434-3435/sv. 21*). PRAGOIMEX pak předložil rovněž výpisy ze svého účetnictví (č. l. 3458-3469/sv. 21) a dále přehled nedaňových nákladů za r. 2010-2013 (č. l. 3471-3489/sv. 21) a současně sdělil (č. l. 3470/sv. 21), že veškeré faktury týkající se firmy Business Advisor byly daňovým nákladem spol. PRAGOIMEX. Z přehledu nedaňových nákladů pak vyplývá, že rovněž náklady vzniklé plněním pro spol. PROPAG-STORM byly součástí daňových nákladů spol. PRAGOIMEX. PRAGOIMEX dále sdělil, že předmětné faktury byly zaúčtovány v souladu s vnitřními předpisy, klienti, zaměstnanci sekce správa a ekonomika – ředitel pro ekonomiku a vedoucí účetní (č. l. 3493/sv. 21). Přiznání k DPH spol. PRAGOIMEX za r. 2010-2014 je pak žurnalizováno na č. l. 4195-4197/sv. 26 spisu 77 T 1/2019 a přiznání k DPPO za r. 2010-2014 je pak založeno na č. l. 4125-4194/sv. 26 spisu 77 T 1/2019. Z materiálů zaslaných Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (č. l. 4092-4124) pak vyplývá, že u PRAGOIMEXu proběhla daňová kontrola u DPH za zdaňovací období listopad až prosinec 2011, postup k odstranění pochybností u DPH za zdaňovací období března 2012, šetření před vyměřením DPH za zdaňovací období listopadu 2014 a postup

k odstranění pochybností u DPH za zdaňovací období červenec 2012, přičemž ze zaslaných listinných materiálů nevyplývají žádná zjištění finančního úřadu ve vztahu ke spol. Business Advisor či PROPAG-STORM, přičemž v březnu 2012 byla kontrolována služba přijatá od slovenského plátce Business Media spol. s r. o. Bratislava, kde základ daně činil 28 244 Kč a 14 % daň 5 648,80 Kč, což je částka téměř stonásobně nižší, než hodnota plnění, kterou měl PRAGOIMEX zaplatit PROPAG-STORMu.

595. **Tyto listinné materiály tedy prokazují především výši daňového úniku na straně spol. PRAGOIMEX, který částky, které zaplatil za poradenství spol. Business Advisor a reklamu spol. PROPAG-STORM zahrnul do svých daňových nákladů, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že toto plnění zastírá skutečný právní důvod o poskytnutí těchto finančních prostředků, kterým byl úplatek pro Ing. Martina D. za jeho činnost ve prospěch spol. PRAGOIMEX. Rovněž doklady týkající se jednání mezi spol. PROPAG-STORM a spol. PRAGOIMEX o ukončení vzájemné spolupráce považuje soud za úkony zastřené, když skutečným důvodem ukončení spolupráce byl právě zásah policie směřující proti Ing. Martinu D. a spol. PROPAG-STORM, což samozřejmě nebylo možné do této smluvní dokumentace přímo uvést.**

Listiny týkající se daňových povinností spol. Martek Medical, nyní Perfect Distribution

596. Především je nutno citovat smlouvu o výkonu funkce člena představenstva Romana G. ve spol. Martek Medical (č. l. 245-251) a manažerskou smlouvu (č. l. 252-258) ze dnů 12. 12. 2011 a 19. 12. 2011, které dokládají postavení Romana G. ve spol. Martek Medical a jeho oprávnění jednat za společnost. Manažerská smlouva pak byla ukončena dohodou o ukončení pracovního poměru ze dne 21. 2. 2013 založenou nač. l. 260 (vše ze spisu 77 T 1/2019). Dále je možno konstatovat protokoly Finančního úřadu pro MS kraj ze dnů 13. 10. 2017 a 8. 11. 2018 (č. l. 853-886/sv. 5 spisu 77 T 1/2019), kde se Roman G. vyjadřoval ke spolupráci spol. Martek Medical a Business Advisor, přičemž lze ve stručnosti konstatovat, že jeho výpověď před finančním úřadem odpovídá jeho obhajobě prezentované v trestním řízení. (*Pozn. soudu: zde soud na okraj, bez jakéhokoli vliv na důkazní situaci v trestním řízení, konstatuje, že při obou těchto výsleších byl zástupcem daňového subjektu Martek Medical Ing. Radim D., přičemž činnost spol. Business Advisor se měla opírat podle výpovědi Romana G. o znalecký ústav D. & partneři, v rámci kterého Ing. Radim D. vystupoval také. Je tedy otázkou, zda osoba, která mohla vystupovat jako svědek v daňovém řízení, mohla být také zástupcem daňového subjektu. Nicméně je zřejmé, že obžalovaný Martin D. si tímto způsobem zajišťoval kontrolu nad probíhajícím daňovým řízením a důkazní situací.)*

597. Dále je pak možno citovat zápis z představenstva č. 1/2012 ze dne 12. 1. 2012, kterým byl zejména schvalován organizační řád spol. Martek Medical s účinností od 1. 1. 2012, nicméně lze z tohoto zápisu dovodit, že představenstvo nebylo o uzavření smlouvy se spol. Business Advisor, která je datována dnem 2. 1. 2012 informováno na tomto „oficiálním" jednání. Pokud jde o smlouvy samotné mezi Martek Medical a Business Advisor, tyto již byly citovány v rámci listinných důkazů týkajících se bodu II (ve spise 77 T 1/2019 založeny na č. l. 3898-3955/sv. 24). Na žádost policie pak spol. Martek Medical předložila výpis z hlavní účetní knihy za r. 2012 a 2013, z nichž jsou patrny daňově neuznatelné náklady spol. Martek Medical v letech 2012 a 2013, kdy z jednotlivých položek vyplývá, že náklady vyplacené spol. Business Advisor byly uplatněny jako výdaje daňově uznatelné k dosažení příjmu spol. Martek Medical. Dále je nutno citovat sdělení spol. Perfect Distribution a.s. ze dne 21. 2. 2018 (č. l. 4003-4009), kdy spol. Perfect Distribution k jednotlivým fakturám uhrazeným spol. Martek Medical spol. Perfect Distribution zaslala print screeny ze svého elektronického účetního systému ESO9, přičemž z jednotlivých výpisů je zřejmé, že objednatelem byla Pavlína W. (zkratky PIL a PAV VAC 001) a schvalovatelem operací v prvních čtyřech případech Roman G. a u poslední platby Tomáš D. (zkratky GAV a DOH).

598. Pokud jde o daň z příjmu právnických osob, pak daňové přiznání k této dani za r. 2014 je založeno na č. l. 4303-4309/sv. 27 spisu 77 T 1/2019, přiznání k dani z příjmu právnických osob za r. 2012 je založeno na č. l. 4310-4314, přičemž z tohoto daňového přiznání je patrný zisk

201 043 535 Kč, daňově neuznatelné náklady ve výši 32 451 594 Kč, z toho služby 5 120 076 Kč a celková daň 36 941 804 Kč. Z přiznání k dani z příjmu právnických osob za r. 2013 (č. l. 4315-4319/sv. 27 spisu 77 T 1/2019) pak vyplývá výsledek hospodaření ve výši 139 876 604 Kč, daňově neuznatelné výdaje ve výši 60 748 389 Kč, z toho služby 8 398 401 Kč, celková daň 31 335 292 Kč. Pokud jde o daň z přidané hodnoty, tak daňový subjekt Perfect Distribution (Martek Medical) daňová přiznání k dani z přidané hodnoty nepodával, neboť byl členem skupiny AGEL, která podávala daňová přiznání za celou skupinu (č. l. 4300/sv. 27 spisu 77 T 1/2019). Daňová přiznání spol. AGEL za r. 2012 až 2013 k dani z přidané hodnoty jsou pak založena na č. l. 4368, 4372/sv. 27, přičemž z těchto daňových přiznání, jakož i dodatečných daňových přiznání jsou zřejmá v jednotlivých měsících zdanitelná podání, jakož i nároky na odpočet daně, jakož i plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně a krátící koeficient. Ze zprávy specializovaného finančního úřadu (č. l. 4474/sv. 28 spisu 77 T 1/2019) pak vyplývá, že daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob spol. Perfect Distribution, dříve Martek Medical, bylo doručeno správci daně dne 28. 6. 2013, daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob za r. 2013 pak bylo doručeno 26. 6. 2014. Spol. AGEL a.s. pak na základě žádosti policie sdělila (č. l. 4525-4526/sv. 28), že pokud jde o první část z faktury 2012/06 znějící na částku 1 200 000 Kč včetně DPH, na které bylo dodavatelem vyčísleno DPH ve výši 200 000 Kč, spol. AGEL z této částky uplatnila DPH ve výši 40 000 Kč, zbývající částka ve výši 160 000 Kč byla promítnuta do daňově uznatelných nákladů spol. Perfect Distribution a.s. a snížila daňovou povinnost daně z příjmu právnických osob ve výši 30 400 Kč. U faktury 2012/15 znějící na částku 720 000 Kč včetně DPH, na které bylo dodavatelem vyčísleno DPH ve výši 120 000 Kč, spol. AGEL z této částky uplatnila do DPH částku ve výši 24 000 Kč, zbývající částka ve výši 96 000 Kč byla promítnuta do daňově uznatelných nákladů spol. Perfect Distribution a.s. a snížila daňovou povinnost z příjmu právnických osob ve výši 18 240 Kč. K zálohové faktuře č. 2012/01 znějící na částku 3 000 000 Kč včetně DPH, na které bylo dodavatelem vyčísleno DPH ve výši 500 000 Kč, s níž korespondovala řádná faktura, daňový doklad č. 2012/17, spol. AGEL a.s. uvádí, že z této částky byla uplatněna DPH ve výši 100 000 Kč, zbývající částka ve výši 400 000 Kč byla promítnuta do daňově uznatelných nákladů spol. Perfect Distribution a.s. a snížila daňovou povinnost daně z příjmu právnických osob ve výši 76 000 Kč. K zálohové faktuře č. 2013/01 znějící na částku 2 117 500 Kč včetně DPH, na které bylo dodavatelem vyčísleno DPH ve výši 367 500 Kč, z této částky bylo uplatněno DPH ve výši 113 925 Kč, zbývající částka ve výši 253 575 Kč byla promítnuta do daňově uznatelných nákladů spol. Perfect Distribution a.s. a snížila daňovou povinnost daně z příjmu právnických osob ve výši 48 179 Kč (viz shodně tabulka na č. l. 4528/sv. 28). **Tyto doklady pak umožňovaly stanovit výši daňového úniku u spol. Martek Medical, nyní Perfect Distribution, a spol. AGEL, a to s přihlédnutím k sazbě daně z příjmu právnických osob a daně z přidané hodnoty.**

K majetkovým poměrům Martina D., zejména s přihlédnutím k majetku nabytému v letech 2009-2013

599. Z majetku nabytého obžalovaným v době specifikované v obžalobě je možno poukázat především na finanční hotovost a 4 brilianty, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor a pozemků, konkrétně bezpečnostní schránky v Komerční bance, kterou měl pronajatu Ing. Martin D. (č. l. 6637-6772/sv. 21). Byť obžalovaný uvedl, že jde o rodinný majetek, je nutno poukázat, že tyto 4 diamanty s briliantovým výbrusem byly pořízeny nejdříve v průběhu r. 2012, neboť jejich certifikáty jsou datovány dnem 2. 3. 2012 (č. 4), 23. 7. 2012 (č. 3), 19. 12. 2012 (č. 2) a 25. 12. 2012 (č. 1). Certifikáty přitom prokazují, že jde o brilianty nejvyšší kvality VVS1 barvy E (exceptional white), diamanty jsou o hmotnostech 1,51 karátů, 1,71 karátů, 2,12 karátů a 2,09 karátů. Jak již bylo konstatováno v průběhu hodnocení výpovědi obž. Martina D., pro stanovení hodnoty diamant pro prodej je nutno vycházet právě z certifikátů, které jsou k diamantu připojeny, a lze tedy předpokládat, že obžalovaný tyto diamanty zakoupil s již vystavenými certifikáty, tedy po datu jejich vystavení. Naopak je nepravděpodobné, že by obžalovaný diamanty koupil bez certifikátu a

následně je nechal certifikovat. Pro nákup diamantů v roce 2013 pak svědčí i odposlech ze dne 6.6.2013 10:44:58 (č.l. 5403 - 04/sv. 18) *(pozn. soudu: rovněž dále pak dle analýzy PČR hovory ze dne 4.6.2013 11:05:18, 11:26:47 a 5.6.2013/8:38:26 – stručný obsah hovoru č.l. 6881/sv. 29 spisu 54 T 7/2017)* obžalovaného Martina D. s jeho manželkou Petrou D., podle kterého měl něco koupit, s tím že to nešlo zastavit a má to nezávisle posoudit K. *(pozn. soudu: Ivo K. – zlatnictví v Ostravě)* a rovněž tak komunikace s Mgr. P. ze dne 29.10.2012 (příloha 32/I/2 – č.l. 192 – řešení smlouvy o úschově při nákupu diamantů).

600. Rovněž pokud jde o finanční hotovost, která byla v bezpečnostní schránce zajištěna, část z této hotovosti byla označena bankovními páskami s označením strojově psaného data, část z nich pak dokonce opatřeno bankovní páskou a opatřeno zalisovaným igelitovým přebalem. Takto je nutno poukázat zejména na položku 6 (č. l. 6643/sv. 22), kdy v položce 6 byly bankovní manžety strojově nadepsány daty 13. 3. 2012 a 13. 11. 2012 s uvedením času a textu ČNB Praha. V položce č. 8 (č. l. 6644-6645/sv. 22) pak šlo o 4 balíčky, z nichž tři byly v nepoškozeném obalu, jeden byl v poškozeném obalu, nicméně byly označeny bankovními páskami s razítkem KB 08123, event. 08125, a opatřeny daty 7. 12. 2009(2x), 30. 11. 2009 a 14. 9. 2009. Další bankovky pak již bankovními páskami či přebaly, které by obsahovaly data, opatřeny nebyly. Část hotovosti přitom byla v bankovkách EUR. Celková výše hotovosti zajištěné v bankovní schránce představovala 8 770 000 Kč (č. l. 6797/sv. 23) a 37 000 EUR (č. l. 6801/sv. 23). Tyto prostředky byly vloženy na depozitní účet Ministerstva vnitra u České národní banky. Současně je nutno konstatovat, že finanční prostředky byly zkoumány OKTE na přítomnost daktyloskopických stop (č. l. 12806-12840/sv. 42 a 43), a to bez výsledku, který by prokazoval, které ze zájmových osob s těmito bankovkami manipulovaly. Pokud přitom jde o částku 800 000 Kč v zalisovaných balíčcích z listopadu a prosince 2009, bylo státním zastupitelstvím zjištěno, že tyto prostředky pocházejí z výběrů hotovosti, které provedl podle sdělení Komerční banky a.s. jednatel spol. Defrs Sport s.r.o. Miroslav K. Tyto prostředky pak byly na účet této společnosti kreditovány spol. DAV a.s., která byla v žalovaném skutku pod bodem 3 subdodavatelem obžalované spol. Vostav Morava a.s. a v podstatě faktickým zhotovitelem celého díla (č. l. 22741/sv. 74**). Nicméně v daném případě nelze prokázat, kdy se prostředky k obž. Martinu D. dostaly a z jakého zdroje, přičemž je nutno poukázat zejména na poměrně velký časový rozdíl mezi vyzvednutím hotovosti s Komerční banky a samotnou veřejnou zakázkou, na níž v tomto případě DAV jako subdodavatel Vostavu participovala, kdy prostředky byly vyzvednuty na konci r. 2009 a veřejná zakázka proběhla až v r. 2012, tedy s odstupem více než 2 let od vyzvednutí hotovosti. Variantu, že spol. DAV a.s. tvořila jakýsi černý fond na úplatky prostřednictvím vratek od reklamní spol. Defrs a tyto následně použila s odstupem 2 let jako úplatek za žalované zakázky, soud považuje za čirou spekulaci, která není podpořena žádnými důkazy a ostatně ani neodpovídá tomu, jak byl skutek popsán státním zástupcem. Nelze pak přehlédnout, že spol. DAV a.s. sama smlouvu se spol. Business Advisor neměla. Nicméně s ohledem na skutečnost, že tyto finanční prostředky vybrané v krátkém časovém období jednou osobou všechny doputovaly k Martinu D., je zřejmé, že se k němu nedostaly při běžné obchodní činnosti, ale naopak od doby, kdy opustily banku putovaly společně a takto dorazily až k Martinu D., neboť při běžné obchodní činnosti lze přepokládat, že by se prostředky jednak rozdělily a jednak by došlo k jejich přepočítávání, k čemuž v daném případě vzhledem k jejich lisování do igelitu nedošlo. Je tak zřejmé, že částka doputovala k obž. Martinu D. jako celek, nicméně z jakého právní důvodu a kdo byl poskytovatelem této částky zjištěno nebylo, nicméně je zřejmé, že tato částka nezapadá do konstrukce podané obžaloby**.

601. Pokud jde o finanční hotovost nalezenou v bankovní schránce Martina D., provedla policie časovou analýzu návštěv Ing. Martina D. v bezpečnostní schránce s ohledem na uskutečněné kontakty s Lenkou O., jednatelkou spol. PROPAG-STORM, a dále v souvislosti s kontakty s Vlastislavem P., jednatelem obchodní spol. E-MOTION s.r.o., který podle výpovědi Lenky O. a

Hany K. spol. PROPAG-STORM fakticky řídil a organizoval vratky finančních prostředků (č. l. 6878-6882/sv. 29 spisu 54 T 7/2017). V této analýze jsou přitom za dobu od 9. 5. 2012 do 18. 9. 2013 provedena časové srovnání plateb klientů spol. Business Advisor, plateb spol. Business Advisor spol. PROPAG-STORM a zájmové telefonní hovory a SMS zprávy jsou porovnány s návštěvami bankovní schránky, případně vklady hotovosti, které byly provedeny Martinou K. na účet u Komerční banky. Rovněž je v této analýze zaznamenán rozhovor mezi manžely D. ze dne 4. 6. 2013 v 11:05:18 hod., který se týká nákupu diamantů, pravděpodobně od Pavla (H.). Z této analýzy je pak zřejmá souvislost mezi platbami spol. Business Advisor spol. PROPAG-STORM a následnými vstupy Martina D. do bezpečnostní schránky, kde byla nalezena finanční hotovost, jakož i pravděpodobná doba pořízení nejméně 2 ks diamantů od Pavla H., byť svědek Pavel H. si na tyto obchody nevzpomíná ani při své svědecké výpovědi a ani v dřívějším sdělení Policii ČR (č. l. 6802/sv. 29 spisu 54 T 7/2017).

602. Z listin poskytnutých španělskou stranou v rámci právní pomoci (č. l. 10422-10500/sv. 34) vyplynulo, že manželé D. zakoupili apartmán ve Španělsku od manželů V., smlouva měla být uzavřena dne 19. 7. 2013, nicméně bylo pozastaveno zpracování, protože scházel doklad o zaplacení příslušné daně, a dále mělo být ověřeno, zda cena 390 000 EUR odpovídá průměrné ceně převodu nemovitostí podobných charakteristik v uvedeném místě (č. l. 10481-10486/sv. 34). Z těchto dokladů také vyplývá, že přechozí kupní cena, za kterou nabyli nemovitost manželé V., činí 290 000 EUR, včetně poplatků pak 315 000 EUR. Tuto cenu ve výši 390 000 EUR pak uvádí rovněž Martin D. při telefonním hovoru se svou matkou dne 21. 7. 2013 v 15:08:53 hod. (č. l. 5443/sv. 18).

603. Z výpisu z účtu Zdeňka V. za dobu od 20. 1. 2012 do 18. 7. 2013 (č. l. 10498-10500) pak vyplynulo, že dne 3. 7. zaplatil Martin D. na účet Zdeňka V. částku 25 000 EUR a dne 16. 7. 2013 částku 19 900 EUR. Dne 18. 7. 2013 byla naopak částka 44 900 EUR převedena Petře D., z čehož je zřejmé, že platby poskytnuté Martinem D. byly obratem vráceny Petře D. (*pozn. soudu: Možné důvody, které nejsou předmětem tohoto řízení, jsou specifikovány v žádosti o právní pomoc na č. l. 10425 a 10507/sv. 34, detail plateb na č. l. 10664-10666/sv. 35).* Z následně doslané smlouvy ze dne 19. 7. 2013 (č. l. 10754-10757/sv. 35) pak vyplynulo, že celková cena prodeje nemovitostí činila 280 000 EUR s tím, že samotné obydlí bylo ohodnoceno na 250 000 EUR, parkoviště v podzemním podlaží na 20 000 EUR, parkoviště pod širým nebem na 7 000 EUR a zadní část na 3 000 EUR s tím, že cena prodeje nábytku apartmánu měla činit 20 000 EUR s tím, že platba částky 285 425 EUR měla prodávající strana od kupující strany obdržet prostřednictvím nominativního bankovního šeku ekvivalentu v českých korunách dosahující výše 9 449 592 Kč. Uvedený šek měl být přikázán na vrub účtu v Komerční bance. 6 175 EUR si ponechávala kupující strana se souhlasem strany prodávající na uhrazení daně a 8 400 EUR mělo být uloženo na účet finančního úřadu. Ze zprávy daňové agentury Španělského království (č. l. 10642-10643/sv. 35) vyplynulo, že státní agentura daňové zprávy nemá doklady týkající se bankovních účtů Martina D. a Jany V., nicméně na účtu daňové správy se nachází částka 8 400 EUR deponovaná dne 16. 8. 2013, která promítá nabytí uskutečněné Martinem D. na převodce nerezidenty jedné nemovitosti za deklarovanou cenu 280 000 EUR. Je pak možno konstatovat, že ze způsobu platby dohodnutého v kupní smlouvě, která byla citována, vyplývá také důvod, proč byly finanční prostředky zaslané Martinem D. vráceny zpět. Při samotné domovní prohlídce předmětného apartmánu pak nebyly nalezeny žádné věci související s trestnou činností (č. l. 10592/sv. 34).

604. Další z investice nebyla listinnými materiály podchycena, nicméně z odposlechu je nutno dále upozornit na investici 10 milionů Kč do spol. Mint Fund 6 B.V., která byla vlastníkem provozovatele nákupní galerie Olomouc City spol. NC City Olomouc a.s. IČ 24188166 (hovory 25. 9. 2012 a 26. 9. 2012 na č. l. 4909 a 4911/sv. 17). obžalovaný pak tuto investici v rámci své výpovědi rovněž potvrdil.

605. Dále je pak nutno zmínit částku 9 milionů Kč, která byla dne 19. 9. 2013 převedena z účtu Ing. Martina D. na účet Ing. Radima D. (č. l. 17726/sv. 58). Částka 9 milionů Kč pak byla na účet

Ing. Radima D. připsána dne 20. 9. 2013 (č. l. 17695/sv. 58). Vzhledem ke skutečnosti, že banka požadovala prokázání právního titulu této platby, byla jí dne 19. 9. 2013 předložena smlouva o půjčce ze dne 13. 9. 2013 (č. l. 17729-17730/sv. 58), podle níž Martin D. poskytuje Ing. Radimu D. půjčku ve výši 9 milionů Kč, přičemž Radim D. se zavazuje tuto půjčku vrátit do 31. 12. 2018. Tuto pohledávku Martina D. vůči Radimu D. pak policejní orgán 25. 3. 2014 zajistil podle ust. § 79f a § 79e odst. 1 tr. ř. jako náhradní hodnotu za výnos z trestné činnosti (č. l. 18891/sv. 62). Dne 5. 3. 2019 pak vyzval krajský soud Ing. Radima D. jako dlužníka, aby částku 9 milionů Kč uhradil na účet Krajského soudu v Ostravě (č. l. 22057/sv. 71). Dne 12. 3. 2019 pak byla krajskému soudu doručena odpověď na tuto výzvu (č. l. 22343/sv. 73), v níž Ing. Radim D. jako dlužník uvedl, že informuje soud o tom, že policejní orgán usnesením o zajištění pohledávky rozhodoval o neexistentní pohledávce. Po určitých rodinných neshodách, kdy v rodině bylo velmi negativně vnímáno, že za dané situace mu bratr peníze pouze půjčil, došlo dne 17. 9. 2013 k uzavření darovací smlouvy mezi ním a bratrem, obž. Ing. Martinem D., na základě které mu bratr Martin daroval pohledávku vzniklou z titulu smlouvy o půjčce uzavřené 13. 9. 2013 ve výši 9 milionů Kč a on tuto pohledávku jako dar přijal, čímž došlo podle § 1993 občanského zákoníku ke splynutí práva a povinnosti v jedné osobě a k zániku práva a povinnosti, a protože usnesení Policie ČR rozhodovalo o neexistentní pohledávce, nemohlo jej tedy žádným způsobem zavazovat. K této výzvě Ing. Radim D. doložil darovací smlouvu (č. l. 22344/sv. 73), podle níž dne 17. 9. 2013 Ing. Martin D. daroval a postoupil obdarovanému Ing. Radimu D. svou pohledávku ze smlouvy o půjčce ze dne 13. 9. 2013 ve výši 9 milionů Kč a obdarovaný Ing. Radim D. tuto pohledávku nabyl a přijal. Ing. Radim D. následně doručil soudu písemné vysvětlení (č. l. 22412-22413/sv. 73), že od počátku r. 2013 v rodině řešili už uspořádání rodinného majetku, který sestával především z majetku matky (nemovitá věc, družstevní podíl, celoživotní úspory její a jejího zemřelého otce a příjmy z prodeje nemovitých věcí ve spoluvlastnictví matky a strýce). Dále měl jeho bratr Ing. Martin D. spravovat a investovat jeho peněžní prostředky ve výši cca 3 miliony Kč, které on řádně vydělal a zdanil. Dohoda krystalizovala již delší dobu s tím, že Martin D. mu měl poskytnout finanční prostředky, které on potřeboval k uvažované koupi nemovitosti, a on na oplátku nebude požadovat žádné dědictví po matce a také poskytne finanční pomoc své neteři, dceři bratra, ve chvíli, kdy ta bude řešit své bydlení v Praze. S tímto řešením byla spokojena i matka, protože měla jistotu, že majetek zůstane v rukách rodiny a v rukách jediného vlastníka. Navíc vzali v úvahu, že de facto o nemovité věci ve vlastnictví matky se de facto staral pouze on, když se také podílel na úhradě nákladů s tím spojených. Výsledná částka, na které se v rodině shodli, činila právě 9 milionů Kč. Pokud si vzpomíná, banka chtěla před samotným převodem peněz doložit kopii listiny, která se k převodu finančních prostředků vztahovala. Jelikož v té době ještě nebyla finální rodinná dohoda hotová a banka to chtěla několik dní před převodem, došlo prozatím k uzavření dotčené smlouvy o půjčce s tím, že po finalizaci rodinné dohody došlo k ujednání a podpisu dotčené darovací smlouvy, čímž došlo ke spojenosti rodiny, vypořádání rodinných financí tak, jak bylo rodinou zamýšleno. Pro úplnost pak lze konstatovat, že částku 9 milionů Kč Ing. Radim D. dne 13. 12. 2013 převedl na svůj druhý běžný účet a přitom částku 8,5 milionů Kč převedl dále na spořící účet a částku 500 000 Kč převedl na účet spol. D. & partneři jako půjčku Radima D. a žádnou nemovitost tak, jak bylo avizováno v jeho předchozím vyjádření, nekoupil (č. l. 17804/sv. 58; totéž obdobně ve sdělení a listinách zaslaných Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových viz č. l. 22343-22343/sv. 73 a 22485/sv. 73). S ohledem na skutečnost, že k této otázce bylo následně zahájeno trestní stíhání, byly zpracovány znalecké posudky z oboru písmoznalectví (č. l. 22985-22999/sv. 75) a technické zkoumání písemnosti (č. l. 23000-23004/sv. 75), které předložil Ing. Martin D. a které neprokázaly žádnou antidataci dodatečně předložené darovací smlouvy. Nicméně pro dané trestní řízení je důležitý již samotný fakt, že v době, kdy bylo trestní stíhání zahajováno, měl obž. Martin D. na svém bankovním účtu v Komerční bance k dispozici částku 9 milionů Kč.

606. Dne 23. 7. 2020 pak státní zástupce předložil materiály získané právní pomocí z Lichtenštejnska (č. l. 23613/sv. 78), přičemž listinné materiály byly zařazeny jako samostatná příloha a označeny jako příloha szD. Tyto materiály se týkají účtu Ing. Martina D. č. 419005 u

Valartis Bank. Tento účet byl otevřen dne 26. 4. 2013, přičemž Martin D. do rubriky povolání uvedl, že je pojišťovacím makléřem s tím, že účet měl sloužit k akumulaci aktiv a jeho celková aktivita měla být od 1 mil do 5 mil švýcarských franků. Příjem je označen jako 250 000 švýcarských franků. Druhým uživatelem účtu měl být Radim D. Kontakt na Martina D. byl uveden jako e-mailová adresa xxx. V tzv. profilu obchodního vztahu je pak uvedeno, že Martin D. není politicky exponovanou osobou, působí v České republice a na Slovensku, v popisu podnikatelské činnosti, původu aktiv, je uvedeno: „Klient je vlastníkem spol.: Dedic & partneri a.s. (posudková činnosti, oceňování podniků), Satum Czech s.r.o. (pojišťovací makléřství) a Business Advisor (podnikové poradenství). V této listině je Martin D. označen jako pojišťovací makléř a podnikový poradce. Z listinných materiálů pak vyplývá, že účet byl veden jednak ve švýcarských francích, EURech a českých korunách. Výpis z účtu ve švýcarských francích je v podstatě bez obratu, účet v EURech má obraty v řádech stovek EUR za celé období od 26. 4. 2013 až do 25. 5. 2020, nicméně korunový účet je kreditován transfery ze dne 7. 8. 2013 v částce 2 milionů Kč, 26. 9. 2013 rovněž v částce 2 milionů Kč a 31. 10. 2013 v částce 3 280 000 Kč, tedy celkem částkou 7 280 000 Kč. Tyto peníze přitom poskytla spol. Alefino Limited, přičemž jako titul označila půjčku (loan). Dále z předložených důkazů státním zastupitelstvím dne 8. 6. 2020 (označeno jako příloha szB1, sz B2 a szB3), že seychelská společnost Alefino Limited uzavřela s Martinem D. smlouvu o úvěrovém rámci (č. l. 20-23 příloha szB1), ve které se Alefino Limited zavazuje poskytnout úvěrové prostředky Martinu D. ve výši 350 000 EUR. Smluvený úrok je 1,5 % ročně, datum splatnosti je stanoveno na 3. 6. 2018. Smlouva je datována dnem 3. 6. 2013. (*pozn. soudu: je nutno podotknout, že v této smlouvě je uvedena adresa Martina D. xxx, tedy adresa, na které již obž. Martin D. téměř 10 let nebydlel, což svědčí s největší pravděpodobností o tom, že tato smlouva vznikla z dřívějšího vzoru a že Martin D. již podobných služeb užíval dříve a nejednalo se tedy o první smlouvu, kterou s ním Pavel P., ovládající společnost ALEFINO Limited uzavíral. Tato smlouva pak svědčí pro to, že trestná činnost Martina D. se skutečně nezrodila se zřízením společnosti Business Advisor.)* Dále byla lichtenštejnskou stranou předložena smlouva o zápůjčce mezi Ing. Martinem D. a Českou diamantovou burzou s.r.o. se sídlem Umělecká 305/1, Moravská Ostrava, zastoupenou Martinem S. *(pozn. soudu: syn Karla S., bývalého starosty obvodu Ostrava-Jih, člena ČSSD).* Smlouva je uzavřena dne 4. 8. 2017, zní na částku 300 000 EUR a je splatná 30. 6. 2019, úročení je stanoveno na 4,5 % ročně (č. l. 24-25 přílohy szB1). Dále byly lichtenštejnskou stranou předloženy materiály týkající se účtu Valartis Bank spol. Alefino Limited č. 339965, podle nichž je sice sídlo společnosti na Seychelách, nicméně korespondenční adresa zní na jméno JUDr. Pavel N., xxx. Osobou oprávněnou nakládat s účtem je vedle spol. Alefino Limited také Jiří M., nar. xxx, tedy tentýž Jiří M., který je rehabilitačním pracovníkem v Nemocnici v Chrudimi, a jako „člen" nominee servis byl rovněž členem dozorčí rady spol. Business Advisor (viz č. l. 59 přílohy szB1). Pro potřeby potvrzení o totožnosti skutečného vlastníka pak Valartis jako skutečného vlastníka vedla právě Jiřího M. (č. l. 145 příloha B1). Pokud byla spol. Alefino Limited společností s akciemi na jméno, pak veškeré akcie držela spol. Kaminari s.r.o., Na Příkopě 859/22, Praha 1, Nové Město, IČO 63218143 (č. l. 148-152 přílohy szB1).

607. Příloha szB2 pak obsahuje výpis z účtu spol. Alefino Limited, který je dotován stovkami plateb ve výši stovek, tisíců a nejvýše deseti tisíců EUR. Příloha szB3 pak obsahuje IP adresy s přístupy k tomuto účtu.

608. Pokud jde o faktické ovládání spol. Alefino Limited, je nutno dále odkázat na přílohu státního zástupce ze dne 9. 11. 2020 označenou jako szE2, č. l. 503 a násl., ve které jsou obsaženy e-maily Pavla P. s Josefem M., které prokazují, že Jiří M. dokumenty pouze podepisoval, nicméně o kreditování účtu Alefino Limited a výběrech z tohoto účtu rozhodoval právě Pavel P. (č. l. 503-506 formulář má podepsat M. pro kreditku na Alefino a z ní máme občas něco platit, č. l. 511 komunikace o penězích na Alefinu s tím, že aktuálně je tam 133 000 EUR a můžou poslat stovku a pak další, až klienti doplatí, č. l. 531 – plán založení účtu pro Alefino Limited a plánování služebních cest do Holandska, Švýcarska, Karibiku a na Mauricius s dotazem, kolik peněz se bude nechávat u jednotlivých agentů jako zálohy a kolik hotovosti vezmou sebou do Londýna a na Kypr

jako vstřícné gesto pro agenty, č. l. 536 – email Michalu P. H. – pokyn k zaslání finančních částek z Alefina na účet Kansiny podle rámcové smlouvy o půjčce). Na č. l. 550-551 je pak založen e-mail Jiřího M. Pavlu P., kdy zasílá předvolání na výslech do Ostravy, označeno předmětem Ostrava-D.). Č. l. 559 – pak obsahuje emalilovou komunikace mezi Lukášem S., Josefem M. a Pavlem P., kdy Lukáš S. uvádí, že přivezl cash 2 miliony Kč a je předběžně domluvený s Pape (Pavlem P.), že to pošlou klientovi z účtu Alefino konverzí EUR na CZK s odkazem na požadavky Michala P. bude nutno udělat nějakou smluvní dokumentaci k této transakci, i k těm, co již proběhly na jeho triko u jiného klienta. Č. l. 584 pak obsahuje komunikaci týkající se legalizace peněz kamaráda Vlasti P. z Dubaje s tím, že transakce má být kryta jako prodej akcií Mgr. Bronislavu M. *(pozn soudu: praní peněz tedy jak pro skupinu Vlastislava P., tak i pro Martina D. zajišťovala stejná skupina okolo Pavla P., což potvrzuje pravdivost výpovědi svědkyň O. a K., že tuto služba měla být pro Martina D. zajištěna skupinou okolo Vlastislava P.).* **Takto zajištěná komunikace přitom prokazuje, že spol. Alefino Limired byla ovládána ve skutečnosti Pavlem P., nikoli Jiřím M., a že tato společnost sloužila k uskutečňování převodu finančních prostředků pod fiktivními tituly, které musely být s ohledem na právní předpisy upravující opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti opatřována fiktivními právními tituly, kdy takovýmto právním titulem je zcela zjevně i smlouva o úvěrovém rámci mezi Alefino Limited a Martinem D., když lze poukázat na to, že úvěr nebyl poskytnut jednorázově, ale postupně, což odpovídá postupným plněním tak, jak Business Advisor platil PROPAG-STORMu podle plateb vlastních klientů, a finanční prostředky zůstaly na účtu ležet, aniž by byly jakýmkoli způsobem zhodnocovány. Je přitom zřejmé, že Martin D. měl dostatek finančních prostředků, ať již v hotovosti, diamantech či na svých účtech, a nepotřeboval tedy finanční půjčku ve výši 8 milionů Kč, kterou by jen tak nechal ležet na účtu.** Skutečnost, že finanční prostředky považoval za své a nehodlal je vracet, je dokládána rovněž smlouvou s Českou diamantovou burzou, která byla citována, je nutno zdůraznit, že tuto půjčku státní zastupitelství považuje za způsob, jak vrátit prostředky do ČR bez pozornosti státních úřadů. Nicméně zde je nutno konstatovat, že ačkoli Martin D. měl poskytnutý úvěr vrátit do 3. 6. 2018, uzavřel 4. 8. 2017 smlouvu o zápůjčce těchto prostředků až do 30. 6. 2019. **Přitom v době, kdy smlouvu s Českou diamantovou burzou uzavíral, byly všechny jeho finanční prostředky, které dříve získal, zablokovány a neměl tedy žádné jiné prostředky, z nichž by půjčku vrátil, a je tak zřejmé, že půjčku vracet nehodlal, neboť prostředky považoval za své.** Pokud jde o spor vedený mezi spol. Alefino Limited a Martinem D. u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 140 C 53/2020 (č. l. 25255-25276 a 25291-25296/86) pak soud tento spor považuje za snahu stran přesvědčit státní orgány o tom, že půjčka byla skutečným titulem, případně jakousi formou odvety ze strany Pavla P. Martinu D., neboť právě v důsledku trestního stíhání Martina D. došlo k rozkrytí nejen činnosti PROPAG-STORM, ale objektem zájmu orgánů činných v trestním řízení se stala i „obchodní činnost" Pavla P.

609. Z daňových přiznání obž. Martina D. z let 2003-2012 (č. l. 9502-9594/sv. 32) pak vyplývá, že dílčí základ daně v r. 2003 byl 65 167 Kč, v r. 2004 70 439 Kč, v r. 2005 76 048 Kč, v r. 2006 83 413 Kč, v r. 2007 84 510 Kč, v r. 2008 141 514 Kč, v r. 2009 238 341 Kč, v r. 2010 168 007 Kč, v r. 2011 390 759 Kč, v r. 2012 160 718 Kč. Jeho měsíční příjem se tak v těchto 10 letech pohyboval od 5 091 Kč po 32 085 Kč. Obž. Martin D. v průběhu své výpovědi označil společnosti, jejichž podnikání se zúčastnil, a vysvětlil soudu, že jeho příjmy pocházejí v podstatě z investic, které byly po časovém testu od daně z příjmu osvobozeny. Obžalovaný pak předložil u hlavního líčení dne 27. 1. 2020 (č. l. 23052/sv. 76 – č. l. 365 zvláštního svazku) přehled svých majetkových účastí v obchodních společnostech a listinné materiály týkající se těchto společností, které dosud neskartoval, jakož i listiny týkající se jeho dalších majetkových příjmů. Tyto listiny jsou založeny v příloze C (příloha listin předložených v hlavním líčení ve dnech 27. 1. – 29. 1. 2020). V těchto listinách pak obžalovaný vypočetl, že do r. 2008 jeho majetek činil 53 048 596 Kč. Z toho za 3 600 000 Kč nakoupil investiční kameny, investoval 10 milionů Kč do Mint Fund B.V., za 7 638 462 Kč nakoupil apartmán, v bankách bylo k 31. 12. 2013 uloženo 600 000 Kč, dceři převedl

1 700 000 Kč, Radimu D. daroval nejprve 1 300 000 Kč, hotovost ve schránce činila 9 700 000 Kč a za pozemek v Ostravici zaplatil 910 000 Kč, takto tedy utratil 35 448 462 Kč a k 19. 9. 2013 mu tedy zůstávala hotovost 17 600 134 Kč. 19. 9. 2013 z této hotovosti poskytl dar bratrovi ve výši 9 milionů Kč a zbylou část 8 600 134 Kč v průběhu let spotřeboval (listina označená obžalovaným jako příloha D). K obžalovaným předloženým dokladům je pak nutno konstatovat, že soud v žádném případě nezpochybňuje příjmy obžalovaného z jiných zdrojů, které byly osvobozeny od daně a nebylo tedy nutno je v daňových přiznáních uvádět, nicméně správností výpočtů zejména v tabulkách D, E a E1 si soud není jist zejména metodikou použitého výpočtu, kdy obžalovaný indexuje ceny k 1. 1. 2019, nikoli k 1. 1. 2014, ke kterémužto datu by bylo vhodné propočet provést s ohledem na to, že finanční operace spočívající v nákupu majetku byly prováděny v letech 2012 a 2013. Byť výpočet disponibilních příjmů obžalovaného v aktuálních cenách se jeví být logickým a správným, je nutno poukázat za základní početní chybu v tabulkách E a E1, kdy za roky 1992-2016 obžalovaný stanoví disponibilní příjem roční a měsíční částky k útratě domácnosti, avšak počítá s tím, že období od r. 19992 do r. 2001 je 21 let, avšak správně se jedná o 22 let, kdy údaj 21 let odpovídá prostému rozdílu let 2013 a 1992, nicméně jde o obvyklou chybu v počítání času, kdy k prostému rozdílu je nutno vždy jednu časovou jednotku přidat. Disponibilním příjmem si však soud být jist nemůže, neboť obžalovaný zřejmě spočetl všechny své příjmy, nicméně z výdajů přiznal jen některé. Namátkou lze uvést, že obž. Martin D. ve svých výdajích neuvedl např. dary politickým stranám (viz např. výpověď svědka Miroslava N. ze dne 14. 2. 2017 – č. l. 20125/sv. 66). Nicméně za stěžejní soud považuje skutečnost, že stěžejní investice v řádu milionů Kč byly investovány, resp. z jiného pohledu utráceny, až v letech 2012 a 2013, tedy až v době, kdy měla být páchána trestná činnost nyní projednávaná. S ohledem na skutečnost, že výpočty předložené obžalovaným obsahují pouze úplnou stránku příjmovou, nikoli však úplnou stránku výdajovou, nemohou být hodnoceny ve prospěch obhajoby obžalovaného. Z finančního šetření je pak dále nutno poukázat na výpisy z účtu obž. Martina D. u Raiffeisenbank (č. l. 17811-17816/sv. 58), Komerční banky (č. l. 17817-17825/sv. 58), UniCredit Bank (č. l. 17826-17840/sv. 59) a Citibank Europe (č. l. 17898-17908/sv. 59), kdy k těmto zprávám je vždy připojen datový nosič s výpisy z jednotlivých účtů. Na základě těchto výpisů z účtů se pak soud ztotožňuje s analýzou provedenou policejním orgánem (č. l. 17963-17980/sv. 59), kde jsou identifikovány investiční transakce (č. l. 17964-17965/sv. 59), jsou však rozebrány na jednotlivých účtech i debetní platby, tedy útraty obžalovaného, a na druhé straně oproti tomu vklady, tedy platby kreditní, kdy jsou konstatovány velké hotovostní vklady s tím, že k 1. 1. 2009 bylo na účtech Martina D. 24 796 507 Kč, přičemž dále v letech 2009-2013 bezhotovostně na účty přišlo 11 624 209 Kč, hotovostně bylo vloženo 24 486 750 Kč, v hotovosti bylo vybráno 3 558 517 Kč a z účtů odešlo celkem 55 551 820 Kč (č. l. 17975/sv. 59). Dále byla provedena rekapitulace hotovostních vkladů Martina D. od 1. 1. 1998 do 31. 12. 2008, kdy celkem bylo vloženo na účet 15 917 359 Kč a v témže období bylo vybráno 12 861 469 Kč (č. l. 17976-17977/sv. 59). Následně byla provedena rekapitulace hotovostních vkladů po 1. 1. 2009 (č. l. 17977-17978), z níž vyplývá, že obžalovaný v mnohých dnech musel dělit finanční prostředky mezi dva účty tak, aby se nedostal do konfliktu s právními předpisy upravujícími přijímání hotovostních plateb. K těmto hotovostním platbám se obžalovaný v průběhu své obhajoby nevyjádřil, nicméně je nutno připomenout výpovědi svědkyň O. a K., které setrvaly na tom, že vratky ze zaplacené reklamy pro Business Advisor dostával právě obž. Martin D., čemuž odpovídají četné vklady hotovosti, zpravidla dělené mezi dva účty. A rovněž velký objem finančních prostředků nalezený v bankovní schránce obžalovaného, z nichž nejméně částka 800 000 Kč zcela jistě nepocházela z „historických“ zdrojů peněz datovaných do konce r. 2008. V této souvislosti je také nutno zmínit již citovanou půjčku od seychelské společnosti Alefino Limited, kdy je zřejmé, že právě tímto prostřednictvím byla realizována vratka peněz do zahraničí tak, jak to podle výpovědí svědkyň O. a K. požadoval Martin D., když je nutno připomenout, že přesto, že platby byly označeny na úvěr a podpořeny smlouvou o úvěrovém rámci, šlo o postupně natékající platby, které zůstaly ležet na lichtenštejnském účtu Martina D. a nebylo s nimi nijak nakládáno po dobu téměř 4 let, což je pro úvěr neobvyklé a soud znovu připomíná, že obžalovaný

s těmito prostředky rok před splatností naložil způsobem, který mu znemožnil prostředky v termínu splatnosti vrátit a který mu naopak umožnil peníze inkasovat zpět v ČR. Je tak zřejmé, že zjištěné informace o hotovostních platbách a zahraniční půjčce v Lichtenštejnsku korespondují s výpověďmi svědkyň O. a K. a tyto informace je tedy nutno hodnotit v neprospěch obžalovaného a naopak obhajobu obžalovaného o dostatečných finančních zdrojích pro tyto operace nelze akceptovat.

REKAPITULACE HODNOCENÍ DŮKAZŮ

610. Závěrem tedy lze rekapitulovat, že „obchodní činnost" spol. Business Advisor a.s. byla učebnicovým případem obchodní korporace kryjící protiprávní plnění. Ve společnosti figuroval pouze předseda představenstva Břetislav P., který však kromě podepisování krycí smluvní dokumentace, kterou podle závěrů znaleckého posudku z oboru písmoznalectví ani nepodepsal všechnu, ve společnosti podle svého vyjádření nic nedělal a o ničem neví. Jediná stálá zaměstnankyně společnosti, manželka hejtmana Martina N., v pronajatých prostorech společnosti nikdy nebyla a zaměstnanec, podle svých slov brigádník, Adam R. vykazoval pouze provádění kontroly reklamního plnění. I sám předseda představenstva Břetislav P. dostal pouze jednorázovou odměnu 48 000 Kč, kterou vykázal jako poradenství, a dále žádnou odměnu za výkon funkce nedostával. Firma pak vykazovala miliónové obraty při zcela zanedbatelných nákladech na jejich skutečné dosažení, kterými byla v podstatě jen poradenská činnosti spol. D. & partneři, jejíž výkazy odvedené práce ve prospěch spol. Business Advisor však časově ani provedeným množstvím práce neodpovídají, až na pár výjimek, činnosti poskytované Business Advisor jejím klientům. Oproti tomu je však téměř 95 % příjmů investováno do bezobsažného prezentování loga spol. Business Advisor údajně k budování dobré pověsti společnosti. Nicméně díky této reklamě společnost žádné klienty nezískává, když všichni přicházejí za Martinem D. a jeho pověstí. Společnost také nedokáže získat žádné klienty ze soukromého sektoru, kteří by nebyli v konkrétních zakázkách příjemci peněz z veřejných zakázek. Reklamní výdaje jsou přitom realizovány prostřednictvím spol. PROPAG-STORM a řetězce jejich dodavatelských firem, které provedení nasmlouvané reklamy skutečně zajistí, nicméně jsou tak schopny učinit prostřednictvím společnosti Vlastislava P. za cenu 10x nižší, než za kterou prodává reklamu spol. PROPAG-STORM svým klientům, dalších 10 % pak tento řetězce použije na své náklady a částka 80 % z ceny reklamy je vrácena objednateli, přičemž v případě spol. Business Advisor jsou podle svědkyň Hany K. a Lenky O. tyto finanční prostředky vráceny obž. Martinu D., a to buď v hotovosti nebo na zahraniční účet, kde byly tyto prostředky nalezeny v lichtenštejnské Valartis Bank, byť deklarované jako půjčka od seychelské spol. Alefino Limitedy, kterážto společnost byla skrytě ovládána Pavlem P. Je pak nutno připomenout, že u této společnosti vystupuje stejná osoba jako původně ve spol. Business Advisor, dříve Happy Summer, a to Jiří M., který nejenže měl oficiálně ovládat spol. Alefino Limited, ale byl jako člen nominee servisu i členem statutárních orgánů spol. Business Advisor, ačkoli tuto činnost zjevně nevykonává, neboť je zaměstnancem Chrudimské nemocnice. Stejně tak je nutno konstatovat, že obž. Martin D. v průběhu let 2009-2013 nashromáždil značnou finanční hotovost, která byla nalezena v jeho bankovní schránce, i když o ní tvrdí, že se jedná o historické peníze, minimálně v částce 800 000 Kč o peníze historické nejde, když tato hotovost byla z banky vydána v listopadu a prosinci 2009. Stejně tak je nutno poukázat na velké bankovní vklady, zpravidla dělené mezi dva bankovní ústavy tak, jak to vyplývá z výpisů z bankovních účtů Martina D. a následně provedené analýzy Policie ČR, kteréžto vklady obžalovaný ponechal bez bližšího vysvětlení. Rovněž nákup 4 diamantů v obžalovaným deklarované hodnotě 3 600 000 Kč se pak neuskutečnil dříve, než byly vydány certifikáty těchto diamantů, tedy nejdříve v průběhu r. 2012, což je dokládáno jednak komunikací mezi obžalovaným Martinem D. a Mgr. Ladislavem P. (Příloha 32/I/2 - č.l. 192 řešící smlouvy o úschově spojené s nákupem diamantů ze dne 29.10.2012, kdy byl nákup ještě připravován) rovněž telefonními odposlechy mezi manžely D. (6.6.2013 10:44:58 č.l. 5403/sv. 18) a řidičem Martinem Š., přičemž platby za diamanty, ať již jednotlivě nebo v souhrnu, nebyly zaznamenány na účtech

obžalovaného a je tedy zřejmé, že platba musela proběhnout v hotovosti. Rovněž tak při zohlednění obhajoby obž. Martina D., že byl pouhým poradcem s odměnou 1 650 Kč/hod. vykonané práce pro spol. Business Advisor, při vědomí toho, že obž. Martin D. vykazoval vůči spol. Business Advisor kontrolu plnění ze smluv a musel tedy vědět, jak vysoké částky spol. Business Advisor za své služby inkasuje, po celé období neusiloval o žádné zvýšení této odměny a naopak neúčtoval, až na několik málo výjimek, žádné kontrolní činnosti pro klienty Business Advisor. Naopak ve fakturacích spol. D. & partneři se objevují tzv. úkony pro úkony, jako je právě kontrola plnění z reklamních smluv, kontrola plnění ze smluv s klienty Business Advisor, ale i kontrola činnosti zaměstnankyně Martiny N., která ve společnosti žádnou činnost nevykovávala. Z těchto skutečností je zřejmé, že obhajoba obž. Martina D. ani dalších obžalovaných spočívající v tom, že veškeré služby vykázané spol. Business Advisor a jejími klienty zaplacené byly poskytnuty, nemůže obstát, neboť sama spol. Business Advisor jako právnická osoba žádná reálná plnění poskytnout nemůže a neexistovaly žádné fyzické osoby, které by plnění v deklarovaném rozsahu provedly. Naopak účetní dokumentace spol. Business Advisor prokazuje, že veškerá plnění byla pouze simulována, aby zastřela pravý důvod plnění, kterým byla snaha Martina D. získat neoprávněnou odměnu za ingerence ve veřejných zakázkách. Lze pak rovněž připomenout, že za dobu provádění odposlechů, byť i v této době poskytovala spol. Business Advisor služby svým klientům, nebyl zaznamenán žádný telefonní hovor ani Martina D., ani Břetislava P. ve vztahu k těmto klientům, který by jim sděloval, že např. dokumentace k veřejné zakázce je v pořádku a není na ní třeba nic měnit, nebo jim naopak sděloval chyby, které v dokumentaci nalezl, a nebyla zaznamenána ani žádná e-mailová komunikace v tomto smyslu, kdy pokud by se tak stalo, bylo by možno akceptovat jisté chyby v datech, k nimž v oficiálních potvrzeních o provedení úkonů docházelo. Z pohledu soudu se přitom nejednalo o žádnou zásadní tajnou komunikaci, kdy by vyloučení běžných telefonů a e-mailů bylo vyloučeno, když ve sdělení „máte to v pořádku“ není třeba ničeho utajovat.

611. Je tak možno konstatovat, že spol. Business Advisor byla ukázkovou pračkou špinavých peněz, která však svým klientům poskytovala možnost, aby černé fondy na úplatky nemuseli tvořit sami, a naopak aby pro klienty Business Advisor se tato činnost jevila jako legální a aby klienti Business Advisor mohli tyto náklady uplatňovat jako náklady na udržení a dosažení příjmu, přičemž o generování hotovosti, která je prakticky nevysledovatelná, se pak postarala spol. Business Advisor prostřednictvím další prádelny špinavých peněz spol. PROPAG-STORM, která objednané služby reklamního charakteru sice dodávala, ale 80 % ze zaplacené částky pak vracela spol. Business Advisor (jakož i dalším svým klientům), kteroužto částku inkasoval Martin D., který pak s touto nevysledovatelnou hotovostí mohl nakládat způsobem, který uznal za vhodné, ať již ve prospěch politiků, politických stran či statutárů a zaměstnanců rozpočtových organizací městských či krajských společností, které veřejné zakázky vypisovaly.

612. Rovněž pokud jde o postavení obž. Martina D. ve spol. Business Advisor, jeho obhajobu, že pouze po určitý čas držel akcie pro někoho jiného, jehož jméno nechce z důvodu závazku mlčenlivosti prozradit, se jeví ve světle provedených důkazů jako čistě účelová. Lze pak připomenou, že z e-mailové komunikace mezi obž. Martinem D. a Mgr. Ladislavem P. vyplynulo, že Břetislav P. má být ve funkci předsedy představenstva řízen formou rozhodnutí jediného akcionáře, kdy celá řada těchto rozhodnutí byla nalezena v počítačích Martina D. (příloha 32). Byť v písemné podobě tato rozhodnutí zajištěna nebyla a nejsou tedy podepsána, ve všech těchto rozhodnutích je jako jediný akcionář uveden právě Ing. Martin D. a tato rozhodnutí svým obsahem odpovídají úkonům, které Břetislav P. následně jménem spol. Business Advisor činil. Postavení jediného akcionáře a beneficienta pak potvrzují výpovědi svědkyň O. a K. o toku hotovosti právě směrem k Martinu D. Byl to také právě Martin D., kdo používal platební kartu spol. Business Advisor vystavenou na jméno Břetislav P. Rovněž pak e-mailová komunikace s advokátní kanceláří Havel a Holásek, která zajišťovala prodej spol. Business Advisor vytvořené švýcarské společnosti, pak svědčí pro skutečnost, že Martin D. si byl vědom slabin vytvořeného systému a případného

rizika odhalení, a prodejem spol. Business Advisor švýcarské společnosti, kterou také sám vlastnil, se snažil případné odhalení této činnosti dále zkomplikovat. S touto obhajobou obžalovaného, že byl pouhým poradcem, přitom nekoresponduje ani výpověď obž. Martina D. z přípravného řízení a úvodní výpověď z hlavního líčení, kdy obžalovaný tvrdil, že „chtěli se spol. Business Advisor proniknout až do Bruselu". Provedenými důkazy samozřejmě nebylo prokázáno, že obžalovaný byl jediným výlučným akcionářem spol. Business Advisor po celé období, tedy že např. po určitá období nedržela akcie další nastrčená osoba, nicméně citované skutečnosti výše uvedené tomu nasvědčují, když lze připomenout, že v období, kdy byly prováděny odposlechy, ani z e-mailové komunikace či jinak zajištěných elektronických dat nebyla zajištěna žádná komunikace, a to ani např. ve formě sjednávání schůzek s osobou, která by v postavení akcionáře spol. Business Advisor vystupovala, když lze předpokládat, že s takovouto osobou by Martin D. alespoň minimálně elektronicky komunikoval a informoval ji např. o tom, jak probíhá spol. D. & partneři kontrolované reklamní plnění či plnění smluv s klienty Business Advisor a zda všichni klienti řádně platí (pozn. soudu: Zde lze připomenout, že obdobná komunikace nebyla vedena ani ve směru k předsedovi představenstva Břetislavu P. a výstupy z kontrol plnění smluv tak, jak jsou spol. D. & partneři účtovány, nikdy nebyly zachyceny v písemné podobě.). Z těchto důkazů je tedy nutno dovodit, že jediným příjemcem „propraných" finančních prostředků ze spol. Business Advisor a tedy osobou fakticky ovládající spol. Business Advisor, byl právě obž. Martin D.

613. Soud se rovněž zabýval otázkou, zda obž. Martin D. jako jediný akcionář a beneficient spol. Business Advisor nemohl všechny činnosti spol. Business Advisor provádět sám s tím, že forma účtování jeho činnosti vůči spol. Business Advisor pro něj nebyla podstatná s ohledem na skutečnost, že byl tak jako tak příjemcem veškerých prostředků, které z její činnosti vyplynuly. Nicméně takto obhajoba obžalovaného postavena nebyla, přesto i tak soud dospěl k závěru, že ani obž. Martin D. sám spol. Business Advisor deklarované služby vůči klientům Business Advisor neprováděl a nejvýše vytvářel právě krycí doklady, jimiž se údajná činnost Business Advisor měla ve vztahu k jejím klientům prokazovat, když tuto verzi nepotvrzují žádné z provedených důkazů, tedy zejména odposlechy telefonních hovorů, e-mailová komunikace či obsah počítačů, s nimiž obž. Martin D. pracoval.

614. Spol. Business Advisor pak svou „poradenskou" činnost mohla provozovat jen díky postavení Martina D., ale nikoli zjevně díky jeho píli, houževnatosti a nepřeberným znalostem, ale zejména díky jeho kontaktům na místní politické vedení, tedy zejména na Miroslava N., místostarostu ostravského obvodu Poruba, později starostu Poruby a následně pak náměstka hejtmana MS kraje pro dopravu, životní prostředí a zemědělství a v letech 2012-2016 hejtmana. Lumíra P., starostu městské části Poruba, Simonu P., náměstkyni primátora pro oblast zdravotnictví, a také Vojtěcha M., starostu městského obvodu Ostrava-Radvanice a Bartovice a následně náměstkem primátora města Ostravy pro dopravu, kdy díky úzké vazbě na tyto politiky, která vyplývá především ze zajištěných odposlechů, získal úzké vazby zejména na Dopravní podnik Ostrava a Městskou nemocnici Ostrava, kdy vůči zaměstnancům těchto městských organizací vystupoval jako jakási šedá eminence, od níž přijímali nejen rady, ale i pokyny a příkazy, přičemž i vedoucí pracovníci, tedy ředitelé obou organizací, s ním jednali s respektem s tím, že jeho přání a rady nemohou jen tak ignorovat, přičemž i zdánlivě nesmyslná rozhodnutí Martina D. se snažili zvrátit logickou argumentací a nikoli obrazným bouchnutím do stolu tak, jak tomu bylo např. v případě ukončení činnosti tiskového mluvčího městské nemocnice Jiřího M.

615. Skutečnost, že činnost spol. Business Advisor byla pouze zastíráním skutečného důvodu přijímání finančních prostředků, je pak rovněž skutečnost, že přesto, že všichni klienti spol. Business Advisor přicházeli právě za Martinem D., tak Martin D. nevyužíval již zavedené struktury spol. D. & partneři, neboť tuto společnost zcela zjevně nechtěl ohrozit, když existence znaleckého ústavu nesoucího jeho jméno mu zajišťovala dobrou odbornou pověst, ale i byla i jakýmsi ostrovem jistoty a stabilního příjmu, byť v porovnání s dalšími příjmy obžalovaného zcela zanedbatelnými. Nicméně zřejmě na případu poradenské odměny pro spol. D. LESY, SADY, ZAHRADY se zřejmě

ukázalo, že příjmy tohoto druhu, oproti nimž se jen obtížně vykazují výdaje, by výrazně narušila daňovou optimalizaci, ale i v případě příjmů, které by nebyly hodnoceny jako legální, by ohrozila existenci znaleckého ústavu D. & partneři. Proto musela být založena společnost nová a současně s navedením příjmu do této společnosti musel být vytvořen systém tvorby nákladů tak, aby jednak Business Advisor zbytečně neodváděla vysoké daně ze svých příjmů a daně z přidané hodnoty, a zároveň tak, aby nebylo vysledovatelné, kdo je konečným příjemcem prostředků z činnosti Business Advisor, pro což byla ideální spolupráce právě s reklamními společnostmi okolo Vlastislava P. následně spojených do spol. PROPAG-STORM.

616. Účelovost tohoto postupu je pak nejlépe viditelná na příkladu spol. Škoda Holding a.s., kdy při jednání s ředitelem B. Martin D. zajistil možnost zpracování posudků pro Škodu Holding, a přestože by bylo logické, že tyto posudky zpracuje a odměnu inkasuje přímo znalecký ústav D. & partneři, tak oba posudky sice zpracovala spol. D. & partneři, ale odměnu za ně inkasovala spol. Business Advisor, která inkasovala za každý z posudků, které spol. D. & partneři vyhotovila za částku 150 000 Kč částku od 350 000 Kč vyšší, kdy tyto skutečnosti vyplývají především z účetní dokumentace spol. Business Advisor a e-mailu mezi Martinem D. a Ladislavem P.

617. Ve vztahu k zakázkám pro Dopravní podnik Ostrava je pak možno konstatovat, že obž. Martin D. si zde vybudoval postavení jakési šedé eminence, zejména zřejmě díky působení Vojtěcha M., který byl náměstkem primátora Města Ostravy pro dopravu a jako takový byl po dlouhou dobu předsedou dozorčí rady dopravního podniku, přičemž o jakémsi pokusu o legalizaci postavení Martina D. svědčí skutečnost, že měl být tajemníkem dozorčí rady za předsednictví Vojtěcha M. (viz Příloha 32/I/2 č.l. 53 - 54). Byť je nutno dát za pravdu argumentaci obhajoby, že z let 2008-2011 nejsou žádné odposlechy a zachycené odposlechy se k trestné činnosti nevztahují, je nutno i v tomto případě vycházet ze skutečnosti, že trestná činnost se nezrodila s odposlechy, a vycházet především z objektivních důkazů, kterými jsou finanční toky mezi spol. PRAGOIMEX a spol. Business Advisor, a skutečností, že plnění, která měla Business Advisor spol. PRAGOIMEX poskytovat, jen zastírají pravý důvod poskytování finančních prostředků, když bez ohledu na antidataci poskytnutých listinných materiálů a zápisů z jednání ze srpna 2008 a září a října 2008, je nutno konstatovat, že „knížecí" rady poskytnuté Business Advisor PRAGOIMEX ve skutečnosti vůbec nepotřeboval. PRAGOIMEX a jeho zaměstnanci, kteří ve velké většině pocházeli přímo z ČKD Praha, původního výrobce tramvají, věděli o tramvajích T3, jejich umístění a počtech v celé Evropě naprosto všechno. Obž. Jiří H. byl přitom dlouholetým zaměstnancem Dopravního podniku Ostrava a znal tedy profily tratí, délku tratí a přibližně i počty cestujících, které tramvaje v Ostravě obsluhují. Analýzy, které poskytovala spol. Business Advisor, proto byly pro PRAGOIMEX zcela bezcenné. Naopak pro PRAGOIMEX bylo potřebné, aby dopravní podnik nakoupil v rámci omezených rozpočtových prostředků od něj co nejvíce tramvají. V tomto směru PRAGOIMEXu zcela zjevně pomohlo i to, že Martin D. hledal cestu, jak ukončit spolupráci dopravního podniku se spol. Inekon Group, výrobcem tramvají Astra, které byly v dílnách dopravního podniku také kompletovány, jak o tom svědčí zajištěná e-mailová komunikace mezi Martinem D. a advokátní kanceláří, a jak později vyplývá ze zápisů z dozorčích rad, bylo také nakonec dopravním podnikem prosazeno a spolupráce s Inekon Group byla ukončena, čímž se otevřela možnost pro větší odbyt tramvají Vario LF PRAGOIMEXu, byť tomuto rozhodnutí nelze upřít ekonomické důvody, když jednak Inekon Group dopravnímu podniku za jeho služby včas neplatila, a jednak tramvaje Vario LF byly výrazně levnější než tramvaje Astra.

618. Je přitom zřejmé, že Dopravní podnik Ostrava se cestou rekonstrukcí starých tramvají T3 vydal již v r. 2004, přičemž s ohledem na provedené dokazování soud toto rozhodnutí o způsobu obnovy tramvajového parku považuje za racionální, neboť tyto tramvaje byly podstatně levnější než vozidla Astra spol. Inekon Group, či vozidla Škoda Transportation, a samozřejmě také levnější než vozidla zahraniční. Nicméně v situaci, kdy byl vypsán dotační program na pořízení nových vozidel nebo rekonstrukci stávajících vozidel, což umožnilo pořídit dopravnímu podniku více vozidel než by si mohl dovolit sám, a tedy zajistil větší odbyt PRAGOIMEXu, zajistil, aby výběrová

řízení byla formou technických parametrů požadovaných tramvají vypisována tak, aby odpovídala právě výrobkům PRAGOIMEXu a aby vozidla byla objednávána pouze v malých sériích či dokonce kusech tak, aby se žádnému z konkurenčních výrobců nevyplatilo upravovat svá vozidla podle technických požadavků dopravního podniku, nebo vyvíjet a homologovat vozidla nová. S největší pravděpodobností mezi dopravním podnikem a PRAGOIMEXem došlo rovněž k úpravě ceny dodávaného vozidla tak, aby byla hodnota vyšší než skutečná, když PRAGOIMEX v rámci dotazů při přípravě podkladů pro veřejnou soutěž sdělil očekávanou cenu rekonstruované tramvaje okolo 19 milionů Kč, ačkoli skutečná cena dodávaných tramvají dopravnímu podniku činila částku okolo 15,5 milionů Kč tak, jak to vyplývá z kupních smluv tramvají 1335, 1336 a 1337, které dopravní podnik jako hotové prodal PRAGOIMEXu, aby se obratem koupil zpět za vysoutěženou cenu, kdy lze podotknout, že ze zpráv jiných dopravních podniků pak vyplývá, že takto prodaná tramvaj ostravskému dopravnímu podniku byla tou nejdražší rekonstruovanou tramvají T3, kterou se kdy PRAGOIMEXu podařilo prodat. Jak vyplývá z výpovědi zaměstnankyně PRAGOIMEXu Naděžda F. součástí takto kalkulované ceny, kterou tato zaměstnankyně vždy zahrnovala do nákladů vozidla, byla i odměna pro spol. Business Advisor, tedy pro Martina D., a je tedy zřejmé, že nejenže PRAGOIMEX neposkytoval tuto odměnu ze svého zisku, ale kalkuloval ji do nákladů z každé tramvaje a s tímto nákladem počítal zřejmě již v době, kdy odpovídal na dotaz dopravního podniku a sděloval předběžnou cenu tramvají v následujících letech pro účely stanovení předpokládané ceny veřejné zakázky. Nelze pak přehlédnout, že spol. Business Advisor v rámci zastírací dokumentace vytvořila i studii, která se vztahuje k městu Brno, nicméně za dodávky PRAGOIMEXu do Brna Business Advisor nikdy žádnou odměnu neinkasovala a neinkasovala ani žádné odměny za dodávky do dalších dopravních podniků v rámci ČR, které rekonstruovaná vozidla Vario LF provozovala. Obdobně pak bylo postupováno v dalších veřejných zakázkách, které byly vypisovány formou otevřeného výběrového řízení pro všechny uchazeče.

619. V případě skutku pod bodem 1d, kde veřejná zakázka proběhla formou jednacího řízení bez uveřejnění, kde byla jakákoli kontrolní činnost podle rad prezentovaných v e-mailové komunikaci Martina D. s advokátní kanceláří Martínková, Vídeňský, Popek problematická, pak byla zvolena cesta přímé objednávky reklamy spol. PRAGOIMEX od spol. PROPAG-STORM, kde smlouvu formálně zajišťoval obž. Jiří H., nicméně faktickou dohodu zajišťoval obž. Martin D., kterému také podle svědkyň O. a K. plynuly hotovostní vratky z tohoto obchodu, když výše objednaného reklamního plnění u spol. PROPAG-STORM spol. PRAGOIMEX na tisícikoruny přesně odpovídá výši odměny spol. Business Advisor za dřívější dodávky spol. PRAGOIMEX dopravnímu podniku, kdy současně lze uvést, že platby spol. PRAGOIMEX spol. Business Advisor ustaly, byť smlouva mezi spol. PRAGOIMEX a spol. Business Advisor byla formulována poměrně široce a kryla by i tyto dodávky PRAGOIMEXu vůči dopravnímu podniku. I u tohoto bodu pak nebylo možno přehlédnout ani skutečnost, že se zahájením trestního stíhání platby PRAGOIMEXu vůči PROPAG-STORMu ustaly, byť pod záminkou neodvysílaného sportovního utkání. Rovněž u bodu 1d pak soud považuje obhajobu Jaroslava K., Jiřího H. i PRAGOIMEXu za čistě účelovou, když docházelo pouze k prezentaci loga bez jakéhokoli odkazu na to, že jde o výrobce tramvají, na v podstatě minimálně sledovaných sportovních utkáních. Bylo nutno zohlednit také tu skutečnost, že v podstatě ani obžalovaní ani nikdo ze svědků ve svých výpovědích neodhalil původce nápadu, že se bude jméno PRAGOIMEX propagovat, či dávat do povědomí veřejnosti, a to za situace, že PRAGOIMEX měl velmi omezený okruh zákazníků, tedy dopravní podniky, které o existenci spol. PRAGOIMEX velmi věděly, neboť s ním v podstatě všechny spolupracovaly. I v tomto případě je tedy zřejmé, že iniciátorem uzavření smlouvy byl právě Martin D., který také inkasoval vratky z této smlouvy, přičemž jediným a logickým vysvětlením pro tyto platby je právě trestná činnost popsaná obžalobou vrchního státního zastupitelství.

620. Pokud jde o vynechání spol. Business Advisor jako prostředního článku mezi PRAGOIMEXem a Martinem D., a naopak přímého zařazení spol. PROPAG-STORM, je zřejmé,

že se tak stalo v době po zahájení úkonů trestního řízení vůči obž. Ing. Martinu D., ale i z důvodu správně pochopených rad advokátní kanceláře Martínková, Vídeňský, Popek, která viděla formu kontrolní činnosti u veřejných zakázek konaných formou jednacího řízení bez uveřejnění za problematické. Z výpovědi svědkyň O. a K. je pak zřejmé, že firmu PRAGOIMEX přivedl jako klienta PROPAG-STORMu právě Martin D., který byl v daném případě příjemcem vratek v hotovosti. Výše sjednaného reklamního plnění pak na tisícikoruny přesně odpovídala právě odměně, kterou měla dříve inkasovat Business Advisor ze smlouvy o poradenské činnosti s PRAGOIMEXem v prvním roce dodávek a rovněž jednotlivé smlouvy o reklamním plnění navazovaly na dodávku jednotlivých tramvají, přičemž k ukončení smlouvy došlo až po zásahu policie přímo ve spol. PROPAG-STORM. Je tedy zřejmé, že zatímco po zásahu policie vůči Martinu D. již spol. Business Advisor nebyla považována za bezpečnou, tak u spol. PROPAG-STORM bylo prozatím krytí považováno za bezvadné. Je tak zcela zřejmé, že obžalovaní Jaroslav K. a Jiří H. si byli vědomi skutečnosti, že v daném případě bude PROPAG-STORM plnit obdobnou funkci jako Business Advisor a že prostředky poskytnuté PRAGOIMEXem nakonec skončí u obž. Martina D. Museli si tedy být vědomi toho, že se tak bude dít právě formou předražení reklamy, kterou PRAGOIMEX nakupoval. U Martina D. je pak zřejmé, že alespoň zevrubně znal s ohledem na svou znalost Vlastislava P. a byť obecných znalostí o jeho podnikání, jakým způsobem PROPAG-STORM funguje a jakým způsobem generuje vratky, kdy jednak tohoto systému využíval, přičemž se jeví zcela nelogickým, že obžalovaný jako znalec v oboru podnikatelských vztahů díky osobní znalosti s Vlastislavem P. nevyužíval přímo služeb firem Vlastislava P., ale volil k nákupu služeb firmu, kterou v podstatě neznal, místo toho, aby sjednal smlouvu přímo s firmami Vlastislava P., které poskytovaly všechny služby pro PROPAG-STORM, vyjma bonusů vratek a hotovosti, což byl zcela zjevný důvod pro uzavření smlouvy mezi Business Advisor a PROPAG-STORM a po zahájení trestního stíhání vůči Martinu D. a vyřazení Business Advisor ze zprostředkování uzavření smlouvy mezi PRAGOIMEXem a PROPAG-STORMem.

621. V případě skutku pod bodem II. pak lze shrnout, že zcela objektivně byly prokázány veškeré platby mezi spol. Martek Medical a Business Advisor, přičemž tyto platby nebyly podloženy reálným plněním ze strany spol. Business Advisor, kdy rovněž v tomto případě neexistovala žádná fyzická osoba, která by činnosti deklarované spol. Business Advisor vůči spol. Martek Medical provedla, přičemž smluvní dokumentace je i v tomto případě tvořena pouze fiktivně a mnohdy zpětně tak, aby bylo vykázáno plnění při kontrole, kterou by provedla finanční správa. Cena plnění navíc nebyla odvislá tak, jak to bývá obvykle, od objemu zakázky a v některých případech, jak bylo dříve podrobněji rozebráno, cena za kontrolu převyšovala hodnotu veřejné zakázky. V daném případě pak provedenými odposlechy nebylo zjištěno, že by Martin D., či Břetislav P. jakkoli komunikovali s obž. Romanem G., Tomášem D. či Ing. Pavlínou W. na téma prováděných kontrol. Naopak z telefonické komunikace mezi Břetislavem P. a Martinem D. vyplývá, že Břetislav P. Pavlínu W. vůbec neznal a poprvé se s ní měl vidět až při podpisu poslední smlouvy.

622. Skutečnost, že platby spol. Martek Medical pro spol. Business Advisor souvisí právě s předmětnou zakázkou na dodávku speciálního zdravotnického materiálu pro arytmologii, intervenční kardiologii a intervenční radiologii, pak vyplývá především z hodnoty této zakázky, a jednak ze zájmu, který obž. Martin D. o tuto zakázku projevoval tak, jak to vyplývá z telefonní komunikace s Romane T. ze spol. Seller Moravia ze dne 29. 6. 2012, kdy z této komunikace mj. vyplývá podezření, že na manipulaci s veřejnou zakázkou se mohl podílet i její administrátor, za což měl obdržet odměnu ve výši 1 milion Kč, který už ostatně Martin D. měl v té době k dispozici na základě první smlouvy o kontrolní činnosti mezi Business Advisor a Martek Medical. V daném případě pak neexistovala žádná jiná smlouva mezi Martek Medical a Městskou nemocnicí Ostrava, případně jinými městskými či krajskými společnostmi, za kterou by Business Advisor mohla inkasovat „nelegální provizi“ a i u tohoto skutku je tedy zřejmé, že postupná platba částky 7 037 500 Kč spol. Martek Medical spol. Business Advisor nebyla ve skutečnosti odměnou za vykonávanou kontrolní činnost, ale právě jakousi nelegální provizí za vítězství ve veřejné zakázce

a uzavření smlouvy mezi Martek Medical a Městskou nemocnicí v Ostravě na dodávky arytmologického a intervenčního kardiologického a radiologického materiálu.

623. I v Městské nemocnici Ostrava přitom Martin D. vystupoval v pozici jakési šedé eminence na úrovni nejvyššího vedení mezi ředitelem nemocnice a jeho náměstky, přičemž i v tomto případě je nutno konstatovat, že jeho postavení se zcela zjevně nezrodilo společně se zahájením odposlechů ve věci a je tedy nutno mít za to, že obdobné postavení měl obž. Martin D. i v době, kdy byla tato zakázka připravována, byť v této době samozřejmě odposlechy neexistují. Nicméně zachycené odposlechy z pozdější doby mezi Martinem D. a ředitelem nemocnice Tomášem N., náměstkyní primátora Simonou P., ale i řešení otázek okolo Dalkie Ostrava a dodávek tepla do městské nemocnice a záležitost ukončení smlouvy tiskového mluvčího Jiřího M. dává zcela jednoznačný náhled na postavení obž. Martina D. v městské nemocnici a jeho schopnost vhodným způsobem „odkonzultovat" záležitost veřejné zakázky jak se zaměstnanci nemocnice, tak s Romanem G. či Tomášem D., ale i se spol. Seller Moravia.

624. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že zaplacená částka 7 037 500 Kč představuje pro Business Advisor obvyklou odměnu ve výši 4 % z předpokládané hodnoty zakázky obvyklé např. u PRAGOIMEXu, či přesně 8 % z nabídkové ceny spol. Martek Medical 87 616 324 Kč, kdy lze připomenou, že např. u spol. Solaris Bus & Coach byla inkasována odměna i ve výši 9 % z hodnoty dodávek. Z provedených důkazů tak jednoznačně vyplývá, že spol. Business Advisor žádné práce pro Martek Medical neprovedla, nicméně reálně poskytnutá odměna ve výši 7 037 500 Kč byla nelegální provizí za protiprávní jednání popsané v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod bodem II (pozn. II. rozsudku).

625. Pokud se obžalovaní hájili tvrzením, že první faktura na částku 1 000 000 Kč byla vystavena 14.5.2012, tedy den před otevíráním obálek inkriminované soutěže, kdy nemohli vědět, zda uspějí, pak je nutno poukázat na velmi drobný rozpor mezi originálem faktury vydaným společností Martek Medical (č.l. 7544/25) a originálem založeným v Příloze 34/I/4 - č.l. 272. Zatímco faktura v účetnictví uvádí správnou sníženou sazbu DPH 14 %, faktura vydaná Martek Medical obsahuje údaj o snížené sazbě 10 %, což však nemá vliv na správnost faktury, neboť služba je účtována v sazbě základní. S ohledem na tuto skutečnost je nutno se domnívat, že faktura byla se záměrnou, avšak nepodstatnou chybou vystavena účelově, aby zavázala Martek Medical ještě před otevíráním obálek tak, aby Martek Medical přijetím faktury potvrdil svůj závazek úplatek poskytnout. V případě nepředvídaných okolností, pokud by soutěž byla zrušena či nastaly jiné okolnosti pro obžalované nepříznivé, by tato faktura byla s odkazem na chybu stornována. Jiné vysvětlení této, byť drobné chyby, na dvou originálních fakturách, které jsou tištěny ze stejného účetního systému, zpravidla ihned po sobě přitom soud ani nenapadá. Pokud následující den Martek Medical zvítězila, byla faktura ponechána v nezměněné podobě, neboť chyba na plnění a z něj vyplývající daňové povinnosti neměla žádný vliv. Nicméně proplacena byla až po otevírání obálek dne 28.5.2012.

626. Ke skutku pod bodem III, pokud jde o krácení daní ve spol. PRAGOIMEX, pak jeho podstata spočívá především ve využití „komplexních" služeb spol. Business Advisor a později PROPAG-STORM, která umožňovala, aby spol. PRAGOIMEX sama nebyla nucena vytvářet tzv. černé fondy pro poskytování úplatků za zajištění, resp. zvýšení odbytu tramvají v Ostravě. Byť paradoxně tento náklad slouží k udržení a dosažení zisku společnosti, když díky tomuto plnění PRAGOIMEX nejenže prodal více tramvají, ale i za vyšší cenu, než dříve, a dosáhl tedy většího obratu i většího zisku. Neuznatelné platby ve prospěch spol. Business Advisor a PROPAG-STORM, které byly ve skutečnosti úplatky pro Martina D., tedy neměly být zahrnuty mezi daňově uznatelné náklady spol. PRAGOIMEX. Obžalovaní Jaroslav K. a Ing. H., stejně jako i PRAGOIMEX, který v tomto případě jednal prostřednictvím svých zaměstnanců a statutárních orgánů, si přitom byli vědomi, že plnění vůči společnostem Business Advisor a PRAGOIMEX je plněním zastřeným, legalizujícím úplatky. Ing. Jiří H., jako obchodně technický ředitel a člen dozorčí rady spol. PRAGOIMEX, a Ing. Jaroslav K., jako předseda představenstva a generální ředitel spol. PRAGOIMEX a.s., přitom zavedli faktury spol. Business Advisor a spol. PROPAG-

STORM, o nichž věděli, že tyto faktury jsou ve skutečnosti platbami za úplatky pro Ing. Martina D. a nikoli za deklarované poradenství a reklamní služby, do účetnictví spol. PRAGOIMEX a uplatnili je v příslušných zdaňovacích obdobích, jednak do přiznání k DPH a jednak do přiznání k dani z příjmu právnických osob, přičemž výše nadměrného odpočtu či zkrácení daně v daném případě odpovídá aktuálně platné sazbě daně z přidané hodnoty a daně z příjmu právnických osob tak, jak je uvedeno v bodech III/1 až 26 rozsudku, přičemž podíl Martina D. na skutcích III/20, 21, 25 a 26 spočívá v návodu k trestné činnosti, neboť to byl právě Martin D., který obžalované Jiřího H. a Jaroslava K. a jejich prostřednictvím i PRAGOIMEX přesvědčil k tomu, aby uzavřeli smlouvu se spol. PROPAG-STORM tak, aby úplatky, které si sjednal, mohly být poskytovány i po zahájení jeho trestního stíhání a trestního stíhání spol. Business Advisor, což vyplývá právě z výpovědí svědkyň O. a K., podle kterých PRAGOIMEX přivedl právě Martin D. a inkasoval vratky z tohoto obchodu.

627. Lze pak podotknout, že zatímco u fyzických osob Jaroslava K. a Jiřího H. je trestní odpovědnost dána od počátku protiprávního jednání, u spol. PRAGOIMEX se odvíjí až od účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a trestní odpovědnost PRAGOIMEXu je tedy dána počínaje dnem 1. 1. 2012.

628. **Před hodnocením daňové trestné činnosti zúčastněných subjektů soud zdůrazňuje, že není vázán rozhodnutími správců daně, odvolacích finančních ředitelství a správních soudů. Případně z daňových řízení vnesené důkazy posuzuje podle obsahu sám, neboť daňové řízení vychází ze zcela jiných právních principů než řízení trestní, které je ovládáno především zásadou posuzování subjektivní stránky trestné činnosti. Soud měl navíc k dispozici větší spektrum důkazů než úřady berní a prováděl nepoměrně rozsáhlejší a podrobnější dokazování než úřady finanční, které se namnoze spokojily s tvrzením, že „služba byla poskytnuta" právnickou osobou, aniž dále zkoumaly, zda reálně existovala fyzická osoba, která mohla práci vykonat.**

Skutek pod bodem IV. krácení daní u spol. Martek Medical, dnes Perfect Distribution

629. Rovněž u tohoto skutku je vina obžalovaných Romana G., Tomáše D. i spol. Martek Medical a.s., dnes Perfect Distribution a.s., dána především využitím „komplexních služeb" spol. Business Advisor, jejíž „obchodní" činnost, která však pouze kryla skutečné právní důvody pro poskytnutí finančních prostředků, umožňovala klientům Business Advisor, aby prostředky na úplatky pro Martina D. a případné další osoby, kterým Martin D. finanční prostředky poskytoval, jež však nebyly v průběhu dokazování zjištěny, nemusely samy tvořit tzv. černé fondy, kterými by získávaly nezjistitelné finanční prostředky sloužící jako úplatky, a jednak aby mohly tyto prostředky vykazovat jako náklady k dosažení a udržení příjmu. Jak bylo dříve konstatováno, ve firmě Business Advisor nebyla žádná fyzická osoba, která by deklarovanou kontrolní činnost vůči Martek Medical prováděla, a nečinila tak ani smluvně vázaná spol. D. & partneři, která úkony tohoto typu, až na několik málo výjimek v závěru smluvního vztahu, také vůči Business Advisor nevykazovala. Lze pak připomenout i podivné stanovení smluvní ceny postupně stoupající ze 100 000 Kč až na 350 000 Kč za kontrolu, a to i u zakázek, které této hodnoty nedosahovaly. Je tedy zřejmé, že oba obžalovaní Ing. Roman G., jako tehdejší předseda představenstva, a Tomáš D., jako tehdejší člen představenstva a později člen představenstva, a jejich prostřednictvím jejich spol. Martek Medical věděli, že finanční prostředky zaplacené spol. Business Advisor jsou ve skutečnosti úplatky za působení Martina D. ve prospěch Martek Medical směřující k získání zakázky na dodávky materiálu pro arytmologii a intervenční kardiologii a radiologii v Městské nemocnici v Ostravě. Jako takové tyto náklady nemohly být uplatněny jako náklady k dosažení a udržení zisku, byť samozřejmě tyto náklady k dosažení a udržení zisku přispěly, neboť díky nim Martek Medical zvýšil svůj obrat i zisk. Pokud se obžalovaní hájili tím, že neměli možnost ovlivnit, jakým způsobem budou tyto náklady

zahrnuty do účetnictví spol. Martek Medical, potažmo spol. AGEL a.s., která v rámci koncernu podávala daňová přiznání, nelze než konstatovat, že v daném případě to byli právě a jedině obžalovaní, kteří mohli ovlivnit způsobem účtování a schvalování těchto plateb, případným upozorněním daňových účetních spol. Martek Medical či spol. AGEL o tom, že tyto náklady nemají být zahrnuty jako náklady k dosažení a udržení příjmu, případně do daně z přidané hodnoty jako náklady na vstupu, neboť právě vyjma obžalovaných Romana G. a Tomáše D., příp. svědkyně Pavlíny W., nikdo jiný ve společnosti skutečných charakter smluv o kontrolní činnosti se spol. Business Advisor neznal a nikdo tedy neměl důvod oprávněnými osobami schválené a proplacené faktury vyřadit z nákladových položek spol. Martek Medical, resp. AGEL. Obžalovaní Roman G. a Tomáš D., a tedy i spol. Martek Medical, od počátku počítali s tím, že tyto náklady budou moci být zařazeny do nákladových položek a spol. Martek Medical nebude muset tvořit ony zmiňované černé fondy, kterými by platby ve prospěch Martina D. uhradila. Pokud tedy obžalovaní Roman G. a Tomáš D. fakturované služby spol. Business Advisor schválili a nechali je proplatit, aniž učinili jakákoli opatření proti tomu, aby se tyto faktury dostaly do nákladových položek spol. Martek Medical, resp. mateřské společnosti AGEL, byli si vědomi toho, že tyto náklady, jejichž pravou podstatu znali jen oni, sníží základ daně z příjmu právnických osob a povedou i ke zkrácení daně z přidané hodnoty. Naopak další zaměstnanci spol. Martek Medical a AGEL se daňové trestné činnosti nemohli dopustit, neboť jednali v dobré víře, že služby byly deklarovány správně a představují tedy daňově uznatelné náklady tak, jak to osvědčili právě Roman G. a Tomáš D. Výše daňového úniku za jednotlivá období je pak dána cenou služeb zaplacených spol. Martek Medical aktuální sazbou daně z přidané hodnoty a v případě koncernového účetnictví spol. AGEL pak rovněž krátícím koeficientem u daně z příjmu právnických osob pak rovněž výši plnění aktuální sazbou daně z příjmu právnických osob, ale rovněž korekcí z titulu krátícího koeficientu k DPH, kdy součtem těchto částek a aktuálně platné sazby daně z příjmu právnických osob je stanovena výše škody za jednotlivá období, tedy za r. 2012 a 2013 tak, jak je uvedena v bodě IV. rozsudku.

Zprošťující výrok k bodu III. Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 4 VZV 2/2014 – VOSTAV MORAVA a.s.

630. Přestože i v daném případě má soud za jednoznačně prokázáno, že v právním vztahu mezi společnostmi Vostav Morava a Business Advisor založeném na základě smlouvy o kontrolní činnosti ze dne 1. 9. 2011 k deklarovanému plnění nedošlo a že vykazovaná kontrolní činnost měla zastřít skutečný důvod poskytnutí finančních prostředků, nelze podle názoru soudu dospět k závěru, že poskytnuté finanční prostředky v celkové výši 960 000 Kč souvisí právě a jen s inkriminovanými zakázkami na rekonstrukci 1. a 2. nadzemního podlaží budovy traumatologie, část A hemodialyzační stanice a centrální sterilizace, a rekonstrukci plicního oddělení Městské nemocnice Ostrava, a to zejména s ohledem na další stavby, které Vostav Morava po vítězství ve veřejných zakázkách v době provádění údajné kontrolní činnosti. Lze pak připomenout, že v letech 2010-2013 se Vostav Morava účastnila nejméně 71 veřejných zakázek (údaje o neúspěšných zakázkách za r. 2010 a 2011 nejsou dostupné), přičemž ve 30 případech zvítězila a zakázku realizovala. Velmi úspěšná pak byla spol. Vostav Morava zejména ve vztahu k zakázkám vypsaným Úřadem městského obvodu Ostrava-Poruba, kde realizovala 18 zakázek. V samotné Městské nemocnici Ostrava to pak bylo 5 zakázek (č. l. 14149-14162/sv. 47), přičemž s ohledem na obvyklou výši úplatku, který se v ostatních případech pohyboval zpravidla mezi 4 a 9 %, nelze z výše poskytnutého plnění spol. Vostav spol. Business Advisor dovodit, že by se jednalo o úplatek právě za žalované zakázky, když částka 800 000 Kč tvoří zhruba 1,3 % z vysoutěžené ceny obou zakázek bez DPH. Stejně tak v jiných prokázaných případech bylo obvyklé, že platba probíhala zpravidla až po úhradě ceny díla zadavatelem, přičemž v daném případě první platba proběhla ještě před vyhlášením první veřejné zakázky, která byla vyhlášena dne 2. 1. 2012, přičemž první platba podle výpisu z účtu proběhla již 8. 12. 2011, a to na základě faktury z 21. 11. 2011. Druhá faktura na částku 480 000 Kč pak byla vystavena ve stejný den, kdy byla vyhlášena veřejná zakázka na rekonstrukci plicního oddělení Městské nemocnice Ostrava, nicméně smlouva mezi městskou

nemocnicí a Vostav Morava byla uzavřena až 1. 8. 2012, byť platba proběhla až 27. 12. 2012, nelze dovozovat zejména z výše platby, že by souvisela s touto zakázkou. Rovněž je nutno poukázat z dokumentace k veřejným zakázkám, že v případě rekonstrukce plicního oddělení, kde netvořila rozhodující kritérium pouze cena, ale byly zde i další podmínky, že by tyto podmínky jakýmkoli způsobem zvýhodňovaly Vostav Morava, když z dříve provedeného rozboru je zřejmé, že i jiní uchazeči o zakázku „dokázali číst" zakázku stejným způsobem jako Vostav Morava a nabídnout stejnou, tedy maximální možnou výši pokuty, a stejně tak stanovit nástup na odstranění vad do jedné hodiny (Bytostav Poruba). Skutečnost, že další z uchazečů stanovili příliš vysokou smluvní pokutu, která by byla považována za nepřiměřenou, pak samozřejmě nelze klást k tíži obžalovaných, přičemž rozhodujícím kritériem, které rozhodlo o celé zakázce, byla doba dodání.

631. Byť tedy má soud za prokázáno, že kontrolní plnění mezi Business Advisor a Vostav Morava tak, jak bylo deklarováno neproběhlo a tyto platby jsou skutečně úplatky pro Martina D., případně další osoby z okruhu politiků či zaměstnanců veřejných zadavatelů, nelze vzhledem k množství zakázek, které spol. Vostav Morava zpracovala vůči Úřadu městského obvodu Ostrava-Poruba, Statutárnímu městu Ostrava i Městské nemocnici Ostrava, zcela jednoznačně stanovit, že poskytnuté finanční prostředky ve výši 2x 400 000 Kč bez DPH, tedy 2x 480 000 Kč, souvisí právě se zakázkami, které jsou předmětem obžaloby v bodě III., když výše poskytnutého plnění, tedy úplatku, nedosahuje částek, které byly Martinem D. po vítězích veřejných zakázek vyžadovány a které se pohybovaly zpravidla mezi 4 až 9 %, když v úhrnu obou zakázek tvoří částka úplatku pouze 1,3 %, pokud by zakázky byly posuzovány odděleně a každá platba představovala jakousi paušální platbu za zakázku, pak by tvořily 0,8 % a 2,4 % z hodnoty zakázek. Stejně tak lze vysledovat jistou vstřícnost Martina D., resp. Business Advisor, když platby za údajnou poradenskou a kontrolní činnost, když Business Advisor v jiných případech zpravidla vystavovala faktury až poté, kdy bylo zadavatelem veřejné zakázky plněno ve prospěch zhotovitele. V daném případě sice smlouva zněla na kontrolní činnost a konkrétní období, po jehož ukončení byla částka splatná, přičemž nebyl stanoven počet kontrol a ani cena jedné kontroly, a lze se tedy naopak domnívat, že smlouva o kontrolní činnosti byla uzavírána právě s cílem krýt poskytnutí úplatku za předchozí zakázku, která byla v dané době dokončena. Soud tak dospěl k závěru, že skutek tak, jak je popsán v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se nestal, a proto obžalované Martina D., Břetislava P., Břetislava Č., Petra G., spol. Vostav Morava a spol. Business Advisor podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby zprostil. Soud při zvážení výroku vážil také možnost, že spol. Vostav Morava, jako jakýsi preferovaný subjekt, který mj. stavěl rodinný dům hejtmana Miroslava N., mohla mít jakousi „množstevní" slevu, či zvláštní podmínky zacházení oproti jiným zhotovitelům veřejných zakázek, případně, že se jednalo o jakousi paušální platbu za obstarání dokumentace před vyhlášením řízení, nicméně na podporu této úvahy nebyly provedeny, ani státním zástupcem předloženy, žádné důkazy, které by tuto úvahu podporovaly, když např. na rozdíl od Martek Medical v době vystavení obou faktur ještě neběžely policejní odposlechy a tato verze tak zůstala čistou spekulací, na základě které nelze o vině rozhodovat.

632. Podle názoru soudu pak obž. Petru G. prospívá rovněž důvod zproštění dle § 226 písm. c) tr. ř., když z rozdělení rolí ve spol. Vostav Morava vyplývá, že Petr G. se staral výhradně o technické záležitosti a jeho podpis byl vyžadován pouze stanovami společnosti, když tuto část činnosti spol. Vostav Morava řídil Břetislav Č., a je tak zřejmé, že Petr G. skutečně nemusel znát skutečný důvod pro uzavření smlouvy o kontrolní činnosti a v jeho případě tedy schází i subjektivní stránka trestného činu, neboť nemusel vědět o tom, že smlouva o kontrolní činnosti zastírá pouze poskytování úplatků Martinu D. Ve vztahu k Petru G. je rovněž nutno zdůraznit, že ze zajištěných odposlechů vyplynulo, byť v pozdějším období, že veškerou komunikaci s Martinem D. zajišťoval právě obž. Břetislav Č., zatímco Petr G. v kontaktu s Martinem D. nebyl vůbec, byť v době provádění odposlechu byl dlouhodobě po úrazu nemocen. Za situace, kdy sám obž. Petr G. svou vinu popřel a o jeho subjektivní stránce absentují jiné důkazy, např. právě kontakty s Martinem D., je nutno na základě zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného konstatovat, že u obž.

Petra G. není soudem shledávána subjektivní stránka a je tedy dán i důvod zproštění dle § 226 písm. c) tr. ř., nicméně vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní u tohoto skutku byli zproštěni podle výhodnějšího ust. § 226 písm. a) tr. ř., nepojímal soud tuto skutečnost do výroku rozsudku.

Zprošťující výrok – obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 4 VZV 2/2017 – daňová trestná činnost související s Business Advisor

633. Obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 4 VZV 2/2017 týkající se obžalovaných Ing. Martina D. a Ing. Břetislava P. pro pokus zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, spáchaného dílem dokonaným a dílem nedokonaným ve stadiu pokusu ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, a u Martina D. jako dílčí útok zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, byla koncipována na závěru, že vyjma spol. PRAGOIMEX, Martek Medical a Vostav Morava se u dalších klientů spol. Business Advisor nepodařilo prokázat žádnou trestnou činnost, resp. souvislost mezi platbami ve prospěch spol. Business Advisor a veřejnými zakázkami prováděnými těmito subjekty a že tedy v těchto případech spol. Business Advisor službu spočívající v poradenské či kontrolní činnosti klientů řádně poskytla. Nicméně takto získané prostředky vložil do reklamy zakoupené od spol. PROPAG-STORM, z nichž obdržel zpět částku ve výši cca 80 % z ceny v hotovosti zpět, čímž mělo dojít k nadměrným odpočtům či zkrácení daně z přidané hodnoty a zkrácení daně z příjmu právnických osob.

634. Nicméně ze soudem provedeného dokazování vyplývá, že tato myšlenka, kdy na jedné straně spol. Business Advisor měla poskytovat služby spol. PRAGOIMEX, Martek Medical a Vostav Morava, přičemž součástí obžalovacích tvrzení byla i skutečnost, že toto plnění ve společnosti neměl kdo poskytnout, nemůže obstát oproti obžalovací verzi z obžaloby sp. zn. 4 VZV 2/2017, podle níž byly služby obdobného charakteru dalším klientům spol. Business Advisor poskytnuty, a že tedy u těchto klientů existoval způsob, jakým byly služby poskytnuty, a nejednalo se o plnění fiktivní, které krylo skutečný důvod plnění, který však byl protiprávní a tedy daňově neuznatelný.

635. Soud pak v průběhu dokazování zcela jednoznačně dospěl k závěru, že ani služby spol. Business Advisor, tedy společnostem Master IT Technologies, a.s., Solaris Bus & Coach, Vítkovice IT Solutions, Eurovia (dříve Dopravní stavby Ostrava), Solaris Czech, SOR Libchavy, VAE CONTROLS, Škoda Holding v deklarovaném rozsahu poskytnuty nebyly (vyjma Škoda Holding, kde se jednalo o zpracování nadbytečných a záměrně předražených posudků) a že tato plnění neměl ve spol. Business Advisor kdo provést, a plnění deklarované ze strany Business Advisor bylo pouze zastřením skutečných právních úkonů, kterým byly úplatky pro Martina D. Znovu je třeba zdůraznit, že Břetislav P. v podstatě ve firmě jen podepisoval část krycí dokumentace a pouze 22. 3. 2010 si nechal zaplatit částku 48 000 Kč za poradenství při obchodních jednáních se spol. PROPAG-STORM, Solaris Bus & Coach a RFT. Jediná zaměstnankyně společnosti Martina N. do práce ani nechodila a brigádník Adam R. rovněž žádnou poradenskou činnost tohoto typu nevykonával. Rovněž výkazy spol. D. & partneři vůči Business Advisor se s deklarovanou činností Business Advisor, až na několik málo výjimek, které soud považuje spíše za nahodilé, neshodují. Je tak zřejmé, že žádnou činnost, za kterou spol. Business Advisor obdržela od svých klientů finanční prostředky, nelze označit za běžnou podnikatelskou činnost či za činnost legální, naopak veškeré platby, které spol. Business Advisor od svých klientů obdržela, je nutno považovat za příjem z trestné činnosti. Filozofie zákona přitom vychází ze zásady, že z trestné činnosti se daně neplatí. Za této situace je pak nerozhodné, jak s těmito prostředky obž. Martin D. dále nakládal, že za ně nakoupil cca z 95 % reklamu, aby získal zpět nevysledovatelnou hotovost ve výši 80 % své reklamní investice. Vzhledem k těmto skutečnostem, když v žalovaných skutcích nebyly shledány ani jiné trestné činy a nebyl dán ani důvod k postoupení věci k projednání jinému orgánu, soud obžalované

podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil, když skutek popsaný v žalobním návrhu není trestným činem.

636. Soud v rámci rozsáhlého dokazování vyhověl všem návrhům stran na provedení důkazů, vyjma výslechu svědka Dalibora B., kterýžto svědek měl vypovídat pouze o schůzce mezi ním, Miroslavem F. a Jaroslavem P. v průběhu r. 2012, a soud tak považoval výslech tohoto svědka za nadbytečný, neboť k projednávané trestné činnosti svědek žádné relevantní údaje uvést nemohl.

637. Pokud jde o procesní námitku obž. Martina D., že spisový materiál neobsahuje originály listin, ale pouze jejich kopie, na nichž chybí ověřovací razítka, a obhajoba tak neměla možnost provést kontrolu listin s jejich originály, je nutno konstatovat, že tato námitka je čistě účelová, vedená snahou aplikovat princip otráveného jablka do dokazování v dané trestní věci. Stěžejní důkazní materiály, kterými byly především účetní doklady spol. Business Advisor, byly zajištěny v originálech a jsou součástí přílohy č. 34. Další listinné důkazy v podobě smluv byly vydávány v některých případech zejména klienty Business Advisor v kopiích s tím, že tyto kopie souhlasí s originály, a některé z nich byly také zajištěny při prohlídce kancelářských prostor D. & partneři, které využívala spol. Business Advisor. Pokud se tyto smlouvy nacházejí na různých číslech listů spisového materiálu, jedná se o kopie shodné, bez jakýchkoli změn. Rovněž pak znění těchto smluv odpovídají originální účetní doklady v příloze 34 a rovněž finanční toky, které byly zjištěny z bankovních výpisů. Soud tak nemá pochybnosti o správnosti žádné z listin, které k důkazu provedl, přičemž nelze přehlédnout, že ani obž. Martin D. či jeho obhájce, ale ani nikdo jiný z obžalovaný a jejich obhájců, nikdy nevznesl vůči znění kteréhokoli z důkazů námitku týkající se úplnosti či správnosti textu listiny, když je nutno předpokládat, že obžalovaní, kteří byli statutárními orgány jak spol. PRAGOIMEX, tak spol. Martek Medical i spol. Vostav Morava, velmi přesně obsah originálních dokumentů znali. Pokud byly zajištěny listiny u domovních prohlídek a policie pořizovala jejich kopie a následně originály vracela do účetnictví, doprovází vždy takovou kopii, kterou policie považovala za nutnou zařadit do spisového materiálu, listina o jejím původu a důvodech, proč ji policejní orgán zařadil do spisu. Obž. Martin D. ani jeho obhájce přitom na výzvu soudu nikdy neoznačili žádnou listinu, kterou by považovali za pozměněnou či neúplnou, a setrvali pouze u obecného tvrzení, že listiny nejsou v originálech. Rovněž u listin, které byly vytištěny z datových médií a u nichž tedy vlastně žádné listinné originály neexistují, nebyla nikdy neúplnost či změna dokumentu namítána. Soud pak rovněž podotýká, že nepovažuje za možné, aby policejní orgán jakýmkoli způsobem pozměňoval zajištěné listiny, když v rozsahu, v jakém byly důkazy provedeny, by pozměňování takovým způsobem, aby to nebylo v dalším řízení odhaleno a důkazy zapadaly do kontextu všech ostatních důkazů, považuje soud za nemožné, neboť schopnosti lidského mozku pojmout data v tomto rozsahu, vytvořit si mezi nimi všechny logické souvislosti a pak je eventuálně dále upravit, aby se v budoucnu soudu jevily pro obžalobu příznivější, je fakticky vyloučeno. Rovněž pokud jde o případnou manipulaci se zajištěnými daty, kterou obžalovaný dokládal pokusy policie připojit se k zajištěnému NAS disku ve své další trestní věci, soud konstatuje, že v dané trestní věci nebyly žádné manipulace prokázány, přičemž i v tomto případě soud považuje případnou možnost, aby policejní orgán data věrohodně zfalšoval, za zcela vyloučenou, když všechny listiny, které byly získány toliko z paměťových médií zajištěných počítačů, křížovou kontrolou odpovídaly jiným listinám, které byly do spisu získány z jiného zdroje, když jako příklad lze uvést, že listiny označené jako rozhodnutí jednoho akcionáře, které byly získány pouze v datové podobě a vytištěny, odpovídají následným krokům Břetislava P., které činil jako člen představenstva vůči klientům spol. Business Advisor, případně např. zajištěné výkazy činnosti spol. D. & partneři vůči spol. Business Advisor zčásti odpovídají originálům, které jsou založeny v příloze 34, případně pokud tyto nejsou v originálech, odpovídají tyto výkazy rozsahem hodinového poradenství a cenou originálu faktur, ale i výkazům dodatečně předloženým Martinem D. v průběhu hlavního líčení (viz příloha D). Rovněž námitky, že mohlo dojít k manipulacím se zajištěnými daty, tak soud považuje za zcela neopodstatněné.

PRÁVNÍ KVALIFIKACE

638. Jednání obž. **Martina D.** je v bodech I. a II. kvalifikováno jednak jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 3 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku, neboť obžalovaný v souvislosti se zadáním veřejných zakázek Dopravního podniku Ostrava a Městské nemocnice Ostrava, tedy v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, v úmyslu získat pro sebe finanční plnění od spol. PRAGOIMEX a Martek Medical a pomoci společnostem PRAGOIMEX a Martek Medical k dosažení lepších obchodních výsledků, tedy v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch, zjednal společnostem PRAGOIMEX a Martek Medical přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných, takovým činem získal pro sebe částku vyšší než 1 000 000 Kč, tedy značný prospěch, a takovýto prospěch skutečně přijal. Dále je jeho protiprávní jednání kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákoníku, neboť v souvislosti s veřejnými zakázkami Dopravního podniku Ostrava a Městské nemocnice Ostrava, tedy v souvislosti s obstaráním obecného zájmu, přijal od spol. PRAGOIMEX a.s. a Martek Medical a.s. prostřednictvím spol. Business Advisor částku ve výši 22 810 248 Kč a od spol. Martek Medical částku 7 037 500 Kč, tedy pro sebe přijal úplatek a jednal tak v úmyslu opatřit sobě prospěch velkého rozsahu. Dále je jeho jednání kvalifikováno jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný dílem dokonaným a dílem ve stadiu pokusu, a v části skutku 1d ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, když prostřednictvím spol. Business Advisor vytvářel dojem, že získané úplatky jsou odměnou za podnikatelskou činnosti spol. Business Advisor, tedy zastíral původ věcí, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, takový čin spáchal ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a získal takovým činem pro sebe prospěch velkého rozsahu, přičemž v bodě 1d tak činil prostřednictvím organizované skupiny pachatelů, když přiměl spol. PRAGOIMEX, aby odměnu za získanou zakázku nevyplatila prostřednictvím spol. PROPAG-STORM jako cenu za nakoupenou reklamu, kdy z této ceny měl získat cca 80 % prostředků zpět v hotovosti, přičemž si byl vědom toho, že tyto vratky zabezpečuje skupina, z níž osobně znal Vlastislava P., Hanu K. a Lenku O., a musel i být vědom i zapojení dalších osob, které zajišťovaly výběry hotovosti v rámci reklamního řetězce. Dále je jeho jednání v bodě 1d kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, neboť činnosti této organizované zločinecké skupiny se účastnil.

639. V bodech ad 3.20, 21, 25 a 26 je pak jeho jednání kvalifikováno jako účastenství ve formě návodu na spáchání přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 24 odst. 1 písm. b) k § 240 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020 ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, když obžalovaný v zástupcích spol. PRAGOIMEX a spol. Martek Medical předstíráním obchodní činnosti spol. Business Advisor, která kryla skutečný důvod poskytnutí finančních prostředků, kterým byly úplatky, vytvářením krycí smluvní dokumentace, která měla osvědčovat legální titul poskytnutých finančních prostředků vytvořil dojem, že tyto fiktivní doklady mohou zahrnout do nákladů na dosažení a obdržení příjmu spol. PRAGOIMEX a.s. a spol. Martek Medical a.s., tedy úmyslně v jiném vzbudil rozhodnutí zkrátit daň, přičemž s ohledem na výši plnění tak činil při vědomí, že daň bude zkrácena ve větším rozsahu, tedy v částce vyšší než 100 000 Kč a s vědomím, že čin bude spáchán ve velkém rozsahu, tedy v částce vyšší než 1 000 000 Kč.

640. Obž. Martin D. přitom jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, že svým protiprávním jednáním porušuje zájem chráněný trestním zákonem a tento zájem porušit chtěl.

641. Protiprávní jednání obž. Ing. **Břetislava P.** je v bodech 1a-c a II. kvalifikováno jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku účinného v době spáchání vytýkaných skutků, neboť obžalovaný podepisováním fiktivní smluvní dokumentace, ačkoliv věděl, že smluvní plnění nebylo či není poskytnuto, při vědomí skutečnosti, že spol. Business Advisor nemá žádné zaměstnance,

on sám žádnou činnost ve prospěch klientů Business Advisor nevykonává a srozuměn s tím, že tuto činnost nevykonává ani spol. D. & partneři, zastíral původ finančních prostředků získaných spol. Business Advisor, tedy zastíral původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, a získal takovým činem pro Martina D., tedy pro jiného, prospěch velkého rozsahu, tedy prospěch přesahující 10 000 000 Kč. Rovněž obž. Břetislav P. se protiprávního jednání dopouštěl v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, že porušuje zájem chráněný zákonem a tento zájem porušit chtěl.

642. Spol. **Business Advisor** a.s. pak spáchala rovněž zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku účinného v době spáchání trestných činů, když přijímáním plateb a vytvářením smluvní dokumentace se společnostmi PRAGOIMEX a Martek Medical zastírala původ finančních prostředků, tedy původ věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a takovým činem získala pro Martina D., tedy pro jiného, prospěch velkého rozsahu, tedy přesahující částku 10 000 000 Kč. Tohoto jednání se spol. Business Advisor dopustila ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, prostřednictvím Břetislava P., tedy prostřednictvím svého statutárního orgánu, a ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. c) téhož zákona prostřednictvím obž. Martina D., který vykonával rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, přičemž podle § 8 odst. 2 písm. a) citovaného zákona lze trestní odpovědnost spol. Business Advisor a.s. přičítat, neboť čin byl spáchán prostřednictvím jednání statutárního orgánu a osoby vykonávající rozhodující vliv. Business Advisor přitom neučinila žádná opatření ve smyslu ust. § 8 odst. 5 citovaného zákona, kterými by se trestní odpovědnosti zprostila.

643. Jednání obžalovaných **Ing. Jiřího H.** a **Ing. Jaroslava K.** je právně kvalifikováno jednak jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, když v souvislosti se zadáním veřejných zakázek Dopravního podniku Ostrava na dodávky tramvají, v úmyslu zvýhodnit spol. PRAGOIMEX a získat tím prospěch pro své osoby, zjednali některému dodavateli, tedy PRAGOIMEXu, přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a takovým činem získali pro Martina D., tedy pro jiného, prospěch přesahující 1 000 000 Kč, tedy značný prospěch. Dále je jejich jednání kvalifikováno jako zločin podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, když v souvislosti s veřejnými zakázkami Dopravního podniku Ostrava, tedy v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, poskytli úplatek a jednali tak v úmyslu opatřit Martinu D. prospěch vyšší než 1 000 000 Kč, tedy opatřit jinému značný prospěch. Dále je jejich jednání kvalifikováno jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku spáchaný dílem dokonaným a dílem nedokonaným ve stadiu pokusu, kdy vytvářením fiktivní smluvní dokumentace osvědčující činnost spol. Business Advisor zastírali původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, a získali takovým činem pro jiného prospěch vyšší než 10 000 000 Kč.

644. V bodě III. je jednání obžalovaných Ing. Jiřího H. a Ing. Jaroslava K. kvalifikováno jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020 ve formě spolupachatelství dle § 23 odst. 1 tr. zákoníku, neboť společně s Martinem D. zahrnutím nákladových položek vzniklých činností Business Advisor a reklamního plnění spol. PROPAG-STORM, které však pouze kryly úplatky poskytované Martinu D. do nákladových položek spol. PRAGOIMEX k dani z příjmu právnických osob a do daně na vstupu u daně z přidané hodnoty, ve větším rozsahu zkrátili daň a tento čin spáchali v rozsahu větším než 1 000 000 Kč, tedy ve značném rozsahu. Oba obžalovaní se přitom protiprávního jednání dopustili v úmyslu přímém, neboť věděli, že porušují zájem chráněný zákonem a tento zájem porušit chtěli.

645. Jednání spol. **PRAGOIMEX** a.s. je počínaje 1. 1. 2012, tedy v bodech Ic, d kvalifikováno jednak jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 2, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, když finančním plněním spol. Business Advisor a spol. PROPAG-STORM, které však bylo ve skutečnosti úplatky pro obž. Martina D., zastírala původ věcí, které

byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a takový čin spáchala ve vztahu k věci pocházející se zvlášť závažného zločinu, jednak jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, když v souvislosti s vypsanými veřejnými zakázkami Dopravního podniku Ostrava na dodávky tramvají, tedy v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, poskytla úplatek a jednala tak v úmyslu opatřit Martinu D. prospěch vyšší než 1 000 000 Kč, tedy v úmyslu opatřit jinému značný prospěch. Dále je její jednání kvalifikováno jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, když v souvislosti s veřejnými zakázkami Dopravního podniku Ostrava, tedy v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, v úmyslu zlepšit svůj hospodářský výsledek, tedy opatřit sobě prospěch, zjednala některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky jiných dodavatelů a takovým činem získala pro Martina D. prospěch přesahující 1 000 000 Kč, tedy značný prospěch.

646. V bodě III. 15.-21., 23.-26. je pak jednání spol. PRAGOIMEX kvalifikováno jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020 ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, když společnost zahrnula finanční plnění, která byla ve skutečnosti úplatky pro Ing. Martina D., do nákladových položek u daně z příjmu právnických osob a zahrnula do daně na vstupu u dani z přidané hodnoty jako plnění od spol. Business Advisor a spol. PROPAG-STORM, kdy tímto jednáním ve větším rozsahu zkrátila daň a takový čin spáchala v rozsahu větším než 1 000 000 Kč, tedy v rozsahu značném

647. Tohoto protiprávního jednání se přitom spol. PRAGOIMEX dopustila prostřednictvím člena statutárního orgánu ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, kterým byl Ing. Jaroslav K., a jednak ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. d) téhož zákona prostřednictvím svého zaměstnance Ing. Jiřího H., přičemž toto jednání je PRAGOIMEXu přičitatelné dle odst. 2 písm. a) i b), když protiprávní jednání bylo spácháno prostřednictvím člena statutárního orgánu a zaměstnance na podkladě schválení orgánu právnické osoby, když je zřejmé, že Ing. Jaroslav K. jako předseda představenstva, tedy osoba oprávněná za PRAGOIMEX uzavírat všechny smlouvy sjednané obž. Jiřím H. stvrdil svým podpisem. PRAGOIMEX přitom neučinila žádná opatření ve smyslu ust. § 8 odst. 5 citovaného zákona, kterými by se trestní odpovědnosti zprostila.

648. U obžalovaných Ing. Romana G., Ing. Tomáše D. a spol. Martek Medical a.s. je jednání kvalifikováno jednak jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 2, 4 písm. d) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, neboť prostředky poskytované Martek Medical jako úplatky Martinu D. vydávali za plnění ve prospěch spol. Business Advisor za údajnou kontrolní činnost, tedy zastírali původ věcí, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky, a takový čin spáchali ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu. Dále je jejich jednání kvalifikováno jako přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, neboť v souvislosti s veřejnou zakázkou Městské nemocnice Ostrava, v úmyslu opatřit prospěch spol. Martek Medical ve formě lepšího hospodářského výsledku, tedy opatřit sobě prospěch, zjednala některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a takovým činem získala pro Martina D., tedy pro jiného, prospěch přesahující částku 1 000 000 Kč, tedy značný prospěch. Dále je jejich jednání kvalifikováno jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, neboť v souvislosti se zakázkami Městské nemocnice Ostrava na dodávku zdravotnického materiálu, tedy v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, poskytla úplatek a jednala tak v úmyslu opatřit jinému značný prospěch, tedy prospěch větší než 1 000 000 Kč. V bodě IV. je pak jednání těchto obžalovaných kvalifikováno jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020, neboť obžalovaní plnění ve prospěch spol. Business Advisor, ačkoliv věděli, že ve skutečnosti se jedná o úplatky pro Martina D., zahrnuli do nákladů na dosažení a udržení příjmu u daně z příjmu právnických osob a u daně na vstupu u daně z přidané hodnoty, tedy ve větším rozsahu zkrátili

daň, a tento čin spáchali v rozsahu větším než 1 000 000 Kč, tedy ve značném rozsahu. Obžalovaní Roman G. a Tomáš D. se protiprávního jednání dopustili v úmyslu přímém, neboť věděli, že porušují zájem chráněný zákonem a tento zájem porušit chtěli.

649. Společnosti Martek Medical je toto jednání přičitatelné dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, neboť Roman G. a Tomáš D. vystupovali v pozici člena statutárního orgánu a jiné osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, kteří byli oprávněni jménem Martek Medical jednat, a toto jednání je přičitatelné právnické osobě ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a). Martek Medical přitom neučinila žádná opatření ve smyslu ust. § 8 odst. 5 citovaného zákona, kterými by se trestní odpovědnosti zprostila.

650. K osobám všech obžalovaných soud zjistil, že nikdo z obžalovaných nebyl dosud trestán a ani v místě bydliště projednáván pro přestupek. Rovněž právnické osoby nemají v rejstříku trestů žádný záznam.

SANKCE

651. Při ukládání trestu soud hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro jeho druh a výměru z hledisek ust. §§ 37 – 39 tr. zákoníku, přičemž při stanovení druhu a výměry trestu přihlížel především k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, osobním, rodinným a majetkovým i jiným poměrům pachatele a k dosavadnímu způsobu jejich života i možnostem nápravy.

652. U **obž. Martina D.** pak soud přihlížel především k délce období, po které bylo protiprávní jednání pácháno, a výši finančních prostředků, které byly jednotlivými společnostmi jako úplatky vyplaceny, které činily v prokázaných případech bezmála 30 milionů Kč. U obž. Martina D. pak byla shledána pouze jedna polehčující okolnost, a to vyjmenovaná v § 41 písm. q) tr. zákoníku, tedy, že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Naopak mu přitěžují okolnosti uvedené v § 42 písm. a) tr. zákoníku, neboť trestný čin spáchal s rozmyslem, o čemž svědčí zejména zakoupení připravené spol. HAPPY SUMMER a organizování trestné činnosti tak, aby jeho osoba zdánlivě s činností spol. Business Advisor neměla nic společného. Dále mu přitěžuje okolnost uvedená v § 42 písm. b) tr. zákoníku, neboť trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti, a dále mu přitěžují okolnosti vyjmenované v § 42 písm. l), n), o), neboť trestným činem získal vyšší prospěch, spáchal více trestných činů a spáchal trestný čin s další osobou. Soud pak přihlédl rovněž ke skutečnosti, že obžalovaný žádným způsobem průběh samotného jednání procesně nemařil a v rámci stanoveného dohledu probační služby nebyly probační službou signalizovány žádné problémy, což svědčí o bezvadném plnění povinností stanovených probační službou, neboť v opačném případě by to probační služba ihned soudu oznámila v souladu s původním pověřením. Soud obžalovanému ukládal trest za více trestných činů v sazbě trestného činu nejpřísněji trestného, kterým je ust. § 331 odst. 4 tr. zákoníku, který jednání pachatele sankcionuje trestem na 5 až 12 let odnětí svobody. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného, zohledňujíce délku řízení, avšak a s ohledem na výši získaného prospěchu, soud ukládal trest ještě pod polovinou zákonné trestní sazby, když státním zástupcem navrhovaný trest ve výši 11 let považuje za nepřiměřeně přísný, a to zejména s ohledem na současně dále ukládaný trest propadnutí majetku. Soud tak obžalovanému uložil dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v sazbě stanovené § 331 odst. 4 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon jej zařadil podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný je odsuzován za zvlášť závažný zločin a svým protiprávním jednáním získal majetkový prospěch, uložil soud obžalovanému podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí majetku.

653. U **obž. Břetislava P.** pak soud při ukládání trestu hodnotil především skutečnost, že obžalovaný vědomě působil jako tzv. bílý kůň, který odsouhlasil a podepsal vše, co mu Martin D. k podpisu určil, ačkoli si byl vědom toho, že Business Advisor nemá žádné zaměstnance, kteří by byli odbornou činnost schopni provádět, a také věděl, že ani spol. D. & partneři tyto služby

nevykazuje. V podstatě tímto svým postupem dal obž. Martinu D. bianko šek k páchání trestné činnosti tak, aby účast Martina D. na trestné činnosti zůstala skryta. Obžalovanému polehčuje okolnost uvedená v § 41 písm. q) tr. zákoníku, neboť vedl před spácháním trestného činu řádný život. Přitěžují mu pak okolnosti uvedené v § 42 písm. m) tr. zákoníku, neboť spáchal trestný čin ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu. Protiprávní jednání obžalovaného je pak kvalifikováno dle ust. § 216 odst. 4 tr. zákoníku, které jednání pachatele trestá odnětím svobody na 2 až 8 let. V rámci této trestní sazby pak soud vzhledem k délce páchání trestné činnosti a jejímu rozsahu ukládal trest nad třetinou zákonné trestní sazby, avšak ještě pod její polovinou, a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 4 let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, když nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Vzhledem k tomu, že svým protiprávním jednáním se obžalovaný snažil získat prospěch nejen pro sebe, když měl slíbeno za výkon činnosti roční odměnu a rovněž obdržel částku 48 000 Kč v r. 2010, a také věděl, že z činnosti spol. Business Advisor profituje Martin D., tedy snažil se získat prospěch pro jiného, a to úmyslným trestným činem, soud podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku, s přihlédnutím k výši částky, která byla prostřednictvím spol. Business Advisor „proprána“, peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč sestávající se z 500 celých denních sazeb s výší denní sazby 1 000 Kč. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu 10 let, neboť obžalovaný se protiprávního jednání dopustil v souvislosti s výkonem funkce předsedy představenstva akciové spol. Business Advisor.

654. U **obž. Jaroslava K.** pak soud vycházel především z výše spol. PRAGOIMEX poskytnutých úplatků, nicméně soud dospěl k závěru, že obžalovaný se protiprávního jednání dopustil pouze proto, že byl okolnostmi k takovému jednání sveden, byť ve výsledku samozřejmě lepší hospodářský výsledek spol. PRAGOIMEX měl vliv i na jeho odměňování. Soud tak obžalovanému přiznal polehčující okolnost nejen dle § 41 písm. q) tr. zákoníku, tedy že vedl před spácháním trestného činu řádný život, ale i polehčující okolnost dle § 41 písm. a) tr. zákoníku, že spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých, když soud dospěl k závěru, že sám obž. Jaroslav K. by úplatek neposkytl, pokud by o něj nebyl požádán. Obž. Jaroslavu K. pak přitěžují okolnosti uvedené v § 42 písm. m) tr. zákoníku, neboť trestný čin spáchal ve větším rozsahu, § 42 písm. n) tr. zákoníku, neboť spáchal více trestných činů a § 42 písm. o) tr. zákoníku, neboť spáchal trestný čin s další osobou. Soud pak trest ukládal jako úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v sazbě trestného činu nejpřísněji trestného, kterým je dle systematiky trestního zákoníku ust. § 216 odst. 4 tr. zákoníku, které jednání pachatele trestá odnětím svobody na 2 až 8 let odnětí svobody. V rámci této trestní sazby, s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného a okolnosti případu ukládal trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby, a to ve výměře 30 měsíců, kdy s ohledem na skutečnost, že obžalovaný se před spácháním trestné činnosti, ani v době po spáchání trestné činnosti, další trestné činnosti nedopustil je zřejmé, že na obžalovaného lze působit ještě trestem výchovným. Proto soud v souladu s ust. § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu 5 roků, kterou považuje za dostatečně dlouhou k tomu, že obžalovaný prokázal, že se napravil a nebude se již další trestné činnosti dopouštět. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný se tímto jednáním snažil získat majetkový prospěch pro spol. PRAGOIMEX, spočívající ve zvýšeném odbytu, a tedy i zisku, soud podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku obžalovanému uložil peněžitý trest ve výměře 3 000 000 sestávající z 500 celých denních sazeb s výší denní sazby 6 000 Kč, která odpovídá pracovními zařazení obžalovaného v době páchání trestné činnosti, kdy byl předsedou představenstva spol. PRAGOIMEX, a současně závažnosti protiprávního jednání představovaného výší poskytnutého úplatku. Vzhledem k tomu, že obž. K. se protiprávního jednání dopustil jako předseda představenstva, tedy člen statutárního orgánu obchodní korporace, soud podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce

statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu 10 let, a to s přihlédnutím k délce páchání trestné činnosti a výši prospěchu poskytnutého Martinu D.

655. U **obž. Jiřího H.** pak soud při ukládání trestu hodnotil především délku období, po kterou se obžalovaný protiprávního jednání dopouštěl a zejména skutečnost, že to byl právě obž. Jiří H., kdo aktivně s obž. Martinem D. jednal, a jak vyplývá ze zajištěných odposlechů, právě on byl „odborným poradcem" Martina D. při jeho jednáních se zaměstnanci z Dopravního podniku Ostrava. Obž. Jiřímu H. polehčuje okolnost uvedená v § 41 písm. q) tr. zákoníku, neboť před spácháním trestného činu vedl řádný život, naopak mu přitěžují okolnosti uvedené v § 42 písm. m), n), o) tr. zákoníku, neboť spáchal trestný čin ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu, spáchal více trestných činů, a to společně s další osobou. Rovněž u obž. Jiřího H. byl ukládán trest za více trestných činů, tedy trest úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy nejpřísnějším ustanovením dle chronologického řazení je § 216 odst. 4 tr. zákoníku, který jednání pachatele trestá odnětím svobody na 2 až 8 let. V rámci této trestní sazby soud dospěl k závěru zohledňujícímu výši prospěchu a délku období, na druhé straně zohledňujícímu délku trvání řízení a skutečnost, že obžalovaný se nedopustil další trestné činnosti, že je nutno obžalovaného trestat trestem na dolní hranici trestní sazby a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 3 roků. S ohledem na dosavadní bezúhonnost, jakož i skutečnost, že obžalovaný neopakoval trestnou činnost až do současné doby, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je možno působit ještě trestem výchovným, a proto v souladu s ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v maximální možné délce trvání, tedy v trvání 5 roků, kterou považuje za dostatečně dlouhou k tomu, aby obžalovaný prokázal, že se napravil, a nebude se již další trestné činnosti dopouštět. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se snažil protiprávním jednáním získat majetkový prospěch prostřednictvím zvýšených příjmů spol. PRAGOIMEX i pro sebe, soud v souladu s ust. § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku obžalovanému ukládal peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč sestávající z 500 celých denních sazeb s výší denní sazby 500 Kč, když takto stanovený peněžitý trest odpovídá jednak příjmovým poměrům Jiřího H. a zejména odvíjející se od výše poskytnutých úplatků.

656. U obž. **Ing. Romana G.** soud zohledňoval především výši poskytnutých úplatků přesahující 7 milionů Kč i výši daňového úniku tímto způsobem a skutečnost, že obž. Roman G. byl ve srovnání s Ing. Tomášem D. osobou, která byla v přímém kontaktu s Ing. Martinem D. U obž. Romana G. soud shledal polehčující okolnost dle § 41 písm. q) tr. zákoníku, neboť před spácháním trestného činu vedl řádný život. Přitěžují mu okolnosti uvedené v § 42 písm. a), m), n), o) tr. zákoníku neboť trestný čin spáchal s rozmyslem, ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu, spáchal trestný čin ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu, spáchal více trestných činů, a trestný čin spáchal s další osobou. Rovněž u obž. Romana G., který se dopustil více trestných činů, byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný v sazbě nejpřísněji trestného činu, kterým je ust. § 216 odst. 4 tr. zákoníku, který jednání pachatele sankcionuje odnětím svobody na 2 až 8 let. Soud pak s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti i odstupu doby, po kterou se obžalovaný další trestné činnosti nedopustil, ukládal trest jen mírně nad spodní hranicí trestní sazby a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 3 roků. Soud pak dospěl rovněž u tohoto obžalovaného k závěru, že není nutno ukládat trest nepodmíněný, ale na obžalovaného je možno působit ještě trestem výchovným, a proto mu v souladu s ust. § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu odložil na maximální možnou zkušební dobu v trvání 5 roků, a to s ohledem na závažnost protiprávního jednání. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný se snažil získat majetkový prospěch pro spol. Martek Medical formou zvýšení obratu, tedy i zisku společnosti, a tím dosáhnout na vyšší odměny pro sebe samotného, soud ukládal obžalovanému podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 2 000 000 Kč představovaný 500 celými denními sazbami ve výši denní sazby 4 000 Kč, což odpovídá jeho funkčnímu zařazení ve spol. Martek Medical a manažerským odměnám, které v době páchání trestného činnosti obdržel. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se protiprávního jednání dopustil při výkonu funkce

statutárního orgánu, uložil mu soud podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu 10 let, a to s přihlédnutím k závažnosti protiprávního jednání a výši poskytnutých úplatků.

657. U **obž. Ing. Tomáše D.** pak soud hodnotil skutečnost, že oproti Romanu G. byl méně aktivní osobou, nicméně ostatní zohledněné skutečnosti zůstávají shodné jako u obž. Romana G. Obžalovanému polehčuje okolnost uvedená v § 41 písm. q) tr. zákoníku, neboť před spácháním trestného činu vedl řádný život. Přitěžují mu okolnosti uvedené v § 42 písm. m), n), o) tr. zákoníku, neboť spáchal trestný čin ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu, spáchal více trestných činů, a trestný čin spáchal s další osobou. Rovněž u obž. Tomáše D., který se dopustil více trestných činů, byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný v sazbě nejpřísněji trestného činu, kterým je ust. § 216 odst. 4 tr. zákoníku. Rovněž obž. Tomáši D. tak byl s ohledem na dosavadní bezúhonnost, skutečnost, že od spáchání trestné činnosti se další trestné činnosti nedopustil, ukládal trest mírně nad spodní hranicí trestní sazby v trvání 3 roků, přičemž rovněž u tohoto obžalovaného není nutno působit trestem přímým, postačí jeho výchovné působení, a proto v souladu s ust. § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na možnou zkušební dobu v trvání 5 roků, která odpovídá především závažnosti protiprávního jednání, které bylo obžalovaným spácháno. Rovněž u obž. Tomáše D., který tímto jednáním směřoval k poskytnutí zjednání prospěchu spol. Martek Medical formou dalších odměn poskytnutých Martek Medical i sobě, soud ukládal obžalovanému podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest v celkové výměře 1 500 000 Kč představovaný 500 celými denními sazbami ve výši denní sazby 3 000 Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se protiprávního jednání dopustil při výkonu funkce statutárního orgánu, byl mu podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních korporací na dobu 10 let, kdy maximální výměra trestu reflektuje především závažnost protiprávního jednání, kterého se obžalovaný dopustil.

658. Pokud jde o **spol. Business Advisor a.s.**, zde soud po pečlivém prozkoumání účetnictví spol. Business Advisor a rozboru jednotlivých obchodních vztahů s klienty spol. Business Advisor dospěl k závěru, že tato společnost sloužila převážně k páchání trestné činnosti, a proto v souladu s ust. § 16 odst. 1 zákona č. 418/2001 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, uložil této právnické osobě trest zrušení právnické osoby. Vzhledem k tomu, že svým protiprávním jednáním se spol. Business Advisor snažila získat majetkový prospěch, zejména pro Martina D., uložil soud současně podle § 17 odst. 1 citovaného zákona této právnické osobě trest propadnutí majetku.

659. **Spol. PRAGOIMEX** pak byla trestána trestem úhrnným za více trestných činů, když nejpřísnějším z nich bylo ust. § 240 odst. 2 tr. zákoníku, kdy soud při ukládání trestu hodnotil především skutečnost, že spol. PRAGOIMEX se svým protiprávním jednáním snažila zvýšit svůj obrat a tím i zisk, když orientačně soud vycházel z takto získaného navýšení ceny tramvaje okolo 3 000 000 Kč tak, jak tomu bylo v případě tramvaje 1337. Při zohlednění počtu dodaných tramvají pak soud v souladu s ust. § 68 odst. 1 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, uložil spol. PRAGOIMEX úhrnný peněžitý trest v celkové výměře 30 000 000 Kč představovaný 500 celými denními sazbami s výší denní sazby 60 000 Kč. Pokud státní zástupce navrhoval v souladu s ust. § 23 citovaného zákona uložení trestu uveřejnění rozsudku, pak soud tento trest považuje s ohledem na dosavadní i následnou bezúhonnost spol. PRAGOIMEX za nadbytečný, když závažnost protiprávního jednání našla svůj dostatečný odraz ve výši uloženého peněžitého trestu.

660. Rovněž u **spol. Perfect Distribution a.s., dříve Martek Medical**, pak soud s ohledem na to, že společnost se dopustila více trestných činů, ukládal trest úhrnný, kdy nejpřísnějším ustanovením bylo ust. § 240 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž s ohledem na skutečnost, že společnost se svým protiprávním jednáním snažila získat majetkový prospěch spočívající ve zvýšení obratu, a tedy i zisku, soud ukládal v souladu s ust. § 68 odst. 1 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, úhrnný peněžitý trest v celkové výměře

10 000 000 Kč představovaný 500 celými denními sazbami s výší denní sazby 20 000 Kč, a to s ohledem na výši poskytnutého úplatku i předpokládaný prospěch spol. Perfect Distribution ze získaného kontraktu.

661. Pokud se obžalovaní, kteří byli odsouzeni k trestům podmíněným v průběhu zkušební doby dopustí další trestné činnosti, případně nepovedou řádný život, rozhodne soud, a to i během zkušební doby o tom, že trest z podmíněného odsouzení bude vykonán.

662. Pokud jde o absentující výrok o náhradě škody, pak lze konstatovat, že nikdo z poškozených se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojil.

Poučení:

Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, k Vrchnímu soudu v Olomouci. (§ 245 odst. 1, § 248 odst. 1 tr.ř.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 tr.ř. odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. (§ 249 odst. 1 tr.ř.)

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 2 tr.ř.)

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr.ř.)

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. (§ 206c odst. 7 tr.ř.)

Ostrava 5. 10. 2021

Mgr. Igor Krajdl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Dobošová